Sri Guru Granth Sahib

in

Gurmukhi & Shahmukhi (Urdu)

Sentence by Sentence

Conversion Help by: S. **Gurbachan Singh Bedi**, Ottowa, Canada

Converted to Shahmukhi (Urdu) from original text in Gurmukhi from: Gurbani-CD-Uni and arranged in a sentence by sentence format.

How was conversion to Shahmukhi done:

1. A file containing all words from Sri Guru Granth Sahib was 1st converted to Shahmukhi by Dr. Kulbir S Thind, MD; with the aid of a tool at http://www.learnpunjabi.org. Punjabi & Urdu (Shahmukhi) words were then organized in a table format.
2. As machine conversion is quite imperfact, the above file was improved by S. Gurbachan Singh Bedi by making corrections to the Urdu text.
3. This improved file containing all the Punjabi & Urdu (Shahmukhi) words in a table format was then used as a database by Jasjeet S. Thind to help convert all text of Sri Guru Granth Sahib which then was arranged in a sentence by sentence format with each sentence of Gurmukhi followed by Urdu by Dr. Kulbir S Thind, MD.
4. The Urdu part of Gurmukhi-Urdu text arranged file was further improved by S. Gurcharan Singh Bedi after a through reading.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجُونی سَیبھں گُر پرساد--

॥ ਜਪੁ ॥

جپ--

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

آد سچ جُگاد سچ--

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ہےَ بھی سچ نانک ہوسی بھی سچ--١--

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

سوچےَ سوچ نہ ہووئی جے سوچی لکھ وار--

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

چُپےَ چُپ نہ ہووئی جے لائے رہا لِو تار--

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

بھُکھیا بھُکھ نہ اُتری جے بنّا پُرِیا بھار--

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

سہس سِیانپا لکھ ہوہِ ت اِک نہ چلےَ نال--

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

کِو سچِیارا ہوییَ کِو کُوڑے تُٹّے پال--

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

حکم رجائی چلنا نانک لِکھیا نال--١--

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

حُکمی ہوون آکار حُکم نہ کہیا جائی--

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

حُکمی ہوون جی حُکم مِلَے وڈیائی--

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

حُکمی اُتم نیچ حُکم لِکھ دُکھ سُکھ پائیئہ--

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

اِکنا حُکمی بکھسیس اِک حُکمی سدا بھوائیئہ--

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥

حُکمَے اندر سبھ کو باہر حُکم نہ کوئے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

نانك حُکمَے جے بُجھَے ت ہؤمَے کہَے نہ کوئے--٢--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

گاوَے کو تان ہووَے کِسَے تان--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

گاوَے کو دات جانَے نیسان--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

گاوَے کو گُن وڈیائیا چار--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گاوَے کو وِدیا وِکھم ویچار--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

گاوے کو ساج کرے تن کھیہہ--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

گاوے کو جیا لَے پھِر دیہہ--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

گاوے کو جاپَے دِسَے دُور--

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

گاوے کو ویکھَے حادرا حدُور--

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

کتھنا کتھی نہ آوَے توٹ--

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

کتھ کتھ کتھی کوٹی کوٹ کوٹ--

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

دیدا دے لَیدے تھک پاہِ--

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

جُگا جُگنتر کھاہی کھاہِ--

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

حُکمی حُکم چلائے راہو--

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

نانک وِگسَے ویپرواہو--٣--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ساچا صاحِب ساچ نائے بھاکھِیا بھاوُ اپار--

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

آکھہ منگہ دیہہ دیہہ دات کرے داتار--

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

پھیر کے اگَے رکھیئے جِت دِسَے دربار--

ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

مُہوَ کے بولن بولیئے جِت سُن دھرے پیار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

امرِت ویلا سچ ناوُ وڈیائی ویچار--

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

کرمی آوَے کپڑا ندری موکھ دُوار--

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

نانک ایوَے جانیَے سبھ آپے سچِیار--۴--

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

تھاپیا نہ جائے کِیتا نہ ہوئے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

آپے آپ نِرنجن سوئے--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

جِن سیوِیا تِن پایا مان--

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

نانک گاویَٔے گُنی نِدھان--

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

گاویَٔے سُنیَٔے من رکھیَٔے بھاؤ--

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

دُکھ پرہر سُکھ گھر لَے جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھ نادں گُرمکھ ویدں گُرمکھ رہیا سمائی--

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

گُر ایسر گُر گورکھ برما گُر پاربتی مائی--

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

جے ہؤ جانا آکھا ناہی کہنا کتھن نہ جائی--

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

گُرا اک دیہہ بجھائی--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

سبھنا جیا کا اِک داتا سو مَے وِسر نہ جائی--۵--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

تیرتھ ناوا جے تِس بھاوا وِن بھانے کے نائے کری--

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

جیتی سرِٹھ اُپائی ویکھا وِن کرما کے ملَے لئی--

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

مت وِچ رتن جواہر مانک جے اِک گُر کی سِکھ سُنی۔۔

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

گُرا اک دیہہ بُجھائی۔۔

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

سبھنا جیا کا اِک داتا سو مَے وِسر نہ جائی۔۔٦۔۔

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥

جے جُگ چارے آرجا ہور دسُونی ہوئے۔۔

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

نوَا کھنڈا وِچ جانیَے نال چلَے سبھ کوئے۔۔

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

چنگا ناوُ رکھایے کَے جس کیرت جگ لیے۔۔

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

جے تِس ندر نہ آوئی ت وات نہ پُچھَے کے۔۔

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

کیٹا اندر کیٹ کر دوسی دوس دھرے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

نانک نِرگُن گُن کرے گُنونتیا گُن دے۔۔

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

تیہا کوئے نہ سُجھئی جے تِس گُن کوئے کرے۔۔٧۔۔

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

سُنِئیے سِدھ پیر سُر ناتھ--

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

سُنِئیے دھرت دھَول آکاس--

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

سُنِئیے دیپ لوئے پاتال--

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

سُنِئیے پوہِ نہ سکَے کال--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

نانک بھگتا سدا وِگاس--

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

سُنِئیے دُوکھ پاپ کا ناس--۸--

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

سُنِئیے اِیسر برما اِند--

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

سُنِئیے مُکھ سالاہن مند--

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

سُنِئیے جوگ جُگت تن بھید--

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

سُنِئیے ساست سِمرت وید--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

نانک بھگتا سدا وِگاس--

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

سُنیئے دُوکھ پاپ کا ناس--۹--

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

سُنیئے ست سنتوکھ گیان--

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

سُنیئے اُٹھسٹھ کا اِسنان--

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

سُنیئے پڑ پڑ پاوہِ مان--

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

سُنیئے لاگَے سہج دھیان--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

نانک بھگتا سدا وِگاس--

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

سُنیئے دُوکھ پاپ کا ناس--۱۰--

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

سُنیئے سرا گُنا کے گاہ--

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

سُنیئے سیکھ پیر پاتساہ--

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

سُنئیے اندھے پاوہِ راہو--

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

سُنئیے ہاتھ ہووَے اسگاہو--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

نانک بھگتا سدا وِگاس--

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

سُنئیے دُوکھ پاپ کا ناس--اا--

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

منّے کی گت کہی نہ جائے--

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

جے کو کہَے پِچھَے پچھتائے--

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

کاگد قلم نہ لِکھنہار--

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

منّے کا بہہ کرن ویچار--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ایسا نام نِرنجن ہوئے--

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

جے کو منّ جانَے من کوئے--١٢--

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

منَّے سُرت ہووَے من بُدھ--

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

منَّے سگل بھَون کی سُدھ--

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

منَّے مُوہ چوٹا نہ کھائے--

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

منَّے جم کَے ساتھ نہ جائے--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ایسا نام نِرنجن ہوئے--

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

جے کو منّ جانَے من کوئے--١٣--

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

منَّے مارگ ٹھاک نہ پائے--

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

منَّے پت سِیُو پرگٹ جائے--

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

منَّے مگ نہ چلَے پنتھ--

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

منَّے دھرم سَیتی سنبندھ--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ایسا نام نِرنجن ہوئے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

جے کو منّ جانَے من کوئے۔۔۱۴۔۔

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

منَّے پاوِہ موکھ دُوار۔۔

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

منَّے پروارے سادھار۔۔

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

منَّے ترَے تارے گُر سِکھ۔۔

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

منَّے نانک بھَوِہ نہ بھِکھ۔۔

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ایسا نام نِرنجن ہوئے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

جے کو منّ جانَے من کوئے۔۔۱۵۔۔

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

پنچ پروان پنچ پردھان۔۔

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

پنچے پاوِہ درگہہ مان۔۔

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

پنچے سوہے در راجان--

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

پنچا کا گُر ایک دھیان--

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جے کو کہے کرے وِچار--

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

کرتے کَے کرنَے ناہی سُمار--

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

دھَول دھرم دیا کا پُوت--

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

سنتوکھ تھاپ رکھیا جِن سُوت--

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

جے کو بُجھَے ہووَے سچِیار--

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

دھَولَے اُپر کَیتا بھار--

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

دھرتی ہور پرَے ہور ہور--

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

تِس تے بھار تلَے کوَن جور--

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

جیا جات رنگا کے ناوَ--

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

سبھنا لِکھیا وُڑی کلام--

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ایہہ لیکھا لکھ جانَے کوئے--

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

لیکھا لِکھیا کیتا ہوئے--

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

کیَتا تان سُوالہہ رُوپ--

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

کیَتی دات جانَے کَون کُوت--

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

کیتا پساؤ ایکو کوَاوَ--

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

تِس تے ہوئے لکھ دریاؤ--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

قُدرت کوَن کہا ویچار--

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

واریا نہ جاوا ایک وار--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

جو تُدھ بھاوے سائی بھلی کار--

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

تُو سدا سلامت نِرنکار--١٦--

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

اسنکھ جپ اسنکھ بھاوٗ--

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

اسنکھ پُوجا اسنکھ تپ تاوٗ--

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

اسنکھ گرنتھ مُکھ وید پاٹھ--

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

اسنکھ جوگ من رہہ اُداس--

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

اسنکھ بھگت گُن گیان وِچار--

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

اسنکھ ستی اسنکھ داتار--

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

اسنکھ سُور مُہ بھکھ سار--

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

اسنکھ مون لِو لائے تار--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

قُدرت کوَن کہا وِچار۔۔

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

واریا نہ جاوا ایک وار۔۔

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

جو تُدھ بھاوَے سائی بھلی کار۔۔

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

تُو سدا سلامت نِرنکار۔۔١٧۔۔

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

اسنکھ مُورکھ اندھ گھور۔۔

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

اسنکھ چور حرامخور۔۔

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

اسنکھ امر کر جاہِ جور۔۔

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

اسنکھ گلوَڈھ ہتِیا کماہِ۔۔

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

اسنکھ پاپی پاپ کر جاہِ۔۔

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

اسنکھ کُوڑیار کُوڑے پھِراہِ۔۔

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

اسنکھ ملیَچھ مل بھکھ کھاہِ--

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

اسنکھ نِندک سِر کرہِ بھار--

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

نانک نیچ کہَے ویچار--

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

واریا نہ جاوا ایک وار--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

جو تُدھ بھاوَے سائی بھلی کار--

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

تُو سدا سلامت نِرنکار--۱۸--

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

اسنکھ ناو اسنکھ تھاو--

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

اگمّ اگمّ اسنکھ لوئے--

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

اسنکھ کہہ سِر بھار ہوئے--

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

اکھری نام اکھری صالاح--

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

اکھری گیان گیت گُن گاہ--

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

اکھری لِکھن بولن بان--

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

اکھرا سِر سنجوگ وِکھان--

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

جن ایہہ لکھے تِس سِر ناہِ--

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

جو فُرمائے تِو تِو پاہے--

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

جَیتا کِیتا تیتا ناوَ--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

وِن ناوَے ناہی کو تھاوَ--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

قُدرت کوَن کہا ویچار--

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

واریا نہ جاوا ایک وار--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

جو تُدھ بھاوَے سائی بھلی کار--

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

تُو سدا سلامت نِرنکار--۱۹--

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

بھریئے ہتھ پیر تن دیہہ--

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

پانی دھوتَے اُترس کھیہہ--

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

مُوت پلیتی کپڑ ہوئے--

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

دے صابُون لیئَے اوہ دھوئے--

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

بھریئے مت پاپا کےَ سنگ--

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

اوہُ دھوپَے ناوَے کےَ رنگ--

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

پُنّی پاپی آکھن ناہِ--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

کر کر کرنا لکھ لےَ جاہو--

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

آپے بیج آپے ہی کھاہو--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

نانک حکمی آوہو جاہو--۲۰--

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

تِیرتھ تپ دئِیا دت دان--

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

جے کو پاوَے تِل کا مان--

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

سُنیا منیا من کِیتا بھاؤ--

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

انترگت تیرتھ مل ناؤ--

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

سبھ گُن تیرے مَے ناہی کوئے--

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

وِن گُن کِیتے بھگت نہ ہوئے--

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

سُواست آتھ بانی برماؤ--

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ست سُہان سدا من چاؤ--

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

کوَن سو ویلا وکھت کوَن کوَن تھِت کوَن وار--

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

کوَن سِ رُتی ماہو کوَن جِت ہوآ آکار--

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

وَیل نہ پائیا پنڈتی جے ہووَے لیکھ پُران--

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

وکھت نہ پائیو قادیا جے لِکھن لیکھ کُران--

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

تھِت وار نہ جوگی جانَے رُت ماہَ نہ کوئی--

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

جا کرتا سِرٹھی کوُ ساجے آپے جانَے سوئی--

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

کِو کر آکھا کِو صالاحی کیو ورنی کِو جانا--

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

نانک آکھن سبھ کو آکھَے اِک دُو اِک سِیانا--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

وڈا صاحِب وڈی نائی کِیتا جا کا ہووَے--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

نانک جے کو آپو جانَے اگَے گیا نہ سوہَے--۲۱--

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

پاتالا پاتال لکھ آگاسا آگاس--

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

اوڑک اوڑک بھال تھکے وید کہن اِک وات--

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

سہس اٹھارہ کہن کتیبا اصلُو اِک دھات--

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

لیکھا ہوئے تا لِکھیئے لیکھَے ہوئے وِناس--

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

نانک وڈا آکھیئے آپے جانَے آپ--۲۲--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

صالاحی سالاہِ ایتی سُرت نہ پائیا--

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

ندیا اتَے واہ پوہِ سمُند نہ جانیئہِ--

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

سمُند ساہ سُلطان گِرہا سیتی مال دھن--

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

کیڑی تُل نہ ہوونی جے تِس منہو نہ ویسرہِ--۲۳--

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

انت نہ صِفتی کہن نہ انت--

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

انت نہ کرنَے دین نہ انت--

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

انت نہ ویکھن سُنن نہ انت--

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

انت نہ جاپَے کیا من منت--

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

انت نہ جاپَے کیتا آکار--

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

انت نہ جاپَے پارا وار--

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

انت کارن کیتے بِل لاہِ--

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

تا کے انت نہ پائے جاہِ--

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ایہو انت نہ جانَے کوئے--

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

بَہتا کہیَے بَہتا ہوئے--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

وڈا صاحب اُوچا تھاوُ--

ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥

اُوچے اُپر اُوچا ناوُ--

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ایوڈ اُوچا ہووَے کوئے۔۔

ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

تِس اُوچے کوُ جانَے سوئے۔۔

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

جیوڈ آپ جانَے آپ آپ۔۔

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

نانك ندری کرمی دات۔۔۲۴۔۔

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

بہتا کرم لِکھیا نہ جائے۔۔

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

وڈا داتا تِل نہ تمائے۔۔

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

کیتے منگہہ جودھ اپار۔۔

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

کیتیا گنت نہی ویچار۔۔

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

کیتے کھپ تُٹہہ ویکار۔۔

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

کیتے لَے لَے مکر پاہِ۔۔

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

کیتے مُورکھ کھاہی کھاہِ--

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

کیتیا دُوکھ بھُوکھ صد مار--

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ایہ بھی دات تیری داتار--

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

بند کھلاصی بھانَے ہوئے--

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ہور آکھ نہ سکَے کوئے--

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

جے کو کھائکُ آکھن پائے--

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

اوہُ جانَے جیتیا مُوہ کھائے--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

آپے جانَے آپے دئے--

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

آکھہ سِ بھی کیئی کیئ--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

جس نو بکھسے صِفت صالاح--

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

نانک پاتساہی پاتساہو--۲۵--

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

اُمُل گُن اُمُل واپار--

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

اُمُل واپاریئے اُمُل بھنڈار--

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

اُمُل آوہِ اُمُل لَے جاہِ--

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

اُمُل بھائے اُمُلا سماہِ--

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

اُمُل دھرم اُمُل دیبان--

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

اُمُل تُل اُمُل پروان--

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

اُمُل بکھسیس اُمُل نیسان--

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

اُمُل کرم اُمُل فُرمان--

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

اُملو اُمُل آکھیا نہ جائے--

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

آکھ آکھ رہے لِو لائے--

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

آکھہ وید پاٹھ پُران--

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

آکھہ پڑے کرہِ وکھیان--

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

آکھہ برمے آکھہ اِند--

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

آکھہ گوپی تَے گووِند--

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

آکھہ اِیسر آکھہ سِدھ--

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

آکھہ کیتے کیتے بدھ--

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

آکھہ دانَو آکھہ دیَو--

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

آکھہ سُر نر مُن جن سَیو--

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

کیتے آکھہ آکھن پاہِ--

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

کیتے کہہ کہہ اُٹھ اُٹھ جاہِ--

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ایتے کیتے ہور کریہہ--

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

تا آکھ نہ سکہہ کیئی کےؑ--

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

جیوَڈ بھاوے تیوڈ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

نانک جانےَ ساچا سوئے--

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥

جے کو آکھَے بول وِگاڑ--

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

تا لِکھیئے سِر گاوارا گاوار--٢٦--

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

سو در کیہا سو گھر کیہا جِت بہہ سرب سمالے--

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

واجے ناد انیک اسنکھا کیَتے واونہارے--

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

کیتے راگ پری سِیوُ کہیئن کیتے گاونہارے--

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

گاوہِ تُھنو پوَن پانی بَیسنتر گاوے راجا دھرم دُوارے--

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

گاوہِ چِت گُپت لکھ جانہہ لکھ لکھ دھرم ویچارے--

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

گاوہِ اِیسر برما دیوی سوہن سدا سوارے--

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

گاوہِ اِند اِداسن بیٹھے دیوتیا در نالے--

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

گاوہِ سِدھ سمادھی اندر گاون سادھ وِچارے--

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

گاون جتی ستی سنتوکھی گاوہِ ویر کرارے--

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

گاون پنڈت پڑُن رکھیسر جُگ جُگ ویدا نالے--

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

گاوہِ موہنیا من موہن سُرگا مچھ پَیالے--

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

گاون رتن اُپائے تیرے اٹھسٹھ تیرتھ نالے--

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

گاوہِ جودھ مہابل سُورا گاوہِ کھانی چارے--

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

گاوہِ کھنڈ منڈل وربھنڈا کر کر رکھے دھارے۔۔

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

سیئی تُدھنو گاوہِ جو تُدھ بھاون رتے تیرے بھگت رسالے۔۔

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ہور کیتے گاون سے مَے چِت نہ آون نانک کیا ویچارے۔۔

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

سوئی سوئی سدا سچ صاحب ساچا ساچی نائی۔۔

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ہےَ بھی ہوسی جائے نہ جاسی رچنا جِن رچائی۔۔

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

رنگی رنگی بھاتی کر کر جِنسی مایا جِن اُپائی۔۔

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کر کر ویکھے کیتا آپنا جو تِس دی وڈیائی۔۔

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی حُکم نہ کرنا جائی۔۔

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

سو پاتساہو صاحا پاتساہِب نانک رہن رجائی۔۔۲۷۔۔

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

مُندا سنتوکھ سرم پت جھَولی دھیان کی کرہِ بِبھوُت۔۔

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

کِھنتھا کال کُواری کایا جگت ڈنڈا پرتیت--

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

آئی پنتھی سگل جماتی من جیتے جگ جیت--

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

آدیس تسَے آدیس--

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

آد انیل اناد اناہت جُگ جُگ ایکو ویس--۲۸--

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

بھگت گیان دئیا بھنڈارن گھٹ گھٹ واجھ ناد--

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

آپ ناتھ ناتھی سبھ جا کی رِدھ سِدھ اورا ساد--

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

سنجوگ وِجوگ دُئے کار چلاوِہ لیکھے آوِہ بھاگ--

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

آدیس تسَے آدیس--

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

آد انیل اناد اناہت جُگ جُگ ایکو ویس--۲۹--

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ایکا مائی جگت ویائی تِن چیلے پروان--

ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

اِک سنساری اِک بھنڈاری اِک لائے دیبان--

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

جو تِس بھاوے تِوے چلاوے جو ہووے فُرمان--

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

اوہ ویکھے اونا ندر نہ آوے بہتا ایوہ وِڈان--

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

آدیس تسے آدیس--

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

آد انیل اناد اناہت جُگ جُگ ایکو ویس--٣٠--

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

آسن لوئے لوئے بھنڈار--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

جو کچھ پایا سو ایکا وار--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

کر کر ویکھے سِرجنہار--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

نانک سچے کی ساچی کار--

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

آدیس تسے آدیس--

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

آد انیل اناد اناہت جُگ جُگ ایکو ویس--۳۱--

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

اک دُو جیبھَو لکھ ہوہِ لکھ ہووہِ لکھ وِیس--

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

لکھ لکھ گیڑا آکھیئے ایک نام جگدیس--

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

اَیت راہِ پت پوَڑیا چڑیئے ہوئے اِکیس--

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

سُن گلا آکاس کی کیٹا آئی ریس--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

نانک ندری پائیے کُوڑی کُوڑے ٹھیس--۳۲--

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

آکھن جور چُپے نہ جور--

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

جور نہ منگن دین نہ جور--

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

جور نہ جیون مرن نہ جور--

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥

جور نہ راج مال من سور--

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

جور نہ سُرتی گیان ویچار--

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جور نہ جگتی چھُٹَے سنسار--

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

جس ہتھ جور کر ویکھَے سوئے--

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

نانک اُتم نیچ نہ کوئے--٣٣--

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

راتی رُتی تھِتی وار--

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

پَون پانی اگنی پاتال--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

تِس وِچ دھرتی تھاپ رکھی دھرم سال--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

تِس وِچ جیا جگت کے رنگ--

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

تِن کے نام انیک اننت--

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

کرمی کرمی ہوئے ویچار--

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

سچا آپ سچا دربار--

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

تِتھے سوہن پنچ پروان--

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ندری کرم پوَے نیسان--

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

کچ پکائی اوتھے پائے--

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

نانک گیا جاپَے جائے--۳۴--

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

دھرم کھنڈ کا ایہو دھرم--

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

گیان کھنڈ کا آکھو کرم--

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

کیتے پوَن پانی ویسنتر کیتے قان مہیس--

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

کیتے برمے گھاڑت گھڑییہہ رُوپ رنگ کے ویَس--

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

کیتِیا کرم بھُومی میر کیتے کیتے دھُو اُپدیس--

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

کیتے اِند چند سُور کیتے کیتے منڈل دیس--

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

کیتے سِدھ بُدھ ناتھ کیتے کیتے دیوی ویَس--

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

کیتے دیَو دانَو مُن کیتے کیتے رتن سمُند--

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

کیتِیا کھانی کیتِیا بانی کیتے پات نرِند--

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

کیتِیا سُرتی سیوک کیتے نانک انت نہ انت--۳۵--

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

گیان کھنڈ مہہ گیان پرچنڈ--

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

تِتھے ناد بِنود کوڈ انند--

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

سرم کھنڈ کی بانی رُوپ--

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

تِتھے گھاڑت گھڑیئے بہت انُوپ--

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

تا کیا گلا کتھِیا نہ جاہِ--

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

جے کو کہَے پِچھَے پچھُتائے۔۔

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

تِتھَے گھڑیئے سُرت مت من بدھ۔۔

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

تِتھَے گھڑیئے سُرا سِدھا کی سُدھ۔۔۳۶۔۔

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

کرم کھنڈ کی بانی جور۔۔

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

تِتھَے ہور نہ کوئی ہور۔۔

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

تِتھَے جودھ مہابل سُور۔۔

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

تِن مہہ رام رہیا بھرپُور۔۔

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

تِتھَے سِیتو سیتا مہما ماہے۔۔

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

تا کے رُوپ نہ کتھنے جاہِے۔۔

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

نہ اوہِ مرہِ نہ ٹھاگے جاہے۔۔

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

جن کَے رام وسَے من ماہے--

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

تِتھے بھگت وسہہ کے لوئے--

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

کرہِ انند سچا من سوئے--

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

سچ کھنڈ وسَے نِرنکار--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

کر کر ویکھَے ندر نِہال--

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

تِتھے کھنڈ منڈل وربھنڈ--

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

جے کو کتھے تا انت نہ انت--

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

تِتھے لوئے لوئے آکار--

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

جو جِو حکم تِوے تِو کار--

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ویکھَے وِگسے کر ویچار--

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

نانک کتھنا کرڑا سار۔۔۳۷۔۔

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

جت پاہارا دھیرج سُنیار۔۔

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

اَہرن مت وید ہتھِیار۔۔

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

بھؤ کھلا اگن تپ تاؤ۔۔

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

بھانڈا بھاؤ امرِت تِت ڈھال۔۔

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

گھڑیئے سبد سچی ٹکسال۔۔

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

جن کؤ ندر کرم تِن کار۔۔

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

نانک ندری ندر نِہال۔۔۳۸۔۔

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک۔۔

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

پوَن گُورُو پانی پِتا ماتا دھرت مہت۔۔

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

دِوس رات دُئے دائی دایا کھیلَے سگل جگت--

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

چنگیائیا بُریائیا واچَے دھرم حدُور--

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

کرمی آپو آپنی کے نیڑَے کے دُور--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

جنی نام دھیایا گئے مسکت گھال--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

نانک تے مُکھ اُجلے کیتی چھُٹی نال--ا--

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

سو در راگ آسا محلّہ ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

سو در تیرا کیہا سو گھر کیہا جِت بہہ سرب سمالے--

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

واجے تیرے ناد انیک اسنکھا کیتے تیرے واونہارے--

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

کیتے تیرے راگ پری سِیُو کہیئہہ کیتے تیرے گاونہارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

گاون تُدھنو پوَن پانی بَیسنتر گاوے راجا دھرم دُوارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو چِت گُپت لکھ جانن لکھ لکھ دھرم بیچارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو اِیسر برہما دیوی سوہن تیرے سدا سوارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

گاون تُدھنو اِندر اِنداسن بیٹھے دیوتیا در نالے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو سِدھ سمادھی اندر گاون تُدھنو سادھ بیچارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو جتی ستی سنتوکھی گاون تُدھنو ویر کرارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

گاون تُدھنو پنڈت پڑن رکھیسر جُگ جُگ ویدا نالے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

گاون تُدھنو موہنیا من موہن سُرگ مچھ پئیالے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

گاون تُدھنو رتن اُپائے تیرے اٹھسٹھ تیرتھ نالے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو جودھ مہابل سُورا گاون تُدھنو کھانی چارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

گاون تُدھنو کھنڈ منڈل برہمنڈا کر کر رکھے تیرے دھارے--

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

سیئیَ تُدھنو گاون جو تُدھ بھاون رتے تیرے بھگت رسالے--

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ہور کیتے تُدھنو گاون سے مَے چِت نہ آون نانک کیا بیچارے--

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

سوئی سوئی سدا سچ صاحب ساچا ساچی نائی--

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ہےَ بھی ہوسی جائے نہ جاسی رچنا جن رچائی--

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

رنگی رنگی بھاتی کر کر جِنسی مایا جِن اُپائی--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کر کر دیکھَے کیتا آپنا جیو تِس دی وڈیائی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی پھِر حکم نہ کرنا جائی--

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

سو پاتساہو صاحا پتصاہِب نانک رہن رجائی--ا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

سُن وڈا آکھے سبھ کوئے--

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

کیوڈ وڈا ڈیٹھا ہوئے--

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

قیمت پائے نہ کہیا جائے--

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

کہنَے والے تیرے رہے سمائے--ا--

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

وڈے میرے صاحبہ گہر گمبھیرا گُنی گہیرا--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوئے نہ جانَے تیرا کیتا کیوڈ چیرا--ا--رہاؤ--

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

سبھ سُرتی مِل سُرت کمائی--

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

سبھ قیمت مِل قیمت پائی--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

گیانی دھیانی گُر گُرہائی--

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

کہن نہ جائی تیری تِل وڈیائی--۲--

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

سبھ ست سبھ تپ سبھ چنگیائیا۔۔

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

سِدھا پُرکھا کِیا وڈیائیا۔۔

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

تُدھ وِن سِدھی کِنَے نہ پائیا۔۔

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

کرم مِلَے ناہی ٹھاك رہائیا۔۔۳۔۔

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

آکھن والا کیا ویچارا۔۔

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

صِفتی بھرے تیرے بھنڈارا۔۔

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

جس تُو دیہہ تسَے کیا چارہ۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

نانك سچ سوارنہارا۔۔۴۔۔۲۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۱۔۔

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

آکھا جیوا وِسرَے مر جاؤ۔۔

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

آکھن اوُکھا ساچا ناوُ--

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

ساچے نام کی لاگَے بھُوکھ--

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

اُت بھُوکھَے کھاَئے چلییہہ دُوکھ--ا--

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

سو کیوُ وِسرَے میری مائے--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچا صاحب ساچَے نائے--ا--رہاوُ--

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ساچے نام کی تِل وڈیائی--

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

آکھ تھکے قیمت نہی پائی--

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

جے سبھ مِل کےَ آکھن پاہِ--

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

وڈا نہ ہووَے گھاٹ نہ جائے--۲--

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

نہ اوہُ مرَے نہ ہووَے سوگ--

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥

دیدا رہَے نہ چُوکَے بھوگ۔۔

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

گُن ایہو ہور ناہی کوئے۔۔

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥

نہ کو ہوآ نہ کو ہوئے۔۔۳۔۔

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

جیوڈ آپ تیوڈ تیری دات۔۔

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

جن دِن کر کےَ کیتی رات۔۔

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

کھسم وِسارہِ تے کمجات۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

نانک ناوَے باجھ سنات۔۔۴۔۔۳۔۔

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ گُوجری محلّہ ۴۔۔

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ہر کے جن ستگور ستپرکھا بِنوُ کروُ گُر پاس۔۔

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ہم کیرے کِرم ستگور سرنائی کر دئیا نام پرگاس۔۔۱۔۔

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

میرے میت گُردیو مو کوُ رام نام پرگاس--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت نام میرا پران سکھائی ہر کیرت ہمری رہراس--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ہر جن کے وڈ بھاگ وڈیرے جِن ہر ہر سردھا ہر پیاس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ہر ہر نام ملَے ترِپتاسہ مِل سنگت گُن پرگاس--۲--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

جن ہر ہر ہر رس نام نہ پایا تے بھاگھین جم پاس--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

جو ستگور سرن سنگت نہی آئے دھرِگ جیوے دھرِگ جیواس--۳--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

جن ہر جن ستگور سنگت پائی تِن دھُر مستک لِکھیا لِکھاس--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

دھن دھنّ ستسنگت جِت ہر رس پایا مِل جن نانک نام پرگاس--۴--۴--

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ گُوجری محلّہ ۵--

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

کاہے رے من چِتوہِ اُدم جا آہر ہر جیوُ پریا--

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

سَیل پتھر مہہ جنت اُپائے تا کا رِجق آگے کر دھریا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

میرے مادھوٗ جی ستسنگت مِلے سو تریا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا سُوکے کاسٹ ہرِیا--ا--رہاؤ--

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

جنن پِتا لوک سُت بنتا کوئے نہ کِس کی دھریا--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

سِر سِر رِزق سمباہے ٹھاکُر کاہے من بھوٗ کرَیا--۲--

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

اُوڈے اُوڈِ آوے سَے کوسا تِس پاچھے بچرے چھریا--

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

تِن کوَن کھلاوے کوَن چُگاوے من مہہ سِمرن کرَیا--۳--

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

سبھ نِدھان دس اسٹ سِدھان ٹھاکُر کر تل دھریا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

جن نانک بل بل صد بل جائیے تیرا انت نہ پاراوریا--۴--۵--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

راگ آسا محلّہ ۴ سو پُرکھ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

سو پُرکھ نِرنجن ہر پُرکھ نِرنجن ہر اگما اگم اپارا--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

سبھ دھیاوہِ سبھ دھیاوہِ تُدھ جی ہر سچے سِرجنہارا--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

سبھ جی تُمارے جی تُوں جیا کا داتارا--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ہر دھیاوہُ سنتھو جی سبھ دُوکھ وِسارنہارا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ہر آپے ٹھاکُر ہر آپے سیوک جی کیا نانک جنت وِچارا--ا--

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

تُوں گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر جی ہر ایکو پُرکھ سمانا--

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

اِک داتے اِک بھیکھاری جی سبھ تیرے چوج وِڈانا--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

تُوں آپے داتا آپے بھگتا جی ہؤ تُدھ بِن اور نہ جانا--

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

تُوں پاربرہم بےانت بےانت جی تیرے کیا گُن آکھ وکھانا--

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

جو سیوہِ جو سیوہِ تُدھ جی جن نانک تِن قُربانا--۲--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ہر دھیاوہِ ہر دھیاوہِ تُدھ جی سے جن جگ مہہ سُکھواسی--

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

سے مُکت سے مُکت بھئے جن ہر دھیایا جی تِن تُوٹی جم کی پھاسی--

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

جِن نِربھوٗ جِن ہر نِربھوٗ دھیایا جی تِن کا بھوٗ سبھ گواسی--

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

جِن سیویا جِن سیویا میرا ہر جی تے ہر ہر رُوپ سماسی--

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

سے دھنّ سے دھنّ جِن ہر دھیایا جی جن نانک تِن بل جاسی--۳--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

تیری بھگت تیری بھگت بھنڈار جی بھرے بےانت بےانتا--

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

تیرے بھگت تیرے بھگت سلاہن تُدھ جی ہر انِک انیک اننتا--

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

تیری انِک تیری انِک کرہِ ہر پُوجا جی تپ تاپہہ جپہہ بےانتا--

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

تیرے انیک تیرے انیک پڑھِ بہو سِمرت ساست جی کر کِریا کھٹ کرم کرنتا--

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

سے بھگت سے بھگت بھلے جن نانک جی جو بھاوہِ میرے ہر بھگونتا--۴--

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تُوں آد پُرکھ اپرمپر کرتا جی تُدھ جیوڈ اور نہ کوئی--

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

تُوں جُگ جُگ ایکو سدا سدا تُوں ایکو جی تُوں نِہچل کرتا سوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

تُدھ آپے بھاوَے سوئی ورتَے جی تُوں آپے کرہِ سو ہوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

تُدھ آپے سرِسٹ سبھ اُپائی جی تُدھ آپے سِرج سبھ گوئی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

جن نانک گُن گاوے کرتے کے جی جو سبھسَے کا جانوئی--۵--۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

تُوں کرتا سچِیار مَیڈا سائی--

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تؤ بھاوے سوئی تھیسی جو تُوں دیہہ سوئی ہؤ پائی--۱--رہاؤ--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

سبھ تیری تُوں سبھنی دھیایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

جس نو کِرپا کرہِ تِن نام رتن پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

گُرمکھ لادھا منمکھ گوَایا--

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

تُدھ آپ وِچھوڑیا آپ مِلایا--ا--

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

توُں دریاؤ سبھ تُجھ ہی ماہِ--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

تُجھ بِن دُوجا کوئی ناہِ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

جیا جنت سبھ تیرا کھیل--

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

وِجوگ مِل وِچھڑیا سنجوگی میل--۲--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

جس نو تُو جانائہِ سوئی جن جانَے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ہر گُن صد ہی آکھ وکھانَے--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن ہر سیویا تِن سُکھ پایا--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

سہجے ہی ہر نام سمایا--۳--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

تُو آپے کرتا تیرا کیا سبھ ہوئے--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تُدھ بِن دُوجا اور نہ کوئے--

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

تُو کر کر ویکھہ جانہِ سوئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

جن نانک گُرمکھ پرگٹ ہوئے--۴--۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

تِت سرورڑے بھئیلے نِواسا پانی پاوک تِنہہ کِیا--

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

پنکج موہ پگ نہی چالَے ہم دیکھا تہ ڈُوبیالے--ا--

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

من ایک نہ چیتس مُوڑ منا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرت تیرے گُن گلیا--ا--رہاؤ--

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

نہ ہوَ جتی ستی نہی پڑیا مُورکھ مُگدھا جنم بھیا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

پرنوِت نانک تِن کی سرنا جِن تُو ناہی ویسریا--٢--٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

بھئی پراپت مانکھ دیہُریا--

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

گوبِند ملِن کی ایہہ تیری برِیا--

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

اور کاج تیرَے کِتَے نہ کام--

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

مِل سادھ سنگت بھج کیول نام--ا--

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

سرانجام لاگ بھَوجل ترن کےَ--

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم برِتھا جات رنگ مایا کےَ--ا--رہاوَ--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

جپ تپ سنجم دھرم نہ کمایا--

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

سیوا سادھ نہ جانیا ہر رایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

کہو نانک ہم نیچ کرّما--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

سرن پرے کی راکھو سرما--۲--۴--

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

سوہِلا راگ گوڑی دیپکی محلّہ ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

جَے گھر کیرت آکھیئَے کرتے کا ہوئے بیچارو--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

تِت گھر گاوہو سوہِلا سِورہو سِرجنہارو--ا--

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

تُم گاوہو میرے نِربھوٗ کا سوہِلا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوٗ واری جِت سوہِلے سدا سُکھ ہوئے--ا--رہاوٗ--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

نِت نِت جیئڑے سمالیئَن دیکھَیگا دیونہار--

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

تیرے دانَے قیمت نہ پوَے تِس داتے کوَن سُمار۔۔۲۔۔

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

سمبت صاحا لِکھیا مِل کر پاوہو تیل۔۔

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

دیہُ سجن اسیسڑِیا جیَو ہووَے صاحب سِیُو میل۔۔۳۔۔

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

گھر گھر ایہو پاہُچا سدڑے نِت پوَنّ۔۔

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

سدنہارا سِمریئے نانک سے دِہ آونّ۔۔۴۔۔ا۔۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

راگ آسا محلّہ ا۔۔

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

چھِ گھر چھِ گُر چھِ اُپدیس۔۔

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

گُر گُر ایکو ویس انیک۔۔ا۔۔

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

بابا جَے گھر کرتے کیرت ہوئے۔۔

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو گھر راکھ وڈائی توئے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

وِسُئے چسِیا گھڑیا پہرا تھِتی واری ماہو ہوآ--

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

سُورج ایکو رُت انیک--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

نانک کرتے کے کیتے ویس--۲--۲--

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

راگ دھناسری محلّہ ا--

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

گگن مَے تھال رَوی چند دیپک بنے تارِکا منڈل جنک موتی--

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

دھُوپ ملیانلو پوَن چوَرو کرے سگل بنرائے پھُولنت جوتی--ا--

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥

کیَسی آرتی ہوئے--

ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

بھَو کھنڈنا تیری آرتی--

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انہتا سبد واجنت بھیری--ا--رہاؤ--

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥

سہس تَو نَین نن نَین ہہہ توہِ کوُ سہس مُورت ننا ایک توہی--

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

سہس پد بِمل نن ایک پد گندھ بِن سہس توَ گندھ اوَ چلت موہی--۲--

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

سبھ مہہ جوت جوت ہےَ سوئے--

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

تِس دَے چانن سبھ مہہ چانن ہوئے--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

گُر ساکھی جوت پرگٹ ہوئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

جو تِس بھاوَے سو آرتی ہوئے--۳--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ہر چرن کوَل مکرند لوبھت منو اندِنو موہِ آہی پیاسا--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

کِرپا جل دیہہ نانک سارِنگ کوُ ہوئے جا تے تیرَے نائے واسا--۴--۳--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ گوُڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

کام کرودھ نگر بہو بھریا مِل سادھو کھنڈل کھنڈا ہے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

پُورب لِکھت لِکھے گُر پایا من ہر لِو منڈل منڈا ہے--۱--

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

کر سادُھو انجلی پُن وڈا ہے--

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر ڈنڈوُت پُن وڈا ہے--ا--رہاؤ--

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ساقط ہر رس صاد نہ جانیا تِن انتر ہوَمے کنڈا ہے--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

جیو جیو چلہ چُبھے دُکھ پاوہِ جمکال سہیہ سِر ڈنڈا ہے--۲--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ہر جن ہر ہر نام سمانے دُکھ جنم مرن بھَو کھنڈا ہے--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

اِناسی پُرکھ پایا پرمیسر بہو سوبھ کھنڈ برہمنڈا ہے--۳--

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ہم گریب مسکین پرَبھ تیرے ہر راکھ راکھ وڈ وڈا ہے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

جن نانک نام ادھار ٹیک ہےَ ہر نامے ہی سُکھ منڈا ہے--۴--۴--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ گوَڑی پُوربی محلّہ ۵--

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

کروُ بیننتی سُنہو میرے میتا سنت ٹہل کی بیلا--

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

اِیہا کھاٹ چلھو ہر لاہا آگے بسن سُوہیلا--ا--

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

اوُدھ گھٹے دِنس رَینارے--

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من گُر مِل کاج سوارے--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ایہو سنسار بِکار سنسے مہہ تریوٗ برہم گیانی--

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

جِسہہ جگائے پیاوے ایہو رس اکتھ کتھا تِن جانی--۲--

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

جا کوُ آئے سوئی بِہاجھو ہر گُر تے منہہ بسیرا--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

نِج گھر محل پاوہو سُکھ سہجے بہُر نہ ہوئگو پھیرا--۳--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

انترجامی پُرکھ بِدھاتے سردھا من کی پُورے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

نانک داس اِہے سُکھ ماگے مو کوُ کر سنتن کی دھُورے--۴--۵--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ سِریراگ محلّہ پہلا ا گھر ا--

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥

موتی ت مندر اُسرہے رتنی ت ہوہِ جڑاوٗ--

ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥

کستُور کُنگوٗ اگر چندن لِیپ آوےَ چاوٗ--

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥

مت دیکھ بھُولا ویسرَے تیرا چِت نہ آوے ناوٗ--ا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ہر بِن جِیوٗ جل بل جاوٗ--

ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے آپنا گُر پُوچھ دیکھیا اور ناہی تھاوٗ--ا--رہاوٗ--

ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥

دھرتی ت ہیرے لال جڑتی پلگھ لال جڑاوٗ--

ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥

موہنی مُکھ منی سوہَے کرے رنگ پساوٗ--

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥

مت دیکھ بھُولا ویسرے تیرا چِت نہ آوے ناوٗ--٢--

ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥

سِدھ ہووا سِدھ لائی رِدھ آکھا آوٗ--

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥

گُپت پرگٹ ہوئے بَیسا لوک راکھَے بھاؤ--

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥

مت دیکھ بھُولا ویسرے تیرا چِت نہ آوے ناؤ--٣--

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥

سُلطان ہووا میل لسکر تکھت راکھا پاؤ--

ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥

حکم حاصل کری بیٹھا نانکا سبھ واؤ--

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥

مت دیکھ بھُولا ویسرے تیرا چِت نہ آوے ناؤ--٤--ا--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥

کوٹ کوٹی میری آرجا پوَن پیئَن اپیاؤ--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥

چند سُورج دُئے گُپھَے نہ دیکھا سُپنَے سؤن نہ تھاؤ--

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥

بھی تیری قیمت نہ پوَے ہؤ کیوڈ آکھا ناؤ--ا--

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥

ساچا نِرنکار نِج تھائے--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُن سُن آکھن آکھنا جے بھاوے کرے تمائے--ا--رہاؤ--

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥

کُسا کٹیا وار وار پیسن پیسا پائے--

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥

اگی سیتی جالِیا بھسم سیتی رل جاؤ--

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥

بھی تیری قیمت نہ پوَے ہوَ کیوڈ آکھا ناؤ--۲--

ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥

پنکھی ہوئے کےَ جے بھوا سَے اسمانی جاؤ--

ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥

ندری کِسَے نہ آواُو نہ کِچھ پِیا نہ کھاؤ--

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥

بھی تیری قیمت نہ پوَے ہوَ کیوَڈ آکھا ناؤ--۳--

ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥

نانک کاگد لکھ منا پڑ پڑ کیچھَے بھاؤ--

ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥

مسُو توٹ نہ آوئی لیکھن پئون چلاؤ--

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

بھی تیری قیمت نہ پوَے ہوَ کیوَڈ آکھا ناؤ--۴--۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥

لیکھَے بولن بولنا لیکھَے کھانا کھاوَ--

ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥

لیکھَے واٹ چلائِیا لیکھَے سُن ویکھاوَ--

ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥

لیکھَے ساہ لوائیِہہ پڑے کے پُچھن جاوَ--ا--

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥

بابا مایا رچنا دھوہ--

ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندھَے نام وِساریا نہ تِس ایہہ نہ اوہ--ا--رہاوَ--

ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥

جیون مرنا جائے کَے ایتھَے کھاجَے کال--

ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥

جِتھَے بہہ سمجھائیَے تِتھَے کوئے نہ چلیو نال--

ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥

رووَن والے جیتڑے سبھ بنہِ پنڈ پرال--۲--

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥

سبھ کو آکھَے بہت بہت گھٹ نہ آکھَے کوئے--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥

قیمت کِنَے نہ پائِیا کہن نہ وڈا ہوئے--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥

ساچا صاحب ایک تُو ہور جِیا کیتے لوئے--۳--

ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥

نیچا اندر نیچ جات نیچی ہُو ات نیچ--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥

نانک تِن کےَ سنگ ساتھ وڈیا سِیوٗ کیا رِیس--

ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥

جتھے نیچ سمالیئن تتھے ندر تیری بکھسیس--۴--۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

لب کُتا کُوڑ چُوہڑا ٹھگ کھادھا مُردار--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥

پر نِندا پر مل مُکھ سُدھی اگن کرودھ چنڈال--

ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

رس کس آپ سلاہنا اے کرم میرے کرتار--ا--

ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

بابا بولیئے پت ہوئے--

ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوتم سے در اُوتم کہیئہہ نیچ کرم بہہ روئے--ا--رہاؤ--

ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥

رس سوئنا رس رُپا کامن رس پرمل کی واس--

ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥

رس گھوڑے رس سَیجا مندر رس میٹھا رس ماس--

ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

ایتے رس سریر کے کَے گھٹ نام نِواس--۲--

ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِت بولیئے پت پائیے سو بولیا پروان--

ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥

پھِکا بول وِگُچنا سُن مُورکھ من اجان--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥

جو تِس بھاوہِ سے بھلے ہور کے کہن وکھان--۳--

ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

تِن مت تِن پت تِن دھن پلَے جِن ہِردَے رہیا سمائے--

ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥

تِن کا کیا سالاہنا اور سُوآلِیو کائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥

نانک ندری باہرے راچہہ دان نہ نائے--۴--۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥

عمل گلولا کُوڑ کا دِتا دیونہار--

ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

متی مرن وِساریا کھُسی کِیتی دِن چار--

ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥

سچ مِلیا تِن صوپھیا راکھن کوٗ دروار--ا--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥

نانک ساچے کوٗ سچ جان--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت سیویَے سُکھ پائیَے تیری درگہ چلَے مان--ا--رہاوٗ--

ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

سچ سرا گُڑ باہرا جِس وِچ سچا ناوٗ--

ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

سُنہہ وکھانہہ جیتڑے ہوٗ تِن بلہارَے جاوٗ--

ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥

تا من کھیوا جانیَے جا محلّی پائے تھاوٗ--۲--

ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥

ناوٗ نیر چنگیائیا ست پرمل تن واس--

ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥

تا مُکھ ہووَے اُجلا لکھ داتی اِک دات--

ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥

دُوکھ تِسَے پہہ آکھیئے سُوکھ جسے ہی پاس--٣--

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥

سو کیوُ منہُ وِساریئے جا کے جی پران--

ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥

تِس وِن سبھ اپوِتر ہےَ جیتا پینن کھان--

ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥

ہور گلاں سبھ کُوڑیا تُدھ بھاوَے پروان--۴--۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥

سِریراگ محل ا--

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥

جال موہ گھس مس کر مت کاگد کر سار--

ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

بھاوُ قلم کر چِت لیکھاری گُر پُچھ لکھ بیچار--

ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

لکھ نام صالاح لکھ لکھ انت نہ پاراوار--ا--

ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥

بابا ایہو لیکھا لکھ جان--

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِتھے لیکھا منگیئے تِتھے ہوئے سچا نیسان--ا--رہاؤ--

ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥

جِتھے مِلہِ وڈیائیا صد کُھسیا صد چاؤ--

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

تِن مُکھ ٹکے نِکلہِ جِن من سچا ناؤ--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥

کرم مِلَے تا پائیَے ناہی گلی واؤ دُواؤ--۲--

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥

اِک آوہِ اِک جاہِ اُٹھ رکھیئہہ ناوَ سلار--

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥

اِک اُپائے منگتے اِکنا وڈے دروار--

ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥

اگَے گیا جانیَے وِن ناوَے ویکار--۳--

ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥

بھَے تیرَے ڈر اگلا کھپ کھپ چھِجَے دیہہ--

ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥

ناوَ جِنا سُلطان کھان ہودے ڈِٹھے کھیہہ--

ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥

نانک اُٹھی چلیا سبھ کُوڑے تُٹے نیہ--۴--۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥

سبھ رس مِٹھے مِنِیّے سُنِیّے سالونے--

ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥

کھٹ تُرسی مُکھ بولنا مارن ناد کیئے--

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

چھتیہہ امرِت بھاؤ ایک جا کوُ ندر کرے--ا--

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣ੍ਹਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

بابا ہور کھانا کھُسی کھُوار--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت کھادھَے تن پیڑیَے من مہہ چلہہ وِکار--ا--رہاؤ--

ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥

رتا پینن من رتا سُپیدی ست دان--

ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥

نیلی سِیاہی کدا کرنی پہرن پَیر دھیان--

ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥

کمربند سنتوکھ کا دھن جوبن تیرا نام--۲--

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

بابا ہور پینن کھُسی کھُوار--

ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت پیدَھے تن پیڑیَے من مہہ چلہہ وِکار--ا--رہاوٗ--

ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥

گھوڑے پاکھر سوئنے ساکھت بوجھن تیری واٹ--

ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥

ترکس تیر کمان سانگ تیگبند گُن دھات--

ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥

واجا نیجا پت سِیوٗ پرگٹ کرم تیرا میری جات--٣--

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜ੍ਹਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

بابا ہور چڑنا کھُسی کھُوار--

ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت چڑیےَ تن پیڑیَے من مہہ چلہہ وِکار--ا--رہاوٗ--

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥

گھر مندر کھُسی نام کی ندر تیری پروار--

ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥

حکم سوئی تُدھ بھاوسی ہور آکھن بہت اپار--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥

نانک سچا پاتساہو پُوچھ نہ کرے بیچار--۴--

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

بابا ہور سوٗنا کھُسی کھُوار--

ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥

جِت سُتےَ تن پیڑیئے من مہہ چلہہ وِکار--ا--رہاوُ--۴--۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥

کُنگوُ کی کانیا رتنا کی لِلتا اگر واس تن ساس--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ کا مُکھ ٹِکا تِت گھٹ مت وِگاس--

ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

اوت متی سالاہنا سچ نام گُنتاس--ا--

ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥

بابا ہور مت ہور ہور--

ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے سؤ ویر کمائیے کُوڑے کُوڑا جور--ا--رہاوُ--

ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

پُوج لگے پِیر آکھیئے سبھ مِلَے سنسار--

ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ناوُ سدائے آپنا ہووَے سِدھ سُمار--

ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

جا پت لیکھے نہ پوَے سبھا پُوج کھُوار--۲--

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

جن کوَ ستگور تھاپیا تِن میٹ نہ سکےَ کوئے--

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

اونا اندر نام نِدھان ہےَ نامو پرگٹ ہوئے--

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥

ناوَ پُوجیئے ناوَ منّیئے اکھنڈ سدا سچ سوئے--٣--

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥

کھیہو کھیہہ رَلائیئے تا جیوَ کیہا ہوئے--

ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥

جلیا سبھ سِیانپا اُٹھی چلیا روئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥

نانک نام وِساریئے در گیا کیا ہوئے--۴--٨--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥

گُنونتی گُن ویتھرے اوَگُنونتی جھُور--

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥

جے ور کامنی نہ ملیئے پِر کُور--

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥

نہ بیڑی نہ تُلہڑا نہ پائیے پِر دُور--١--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥

میرے ٹھاکُر پُورَے تخت اڈول--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمُکھ پُورا جے کرے پائیَے ساچ اتول--١--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥

پرَبھ ہرمندر سوہنا تِس مہہ مانک لال--

ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥

موتی ہیرا نِرملا کنّچن کوٹ ریسال--

ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

بِن پئوڑی گڑ کیوٗ چڑوٗ گُر ہر دھیان نِہال--٢--

ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

گُر پئوڑی بیڑی گُورُو گُر تُلہا ہر ناؤ--

ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥

گُر سر ساگر بوہتھو گُر تیرتھ دریاؤ--

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥

جے تِس بھاوے اُوجلی ست سر ناون جاؤ--٣--

ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥

پُورو پُورو آکھیئے پُورَے تخت نِواس--

ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥

پُورَے تھان سُہاونَے پُورَے آس نِراس--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥

نانک پُورا جے مِلَے کیوُ گھاٹے گُن طاس--۴--۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥

آوہُ بھینے گل مِلہ انک سہیلڑیاہ--

ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥

مِل کےَ کرہ کہانیا سمرتھ کنت کیاہِ--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥

ساچے صاحب سبھ گُن اوُگن سبھ اساہ--ا--

ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥

کرتا سبھ کو تیرَے جور--

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک سبد بیچاریَے جا تُو تا کیا ہور--ا--رہاوُ--

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥

جاۓ پُچھو سوہاگنی تُسی راویا کِنی گُنیں--

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥

سہج سنتوکھ سیگاریا مِٹھا بولنی--

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥

پِر ریسالُو تا مِلَے جا گُر کا سبد سُنی--۲--

ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

کیتیا تیرِیا قُدرتی کیوڈ تیری دات--

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

کیتے تیرے جیا جنت صِفت کرہِ دِن رات--

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥

کیتے تیرے رُوپ رنگ کیتے جات اجات--٣--

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥

سچ مِلَے سچ اُوپجَے سچ مہہ ساچ سمائے--

ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥

سُرت ہووَے پت اُوگوَے گُربچنی بھوُ کھائِے--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥

نانک سچا پاتساہو آپے لئے مِلائِے--٤--١٠--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥

بھلی سری جے اُبری ہوُمَے مُئی گھراہو--

ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥

دُوت لگے پھِر چاکری ستگور کا ویساہو--

ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥

کلپ تیاگی بعد ہےَ سچا ویپرواہُ--١--

ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥

من رے سچ ملَے بھوَ جائے--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھَے بِن نِربھوَ کیوَ تھییۓ گُرمکھ سبد سمائے--ا--رہاؤ--

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥

کیتا آکھن آکھیۓ آکھن توٹ نہ ہوئے--

ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

منگن والے کیتڑے داتا ایکو سوئے--

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

جس کے جیا پران ہےَ من وسیۓ سُکھ ہوئے--٢--

ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥

جگ سُپنا باجی بنی کھِن مہہ کھیل کھیلائے--

ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥

سنجوگی مِل ایکسے وِجوگی اُٹھ جائے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥

جو تِس بھانا سو تھییۓ اوَر نہ کرنا جائے--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥

گُرمکھ وسط ویساہیۓ سچ وکھر سچ راس--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥

جنی سچ ونجیا گُر پُورے ساباس--

ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥

نانک وسط پچھانسی سچ سَودا جس پاس--۴--اا--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥

سِریراگ محل ا--

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥

دھات مِلَے پھُن دھات کوُ صِفتی صِفت سمائے--

ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥

لال گُلال گہبرا سچا رنگ چڑاوُ--

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥

سچ مِلَے سنتوکھِیا ہر جپ ایکے بھائے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥

بھائی رے سنت جنا کی رین--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت سبھا گُر پائیَے مُکت پدارتھ دھین--ا--رہاوُ--

ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

اُوچوُ تھان سُہاونا اُوپر محل مُرار--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥

سچ کرنی دے پائیَے در گھر محل پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥

گُرمکھ من سمجھائیَے آتم رام بیچار--۲--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥

ترِبدھ کرم کمائیَہہ آس اندیسا ہوئے--

ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

کیوُ گُر بِن ترِکُٹی چھُٹسی سہج ملیئے سُکھ ہوئے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥

نِج گھر محل پچھانیئے ندر کرے مل دھوئے--٣--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

بِن گُر میل نہ اُترَے بِن ہر کیوُ گھر واس--

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥

ایکو سبد وچاریئے اوَر تیاگَے آس--

ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥

نانک دیکھ دِکھائیے ہوُ صد بلہارے جاس--٤--١٢--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

دھرِگ جیون دوہاگنی مُٹھی دُوجے بھائے--

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥

کلر کیری کندھ جیو اہنِس کِر ڈھیہہ پائے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

بِن سبدَے سُکھ نہ تھیئے پِر بِن دُوکھ نہ جائے--١--

ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

مُندھے پِر بِن کیا سیگار--

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

در گھر ڈھوئی نہ لہے درگہ جھُوٹھ کھُوار--ا--رہاؤ--

ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥

آپ سُجان نہ بھُلئی سچا وڈ کِرسان--

ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥

پہلا دھرتی سادھ کےَ سچ نام دے دان--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

نؤ نِدھ اُپجےَ نام ایک کرم پوَے نیسان--۲--

ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥

گُر کؤ جان نہ جانئی کیا تِس چج اچار--

ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥

اندھلےَ نام وِساریا منمُکھ اندھ گُبار--

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥

آون جان نہ چُکئی مر جنمےَ ہوئے کھُوار--۳--

ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥

چندن مول انایا کُنگوُ مانگ سندھُور--

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥

چوآ چندن بہو گھنا پانا نال کپُور--

ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥

جے دھن کنت نہ بھاوئی تا سبھ اڈنبر کُوڑ--۴--

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥

سبھ رس بھوگن بعد ہہہ سبھ سیگار وِکار--

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥

جب لگ سبد نہ بھیدیۓ کیؤ سوہَے گُردُوار--

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥

نانک دھنّ سُوہاگنی جِن سہہ نال پیار--۵--۱۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۱--

ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

سُنجی دیہہ ڈرااونی جا جیوٗ وِچھوہ جاۓ--

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥

بھاہِ بلندی وِجھوِی دھُووٗ نہ نِکسیو کاۓ--

ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥

پنچے رُنّے دُکھ بھرے بِنسے دُوجَے بھاۓ--۱--

ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

مُوڑے رام جپہو گُن سار--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوٗمَے ممتا موہنی سبھ مُٹھی اہنکار--۱--رہاوٗ--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥

جِنی نام وِساریا دُوجی کارے لگ--

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥

دُبدھا لاگے پچ مُوئے انتر ترِسنا اگ--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥

گُر راکھے سے اُبرے ہور مُٹھی دھندَھے ٹھگ--۲--

ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥

مُئی پریت پیار گیا مُوآ ویر وِرودھ--

ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥

دھندھا تھکا ہؤ مُئی ممتا مایا کرودھ--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥

کرم مِلَے سچ پائیَے گُرمکھ سدا نِرودھ--۳--

ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

سچی کارے سچ مِلَے گُرمت پلَے پائے--

ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥

سو نر جمّے نہ مَرے نہ آوے نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥

نانک در پردھان سو درگہہ پیدھا جائے--۴--۱۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥

سِریراگ محل ۱--

ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥

تن جل بل ماٹی بھیا من مایا موہِ منُور--

ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥

اوَگن پھِر لاگوُ بھئے کُور وجاوے طُور--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥

بِن سبدَے بھرمائیےَ دُبدھا ڈ وبے پُور--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

من رے سبد ترہو چِت لائے--

ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن گُرمکھ نام نہ بوُجھیا مر جنمَے آوےَ جائے--ا--رہاوَ--

ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

تن سُوچا سو آکھیئے جس مہہ ساچا ناوَ--

ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥

بھَے سچ راتی دیہُری جہوا سچ سُوآوَ--

ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥

سچی ندر نِہالیئےَ بَہڑ نہ پاوَے تاوَ--۲--

ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥

ساچے تے پوَنا بھیا پوَنے تے جل ہوئے--

ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥

جل تے ترِبھون ساجِیا گھٹ گھٹ جوت سموئے--

ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

نِرمل میلا نہ تھیئے سبد رتے پت ہوئے۔۔۳۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ایوہ من ساچ سنتوکھِیا ندر کرے تِس ماہِ۔۔

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

پنچ بھُوت سچ بھَے رتے جوت سچی من ماہِ۔۔

ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥

نانک اوَگن ویسرے گُر راکھے پت تاہِ۔۔۴۔۔۱۵۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۱۔۔

ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

نانک بیڑی سچ کی تریَے گُر ویچار۔۔

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

اک آوہِ اک جاوہی پُور بھرے اہنکار۔۔

ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥

منہٹھ متی بوڈیئے گُرمکھ سچ س تار۔۔۱۔۔

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

گُر بِن کیوُ تریَے سُکھ ہوئے۔۔

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیو بھاوے تیوُ راکھ تُو مَے اور نہ دُوجا کوئے۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥

آگے دیکھوَ ڈوَ جلَے پاچھے ہرِیوَ انگوُر--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جس تے اُپجَے تِس تے بِنسے گھٹ گھٹ سچ بھرپُور--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

آپے میل مِلاوہی ساچَے محل حدُور--٢--

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥

ساہِ ساہِ تُجھ سملا کدے نہ وِساریوَ--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥

جیَو جیَو صاحبَ من وسَے گُرمکھ امرت پِیوَ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥

من تن تیرا تُو دھنی گرب نِوار سمیوَ--٣--

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥

جن ایہہ جگت اُپایا ترِبھون کر آکار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

گُرمکھ چانن جانیَے منمکھ مگدھ گُبار--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥

گھٹ گھٹ جوت نِرنتری بُوجھَے گُرمت سار--٤--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

گُرمکھ جِنی جانیا تِن کیچَے ساباس--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥

سچے سیتی رل مِلے سچے گُن پرگاس--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥

نانک نام سنتوکِھیا جیوُ پِنڈ پرَبھ پاس--۵--١٦--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥

سُن من مِتر پیاریا مِل ویلا ہےَ ایہہ--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

جب لگ جوبن ساس ہےَ تب لگ ایہہ تن دیہہ--

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥

بِن گُن کام نہ آوئی ڈھیہہ ڈھیری تن کھیہہ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥

میرے من لےَ لاہا گھر جاہِ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام سلاہیۓ ہوُمےَ نِوری بھاہِ--ا--رہاوُ--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥

سُن سُن گنڈھن گنڈھیے لکھ پڑ بُجھہ بھار--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ترِسنا اہنِس اگلی ہوُمےَ روگ وِکار--

ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥

اوہُ ویپرواہُ اتولوا گُرمت قیمت سار--۲--

ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥

لکھ سِیانپ جے کری لکھ سِیوُ پریت مِلاپ--

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥

بِن سنگت سادھ نہ دھراپِیا بِن ناوے دُوکھ سنتاپ--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥

ہر جپ جیئرے چھُٹیئے گُرمکھ چینَے آپ--۳--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥

تن من گُر پہہ ویچیا من دِیا سِر نال--

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

تِربھون کھوج ڈھنڈھولیا گُرمکھ کھوج نِہال--

ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥

ستگور میل مِلایا نانک سو پرَبھ نال--۴--۱۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۱--

ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥

مرنَے کی چِنتا نہی جیون کی نہی آس--

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥

تُو سرب جیا پرَتپالہی لیکھَے ساس گِراس--

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥

انتر گُرمکھ تُو وسہہ جیَو بھاوے تیوَ نِرجاس--ا--

ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥

جیئرے رام جپت من مان--

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر لاگی جل بجھی پایا گُرمکھ گیان--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥

انتر کی گت جانیَے گُر ملییَے سنک اُتار--

ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥

مُویا جِت گھر جائیَے تِت جیودیا مر مار--

ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥

انحد سبد سُہاونے پائیَے گُر ویچار--٢--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥

انحد بانی پائیَے تہ ہوَمَے ہوئے بِناس--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥

ستگور سیوے آپنا ہوَ صد کُربانَے طاس--

ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

کھڑ درگہ پینائیَے مکھ ہر نام نِواس--٣--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥

جہ دیکھا تہ رَوِ رہے سِو سکتی کا میل--

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥

تِرہو گُن بندھی دیہُری جو آیا جگ سو کھیل--

ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥

وِجوگی دُکھ وِچھڑے منمکھ لہہ نہ میل--۴--

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥

من بیراگی گھر وسَے سچ بھَے راتا ہوئے--

ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥

گیان مہارس بھوگوَے باہُڑ بھُوکھ نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥

نانک ایہہ من مار مِل بھی پھِر دُکھ نہ ہوئے--۵--۱۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋੁਭਾਨੁ ॥

ایہہ منو مُورکھ لوبھِیا لوبھے لگا لبھان--

ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥

سبد نہ بھیجَے ساکتا دُرمت آون جان--

ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥

سادُھو ستگور جے مِلَے تا پائیَے گُنی نِدھان--ا--

ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥

من رے ہوَمَے چھوڈ گُمان--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُر سرور سیوَ تُو پاوہِ درگہ مان--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥

رام نام جپ دِنس رات گُرمکھ ہر دھن جان--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥

سبھ سُکھ ہر رس بھوگنے سنت سبھا مِل گیان--

ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥

نِت اہنِس ہر پرَبھ سیَویا ستگور دِیا نام--۲--

ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥

کُوکر کُوڑ کمائیَے گُر نِندا پچَے پچان--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥

بھرمے بھُولا دُکھ گھنو جم مار کرَے کھُلہان--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥

منمکھ سُکھ نہ پائیَے گُرمکھ سُکھ سُبھان--۳--

ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ایتھَے دھندھ پِٹائیَے سچ لِکھت پروان--

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ہر سجن گُر سیودا گُر کرنی پردھان--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥

نانک نام نہ ویسرَے کرم سچَے نیسان--۴--۱۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا۔۔

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

اک تِل پیارا ویسرَے رَوگ وڈا من ماہِ۔۔

ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

کیوُ درگہ پت پائیَے جا ہر نہ وسَے من ماہِ۔۔

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥

گُر ملیئَے سُکھ پائیَے اگن مرَے گُن ماہِ۔۔ا۔۔

ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

من رے اہنِس ہر گُن سار۔۔

ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن کھِن پل نام نہ ویسرَے تے جن وِرلے سنسار۔۔ا۔۔رہاوُ۔۔

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥

جوتی جوت مِلاائیَے سُرتی سُرت سنجوگ۔۔

ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥

ہِنسا ہؤمَے گت گئے ناہی سہسا سوگ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

گُرمکھ جس ہر من وسَے تِس میلے گُر سنجوگ۔۔۲۔۔

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥

کایا کامن جے کری بھوگے بھوگنہار۔۔

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

تِس سِیوٗ نیہُ نہ کیجئی جو دیسَے چلنہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥

گُرمکھ رَوہِ سوہاگنی سو پرَبھ سیج بھتار--٣--

ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥

چارے اگن نِوار مر گُرمکھ ہر جل پائے--

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥

انتر کمل پرگاسیا امرت بھریا اگھائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥

نانک ستگور میت کر سچ پاوہِ درگہ جائے--٤--٢٠--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥

ہر ہر جپہُ پیاریا گُرمت لے ہر بول--

ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥

من سچ کسوٹی لائیَے تُلییَے پُورے تول--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥

قیمت کِنَے نہ پائیَے رِد مانک مول امول--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥

بھائی رے ہر ہیرا گُر ماہِ--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت ستگور پائیے اہنِس سبد سلاہِ--ا--رہاؤ--

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥

سچ وکھر دھن راس لَے پائیے گُر پرگاس--

ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥

جیَو اگن مَرے جل پائیے تیوَ ترِسنا داسن داس--

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥

جم جندار نہ لگئی ایوَ بھوَجل ترَے تراس--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥

گُرمکھ کُوڑ نہ بھاوئی سچ رتے سچ بھائے--

ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਂਇ ॥

ساقط سچ نہ بھاوئی کُوڑے کُوڑی پاںئے--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

سچ رتے گُر میلیئے سچے سچ سمائے--۳--

ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥

من مہہ مانک لال نام رتن پدارتھ ہیر--

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

سچ وکھر دھن نام ہےَ گھٹ گھٹ گہر گمبھیر--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥

نانک گُرمکھ پائیے دئیا کرے ہر ہیر--۴--۲۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥

بھرمے بھاہِ نہ وِجھوَے جے بھوَے دِسنتر دیس--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥

انتر میل نہ اُترَے دھرِگ جیون دھرِگ ویس--

ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥

ہور کِتَے بھگت نہ ہووئی بِن ستگور کے اُپدیس--ا--

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥

من رے گُرمکھ اگن نِوار--

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کا کہیا من وسَے ہوَمَے ترِسنا مار--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

من مانک نِرمول ہےَ رام نام پت پائے--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

مِل ستسنگت ہر پائیَے گُرمکھ ہر لِو لائے--

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥

آپ گیا سُکھ پایا مِل سللےَ سلل سمائے--۲--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جن ہر ہر نام نہ چیتیوَ س اوَگن آوے جائے--

ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥

جِس ستگور پُرکھ نہ بھیٹیو س بھؤجل پچے پچائے--

ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥

ایہہ مانک جیوٗ نِرمول ہے ایوٗ کوٗڈی بدلے جائے--٣--

ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥

جِنا ستگور رس مِلَے سے پُورے پُرکھ سُجان--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

گُر مِل بھؤجل لنگھیئے درگہ پت پروان--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥

نانک تے مُکھ اُجلے دھُن اُپجَے سبد نیسان--٤--٢٢--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ونج کرہُ ونجاریہو وکھر لیہُ سمال--

ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥

تَیسی وسط وِساہیئے جیسی نبہَے نال--

ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

اگے ساہو سُجان ہے لَیسی وسط سمال--١--

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

بھائی رے رام کہہُ چِت لائے--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جس وکھر لَے چلھو سَہو دیکھے پتِیائے--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جِنا راس نہ سچ ہےَ کیوُ تِنا سُکھ ہوئے--

ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥

کھوٹَے ونج ونجیئے من تن کھوٹا ہوئے--

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥

پھاھی پھاتھے مِرگ جیَو دُوکھ گھنو نِت روئے--۲--

ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥

کھوٹے پوتےَ نہ پوہِ تِن ہر گُر درس نہ ہوئے--

ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥

کھوٹے جات نہ پت ہےَ کھوٹ نہ سیجھس کوئے--

ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥

کھوٹے کھوٹ کماونا آئے گیا پت کھوئے--۳--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥

نانک من سمجھائیے گُر کےَ سبد صالاح--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥

رام نام رنگ رتیا بھار نہ بھرم تِناہ--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥

ہر جپ لاہا اگلا نِربھوُ ہر من ماہ--۴--۲۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۲--

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥
دھن جوبن ع پھُلڑا ناٹھیڑے دِن چار--

ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥
پبن کیرے پت جیو ڈھل ڈھُل جمنہار--۱--

ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥
رنگ مان لَے پیاریا جا جوبن نؤ ہُلا--

ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
دِن تھوڑڑے تھکے بھیا پُرانا چولا--۱--رہاؤ--

ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥
سجن میرے رنگلے جائے سُتے جیران--

ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥
ہں بھی ونجا ڈُمنی رووا جھینی بان--۲--

ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥
کی نہ سُنیہی گوریئے آپن کّنی سوئے--

ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥
لگی آوہِ ساہُرے نِت نہ پییا ہوئے--۳--

ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥
نانک سُتی پییئے جان وِرتی سنّ--

ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥

گُنا گوَائی گنٹھڑی اوگن چلی بنّ--۴--۲۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ੨ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر دُوجا ۲--

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥

آپے رسیا آپ رس آپے راونہار--

ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥

آپے ہووَے چولڑا آپے سیج بھتار--۱--

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رنگ رتا میرا صاحِب رَوِ رہیا بھرپُور--۱--رہاؤ--

ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥

آپے ماچھی مچھُلی آپے پانی جال--

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥

آپے جال منکڑا آپے اندر لال--۲--

ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥

آپے بہو بِدھ رنگلا سکھیئے میرا لال--

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥

نِت روَے سوہاگنی دیکھ ہمارا حال--۳--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥

پرَنوَے نانک بینتی تُو سرور تُو ہنس--

ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨੫॥

کؤل تُو ہےَ کوَیا تُو ہےَ آپے ویکھ وِگس--۴--۲۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۳--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥

ایوہ تن دھرتی بیج کرما کرو سلِل آپاؤ سارِنگپانی--

ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥

من کِرسان ہر رِدَے جمّائے لَے ایوٗ پاوس پد نِربانی--۱--

ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥

کاہے گربس مُوڑے مایا--

ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پِت سُتو سگل کالتر ماتا تیرے ہوہِ نہ انت سکھایا--رہاؤ--

ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥

بِکھَے بِکار دُسٹ کِرکھا کرے اِن تج آتمَے ہوئے دھیائی--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥

جپ تپ سنجم ہوہِ جب راکھے کمل بِگسَے مدھ آسرمائی--۲--

ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥

بیس سپتاہرو باسرو سنگرہےَ تین کھوڑا نِت کال سارے--

ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥

دس اٹھار مَے اپرمپروٗ چینَے کہَے نانک اِو ایک تارے--۳--۲۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥
سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۳--

ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥
عمل کر دھرتی بیج سبدو کر سچ کی آب نِت دیہہ پانی--

ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥
ہوۓ کِرسان ایمان جمّاۓ لَے بھِست دوجک مُوڑے ایو جانی--۱--

ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥
مت جان سہِ گلی پایا--

ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
مال کےَ مانےَ رُوپ کی سوبھا اِت بِدھی جنم گوایا--۱--رہاؤ--

ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥
عیب تن چِکڑو ایہہ من میڈکو کمل کی سار نہی مُول پائی--

ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥
بھوَر اُستاد نِت بھاکھیا بولے کیوُ بوجھےَ جا نہ بجھائی--۲--

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥
آکھن سُننا پوَن کی بانی ایہہ من رتا مایا--

ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥
کھسم کی ندر دِلہہ پسِندے جِنی کر ایک دھیایا--۳--

ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥
تیہہ کر رکھے پنج کر ساتھی ناؤ سَیتان مت کٹ جائی--

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥

نانک آکھَے راہِ پَے چلنا مال دھن کِت کُو سنجِیاہی--۴--۲۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۴--

ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥

سوئی مؤلا جِن جگ مؤلیا ہرِیا کِیا سنسارو--

ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

آب کھاک جِن بندھ رہائی دھنّ سِرجنہارو--۱--

ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥

مرنا مُلا مرنا--

ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھی کرتارہو ڈرنا--۱--رہاؤ--

ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥

تا تُو مُلا تا تُو قاجی جانہِ نام کھُدائی--

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥

جے بہتیرا پڑِیا ہووہِ کو رہَے نہ بھریئے پائی--۲--

ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥

سوئی قاجی جِن آپ تجیا اِک نام کیا آدھارو--

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥

ہےَ بھی ہوسی جائے نہ جاسی سچا سِرجنہارو--۳--

ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥

پنج وکھت نِواج گُجارہِ پڑہِ کتیب قُرانا--

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥

نانک آکھے گور سدیئی رہیو پینا کھانا--۴--۲۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۴--

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥

ایک سُوآن دُئے سُوآنی نال--

ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥

بھلکے بھؤکہہ سدا بیال--

ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

کُوڑ چھُرا مُٹھا مُردار--

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

دھانک رُوپ رہا کرتار--ا--

ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥

مَے پت کی پند نہ کرنی کی کار--

ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ہؤ بِگڑے رُوپ رہا بِکرال--

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

تیرا ایک نام تارے سنسار--

ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے ایہا آس ایہو آدھار--ا--رہاؤ--

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

مکھ نِندا آکھا دِن رات--

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥

پر گھر جوہی نیچ سنات--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥

کام کرودھ تن وسہہ چنڈال--

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥

دھانک رُوپ رہا کرتار--۲--

ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥

پھاہی سُرت ملُوکی ویس--

ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥

ہؤ ٹھگواڑا ٹھگی دیس--

ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥

کھرا سِیانا بہتا بھار--

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥

دھانک رُوپ رہا کرتار--۳--

ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥

مَے کیتا نہ جاتا حرامکھور--

ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥

ہَوُ کیا مُہو دیسا دُسٹ چور۔۔

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نانکُ نِیچ کہَے بیچار۔۔

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥

دھانک رُوپ رہا کرتار۔۔۴۔۔۲۹۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ا گھر ۴۔۔

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥

ایکا سُرت جیتے ہےَ جیا۔۔

ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥

سُرت وِہُونا کوئے نہ کیا۔۔

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥

جیہی سُرت تیہا تِن راہو۔۔

ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥

لیکھا اِکو آوہُ جاہُ۔۔ا۔۔

ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

کاہے جیا کرہِ چتُرائی۔۔

ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لیوَے دیوَے ڈھِل نہ پائی۔۔ا۔۔رہاوُ۔۔

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥

تیرے جی جیا کا توہِ--

ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥

کِت کوُ صاحِب آوہِ روہِ--

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥

جے تُو صاحِب آوہِ روہِ--

ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥

تُو اونا کا تیرے اوہِ--٢--

ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥

اسی بولوِگاڑ وِگاڑہ بول--

ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥

تُو ندری اندر توِلہ تول--

ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥

جہہ کرنی تہہ پُوری مت--

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥

کرنی باجھو گھٹے گھٹ--٣--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥

پرنوتِ نانک گیانی کیَسا ہوئے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥

آپ پچھانے بوجھے سوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُر پرساد کرے بیچار--

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥

سو گیانی درگہ پروان--۴--۳۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۴--

ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥

تُو دریاؤ دانا بینا مَے مچُھلی کَیسے انت لہا--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥

جہ جہ دیکھا تہ تہ تُو ہےَ تُجھ تے نِکسی پھُوٹ مرا--۱--

ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥

نہ جانا میوٗ نہ جانا جالی--

ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا دُکھ لاگَے تا تُجھَے سمالی--۱--رہاؤ--

ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥

تُو بھرپُور جانیا مَے دُور--

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥

جو کچھ کری س تیرَے حدُور--

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥

تُو دیکھہ ہوٗ مکر پاؤ--

ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥

تیرَے کّمّ نہ تیرَے نائے--۲--

ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥

جیتا دیہہ تیتا ہءُ کھاوءُ--

ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥

بِیا در ناہی کےَ در جاوءُ--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

نانک ایک کہےَ ارداس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥

جیءُ پِنڈ سبھ تیرَے پاس--۳--

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋੁ ॥

آپے نیڑَے دُور آپے ہی آپے منجھ مِیان--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋੁ ॥

آپے ویکھے سُنے آپے ہی قُدرت کرے جہان--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੋੁ ॥੪॥੩੧॥

جو تِس بھاوے نانکا حُکم سوئی پروان--۴--۳۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۴--

ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥

کیتا کہا کرے من مان--

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥

دیوَنہارے کےَ ہتھ دان--

ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥

بھاوَے دئے نہ دیئی سوئے--

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

کیتے کےَ کہیئَے کیا ہوئے--ا--

ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥

آپے سچ بھاوَے تِس سچ--

ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندھا کچا کچ نِکچ--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥

جا کے رُکھ بِرکھ آراؤ--

ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

جیہی دھات تیہا تِن ناؤ--

ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥

پھُل بھاؤ پھل لِکھیا پائے--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥

آپ بیج آپے ہی کھائے--۲--

ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥

کچی کندھ کچا وِچ راج--

ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥

مت الُونی پھِکا صاد--

ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

نانک آنے آوےَ راس--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩੨॥

وِن ناوَے ناہی ساباس--۳--۳۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ا گھر ۵--

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥

اچھل چھلائی نہہ چھلَے نہ گھاوُ کٹارا کر سکےَ--

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥

جیو صاحِب راکھے تیوُ رہےَ اس لوبھی کا جیوُ ٹل پلَے--ا--

ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن تیل دیوا کیوُ جلَے--ا--رہاوُ--

ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥

پوتھی پُران کمائیے--

ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥

بھوُ وٹی اِت تن پائیے--

ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥

سچ بوجھن آن جلائیے--۲--

ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥

اِہو تیل دیوا ایوٗ جلَے--

ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر چانن صاحِب توٗ ملَے--ا--رہاوٗ--

ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥

اِت تن لاگَے بانِیا--

ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥

سُکھ ہووَے سیوَ کمانِیا--

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥

سبھ دُنیا آون جانِیا--٣--

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥

وِچ دُنیا سیَو کمائیَے--

ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥

تا درگہ بَیسن پائیَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥

کہو نانک باہ لُڈائیَے--٤--٣٣--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

سِریراگ محلّہ ٣ گھر ا

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥

ہوَ ستگور سیوی آپنا اِک من اِک چِت بھائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ستگور من کامنا تیرتھ ہےَ جِس نو دئے بُجھائے--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

من چِندیا ور پاونا جو اِچھےَ سو پھل پائے--

ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ناوَ دھیائیئیَ ناوَ منگیئیَ نامے سہج سمائے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

من میرے ہر رس چاکھ تِکھ جائے--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِنی گُرمکھ چاکھیا سہجے رہے سمائے--ا--رہاوَ--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

جِنی ستگور سیَویا تِنی پایا نام نِدھان--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

انتر ہر رس رَوِ رہیا چُوکا من ابھیمان--

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ہِردَے کمل پرگاسیا لاگا سہج دھیان--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

من نِرمل ہر رَوِ رہیا پایا درگہہ مان--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ستگور سیون آپنا تے وِرلے سنسار--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ہوَمےَ ممتا مار کےَ ہر راکھیا اُر دھار--

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥

ہوَ تِن کےَ بلہارنےَ جِنا نامے لگا پیار--

ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

سیئ سُکھیئے چھو جگی جِنا نام اکُھٹ اپار--٣--

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥

گُر ملیئے نام پائیے چُوکےَ موہ پیاس--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥

ہر سیتی من رَوِ رہیا گھر ہی ماہِ اُداس--

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥

جِنا ہر کا صاد آیا ہوَ تِن بلہارَے جاس--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥

نانك ندری پائیے سچ نام گُنتاس--٤--١--٣٤--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥

بہو بھیکھ کر بھرمائیے من ہِردَے کپٹ کمائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ہر کا محل نہ پاوئی مر وِسٹا ماہِ سمائے--ا--

ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥

من رے گِرہ ہی ماہِ اُداس--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچ سنجم کرنی سو کرے گُرمکھ ہوئے پرگاس--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

گُر کےَ سبد من جیتیا گت مُکت گھرَے مہہ پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ہر کا نام دھیائیئےَ ستسنگت میل مِلائے--۲--

ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥

جے لکھ استریا بھوگ کرہِ نوَ کھنڈ راج کماہِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

بِن ستگور سُکھ نہ پاوئی پھِر پھِر جونی پاہِ--۳--

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ہر ہار کنٹھ جِنی پہریا گُر چرنی چِت لائے--

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥

تِنا پچھے رِدھ سِدھ پھِرے اونا تِل نہ تمائے--۴--

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥

جو پرَبھ بھاوے سو تھیئے اور نہ کرنا جائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥

جن نانک جیوے نام لَے ہر دیوہو سہج سُبھائِے--۵--۲--۳۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۳ گھر ۱--

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

جس ہی کی سِرکار ہےَ تِس ہی کا سبھ کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ کار کماونی سچ گھٹ پرگٹ ہوئے--

ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

انتر جس کےَ سچ وسَے سچے سچی سوئے--

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥

سچ مِلے سے نہ وِچھڑہِ تِن نَج گھر واسا ہوئے--۱--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے رام مےَ ہر بِن اوَر نہ کوئے--

ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سچ پرَبھ نِرملا سبد مِلاوا ہوئے--۱--رہاوُ--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

سبد مِلَے سو مِل رہَے جس نوُ آپے لئے مِلائِے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے کو نہ مِلَے پھِر پھِر آوے جائے--

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

سبھ مہہ اِک ورتدا ایکو رہیا سمائے--

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

جس نؤ آپ دیال ہوئے سو گُرمکھ نام سمائے--٢--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

پڑ پڑ پنڈت جوتکی واد کرہِ بیچار--

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥

مت بُدھ بھوی نہ بُجھئی انتر لوبھ وِکار--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

لکھ چؤراسی بھرمدے بھرم بھرم ہوئے کھُوار--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥

پُورب لِکھیا کماونا کوئے نہ میٹنہار--٣--

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور کی سیوا گاکھڑی سِر دیجَے آپ گوَاِیے--

ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

سبد مِلہ تا ہر ملَے سیوا پوَے سبھ تھائے--

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

پارس پرسیئَے پارس ہوئے جوتی جوت سمائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥

جن کؤ پُورب لِکھیا تِن ستگور مِلیا آئے--٤--

ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ ॥

من بھُکھا بھُکھا مت کرہِ مت تُو کرہِ پُوکار۔۔

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

لکھ چوٗراسی جِن سِری سبھسَے دئے ادھار۔۔

ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

نِربھوٗ سدا دیال ہےَ سبھنا کردا سار۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥

نانک گُرمکھ بجھیٔے پائیٔے موکھ دُوار۔۔۵۔۔۳۔۔۳۶۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳۔۔

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥

جِنی سُن کےَ منیا تِنا نِج گھر واس۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

گُرمتی سالاہِ سچ ہر پایا گُنتاس۔۔

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥

سبد رتے سے نِرملے ہوٗ صد بلہارے جاس۔۔

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ہِردَے جِن کےَ ہر وسَے تِت گھٹ ہےَ پرگاس۔۔ا۔۔

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥

من میرے ہر ہر نِرمل دھیائے۔۔

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھُر مستک جن کوُ لِکھیا سے گُرمُکھ رہے لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ہر سنتھو دیکھوہ ندر کر نِکٹ وسَے بھرپُور--

ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥

گُرمت جِنی پچھانیا سے دیکھہ سدا حدُور--

ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥

جِن گُن تِن صد من وسَے اوُگُنونتیا دُور--

ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੨॥

منمُکھ گُن تَے باہرے بِن ناوَے مردے جھُور--۲--

ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

جِن سبد گُورُو سُن منیا تِن من دھیایا ہر سوئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

اندن بھگتی رتیا من تن نِرمل ہوئے--

ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

کُوڑا رنگ کسُنبھ کا بِنس جائے دُکھ روئے--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥

جس اندر نام پرگاس ہےَ اوہُ سدا سدا تھِر ہوئے--۳--

ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ایوہ جنم پدارتھ پائے کےَ ہر نام نہ چیتَے لِو لائے--

ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥

پگ کھِسیئے رہنا نہی آگے ٹھوَر نہ پائے--

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥

اوہ ویلا ہتھ نہ آوئی انت گیا پچھتائے--

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

جس ندر کرے سو اُبرے ہر سیتی لِو لائے--۴--

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

دیکھا دیکھی سبھ کرے منمکھ بُوجھ نہ پائے--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥

جن گُرمکھ ہِردا سُدھ ہےَ سیوَ پئی تِن تھائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥

ہر گُن گاوہِ ہر نِت پڑہِ ہر گُن گائے سمائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥

نانک تِن کی بانی سدا سچ ہےَ جے نام رہے لِو لائے--۵--۴--۳۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

جِنی اِک من نام دھیایا گُرمتی ویچار--

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

تِن کے مکھ صد اُجلے تِت سچے دربار--

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

اوئے امرت پیوہِ سدا سدا سچّے نام پیار--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

بھائی رے گُرمکھ سدا پت ہوئے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر سدا دھیائیئے مل ہؤمے کڈھے دھوئے--ا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥

منمکھ نام نہ جانی وِن ناوے پت جائے--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

سبدے صاد نہ آئیو لاگے دُوجے بھائے--

ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

وِسٹا کے کیڑے پوہِ وِچ وِسٹا سے وِسٹا ماہِ سمائے--۲--

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥

تِن کا جنم سپھل ہے جو چلہہ ستگور بھائے--

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥

کُل اُدھارِہ آپنا دھنّ جنیدی مائے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥

ہر ہر نام دھیائیئے جِس نؤ کِرپا کرے رجائے--۳--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

جِنی گُرمکھ نام دھیایا وِچھوہ آپ گوائے--

ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥

اوۓّ اندرہو باہرہُ نِرملے سچے سچ سمائے--

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥

نانک آئے سے پروان ہہہ جِن گُرمتی ہر دھیائے--۴--۵--۳۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ہر بھگتا ہر دھن راس ہےَ گُر پُوچھ کرہِ واپار--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر نام سلاہن سدا سدا وکھر ہر نام ادھار--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥

گُر پُورے ہر نام درِڑایا ہر بھگتا اتُٹ بھنڈار--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥

بھائی رے اس من کوُ سمجھائے--

ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اے من آلس کیا کرہِ گُرمکھ نام دھیائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ہر بھگت ہر کا پیار ہےَ جے گُرمکھ کرے بیچار--

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥

پاکھنڈ بھگت نہ ہووئی دُبدھا بول کھُوار--

ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥

سو جن رلایا نہ رلَے جِس انتر بِبیک بیچار--٢--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

سو سیوک ہر آکھیئے جو ہر راکھَے اُر دھار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

من تن سَوپے آگے دھرے ہوّمَے وِچھوہ مار--

ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥

دھن گُرمکھ سو پروان ہےَ جے کدے نہ آوےَ ہار--٣--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

کرم ملَے تا پائیَے وِن کرمَے پایا نہ جائ--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥

لکھ چوَراسی ترسدے جِس میلے سو ملَے ہر آئ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥

نانک گُرمکھ ہر پایا سدا ہر نام سمائ--٤--٦--٣٩--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

سُکھ ساگر ہر نام ہےَ گُرمکھ پایا جائ--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

اندِن نام دھیائیئےَ سہجے نام سمائ--

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥

اندر رچے ہر سچ سِیوٗ رسنا ہر گُن گائے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

بھائی رے جگ دُکھیا دُوجے بھائے--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر سرنائی سُکھ لہہ اندِن نام دھیائے--ا--رہاوٗ--

ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

ساچے مَیل نہ لاگئی من نِرمل ہر دھیائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

گُرمکھ سبد پچھانیَے ہر امرت نام سمائے--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥

گُر گیان پرَچنڈ بلایا اگیان اندھیرا جائے--۲--

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥

منمکھ میلے مل بھرے ہوٗمَے ترِسنا وِکار--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

بِن سبدَے میل نہ اُترَے مر جمّہہ ہوئے کھُوار--

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥

دھاتُر باجی پلچ رہے نہ اُروار نہ پار--۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

گُرمکھ جپ تپ سنجمی ہر کَے نام پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

گُرمکھ سدا دھیائیئے ایک نام کرتار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥

نانک نام دھیائیئے سبھنا جیا کا آدھار--۴--۷--۴۰--

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سریراگ محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥

منمکھ موہِ ویاپیا بیراگ اُداسی نہ ہوئے--

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

سبد نہ چینے سدا دُکھ ہر درگہہ پت کھوئے--

ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ہوُمے گُرمکھ کھوئیئے نام رتے سُکھ ہوئے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥

میرے من اہنِس پُور رہی نِت آسا--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سیوَ موہ پرجلَے گھر ہی ماہِ اُداسا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥

گُرمکھ کرم کماوے بِگسے ہر بیراگ انند--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥

اہنِس بھگت کرے دِن راتی ہوُمے مار نِچند--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥

وڈے بھاگ ستسنگت پائی ہر پایا سہج انند--۲--

ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

سو سادھو بیراگی سوئی ہِردے نام وسائے--

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

انتر لاگ نہ تامس مُولے وِچھوہ آپ گوائے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥

نام نِدھان ستگرُو دِکھالیا ہر رس پِیا اگھائے--۳--

ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥

جِن کِنَے پایا سادھسنگتی پُورے بھاگ بیراگ--

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥

منمکھ پھِرہِ نہ جانہِ ستگور ہوَمَے اندر لاگ--

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥

نانک سبد رتے ہر نام رنگائے بِن بھَے کیہی لاگ--۴--۸--۴۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥

گھر ہی سَودا پائیَے انتر سبھ وتھ ہوئے--

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

کھِن کھِن نام سمالیَے گُرمکھ پاوے کوئے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

نام نِدھان اکُھٹ ہےَ وڈبھاگ پراپت ہوئے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

میرے من تج نِندا ہوَمےَ اہنکار--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جیوَ سدا دھیائے تُو گُرمکھ ایکنکار--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

گُرمکھا کے مکھ اُجلے گُر سبدی بیچار--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ہلت پلت سُکھ پائدے جپ جپ رِدَے مُرار--

ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥

گھر ہی وِچ محل پایا گُر سبدی ویچار--٢--

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥

ستگور تے جو مُہ پھیرِہ متھے تِن کالے--

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥

اندِن دُکھ کماودے نِت جوہے جم جالے--

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥

سُپنَے سُکھ نہ دیکھنی بہو چِنتا پرجالے--٣--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

سبھنا کا داتا ایک ہےَ آپے بکھس کرے--

ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥

کہنا کِچھُو نہ جاوئی جِس بھاوے تِس دئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥

نانک گُرمکھ پائیَے آپے جانَے سوئے--۴--۹--۴۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥

سچا صاحِب سیویۓَ سچ وڈیائی دئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر پرسادی من وسَے ہؤمَے دُور کرئے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ایہہ من دھاوت تا رہَے جا آپے ندر کرئے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

بھائی رے گُرمکھ ہر نام دھیائے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام نِدھان صد من وسَے محلّی پاوَے تھاؤ--ا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

منمکھ من تن اندھ ہےَ تِس نؤ ٹھؤر نہ ٹھاؤ--

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈਂ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥

بہو جونی بھوَدا پھِرے جیو سُنجیں گھر کاؤ--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥

گُرمتی گھٹ چاننا سبد ملَے ہر ناؤ--٢--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥

ترِےَ گُن بِکھیا اندھ ہےَ مایا موہ گُبار--

ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥

لوبھی ان کؤ سیودے پڑ ویدا کرَے پُوکار--

ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥

بِکھیا اندر پچ مُوئے نہ اُروار نہ پار--٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥

مایا موہِ وِساریا جگت پِتا پرِتپال--

ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

باجھو گُورُو اچیت ہےَ سبھ بدھی جمکال--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥

نانک گُرمت اُبرے سچا نام سمال--٤--١٠--٤٣--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥

ترَے گُن مایا موہ ہےَ گُرمکھ چؤتھا پد پائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

کر کِرپا میلائین ہر نام وسیا من آئے--

ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥

پوتےَ جِن کےَ پُنّ ہےَ تِن ستسنگت میلائے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥

بھائی رے گُرمت ساچ رھاوَ

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچو ساچ کماونا ساچےَ سبد مِلاوَ--ا--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جِنی نام پچھانیا تِن وِٹھو بل جاوَ--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥

آپ چھوڈ چرنی لگا چلا تِن کےَ بھائے--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

لاہا ہر ہر نام مِلےَ سہجے نام سمائے--۲--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

بِن گُر محل نہ پائیے نام نہ پراپت ہوئے--

ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ایسا ستگورلوھڑ لہو جِدوُ پائیے سچ سوئے--

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

اسُر سنگھارے سُکھ وسےَ جو تِس بھاوے سو ہوئے--۳--

ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جیہا ستگور کر جانیا تیہو جیہا سُکھ ہوئے--

ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ایوہ سہسا مُولے ناہی بھاؤ لائے جن کوئے--

ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥

نانک ایک جوت دُئے مُورتی سبد مِلاوا ہوئے--۴--اا--۴۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

امرِت چھوڑ بِکھیا لوبھانے سیوا کرہِ وِڈانی--

ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

آپنا دھرم گواوہِ بوجھہ ناہی اندِن دُکھ وِہانی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥

منمکھ اندھ نہ چیتی ڈُوب مُوئے بِن پانی--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥

من رے سدا بھجھو ہر سرنائی--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کا سبد انتر وسَے تا ہر وِسر نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥

ایوہ سریر مایا کا پُتلا وِچ ہوَمے دُسٹی پائی--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

آون جانا جمّن مرنا منمکھ پت گوائی--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا جوتی جوت مِلائی--٢--

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگور کی سیوا ات سُکھالی جو اِچھے سو پھل پائے--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

جت ست تپ پوِت سریرا ہر ہر منّ وسائے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥

سدا انند رہَے دِن راتی مِل پریتم سُکھ پائے--٣--

ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جو ستگور کی سرناگتی ہوَ تِن کَے بل جاوَ--

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥

در سچَے سچی وڈیائی سہجے سچ سماوَ--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥

نانک ندری پائیَے گُرمکھ میل مِلاوَ--٤--١٢--٤٥--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

منمکھ کرم کماونے جیو دوہاگن تن سیگار--

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

سیجَے کنت نہ آوئی نِت نِت ہوئے کھُوار--

ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥

پِر کا محل نہ پاوئی نہ دیسَے گھر بار--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

بھائی رے اِک من نام دھیائے--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتا سنگت مِل رہَے جپ رام نام سُکھ پائے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُرمکھ سدا سوہاگنی پِر راکھیا اُر دھار--

ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥

مِٹھا بولہِ نِو چلہ سیجَے روَے بھتار--

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥

سوبھاونتی سوہاگنی جِن گُر کا ہیت اپار--۲--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥

پُورَے بھاگ ستگور ملَے جا بھاگَے کا اُردو ہوئے--

ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

انترہو دُکھ بھرم کٹیئے سُکھ پراپت ہوئے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥

گُر کےَ بھانے جو چلَے دُکھ نہ پاوَے کوئے--۳--

ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

گُر کے بھانے وِچ امرِت ہےَ سہجے پاوَے کوئے--

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

جِنا پراپت تِن پِیا ہوَمے وِچھوہ کھوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥

نانک گُرمکھ نام دھیائیئے سچ مِلاوا ہوئے--۴--۱۳--۴۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥

جا پِر جانَے آپنا تن من اگَے دھریے--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥

سوہاگنی کرم کماوِدیا سیئی کرم کرئے--

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥

سہجے ساچ مِلاوڑا ساچ وڈائی دئے--۱--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بھائی رے گُر بِن بھگت نہ ہوئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر بھگت نہ پائیے جے لوچے سبھ کوئے--۱--رہاؤ--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

لکھ چوَراسی پھیر پیا کامن دُوجے بھائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

بِن گُر نید نہ آوئی دُکھی رَین وِہائے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥

بِن سبدَے پِر نہ پائیَے بِرتھا جنم گوَایے--۲--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥

ہوَ ہوَ کرتی جگ پھِری نہ دھن سمپَے نال--

ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

اندھی نام نہ چیتئی سبھ بادھی جمکال--

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥

ستگور ملیئے دھن پایا ہر نامہ رِدَے سمال--۳--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

نام رتے سے نِرملے گُر کَے سہج سُبھائِے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥

من تن راتا رنگ سِیوُ رسنا رسن رسائِے--

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥

نانک رنگ نہ اُترَے جو ہر دھُر چھوڈیا لائِے--۴--۱۴--۴۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ کرِپا کرے بھگت کیجَے بِن گُر بھگت نہ ہوئی--

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥

آپے آپ مِلائے بوجھَے تا نِرمل ہووَے سوئی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥

ہر جیوٗ ساچا ساچی بانی سبد مِلاوا ہوئی--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

بھائی رے بھگتہین کاہے جگ آیا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر کی سیوَ نہ کینی بِرتھا جنم گوَایا--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے جگجیون سُکھداتا آپے بکھس مِلائے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

جِیا جنت اے کیا ویچارے کیا کو آکھ سُنائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥

گُرمکھ آپے دئے وڈائی آپے سیوَ کرائے--۲--

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

دیکھ کُٹنب موہِ لوبھانا چلدیا نال نہ جائی--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ستگور سیوَ گُن نِدھان پایا تِس دی قیم نہ پائی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

ہر پرَبھ سکھا مِیت پرَبھ میرا انتے ہوئے سکھائی--۳--

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥

آپنَے من چِت کہَے کہائے بِن گُر آپ نہ جائی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ہر جیئو داتا بھگت وچھل ہےَ کر کِرپا منّ وسائی--

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥

نانک سوبھا سُرت دئے پربھ آپے گُرمکھ دے وڈیائی--۴--۱۵--۴۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥

دھن جننی جِن جایا دھنّ پِتا پردھان--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ستگور سیوَ سُکھ پایا وِچھوہ گیا گُمان--

ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥

در سَیون سنت جن کھڑے پائن گُنی نِدھان--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

میرے من گُر مکھ دھیائے ہر سوئے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کا سبد من وسَے من تن نِرمل ہوئے--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

کر کِرپا گھر آیا آپے مِلیا آئے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُر سبدی سالاہیئے رنگے سہج سُبھائِے--

ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥

سچے سچ سمایا مِل رہے نہ وِچھڑ جائے--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥

جو کِچھ کرنا سو کر رہیا اوَر نہ کرنا جائے--

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥

چِری وِچھُنّے میلئَن ستگور پنّے پائے--

ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥

آپے کار کرائسی اوَر نہ کرنا جائے--۳--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

من تن رتا رنگ سِیوٗ ہوٗمے تج وِکار--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

اہنِس ہِردَے رَوِ رہے نِربھوٗ نام نِرنکار--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥

نانک آپ مِلائین پوٗرے سبد اپار--۴--۱۶--۴۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

گووِد گُنی نِدھان ہےَ انت نہ پایا جائے--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

کتھنی بدنی نہ پائیے ہوٗمے وِچھوہ جائے--

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ستگور ملیئے صد بھے رچے آپ وسے من آئے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

بھائی رے گُرمکھ بُوجھے کوئے--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن بوجھے کرم کماونے جنم پدارتھ کھوئے--ا--رہاؤ--

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

جِنی چاکھیا تِنی صاد پایا بِن چاکھے بھرم بھُلائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

امرِت ساچا نام ہے کہنا کچھُو نہ جائے--

ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

پیوت ہُو پروان بھیا پُورے سبد سمائے--۲--

ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

آپے دئے تا پائیے ہور کرنا کچھُو نہ جائے--

ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥

دیون والے کے ہتھ دات ہے گُورُو دُوارے پائے--

ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥

جیہا کیتون تیہا ہوآ جیہے کرم کمائے--۳--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جت ست سنجم نام ہے وِن ناوے نِرمل نہ ہوئے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

پُورَے بھاگ نام من وسَے سبد مِلاوا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥

نانک سہجے ہی رنگ ورتدا ہر گُن پاوَے سوئے--۴--۱۷--۵۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥

کانیا سادَھے اُردھ تپ کرَے وِچھو ہئومَے نہ جائے--

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥

ادھیاتم کرم جے کرے نام نہ کب ہی پائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

گُر کےَ سبد جیوَت مَرے ہر نام وسَے من آئے--۱--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

سُن من میرے بھج ستگور سرنا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی چھُٹیئے بِکھ بھَوجل سبد گُر ترنا--۱--رہاوُ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ترِے گُن سبھا دھات ہےَ دُوجا بھاوُ وِکار--

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥

پنڈت پڑے بندھن موہ بادھا نہ بوجھے بِکھیا پیار--

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

ستگور ملیئے ترِکُٹی چھُوٹے چوُتھے پد مُکت دُوار--۲--

ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

گُر تے مارگ پائیے چُوکے موہ گُبار--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

سبد مَرے تا اُدھرَے پائے موکھ دُوار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥

گُر پرسادی مِل رہَے سچ نام کرتار--۳--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥

ایوہ منُوآ ات سبل ہےَ چھڈے نہ کِتَے اُپاے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے دُکھ لائیرا بہُتی دئے سجائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥

نانک نام لگے سے اُبرے ہوُمَے سبد گوَایے--۴--۱۸--۵۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

کِرپا کرے گُر پائیَے ہر نامو دئے دِرڑائِے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

بِن گُر کِنَے نہ پائیو بِرتھا جنم گوَایے--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

منمکھ کرم کماونے درگہ ملَے سجائے--ا--

ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥

من رے دُوجا بھاؤ چُکائے--

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر تیرَے ہر وسَے گُر سیوا سُکھ پائے--رہاؤ--

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

سچ بانی سچ سبد ہے جا سچ دھرے پیار--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ہر کا نام من وسَے ہوٗمَے کرودھ نِوار--

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

من نِرمل نام دھیائیَے تا پائے موکھ دُوار--٢--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ہوٗمَے وِچ جگ بِنسدا مر جمَّے آوے جائے--

ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

منمکھ سبد نہ جانی جاسن پت گوَائے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥

گُر سیوا ناوٗ پائیَے سچے رہَے سمائے--٣--

ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سبد منِّیے گُر پائیَے وِچھوہ آپ گوَائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اندِن بھگت کرے سدا ساچے کی لِو لائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥

نام پدارتھ من وسیا نانک سہج سمائے--۴--۱۹--۵۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

جنی پُرکھی ستگور نہ سیوِیو سے دُکھیئے جُگ چار--

ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

گھر ہودا پُرکھ نہ پچھانیا ابھیمان مُٹھے اہنکار--

ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ستگرُو کیا پھِٹکیا منگ تھکے سنسار--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥

سچا سبد نہ سیوِیو سبھ کاج سوارنہار--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥

من میرے سدا ہر ویکھ حدُور--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن دُکھ پرہرے سبد رہیا بھرپُور--۱--رہاؤ--

ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

سچ سلاہن سے سچے سچا نام ادھار--

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سچی کار کماونی سچے نال پیار--

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥

سچا ساہو ورتدا کوئے نہ میٹنہار--

ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥

منمکھ محل نہ پائنی کُوڑ مُٹھے کُوڑیار--٢--

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ہئُمَے کرتا جگ مُوآ گُر بِن گھور اندھار--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

مایا موہِ وِساریا سُکھداتا داتار--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ستگور سیوہِ تا اُبرہ سچ رکھہ اُر دھار--

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥

کِرپا تے ہر پائیَے سچ سبد ویچار--٣--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ستگور سَیو من نِرملا ہئُمَے تج وِکار--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥

آپ چھوڑ جیوَت مَرے گُر کَے سبد ویچار--

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥

دھندھا دھاوت رہِ گئے لاگا ساچ پیار--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥

سچ رتے مُکھ اُجلے تِت ساچےَ دربار--۴--

ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

ستگور پُرکھ نہ منیو سبد نہ لگو پیار--

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥

اِسنان دان جیتا کرہِ دُوجےَ بھائے کھُوار--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ہر جیوُ آپنی کِرپا کرے تا لاگےَ نام پیار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥

نانک نام سمال تُو گُر کےَ ہیت اپار--۵--۲۰--۵۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

کِس ہوُ سیوی کیا جپ کری ستگور پُوچھوُ جائے--

ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور کا بھانا منّ لئی وِچھوہ آپ گوَایے--

ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ایہا سیوا چاکری نام وسےَ من آئے--

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥

نامےَ ہی تے سُکھ پائیَے سچےَ سبد سُہائِے--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥

من میرے اندِن جاگ ہر چیت--

ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنی کھیتی رکھ لَے کُونج پڑَیگی کھیت--ا--رہاؤ--

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

من کِیا اچھا پُوریا سبد رہیا بھرپُور--

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥

بھَے بھائے بھگت کرہِ دِن راتی ہر جیوٗ ویکھَے سدا حدُور--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥

سچَے سبد سدا من راتا بھرم گیا سریرہو دُور--

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥

نِرمل صاحب پایا ساچا گُنی گہیر--۲--

ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥

جو جاگے سے اُبرے سُوتے گئے مُہائے--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥

سچا سبد نہ پچھانیو سُپنا گیا وِہائے--

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥

سُننجے گھر کا پاہُنا جِیو آیا تیوٗ جائے--

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥

منمُکھ جنم بِرتھا گیا کیا مُہو دیسی جائے--۳--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

سبھ کچھ آپے آپ ہےَ ہوَمےَ وِچ کہن نہ جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥

گُر کےَ سبد پچھانیئےَ دُکھ ہوَمےَ وِچھوہ گوَایے--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ستگور سیون آپنا ہوَ تِن کےَ لاگوَ پائے--

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥

نانک در سچےَ سچیار ہہہ ہوَ تِن بلہارے جاؤ--۴--۲۱--۵۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥

جے ویلا وکھت وچاریئے تا کِت ویلا بھگت ہوئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

اندِن نامے رتیا سچے سچی سوئے--

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥

اک تِل پیارا وِسرَے بھگت کِنیہی ہوئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥

من تن سیتل ساچ سِیوَ ساس نہ بِرتھا کوئے--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے من ہر کا نام دھیائے--

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچی بھگت تا تھیئے جا ہر وسے من آئے--ا--رہاؤ--

ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥

سہجے کھیتی راہیئے سچ نام بیج پائے--

ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

کھیتی جمّی اگلی منُوآ رجا سہج سُبھائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

گُر کا سبد امرِت ہے جِت پیتے تِکھ جائے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ایہو من ساچا سچ رتا سچے رہیا سمائے--۲--

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

آکھن ویکھن بولنا سبدے رہیا سمائے--

ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥

بانی وجی چہو جگی سچو سچ سُنائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ہوُمے میرا رہِ گیا سچے لئیا مِلائے--

ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥

تِن کوُ محل حدُور ہے جو سچ رہے لِو لائے--۳--

ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ندری نام دھیائیئے وِن کرما پایا نہ جائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

پُورے بھاگ ستسنگت لہے ستگور بھیٹے جِس آئے۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

اندِن نامے رتیا دُکھ بِکھیا وِچھوہ جائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥

نانک سبد مِلاوڑا نامے نام سمائے۔۔۴۔۔۲۲۔۔۵۵۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳۔۔

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

آپنا بھوَ تِن پائیون جِن گُر کا سبد بیچار۔۔

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

ستسنگتی سدا مِل رہے سچے کے گُن سار۔۔

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

دُبدھا میل چُکائیئن ہر راکھیا اُر دھار۔۔

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

سچی بانی سچ من سچے نال پیار۔۔۱۔۔

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

من میرے ہوَمے میل بھر نال۔۔

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر نِرمل سدا سوہنا سبد سوارنہار۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

سچےَ سبد من موہیا پرَبھ آپے لئے مِلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

اندِن نامے رتیا جوتی جوت سمائے--

ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

جوتی ہُو پرَبھ جاپدا بِن ستگور بُوجھ نہ پائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥

جن کوُ پُورب لِکھیا ستگور بھیٹیا تِن آئے--٢--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

وِن ناوے سبھ ڈُمنی دُوجےَ بھائے کھُوائے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

تِس بِن گھڑی نہ جِیودی دُکھی رَین وِہائے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

بھرم بھُلانا اندُھلا پھِر پھِر آوے جائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ندر کرے پرَبھ آپنی آپے لئے مِلائے--٣--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥

سبھ کِچھ سُندا ویکھدا کیوُ مکر پیا جائے--

ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥

پاپو پاپ کماودے پاپے پچہہ پچائے--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

سو پربھ ندر نہ آوئی منمکھ بوجھ نہ پائے--

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥

جس ویکھالے سوئی ویکھے نانک گرمکھ پائے--۴--۲۳--۵۶--

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سریراگ محلّہ ۳--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥

بن گر روگ نہ تٹیئی ہؤمے پیڑ نہ جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

گر پرسادی من وسے نامے رہے سمائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥

گر سبدی ہر پائیے بن سبدے بھرم بھلائے--۱--

ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥

من رے نج گھر واسا ہوئے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام سالاہِ تو پھِر آون جان نہ ہوئے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ہر اِکو داتا ورتدا دُوجا اور نہ کوئے--

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

سبد صالاحی من وسے سہجے ہی سُکھ ہوئے--

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥

سبھ ندری اندر ویکھدا جےَ بھاوے تےَ دئے--۲--

ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

ہئُمَے سبھا گنت ہےَ گنتَے نؤ سُکھ ناہِ--

ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

بِکھ کی کار کماونی بِکھ ہی ماہِ سماہِ--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥

بِن ناوَے ٹھوُر نہ پائنی جمپُر دُوکھ سہاہے--۳--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس دا تِسَے دا آدھار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُر پرسادی بُجھیۓ تا پائے موکھ دُوار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥

نانک نام سلاہِ توُں انت نہ پاراوار--۴--۲۴--۵۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

تِنا انند سدا سُکھ ہےَ جِنا سچ نام آدھار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

گُر سبدی سچ پایا دُوکھ نِوارنہار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

سدا سدا ساچے گُن گاوہِ ساچَے نائے پیار--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥

کِرپا کر کےَ آپنی دِتون بھگت بھنڈار--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

من رے سدا انند گُن گائے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچی بانی ہر پائیَے ہر سِیوُ رہَے سمائے--ا--رہاوُ--

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سچی بھگتی من لال تھِیا رتا سہج سُبھائےِ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

گُر سبدی من موہیا کہنا کچھُو نہ جائے--

ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

جھوا رتی سبد سچےَ امرِت پیوَے رس گُن گائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

گُرمکھ ایہو رنگ پائیَے جس نو کِرپا کرے رجائےِ--۲--

ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

سنسا ایہہ سنسار ہےَ سُتِیا رَین وِہائےِ--

ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥

اِک آپنَے بھانےَ کڈھ لئین آپے لئیون مِلائےِ--

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥

آپے ہی آپ من وسیا مایا موہ چُکائے--

ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥

آپ وڈائی دِتیئن گُرمکھ دئے بُجھائے--۳--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥

سبھنا کا داتا ایک ہےَ بھُلیا لئے سمجھائے--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥

اِک آپے آپ کھُوائین دُوجے چھڈِئن لائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

گُرمتی ہر پائیے جوتی جوت مِلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥

اندِن نامے رتیا نانک نام سمائے--۴--۲۵--۵۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

گُنوَنتی سچ پایا ترِسنا تج وِکار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

گُر سبدی من رنگیا رسنا پریم پیار--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

بِن ستگور کنَے نہ پائیو کر ویکھہُ من ویچار--

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

منمکھ میل نہ اُترے جچر گُر سبد نہ کرے پیار--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥

من میرے ستگور کےَ بھانے چل--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نَج گھر وسہہ امرِت پیوہِ تا سُکھ لہہ محل--ا--رہاؤ--

ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥

اوگُنونتی گُن کو نہی بہن نہ ملَے حدُور--

ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥

منمکھ سبد نہ جانئ اوگن سو پرَبھ دُور--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جِنی سچ پچھانیا سچ رتے بھرپُور--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

گُر سبدی من بیدھیا پرَبھ مِلیا آپ حدُور--۲--

ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥

آپے رنگن رنگیون سبدے لئیون مِلائے--

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سچا رنگ نہ اُترَے جو سچ رتے لِو لائے--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

چارے کُنڈا بھَو تھکے منمکھ بُوجھ نہ پائے--

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

جس ستگور میلے سو ملَے سچَے سبد سمائے--٣--

ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥

مِتر گھنیرے کر تھکی میرا دُکھ کاٹَے کوئے--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

مِل پرِیتم دُکھ کٹیا سبد مِلاوا ہوئے--

ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

سچ کھٹنا سچ راس ہےَ سچے سچی سوئے--

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥੫੯॥

سچ ملے سے نہ وِچھڑہِ نانک گُرمکھ ہوئے--٤--٢٦--٥٩--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥

آپے کارن کرتا کرے سرِسٹ دیکھَے آپ اُپائے--

ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥

سبھ ایکو اِک ورتدا الکھ نہ لکھیا جائے--

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

آپے پربھُو دیال ہےَ آپے دئے بجھائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

گُرمتی صد من وسیا سچ رہے لِو لائے--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥

من میرے گُر کی منّ لَے رجائِے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن سیتل سبھ تھیئے نام وسَے من آئے--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

جِن کر کارن دھاریا سوئی سار کرئے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر کَے سبد پچھانیئَے جا آپے ندر کرئے--

ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

سے جن سبدے سوہنے تِت سچَے دربار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥

گُرمکھ سچَے سبد رتے آپ میلے کرتار--۲--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

گُرمتی سچ سلاہنا جِس دا انت نہ پاراوار--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گھٹ گھٹ آپے حکم وسَے حکمے کرے بیچار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

گُر سبدی سالاہیئے ہؤمَے وِچھوہ کھوئِے--

ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥

سا دھن ناوَے باہری اوگنونتی روئِے--۳--

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥

سچ صلاحی سچ لگا سچے نائے ترِپت ہوئے--

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥

گُن ویچاری گُن سنگرہا اوُگن کڈھا دھوئے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥

آپے میل مِلاںدا پھِر ویچھوڑا نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥

نانک گُر صالاحی آپنا جِدو پائی پرَبھ سوئے--۴--۲۷--۶۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥

سُن سُن کام گہیلیئے کیا چلہہ باہ لُڈائے--

ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥

آپنا پِر نہ پچھانہی کیا مُہو دیسہہ جائے--

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

جِنی سکھی کنت پچھانیا ہؤ تِن کےَ لاگؤ پائے--

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

تِن ہی جیسی تھی رہا ستسنگت مَیل مِلائے--۱--

ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥

مُندھے کُوڑ مُٹھی کُوڑیار--

ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پِر پرَبھ ساچا سوہنا پائیَے گُر بیچار--ا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

منمُکھ کنت نہ پچھانئی تِن کیوٗ رَین وِہائے--

ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

گرب اٹیا ترِسنا جلہہ دُکھ پاوہِ دُوجے بھائے--

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥

سبد رتِیا سوہاگنی تِن وِچھوہ ہوَمَے جائے--

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥

سدا پِر راوہِ آپنا تِنا سُکھے سُکھ وِہائے--۲--

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

گیان وِہُونی پِر مُتِیا پِرم نہ پایا جائے--

ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

اگیان متی اندھیر ہےَ بِن پِر دیکھے بھُکھ نہ جائے--

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

آوہو مِلہو سہیلیہو مَے پِر دیہہ مِلائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

پُورے بھاگ ستگور مِلَے پِر پایا سچ سمائے--۳--

ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

سے سہیا سوہاگنی جِن کوٗ ندر کرے--

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥

کھسم پچھانہہ آپنا تن من آگے دئے--

ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گھر ور پایا آپنا ہئُمَے دُور کرئے--

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥

نانک سوبھاونتِیا سوہاگنی اندِن بھگت کرئے--۴--۲۸--۶۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

اِک پِر راوہِ آپنا ہئُ کےَ در پُوچھئُ جائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ستگور سیوی بھاوٗ کر مَے پِر دیہہ مِلائے--

ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥

سبھ اُپائے آپے ویکھے کِس نیڑے کِس دُور--

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

جِن پِر سنگے جانیا پِر راوے سدا حدُور--۱--

ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥

مُندھے تُو چل گُر کےَ بھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندن راوہِ پِر آپنا سہجے سچ سمائے--۱--رہاؤ--

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

سبد رتِیا سوہاگنی سچے سبد سیگار--

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ہر ور پائن گھر آپنے گُر کے ہیت پِیار--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

سیج سُہاوی ہر رنگ روے بھگت بھرے بھنڈار--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥

سو پربھ پریتم من وسے جے سبھسے دئے ادھار--٢--

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

پِر صالاحن آپنا تِن کے ہؤ صد بلہارے جاؤ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥

من تن ارپی سِر دیئی تِن کے لاگا پائے--

ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥

جِنی اِک پچھانیا دُوجا بھاؤ چُکائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥

گُرمکھ نام پچھانیئے نانک سچ سمائے--٣--٢٩--٦٢--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥

ہر جی سچا سچ تُو سبھ کِچھ تیرے چیرے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥

لکھ چوٗراسی ترسدے پھِرے بِن گُر بھیٹے پیرَے۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥

ہر جیوٗ بکھسے بکھس لئے سُوکھ سدا سریرَے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥

گُر پرسادی سَیو کری سچ گہر گمبھیرَے۔۔۱۔۔

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

من میرے نام رتے سُکھ ہوئے۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمتی نام سلاہیئے دُوجا اوَر نہ کوئے۔۔۱۔۔رہاوٗ۔۔

ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

دھرم رائے نو حُکم ہےَ بہہ سچا دھرم بیچار۔۔

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥

دُوجےَ بھائے دُسٹ آتما اوہُ تیری سرکار۔۔

ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ادھیاتمی ہر گُن طاس من جپہہ ایک مُرار۔۔

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

تِن کی سیوا دھرم رائے کرَے دھنّ سوارنہار۔۔۲۔۔

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

من کے بِکار منہہ تجَے من چُوکےَ موہ ابھیمان۔۔

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥

آتم رام پچھانیا سہجے نام سمان--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥

بِن ستگور مُکت نہ پائیے منمُکھ پھِرے دِیوان--

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥

سبد نہ چینے کتھنی بدنی کرے بِکھیا ماہِ سمان--۳--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ ہے دُوجا اَور نہ کوئے--

ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥

جِیو بولائے تیوٗ بولیئے جا آپ بُلائے سوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

گُرمُکھ بانی برہم ہے سبد مِلاوا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥

نانک نام سمال تُو جِت سیویئے سُکھ ہوئے--۴--۳۰--۶۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

جگ ہوٗمے میل دُکھ پایا مل لاگی دُوجے بھائے--

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

مل ہوٗمے دھوتی کِوے نہ اُترے جے سوٗ تیرتھ نائے--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥

بہو بِدھ کرم کماودے دُونی مل لاگی آئے۔۔

ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥

پڑِیئَے میل نہ اُترَے پُوچھو گیانِیا جائے۔۔ا۔۔

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

من میرے گُر سرن آوَے تا نِرمل ہوئے۔۔

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منمُکھ ہر ہر کر تھکے مَیل نہ سکی دھوئے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

من مَیلَے بھگت نہ ہووئی نام نہ پایا جائے۔۔

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

منمُکھ مَیلے مَیلے مُوئے جاسن پت گوَایے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥

گُر پرسادی من وسَے مل ہؤمَے جائے سمائے۔۔

ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥

جِیو اندھیرَے دیپک بالیئَے تیوٗ گُر گیان آگیان تجائے۔۔۲۔۔

ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

ہم کیا ہم کرہگے ہم مُورکھ گاوار۔۔

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

کرنَے والا وِسریا دُوجَے بھائے پیار۔۔

ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

مایا جیوڈ دُکھ نہی سبھ بھَو تھکے سنسار--

ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥

گُرمتی سُکھ پائیئے سچ نام اُر دھار--٣--

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جس نو میلے سو مِلَے ہوُ تِس بلہارے جاوُ--

ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥

اے من بھگتی رتیا سچ بانی نج تھاوُ--

ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥

من رتے جھوا رتی ہر گُن سچے گاوُ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥੬੪॥

نانک نام نہ ویسرے سچے ماہِ سماوُ--٤--٣١--٦٤--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ٤ گھر ا--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

مَے من تن بِرہو ات اگلا کیوُ پریتم مِلَے گھر آئے--

ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

جا دیکھا پرَبھ آپنا پرَبھ دیکھئیَے دُکھ جائے--

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

جائے پُچھا تِن سجنا پرَبھ کِت بِدھ مِلَے مِلائے--ا--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے ستگورا مَے تُجھ بِن اور نہ کوئے--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم مُورکھ مُگدھ سرناگتی کر کِرپا میلے ہر سوئے--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥

ستگور داتا ہر نام کا پرَبھ آپ مِلاوے سوئے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ستگور ہر پر َبھ بُجھیا گُر جَیوڈ اور نہ کوئے--

ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ہؤ گُر سرنائی ڈھیہہ پوا کر دئِیا میلے پر َبھ سوئے--۲--

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

منہٹھ کِنَے نہ پایا کر اُپاو تھکے سبھ کوئے--

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥

سہس سِیانپ کر رہے من کورَے رنگ نہ ہوئے--

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

کُوڑ کپٹ کِنَے نہ پائیو جو بیجے کھاوے سوئے--۳--

ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥

سبھنا تیری آس پر َبھ سبھ جیا تیرے تُوں راس--

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥

پر َبھ تُدھہُ کھالی کو نہی در گُرمکھا نو ساباس--

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥

بِکھ بھؤجل ڈُبدے کڈھ لَے جن نانک کی ارداس--۴--ا--٦٥--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۴--

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥

نام مِلَے من ترِپتیئَے بِن نامَے دھرِگ جِیواس--

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

کوئی گُرمکھ سجن جے مِلَے مَے دسے پرَبھ گُنتاس--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ہؤ تِس وِٹھو چؤ کھنیئَے مَے نام کرے پرگاس--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے پریتما ہؤ جیوا نام دھیائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ناوَے جیون نہ تھیئَے میرے ستگور نام دِرڑائے--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

نام امولک رتن ہےَ پُورے ستگور پاس--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ستگور سیوَے لگیا کڈھ رتن دیوَے پرگاس--

ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥

دھنّ وڈبھاگی وڈ بھاگیا جو آئے مِلے گُر پاس--۲--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥

جِنا ستگور پُرکھ نہ بھیٹیو سے بھاگہین وس کال--

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥

اوۓ پھِر پھِر جون بھوائیِہہ وِچ وِسٹا کر وِکرال--

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥

اونا پاس دُواس نہ بھِٹیۓ جِن انتر کرودھ چنڈال--٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥

ستگور پُرکھ امرِت سر وڈبھاگی ناوہِ آۓ--

ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

اُن جنم جنم کی مَیل اُترَے نِرمل نام درِڑاۓ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥

جن نانك اُتم پد پایا ستگور کی لِو لاۓ--٤--٢--٦٦--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ٤--

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

گُن گاوا گُن وِتھرا گُن بولی میری ماۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

گُرمکھ سجن گُنکارِیا مِل سجن ہر گُن گاۓ--

ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥

ہیرَے ہیر مِل بیدھیا رنگ چلُولَے ناۓ--١--

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

میرے گوِندا گُن گاوا ترِپت من ہوئے--

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر پیاس ہر نام کی گُر تُس مِلاوے سوئے--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

من رنگھو وڈبھاگیہو گُر تُٹھا کرے پساؤ--

ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

گُر نام درِڑائے رنگ سِیو ہو ستگور کَے بل جاؤ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥

بِن ستگور ہر نام نہ لبھئی لکھ کوٹی کرم کماؤ--۲--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥

بِن بھاگا ستگور نہ ملَے گھر بیٹھیا نِکٹ نِت پاس--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥

انتر اگیان دُکھ بھرم ہے وِچ پڑدا دُور پئیاس--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥

بِن ستگور بھیٹے کنچن نہ تھیئے منمکھ لوہ بوڈا بیڑی پاس--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥

ستگور بوہتھ ہر ناوَ ہے کِت بِدھ چڑھیا جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ستگور کَے بھانَے جو چلَے وِچ بوہتھ بیٹھا آئے--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥

دھنّ دھنّ وڈبھاگی نانکا جِنا ستگور لئے مِلائے--۴--۳--٦٧--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۴--

ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥

ہوَ پنتھ دسائی نِت کھڑی کوئی پرَبھ دسے تِن جاوَ--

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥

جِنی میرا پیارا راویا تِن پیچھَے لاگ پھِراوَ--

ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥

کر مِنت کر جودڑی مَے پرَبھ مِلنَے کا چاوَ--۱--

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

میرے بھائی جنا کوئی مو کوَ ہر پرَبھ میل مِلائے--

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ ستگور وِٹھو واریا جن ہر پرَبھ دِیا دِکھائے--۱--رہاوَ--

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ہوئے نِمانی ڈھیہہ پوا پُورے ستگور پاس--

ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥

نِمانیا گُر مان ہےَ گُر ستگور کرے ساباس--

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥

ہوَ گُر سالاہِ نہ رجیوٗ مَے میلے ہر پرَبھ پاس--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ستگور نو سبھ کو لوچدا جیتا جگت سبھ کوئے--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥

بِن بھاگا درسن نہ تھیئے بھاگہین بہہ روئے--

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥

جو ہر پرَبھ بھانا سو تھیا دھُر لِکھیا نہ میٹَے کوئے--٣--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

آپے ستگور آپ ہر آپے میل مِلائے--

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥

آپ دئیا کر میلسی گُر ستگور پیچھَے پائے--

ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥

سبھ جگجیون جگ آپ ہےَ نانک جل جلہہ سمائے--٤--٤--٦٨--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ٤--

ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥

رس امرت نام رس ات بھلا کِت بِدھ مِلَے رس کھائِے--

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

جائے پُچھو سوہاگنی تُسا کیوُ کر مِلیا پرَبھ آئے--

ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥

اوۓ ویپرواہ نہ بولنی ہؤ مل مل دھووا تِن پائے--١--

ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

بھائی رے مِل سجن ہر گُن سار--

ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سجن ستگور پُرکھ ہےَ دُکھ کڈھے ہوَمے مار--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُرمکھِیا سوہاگنی تِن دئیا پئی من آئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥

ستگور وچن رتنّ ہےَ جو منّے س ہر رس کھائے--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥

سے وڈبھاگی وڈ جانیئہِ جِن ہر رس کھادھا گُر بھائے--۲--

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥

ایوہ ہر رس ون تِن سبھت ہےَ بھاگہین نہی کھائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥

بِن ستگور پلَے نہ پوَے منمکھ رہے بِللائے--

ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥

اوۓ ستگور آگے نہ نِوہِ اونا انتر کرودھ بلائے--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥

ہر ہر ہر رس آپ ہےَ آپے ہر رس ہوئے--

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥

آپ دئیا کر دیوسی گُرمکھ امرِت چوئے--

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥

سبھ تن من ہریا ہویا نانک ہر وسیا من سوئے--۴--۵--۶۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سریراگ محلّہ ۴--

ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥

دِنس چڑے پھِر آتھوے رَین سبائی جائے--

ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥

آوَ گھٹے نر نہ بُجھے نِت مُوسیٰ لاج ٹُکائے--

ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥

گُڑ مِٹھا مایا پسریا منمکھ لگ ماکھی پچے پچائے--۱--

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

بھائی رے مَے میت سکھا پرَبھ سوئے--

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُت کلت موہ بِکھ ہےَ انت بیلی کوئے نہ ہوئے--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥

گُرمت ہر لِو اُبرے الپت رہے سرنائے--

ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

اونی چلن سدا نِہالیا ہر کھرچ لیا پت پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥

گُرمکھ درگہ منّیئہہ ہر آپ لئے گل لائے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥

گُرمکھا نو پنتھ پرگٹا در ٹھاک نہ کوئی پائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہر نام سلاہن نام من نام رہن لِو لائے--

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥

انحد دھُنی در وجدے در سچےَ سوبھا پائے--۳--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

جِنی گُرمکھ نام سلاہِیا تِنا سبھ کو کہےَ ساباس--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

تِن کی سنگت دیہہ پربھ مےَ جاچِک کی ارداس--

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੭੦॥

نانک بھاگ وڈے تِنا گُرمکھا جِن انتر نام پرگاس--۴--۳۳--۳۱--۶--۷۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ گھر ۱--

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥

کیا تُو رتا دیکھ کےَ پُتر کلتر سیگار--

ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥

رس بھوگہہ کھُسیا کرہِ مانہہ رنگ اپار--

ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥

بہت کرہِ پھُرمائسی ورتہہ ہوئے اپھار--

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥

کرتا چِت نہ آوئی منمُکھ اندھ گوار--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

میرے من سُکھداتا ہر سوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی پائیَے کرم پراپت ہوئے--ا--رہاؤ--

ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥

کپڑ بھوگ لپٹایا سوئنا رُپا کھاک--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥

حَیور گَیور بہو رنگے کیئے رتھ اتھاک--

ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥

کِس ہی چِت نہ پاوہی بِسریا سبھ ساک--

ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥

سِرجنہار بھُلایا وِن ناوے ناپاک--۲--

ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥

لَیدا بد دُوائے تُوں مایا کرہِ اِکت--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥

جس نو تُوں پتیایدا سو سن تُجھے انِت--

ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥

اہنکار کرہِ اہنکاریا ویاپیا من کی مت--

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥

تِن پرَبھ آپ بھُلایا نہ تِس جات نہ پت--٣--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥

ستگور پُرکھ مِلایا اِکو سجن سوئے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥

ہر جن کا راکھا ایک ہےَ کیا مانس ہؤمےَ روئے--

ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

جو ہر جن بھاوے سو کرے در پھیر نہ پاوے کوئے--

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥

نانک رتا رنگ ہر سبھ جگ مہہ چانن ہوئے--٤--١--٧١--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥

من بِلاس بہو رنگ گھنا درِسٹ بھُول کھُسیا--

ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥

چھتردھار بادساہیا وِچ سہسے پریا--١--

ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

بھائی رے سُکھ سادھسنگ پایا--

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لِکھیا لیکھ تِن پُرکھ بِدھاتےَ دُکھ سہسا مِٹ گیا--١--رہاؤ--

ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥

جیتّے تھان تھنترا تیتّے بھَو آیا۔۔

ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥

دھن پاتی وڈ بھُومِیا میری میری کر پرِیا۔۔۲۔۔

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥

حکم چلائے نِسنگ ہوئے ورتَے اپھریا۔۔

ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥

سبھ کو وسگت کر لئیون بِن ناوَے کھاک رلیا۔۔۳۔۔

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥

کوٹ تیتیس سیوکا سِدھ سادِھک در کھریا۔۔

ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੭੨॥

گِرمباری وڈ صاحبی سبھ نانک سُپن تھِیا۔۔۴۔۔۲۔۔۷۲۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سریراگ محلّہ ۵۔۔

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥

بھلکے اُٹھ پپولیئے وِن بُجھے مُگدھ اجان۔۔

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥

سو پرَبھ چِت نہ آئیو چھُٹیگی بیبان۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥

ستگور سیتی چِت لائے سدا سدا رنگ مان۔۔۱۔۔

ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥

پرانی توں آیا لاہا لَین--

ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لگا کِت کُپھکڑے سبھ مُکدی چلی رَین--ا--رہاؤ--

ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥

کُدم کرے پسو پنکھیا دِسَے ناہی کال--

ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

اوتَے ساتھ منُکھ ہےَ پھاتھا مایا جال--

ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

مُکتے سیئی بھالیئہہ جے سچا نام سمال--٢--

ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

جو گھر چھڈ گواونا سو لگا من ماہِ--

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥

جِتھے جائے تُدھ ورتنا تِس کی چِنتا ناہِ--

ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

پھاتھے سَیی نِکلے جے گُر کی پَیری پاھے _٣ -

ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥

کوئی رکھ نہ سکئی دُوجا کو نہ دِکھائے--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥

چارے کُنڈا بھال کےَ آئے پیا سرنائے--

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥

نانک سچے پاتساہِ ڈُبدا لئیا کڈھائے--۴--۳--۷۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

گھڑی مُہت کا پاہُنا کاج سوارنہار--

ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥

مایا کام ویاپیا سمجھے ناہی گاوار--

ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥

اُٹھ چلیا پچھتایا پرِیا وس جندار--۱--

ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥

اندھے تُوں بیٹھا کندھی پاہِ--

ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے ہووی پُورب لِکھیا تا گُر کا بچن کماہِ--۱--رہاوٗ--

ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥

ہری ناہی نہ ڈڈُری پکی وڈھنہار--

ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥

لے لے دات پہوتیا لاوے کر تئیار--

ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥

جا ہوآ حکم کِرسان دا تا لُن مِنیا کھیتار--۲--

ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥

پہلا پہر دھندَھے گیا دُوجے بھر سویا--

ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥

تیجَے جھاکھ جھکھایا چوُتھے بھَور بھیا--

ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥

کد ہی چِت نہ آئیو جِن جیوُ پِنڈ دیا--٣--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

سادھسنگت کوُ واریا جیوُ کیا کُربان--

ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

جِس تے سوجھی من پئی مِلیا پُرکھ سُجان--

ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੭੪॥

نانک ڈِٹھا سدا نال ہر انترجامی جان--٤--٤--٧٤--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥

سبھے گلا وِسرن اکو وِسر نہ جاوُ--

ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥

دھندھا سبھ جلائے کےَ گُر نام دِیا سچ سُوآوُ--

ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥

آسا سبھے لاہِ کےَ اِکا آس کماوُ--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥

جِنی ستگور سیویا تِن اگَے مِلیا تھاوُ--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

من میرے کرتے نو سالاہِ--

ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھے چھڈ سِیانپا گُر کی پیری پاہِ--ا--رہاوُ--

ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

دُکھ بھُکھ نہ ویاپئی جے سُکھداتا من ہوئے--

ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

کِت ہی کمّ نہ چھجیَے جا ہِردَے سچا سوئے--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

جس تُوں رکھہ ہتھ دے تِس مار نہ سکَے کوئے--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥

سُکھداتا گُر سیویَے سبھ اوَگن کڈھے دھوئے--۲--

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥

سیوا منگَے سیوکو لائیاں اپنی سیوَ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥

سادُھو سنگ مسکتے تُوٹھے پاوا دیوَ--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥

سبھ کِچھ وسگت صاحِبَے آپے کرن کریَو--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥

ستگور کےَ بلہارنے منسا سبھ پُوریوَ--٣--

ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥

اِکو دِسَے سجنو اِکو بھائی مِیت--

ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥

اِکسے دی سامگری اِکسے دی ہےَ رِیت--

ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥

اِکس سِیوَ من مانیا تا ہوآ نِہچل چِیت--

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੭੫॥

سچ کھانا سچ پینّنا ٹیک نانک سچ کِیت--٤--٥--٧٥--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥

سبھے تھوک پراپتے جے آوے اِک ہتھ--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥

جنم پدارتھ سپھل ہےَ جے سچا سبد کتھ--

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥

گُر تے محل پراپتے جِس لِکھیا ہووے متھ--١--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

میرے من ایکس سِیوَ چِت لائے--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکس بِن سبھ دھندھ ہےَ سبھ مِتھیا موہ مائے--ا--رہاؤ--

ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

لکھ کھُسیا پاتساہیا جے ستگور ندر کرئے--

ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥

نِمکھ ایک ہر نام دئے میرا من تن سیتل ہوئے--

ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥

جِس کوُ پُورب لِکھیا تِن ستگور چرن گہے--٢--

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سپھل مُورت سپھلا گھڑی جِت سچے نال پیار--

ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

دُوکھ سنتاپ نہ لگئی جِس ہر کا نام ادھار--

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥

باہ پکڑ گُر کاڈھیا سوئی اُترِیا پار--٣--

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥

تھان سُہاوا پوِت ہےَ جِتھے سنت سبھا--

ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥

ڈھوئی تِس ہی نو مِلَے جِن پُورا گُورُو لبھا--

ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥

نانک بدھا گھر تہاں جِتھے مِرت نہ جنم ذرا--٤--٦--٧٦--

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سریراگ محلّہ ۵--

ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

سوئی دھیائیئے جیئڑے سِر ساہاں پاتساہو--

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥

تِس ہی کی کر آس من جس کا سبھسو ویساہو--

ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥

سبھ سِیانپا چھڈ کےَ گُر کی چرنی پاہو--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥

من میرے سُکھ سہج سیتی جپ ناوُ--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر پرَبھ دھیائے تُوں گُن گوئِند نِت گاوُ--ا--رہاوُ--

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تِس کی سرنی پر منا جس جیوڈ اور نہ کوئے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥

جِس سِمرت سُکھ ہوئے گھنا دُکھ درد نہ مُولے ہوئے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

سدا سدا کر چاکری پرَبھ صاحب سچّا سوئے--۲--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

سادھسنگت ہوئے نِرملا کٹیئے جم کی پھاس--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

سُکھداتا بھَے بھنجنو تِس آگے کر ارداس۔۔

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥

مہر کرے جس مہروان تاں کارج آوے راس۔۔۳۔۔

ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

بہتَو بہت وکھانیئے اُوچو اُوچا تھاوُ۔۔

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥

ورنا چِہنا باہرا قیمت کہہ نہ سکاوُ۔۔

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੭੭॥

نانک کوَ پرَبھ میا کر سچ دیوہُ اپنا ناوُ۔۔۴۔۔۷۔۔۷۷۔۔

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سریراگ محلّہ ۵۔۔

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥

نام دھیائے سو سُکھی تِس مُکھ اُوجل ہوئے۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥

پُورے گُر تے پائیے پرگٹ سبھنی لوئے۔۔

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥

سادھسنگت کےَ گھر وسَے ایکو سچا سوئے۔۔۱۔۔

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے من ہر ہر نام دھیائے۔۔

ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام سہائی سدا سنگ آگَے لئے چھڈائے--۱--رہاؤ--

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥

دُنیا کِیا وڈیائِیا کوَنَے آوہِ کام--

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥

مایا کا رنگ سبھ پھِکا جاتو بِنس نِدان--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥

جا کےَ ہِردَے ہر وسَے سو پُورا پردھان--۲--

ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥

سادُھو کی ہوہو رینُکا اپنا آپ تِیاگ--

ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

اُپاو سِیانپ سگل چھڈ گُر کی چرنی لاگ--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥

تِسہ پراپت رتن ہوئے جِس مستک ہووَے بھاگ--۳--

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

تسَے پراپت بھائیہو جس دیوَے پرَبھ آپ--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥

ستگور کی سیوا سو کرے جِس بِنسَے ہوُمَے تاپ--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੭੮॥

نانک کوُ گُر بھیٹِیا بِنسے سگل سنتاپ--۴--۸--۷۸--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

اِک پچھانُو جیا کا اِکو رکھنہار--

ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥

اِکس کا من آسرا اِکو پران ادھار--

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

تِس سرنائی سدا سُکھ پار.برہم کرتار--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥

من میرے سگل اُپاو تِیاگ--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا آرادھ نِت اِکس کی لِو لاگ--ا--رہاؤ--

ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥

اِ کو بھائی مِت اِک اکو مات پِتا--

ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥

اِکس کی من ٹیک ہےَ جن جیوٗ پِنڈ دِتا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥

سو پرَبھ منھو نہ وِسرَے جن سبھ کِچھ وس کیتا--۲--

ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥

گھر اِکو باہر اِکو تھان تھننتر آپ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥

جی جنت سبھ جِن کیئے آٹھ پہر تِس جاپ--

ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥

اِکس سیتی رتیا نہ ہووی سوگ سنتاپ--٣--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

پاربرہم پرَبھ ایک ہےَ دُوجا ناہی کوئے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥

جِیوُ پِنڈ سبھ تِس کا جو تِس بھاوے سو ہوئے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥

گُر پُورے پُورا بھیا جپ نانک سچا سوئے--٤--٩--٧٩--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥

جِنا ستگور سِیوُ چِت لایا سے پُورے پردھان--

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥

جِن کوُ آپ دیال ہوئے تِن اُپجے من گیان--

ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

جِن کوُ مستک لِکھیا تِن پایا ہر نام--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

من میرے ایکو نام دِھیائے--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب سُکھا سُکھ اُپجہہ درگہ پیدھا جائے--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥

جنم مرن کا بھوٗ گیا بھاوٗ بھگت گوپال--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سادھُو سنگت نِرملا آپ کرے پرِتپال--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

جنم مرن کی مل کٹیئے گُر درسن دیکھ نِہال--۲--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا پار.برہم پرَبھ سوئے--

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

سبھنا داتا ایک ہےَ دُوجا ناہی کوئے--

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

تِس سرنائی چھُٹیئے کیِتا لوڑے سو ہوئے--۳--

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥

جِن من وسیا پار.برہم سے پُورے پردھان--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥

تِن کی سوبھا نِرملی پرگٹ بھئی جہان--

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੮੦॥

جِنی میرا پرَبھ دھیایا نانک تِن قُربان--۴--۱۰--۸۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

مِل ستگور سبھ دُکھ گیا ہر سُکھ وسیا من آئے--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

انتر جوت پرگاسیا ایکس سِیوٗ لِو لائے--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥

مِل سادُھو مُکھ اُوجلا پُورب لِکھیا پائے--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥

گُن گووِند نِت گاونے نِرمل ساچے نائے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

میرے من گُر سبدی سُکھ ہوئے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے کی چاکری بِرتھا جائے نہ کوئے--ا--رہاوٗ--

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾਂ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

من کیا اِچھاں پُوریا پایا نام نِدھان--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥

انترجامی سدا سنگ کرنَیہار پچھان--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

گُر پرسادی مُکھ اُوجلا جپ نام دان اسنان--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥

کام کرودھ لوبھ بِنسیا تجیا سبھ ابھیمان--۲--

ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥

پایا لاہا لابھ نام پُورن ہوئے کام--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥

کر کِرپا پربھ میلیا دِیا اپنا نام--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

آون جانا رہِ گیا آپ ہوآ مہروان--

ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥

سچ محل گھر پایا گُر کا سبد پچھان--۳--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

بھگت جنا کوُ راکھدا آپنی کِرپا دھار--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

ہلت پلت مُکھ اُوجلے ساچے کے گُن سار--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥

آٹھ پہر گُن ساردے رتے رنگ اپار--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੮੧॥

پار.برہم سُکھ ساگرو نانک صد بلہار--۴--۱۱--۸۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

پُورا ستگور جے مِلَے پائیَے سبد نِدھان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥

کر کِرپا پربھ آپنی جپیَے امرت نام--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥

جنم مرن دُکھ کاٹیَے لاگَے سہج دھیان--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥

میرے من پربھ سرنائی پائے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن دُوجا کو نہی ایکو نام دھیائے--ا--رہاؤ--

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥

قیمت کہن نہ جائیَے ساگر گُنی اتھاہُ--

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥

وڈبھاگی مِل سنگتی سچا سبد وساہُ--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥

کر سیوا سُکھ ساگرے سِر صاحا پاتساہو--۲--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

چرن کمل کا آسرا دُوجا ناہی ٹھاؤ--

ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥

مَے دھر تیری پاربرہم تیرَے تان رہاؤ

ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥

نِمانیا پرَبھ مان تُوں تیرَے سنگ سماوُ--٣--

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ہر جپیَۓ آرادھیَۓ آٹھ پہر گووِند--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥

جیا پران تن دھن رکھے کر کِرپا راکھی جِند--

ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥

نانک سگلے دوکھ اتارئن پرَبھ پاربرہم بکھسِند--٤--١٢--٨٢--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

پریت لگی تِس سچ سِیوُ مرَے نہ آوےَ جائۓ--

ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

نہ ویچھوڑیا وِچھڑَے سبھ مہہ رہیا سمائۓ--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥

دین درد دُکھ بھنجنا سیوک کےَ ست بھائۓ--

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥

اچرج رُوپ نِرنجنو گُر میلایا مائۓ--١--

ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

بھائی رے میت کرہو پرَبھ سوئۓ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا موہ پریت دھرِگ سُکھی نہ دیسَے کوئے--ا--رہاؤ--

ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

دانا داتا سِیلونت نِرمل رُوپ اپار--

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥

سکھا سہائی ات وڈا اُوچا وڈا اپار--

ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥

بالک بِردھ نہ جانیَے نِہچل تِس دروار--

ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

جو منگییَے سوئی پائیَے نِدھارا آدھار--۲--

ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥

جِس پیکھت کِلوِکھ ہِرہِ من تن ہووَے سانت--

ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥

اِک من ایک دھیائییَے من کی لاہِ بھرانت--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥

گُن نِدھان نوَتن سدا پُورن جا کی دات--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥

سدا سدا آرادھییَے دِن وِسرہو نہِی رات--۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

جِن کوَ پُورب لِکھیا تِن کا سکھا گووِند--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥

تن من دھن ارپی سبھو سگل واریئے ایہہ جند--

ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥

دیکھے سُنے حدُور صد گھٹ گھٹ برہم روِند--

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥

اکِرتگھنا نو پالدا پرَبھ نانک صد بکھسِند--۴--۱۳--۸۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥

من تن دھن جِن پرَبھ دیا رکھیا سہج سوار--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

سرب کلا کر تھاپیا انتر جوت اپار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

سدا سدا پرَبھ سِمریئے انتر رکھ اُر دھار--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے من ہر بِن اوَر نہ کوئے--

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ سرنائی سدا رہُ دُوکھ نہ ویاپَے کوئے--۱--رہاؤ--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥

رتن پدارتھ مانکا سوئنا رُپا کھاک--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥

مات پِتا سُت بندھپا کُوڑے سبھے ساک --

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥

جن کیتا تِسہ نہ جانئی منمُکھ پسو ناپاک --٢--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥

انتر باہر رَوِ رہیا تِس نو جانَے دُور --

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥

ترِسنا لاگی رچ رہیا انتر ہئُمَے کُور --

ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥

بھگتی نام وِہُونیا آوہِ ونجہہ پُور --٣--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥

راکھ لیہُ پربھ کرنہار جیا جنت کر دئیا --

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥

بِن پربھ کوئے نہ رکھنہار مہا بِکٹ جم بھیا --

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥

نانک نام نہ ویسرو کر اپنی ہر میا --۴--۱۴--۸۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ --

ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥

میرا تن عر دھن میرا راج رُوپ مَے دَیس --

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥

سُت دارا بنتا انیک بہت رنگ ع ویس--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥

ہر نام رِدَے نہ وسئی کارج کِتَے نہ لیکھ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے من ہر ہر نام دھیائے--

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر سنگت نِت سادھ کی گُر چرنی چِت لائے--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥

نام نِدھان دھیائیئے مستک ہووَے بھاگ--

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

کارج سبھ سواریئہہ گُر کی چرنی لاگ--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥

ہؤمَے روگ بھرم کٹیئے نہ آوے نہ جاگ--۲--

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥

کر سنگت تُو سادھ کی اٹھسٹھ تیرتھ ناؤ--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥

جیوٗ پران من تن ہرے ساچا ایوہ سُوآؤ--

ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥

ایتھے مِلہہ وڈائیا درگہہ پاوہِ تھاؤ--۳--

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥

کرے کرائے آپ پربھ سبھ کِچھ تِس ہی ہاتھ--

ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥

مار آپے جیوالدا انتر باہر ساتھ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥

نانک پربھ سرناگتی سرب گھٹا کے ناتھ--۴--۱۵--۸۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

سرن پئے پربھ آپنے گُر ہوآ کرپال--

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

ستگور کے اُپدیسِیَے بِنسے سرب جنجال--

ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥

اندر لگا رام نام امرت ندر نِہال--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥

من میرے ستگور سیوا سار--

ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرے دئیا پربھ آپنی اِک نِمکھ نہ منہٗ وِسار--رہاؤ--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥

گُن گووِند نِت گاویہہِ اوگن کٹنہار--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

بِن ہر نام نہ سُکھ ہوئے کر ڈِٹھے بِستھار--

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥

سہجے صِفتی رتیا بھَوجل اُترے پار--۲--

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥

تیرتھ ورت لکھ سنجما پائیِۓ ساڈُھو دھُور--

ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥

لُوک کماوَے کِس تے جا ویکھے سدا حدُور--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا پرَبھ میرا بھرپُور--۳--

ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥

سچ پاتساہی امر سچ سچے سچا تھان--

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥

سچی قُدرت دھاریئَن سچ سِرجِیون جہان--

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥

نانک جپیِۓ سچ نام ہؤ سدا سدا قُربان--۴--۱۶--۸۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥

اُدم کر ہر جاپنا وڈبھاگی دھن کھاٹ--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥

سنتسنگ ہر سِمرنا مل جنم جنم کی کاٹ--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥

من میرے رام نام جپ جاپ--

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

من اِچھے پھل بھُنچ تُو سبھ چُوکَے سوگ سنتاپ--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥

جِس کارن تن دھاریا سو پرَبھ ڈِٹھا نال--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥

جل تھل مہیئل پُوریا پرَبھ آپنی ندر نِہال--۲--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥

من تن نِرمل ہویا لاگی ساچ پریت--

ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥

چرن بھجے پاربرہم کے سبھ جپ تپ تِن ہی کِیت--۳--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

رتن جویہر مانکا امرت ہر کا ناؤ--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥

سُوکھ سہج آنند رس جن نانک ہر گُن گاؤ--۴--۱۷--۸۷--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سوئی ساست سؤن سوئے جِت جپیَے ہر ناوٗ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥

چرن کمل گُر دھن دیا مِلیا نِتھاوے تھاوٗ--

ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ساچی پُونجی سچ سنجمو آٹھ پہر گُن گاوٗ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥

کر کِرپا پرَبھ بھیٹیا مرن نہ آون جاوٗ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

میرے من ہر جھج سدا اِک رنگ--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھٹ گھٹ انتر رَوِ رہیا سدا سہائی سنگ--ا--رہاوٗ--

ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

سُکھا کی مِت کیا گنی جا سِمری گووِند--

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥

جن چاکھیا سے ترِپتاسیا اوہ رس جانَے جِند--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

سنتا سنگت من وسَے پرَبھ پریتم بکھسِند--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥

جن سیویا پرَبھ آپنا سوئی راج نرِند--۲--

ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥

اوسر ہر جس گُن رمن جِت کوٹ مجن اسنان--

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥

رسنا اُچرے گُنوَتی کوئے نہ پُجے دان--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

درِسٹ دھار من تن وسَے دیال پُرکھ مہروان--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥

جیوَ پِنڈ دھن تِس دا ہوَ سدا سدا قُربان--٣--

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

مِلیا کدے نہ وِچھڑَے جو میلیا کرتار--

ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥

داسا کے بندھن کٹیا ساچے سِرجنہار--

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥

بھُولا مارگ پائیون گُن اوگُن نہ بیچار--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥

نانک تِس سرناگتی جے سگل گھٹا آدھار--٤--١٨--٨٨--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

رسنا سچا سِمرِیئے من تن نِرمل ہوئے--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ماتِ پِتا ساک اگلے تِس بِن اور نہ کوئے--

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥

مہر کرے جے آپنی چسا نہ وِسرَے سوئے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥

من میرے ساچا سیوَ جِچر ساس--

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن سچے سبھ کُوڑ ہےَ انتے ہوئے بِناس--ا--رہاؤ--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

صاحِب میرا نِرملا تِس بِن رہن نہ جائے--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥

میرَے من تن بھُکھ ات اگلی کوئی آن مِلاوے مائے--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

چارے کُنڈا بھالیا سہہ بِن اور نہ جائے--۲--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥

تِس آگے ارداس کر جو میلے کرتار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ستگور داتا نام کا پُورا جِس بھنڈار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥

سدا سدا سالاہیئے انت نہ پاراوار--۳--

ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥

پروودگار سالاہیئے جِس دے چلت انیک--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥

سدا سدا آرادھیئے ایہا مت وِسیکھ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥

من تن مِٹھا تِس لگے جِس مستک نانک لیکھ--۴--۱۹--۸۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

سنت جنہو مِل بھائیہو سچا نام سمال--

ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥

توسا بندھہو جیا کا ایتھے اوتھے نال--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

گُر پُورے تے پایئے اپنی ندر نِہال--

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥

کرم پراپت تِس ہووَے جس نو ہوئے دیال--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے من گُر جیوڈ اور نہ کوئے--

ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوجا تھاوٗ نہ کو سُجھے گُر میلے سچ سوئے--۱--رہاوٗ--

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥

سگل پدارتھ تِس ملے جِن گُر ڈِٹھا جائے--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥

گُر چرنی جِن من لگا سے وڈبھاگی مائے--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

گُر داتا سمرتھ گُر گُر سبھ مہہ رہیا سمائے--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥

گُر پرمیسر پاربرہم گُر ڈُبدا لئے ترائے--۲--

ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

کِت مُکھ گُر سالاہیئے کرن کارن سمرتھ--

ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥

سے متھے نِہچل رہے جن گُر دھاریا ہتھ--

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥

گُر امرت نام پیالیا جنم مرن کا پتھ--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥

گُر پرمیسر سیویا بھَے بھنجن دُکھ لتھ--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥

ستگور گہر گمبھیر ہےَ سُکھ ساگر اگھکھنڈ--

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥

جن گُر سیویا آپنا جمدُوت نہ لاگَے ڈنڈ--

ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥

گُر نال تُل نہ لگئی کھوج ڈِٹھا برہمنڈ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥੯੦॥

نام نِدھان ستگور دِیا سُکھ نانک من مہہ منڈ--۴--۲۰--۹۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥

مِٹھا کر کےَ کھایا کئوڑا اُپجِیا صاد--

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥

بھائی میت سُرِد کیئے بِکھیا رچیا بعد--

ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥

جاندے بِلم نہ ہووئی وِن ناوَے بِسماد--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

میرے من ستگور کی سیوا لاگ--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو دیسَے سو وِنسنا من کی مت تِیاگ--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥

جیِو کُوکر ہرکایا دھاوے دہ دِس جائے--

ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥

لوبھی جنت نہ جانئی بھکھ ابھکھ سبھ کھاۓ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

کام کرودھ مد بیاپیا پھِر پھِر جونی پائے--۲--

ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥

مایا جال پساریا بھیتر چوگ بنائے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥

ترِسنا پنکھی پھاسیا نِکس نہ پائے مائے--

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥

جِن کیتا تِسہ نہ جانئ پھِر پھِر آوے جائے--۳--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

انِک پرکاری موہیا بہو بِدھ ایوہ سنسار--

ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥

جِس نو رکھَے سو رہَے سمرِتھ پُرکھ اپار--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥

ہر جن ہر لِو اُدھرے نانک صد بلِہار--۴--۲۱--۹۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ گھر ۲--

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥

گوئل آیا گوئلی کیا تِس ڈنپھ پسار--

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥

مُہلت پُنّی چلنا تُوں سمل گھر بار--۱--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ہر گُن گاؤ منا ستگور سیو پیار--

ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیا تھوڑڑی بات گُمان--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥

جیسے رَین پراہُنے اُٹھ چلسہ پربھات--

ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥

کیا تُوں رتا گِرست سِیو سبھ پھُلا کی باگات--۲--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥

میری میری کیا کرہِ جن دِیا سو پربھ لوڑ--

ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥

سرپر اُٹھی چلنا چھڈ جاسی لکھ کروڑ--۳--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥

لکھ چوُراسی بھرمتیا دُلبھ جنم پائیوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥

نانک نام سمال تُوں سو دِن نیڑا آئیوے--۴--۲۲--۹۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥

تِچر وسہ سُہیلڑی جِچر ساتھی نال--

ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥

جا ساتھی اُٹھی چلیا تا دھن کھاکو رال--ا--

ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥

من بیراگ بھیا درسن دیکھنَے کا چاوُ--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھنّ سو تیرا تھان--ا--رہاوُ--

ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥

جِچر وسیا کنت گھر جیوُ جیوُ سبھ کہات--

ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥

جا اُٹھی چلسی کنتڑا تا کوئے نہ پُچھّے تیری بات--۲--

ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥

پیئیڑے سَہو سیوَ تُوں ساہُرڑے سُکھ وس--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥

گُر مِل چج اچار سِکھ تُدھ کدے نہ لگَے دُکھ--۳--

ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥

سبھنا ساہُرے ونجنا سبھ مُکلاونہار--

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੯੩॥

نانک دھنّ سوہاگنی جِن سہہ نال پیار--۴--۲۳--۹۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ گھر ۶--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥

کرن کارن ایک اوہی جن کِیا آکار--

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

تِسہہ دھیاوہُ من میرے سرب کو آدھار--ا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥

گُر کے چرن من مہہ دھیائے--

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڈ سگل سِیانپا ساچ سبد لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥

دُکھ کلیس نہ بھؤ بیاپَے گُر منتر ہِردَے ہوئے--

ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

کوٹ جتنا کر رہے گُر بِن تریوٗ نہ کوئے--۲--

ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥

دیکھ درسن من سادھارَے پاپ سگلے جاہِ--

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

ہؤ تِن کےَ بلہارنَے جے گُر کی پیری پاہِ--۳--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

سادھسنگت من وسَے ساچ ہر کا ناؤ--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥੯੪॥

سے وڈبھاگی نانکا جنا من ایوہ بھاؤ--۴--۲۴--۹۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥

سنچ ہر دھن پُوج ستگور چھوڑ سگل وِکار--

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥

جِن تُوں ساج سوارِیا ہر سِمر ہوئے اُدھار--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥

جپ من نام ایک اپار--

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پران من تن جِنہہ دیا رِدے کا آدھارا رہاؤ--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کام کرودھ اہنکار ماتے ویاپیا سنسار--

ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥

پؤ سنت سرنی لاگ چرنی مِٹے دُوکھ اندھار--۲--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥

ست سنتوکھ دئیا کماوے ایہہ کرنی سار--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥

آپ چھوڑ سبھ ہوئے رینا جس دئے پرَبھ نِرنکار--۳--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥

جو دیسَے سو سگل تُوںہَے پسریا پاسار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੯੫॥

کہو نانک گُر بھرم کاٹیا سگل برہم بیچار--۴--۲۵--۹۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥

دُکرِت سُکرِت مندھے سنسار سگلانا--

ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥

دُہھوُں تے رَہت بھگت ہےَ کوئی وِرلا جانا--۱--

ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥

ٹھاکر سربے سمانا--

ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیا کہوَ سُنوَ سُوآمی تُوں وڈ پُرکھ سُجانا--۱--رہاوَ--

ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥

مان ابھیمان مندھے سو سیوک ناہی--

ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥

تت سمدرسی سنتھو کوئی کوٹ مندھاہی--۲--

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥

کہن کہاون ایوہ کیرت کرلا--

ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥

کتھن کہن تے مُکتا گُرمکھ کوئی وِرلا--۳--

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥

گت اوگت کچھ ندر نہ آیا--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੯੬॥

سنتن کی رَین نانک دان پایا--۴--۲٦--۹٦--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ گھر ۷--

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥

تیرَے بھروسَے پیارے مَے لاڈ لڈایا--

ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥

بھُولہہ چُوکہہ بارِک تُوں ہر پِتا مایا--ا--

ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥

سُوہیلا کہن کہاون--

ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا بِکھم بھاون--ا--رہاوُ--

ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥

ہوَ مان تان کروُ تیرا ہوَ جانوُ آپا--

ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥

سبھ ہی مدھ سبھہ تے باہر بے محتاج باپا--۲--

ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥

پِتا ہوَ جانوُ ناہی تیری کوَن جُگتا--

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥

بندھن مُکت سنتہو میری راکھے ممتا--٣--

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

بھئے کِرپال ٹھاکر رہیو آون جانا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥੯੭॥

گُر مِل نانک پاربرہم پچھانا--٤--٢٧--٩٧--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ۵ گھر ١--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥

سنت جنا مِل بھائیا کٹڑا جمکال--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥

سچا صاحِب من وٹھا ہوآ کھسم دیال--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥

پُورا ستگور بھیٹیا بِنسیا سبھ جنجال--١--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

میرے ستگورا ہوَ تُدھ وِٹہو کُربان--

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے درسن کوَ بلہارنَے تُس دِتا امرت نام--١--رہاؤ--

ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥

جِن توں سیویا بھاؤ کر سیئی پُرکھ سُجان--

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

تِنا پِچھے چھُٹیئے جِن اندر نام نِدھان--

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥

گُر جیوڈ داتا کو نہی جِن دِتا آتم دان--٢--

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥

آئے سے پروان ہہہ جِن گُر مِلیا سُبھائِے--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥

سچے سَیتی رتیا درگہ بَیسن جائے--

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥

کرتے ہتھ وڈیائِیا پُورب لِکھیا پائے--٣--

ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥

سچ کرتا سچ کرنہار سچ صاحِب سچ ٹیک--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥

سچو سچ وکھانیئے سچو بُدھ بِبیک--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੮॥੯੮॥

سرب نِرنتر رَوِ رہیا جپ نانک جیوَے ایک--٤--٢٨--٩٨--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

گُر پرمیسُر پُوجیئے من تن لائے پیار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ستگور داتا جیا کا سبھسَے دئے ادھار--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ستگور بچن کماونے سچا ایوہ ویچار--

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥

بِن سادھو سنگت رتیا مایا موہ سبھ چھار--ا--

ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

میرے ساجن ہر ہر نام سمال--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھو سنگت من وسَے پُورن ہووَے گھال--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥

گُر سمرتھ اپار گُر وڈبھاگی درسن ہوئے--

ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

گُر اگوچر نِرملا گُر جیوڈ اور نہ کوئے--

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

گُر کرتا گُر کرنہار گُرمکھ سچی سوئے--

ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر تے باہر کِچھ نہی گُر کیتا لوڑے سو ہوئے--۲--

ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥

گُر تیرتھ گُر پارجات گُر منسا پُورنہار--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

گُر داتا ہر نام دئے اُدھرَے سبھ سنسار--

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

گُر سمرتھ گُر نِرنکار گُر اُوچا اگم اپار--

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥

گُر کی مہما اگم ہےَ کیا کتھے کتھنہار--٣--

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

جتڑے پھل من باچھیئہ تِتڑے ستگور پاس--

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

پُورب لکھے پاونے ساچ نام دے راس--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ستگور سرنی آیاں باہُڑ نہی بِناس--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥

ہر نانک کدے نہ وِسرو ایوہ جیوُ پِنڈ تیرا ساس--٤--٢٩--٩٩--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

سنت جنہُ سُن بھائیہو چھُوٹن ساچَے نائے--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

گُر کے چرن سریونے تیرتھ ہر کا ناؤ--

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥

آگے درگہہ منّیئہہ مِلَے نِتھاوے تھاوٗ--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥

بھائی رے ساچی ستگور سیوَ--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور تُٹھَے پائیَے پُورن الکھ ابھیو--ا--رہاوٗ--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

ستگور وِٹہو واریا جن دِتا سچ ناوٗ--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

اندِن سچ سلاہنا سچے کے گُن گاوٗ--

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥

سچ کھانا سچ پَیننا سچے سچا ناوٗ--۲--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥

ساس گِراس نہ وِسرَے سپھل مُورت گُر آپ--

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥

گُر جیوڈ اور نہ دِسئی آٹھ پہر تِس جاپ--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥

ندر کرے تا پائیَے سچ نام گُنتاس--۳--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

گُر پرمیسر ایک ہےَ سبھ مہہ رہیا سمائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا سیئی نام دھیائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥

نانك گُر سرناگتی مَرے نہ آوے جائے--۴--۳۰--۱۰۰--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونكار ستگور پرساد--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

سِریراگ محلّہ ا گھر ا اسٹپدیا--

ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥

آکھ آکھ من واونا جیِو جیِو جاپَے وائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥

جس نو وائے سُنائیَے سو کیوَڈ کِت تھائے--

ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

آکھن والے جیتڑے سبھ آکھ رہے لِو لائے--ا--

ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

بابا الہُ اگم اپار--

ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاکی نائی پاك تھائے سچا پرودِگار--ا--رہاؤ--

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

تیرا حُکم نہ جاپی کیتڑا لکھ نہ جانَے کوئے--

ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥

جے سَوُ سائِر میلیئہہ تِل نہ پُجاوہِ روئے۔۔

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥

قیمت کِنَے نہ پائِیا سبھ سُن سُن آکھہ سوئے۔۔۲۔۔

ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥

پیر پَیکامر سالک صادق سُہدے اوُر سہید۔۔

ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥

سَیکھ مسائق قاجی مُلا در درویس رسید۔۔

ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥

برکت تِن کوُ اگلی پڑدے رہن درُود۔۔۳۔۔

ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥

پُچھ نہ ساجے پُچھ نہ ڈھاہے پُچھ نہ دیوَے لئے۔۔

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥

آپنی قُدرت آپے جانَے آپے کرن کرئے۔۔

ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥

سبھنا ویکھَے ندر کر جَے بھاوے تَے دئے۔۔۴۔۔

ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥

تھاوا ناوَ نہ جانیئہِ ناوا کیوڈ ناوُ۔۔

ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥

جِتھے وسَے میرا پاتساہو سو کیوَڈ ہےَ تھاوُ۔۔

ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥

امبڑ کوئے نہ سکئی ہوُ کِس نو پچھن جاوٗ--۵--

ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥

ورنہ ورن نہ بھاونی جے کِسےَ وڈا کرئے--

ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥

وڈے ہتھ وڈیائیا جےَ بھاوے تےَ دئے--

ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥

حکم سوارے آپنےَ چسا نہ ڈھِل کرئے--٦--

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سبھ کو آکھے بہت بہت لَینَے کےَ ویچار--

ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥

کیوَڈ داتا آکھیئے دے کےَ رہیا سُمار--

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥

نانک توٹ نہ آوئی تیرے جگہ جُگہ بھنڈار--۷--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

سبھے کنت مہیلیا سگلیا کرہِ سیگار--

ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

گنت گناون آئیا سُوہا ویس وِکار--

ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥

پاکھنڈ پریم نہ پائیے کھوٹا پاج کھُوار--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥

ہر جیوَ ایوَ پِر راوے نار--

ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُدھ بھاون سوہاگنی اپنی کِرپا لیہِ سوار--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

گُر سبدی سیگاریا تن من پِر کےَ پاس--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

دُئے کر جوڑ کھڑی تکے سچ کہےَ ارداس--

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥

لال رتی سچ بھےَ وسی بھائے رتی رنگ راس--۲--

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥

پِریا کی چیری کانڈھیئے لالی مانے ناوَ--

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥

ساچی پریت نہ تُٹیئی ساچے مَیل مِلاوَ--

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥

سبد رتی من وَیدھیا ہوَ صد بلہارے جاوَ--۳--

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

سا دھن رنڈ نہ بَیسئی جے ستگور ماہِ سمائے--

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

پِر ریسالُو نوُتنو ساچوُ مَرے نہ جائے--

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥

نِت روَے سوہاگنی ساچی ندر رجائے--۴--

ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ساچ دھڑی دھن ماڈیئے کاپڑ پریم سیگار--

ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥

چندن چِیت وسایا مندر دسوا دُوار--

ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥

دیپک سبد وِگاسیا رام نام اُر ہار--۵--

ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥

ناری اندر سوہنی مستک منی پیار--

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥

سوبھا سُرت سُہاونی ساچے پریم اپار--

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥

بِن پِر پُرکھ نہ جانئی ساچے گُر کے ہیت پیار--٦--

ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

نِس اندھیاری سُتیئے کیوُ پِر بِن رَین وِہائے--

ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥

انک جلوُ تن جالیئو من دھن جل بل جائے--

ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥

جا دھن کنت نہ راویا تا بِرتھا جوبن جائے--۷--

ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

سیجےَ کنت مہیلڑی سُوتی بُوجھ نہ پائے--

ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

ہئو سُتی پِر جاگنا کِس کؤ پُوچھؤ جائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥

ستگور میَلی بھَے وسی نانک پریم سکھاے--۸--۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

آپے گُن آپے کتھےَ آپے سُن ویچار--

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥

آپے رتن پرکھ تُوں آپے مول اپار--

ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ساچؤ مان مہت تُوں آپے دیونہار--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ہر جیؤ تُوں کرتا کرتار--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیَو بھاوے تیؤ راکھ تُوں ہر نام مِلےَ آچار--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥

آپے ہیرا نِرملا آپے رنگ مجیٹھ۔۔

ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥

آپے موتی اُوجلو آپے بھگت بسیٹھ۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥

گُر کےَ سبد سلاہنا گھٹ گھٹ ڈیٹھ اڈیٹھ۔۔۲۔۔

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥

آپے ساگر بوہتھا آپے پار اپار۔۔

ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ساچی واٹ سُجان تُوں سبد لگھاونہار۔۔

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥

نِڈریا ڈر جانیَے باجھ گُورُو گُبار۔۔۳۔۔

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

استِھر کرتا دیکھیئَے ہور کیتی آوےَ جائے۔۔

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥

آپے نِرمل ایک تُوں ہور بندھی دھندَھے پائے۔۔

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

گُر راکھے سے اُبرے ساچے سِیوٗ لِو لائے۔۔۴۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥

ہر جیوٗ سبد پچھانیَے ساچ رتے گُر واک۔۔

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥

تِت تن میل نہ لگئی سچ گھر جس اوتاک--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥

ندر کرے سچ پائیے بِن ناوے کیا ساک--۵--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

جِنی سچ پچھانیا سے سُکھیئے جُگ چار--

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ہوٴمے ترِسنا مار کَے سچ رکھیا اُر دھار--

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥

جگ مہہ لاہا ایک نام پائیے گُر وچار--٦--

ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥

ساچوٴ وکھر لادیئے لابھ سدا سچ راس--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ساچی درگہ بَیسئی بھگت سچی ارداس--

ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥

پت سِیوٴ لیکھا نبڑے رام نام پرگاس--۷--

ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

اُوچا اُوچوٴ آکھیئے کہوٴ نہ دیکھیا جائے--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

جہہ دیکھا تہ ایک تُوں ستگور دِیا دِکھائے--

ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥

جوت نِرنتر جانیَے نانک سہج سُبھاۓ--۸--۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥

مچھُلی جال نہ جانیا سر کھارا اسگاہُ--

ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ات سِیانی سوہنی کیوُ کیتو ویَساہو--

ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥

کیتے کارن پاکڑی کال نہ ٹلَے سِراہو--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥

بھائی رے ایوُ سِر جانہو کال--

ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیو مچھی تیوُ مانسا پوَے اچِنتا جال-- ا--رھاوَ--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥

سبھ جگ بادھو کال کو بِن گُر کال اپھار--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥

سچ رتے سے اُبرے دُبدھا چھوڑ وِکار--

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥

ہوُ تِن کےَ بلہارنےَ در سچے سچیار--۲--

ਸੀਚਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥

سیچانے جِیُو پنکھیا جالی بدھِک ہاتھ۔۔

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥

گُر راکھے سے اُبرے ہور چوگَے ساتھ۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥

بِن ناوے چُن سُٹیہَے کوئے نہ سنگی ساتھ۔۔۳۔۔

ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥

سچو سچا آکھیئے سچے سچا تھان۔۔

ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥

جِنی سچا منیا تِن من سچ دھیان۔۔

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥

من مکھ سُوچے جانیئہِ گُرمکھ جِنا گیان۔۔۴۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥

ستگور اگَے ارداس کر ساجن دئے مِلائے۔۔

ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ساجن ملیئے سُکھ پایا جمدُوت مُوئے بِکھ کھائے۔۔

ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥

ناوے اندر ہوُ وساں ناوُ وسَے من آئے۔۔۵۔۔

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

باجھ گُورُو گُبار ہے بِن سبدَے بُوجھ نہ پائے۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمتی پرگاس ہوئے سچ رہَے لِو لائے--

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥

تِتھَے کال نہ سنچرَے جوتی جوت سمائے--٦--

ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

تُوں ہَے ساجن تُوں سُجان تُوں آپے میلنہار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

گُر سبدی سالاہیئے انت نہ پاراوار--

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥

تِتھَے کال نہ اپڑَے جِتھے گُر کا سبد اپار--٧--

ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥

حُکمی سبھے اُپجہ حُکمی کار کماہِ--

ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥

حُکمی کالَے وس ہےَ حُکمی ساچ سماہِ--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥

نانک جو تِس بھاوے سو تھیئے اِنا جنتا وس کُچھ ناہِ--٨--٤--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥

من جُوٹھے تن جُوٹھ ہےَ جہوا جُوٹھی ہوئے--

ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥

مُکھ جھُوٹھے جھُوٹھ بولنا کیوُ کر سُوچا ہوئے--

ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥

بِن ابھ سبد نہ مانجیئے ساچے تے سچ ہوئے--ا--

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥

مُندھے گُنہینی سُکھ کیہہِ--

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پِر رلیا رس مانسی ساچ سبد سُکھ نیہِ--ا--رہاوُ--

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥

پِر پردیسی جے تھیئے دھن وانڈھی جھُورے‌ئے--

ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥

جِیو جل تھوڑے مچھلی کرن پلاوَ کرئے--

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

پِر بھاوے سُکھ پائیے جا آپے ندر کرئے--۲--

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥

پِر صالاحی آپنا سکھی سہیلی نال--

ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

تن سوہَے من موہیا رتی رنگ نِہال--

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥

سبد سواری سوہنی پِر راوے گُن نال--۳--

ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥

کامن کام نہ آوئی کھوٹی اَوگنیار--

ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥

نہ سُکھ پیئیَے ساہُرے جھُوٹھ جلی ویکار--

ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥

آون ونجن ڈاکھڑو چھوڈی کنت وِسار--۴--

ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥

پِر کی نار سُہاونی مُتی سو کِت صاد--

ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥

پِر کےَ کام نہ آوئی بولے پھادِل بعد--

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥

در گھر ڈھوئی نہ لہَے چھُوٹی دُوجے صاد--۵--

ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

پنڈت واچہہ پوتھیا نہ بوجھہ ویچار--

ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ان کوَ متی دے چلہہ مایا کا واپار--

ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥

کتھنی جھُوٹھی جگ بھوَے رہنی سبد سُ سار--٦--

ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کیتے پنڈت جوتکی بیدا کرہِ بیچار--

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥

واد وِرودھ سلاہنے وادے آون جان--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥

بِن گُر کرم نہ چھُٹسی کہہ سُن آکھ وکھان--۷--

ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

سبھ گُنونتی آکھیئے مَے گُن ناہی کوئے--

ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ہر ور نار سُہاونی مَے بھاوے پرَبھ سوئے--

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥

نانک سبد مِلاوڑا نہ وِچھوڑا ہوئے--۸--۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥

جپ تپ سنجم سادھیئے تیرتھ کیچَے واس--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥

پُنّ دان چنگیائیا بِن ساچے کیا طاس--

ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥

جیہا رادھے تیہا لُنَے بِن گُن جنم وِناس--ا--

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

مُندھے گُن داسی سُکھ ہوئے--

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اَوگن تِیاگ سمائیے گُرمت پُورا سوئے--ا--رہاؤ--

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥

وِن راسی واپارِیا تکے کُنڈا چار--

ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥

مُول نہ بُجھَے آپنا وسط رہی گھر بار--

ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥

وِن وکھر دُکھ اگلا کُوڑ مُٹھی کُوڑیار--۲--

ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

لاہا اہنِس نوُتنا پرکھے رتن وِچار--

ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥

وسط لہَے گھر آپنَے چلَے کارج سار--

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥

ونجاریا سِیوُ وَنج کر گُرمکھ .برہم بیچار--۳--

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

سنتاں سنگت پائیے جے میلے میلنہار--

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

مِلیا ہوئے نہ وِچھڑے جِس انتر جوت اپار--

ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥

سچَے آسن سچ رہے سچَے پریم پیار--۴--

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥

جِنی آپ پچھانیا گھر مہہ محل سُتھائے--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

سچے سیتی رتیا سچو پلَے پائے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥

ترِبھَون سو پرَبھ جانیَے ساچو ساچَے نائے--۵--

ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥

سا دھن کھری سُہاونی جِن پِر جاتا سنگ--

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥

محلّی محل بلائیَے سو پِر راوے رنگ--

ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥

سچ سُہاگن سا بھلی پِر موہی گُن سنگ--٦--

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥

بھُولی بھُولی تھل چڑا تھل چڑ ڈُوگر جاؤ--

ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥

بن مہہ بھُولی جے پھِرا بِن گُر بُوجھ نہ پاؤ--

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥

ناوہُ بھُولی جے پھِرا پھِر پھِر آوؤ جاؤ--٧--

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥

پُچھو جائے پدھاؤا چلے چاکر ہوئے--

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥

راجن جانہہِ آپنا در گھر ٹھاک نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥

نانک ایکو رَوِ رہیا دُوجا اور نہ کوئے--۸--۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥

گُر تے نِرمل جانیئے نِرمل دیہہ سریر--

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥

نِرمل ساچو من وسَے سو جانَے ابھ پیِر--

ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥

سہجَے تے سُکھ اگلو نہ لاگَے جم تیِر--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥

بھائی رے میل ناہی نِرمل جل نائے--

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِرمل ساچا ایک تُو ہور مَیل بھری سبھ جائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥

ہر کا مندر سوہنا کِیا کرنَیہار--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

رَوِ سس دیپ انُوپ جوت تِربھون جوت اپار--

ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥

ہاٹ پٹن گڑ کوٹھڑی سچ سَودا واپار--۲--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥

گیان انجن بھَے بھنجنا دیکھ نِرنجن بھائے--

ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥

گُپت پرگٹ سبھ جانیَے جے من راکھَے ٹھائے--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ایسا ستگور جے مِلَے تا سہجے لئے مِلائے--۳--

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

کس کسوَٹی لائیَے پرکھے ہِت چِت لائے--

ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥

کھوٹے ٹھوَر نہ پائنی کھرے کھجانےَ پائے--

ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥

آس اندیسا دُور کر ایوُ مل جائے سمائے--۴--

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥

سُکھ کوُ ماگے سبھ کو دُکھ نہ ماگےَ کوئے--

ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥

سُکھےَ کوُ دُکھ اگلا منمکھ بُوجھ نہ ہوئے--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥

سُکھ دُکھ سم کر جانیئہِ سبد بھَید سُکھ ہوئے--۵--

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥

بید پُکارے واچیئے بانی برہم بیاس--

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

مُن جن سیوک سادِھکا نام رتے گُنتاس--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥

سچ رتے سے جِن گئے ہؤ صد بلہارے جاس--٦--

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥

چھو جگ مَیلے مل بھرے جِن مُکھ نام نہ ہوئے--

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

بھگتی بھائے وِہُونیا مُوہ کالا پت کھوئے--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥

جنی نام وِساریا اَوگن مُٹھی روئے--٧--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥

کھوجت کھوجت پایا ڈر کر مِلَے مِلائے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥

آپ پچھانَے گھر وسَے ہؤمَے ترِسنا جائے--

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥

نانک نِرمل اُوجلے جو راتے ہر نائے--٨--٧--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

سُن من بھُولے باورے گُر کی چرنی لاگ--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥

ہر جپ نام دھیائے تُو جم ڈرپَے دُکھ بھاگ--

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥

دُوکھ گھنو دوہاگنی کیوُ تھِر رہَے سُہاگ--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥

بھائی رے اوَر ناہی مَے تھاوُ--

ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے دھن نام نِدھان ہےَ گُر دِیا بل جاوُ--ا--رہاوُ--

ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥

گُرمت پت ساباس تِس تِس کےَ سنگ مِلاوُ--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

تِس بِن گھڑی نہ جیووُ بِن ناوے مر جاوُ--

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥

مَے اندھلَے نام نہ ویسرے ٹیک ٹِکی گھر جاوُ--۲--

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

گُورُو جِنا کا اندھلا چیلے ناہی ٹھاوُ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥

بِن ستگور ناوُ نہ پائیَے بِن ناوے کیا سُوآوُ--

ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥

آئے گیا پچھوتاونا جِیو سُنںجے گھر کاؤ--٣--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥

بِن ناوے دُکھ دیہُری جِیو کلر کی بھیت--

ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥

تب لگ محل نہ پائیَے جب لگ ساچ نہ چیت--

ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥

سبد رپَے گھر پائیَے نِربانی پد نِیت--٤--

ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥

ہو گُر پُوچھوُ آپنے گُر پُچھ کار کماوُ--

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

سبد صلاحی من وسَے ہوُمَے دُکھ جل جاوُ--

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥

سہجے ہوئے مِلاوڑا ساچے ساچ مِلاوُ--٥--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

سبد رتے سے نِرملے تج کام کرودھ اہنکار--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

نام سلاہن صد سدا ہر راکھہ اُر دھار--

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥

سو کیوُ منھو وِساریئے سبھ جیا کا آدھار--٦--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥

سبد مَرے سو مر رہَے پھِر مَرے نہ دُوجی وار۔۔

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

سبدَے ہی تے پائیَے ہر نامے لگَے پیار۔۔

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥

بِن سبدَے جگ بھُولا پھِرے مر جنمَے وارو وار۔۔۷۔۔

ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥

سبھ سالاہےَ آپ کؤ وڈُہو وڈیری ہوئے۔۔

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

گُر بِن آپ نہ چینیَے کہے سُنے کیا ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥

نانک سبد پچھانیَے ہؤمَے کرَے نہ کوئے۔۔۸۔۔۸۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا۔۔

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥

بِن پِر دھن سیگاریئے جوبن بعد کھُوار۔۔

ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

نہ مانے سُکھ سیجڑی بِن پِر بعد سیگار۔۔

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥

دُوکھ گھنو دوہاگنی نہ گھر سیج بھتار۔۔ا۔۔

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

من رے رام جپہو سُکھ ہوئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر پریم نہ پائیَے سبد مِلَے رنگ ہوئے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

گُر سیوا سُکھ پائیَے ہر ور سہج سیگار--

ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥

سچ مانے پِر سیجڑی گُوڑا ہیت پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥

گُرمُکھ جان سِنجانیئے گُر میلی گُن چار--۲--

ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

سچ مِلہو ور کامنی پِر موہی رنگ لائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

من تن ساچ وِگسیا قیمت کہن نہ جائے--

ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥

ہر ور گھر سوہاگنی نِرمل ساچَے نائے--۳--

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥

من مہہ منُوآ جے مَرے تا پِر راوے نار--

ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥

اکت تاگَے رل مِلَے گل موتیئن کا ہار--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥

سنت سبھا سُکھ اُوپجے گُرمکھ نام ادھار--۴--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥

کھِن مہہ اُپجے کھِن کھپے کھِن آوے کھِن جائے--

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥

سبد پچھانے رَوِ رہے نہ تِس کال سنتائے--

ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥

صاحب اتُل نہ تولیئے کتھن نہ پایا جائے--۵--

ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥

واپاری ونجاریا آئے وجہو لکھائے--

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥

کار کماوہِ سچ کی لاہا ملے رجائے--

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥

پُونجی ساچی گُر ملے نہ تِس تِل نہ تمائے--۶--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥

گُرمکھ تول تُلائسی سچ تراجی تول--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥

آسا منسا موہنی گُر ٹھاکی سچ بول--

ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥

آپ تُلائے تولسی پُورے پُورا تول--۷--

ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥

کتھنَے کہن نہ چھُٹیٔے نہ پڑ پُستک بھار--

ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥

کایا سوچ نہ پایٔے بِن ہر بھگت پیار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥

نانک نام نہ ویسرے میلے گُر کرتار--۸--۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ستگور پُورا جے مِلَے پایٔے رتن بیچار--

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

من دیجے گُر آپنے پایٔے سرب پیار--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥

مُکت پدارتھ پایٔے اوگن میٹنہار--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

بھائی رے گُر بِن گیان نہ ہوئے--

ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُوچھہُ برہمے نارَدے بید بیاسَے کوئے--ا--رہاؤ--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥

گیان دھیان دھُن جانیٔے اکتھ کہاوے سوئے--

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥

سپھلیو برکھ ہریاولا چھاوَ گھنیری ہوئے۔۔

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥

لال جویہر مانکی گُر بھنڈارے سوئے۔۔۲۔۔

ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

گُر بھنڈارے پائیے نِرمل نام پیار۔۔

ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ساچو وکھر سنچیے پُورے کرم اپار۔۔

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥

سُکھداتا دُکھ میٹنو ستگور اسُر سنگھار۔۔۳۔۔

ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥

بھَوجل بِکھم ڈراونو نہ کندھی نہ پار۔۔

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥

نہ بیڑی نہ تُلھڑا نہ تِس ونجھ ملار۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥

ستگور بھَے کا بوہتھا ندری پار اُتار۔۔۴۔۔

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥

اک تِل پیارا وِسرے دُکھ لاگَے سُکھ جائے۔۔

ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥

جہوا جلوَ جلاونی نام نہ جپے رسائے۔۔

ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥

گھٹ بِنسے دُکھ اگلو جم پکڑے پچھتائے--۵--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥

میری میری کر گئے تن دھن کلت نہ ساتھ--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥

بِن ناوَے دھن بعد ہےَ بھُولو مارگ آتھ--

ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥

ساچؤ صاحب سیویۓ گُرمکھ اکتھو کاتھ--٦--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥

آوَے جائے بھوائیۓ پئیۓ کِرت کمائے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥

پُورب لِکھیا کیؤ میٹیۓ لِکھیا لیکھ رجائے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥

بِن ہر نام نہ چھُٹیۓ گُرمت مِلَے مِلائے--۷--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥

تِس بِن میرا کو نہی جِس کا جیؤ پران--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ہؤمَے ممتا جل بلؤ لوبھ جلؤ ابھیمان--

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥

نانک سبد وچاریۓ پائیۓ گُنی نِدھان--۸--۱۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥

رے من ایسی ہر سِیوً پریت کر جیسی جل کملیہِ--

ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥

لہری نال پچھاڑیئَے بھی وِگسے اسنیہہ--

ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥

جل مہہ جی اُپاے کےَ بِن جل مرن تِنیہہ--ا--

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥

من رے کیوً چھُوٹہَ بِن پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ انتر رَوِ رہیا بکھسے بھگت بھنڈار--ا--رہاوً--

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥

رے من ایسی ہر سِیوً پریت کر جیسی مچھُلی نیر--

ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

جیو اِدھکوً تیوً سُکھ گھنو من تن سانت سریر--

ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥

بِن جل گھڑی نہ جیوئی پرَبھ جانےَ ابھ پیر--۲--

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥

رے من ایسی ہر سِیوً پریت کر جیسی چاترِک میہہ--

ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥

سر بھر تھل ہرِیاولے اِک بُوند نہ پوئی کیہ--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥

کرم مِلَے سو پائیَے کِرت پیا سِر دیہہ--۳--

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥

رے من ایسی ہر سِیُو پریت کر جیسی جل دُدھ ہوئے--

ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥

آوٹن آپے کھوَے دُدھ کوُ کھپن نہ دئے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥

آپے میل وِچھُنّیا سچ وڈیائی دئے--۴--

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥

رے من ایسی ہر سِیُو پریت کر جیسی چکوی سُور--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥

کھِن پل نید نہ سووئی جانَے دُور حجُور--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥

منمکھ سوجھی نہ پوَے گُرمکھ سدا حجُور--۵--

ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

منمکھ گنت گناونی کرتا کرے سو ہوئے--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

تا کی قیمت نہ پوَے جے لوچے سبھ کوئے--

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥

گُرمت ہوئے تا پائیے سچ ملَے سُکھ ہوئے--٦--

ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥

سچا نیہو نہ تُٹیئی جے ستگور بھیٹَے سوئے--

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

گیان پدارتھ پائیے ترِبھَون سوجھی ہوئے--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥

نِرمل نام نہ ویسرے جے گُن کا گاہک ہوئے--٧--

ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥

کھیل گئے سے پنکھنُوں جو چُگدے سر تل--

ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥

گھڑی کے مُہت کے چلنا کھیلن اج کے کل--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥

جِس تُوں میلہہ سو ملَے جائے سچا پِڑ مل--٨--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

بِن گُر پریت نہ اُوپجَے ہوٗمَے مَیل نہ جائے--

ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥

سوہں آپ پچھانیئے سبد بھید پتیائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥

گُرمکھ آپ پچھانیئے اوَر کے کرے کرائے--٩--

ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥

مِلیا کا کیا میلیئے سبد مِلے پتیائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

منمُکھ سوجھی نہ پوَے ویچھُڑ چوٹا کھائے--

ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥

نانک در گھر ایک ہےَ اور نہ دُوجی جائے--١٠--١١--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ١--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥

منمُکھ بھُلَے بھُلائیے بھُولی ٹھوَر نہ کائے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

گُر بِن کو نہ دِکھاوئی اندھی آوےَ جائے--

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥

گیان پدارتھ کھویا ٹھگیا مُٹھا جائے--١--

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

بابا مایا بھرم بھُلائے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم بھُلی ڈوہاگنی نہ پِر انک سمائے--١--رہاؤ--

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥

بھُولی پھرَے دِسنتری بھُولی گرِہُ تج جائے--

ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥

بھُولی ڈُونگر تھل چڑے بھرمَے من ڈولائے--

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥

دھُرہو وِچھُنّی کیوُ ملَے گرب مُٹھی بِلّلائے--٢--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥

وِچھُڑیا گُر میلسی ہر رس نام پیار--

ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

ساچ سہج سوبھا گھنی ہر گُن نام ادھار--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥

جِیو بھاوے تیوُ رکھ توُں مَے تُجھ بِن کوَن بھتار--٣--

ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

اکھر پڑ پڑ بھُلیئے بھیکھی بہت ابھیمان--

ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

تیرتھ ناتا کیا کرے من مہہ میَل گُمان--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥

گُر بِن کِن سمجھائیئے من راجا سُلطان--٤--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

پریم پدارتھ پائیئے گُرمُکھ تت وِچار--

ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

سا دھن آپ گوایا گُر کے سبد سیگار--

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥

گھر ہی سو پِر پایا گُر کےَ ہیت اپار--۵--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

گُر کی سیوا چاکری من نِرمل سُکھ ہوئے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

گُر کا سبد من وسیا ہوَمےَ وِچھوہ کھوِۓ--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥

نام پدارتھ پایا لابھ سدا من ہوئے--٦--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥

کرم مِلےَ تا پائیَے آپ نہ لئیا جائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

گُر کی چرنی لگ رھو وِچھوہ آپ گوَایے--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥

سچے سیتی رتیا سچو پلےَ پائے--۷--

ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥

بھُلن اندر سبھ کو ابھُل گُورُو کرتار--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥

گُرمت من سمجھایا لاگا تِسےَ پیار--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥

نانک ساچ نہ ویسرے میلے سبد اپار--۸--۱۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥

ترِسنا مایا موہنی سُت بندھپ گھر نار--

ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

دھن جوبن جگ ٹھگیا لب لوبھ اہنکار--

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥

موہ ٹھگئولی ہئو مُئی سا ورتَے سنسار--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے پریتما مَے تُجھ بِن اوَر نہ کوئے--

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے تُجھ بِن اوَر نہ بھاوئی تُوں بھاوہِ سُکھ ہوئے--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥

نام صالاحی رنگ سِیوُ گُر کَے سبد سنتوکھ--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥

جو دیسَے سو چلسی کُوڑا موہ نہ ویکھ--

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥

واٹ وٹاؤ آیا نِت چلدا ساتھ دیکھ--۲--

ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥

آکھن آکھہ کیتڑے گُر بِن بُوجھ نہ ہوئے--

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

نام وڈائی جے مِلَے سچ ربے پت ہوئے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥

جو تُدھ بھاوہِ سے بھلے کھوٹا کھرا نہ کوئے--٣--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥

گُر سرنائی چھُٹیئے منمکھ کھوٹی راس--

ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥

اسٹ دھات پاتساہ کی گھڑیئے سبد وِگاس--

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥

آپے پرکھے پارکھو پوَے کھجانَے راس--٤--

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥

تیری قیمت نہ پوَے سبھ ڈِٹھی ٹھوک وجائے--

ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

کہنَے ہاتھ نہ لبھئی سچ ٹکے پت پائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥

گُرمت توں سالاہنا ہور قیمت کہن نہ جائے--٥--

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥

جِت تن نام نہ بھاوئی تِت تن ہوُمے واد--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥

گُر بِن گیان نہ پائیے بِکھیا دُوجا صاد--

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥

بِن گُن کام نہ آوئی مایا پھیکا صاد--٦--

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥

آسا اندر جمّیا آسا رس کس کھاۓ--

ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

آسا بندھ چلائیَۓ مُہے مُوہے چوٹا کھاۓ--

ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥

اوَگن بدھا مارئیے چھُوٹے گُرمت نائے--٧--

ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥

سربے تھائی ایک تُوں جِیو بھاوۓ تیوٗ راکھ--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥

گُرمت ساچا من وسَے نام بھلو پت ساکھ--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥

ہوَمَے روگ گوَائیَۓ سبد سچے سچ بھاکھ--٨--

ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

آکاسی پاتال تُوں ترِبھون رہیا سماۓ--

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

آپے بھگتی بھاوٗ تُوں آپے مِلہ مِلاۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥

نانک نام نہ ویسرے جِیو بھاوے تِوَے رجاۓ--٩--١٣--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

رام نام من بیدھیا اوَر کے کری ویچار--

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

سبد سُرت سُکھ اُوپجَے پربَھ راتو سُکھ سار--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥

جِیو بھاوے تیوَ راکھ تُوں مَے ہر نام ادھار--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥

من رے ساچی کھسم رجائے--

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن تن من ساج سیگارِیا تِس سیتی لِو لائے--ا--رہاوٗ--

ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥

تن بَیسنتر ہومیئَ اِک رتی تول کٹاے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥

تن من سمدھا جے کری اندِن اگن جلائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥

ہر نامَے تُل نہ پُجئی جے لکھ کوٹی کرم کمائے--۲--

ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥

اردھ سریر کٹائیےَ سِر کروت دھرائے

ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

تن ہَیمنچل گالیَۓ بھی من تے روگ نہ جائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥

ہر نامَے تُل نہ پُجئی سبھ ڈِٹھی ٹھوک وجائے--٣--

ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥

کنچن کے کوٹ دت کری بہو ہَیور گَیور دان--

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

بھُوم دان گؤا گھنی بھی انتر گرب گُمان--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥

رام نام من بیدھیا گُر دیا سچ دان--٤--

ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

منہٹھ بدُھی کیتیا کیتے بید بیچار--

ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

کیتے بندھن جی کے گُرمکھ موکھ دُوار--

ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥

سچہُ اورَے سبھ کو اُپر سچ آچار--٥--

ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥

سبھ کو اُوچا آکھیئے نیچ نہ دیسَے کوئے--

ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

اِکنَے بھانڈے ساجیئے اِک چانن تِہُ لوئے--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥

کرم مِلَے سچ پائیَے دھُر بکھس نہ میٹَے کوۓ--٦--

ਸਾਧੂ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥

سادھ مِلَے سادُھو جنَے سنتوکھ وسَے گُر بھائے--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

اکتھ کتھا وِچاریئے جے ستگور ماہِ سمائے--

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥

پی امرت سنتوکھِیا درگہہ پیدھا جائے--٧--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گھٹ گھٹ واجے کِنگُری اندِن سبد سُبھائۓ--

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥

وِرلے کؤ سوجھی پئی گُرمکھ من سمجھاۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥

نانک نام نہ ویسرے چھُوٹَے سبد کمائے--٨--١٤--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥

چِتے دِسہہ دھؤلہر بگے بنک دُوار--

ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

کر من کھُسی اُسارِیا دُوجے ہیت پیار--

ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥

اندر کھالی پریم بِن ڈھیہہ ڈھیری تن چھار--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بھائی رے تن دھن ساتھ نہ ہوئے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام دھن نِرملو گُر دات کرے پرَبھ سوئے--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

رام نام دھن نِرملو جے دیوَے دیونہار--

ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

آگے پُوچھ نہ ہووئی جِس بیلی گُر کرتار--

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

آپ چھڈائے چھُٹیئے آپے بکھسنہار--۲--

ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥

منمکھ جانَے آپنے دھییا پُوت سنجوگ--

ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ناری دیکھ وِگاسییہہ نالے ہرکھ سو سوگ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥

گُرمکھ سبد رنگاولے اہنِس ہر رس بھوگ--۳--

ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥

چِت چلَے وِت جاونو ساقط ڈول ڈولائے--

ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥

باہر ڈھونڈھ وِگچیئے گھر مہہ وسط سُتھائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥

منمکھ ہوٴمے کر مُسی گُرمکھ پلے پائے--۴--

ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ساقط نِرگُنیاریا آپنا مُول پچھان--

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥

رقت بِند کا ایوہ تنو اگنی پاس پِران--

ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥

پَونے کے وس دیہُری مستک سچ نیسان--۵--

ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥

بہتا جیون منگیئے مُوا نہ لوڑے کوئے--

ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

سُکھ جیون تِس آکھیئے جِس گُرمکھ وسیا سوئے--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

نام وِہُونے کیا گنی جِس ہر گُر درس نہ ہوئے--٦--

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥

جِیو سُپنے نِس بھُلیئے جب لگ نِدرا ہوئے--

ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥

ایوٴ سرپن کے وس جیئڑا انتر ہوٴمے دوئے--

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥

گُرمت ہوئے وچاریئے سُپنا ایوہ جگ لوئے--۷--

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥

اگن مَرے جل پائیے جِیو بارِک دُودھے مائے--

ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥

بِن جل کمل سُ نہ تھیئے بِن جل مِین مرائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥

نانک گُرمکھ ہر رس مِلَے جِیوا ہر گُن گائے--۸--۱۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥

ڈُونگر دیکھ ڈراونو پیئیڑے ڈریاس--

ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥

اُوچؤ پربت گاکھڑو نہ پؤڑی تِت طاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥

گُرمکھ انتر جانیا گُر میلی ترِیاس--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥

بھائی رے بھَوجل بِکھم ڈرانؤ--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورا ستگور رس مِلَے گُر تارے ہر ناوٗ--ا--رہاؤ--

ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

چلا چلا جے کری جانا چلنہار--

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

جو آیا سو چلسی امر سُ گُر کرتار--

ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

بھی سچا سالاہنا سچے تھان پیار--۲--

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥

در گھر محلّہ سوہنے پکے کوٹ ہجار--

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥

ہستی گھوڑے پاکھرے لسکر لکھ اپار--

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥

کِس ہی نال نہ چلیا کھپ کھپ مُوئے اسار--۳--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥

سوئنا رُپا سنچیے مال جال جنجال--

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥

سبھ جگ مہہ دوہی پھیریئے بِن ناوے سِر کال--

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥

پِنڈ پڑے جیوُ کھیلسی بدپھَیلی کیا حالَ--۴--

ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥

پُتا دیکھ وِگسیئے ناری سیج بھتار--

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

چوآ چندن لائیے کاپڑ رُوپ سیگار--

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥

کھیہو کھیہہ رلائیے چھوڈ چلَے گھر بار--۵--

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥

مہر ملُوک کہائیے راجا راؤ کے کھان--

ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥

چوُدھری راؤ سدائیے جل بلیئَے ابھیمان--

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥

منمُکھ نام وِساریا جیو ڈو ددھا قان--٦--

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ہوُمَے کر کر جائسی جو آیا جگ ماہِ--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥

سبھ جگ کاجل کوٹھڑی تن من دیہہ سُوآہِ--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥

گُر راکھے سے نِرملے سبد نِواری بھاہِ--۷--

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

نانک تریئَے سچ نام سِر صاحا پاتساہو--

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥

مَے ہر نام نہ ویسرے ہر نام رتن ویساہو--

ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥

منمکھ بھؤجل پچ مُوئے گُرمکھ ترے اتھاہُ--۸--۱۶--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

سِریراگ محلّہ ۱ گھر ۲--

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥

مُقام کر گھر بَیسنا نِت چلنَے کی دھوکھ--

ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥

مُقام تا پر جانیَے جا رہَے نِہچل لوک--۱--

ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥

دُنیا قَیس مُقامے--

ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر صِدق کرنی کھرچ بادھو لاگ رہو نامے--۱--رہاؤ--

ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥

جوگی تے آسن کر بہَے مُلا بہَے مُقام--

ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥

پنڈت وکھانہہ پوتھیا سِدھ بہہ دَیو ستھان--۲--

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥

سُر سِدھ گن گندھرب مُن جن سیکھ پیر سلار--

ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥

در کُوچ کُوچا کر گئے اورے بھ چلنہار--۳--

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥

سُلطان کھان مَلُوک اُمرے گئے کر کر کُوچ۔۔

ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥੪॥

گھڑی مُہت کِ چلنا دِل سمجھ تُوں بھی پہوچ۔۔۴۔۔

ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

سبداہ ماہِ وکھانیئے وِرلا ت بوجھَے کوئے۔۔

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥

نانک وکھانَے بینتی جل تھل مہیئل سوئے۔۔۵۔۔

ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥

اللہ الکھ اگمّ قادر کرنہار کریم۔۔

ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥

سبھ دُنی آون جاونی مُقام ایک رحیم۔۔۶۔۔

ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥

مُقام تِس نو آکھیئے جس سِس نہ ہووی لیکھ۔۔

ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥

اسمان دھرتی چلسی مُقام اوہی ایک۔۔۷۔۔

ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥

دِن رَوِ چلَے نِس سس چلَے تارِکا لکھ پلوئے۔۔

ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥

مُقام اوہی ایک ہےَ نانکا سچ بگوئے۔۔۸۔۔۱۷۔۔

ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

محلے پہلے ستارہ اسٹپدیا۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

سِریراگ محلّہ ۳ گھر ۱ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ کِرپا کرے بھگت کیجَے بِن گُر بھگت نہ ہوئے۔۔

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

آپے آپ مِلائے بُوجھَے تا نِرمل ہووَے کوئے۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ہر جیوُ سچا سچی بانی سبد مِلاوا ہوئے۔۔ا۔۔

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

بھائی رے بھگتہین کاہے جگ آیا۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر کی سَیو نہ کینی بِرتھا جنم گوَایا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے ہر جگجیون داتا آپے بکھس مِلائے۔۔

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

جیا جنت اے کیا ویچارے کیا کو آکھ سُنائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥

گُرمکھ آپے دے وڈیائی آپے سیوَ کرائے--۲--

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

دیکھ کُٹنب موہِ لوبھانا چلدیا نال نہ جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ستگور سَیو گُن نِدھان پایا تِس کی قیِم نہ پائی--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

پرَبھ سکھا ہر جیوُ میرا انتے ہوئے سکھائی--۳--

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

پیئیڑے جگجیون داتا منمکھ پت گوائی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥

بِن ستگور کو مگ نہ جانَے اندھے ٹھوَر نہ کائی--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥

ہر سکھداتا من نہی وسیا انت گیا پچھتائی--۴--

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

پیئیڑے جگجیون داتا گُرمت منّ وسایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

اندِن بھگت کرہِ دِن راتی ہوَمَے موہ چُکایا--

ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

جِس سِیوُ راتا تَیسو ہووَے سچے سچ سمایا--۵--

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

آپے ندر کرے بھاوٗ لائے گُر سبدی بیچار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥

ستگور سیویئے سہج اُوپجے ہوٗمے ترِسنا مار--

ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥

ہر گُنداتا صد من وسَے سچ رکھیا اُر دھار--٦--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پرَبھ میرا سدا نِرملا من نِرمل پایا جائے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

نام نِدھان ہر من وسَے ہوٗمے دُکھ سبھ جائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥

ستگور سبد سُنایا ہوٗ صد بلہارے جاوٗ--٧--

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥

آپنَے من چِت کہَے کہائے بِن گُر آپ نہ جائی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ہر جیوٗ بھگت وچھل سُکھداتا کر کِرپا منّ وسائی--

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥

نانک سوبھا سُرت دئے پرَبھ آپے گُرمکھ دے وڈیائی--٨--١--١٨--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥

ہؤمَے کرم کماودے جمڈنڈ لگَے تِن آئے--

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

جے ستگور سَیون سے اُبرے ہر سَیتی لِو لائے--ا--

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

من رے گُرمکھ نام دھیائے--

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھُر پُورب کرتَے لِکھیا تِنا گُرمت نام سمائے--ا--رہاؤ--

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥

وِن ستگور پرتیت نہ آوئی نام نہ لاگو بھاؤ--

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

سُپنَے سُکھ نہ پاوئی دُکھ مہہ سوَے سمائے--٢--

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥

جے ہر ہر کیچَے بہت لوچیئے کِرت نہ میٹیا جائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥

ہر کا بھانا بھگتی منیا سے بھگت پئے در تھائے--٣--

ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

گُر سبد دِڑاوے رنگ سِیؤ بِن کِرپا لئیا نہ جائے--

ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥

جے سوَ امرت نیریئے بھی بِکھ پھل لاگَے دھائے--٤--

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سے جن سچے نِرملے جن ستگور نال پیار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥

ستگور کا بھانا کماودے بِکھ ہؤمَے تج وِکار--۵--

ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥

منھٹھ کِتَے اُپاے نہ چھُوٹیَے سِمرت ساستر سودھہُ جائے--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥

مِل سنگت سادُھو اُبرے گُر کا سبد کمائے--٦--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ہر کا نام نِدھان ہےَ جِس انت نہ پاراوار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥

گُرمکھ سیئی سوہدے جِن کرِپا کرے کرتار--٧--

ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

نانک داتا ایک ہےَ دُوجا اؤر نہ کوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥

گُر پرسادی پائیَے کرم پراپت ہوئے--۸--۲--۱۹--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥

پنکھی بِرکھ سُہاوڑا سچ چُگَے گُر بھائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ہر رس پیوے سہج رہے اُڈے نہ آوے جائے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نج گھر واسا پایا ہر ہر نام سمائے--ا--

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

من رے گُر کی کار کمائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کَے بھانے جے چلہہ تا اندِن راچہہ ہر نائے--ا--رہاؤ--

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥

پنکھی بِرکھ سُہاوڑے اُوڈہِ چہو دِس جاہِ--

ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

جیتا اُوڈہِ دُکھ گھنے نِت داجھہِ تَے بِللاہِ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥

بِن گُر محل نہ جاپئی نہ امرت پھل پاہِ--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُرمکھ برہم ہرِیاولا ساچے سہج سُبھائِے--

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ساکھا تین نِوارِیا ایک سبد لِو لائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥

امرِت پھل ہر ایک ہےَ آپے دئے کھوائے--۳--

ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥

منمکھ اُوبھے سُک گئے نہ پھل تِنّا چھاوَ--

ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥

تِنّا پاس نہ بیسیئے اونا گھر نہ گِراوَ--

ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥

کٹیئہِ تَے نِت جالیئہِ اونا سبد نہ ناوَ--۴--

ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥

حکمے کرم کماونے پیَئیَ کِرت پھِراوَ--

ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥

حکمے درسن دیکھنا جہ بھیجہِ تہ جاوَ--

ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥

حکمے ہر ہر من وسَے حکمے سچ سماوَ--۵--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

حکم نہ جانہِ پُڑے بھُولے پھِرہِ گوار--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥

منہٹھ کرم کماودے نِت نِت ہوہے کھُوار--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥

انتر سانت نہ آوئی نہ سچ لگَے پیار--٦--

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

گُرمکھِیا مُہ سوہنے گُر کَے ہیت پیار--

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥

سچی بھگتی سچ رتے در سچے سچیار--

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥

آئے سے پروان ہے سبھ کُل کا کرہِ اُدھار--۷--

ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھ ندری کرم کماودے ندری باہر نہ کوئے--

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥

جیسی ندر کر دیکھے سچا تَیسا ہی کو ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥

نانک نام وڈائیا کرم پراپت ہوئے--۸--۳--۲۰--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

گُرمکھ نام دھیائیئے منمکھ بُوجھ نہ پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُرمکھ سدا مکھ اُوجلے ہر وسیا من آئے--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥

سہجے ہی سُکھ پائیے سہجے رہے سمائے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥

بھائی رے داسن داسا ہوئے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کی سیوا گُر بھگت ہےَ وِرلا پائے کوئے--ا--رہاؤ--

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

سدا سُہاگ سُوہاگنی جے چلہہ ستگور بھائے--

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

سدا پِر نِہچل پائیَے نہ اوہُ مَرے نہ جائے--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

سبد ملی نہ ویچھڑے پِر کےَ انک سمائے--٢--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر نِرمل ات اُوجلا بِن گُر پایا نہ جائے--

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

پاٹھ پڑَے نہ بوُجھئی بھیکھی بھرم بھُلائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥

گُرمتی ہر سدا پایا رسنا ہر رس سمائے--٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

مایا موہ چُکایا گُرمتی سہج سُبھائے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥

بِن سبدَے جگ دُکھیا پھِرے منمُکھا نو گئی کھائے--

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥

سبدے نام دھیائیَے سبدے سچ سمائے--٤--

ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥

مایا بھُولے سِدھ پھِرہِ سمادھ نہ لگَے سُبھائے--

ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

تینے لوئے ویاپت ہےَ اَدھِک رہی لپٹائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥

بِن گُر مُکت نہ پائیَے نہ دُبدھا مایا جائے--۵--

ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

مایا کِس نو آکھیئے کیا مایا کرم کمائے--

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

دُکھ سُکھ ایوہ جیوُ بدھ ہےَ ہوَمےَ کرم کمائے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥

بِن سبدَے بھرم نہ چُوکئی نہ وِچھوہ ہوَمےَ جائے--٦--

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

بِن پریتی بھگت نہ ہووئی بِن سبدَے تھائے نہ پائے--

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥

سبدے ہوَمےَ ماریئے مایا کا بھرم جائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥

نام پدارتھ پائیَے گُرمُکھ سہج سُبھائے--۷--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بِن گُر گُن نہ جاپنی بِن گُن بھگت نہ ہوئے--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

بھگت وچھل ہر من وسیا سہج مِلیا پربھ سوئے--

ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥

نانک سبدے ہر سالاہیئے کرم پراپت ہوئے--۸--۴--۲۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

مایا موہ میرے پربھ کینا آپے بھرم بھُلائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

منمکھ کرم کرہِ نہی بوجھہ بِرتھا جنم گوائے--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥

گُربانی اِس جگ مہہ چانن کرم وسَے من آئے--۱--

ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

من رے نام جپہو سُکھ ہوئے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا سالاہیئے سہج ملَے پربھ سوئے--۱--رہاؤ--

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

بھرم گیا بھؤ بھاگیا ہر چرنی چِت لائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُرمکھ سبد کمائیے ہر وسَے من آئے--

ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥

گھر محل سچ سمائیے جمکال نہ سکے کھائے--۲--

ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

نامہ چھیبا کبیر جُلاہا پُورے گُر تے گت پائی--

ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥

برہم کے بیتے سبد پچھانہہ ہوٗمے جات گوائی--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥

سُر نر تِن کی بانی گاوہِ کوئے نہ میٹے بھائی--۳--

ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥

دَیت پُت کرم دھرم کچھ سنجم نہ پڑے دُوجا بھاوٗ نہ جانے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ستگور بھیٹیئے نِرمل ہوآ اندِن نام وکھانے--

ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥

ایکو پڑے ایکو ناوٗ بوجھے دُوجا اور نہ جانے--۴--

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

کھٹ درسن جوگی سنِیاسی بِن گُر بھرم بھُلائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ستگور سیوہِ تا گت مِت پاوہِ ہر جیوٗ منّ وسائے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥

سچی بانی سِیوٗ چِت لاگے آون جان رہائے--۵--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

پنڈت پڑ پڑ واد وکھانہہ بِن گُر بھرم بھُلائے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

لکھ چؤراسی پھیر پیا بِن سبدَے مُکت نہ پائے--

ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥

جا ناؤ چیتَے تا گت پائے جا ستگور میل مِلائے--٦--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥

ستسنگت مہہ نام ہر اُپجَے جا ستگور مِلَے سُبھائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

من تن ارپی آپ گوائی چلا ستگور بھائے--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥

صد بلہاری گُر اپنے وِٹھو جے ہر سیتی چِت لائے--٧--

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

سو براہمن برہم جو بِندے ہر سیتی رنگ راتا--

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

پرَبھ نِکٹ وسَے سبھنا گھٹ انتر گُرمکھ وِرلَے جاتا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥

نانک نام مِلَے وڈیائی گُر کےَ سبد پچھاتا--٨--٥--٢٢--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

سہجَے نو سبھ لوچدی بِن گُر پایا نہ جائے--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

پڑ پڑ پنڈت جوتکی تھکے بھیکھی بھرم بھُلائے--

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥

گُر بھیٹے سہج پایا آپنی کِرپا کرے رجائے--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥

بھائی رے گُر بِن سہج نہ ہوئے--

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبدَے ہی تے سہج اُوپجَے ہر پایا سچ سوئے--ا--رہاؤ--

ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥

سہجے گاویا تھائے پوَے بِن سہجَے کتھنی بعد--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥

سہجے ہی بھگت اُوپجَے سہج پیار بیراگ--

ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥੨॥

سہجَے ہی تے سُکھ سات ہوئے بِن سہجَے جیون بعد--٢--

ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥

سہج صالاحی سدا سدا سہج سمادھ لگائے--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سہجے ہی گُن اُوچرے بھگت کرے لِو لائے--

ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥

سبدے ہی ہر من وسَے رسنا ہر رس کھاۓ--٣--

ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥

سہجے کال وِڈاریا سچ سرنائی پاۓ--

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

سہجے ہر نام من وسیا سچی کار کماۓ--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥

سے وڈبھاگی جِنی پایا سہجے رہے سماۓ--٤--

ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

مایا وِچ سہج نہ اُوپجَے مایا دُوجے بھاۓ--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥

منمکھ کرم کماونے ہؤمَے جلَے جلاۓ--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥

جمّن مرن نہ چُوکئی پھِر پھِر آوے جاۓ--٥--

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ترِہو گُنا وِچ سہج نہ پائیَے ترِے گُن بھرم بھُلاۓ--

ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

پڑیَے گُنیَے کیا کتھیَے جا مُنڈھو گھُتھا جاۓ--

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥

چوُتھے پد مہہ سہج ہے گُرمکھ پلَے پاۓ--٦--

ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

نِرگُن نام نِدھان ہےَ سہجے سوجھی ہوئے--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

گُنونتی سالاہِیا سچے سچی سوئے--

ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥

بھُلیا سہج مِلائسی سبد مِلاوا ہوئے--۷--

ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

بِن سہجےَ سبھ اندھ ہےَ مایا موہ گُبار--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥

سہجے ہی سوجھی پئی سچےَ سبد اپار--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥

آپے بکھس مِلائین پُورے گُر کرتار--۸--

ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

سہجے اِدسٹ پچھانیئےَ نِربھوُ جوت نِرنکار--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

سبھنا جیا کا اِک داتا جوتی جوت مِلاونہار--

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥

پُورَے سبد سلاہیئے جس دا انت نہ پاراوار--۹--

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

گیانِیا کا دھن نام ہےَ سہج کرہِ واپار--

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

اندِن لاہا ہر نام لَین اکُھٹ بھرے بھنڈار--

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥੨੩॥

نانک توٹ نہ آوئی دیئے دیونہار--١٠--٦--٢٣--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ٣--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ستگور ملیئے پھیر نہ پوَے جنم مرن دُکھ جائے--

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥

پُورَے سبد سبھ سوجھی ہوئی ہر نامَے رہَے سمائے--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

من میرے ستگور سِیوَ چِت لائے--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِرمل نام صد نوَتنو آپ وسَے من آئے--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥

ہر جیوَ راکھو اپنی سرنائی جِیو راکھہ تیوَ رہنا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

گُر کَے سبد جیوَت مَرے گُرمکھ بھوَجل ترنا--٢--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥

وڈے بھاگ ناوَ پایئے گُرمت سبد سُہائی--

ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥

آپے من وسیا پربھ کرتا سہجے رہیا سمائی--۳--

ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥

اِکنا منمکھ سبد نہ بھاوے بندھن بندھ بھوایا--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥

لکھ چوٗراسی پھِر پھِر آوے بِرتھا جنم گوٗایا--۴--

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

بھگتا من آنند ہے سچے سبد رنگ راتے--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥

انِدن گُن گاوہِ صد نِرمل سہجے نام سماتے--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥

گُرمکھ امرِت بانی بولہِ سبھ آتم رام پچھانی--

ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥

ایکو سیون ایک ارادھِ گُرمکھ اکتھ کہانی--۶--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

سچا صاحب سیویئے گُرمکھ وسے من آئے--

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥

سدا رنگ راتے سچ سِیوٗ اپنی کرپا کرے مِلائے--۷--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥

آپے کرے کرائے آپے اِکنا سُتیا دئے جگائے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥

آپے میل مِلائِدا نانک سبد سمائے--۸--۷--۲۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥

ستگور سیویٔے من نِرملا بھئے پوِت سریر--

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

من آنند سدا سُکھ پایا بھیٹیا گہر گمبھیر--

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥

سچی سنگت بَیسنا سچ نام من دھیر--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥

من رے ستگور سیوَ نِسنگ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سیویٔے ہر من وسَے لگَے نہ مَیل پتنگ--ا--رہاوٗ--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

سچَے سبد پت اُوپجَے سچے سچا ناوٗ--

ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جِنی ہوٗمَے مار پچھانیا ہوٗ تِن بلہارے جاوٗ--

ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥

منمکھ سچ نہ جانی تِن ٹھوٗر نہ کتھوٗ تھاوٗ--۲--

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

سچ کھانا سچ پیننا سچے ہی وِچ واس--

ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سدا سچا سالاہنا سچےَ سبد نِواس--

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥

سبھ آتم رام پچھانیا گُرمتی نِج گھر واس--۳--

ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

سچ ویکھن سچ بولنا تن من سچا ہوئے--

ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

سچی ساکھی اُپدیس سچ سچے سچی سوئے--

ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥

جِنی سچ وِساریا سے دُکھیئے چلے روئے--۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ستگور جِنی نہ سیوِیو سے کِت آئے سنسار--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥

جم در بدھے ماریئہہ کُوک نہ سُنےَ پُوکار--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥

بِرتھا جنم گوَایا مر جمّہہ وارو وار--۵--

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

ایوہ جگ جلتا دیکھ کےَ جھج پئے ستگور سنا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥

ستگور سچ دِڑایا سدا سچ سنجم رہنا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥

ستگور سچا ہےَ بوہتھا سبدے بھَوجل ترنا--٦--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

لکھ چؤراسی پھِردے رہے بِن ستگور مکت نہ ہوئی--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

پڑ پڑ پنڈت مونی تھکے دُوجے بھائے پت کھوئی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥

ستگور سبد سُنایا بِن سچے اوَر نہ کوئی--٧--

ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥

جو سچےَ لائے سے سچ لگے نِت سچی کار کرّن--

ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥

تِنا نج گھر واسا پایا سچےَ محل رہنّ--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥

نانک بھگت سُکھیئے سدا سچےَ نام رچنّ--٨--١٧--٨--٢٥--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ٥--

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥

جا کوُ مُسکل ات بنےَ ڈھوئی کوئے نہ دئے--

ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥

لاگوُ ہوئے دُسمنا ساک بھی جھج کھلے--

ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥

سبھو بھجَے آسرا چُکَے سبھ اسراوٗ--

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥

چِت آوے اُس پار.برہم لگے نہ تتی واوٗ--ا--

ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

صاحِب نِتانیا کا تان--

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آئے نہ جائی تھِر سدا گُر سبدی سچ جان--ا--رہاوٗ--

ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥

جے کو ہووے دُبلا ننگ بھکھ کی پیر--

ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥

دمڑا پلَے نہ پوَے نہ کو دیوَے دھیر--

ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥

سُوارتھ سُوآوٗ نہ کو کرے نہ کِچھ ہووَے کاج--

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥

چِت آوے اوس پار.برہم تا نِہچل ہووَے راج--۲--

ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥

جا کوٗ چِنتا بہت بہت دیہی ویاپَے روگ--

ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥

گِرست کُٹنب پلیٹیا کدے ہرکھ کدے سوگ--

ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥

گوَن کرے چھو کُنٹ کا گھڑی نہ بَیسن سوئے--

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥

چِت آوے اُس پاربرہم تن من سیتل ہوئے--٣--

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥

کام کرودھ موہِ وس کیا کِرپن لوبھ پیار--

ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥

چارے کِلوِکھ اُن اگھ کیئے ہوآ اسُر سنگھار--

ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥

پوتھی گیت کوِت کِچھ کدے نہ کرن دھریا--

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥

چِت آوے اُس پاربرہم تا نِمکھ سِمرت تریا--٤--

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥

ساست سِمرِت بید چار مُکھاگر بِچرے--

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥

تپے تپیسر جوگیا تیرتھ گوَن کرے--

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥

کھٹ کرما تے دُگنے پُوجا کرتا نائے--

ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥

رنگ نہ لگی پار.برہم تا سرپر نرکے جائے--۵--

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥

راج مِلک سِکداریِیا رس بھوگن بِستھار--

ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥

باگ سُہاوے سوہنے چلَے حُکم اپھار--

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥

رنگ تماسے بہو بِدھی چائے لگ رہیا--

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥

چِت نہ آئیو پار.برہم تا سرپ کی جُون گیا--۶--

ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

بہت دھناڈھ اچاروَنت سوبھا نِرمل رِیت--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

مات پِتا سُت بھائیا ساجن سنگ پرِیت--

ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥

لسکر ترکسبند بند جِیوٗ جِیوٗ سگلی کِیت--

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥

چِت نہ آئیو پار.برہم تا کھڑ رساتل دِیت--۷--

ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥

کایا روگ نہ چھِدر کِچھ نہ کِچھ کاڑا سوگ--

ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥
مِرت نہ آوی چِت تِس اہنِس بھوگَے بھوگ--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥
سبھ کِچھ کیتَون آپنا جائے نہ سنک دھریا--

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥
چِت نہ آئیو پاربرہم جمکنکر وس پڑیا--۸--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
کِرپا کرے جِس پاربرہم ہووَے سادُھو سنگ--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥
جِیو جِیو اوہُ ودھائیَے تیوُ تیوُ ہر سِیوُ رنگ--

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥
دُہا سِریا کا کھسم آپ اور نہ دُوجا تھاوُ--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥੧॥੨੬॥
ستگور تُٹھے پایا نانک سچا ناوُ--۹--۱--۲٦--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥
سِریراگ محلّہ ۵ گھر ۵--

ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥
جانوُ نہی بھاوے کوَن باتا--

ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
من کھوج مارگ--۱--رہاوُ--

ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥

دھیانی دھیان لاوہِ--

ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥

گیانی گیان کماوہِ--

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥

پرَبھ کِن ہی جاتا--۱--

ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥

بھگوَتی رہت جُگتا--

ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥

جوگی کہت مُکتا--

ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥

تپسی تپہِ راتا--۲--

ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥

مونی موندھاری--

ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

سنِیاسی برہمچاری--

ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥

اُداسی اُداس راتا--۳--

ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥

بھگت نوَے پرکارا--

ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥

پنڈت وید پکارا--

ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥

گرستی گرست دھرماتا--۴--

ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥

اِک سبدی بہو رُوپ اودُھوتا--

ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥

کاپڑی کوُتے جاگُوتا--

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥

اک تیرتھ ناتا--۵--

ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥

نِرہار ورتی آپرسا--

ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥

اِک لُوک نہ دیوہِ درسا--

ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥

اِک من ہی گیاتا--٦--

ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥

گھاٹ نہ کِن ہی کہایا--

ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥

سبھ کہتے ہےَ پایا--

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥

جس میلے سو بھگتا--۷--

ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥

سگل اُکت اُپاوا--

ਤਿਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥

تیاگی سرن پاوا--

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥

نانک گُر چرن پراتا--۸--۲--۲۷--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

سِریراگ محلّہ ا گھر ۳--

ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥

جوگی اندر جوگیا--

ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥

تُوں بھوگی اندر بھوگیا--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥

تیرا انت نہ پایا سُرگ مچھ پیال جیوٗ--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوٗ واری ہوٗ وارنَے کُربان تیرے ناوَ نو--ا--رہاوٗ--

ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥

تُدھ سنسار اُپایا--

ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥

سِرے سِر دھندھے لایا--

ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ویکھہ کیتا آپنا کر قُدرت پاسہ ڈھال جیوٗ--۲--

ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥

پرگٹ پاہارے جاپدا--

ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ॥

سبھ ناوَے نو پرتاپدا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥

ستگور باجھ نہ پائیو سبھ موہی مایا جال جیوٗ--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ستگور کوٗ بل جائیَے--

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

جِت ملیئے پرم گت پائیَے--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥

سُر نر مُن جن لوچدے سو ستگور دِیا بُجھائے جیوٗ--۴--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ستسنگت کیَسی جانیَے--

ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

جِتھے ایکو نام وکھانیئے--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥

ایکو نام حُکم ہےَ نانک ستگور دِیا بجھائے جیوُ--۵--

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ایہہ جگت بھرم بھُلایا--

ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

آپہُ تُدھ کھُوایا--

ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥

پرتاپ لگا دوہاگنی بھاگ جِنا کے ناہِ جیوُ--٦--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥

دوہاگنی کیا نیسانیا--

ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

کھسمہہ گھُتھِیا پھِرہِ نِمانیا--

ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥

مَیلے ویس تِنا کامنی دُکھی رَین وِہائے جیوُ--۷--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

سوہاگنی کِیا کرم کمایا--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

پُورب لِکھیا پھل پایا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥

ندر کرے کےَ آپنی آپے لئے مِلائے جیوٗ--۸--

ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥

حکم جنا نو منایا

ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

تِن انتر سبد وسایا--

ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥

سہیا سے سوہاگنی جِن سہ نال پیار جیوٗ--۹--

ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ॥

جِنا بھانے کا رس آیا--

ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

تِن وِچھوہ بھرم چُکایا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥

نانک ستگور ایسا جانیَے جو سبھسے لئے مِلائے جیوٗ--۱۰--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ستگور ملییَے پھل پایا--

ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

جن وِچھوہ اہکرن چُکایا--

ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥

دُرمت کا دُکھ کٹیا بھاگ بیٹھا مستک آئے جیوٗ--۱۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥

امرت تیری بانِیا--

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥

تیریا بھگتا رِدَے سمانیا--

ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥

سُکھ سیوا اندر رکھیئے آپنی ندر کرہِ نِستار جیوَ--۱۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥

ستگور ملیا جانیَے--

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

جت ملییَے نام وکھانیَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥

ستگور باجھ نہ پائیو سبھ تھکی کرم کمائے جیوَ--۱۳--

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥

ہوَ ستگور وِٹھو گھُمایا--

ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

جِن بھرم بھُلا مارگ پایا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥

ندر کرے جے آپنی آپے لئے رلائے جیوَ--۱۴--

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

توُں سبھنا ماہِ سمایا--

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥

تِن کرتَے آپ لُکایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥

نانک گُرمکھ پرگٹ ہویا جا کوَ جوت دھری کرتار جیوَ--۱۵--

ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥

آپے کھسم نِواجِیا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥

جیوَ پِنڈ دے ساجِیا--

ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥

آپنے سیوک کی پَیج رکھیا دُئے کر مستک دھار جیوَ--۱٦--

ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥

سبھ سنجم رہے سِیانپا--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥

میرا پرَبھ سبھ کِچھ جاندا--

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥

پرگٹ پرَتاپ ورتائیو سبھ لوک کرَے جیکار جیوَ--۱۷--

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

میرے گُن اوَگن نہ بیچاریا--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

پرَبھ اپنا بِرد سماریا--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥

کنٹھ لائے کے رکھیون لگے نہ تتی واؤ جیو--۱۸--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥

مَے من تن پربھو دھیایا--

ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

جیئ اِچھڑا پھل پایا--

ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥

ساہ پاتساہ سِر کھسم تُوں جپ نانک جیوَے ناوٗ جیو--۱۹--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

تُدھ آپے آپ اُپایا--

ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

دُوجا کھیل کر دکھلایا--

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥

سبھ سچو سچ ورتدا جِس بھاوے تِسَے بجھائے جیو--۲۰--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

گُر پرسادی پایا--

ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

تِتھے مایا موہ چُکایا--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥

کِرپا کر کے آپنی آپے لئے سمائے جیو--۲۱--

ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥

گوپی نَے گوآلیا--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥

تُدھ آپے گوئے اُٹھالیا--

ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥

حُکمی بھانڈے ساجِیا توُں آپے بھنّ سوار جیوَ--۲۲--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

جِن ستگور سِیوَ چِت لایا--

ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥

تِنی دُوجا بھاوَ چُکایا--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥

نِرمل جوت تِن پرانِیا اوےّ چلے جنم سوار جیوَ--۲۳--

ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

تیرِیا سدا سدا چنگیائیا--

ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥

مَے رات دِہَے وڈیائیاں--

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥

امنگیا دان دیونا کہو نانک سچ سمال جیوَ--۲۴--۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥

بَے پائے منائی سوئے جیئو۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور پُرکھ مِلایا تِس جیوڈ اور نہ کوئے جیئو۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥

گوسائی مِہنڈا اِٹھڑا۔۔

ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥

امّ ابے تھاوہو مِٹھڑا۔۔

ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥

بھین بھائی سبھ سجنا تُدھ جیہا ناہی کوئے جیئو۔۔۱۔۔

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥

تیرَے حکمے ساون آیا۔۔

ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥

مَے ست کا حل جوآیا۔۔

ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ناؤ بیجن لگا آس کر ہر بوہل بکھس جمائے جیئو۔۔۲۔۔

ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥

ہؤ گُر مِل اِک پچھاندا۔۔

ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥

دُیا کاگل چِت نہ جاندا۔۔

ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر اِکتےَ کارے لائیون جیئو بھاوے تِنوے نِباہِ جیئو--٣--

ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥

تُسی بھوگِھو بھُنچو بھائیہو--

ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥

گُر دیبان کوائے پینائیو--

ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥

ہؤ ہوآ ماہر پِنڈ دا بنّ آدے پنج سریک جیئو--٤--

ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥

ہؤ آیا ساھمےَ تِہنڈیا--

ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥

پنج کِرسان مُجیرے مِہڑیا--

ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥

کنّ کوئی کڈھ نہ ہنگھئی نانک وُٹھا گھُگھ گِراوٗ جیئو--٥--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥

ہؤ واری گھُما جاودا--

ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥

اِک ساہا تُدھ دھیائدا--

ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥

اُجڑ تھیہُ وسائیو ہؤ تُدھ وِٹھو کُربان جیئو--٦--

ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥

ہر اٹھے نِت دھیائدا۔۔

ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥

من چِندی سو پھل پائدا۔۔

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥

سبھے کاج سوارِئن لاہیئن من کی بھُکھ جیو۔۔۷۔۔

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥

مَے چھڈیا سبھو دھندھڑا۔۔

ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥

گوسائی سَیوی سچڑا۔۔

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥

نؤ نِدھ نام نِدھان ہر مَے پلَے بدھا چھِک جیو۔۔۸۔۔

ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

مَے سُکھی ہوں سُکھ پایا۔۔

ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

گُر انتر سبد وسایا۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥

ستگور پُرکھ وِکھالیا مستک دھر کےَ ہتھ جیو۔۔۹۔۔

ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥

مَے بدھی سچ دھرم سال ہےَ۔۔

ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥

گُرسِکھا لہدا بھال کےَ--

ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥

پیر دھووا پکھا پھیردا تِس نِو نِو لگا پائے جیو--١٠--

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

سُن گلا گُر پہہ آیا--

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥

نام دان اِسنان دِڑایا--

ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥

سبھ مُکت ہوآ سَیسارڑا نانک سچی بیڑی چاڑ جیو--١١--

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥

سبھ سرِسٹ سیوے دِن رات جیو--

ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

دے کنّ سُنہو ارداس جیو--

ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥

ٹھوک وجائے سبھ ڈِٹھیا تُس آپے لئین چھڈائے جیو--١٢--

ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥

ہُن حکم ہوآ مہروان دا--

ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥

پےَ کوئے نہ کسےَ رنیاندا--

ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥

سبھ سکھالی وُٹھیا اِیہو ہوآ ہلیمی راج جیوَ--۱۳--

ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥

جھِنمّ جھِنمّ امرت ورسدا--

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥

بولایا بولی کھسم دا--

ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥

بہو مان کیا تُدھ اُپرے تُوں آپے پائہِ تھائے جیوَ--۱۴--

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥

تیریا بھگتا بھُکھ صد تیرِیا--

ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥

ہر لوچا پُورن میریا--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥

دیہو درس سکھداِتیا مَے گل وِچ لیہُ مِلائے جیوَ--۱۵--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥

تُدھ جیوڈ اور نہ بھالیا--

ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥

تُوں دیپ لوئے پیالیا--

ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥

تُوں تھان تھنتر رَوِ رہیا نانک بھگتا سچ ادھار جیوَ--۱۶--

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥

ہوَ گوسائی دا پہلوانڑا--

ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥

مَے گُر مِل اُچ دُمالڑا--

ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥

سبھ ہوئی چھِنجھ اکٹھِیا دیَو بیٹھا ویکھَے آپ جیوَ--۱۷--

ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥

وات وجن ٹںمک بھیرِیا--

ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥

مل لتھے لَیدے پھیرِیا--

ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥

نِہتے پنّج جوان مَے گُر تھاپی دِتی کنڈ جیوَ--۱۸--

ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥

سبھ اکٹھے ہوئے آیا--

ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥

گھر جاسن واٹ وٹایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥

گُرمکھ لاہا لَے گئے منمکھ چلے مُول گوَاے جیوَ--۱۹--

ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥

تُوں ورنا چِہنا باہرا--

ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥

ہر دِسہہ حاجُر جاہرا--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥

سُن سُن تُجھے دھیائدے تیرے بھگت رتے گُنتاس جیوَ--٢٠--

ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥

مَے جُگ جُگ دیَے سیوڑی--

ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥

گُر کٹی مِہڈی جیوڑی--

ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥

ہوَ باہُڑ چھِنجھ نہ نچوٗ نانک اؤسر لدھا بھال جیوَ--٢١--٢--٢٩--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا پہرے گھر ا--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥

پہلَے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا حُکم پیا گربھاس--

ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

اُردھ تپ انتر کرے ونجاریا مِترا کھسم سیتی ارداس--

ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

کھسم سَیتی ارداس وکھانَے اُردھ دھیان لِو لاگا--

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥

نہ مرجاد آیا کل بھیتر باہُڑ جاسی ناگا--

ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥

جیسی قلم وُڑی ہےَ مستک تَیسی جیئڑے پاس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥

کہو نانک پرانی پہلَے پہرے حکم پیا گربھاس--ا--

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥

دُوجے پہرے رَین کےَ ونجاریا مِترا وِسر گیا دھیان--

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥

ہتھو ہتھ نچائیئےَ ونجاریا مِترا جیئو جسُدا گھر قان--

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥

ہتھو ہتھ نچائیئےَ پرانی مات کہے سُت میرا--

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥

چیَت اچیَت مُوڑ من میرے انت نہی کچھُ تیرا--

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥

جِن رچ رچیا تِسہہ نہ جانَے من بھیتر دھر گیان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥

کہو نانک پرانی دُوجے پہرے وِسر گیا دھیان--۲--

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥

تیجے پہرے رَین کےَ ونجاریا مِترا دھن جوبن سِیوٗ چِت--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥

ہر کا نام نہ چیتتی ونجاریا مِترا بدھا چھُٹہِ جِت--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥

ہر کا نام نہ چیتَے پرَانی بِکل بھیا سنگ مایا--

ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

دھن سِیوُ رتا جوبن متا اَہلا جنم گوَایا--

ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥

دھرم سیتی واپار نہ کیتو کرم نہ کیتو مِت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥

کہو نانک تیجَے پہرَے پرَانی دھن جوبن سِیوُ چِت--٣--

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥

چوُتھے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا لاوی آیا کھیت--

ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥

جا جم پکڑ چلایا ونجاریا مِترا کسےَ نہ ملِیا بھیت--

ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥

بھیَت چیَت ہر کسےَ نہ ملیو جا جم پکڑ چلایا--

ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁੋਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

جھُوٹھا رُدن ہوآ دوالےَ کھِن مہہ بھیا پرایا--

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥

سائی وسط پراپت ہوئی جِس سِیوُ لایا ہیت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥

کہو نانک پرانی چوتھے پہرے لاوی لُنیا کھیت--۴--ا--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سِریراگ محلّہ ا--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥

پہلَے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا بالک بدُھ اچیت--

ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥

کھِیر پیئےَ کھیلائیئے ونجاریا مِترا مات پِتا سُت ہیت--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥

مات پِتا سُت نیہُ گھنیرا مایا موہ سبائی--

ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥

سنجوگی آیا کِرت کمایا کرنی کار کرائی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی بوڈی دُوجے ہیت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥

کہو نانک پرانی پہلَے پہرَے چھُوٹھگا ہر چیت--ا--

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥

دُوجے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا بھر جوبن مےَ مت--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥

اہنِس کام ویاپیا ونجاریا مِترا اندھلے نام نہ چِت--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥

رام نام گھٹ انتر ناہی ہور جانَے رس کس میٹھے--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥

گیان دھیان گُن سنجم ناہی جنم مرگے جھُوٹھے--

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥

تیرتھ ورت سُچ سنجم ناہی کرم دھرم نہی پُوجا--

ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥

نانک بھائے بھگت نِستارا دُبدھا وِیاپَے دُوجا--٢--

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥

تیجَے پہرَے رَین کَے ونجاریا مِترا سر ہنس اُلتھڑے آئے--

ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥

جوبن گھٹَے جرُوآ جِنَے ونجاریا مِترا آوَ گھٹَے دِن جائے--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥

انت کال پچھتاسی اندھلے جا جم پکڑ چلایا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

سبھ کِچھ اپنا کر کر راکھیا کھِن مہہ بھیا پرایا--

ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥

بدھ وِسرجی گئی سِیانپ کر اوگن پچھتائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥

کہو نانک پرَانی تیجَے پہرَے پرَبھ چیتھو لِو لائے--٣--

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥

چوُتھّے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا بِردھ بھیا تن کھین--

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥

اکھی اندھ نہ دیسئی ونجاریا مِترا کّنی سُنےَ نہ وَین--

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥

اکھی اندھ جیبھ رس ناہی رہے پراکوُ تانا--

ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

گُن انتر ناہی کیوُ سُکھ پاوَے منمُکھ آون جانا--

ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥

کھڑ پکی کُڑ بھجےَ بِنسے آئے چلےَ کیا مان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥

کہو نانک پرَانی چوُتھّے پہرَے گُرمُکھ سبد پچھان--۴--

ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥

اوڑک آیا تِن ساہیا ونجاریا مِترا جر جروانا کنّ--

ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥

اِک رتی گُن نہ سماِینا ونجاریا مِترا اَوگن کھڑسن بنّ--

ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥

گُن سنجم جاوَے چوٹ نہ کھاوَے نہ تِس جمّن مرنا--

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥

کال جال جم جوہِ نہ ساکےَ بھائے بھگت بھےَ ترنا--

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥

پت سیَتی جاوَے سہج سماوے سگلے دُوکھ مِٹاوَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥

کہو نانک پرَانی گُرمکھ چھُوٹَے ساچے تے پت پاوَے--۵--۲--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سِریراگ محلّہ ۴--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥

پہلَے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا ہر پایا اُدر منجھار--

ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥

ہر دھیاوَے ہر اُچرَے ونجاریا مِترا ہر ہر نام سمار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥

ہر ہر نام جپے آرادھے وِچ اگنی ہر جپ جِیویا--

ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥

باہر جنم بھیا مُکھ لاگا سرسے پِتا مات تھیویا--

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥

جس کی وسط تِس چیتھو پرَانی کر ہِردَے گُرمکھ بیچار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

کہو نانک پرَانی پہلَے پہرَے ہر جپیَے کِرپا دھار--۱--

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

دُوجے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا من لاگا دُوجے بھائے--

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥

میرا میرا کر پالییَے ونجاریا مِترا لے مات پِتا گل لائے--

ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥

لاوَے مات پِتا سدا گل سیَتی من جانَے کھٹ کھوائے--

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥

جو دیوَے تِسَے نہ جانَے مُوڑا دِتے نو لپٹائے--

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

کوئی گُرمکھ ہووَے سو کرَے ویچار ہر دھیاوَے من لِو لائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥

کہو نانک دُوجے پہرَے پرانی تِس کال نہ کبھُوں کھائے--۲--

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥

تیجے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا من لگا آل جنجال--

ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥

دھن چِتوے دھن سنچوے ونجاریا مِترا ہر نامہ ہر نہ سمال--

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

ہر نامہ ہر ہر کدے نہ سمالَے ج ہووَے انت سکھائی--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥

ایہو دھن سمپے مایا جھُوٹھی انت چھوڑ چلیا پچھتائی--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

جِس نو کرپا کرے گُر میلے سو ہر ہر نام سمال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥

کہو نانکؔ تیجےَ پہرَے پرانی سے جائے مِلے ہر نال--۳--

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥

چوُتھے پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا ہر چلن ویلا عادی--

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥

کر سیوہو پُورا ستگورو ونجاریا مِترا سبھ چلی رَین وِہادی--

ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥

ہر سیوہُ کھِن کھِن ڈھِل مُول نہ کرہُ جِت استھِر جُگ جُگ ہووہُ--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥

ہر سیَتی صد مانہو رلیا جنم مرن دُکھ کھووہُ--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥

گُر ستگور سُوآمی بھید نہ جانہو جِت مِل ہر بھگت سُکھاندی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਓੁ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥

کہو نانکؔ پرانی چوُتھے پہرَے سپھلیو رَین بھگتا دی--۴--۱--۳--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سِریراگ محلّہ ۵--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥

پہلےَ پہرَے رَین کےَ ونجاریا مِترا دھر پائتا اُدرے ماہِ--

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

دسی ماسی مانس کِیا ونجاریا مِترا کر مُہلت کرم کماہِ--

ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥

مُہلت کر دِینی کرم کمانے جیسا لکھت دھُر پایا۔۔

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥

مات پِتا بھائی سُت بنتا تِن بھیتر پربھُو سنجوئیا۔۔

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

کرم سُکرم کرائے آپے اس جنتَے وس کِچھ ناہِ۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥

کہو نانک پرانی پہلَے پہرے دھر پائتا اُدرے ماھے

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥

دُوجے پہرے رَین کےَ ونجاریا مترا بھر جوانی لہری دئے۔۔

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥

بُرا بھلا نہ پچھانئ ونجاریا مِترا من متا اہنمئے۔۔

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥

بُرا بھلا نہ پچھانَے پرانی آگے پنتھ کرارا۔۔

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥

پُورا ستگور کبہُوں نہ سَیویا سِر ٹھاڈھے جم جندارا۔۔

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥

دھرم رائے جب پکرس بوَرے تب کیا جباب کرئے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥

کہو نانک دُوجے پہرے پرانی بھر جوبن لہری دئے _۲_

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

تیجے پہرے رَین کے ونجاریا مِترا بِکھ سنچے اندھ اگیان--

ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥

پُتر کلتر موہِ لپٹیا ونجاریا مِترا انتر لہر لوبھان--

ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

انتر لہر لوبھان پرانی سو پرَبھ چِت نہ آوے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

سادھسنگت سِیوُ سنگ نہ کیا بہو جونی دُکھ پاوے--

ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥

سِرجنہار وِساریا سُوآمی اِک نِمکھ نہ لگو دھیان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥

کہو نانک پرانی تیجے پہرے بِکھ سنچے اندھ اگیان--٣--

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥

چوُتھے پہرے رَین کے ونجاریا مِترا دِن نیڑے آیا سوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ نام سمال توُں ونجاریا مِترا تیرا درگہ بیلی ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

گُرمکھ نام سمال پرانی انتے ہوئے سکھائی--

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥

ایہہ موہ مایا تیرے سنگ نہ چالے جھُوٹھی پریت لگائی--

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

سگلی رَین گُدری اندھیاری سیوَ ستگور چانن ہوئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥

کہو نانک پرَانی چوُتھے پہرَے دِن نیڑے آیا سوئے--۴--

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥

لِکھیا آیا گووِند کا ونجاریا مِترا اُٹھ چلے کمانا ساتھ--

ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥

اک رتی بِلم نہ دَیونی ونجاریا مِترا اونی تکڑے پائے ہاتھ--

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥

لِکھیا آیا پکڑ چلایا منمکھ سدا دُہیلے--

ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥

جِنی پُورا ستگور سیویا سے درگہ سدا سہیلے--

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥

کرم دھرتی سریر جُگ انتر جو بووَے سو کھات--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥

کہو نانک سوہہ بھگت دروارے منمکھ سدا بھوات--۵--۱--۴--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

سِریراگ محلّہ ۴ گھر ۲ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥

مُندھ ایانی پیئیڑے کیوُ کر ہر درسن پِکھَے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥

ہر ہر اپنی کِرپا کرے گُرمکھ ساہُرڑے کّم سِکھَے--

ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥

ساہُرڑے کّم سِکھَے گُرمکھ ہر ہر سدا دھیائے--

ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥

سہیا وِچ پھِرے سُہیلی ہر درگہ باہ لُڈائے--

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥

لیکھا دھرم رائے کی باقی جپ ہر ہر نام کِرکھَے--

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥

مُندھ ایانی پیئیڑے گُرمکھ ہر درسن دِکھَے--ا--

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

وِیاہو ہوآ میرے بابُلا گُرمکھے ہر پایا--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥

اگیان اندھیرا کٹیا گُر گیان پرَچنڈ بلایا--

ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥

بلیا گُر گیان اندھیرا بِنسیا ہر رتن پدارتھ لادھا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥

ہؤمَے روگ گیا دُکھ لاتھا آپ آپے گُرمت کھادھا--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥

اکال مُورت ور پایا اِبناسی نہ کدے مَرے نہ جایا--

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

وِیاہو ہوآ میرے بابَولا گُرمُکھے ہر پایا--۲--

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥

ہر ست سطے میرے بابُلا ہر جن مِل جنجی سُوہندی--

ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥

پیوکڑے ہر جپ سُہیلی وِچ ساہُرڑے کھری سوہندی--

ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ساہُرڑے وِچ کھری سوہندی جن پیوکڑے نام سمالیا--

ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥

سبھ سفلِیو جنم تِنا دا گُرمُکھ جنا من جن پاسہ ڈھالیا--

ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥

ہر سنت جنا مِل کارج سوہِیا ور پایا پُرکھ انندی--

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੋੁਹੰਦੀ ॥੩॥

ہر ست ست میرے بابولا ہر جن مِل جنجیٔ سہندی--۳--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥

ہر پرَبھ میرے بابُلا ہر دیوہُ دان مَے داجو--

ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥

ہر کپڑو ہر سوبھا دیوہُ جِت سوَرے میرا کاجو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

ہر ہر بھگتی کاج سُوہیلا گُر ستگور دان دِوایا--

ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥

کھنڈ وربھنڈ ہر سوبھا ہوئی ایہو دان نہ رلَے رلایا--

ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥

ہور منمکھ داج جے رکھ دِکھالہِ سو کُوڑ اہنکار کچ پاجو--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥

ہر پرَبھ میرے بابُلا ہر دیوہُ دان مَے داجو--۴--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥

ہر رام رام میرے بابولا پِر مِل دھن ویل ودھندی--

ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥

ہر جگہہ جُگو جُگ جگہہ جُگو صد پیڑی گُورُو چلندی--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جُگ جُگ پیڑی چلَے ستگور کی جِنی گُرمکھ نام دھیایا--

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

ہر پُرکھ نہ کب ہی بِنسے جاوَے نِت دیوَے چڑھے سَوایا--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥

نانک سنت سنت ہر ایکو جپ ہر ہر نام سوہندی--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥

ہر رام رام میرے بابُلا پِر مِل دھن ویل ودھندی--۵--۱--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

سِریراگ محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

من پیاریا جیوَ مِترا گوبِند نام سمالے--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

من پیاریا جی مِترا ہر نبھے تیرَے نالے--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥

سنگ سہائی ہر نام دھیائی بِرتھا کوئے نہ جائے--

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

من چِندے سیئی پھل پاوہِ چرن کمل چِت لائے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

جل تھل پُور رہیا بنواری گھٹ گھٹ ندر نِہالے--

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥

نانک سِکھ دئے من پریتم سادھسنگ بھرّم جالے--ا--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥

من پیاریا جی مِترا ہر بِن جھُوٹھ پسارے--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

من پیاریا جیوَ مِترا بِکھ ساگر سنسارے--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

چرن کمل کر بوہتھ کرتے سہسا دُوکھ نہ بیاپَے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥

گُر پُورا بھیٹَے وڈبھاگی آٹھ پہر پرَبھ جاپَے--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

آد جگادی سَیوک سُوآمی بھگتا نام ادھارے--

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥

نانک سِکھ دئے من پریتم بِن ہر جھُوٹھ پسارے--٢--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥

من پیاریا جیوُ مِترا ہر لدے کھیپ سوَلی--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥

من پیاریا جیوُ مِترا ہر در نِہچل ملی--

ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر در سیوے الکھ ابھیوے نِہچل آسن پایا--

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

تہہ جنم نہ مرن نہ آون جانا سنسا دُوکھ مِٹایا--

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥

چِتر گُپت کا کاگد پھاریا جمدُوتا کچھُو نہ چلی--

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥

نانک سِکھ دئے من پریتم ہر لدے کھَیپ سوَلی--٣--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥

من پیاریا جیوٗ مِترا کر سنتا سنگ نِواسو۔۔

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥

من پیاریا جیوٗ مِترا ہر نام جپت پرگاسو۔۔

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥

سِمر سُوآمی سُکھ گامی اِچھ سگلی پُنّیا۔۔

ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

پُربے کمائے سرِیرنگ پائے ہر ملے چِری وِچھُنّیا۔۔

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥

انتر باہر سربت روَیا من اُپجیا بِسوآسو۔۔

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥

نانک سِکھ دئے من پریتم کر سنتا سنگ نِواسو۔۔۴۔۔

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

من پیاریا جیوٗ مِترا ہر پریم بھگت من لینا۔۔

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥

من پیاریا جیوٗ مِترا ہر جل مِل جیوے مینا۔۔

ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥

ہر پی آگھانے امرت بانے سرب سُکھا من وُٹھے۔۔

ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥

سرِیدھر پائے منگل گائے اِچھ پُنّی ستگور تُٹھے۔۔

ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥

لڑ لینے لائے نؤ ندھ پائے ناؤ سربس ٹھاکر دِینا--

ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥

نانک سِکھ سنت سمجھائی ہر پریم بھگت من لینا--۵--۱--۲--

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

سِریراگ کے چھنت محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਡਖਣਾ ॥

ڈکھنا--

ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥

ہٹھ مجھاہُو ما پِری پسے کیوٗ دیدار--

ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥

سنت سرنائی لبھنے نانک پران ادھار--۱--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥

چرن کمل سِیوٗ پریت رِیت سنتن من آوئے جیوٗ--

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥

دُتیا بھاوٗ بِپریت انِیت داسا نہ بھاوئے جیوٗ--

ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥

داسا نہ بھاوئے بِن درساوئے اِک کھِن دھیرج کیوٗ کرَے--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥

نام بِہُونا تن من ہِینا جل بِن مچھُلی جیو مرَے--

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥

مِل میرے پیارے پران ادھارے گُن سادھسنگ مِل گاوئے--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥

نانک کے سُوآمی دھار انگرہُ من تن انک سماوئے--ا--

ਡਖਣਾ ॥

ڈکھنا--

ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥

سوہندڑو ہبھ ٹھائے کوئے نہ دِسَے ڈُوجڑو--

ਖੁਲ੍ਹ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥

کھُلھڑے کپاٹ نانک ستگور بھیٹتے--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥

تیرے بچن انُوپ اپار سنتن آدھار بانی بیچاریَے جیوٗ--

ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥

سِمرت ساس گِراس پُورن بِسوآس کیوٗ منھو بِساریَے جیوٗ--

ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥

کیوُ منھو بیساریئے نِمکھ نہی ٹاریئے گُنونت پران ہمارے--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥

من بانچھت پھل دیت ہےَ سُوآمی جی کی بِرتھا سارے--

ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥

اناتھ کے ناتھے سرب کےَ ساتھے جپ جُوئے جنم نہ ہاریئے--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥

نانک کی بیننتی پرَبھ پہہ کِرپا کر بھوَجل تاریئے--۲--

ਡਖਣਾ ॥

ڈکھنا--

ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

دھُوڑی مجن سادھ کھے سائی تھیئے کِرپال--

ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥

لدھے ہبھے تھوکڑے نانک ہر دھن مال--۱--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥

سُندر سُوآمی دھام بھگتہ بِسرام آسا لگ جیوتے جیوُ--

ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥

من تنے گلطان سِمرت پرَبھ نام ہر امرت پیوتے جیوُ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥

امرت ہر پیوتے سدا تھِر تھیوتے بِکھَے بن پھیکا جانیا--

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥

بھئے کِرپال گوپال پرَبھ میرے سادھسنگت نِدھ مانیا--

ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥

سربسو سُوکھ آنند گھن پیارے ہر رتن من انتر سِیوتے--

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥

اک تِل نہی وِسرَے پران آدھارا جپ جپ نانک جِیوتے--٣--

ਡਖਣਾ ॥

ڈکھنا--

ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥

جو تؤ کینے آپنے تِنا کُوں مِلیوہِ--

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥

آپے ہی آپ موہییوہ جس نانک آپ سُنیوہِ--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

پریم ٹھگوَری پائے ریجھائے گوبِند من موہیا جیوَ--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

سنتن کے پرساد اگادھ کنٹھے لگ سوہِیا جیوَ--

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖ੍ਯਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥

ہر کنٹھ لگ سوہِیا دوکھ سبھ جوہیا بھگت لکھین کر وس بھیٔے--

ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥

من سرب سُکھ وُٹھے گوود تُٹھے جنم مرنا سبھ مِٹ گیٔے--

ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥

سکھی منگلو گایا اِچھ پُجایا بَہڑ نہ مایا ہوہِیا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥

کر گہِ لینے نانک پرَبھ پیارے سنسار ساگر نہی پوہیا--۴--

ਡਖਣਾ ॥

ڈکھنا--

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥

سائی نام امول قیِم نہ کوئی جاندو--

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥

جنا بھاگ متھاہِ سے نانک ہر رنگ ماندو--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥

کہتے پوِتر سُنتے سبھ دھنّ لِکھتیں کُل تاریا جیوٗ--

ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥

جِن کوٗ سادُھو سنگ نام ہر رنگ تِنی برہم بیچاریا جیوٗ--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥

برہم بیچاریا جنم سوارِیا پُورن کِرپا پرَبھ کری۔۔

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥

کر گہِ لینے ہر جسو دینے جون نہ دھاوَے نہ مری۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ستگور دیال کِرپال بھیٹت ہرے کام کرودھ لوبھ ماریا۔۔

ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥

کتھن نہ جائے اکتھ سُوآمی صدقَے جائے نانک واریا۔۔۵۔۔۱۔۔۳۔۔

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ

سِریراگ محلّہ ۴ ونجارا

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام گُر پرساد۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ہر ہر اُتم نام ہےَ جن سِریا سبھ کوئے جیوٗ۔۔

ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥

ہر جِیا سبھے پرَتِپالدا گھٹ گھٹ رمئیا سوئے۔۔

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سو ہر سدا دھیائیئے تِس بِن اور نہ کوئے۔۔

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

جو موہِ مایا چِت لائدے سے چھوڈ چلے دُکھ روئے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥

جن نانک نام دھیایا ہر انت سکھائی ہوئے--ا--

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

مَے ہر بن اور نہ کوئے--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُر سرنائی پائیے ونجاریا مِترا وڈبھاگ پراپت ہوئے--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥

سنت جنا وِن بھائیا ہر کِنَے نہ پایا ناؤ--

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥

وِچ ہوُمَے کرم کماودے جیو ویسوا پُت نِناؤ--

ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

پِتا جات تا ہوئیَے گُر تُٹھا کرے پساؤ--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥

وڈبھاگی گُر پایا ہر اہِنس لگا بھاؤ--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥

جن نانک برہم پچھانیا ہر کیرت کرم کماؤ--۲--

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥

من ہر ہر لگا چاؤ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے نام درِڑایا ہر ملیا ہر پرَبھ ناؤ--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

جب لگ جوبن ساس ہےَ تب لگ نام دھیائے--

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

چلدیا نال ہر چلسی ہر انتے لئے چھڈائے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥

ہوَ بلہاری تِن کوَ جن ہر من وُٹھا آئے--

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥

جِنی ہر ہر نام نہ چیتیوُ سے انت گئے پچھتائے--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥

دھُر مستک ہر پرَبھ لِکھیا جن نانک نام دھیائے--۳--

ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥

من ہر ہر پرِیت لگائے--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈبھاگی گُر پایا گُر سبدی پار لگھائے--ا--رہاوَ--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥

ہر آپے آپ اپُائدا ہر آپے دیوَے لئے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

ہر آپے بھرم بھُلائدا ہر آپے ہی مت دئے--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

گُرمکھا من پرگاس ہےَ سے وِرلے کیئی کے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥

ہوَ بلہاری تِن کوَ جن ہر پایا گُرمتے--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥

جن نانک کمل پرگاسیا من ہر ہر وُٹھڑا ہے--۴--

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥

من ہر ہر جپن کرے--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُر سرنائی جھج پوَ جِندُو سبھ کِلوِکھ دُکھ پرہرے--ا--رہاوَ--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥

گھٹ گھٹ رمئیا من وسَے کیوُ پائیَے کِت بھت--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥

گُر پُورا ستگور بھیٹیَے ہر آئے وسَے من چِت--

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥

مَے دھر نام ادھار ہےَ ہر نامَے تے گت مت--

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥

مَے ہر ہر نام وساہُ ہےَ ہر نامے ہی جت پت--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥

جن نانک نام دھیایا رنگ رتڑا ہر رنگ رت--۵--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥

ہر دھیاوہُ ہر پرَبھ ست--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر بچنی ہر پرَبھ جانیا سبھ ہر پرَبھ تے اُتپتِ--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا سے آئے مِلے گُر پاس--

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥

سیوک بھائے ونجاریا مِترا گُر ہر ہر نام پرگاس--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

دھن دھن ونج واپارِیا جِن وکھر لدئڑا ہر راس--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥

گُرمکھا در مکھ اُجلے سے آئے مِلے ہر پاس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥

جن نانک گُر تِن پایا جِنا آپ تُٹھا گُنتاس--٦--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ہر دھیاوہُ ساس گِراس--

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥

من پرِیت لگی تِنا گُرمکھا ہر نام جِنا رہراس--ا--رہاؤ--ا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

سِریراگ کی وار محلّہ ۴ سلوکا نال--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

راگا وِچ سریراگ ہےَ جے سچ دھرے پیار--

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥

سدا ہر سچ من وسےَ نِہچل مت اپار--

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

رتن امولک پایا گُر کا سبد بیچار--

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥

جہوا سچی من سچا سچا سریر اکار--

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥

نانک سچےَ ستگور سیویَۓ سدا سچ واپار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ہور بِرہا سبھ دھات ہےَ جب لگ صاحب پریت نہ ہوۓ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥

اِیہہ من مایا موہیا ویکھن سُنن نہ ہوۓ--

ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥

سہہ دیکھے بِن پریت نہ اُوپجےَ اندھا کیا کرۓ--

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥

نانک جن اکھی لیتیا سوئی سچا دئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥

ہر اِکو کرتا اِک اِکو دیبان ہر--

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥

ہر اکسے دا ہےَ امر اِکو ہر چِت دھر--

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥

ہر تِس بِن کوئی ناہِ ڈر بھرّم بھوَ دُور کر--

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥

ہر تِسَے نو سالاہِ جے تُدھ رکھَے باہر گھر--

ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥

ہر جِس نو ہوئے دیال سو ہر جپ بھوَ بِکھم تر--۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥

داتی صاحب سندِیا کیا چلے تِس نال--

ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥

اِک جاگندے نہ لہنّ اِکنا سُتِیا دئے اُٹھال--۱--

ਮਃ ੧ ॥

ا-- :

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥

صِدق صبُوری صادِقا صبر توسا ملائکاں--

ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥

دیدار پُورے پائسا تھاوَ ناہی کھائکا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥

سبھ آپے تُدھ اُپاے کےَ آپ کارے لائی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥

تُوں آپے ویکھ وِگسدا آپنی وڈیائی--

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥

ہر تُدھہُ باہر کِچھ ناہی تُوں سچا سائی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥

تُوں آپے آپ ورتدا سبھنی ہی تھائی--

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥

ہر تسَے دھیاوہُ سنت جنہو جو لئے چھڈائی--۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥

پھکڑ جاتی پھکڑ ناؤ--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥

سبھنا جیا اِکا چھاؤ--

ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥

آپہُ جے کو بھلا کہائے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥

نانک تا پر جاپَے جا پت لیکھَے پائے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ٢--

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥

جِس پیارے سِیوُ نیہو تِس آگے مر چلیےَ--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥

دھرِگ جیون سنسار تا کےَ پاچھےجِیونا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥

تُدھ آپے دھرتی ساجیئے چند سُورج دُئے دِیوے--

ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥

دس چار ہٹ تُدھ ساجِیا واپار کریوے--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥

اِکنا نو ہر لابھ دۓ جو گُرمکھ تھیوے--

ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥

تِن جمکال نہ ویاپئی جِن سچ امرت پیوے--

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥

اوۓ آپ چھُٹے پروار سِیوٗ تِن پِچھَے سبھ جگت چھُٹیوے--٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوك م: ا--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

قُدرت کر کَے وسیا سوۓ--

ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥

وکھت ویچارے س بندہ ہوۓ--

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

قُدرت ہےَ قیمت نہی پاۓ--

ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

جا قیمت پاۓ تے کہی نہ جاۓ--

ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سرَے سریئت کرہِ بیچار--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥

بِن بوجھے کَیسے پاوہِ پار--

ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥

صِدق کر سِجدہ من کر مکھسُود--

ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥

جہ دِھر دیکھا تہ دِھر مؤجود--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م:٣--

ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥

گُر سبھا ایَو نہ پائیَے نہ نیڑَے نہ دُور--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

نانک ستگُور تاں مِلَے جا من رہَے حدُور--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥

سپت دیپ سپت ساگرا نوَ کھنڈ چار وید دس اسٹ پُرانا--

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥

ہر سبھنا وِچ تُوں ورتدا ہر سبھنا بھانا--

ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥

سبھ تُجھَے دھیاوہِ جِیا جنت ہر سارگ پانا--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥

جو گُرمکھ ہر آرادھدے تِن ہوَ قُربانا--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥

تُوں آپے آپ ورتدا کر چوج وِڈانا--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥

کلوُ مساجنی کیا سدائیِٔے ہِردَے ہی لکھ لیہُ--

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥

سدا صاحِب کَے رنگ رہَے کبہُوں نہ تُوٹس نیہو--

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥

کلوُ مساجنی جائسی لِکھیا بھی نالے جائے--

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک سہہ پرِیت نہ جائسی جو دھُر چھوڈی سچَے پائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥

ندری آودا نال نہ چلئی ویکھہُ کو وِیوپائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ستگور سچ درِڑایا سچ رہو لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک سبدی سچ ہے کرمی پلَے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥

ہر اندر باہر اِک تُوں تُوں جانہِ بھیت--

ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥

جو کیچےَ سو ہر جاندا میرے من ہر چیت--

ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥

سو ڈرے جے پاپ کماودا دھرمی وِگسیت--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥

تُوں سچا آپ نیاؤ سچ تا ڈریئے کَیت--

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥

جنا نانک سچ پچھانیا سے سچ رلَیت--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

قلم جلوُ سن مسوانیئے کاگد بھی جل جاوُ--

ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

لِکھن والا جل بلوُ جِن لِکھیا دُوجا بھاوُ--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک پُورب لِکھیا کماونا اوَر نہ کرنا جائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ہور کُوڑ پڑنا کُوڑ بولنا مایا نال پیار--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

نانک وِن ناوے کو تھِر نہی پڑ پڑ ہوئے کھُوار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥

ہر کی وڈیائی وڈی ہےَ ہر کیرتن ہر کا--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥

ہر کی وڈیائی وڈی ہےَ جا نیاؤ ہےَ دھرم کا--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥

ہر کی وڈیائی وڈی ہےَ جا پھل ہےَ جی کا--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥

ہر کی وڈیائی وڈی ہےَ جا نہ سُنئی کہیا چُگل کا--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥

ہر کی وڈیائی وڈی ہےَ اپُچھیا دان دَیوکا--۶--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥

ہوٗ ہوٗ کرتی سبھ مُئی سنپوٗ کِسےَ نہ نال--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

دُوجے بھائے دُکھ پایا سبھ جوہی جمکال--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

نانک گُرمکھ اُبرے ساچا نام سمال--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥

گلیں اسی چنگیا آچاری بُریاہ--

ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥

منہو کُسُدھا کالیا باہر چِٹویاہ--

ਰੀਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥

رِیسا کرہ تِناڑِیا جو سیوہِ در کھڑیاہ--

ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥

نال کھسمے رتِیا مانہہ سُکھ رلیاہ--

ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥

ہودَے تان نِتانِیا رہہ نِمانِنیاہ--

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥

نانک جنم سکارتھا جے تِن کےَ سنگ مِلاہ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥

تُوں آپے جل مِینا ہےَ آپے آپے ہی آپ جال--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥

تُوں آپے جال وتائدا آپے وِچ سَیبال--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥

تُوں آپے کمل الِپت ہےَ سَے ہتھا وِچ گُلال--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥

تُوں آپے مُکت کرائدا اِک نِمکھ گھڑی کر کھیال--

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥

ہر تُدھہُ باہر کِچھ نہی گُر سبدی ویکھ نِہال--۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥

حُکم نہ جانَے بہتا رووَے--

ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥

اندر دھوکھا نید نہ سووَے--

ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥

جے دھن کھسمےَ چلَے رجائی--

ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥

در گھر سوبھا محل بُلائی--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥

نانک کرمی ایہہ مت پائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

گُر پرسادی سچ سمائی--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥

منمکھ نام وِہُونیا رنگ کسُمبھا دیکھ نہ بھُل--

ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥

اِس کا رنگ دِن تھوڑیا چھوچھا اس دا مُل--

ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥

دُوجے لگے پچ مُوئے مُورکھ اندھ گوار--

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

بِسٹا اندر کیٹ سے پئے پچہہ وارو وار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

نانک نام رتے سے رنگُلے گُر کَے سہج سُبھائے--

ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

بھگتی رنگ نہ اُترَے سہجے رہَے سمائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥

سِسٹ اُپائیَ سبھ تُدھ آپے رِزق سمباہِیا--

ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥

اک ول چھل کر کےَ کھاودے مُھو کُوڑ کُست تِنی ڈھاہیا--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥

تُدھ آپے بھاوَے سو کرہِ تُدھ اُتےَ کّم اوےّ لایا--

ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥

اِکنا سچ بجھائیون تِنا اٹُٹ بھنڈار دَیوایا--

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥

ہر چیت کھاہِ تِنا سپھل ہےَ اچیتا ہتھ تڈایا--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥

پڑ پڑ پنڈت بید وکھانہہ مایا موہ سُوآئے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے ہر نام وِساریا من مُورکھ ملِے سجائے--

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

جِن جیوُ پِنڈ دِتا تِس کبھُوں نہ چیتےَ جو دیندا رِجق سمباہِ--

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جم کا پھاہا گلھو نہ کٹیئے پھِر پھِر آوے جائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥

منمُکھ کِچھُو نہ سُوجھے اندھلے پُورب لِکھیا کمائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

پُورے بھاگ ستگور مِلَے سُکھداتا نام وسَے من آئے--

ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

سُکھ مانھے سُکھ پینںا سُکھے سُکھ وِہائے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک سو ناوُ مُن نہ وِساریئے جِت در سچَے سوبھا پائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

ستگور سیوَ سُکھ پایا سچ نام گُنتاس--

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥

گُرمتی آپ پچھانیا رام نام پرگاس--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥

سچو سچ کماونا وڈیائی وڈے پاس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

جیوَ پِنڈ سبھ تِس کا صِپھت کرے ارداس--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سچَے سبد سالاہنا سُکھے سُکھ نِواس--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥

جپ تپ سنجم منَے ماہِ بِن ناوَے دھرِگ جیواس--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥

گُرمتی ناوُ پائیَے منمکھ موہِ وِناس--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥

جیو بھاوے تیوُ راکھ تُوں نانک تیرا داس--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥

سبھ کو تیرا تُوں سبھس دا تُوں سبھنا راس--

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

سبھ تُدھَے پاسہو منگدے نِت کر ارداس--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥

جس تُوں دیہہ تِس سبھ کِچھ مِلَے اِکنا دُور ہے پاس--

ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

تُدھ باجھہُ تھاوُ کو ناہی جس پاسہو منگییَے من ویکھہُ کو نِرجاس--

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥

سبھ تُدھَے نو سالاہدے در گُرمکھا نو پرگاس--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

پنڈت پڑ پڑ اُچا کُوکدا مایا موہِ پیار--

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥

انتر برہم نہ چینئی من مُورکھ گاوار--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

دُوجے بھائے جگت پربودھدا نہ بوجھے بیچار--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥

بِرتھا جنم گوایا مر جمّے وارو وار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

جِنی ستگور سیویا تِنی ناوُ پایا بوجھہ کر بیچار--

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥

سدا سانت سُکھ من وسَے چُوکَے کُوک پُکار--

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

آپے نو آپ کھاۓ من نِرمل ہووے گُر سبدی ویچار--

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

نانک سبد رتے سے مُکت ہےَ ہر جیوُ ہیت پیار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥

ہر کی سیوا سپھل ہےَ گُرمکھ پاوَے تھائے--

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

جِس ہر بھاوے تِس گُر مِلَے سو ہر نام دھیائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥

گُر سبدی ہر پائیَے ہر پار لگھائے--

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥

منہٹھ کِنَے نہ پائیو پُچھو ویدا جائے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥

نانک ہر کی سیوا سو کرے جِس لئے ہر لائے--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥

نانک سو سُورا وریام جِن وِچھوہ دُسٹ اہنکرن ماریا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

گُرمکھ نام سالاہِ جنم سوارِیا--

ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

آپ ہوآ سدا مکت سبھ کُل نِستاریا--

ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥

سوہن سچ دُوار نام پیاریا--

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥

منمکھ مرہِ اہنکار مرن وِگاڑیا--

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥

سبھو ورتَے حکم کیا کرہِ وِچاریا--

ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

آپہو دُوجے لگ کھسم وِساریا--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥

نانک بِن ناوے سبھ دُکھ سُکھ وِساریا--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

گُر پُورے ہر نام دِڑایا تِن وِچھوہ بھرم چُکایا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

رام نام ہر کیرت گائی کر چانن مگ دِکھایا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ہؤمَے مار ایک لِو لاگی انتر نام وسایا--

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

گُرمتی جم جوہِ نہ ساکے ساچے نام سمایا--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥

سبھ آپے آپ ورتَے کرتا جو بھاوے سو نائے لایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥

جن نانک نام لئے تا جیوَے بِن ناوَے کھِن مر جایا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥

جو ملیا ہر دیبان سِیوُ سو سبھنی دیبانی ملیا--

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥

جتھے اوہُ جائے تتھے اوہُ سُرکھرُو اُس کےَ مُوہِ ڈِٹھے سبھ پاپی تریا--

ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥

اوس انتر نام نِدھان ہےَ نامو پروریا--

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥

ناوُ پُوجیئے ناوُ منّیئے نائے کِلوِکھ سبھ ہِریا--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥

جنِی نام دھیایا اِک من اِک چِت سے استھِر جگ رہیا--١١--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

آتما دیوُ پُوجیئے گُر کےَ سہج سُبھائے--

ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥

آتمے نو آتمے دی پرتیت ہوئے تا گھر ہی پرچہ پائے--

ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥

آتما اڈول نہ ڈولئی گُر کےَ بھائے سُبھائے--

ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُر وِن سہج نہ آوئی لوبھ مَیل نہ وِچھوہ جائے--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

کھِن پل ہر نام من وسَے سبھ اٹھسٹھ تیرتھ نائے--

ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

سچے مَیل نہ لگئی مل لاگَے دُوجَے بھائے--

ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

دھوتی مُول نہ اُترَے جے اٹھسٹھ تیرتھ نائے--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥

منمکھ کرم کرے اہنکاری سبھ دُکھو دُکھ کمائے--

ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نانک مَیلا اُوجل تا تھیئے جا ستگور ماہِ سمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥

منمکھ لوک سمجھائیے کدہو سمجھایا جائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥

منمکھ رلایا نہ رلے پیٔیے کِرت پھِرائے--

ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

لِو دھات دُئے راہ ہے حُکمی کار کمائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ آپنا من ماریا سبد کسوٹی لائے--

ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥

من ہی نال جھگڑا من ہی نال ستھ من ہی منجھ سمائے--

ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

من جو اِچھے سو لہے سچے سبد سُبھائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

امرت نام صد بھُنچیٔے گُرمکھ کار کمائے--

ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

وِن منے جے ہوری نال لُجھنا جاسی جنم گوایے--

ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥

منمُکھی منہٹھ ہارِیا کُوڑ کُست کمائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُر پرسادی من جِنے ہر سَیتی لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ سچ کماوے منمکھ آوے جائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥

ہر کے سنت سُنہو جن بھائی ہر ستگور کی اِک ساکھی--

ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥

جِس دھُر بھاگ ہووے مکھ مستک تِن جن لَے ہِردَے راکھی--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥

ہر امرت کتھا سرَیسٹ اُوتم گُر بچنی سہجے چاکھی--

ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥

تہ بھیا پرگاس مِٹیا اندھیارا جیو سُورج رَین کِراکھی--

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥

اِدسٹ اگوچر الکھ نِرنجن سو دیکھیا گُرمکھ آکھی--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥

ستگور سیوے آپنا سو سِر لیکھَے لائے--

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

وِچہو آپ گوَایے کے رہن سچ لِو لائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور جِنی نہ سیوِیو تِنا بِرتھا جنم گوَایے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک جو تِس بھاوے سو کرے کہنا کچھُو نہ جائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

من ویکاری ویڑیا ویکارا کرم کمائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے آگیانی پُوجدے درگہ مِلَے سجائے--

ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

آتم دیوُ پُوجیئے بِن ستگور بُوجھ نہ پائے--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

جپ تپ سنجم بھانا ستگورو کا کرمی پلَے پائے--

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک سیوا سُرت کماونی جو ہر بھاوے سو تھائے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ہر ہر نام جپہو من میرے جِت سدا سُکھ ہووَے دِن راتی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥

ہر ہر نام جپہُ من میرے جِت سِمرت سبھ کِلوِکھ پاپ لہاتی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥

ہر ہر نام جپہُ من میرے جِت دالد دُکھ بھُکھ سبھ لہہ جاتی۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥

ہر ہر نام جپہو من میرے مُکھ گُرمُکھ پریت لگاتی۔۔

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥

جِت مُکھ بھاگ لِکھیا دھُر ساچَے ہر تِت مُکھ نام جپاتی۔۔١٣۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ستگور جِنی نہ سیوِیو سبد نہ کیتو وچار۔۔

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

انتر گیان نہ آئیو مِرتک ہےَ سنسار۔۔

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

لکھ چوُراسی پھیر پیا مر جمَّے ہوئے کھُوار۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥

ستگور کی سیوا سو کرے جِس نو آپ کرائے سوئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ستگور وِچ نام نِدھان ہےَ کرم پراپت ہوئے۔۔

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥

سچ رتے گُر سبد سِیوُ تِن سچی سدا لِو ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک جِس نو میلے نہ وِچھڑَے سہج سماوَے سوئے۔۔ا۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋੁ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥

سو بھگوَتی ج بھگوتَے جانَے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُر پرسادی آپ پچھانَے۔۔

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

دھاوت راکھَے اِکت گھر آنَے۔۔

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

جیوَت مَرے ہر نام وکھانَے۔۔

ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥

ایسا بھگوَتی اُتم ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک سچ سماوَے سوئے۔۔۲۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥

انتر کپٹ بھگوَتی کہائے۔۔

ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥

پاکھنڈ پار.برہم کدے نہ پائے--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥

پر نِندا کرے انتر مل لائے--

ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥

باہر مل دھووَے من کی جُوٹھ نہ جائے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥

ستسنگت سِیوُ باد رچائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥

اندِن دُکھیا دُوجَے بھائے رچائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ہر نام نہ چیتَے بہو کرم کمائے--

ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥

پُورب لِکھیا سو میٹنا نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

نانک بِن ستگور سیوے موکھ نہ پائے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥

ستگور جِنی دھیایا سے کڑ نہ سَواہی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥

ستگور جِنی دھیایا سے ترِپت اگھاہی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥

ستگور جِنی دھیایا تِن جم ڈر ناہی--

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥

جِن کوَ ہوآ کِرپال ہر سے ستگور پیری پاہی--

ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥

تِن ایتھے اوتھے مُکھ اُجلے ہر درگہ پیدھے جاہی--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥

جو سِر سائیں نہ نِوے سو سِر دیجَے ڈار--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥

نانک جِس پِنجر مہہ بِرہا نہی سو پِنجر لَے جار--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥

مُنڈھو بھُلی نانکا پھِر پھِر جنم مُئیاس--

ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥

کستُوری کَے بھولڑے گندے ڈُمّ پئیاس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥

سو ایسا ہر نام دھیائیئےَ من میرے جو سبھنا اُپر حکم چلائے--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥

سو ایسا ہر نام جپیےَ من میرے جو انتی اؤسر لئے چھڈائے--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥

سو ایسا ہر نام جپیےَ من میرے جو من کی ترِسنا سبھ بھُکھ گوائے--

ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥

سو گُرمکھ نام جپیا وڈبھاگی تِن نِندك دُسٹ سبھ پیری پائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥

نانك نام ارادھ سبھنا تے وڈا سبھ ناوے اگےَ آن نِوائے--١۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوك م: ٣--

ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥

ویس کرے کُروپ کُلّکھنی من کھوٹےَ کُوڑیار--

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥

پِر کےَ بھانےَ نہ چلےَ حکم کرے گاوار--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥

گُر کےَ بھانےَ جو چلےَ سبھ دُکھ نِوارنہار--

ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

لِکھیا میٹ نہ سکیۓ جو دھُر لِکھیا کرتار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

من تن سَوپے کنت کوَ سبدے دھرے پیار--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥

بِن ناوَے کِنَے نہ پایا دیکھو رِدَے بیچار--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥

نانک سا سُوآلِیو سُلکھنی جے راوی سِرجنہار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

مایا موہ گُبار ہےَ تِس دا نہ دِسَے اُروار نہ پار--

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

منمُکھ اگیانی مہا دُکھ پائدے ڈُبے ہر نام وِسار--

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

بھلکے اُٹھ بہو کرم کماوہِ دُوجے بھائے پیار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥

ستگور سیوہِ آپنا بھوَجل اُترے پار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥

نانک گُرمُکھ سچ سماوہِ سچ نام اُر دھار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

ہر جل تھل مہیئل بھرپُور دُوجا ناہِ کوئے--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥

ہر آپ بہہ کرے نیاؤ کُوڑیار سبھ مار کڈھوئے--

ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥

سچِیارا دۓ وڈیائی ہر دھرم نیاؤ کیوٗاے--

ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥

سبھ ہر کی کرہُ اُستت جن گریب اناتھ راکھ لیوئے--

ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥

جیکار کیوٗ دھرمیا کا پاپی کوٗ ڈنڈ دیوئے--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥

منمُکھ مَیلی کامنی کُلّکھنی کُنار--

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

پِر چھوڈیا گھر آپنا پر پُرکھے نال پیار--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥

ترِسنا کدے نہ چُکئی جلدی کرے پُوکار--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥

نانک بِن ناوے کُروپ کُسوہنی پرہر چھوڈی بھتار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

سبد رتی سوہاگنی ستگور کےَ بھائے پیار--

ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥

سدا راوے پِر آپنا سچےَ پریم پیار--

ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ات سُوآلِیو سُندری سوبھاونتی نار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥

نانک نام سوہاگنی میلی میلنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥

ہر تیری سبھ کرہِ اُستت جِن پھاتے کاڈھیا--

ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥

ہر تُدھنو کرہِ سبھ نمسکار جِن پاپےَ تے راکھیا--

ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥

ہر نِمانیا تُوں مان ہر ڈاڈھی ہُوں تُوں ڈاڈھِیا--

ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥

ہر اہنکاریا مار نِوائے منمکھ مُوڑ سادھِیا۔۔

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥

ہر بھگتا دئے وڈیائی گریب اناتھیا۔۔١٧۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥

ستگور کےَ بھانے جو چلےَ تِس وڈیائی وڈی ہوئے۔۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ہر کا نام اُتم من وسےَ مَیٹ نہ سکےَ کوئے۔۔

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

کِرپا کرے جِس آپنی تِس کرم پراپت ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک کارن کرتے وس ہےَ گُرمکھ بوجھے کوئے۔۔١۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣۔۔

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

نانک ہر نام جِنی آرادھیا اندِن ہر لِو تار۔۔

ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥

مایا بندی کھسم کی تِن اگےَ کماوے کار۔۔

ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥

پُورَے پُورا کر چھوڈیا حُکم سوارنہار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُر پرسادی جِن بُجھیا تِن پایا موکھ دُوار--

ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥

منمُکھ حُکم نہ جاننی تِن مارے جم جندار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ جِنی ارادھیا تِنی تریا بھوٗجل سنسار--

ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

سبھ اوٗگن گُنی مِٹایا گُر آپے بخشنہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥

ہر کی بھگتا پرتیت ہر سبھ کِچھ جاندا--

ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥

ہر جیوڈ ناہی کوئی جان ہر دھرم بیچاردا--

ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥

کاڑا اندیسا کیوٗ کیجَے جا ناہی ادھرم ماردا--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥

سچا صاحِب سچ نیاوٗ پاپی نر ہاردا--

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥

سالاہِہُو بھگتھو کر جوڑ ہر بھگت جن تاردا--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

آپنے پریتم مِل رہا انتر رکھا اُر دھار--

ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

صالاحی سو پرَبھ سدا سدا گُر کےَ ہَیت پیار--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥

نانک جِس ندر کرے تِس میل لئے سائی سُہاگن نار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر سیوا تے ہر پائیَے جا کوُ ندر کرۓ--

ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

مانس تے دیوتے بھیَے دھیایا نام ہرے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥

ہوُمےَ مار مِلائین گُر کےَ سبد ترے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥

نانک سہج سمائین ہر آپنی کِرپا کرے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥

ہر آپنی بھگت کرائے وڈیائی ویکھالیئن--

ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥

آپنی آپ کرے پرتیت آپے سیوَ گھالیئن--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥

ہر بھگتا نو دےئے انند تھِر گھری بہالئن--

ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥

پاپِیا نو نہ دیئی تھِر رہن چُن نرک گھور چالئن--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥

ہر بھگتا نو دےئے پیار کر انگ نِستارئن--۱۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥

کُبُدھ ڈُومنی کُدیا قصائن پر نِندا گھٹ چُوہڑی مُٹھی کرودھ چنڈال--

ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥

کاری کڈھی کیا تھیئے جاں چارے بیٹھیا نال--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥

سچ سنجم کرنی کاراں ناون ناوَ جپیہی--

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥

نانک اگے اُوتم سیئی جے پاپاں پند نہ دیہی--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

کیا ہنس کیا بگلا جا کوُ ندر کرےئ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥

جو تِس بھاوے نانکا کاگھو ہنس کرےئ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥

کیِتا لوڑیئے کّم سو ہر پہہ آکھیئے--

ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥

کارج دےئ سوار ستگور سچ ساکھیَے--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥

سنتا سنگ نِدھان امرت چاکھیَے--

ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥

بھَے بھنجن مہروان داس کی راکھیئے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥

نانک ہر گُن گاۓ الکھ پرَبھ لاکھیئے--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس کا سبھسَے دۓ ادھار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

نانک گُرمکھ سیوِیۓ سدا سدا داتار--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ہوُ بلہاری تِن کوُ جِنی دھیایا ہر نِرنکار--

ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

اونا کے مُکھ صد اُجلے اونا نو سبھ جگت کرے نمسکار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥

ستگور ملیۓ اُلٹی بھئی نوَ نِدھ کھرچیو کھاوُ--

ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥

اٹھارہ سِدھی پِچھے لگیا پھِرن نِج گھر وسَے نِج تھاۓ--

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

انحد دھُنی صد وجدے اُنمن ہر لِو لاۓ--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک ہر بھگت تِنا کےَ من وسَے جن مستک لِکھیا دھُر پاۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ہوَ ڈھاڈھی ہر پرَبھ کھسم کا ہر کےَ در آیا--

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

ہر اندر سُنی پُوکار ڈھاڈھی مُکھ لایا--

ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥

ہر پُچھیا ڈھاڈھی سد کےَ کِت ارتھ تُوں آیا--

ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نِت دیوہُ دان دیال پرَبھ ہر نام دھیایا--

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ

ہر داتےَ ہر نام جپایا نانک پینایا--۲۱--۱--سدھ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ

سِریراگ کبیر جیوَ کا--ایکو سوآنُ کے گھرِ گاونا

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥

جننی جانت سُت بڈا ہوت ہےَ اتنا کُو نہ جانےَ جے دِن دِن اودھ گھٹت ہےَ--

ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥

مور مور کر اِدھک لاڈ دھر پیکھت ہی جمراوُ ہسےَ--۱--

ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥

ایسا تَیں جگ بھرم لایا--

ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیسے بوجھے جب موہیا ہےَ مایا--ا--رہاؤ--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥

کہت کبیر چھوڈ بِکھیا رس اِت سنگت نِہچؤ مرنا--

ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

رمئیا جپہو پرانی انت جیون بانی اِن بِدھ بھَو ساگر ترنا--٢--

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

جاں تِس بھاوے تا لاگَے بھاؤ--

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

بھرم بھُلاوا وِچھو جائے--

ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥

اُپجے سہج گیان مت جاگَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥

گُر پرساد انتر لِو لاگَے--٣--

ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥

اِت سنگت ناہی مرنا--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

حکم پچھان تا کھسمے مِلنا--ا--رہاؤ دوجا--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥

سِریراگ تِرلوچن کا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥

مایا موہ من آگلڑا پرانی جرا مرن بھوٗ وِسر گیا--

ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥

کُٹنب دیکھ بِگسہِ کملا جیو پر گھر جوہہِ کپٹ نرا--ا--

ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥

دُوڑا آئیوہِ جمہِ تنا--

ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

تِن آگلڑے مَے رہن نہ جائے--

ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥

کوئی کوئی ساجن آئے کہَے--

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥

مِل میرے بیٹھُلا لَے باہڑی ولائے--

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل میرے رمئیا مَے لیہِ چھڈائے--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥

انِک انِک بھوگ راج بسرے پرانی سنسار ساگر پَے امر بھیا--

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥

مایا مُوٹھا چیتس ناہی جنم گوائیو آلسیا--۲--

ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥

بِکھم گھور پنتھ چالنا پرانی رَوِ سس تہ نہ پرَویس--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥

مایا موہ تب بِسر گیا جاں تجیئلے سنسارں--۳--

ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥

آج میرَے من پرگٹ بھیا ہےَ پیکھیئلے دھرمراوَ--

ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

تہ کر دل کرن مہابلی تِن آگلڑے مَے رہن نہ جائے--۴--

ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥

جے کو مُوں اُپدیس کرت ہےَ تا ون ترِن رتڑا نارائنا--

ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥

اےَ جی تُوں آپے سبھ کِچھ جاندا بدت ترِلوچن رامئیا--۵--۲--

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥

سریراگ بھگت کبیر جیوُ کا--

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

اچرج ایک سُنھو رے پنڈیا اب کِچھ کہن نہ جائی--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥

سُر نر گن گندھرب جِن موہے ترِبھون میکھلی لائی--۱--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥

راجا رام انحد کِنگُری باجَے--

ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی دِسٹ ناد لِو لاگَے--ا--رہاؤ--

ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥

بھاٹھی گگن سِنگیا ار چُنگیا کنک کلس اک پایا--

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥

تِس مہہ دھار چُوۓ ات نِرمل رس مہہ رسن چُوایا--٢--

ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥

ایک جو بات انُوپ بنی ہےَ پَون پیالہ ساجِیا--

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥

تین بھون مہہ ایکو جوگی کہو کوَن ہےَ راجا--٣--

ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ایسے گیان پرگٹیا پُرکھوتم کہو کبیر رنگ راتا--

ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥

اوَر دُنی سبھ بھرم بھُلانی من رام رسائن ماتا--٤--٣--

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥

سریراگ بانی بھگت بینی جیوٗ کی-- پہریا کےَ گھر گاونا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

رے نر گربھ کُنڈل جب آچھت اُردھ دھیان لِو لاگا--

ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥

مرِتک پِنڈ پد مد نہ اہنِس ایک اگیان سو ناگا--

ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥

تے دِن سمل کسٹ مہا دُکھ اب چِت اِدھک پساریا--

ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥

گربھ چھوڈ مرِت منڈل آیا تؤ نرہر منہُ بِساریا--ا--

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥

پھِر پچھتاوہگا مُوڑیا تُوں کوَن کُمت بھرم لاگا--

ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چیت رام ناہی جم پُر جاہِگا جن بِچرے انرادھا--ا--رہاؤ--

ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥

بال بِنود چِند رس لاگا کھِن کھِن موہِ بیاپَے--

ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥

رس مِس میدھ امرِت بِکھ چاکھی تؤ پنچ پرگٹ سنتاپَے--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥

جپ تپ سنجم چھوڈ سُکرِت مت رام نام نہ ارادھیا--

ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥

اُچھلِیا کام کال مت لاگی تؤ آن سکت گل باندھیا--۲--

ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ترن تیج پر تریہ مُکھ جوہَے سر اپسر نہ پچھانیا--

ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥

اُنمت کام مہا بِکھ بھُولَے پاپ پُنّ نہ پچھانیا--

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥

سُت سنپت دیکھ ایہو من گربیا رام رِدَے تے کھویا--

ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥

اور مرت مایا من تولے توٗ بھگ مُکھ جنم وِگویا--۳--

ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

پُنڈر کیَس کُسم تے دھوٗلے سپت پاتال کی بانی--

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥

لوچن سرَمہِ بُدھ بل ناٹھی تا کام پوَس مادھانی--

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥

تا تے بِکھَے بھئی مت پاوس کایا کمل کُملانا--

ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥

اوَگت بان چھوڈ مرِت منڈل توٗ پاچھے پچھُتانا--۴--

ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

نِکُٹی دیہہ دیکھ دھُن اُپجَے مان کرت نہی بُوجھَے--

ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥

لالچ کرَے جیون پد کارن لوچن کچھُو نہ سُوجھے--

ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥

تھاکا تیج اُڈِیا من پنکھی گھر آنگن نہ سکھائی--

ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥

بینی کہے سُنہو رے بھگتہو مرن مکت کِن پائی--۵--

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥

سِریراگ--

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥

توہی موہی موہی توہی انتر کیَسا--

ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥

کنک کٹِک جل ترنگ جیسیا--ا--

ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥

جوُ پے ہم نہ پاپ کرنتا اہے اننتا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتِت پاون نام کیَسے ہُنتا--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ੍ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تُمھ جو نائک آچھوُ انترجامی--

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥

پرَبھ تے جن جانیجَے جن تے سُوآمی--۲--

ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ ॥

سریر آرادھے مو کوُ بیچار دیہُو--

ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੩॥

رویداس سم دل سمجھاوے کوُو--۳--

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੪

راگ ماجھ چوپدے گھر ۱ محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ نِربھوٗ نِرویر اکال مُورت اجُونی سَیبھں گُر پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ہر ہر نام مَے ہر من بھایا--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

وڈبھاگی ہر نام دھیایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥

گُر پُورَے ہر نام سِدھ پائی کو وِرلا گُرمت چلَے جیوٗ--۱--

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥

مَے ہر ہر کھرچ لئیا بن ّ پلَے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥

میرا پران سکھائی سدا نال چلَے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥

گُر پُورَے ہر نام دِڑایا ہر نِہچل ہر دھن پلَے جیوٗ--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥

ہر ہر سجن میرا پریتم رایا--

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥

کوئی آن مِلاوے میرے پران جیوایا--

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ہۄ رہِ نہ سکا بِن دیکھے پریتما مَے نیر وہے وہِ چلَے جیئو--٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥

ستگور مِتر میرا بال سکھائی--

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ہۄ رہِ نہ سکا بِن دیکھے میری مائی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

ہر جیئو کِرپا کرہُ گُر میلھو جن نانک ہر دھن پلَے جیئو--٤--١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ٤--

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

مدھُسودن میرے من تن پرَانا--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ہۄ ہر بِن دُوجا اور نہ جانا--

ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥

کوئی سجن سنت مِلَے وڈبھاگی مَے ہر پرَبھ پیارا دسَے جیئو--١--

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥

ہۄ من تن کھوجی بھال بھالائی--

ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

کیوُ پیارا پریتم مِلَے میری مائی--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥

مِل ستسنگت کھوج دسائی وِچ سنگت ہر پرَبھ وسَے جیو--۲--

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥

میرا پیارا پریتم ستگور رکھوالا--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ہم بارِک دِین کرہُ پرَتپالا--

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥

میرا مات پِتا گُر ستگور پُورا گُر جل مِل کمل وِگسے جیو--۳--

ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥

مَے بِن گُر دیکھے نید نہ آوےَ--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥

میرے من تن ویدن گُر بِرہُ لگاوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ہر ہر دئیا کرہُ گُر میلھو جن نانک گُر مِل رہسَے جیو--۴--۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥

ہر گُن پڑیئےَ ہر گُن گُنیےَ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥

ہر ہر نام کتھا نِت سُنیئے--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

مِل ستسنگت ہر گُن گائے جگ بھوٗجل دُتر ترِیَئے جیوٗ--ا--

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥

آوٗ سکھی ہر میل کریہا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥

میرے پریتم کا مَے دئے سنیہا--

ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

میرا مِتر سکھا سو پریتم بھائی مَے دسے ہر نرہریَئے جیوٗ--٢--

ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥

میری بیدن ہر گُر پُورا جانَے--

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥

ہوٗ رہِ نہ سکا بِن نام وکھانے--

ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥

مَے اوٗکھدھ منتر دیجَے گُر پُورے مَے ہر ہر نام اُدھریَئے جیوٗ--٣--

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

ہم چاترِک دِین ستگور سرنائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥

ہر ہر نام بُوند مُکھ پائی--

ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ہر جلندِھ ہم جل کے مینے جن نانک جل بِن مریَئے جیوٗ--٤--٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہر جن سنت مِلھو میرے بھائی--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥

میرا ہر پرَبھ دسہو مےَ بھُکھ لگائی--

ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥

میری سردھا پُور جگجیون داتے مِل ہر درسن من بھیجےَ جیوُ--ا--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

مِل ستسنگ بولی ہر بانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ہر ہر کتھا میرَے من بھانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر ہر امرِت ہر من بھاوے مِل ستگور امرِت پیجےَ جیوُ--۲--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

وڈبھاگی ہر سنگت پاوہِ--

ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥

بھاگہین بھرم چوٹا کھاوہِ--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥

بِن بھاگا ستسنگ نہ لبھے بِن سنگت مَیل بھریجےَ جیوُ--۳--

ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥

مَے آئے مِلھو جگجیون پیارے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر نام دئِیا من دھارے--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

گُرمت نام میٹھا من بھایا جن نانک نام من بھیجَے جیوَ--۴--۴--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ہر گُر گیان ہر رس ہر پایا--

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥

من ہر رنگ راتا ہر رس پیائیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر ہر نام مُکھ ہر ہر بولی من ہر رس ٹل ٹُل پوَدا جیوَ--۱--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥

آوہُ سنت مَے گل میلائیَے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥

میرے پریتم کی مَے کتھا سُنائیَے--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر کے سنت مِلھو من دیوا جو گُربانی مُکھ چوَدا جیوَ--۲--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

وڈبھاگی ہر سنت مِلایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

گُر پُورے ہر رس مُکھ پایا--

ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥

بھاگہین ستگور نہی پایا منمکھ گربھ جونی نِت پئُدا جیئُ--٣--

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

آپ دیال دئِیا پرَبھ دھاری--

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥

مل ہئُمَے بِکھیا سبھ نِواری--

ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

نانک ہٹ پٹّن وِچ کانیا ہر لَیندے گُرمکھ سَودا جیئُ--٤--٥--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ٤--

ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

ہئُ گُن گووِند ہر نام دھیائی--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

مِل سنگت من نام وسائی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر پرَبھ اگم اگوچر سُوآمی مِل ستگور ہر رس کیچَے جیئُ--١--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

دھن دھن ہر جن جِنی ہر پربھ جاتا--

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

جائے پُچھا جن ہر کی باتا--

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥

پاوَ ملووا مل مل دھووا مِل ہر جن ہر رس پیچَے جیوَ--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥

ستگور داتَے نام دِڑایا--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

وڈبھاگی گُر درسن پایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥

امرت رس سچ امرِت بولی گُر پُورے امرِت لیچَے جیوَ--۳--

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥

ہر ستسنگت ست پُرکھ مِلائیَے--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

مِل ستسنگت ہر نام دھیائیَے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥

نانک ہر کتھا سُنی مُکھ بولی گُرمت ہر نام پریچَے جیوَ--۴--۶--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ۴--

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥

آوہُ بھینے تُسی مِلہو پیارِیا--

ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥

جو میرا پریتم دسے تِس کےَ ہوُ وارِیا--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥

مِل ستسنگت لدھا ہر سجن ہوُ ستگور وِٹھو گھُمائیا جیوُ--ا--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥

جہ جہ دیکھا تہ تہ سُوآمی--

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تُو گھٹ گھٹ رَویا انترجامی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

گُر پُورَے ہر نال دِکھالیا ہوُ ستگور وِٹھو صد واریا جیوُ--۲--

ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ایکو پوَن ماٹی سبھ ایکا سبھ ایکا جوت سبائیا--

ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥

سبھ اِکا جوت ورتےَ بھِن بھِن نہ رلئی کسےَ دی رلائیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥

گُر پرسادی اِک ندری آیا ہوُ ستگور وِٹھو وتاِیا جیوُ--۳--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

جن نانک بولےَ امرت بانی--

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥

گُرسِکھاں کےَ من پیاری بھانی--

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥

اُپدیس کرے گُر ستگور پُورا گُر ستگور پراُپکارِیا جیوَ--۴--۷--

ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥

ست چوَپدے محلے چوَتھے کے--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ماجھ محلّہ ۵ چوَپدے گھر ا--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥

میرا من لوچےَ گُر درسن تائی--

ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

بِلپ کرے چاترِک کی نیائی--

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ترِکھا نہ اُترَے سانت نہ آوےَ بِن درسن سنت پیارے جیوَ--ا--

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ گھولی جیوَ گھول گھُمائی گُر درسن سنت پیارے جیوَ--ا--رہاوَ--

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

تیرا مُکھ سُہاوا جیوَ سہج دھُن بانی--

ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥

چِر ہوآ دیکھے سارِنگپانی--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

دھنّ سو دیس جہا توُں وسیا میرے سجن میت مُرارے جیوَ--۲--

ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ گھولی ہوَ گھول گھُمائی گُر سجن میت مُرارے جیوَ--ا--رہاوَ--

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥

اِک گھڑی نہ مِلتے تا کلجُگ ہوتا--

ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ہُن کد ملییَے پِریا تُدھ بھگونتا--

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥

موہِ رَین نہ وِہاوَے نید نہ آوےَ بِن دیکھے گُر دربارے جیوَ--۳--

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ گھولی جیوَ گھول گھُمائی تِس سچے گُر دربارے جیوَ--ا--رہاوَ--

ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

بھاگ ہوآ گُر سنت مِلایا--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ اِبناسی گھر مہہ پایا--

ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥

سیوَ کری پل چسا نہ وِچھُڑا جن نانک داس تُمارے جیوَ--۴--

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

ہوَ گھولی جیوَ گھول گھُمائی جن نانک داس تُمارے جیوَ--رہاوَ--ا--۸--

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ ماجھ محلّہ ۵--

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥

سا رُت سُہاوی جِت تُدھ سمالی--

ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥

سو کّمّ سُوہیلا جو تیری گھالی--

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥

سو رِدا سُوہیلا جِت رِدَے تُوں وٹھا سبھنا کے داتارا جیوَ--۱--

ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥

تُوں ساجھا صاحِب باپ ہمارا--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥

نوَ نِدھ تیرَے اکُھٹ بھنڈارا--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥

جِس تُوں دیہہ س ترِپت اگھاوے سوئی بھگت تُمارا جیوَ--۲--

ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥

سبھ کو آسَے تیری بیٹھا--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥

گھٹ گھٹ انتر تُوںہَے وُٹھا--

ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥

سبھے ساجھیوال سدائن تُوں کسَے نہ دِسہہ باہرا جیوَ--۳--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥

تُوں آپے گُرمُکھ مُکت کرائہِ--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥

تُوں آپے منمُکھ جنم بھوائہہ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥

نانک داس تیرَے بلہارَے سبھ تیرا کھیل دساہرا جیوٗ--۴--۲--۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥

انحد واجَے سہج سُوہیلا--

ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥

سبد انند کرے صد کیلا--

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥

سہج گُپھا مہہ تاڑی لائی آسن اُوچ سوارِیا جیوٗ--١--

ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

پھِر گھِر اپنے گِرہ مہہ آیا--

ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥

جو لوڑیدا سوئی پایا--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

ترِپت اگھائے رہیا ہےَ سنتھو گُر انبھوٗ پُرکھ دِکھاریا جیوٗ--٢--

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥

آپے راجن آپے لوگا--

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥

آپ نِربانی آپے بھوگا--

ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥

آپے تخت بہَے سچ نیائی سبھ چُوکی کُوک پُکاریا جیوَ--٣--

ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥

جیہا ڈِٹھا مَے تیہو کہیا--

ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥

تِس رس آیا جِن بھید لہیا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥

جوتی جوت ملی سُکھ پایا جن نانك اِک پساریا جیوَ--٤--٣--١٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥

جِت گھر پِر سوہاگ بنایا--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

تِت گھر سکھیئے منگل گایا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

اَند بِنود تِتَے گھرسوہہِ جو دھن کنت سِگاری جیوَ--١--

ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥

سا گُنوَنتی سا وڈبھاگن--

ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥

پُترونتی سیلونت سوہاگن--

ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

رُوپوَنت سا سُگھڑ بِچکھن جو دھن کنت پیاری جیوَ--۲--

ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥

اچارونت سائی پردھانے--

ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥

سبھ سِنگار بنے تِس گیانے--

ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

سا کُلونتی سا سبھرائی جو پِر کےَ رنگ سواری جیوَ--۳--

ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥

مہما تِس کی کہن نہ جائے--

ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥

جو پِر میل لئی انگ لائے--

ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥

تھِر سُہاگ ور اگم اگوچر جن نانک پریم سادھاری جیوَ--۴--۴--۱۱--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥

کھوجت کھوجت درسن چاہے--

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥

بھات بھات بن بن اوگاہے--

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥

نِرگُن سرگُن ہر ہر میرا کوئی ہےَ جیوُ آن مِلاوَے جیوُ--ا--

ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥

کھٹ ساست بچرت مُکھ گیانا--

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥

پُوجا تِلک تیرتھ اِسنانا--

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥

نِولی کرم آسن چوُراسی اِن مہہ سانت نہ آوےَ جیوُ--۲--

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥

انِک برکھ کیئے جپ تاپا--

ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥

گوَن کیا دھرتی بھرماتا--

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥

اِک کھِن ہِردَے سانت نہ آوےَ جوگی بہوڑ بہوڑ اُٹھ دھاوے جیوُ--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کر کرپا موہِ سادھ مِلایا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥

من تن سیتل دھیرج پایا--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥

پرَبھ اِبناسی بسیا گھٹ بھیتر ہر منگل نانک گاوے جیوُ--۴--۵--۱۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥

پاربرہم اپرمپر دیوا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

اگم اگوچر الکھ ابھیوا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥

دین دیال گوپال گوبِندا ہر دھیاوہُ گُرمکھ گاتی جیوُ--۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

گُرمکھ مدھسُودن نِستارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥

گُرمکھ سنگی کِرسن مُرارے--

ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥

دیال دمودر گُرمکھ پائیَے ہورت کِتے نہ بھاتی جیوُ--۲--

ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥

نِرہاری کیسو نِروَیرا--

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥

کوٹ جنا جا کے پُوجھ پیرا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥

گُرمکھ ہِردے جا کےَ ہر ہر سوئی بھگت اِکاتی جیوُ--۳--

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥

اموگھ درسن بےانت اپارا--

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

وڈ سمرتھ سدا داتارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥

گُرمکھ نام جپیَے تِت تریَے گت نانک وِرلی جاتی جیوُ--۴--۶--۱۳--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥

کہیا کرنا دِتا لَینا--

ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥

گریبا اناتھا تیرا مانا--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

سبھ کِچھ تُوںہےَ تُوںہےَ میرے پیارے تیری قُدرت کوُ بل جائی جیوُ--۱--

ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥

بھانےَ اُجھڑ بھانےَ راہا--

ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥

بھانے ہر گُن گُرمکھ گاواہا--

ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

بھانَے بھرم بھوَے بہو جُونی سبھ کِچھ تسَے رجائی جیو--٢--

ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥

نہ کو مُورکھ نہ کو سِیانا--

ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

ورتَے سبھ کِچھ تیرا بھانا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

اگم اگوچر بےانت اتھاہا تیری قیمت کہن نہ جائی جیو--٣--

ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

کھاک سنتن کی دیہو پیارے--

ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥

آئے پیا ہر تیرَے دُوارے--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

درسن پیکھت من آگھاوے نانک مِلن سُبھائی جیو--٤--٧--١٤--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥

دُکھ تدے جا وِسر جاوَے--

ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥

بھُکھ ویاپَے بہو بِدھ دھاوَے--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

سِمرت نام سدا سُوہیلا جِس دیوَے دِین دیالا جیوُ--١--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥

ستگور میرا وڈ سمرتھا--

ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥

جیے سمالی تا سبھ دُکھ لتھا--

ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

چِنتا روگ گئی ہوُ پیڑا آپ کرے پرَتِپالا جیوُ--٢--

ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥

بارِک وانگی ہوُ سبھ کِچھ منگا--

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥

دیدے توٹ ناہی پرَبھ رنگا--

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

پیری پَے پَے بہت منائی دِین دیال گوپالا جیوُ--٣--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

ہوُ بلہاری ستگور پُورے--

ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥

جِن بندھن کاٹے سگلے میرے--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ہِردَے نام دے نِرمل کیئۓ نانک رنگ رسالہ جیئو--۴--۸--۱۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥

لال گوپال دیال رنگیلے--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥

گہر گمبھیر بےانت گووِندے--

ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥

اُوچ اتھاہ بےانت سُوآمی سِمر سِمر ہو جیواں جیئو--۱--

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥

دُکھ بھنجن نِدھان امولے--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥

نِربھو نِرویر اتھاہ اتولے--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥

اکال مُورت اجونی سنبھَو من سِمرت ٹھنڈا تھِیواں جیئو--۲--

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥

سدا سنگی ہر رنگ گوپالا--

ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

اُوچ نیچ کرے پرتِپالا--

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥

نام رسائن من ترپتائن گُرمکھ امرت پیواں جیوٗ--٣--

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥

دُکھ سُکھ پیارے تُدھ دھیائی--

ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥

ایہہ سُمِت گوُرُو تے پائی--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥

نانک کی دھر توُں ہے ٹھاکر ہر رنگ پار پریواں جیوٗ--٤--٩--١٦--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥

دھنّ سو ویلا جت مَے ستگور مِلیا--

ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥

سپھل درسن نیتر پیکھت تریا--

ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥

دھنّ مُورت چسے پل گھڑِیا دھنّ سو اوۓ سنجوگا جیوٗ--١--

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥

اُدم کرت من نِرمل ہوآ--

ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥

ہر مارگ چلت بھرم سگلا کھویا--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥

نام نِدھان ستگورو سُنایا مِٹ گئے سگلے روگا جیوٗ--٢--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

انتر باہر تیری بانی--

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥

تُدھ آپ کتھی تَے آپ وکھانی--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥

گُر کہیا سبھ ایکو ایکو اوَر نہ کوئی ہوئگا جیوٗ--٣--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥

امرت رس ہر گُر تے پِیا--

ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥

ہر پینن نام بھوجن تھِیا--

ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥

نام رنگ نام چوج تماسے ناوٗ نانک کینے بھوگا جیوٗ--٤--١٠--١٧--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥

سگل سنتن پہہ وسط اک مانگوٗ--

ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥

کروٗ بِننتی مان تِیاگوٗ--

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥
وار وار جائی لکھ وریا دیہو سنتن کی دھورا جیوٗ--ا--

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥
تُم داتے تُم پُرکھ بِدھاتے--

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
تُم سمرتھ سدا سُکھداتے--

ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥
سبھ کو تُم ہی تے ورساوے اؤسر کرہُ ہمارا پُورا جیوٗ--۲--

ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥
درسن تیرَے بھون پُنیتا--

ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥
آتم گڑ بِکھم تِنا ہی جیتا--

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥
تُم داتے تُم پُرکھ بِدھاتے تُدھ جیوڈ اوَر نہ سُورا جیوٗ--۳--

ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥
رین سنتن کی میرَے مُکھ لاگی--

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥
دُرمت بِنسی کُبدھ ابھاگی--

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥
سچ گھر بَیس رہے گُن گائے نانک بِنسے کُورا جیوٗ--۴--اا--۱۸--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥

وِسر ناہی ایوَڈ داتے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

کر کِرپا بھگتن سنگ راتے--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥

دِنس رَین جیو تُدھ دھیائی ایہو دان موہِ کرنا جیوَ--۱--

ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥

ماٹی اندھی سُرت سمائی--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥

سبھ کِچھ دیا بھلِیا جائی--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥

اند بِنود چوج تماسے تُدھ بھاوے سو ہونا جیوَ--۲--

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥

جِس دا دِتا سبھ کِچھ لَینا--

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥

چھتیہ امرِت بھوجن کھانا--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥

سَیج سُکھالی سیتل پوَنا سہج کَیل رنگ کرنا جیوَ--۳--

ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥

سا بُدھ دیجَے جِت وِسرہِ ناہی--

ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥

سا مت دیجَے جِت تُدھ دھیائی--

ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

ساس ساس تیرے گُن گاوا اوٹ نانک گُر چرنا جیوُ--۴--۱۲--۱۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥

صِفت سالاہن تیرا حُکم رجائی--

ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥

سو گیان دھیان جو تُدھ بھائی--

ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

سوئی جپ جو پربھ جیوُ بھاوے بھانَے پُور گیانا جیوُ--۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥

امرت نام تیرا سوئی گاوَے--

ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

جو صاحِب تیرَے من بھاوے--

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥

توُں سنتن کا سنت تُمارے سنت صاحِب من مانا جیوُ--۲--

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

تُوں سنتن کی کرہِ پرِتپالا--

ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥

سنت کھیلہِ تُم سنگ گوپالا--

ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥

اپنے سنت تُدھ کھرے پیارے تُو سنتن کے پرَانا جیوَ--٣--

ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥

اُن سنتن کےَ میرا من قُربانے--

ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥

جِن تُوں جاتا جو تُدھ من بھانے--

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

تِن کےَ سنگ سدا سُکھ پایا ہر رس نانک ترِپت اگھانا جیوَ--٤--١٣--٢٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥

تُوں جلنِدھ ہم مین تُمارے--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥

تیرا نام بُوند ہم چاترِک تکھِہارے--

ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

تُمری آس پیاسا تُمری تُم ہی سنگ من لینا جیوَ--١--

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥

جیو بارِک پی کھیر اگھاوے--

ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

جیو نِردھن دھن دیکھ سُکھ پاوے--

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ترِکھاونت جل پیوت ٹھنڈھا تیوٗ ہر سنگ ایہہ من بھینا جیوٗ--٢--

ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

جیو اندھیارے دیپک پرگاسا--

ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

بھرتا چِتوت پُورن آسا--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥

مِل پریتم جیو ہوت انندا تیوٗ ہر رنگ من رنگینا جیوٗ--٣--

ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

سنتن مو کوٗ ہر مارگ پایا--

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥

سادھ کرِپال ہر سنگ گجھایا--

ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥

ہر ہمرا ہم ہر کے داسے نانک سبد گُورُو سچ دِینا جیوٗ--٤--١٤--٢١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥

امرت نام سدا نرملیا--

ਸੁਖਦਾਈ ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥

سکھدائی دوکھ بڈارن ہریا--

ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥

اور صاد چکھ سگلے دیکھے من ہر رس سبھ تے میٹھا جیوٗ--ا--

ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

جو جو پیوَے سو ترپتاوَے--

ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥

امر ہووَے جو نام رس پاوَے--

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥

نام ندھان تسہہ پراپت جس سبد گورو من وُوٹھا جیوٗ--٢--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥

جن ہر رس پایا سو ترپت اگھانا--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥

جن ہر صاد پایا سو ناہِ ڈُلانا--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥

تسہہ پراپت ہر ہر نامہ جس مستک بھاگیٹھا جیوٗ--٣--

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ہر اِکس ہتھ آیا ورسانے بہتیرے--

ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥

تِس لگ مُکت بھئے گھنیرے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥

نام نِدھانا گُرمُکھ پائیَے کہو نانک وِرلی ڈیٹھا جیوَ--۴--۱۵--۲۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥

نِدھ سِدھ رِدھ ہر ہر ہر میرَے--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥

جنم پدارتھ گہر گمبھیرَے--

ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

لاکھ کوٹ کُھسیا رنگ راوَے جو گُر لاگا پائی جیوَ--۱--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥

درسن پیکھت بھئے پُنیتا--

ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥

سگل اُدھارے بھائی میتا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥

اگم اگوچر سُوآمی اپنا گُر کِرپا تے سچ دھیائی جیوَ--۲--

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥

جا کوُ کھوجہِ سرب اُپائے--

ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥

وڈبھاگی درسن کو وِرلا پائے--

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

اُوچ اپار اگوچر تھانا اوہ محل گُورُو دیکھائی جیو--٣--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

گہر گمبھیر امرِت نام تیرا--

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥

مُکت بھیا جِس رِدَے وسیرا--

ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥

گُر بندھن تِن کے سگلے کاٹے جن نانک سہج سمائی جیو--٤--١٦--٢٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥

پرَبھ کِرپا تے ہر ہر دھیاوؤ--

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥

پربھُو دئِیا تے منگل گاوؤ--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥

اُوٹھت بیٹھت سووت جاگت ہر دھیائیئے سگل اوردا جیو--١--

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥

نام اؤکھدھ مو کوٗ سادھُو دیا--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥

کِلبِکھ کاٹے نِرمل تھیا--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥

اند بھیا نِکسی سبھ پیرا سگل بِناسے دردا جیوٗ--٢--

ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

جِس کا انگ کرے میرا پیارا--

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥

سو مُکتا ساگر سنسارا--

ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ست کرے جِن گُورُو پچھاتا سو کاہے کوٗ ڈردا جیوٗ--٣--

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥

جب تے سادُھو سنگت پائے--

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥

گُر بھیٹت ہوٗ گئی بلائے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥

ساس ساس ہر گاوَے نانک ستگور ڈھاک لیا میرا پڑدا جیوٗ--٤--١٧--٢٤--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلہ ۵--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

اوت پوت سیوک سنگ راتا--

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

پرَبھ پرَتِپالے سیوک سُکھداتا--

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

پانی پکھا پیسوُ سیوک کےَ ٹھاکر ہی کا آہر جیوُ--ا--

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

کاٹ سِلک پرَبھ سیوا لایا--

ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

حُکم صاحب کا سیوک من بھایا--

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥

سوئی کماوَے جو صاحب بھاوے سیوک انتر باہر ماہر جیوُ--۲--

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥

توُں دانا ٹھاکر سبھ بِدھ جانہِ--

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥

ٹھاکر کے سیوک ہر رنگ مانہہ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥

جو کِچھ ٹھاکر کا سو سیوک کا سیوک ٹھاکر ہی سنگ جاہر جیوُ--۳--

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

اپنے ٹھاکر جو پہرایا--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

بہُر نہ لیکھا پُچھ بلایا--

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥

تِس سیوک کےَ نانک کُربانی سو گہر گبھیرا گوُہر جیوُ--۴--۱۸--۲۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥

سبھ کِچھ گھر مہہ باہر ناہی--

ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥

باہر ٹولےَ سو بھرم بھُلاہی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

گُر پرسادی جِنی انتر پایا سو انتر باہر سُوہیلا جیوُ--۱--

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥

جھِم جھِم ورسےَ امرت دھارا--

ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

من پیوَے سُن سبد بیچارا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

اند بِنود کرے دِن راتی سدا سدا ہر کیلا جیوُ--۲--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥

جنم جنم کا وِچھڑیا ملیا--

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥

سادھ کرِپا تے سُوکا ہریا--

ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

سُمت پائے نام دھیائے گُرمکھ ہوئے میلا جیوٗ--۳--

ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

جل ترنگ جِیو جلہہ سمایا--

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

تیوٗ جوتی سنگ جوت مِلایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥

کہو نانک بھرم کٹے کِواڑا بہُڑ نہ ہوئیےَ جوٗلا جیوٗ--۴--۱۹--۲۶--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥

تِس قُربانی جِن توُں سُنیا--

ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥

تِس بلہاری جِن رسنا بھنیا--

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥

وار وار جائی تِس وِٹہو جو من تن تُدھ آرادھے جیوٗ--۱--

ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

تِس چرن پکھالی جو تیرَے مارگ چالَے--

ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥

نَین نِہالی تِس پُرکھ دیالَے--

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥

من دَیوا تِس اپنے ساجن جِن گُر مِل سو پرَبھ لادھے جیوُ--٢--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥

سے وڈبھاگی جِن تُم جانے--

ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥

سبھ کےَ مدھے الپت نِربانے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥

سادھ کےَ سنگ اُن بھوٗجل تریا سگل دُوت اُن سادھے جیوُ--٣--

ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

تِن کی سرن پرِیا من میرا--

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥

مان تان تج موہ اندھیرا--

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੭॥

نام دان دیجےَ نانک کوُ تِس پرَبھ اگم اگادھے جیوُ--٤--٢٠--٢٧--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥

توُں پیڈُ ساکھ تیری پھُولی--

ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥

توُں سُوکھم ہوآ استھُولی--

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

تُوں جلنِدھ تُوں پھَین بُدبُدا تُدھ بِن اور نہ بھالیئے جیوُ--ا--

ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥

تُوں سُوت منیئے بھی تُوںہے--

ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥

تُوں گنٹھی میَر سِر تُوںہے--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

آد مدھ انت پرَبھ سوئی اوَر نہ کوئے دِکھالیئےَ جیوُ--٢--

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

تُوں نِرگُن سرگُن سُکھداتا--

ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

تُوں نِربان رسیا رنگ راتا--

ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥

اپنے کرتب آپے جانہِ آپے تُدھ سمالیئے جیوُ--٣--

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥

تُوں ٹھاکر سیوک پھُن آپے--

ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥

تُوں گُپت پرگٹ پرَبھ آپے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੮॥

نانک داس سدا گُن گاوَے اِک بھوری ندر نِہالیئےَ جیوُ--٤--٢١--٢٨--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

سپھل سو بانی جِت نام وکھانی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥

گُر پرساد کِنَے وِرلَے جانی--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

دھنّ سو ویلا جِت ہر گاوت سُننا آئے تے پروانا جیوَ--۱--

ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥

سے نیتر پروان جِنی درسن پیکھا--

ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥

سے کر بھلے جِنی ہر جس لیکھا--

ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥

سے چرن سُہاوے جو ہر مارگ چلے ہوَ بل تِن سنگ پچھانا جیوَ--۲--

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

سُن ساجن میرے میت پیارے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥

سادھسنگ کھِن ماہِ اُدھارے--

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥

کلِوکھ کاٹ ہوآ من نِرمل مِٹ گئے آون جانا جیوَ--۳--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥

دُئے کر جوڑ اِک بِنوٗ کریجَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥

کر کِرپا ڈُبدا پتھر لیجَے--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥

نانک کوٗ پرَبھ بھیَے کِرپالا پرَبھ نانک من بھانا جیوٗ--۴--۲۲--۲۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥

امرت بانی ہر ہر تیری--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥

سُن سُن ہووَے پرم گت میری--

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥

جلن بُجھی سیتل ہوئے منوٗآ ستگور کا درسن پائے جیوٗ--ا--

ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥

سُوکھ بھیا دُکھ دُور پرانا--

ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥

سنت رسن ہر نام وکھانا--

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥

جل تھل نیر بھرے سر سُبھر بِرتھا کوئے نہ جائے جیوٗ--۲--

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥

دئیا دھاری تِن سِرجنہارے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

جیا جنت سگلے پرَتِپارے--

ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥

مہروان کرِپال دیالا سگلے ترِپت اگھائے جیوٗ--٣--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥

ون ترِن ترِبھون کیتَون ہرِیا--

ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥

کرنہار کھِن بھیتر کرَیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥

گُرمکھ نانک تسَے ارادھے من کی آس پُجائے جیوٗ--٤--٢٣--٣٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥

توُں میرا پِتا توُںہَے میرا ماتا--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

توُں میرا بندھپ توُں میرا بھراتا--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥

توُں میرا راکھا سبھنی تھائی تا بھوٗ کیہا کاڑا جیوٗ--١--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥

تُمری کِرپا تے تُدھ پچھانا--

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥

تُوں میری اوٹ تُوںہے میرا مانا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥

تُجھ بِن دُوجا اور نہ کوئی سبھ تیرا کھیل اکھاڑا جیوُ--٢--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥

جیا جنت سبھ تُدھ اُپائے--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥

جِت جِت بھانا تِت تِت لائے--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥

سبھ کِچھ کِیتا تیرا ہووَے ناہی کِچھ اساڑا جیوُ--٣--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

نام دھیائے مہا سُکھ پایا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥

ہر گُن گائے میرا من سیتلایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥

گُر پُورَے وجی وادھائی نانک جِتا بِکھاڑا جیوُ--٤--٢٤--٣١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

جیا پران پربھ منہہ ادھارا--

ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥

بھگت جیوہِ گُن گائے اپارا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥

گُن نِدھان امرِت ہر نامہ ہر دھیائے دھیائے سُکھ پایا جیوَ--ا--

ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥

منسا دھار جو گھر تے آوےَ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

سادھسنگ جنم مرن مِٹاوے--

ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥

آس منورتھ پُورن ہووے بھیٹت گُر درسایا جیوَ--۲--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

اگم اگوچر کِچھ مِت نہی جانی--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥

سادِھک سِدھ دھیاوہِ گیانی--

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥

کھُدی مِٹی چُوکا بھولاوا گُر من ہی مہہ پرگٹایا جیوَ--۳--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥

اَند منگل کلیان نِدھانا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥

سُوکھ سہج ہر نام وکھانا--

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥

ہوئے کِرپال سُوآمی اپنا ناوُ نانک گھر مہہ آیا جیوُ--۴--۲۵--۳۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥

سُن سُن جیوا سوئے تُماری--

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

تُوں پریتم ٹھاکر ات بھاری--

ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋੁਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

تُمرے کرتب تُم ہی جانہو تُمری اوٹ گُپالا جیوُ--۱--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥

گُن گاوت من ہِریا ہووَے--

ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥

کتھا سُنت مل سگلی کھووَے--

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

بھیٹت سنگ سادھ سنتن کےَ سدا جپوُ دیالا جیوُ--۲--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥

پربھ اپنا ساس ساس سماروُ--

ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥

ایہہ مت گُر پرساد من دھارؤ--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

تُمری کِرپا تے ہوئے پرگاسا سرب میا پرَتپالا جیؤ--٣--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

ست ست ست پرَبھ سوئی--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥

سدا سدا صد آپے ہوئی--

ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥

چلت تُمارے پرگٹ پیارے دیکھ نانک بھئے نِہالا جیؤ--٤--٢٦--٣٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥

حکمی ورسن لاگے میَہا--

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥

ساجن سنت مِل نام جپیہا--

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥

سیتل سانت سہج سُکھ پایا ٹھاڈھ پائی پرَبھ آپے جیؤ--١--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

سبھ کِچھ بہتو بہت اُپایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥

کر کِرپا پرَبھ سگل رجایا--

ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥

دات کرہُ میرے داتارا جیا جنت سبھ دھراپے جیوَ--۲--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

سچا صاحِب سچی نائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥

گُر پرساد تِس سدا دھیائی--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥

جنم مرن بھَے کاٹے موہا بِنسے سوگ سنتاپے جیوَ--۳--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥

ساس ساس نانک صالاے--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥

سِمرت نام کاٹے سبھ پھاہے--

ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥

پُورن آس کری کھِن بھیتر ہر ہر ہر گُن جاپے جیوَ--۴--۲۷--۳۴--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

آوٗ ساجن سنت میت پیارے--

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

مِل گاوہ گُن اگم اپارے--

ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥

گاوت سُنت سبھے ہی مُکتے سو دھیائیئے جِن ہم کیئے جیوُ--ا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥

جنم جنم کے کِلبکھ جاوہِ--

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥

من چِندے سیئی پھل پاوہِ--

ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥

سِمر صاحِب سو سچ سُوآمی رِجق سبھس کوُ دیئے جیوُ--۲--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

نام جپت سرب سُکھ پائیے--

ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥

سبھ بھوُ بِنسے ہر ہر دھیائیئے--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥

جِن سیویا سو پارگِرامی کارج سگلے تھیئے جیوُ--۳--

ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

آئے پیا تیری سرنائی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

جیو بھاوے تیوُ لہیہ مِلائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥

کر کِرپا پربھ بھگتی لاوہو سچ نانک امرِت پیئے جیوُ--۴--۲۸--۳۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥

بھیے کِرپال گووِند گُسائی--

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

میگھ ورسَے سبھنی تھائی--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥

دین دیال سدا کِرپالا ٹھاڈھ پائی کرتارے جیوُ--۱--

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

اپنے جیا جنت پرَتِپارے--

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥

جیو بارِک ماتا سںمارے--

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

دُکھ بھنجن سُکھ ساگر سُوآمی دیت سگل آہارے جیوُ--۲--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

جل تھل پُور رہیا مہروانا--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

صد بلہار جائیے قُربانا--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥

رَین دِنس تِس سدا دھیائی ج کھِن مہہ سگل اُدھارے جیئُ--٣--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥

راکھ لیئے سگلے پرَبھ آپے--

ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥

اُتر گئے سبھ سوگ سنتاپے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥

نام جپت من تن ہرِیاول پرَبھ نانک ندر نِہارے جیئُ--٤--٢٩--٣٦--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥

جِتھے نام جپیَے پرَبھ پیارے--

ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥

سے استھل سوئن چوُبارے--

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥

جتھے نام نہ جپیَے میرے گوئِدا سیئی نگر اُجاڑی جیئُ--١--

ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥

ہر رُکھی روٹی کھائِ سمالے--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

ہر انتر باہر ندر نِہالے--

ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥

کھاۓ کھاۓ کرے بدفیلی جان وِسُو کی واڑی جیوٗ--۲--

ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥

سنتا سیتی رنگ نہ لاۓ--

ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ساقط سنگ وِکرم کماۓ--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥

دُلبھ دیہہ کھوئی آگیانی جڑ اپنی آپ اُپاڑی جیوٗ--۳--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

تیری سرن میرے دِین دیالا--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

سُکھ ساگر میرے گُر گوپالا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥

کر کِرپا نانک گُن گاوے راکھو سرم اساڑی جیوٗ--۴--۳۰--۳۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥

چرن ٹھاکُر کے رِدَے سمانے--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥

کل کلیس سبھ دُور پیانے--

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥

سانت سُوکھ سہج دھُن اُپجی سادھو سنگ نِواسا جیوَ--ا--

ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥

لاگی پرِیت نہ تُوٹَے مُولے--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ہر انتر باہر رہیا بھرپُورے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥

سِمر سِمر سِمر گُن گاوا کاٹی جم کی پھاسا جیوَ--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥

امرِت ورکھَے انحد بانی--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

من تن انتر سانت سمانی--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ترِپت اگھائے رہے جن تیرے ستگور کِیا دِلاسہ جیوَ--۳--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

جس کا سا تِس تے پھل پایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کر کِرپا پرَبھ سنگ مِلایا--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥

آون جان رہے وڈبھاگی نانک پُورن آسا جیوَ--۴--۳۱--۳۸--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥

میہہ پیا پرمیسر پایا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥

جیا جنت سبھ سُکھی وسایا--

ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥

گیا کلیس بھیا سُکھ ساچا ہر ہر نام سمالی جیوَ--۱--

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

جس کے سے تِن ہی پرَتپارے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥

پاربرہم پرَبھ بھیۓ رکھوارے--

ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥

سُنی بیننتی ٹھاکُر میرَے پُورن ہوئی گھالی جیوَ--۲--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

سرب جیا کوَ دیونہارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥

گُر پرسادی ندر نِہارا--

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥

جل تھل مہیئل سبھ ترِپتانے سادُھو چرن پکھالی جیوَ--۳--

ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥

من کی اِچھ پجاونہارا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

سدا سدا جائی بلہارا--

ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥

نانک دان کیا دُکھ بھنجن رتے رنگ رسالی جیوٗ--۴--۳۲--۳۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥

من تن تیرا دھن بھی تیرا--

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

تُوں ٹھاکُر سُوآمی پرَبھ میرا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

جیوٗ پِنڈ سبھ راس تُماری تیرا جور گوپالا جیوٗ--۱--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥

سدا سدا تُوںہے سُکھدائی--

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥

نِو نِو لاگا تیری پائی--

ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

کار کماوا جے تُدھ بھاوا جا تُوں دیہہ دیالا جیوٗ--۲--

ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥

پرَبھ تُم تے لہنا توُں میرا گہنا--

ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥

جو توُں دیہہ سوئی سُکھ سہنا--

ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

جِتھے رکھہ بیکنٹھ تِتھائی توُں سبھنا کے پرِتپالا جیؤ--٣--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سِمر سِمر نانک سُکھ پایا--

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

آٹھ پہر تیرے گُن گایا--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥

سگل منورتھ پُورن ہوئے کدے نہ ہوئے دُکھالا جیؤ--٤--٣٣--٤٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥

پاربرہم پرَبھ میگھ پٹھایا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥

جل تھل میئل دہ دِس ورسایا--

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

سانت بھئی بُجھی سبھ ترِسنا اند بھیا سبھ ٹھائی جیؤ--١--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥

سکھداتا دُکھ بھنجنہارا--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥

آپے بکھس کرے جیا سارا--

ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

اپنے کیتے نو آپ پرَتپالے پئے پیری تِسہ منائی جیوُ--٢--

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

جا کی سرن پیا گت پائیَے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ساس ساس ہر نام دھیائیَے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

تِس بِن ہور نہ دُوجا ٹھاکُر سبھ تسَے کیا جائی جیوُ--٣--

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

تیرا مان تان پرَبھ تیرا--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥

توُں سچّا صاحِب گُنی گھیرا--

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥

نانک داس کہَے بیننتی آٹھ پہر تُدھ دھیائی جیوُ--٤--٣٤--٤١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥

سبھے سُکھ بھیٔے پربھ تُٹھے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥

گُر پُورے کے چرن من وُٹھے--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥

سہج سمادھ لگی لِو انتر سو رس سوئی جانے جیوُ--۱--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥

اگم اگوچر صاحب میرا--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥

گھٹ گھٹ انتر ورتے نیرا--

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥

سدا الپت جیا کا داتا کو وِرلا آپ پچھانے جیوُ--۲--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥

پربھ مِلنے کی ایہہ نیسانی--

ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥

من اکو سچا حکم پچھانی--

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥

سہج سنتوکھ سدا ترِپتاسے اند کھسم کے بھانے جیوُ--۳--

ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥

ہتھی دِتی پربھ دیونہارے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

جنم مرن روگ سبھ نِوارے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥

نانک داس کیئے پرَبھ اپنے ہر کیرتن رنگ مانے جیوَ--۴--۳۵--۴۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

کینی دئیا گوپال گُسائیَ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

گُر کے چرن وسے من ماہی--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥

انگیکار کیا تِن کرتَے دُکھ کا ڈیرہ ڈھاہیا جیوَ--۱--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

من تن وسیا سچا سوئی--

ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥

بِکھڑا تھان نہ دِسَے کوئی--

ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

دُوت دُسمن سبھ سجن ہوئے ایکو سُوآمی آہیا جیوَ--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥

جو کُچھ کرے سو آپے آپے--

ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥

بُدھ سِیانپ کِچھُو نہ جاپَے--

ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥

آپنیا سنتا نو آپ سہائی پرَبھ بھرم بھُلاوا لاہیا جیوُ--٣--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥

چرن کمل جن کا آدھارو--

ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥

آٹھ پہر رام نام واپارو--

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥

سہج انند گاوہِ گُن گووِند پرَبھ نانک سرب سماہِیا جیوُ--٤--٣٦--٤٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلہ ٥--

ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

سو سچ مندر جِت سچ دھیائیَے--

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

سو رِدا سُوہیلا جِت ہر گُن گاییَے--

ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥

سا دھرت سُہاوی جِت وسہہ ہر جن سچے نام وِٹھو کُربانو جیوُ--١--

ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

سچ وڈائی قیم نہ پائی--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥

قُدرت کرم نہ کہنا جائی--

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥

دھیائے دھیائے جیوہِ جن تیرے سچ سبد من مانو جیوٗ--۲--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

سچ سالاہن وڈبھاگی پائیَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

گُر پرسادی ہر گُن گائیَے--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥

رنگ رتے تیرَے تُدھ بھاوہِ سچ نام نیسانو جیوٗ--۳--

ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

سچے انت نہ جانَے کوئی--

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

تھان تھننتر سچا سوئی--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੪੪॥

نانک سچ دھیائیئَے صد ہی انترجامی جانو جیوٗ--۴--۳۷--۴۴--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥

رَین سُہاوڑی دِنس سُوہیلا--

ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥

جپ امرت نام سنتسنگ میلہ--

ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

گھڑی مُورت سِمرت پل ونجھہ جیون سپھل تتھائی جیوُ--١--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥

سِمرت نام دوکھ سبھ لاتھے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥

انتر باہر ہر پرَبھ ساتھے--

ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

بھَے بھوَ بھرم کھویا گُر پُورے دیکھا سبھنی جائی جیوُ--٢--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥

پرَبھ سمرتھ وڈ اُوچ اپارا--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

نوَ ندھ نام بھرے بھنڈارا--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

آد انت مدھ پرَبھ سوئی دُوجا لوَے نہ لائی جیوُ--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا میرے دین دیالا--

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥

جاچِک جاچے سادھ روالا--

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥

دیہہ دان نانک جن ماگَے سدا سدا ہر دھیائی جیئو--۴--۳۸--۴۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥

ایتھے تُوں ہَے آگے آپے--

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥

جیا جنتر سبھ تیرے تھاپے--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

تُدھ بِن اوَر نہ کوئی کرتے مَے دھر اوٹ تُماری جیئو--۱--

ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥

رسنا جپ جپ جیوَے سُوآمی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

پاربرہم پرَبھ انترجامی--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

جِن سیویا تِن ہی سُکھ پایا سو جنم نہ جُوئے ہاری جیئو--۲--

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥

نام اوَکھدھ جن جن تیرَے پایا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥

جنم جنم کا روگ گوَایا--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر کیرتن گاوہُ دِن راتی سپھل ایہا ہےَ کاری جیوُ--٣--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

دِرسٹ دھار اپنا داس سوارِیا--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

گھٹ گھٹ انتر پارِبرہم نمسکاریا--

ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥

اِکس وِن ہور دُوجا ناہی بابا نانک ایہہ مت ساری جیوُ--٤--٣٩--٤٦--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ٥--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

من تن رتا رام پیارے--

ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥

سربس دیجےَ اپنا وارے--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥

آٹھ پہر گووِند گُن گائیےَ بِسر نہ کوئی ساسا جیوُ--١--

ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥

سوئی ساجن میت پیارا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

رام نام سادھسنگ بیچارا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥

سادھو سنگ تریجَے ساگر کٹیئے جم کی پھاسا جیئو--۲--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

چار پدارتھ ہر کی سیوا--

ਪਾਰਜਾਤੁ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

پارجات جپ الکھ ابھیوا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥

کام کرودھ کِلبِکھ گُر کاٹے پُورن ہوئی آسا جیئو--۳--

ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

پُورن بھاگ بھیۓ جِس پرَانی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥

سادھسنگ مِلے سارنگپانی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੭॥

نانک نام وسیا جِس انتر پروان گِرست اُداسا جیئو--۴--۴۰--۴۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سِمرت نام رِدَے سُکھ پایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

کر کِرپا بھگتیں پرگٹایا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ستتسنگ مِل ہر ہر جپیا بِنسے آلس روگا جیوٗ--ا--

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥

جا کےَ گِرہِ نوَ ندِھ ہر بھائی--

ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥

تِس مِلیا جِس پُرب کمائی--

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥

گیان دھیان پُورن پرمیسُر پرَبھ سبھنا گلا جوگا جیوٗ--٢--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا--

ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥

آپ اِکنتی آپ پسارا--

ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥

لَیپ نہی جگجیون داتے درسن ڈِٹھے لہن وِجوگا جیوٗ--٣--

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥

انچل لائے سبھ ترائی--

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥

آپنا ناوٗ آپ جپائی--

ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥

گُر بوہتھ پایا کِرپا تے نانک دھُر سنجوگا جیوٗ--٤--٤١--٤٨--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

سوئی کرنا جے آپ کرائے--

ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥

جِتھّے رکھّے سا بھلی جائے--

ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥

سوئی سِیانا سو پتِونتا حکم لگے جس میٹھا جیوَ--ا--

ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥

سبھ پروئی اِکت دھاگے--

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥

جِس لائے لئے سو چرنی لاگے--

ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥

اُوندھ کوَل جِس ہوئے پرگاسا تِن سرب نِرنجن ڈیٹھا جیوَ--۲--

ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥

تیری مہما تُوں ہے جانہِ--

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥

اپنا آپ تُوں آپ پچھانہہ--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ہوَ بلہاری سنتن تیرے جِن کام کرودھ لوبھ پیٹھا جیوَ--۳--

ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥

تُوں نِرویر سنت تیرے نِرمل--

ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥

جِن دیکھے سبھ اُترہِ کلمل--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥

نانک نام دھیائے دھیائے جیوے بِنسیا بھرم بھوَ دھیٹھا جیوَ--۴--۴۲--۴۹--

ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مانجھ محلّہ ۵--

ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥

جھُوٹھا منگن جے کوئی ماگَے--

ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥

تِس کوَ مرتے گھڑی نہ لاگَے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥

پاربرہم جو صد ہی سیوَے سو گُر مِل نِہچل کہنا--۱--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

پریم بھگت جِس کَے من لاگی--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥

گُن گاوے اندِن نِت جاگی--

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥

باہ پکڑ تِس سُوآمی میلَے جِس کَے مستک لہنا--۲--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥

چرن کمل بھگتاں من وُٹھے--

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥

وِن پرمیسر سگلے مُٹھے--

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥

سنت جناں کی دھُوڑ نِت بانچھِ نام سچے کا گہنا--٣--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر ہر گایئَے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥

جِس سِمرت ور نِہچل پایئَے--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥

نانک کؤ پربھ ہوئے دیالا تیرا کیتا سہنا--٤--٤٣--٥٠--

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ ماجھ اسٹپدیا محلّہ ١ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥

سبد رنگائے حکم سبائے--

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥

سچی درگہ محل بُلائے--

ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥

سچے دین دیال میرے صاحِبہ سچے من پتیاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥

ہو وارِی جیو وارِی سبد سُہاونِیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت نام سدا سُکھداتا گُرمتی منّ وساونیا--ا--رہاؤ--

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥

نہ کو میرا ہو کِس کیرا--

ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥

ساچا ٹھاکُر ترِبھون میرا--

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ہومَے کر کر جائے گھنیری کر اوَگن پچھوتاونیا--۲--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥

حکم پچھانے سو ہر گُن وکھانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥

گُر کےَ سبد نام نیسانَے--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سبھنا کا در لیکھا سچےَ چھُوٹس نام سُہاوِنیا--۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥

منمکھ بھُولا ٹھور نہ پائے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

جم در بدھا چوٹا کھائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥

بِن ناوَے کو سنگ نہ ساتھی مُکتے نام دھیاونیا--۴--

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ساقط کُوڑے سچ نہ بھاوے--

ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

دُبدھا بادھا آوے جاوَے--

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥

لِکھیا لیکھ نہ میٹَے کوئی گُرمکھ مُکت کراونیا--۵--

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥

پئیڑے پِر جاتو ناہی--

ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥

جھُوٹھ وِچُھنّی رووَے دھاہی--

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اوَگن مُٹھی محل نہ پائے اوَگن گُن بکھساونیا--٦--

ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥

پئیڑے جِن جاتا پیارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

گُرمکھ بوُجھَے تت بیچارا--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

آون جانا ٹھاک رہائے سچَے نام سماوِنیا--۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥

گُرمکھ بُوجھَے اکتھ کہاوے--

ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥

سچے ٹھاکُر ساچو بھاوے--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

نانک سچ کہَے بیننتی سچ مِلَے گُن گاونیا--۸--ا--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ماجھ محلّہ ۳ گھر ا--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

کرم ہووَے ستگورو مِلائے--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

سیوا سُرت سبد چِت لائے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہوُمَے مار سدا سُکھ پایا مایا موہ چُکاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥

ہوُ واری جیوُ واری ستگور کَے بلہارنیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمتی پرگاس ہوآ جی اندِن ہر گُن گاونیا--ا--رہاوُ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥

تن من کھوجے تا ناوُ پائے--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت راکھَے ٹھاک رہائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُر کی بانی اندِن گاوَے سہجے بھگت کراونیا--٢--

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥

اس کایا اندر وسط اسنکھا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥

گُرمکھ ساچ مِلَے تا ویکھا--

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥

نوُ درواجے دسوَے مُکتا انحد سبد وجاونیا--٣--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

سچّا صاحِب سچّی نائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

گُر پرسادی منّ وسائی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اندِن سدا رہَے رنگ راتا در سچّے سوجھی پاونیا--٤--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

پاپ پُنّ کی سار نہ جانی--

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

دُوجے لاگی بھرم بھُلانی--

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

آگیانی اندھا مگ نہ جانَے پھِر پھِر آون جاونیا--۵--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر سیوا تے سدا سُکھ پایا--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

ہئُمَے میرا ٹھاک رہایا--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

گُر ساکھی مِٹیا اندھیارا بجر کپاٹ کھُلاونیا--٦--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ہئُمَے مار منّ وسایا--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

گُر چرنی سدا چِت لایا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥

گُر کِرپا تے من تن نِرمل نِرمل نام دھیاونیا--۷--

ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥

جِیون مرنا سبھ تُدھَے تائی--

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

جس بکھسے تِس دے وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥

نانک نام دھیائے سدا توں جمّن مرن سوارنیا--۸--ا--۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

میرا پربھ نرمل اگم اپارا--

ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

بن تکڑی تولَے سنسارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

گُرمکھ ہووے سوئی بُوجھَے گُن کہہ گُنی سماونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہر کا نام منّ وساونیا--

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سچ لاگے سے اندِن جاگے در سچے سوبھا پاونیا--ا--رہاوَ--

ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥

آپ سُنے تَے آپے ویکھے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

جس نو ندر کرے سوئی جن لیکھے--

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

آپے لائے لئے سو لاگَے گُرمکھ سچ کماونیا--۲--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥

جِس آپ بھُلائے سو کِتھّے ہتھ پائے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥

پُورب لِکھیا سو میٹنا نہ جائے--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

جن ستگور مِلیا سے وڈبھاگی پُورَے کرم مِلاونیا--٣--

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥

پئیڑے دھن اندِن سُتی--

ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥

کنت وِساری اوگن مُتی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اندِن سدا پھِرَے بِللادی بِن پِر نید نہ پاونیا--٤--

ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥

پئیڑے سُکھداتا جاتا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ہئُمَے مار گُر سبد پچھاتا--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سیج سُہاوی سدا پِر راوے سچ سیگار بناونیا--٥--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥

لکھ چوراسی جی اُپائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

جِس نو ندر کرے تِس گُورُو مِلائے--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کِلبِکھ کاٹ سدا جن نِرمل در سچےَ نام سُہاوݨِیا--٦--

ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥

لیکھا ماگےَ تا کِن دیئےَ--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥

سُکھ ناہی پھُن دُوئےَ تیئےَ--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

آپے بکھس لئے پرَبھ ساچا آپے بکھس مِلاونیا--٧--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

آپ کرے تےَ آپ کرائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

پُورے گُر کےَ سبد مِلائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥

نانک نام مِلےَ وڈیائی آپے میل مِلاونیا--٨--٢--٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥

اکو آپ پھرے پرچھنّا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥

گُرمکھ ویکھا تا ایوہ من بھِنّا--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ترِسنا تج سہج سُکھ پایا ایکو منّ وساونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیؤ واری اِکس سِیؤ چِت لاونیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمتی من اِکت گھر آیا سچے رنگ رنگاونیا--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ایوہ جگ بھُولا تَیں آپ بھُلایا--

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥

اِک وِسار دُوجے لوبھایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

اندِن سدا پھِرے بھرم بھُولا بِن ناوے دُکھ پاونیا--۲--

ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥

جو رنگ راتے کرم بِدھاتے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥

گُر سیوا تے جُگ چارے جاتے--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

جِس نو آپ دئے وڈیائی ہر کَے نام سماوِنیا--۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥

مایا موہِ ہر چیتَے ناہی--

ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥

جمپُر بدھا دُکھ سہاہی--

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

انھا بولا کِچھ ندر نہ آوےَ منمکھ پاپ پچاونیا--۴--

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

اِک رنگ راتے جو تُدھ آپ لِو لائے--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

بھائے بھگت تیرَے من بھائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ستگور سَیون سدا سکھداتا سبھ اِچھا آپ پجاونیا--۵--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥

ہر جیوُ تیری سدا سرنائی--

ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے بکھسہِ دے وڈیائی--

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥

جمکال تِس نیڑ نہ آوے جو ہر ہر نام دھیاونیا--٦--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥

اندِن راتے جو ہر بھائے--

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

میرَے پرَبھ میلے میل مِلائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سدا سدا سچے تیری سرنائی تُوں آپے سچ بُجھاونیا--۷--

ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥

جِن سچ جاتا سے سچ سمانے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥

ہر گُن گاوہِ سچ وکھانے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥

نانک نام رتے بیراگی نِج گھر تاڑی لاونیا--۸--۳--۴--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥

سبد مرَے سو مُوآُ جاپَے--

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

کال نہ چاپَے دُکھ نہ سنتاپَے--

ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

جوتی وِچ مِل جوت سمانی سُن من سچ سماوِنیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہر کَے نائے سوبھا پاونیا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سیوَ سچ چِت لایا گُرمتی سہج سماوݨیا--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥

کایا کچی کچا چیر ہنڈھائے--

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥

دُوجے لاگی محل نہ پائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

اندِن جلدی پھِرے دِن راتی بِن پِر بہو دُکھ پاوݨیا--۲--

ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥

دیہی جات نہ آگَے جائے--

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥

جِتھے لیکھا منگییَے تِتھے چھُٹے سچ کمائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ستگور سَیون سے دھنونتے ایتھے اوتھے نام سماوِنیا--۳--

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

بھَے بھائے سیگار بنائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

گُر پرسادی محل گھر پائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اندِن سدا روَے دِن راتی مجیٹھے رنگ بناونیا--۴--

ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

سبھنا پِر وسَے سدا نالے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

گُر پرسادی کو ندر نِہالے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

میرا پرَبھ ات اوچو اُوچا کر کِرپا آپ مِلاونیا--۵--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥

مایا موہِ ایوہ جگ سُتا--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥

نام وِسار انت وِگُتا--

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

جِس تے سُتا سو جاگائے گُرمت سوجھی پاونیا--٦--

ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

اپیوُ پیئَے سو بھرم گوائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥

گُر پرساد مُکت گت پائے--

ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

بھگتی رتا سدا بیراگی آپ مار مِلاونیا--۷--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

آپ اُپائے دھندَھے لائے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥

لکھ چوٗراسی رِجق آپ اپڑائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥

نانک نام دھیائے سچ راتے جو تِس بھاوَے سو کار کراونیا--۸--۴--۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥

اندر ہیرا لال بنایا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥

گُر کَے سبد پرکھ پرکھایا--

ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

جن سچ پلَے سچ وکھانہہ سچ کسوَٹی لاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری گُر کی بانی منّ وساونیا--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انجن ماہِ نِرنجن پایا جوتی جوت مِلاونیا--ا--رہاوَ--

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥

اس کایا اندر بہت پسارا--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

نام نِرنجن ات اگم اپارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُرمکھ ہووَے سوئی پائے آپے بکھس مِلاونیا--٢--

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

میرا ٹھاکُر سچ درِڑائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

گُر پرسادی سچ چِت لائے--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سچو سچ ورتَے سبھنی تھائی سچے سچ سماوِنیا--٣--

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ویپرواہُ سچ میرا پیارا--

ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥

کِلوِکھ اوگن کاٹنہارا--

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥

پریم پریت سدا دھیائیئے بھَے بھائے بھگت درِڑاونیا--٤--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

تیری بھگت سچی جے سچے بھاوے--

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥

آپے دئے نہ پچھوتاوے--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سبھنا جیا کا ایکو داتا سبدے مار جیواونیا--٥--

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

ہر تُدھ باجھو مَے کوئی ناہی--

ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ہر تُدھَے سَیوی تَے تُدھ صالاحی--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

آپے میل لیہو پرَبھ ساچے پُورَے کرم تُوں پاونیا--٦--

ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥

مَے ہور نہ کوئی تُدھَے جیہا--

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥

تیری ندری سیجھس دیہا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

اندِن سار سمال ہر راکھہ گُرمکھ سہج سماوِنیا--٧--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تُدھ جیوڈ مَے ہور نہ کوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥

تُدھ آپے سِرجی آپے گوئی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥

تُوں آپے ہی گھڑ بھنّ سوارہہَ نانک نام سُہاوِنیا--٨--٥--٦--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥

سبھ گھٹ آپے بھوگنہارا--

ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

الکھ ورتےَ اگم اپارا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

گُر کےَ سبد میرا ہر پربھ دھیائیئےَ سہجے سچ سماوݨیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہئُ واری جیئُ واری گُر سبد منّ وساونیا--

ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبد سُوجھے تا من سِیئُ لُوجھے منسا مار سماوݨیا--ا--رہاؤ--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥

پنچ دُوت مُہہِ سنسارا--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥

منمکھ اندھے سُدھ نہ سارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُرمکھ ہووے سو اپنا گھر راکھےَ پنچ دُوت سبد پچاونیا--۲--

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

اِک گُرمکھ سدا سچےَ رنگ راتے--

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥

سہجے پربھ سیوہِ اندِن ماتے--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

مِل پریتم سچے گُن گاوہِ ہر در سوبھا پاونیا--٣--

ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ایکم ایکے آپ اُپایا--

ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥

دُبدھا دُوجا ترِبدھ مایا--

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

چوَتھی پوَڑی گُرمکھ اُوچی سچو سچ کماونیا--٤--

ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

سبھ ہےَ سچا جے سچے بھاوے--

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥

جِن سچ جاتا سو سہج سماوے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

گُرمکھ کرنی سچے سیوہِ ساچے جائے سماوِنیا--٥--

ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥

سچے باجھو کو اوَر نہ دُوآ--

ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥

دُوجےَ لاگ جگ کھپ کھپ مُوآ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

گُرمکھ ہووَے سو ایکو جانےَ ایکو سیوَ سُکھ پاونیا--٦--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

جیا جنت سبھ سرن تُماری--

ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥

آپے دھر دیکھہ کچی پکی ساری--

ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

اندِن آپے کار کرائے آپے مَیل مِلاونیا--۷--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥

تُوں آپے میلہہ ویکھہ حدُور--

ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

سبھ مہہ آپ رہیا بھرپُور--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥

نانک آپے آپ ورتَے گُرمکھ سوجھی پاونیا--۸--۶--۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥

امرت بانی گُر کی میٹھی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥

گُرمکھ وِرلَے کنَے چکھ ڈیٹھی--

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥

انتر پرگاس مہا رس پیوَے در سچَے سبد وجاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری گُر چرنی چِت لاونیا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور ہےَ امرت سر ساچا من ناوے مَیل چُکاونیا--ا--رہاوَ--

ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

تیرا سچے کِنَے انت نہ پایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

گُر پرساد کِنَے وِرلَے چِت لایا--

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

تُدھ سالاہِ نہ رجا کبہُوں سچے ناوے کی بھُکھ لاونیا--۲--

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

ایکو ویکھا اوَر نہ بیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

گُر پرسادی امرت پِیا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

گُر کےَ سبد تِکھا نِواری سہجے سُوکھ سماوِنیا--۳--

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥

رتن پدارتھ پلر تیاگےَ--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥

منمُکھ اندھا دُوجے بھائے لاگےَ--

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

جو بیجے سوئی پھل پائے سُپنے سُکھ نہ پاونیا--۴--

ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

اپنی کِرپا کرے سوئی جن پائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُر کا سبد منّ وسائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥

اندِن سدا رہے بھے اندر بھے مار بھرم چُکاونیا--۵--

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

بھرم چُکایا سدا سُکھ پایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا--

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

انتر نِرمل نِرمل بانی ہر گُن سہجے گاونیا--٦--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥

سِمرت ساست بید وکھانے--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥

بھرمے بھُولا تت نہ جانے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

بِن ستگور سیوے سُکھ نہ پائے دُکھو دُکھ کماونیا--۷--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥

آپ کرے کِس آکھے کوئی--

ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥

آکھن جائیے جے بھُولا ہوئی--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥

نانک آپے کرے کرائے نامے نام سماوِنیا--۸--۷--۸--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

آپے رنگے سہج سُبھائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥

گُر کَے سبد ہر رنگ چڑائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥

من تن رتا رسنا رنگ چلُولی بھَے بھائے رنگ چڑاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیؤ واری نِربھؤ منّ وساونیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے ہر نِربھؤ دھیایا بِکھ بھؤجل سبد تراونیا--۱--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

منمُکھ مُگدھ کرہِ چتُرائی--

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ناتا دھوتا تھائے نہ پائی--

ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

جیہا آیا تیہا جاسی کر اوَگن پچھوتاونیا--٢--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥

منمکھ اندھے کچھُو نہ سُوجھے--

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

مرن لِکھائے آئے نہی بوجھَے--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥

منمکھ کرم کرے نہی پائے بِن ناوَے جنم گواونیا--٣--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

سچ کرنی سبد ہےَ سار--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

پُورے گُر پائیَے موکھ دُوار--

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اندِن بانی سبد سُنائے سچ راتے رنگ رنگاونیا--٤--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

رسنا ہر رس راتی رنگ لائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

من تن موہیا سہج سُبھائے--

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سہجے پریتم پیارا پایا سہجے سہج مِلاونیا--۵--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

جِس اندر رنگ سوئی گُن گاوَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥

گُر کَے سبد سہجے سُکھ سماوَے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ہوَ بلہاری سدا تِن وِٹھو گُر سَیوا چِت لاونیا--٦--

ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥

سچا سچو سچ پتیجَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥

گُر پرسادی اندر بھیجَے--

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥

بَیس سُتھان ہر گُن گاوہِ آپے کر ست مناونیا--٧--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

جِس نو ندر کرے سو پائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥

گُر پرسادی ہوَمَے جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੯॥

نانک نام وسَے من انتر در سچَے سوبھا پاونیا--۸--۸--۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور سیویئے وڈی وڈیائی--

ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

ہر جی اچِنت وسَے من آئی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہر جیوٗ سپھلِیو بِرکھ ہےَ امرِت جِن پیِتا تِس تِکھا لہاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥

ہوٗ واری جیوٗ واری سچ سنگت میل مِلاونیا--

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ستسنگت آپے میلَے گُر سبدی ہر گُن گاونیا--۱--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ستگور سیوی سبد سُہایا--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

جِن ہر کا نام منّ وسایا--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ہر نِرمل ہوٗمےَ میل گوائے در سچےَ سوبھا پاونیا--۲--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

بِن گُر نام نہ پایا جائے--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥

سِدھ سادِھک رہے بِللائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

بِن گُر سیوے سُکھ نہ ہووی پُورے بھاگ گُر پاونیا--٣--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥

ایوہ من آرسی کوئی گُرمکھ ویکھے--

ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥

مورچا نہ لاگَے جا ہوُمَے سیکھے--

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

انہت بانی نِرمل سبد وجائے گُر سبدی سچ سماوِنیا--٤--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

بِن ستگور کِہو نہ دیکھیا جائے--

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥

گُر کِرپا کر آپ دِتا دِکھائے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

آپے آپ آپ مِل رہیا سہجے سہج سماوِنیا--٥--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُرمکھ ہووَے سو اکس سِیوُ لِو لائے--

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

دُوجا بھرم گُر سبد جلائے--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کایا اندر ونج کرے واپارا نام نِدھان سچ پاونیا--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ کرنی ہر کیِرت سار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُرمکھ پائے موکھ دُوار--

ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

اندِن رنگ رتا گُن گاوَے اندر محل بلاونیا--٧--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ستگور داتا ملَے مِلایا--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

پُورَے بھاگ من سبد وسایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥

نانک نام ملَے وڈیائی ہر سچے کے گُن گاونیا--٨--٩--١٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

آپ ونجائے تا سبھ کِچھ پائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُر سبدی سچی لِو لائے--

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سچ ونجہِ سچ سنگھرہِ سچ واپار کراونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہرِ گُن اندِن گاونیا--

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ تیرا توُں ٹھاکُر میرا سبد وڈیائی دیونیا--ا--رہاوَ--

ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ویلا وکھت سبھ سُہایا--

ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

جِت سچا میرے من بھایا--

ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

سچے سیویَے سچ وڈیائی گُر کِرپا تے سچ پاونیا--۲--

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥

بھاوَ بھوجن ستگور تُٹھَے پائے--

ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ان رس چوُکَے ہر رس منّ وسائے--

ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سچ سنتوکھ سہج سُکھ بانی پُورے گُر تے پاونیا--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥

ستگور نہ سیوہِ مُورکھ اندھ گوارا--

ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

پھِر اوۓ کِتھہو پائِن موکھ دُوارا--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥

مر مر جمّہہ پھِر پھِر آوہِ جم در چوٹا کھاونیا--۴--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥

سبدَے صاد جانہِہ تا آپ پچھانہہ--

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

نِرمل بانی سبد وکھانہہ--

ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سچے سیَو سدا سُکھ پائِن نؤ نِدھ نام منّ وساونیا--۵--

ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

سو تھان سُہایا جو ہر من بھایا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ستسنگت بہہ ہر گُن گایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اندِن ہر سالہہِ ساچا نِرمل ناد وجاونیا--٦--

ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥

منمُکھ کھوٹی راس کھوٹا پاسارا--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥

کُوڑ کماون دُکھ لاگَے بھارا--

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

بھرمے بھُولے پھِرن دِن راتی مر جنمہِ جنم گواونیا--۷--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥

سچا صاحِب مےَ ات پیارا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥

پُورے گُر کےَ سبد ادھارا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥

نانک نام مِلَے وڈیائی دُکھ سُکھ سم کر جاننیا--۸--۱۰--۱۱--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥

تیرِیا کھانی تیرِیا بانی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

بِن ناوَے سبھ بھرم بھُلانی--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

گُر سیوا تے ہر نام پایا بِن ستگور کوئے نہ پاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہر سَیتی چِت لاونیا--

ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سچا گُر بھگتی پائیَے سہجے منّ وساونیا--۱--رہاوَ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

ستگور سیوے تا سبھ کِچھ پائے۔۔

ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

جیہی منسا کر لاگَے تیہا پھل پائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ستگور داتا سبھنا وتھُو کا پُورَے بھاگ مِلاونیا۔۔۲۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥

ایہو من میلا اک نہ دھیائے۔۔

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

انتر مَیل لاگی بہو دُوجَے بھائے۔۔

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

تٹ تیرتھ دِسنتر بھوَے اھنکاری ہور ودھیرَے ہوَمَے مل لاونیا۔۔۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥

ستگور سیوے تا مل جائے۔۔

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

جیوَت مَرے ہر سِیوَ چِت لائے۔۔

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ہر نِرمل سچ مَیل نہ لاگَے سچ لاگَے میل گواونیا۔۔۴۔۔

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

باجھ گُورُو ہےَ اندھ گُبارا۔۔

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥

اَگیانی اندھا اندھ اندھارا--

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥

بِسٹا کے کیڑے بِسٹا کماوہِ پھِر بِسٹا ماہِ پچاونیا--۵--

ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥

مُکتے سیوے مُکتا ہووَے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥

ہوُمَے ممتا سبدے کھووَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اندِن ہر جیوُ سچا سیوی پُورَے بھاگ گُر پاونیا--٦--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے بکھسے میل مِلائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥

پُورے گُر تے نام نِدھ پائے--

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سچّے نام سدا من سچا سچ سیوے دُکھ گواونیا--۷--

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥

سدا حجوُر دُور نہ جانہو--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥

گُر سبدی ہر انتر پچھانہو--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥

نانک نام مِلَے وڈیائی پُورے گُر تے پاونیا--٨--اا--١٢--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥

ایتھے ساچے سو آگے ساچے--

ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥

من سچا سچے سبد راچے--

ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سچا سیوہِ سچ کماوہِ سچو سچ کماونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری سچا نام منّ وساونیا--

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچے سیوہِ سچ سماوہِ سچے کے گُن گاونیا--ا--رہاوَ--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

پنڈت پڑہِ صاد نہ پاوہِ--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥

دُوجے بھائے مایا من بھرماوہِ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

مایا موہِ سبھ سُدھ گوَائی کر اوَگن پچھوتاونیا--٢--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥

ستگور مِلَے تا تت پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سبد مرَے من مارَے اپنا مُکتی کا در پاونیا--٣--

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کِلوِکھ کاٹَے کرودھ نِوارے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

گُر کا سبد رکھَے اُر دھارے--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥

سچ رتے سدا بیراگی ہؤمَے مار مِلاونیا--٤--

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

انتر رتن مِلَے مِلایا--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥

ترِبدھ منسا ترِبدھ مایا--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

پڑ پڑ پنڈت مونی تھکے چؤتھے پد کی سار نہ پاونیا--٥--

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥

آپے رنگے رنگ چڑائے--

ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥

سے جن راتے گُر سبد رنگائے--

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ہر رنگ چڑھیا ات اپارا ہر رس رس گُن گاونیا--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥

گُرمکھ رِدھ سِدھ سچ سنجم سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ گیان نام مکت ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

گُرمکھ کار سچ کماوہِ سچے سچ سماوِنیا--٧--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

گُرمکھ تھاپے تھاپ اُتھاپے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥

گُرمکھ جات پت سبھ آپے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥

نانک گُرمکھ نام دھیائے نامے نام سماوِنیا--٨--١٢--١٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥

اُتپتِ پرلوٗ سبدے ہووَے--

ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

سبدے ہی پھِر اوپت ہووَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

گُرمکھ ورتَے سبھ آپے سچا گُرمکھ اُپائے سماوݨیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری گُر پُورا منّ وساونیا--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر تے سات بھگت کرے دِن راتی گُن کہہ گُنی سماوݨیا--ا--رہاوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥

گُرمکھ دھرتی گُرمکھ پانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥

گُرمکھ پوَن بَیسنتر کھیلَے وِڈانی--

ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥

سو نِگُرا جو مر مر جمّے نِگُرے آون جاونیا--٢--

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

تِن کرتَے اِک کھیل رچایا--

ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥

کایا سریرَے وِچ سبھ کُچھ پایا--

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سبد بھید کوئی محل پائے محلے محل بُلاونیا--٣--

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

سچا ساہو سچے ونجارے--

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥

سچ ونجہِ گُر ہیت اپارے--

ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

سچ وِہاجھہِ سچ کماوہِ سچو سچ کماونیا--۴--

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥

بِن راسی کو وتھ کیوُ پائے--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥

منمکھ بھُولے لوک سبائے--

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

بِن راسی سبھ کھالی چلے کھالی جائے دُکھ پاونیا--۵--

ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥

اِک سچ ونجہِ گُر سبد پیارے--

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥

آپ ترہِ سگلے کُل تارے--

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

آئے سے پروان ہوئے مِل پریتم سُکھ پاونیا--۶--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥

انتر وسط مُوڑا باہر بھالے--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥

منمکھ اندھے پھِرہِ بیتالے--

ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

جِتھے وتھ ہووے تِتھہُ کوئے نہ پاوے منمکھ بھرم بھُلاونیا--۷--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥

آپے دیوے سبد بُلائے--

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

محلّی محل سہج سُکھ پائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥

نانک نام مِلَے وڈیائی آپے سُن سُن دھیاونیا--۸--۱۳--۱۴--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥

ستگور ساچی سِکھ سُنائی--

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

ہر چیتہٗ انت ہوئے سکھائی--

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہر اگم اگوچر اناتھ اجونی ستگور کے بھائے پاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥

ہوٗ واری جیوٗ واری آپ نِوارنیا--

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ گوائے تا ہر پائے ہر سِیوٗ سہج سماوݨِیا--ا--رہاؤ--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

پُورب لِکھیا سو کرم کمایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

بِن بھاگا گُر پائیَے ناہی سبدَے میل مِلاونیا--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥

گُرمکھ الِپت رہَے سنسارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥

گُر کےَ تکییَے نام ادھارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

گُرمکھ جور کرے کیا تِس نو آپے کھپ دُکھ پاونیا--۳--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

منمُکھ اندھے سُدھ نہ کائی--

ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥

آتم گھاتی ہےَ جگت قصائی--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

نِندا کر کر بہو بھار اُٹھاوَے بِن مجُوری بھار پہوچاونیا--۴--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥

ایہہ جگ واڑی میرا پربھ مالی--

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥

سدا سمالے کو ناہی کھالی--

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

جیہی واسنا پائے تیہی ورتے واسُو واس جناونیا--۵--

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

منمُکھ روگی ہے سنسارا--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

سُکھداتا وِسریا اگم اپارا--

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

دُکھیئے نِت پھِرہِ بِللادے بِن گُر سانت نہ پاونیا--٦--

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جِن کیتے سوئی بِدھ جانے--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥

آپ کرے تا حُکم پچھانے--

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

جیہا اندر پائے تیہا ورتے آپے باہر پاونیا--۷--

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس باجھو سچے مے ہور نہ کوئی--

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

جِس لائے لئے سو نِرمل ہوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥

نانک نام وسَے گھٹ انتر جِس دیوَے سو پاونیا۔۔۸۔۔۱۴۔۔۱۵۔۔

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

امرِت نام منّ وسائے۔۔

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥

ہوَمَے میرا سبھ دُکھ گوائے۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

امرت بانی سدا صلاحے امرِت امرِت پاونیا۔۔۱۔۔

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری امرِت بانی منّ وساونیا۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت بانی منّ وسائے امرِت نام دھیاونیا۔۔۱۔۔رہاوَ۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥

امرِت بولَے سدا مُکھ وینی۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥

امرِت ویکھَے پرکھَے سدا نَینی۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥

امرِت کتھا کہَے سدا دِن راتی اوَرا آکھ سُناونیا--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

امرِت رنگ رتا لِو لائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥

امرِت گُر پرسادی پائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥

امرِت رسنا بولَے دِن راتی من تن امرِت پیاونیا--۳--

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

سو کِچھ کرَے جو چِت نہ ہوئی--

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

تِس دا حُکم میٹ نہ سکَے کوئی--

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥

حُکمے ورتَے امرِت بانی حُکمے امرِت پیاونیا--۴--

ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥

عجب کّم کرتے ہر کیرے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥

ایہو من بھُولا جاندا پھیرے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

امرِت بانی سِیوٗ چِت لائے امرِت سبد وجاونیا--۵--

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥

کھوٹے کھرے تُدھ آپ اُپائے--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥

تُدھ آپے پرکھے لوک سبائے--

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کھرے پرکھ کھجانَے پائہِ کھوٹے بھرم بھُلاونیا--٦--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥

کیوُ کر ویکھا کیوُ صالاحی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥

گُر پرسادی سبد صلاحی--

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥

تیرے بھانے وِچ امرِت وسَے تُوں بھانَے امرِت پیاونیا--٧--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

امرِت سبد امرِت ہر بانی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥

ستگور سیویئے رِدَے سمانی--

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥

نانک امرِت نام سدا سُکھداتا پی امرِت سبھ بھُکھ لہہ جاونیا--٨--١٥--١٦--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

امرِت ورسَے سہج سُبھائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ وِرلا کوئی جن پائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥

امرِت پی سدا ترِپتاسے کر کِرپا ترِسنا بجھاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیوٗ واری گُرمکھ امرِت پیاونیا--

ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسنا رس چاکھ سدا رہَے رنگ راتی سہجے ہر گُن گاونیا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥

گُر پرسادی سہج کو پائے--

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

دُبدھا مارے اِکس سِیوٗ لِو لائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ندر کرے تا ہر گُن گاوَے ندری سچ سماوِنیا--٢--

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

سبھنا اُپر ندر پربھ تیری--

ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥

کسَے تھوڑی کسَے ہے گھنیری--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

تُجھ تے باہر کِچھ نہ ہووَے گُرمُکھ سوجھی پاونیا--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥

گُرمُکھ تت ہےَ بیچارا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

امرِت بھرے تیرے بھنڈارا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

بِن ستگور سیوے کوئی نہ پاوَے گُر کِرپا تے پاونیا--٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥

ستگور سیوَے سو جن سوہَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥

امرِت نام انتر من موہَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

امرِت من تن بانی رتا امرِت سہج سُناونیا--٥--

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥

منمکھ بھُولا دُوجے بھائے کھُوائے--

ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥

نام نہ لیوَے مَرے بِکھ کھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اندِن سدا وِسٹا مہہ واسا بِن سیوا جنم گواونیا--٦--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥

امرِت پیوَے جس نو آپ پیائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُر پرسادی سہج لِو لائے--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥

پُورن پُور رہیا سبھ آپے گُرمت ندری آونیا--۷--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥

آپے آپ نِرنجن سوئی--

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥

جن سِرجی تِن آپے گوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥੧੭॥

نانک نام سمال سدا تُوں سہجے سچ سماوِنیا--۸--۱۶--۱۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥

سے سچ لاگے جو تُدھ بھائے--

ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥

سدا سچ سیوہِ سہج سُبھائے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سچے سبد سچا صالاحی سچے مَیل مِلاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری سچ سالاہنیا--

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچ دھیائن سے سچ راتے سچے سچ سماوِنیا--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

جہ دیکھا سچ سبھنی تھائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

گُر پرسادی منّ وسائی--

ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥

تن سچا رسنا سچ راتی سچ سُن آکھ وکھاننیا--۲--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

منسا مار سچ سمانی--

ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

اِن من ڈیٹھی سبھ آون جانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ستگور سیوے سدا من نِہچل نِج گھر واسا پاونیا--۳--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥

گُر کےَ سبد رِدے دِکھایا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

مایا موہ سبد جلایا--

ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

سچو سچا ویکھ صالاحی گُر سبدی سچ پاونیا--۴--

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

جو سچ راتے تِن سچی لِو لاگی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ہر نام سمالہِ سے وڈبھاگی--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سچَے سبد آپ مِلائے ستسنگت سچ گُن گاونیا--۵--

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥

لیکھا پڑیئَے جے لیکھے وِچ ہووَے--

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥

اوہُ اگم اگوچر سبد سُدھ ہووَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اندِن سچ سبد صالاحی ہور کوئے نہ قیمت پاونیا--٦--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥

پڑ پڑ تھاکے سانت نہ آئی--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

ترِسنا جالے سُدھ نہ کائی--

ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥

بِکھ بِہاجھِ بِکھ موہ پیاسے کُوڑ بول بِکھ کھاونیا--۷--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥

گُر پرسادی ایکو جانا--

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥

دُوجا مار من سچ سمانا--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥

نانک ایکو نام ورتَے من انتر گُر پرسادی پاونیا--۸--۱۷--۱۸--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥

ورن رُوپ ورتہہ سبھ تیرے--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥

مر مر جمّہہ پھیر پوہِ گھنیرے--

ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥

تُوں ایکو نِہچل اگم اپارا گُرمتی بُوجھ بجھاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیؤ واری رام نام منّ وساونیا--

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس رُوپ نہ ریکھیا ورن نہ کوئی گُرمتی آپ بُجھاونیا--۱--رہاؤ--

ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

سبھ ایکا جوت جانَے جے کوئی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

ستگور سیویۓ پرگٹ ہوئی۔۔

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُپت پرگٹ ورتَے سبھ تھائی جوتی جوت مِلاونیا۔۔۲۔۔

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

تِسنا اگن جلَے سنسارا۔۔

ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

لوبھ ابھیمان بہت اہنکارا۔۔

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥

مر مر جنمَے پت گوائے اپنی بِرتھا جنم گواونیا۔۔۳۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥

گُر کا سبد کو وِرلا بوجھَے۔۔

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥

آپ مارے تا ترِبھَون سُوجھے۔۔

ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

پھِر اوہُ مرَے نہ مرنا ہووَے سہجے سچ سماوِنیا۔۔۴۔۔

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥

مایا مہِ پھِر چِت نہ لائے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

گُر کےَ سبد صد رہَے سمائے۔۔

ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سچ صلاحے سبھ گھٹ انتر سچو سچ سُہاوݨیا--۵--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

سچ صالاحی سدا ہجُورے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

گُر کَے سبد رہیا بھرپُورے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

گُر پرسادی سچ ندری آوَے سچے ہی سُکھ پاوݨیا--٦--

ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

سچ من اندر رہیا سمائے--

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

سدا سچ نِہچل آوَے نہ جائے--

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سچے لاگَے سو من نِرمل گُرمتی سچ سماوِݨیا--۷--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

سچ صالاحی اوَر نہ کوئی--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

جت سیویَے سدا سُکھ ہوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥

نانک نام رتے ویچاری سچو سچ کماوݨیا--۸--۱۸--۱۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ماجھ محلّہ ۳--

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
نِرمل سبد نِرمل ہےَ بانی--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
نِرمل جوت سبھ ماہِ سمانی--

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥
نِرمل بانی ہر صالاحی جپ ہر نِرمل مَیل گواونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
ہوَ واری جیوُ واری سُکھداتا منّ وساونیا--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ہر نِرمل گُر سبد صلاحی سبدو سُن تِسا مِٹاونیا--ا--رہاوُ--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥
نِرمل نام وسیا من آئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥
من تن نِرمل مایا موہ گوائے--

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥
نِرمل گُن گاوے نِت ساچے کے نِرمل ناد وجاونیا--۲--

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
نِرمل امرت گُر تے پایا--

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥

وِچھوہ آپ مُوآ تتھے موہ نہ مایا۔۔

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥

نِرمل گیان دھیان ات نِرمل نِرمل بانی منّ وساونیا۔۔۳۔۔

ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥

جو نِرمل سیوے سو نِرمل ہووَے۔۔

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥

ہؤمَے میل گُر سبدے دھووَے۔۔

ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

نِرمل واجے انحد دھُن بانی در سچّے سوبھا پاونیا۔۔۴۔۔

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥

نِرمل تے سبھ نِرمل ہووَے۔۔

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥

نِرمل منُوآ ہر سبد پرووَے۔۔

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥

نِرمل نام لگے بڈبھاگی نِرمل نام سُہاوِنیا۔۔۵۔۔

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥

سو نِرمل جو سبدے سوہَے۔۔

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥

نِرمل نام من تن موہَے۔۔

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥

سچ نام مل کدے نہ لاگَے مُکھ اُوجل سچ کراونیا--٦--

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

من مَیلا ہےَ دُوجے بھائے--

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥

مَیلا چوکا میلَے تھائے--

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

مَیلا کھائے پھِر مَیل ودھائے منمُکھ مَیل دُکھ پاونیا--٧--

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥

مَیلے نِرمل سبھ حُکم سبائے--

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥

سے نِرمل جو ہر ساچے بھائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥

نانک نام وسَے من انتر گُرمُکھ مَیل چُکاونیا--٨--١٩--٢٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥

گووِند اُوجل اُوجل ہنسا--

ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥

من بانی نِرمل میری منسا--

ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥

من اُوجل سدا مُکھ سوہہے ات اُوجل نام دھیاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری گوبِند گُن گاونیا--

ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گوبِد گوبِد کہےَ دِن راتی گوبِد گُن سبد سُناونیا--ا--رہاوَ--

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

گوبِد گاوہِ سہج سُبھائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥

گُر کےَ بھےَ اُوجل ہوَمے مل جائے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥

سدا انند رہہ بھگت کرہِ دِن راتی سُن گوبِد گُن گاونیا--۲--

ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

منُوآ ناچے بھگت دِرڑائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥

گُر کےَ سبد منےَ من مِلائے--

ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سچا تال پُورے مایا موہ چُکائے سبدے نِرت کراونیا--۳--

ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥

اُوچا کُوکے تنہِ پچھاڑے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥

مایا موہِ جوہیا جمکالے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

مایا موہ اس منہہ نچائے انتر کپٹ دُکھ پاونیا--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

گُرمکھ بھگت جا آپ کرائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

تن من راتا سہج سُبھائے--

ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

بانی وجے سبد وجائے گُرمکھ بھگت تھائے پاونیا--۵--

ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥

بہو تال پُورے واجے وجائے--

ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

نہ کو سُنے نہ منّ وسائے--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

مایا کارن پِڑ بندھ ناچے دُوجے بھائے دُکھ پاونیا--۶--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥

جس انتر پرِیت لگے سو مُکتا--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥

اِندری وس سچ سنجم جُگتا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥

گُر کےَ سبد سدا ہر دھیائے ایہا بھگت ہر بھاونیا--٧--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ بھگت جگ چارے ہوئی--

ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥

ہورت بھگت نہ پائے کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥

نانک نام گُر بھگتی پائیے گُر چرنی چِت لاونیا--٨--٢٠--٢١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

سچا سیوی سچ صالاحی--

ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥

سچےَ نائے دُکھ کب ہی ناہی--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سُکھداتا سیون سُکھ پائن گُرمت منّ وساونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری سُکھ سہج سمادھ لگاونیا--

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو ہر سیوِہ سے سدا سوہہ سوبھا سُرت سُہاوِنیا--ا--رہاوَ--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥

سبھ کو تیرا بھگت کہائے--

ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

سیئی بھگت تیرَے من بھائے--

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥

سچ بانی تُدھے صالاحن رنگ راتے بھگت کراونیا--۲--

ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥

سبھ کو سچے ہر جیوٗ تیرا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥

گُرمکھ ملَے تا چُوکَے پھیرا--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

جا تُدھ بھاوے تا نائے رچاوِہ تُوں آپے ناوٗ جپاونیا--۳--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

گُرمتی ہر منّ وسایا--

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ہرکھ سوگ سبھ موہ گوَایا--

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اکس سِیوٗ لِو لاگی صد ہی ہر نام منّ وساونیا--۴--

ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥

بھگت رنگ راتے سدا تیرَے چائے--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥

نؤ ندھ نام وسیا من آۓ--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

پُورَے بھاگ ستگور پایا سبدے میل مِلاونیا--۵--

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

تُوں دیال سدا سُکھداتا--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

تُوں آپے میلہِ گُرمکھ جاتا--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

تُوں آپے دیوہِ نام وڈائی نام رتے سُکھ پاونیا--٦--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

سدا سدا ساچے تُدھ صالاحی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

گُرمکھ جاتا دُوجا کو ناہی--

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ایکس سِیُو من رہیا سماۓ من منّیۓ منہہ مِلاونیا--۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥

گُرمکھ ہووَے سو صالاحے--

ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

ساچے ٹھاکُر ویپرواہے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥

نانک نام وسَے من انتر گُر سبدی ہر میلاونیا--۸--۲۱--۲۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥

تیرے بھگت ساچے دربارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥

گُر کےَ سبد نام سوارے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سدا انند رہہ دِن راتی گُن کہہ گُنی سماوِنیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری نام سُن منّ وساونیا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جیوَ سچا اوچو اُوچا ہوَمےَ مار مِلاونیا--ا--رہاوَ--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ہر جیوَ ساچا ساچی نائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥

گُر پرسادی کِسےَ مِلائی--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُر سبد مِلہہ سے وِچھڑہ ناہی سہجے سچ سماوِنیا--۲--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

تُجھ تے باہر کُچھو نہ ہوئے--

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

تُوں کر کر ویکھہ جانہِ سوئے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

آپے کرے کرائے کرتا گُرمت آپ مِلاونیا--٣--

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

کامن گُنونتی ہر پائے--

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

بھَے بھائے سیگار بنائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ستگور سیَو سدا سوہاگن سچ اُپدیس سماوِنیا--٤--

ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥

سبد وِسارن تِنا ٹھور نہ ٹھاؤ--

ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥

بھرم بھُولے جیو سُننجے گھر کاؤ--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ہلت پلت تِنی دووَے گوائے دُکھے دُکھ وِہاونیا--٥--

ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥

لِکھدیا لِکھدیا کاگد مس کھوئی--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥

دُوجے بھائے سُکھ پائے نہ کوئی--

ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کُوڑ لِکھِ تَے کُوڑ کماوِہ جل جاوِہ کُوڑ چِت لاونیا--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُرمُکھ سچو سچ لِکھِ ویچار--

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

سے جن سچے پاوِہ موکھ دُوار--

ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سچ کاگد قلم مسوانی سچ لکھ سچ سماوِنیا--٧--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥

میرا پرَبھ انتر بیٹھا ویکھے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

گُر پرسادی مِلَے سوئی جن لیکھَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥

نانک نام مِلَے وڈیائی پُورے گُر تے پاونیا--٨--٢٢--٢٣--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥

آتم رام پرگاس گُر تے ہووَے--

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥

ہوَمے میل لاگی گُر سبدی کھووے--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

من نِرمل اندِن بھگتی راتا بھگت کرے ہر پاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری آپ بھگت کرن اورا بھگت کراونیا--

ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِنا بھگت جنا کوَ صد نمسکار کیجےَ جو اندِن ہر گُن گاونیا--ا--رہاوَ--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥

آپے کرتا کارن کرائے--

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥

جت بھاوے تِت کارے لائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

پُورے بھاگ گُر سیوا ہووے گُر سیوا تے سُکھ پاونیا--۲--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

مر مر جیوے تا کِچھ پائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُر پرسادی ہر منّ وسائے--

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سدا مُکت ہر منّ وسائے سہجے سہج سماوِنیا--۳--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

بہو کرم کماوے مکت نہ پائے--

ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥

دیسنتر بھوے دُوجے بھائے کھُوائے--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

بِرتھا جنم گوَایا کپٹی بِن سبدَے دُکھ پاونیا--۴--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت راکھے ٹھاک رہائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥

گُر پرسادی پرم پد پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ستگور آپے میل مِلائے مِل پریتم سُکھ پاونیا--۵--

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥

اک کُوڑ لاگے کُوڑے پھل پائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

دُوجے بھائے بِرتھا جنم گوائے--

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥

آپ ڈُبے سگلے کُل ڈوبے کُوڑ بول بِکھ کھاونیا--٦--

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥

اس تن مہہ من کو گُرمکھ دیکھے--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥

بھائے بھگت جا ہوٗمے سوکھے۔۔

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سِدھ سادِھک مونِدھاری رہے لِو لائے تِن بھی تن مہہ من نہ دِکھاونیا۔۔۷۔۔

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

آپ کرائے کرتا سوئی۔۔

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥

ہور کے کرے کیتَے کیا ہوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥

نانک جِس نام دیوَے سو لیوَے نامو منّ وساونیا۔۔۸۔۔۲۳۔۔۲۴۔۔

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳۔۔

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥

اس گُپھا مہہ اکُھٹ بھنڈارا۔۔

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

تِس وِچ وسَے ہر الکھ اپارا۔۔

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥

آپے گُپت پرگٹ ہےَ آپے گُر سبدی آپ ونجاونیا۔۔۱۔۔

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوٗ واری جیوٗ واری امرِت نام منّ وساونیا۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت نام مہا رس میٹھا گُرمتی امرِت پیاونیا--ا--رہاؤ--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥

ہوَمے مار بجر کپاٹ کھُلایا--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

نام امولک گُر پرسادی پایا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥

بِن سبدَے نام نہ پائے کوئی گُر کِرپا منّ وساونیا--٢--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥

گُر گیان انجن سچ نیتری پایا--

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

انتر چانن اگیان اندھیر گوَایا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

جوتی جوت ملی من مانیا ہر در سوبھا پاونیا--٣--

ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥

سریرہو بھالن کو باہر جائے--

ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

نام نہ لہَے بہت ویگار دُکھ پائے--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

منمکھ اندھے سُوجھے ناہی پھِر گھِر آئے گُرمکھ وتھ پاونیا--٤--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

گُر پرسادی سچا ہر پائے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥

من تن ویکھے ہؤمَے مَیل جائے--

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

بَیس سُتھان صد ہر گُن گاوے سچَے سبد سماوِنیا--۵--

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥

نؤ در ٹھاکے دھاوت رہائے--

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥

دسوَے نِج گھر واسا پائے--

ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥

اوتھے انحد سبد وجہِ دِن راتی گُرمتی سبد سُناونیا--٦--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥

بِن سبدَے انتر آنیرا--

ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥

نہ وسط لہَے نہ چُوکے پھیرا--

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ستگور ہتھ کُنجی ہورت در کھُلَے ناہی گُر پُورے بھاگ مِلاونیا--۷--

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

گُپت پرگٹ تُوں سبھنی تھائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

گُر پرسادی مِل سوجھی پائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥

نانک نام سلاہِ سدا تُوں گُرمکھ منّ وساونیا--۸--۲۴--۲۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥

گُرمکھ ملَے مِلائے آپے--

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥

کال نہ جوہَے دُکھ نہ سنتاپے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہئُمَے مار بندھن سبھ توڑے گُرمکھ سبد سُہاوِنیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥

ہئُ واری جیئُ واری ہر ہر نام سُہاوِنیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ گاوے گُرمکھ ناچے ہر سیتی چِت لاونیا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

گُرمکھ جیوے مَرے پروان--

ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥

آرجا نہ چھیجَے سبد پچھان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُرمکھ مَرے نہ کال نہ کھائے گُرمکھ سچ سماوݨیا--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ ہر در سوبھا پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

گُرمکھ وِچہو آپ گوائے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥

آپ ترَے کُل سگلے تارے گُرمکھ جنم سوارݨیا--۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥

گُرمکھ دُکھ کدے نہ لگے سریر--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥

گُرمکھ ہؤمَے چُوکے پیر--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

گُرمکھ من نِرمل پھِر میل نہ لاگَے گُرمکھ سہج سماوݨیا--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرمکھ نام مِلَے وڈیائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

گُرمکھ گُن گاوَے سوبھا پائی--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سدا انند رہَے دِن راتی گُرمکھ سبد کراوݨیا--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥

گُرمکھ اندِن سبدے راتا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥

گُرمکھ جگ چارے ہےَ جاتا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥

گُرمکھ گُن گاوَے سدا نِرمل سبدے بھگت کراونیا۔۔٦۔۔

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥

باجھ گُورُو ہےَ اندھ اندھارا۔۔

ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥

جمکال گرٹھے کرہے پُکارا۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

اندِن روگی بِسٹا کے کیڑے بِسٹا مہہ دُکھ پاونیا۔۔٧۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

گُرمکھ آپے کرے کرائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ ॥

گُرمکھ ہِردَے وُٹھا آپ آئے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥

نانک نام مِلَے وڈیائی پُورے گُر تے پاونیا۔۔٨۔۔٢٥۔۔٢٦۔۔

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣۔۔

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥

ایکا جوت جوت ہےَ سریرا--

ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

سبد دِکھائے ستگور پُورا--

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥

آپے فرق کیتَون گھٹ انتر آپے بَنت بناونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہر سچے کے گُن گاونیا--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

باجھ گُورُو کو سہج نہ پائے گُرمکھ سہج سماوِنیا--ا--رہاؤ--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥

تُوں آپے آپے جگ موہہِ--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥

تُوں آپے ندری جگت پرووہِ--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥

تُوں آپے دُکھ سُکھ دیوہِ کرتے گُرمکھ ہر دیکھاونیا--۲--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

آپے کرتا کرے کرائے--

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

آپے سبد گُر منّ وسائے--

ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سبدے اُپجےَ امرِت بانی گُرمکھ آکھ سُناونیا--۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

آپے کرتا آپے بھُگتا--

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥

بندھن توڑے سدا ہےَ مُکتا--

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥

سدا مُکت آپے ہےَ سچا آپے الکھ لکھاونیا--۴--

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥

آپے مایا آپے چھایا--

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

آپے موہ سبھ جگت اُپایا--

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

آپے گُنداتا گُن گاوَے آپے آکھ سُناونیا--۵--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥

آپے کرے کرائے آپے--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥

آپے تھاپ اُتھاپے آپے--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

تُجھ تے باہر کچھُو نہ ہووَے تُوں آپے کارَے لاونیا--۶--

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥

آپے مارے آپ جیوائے--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے میلے میل مِلائے--

ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

سیوا تے سدا سُکھ پایا گُرمکھ سہج سماوِنیا--۷--

ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥

آپے اُوچا اوچو ہوئی--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥

جس آپ وِکھالے سو ویکھے کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥

نانک نام وسَے گھٹ انتر آپے ویکھ وِکھالنیا--۸--۲۶--۲۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥

میرا پرَبھ بھرپُور رہیا سبھ تھائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥

گُر پرسادی گھر ہی مہہ پائی--

ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سدا سریوی اِک من دھیائی گُرمکھ سچ سماوِنیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیؤ واری جگجیون منّ وساونیا--

ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جگجیون نِربھؤ داتا گُرمت سہج سماوݨیا--ا--رہاؤ--

ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥

گھر مہہ دھرتی دھؤل پاتالا--

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥

گھر ہی مہہ پریتم سدا ہےَ بالا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

سدا انند رہےَ سُکھداتا گُرمت سہج سماوݨیا--۲--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥

کایا اندر ہؤمےَ میرا--

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥

جمّن مرن نہ چُوکےَ پھیرا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥

گُرمکھ ہووے سو ہؤمےَ مارے سچو سچ دھیاونیا--۳--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥

کایا اندر پاپ پُنّ دُئے بھائی--

ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

دُہی مِل کےَ سرِسٹ اُپائی--

ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

دووَے مار جائۓ اکت گھر آوۓ گُرمت سہج سماوݨیا۔۔۴۔۔

ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥

گھر ہی ماہِ دُوجَے بھائۓ انیرا۔۔

ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥

چانݨ ہووَے چھوڈے ہئُمَے میَرا۔۔

ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥

پرگٹ سبد ہےَ سُکھداتا اندِن نام دھیاوݨیا۔۔۵۔۔

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥

انتر جوت پرگٹ پاسارا۔۔

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

گُر ساکھی مِٹیا اندھیارا۔۔

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کمل بِگاس سدا سُکھ پایا جوتی جوت مِلاوݨیا۔۔۶۔۔

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

اندر محل رتنی بھرے بھنڈارا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

گُرمکھ پائۓ نام اپارا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

گُرمکھ ونجے سدا واپاری لاہا نام صد پاوݨیا۔۔۷۔۔

ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

آپے وتھ راکھَے آپے دئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

گُرمکھ ونجھِ کیئ کیئ--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥

نانک جِس ندر کرے سو پائے کر کِرپا منّ وساونیا--۸--۲۷--۲۸--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥

ہر آپے میلے سیوَ کرائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥

گُر کےَ سبد بھاؤ دُوجا جائے--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہر نِرمل سدا گُنداتا ہر گُن مہہ آپ سماوِنیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری سچ سچا ہِردَے وساونیا--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچا نام سدا ہے نِرمل گُر سبدی منّ وساونیا--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥

آپے گُر داتا کرم بِدھاتا--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

سیوک سیوہِ گُرمکھ ہر جاتا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

امرت نام سدا جن سوہہ گُرمت ہر رس پاونیا--٢--

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

اس گُپھا مہہ اِک تھان سُہایا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

پُورے گُر ہئُمَے بھرم چُکایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

اندِن نام سلاہن رنگ راتے گُر کِرپا تے پاونیا--٣--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥

گُر کَے سبد ایوہ گُپھا ویچارے--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥

نام نِرنجن انتر وسَے مُرارے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ہر گُن گاوَے سبد سُہائے مِل پریتم سُکھ پاونیا--٤--

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥

جم جاگاتی دُوجے بھائے کر لائے--

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥

ناوھو بھُولے دئے سجائے--

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥

گھڑی مُہت کا لیکھا لیوَے رتییٔہو ماسہ تول کڈھاونیا--۵--

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥

پیٔیڑے پِر چیتے ناہی--

ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥

دُوجَے مُٹھی رووَے دھاہی--

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

کھری کُوآلِیوٗ کُرُوپ کُلّکھنی سُپنَے پِر نہی پاونیا--٦--

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

پیٔیڑے پِر منّ وسایا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

پُورَے گُر حدُور دِکھایا--

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥

کامن پِر راکھیا کنٹھ لائے سبدے پِر راوَے سیج سُہاوِنیا--۷--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥

آپے دیوَے صد بُلائے--

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

آپنا ناوٗ منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥

نانک نام ملِے وڈیائی اندِن سدا گُن گاونیا--۸--۲۸--۲۹--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥

اُوتم جنم سُتھان ہےَ واسا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥

ستگور سیوہِ گھر ماہِ اُداسا--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ہر رنگ رہہ سدا رنگ راتے ہر رس من ترِپتاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری پڑ بُجھ منّ وساونیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ پڑہِ ہر نام سلاہہِ در سچےَ سوبھا پاونیا--ا--رہاوَ--

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

الکھ ابھیوَ ہر رہیا سمائے--

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

اُپاے نہ کِتی پایا جائے--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

کِرپا کرے تا ستگور بھیٹےَ ندری میل مِلاونیا--۲--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

دُوجے بھائے پڑے نہی بوجھے--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥

ترِبدھ مایا کارن لُوجھے۔۔

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ترِبدھ بندھن تُوٹہِ گُر سبدی گُر سبدی مُکت کراونیا۔۔۳۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ایوہ من چنچل وس نہ آوَے۔۔

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

دُبدھا لاگَے دہ دِس دھاوَے۔۔

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

بِکھ کا کیڑا بِکھ مہہ راتا بِکھ ہی ماہِ پچاونیا۔۔۴۔۔

ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥

ہوَ ہوَ کرے تَے آپ جنائے۔۔

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥

بہو کرم کرَے کِچھ تھائے نہ پائے۔۔

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥

تُجھ تے باہر کِچھُو نہ ہووَے بکھسے سبد سُہاوِنیا۔۔۵۔۔

ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥

اُپجَے پچَے ہر بوجھَے ناہی۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥

اندِن دُوجے بھائے پھِراہی۔۔

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥

منمکھ جنم گیا ہےَ بِرتھا انت گیا پچھتاونیا--٦--

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

پِر پردیس سِگار بنائے--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

منمکھ اندھ ایسے کرم کمائے--

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ہلت نہ سوبھا پلت نہ ڈھوئی بِرتھا جنم گواونیا--٧--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

ہر کا نام کِنَے وِرلَے جاتا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

پُورے گُر کےَ سبد پچھاتا--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥

اندن بھگت کرے دِن راتی سہجے ہی سُکھ پاونیا--٨--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

سبھ مہہ ورتَے ایکو سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بوجھَے کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥

نانک نام رتے جن سوہہ کر کرپا آپ مِلاونیا--٩--٢٩--٣٠--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥

منمکھ پڑہِ پنڈت کہاوہَ--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

دُوجے بھائے مہا دُکھ پاوہِ--

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥

بِکھیا ماتے کِچھُ سُوجھے ناہی پھِر پھِر جونی آونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیؤ واری ہؤمَے مار مِلاونیا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر سیوا تے ہر من وسیا ہر رس سہج پیاونیا--ا--رہاؤ--

ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥

وید پڑہِ ہر رس نہی آیا--

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥

واد وکھانہہ موہے مایا--

ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥

اگیانمتی سدا اندھیارا گُرمکھ بُوجھ ہر گاونیا--۲--

ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

اکتھو کتھیئے سبد سُہاوے--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥

گُرمتی من سچو بھاوے--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

سچو سچ رَوہِ دِن راتی ایہو من سچ رنگاونیا--۳--

ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥

جو سچ رتے تِن سچو بھاوے--

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥

آپے دئے نہ پچھوتاوے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

گُر کَے سبد سدا سچ جاتا مِل سچے سُکھ پاونیا--۴--

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

کُوڑ کُست تِنا میل نہ لاگَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

گُر پرسادی اندِن جاگَے--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

نِرمل نام وسَے گھٹ بھیتر جوتی جوت مِلاونیا--۵--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

ترِےَ گُن پڑہِ ہر تت نہ جانہِ--

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥

مُولہ بھُلے گُر سبد نہ پچھانہہ--

ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

موہ بیاپے کِچھ سُوجھے ناہی گُر سبدی ہر پاونیا--٦--

ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥

وید پُکارے ترِبدھ مایا--

ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥

منمُکھ نہ بوجھہ دُوجے بھایا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ترِے گُن پڑہِ ہر ایک نہ جانہِ بِن بوجھے دُکھ پاونیا--٧--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

جا تِس بھاوے تا آپ مِلائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥

گُر سبدی سہسا دُوکھ چُکائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥

نانک ناوے کی سچی وڈیائی نامو منّ سُکھ پاونیا--٨--٣٠--٣١--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٣--

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥

نِرگُن سرگُن آپے سوئی--

ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥

تت پچھانے سو پنڈت ہوئی--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥

آپ ترَے سگلے کُل تارَے ہر نام منّ وساونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری ہر رس چکھ صاد پاونیا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر رس چاکھہِ سے جن نِرمل نِرمل نام دھیاونیا--ا--رہاؤ--

ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

سو نِہکرمی جو سبد بیچارے--

ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥

انتر تت گیان ہوَمےَ مارے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

نام پدارتھ نوَ نِدھ پائے ترِےَ گُن میٹ سماوِنیا--٢--

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ہوَمےَ کرَے نِہکرمی نہ ہووَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥

گُر پرسادی ہوَمےَ کھووَے--

ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

انتر بِبیک سدا آپ ویچارے گُر سبدی گُن گاونیا--٣--

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥

ہر سر ساگر نِرمل سوئی--

ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

سنت چُگہِ نِت گُرمُکھ ہوئی۔۔

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥

اسنان کرہِ سدا دِن راتی ہئُمَے مَیل چُکاونیا۔۔۴۔۔

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

نِرمل ہنسا پریم پیار۔۔

ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ہر سر وسَے ہئُمَے مار۔۔

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

اہنِس پریت سبد ساچَے ہر سر واسا پاونیا۔۔۵۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥

منمُکھ سدا بگ میلا ہئُمَے مل لائی۔۔

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥

اسنان کرَے پر میل نہ جائی۔۔

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥

جیوَت مَرے گُر سبد بیچارے ہئُمَے میل چُکاونیا۔۔٦۔۔

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

رتن پدارتھ گھر تے پایا۔۔

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

پُورَے ستگور سبد سُنایا۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥

گُر پرساد مِٹیا اندھیارا گھٹ چانن آپ پچھاننیا--۷--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥

آپ اُپائے تَے آپے ویکھے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

ستگور سیوَے سو جن لیکھَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥

نانک نام وسَے گھٹ انتر گُر کِرپا تے پاونیا--۸--۳۱--۳۲--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

مایا موہ جگت سبایا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥

ترِےَ گُن دیسہِ موہے مایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

گُر پرسادی کو وِرلا بوجھَے چؤتھے پد لِو لاونیا--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥

ہؤ واری جیوٗ واری مایا موہ سبد جلاونیا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا موہ جلائے سو ہر سِیوٗ چِت لائے ہر در محلّی سوبھا پاونیا--۱--رہاؤ--

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

دیوی دیوا مُول ہےَ مایا--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

سِمرِت ساست جِنّ اُپایا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

کام کرودھ پسریا سنسارے آئے جائے دُکھ پاونیا--٢--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥

تِس وِچ گیان رتن اِک پایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

گُر پرسادی منّ وسایا--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥

جت ست سنجم سچ کماوے گُر پُورے نام دھیاونیا--٣--

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

پیئیڑے دھن بھرم بھُلانی--

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥

دُوجے لاگی پھِر پچھوتانی--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ہلت پلت دووے گوائے سُپنے سُکھ نہ پاونیا--٤--

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

پیئیڑے دھن کنت سمالے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥

گُر پرسادی ویکھے نالے--

ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

پِر کےَ سہج رہے رنگ راتی سبد سِنگار بناونیا--۵--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

سپھل جنم جنا ستگور پایا--

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

دُوجا بھاؤ گُر سبد جلایا--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ایکو رَوِ رہیا گھٹ انتر مِل ستسنگت ہر گُن گاونیا--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥

ستگور نہ سیوے سو کاہے آیا--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

دھرِگ جیون بِرتھا جنم گوَایا--

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

منمکھ نام چِت نہ آوےَ بِن ناوے بہو دُکھ پاونیا--۷--

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥

جِن سِسٹ ساجی سوئی جانےَ--

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

آپے میلَے سبد پچھانےَ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥

نانک نام مِلیا تِن جن کوٗ جن دھُر مستک لیکھ لکھاونیا--۸--ا--۳۲--۳۳--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ماجھ محلّہ ۴--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥

آد پُرکھ اپرمپر آپے--

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

آپے تھاپے تھاپ اُتھاپے--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

سبھ مہہ ورتَے ایکو سوئی گُرمُکھ سوبھا پاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥

ہوٗ واری جیوٗ واری نِرنکاری نام دھیاونیا--

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس رُوپ نہ ریکھیا گھٹ گھٹ دیکھیا گُرمُکھ الکھ لکھاونیا--ا--رہاؤ--

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

تُو دیال کِرپال پرَبھ سوئی--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تُدھ بِن دُوجا اوَر نہ کوئی--

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

گُر پرساد کرے نام دیوَے نامے نام سماوِنیا--۲--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

تُوں آپے سچا سِرجنھارا--

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

بھگتی بھرے تیرے بھنڈارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

گُرمکھ نام مِلَے من بھیجَے سہج سمادھ لگاونیا--٣--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥

اندِن گُن گاوا پرَبھ تیرے--

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥

تُدھ صالاحی پریتم میرے--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

تُدھ بِن اور نہ کوئی جاچا گُر پرسادی تُوں پاونیا--٤--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

اگم اگوچر مِت نہی پائی--

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

اپنی کِرپا کرہِ تُوں لیہِ مِلائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

پُورے گُر کےَ سبد دھیائیئےَ سبد سیوَ سُکھ پاونیا--٥--

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

رسنا گُنونتی گُن گاوَے--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

نام صلاحے سچے بھاوے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

گُرمکھ سدا رہے رنگ راتی مِل سچے سوبھا پاونیا--٦--

ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

منمکھ کرم کرے--

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

جُوئے جنم سبھ باجی ہاری--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥

انتر لوبھ مہا گُبارا پھِر پھِر آون جاونیا--٧--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے کرتا دے وڈیائی--

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥

جِن کوُ آپ لِکھت دھُر پائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥

نانک نام مِلَے بھوُ بھنجن گُر سبدی سُکھ پاونیا--٨--١--٣٤--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ماجھ محلّہ ۵ گھر ١--

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

انتر الکھ نہ جائی لکھیا--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥

نام رتن لَے گُجھا رکھیا--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥

اگم اگوچر سبھ تے اُوچا گُر کَے سبد لکھاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوَ واری کل مہہ نام سُناونیا--

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت پیارے سچےَ دھارے وڈبھاگی درسن پاونیا--ا--رہاوَ--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥

سادِھک سِدھ جسے کوَ پھِردے--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥

برہمے اِندر دھیائن ہِردے--

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥

کوٹ تیتیسا کھوجہِ تا کوَ گُر مِل ہِردَے گاونیا--۲--

ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥

آٹھ پہر تُدھ جاپے پوَنا--

ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥

دھرتی سیوک پائک چرنا--

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥

کھانی بانی سرب نِواسی سبھنا کےَ من بھاونیا--۳--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥

ساچا صاحب گُرمکھ جاپَے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥

پُورے گُر کےَ سبد سِنیاپَے--

ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥

جن پِیا سیئی ترِپتاسے سچے سچ اگھاونیا--۴--

ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥

تِس گھر سہجا سوئی سُوہیلا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥

اند بِنود کرے صد کیلا--

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

سو دھنوَنتا سو وڈ صاحا جو گُر چرنی من لاونیا--۵--

ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥

پہلو دے تَیں رِزق ساہا--

ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥

پِچھو دے تَیں جنت اُپاہا--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

تُدھ جیوَڈ داتا اور نہ سُوآمی لوَے نہ کوئی لاونیا--٦--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥

جِس تُوں تُٹھا سو تُدھ دھیائے--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥

سادھ جنا کا منتر کمائے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

آپ ترَے سگلے کُل تارے تِس درگہ ٹھاک نہ پاونیا--۷--

ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥

تُوں وڈا تُوں اُوچو اُوچا--

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥

تُوں بےانت ات مُوچو مُوچا--

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥

ہو کُربانی تیرَے ونجا نانک داس دساونیا--۸--۱--۳۵--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥

کوَن سو مُکتا کوَن سو جُگتا--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥

کوَن سو گیانی کوَن سو بکتا--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥

کوَن سو گِرہی کوَن اُداسی کوَن سو قیمت پائے جیوَ--۱--

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥

کِن بِدھ بادھا کِن بِدھ چھُوٹا--

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥
کِن بِدھ آون جاون تُوٹا--

ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥
کوَن کرم کوَن نِہکرما کوَن سو کہَے کہائے جیوَ--۲--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥
کوَن سو سُکھییا کوَن سو دُکھیا--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥
کوَن سو سنمُکھ کوَن ویمُکھیا--

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥
کِن بِدھ ملییَے کِن بِدھ بِچھُڑے ایہہ بِدھ کوَن پرگٹائے جیوَ--۳--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥
کوَن سو اکھر جِت دھاوت رہتا--

ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥
کوَن اُپدیس جِت دُکھ سُکھ سم سہتا--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥
کوَن سو چال جِت پاربرہم دھیائے کِن بِدھ کیرتن گائے جیوَ--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥
گُرمکھ مُکتا گُرمکھ جُگتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥
گُرمکھ گیانی گُرمکھ بکتا--

ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥

دھنّ گِرہی اُداسی گُرمکھ گُرمکھ قیمت پائے جیوَ--۵--

ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥

ہوَمےَ بادھا گُرمکھ چھُوٹا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥

گُرمکھ آون جاون تُوٹا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥

گُرمکھ کرم گُرمکھ نِہکرما گُرمکھ کرے سو سُبھائے جیوَ--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥

گُرمکھ سُکھییا منمکھ دُکھیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥

گُرمکھ سنمکھ منمکھ ویمکھیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥

گُرمکھ ملیئے منمکھ وِچھرے گُرمکھ بِدھ پرگٹائے جیوَ--۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥

گُرمکھ اکھر جِت دھاوت رہتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥

گُرمکھ اُپدیس دُکھ سُکھ سم سہتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥

گُرمکھ چال جِت پاربرہم دھیائے گُرمکھ کیرتن گائے جیوَ--۸--

ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥

سگلی بنت بنائی آپے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥

آپے کرے کرائے تھاپے--

ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥

اِکس تے ہوئیو اننتا نانک ایکس ماہِ سمائے جیوُ--۹--۲--۳۶--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماجھ محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥

پرَبھ اِبناسی تا کیا کاڑا--

ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥

ہر بھگوَنتا تا جن کھرا سُکھالا--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

جیا پران مان سُکھداتا تُوں کرہِ سوئی سُکھ پاونیا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥

ہوَ واری جیوُ واری گُرمکھ من تن بھاونیا--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں میرا پربت تُوں میرا اولا تُم سنگ لوَے نہ لاونیا--ا--رہاوَ--

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥

تیرا کِیتا جِس لاگَے میٹھا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥

گھٹ گھٹ پاربرہم تِن جن ڈیٹھا--

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

تھان تھننتر تُوں ہے تُوں ہے اِکو اِکُ ورتاونیا--٢--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

سگل منورتھ تُوں دیونہارا--

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

بھگتی بھائے بھرے بھنڈارا--

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

دئیا دھار راکھے تُدھ سیئی پُورے کرم سماوِنیا--٣--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥

اندھ کُوپ تے کنڈھے چاڑے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

کر کِرپا داس ندر نِہالے--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥

گُن گاوہِ پُورن اِبناسی کہہ سُن توٹ نہ آونیا--٤--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ایتھے اوتھے تُوں ہے رکھوالا--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥

مات گربھ مہہ تُم ہی پالا--

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

مایا اگن نہ پوہے تِن کو رنگ رتے گُن گاونیا--۵--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥

کیا گُن تیرے آکھ سمالی--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥

من تن انتر تُدھ ندر نِہالی--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥

توں میرا میت ساجن میرا سُوآمی تُدھ بِن اور نہ جاننیا--۶--

ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥

جِس کو توں پرَبھ بھیا سہائی--

ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥

تِس تتی واو نہ لگے کائی--

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥

تُو صاحِب سرن سُکھداتا ستسنگت جپ پرگٹاونیا--۷--

ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥

توں اُوچ اتھاہُ اپار امولا--

ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥

توں ساچا صاحِب داس تیرا--

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥

توں مِیرا ساچی ٹھکُرائی نانک بل بل جاونیا--۸--۳--۳۷--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ماجھ محلّہ ۵ گھر ۲--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥

نِت نِت دیَو سمالیئے--

ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مُول نہ منہو وِساریئے--رہاؤ--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

سنتا سنگت پائیَے--

ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

جت جم کےَ پنتھ نہ جائیَے--

ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥

توسا ہر کا نام لےَ تیرے کُلہِ نہ لاگَے گال جیوَ--ا--

ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥

جو سِمرِندے سانئیَے--

ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥

نرک نہ سیئی پائیَے--

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥

تتی واوَ نہ لگئی جِن من وُٹھا آئے جیوَ--۲--

ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥

سیئی سُندر سوہنے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥

سادھسنگ جِن بیہنے--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر دھن جِنی سنجِیا سیئی گمبھیر اپار جیؤ--٣--

ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥

ہر امیو رسائن پیویَے--

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥

مُوہِ ڈِٹھے جن کَے جیویَے--

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥

کارج سبھ سوار لَے نِت پُوجہہ گُر کے پاوَ جیؤ--٤--

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥

جو ہر کیتا آپنا--

ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥

تِنہہ گُسائیں جاپنا--

ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥

سو سُورا پردھان سو مستک جس دَے بھاگ جیؤ--٥--

ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥

من مندھے پرَبھ اوگاہیا--

ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥

ایہہِ رس بھوگن پاتساہیا--

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥

مندا مُول نہ اُپجِیو ترے سچّی کارے لاگ جیئُ--٦--

ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

کرتا منّ وسایا--

ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

جنمے کا پھل پایا--

ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥

من بھاوندا کنت ہر تیرا تھِر ہوآ سوہاگ جیئُ--٧--

ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

اٹل پدارتھ پایا--

ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥

بھے بھنجن کی سرنایا--

ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥

لائے انچل نانک تارئن جِتا جنم اپار جیئُ--٨--٤--٣٨--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ماجھ محلّہ ٥ گھر ٣--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جپ جپے من دھیرے--١--رہاؤ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥

سمر سمر گُردیوٗ مِٹ گئے بھَے دُورے--ا--

ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥

سرن آوے پاربرہم کی تا پھِر کاہے جھُورے--۲--

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥

چرن سیوَ سنت سادھ کے سگل منورتھ پُورے--۳--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥

گھٹ گھٹ ایک ورتدا جل تھل مہیئل پُورے--۴--

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥

پاپ بِناسن سیویا پوِتر سنتن کی دھُورے--۵--

ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥

سبھ چھڈائی کھسم آپ ہر جپ بھئی ٹھرُورے--٦--

ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥

کرتَے کِیا تپاوسو دُسٹ مُوئے ہوئے مُورے--٧--

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥

نانک رتا سچ نائے ہر ویکھے سدا ہجُورے--۸--۵--۳۹--ا--۳۲--ا--۵--۳۹--

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

بارہ ماہا مانجھ محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥

کِرت کرم کے وِچھڑے کر کِرپا میلھو رام--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥

چار کُنٹ دہ دِس بھرمے تھک آئے پرَبھ کی سام--

ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥

دھین دُدھ تے باہری کِتَے نہ آوےَ کام--

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥

جل بِن ساکھ کُملاوتی اُپجیہ ناہی دام--

ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥

ہر ناہ نہ ملیئے ساجنے کت پائیے بِسرام--

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥

جِت گھر ہر کنت نہ پرَگٹئی بھٹھ نگر سے گرام--

ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥

سرب سیگار تمبول رس سن دیہی سبھ کھام--

ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥

پرَبھ سُوآمی کنت وِہُونیا مِیت سجن سبھ جام--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥

نانک کی بینںتیا کر کِرپا دیجے نام--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥

ہر میلھو سُوآمی سنگ پرَبھ جِس کا نِہچل دھام--١--

ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥

چیت گوِند ارادھیئے ہووے انند گھنا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥

سنت جنا مِل پائیے رسنا نام بھنا--

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥

جِن پایا پربھ آپنا آئے تِسہ گنا--

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥

اِک کھِن تِس بِن جیونا بِرتھا جنم جنا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥

جل تھل مہیئل پُوریا رویا وِچ ونا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥

سو پربھ چِت نہ آوئی کِتڑا دُکھ گنا--

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥

جِنی راویا سو پربھُو تِنّا بھاگ منا--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥

ہر درسن کنُو من لوچدا نانک پیاس منا--

ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥

چیت مِلائے سو پربھُو تِس کے پائے لگا--۲--

ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥

ویساکھ دھیرن کیوٗ واڈھیا جِنا پریم بِچھوہُ--

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥

ہر ساجن پُرکھ وِسار کےَ لگی مایا دھوہُ--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥

پُتر کلتر نہ سنگ دھنا ہر اوِناسی اوہُ--

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥

پلچ پلچ سگلی مُئی جھُوٹھے دھندَھے موہ--

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥

اِکس ھر کے نام بِن اگےَ لئیہہ کھوہ--

ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

دیَو وِسار وِگُچنا پربَھ بِن اور نہ کوئے--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

پریتم چرنی جو لگے تِن کی نِرمل سوئے--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

نانک کی پربَھ بینتی پربَھ مِلھو پراپت ہوئے--

ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥

ویساکھ سُھاوا تاں لگےَ جا سنت بھیٹےَ ہر سوئے--٣--

ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥

ہر جیٹھ جُڑندا لوڑیئے جِس اگےَ سبھ نِوّن--

ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥

ہر سجن داون لگیا کِسےَ نہ دیئی بنّ--

ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥

مانک موتی نام پربھ اُن لگے ناہی سنّ--

ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥

رنگ سبھے نارائنَے جیتے من بھاوّن--

ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥

جو ہر لوڑے سو کرے سوئی جیا کرّن--

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥

جو پربھ کیتے آپنے سیئی کہیئہ دھنّ--

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥

آپن لیا جے ملَے وِچھڑ کیوُ رووںّ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥

ساڈُھو سنگ پراپتے نانک رنگ مانّن--

ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥

ہر جیٹھ رنگیلا تِس دھنی جِس کےَ بھاگ متّھن--۴--

ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥

آساڑ تپندا تِس لگےَ ہر ناہُو نہ جِنا پاس--

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥

جگجیون پُرکھ تِیاگ کےَ مانس سندی آس--

ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

دُیےَ بھائے وِگچیئے گل پئیس جم کی پھاس--

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

جیہا بیجے سو لُنے متھے جو لِکھیاس--

ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥

رَین وِہانی پچھتانی اُٹھ چلی گئی نِراس--

ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥

جِن کَوَ سادُھو بھیٹیئے سو درگہ ہوئے کھلاص--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپنی تیرے درسن ہوئے پیاس--

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

پرَبھ تُدھ بِن دُوجا کو نہی نانک کی ارداس--

ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥

آساڑ سُوہندا تِس لگے جِس من ہر چرن نِواس--۵--

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥

ساون سرسی کامنی چرن کمل سِیوُ پیار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

من تن رتا سچ رنگ اِکو نام ادھار--

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥

بِکھیا رنگ کُوڑاویا دِسن سبھے چھار--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

ہر امرت بُوند سُہاونی مِل سادُھو پیونہار--

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥

ون تِن پرَبھ سنگ موَلیا سمرتھ پُرکھ اپار--

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ہر مِلنَے نو من لوچدا کرم مِلاونہار--

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥

جِنی سکھیئے پرَبھ پایا ہنوٗ تِن کےَ صد بلہار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

نانک ہر جی میا کر سبد سوارنہار--

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥

ساون تِنا سُوہاگنی جِن رام نام اُر ہار--٦--

ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥

بھادُئے بھرم بھُلانیا دُوجے لگا ہیت--

ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥

لکھ سیگار بنایا کارج ناہی کیت--

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥

جِت دِن دیہہ بِنسسی تِت ویلے کہسن پرَیت--

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥

پکڑ چلائن دُوت جم کسےَ نہ دینی بھیت--

ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥

چھڈ کھڑوتے کھِنے ماہِ جن سِیوٗ لگا ہیت--

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥

ہتھ مروڑے تن کپے سِیاہو ہوآ سَیت--

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥

جیہا بیجے سو لُنے کرما سندڑا کھیت--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥

نانک پرَبھ سرناگتی چرن بوہتھ پرَبھ دَیت--

ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥

سے بھادُئے نرک نہ پائیہہ گُر رکھن والا ہیت--۷--

ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥

اسُن پریم اُماہڑا کیوُ ملیئے ہر جائے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥

من تن پیاس درسن گھنی کوئی آن مِلاوے مائے--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥

سنت سہائی پریم کے ہوُ تِن کےَ لاگا پائے--

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

وِن پرَبھ کیوُ سُکھ پائیے دُوجی ناہی جائے--

ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥

جِنھی چاکھیا پریم رس سے ترِپت رہے آگھائے--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

آپ تِیاگ بِنتی کرہِ لیہُ پربھُو لڑ لائے--

ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥

جو ہر کنت مِلائِیا سے وِچھڑ کتہِ نہ جائے--

ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥

پرَبھ وِن دُوجا کو نہی نانک ہر سرنائے--

ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

اسُو سُکھی وسندِیا جِنا میا ہر رائے--۸--

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥

کتک کرم کماونے دوس نہ کاہُو جوگ--

ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥

پرمیسر تے بھُلیاں ویاپن سبھے روگ--

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥

ویمُکھ ہوئے رام تے لگن جنم وِجوگ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥

کھِن مہہ کوڑے ہوئے گئے جِتڑے مایا بھوگ--

ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥

وِچ نہ کوئی کر سکےَ کِس تھےَ رووہِ روج--

ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥

کیتا کِچھُو نہ ہووئی لِکھیا دھُر سنجوگ--

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥

وڈبھاگی میرا پرَبھ مِلے تاں اُترہِ سبھ بیوگ--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥

نانک کَو پربھ راکھ لیہہ میرے صاحِب بندی موچ--

ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥

کتک ہووَے سادھسنگ بِنسہِ سبھے سوچ--۹--

ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥

منگھر ماہِ سوہندِیا ہر پِر سنگ بیٹھڑیاہ--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥

تِن کی سوبھا کیا گنی جے صاحب میلڑیاہ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥

تن من مَولیا رام سِیوَ سنگ سادھ سہیلڑیاہ--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥

سادھ جنا تے باہری سے رہن اِکیلڑیاہ--

ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥

تِن دُکھ نہ کبھُو اُترَے سے جم کَے وس پڑیاہ--

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥

جِنی راویا پربھ آپنا سے دِسن نِت کھڑیاہ--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥

رتن جویہر لال ہر کنٹھ تِنا جڑیاہ--

ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥

نانک بانچھے دھوڑ تِن پربھ سرنی در پڑیاہ--

ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥

منگھر پربھ آرادھنا بہوڑ نہ جنمڑیاہ--۱۰--

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥

پوکھ تُکھار نہ ویاپئی کنٹھ مِلیا ہر ناہو--

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥

من بیدھیا چرنارِبند درسن لگڑا ساہو--

ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥

اوٹ گووِند گوپال رائے سَیوا سُوآمی لاہو--

ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥

بِکھیا پوہِ نہ سکئی مِل سادُھو گُن گاہو--

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥

جہہ تے اُپجی تہہ ملی سچی پریت سماہو--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥

کر گہہِ لینی پار.برہم بہوڑ نہ وِچھڑِاہو--

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥

بار جاوٗ لکھ بیریا ہر سجن اگم اگاہُ--

ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥

سرم پئی نارائنَے نانک در پئیاہُ--

ਪੋਖੁ ਸੋੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥

پوکھ سُہندا سرب سُکھ جِس بکھسے ویپرواہو--۱۱--

ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ماگھ مجن سنگ سادھوآ دھوڑی کر اِسنان--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥
ہر کا نام دھیائے سُن سبھنا نو کر دان--

ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥
جنم کرم مل اُترے من تے جائے گُمان--

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥
کام کرودھ نہ موہیئے بِنسے لوبھ سُوآن--

ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥
سچے مارگ چلدیا اُستت کرے جہان--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥
اٹھسٹھ تیرتھ سگل پُنّ جی دئیا پروان--

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
جس نو دیوے دئیا کر سوئی پُرکھ سُجان--

ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
جنا مِلیا پرَبھ آپنا نانک تِن قُربان--

ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥
ماگھ سُچے سے کانڈھیئِہ جن پُورا گُر مہروان--۱۲--

ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥
پھلگُن انند اُپارجنا ہر سجن پرگٹے آئے--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

سنت سہائی رام کے کر کِرپا دیا مِلائے--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

سیج سُہاوی سرب سُکھ ہُن دُکھا ناہی جائے--

ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

اِچھ پُنی وڈبھاگنی ور پایا ہر رائے--

ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥

مِل سہیا منگل گاوہی گیت گووِند الائے--

ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥

ہر جَیہا اور نہ دِسئی کوئی دُوجا لوَے نہ لائے--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥

ہلت پلت سوارِیون نِہچل دِتیئن جائے--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥

سنسار ساگر تے رکھئن بہوڑ نہ جنمے دھائے--

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥

جہوا ایک انیک گُن ترے نانک چرنی پائے--

ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥

پھلگُن نِت سلاہیئے جِس نو تِل نہ تمائے--١٣--

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥

جِن جِن نام دھیایا تِن کے کاج سرے--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥

ہر گُر پُورا آرادھیا درگہہ سچ کھرے--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥

سرب سُکھا نِدھ چرن ہر بھوجل بِکھم ترے--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥

پریم بھگت تِن پائیا بِکھیا ناہِ جرے--

ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥

کُوڑ گئے دُبدھا نسی پُورن سچ بھرے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥

پاربرہم پربھ سیودے من اندر ایک دھرے--

ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ماہ دِوس مُورت بھلے جِس کؤ ندر کرے--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

نانک منگے درس دان کِرپا کرہو ہرے--۱۴--۱--

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ

ماجھ محلّہ ۵ دِن رَین

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥

سیوی ستگور آپنا ہر سِمری دِن سبھ رَین--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥

آپ تِیاگ سرنی پواں مُکھ بولی مِٹھڑے وین--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥

جنم جنم کا وِچھُڑیا ہر میلھو سجن سَین--

ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥

جو جیا ہر تے وِچھڑے سے سُکھ نہ وسن بھَین--

ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥

ہر پِر بِن چَین نہ پائیَے کھوج ڈِٹھے سبھ گَین--

ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥

آپ کمانَے وِچھُڑی دوس نہ کاہُو دَین--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥

کر کِرپا پربھ راکھ لیھو ہور ناہی کرن کرَین--

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥

ہر تُدھ وِن کھاکُو رُولنا کہِیَے کِتھَے وَین--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥

نانک کی بیننتیا ہر سُرجن دیکھا نَین--ا--

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥

جیا کی بِرتھا سو سُنے ہر سمرِتھ پُرکھ اپار--

ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥

مرن جیون آرادھنا سبھنا کا آدھار--

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

سسُرَے پیئیَے تِس کنت کی وڈا جِس پروار--

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

اُوچا اگم اگادھ بودھ کِچھ انت نہ پاراوار--

ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥

سیوا سا تِس بھاوسی سنتا کی ہوئے چھار--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥

دِینا ناتھ دَیال دَیو پتت اُدھارنہار--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

آد جُگادی رکھدا سچ نام کرتار--

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥

قیمت کوئے نہ جانئی کو ناہی تولنہار--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

من تن انتر وس رہے نانک نہی سُمار--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

دِن رَین جے پرَبھ کنُو سیودے تِن کےَ صد بلہار--٢--

ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

سنت ارادھن صد سدا سبھنا کا بکھسِند--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥

جِیوَ پِنڈ جِن ساجِیا کر کِرپا دِتین جِند--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

گُر سبدی آرادھیئے جپیئے نِرمل منت--

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥

قیمت کہن نہ جائیّے پرمیسُر بےانت--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥

جِس من وسَے نرائنو سو کہیئے بھگونت--

ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥

جیا کی لوچا پُوریئے مِلَے سُوآمی کنت--

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥

نانک جیوَے جپ ہری دوکھ سبھے ہی ہنت--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥

دِن رَین جس نہ وِسرَے سو ہرِیا ہووَے جنت--٣--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥

سرب کلا پرَبھ پُورنو منج نِمانی تھاوَ--

ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥

ہر اوٹ گہی من اندرے جپ جپ جیواں ناوَ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپنی جن دھُوڑی سنگ سماوَ--

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥

جیو تُوں راکھہ تیوَ رہا تیرا دِتا پَینا کھاوَ--

ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

اُدم سوئی کرائے پرَبھ مِل سادھو گُن گاوٗ--

ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥

دُوجی جائے نہ سُجھئی کِتھے کُوکن جاوٗ--

ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥

اگیان بِناسن تم ہرن اُوچے اگم اماوٗ--

ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥

من وِچھڑیا ہر میلیئے نانک ایہو سُوآوٗ--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥

سرب کلیانا تِت دِن ہر پرسی گُر کے پاوٗ--۴--ا--

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥

وار ماجھ کی تتھا سلوک محلّہ ا ملک مُرید تتھا چندرہڑا سوہِیا کی دھُنی گاونی--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ گُر پرساد--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥

گُر داتا گُر ہِوے گھر گُر دیپک تِہ لوئے--

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

امر پدارتھ نانکا من مانیئے سُکھ ہوئے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥

پہلَے پیار لگا تھن دُدھ--

ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

دُوجے مائے باپ کی سُدھ--

ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥

تیجَے بھیا بھابھی بیب--

ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥

چوُتھے پیار اُپنی کھیڈ--

ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥

پنجوَے کھان پییَن کی دھات--

ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥

چھِوَے کام نہ پُچھے جات--

ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

ستوَے سنج کیا گھر واس--

ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥

اٹھوے کرودھ ہوآ تن ناس--

ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥

ناوَے دھوُلے اُبھے ساہ--

ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥

دسوَے ددھا ہوآ سُواہ--

ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥

گئے سِگیت پُکاری دھاہ--

ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥

اُڈِیا ہنس دسائے راہ--

ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥

آیا گیا مُویا ناؤ--

ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥

پِچھَے پتل سدہُ کاوَ--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥

نانک منمکھ اندھ پیار--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

باجھ گُورُو ڈُبا سنسار--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥

دس بالتن بیس رَون تیسا کا سُندر کہاوَے--

ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥

چالیسی پُر ہوئے پچاسی پگ کھِسے سٹھی کے بوڑھیپا آوے--

ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ستر کا متھین اسیہاں کا ویہار نہ پاوَے--

ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥

نوَے کا سِہجاسنی مُول نہ جانَے اپ بل--

ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥

ڈھنڈھولِم ڈُھوڈھم ڈِٹھ مَے نانک جگ دھُوئے کا دَھولہر--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥

تُوں کرتا پُرکھ اگمّ ہےَ آپ سرِسٹ اُپاتی--

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥

رنگ پرنگ اُپارجنا بہو بہو بِدھ بھاتی--

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥

تُوں جانہِے جِن اُپائیَے سبھ کھیل تُماتی--

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥

اک آوہِ اک جاہِ اُٹھ بِن ناوَے مر جاتی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥

گُرمکھ رنگ چلُولیا رنگ ہر رنگ راتی--

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥

سو سیوہو ست نِرنجنو ہر پُرکھ بِدھاتی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥

تُوں آپے آپ سُجان ہےَ وڈ پُرکھ وڈاتی--

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥

جو من چِت تُدھ دھیائدے میرے سچِیا بل بل ہوَ تِن جاتی--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥

جیوَ پائے تن ساجِیا رکھیا بنت بنائے--

ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥

اکھی دیکھےَ جھوا بولےَ کّنی سُرت سمائے--

ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥

پیری چلےَ ہتھی کرنا دِتا پَینے کھائے--

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

جن رچ رچِیا تِسہ نہ جانَے اندھا اندھ کمائے--

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥

جا بھجےَ تا ٹھیکر ہووَے گھاڑت گھڑی نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک گُر بِن ناہِ پت پت وِن پار نہ پائے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ٢--

ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥

دیندے تھاوہُ دِتا چنگا منمکھ ایسا جانیے--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥

سُرت مت چترُائی تا کی کیا کر آکھ وکھانیئے--

ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥

انتر بہہ کےَ کرم کماوے سو چھو کُنڈی جانیے--

ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥

جو دھرم کماوے تِس دھرم ناوُ ہووے پاپ کمانَے پاپی جانیے--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥

تُوں آپے کھیل کرہِ سبھ کرتے کیا دُوجا آکھ وکھانیئے--

ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥

جچر تیری جوت تچر جوتی وِچ تُوں بولہِ وِن جوتی کوئی کچھ کرہُ دِکھا سِیانیےَ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ندری آیا ہر اکو سگھڑ سُجانیےَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

تُدھ آپے جگت اُپاے کےَ تُدھ آپے دھندَھے لایا--

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥

موہ ٹھگوَلی پائے کےَ تُدھ آپہُ جگت کھُوایا--

ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥

تِسنا اندر اگن ہےَ نہ تِپتےَ بھُکھا تِہایا--

ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥

سہسا ایہو سنسار ہےَ مر جمّےَ آیا جایا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

بِن ستگور موہ نہ ٹُٹیئی سبھ تھکے کرم کمایا--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

گُرمتی نام دھیائیئےَ سُکھ رجا جا تُدھ بھایا--

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

کُل اُدھارے آپنا دھنّ جنیدی مایا--

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

سوبھا سُرت سُہاونی جِن ہر سیتی چِت لایا--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥

اکھی باجھو ویکھنا وِن کنّا سُننا--

ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥

پیرا باجھو چلنا وِن ہتھا کرنا--

ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥

جیبھے باجھُ بولنا ایوَ جیوَت مرنا--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥

نانک حکم پچھان کے تؤ کھسمے مِلنا--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

دِسے سُنیئے جانیے ساؤ نہ پایا جائے--

ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥

رُہلا ٹُنڈا اندھلا کیوٗ گل لگے دھائے--

ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥

بھے کے چرن کر بھاوَ کے لوئن سُرت کرئے--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک کہے سِیانیئے اِو کنت مِلاوا ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

سدا سدا توں ایک ہے تُدھ دُوجا کھیل رچایا--

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥

ہوًمے گرب اُپاے کے لوبھ انتر جنتا پایا--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥

جیو بھاوے تیوٗ رکھ تُو سبھ کرے تیرا کرایا--

ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥

اِکنا بکھسہہ میل لیہہِ گُرمتی تُدھےَ لایا--

ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

اک کھڑے کرہِ تیری چاکری وِن ناوَے ہور نہ بھایا--

ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

ہور کار ویکار ہےَ اِک سچی کارَے لایا--

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

پُت کلت کُٹنب ہےَ اِک الپت رہے جو تُدھ بھایا--

ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

اوہِ اندرہو باہروں نِرملے سچےَ نائے سمایا--٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥

سوئنے کےَ پربت گُپھا کری کےَ پانی پیال--

ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥

کےَ وِچ دھرتی کےَ آکاسی اُردھ رہا سِر بھار--

ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥

پُر کر کایا کپڑ پہرہ دھووا سدا کار--

ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

بگا رتا پیئلا کالا بَیدا کری پُکار--

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ہوئے کُچیل رہا مل دھاری دُرمت مت وِکار--

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

نہ ہوُ نہ مےَ نہ ہوُ ہووا نانک سبد وچار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥

وستر پکھال پکھالے کایا آپے سنجم ہووَے--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥

انتر میل لگی نہی جانَے باہرہو مل مل دھووَے--

ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥

اندھا بھُول پیا جم جالے--

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥

وسط پرائی اپنی کر جانَے ہوُمَے وِچ دُکھ گھالے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

نانک گُرمکھ ہوُمَے تُٹَے تا ہر ہر نام دھیاوَے--

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

نام جپے نامو آرادھے نامے سُکھ سماوَے--۲--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کایا ہنس سنجوگ مَیل مِلایا--

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

تِن ہی کِیا وِجوگ جِن اُپایا--

ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥

مُورکھ بھوگے بھوگ دُکھ سبایا--

ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥

سُکھہُ اُٹھے روگ پاپ کمایا--

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥

ہرکھہُ سوگ وِجوگ اُپاے کھپایا--

ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥

مُورکھ گنت گنائے جھگڑا پایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ستگور ہتھ نبیڑ جھگڑ چُکایا--

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥

کرتا کرسو ہوگ نہ چلَے چلایا--۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥

کُوڑ بول مُردار کھائے--

ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥

اوری نو سمجھاون جائے--

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥

مُٹھا آپ مُہائے ساتھَے--

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥

نانک ایسا آگوُ جاپَے--ا--

ਮਹਲਾ ੪ ॥

محلّہ ۴--

ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥

جس دَے اندر سچ ہے سو سچا نام مُکھ سچ الائے--

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

اوہُ ہر مارگ آپ چلدا ہورنا نو ہر مارگ پائے--

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥

جے اگَے تیرتھ ہوئے تا مل لہَے چھپڑ ناتَے سگوِی مل لائے--

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

تیرتھ پُورا ستگورو جو اندِن ہر ہر نام دھیائے--

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥

اوہُ آپ چھُٹا کُٹنب سِیوٗ دے ہر ہر نام سبھ سرِسٹ چھڈائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥

جن نانک تِس بلہارنَے جو آپ جپَے اوَرا نام جپائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥

اِک کند مُول چُن کھاہِ ون کھنڈ واسا--

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

اِک بھگوا ویس کر پھِرہِ جوگی سنِیاسا--

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

اندر ترِسنا بہت چھادن بھوجن کی آسا--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥

بِرتھا جنم گوَاۓ نہ گرِہی نہ اُداسا--

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥

جمکال سِرہو نہ اُترَے ترِبدھ منسا--

ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥

گُرمتی کال نہ آوَے نیڑَے جا ہووَے داسن داسا--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥

سچا سبد سچ من گھر ہی ماہِ اُداسا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥

نانک ستگور سَیون آپنا سے آسا تے نِراسا--۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥

جے رت لگے کپڑے جامہ ہوئے پلیت--

ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥

جو رت پیوہِ مانسا تِن کیوٗ نِرمل چیت--

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥

نانک ناوٗ کھُدائِے کا دِل ہچھَے مُکھ لیہو--

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥

اور دِواجے دُنی کے جھُوٹھے عمل کریہو--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥

جا ہوٗ ناہی تا کیا آکھا کِہُ ناہی کیا ہووا--

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥

کیتا کرنا کہیا کتھنا بھریا بھر بھر دھوواں--

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥

آپ نہ بُجھا لوک بُجھائی ایسا آگوٗ ہوواں--

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥

نانک اندھا ہوئے کے دسے راہَے سبھس مُہائے ساتھَے--

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥

اگے گیا مُہے مُوہِ پاہِے س ایسا آگوٗ جاپَے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ماہا رُتی سبھ تُوں گھڑی مُورت ویچارا--

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

تُوں گنتَے کنَے نہ پائیو سچے الکھ اپارا--

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

پڑیا مُورکھ آکھیئے جِس لب لوبھ اہنکارا--

ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ناوُ پڑیئَے ناوُ بُجھیئے گُرمتی ویچارا--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

گُرمتی نام دھن کھٹیا بھگتی بھرے بھنڈارا--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥

نِرمل نام منیا در سچےَ سچِیارا--

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

جِس دا جیوُ پران ہےَ انتر جوت اپارا--

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥

سچا ساہو اِک تُوں ہور جگت ونجارا--٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

مہر مسیت صِدق مُسلا ہق حلال کُران--

ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥

سرم سُنت سیل روجا ہوہُو مُسلمان--

ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥

کرنی کعبہ سچ پِیر کلمہ کرم نِواج--

ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥

تسبیح سا تِس بھاوسی نانک رکھَے لاج--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥

ہق پرایا نانکا اُس سُوئر اُس گائے--

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥

گُر پِیر حاما تا بھرے جا مُردار نہ کھائِے--

ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥

گلی بھِست نہ جائیَے چھُٹَے سچ کمائے--

ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

مارن پاہِ حرام مہہ ہوئے حلال نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک گلی کُوڑیئی کُوڑو پلَے پائے--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥

پنّج نِواجا وکھت پنّج پنّجہ پنّجے ناؤ--

ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥

پہلا سچ حلال دُئے تیجا کھَیر کھُدائِ--

ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

چئُتھی نیئت راس من پنّجوی صِفت سنائے--

ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥

کرنی کلمہ آکھ کےَ تا مُسلمان سدائے--

ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥

نانک جیتے کُوڑیار کُوڑے کُوڑی پائے--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

اِک رتن پدارتھ ونجدے اِک کچےَ دے واپارا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ستگور تُٹھےَ پائیئَن اندر رتن بھنڈارا--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥

وِن گُر کِنَے نہ لدھیا اندھے بھئُک مُوئے کُوڑیارا--

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

منمکھ دُوجے پچ مُوئے نہ بوُجھہ وچارا--

ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥

باجھو دُوجا کو نہی کِس اگّے کرہِ پُکارا--

ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥

اِک نِردھن سدا بھوکدے اِکنا بھرے تُجارا--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥

وِن ناوَے ہور دھن ناہی ہور بِکھیا سبھ چھارا--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥

نانک آپ کرائے کرے آپ حکم سوارنہارا--۷--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥

مُسلمان کھاون مُسکل جا ہوئے تا مُسلمان کہاوے--

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥

اوَل اوُل دِین کر مِٹھا مسکل مانا مال مُساوے--

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ہوئے مُسلِم دِین مُہانے مرن جِیون کا بھرم چُکاوے--

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥

رب کی رجائے منّے سِر اُپر کرتا منّے آپ گواوے--

ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥

تۄ نانک سرب جیا مِہرمّت ہوئے تا مُسلمان کہاوے--ا--

ਮਹਲਾ ੪ ॥

محلّہ ۴--

ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

پرہر کام کرودھ جھُوٹھ نِندا تج مایا اہنکار چُکاوے--

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

تج کام کامنی موہ تجَے تا انجن ماہِ نِرنجن پاوے--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

تج مان ابھیمان پریت سُت دارا تج پیاس آس رام لِو لاوے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

نانک ساچا من وسَے ساچ سبد ہر نام سماوے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥

راجے رَیَت سِکدار کوئے نہ رہسِیو--

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥

ہٹ پٹّن باجار حکمی ڈھہسِیو--

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥

پکے بنک دُوار مُورکھ جانَے آپنے--

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥

درب بھرے بھنڈار ریتے اک کھنے--

ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥

تاجی رتھ تُکھار ہاتھی پاکھرے--

ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥

باگ ملِکھ گھر بار کِتھَے سِ آپنے--

ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥

تنبُو پلنگھ نِوار سراۓچے لالتی--

ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥

نانک سچ داتار سِناکھت قُدرتی--۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥

ندیا ہووہِ دھینوا سُنم ہووہِ دُدھ گھیوُ--

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥

سگلی دھرتی سکر ہووَے کھُسی کرے نِت جیوُ--

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥

پربت سوئنا رُپا ہووَے ہیرے لال جڑاوُ--

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥

بھی تُوںہَے سالاہنا آکھن لہَے نہ چاوُ--١--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥

بھار اٹھارہ میوہ ہووَے گرُڑا ہوئے سُوآوُ--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥

چند سُورج دُئے پھِردے رکھیئہہ نِہچل ہووَے تھاوُ--

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥

بھی تُوں‌ہَے سالاہنا آکھن لہَے نہ چاوُ--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥

جے دیہَے دُکھ لائیَے پاپ گرہ دُئے راہو--

ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥

رت پینے راجے سِرَے اُپر رکھیئہہ ایوَے جاپَے بھاوُ--

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥

بھی تُوں‌ہَے سالاہنا آکھن لہَے نہ چاوُ--۳--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥

اگی پالا کپڑ ہووَے کھانا ہووَے واوُ--

ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥

سُرگَے دِیا موہنیا استریا ہوون نانک سبھو جاوُ--

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥

بھی تُوہَے سالاہنا آکھن لہَے نہ چاوُ--۴--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥

بدفَیلی گَیبانا کھسم نہ جانئ--

ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥

سو کہیَۓ دیوانا آپ نہ پچھانئ--

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥

کلہِ بُری سنسار وادے کھپیۓ--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥

وِن ناوَے ویکار بھرمے پچییَۓ--

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥

راہ دووَے اِک جانَے سوئی سِجھسی--

ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥

کُفر گوِ کُفرانَے پیا دجھسی--

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥

سبھ دُنیا سُبحان سچ سمائیۓ--

ਸਿਞੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥

سِجھَے در دیوان آپ گوَایئَے--۹--

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥

م: ا سلوک--

ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

سو جیویا جِس من وسیا سوئے--

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥

نانک اوَر نہ جیوے کوئے--

ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥

جے جیوَے پت لتھی جائے--

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥

سبھ حرام جَیتا کِچھ کھائِے--

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥

راج رنگ مال رنگ--

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥

رنگ رتا نچَے ننگ--

ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥

نانک ٹھگیا مُٹھا جائے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥

وِن ناوَے پت گیا گوَایے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥

کیا کھادھے کیا پیدھے ہوئے--

ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

جا من ناہی سچا سوئے--

ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥

کیا میوہ کیا گھیؤ گُڑ مِٹھا کیا میدا کیا ماس--

ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥

کیا کپڑ کیا سیج سُکھالی کیجہہ بھوگ بِلاس--

ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥

کیا لسکر کیا نیب کھواسی آوے محلّی واس--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥

نانک سچے نام وِن سبھے ٹول وِناس--۲--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥

جاتی دے کیا ہتھ سچ پرکھیئے--

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥

مہورا ہووے ہتھ مریئے چکھیئے--

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥

سچے کی سِرکار جُگ جُگ جانیۓ۔۔

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥

حُکم منّے سِردار در دیبانیۓ۔۔

ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥

فُرمانی ہےَ کار کھسم پٹھایا۔۔

ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

تبلباج بیچار سبد سُنایا۔۔

ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥

اک ہوئے اسوار اِکنا ساکھتی۔۔

ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥

اِکنی بدھے بھار اِکنا تاکھتی۔۔١٠۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا۔۔

ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥

جا پکا تا کٹیا رہی سو پلر واڑ۔۔

ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥

سن کیسارا چِتھیا کن لئیا تن جھاڑ۔۔

ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥

دُئے پُڑ چکی جوڑ کےَ پیسن آئے بہٹھ۔۔

ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥

جو در رہے سو اُبرے نانک عجب ڈِٹھ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥

ویکھ جے مِٹھا کٹیا کٹ کُٹ بدھا پائے--

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥

کھُنڈھا اندر رکھ کےَ دین سو مل سجائے--

ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥

رس کس ٹٹر پائیَے تپَے تےَ وِللائے--

ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥

بھی سو پھوگ سمالیئے دِچے اگ جالائے--

ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥

نانک مِٹھَے پتریَے ویکھو لوکا آئے--۲--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥

اِکنا مرن نہ چِت آس گھنیریا--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥

مر مر جمّھہ نِت کِسےَ نہ کیریا--

ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥

آپنڑے من چِت کہن چنگیریا--

ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥

جمراجے نِت نِت منمُکھ ہیرِیا--

ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

منمُکھ لُون حارام کیا نہ جانیا--

ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥

بدھے کرن سلام کھسم نہ بھانیا--

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥

سچ ملَے مُکھ نام صاحِب بھاوسی--

ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥

کرسن تخت سلام لِکھیا پاوسی--اا--

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥

م: ا سلوک--

ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥

مچھی تارُو کیا کرے پنکھی کیا آکاس--

ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

پتھر پالا کیا کرے کھُسرے کیا گھر واس--

ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥

کُتے چندن لائیے بھی سو کُتی دھات--

ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥

بولا جے سمجھائیے پڑیئہِ سِمرِت پاٹھ--

ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥

اندھا چانن رکھیئے دِیوے بلہِ پچّاس--

ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥

چوُنے سوئنا پائیے چُن چُن کھاوَے گھاس--

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥

لوہا مارن پائیے ڈھَے نہ ہوئے کپاس--

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥

نانک مُورکھ ایہہِ گُن بولے سدا وِناس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥

کیہا کنچن تُٹّے سار--

ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥

اگنی گنڈھ پائے لوہار--

ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥

گوری سَیتی تُٹّے بھتار--

ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

پُتّیں گنڈھ پوَے سنسار--

ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥

راجا منگَے دِتَے گنڈھ پائے۔۔

ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥

بھُکھیا گنڈھ پوَے جا کھائِے۔۔

ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥

کالا گنڈھ ندیا میہہ جھَول۔۔

ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥

گنڈھ پریتی مِٹھے بول۔۔

ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥

بیدا گنڈھ بولے سچ کوئے۔۔

ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥

مُویا گنڈھ نیکی ست ہوئے۔۔

ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ایت گنڈھ ورتَے سنسار۔۔

ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥

مُورکھ گنڈھ پوَے مُوہِ مار۔۔

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نانک آکھے ایوہ بیچار۔۔

ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

صِفتی گنڈھ پوَے دربار۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

آپے قُدرت ساج کےَ آپے کرے بیچار--

ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥

اِک کھوٹے اِک کھرے آپے پرکھنہار--

ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥

کھرے کھجانےَ پائیِہہ کھوٹے سٹیِہہِ باہر وار--

ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

کھوٹے سچی درگہ سُٹیہےَ کِس آگے کرہِ پُکار--

ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ستگور پِچھے جھج پوہِ ایہا کرنی سار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ستگور کھوٹِیہہ کھرے کرے سبد سوارنہار--

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

سچی درگہ منّیئَن گُر کےَ پریم پیار--

ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥

گنت تِنا دی کو کیا کرے جو آپ بکھسے کرتار--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥

ہم جَیر جمی دُنیا پِیرا مسائکا رایا--

ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥

مے رَود بادساہا افجو کھُدائِ--

ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥

ایک توُہی ایک تُہی--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥

نہ دیوَ دانوا نرا--

ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥

نہ سِدھ سادِھکا دھرا--

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥

است ایک دِگر کُئی--

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥

ایک توُئی ایک توُئی--٢--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥

نہ دادے دِہند آدمی--

ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥

نہ سپت جَیر جمی --

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥

است ایک دِگر کُئی --

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥

ایک تُوئی ایک تُوئی -- ۳ --

ਮਃ ੧ ॥

م: ا --

ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥

نہ سُور سس منڈلو --

ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥

نہ سپت دِیپ نہ جلو --

ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥

انّ پوَن تھِر نہ کُئی --

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥

ایک تُوئی ایک تُوئی -- ۴ --

ਮਃ ੧ ॥

م: ا --

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥

نہِ رِجق دست آ کسے --

ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥

ہما را ایک آس وسے--

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥

است ایک دِگر کُئی--

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥

ایک تُوئی ایک تُوئی--۵--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥

پرَندئے نہ گِراہ جر--

ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥

درکھت آب آس کر--

ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥

دِہند سُئی--

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥

ایک تُوئی ایک تُوئی--٦--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥

نانک لِلار لِکھیا سوئے--

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥

میٹ نہ ساکَے کوئے--

ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥

کلا دھرَے ہِرَے سُئی--

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥

ایک تُوئی ایک تُوئی--٧--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥

سچا تیرا حُکم گُرمکھ جانیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

گُرمتی آپ گوَایے سچ پچھانیا--

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥

سچ تیرا دربار سبد نیسانیا--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥

سچا سبد ویچار سچ سمایِنا--

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥

منمکھ سدا کُوڑیار بھرم بھُلانیا--

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

وِسٹا اندر واس صاد نہ جانیا--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥

وِن ناوَے دُکھ پائے آون جانیا--

ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥

نانک پارکھ آپ جِن کھوٹا کھرا پچھانیا--۱۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥

سیہا باجا چرگا کُہیا اینا کھوالے گھاہ--

ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥

گھاہُ کھان تِنا ماس کھوالے ایہِ چلائے راہ--

ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥

ندیا وِچ ٹبے دیکھالے تھلی کرے اسگاہ--

ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥

کیڑا تھاپ دئے پاتساہی لسکر کرے سُواہ--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥

جیتے جیا جیوہِ لَے صاحا جیوالے تا کے اساہ--

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥

نانک جِیو جِیو سچے بھاوَے تیوُ تیوُ دئے گِراہ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥

اِک ماسہاری اِک ترِن کھاہِ۔۔

ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥

اِکنا چھتیہ امرِت پاہِ۔۔

ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥

اک مِٹیا مہہ مِٹیا کھاہِ۔۔

ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥

اِک پوَن سُماری پوَن سُمار۔۔

ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥

اِک نِرنکاری نام آدھار۔۔

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥

جیوَے داتا مَرے نہ کوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک مُٹھے جاہِ ناہی من سوئے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥

پُورے گُر کی کار کرم کمائیَے۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

گُرمتی آپ گوَایے نام دھیائیئَے۔۔

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥

دُوجی کارے لگ جنم گوائیَے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥

وِن ناوَے سبھ وِس پَیجھے کھائیَے--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥

سچا سبد سالاہِ سچ سمائیَے--

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥

وِن ستگور سَیوے ناہی سُکھ نِواس پھِر پھِر آئیَے--

ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥

دُنیا کھوٹی راس کُوڑ کمائیَے--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥

نانک سچ کھرا سالاہِ پت سِیوُ جائیَے--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥

تُدھ بھاوے تا واوہِ گاوہِ تُدھ بھاوے جل ناوہِ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوہِ تا کرہِ بِبھُوتا سِنگی ناد وجاوہِ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوے تا پڑھِ کتیبا مُلا سَیکھ کہاوَہ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوے تا ہووہِ راجے رس کس بہت کماوہِ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوے تیگ وگاوہِ سِر مُنڈی کٹ جاوہِ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوَے جاہِ دِسنتر سُن گلا گھر آوہِ--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥

جا تُدھ بھاوَے نائے رچاوہِ تُدھ بھانے تُوں بھاوہِ--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥

نانک ایک کہَے بیننتی ہور سگلے کُوڑ کماوہِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥

جا تُوں وڈا سبھ وڈیائیا چنگَے چنگا ہوئی--

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥

جا تُوں سچا تا سبھ کو سچا کُوڑا کوئے نہ کوئی--

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥

آکھن ویکھن بولن چلن جِیون مرنا دھات--

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥

حکم ساج حکمےَ وِچ رکھَے نانک سچا آپ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥

ستگور سیوَ نِسنگ بھرم چُکائیَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ستگور آکھے کار سو کار کمائیَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ستگور ہوئے دیال تا نام دھیائیئَے--

ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥

لاہا بھگت سو سار گُرمکھ پائیَے--

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥

منمکھ کُوڑ گُبار کُوڑ کمائیَے--

ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥

سچے دَے در جائے سچ چوانئیَے--

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥

سچَے اندر محل سچ بلائیَے--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥

نانک سچ سدا سچِیار سچ سمائیَے--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥

کل کاتی راجے کاسائی دھرم پنکھ کر اُڈرِیا--

ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥

کُوڑ اماوس سچ چندرما دیسَے ناہی کہ چڑھیا--

ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥

ہوَ بھال وِکُنّی ہوئی--

ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آدھیرَے راہو نہ کوئی--

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥

وِچ ہوَمےَ کر دُکھ روئی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥

کہو نانک کِن بِدھ گت ہوئی--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

کل کیِرت پرگٹ چانن سنسار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥

گُرمکھ کوئی اُترَے پار--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥

جِس نو ندر کرے تِس دیوَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥

نانک گُرمکھ رتن سو لیوَے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥

بھگتا تَے سَیساریا جوڑ کدے نہ آیا--

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥

کرتا آپ ابُھل ہےَ نہ بھُلَے کسےَ دا بھُلایا--

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

بھگت آپے میلئَن جنی سچو سچ کمایا--

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥

سَیساری آپ کھُوائین جِنی کُوڑ بول بول بِکھ کھایا--

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥

چلن سار نہ جاننی کام کرودھ وِس ودھایا--

ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

بھگت کرن ہر چاکری جِنی اندِن نام دھیایا--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

داسن داس ہوئے کےَ جِنی وِچھوہ آپ گوایا--

ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥

اونا کھسمےَ کےَ در مکھ اُجلے سچے سبد سُہایا--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥

صباحی صالاح جِنی دھیایا اِک من--

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥

سیئی پُورے ساہ وکھتَے اُپِر لڑ مُوئے--

ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥

دُوجَے بہتے راہ من کِیا متی کھِنڈیا--

ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥

بہت پئے اسگاہ گوطے کھاہِ نہ نِکلہہ--

ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥

تیجَے مُہی گِراہ بھُکھ تِکھا دُئے بھوَکِیا--

ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥

کھادھا ہوئے سُواہ بھی کھانے سِیُوَ دوستی--

ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥

چوَتھے آئی اُونگھ اکھی مِیٹ پوار گیا--

ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥

بھی اُٹھ رچِیَون واد سَے ورھیا کی پِڑ بدھی--

ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥

سبھے ویلا وکھت سبھ جے اٹھی بھوَ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک صاحب من وسَے سچا ناون ہوئے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

سیئی پُورے ساہ جنی پُورا پایا--

ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥

اٹھی ویپرواہ رہن اِکتَے رنگ--

ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥

درسن رُوپ اتھاہ وِرلے پائیہہ--

ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥

کرم پُورَے پُورا گُورُو پُورا جا کا بول--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥

نانک پُورا جے کرے گھٹَے ناہی تول--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥

جا تُوں تا کیا ہور مَے سچ سُنائیَے--

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

مُٹھی دھندَھے چور محل نہ پائیَے--

ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥

اینےَ چِت کٹھور سَیو گوَایئےَ--

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥

جت گھٹ سچ نہ پائے سو بھن گھڑایئےَ--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥

کیوُ کر پُورَے وٹ تول تُلائیےَ--

ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥

کوئے نہ آکھے گھٹ ہوُمَے جائیَے--

ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥

لئیَن کھرے پرکھ در بینائیَے--

ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥

سَودا اِکت ہٹ پُورَے گُر پائیَے--۱۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥

اٹھی پہری اٹھ کھنڈ ناوا کھنڈ سریر--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

تِس وِچ نوُ نِدھ نام ایک بھالہہ گُنی گہیر--

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥

کرموَنتی سالاہِیا نانک کر گُر پیر--

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥

چوُتھے پہر صباح کےَ سُرتیا اُپجے چاوُ--

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

تِنا درِیاوا سِیوُ دوستی من مُکھ سچا ناوُ--

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥

اوتھے امرت ونڈیئے کرمی ہوئے پساوُ--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥

کنچن کایا کسیئے ونّی چڑے چڑاوُ--

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥

جے ہووَے ندر صراف کی ہَہڑ نہ پائی تاوُ--

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥

ستی پہری ست بھلا بہیئے پڑیا پاس--

ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥

اوتھے پاپ پُنّ بیچاریئے کُوڑے گھٹے راس--

ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥

اوتھے کھوٹے سٹیئہِ کھرے کیچہ ساباس--

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

بولن پھادل نانکا دُکھ سُکھ کھسمےَ پاس--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ٢--

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

پئون گُورُو پانی پِتا ماتا دھرت مہت--

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

دِنس رات دُئے دائی دایا کھیلَے سگل جگت--

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

چنگیائیا بُریائیا واچے دھرم حدُور--

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

کرمی آپو آپنی کے نیڑَے کے دُور--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

جِنی نام دھیایا گئے مسکت گھال--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

نانک تے مُکھ اُجلے ہور کیتی چھُٹی نال--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥

سچا بھوجن بھاؤ ستگور دسیا--

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥

سچے ہی پتِیائے سچ وِگسیا--

ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥

سچَے کوٹ گِرانئے نِج گھر وسیا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥

ستگور تُٹھے ناوٗ پریم رَہسیا--

ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

سچے دَے دیبان کُوڑ نہ جائیے--

ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥

جھُوٹھو جھُوٹھ وکھان سو محل کھُوآئیے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥

سچے سبد نیسان ٹھاک نہ پائیے--

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥

سچ سُن بُجھ وکھان محل بُلائیے--١٨--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥

پہرہ اگن ہِوے گھر بادھا بھوجن سار کرائی--

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥

سگلے دُوکھ پانی کر پیوا دھرتی ہاک چلائی--

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥

دھر تاراجی امبر تولی پچھے ٹنک چڑائی--

ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥

ایوَڈ ودھا ماوا ناہی سبھسے نتھ چلائی--

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥

ایتا تان ہووے من اندر کری بھی آکھ کرائی--

ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥

جیوڈ صاحِب تیوڈ داتی دے دے کرے رجائی--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

نانک ندر کرے جِس اُپر سچ نام وڈیائی--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥

آکھن آکھ نہ رجیا سُنن نہ رجے کنّ--

ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥

اکھی دیکھ نہ رجیہ گُن گاہک اک ونّ--

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

بھُکھیا بھُکھ نہ اُترَے گلی بھُکھ نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک بھُکھا تا رجَے جا گُن کہہ گُنی سمائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥

وِن سچے سبھ کُوڑ کُوڑ کمائیَے--

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥

وِن سچے کُوڑیار بنّ چلایئَے--

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥

وِن سچے تن چھار چھار رلاایئیے

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥

وِن سچے سب بھُکھ جے پَیجھَے کھایئَے

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

وِن سچے دربار کُوڑ نہ پایئَے--

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥

کُوڑے لالچ لگ محل کھُوآیئَے--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥

سبھ جگ ٹھگیو ٹھگ آیئیے جایئَے--

ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥

تِن مہہ ترِسنا اگ سبد بجھایئیے--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥

نانک گُر سنتوکھ رُکھ دھرم پھُل پھل گیان--

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥

رس رسیا ہرِیا سدا پکَے کرم دھیان--

ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥

پت کے صاد کھادا لَہے دانا کَے سِر دان--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥

سوئنے کا بِرکھ پت پروالا پُھل جویہر لال--

ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

تِت پھل رتن لگہِ مُکھ بھاکھِت ہِردَے رِدَے نِہال--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥

نانک کرم ہووَے مُکھ مستک لِکھیا ہووَے لیکھ--

ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ گُر کی چرنی پُوجے سدا وِسَیکھ--

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥

ہنس ہیت لوبھ کوپ چارے ندیا اگ--

ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥

پوہِ دجھہِ نانکا تریئَے کرمی لگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

جِیودیا مر مار نہ پچھوتائیئَے--

ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥

جھُوٹھا ایوہ سنسار کِن سمجھائیَے--

ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥

سچ نہ دھرے پیار دھندَھے دھائییَے--

ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥

کال بُرا کھَے کال سِر دُنیاییَے--

ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥

حکمی سِر جندار مارے دائییَے--

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

آپے دئے پیار منّ وسائیَے--

ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥

مُہت نہ چسا وِلمّ بھریَے پائیَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥

گُر پرسادی بُجھ سچ سمائیَے--٢٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥

تمی تُما وِس اک دھتُورا نِم پھل--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥

من مکھ وسہہ تِس جِس تُوں چِت نہ آوہی--

ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥

نانک کہیئَے کِس ہنڈھن کرما باہرے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥

مت پنکھیرُو کِرت ساتھ کب اُتم کب نیچ--

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥

کب چندن کب اک ڈال کب اُچی پریت--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥

نانک حکم چلایئَے صاحِب لگی رِیت--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥

کیتے کہہ وکھان کہہ کہہ جاونا--

ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥

وید کہہ وکھیان انت نہ پاونا--

ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥

پڑیئَے ناہی بھید بجھیئے پاونا--

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥

کھٹ درسن کے بھیکھ کِسے سچ سماونا--

ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥

سچا پُرکھ الکھ سبد سُہاونا--

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥

منّے ناوٗ بِسنکھ درگہ پاونا--

ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥

کھالق کئُ آدیس ڈھاڈھی گاونا--

ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥

نانک جُگ جُگ ایک منّ وساونا--۲۱--

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲--

ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

منتری ہوئے اٹھُوہِیا ناگی لگَے جائے--

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥

آپن ہتھی آپنَے دے کُوچا آپے لائے--

ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥

حُکم پیا دھُر کھسم کا اتی ہُو دھکا کھائِے--

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥

گُرمکھ سِیوٗ منمکھ اڑے ڈُبے ہق نیائے--

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥

دُہا سِریا آپے کھسم ویکھے کر ویوپائے--

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥

نانک ایوے جانیَے سبھ کِچھ تِسہہ رجائے--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥

نانک پرکھے آپ کوُ تا پارکھ جان--

ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

روگ دارُو دووَے بُجھَے تا وَید سُجان--

ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥

واٹ نہ کرئی ماملا جانَے مہمان--

ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥

مُول جان گلا کرے ہان لائے ہان--

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

لب نہ چلئی سچ رہَے سو وِسٹ پروان--

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥

سر سندھے آگاس کوُ کیوُ پہُچَے بان--

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੂ ਜਾਣੁ ॥੨॥

اگَے اوہُ اگمّ ہےَ واہیدڑ جان--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥

ناری پُرکھ پیار پریم سیگاریا--

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥

کرن بھگت دِن رات نہ رہنی وارِیا--

ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

محلّہ منجھ نِواس سبد سواریا--

ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

سچ کہن ارداس سے ویچاریا--

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥

سوہن کھسمےَ پاس حکم سِدھارِیا--

ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥

سکھی کہن ارداس منھو پیارِیا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥

بِن ناوَے دھرِگ واس پھِٹ سو جیویا--

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥

سبد سواریاس امرِت پیِویا--۲۲--ِ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥

مارُو میہہ نہ ترِپتیا اگی لہے نہ بھُکھ--

ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥

راجا راج نہ ترِپتِیا سائر بھرے کِسُک--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥

نانک سچے نام کی کیَتی پُچھا پُچھ--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥

نِہپھلں تس جنمس جاوت برہم نہ بِندتے--

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥

ساگرں سنسارس گُر پرسادی ترہِ کے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کرن کارن سمرتھ ہےَ کہو نانک بیچار--

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥

کارن کرتے وس ہےَ جِن کل رکھی دھار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥

کھسمےَ کےَ دربار ڈھاڈھی وسیا--

ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥

سچا کھسم کلان کمل وِگسیا--

ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥

کھسمہو پُورا پائے منہو رَہسیا--

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥

دُسمن کڈھے مار سجن سرسِیا--

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥

سچا ستگور سَیون سچا مارگ دسیا--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥

سچا سبد بیچار کال وِدھؤسیا--

ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ڈھاڈھی کتھے اکتھ سبد سوارِیا--

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥

نانک گُن گہِ راس ہر جیو ملے پیاریا--۲۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥

کھتِہو جمّے کھتے کرن تا کھتِیا وِچ پاہِ--

ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥

دھوتے مُول نہ اُترہِ جے دھوون پاہِ--

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نانک بکھسے بکھسیہہ ناہِ تا پاہی پاہِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥

نانک بولن جھکھنا دُکھ چھڈ منگیئہہ سُکھ--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥

سُکھ دُکھ دُئے در کپڑے پہرہے جائے منُکھ--

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥

جِتھے ج بولن ہاریئے تِتھے چنگی چُپ--٢-

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥

چارے کُنڈا دیکھ اندر بھالیا--

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

سچے پُرکھ الکھ سِرج نِہالیا--

ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥

اُجھڑ بھُلے راہ گُر ویکھالیا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ستگور سچے واہو سچ سمالیا--

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥

پایا رتن گھراہو دِیوا بالیا--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥

سچےَ سبد سلاہِ سُکھیئے سچ والیا--

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥

نِڈریا ڈر لگ گرب سِ گالیا--

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥

ناوہُ بھُلا جگ پھِرے بیتالیا--۲۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥

بھےَ وِچ جمّےَ بھےَ مرے بھی بھوُ من مہہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک بھےَ وِچ جے مرے سہلا آیا سوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥

بھےَ وِن جیوَے بہت بہت کھُسیا کھُسی کمائے--

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک بھےَ وِن جے مرے مُوہِ کالَے اُٹھ جائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥

ستگور ہوئے دیال تا سردھا پُوریئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥

ستگور ہوئے دیال نہ کبھُوں جھُوریئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

ستگور ہوئے دیال تا دُکھ نہ جانیئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥

ستگور ہوئے دیال تا ہر رنگ مانیئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥

ستگور ہوئے دیال تا جم کا ڈر کیہا۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥

ستگور ہوئے دیال تا صد ہی سُکھ دیہا۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥

ستگور ہوئے دیال تا نوَ نِدھ پائیئے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥

ستگور ہوئے دیال تا سچ سمائیئے۔۔۲۵۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا۔۔

ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥

سِر کھوہائے پیئہِ ملوانی جُوٹھا منگ منگ کھاہی۔۔

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥

پھول پھدیہت مُوہِ لَین بھڑاسا پانی دیکھ سگاہی--

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥

بھیڈا واگی سِر کھوہائن بھریئَن ہتھ سُوآہی--

ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥

ماوُ پیئو کِرت گوَائن ٹبر روون دھاہی--

ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥

اونا پِنڈ نہ پتّل کِریا نہ دِیوا مُوئے کِتھاوُ پاہی--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ دَین نہ ڈھوئی برہمن انّ نہ کھاہی--

ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ੍ ਨਾਹੀ ॥

سدا کُچیل رہہ دِن راتی متھے ٹکے ناہی--

ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

جھُنڈی پائے بہن نِت مرنَے دڑ دیبان نہ جاہی--

ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥

لکی کاسے ہتھی پھُمن اگو پِچھی جاہی--

ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥

نہ اوۓ جوگی نہ اوۓ جنگم نہ اوۓ قاجی مُنلا--

ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥

دۓ وِگوۓ پھِرہِ وِگُتے پھِٹا وتَے گلا--

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥

جیا مار جیوالے سوئی اور نہ کوئی رکھَے--

ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥

دانہو تَے اسنانہو ونجے بھس پئی سِر کھُتھَے--

ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥

پانی وِچھوہ رتن اُپنّے میر کِیا مادھانی--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ دیوی تھاپے پُربی لگَے بانی--

ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥

نائے نِواجا ناتَے پُوجا ناون سدا سُجانی--

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥

مُویا جِیودیا گت ہووَے جاں سِر پائیَے پانی--

ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥

نانک سِر کھتھے سَیطانی اینا گل نہ بھانی--

ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

وٹھے ہوئیَے ہوئے بِلاول جیا جُگت سمانی--

ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥

وُٹھے انّ کماد کپاہا سبھسَے پڑدا ہووے--

ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥

وُٹھے گھاہُ چرہِ نِت سُرہی سا دھن دہی وِلووَے--

ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥

تِت گھئے ہوم جگ صد پُوجا پئیے کارج سوہے--

ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥

گُورُو سمُند ندی سبھ سِکھی ناتَے جِت وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥

نانک جے سِر کھُتھے ناون ناہی تا ست چٹے سِر چھائی--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥

اگی پالا کے کرے سُورج کیہی رات--

ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥

چند انیرا کے کرے پوَن پانی کیا جات--

ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

دھرتی چیجی کے کرے جِس وِچ سبھ کُچھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک تا پت جانیے جا پت رکھَے سوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥

تُدھ سچے سُبحان سدا کلانیا--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥

تُوں سچا دیبان ہور آون جانیا--

ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥

سچ جے منگہہ دان سے تُدھَے جیہیا--

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥

سچ تیرا فُرمان سبدے سوہِیا--

ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

مِنّیَے گیان دھیان تُدھَے تے پایا--

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥

کرم پوَے نیسان نہ چلَے چلایا--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

تُوں سچا داتار نِت دیوِہ چڑِہ سَوایا--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥

نانک منگَے دان جو تُدھ بھایا--٢٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥

دِیکھیا آکھ بجھایا صِفتی سچ سمیوَ--

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥

تِن کوَ کیا اُپدیسیَے جِن گُر نانک دیوَ--١--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥

آپ بُجھائے سوئی بوُجھَے--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥

جِس آپ سُجھائے تِس سبھ کِچھ سُوجھ--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥

کہہ کہہ کتھنا مایا لُوجھَے--

ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥

حُکمی سگل کرے آکار -

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥

آپے جانَے سرب ویچار--

ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥

اکھر نانک اکھِیو آپ--

ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥

لہَے بھرات ہووَے جِس دات--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

ہوَ ڈھاڈھی ویکار کارَے لایا--

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

رات دِہَے کےَ وار دھُرہُ پھُرمایا--

ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

ڈھاڈھی سچےَ محل کھسم بلایا--

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥

سچی صِفت صالاح کپڑا پایا--

ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥

سچا امرت نام بھوجن آیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُرمتی کھادھا رج تِن سُکھ پایا--

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ڈھاڈھی کرے پساو سبد وجایا--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸੁਧੁ

نانک سچ سالاہِ پُورا پایا--۲۷--سدھ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

راگ گوڑی گُواریری محلّہ ۱ چوپدے دُپدے

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥

بھوَ مُچ بھارا وڈا تول--

ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥

من مت ہولی بولے بول--

ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥

سِر دھر چلیے سہیے بھار--

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ندری کرمی گُر بیچار--ا--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥

بھے بِن کوئے نہ لنگھس پار--

ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھے بھوَ راکھیا بھائے سوار--ا--رہاؤ--

ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥

بھے تن اگن بھکھے بھے نال--

ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥

بھے بھوَ گھڑیے سبد سوار--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥

بھے بِن گھاڑت کچ نِکچ--

ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥

اندھا سچا اندھی سٹ--۲--

ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥

بدُھی باجی اُپجے چاؤ--

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥

سہس سِیانپ پوَے نہ تاوَ--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥

نانک منمُکھ بولن واوَ--

ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥

اندھا اکھر واوَ دُواوَ--٣--ا--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوَڑی محلّہ ا--

ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥

ڈر گھر گھر ڈر ڈر ڈر جائے--

ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥

سو ڈر کیہا جت ڈر ڈرو پائے--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

تُدھ بِن دُوجی ناہی جائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥

جو کِچھ ورتَے سبھ تیری رجائے--ا--

ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥

ڈریۓ جے ڈر ہووَے ہور--

ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈر ڈر ڈرنا من کا سور--ا--رہاوَ--

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥

نہ جیوُ مرَے نہ ڈُوبَے ترَے--

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥

جِن کِچھ کیا سو کِچھ کرَے--

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥

حُکمے آوَے حُکمے جائے--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

آگے پاچھے حکم سمائے--٢--

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥

ہنس ہیت آسا اسمان--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥

تِس وِچ بھُوکھ بہت نَے سان--

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥

بھوُ کھانا پینا آدھار--

ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥

وِن کھادھے مر ہوہِ گوار--٣--

ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥

جس کا کوئے کوئی کوئے کوئے--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥

سبھ کو تیرا تُوں سبھنا کا سوئے--

ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥

جا کے جیا جنت دھن مال--

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥

نانک آکھن بِکھم بیچار--۴--۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥

ماتا مت پِتا سنتوکھ--

ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥

ست بھائی کر ایوہ وِسَیکھ--ا--

ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

کہنا ہےَ کِچھ کہن نہ جائے--

ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

توُ قُدرت قیمت نہی پائے--ا--رہاؤ--

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥

سرم سُرت دُئے سسُر بھیَے--

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥

کرنی کامن کر من لئے--۲--

ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

صاحا سنجوگ وِیاہو وِجوگ--

ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥

سچ سنتت کہو نانک جوگ--۳--۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥

پوَنے پانی اگنی کا میل--

ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥

چنچل چپل بُدھ کا کھیل--

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥

نوَ دروازے دسوا دُوار--

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

بُجھ رے گیانی ایوہ بیچار--ا--

ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥

کتھتا بکتا سُنتا سوئی--

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ بیچارے سو گیانی ہوئی--ا--رہاؤ--

ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥

دیہی ماٹی بولَے پوَن--

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥

بُجھ رے گیانی مُوآ ہےَ کوَن--

ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

مُوئی سُرت بعد اہنکار--

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥

اوہُ نہ مُوآ جو دیکھنہار--٢--

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥

جَے کارن تٹ تیرتھ جاہی--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥

رتن پدارتھ گھٹ ہی ماہی--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥

پڑ پڑ پنڈت بعد وکھانَے--

ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥

بھیتر ہودی وسط نہ جانَے--٣--

ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥

ہؤ نہ مُوآ میری مُئی بلائے--

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

اوہُ نہ مُوآ جو رہیا سمائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

کہو نانک گُر برہم دِکھایا--

ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥

مرتا جاتا ندر نہ آیا--٤--٤--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

گوُڑی محلّہ ۱ دکھنی--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥

سُن سُن بوجھے مانے ناوَ--

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

تا کےَ صد بلہارَے جاوَ--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

آپ بھُلائے ٹھوُر نہ ٹھاوُ--

ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥

تُوں سمجھاوہِ میل مِلاوَ--ا--

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥

نام مِلَے چلَے مَے نال--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ناوَے بادھی سبھ کال--ا--رہاوَ--

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥

کھیتی ونج ناوَے کی اوٹ--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥

پاپ پُنّ بیج کی پوٹ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥

کام کرودھ جیا مہہ چوٹ--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥

نام وِسار چلے من کھوٹ--۲--

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥

ساچے گُر کی ساچی سیکھ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥

تن من سیتل ساچ پریکھ--

ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥

جل پُرائن رس کمل پریکھ--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥

سبد رتے میٹھے رس ایکھ--۳--

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥

حکم سنجوگی گڑ دس دُوار--

ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

پنچ وسہہ مِل جوت اپار--

ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥

آپ تُلَے آپے ونجار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥

نانک نام سوارنہار--۴--۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥

جاتو جائے کہا تے آوے--

ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥

کہہ اُپجے کہہ جائے سماوے--

ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥

کیوُ بادھیوُ کیوُ مُکتی پاوے--

ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

کیوُ اِبناسی سہج سماوے--ا--

ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥

نام رِدَے امرِت مُکھ نام--

ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نرہر نام نرہر نِہکام--ا--رہاوُ--

ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥

سہجے آوے سہجے جائے--

ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

من تے اُپجے من ماہِ سمائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥

گُرمکھ مُکتو بندھ نہ پائے--

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥

سبد بیچار چھُٹَے ہر نائے--۲--

ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥

تروَر پنکھی بہو نِس باس--

ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥

سُکھ دُکھیا من موہ وِناس--

ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥

ساجھ بِہاگ تکہِ آگاس--

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥

دہ دِس دھاوہِ کرم لِکھیاس--٣--

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥

نام سنجوگی گوئل تھاٹ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥

کام کرودھ پھُوٹے بِکھ ماٹ--

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥

بِن وکھر سُونو گھر ہاٹ--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥

گُر مِل کھولے بجر کپاٹ--۴--

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥

سادھ مِلَے پُورب سنجوگ--

ਸਚਿ ਰਹਸੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥

سچ رہسے پُورے ہر لوگ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

من تن دے لَے سہج سُبھائِے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥

نانک تِن کَے لاگو پائے--۵--٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥

کام کرودھ مایا مہہ چیت--

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥

جھُوٹھ وِکار جاگَے ہِت چِیت--

ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥

پُونجی پاپ لوبھ کی کِیت--

ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥

تر تاری من نام سُچِیت--ا--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

واہُ واہُ ساچے مَے تیری ٹیک--

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ پاپی تُوں نِرمل ایک--ا--رہاؤ--

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥

اگن پانی بولَے بھڑواؤ--

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥

جہوا اِندری ایکُ سُوآؤ--

ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥

دِسٹ وِکاری ناہی بھوَ بھاوَ--

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥

آپ مارے تا پائے ناوَ--۲--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥

سبد مَرے پھِر مرن نہ ہوئے--

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥

بِن مُوئے کیوَ پُورا ہوئے--

ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਦੋਇ ॥

پرپنچ ویاپ رہیا من دوئے--

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

تھِر نارائن کرے سو ہوئے--۳--

ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥

بوہتھ چڑوَ جا آوے وار--

ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥

ٹھاکے بوہتھ درگہ مار--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥

سچ صالاحی دھنّ گُردوار--

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥

نانک در گھر ایکنکار--۴--۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

اُلٹیو کمل برہم بیچار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥

امرت دھار گگن دس دُوار--

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ترِبھون بیدھیا آپ مُرار--ا--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

رے من میرے بھرم نہ کیجَے--

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من مانیئے امرت رس پیجَے--ا--رہاؤ--

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

جنم جیت مرن من مانیا--

ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥

آپ مُوآ من من تے جانیا--

ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥

نجر بھئی گھر گھر تے جانیا--۲--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥

جت ست تیرتھ مجن نام--

ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥

اِدھک بِتھار کرؤ کِس کام--

ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥

نر نارائن انترجام--٣--

ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥

آن منؤ تؤ پر گھر جاؤ--

ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

کِس جاچؤ ناہی کو تھاؤ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥

نانک گُرمت سہج سماؤ--٤--٨--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥

ستگور مِلَے سو مرن دِکھائے--

ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥

مرن رہن رس انتر بھائے--

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥

گرب نِوار گگن پُر پائے--ا--

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥

مرن لِکھائے آئے نہی رہنا--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جپ جاپ رہن ہرسرنا--ا--رہاوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥

ستگور مِلَے ت دُبدھا بھاگَے--

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥

کمل بِگاس من ہر پرَبھ لاگَے--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥

جِیوَت مَرے مہا رس آگَے--۲--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥

ستگور ملیئے سچ سنجم سُوچا--

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥

گُر کی پوَڑی اوچو اُوچا--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥

کرم مِلَے جم کا بھوَ مُوچا--۳--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥

گُر ملیئے مِل انک سمایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

کر کِرپا گھر محل دِکھایا--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥

نانک ہئومَے مار مِلایا--۴--۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گئوڑی محلّہ ا--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

کِرت پیا نہ میٹے کوئے--

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

کیا جانا کیا آگےَ ہوئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥

جو تِس بھانا سوئی ہُوا--

ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥

اوَر نہ کرنَے والا دُوآ--ا--

ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

نہ جانا کرم کیوَڈ تیری دات--

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرم دھرم تیرے نام کی جات--ا--رہاوُ--

ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

تُو ایوڈ داتا دیونہار--

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥

توٹ ناہی تُدھ بھگت بھنڈار--

ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

کِیا گرب نہ آوےَ راس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥

جیوَ پِنڈ سبھ تیرَے پاس--۲--

ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

تُو مار جیوالہِ بکھس مِلائِے--

ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥

جِیو بھاوی تیوَ نام جپائے--

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥

تُوں دانا بینا ساچا سِر میرَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥

گُرمت دۓ بھروسَے تیرَے--۳--

ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

تن مہہ میل ناہی من راتا--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

گُر بچنی سچ سبد پچھاتا--

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

تیرا تان نام کی وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥

نانک رہنا بھگت سرنائی--۴--۱۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥

جِن اکتھ کہایا اپیوٗ پیائیا--

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ان بھَے وِسرے نام سمایا--ا--

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

کیا ڈریۓ ڈر ڈرہِ سمانا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر کےَ سبد پچھانا--ا--رہاوٗ--

ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

جِس نر رام رِدَے ہر راس--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

سہج سُبھائِے مِلے ساباس--۲--

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥

جاہِ سوارَے ساجھ بیال--

ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥

اِت اُت منمکھ بادھے کال--۳--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥

اہنِس رام رِدَے سے پُورے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥

نانک رام ملے بھرم دُورے--۴--اا--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥

جنم مَرے ترِے گُن ہِتکار--

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥

چارے بید کتھِہ آکار--

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥

تین اوستھا کہہ وکھِیان--

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥

تُریاوستھا ستگور تے ہر جان--ا--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥

رام بھگت گُر سیوا ترنا--

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

باہُڑ جنم نہ ہوۓ ہے مرنا--ا--رہاؤ--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

چار پدارتھ کہے سبھ کوئی--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥

سِمرِت ساست پنڈت مُکھ سوئی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

بِن گُر ارتھ بیچار نہ پایا--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

مکت پدارتھ بھگت ہر پایا--٢--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

جا کےَ ہِردَے وسیا ہر سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ بھگت پراپت ہوئی--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥

ہر کی بھگت مکت آنند--

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥

گُرمت پائے پرمانند--٣--

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

جِن پایا گُر دیکھ دِکھایا--

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

آسا ماہِ نِراس بُجھایا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

دینا ناتھ سرب سُکھداتا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥

نانک ہر چرنی من راتا--٤--١٢--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی چیتی محلّہ ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥

امرت کایا رہےَ سُکھالی باجی ایوہ سنسارو--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥

لب لوبھ مُچ کُوڑ کماوہِ بہت اُٹھاوہِ بھارو--

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥

تُوں کایا مےَ رُلدی دیکھی جِیَو دھر اُپر چھارو--ا--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥

سُن سُن سِکھ ہماری--

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکرِت کیتا رہسی میرے جیئڑے بہُڑ نہ آوےَ واری--ا--رہاؤ--

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥

ہؤ تُدھ آکھا میری کایا تُوں سُن سِکھ ہماری--

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥

نِندا چِندا کرہِ پرائی جھُوٹھی لایےتباری--

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥

ویل پرائ جوہہِ جیئڑے کرہِ چوری بُریاری

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥

ہنس چلیا تُوں پِچھے رہیئیہِ چھُٹڑ ہوئیئہِ ناری--۲--

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

تُوں کایا رہیئہہ سُپننتر تُدھ کیا کرم کمایا--

ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

کر چوری مَے جا کِچھ لیا تا من بھلا بھایا--

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

ہلت نہ سوبھا پلت نہ ڈھوئی اَہلا جنم گوَایا--٣--

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہؤ کھری دُہیلی ہوئی بابا نانک میری بات نہ پُچھَے کوئی--ا--رہاؤ--

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥

تاجی تُرکی سوئنا رُپا کپڑ کَرے بھارا--

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥

کِس ہی نال نہ چلے نانک جھڑ جھڑ پیٔے گوارا--

ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥

کُوجا میوہ مَے سبھ کِچھ چاکھیا اک امرت نام تُمارا--٤--

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥

دے دے نیو دِوال اُساری بھسمندر کی ڈھیری--

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥

سنچے سنچ نہ دیئی کِس ہی اندھ جانَے سبھ میری--

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥

سوئن لنکا سوئن ماڑی سمپَے کِسَے نہ کیری--٥--

ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥

سُن مُورکھ منّ اجانا--

ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوگ تسَے کا بھانا--ا--رہاوٗ--

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ساہو ہمارا ٹھاکُر بھارا ہم تِس کے ونجارے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥

جیوٗ پِنڈ سبھ راس تسَے کی مار آپے جیوالے--٦--ا--١٣--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی چیتی محلّہ ا--

ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥

اوَر پنچ ہم ایک جنا کیوٗ راکھوٗ گھر بار منا--

ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥

مارہِ لُوٹھہ نیت نیت کِس آگَے کری پُکار جنا--ا--

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥

سری رام نامہ اُچر منا--

ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آگے جم دل بِکھم گھنا--ا--رہاوٗ--

ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥

اُسار مڑولی راکھَے دُوارا بھیتر بیٹھی سا دھنا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥

امرت کَیل کرے نِت کامن اور لُٹین سو پنچ جنا--۲--

ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥

ڈھاہِ مڑولی لُوٹیا دیہُرا سا دھن پکڑی ایک جنا--

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥

جم ڈنڈا گل سنگل پڑیا بھاگ گئے سے پنچ جنا--۳--

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥

کامن لوڑے سوئنا رُپا مِتر لُڑین سو کھادھاتا--

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥

نانک پاپ کرے تِن کارن جاسی جمپُر بادھاتا--۴--۲--۱۴--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی چیتی محلّہ ا--

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥

مُندرا تے گھٹ بھیتر مُندرا کانیا کیجے کِھنتھاتا--

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥

پنچ چیلے وس کیجہہ راول ایوہ من کیجے ڈنڈاتا--ا--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥

جوگ جُگت اِو پاوِستا--

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک سبد دُوجا ہور ناست کند مُول من لاوِستا--ا--رہاؤ--

ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥

مُونڈ مُنڈایئے جے گُر پایئے ہم گُر کینی گنگاتا--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥

ترِبھون تارنہار سُوآمی ایک نہ چیتس اندھاتا--۲--

ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥

کر پٹمب گلی من لاوس سنسا مُول نہ جاوسِتا--

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥

ایکس چرنی جے چِت لاوہِ لب لوبھ کی دھاوسِتا--۳--

ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥

جپس نِرنجن رچس منا--

ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاہے بولہِ جوگی کپٹ گھنا--۱--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥

کایا کملی ہنس ایانا میری میری کرت بِہانیتا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥

پرنوِت نانک ناگی داجھے پھِر پاچھے پچھتانیتا--۴--۳--۱۵--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی چیتی محلّہ ۱--

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥

اؤکھدھ منتر مُول من ایکے جے کر درِڑھ چِت کیجے رے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥

جنم جنم کے پاپ کرم کے کاٹنہارا لیجےَ رے--ا--

ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥

من ایکو صاحِب بھائی رے--

ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے تین گُنا سنسار سماوہِ الکھ نہ لکھنا جائی رے--ا--رہاؤ--

ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥

سکر کھنڈ مایا تن میٹھی ہم تؤ پنڈ اُچائی رے--

ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥

رات انیری سُوجھس ناہی لج ٹُوکس مُوسیٰ بھائی رے--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥

منمُکھ کرہِ تیتا دُکھ لاگےَ گُرمُکھ مِلےَ وڈائی رے--

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥

جو تِن کیا سوئی ہوآ کِرت نہ میٹیا جائی رے--۳--

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥

سُبھر بھرے نہ ہووہِ اُونے جو راتے رنگ لائی رے--

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

تِن کی پنک ہووَے جے نانک تؤ مُوڑا کچھ پائی رے--۴--۴--۱٦--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوَڑی چیتی محلّہ ا--

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥

کت کی مائی باپ کت کیرا کِدُو تھاوہُ ہم آئے--

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥

اگن بِمب جل بھیتر نپجے کاہے کّم اُپائے--ا--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

میرے صاحبہ کوَن جانَے گُن تیرے--

ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کہے نہ جانی اوَگن میرے--ا--رہاوَ--

ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥

کَیتے رُکھ بِرکھ ہم چینے کَیتے پسُو اُپائے--

ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥

کَیتے ناگ قُلی مہہ آئے کَیتے پنکھ اُڈائے--۲--

ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

ہٹ پٹن بِج مندر بھنّےَ کر چوری گھر آوےَ--

ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥

اگہُ دیکھَے پِچھہو دیکھَے تُجھ تے کہا چھپاوَے--۳--

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥

تٹ تیرتھ ہم نوَ کھنڈ دیکھے ہٹ پٹن باجارا--

ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥

لَے کےَ تکڑی تولن لاگا گھٹ ہی مہہِ ونجارا--۴--

ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥

جیتا سمُند ساگر نیر بھریا تیتے اوگن ہمارے--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥

دئیا کرہو کچھ مہر اُپاوہو ڈُبدے پتھر تارے--۵--

ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥

جیئڑا اگن برابر تپے بھیتر وگَے کاتی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥

پرنوِت نانک حکم پچھانَے سُکھ ہووَے دِن راتی--٦--۵--١٧--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ا--

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥

رَین گوائی سوئے کَے دِوس گوایا کھائِے--

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥

ہیرے جَیسا جنم ہےَ کوڈی بدلے جائے--ا--

ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥

نام نہ جانیا رام کا--

ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مُوڑے پھِر پاچھے پچھُتاہے رے--ا--رہاؤ--

ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥

انتا دھن دھرنی دھرے انت نہ چاہیا جائے--

ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥

انت کوُ چاہن جو گئے سے آئے انت گوَایے--۲--

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥

آپن لیا جے ملِے تا سبھ کو بھاگٹھ ہوئے--

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥

کرما اُپر نِبڑے جے لوچے سبھ کوئے--۳--

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

نانک کرنا جن کیا سوئی سار کرئے--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥

حکم نہ جاپی کھسم کا کسےَ وڈائی دئے--۴--ا--۱۸--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوُڑی بیراگن محلّہ ا--

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥

ہرنی ہووا بن بسا کند مُول چُن کھاوُ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥

گُر پرسادی میرا سَہو ملِے وار وار ہوُ جاوُ جیوُ--ا--

ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥

مَے بنجارن رام کی--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا نام وکھر واپار جی--ا--رہاوُ--

ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کوکِل ہووا امب بسا سہج سبد بیچار--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥

سہج سُبھائے میرا سَہو مِلَے درسن رُوپ اپار--٢--

ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥

مچھُلی ہووا جل بسا جیا جنت سبھ سار--

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥

اُروار پار میرا سَہو وسَے ہؤ مِلؤگی باہ پسار--٣--

ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ناگن ہووا دھر وسا سبد وسَے بھؤ جائے--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥

نانک سدا سوہاگنی جِن جوتی جوت سمائے--٤--٢--١٩--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

گوڑی پُوربی دیپکی محلّہ ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

جَے گھر کیرت آکھیئے کرتے کا ہوئے بیچارو--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥

تِت گھر گاوہُ سوہِلا سِورہو سِرجنہارو--١--

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

تُم گاوہُ میرے نِربھوَ کا سوہِلا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ واری جاوٗ جِت سوہِلے سدا سُکھ ہوئے--۱--رہاوٗ--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

نِت نِت جیئڑے سمالیئن دیکھَیگا دیوَنہار--

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

تیرے دانَے قیمت نہ پوَے تِس داتے کوَن سُمار--۲--

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

سمبت صاحا لِکھیا مِل کر پاوہو تیل--

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

دیہُ سجن آسیسڑیا جِیو ہووَے صاحِب سِیوَ میل--۳--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

گھر گھر ایہو پاہُچا سدڑے نِت پوَنّ--

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥

سدنہارا سِمریئے نانک سے دِہ آونّ--۴--۱--۲۰--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

راگ گوَڑی گُواریری--

ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥

محلّہ ۳ چوَپدے--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

گُر ملیئے ہر میلہ ہوئی--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥

آپے میل مِلاوے سوئی--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥

میرا پرَبھ سبھ بِدھ آپے جانَے--

ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

حکمے میلے سبد پچھانَے--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ستگور کےَ بھائے بھرم بھوَ جائے--

ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھَے راچے سچ رنگ سمائے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥

گُر ملیئے ہر من وسَے سُبھائے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

میرا پرَبھ بھارا قیمت نہی پائے--

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

سبد سالاہےَ انت نہ پاراوار--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

میرا پرَبھ بکھسے بکھسنہار--٢--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥

گُر ملیئَے سبھ مت بدُھ ہوئے--

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

من نِرمل وسَے سچ سوئے--

ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥

ساچ وسیئَے ساچی سبھ کار--

ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥

اُوتم کرنی سبد بیچار--٣--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

گُر تے ساچی سیوا ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥

گُرمُکھ نام پچھانَے کوئے--

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

جیوَے داتا دیونہار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥

نانک ہر نامے لگَے پیار--۴--١--٢١--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

گُر تے گیان پائے جن کوئے--

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥

گُر تے بوجھَے سیجھَے سوئے--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُر تے سہج ساچ بیچار--

ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥

گُر تے پائے مکت دُوار--ا--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥

پُورے بھاگ ملِے گُر آئے--

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچے سہج ساچ سمائے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

گُر ملیئے ترِسنا اگن بجھائے--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

گُر تے سانت وسَے من آئے--

ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥

گُر تے پوِت پاون سُچ ہوئے--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر تے سبد مِلاوا ہوئے--۲--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

باجھ گُورُو سبھ بھرم بھُلائی۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

بِن ناوَے بہتا دُکھ پائی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

گُرمکھ ہووَے سو نام دھیائی۔۔

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

درسن سچَے سچی پت ہوئی۔۔٣۔۔

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥

کِس نو کہیَۓ داتا اِک سوئی۔۔

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥

کِرپا کرے سبد مِلاوا ہوئی۔۔

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

مِل پریتم ساچے گُن گاوا۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥

نانک ساچے ساچ سماوا۔۔٤۔۔٢۔۔٢٢۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ٣۔۔

ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

سو تھاوُ سچ من نِرمل ہوئے۔۔

ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

سچ نِواس کرے سچ سوئے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥

سچی بانی جُگ چارے جاپَے--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥

سبھ کُچھ ساچا آپے آپَے--ا--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

کرم ہووَے ستسنگ مِلائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُن گاوَے بَیس سو تھائے--ا--رہاوُ--

ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

جلوُ ایہہ جہوا دُوجے بھائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥

ہر رس نہ چاکھَے پھیکا آلائے--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥

بِن بوجھے تن من پھیکا ہوئے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥

بِن ناوَے دُکھیا چلیا روئے--۲--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

رسنا ہر رس چاکھیا سہج سُبھائے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥

گُر کِرپا تے سچ سمائے--

ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥

ساچے راتی گُر سبد ویچار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥

امرت پیوَے نِرمل دھار--٣--

ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥

نام سماوَے جو بھاڈا ہوئے--

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥

اُوندھَے بھانڈے ٹِکَے نہ کوئے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

گُر سبدی من نام نِواس--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥

نانک سچ بھانڈا جِس سبد پیاس--٤--٣--٢٣--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥

اِک گاوت رہے من صاد نہ پائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

ہوَمَے وِچ گاوہِ بِرتھا جائے--

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

گاون گاوہِ جِن نام پیار--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ساچی بانی سبد بیچار--ا--

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

گاوت رہَے جے ستگور بھاوے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن راتا نام سُہاوَے--ا--رہاؤ--

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥

اِک گاوہِ اِک بھگت کریہہِ--

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥

نام نہ پاوہِ بِن اسنیہہ--

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥

سچی بھگت گُر سبد پیار--

ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥

اپنا پِر راکھیا سدا اُر دھار--۲--

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥

بھگت کرہِ مُورکھ آپ جناوہِ--

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

نچ نچ ٹپہِ بہت دُکھ پاوہِ--

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

نچیئے ٹپیے بھگت نہ ہوئے۔۔

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥

سبد مَرے بھگت پائے جن سوئے۔۔۳۔۔

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥

بھگت وچھل بھگت کرائے سوئے۔۔

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥

سچی بھگت وِچھوہ آپ کھوئِے۔۔

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

میرا پرَبھ ساچا سبھ بِدھ جانَے۔۔

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥

نانک بکھسے نام پچھانَے۔۔۴۔۔۴۔۔۲۴۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ۳۔۔

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

من مارے دھات مر جائے۔۔

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥

بِن مُوئے کیَسے ہر پائے۔۔

ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

من مَرے دارُو جانَے کوئے۔۔

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥

من سبد مرے بوجھے جن سوئے--ا--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

جِس نو بکھسے دے وڈیائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد ہر وسَے من آئی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

گُرمکھ کرنی کار کماوے--

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥

تا اِس من کی سوجھی پاوے--

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥

من مَے مت میگل مِکدارا--

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥

گُر انکس مار جیوالنہارا--۲--

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

من اسادھ سادَھے جن کوئے--

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

اچر چرَے تا نِرمل ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥

گُرمکھ ایہہ من لئیا سوار

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥

ہئُمَے وِچھوہ تجے وِکار--٣--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

جو دھُر راکھِئَن میل مِلائِے--

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

کدے نہ وِچھڑہِ سبد سمائے--

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥

آپنی کلا آپے ہی جانَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥

نانک گُرمُکھ نام پچھانَے--٤--٥--٢٥--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گئُڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

ہئُمَے وِچ سبھ جگ بئُرانا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

دُوجَے بھائے بھرم بھُلانا--

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥

بہو چِنتا چِتوَے آپ نہ پچھانا--

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥

دھندھا کرتیا اندِن وِہانا--١--

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہِردَے رام رمہو میرے بھائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رسنا ہر رسن رسائی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

گُرمکھ ہِردَے جِن رام پچھاتا--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥

جگجیون سَیو جگ چارے جاتا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ہؤمَے مار گُر سبد پچھاتا--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥

کِرپا کرے پرَبھ کرم بِدھاتا--۲--

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

سے جن سچے جو گُر سبد مِلائے--

ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت ورجے ٹھاک رہائے--

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥

نام نوَ نِدھ گُر تے پائے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥

ہر کِرپا تے ہر وسَے من آئے--۳--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

رام رام کرتیا سُکھ سانت سریر--

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥

انتر وسَے نہ لاگَے جم پِیر--

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥

آپے صاحِب آپ وجیر--

ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥

نانک سیوَ سدا ہر گُنی گہیر--۴--٦--٢٦--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥

سو کیوُ وِسرَے جِس کے جیا پرانا--

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

سو کیوُ وِسرَے سبھ ماہِ سمانا--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥

جِت سیویَۓ درگہہ پت پروانا--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ہر کے نام وِٹھو بل جاوُ--

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں وِسرہِ تد ہی مر جاوُ--ا--رہاوُ--

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥

تِن تُوں وِسرہِ جے تُدھ آپ بھُلائے--

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

تِن تُوں وِسرہِ جے دُوجے بھائے--

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥

منمکھ اگیانی جونی پائے--۲--

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

جِن اِک من تُٹھا سے ستگور سیوا لائے--

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

جِن اِک من تُٹھا تِن ہر منّ وسائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

گُرمتی ہر نام سمائے--۳--

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

جِنا پوتَے پُنّ سے گیان بیچاری--

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

جِنا پوتَے پُنّ تِن ہئُمے ماری--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥

نانک جو نام رتے تِن کئُ بلہاری--۴--۷--۲۷--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گئُڑی گُواریری محلّہ ۳--

ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥

تُوں اکتھ کیوٗ کتھیا جاہِ--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

گُر سبد مارن من ماہِ سماہِ--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥

تیرے گُن انیک قیمت نہ پاہِ--۱--

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

جِس کی بانی تِس ماہِ سمانی--

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری اکتھ کتھا گُر سبد وکھانی--۱--رہاوٗ--

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥

جہہ ستگور تہہ ستسنگت بنائی--

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

جہہ ستگور سہجے ہر گُن گائی--

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥

جہہ ستگور تہا ہوٗمَے سبد جلائی--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ سیوا محلّی تھاوٗ پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

گُرمکھ انتر ہر نام وسائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

گُرمکھ بھگت ہر نام سمائے--٣--

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

آپے دات کرے داتار--

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

پُورے ستگور سِیوُ لگَے پیار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥

نانک نام رتے تِن کوُ جیکار--٤--٨--٢٨--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥

ایکس تے سبھ رُوپ ہہہ رنگا--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥

پوَن پانی بَیسنتر سبھ سہلنگا--

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

بھِنّ بھِنّ ویکھے ہر پرَبھ رنگا--١--

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥

ایک اچرج ایکو ہےَ سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ویچارے وِرلا کوئی--١--رہاوُ--

ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

سہج بھوَے پرَبھ سبھنی تھائی--

ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

کہا گُپت پرگٹ پرَبھ بنت بنائی--

ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥

آپے سُتِیا دئے جگائی--۲--

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥

تِس کی قیمت کِنَے نہ ہوئی--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

کہہ کہہ کتھن کہَے سبھ کوئی--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥

گُر سبد سماوَے بوجھَے ہر سوئی--۳--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

سُن سُن ویکھے سبد مِلائے--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥

وڈی وڈیائی گُر سیوا تے پائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥

نانک نام رتے ہر نام سمائے--۴--۹--۲۹--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥

منمکھ سُوتا مایا موہِ پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥

گُرمکھ جاگے گُن گیان بیچار--

ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

سے جن جاگے جِن نام پیار--ا--

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

سہجے جاگَے سوَے نہ کوئے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر تے بوجھے جن کوئے--ا--رہاؤ--

ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥

اسنت اناڑی کدے نہ بوجھَے--

ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥

کتھنی کرے تَے مایا نال لُوجھَے--

ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥

اندھ آگیانی کدے نہ سیجھَے--٢--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

اس جگ مہہ رام نام نِستارا--

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

وِرلا کو پائے گُر سبد وچارا--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥

آپ ترَے سگلے کُل اُدھارا--۳--

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥

اِس کلجُگ مہہ کرم دھرم نہ کوئی--

ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥

کلی کا جنم چنڈال کےَ گھر ہوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥

نانک نام بِنا کو مُکت نہ ہوئی--۴--۱۰--۳۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

گوئڑی محلّہ ۳ گُواریری--

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

سچا امر سچا پاتساہو--

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

من ساچےَ راتے ہر ویپرواہو--

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥

سچےَ محل سچ نام سماہو--۱--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سُن من میرے سبد وچار--

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام جپہو بھَوجل اُترہُ پار--۱--رہاؤ--

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥

بھرمے آوے بھرمے جائے--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

اِہو جگ جنمیا دُوجے بھائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

منمکھ نہ چیتے آوے جائے--٢--

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

آپ بھُلا کے پرَبھ آپ بھُلایا--

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥

اِہو جیوُ وِڈانی چاکری لایا--

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

مہا دُکھ کھٹے بِرتھا جنم گوَایا--٣--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

کِرپا کر ستگورو مِلائے--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ایکو نام چیتے وِچھوہ بھرم چُکائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥

نانک نام جپے ناوُ نوُ نِدھ پائے--٤--١١--٣١--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

جِنا گُرمکھ دھیایا تِن پُوچھوٗ جائے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥

گُر سیوا تے من پتِیائے--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥

سے دھنونت ہر نام کمائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

پُورے گُر تے سوجھی پائے--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہر ہر نام جپہو میرے بھائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ سیوا ہر گھال تھائے پائی--ا--رہاؤ--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

آپ پچھانےَ من نِرمل ہوئے--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

جِیون مُکت ہر پاوَے سوئے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ہر گُن گاوَے مت اُوتم ہوئے--

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

سہجے سہج سماوَے سوئے--٢--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے نہ سَیویا جائے--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ہوَمَے مایا مہا بِکھ کھاۓِ--

ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥

پُت کُٹنب گرِہِ موہیا مائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥

منمُکھ اندھا آوے جائے--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ہر ہر نام دیوَے جن سوئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥

اندِن بھگت گُر سبدی ہوئے--

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

گُرمت وِرلا بوجھَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥

نانک نام سماوے سوئے--٤--١٢--٣٢--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥

گُر سیوا جُگ چارے ہوئی--

ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥

پُورا جن کار کماوے کوئی--

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥

اُکھٹ نام دھن ہر توٹ نہ ہوئی--

ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥

ایتھے سدا سُکھ در سوبھا ہوئی--ا--

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

اے من میرے بھرم نہ کیجَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ سیوا امرت رس پیجَے--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ستگور سیوہِ سے مہاپُرکھ سنسارے--

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

آپ اُدھرے کُل سگل نِستارے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر کا نام رکھہ اُر دھارے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥

نام رتے بھوجل اُترہِ پارے--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥

ستگور سیوہِ سدا من داسا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ہئومَے مار کمل پرگاسا--

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

انحد واجَے نِج گھر واسا--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥

نام رتے گھر ماہِ اُداسا--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ستگور سیوہِ تِن کی سچّی بانی--

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

جُگ جُگ بھگتی آکھ وکھانی--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥

اندِن جپہہ ہر سارنگپانی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥

نانک نام رتے نِہکیول نِربانی--۴--۱۳--۳۳--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گئوڑی گُواریری محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥

ستگور مِلَے وڈبھاگ سنجوگ--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥

ہِردَے نام نِت ہر رس بھوگ--۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

گُرمُکھ پرانی نام ہر دھیائے--

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جیت لاہا نام پائے--ا--رہاؤ--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥

گیان دھیان گُر سبد ہے میٹھا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥

گُر کِرپا تے کِنے وِرلے چکھ ڈیٹھا--۲--

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥

کرم کانڈ بہو کرہِ اچار--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥

بِن ناوے دھرِگ دھرِگ اہنکار--۳--

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥

بندھن بادھیوٗ مایا پھاس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥

جن نانک چھوٗٹے گُر پرگاس--۴--۱۴--۳۴--

ਮਹਲਾ ੩ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥

محلّہ ۳ گوُڑی بیراگن--

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥

جیسی دھرتی اُوپر میگھُلا برست ہے کیا دھرتی مدھے پانی ناہی--

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥

جیسے دھرتی مدھے پانی پرگاسیا بِن پگا ورست پھِراہی--ا--

ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥

بابا تُوں ایسے بھرم چُکاہی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ کرت ہےَ سوئی کوئی ہےَ رے تَیسے جائے سماہی--ا--رہاؤ--

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥

استری پُرکھ ہوئے کےَ کیا اوۓ کرم کماہی--

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

نانا رُوپ سدا ہہِ تیرے تُجھ ہی ماہِ سماہی--۲--

ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥

اتنے جنم بھُول پرے سے جا پایا تا بھُولے ناہی--

ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥

جا کا کارج سوئی پر جانَے جے گُر کےَ سبد سماہی--۳--

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥

تیرا سبد تُوںہےَ ہہِ آپے بھرم کہاہی--

ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥

نانک تت تت سِیُو مِلیا پُنرپ جنم نہ آہی--۴--ا--۱۵--۳۵--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوُڑی بیراگن محلّہ ۳--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

سبھ جگ کالَے وس ہےَ بادھا دُوجے بھائے--

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ہوُمَے کرم کماودے منمُکھ ملِے سجائے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

میرے من گُر چرنی چِت لائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمُکھ نام نِدھان لَے درگہ لئے چھڈائے--ا--رہاؤ--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

لکھ چوُراسی بھرمدے منہٹھ آوے جائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

گُر کا سبد نہ چینیو پھِر پھِر جونی پائے--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُرمُکھ آپ پچھانیا ہر نام وسیا من آئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

اندِن بھگتی رتیا ہر نامے سُکھ سمائے--٣--

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥

من سبد مرَے پرتیت ہوئے ہوُمَے تجے وِکار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥

جن نانک کرمی پائیئن ہر نامہ بھگت بھنڈار--٤--٢--١٦--٣٦--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ۳--

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

پیئیڑے دِن چار ہےَ ہر ہر لکھ پایا--

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

سوبھاونتی نار ہےَ گُرمکھ گُن گایا--

ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥

پیوکڑے گُن سملےَ ساہُرے واس پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥

گُرمکھ سہج سمانیا ہر ہر من بھایا--ا--

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥

سسُرے پیئیَے پِر وسَے کھو کِت بِدھ پائیَے--

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ نِرنجن الکھ ہےَ آپے میلائیَے--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

آپے ہی پرَبھ دیہہ مت ہر نام دھیائیَے--

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥

وڈبھاگی ستگور مِلَے مکھ امرِت پائیَے--

ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ہؤمَے دُبدھا بِنس جائے سہجے سُکھ سمائیَے--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥

سبھ آپے آپ ورتدا آپے نائے لائیَے--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥

منمُکھ گرب نہ پائیو اگیان ایانے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥

ستگور سیوا نہ کرہِ پھِر پھِر پچھُتانے--

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥

گربھ جونی واس پائدے گربھے گل جانے--

ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥

میرے کرتے ایوےَ بھاودا منمُکھ بھرمانے--۳--

ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥

میرَے ہر پرَبھ لیکھ لِکھایا دھُر مستک پُورا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

ہر ہر نام دھیایا بھیٹیا گُر سُورا--

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥

میرا پِتا ماتا ہر نام ہےَ ہر بندھپ بِیرا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥

ہر ہر بکھس مِلائے پرَبھ جن نانک کِیرا--۴--۳--۱۷--۳۷--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ستگور تے گیان پایا ہر تت بیچارا--

ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

مت ملین پرگٹ بھئی جپ نام مُرارا--

ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

سِو سکت مِٹائیا چُوکا اندھیارا--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥

دھُر مستک جن کئُ لِکھیا تِن ہر نام پیارا--ا--

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥

ہر کِت بِدھ پائیَے سنت جنہو جِس دیکھ ہئُ جیوا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن چسا نہ جِیوتی گُر میلھو ہر رس پیوا--ا--رہاؤ--

ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥

ہئُ ہر گُن گاوا نِت ہر سُنی ہر ہر گت کینی--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥

ہر رس گُر تے پایا میرا من تن لینی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥

دھن دھن گُر ست پُرکھ ہےَ جِن بھگت ہر دینی--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥

جِس گُر تے ہر پایا سو گُر ہم کینی--۲--

ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

گُنداتا ہر رائے ہےَ ہم اوگنیارے--

ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥

پاپی پاتھر ڈُوبدے گُرمت ہر تارے--

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

تُوں گُنداتا نِرملا ہم اوگنیارے--

ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ہر سرناگت راکھ لیہو مُوڑ مُگدھ نِستارے--٣--

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

سہج انند سدا گُرمتی ہر ہر من دھیایا--

ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥

سجن ہر پربھ پایا گھر سوہِلا گایا--

ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥

ہر دئیا دھار پربھ بینتی ہر ہر چیتایا--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥

جن نانک منگے دھُوڑ تِن جِن ستگور پایا--٤--٤--١٨--٣٨--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ

گوُڑی گُواریری محلّہ ٤ چوُتھا چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥

پنڈت ساست سمرت پڑیا--

ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥

جوگی گورکھ گورکھ کریا--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥

مَے مُورکھ ہر ہر جپ پڑیا--ا--

ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥

نہ جانا کیا گت رام ہماری--

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بھج من میرے تر بھوٴجل تُو تاری--ا--رہاؤ--

ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥

سنِیاسی ببھوُت لائے دیہہ سواری--

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

پر تِریہ تِیاگ کری برہمچاری--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

مَے مُورکھ ہر آس تُماری--۲--

ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥

کھتری کرم کرے سُورتن پاوَے--

ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥

سُود وَیس پر کِرت کماوَے--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥

مَے مُورکھ ہر نام چھڈاوَے--٣--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

سبھ تیری سرِسٹ تُوں آپ رہیا سمائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرمکھ نانك دے وڈیائی--

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥

مَے اندھلے ہر ٹیک ٹِکائی--٤--١--٣٩--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٤--

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥

نِرگُن کتھا کتھا ہےَ ہر کی--

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥

جھج مِل سادُھو سنگت جن کی--

ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥

تر بھوَجل اکتھ کتھا سُن ہر کی--١--

ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥

گوبِند ستسنگت میلائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر رس رسنا رام گُن گائے--١--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

جو جن دھیاوہِ ہر ہر نامہ--

ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥

تِن داسن داس کرہو ہم راما--

ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥

جن کی سیوا اُوتم کاما--٢--

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥

جو ہر کی ہر کتھا سُناوَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥

سو جن ہمرَے من چِت بھاوے--

ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥

جن پگ رین وڈبھاگی پاوَے--٣--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

سنت جنا سِیُو پریت بن آئی--

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥

جِن کؤ لِکھت لِکھیا دھُر پائی--

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥

تے جن نانک نام سمائی--٤--٢--٤٠--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٤--

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥

ماتا پریت کرے پُت کھائِے--

ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥

مینے پریت بھئی جل نائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥

ستگور پریت گُرسِکھ مُکھ پائے--ا--

ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥

تے ہر جن ہر میلھو ہم پیارے--

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن مِلیا دُکھ جاہِ ہمارے--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥

جیو مِل بچھرے گؤ پریت لگاوے--

ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

کامن پرِیت جا پِر گھر آوَے--

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥

ہر جن پرِیت جا ہر جس گاوَے--٢--

ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥

سارِنگ پریت بسَے جل دھارا--

ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥

نرپت پریت مایا دیکھ پسارا--

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥

ہر جن پریت جپے نِرنکارا۔۔۳۔۔

ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥

نر پرَانی پرِیت مایا دھن کھاٹے۔۔

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥

گُرسِکھ پرِیت گُر مِلَے گلاٹے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥

جن نانک پرِیت سادھ پگ چاٹے۔۔۴۔۔۳۔۔۴۱۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ۴۔۔

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥

بھیکھک پرِیت بھیکھ پرَبھ پائے۔۔

ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥

بھُوکھے پرِیت ہووَے انّ کھاۓ۔۔

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥

گُرسِکھ پرِیت گُر مِل آگھاۓ۔۔۱۔۔

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ہر درسن دیہو ہر آس تُماری۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا لوچ پُور ہماری۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥

چکوِی پ٘رِیت سُورج مُکھ لاگَے--

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥

مِلَے پیارے سبھ دُکھ تیاگَے--

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥

گُرسِکھ پ٘رِیت گُورُو مُکھ لاگَے--٢--

ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥

بچھرے پ٘رِیت کھیر مُکھ کھائِے--

ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥

ہِردَے بِگسَے دیکھے مائِے--

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥

گُرسِکھ پ٘رِیت گُورُو مُکھ لائِے--٣--

ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥

ہور سبھ پ٘رِیت مایا موہ کاچا--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥

بِنس جائے کُورا کچ پاچا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥

جن نانک پ٘رِیت ترِپت گُر ساچا--٤--٤--٤٢--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٤--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥

ستگور سیوا سپھل ہےَ بنی--

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥

جِت مِل ہر نام دھیایا ہر دھنی--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥

جِن ہر جپیا تِن پیچھَے چھُوٹی گھنی--ا--

ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

گُرسِکھ ہر بولہو میرے بھائی--

ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بولت سبھ پاپ لہہ جائی--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥

جب گُر مِلیا تب من وس آیا--

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

دھاوت پنّچ رہے ہر دھیایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥

اندِن نگری ہر گُن گایا--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥

ستگور پگ دھُور جِنا مُکھ لائی--

ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

تِن کُوڑ تیاگے ہر لِو لائی--

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥

تے ہر درگہ مُکھ اُوجل بھائی--٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

گُر سیوا آپ ہر بھاوَے--

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥

کِرسن بلبھدر گُر پگ لگ دھیاوَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥

نانک گُرمکھ ہر آپ تراوَے--٤--٥--٤٣--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥

ہر آپے جوگی ڈنڈادھاری--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ہر آپے رَوِ رہیا بنواری--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥

ہر آپے تپ تاپَے لائے تاری--١--

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ایسا میرا رام رہیا بھرپُور--

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِکٹ وسَے ناہی ہر دُور--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥

ہر آپے سبد سُرت دھُن آپے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥

ہر آپے ویکھَے وِگسے آپے--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥

ہر آپ جپائے آپے ہر جاپے--۲--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥

ہر آپے سارِنگ امرتدھارا--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥

ہر امرِت آپ پیاونہارا--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥

ہر آپ کرے آپے نِستارا--۳--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥

ہر آپے بیڑی تُلہا تارا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ہر آپے گُرمتی نِستارا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥

ہر آپے نانک پاوَے پارا--۴--٦--۴۴--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوُڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥

ساہو ہمارا تُوں دھنی جیسی تُوں راس دیہہ تَیسی ہم لیہِ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥

ہر نام ونجہ رنگ سِیوُ جے آپ دیال ہوئے دیہہ--ا--

ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥

ہم ونجارے رام کے--

ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ونج کراوَے دے راس رے--ا--رہاؤ--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

لاہا ہر بھگت دھن کھٹیا ہر سچے ساہ من بھایا--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

ہر جپ ہر وکھر لدیا جم جاگاتی نیڑ نہ آیا--۲--

ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥

ہور ونج کرہِ واپاریئے اننت ترنگی دُکھ مایا--

ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥

اوۓ جیہے ونج ہر لایا پھل تیہا تِن پایا--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥

ہر ہر ونج سو جن کرے جِس کِرپال ہوئے پرَبھ دیئی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥

جن نانک ساہو ہر سیویا پھِر لیکھا مُول نہ لیئی--۴--ا--۷--۴۵--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥

جیَو جننی گربھ پالتی سُت کی کر آسا--

ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥

وڈا ہوئے دھن کھاٹ دئے کر بھوگ بِلاسا--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥

تیوٗ ہر جن پریت ہر راکھدا دے آپ ہتھاسا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥

میرے رام مَے مُورکھ ہر راکھ میرے گُسئیا--

ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جن کی اُپما تُجھ وڈئیا--ا--رہاوٗ--

ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

مندر گھر آنند ہر ہر جس من بھاوَے--

ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

سبھ رس میٹھے مُکھ لگہِ جا ہر گُن گاوَے--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥

ہر جن پروار سدھار ہےَ اِکیہہ کُلی سبھ جگت چھڈاوَے--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

جو کِچھ کِیا سو ہر کیا ہر کی وڈیائی--

ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥

ہر جیا تیرے توُں ورتدا ہر پوُج کرائی ۔۔

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥

ہر بھگت بھنڈار لہائدا آپے ورتائی ۔۔۳۔۔

ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

لالا ہاٹ وِہاجھیا کیا تِس چتُرائی ۔۔

ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥

جے راج بحالے تا ہر گُلام گھاسی کوَ ہر نام کڈھائی ۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ ہر کی وڈیائی ۔۔۴۔۔۲۔۔۸۔۔۴۶۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ۴۔۔

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥

کِرسانی کِرسان کرے لوچےَ جیوَ لائے ۔۔

ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥

حل جوتے اُدم کرے میرا پُت دھی کھاۓ ۔۔

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥

تیوَ ہر جن ہر ہر جپ کرے ہر انت چھڈاۓ ۔۔۱۔۔

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

مےَ مُورکھ کی گت کیجےَ میرے رام ۔۔

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر ستگور سیوا ہر لائے ہم کام--۱--رہاؤ--

ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥

لَے تُرے سَوداگری سَوداگر دھاوے--

ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥

دھن کھٹے آسا کرَے مایا موہ ودھاوے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

تیوَ ہر جن ہر ہر بولتا ہر بول سُکھ پاوے--۲--

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥

بِکھ سنچے ہٹوانیا بہہ ہاٹ کمائے--

ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥

موہ جھُوٹھ پسارا جھُوٹھ کا جھُوٹھے لپٹائے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥

تیوَ ہر جن ہر دھن سنچِیا ہر کھرچ لَے جائے--۳--

ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥

ایوہ مایا موہ کُٹنب ہےَ بھائے دُوجے پھاس--

ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥

گُرمتی سو جن ترَے جو داسن داس--

ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥

جن نانک نام دھیایا گُرمکھ پرگاس--۴--۳--۹--۴۷--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥

نِت دِنس رات لالچ کرے بھرمَے بھرمایا--

ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥

ویگار پھِرے ویگاریا سِر بھار اُٹھایا--

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥

جو گُر کی جن سیوا کرے سو گھر کےَ کّم ہر لایا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥

میرے رام توڑ بندھن مایا گھر کےَ کّم لائے--

ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِت ہر گُن گاوہ ہر نام سمائے--ا--رہاؤ--

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

نر پرَانی چاکری کرے نرپت راجے ارتھ سبھ مایا--

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥

کےَ بندھَے کےَ ڈان لئے کےَ نرپت مر جایا--

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

دھنّ دھن سیوا سفل ستگورو کی جِت ہر ہر نام جپ ہر سُکھ پایا--۲--

ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥

نِت سَودا سُود کیچھَے بہو بھات کر مایا کےَ تائی--

ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥

جا لاہا دئے تا سُکھ منے توٹَے مر جائی--

ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥

جو گُن ساجھی گُر سِیوٗ کرے نِت نِت سُکھ پائی--۳--

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥

جتنی بھُوکھ ان رس صاد ہےَ تِتنی بھُوکھ پھِر لاگَے--

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥

جِس ہر آپ کِرپا کرے سو ویچے سِر گُر آگے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥

جن نانک ہر رس ترِپتیا پھِر بھُوکھ نہ لاگَے--۴--۴--۱۰--۴۸--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوٗڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ہمرَے من چِت ہر آس نِت کیوٗ دیکھا ہر درس تُمارا--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥

جِن پریت لائی سو جانتا ہمرَے من چِت ہر بہت پیارا--

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥

ہوٗ قُربانی گُر آپنے جِن وِچھڑیا میلیا میرا سِرجنہارا--۱--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥

میرے رام ہم پاپی سرن پرے ہر دُوار--

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مت نِرگُن ہم میلَے کبہوں اپنی کِرپا دھار--ا--رہاؤ--

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥

ہمرے اوَگن بہت بہت ہےَ بہو بار بار ہر گنت نہ آوےَ--

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

تُوں گُنونتا ہر ہر دیال ہر آپے بکھس لیہِ ہر بھاوے--

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥

ہم اپرادھی راکھے گُر سنگتی اُپدیس دیوٗ ہر نام چھڈاوَے--۲--

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

تُمرے گُن کیا کہا میرے ستگورا جب گُر بولہ تب بِسم ہوئَ جائَ--

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥

ہم جیسے اپرادھی اوَر کوئی راکھَے جیسے ہم ستگور راکھ لیئے چھڈائے--

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥

تُوں گُر پِتا تُوںہَے گُر ماتا تُوں گُر بندھپ میرا سکھا سکھاے--۳--

ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥

جو ہمری بِدھ ہوتی میرے ستگورا سا بِدھ تُم ہر جانہو آپے--

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥

ہم رُلتے پھِرتے کوئی بات نہ پُوچھتا گُر ستگور سنگ کیرے ہم تھاپے--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥

دھنّ دھنّ گُورُو نانك جن کیرا جِت ملیئے چُوکے سبھ سوگ سنتاپے--۴--۵--۱۱--۴۹--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥

کنچن ناری مہہ جیوٗ لُبھت ہےَ موہ میٹھا مایا--

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥

گھر مندر گھوڑے کھُسی من ان رس لایا--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

ہر پربھ چِت نہ آوئی کیوٗ چھُوٹا میرے ہر رایا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥

میرے رام ایہہ نیچ کرم ہر میرے--

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُنونتا ہر ہر دیال کر کِرپا بکھس اوگن سبھ میرے--ا--رہاوٗ--

ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥

کِچھ رُوپ نہی کِچھ جات ناہی کِچھ ڈھنگ نہ میرا--

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥

کیا مُہو لےَ بولہ گُن بِہُون نام جپیا نہ تیرا--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥

ہم پاپی سنگ گُر اُبرے پُنّ ستگور کیرا--۲--

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥

سبھ جیوٗ پِنڈ مُکھ نک دیا ورتن کوٗ پانی--

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥

انّ کھانا کپڑ پینن دیا رس ان بھوگانی--

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥

جِن دیئے سو چِت نہ آوئی پسُو ہؤ کر جانی--٣--

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سبھ کیتا تیرا ورتدا تُوں انترجامی--

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥

ہم جنت وِچارے کیا کرَہ سبھ کھیل تُم سُوآمی--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥

جن نانک ہاٹ وِہاجھیا ہر گُلم گُلامی--٤--٦--١٢--٥٠--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی بیراگن محلّہ ٤--

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥

جیو جننی سُت جن پالتی راکھَے ندر مجھار--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥

انتر باہر مُکھ دے گِراس کھِن کھِن پوچار--

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

تیوُ ستگور گُرسِکھ راکھتا ہر پرِیت پیار--١--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥

میرے رام ہم بارِک ہر پرَبھ کے ہےَ ایانے--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھنّ دھنّ گُورُو گُر ستگور پادھا جِن ہر اُپدیس دے کیئے سِیانے--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥

جیسی گگن پھِرنتی اُوڈتی کپرے باگے والی--

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥

اوہ راکھَے چِیت پیچھَے بِچ بچرے نِت ہِردَے سار سمالی--

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥

تیوُ ستگور سِکھ پرِیت ہر ہر کی گُر سِکھ رکھَے جی نالی--۲--

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥

جیسے کاتی تیس بتیس ہےَ وِچ راکھَے رسنا ماس رت کیری--

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

کوئی جانہو ماس کاتی کےَ کِچھ ہاتھ ہےَ سبھ وسگت ہےَ ہر کیری--

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

تیوُ سنت جنا کی نر نِندا کرہے ہر راکھَے پیج جن کیری--۳--

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

بھائی مت کوئی جانہو کِسی کےَ کِچھ ہاتھ ہےَ سبھ کرے کرایا--

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥

جرا مرا تاپ سِرت ساپ سبھ ہر کےَ وس ہےَ کوئی لاگ نہ سکے بِن ہر کا لایا--و

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥

ایسا ہر نام من چِت نِت دھیاوہُ جن نانک جو انتی اوسر لئے چھڈایا--۴--۷--۱۳--۵۱--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوُڑی بیراگن محلّہ ۴--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥

جس ملییَٔے من ہوئے انند سو ستگور کہیَٔے--

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥

من کی دُبدھا بِنس جائے ہر پرم پد لہیَٔے--ا--

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥

میرا ستگور پیارا کِت بِدھ ملَے--

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہو کھِن کھِن کری نمسکار میرا گُر پُورا کیوُ ملَے--ا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

کر کِرپا ہر میلیا میرا ستگور پُورا--

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥

اچھ پُنّی جن کیریا لے ستگور دھُورا--۲--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥

ہر بھگت درِڑاوے ہر بھگت سُنے تِس ستگور ملییَٔے--

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥

توٹا مُول نہ آوئی ہر لابھ نِت درِڑییَٔے--۳--

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥

جس کوُ رِدَے وِگاس ہے بھاؤ دُوجا ناہی--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥

نانک تِس گُر مِل اُدھرَے ہر گُن گاواہی--۴--۸--۱۴--۵۲--

ਮਹਲਾ ੪ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

محلّہ ۴ گوڑی پُوربی--

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥

ہر دیال دئیا پرَبھ کینی میرَے من تن مُکھ ہر بولی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥

گُرمُکھ رنگ بھیا ات گُوڑا ہر رنگ بھینی میری چولی--۱--

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥

اپنے ہر پرَبھ کی ہؤ گولی--

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب ہم ہر سیتی من مانیا کر دینو جگت سبھ گول امولی--۱--رہاؤ--

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥

کرہو ببیک سنت جن بھائی کھوج ہِردَے دیکھ ڈھنڈھولی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥

ہر ہر رُوپ سبھ جوت سبائی ہر نِکٹ وسَے ہر کولی--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥

ہر ہر نِکٹ وسَے سبھ جگ کےَ اپرمپر پُرکھ اتولی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥

ہر ہر پرگٹ کیوٗ گُر پُورَے سِر ویچیو گُر پہہ مولی--۳--

ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥

ہر جی انتر باہر تُم سرناگت تُم وڈ پُرکھ وڈولی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥

جن نانک اندِن ہر گُن گاوے مِل ستگور گُر ویچولی--۴--۱--۱۵--۵۳--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی پُوربِی محلّہ ۴--

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

جگجیون اپرمپر سُوآمی جگدیسُر پُرکھ بِدھاتے--

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥

جِت مارگ تُم پریرہو سُوآمی تِت مارگ ہم جاتے--۱--

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥

رام میرا من ہر سیتی راتے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت مِل رام رس پایا ہر رامَے نام سماتے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥

ہر ہر نام ہر ہر جگ اوکھدھ ہر ہر نام ہر ساتے--

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥

تِن کے پاپ دوکھ سبھ بِنسے جو گُرمت رام رس کھاتے--۲--

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥

جن کوُ لِکھت لِکھے دھُر مستک تے گُر سنتوکھ سر ناتے--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥

دُرمت مَیل گئی سبھ تِن کی جو رام نام رنگ راتے--۳--

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥

رام تُم آپے آپ پرَبھ ٹھاکُر تُم جیوَڈ اور نہ داتے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥

جن نانک نام لئے تاں جیوَے ہر جپیَے ہر کِرپا تے--۴--۲--۱۶--۵۴--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوَڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥

کرہو کِرپا جگجیون داتے میرا من ہر سیتی راچے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥

ستگور بچن دِیو ات نِرمل جپ ہر ہر ہر من ماچے--۱--

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥

رام میرا من تن بَیدھ لیو ہر ساچے--

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِہہ کال کےَ مُکھ جگت سبھ گرسیا گُر ستگور کےَ بچن ہر ہم باچے--۱--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥

جِن کوُ پریت ناہی ہر سیتی تے ساقط مُوڑ نر کاچے--

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥

تِن کوُ جنم مرن ات بھاری وِچ وِسٹا مر مر پاچے--۲--

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥

تُم دیال سرن پرتِپالک مو کوُ دیجےَ دان ہر ہم جاچے--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥

ہر کے داس داس ہم کیجےَ من نِرت کرے کر ناچے--٣--

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥

آپے ساہ وڈے پرَبھ سُوآمی ہم ونجارے ہہہ تا چے--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥

میرا من تن جیوُ راس سبھ تیری جن نانك کے ساہ پرَبھ ساچے--٤--٣--١٧--٥٥--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی پُوربی محلّہ ٤--

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥

تُم دیال سرب دُکھ بھنجن اِك بِنوُ سُنہو دے کانے--

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥

جِس تے تُم ہر جانے سُوآمی سو ستگور میل میرا پرانے--١--

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥

رام ہم ستگور پار.برہم کر مانے--

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم مُوڑ مُگدھ اسُدھ مت ہوتے گُر ستگور کےَ بچن ہر ہم جانے--١--رہاؤ--

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥

جِتنے رس ان رس ہم دیکھے سبھ تِتنے پھیک پھیکانے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥

ہر کا نام امرِت رس چاکھیا مِل ستگور میٹھ رس گانے--۲--

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥

جن کوُ گُر ستگور نہی بھیٹیا تے ساکت مُوڑ دِوانے--

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥

تِن کے کرمہین دھُر پائے دیکھ دیپک موہِ پچانے--۳-

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥

جِن کوُ تُم دئیا کر میلھو تے ہر ہر سیوَ لگانے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥

جن نانک ہر ہر ہر جپ پرَگٹے مت گُرمت نام سمانے--۴--۴--۱۸--۵۶--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوُڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥

میرے من سو پرَبھ سدا نال ہےَ سُوآمی کہُ کِتھےَ ہر پہوُ نسیئے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥

ہر آپے بکھس لئے پرَبھ ساچا ہر آپ چھڈائے چھُٹیئے--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥

میرے من جپ ہر ہر ہر من جپیئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور کی سرنائی بھج پوُ میرے منا گُر ستگور پیچھے چھُٹیئے--۱--رہاوُ--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥

میرے من سیوہو سو پربھ سرب سُکھداتا جِت سیویۓ نج گھر وسیۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥

گُرمکھ جائۓ لہو گھر اپنا گھس چندن ہر جس گھسیۓ--٢--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥

میرے من ہر ہر ہر ہر ہر جِس اُوتم لَے لاہا ہر من ہسیۓَ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥

ہر ہر آپ دئیا کر دیوَے تا امرِت ہر رس چکھیۓَ--٣--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥

میرے من نام بِنا جو دُوجَے لاگے تے ساقط نر جم گھُٹیۓَ--

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥

تے ساقط چور جِنا نام وِساریا من تِن کےَ نِکٹ نہ بھِٹیۓَ--٤--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥

میرے من سیوہو الکھ نِرنجن نرہر جِت سیویۓ لیکھا چھُٹیۓَ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥

جن نانك ہر پرَبھ پُورے کیئۓ کھِن ماسہ تول نہ گھٹیۓَ--٥--٥--١٩--٥٧--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی پُوربی محلّہ ٤--

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥

ہمرے پران وسگت پرَبھ تُمرے میرا جیوَ پِنڈ سبھ تیری--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥

دئیا کرہو ہر درس دِکھاوہو میرَے من تن لوچ گھنیری--ا--

ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

رام میرَے من تن لوچ مِلن ہر کیری--

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپال کِرپا کِنچت گُر کینی ہر مِلیا آئے پرَبھ میری--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥

جو ہمرَے من چِت ہےَ سُوآمی سا بِدھ تُم ہر جانہو میری--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥

اندِن نام جپی سُکھ پائی نِت جیوا آس ہر تیری--۲--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥

گُر ستگور داتےَ پنتھ بتایا ہر مِلیا آئے پرَبھ میری--

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

اندِن اند بھیا وڈبھاگی سبھ آس پُجی جن کیری--۳--

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

جگنّاتھ جگدیسُر کرتے سبھ وسگت ہےَ ہر کیری--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥

جن نانک سرناگت آئے ہر راکھو پیَج جن کیری--۴--٦--۲۰--۵۸--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥

ایوہ منُوآ کھِن نہ ٹِکے بہو رنگی دہ دہ دِس چل چل ہاڈھے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥

گُر پُورا پایا وڈبھاگی ہر منتر دِیا من ٹھاڈھے--ا--

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام ہم ستگور لالے کانڈھے--ا--رہاؤ--

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥

ہمَرے مستک داگ دگانا ہم قرج گُورُو بہو ساڈھے--

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥

پراُپکار پُنّ بہو کیا بھوَ دُتر تار پراڈھے--۲--

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥

جِن کوَ پریت رِدَے ہر ناہی تِن کُورے گاڈھن گاڈھے--

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥

جیو پانی کاگد بِنس جات ہے تیوَ منمکھ گربھ گلاڈھے--۳--

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥

ہم جانیا کچھُو نہ جانہہ آگے جیو ہر راکھَے تیوَ ٹھاڈھے--

ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥

ہم بھُول چُوک گُر کِرپا دھارہو جن نانک کُترے کاڈھے--۴--۷--۲۱--۵۹--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوَڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

کام کرودھ نگر بہو بھریا مِل سادھو کھنڈل کھنڈا ہے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

پُورب لِکھت لکھے گُر پایا من ہر لِو منڈل منڈا ہے--ا--

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

کر سادھو انجلی پُنّ وڈا ہے--

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر ڈنڈوُت پُن وڈا ہے--ا--رہاؤ--

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ساقط ہر رس صاد نہ جانیا تِن انتر ہوٗمے کنڈا ہے--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

جیو جیو چلہہ چُبھَے دُکھ پاوہِ جمکال سہیہ سِر ڈنڈا ہے--۲--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ہر جن ہر ہر نام سمانے دُکھ جنم مرن بھَو کھنڈا ہے--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

اِناسی پُرکھ پایا پرمیسر بہو سوبھ کھنڈ برہمنڈا ہے--۳--

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ہم گریب مسکین پرَبھ تیرے ہر راکھ راکھ وڈ وڈا ہے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥

جن نانک نام ادھار ٹیک ہےَ ہر نامے ہی سُکھ منڈا ہے--۴--۸--۲۲--۶۰--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥

اِس گڑ مہہ ہر رام رائے ہےَ کِچھ صاد نہ پاوَے دھیٹھا--

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥

ہر دِین دیال انگرہُ کیا ہر گُر سبدی چکھ ڈیٹھا--۱--

ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام ہر کیرتن گُر لِو میٹھا--۱--رہاوُ--

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥

ہر اگم اگوچر پاربرہم ہےَ مِل ستگور لاگ بسیٹھا--

ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥

جِن گُر بچن سُکھانے ہیئرے تِن آگے آن پریٹھا--۲--

ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥

منمکھ ہیئرا ات کٹھور ہےَ تِن انتر کار کریٹھا--

ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥

بِسیئر کوُ بہو دُودھ پیائیِے بِکھ نکسَے پھول پُھلیٹھا--۳--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥

ہر پرَبھ آن مِلاوہُ گُر سادُھو گھس گرُڑ سبد مُکھ لیٹھا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥

جن نانک گُر کے لالے گولے لگ سنگت کرُوآ میٹھا--۴--۹--۲۳--۶۱--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گئوڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥

ہر ہر ارتھ سریر ہم بیچیا پُورے گُر کےَ آگے--

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥

ستگور داتےَ نام دِڑایا مُکھ مستک بھاگ سبھاگے--ا--

ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام گُرمت ہر لِو لاگے--ا--رہاؤ--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

گھٹ گھٹ رمئیا رمت رام رائے گُر سبد گُورُو لِو لاگے--

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥

ہؤ من تن دیوؤ کاٹ گُورُو کؤ میرا بھرم بھؤ گُر بچنی بھاگے--۲--

ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

اندھیارے دیپک آن جلائے گُر گیان گُورُو لِو لاگے--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥

اگیان اندھیرا بِنس بِناسیو گھر وسط لہی من جاگے--۳--

ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥

ساقط بدھِک مایادھاری تِن جم جوہن لاگے--

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥

اُن ستگور آگے سیس نہ بیچیا اوۓ آوہِ جاہِ ابھاگے--۴--

ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥

ہمرا بِنوٗ سُنہو پرَبھ ٹھاکر ہم سرن پربھُو ہر ماگے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥

جن نانک کی لج پات گُورُو ہےَ سِر بیچیو ستگور آگے--۵--۱۰--۲۴--۶۲--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی پُوربِی محلّہ ۴--

ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ہم اہنکاری اہنکار اگیان مت گُر ملیئے آپ گوَایا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

ہوُمَے روگ گیا سُکھ پایا دھن دھنّ گُورُو ہر رایا--۱--

ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام گُر کےَ بچن ہر پایا--۱--رہاوٗ--

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

میرَے ہیئرَے پریت رام رائے کی گُر مارگ پنتھ بتایا--

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥

میرا جیوُ پِنڈ سبھ ستگور آگے جن وِچھڑیا ہر گل لایا--۲--

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

میرَے انتر پریت لگی دیکھن کوُ گُر ہِردے نال دِکھایا--

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥

سہج انند بھیا من مورَے گُر آگے آپ ویچایا--۳--

ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥

ہم اپرادھ پاپ بہو کینے کر دُسٹی چور چُرایا--

ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥

اب نانک سرناگت آئے ہر راکھہو لاج ہر بھایا--۴--اا--۲۵--۶۳--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوُڑی پُوربی محلّہ ۴--

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥

گُرمت باجے سبد اناہد گُرمت منُوآ گاوے--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥

وڈبھاگی گُر درسن پایا دھن دھنّ گُورُو لِو لاوے--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ہر لِو لاوے--ا--رہاوَ--

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ہمرا ٹھاکر ستگور پُورا من گُر کی کار کماوے--

ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥

ہم مل مل دھووہ پاوَ گُورُو کے جو ہر ہر کتھا سُناوے--۲--

ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ہِردَے گُرمت رام رسائن جہوا ہر گُن گاوَے--

ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥

من رسک رسک ہر رس آگھانے پھِر بہُر نہ بھُوکھ لگاوَے--۳--

ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

کوئی کرَے اُپاو انیک بہتیرے بِن کِرپا نام نہ پاوَے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥

جن نانک کؤ ہر کِرپا دھاری مت گُرمت نام درِڑاوَے--۴--۱۲--۲۶--۶۴--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ گوڑی ماجھ محلّہ ۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥

گُرمکھ جِندُو جپ نام کرّما--

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥

مت ماتا مت جیوَ نام مُکھ راما--

ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥

سنتوکھ پِتا کر گُر پُرکھ اجنما--

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥

وڈبھاگی مِل راما--۱--

ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥

گُر جوگی پُرکھ مِلیا رنگ مانی جیوَ--

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥

گُر ہر رنگ رتڑا سدا نِربانی جیوَ--

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥

وڈبھاگی مِل سُگھڑ سُجانی جیوَ--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥

میرا من تن ہر رنگ بھِنّا--۲--

ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

آوہُ سنتہو مِل نام جپاہا--

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥

وِچ سنگت نام سدا لَے لاہا جیوٗ--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥

کر سیوا سنتا امرِت مُکھ پاہا جیوٗ--

ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥

مِل پُورب لِکھِئڑے دُھر کرما--۳--

ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ساون ورس امرِت جگ چھایا جیوٗ--

ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

من مور کُہکِئڑا سبد مُکھ پایا--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ہر امرت وُٹھڑا مِلیا ہر رایا جیوٗ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥

جن نانک پریم رتّنا--۴--۱--۲۷--۶۵--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی ماجھ محلّہ ۴--

ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥
آؤ سکھی گُن کامن کریہا جیوَ--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥
مِل سنت جنا رنگ مانہہ رلیا جیوَ--

ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥
گُر دیپک گیان سدا من بلیا جیوَ--

ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥
ہر تُٹھَے ڈُھل ڈُھل مِلیا جیوَ--١--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥
میرَے من تن پریم لگا ہر ڈھولے جیوَ--

ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥
مَے میلے مِتر ستگور ویچولے جیوَ--

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥
من دیواں سنتا میرا پرَبھ میلے جیوَ--

ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ہر وِٹڑیہہ سدا گھولے جیوَ--٢--

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥
وس میرے پیاریا وس میرے گووِدا ہر کر کِرپا من وس جیوَ--

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥
من چِندڑا پھل پایا میرے گووِندا گُر پُورا ویکھ وِگس جیوَ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥

ہر نام ملِیا سوہاگنی میرے گووِندا من اندِن اند رہس جیوٗ--

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر پائڑا وڈبھاگیئی میرے گووِندا نِت لَے لاہا من ہس جیوٗ--٣--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ہر آپ اُپائے ہر آپے ویکھَے ہر آپے کارے لایا جیوٗ--

ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥

اِک کھاوہِ بکھس توٹ نہ آوےَ اِکنا پھکا پایا جیوٗ--

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥

اِک راجے تخت بہہ نِت سُکھیئے اِکنا بھِکھ منگایا جیوٗ--

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥

سبھ اِکو سبد ورتدا میرے گووِدا جن نانک نام دھیایا جیوٗ--٤--٢--٢٨--٦٦--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی ماجھ محلّہ ٤--

ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥

من ماہی من ماہی میرے گووِندا ہر رنگ رتا من ماہی جیوٗ--

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ہر رنگ نال نہ لکھیئے میرے گووِدا گُر پُورا الکھ لکھاہی جیوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ہر ہر نام پرگاسیا میرے گووِندا سبھ دالد دُکھ لہہ جاہی جیوٗ--

ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر پد اُوتم پایا میرے گووِندا وڈبھاگی نام سماہی جیوَ--ا--

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥

نَینی میرے پیاریا نَینی میرے گووِدا کِنَے ہر پرَبھ ڈِٹھڑا نَینی جیوَ--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥

میرا من تن بہت بیراگیا میرے گووِندا ہر باجھو دھن کُملَینی جیوَ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥

سنت جنا مِل پایا میرے گووِدا میرا ہر پرَبھ سجن سَینی جیوَ--

ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر آئے مِلیا جگجیون میرے گووِندا مَے سُکھ وِہانی رینی جیوَ--۲--

ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥

مَے میلھو سنت میرا ہر پرَبھ سجن مَے من تن بھُکھ لگائیا جیوَ--

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ہوَ رہِ نہ سکوَ بِن دیکھے میرے پریتم مَے انتر بِرہُ ہر لائیا جیوَ--

ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ہر رایا میرا سجن پیارا گُر میلے میرا من جیوائیا جیوَ--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥

میرَے من تن آسا پُوریا میرے گووِندا ہر مِلیا من وادھائیا جیوَ--۳--

ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥

واری میرے گووِندا واری میرے پیاریا ہوَ تُدھ وِٹڑیہہ صد واری جیوَ--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥

میرَے من تن پریم پِرمّ کا میرے گووِدا ہر پُونجی راکھ ہماری جیوَ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ستگور وِسٹ میل میرے گووِندا ہر میلے کر رَیباری جیوَ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥

ہر نام دئِیا کر پایا میرے گووِندا جن نانک سرن تُماری جیوَ--۴--۳--۲۹--۶۷--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوَڑی ماجھ محلّہ ۴--

ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥

چوجی میرے گووِندا چوجی میرے پیاریا ہر پرَبھ میرا چوجی جیوَ--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥

ہر آپے کانھُ اپُائدا میرے گووِدا ہر آپے گوپی کھوجی جیوَ--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥

ہر آپے سبھ گھٹ بھوگدا میرے گووِندا آپے رسِیا بھوگی جیوَ--

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر سُجان نہ بھُلئی میرے گووِندا آپے ستگور جوگی جیوَ--۱--

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥

آپے جگت اپُائدا میرے گووِدا ہر آپ کھیلَے بہو رنگی جیوَ--

ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥

اِکنا بھوگ بھوگائدا میرے گووِندا اِک نگن پھرِہ ننگ ننگی جیوَ--

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥

آپے جگت اپُائدا میرے گووِدا ہر دان دیوَے سبھ منگی جیوُ--

ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥

بھگتا نام آدھار ہےَ میرے گووِندا ہر کتھا منگہہ ہر چنگی جیوُ--٢--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ہر آپے بھگت کرائدا میرے گووِندا ہر بھگتا لوچ من پُوری جیوُ--

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥

آپے جل تھل ورتدا میرے گووِدا رَوِ رہیا نہی دُوری جیوُ--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ہر انتر باہر آپ ہےَ میرے گووِدا ہر آپ رہیا بھرپُوری جیوُ--

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر آتم رام پساریا میرے گووِندا ہر ویکھے آپ حدُوری جیوُ--٣--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥

ہر انتر واجا پؤن ہےَ میرے گووِندا ہر آپ وجائے تیوُ واجے جیوُ--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥

ہر انتر نام نِدھان ہےَ میرے گووِندا گُر سبدی ہر پرَبھ گاجے جیوُ--

ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥

آپے سرن پوائدا میرے گووِندا ہر بھگت جنا راکھ لاجے جیوُ--

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥

وڈبھاگی مِل سنگتی میرے گووِندا جن نانک نام سِدھ کاجے جیوُ--٤--٤--٣٠--٦٨--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی ماجھ محلّہ ۴--

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥

مَے ہر نامَے ہر بِرہُ لگائی جیوُ--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

میرا ہر پرَبھ مِت مِلَے سُکھ پائی جیوُ--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥

ہر پرَبھ دیکھ جِیوا میری مائی جیوُ--

ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

میرا نام سکھا ہر بھائی جیوُ--۱--

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥

گُن گاوہُ سنت جیوُ میرے ہر پرَبھ کیرے جیوُ--

ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥

جپ گُرمکھ نام جیوُ بھاگ وڈیرے جیوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥

ہر ہر نام جیوُ پران ہر میرے جیوُ--

ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

پھِر بہُڑ نہ بھَوجل پھیرے جیوُ--۲--

ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥

کیوُ ہر پرَبھ ویکھا میرَے من تن چاوُ جیوُ--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥

ہر میلہو سنت جیوُ من لگا بھاوُ جیوُ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥

گُر سبدی پائیے ہر پریتم راوُ جیوُ--

ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥

وڈبھاگی جپ ناوُ جیوُ--۳--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥

میرَے من تن وڈڑی گوونِد پرَبھ آسا جیوُ--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥

ہر میلہو سنت جیوُ گووِد پرَبھ پاسا جیوُ--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥

ستگور مت نام سدا پرگاسا جیوُ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥

جن نانک پُورئڑی من آسا جیوُ--۴--۵--۳۱--۶۹--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوئڑی ماجھ محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥

میرا بِرہی نام مِلَے تا جِیوا جیوُ--

ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥

من اندر امرت گُرمت ہر لیوا جیوُ--

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥

من ہر رنگ رتڑا ہر رس سدا پیوا جیوٗ--

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر پائڑا من جیوا جیوٗ--ا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

میرَے من تن پریم لگا ہر بان جیوٗ--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

میرا پریتم مِتر ہر پُرکھ سُجان جیوٗ--

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

گُر میلے سنت ہر سگھڑ سُجان جیوٗ--

ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥

ہوٗ نام وِٹھو کُربان جیوٗ--۲--

ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥

ہوٗ ہر ہر سجن ہر میت دسائی جیوٗ--

ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥

ہر دسہو سنتھو جی ہر کھوج پوائی جیوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

ستگور تُٹھڑا دسے ہر پائی جیوٗ--

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر نامے نام سمائی جیوٗ--۳--

ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥

مَے ویدن پریم ہر بِرہو لگائی جیوَ--

ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

گُر سردھا پُور امرِت مُکھ پائی جیوَ--

ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥

ہر ہوہو دیال ہر نام دھیائی جیوَ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥

جن نانک ہر رس پائی جیوَ--۴--٦--۲۰--۱۸--۳۲--۷۰--

ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ

محلّہ ۵ راگ گوڑی گُواریری چوَپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

کِن بِدھ کُسل ہوت میرے بھائی--

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیوُ پائیے ہر رام سہائی--ا--رہاوَ--

ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

کُسل نہ گِرہِ میری سبھ مایا--

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥

اُوچے مندر سُندر چھایا--

ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

جھُوٹھے لالچ جنم گوَایا--۱--

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥

ہستی گھوڑے دیکھ وِگاسا--

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥

لسکر جوڑے نَیب کھواسا--

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥

گل جیوڑی ہءُمَے کے پھاسا--۲--

ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥

راج کماوَے دہ دِس ساری--

ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥

مانَے رنگ بھوگ بہو ناری--

ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥

جیو نرپت سُپنَے بھیکھاری--۳--

ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥

ایک کُسل مو کوُ ستگورو بتایا--

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥

ہر جو کِچھ کرے سو ہر کیا بھگتا بھایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥

جن نانک ہءُمَے مار سمایا--۴--

ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

اِن بِدھ کُسل ہوت میرے بھائی--

ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

ایوَ پائیَے ہر رام سہائی--ا--رہاوَ دوجا--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥

کیوَ بھرمیئے بھرم کِس کا ہوئی--

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥

جا جل تھل میئل رویا سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥

گُرمکھ اُبرے منمکھ پت کھوئی--ا--

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥

جس راکھَے آپ رام دیارا--

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس نہی دُوجا کو پہچنہارا--ا--رہاوَ--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥

سبھ مہہ ورتَے ایک اننتا--

ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥

تا تُوں سُکھ سوَ ہوئے اچِنتا--

ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥

اوہُ سبھ کِچھ جانَے جو ورتنتا--٢--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥

منمُکھ مُوئے جِن دُوجی پیاسا--

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥

بہو جونی بھَوہِ دھُر کِرت لِکھیاسا--

ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥

جیسا بیجہہ تَیسا کھاصہ--٣--

ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥

دیکھ درس من بھیا وِگاسا--

ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

سبھ ندری آیا برہم پرگاسا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੧॥

جن نانک کی ہر پُورن آسا--٤--٢--٧١--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥

کئی جنم بھیئے کیٹ پتنگا--

ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥

کئی جنم گج مین کُرنگا--

ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥

کئی جنم پنّکھی سرپ ہوئیو--

ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥

کئی جنم حَیور برِکھ جوئیو--ا--

ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥

مِل جگدیس مِلن کی برِیا--

ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِرنکال ایہہ دیہہ سنّجرِیا--ا--رہاؤ--

ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥

کئی جنم سَیل گِر کرِیا--

ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥

کئی جنم گربھ ہِر کھرِیا--

ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥

کئی جنم ساکھ کر اُپایا--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥

لکھ چوُراسی جون بھرمایا--۲--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥

سادھسنگ بھیو جنم پراپت--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥

کر سیوا جھج ہر ہر گُرمت--

ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

تِیاگ مان جھُوٹھ ابھیمان--

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥

جیوَت مرہِ درگہ پرِوان--٣--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥

جو کِچھ ہوآ سو تُجھ تے ہوگ--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

اوَر نہ دُوجا کرنَے جوگ--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

تا ملییَے جا لیہِ مِلائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥

کہُ نانک ہر ہر گُن گائے--٤--٣--٧٢--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥

کرم بھُوم مہہ بوئہہ نام--

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥

پُورن ہوئے تُمارا کام--

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥

پھل پاوہِ مِٹے جم تراس--

ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥

نِت گاوہِ ہر ہر گُن جاس--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہر ہر نام انتر اُر دھار--

ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیگھر کارج لیہُ سوار--ا--رہاؤ--

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥

اپنے پرَبھ سِیُو ساودھان--

ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

تا تُوں درگہ پاوہِ مان--

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥

اُکت سِیانپ سگلی تِیاگ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥

سنت جنا کی چرنی لاگ--٢--

ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

سرب جِیا ہہہ جا کےَ ہاتھ--

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

کدے نہ وِچھڑَے سبھ کےَ ساتھ--

ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥

اُپاو چھوڈ گہہ تِس کی اوٹ--

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥

نِمکھ ماہِ ہووَے تیری چھوٹ--٣--

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥

سدا نِکٹ کر تِس نو جان--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥

پرَبھ کی آگیا ست کر مان--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥

گُر کےَ بچن مِٹاوہُ آپ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥੭੩॥

ہر ہر نام نانک جپ جاپ--٤--٤--٧٣--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

گُر کا بچن سدا اِبناسی--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥

گُر کےَ بچن کٹی جم پھاسی--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

گُر کا بچن جیا کےَ سنگ--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥

گُر کےَ بچن رچے رام کےَ رنگ--١--

ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥

جو گُر دیا سو من کےَ کام--

ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت کا کیا ست کر مان--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥

گُر کا بچن اٹل اچھید--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥

گُر کےَ بچن کٹے بھرم بھید--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥

گُر کا بچن کتھو نہ جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

گُر کےَ بچن ہر کے گُن گائے--۲--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥

گُر کا بچن جیا کےَ ساتھ--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥

گُر کا بچن اناتھ کو ناتھ--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥

گُر کےَ بچن نرک نہ پوَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥

گُر کےَ بچن رسنا امرِت روَے--۳--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

گُر کا بچن پرگٹ سنسار--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

گُر کےَ بچن نہ آوے ہار--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

جِس جن ہوئے آپ کِرپال--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੭੪॥

نانک ستگور سدا دیال--۴--۵--۷۴--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥

جِن کیتا ماٹی تے رتن--

ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥

گربھ مہہ راکھیا جِن کر جتن--

ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥

جِن دِینی سوبھا وڈیائی--

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥

تِس پرَبھ کوُ آٹھ پہر دھیائی--۱--

ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥

رمئیا رین سادھ جن پاووُ--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر مِل اپنا کھسم دھیاووَ--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥

جِن کیتا مُوڑ تے بکتا--

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥

جِن کیتا بیصُورت تے سُرتا--

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

جِس پرساد نوَے نِدھ پائی--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥

سو پرَبھ من تے بِسرت ناہی--۲--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥

جِن دیا نِتھاوے کوُ تھان--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥

جِن دیا نِمانے کوُ مان--

ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

جِن کِینی سبھ پُورن آسا--

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥

سِمروُ دِن رَین ساس گِراسا--۳--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥

جِس پرساد مایا سِلک کاٹی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

گُر پرساد امرِت بِکھ کھاٹی۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

کہو نانک اِس تے کِچھ ناہی۔۔

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੫॥

راکھنہارے کوُ صالاحی۔۔۴۔۔٦۔۔۷۵۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵۔۔

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥

تِس کی سرن ناہی بھوُ سوگ۔۔

ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥

اُس تے باہر کچھُو نہ ہوگ۔۔

ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥

تجی سِیانپ بل بُدھ بِکار۔۔

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥

داس اپنے کی راکھنہار۔۔ا۔۔

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥

جپ من میرے رام رام رنگ۔۔

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر باہر تیرَے صد سنگ۔۔ا۔۔رہاوُ۔۔

ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

تِس کی ٹیک منَے مہہ راکھ--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥

گُر کا سبد امرِت رس چاکھ--

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥

اور جتن کہو کوئن کاج--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥

کر کِرپا راکھَے آپ لاج--٢--

ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥

کیا مانُکھ کہو کیا زور--

ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥

جھُوٹھا مایا کا سبھ سور--

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

کرن کراونہار سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

سگل گھٹا کے انترجامی--٣--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥

سرب سُکھا سُکھ ساچا ایہو--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥

گُر اُپدیس منَے مہہ لیہو--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

جا کوَ رام نام لِو لاگی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥੭੬॥

کہو نانک سو دھنّ وڈبھاگی--۴--۷--۷۶--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥

سُن ہر کتھا اتاریَ میل--

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥

مہا پُنیت بھیۓ سُکھ سَیل--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥

وڈے بھاگ پایا سادھسنگ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥

پار.برہم سِیوَ لاگو رنگ--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥

ہر ہر نام جپت جن تاریو--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اگن ساگر گُر پار اُتارِیو--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥

کر کیرتن من سیتل بھیۓ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥

جنم جنم کے کِلوِکھ گئے--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

سرب نِدھان پیکھے من ماہِ--

ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥

اب ڈھوڈھن کاہے کوُ جاہِ--۲--

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

پرَبھ اپنے جب بھئے دیال--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥

پُورن ہوئی سیوک گھال--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥

بندھن کاٹ کیئے اپنے داس--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥

سِمر سِمر سِمر گُنتاس--۳--

ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ایکو من ایکو سبھ ٹھائے--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥

پُورن پُور رہیو سبھ جائے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

گُر پُورے سبھ بھرم چُکایا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥

ہر سِمرت نانک سُکھ پایا--۴--۸--۷۷--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥

اگلے مُوئے سے پاچھے پرے--

ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥

جو اُبرے سے بندھ لک کھرے--

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥

جہہ دھندھے مہہ اوئے لپٹائے--

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥

اُن تے دُگن دِڑی اُن مائے--ا--

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

اوہ بیلا کچھ چیت نہ آوَے--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنس جائے تاہُو لپٹاوَے--ا--رہاؤ--

ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥

آسا بندھی مُورکھ دیہہ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥

کام کرودھ لپٹیو اسنیہہ--

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥

سِر اُوپر ٹھاڈھو دھرم رائے--

ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥

میٹھی کر کر بِکھیا کھائِے--٢--

ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥

ہؤ بندھؤ ہؤ سادھو بَیر--

ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥

ہمری بھُوم کؤن گھالَے پَیر--

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ہؤ پنڈت ہؤ چتُر سِیانا--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥

کرنَیہار نہ بُجھَے بِگانہ--٣--

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥

اپنی گت مِت آپے جانَے--

ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥

کیا کو کہَے کیا آکھ وکھانَے--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جِت جِت لاوہِ تِت تِت لگنا--

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥

اپنا بھلا سبھ کاہُو منگنا--٤--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

سبھ کِچھ تیرا تُوں کرنَیہار--

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

انت ناہی کِچھ پارا وار--

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥

داس اپنے کوُ دیجَے دان--

ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੮॥

کبہُو نہ وِسرَے نانک نام--۵--۹--۷۸--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥

انِک جتن نہی ہوت چھُٹارا--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥

بہت سِیانپ آگل بھارا--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥

ہر کی سیوا نِرمل ہَیت--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥

پرَبھ کی درگہ سوبھا سَیت--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥

من میرے گہو ہر نام کا اولا--

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تجھَے نہ لاگَے تاتا جھولا--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥

جیو بوہتھ بھَے ساگر ماہِ--

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥

اندھکار دیپک دیپاہِ--

ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥

اگن سِیت کا لاہس دُوکھ--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥

نام جپت من ہووت سُوکھ--٢--

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

اُتر جائے تیرے من کی پیاس--

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥

پُورن ہووَے سگلی آس--

ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥

ڈولَے ناہی تُمرا چیت--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥

امرت نام جپ گُرمکھ میت--٣--

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

نام اوَکھدھ سوئی جن پاوَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥

کر کِرپا جِس آپ دِواوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥

ہر ہر نام جا کےَ ہِردَے وسَے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥

دُوکھ درد تِہ نانک نسَے--۴--۱۰--۷۹--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥

بہت درب کر من نہ اگھانا--

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥

انِک رُوپ دیکھ نہ پتِیانا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥

پُتر کلتر اُرجھیو جان میری--

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥

اوہ بِنسے اوۓ بھسمَے ڈھیری--۱--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥

بِن ہر بھجن دیکھوَ بِللاتے--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھرِگ تن دھرِگ دھن مایا سنگ راتے--۱--رہاؤ--

ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥

جیو بِگاری کےَ سِر دیجہِ دام--

ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥

اوۓ کھسمےَ کےَ گِرہِ اُن دُوکھ سہام--

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥

جیو سُپنےَ ہوۓ بَیست راجا--

ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥

نیتر پسارے تا نِرارتھ کاجا--٢--

ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥

جِیو راکھا کھیت اُوپر پراۓ--

ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥

کھیت کھسم کا راکھا اُٹھ جاۓ--

ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥

اُس کھیت کارن راکھا کڑے--

ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥

تِس کےَ پالےَ کچھُو نہ پڑَے--٣--

ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥

جس کا راج تِسَے کا سُپنا--

ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥

جِن مایا دِینی تِن لائی ترِسنا--

ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥

آپ بِناہے آپ کرے راس--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥

نانک پرَبھ آگے ارداس--۴--اا--۸۰--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥

بہو رنگ مایا بہو بِدھ پیکھی--

ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥

قلم کاگد سِیانپ لیکھی--

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥

مہر ملُوک ہوئے دیکھیا کھان--

ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥

تا تے ناہی من ترِپتتان--ا--

ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥

سو سُکھ مو کوَ سنت بتاوہ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ترِسنا بوجھَے من ترِپتاوہو--ا--رہاوَ--

ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

اس پوَن ہست اسواری--

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥

چوآ چندن سیج سُندر ناری--

ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥

نٹ ناٹِک آکھارے گایا--

ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

تا مہہ من سنتوکھ نہ پایا--۲--

ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥

تخت سبھا منڈن دولیچے--

ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥

سگل میوے سُندر باگیچے--

ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥

آکھیڑ بِرت راجن کی لیلا--

ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥

من نہ سُوہیلا پرپنچ حیلہ--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥

کر کِرپا سنتن سچ کہیا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥

سرب سُوکھ ایوہ آنند لہیا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

سادھسنگ ہر کیرتن گایئَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥

کہو نانک وڈبھاگی پائیئے--۴--

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥

جا کَے ہر دھن سوئی سُوہیلا--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥੮੧॥

پرَبھ کِرپا تے سادھسنگ میلہ--ا--رہاؤ دوجا--١٢--٨١--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥

پرَانی جانےَ ایہو تن میرا--

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥

بہُر بہُر آہوُ لپٹیرا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥

پُتر کلتر گِرست کا پھاسا--

ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥

ہون نہ پائیے رام کے داسا--ا--

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

کوَن سو بِدھ جت رام گُن گائے--

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن سو مت جِت ترَے ایہہ مائے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥

جو بھلائی سو بُرا جانَے--

ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥

ساچ کہَے سو بِکھَے سمانَے--

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥

جانَے ناہی جِیت ار ہار--

ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥

ایوہ ولیوا ساقط سنسار--٢--

ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥

جو ہلاہل سو پیوَے بوَرا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥

امرت نام جانَے کر کوَرا--

ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥

سادھسنگ کےَ ناہی نیَر--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥

لکھ چوَراسی بھرمتا بھَیر--٣--

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥

ایکے جال پھسائے پنکھی--

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥

رس رس بھوگ کرہِ بہو رنگی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

کہو نانک جِس بھیۓ کرپال--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥

گُر پُورے تا کے کاٹے جال--۴--۱۳--۸۲--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥

توَ کرِپا تے مارگ پائیَے--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

پرَبھ کرِپا تے نام دھیائیئَے--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥

پرَبھ کرِپا تے بندھن چھُٹَے--

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥

توَ کرِپا تے ہوَمَے تُٹَے--ا--

ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥

تُم لاوہو توَ لاگہ سیوَ--

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم تے کچھُو نہ ہووَے دیوَ--ا--رہاؤ--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥

تُدھ بھاوےَ تا گاوا بانی--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥

تُدھ بھاوے تا سچ وکھانی--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥

تُدھ بھاوَے تا ستگور میا--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥

سرب سُکھا پرَبھ تیری دئیا--٢--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥

جو تُدھ بھاوَے سو نِرمل کرما--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥

جو تُدھ بھاوَے سو سچ دھرما--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥

سرب نِدھان گُن تُم ہی پاس--

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥

تُوں صاحِب سیوک ارداس--٣--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

من تن نِرمل ہوئے ہر رنگ--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥

سرب سُکھا پاوؤ ستسنگ--

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

نام تیرَے رہَے من راتا--

ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥

ایوہ کلیان نانک کر جاتا--۴--۱۴--۸۳--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥

آن رسا جیتے تَے چاکھے--

ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥

نِمکھ نہ ترِسنا تیری لاتھے--

ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥

ہر رس کا تُوں چاکھِ صاد--

ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥

چاکھت ہوئے رہہ بِسماد--۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥

امرِت رسنا پِیو پیاری--

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ رس راتی ہوئے ترِپتاری--۱--رہاؤ--

ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ہے جِہوے تُوں رام گُن گاؤ--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥

نِمکھ نِمکھ ہر ہر ہر دھیاؤ--

ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥

آن نہ سُنیئے کتھوں جائیے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥

سادھسنگت وڈبھاگی پائیے--۲--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥

آٹھ پہر جِہوے آرادھ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥

پار.برہم ٹھاکر آگادھ--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥

اِیہا اُوہا سدا سُہیلی--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥

ہر گُن گاوت رسن امولی--۳--

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥

بنسپت مؤلی پھل پھُل پیڈے--

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥

ایہہ رس راتی بہُر نہ چھوڑے--

ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥

آن نہ رس کس لوَے نہ لائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥

کہو نانک گُر بھیئے ہے سہائی--۴--۱۵--۸۴--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥

من مندر تن ساجی بار--

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥

اس ہی مدھے بست اپار--

ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥

اس ہی بھیتر سُنیئت ساہو--

ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥

کوَن باپاری جا کا اُوہا وساہو--ا--

ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

نام رتن کو کو بیوہاری--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرت بھوجن کرے آہاری--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥

من تن ارپی سیوَ کریجَے--

ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥

کوَن س جگت جت کر بھیجَے--

ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥

پائے لگوَ تج میرا تیرَے--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥

کوَن سو جن جو سَودا جورے--٢--

ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

محل ساہ کا کِن بِدھ پاوَے--

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥

کوَن سو بِدھ جِت بھیتر بلاوَے--

ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥

تُوں وڈ ساہو جا کے کوٹ ونجارے--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥

کوَن سو داتا لے سنچارے--٣--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

کھوجت کھوجت نِج گھر پایا--

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

امول رتن ساچ دکھلایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥

کر کِرپا جب میلے ساہے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥

کہُ نانک گُر کےَ ویساہے--٤--١٦--٨٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

گوَڑی محلّہ ٥ گُواریری--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥

رَین دِنس رہَے اِک رنگا--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥

پرَبھ کوُ جانَے صد ہی سنگا--

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥

ٹھاکر نام کیوُ اُن ورتن--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥

ترِپت اگھاون ہر کےَ درسن--ا--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥

ہر سنگ راتے من تن ہرے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے کی سرنی پرے--ا--رہاوُ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥

چرن کمل آتم آدھار--

ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥

ایک نِہارہِ آگیاکار--

ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ایکو بنج ایکو بیوہاری--

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥

اوَر نہ جانہِ بِن نِرنکاری--۲--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥

ہرکھ سوگ دُہوُں تے مُکتے--

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥

سدا اِلپت جوگ ار جُگتے--

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

دیسہِ سبھ مہہ سبھ تے رہتے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥

پار.برہم کا اوۓ دھیان دھرتے--٣--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥

سنتن کی مہما کوَن وکھانو--

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥

اگادھ بودھ کچھ مِت نہی جانوُ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

پار.برہم موہِ کِرپا کیجےَ--

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥

دھُور سنتن کی نانک دیجےَ--٤--١٧--٨٦--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥

تُوں میرا سکھا تُونہی میرا مِیت--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥

تُوں میرا پریتم تُم سنگ ہِیت--

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥

تُوں میری پت تُوہَے میرا گہنا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥

تُجھ بِن نِمکھ نہ جائی رہنا--ا--

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

تُوں میرے لالن تُوں میرے پران--

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں میرے صاحِب تُوں میرے کھان--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥

جیو تُم راکھو تِو ہی رہنا--

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥

جو تُم کہو سوئی موہِ کرنا--

ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥

جہہ پیکھوُ تہا تُم بسنا--

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥

نِربھوُ نام جپوُ تیرا رسنا--۲--

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥

تُوں میری نوَ نِدھ تُوں بھنڈار--

ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥

رنگ رسا تُوں منہہ ادھار۔۔

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥

تُوں میری سوبھا تُم سنگ رچیا۔۔

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥

تُوں میری اوٹ تُوں ہےَ میرا تکیہ۔۔۳۔۔

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥

من تن انتر تُہی دھیایا۔۔

ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

مرم تُمارا گُر تے پایا۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥

ستگور تے درِڑیا اک ایکےَ۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥

نانک داس ہر ہر ہر ٹیکےَ۔۔۴۔۔۱۸۔۔۸۷۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵۔۔

ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥

بیاپت ہرکھ سوگ بِستھار۔۔

ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥

بیاپت سُرگ نرک اوتار۔۔

ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥

بیاپت دھن نِردھن پیکھ سوبھا--

ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥

مُول بیادھی بیاپس لوبھا--ا--

ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥

مایا بیاپت بہو پرکاری--

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت جیوہِ پرَبھ اوٹ تُماری--ا--رہاؤ--

ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥

بیاپت اہمبُدھ کا ماتا--

ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

بیاپت پُتر کلتر سنگ راتا--

ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥

بیاپت ہست گھوڑے ار بستا--

ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥

بیاپت رُوپ جوبن مد مستا--۲--

ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥

بیاپت بھُوم رنک ار رنگا--

ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥

بیاپت گیت ناد سُن سنگا--

ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥

بیاپت سیج محل سیگار۔۔

ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥

پنچ دُوت بیاپت اندھیار۔۔٣۔۔

ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥

بیاپت کرم کرَے ہؤ پھاسا۔۔

ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥

بیاپت گِرست بیاپت اُداسا۔۔

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥

آچار بیوہار بیاپت ایہہ جات۔۔

ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥

سبھ کِچھ بیاپت بِن ہر رنگ رات۔۔٤۔۔

ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

سنتن کے بندھن کاٹے ہر رائے۔۔

ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥

تا کؤ کہا بیاپَے مائے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥

کہو نانک جِن دھُور سنت پائی۔۔

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥

تا کَے نِکٹ نہ آوَے مائی۔۔٥۔۔١٩۔۔٨٨۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥

نَینہُ نید پر درِسٹ وِکار--

ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥

سرَون سوئے سُن نِند ویچار--

ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥

رسنا سوئی لوبھ میٹھے صاد--

ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥

من سویا مایا بِسماد--ا--

ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥

اس گِرہ مہہ کوئی جاگت رہَے--

ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ثابت وسط اوہُ اپنی لہَے--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥

سگل سہیلی اپنے رس ماتی--

ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥

گِرہ اپنے کی کھبر نہ جاتی--

ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥

مُسنہار پنچ بٹوارے--

ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥

سُونے نگر پرے ٹھگھارے--٢--

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥

اُن تے راکھَے باپ نہ مائی--

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥

اُن تے راکھَے میت نہ بھائی--

ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥

درب سِیانپ نہ اوۓ رہتے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥

سادھسنگ اوۓ دُسٹ وس ہوتے--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥

کر کِرپا موہِ سارِنگپان--

ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥

سنتن دھُور سرب نِدھان--

ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥

ثابت پُونجی ستگور سنگ--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥

نانک جاگَے پار برہم کَے رنگ--٤--

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

سو جاگَے جِس پرَبھ کرِپال--

ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੦॥੮੯॥

ایہہ پُونجی ثابت دھن مال--ا--رہاؤ دوجا--۲۰--۸۹--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥

جا کےَ وس کھان سُلطان--

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥

جا کےَ وس ہےَ سگل جہان--

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

جا کا کِیا سبھ کِچھ ہوئے--

ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥

تِس تے باہر ناہی کوئے--ا--

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥

کہُ بیننتی اپنے ستگور پاہِ--

ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاج تُمارے دئے نِباہِ--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

سبھ تے اُوچ جا کا دربار--

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

سگل بھگت جا کا نام ادھار--

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥

سرب بیاپت پُورن دھنی--

ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥

جا کی سوبھا گھٹ گھٹ بنی--٢--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥

جِس سِمرت دُکھ ڈیرہ ڈھَے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥

جِس سِمرت جم کِچھُو نہ کہَے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥

جِس سِمرت ہوت سُوکے ہرے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥

جِس سِمرت ڈُوبت پاہن ترے--٣--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

سنت سبھا کو سدا جیکار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر ہر نام جن پران ادھار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کہو نانک میری سُنی ارداس--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯੦॥

سنت پرساد مو کوُ نام نِواس--٤--٢١--٩٠--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ستگور درسن اگن نِواری--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ستگور بھیٹت ہوُمَے ماری--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥

ستگور سنگ ناہی من ڈولَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥

امرِت بانی گُرمکھ بولَے--ا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥

سبھ جگ ساچا جا سچ مہہ راتے--

ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیتل سات گُر تے پرَبھ جاتے--ا--رہاوُ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سنت پرساد جپَے ہر ناوُ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥

سنت پرساد ہر کیرتن گاوُ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥

سنت پرساد سگل دُکھ مٹے--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥

سنت پرساد بندھن تے چھُٹے--٢--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥

سنت کِرپا تے مِٹے موہ بھرم--

ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

سادھ رین مجن سبھ دھرم--

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

سادھ کِرپال دیال گووِند--

ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥

سادھا مہہ ایہہ ہمری جند--٣--

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥

کِرپا نِدھ کِرپال دھیاوؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥

سادھسنگ تا بیٹھن پاوؤ--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

موہِ نِرگُن کوُ پرَبھ کینی دئیا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥

سادھسنگ نانک نام لئیا--٤--٢٢--٩١--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥

سادھسنگ جپیو بھگونت--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥

کیول نام دیوٗ گُر منت--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

تج ابھیمان بھیَے نِروَیر--

ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥

آٹھ پہر پُوجہہ گُر پیر--ا--

ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥

اب مت بِنسی دُسٹ بِگانی--

ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب تے سُنیا ہر جس کانی--ا--رہاوٗ--

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥

سہج سُوکھ آنند نِدھان--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥

راکھنہار رکھ لئے نِدان--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

دُوکھ درد بِنسے بھَے بھرم--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥

آون جان رکھے کر کرم--۲--

ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥

پیکھے بولے سُنے سبھ آپ--

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥

سدا سنگ تا کؤ من جاپ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سنت پرساد بھیو پرگاس--

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥

پُور رہے ایکے گُنتاس--٣--

ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥

کہت پوِتر سُنت پُنیت--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥

گُن گووِند گاوہِ نِت نیت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

کہو نانک جا کؤ کرِپال--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥

تِس جن کی سبھ پُورن گھال--٤--٢٣--٩٢--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥

بندھن توڑ بولاوے رام--

ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥

من مہہ لاگَے ساچ دھیان--

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

مِٹہِ کلیس سُکھی ہوئے رہیئے--

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥

ایسا داتا ستگور کہیَے--ا--

ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

سو سُکھداتا جے نام جپاوے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا تِس سنگ مِلاوے--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

جِس ہوئے دیال تِس آپ مِلاوے--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥

سرب نِدھان گُورُو تے پاوے--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

آپ تِیاگ مِٹے آون جانا--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥

سادھ کےَ سنگ پاربرہم پچھانا--۲--

ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

جن اُوپر پرَبھ بھیَے دیال--

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥

جن کی ٹیک ایک گوپال--

ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥

ایکا لِو ایکو من بھاوَ--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥

سرب نِدھان جن کےَ ہر ناوَ--٣--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

پار.برہم سِیوَ لاگی پریت--

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥

نِرمل کرنی ساچی رِیت--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

گُر پُورَے میٹیا اندھیارا--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥

نانک کا پرَبھ اپر اپارا--۴--۲۴--۹۳--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

جِس من وسَے ترَے جن سوئے--

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

جا کےَ کرم پراپت ہوئے--

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

دُوکھ روگ کچھ بھؤ نہ بیاپَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥

امرِت نام رِدَے ہر جاپَے--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥

پاربرہم پرمیسُر دھیائیئے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے تے ایہہ مت پائیَے--ا--رہاؤ--

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

کرن کراونہار دیال--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جیا جنت سگلے پرتِپال--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥

اگم اگوچر سدا بےانتا--

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥

سِمر منا پُورے گُر منتا--۲--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥

جا کی سیوا سرب نِدھان--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

پرَبھ کی پُوجا پائیَے مان--

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

جا کی ٹہل نہ بِرتھی جائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥

سدا سدا ہر کے گُن گائے--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

کر کِرپا پرَبھ انترجامی--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥

سُکھ نِدھان ہر الکھ سُوآمی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

جِیا جنت تیری سرنائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥

نانک نام مِلَے وڈیائی--۴--٢٥--٩۴--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥

جیا جگت جا کےَ ہےَ ہاتھ--

ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

سو سِمرہو اناتھ کو ناتھ--

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

پرَبھ چِت آئے سبھ دُکھ جائے--

ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥

بھَے سبھ بِنسہِ ہر کےَ نائے--ا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥

بِن ہر بھؤ کاہے کا مانہِ--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرت کاہے سُکھ جانہِ--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥

جِن دھارے بہو دھرن اگاس--

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥

جا کی جوت جیا پرگاس--

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

جا کی بکھس نہ میٹَے کوئے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥

سِمر سِمر پرَبھ نِربھؤ ہوئے--۲--

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

آٹھ پہر سِمرہُ پرَبھ نام--

ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

انِک تیرتھ مجن اسنان--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥

پار.برہم کی سرنی پاہِ--

ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

کوٹ کلنک کھِن مہہ مِٹ جاہے--٣--

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

بے محتاج پُورا پاتساہو--

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥

پرَبھ سیوک ساچا ویساہو--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥

گُر پُورَے راکھے دے ہاتھ--

ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥

نانک پاربرہم سمراتھ--٤--٢٦--٩٥--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

گُر پرساد نام من لاگا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥

جنم جنم کا سویا جاگا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥

امرت گُن اُچرے پرَبھ بانی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥

پُورے گُر کی سُمِت پرانی--١--

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥

پرَبھ سِمرت کُسل سبھ پائے--

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر باہر سُکھ سہج سبائے--ا--رہاؤ--

ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥

سوئی پچھاتا جنہہ اُپایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپ مِلایا--

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥

باہ پکر لینو کر اپنا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥

ہر ہر کتھا سدا جپ جپنا--٢--

ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥

منتر تنتر اوَکھدھ پُنہچار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر ہر نام جیا پران ادھار--

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

ساچا دھن پائیو ہر رنگ--

ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

دُتر ترے سادھ کےَ سنگ--٣--

ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥

سُکھ بَیسھو سنت سجن پروار--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ہر دھن کھٹیؤ جا کا ناہِ سُمار--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥

جسہہ پراپت تِس گُر دئے--

ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥੯੬॥

نانک بِرتھا کوئے نہ ہوئے--۴--۲۷--۹۶--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤਕਾਲ ॥

ہست پُنیت ہوہِ تتکال--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

بِنس جاہے مایا جنجال--

ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥

رسنا رمہو رام گُن نیت--

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥

سُکھ پاوہو میرے بھائی میت--ا--

ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥

لکھ لیکھن کاگد مسوانی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام ہر امرت بانی--ا--رہاؤ--

ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ایہہ کارج تیرے جاہِ بِکار--

ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥

سِمرت رام ناہی جم مار--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਹੈ ॥

دھرم رائے کے دُوت نہ جوہَے--

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥

مایا مگن نہ کچھُوَاے موہَے--۲--

ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

اُدھرہِ آپ ترَے سنسار--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

رام نام جپ ایکنکار--

ਆਪਿ ਕਮਾਉ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥

آپ کماؤ اورا اُپدیس--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥

رام نام ہِردَے پرویس--۳--

ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

جا کےَ ماتھے ایوہ نِدھان--

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

سوئی پُرکھ جپَے بھگوان--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

آٹھ پہر ہر ہر گُن گاوٗ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥

کہو نانک ہوَ تِس بل جاوٗ--۴--۲۸--۹۷--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

راگ گوَڑی گُواریری محلّہ ۵ چوَپدے دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥

جو پرائیوٗ سوئی اپنا--

ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥

جو تج چھوڈن تِس سِیوٗ من رچنا--ا--

ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥

کہو گُسائی ملیئے کیہہ--

ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو بِبرجت تِس سِیوٗ نیہہ--ا--رہاوٗ--

ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥

جھُوٹھ بات سا سچ کر جاتی--

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥

ست ہوون من لگَے نہ راتی--۲--

ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥

باوَے مارگ ٹیڈھا چلنا--

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥

سیدھا چھوڈ اپوٹھا بُننا--۳--

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

دُہا سِریا کا کھسم پرَبھ سوئی--

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥

جِس میلے نانک سو مُکتا ہوئی--۴--۲۹--۹۸--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ۵--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥

کلجُگ مہہ مِل آئے سنجوگ--

ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥

جچر آگیا تچر بھوگہہ بھوگ--۱--

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

جلَے نہ پائیَے رام سنیہی--

ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرت سنجوگ ستی اُٹھ ہوئی--۱--رہاؤ--

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥

دیکھا دیکھی منہٹھ جل جائیِئے--

ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥

پِرآ سنگ نہ پاوَے بہو جون بھوائیِئے--٢--

ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥

سیل سنجم پِرِآ آگیا مانے--

ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥

تِس ناری کوَ دُکھ نہ جمانَے--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

کہو نانک جِن پِریوَ پرمیسر کر جانیا--

ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥

دھنّ ستی درگہ پروانیا--٤--٣٠--٩٩--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ٥--

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥

ہم دھنوَنت بھاگٹھ سچ نائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُن گاوہ سہج سُبھائے--١--رہاؤ--

ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥

پیوُ دادے کا کھول ڈِٹھا کھجانا--

ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥

تا میرَے من بھیا نِدھانا--ا--

ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥

رتن لال جا کا کچھُو نہ مول--

ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥

بھرے بھنڈار اکھُوٹ اتول--۲--

ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥

کھاوہِ کھرچہہ رل مِل بھائی--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥

توٹ نہ آوےَ ودھدو جائی--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥

کہو نانک جِس مستک لیکھ لِکھائے--

ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥

سو اَیت کھجانےَ لئیا رلائے--۴--۳۱--۱۰۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ڈر ڈر مرتے جب جانئیے دُور--

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥

ڈر چُوکا دیکھیا بھرپُور--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥

ستگور اپنے کؤ بلہارے--

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڈ نہ جائی سرپر تارے--ا--رہاؤ--

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥

دُوکھ روگ سوگ بِسرے جب نام--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥

سدا انند جا ہر گُن گام--۲--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥

بُرا بھلا کوئی نہ کہیجَے--

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥

چھوڈ مان ہر چرن گہیجَے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥

کہو نانک گُر منتر چِتار--

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥

سُکھ پاوہِ ساچے دربار--۴--۳۲--۱۰۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥

جا کا میت ساجن ہےَ سمیا--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥

تِس جن کوَ کہو کا کی کمیا--١--

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥

جا کی پریت گوبِند سِیوَ لاگی--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوکھ درد بھرم تا کا بھاگی--١--رہاؤ--

ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥

جا کوَ رس ہر رس ہےَ آئیو--

ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥

سو ان رس ناہی لپٹائیو--٢--

ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥

جا کا کہیا درگہہ چلےَ--

ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥

سو کِس کوَ ندر لےَ آوےَ تلےَ--٣--

ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥

جا کا سبھ کِچھ تا کا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥

نانک تا کوَ سدا سُکھ ہوئے--٤--٣٣--١٠٢--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥

جا کےَ دُکھ سُکھ سم کر جاپےَ--

ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥

تا کوَ کاڑا کہا بیاپےَ--ا--

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥

سہج انند ہر سادھو ماہِ--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آگیاکاری ہر ہر رائے--ا--رہاوَ--

ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

جا کےَ اچِنت وسےَ من آئے--

ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥

تا کوَ چِنتا کتھوں ناہِ--۲--

ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥

جا کےَ بِنسِیو من تے بھرما--

ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥

تا کےَ کچھُو ناہی ڈر جما--۳--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥

جا کےَ ہِردَے دیوَ گُر نامہ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥

کہو نانک تا کےَ سگل نِدھانا--۴--۳۴--۱۰۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥

اگم رُوپ کا من مہہ تھانا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥

گُر پرساد کنَے وِرلَے جانا--ا--

ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥

سہج کتھا کے امرت کُنٹا--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِسہہ پراپت تِس لَے بھُنچا--ا--رہاؤ--

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

انہت بانی تھان نِرالا--

ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥

تا کی دھُن موہے گوپالا--۲--

ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

تہ سہج اکھارے انیک اننتا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥

پاربرہم کے سنگی سنتا--۳--

ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥

ہرکھ اننت سوگ نہی بِیا--

ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥

سو گھر گُر نانک کوُ دِیا--۴--۳۵--۱۰۴--

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

گوئڑی م: ۵--

ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥

کوَن رُوپ تیرا آرادھوُ--

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥

کوَن جوگ کایا لے سادھو--۱--

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥

کوَن گُن جو تُجھ لَے گاووُ--

ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن بول پار.برہم ریجھاوَو--۱--رہاوُ--

ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥

کوَن سو پُوجا تیری کروُ--

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥

کوَن سو بِدھ جِت بھَوجل تروُ--۲--

ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥

کوَن تپ جِت تپیا ہوئے--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥

کوَن سو نام ہوُمَے مل کھوِئے--۳--

ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥

گُن پُوجا گیان دھیان نانک سگل گھال--

ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥

جِس کر کِرپا ستگور مِلَے دیال--۴--

ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

تِس ہی گُن تِن ہی پربھ جاتا--

ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥

جس کی مان لئے سُکھداتا--ا--رہاؤ دوجا--۳۶--۱۰۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥

آپن تن نہی جا کو گربا--

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥

راج مِلکھ نہی آپن دربا--ا--

ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥

آپن نہی کا کؤ لپٹائیو--

ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپن نام ستگور تے پائیو--ا--رہاؤ--

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

سُت بنتا آپن نہی بھائی--

ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥

اسٹ مِیت آپ باپ نہ مائی--۲--

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥

سوئنا رُوپا پھُن نہی دام--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥

ہَیور گَیور آپن نہی کام--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کہو نانک جو گُر بکھس مِلایا--

ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥

تِس کا سبھ کِچھ جِس کا ہر رایا--۴--۳۷--۱۰۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥

گُر کے چرن اُوپر میرے ماتھے--

ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥

تا تے دُکھ میرے سگلے لاتھے--۱--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ستگور اپنے کوُ قُربانی--

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آتم چِین پرم رنگ مانی--۱--رہاوُ--۱

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥

چرن رین گُر کی مُکھ لاگی--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

اہمبُدھ تِن سگل تیاگی--۲--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥

گُر کا سبد لگو من میٹھا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥

پاربرہم تا تے موہِ ڈیٹھا--۳--

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

گُر سُکھداتا گُر کرتار--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥

جیا پران نانک گُر آدھار--۴--۳۸--۱۰۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥

رے من میرے تُوں تا کوُ آہِ--

ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥

جا کَے اُونا کچھُو ناہِ--۱--

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ہر سا پریتم کر من میت--

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پران ادھار راکھہو صد چیت--ا--رہاؤ--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥

رے من میرے تُوں تا کؤ سیوَ--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥

آد پُرکھ اپرمپر دیوَ--۲--

ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥

تِس اُوپر من کر تُوں آسا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥

آد جگاد جا کا بھرواسا--۳--

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جا کی پریت سدا سُکھ ہوئے--

ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥

نانک گاوَے گُر مِل سوئے--۴--۳۹--۱۰۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥

میت کرَے سوئی ہم مانا--

ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

میت کے کرتب کُسل سمانا--ا--

ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥

ایکا ٹیک میرَے من چیت--

ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس کِچھ کرنا س ہمرا میت--ا--رہاؤ--

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

میت ہمارا ویپرواہا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥

گُر کِرپا تے موہِ اسناہا--۲--

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

مِیت ہمارا انترجامی--

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥

سمرتھ پُرکھ پاربرہم سُوآمی--۳--

ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥

ہم داسے تُم ٹھاکُر میرے--

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥

مان مہت نانک پرَبھ تیرے--۴--۴۰--۱۰۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥

جا کوُ تُم بھئے سمرتھ انگا--

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥

تا کوُ کچھ ناہی کاگنگا--ا--

ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥

مادھوُ جا کوُ ہےَ آس تُماری--

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کوُ کچھ ناہی سنساری--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥

جا کےَ ہِردَے ٹھاکُر ہوئے--

ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥

تا کوُ سہسا ناہی کوئے--۲--

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥

جا کوُ تُم دینی پرَبھ دھیر--

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥

تا کےَ نِکٹ نہ آوے پِیر--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

کہو نانک مےَ سو گُر پایا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥

پار.برہم پُورن دیکھایا--۴--۴۱--۱۱۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥

دُلبھ دیہہ پائی وڈبھاگی--

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥

نام نہ جپہہ تے آتم گھاتی--ا--

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥

مر نہ جاہی جِنا بِسرت رام--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِہُون جیون کوَن کام--ا--رہاؤ--

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥

کھات پیت کھیلت ہست بِستھار--

ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥

کوَن ارتھ مِرتک سیگار--۲--

ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

جو نہ سُنہِ جس پرمانندا--

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥

پس پنکھی ترِگد جون تے مندا--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

کہو نانک گُر منتر درِڑایا--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥

کیول نام رِد ماہِ سمایا--۴--۴۲--۱۱۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥

کا کی مائی کا کو باپ--

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥

نام دھاریک جھُوٹھے سبھ ساک--ا--

ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥

کاہے کوُ مُورکھ بھکھلایا--

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل سنجوگ حُکم تُوں آیا--ا--رہاؤ--

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥

ایکا ماٹی ایکا جوت--

ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥

ایکو پوَن کہا کوُن روت--۲--

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥

میرا میرا کر بِللاہی--

ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥

مرنہار ایوہ جیئَرا ناہی--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥

کہُ نانک گُر کھولے کپاٹ--

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥

مُکت بھئے بِنسے بھرَم تھاٹ--۴--۴۳--۱۱۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥

وڈے وڈے جو دیسہِ لوگ--

ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥

تِن کوَ بیاپےَ چِنتا روگ--۱--

ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥

کوَن وڈا مایا وڈیائی--

ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو وڈا جِن رام لِو لائی--۱--رہاو--

ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥

بھُومیا بھُوم اُوپر نِت لُجھےَ--

ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥

چھوڈ چلےَ ترِسنا نہی بُجھےَ--۲--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

کہو نانک ایوہ تت بیچارا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥

بِن ہر بھجن ناہی چھُٹکارا--۳--۴۴--۱۱۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

پُورا مارگ پُورا اسنان--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥

سبھ کِچھ پُورا ہِردَے نام--ا--

ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥

پُوری رہی جا پُورَے راکھی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار٘برہم کی سرن جن طاقی--ا--رہاؤ--

ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥

پُورا سُکھ پُورا سنتوکھ--

ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥

پُورا تپ پُورن راج جوگ--۲--

ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ہر کَے مارگ پتِت پُنیت--

ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥

پُوری سوبھا پُورا لوکِیک--۳--

ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥

کرنہار صد وسَے حدُورا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥

کہو نانک میرا ستگور پُورا--۴--۴۵--۱۱۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥

سنت کی دھُور مِٹے اگھ کوٹ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥

سنت پرساد جنم مرن تے چھوٹ--۱--

ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥

سنت کا درس پُورن اِسنان--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت کِرپا تے جپیَے نام--۱--رہاؤ--

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

سنت کےَ سنگ مِٹیا اہنکار--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥

درِسٹ آوےَ سبھ ایکنکار--۲--

ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥

سنت سُپرسنّ آئے وس پنچا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥

امرت نام رِدَے لےَ سنچا--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥

کہو نانک جا کا پُورا کرم--

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥

تِس بھیٹے سادُھو کے چرن--۴--۴۶--۱۱۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥

ہر گُن جپت کمل پرگاسَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥

ہر سِمرت تراس سبھ ناسَے--۱--

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

سا مت پُوری جِت ہر گُن گاوَے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈے بھاگ سادُھو سنگ پاوَے--۱--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥

سادھسنگ پائیے نِدھ نامہ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥

سادھسنگ پُورن سبھ کاما--۲--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ہر کی بھگت جنم پروان--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥

گُر کِرپا تے نام وکھان--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

کہو نانکؑ سو جن پروان--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥

جا کےَ رِدَے وسَے بھگوان--٤--٤٧--١١٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ٥--

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ایکس سِیوُ جا کا من راتا--

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥

وِسری تسَے پرائی تاتا--١--

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥

بِن گوبِند نہ دیسَے کوئی--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراون کرتا سوئی--١--رہاوُ--

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

منہہ کماوے مُکھ ہر ہر بولَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥

سو جن اِت اُت کتہِ نہ ڈولَے--٢--

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥

جا کےَ ہر دھن سو سچ ساہو--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥

گُر پُورے کر دینو وساہُ--٣--

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

جیون پُرکھ مِلیا ہر رایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੭॥

کہو نانک پرم پد پایا--٤--٤٨--١١٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

نام بھگت کےَ پران ادھار--

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥

نامو دھن نامو بِیوہار--١--

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

نام وڈائی جن سوبھا پائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا جِس آپ دِوائے--١--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥

نام بھگت کےَ سُکھ استھان--

ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

نام رت سو بھگت پروان--۲--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥

ہر کا نام جن کوُ دھارے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ساس ساس جن نام سمارے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥

کہو نانک جِس پُورا بھاگ--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥

نام سنگ تا کا من لاگ--۴--۴۹--۱۱۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گئوڑی محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سنت پرساد ہر نام دھیایا--

ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥

تب تے دھاوت من ترِپتایا--۱--

ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

سُکھ بِسرام پایا گُن گائے--

ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرَم مِٹیا میری ہتی بلائے--۱--رہاؤ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥

چرن کمل ارادھ بھگونتا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥

ہر سِمرن تے مِٹی میری چِنتا--٢--

ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥

سبھ تج اناتھ ایک سرن آئیو--

ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥

اُوچ استھان تب سہجے پائیو--٣--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥

دُوکھ درد بھرم بھوٗ نسیا--

ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥

کرنہار نانک من بسیا--٤--٥٠--١١٩--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥

کر کر ٹہل رسنا گُن گاوؤ--

ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥

چرن ٹھاکر کےٗ مارگ دھاوؤ--١--

ਭਲੋ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥

بھلو سمو سِمرن کی بریا--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرت نام بھَے پار اُتریا--ا--رہاؤ--

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥

نَیتر سنتن کا درسن پیکھ--

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥

پرَبھ اوِناسی من مہہ لیکھ--۲--

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥

سُن کیرتن سادھ پہہ جائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥

جنم مرن کی تراس مِٹائے--۳--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

چرن کمل ٹھاکُر اُر دھار--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥

دُلبھ دیہہ نانک نِستار--۴--۵۱--۱۲۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥

جا کوَ اپنی کِرپا دھارے--

ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥

سو جن رسنا نام اُچارے--ا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥

ہر بِسرت سہسا دُکھ بیاپَے--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرت نام بھرم بھؤ بھاگَے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ہر کیرتن سُنئَے ہر کیرتن گاوَے--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥

تِس جن دُوکھ نِکٹ نہی آوَے--٢--

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥

ہر کی ٹہل کرت جن سوہَے--

ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥

تا کؤ مایا اگن نہ پوہَے--٣--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

من تن مُکھ ہر نام دیال--

ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥

نانك تجیئلے اوَر جنجال--٤--٥٢--١٢١--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

چھاڈ سِیانپ بہو چتُرائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥

گُر پُورے کی ٹیک ٹِکائی--ا--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

دُکھ بِنسے سُکھ ہر گُن گائے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا بھیٹیا لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ہر کا نام دِیو گُر منتر--

ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥

مِٹے وِسُورے اُتری چِنت--۲--

ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

اند بھیٔے گُر مِلت کِرپال--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥

کر کِرپا کاٹے جم جال--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

کہو نانک گُر پُورا پایا--

ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥

تا تے بہُر نہ بیاپَے مایا--۴--۵۳--۱۲۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥

راکھ لِیا گُر پُورے آپ--

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥

منمُکھ کوَ لاگو سنتاپ--ا--

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥

گُورُو گُورُو جپ میت ہمارے--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مُکھ اُوجل ہووہِ دربارے--ا--رہاوَ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥

گُر کے چرن ہِردَے وسائے--

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥

دُکھ دُسمن تیری ہتَے بلائے--٢--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

گُر کا سبد تیرَے سنگ سہائی--

ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥

دیال بہئے سگلے جی بھائی--٣--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

گُر پُورَے جب کِرپا کری--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥

بھنت نانک میری پُوری پری--۴--۵۴--١٢٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥

اِنک رسا کھائے جیسے ڈھور--

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥

موہ کی جَیوری بادھیوٗ چور--ا--

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥

مِرتک دیہہ سادھسنگ بِہُونا--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آوت جات جونی دُکھ کھینا--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

اِنک بستر سُندر پہرایا--

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥

جِیو ڈرنا کھیت ماہِ ڈرائِیا--۲--

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥

سگل سریر آوت سبھ کام--

ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥

نِہپھل مانُکھ جپے نہی نام--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

کہو نانک جا کوٗ بھیئے دیالا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥

سادھسنگ مِل بھجہِ گُپالا--۴--۵۵--۱۲۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلہ ۵--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کل کلیس گُر سبد نِوارے--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥

آون جان رہے سُکھ سارے--۱--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

بھَے بِنسے نِربھوَ ہر دھیایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ ہر کے گُن گایا--۱--رہاوَ--

ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥

چرن کوَل رِد انتر دھارے--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥

اگن ساگر گُر پار اُتارے--۲--

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥

بُوڈت جات پُورَے گُر کاڈھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥

جنم جنم کے ٹُوٹے گاڈھے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

کہو نانک تِس گُر بلہاری--

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥

جس بھیٹت گت بھئی ہماری--۴--۵۶--۱۲۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥

سادھسنگ تا کی سرنی پرہو--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥

من تن اپنا آگے دھرہو--ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

امرِت نام پیوہُ میرے بھائی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمر سِمر سبھ تپت بجھائی--ا--رہاؤ--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥

تج ابھیمان جنم مرن نِوارہو--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥

ہر کے داس کے چرن نمسکارہو--۲--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥

ساس ساس پرَبھ منہہ سمالے--

ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥

سو دھن سنچھو جو چالَے نالے--٣--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

تِسہِ پراپت جِس مستک بھاگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥

کہو نانک تا کی چرنی لاگ--٤--٥٧--١٢٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥

سُوکے ہرے کیئِے کھِن ماہے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥

امرت درِسٹ سنچ جیوائے--١--

ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

کاٹے کسٹ پُورے گُردیو--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیوک کوَ دِینی اپنی سیوَ--١--رہاوَ--

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥

مِٹ گئی چِنت پُنی من آسا--

ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥

کری دئیا ستگور گُنتاسا--٢--

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥

دُکھ ناٹھے سُکھ آئے سمائے--

ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥

ڈِھیل نہ پری جا گُر پھُرمائے--٣--

ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥

اچھ پُنی پُورے گُر مِلے--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥

نانک تے جن سُپھل پھلے--٤--٥٨--١٢٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥

تاپ گئے پائی پرَبھ سانت--

ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥

سِیتل بھئے کینی پرَبھ دات--١--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥

پرَبھ کِرپا تے بھئے سہیلے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کے بِچھڑے میلے--١--رہاؤ--

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

سِمرت سِمرت پرَبھ کا ناؤ--

ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥

سگل روگ کا بِنسیا تھاوٗ--۲--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

سہج سُبھائےِ بولَے ہر بانی--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥

آٹھ پہر پرَبھ سِمرہو پرَانی--۳--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

دُوکھ درد جم نیڑ نہ آوَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥

کہو نانک جو ہر گُن گاوَے--۴--۵۹--۱۲۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَئڑی محلّہ ۵--

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥

بھلے دِنس بھلے سنجوگ--

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥

جِت بھیٹے پاربرہم نِرجوگ--۱--

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

اوہ بیلا کوٗ ہوٗ بل جاوٗ--

ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت میرا من جپَے ہر ناوٗ--۱--رہاوٗ--

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥

سپھل مُورت سپھل اوہ گھری--

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥

جِت رسنا اُچرے ہر ہری--٢--

ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥

سپھل اوہُ ماتھا سنت نمسکارس--

ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥

چرن پُنیت چلہہ ہر مارگ--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥

کہو نانک بھلا میرا کرم--

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥

جِت بھیٹے سادُھو کے چرن--۴--٦٠--١٢٩--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

گُر کا سبد راکھ من ماہِ--

ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥

نام سِمر چِنتا سبھ جاہِ--١--

ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥

بِن بھگوَنت ناہی ان کوئے--

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مارے راکھے ایکو سوئے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

گُر کے چرن رِدَے اُر دھار--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥

اگن ساگر جپ اُترہِ پار--۲--

ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥

گُر مُورت سِیو لائے دھیان--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥

اِیہا اُوہا پاوہِ مان--۳--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

سگل تِیاگ گُر سرنی آیا--

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥

مٹے اندیسے نانک سُکھ پایا--۴--۶۱--۱۳۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

جِس سِمرت دُوکھ سبھ جائے--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

نام رتن وسَے من آئے--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

جپ من میرے گوِوند کی بانی--

ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادُھو جن رام رسن وکھانی--ا--رہاؤ--

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥

اِکس بِن ناہی دُوجا کوئے--

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

جا کی دِرسٹ سدا سُکھ ہوئے--۲--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥

ساجن میت سکھا کر ایک--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥

ہر ہر اکھر من مہہ لیکھ--۳--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥

رَوِ رہیا سربت سُوآمی--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥

گُن گاوَے نانک انترجامی--۴--۶۲--۱۳۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

بھَے مہہ رچِیو سبھ سنسارا

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥

تِس بھوٗ ناہی جس نام ادھارا--ا--

ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥

بھوٗ نہ ویاپَے تیری سرنا--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تُدھ بھاوے سوئی کرنا--ا--رہاوٗ--

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

سوگ ہرکھ مہہ آون جانا--

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥

تِن سُکھ پایا جو پرَبھ بھانا--۲--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥

اگن ساگر مہا ویاپَے مایا--

ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

سے سیتل جن ستگور پایا--۳--

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

راکھ لئے پرَبھ راکھنہارا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥

کہو نانک کیا جنت وِچارا--۴--۶۳--۱۳۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥

تُمری کِرپا تے جپیے ناوٗ--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥

تُمری کِرپا تے درگہ تھاوٗ--ا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

تُجھ بِن پاربرہم نہی کوئے--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمری کِرپا تے سدا سُکھ ہوئے--ا--رہاوٗ--

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

تُم من وسے توٗ دُوکھ نہ لاگَے--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥

تُمری کِرپا تے بھرم بھوٗ بھاگَے--٢--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥

پاربرہم اپرمپر سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

سگل گھٹا کے انترجامی--٣--

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

کروٗ ارداس اپنے ستگور پاس--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥

نانک نام ملَے سچ راس--۴--٦۴--١٣٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥

کن بِنا جیسے تھوتھر تُکھا--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥

نام بِہُون سُونے سے مُکھا--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ہر ہر نام جپہُ نِت پرانی--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِہُون دھرِگ دیہہ بِگانی--ا--رہاؤ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥

نام بِنا ناہی مُکھ بھاگ--

ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥

بھرت بِہُون کہا سوہاگ--۲--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥

نام بِسار لگے ان سُوآئے--

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥

تا کی آس نہ پُوجے کائے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥

کر کِرپا پربھ اپنی دات--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥

نانک نام جپے دِن رات--۴--۶۵--۱۳۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

تُوں سمرتھ تُوں ہے میرا سُوآمی--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥

سبھ کِچھ تُم تے تُوں انترجامی--۱--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥

پاربرہم پُورن جن اوٹ--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری سرن اُدھرہِ جن کوٹ--۱--رہاؤ--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥

جیتے جیا تیتے سبھ تیرے--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥

تُمری کِرپا تے سُوکھ گھنیرے--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

جو کِچھ ورتَے سبھ تیرا بھانا--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥

حکم بوجھے سو سچ سمانا--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

کر کِرپا دیِجےَ پربھ دان--

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥

نانک سِمرے نام نِدھان--۴--٦٦--۱۳۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گئُڑی محلّہ ۵--

ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

تا کا درس پائیَے وڈبھاگی--

ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥

جا کی رام نام لِو لاگی--۱--

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

جا کےَ ہر وسیا من ماہی--

ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کوَ دُکھ سُپنےَ بھی ناہی--۱--رہاوَ--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥

سرب نِدھان راکھے جن ماہِ--

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

تا کےَ سنگ کِلوِکھ دُکھ جاہِ--۲--

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥

جن کی مہما کتھی نہ جائے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

پاربرہم جن رہیا سمائے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥

کر کِرپا پرَبھ بِنوَ سُنیجے--

ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥

داس کی دھُور نانک کوَ دیجے--۴--۶۷--۱۳۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥

ہر سِمرت تیری جائے بلائے--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

سرب کلیان وسَے من آئے--۱--

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥

بھجّ من میرے ایکو نام--

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیا تیرے کےَ آوےَ کام--۱--رہاوَ--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥

رَین دِنس گُن گاوَ اننتا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥

گُر پُورے کا نِرمل منتا--۲--

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥

چھوڈ اُپاو ایک ٹیک راکھ--

ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥

مہا پدارتھ امرت رس چاکھ--۳--

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥

بِکھم ساگر تیئی جن ترے--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥

نانک جا کوَ ندر کرے--۴--۶۸--۱۳۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥

ہِردَے چرن کمل پرَبھ دھارے--

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥

پُورے ستگور مِل نِستارے--۱--

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

گووِند گُن گاوہُ میرے بھائی--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل سادُھو ہر نام دھیائی--۱--رہاوَ--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

دُلبھ دیہہ ہوئی پروان--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥

ستگور تے پایا نام نیسان--۲--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر سِمرت پُورن پد پایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥

سادھسنگ بھَے بھرم مِٹایا--۳--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

جت کت دیکھوَ تت رہیا سمائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥

نانک داس ہر کی سرنائے--۴--۶۹--۱۳۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

گُر جی کے درسن کوَ بل جاوَ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥

جپ جپ جیوا ستگور ناوَ--۱--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥

پاربرہم پُورن گُردیو--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا لاگوَ تیری سیوَ--۱--رہاوَ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

چرن کمل ہِردَے اُر دھاری--

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥

من تن دھن گُر پران ادھاری--٢--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سپھل جنم ہووَے پروان--

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥

گُر پار.برہم نِکٹ کر جان--٣--

ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

سنت دھُور پائیَے وڈبھاگی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥

نانک گُر بھیٹت ہر سِیو لِو لاگی--٤--٧٠--١٣٩--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥

کرَے دُہکرم دِکھاوَے ہور--

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥

رام کی درگہہ بادھا چور--١--

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥

رام رمَے سوئی رامانا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جل تھل مہیئل ایک سمانا--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

انتر بِکھ مُکھ امرت سُناوے--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥

جم پُر بادھا چوٹا کھاوے--۲--

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥

انِک پڑدے مہہ کماوے وِکار--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥

کھِن مہہ پرگٹ ہوہِ سنسار--۳--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥

انتر ساچ نام رس راتا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥

نانک تِس کِرپال بِدھاتا--۴--۷۱--۱۴۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥

رام رنگ کدے اُتر نہ جائے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥

گُر پُورا جِس دئے بجھائے--ا--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ہر رنگ راتا سو من ساچا--

ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لال رنگ پُورن پُرکھ بِدھاتا--ا--رہاؤ--

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

سنتہہ سنگ بَیس گُن گائے--

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥

تا کا رنگ نہ اُترَے جائے--٢--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

بِن ہر سِمرن سُکھ نہی پایا--

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥

آن رنگ پھیکے سبھ مایا--٣--

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر رنگے سے بھیَے نِہال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥

کہو نانک گُر بھیَے ہےَ دیال--٤--٧٢--١٤١--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥

سِمرت سُوآمی کِلوِکھ ناسے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥

سُوکھ سہج آنند نِواسے--ا--

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥

رام جنا کوُ رام بھروسا--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام جپت سبھ مِٹیو اندیسا--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥

سادھسنگ کچھ بھوُ نہ بھراتی--

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥

گُن گوپال گائیۓ دِن راتی--۲--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥

کر کِرپا پرَبھ بندھن چھوٹ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥

چرن کمل کی دِینی اوٹ--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥

کہو نانک من بھئی پرتیت--

ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥

نِرمل جس پیوہِ جن نیت--۴--۷۳--۱۴۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ہر چرنی جا کا من لاگا--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥

دُوکھ درد بھرم تا کا بھاگا--ا--

ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥

ہر دھن کو واپاری پُورا--

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جسہہ نِواجے سو جن سُورا--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

جا کوُ بھیۓ کِرپال گُسائیں--

ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥

سے جن لاگے گُر کی پائی--٢--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥

سُوکھ سہج سانت آنندا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥

جپ جپ جیوے پرمانندا--٣--

ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥

نام راس سادھ سنگ کھاٹی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥

کہو نانك پرَبھ اپدا کاٹی--۴--۷۴--١۴٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥

ہر سِمرت سبھ مِٹہِ کلیس--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥

چرن کمل من مہہ پرویس--ا--

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥

اُچرہ رام نام لکھ باری--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرت رس پیوہُ پرَبھ پیاری--ا--رہاؤ--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥

سُوکھ سہج رس مہا انندا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥

جپ جپ جیوے پرمانندا--۲--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥

کام کرودھ لوبھ مد کھوئے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥

سادھ کےَ سنگ کِلبِکھ سبھ دھوئے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا پرَبھ دین دیالا--

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥

نانک دیجَے سادھ روالا--۴--۷۵--۱۴۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥

جس کا دِیا پینَے کھائِ--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥

تِس سِیُو آلس کیوُ بنَے مائے--۱--

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥

کھسم بِسار آن کمّ لاگہِ--

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوئڈی بدلے رتن تِیاگہِ--۱--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥

پربھو تِیاگ لاگت ان لوبھا--

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥

داس سلام کرت کت سوبھا--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥

امرِت رس کھاوہِ کھان پان--

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥

جِن دیئے تِسہ نہ جانہہ سُوآن--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥

کہو نانک ہم لُون حرامی--

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥

بکھس لیہُ پرَبھ انترجامی--۴--۷۶--۱۴۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥

پرَبھ کے چرن من ماہِ دھیان--

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥

سگل تیرتھ مجن اِسنان--ا--

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہر دِن ہر سِمرن میرے بھائی--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ جنم کی مل لہہ جائی--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥

ہر کی کتھا رِد ماہِ بسائی--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥

من بانچھت سگلے پھل پائی--۲--

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

جیون مرن جنم پروان--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥

جا کےَ رِدَے وسَے بھگوان--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥

کہو نانک سیئی جن پُورے--

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥੧੪੬॥

جِنا پراپت سادُھو دھُورے--۴--۷۷--۱۴۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گئوڑی محلہ ۵--

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥

کھادا پیَندا مُوکر پائے--

ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥

تِس نو جوہہِ دُوت دھرمرائے--۱--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥

تِس سِیوُ بےمکھ جِن جیوُ پِنڈ دینا--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ جنم بھرمہِ بہو جُونا--۱--رہاوُ--

ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥

ساقت کی ایسی ہےَ رِیت--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥

جو کِچھ کرَے سگل بِپرِیت--۲--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥

جیوُ پران جِن من تن دھاریا--

ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥

سوئی ٹھاکُر منھوں بِساریا--٣--

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥

بدھے بِکار لکھے بہو کاگر--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥

نانک اُدھر کِرپا سُکھ ساگر--٤--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥

پار برہم تیری سرنائے--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੭॥

بندھن کاٹ ترَے ہر نائے--ا--رہاوُ دوجا--٧٨--١٤٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥

اپنے لوبھ کوُ کینو مِیت--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥

سگل منورتھ مُکت پد دِیت--ا--

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ایسا میت کرہو سبھ کوئے--

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے بِرتھا کوئے نہ ہوئے--ا--رہاؤ--

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥

اپنے سُوآئے رِدَے لَے دھاریا--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥

دُوکھ درد روگ سگل بِداریا--۲--

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥

رسنا گیدھی بولت رام--

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥

پُورن ہوئے سگلے کام--۳--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

انِک بار نانک بلہارا--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥

سپھل درسن گوبِند ہمارا--۴--۷۹--۱۴۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

کوٹ بِگھن ہِرے کھِن ماہِ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥

ہر ہر کتھا سادھسنگ سُناہِ--ا--

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥

پیوت رام رس امرِت گُن جاس--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ ہر چرن مِٹی کھُدھ طاس--ا--رہاؤ--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥

سرب کلیان سُکھ سہج نِدھان--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥

جا کےَ رِدَے وسہہ بھگوان--٢--

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥

اؤکھدھ منتر تنت سبھ چھار--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥

کرنَیہار رِدے مہہ دھار--٣--

ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

تج سبھ بھرم بھجیو پار٫برہم--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥

کہو نانک اٹل ایوہ دھرم--٤--٨٠--١٤٩--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥

کر کِرپا بھیٹے گُر سوئی--

ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥

تِت بل روگ نہ بیاپَے کوئی--ا--

ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥

رام رمن ترن بھَے ساگر--

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن سُور پھارے جم کاگر--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ستگور منتر دیوٗ ہر نام--

ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥

ایہہ آسر پُورن بھیَے کام--۲--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

جپ تپ سنجم پُوری وڈیائی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥

گُر کِرپال ہر بھیَے سہائی--۳--

ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥

مان موہ کھوئے گُر بھرم--

ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥

پیکھ نانک پسرے پاربرہم--۴--۸۱--۱۵۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥

بِکھَے راج تے اندھُلا بھاری--

ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥

دُکھ لاگَے رام نام چِتاری--ا--

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥

تیرے داس کؤ تُہی وڈیائی--

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا مگن نرک لَے جائی--ا--رہاؤ--

ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥

روگ گِرست چِتارے ناؤ--

ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥

بِکھ ماتے کا ٹھؤر نہ ٹھاؤ--۲--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سِیؤ لاگی پرِیت--

ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥

آن سُکھا نہی آوہِ چِیت--۳--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥

سدا سدا سِمرؤ پربھ سُوآمی--

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥

مِل نانک ہر انترجامی--۴--۸۲--۱۵۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥

آٹھ پہر سنگی بٹوارے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥

کر کِرپا پرَبھ لئے نِوارے--ا--

ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ایسا ہر رس رمہو سبھ کوئے--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب کلا پُورن پرَبھ سوئے--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥

مہا تپت ساگر سنسار--

ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥

پرَبھ کھِن مہہ پار اُتارنہار--۲--

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥

انِک بندھن تورے نہی جاہے--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥

سِمرت نام مُکت پھل پاہے--۳--

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

اُکت سِیانپ اِس تے کچھ ناہِ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੨॥

کر کِرپا نانک گُن گاہِ--۴--۸۳--۱۵۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

تھاتی پائی ہر کو نام--

ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥

بچر سنسار پُورن سبھ کام--۱--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

وڈبھاگی ہر کیرتن گائیَے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار.برہم تُوں دیہہ تا پائیَے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہر کے چرن ہِردَے اُر دھار--

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥

بھَو ساگر چڑ اُترہِ پار--۲--

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

سادُھو سنگ کرہو سبھ کوئے--

ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥

سدا کلیان پھِر دُوکھ نہ ہوئے--۳--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

پریم بھگت جھج گُنی نِدھان--

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥

نانک درگہہ پائیے مان--۴--۸۴--۱۵۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥

جل تھل مہیئل پُورن ہر مِیت--

ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥

بھرم بِنسے گائے گُن نِیت--ا--

ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥

اُوٹھت سووت ہر سنگ پہرُوآ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ سِمرن جم نہی ڈرُوآ--ا--رہاؤ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥

چرن کمل پرَبھ رِدَے نِواس--

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥

سگل دُوکھ کا ہویا ناس--۲--

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥

آسا مان تان دھن ایک--

ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥

ساچے ساہ کی من مہہ ٹیک--٣--

ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥

مہا گریب جن سادھ اناتھ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥

نانک پرَبھ راکھے دے ہاتھ--٤--٨٥--١٥٤--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥

ہر ہر نام مجن کر سُوچے--

ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ گرہن پُنّ پھل مُوچے--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥

ہر کے چرن رِدے مہہ بسے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥

جنم جنم کے کِلوِکھ نسے--١--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

سادھسنگ کیرتن پھل پایا--

ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

جم کا مارگ درِسٹ نہ آیا--٢--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥

من بچ کرم گوِند ادھار--

ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥

تا تے چھُٹیو بِکھ سنسار--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥

کر کِرپا پرَبھ کینو اپنا--

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥

نانک جاپ جپے ہر جپنا--٤--٨٦--١٥٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلہ ٥--

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥

پوَ سرنائی جِن ہر جاتے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥

من تن سیتل چرن ہر راتے--١--

ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥

بھَے بھنجن پرَبھ من نہ بساہی--

ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈرپت ڈرپت جنم بہت جاہی--١--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

جا کےَ رِدَے بسیوَ ہر نام--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥

سگل منورتھ تا کے پُورن کام--۲--

ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥

جنم جرا مِرت جس واس--

ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥

سو سمرتھ سِمر ساس گِراس--۳--

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥

میت ساجن سکھا پرَبھ ایک--

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥

نام سُوآمی کا نانک ٹیک--۴--۸۷--۱۵۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥

باہر راکھیو رِدَے سمال--

ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥

گھر آئے گووِند لَے نال--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ہر ہر نام سنتن کےَ سنگ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن راتا رام کےَ رنگ--۱--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥

گُر پرسادی ساگر تریا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥

جنم جنم کے کلِوکھ سبھ ہِریا--۲--

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥

سوبھا سُرت نام بھگونت--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥

پُورے گُر کا نِرمل منت--۳--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥

چرن کمل ہِردے مہہ جاپ--

ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥

نانک پیکھ جیوَے پرتاپ--۴--۸۸--۱۵۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

دھنّ اِیہو تھان گووِند گُن گائے--

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کُسل کھیم پرَبھ آپ بسائے--۱--رہاوٗ--

ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥

بِپت تہا جہا ہر سِمرن ناہی--

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥

کوٹ انند جھہ ہر گُن گاہی--ا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥

ہر بِسریَۓ دُکھ روگ گھنیرے--

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥

پرَبھ سیوا جم لگَے نہ نیرے--٢--

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥

سو وڈبھاگی نِہچل تھان--

ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥

جھہ جپیَۓ پرَبھ کیول نام--٣--

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

جھہ جائیَۓ تہ نال میرا سُوآمی--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥

نانک کوُ مِلیا انترجامی--٤--٨٩--١٥٨--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥

جو پرَانی گووِند دھیاوَے--

ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

پڑیا انپڑیا پرم گت پاوَے--ا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥

سادھو سنگ سمر گوپال--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بن ناوے جھوٹھا دھن مال--ا--رہاؤ--

ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

روپونت سو چتر سیانا--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥

جن جن مانیا پربھ کا بھانا--۲--

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جگ مہہ آیا سو پروان--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥

گھٹ گھٹ اپنا سوآمی جان--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥

کہو نانک جا کے پورن بھاگ--

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥

ہر چرنی تا کا من لاگ--۴--۹۰--۱۵۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥

ہر کے داس سیؤ ساقط نہی سنگ--

ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوہُ بِکھئی اوس رام کو رنگ--ا--رہاؤ--

ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥

من اسوار جیسے تُری سیگاری--

ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥

جیو کاپُرکھ پُچاَرے ناری--ا--

ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥

بَیل کوٗ نیترا پائے دُہاوے--

ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥

گوٗ چر سِنگھ پاچھے پاوَے--۲--

ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥

گاڈر لے کامدھین کر پُوجی--

ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥

سوٗدے کوٗ دھاوے بِن پُونجی--۳--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥

نانک رام نام جپ چیت--

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥

سِمر سُوآمی ہر سا میت--۴--۹۱--۱۶۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥

سا مت نِرمل کہیئت دھیر--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥

رام رسائن پیوت بیر--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥

ہر کے چرن ہِردَے کر اوٹ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن تے ہووت چھوٹ--ا--رہاؤ--

ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥

سو تن نِرمل جِت اُپجَے نہ پاپ--

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥

رام رنگ نِرمل پرتاپ--٢--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥

سادھسنگ مِٹ جات بِکار--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥

سبھ تے اُوچ ایہو اُپکار--٣--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥

پریم بھگت راتے گوپال--

ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥

نانک جاچے سادھ روال--٤--٩٢--١٦١--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥

ایسی پریت گووِند سِیوٗ لاگی--

ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میل لئے پُورن وڈبھاگی--ا--رہاوٗ--

ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥

بھرتا پیکھ بِگسَے جِیو ناری--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥

تیوٗ ہر جن جیوے نام چِتاری--ا--

ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥

پُوت پیکھ جیو جیوَت ماتا--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥

اوت پوت جن ہر سِیوٗ راتا--۲--

ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥

لوبھی اند کرَے پیکھ دھنا--

ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥

جن چرن کمل سِیوٗ لاگو منا--۳--

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥

بِسر نہی اِک تِل داتار--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥

نانک کے پربھ پران ادھار--۴--۹۳--۱۶۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلہ ۵--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥

رام رسائن جو جن گیدھے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل پریم بھگتی بیدھے--۱--رہاؤ--

ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥

آن رسا دیسہِ سبھ چھار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥

نام بِنا نِہپھل سنسار--۱--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥

اندھ کُوپ تے کاڈھے آپ--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥

گُن گووِند اچرج پرتاپ--۲--

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ون ترِن ترِبھون پُورن گوپال--

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥

برہم پسار جیا سنگ دیال--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥

کہو نانک سا کتھنی سار--

ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥

مان لَیت جِس سِرجنہار--۴--۹۴--۱۶۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥

نِتپرتِ ناون رام سر کیجَے--

ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھَول مہا رس ہر امرِت پیجَے--۱--رہاؤ--

ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥

نِرمل اُدک گووِند کا نام--

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥

مجن کرت پُورن سبھ کام--۱--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥

سنتسنگ تہ گوسٹ ہوئے--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥

کوٹ جنم کے کِلوِکھ کھوئِے--۲--

ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥

سِمرہِ سادھ کرہِ آنند--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥

من تن رویا پرمانند--٣--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥

جسہہ پراپت ہر چرن نِدھان--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥

نانک داس تِسہہ قُربان--٤--٩٥--١٦٤--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ٥--

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

سو کِچھ کر جِت میل نہ لاگَے--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کیرتن مہہ ایوہ من جاگَے--١--رہاؤ--

ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ایکو سِمر نہ دُوجا بھاؤ--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥

سنتسنگ جپ کیول ناؤ--١--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥

کرم دھرم نیم برت پُوجا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥

پاربرہم بِن جان نہ دُوجا--٢--

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥

تا کی پُورن ہوئی گھال--

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥

جا کی پرِیت اپنے پرَبھ نال--٣--

ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥

سو بَیسنو ہےَ اپر اپار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥

کہو نانک جِن تجے بِکار--٤--٩٦--١٦٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥

جیوَت چھاڈ جاہِ دیوانے--

ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥

مُویا اُن تے کو ورساںنے--١--

ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥

سِمر گووِند من تن دھُر لِکھیا--

ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاہُو کاج نہ آوت بِکھیا--١--رہاؤ--

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥

بِکھَے ٹھگوَری جِن جِن کھائی--

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

تا کی ترِسنا کبہُوں نہ جائی--۲--

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥

دارن دُکھ دُتر سنسار--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥

رام نام بِن کیَسے اُترس پار--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥

سادھسنگ مِل دُئے کُل سادھ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥

رام نام نانک آرادھ--۴--۹۷--۱۶۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گئوڑی محلّہ ۵--

ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥

گریبا اُپر جے کھِنجَے داڑی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥

پاربرہم سا اگن مہہ ساڑی--۱--

ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥

پُورا نیاوُ کرے کرتار--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے داس کوُ راکھنہار--۱--رہاوُ--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥

آد جگاد پرگٹ پرتاپ--

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥

نِندک مُوآ اُپج وڈ تاپ--٢--

ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

تِن ماریا جے رکھَے نہ کوئے--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥

آگے پاچھے مندی سوئے--٣--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥

اپنے داس راکھَے کنٹھ لائے--

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥

سرن نانک ہر نام دھیائے--٤--٩٨--١٦٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥

مہجر جھُوٹھا کیتَون آپ--

ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥

پاپی کوَ لاگا سنتاپ--١--

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥

جسہہ سہائی گوبِد میرا--

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس کوُ جم نہی آوے نیرا--ا--رہاؤ--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥

ساچی درگہ بولَے کُوڑ--

ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥

سِر ہاتھ پچھوڑے اندھا مُوڑ--۲--

ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥

روگ بیاپے کردے پاپ--

ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥

عدلی ہوئے بیٹھا پرَبھ آپ--۳--

ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥

اپن کمائےَ آپے بادھے--

ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥

درب گیا سبھ جیا کےَ ساتھےَ--۴--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥

نانک سرن پرے دربار--

ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥

راکھی پیَج میرَے کرتار--۵--۹۹--۱۶۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥

جن کی دھُور من میٹھ کھٹانی--

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورب کرم لِکھیا دھُر پرانی--ا--رہاؤ--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥

اہمبُدھ من پُور تھِدھائی--

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥

سادھ دھُور کر سُدھ منجائی--ا--

ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥

انِک جلا جے دھووے دیہی--

ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥

میل نہ اُترَے سُدھ نہ تیہی--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ستگور بھیٹیو سدا کرِپال--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥

ہر سِمر سِمر کاٹیا بھوَ کال--۳--

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

مُکت بھُگت جُگت ہر ناوَ--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥

پریم بھگت نانک گُن گاوَ--۴--۱۰۰--۱۶۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥

جیون پدوی ہر کے داس--

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

جِن ملِیا آتم پرگاس--۱--

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥

ہر کا سِمرن سُن من کانی--

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ پاوہِ ہر دُوار پرانی--۱--رہاؤ--

ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥

آٹھ پہر دھیائیئے گوپال--

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥

نانک درسن دیکھ نِہال--۲--۱۰۱--۱۷۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥

سانت بھئی گُر گوبِد پائی--

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تاپ پاپ بِنسے میرے بھائی--۱--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥

رام نام نِت رسن بکھان--

ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥

بِنسے روگ بھئے کلیان--١--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥

پار.برہم گُن اگم بیچار--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥

سادُھو سنگم ہےَ نِستار--٢--

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥

نِرمل گُن گاوہُ نِت نیت--

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥

گئی بیادھ اُبرے جن میت--٣--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥

من بچ کرم پرَبھ اپنا دھیائی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੧॥

نانک داس تیری سرنائی--٤--١٠٢--١٧١--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥

نیتر پرگاس کیا گُردیو--

ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم گئے پُورن بھئی سیوَ--ا--رہاوُ--

ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥

سیتلا تے رکھیا بِہاری--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥

پار.برہم پرَبھ کِرپا دھاری--ا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥

نانک نام جپے سو جیوے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥

سادھسنگ ہر امرِت پیوَے--٢--١٠٣--١٧٢--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥

دھن اوہُ مستک دھن تیرے نَیت--

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥

دھن اوۓ بھگت جِن تُم سنگ ہَیت--ا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥

نام بِنا کَیسے سُکھ لہیئَے--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسنا رام نام جس کہیئَے--ا--رہاوُ--

ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

تِن اُوپر جائیے کُربان۔۔

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥

نانک جِن جپیا نِربان۔۔٢۔۔١٠٤۔۔١٧٣۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥۔۔

ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥

تُوںہَے مسلت تُوںہَے نال۔۔

ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

تُوہَے راکھہِ سار سمال۔۔١۔۔

ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥

ایسا رام دین دُنی سہائی۔۔

ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

داس کی پَیج رکھَے میرے بھائی۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥

آگے آپ ایوہ تھان وس جا کےَ۔۔

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥

آٹھ پہر من ہر کوَ جاپَے۔۔٢۔

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

پت پروان سچ نیسان۔۔

ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥

جا کوُ آپ کرہِ پھُرمان--٣--

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥

آپے داتا آپ پرَتِپال--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥

نِت نِت نانک رام نام سمال--٤--١٠٥--١٧٤--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ٥--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥

ستگور پُورا بھیا کرِپال--

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥

ہِردَے وسیا سدا گُپال--١--

ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

رام رَوت صد ہی سُکھ پایا--

ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میا کری پُورن ہر رایا--١--رہاؤ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥

کہو نانک جا کے پُورے بھاگ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥

ہر ہر نام استِھر سوہاگ--٢--١٠٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥

دھوتی کھول وِچھائے ہیٹھ--

ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥

گردھپ وانگوُ لاہے پیٹ--ا--

ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

بِن کرتُوتی مُکت نہ پائیَے--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مُکت پدارتھ نام دھیائیئیَ--ا--رہاؤ--

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥

پُوجا تِلک کرت اسناناں--

ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥

چھُری کاڈھ لیوَے ہتھ دانا--۲--

ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥

بَید پڑَے مُکھ میٹھی بانی--

ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥

جیاں کُہت نہ سنگَے پرانی--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥

کہو نانک جس کِرپا دھارے--

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥

ہِردا سُدھ برہم بیچارے--۴--۱۰۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥

تھِر گھر بَیسہو ہر جن پیارے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور تُمرے کاج سوارے--ا--رہاؤ--

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥

دُسٹ دُوت پرمیسر مارے--

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥

جن کی پَیج رکھی کرتارے--ا--

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥

بادساہ ساہ سبھ وس کر دینے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥

امرِت نام مہا رس پینے--۲--

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥

نِربھؤ ہوئے بھجہو بھگوان--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥

سادھسنگت مِل کینو دان--۳--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سرن پرے پرَبھ انترجامی--

ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥

نانکؕ اوٹ پکری پرَبھ سُوآمی--۴--۱۰۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥

ہر سنگ راتے بھاہِ نہ جلَے--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥

ہر سنگ راتے مایا نہی چھلَے--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥

ہر سنگ راتے نہی ڈُوبَے جلا--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥

ہر سنگ راتے سُپھل پھلا--۱--

ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥

سبھ بھَے مِٹہِ تُمارے نائے--

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیٹت سنگ ہر ہر گُن گائے--رہاؤ--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥

ہر سنگ راتے مِٹَے سبھ چِنتا--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥

ہر سِیئو سو رچے جِس سادھ کا منتا۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ہر سنگ راتے جم کی نہی تراس۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥

ہر سنگ راتے پُورن آس۔۔۲۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ہر سنگ راتے دُوکھ نہ لاگَے۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ہر سنگ راتا اندِن جاگَے۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥

ہر سنگ راتا سہج گھر وسَے۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥

ہر سنگ راتے بھرم بھؤ نسَے۔۔۳۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ہر سنگ راتے مت اُوتم ہوئے۔۔

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ہر سنگ راتے نِرمل سوئے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

کہو نانک تِن کؤ بل جائی۔۔

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥

جِن کوُ پرَبھ میرا بِسرت ناہی--۴--۱۰۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥

اُدم کرت سیتل من بھئے--

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥

مارگ چلت سگل دُکھ گئے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥

نام جپت من بھئے انند--

ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥

رس گائے گُن پرمانند--۱--

ਖੇਮ ਭਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥

کھیم بھیا کُسل گھر آئے--

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیٹت سادھسنگ گئی بلائے--رہاؤ--

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥

نیتر پُنیت پیکھت ہی درس--

ਧਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥

دھن مستک چرن کمل ہی پرس--

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥

گوبِند کی ٹہل سپھل ایہہ کانیا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

سنت پرساد پرم پد پایا--۲--

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥

جن کی کینی آپ سہائے--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥

سُکھ پایا لگ داسہہ پائے--

ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥

آپ گیا تا آپہِ بھئے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥

کِرپا نِدھان کی سرنی پئے--۳--

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥

جو چاہت سوئی جب پایا--

ਤਬ ਢੂੰਢਨ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥

تب ڈُھونڈھن کہا کو جایا--

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥

استِھر بھئے بسے سُکھ آسن--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥

گُر پرساد نانک سُکھ باسن--۴--۱۱۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥

کوٹ مجن کینو اسنان--

ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

لاکھ عرب کھرب دینو دان--

ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥

جا من وسیو ہر کو نام--ا--

ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥

سگل پوِت گُن گائے گُپال--

ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پاپ مِٹہِ سادُھو سرن دیال--رہاؤ--

ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥

بہت اُردھ تپ سادھن سادھے--

ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥

انِک لابھ منورتھ لادھے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥

ہر ہر نام رسن آرادھے--۲--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥

سِمرِت ساست بید بکھانے--

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥

جوگ گیان سِدھ سُکھ جانے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥

نام جپت پرَبھ سِیوُ من مانے--٣--

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

اگادھ بودھ ہر اگم اپارے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

نام جپت نام رِدے بیچارے--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥

نانک کوُ پرَبھ کرِپا دھارے--٤--١١١--

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

گوئڑی م: ٥--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سِمر سِمر سِمر سُکھ پایا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥

چرن کمل گُر رِدَے بسایا--١--

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥

گُر گوبِند پاربرہم پُورا--

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تِسہہ ارادھ میرا من دھیرا--رہاوُ--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥

اندِن جپۇ گُورُو گُر نام--

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥

تا تے سِدھ بھیَے سگل کانم--٢--

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥

درسن دیکھ سیتل من بھیَے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥

جنم جنم کے کِلبِکھ گئیَ--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥

کہو نانک کہا بھےَ بھائی--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥

اپنے سیوک کی آپ پیَج رکھائی--٤--١١٢--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥

اپنے سیوک کۇ آپ سہائی--

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥

نِت پرتِپارے باپ جیَسے مائی--١--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥

پربھ کی سرن اُبرے سبھ کوئے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراون پُورن سچ سوئے-- رہاؤ--

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥

اب من بسیا کرنَیہارا--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥

بھَے بِنسے آتم سُکھ سارا--٢--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥

کر کِرپا اپنے جن راکھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥

جنم جنم کے کِلبِکھ لاتھے--٣--

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کہن نہ جائے پرَبھ کی وڈِیائی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥

نانک داس سدا سرنائی--٤--١١٣--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

راگ گوَڑی چیتی محلّہ ٥ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥

رام کو بل پُورن بھائی--

ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا تے بِرتھا نہ بیاپَے کائی--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥

جو جو چِتوَے داس ہر مائی--

ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥

سو سو کرتا آپ کرائی--ا--

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

نِندک کی پرَبھ پت گوَائی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥

نانک ہر گُن نِربھوَ گائی--۲--۱۱۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھُج بل بیر برہم سُکھ ساگر گرت پرط گہِ لیہو انگُریا--ا--رہاؤ--

ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥

سرَون نہ سُرت نَین سُندر نہی آرت دُوار رٹت پِنگُریا--ا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥

دینا ناتھ اناتھ کرُنا مَے ساجن میت پِتا مہتریا--

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

چرن کوَل ہِردَے گہِ نانک بھَے ساگر سنت پار اُتریا--۲--۲--۱۱۵--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی بیراگن محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دۓ گُسائی میتُلا تُوں سنگ ہمارے باس جیوُ--ا--رہاؤ--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

تُجھ بِن گھری نہ جیونا دھرِگ رہنا سنسار--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥

جیا پران سُکھداتِیا نِمکھ نِمکھ بلہار جی--ا--

ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥

ہست المّبن دیہو پرَبھ گرتہو اُدھر گوپال--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥

موہِ نِرگُن مت تھوریا تُوں صد ہی دِین دیال--۲--

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥

کیا سُکھ تیرے سملا کوَن بِدھی بیچار--

ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥

سرن سمائی داس ہِت اُوچے اگم اپار--۳--

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥

سگل پدارتھ اسٹ سِدھ نام مہا رس ماہِ--

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥

سُپرسنّ بھیے کیسوا سے جن ہر گُن گاہِ--۴--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

مات پِتا سُت بندھپو تُوں میرے پران ادھار--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥

سادھسنگ نانک بھجےَ بِکھ تریا سنسار--۵--ا--۱۱٦--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮਃ ੫

گوئڑی بیراگن رہوئے کے چھنت کے گھر م: ۵

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥

ہےَ کوئی رام پیارو گاوَے--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب کلیان سُوکھ سچ پاوَے--رہاؤ--

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥

بن بن کھوجت پھِرت بیراگی--

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

بِرلے کاہُو ایک لِو لاگی--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥

جِن ہر پایا سے وڈبھاگی--ا--

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥

برہمادِک سنکادِک چاہَے--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥

جوگی جتی سِدھ ہر آہَے--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥

جسہہ پراپت سو ہر گُن گاہَے--٢--

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥

تا کی سرن جِن بِسرت ناہی--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥

وڈبھاگی ہر سنت مِلاہی--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥

جنم مرن تہ مُولے ناہی--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

کر کِرپا مِل پریتم پیارے--

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥

بِنوَ سُنہو پربھ اُوچ اپارے--

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥

نانک مانگت نام ادھارے--٤--١--١١٧--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوَڑی پُوربی محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن گُن پرَانپت مِلؤ میری مائی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥

رُوپ ہین بُدھ بل ہینی موہِ پردیسن دُور تے آئی۔۔ا۔۔

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ناہِن درب نہ جوبن ماتی موہِ اناتھ کی کرہو سمائی۔۔۲۔۔

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥

کھوجت کھوجت بھئی بیراگن پرَبھ درسن کؤ ہؤ پھِرت تِسائی۔۔۳۔۔

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥

دین دیال کرِپال پرَبھ نانک سادھسنگ میری جلن بجھائی۔۔۴۔۔ا۔۔ا۱۸۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵۔۔

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

پرَبھ ملبے کوُ پریت من لاگی۔۔

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پائے لگوُ موہِ کروُ بینتی کووُ سنت ملَے بڈبھاگی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥

من ارپوُ دھن راکھوُ آگے من کی مت موہِ سگل تیاگی۔۔

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥

جو پربھ کی ہر کتھا سُناوے اندِن پھِروَ تِس پِچھے وِراگی--ا--

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥

پُورب کرم انکُر جب پرگٹے بھیٹیو پُرکھ رسِک بیراگی--

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥

مِٹیو اندھیر مِلت ہر نانک جنم جنم کی سوئی جاگی--۲--۲--۱۱۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥

نِکس رے پنکھی سِمر ہر پانکھ--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل سادھُو سرن گہو پُورن رام رتن ہیئرے سنگ راکھ--ا--رہاؤ--

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖੵਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥

بھرّم کی کُوئی ترِسنا رس پنکج ات تیکھین موہ کی پھاس--

ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥

کاٹنہار جگت گُر گوبِد چرن کمل تا کے کرہُ نِواس--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کر کِرپا گوبِند پربھ پریتم دینا ناتھ سُنھو ارداس--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥

کر گہہ لیہو ہہِ نانک کے سُوآمی جیوَ پِنڈ سبھ تُمری راس--۲--۳--۱۲۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گَوڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ہر پیکھن کوَ سِمرت من میرا--

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آس پیاسی چِتوَو دِن رینی ہےَ کوئی سنت مِلاوے نیرا--ا--رہاؤ--

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥

سیوا کروَ داس داسن کی انِک بھانت تِس کروَ نِہورا--

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥

تُلا دھار تولے سُکھ سگلے بِن ہر درس سبھو ہی تھورا--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥

سنت پرساد گائے گُن ساگر جنم جنم کو جات بہورا--

ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

آنَد سُوکھ بھیٹت ہر نانک جنم کِرتارتھ سپھل سویرا--۲--۴--۱۲۱--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی پُوربی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥

کِن بِدھ مِلَے گُسائی میرے رام رائے--

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوئی ایسا سنت سہج سکھداتا موہِ مارگ دئے بتائی--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥

انتر الکھ نہ جائی لکھیا وِچ پڑدا ہوٗمَے پائی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥

مایا موہِ سبھو جگ سویا ایوہ بھرم کہو کیوٗ جائی--ا--

ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥

ایکا سنگت اِکت گرہِ بستے مِل بات نہ کرتے بھائی--

ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥

ایک بست بِن پنچ دُہیلے اوہ بست اگوچر ٹھائی--۲--

ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥

جِس کا گرہُ تِن دیا تالا کُنجی گُر سوٗپائی--

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

انِک اُپاو کرے نہی پاوَے بِن ستگور سرنائی--۳--

ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

جِن کے بندھن کاٹے ستگور تِن سادھسنگت لِو لائی--

ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥

پنچ جنا مِل منگل گایا ہر نانک بھید نہ بھائی--۴--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥

میرے رام رائے اِن بِدھ ملَے گُسائی--

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥

سہج بھیا بھرّم کھِن مہہ ناٹھا مِل جوتی جوت سمائی--ا--رہاؤ دوجا--ا--۱۲۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥

ایسو پرچؤ پائیو--

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کری کرِپا دیال بیٹھُلَے ستگور مُجھہِ بتائیو--ا--رہاؤ--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥

جت کت دیکھوَ تت تت تُم ہی موہِ ایوہ بِسوآس ہوئے آئیو--

ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥

کےَ پہہ کروُ ارداس بینتی جوُ سُنتو ہےَ رگھُرائیو--ا--

ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥

لہیو سہسا بندھن گُر تورے تاں سدا سہج سُکھ پائیو--

ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥

ہونا سا سوئی پھُن ہوسی سُکھ دُکھ کہا دِکھائیو--۲--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥

کھنڈ برہمنڈ کا ایَکو ٹھانا گُر پردا کھول دِکھائیو--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥

نوُ نِدھ نام نِدھان اِک ٹھائی توُ باہر کیَٹھے جائیو--۳--

ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥

ایکےَ کنک انِک بھات ساجی بہو پرکار رچائیو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥

کہو نانک بھرم گُر کھوئی ہےَ اوَ تتےَ تت مِلائیو--۴--۲--۱۲۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵-- گوڑی

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥

اوَدھ گھٹےَ دِنس رینارے--

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من گُر مِل کاج سوارے--ا--رہاؤ--

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

کروَ بیننتی سُنھو میرے میتا سنت ٹہل کی بیلا--

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

اِیہا کھاٹ چلھو ہر لاہا آگے بسن سُوہیلا--ا--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ایوہ سنسار بِکار سہسے مہہ تریوَ برہم گیانی--

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

جِسہہ جگائے پیائے ہر رس اکتھ کتھا تِن جانی--۲--

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਵਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

جا کوَ آئے سوئی وِہاجھو ہر گُر تے منہہ بسیرا--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

نِج گھر محل پاوہو سُکھ سہجے بہُر نہ ہوئگو پھیرا۔۔۳۔۔

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

انترجامی پُرکھ بِدھاتے سردھا من کی پُورے۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥

نانک داس ایہی سُکھ ماگَے مو کوُ کر سنتن کی دھُورے۔۔۴۔۔۳۔۔۱۲۴۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵۔۔

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

راکھ پِتا پرَبھ میرے۔۔

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ نِرگُن سبھ گُن تیرے۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

پنچ بِکھادی ایک گریبا راکھہو راکھنہارے۔۔

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥

کھید کرہِ ار بہت سنتاوہِ آئیو سرن تُہارے۔۔۱۔۔

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥

کر کر ہارِیو انِک بہو بھاتی چھوڈِہِ کتہوں ناہی۔۔

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥

ایک بات سُن تاکی اوٹا سادھسنگ مِٹ جاہی۔۔۲۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥

کر کِرپا سنت مِلے موہِ تِن تے دھیرج پایا--

ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥

سنتی منت دیوٗ موہِ نِربھوٗ گُر کا سبد کمایا--٣--

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥

جیت لئے اوۓ مہا بِکھادی سہج سُہیلی بانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥

کہو نانک من بھیا پرگاسا پایا پد نِربانی--٤--٤--١٢٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥

اوہُ اِبناسی رایا--

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِربھوٗ سنگ تُمارے بستے ایوہ ڈرن کہا تے آیا--١--رہاوٗ--

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥

ایک محل توُں ہوہِ اپھارو ایک محل نِمانو--

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥

ایک محل توُں آپے آپے ایک محل گریبانو--١--

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥

ایک محل توُں پنڈت بکتا ایک محل کھل ہوتا--

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥

ایک محل توں سبھ کچھ گراہج ایک محل کچھو نہ لیتا--۲--

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥

کاٹھ کی پُتری کہا کرے بپری کھِلاونہارو جانَے--

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥

جیسا بھیکھ کراوے باجیگر اوہُ تَیسو ہی ساج آنَے--۳--

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥

انِک کوٹھری بہت بھات کرِیا آپ ہوآ رکھوارا--

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥

جیسے محل راکھَے تَیسَے رہنا کیا ایوہ کرے بچارا--۴--

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥

جِن کچھ کیا سوئی جانَے جِن ایہہ سبھ بِدھ ساجی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥

کہو نانک اپرمپر سُوآمی قیمت اپنے قاجی--۵--۵--۱۲۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی --۵ محلّہ

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥

چھوڈ چھوڈ رے بِکھیا کے رسُوآ--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُرجھ رہیو رے باور گاور جیو کِرکھے ہریائیو پسُوآ--۱--رہاؤ--

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥

جو جانہِ تُوں اپنے کاجَے سو سنگ نہ چالَے تیرَے تسوآ--

ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥

ناگو آئیو ناگ سِدھاسی پھیر پھِرِیوٗ ار کال گرسُوآ--ا--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥

پیکھ پیکھ رے کسُنبھ کی لیلا راچ ماچ تِنھوں لوٗ ہسُوآ--

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥

چھیجت ڈور دِنس ار رَینی جیا کو کاج نہ کینو کچھُوآ--٢--

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥

کرت کرت اِو ہی بِردھانو ہارِیو اُکتے تن کھینسُوآ--

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥

جیو موہیو اُن موہنی بالا اُس تے گھٹَے ناہی رُچ چسُوآ--٣--

ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥

جگ ایسا موہِ گُرہِ دِکھائیو توٗ سرن پریو تج گربسُوا--

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥੬॥੧੨੭॥

مارگ پرَبھ کو سنت بتائیو دڑِڑی نانک داس بھگت ہر جسُوآ--٤--٦--١٢٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥

تُجھ بِن کوَن ہمارا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے پریتم پران ادھارا--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥

انتر کی بِدھ تُم ہی جانی تُم ہی سجن سُہیلے--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥

سرب سُکھا مَے تُجھ تے پائے میرے ٹھاکر اگہہ اتولے--ا--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

برن نہ ساکوُ تُمرے رنگا گُن نِدھان سُکھداتے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥

اگم اگوچر پرَبھ اِبناسی پُورے گُر تے جاتے--۲--

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

بھرم بھوُ کاٹ کیئے نِہکیول جب تے ہوُمَے ماری--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥

جنم مرن کو چُوکو سہسا سادھسنگت درساری--۳--

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

چرن پکھار کروُ گُر سیوا بار جاوُ لکھ برِیا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥

جہہ پرساد ایوہ بھوَجل تریا جن نانک پرِیا سنگ مرِیا--۴--۷--۱۲۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی --۵ محلّہ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥

تُجھ بِن کوَن ریجھاوے توہی--

ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرو رُوپ سگل دیکھ موہی--ا--رہاؤ--

ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

سُرگ پیال مِرت بھوُ منڈل سرب سمانو ایکےَ اوہی--

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥

سِو سِو کرت سگل کر جورہِ سرب میا ٹھاکُر تیری دوہی--ا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥

پتِت پاون ٹھاکُر نام تُمرا سُکھدائی نِرمل سیتلوہی--

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥

گیان دھیان نانک وڈیائی سنت تیرے سِیُو گال گلوہی--۲--۸--۱۲۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥

مِلہو پیارے جیا--

ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ کیا تُمارا تھیا--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

انِک جنم بہو جونی بھرمیا بہُر بہُر دُکھ پایا--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

تُمری کرِپا تے مانکھ دیہہ پائی ہےَ دیہو درس ہر رایا--ا--

ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥

سوئی ہوآ جو تِس بھانا اوَر نہ کِن ہی کیتا--

ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥

تُمرے بھانَے بھرم موہِ موہیا جاگت ناہی سُوتا--۲--

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

بِنوَ سُنہو تُم پرانپت پیارے کِرپا نِدھ دیالا--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥

راکھ لیہو پِتا پربھ میرے اناتھ کر پرتِپالا--۳--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥

جس نو تُمہِ دِکھائیو درسن سادھسنگت کےَ پاچھے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥

کر کِرپا دھُور دیہو سنتن کی سُکھ نانک ایوہ باچھے--۴--۹--۱۳۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ہوَ تا کےَ بلہاری--

ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ کیوَل نام ادھاری--ا--رہاوَ--

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

مہما تا کی کیتک گنیئے جن پار.برہم رنگ راتے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥

سُوکھ سہج آنند تِنا سنگ اُن سمسر اور نہ داتے--ا--

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

جگت اُدھارن سیئی آئے جو جن درس پیاسا--

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥

اُن کی سرن پرَے سو تریا سنتسنگ پُورن آسا--۲--

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥

تا کےَ چرن پرؤ تا جیوا جن کےَ سنگ نِہالا--

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥

بھگتن کی رین ہوئے من میرا پربھو کرِپالا--۳--

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥

راج جوبن اوَدھ جو دیسَے سبھ کِچھ جگ مہہ گھاٹیا--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥

نام نِدھان صد نوَتن نِرمل ایوہ نانک ہر دھن کھاٹیا--۴--۱۰--۱۳۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥

جوگ جُگت سُن آئیو گُر تے--

ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مو کؤ ستگور سبد بجھائیو--ا--رہاؤ--

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

نؤ کھنڈ پرِتھمی اِس تن مہہ رَویا نِمکھ نِمکھ نمسکارا--

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥

دیِکھیا گُر کی مُندرا کانی درِڑیو ایک نِرنکارا--ا--

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥

پنچ چیلے مِل بھیۓ اِکترا ایکس کےَ وس کیئۓ--

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥

دس بیراگن آگیاکاری تب نِرمل جوگی تھیئۓ--۲--

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥

بھرم جرائۓ چرائی بِبھوُتا پنتھ ایک کر پیکھیا--

ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥

سہج سُوکھ سو کینی بھُگتا جو ٹھاکُر مستک لیکھیا--۳--

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥

جہہ بھؤ ناہی تہا آسن بادھیوٗ سِنگی انہت بانی--

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥

تت بیچار ڈنڈا کر راکھیو جُگت نام من بھانی--۴--

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ایسا جوگی وڈبھاگی بھیٹےَ مایا کے بندھن کاٹےَ--

ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥

سیوا پُوج کرؤ تِس مُورت کی نانک تِس پگ چاٹے--۵--اا--۱۳۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥

انُوپ پدارتھ نام سُنہو سگل دھیائلے میتا--

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر اؤکھدھ جا کوُ گُر دیا تا کے نِرمل چیتا--ا--رہاؤ--

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

اندھکار مِٹیو تِہہ تن تے گُر سبد دِیپک پرگاسا--

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥

بھرّم کی جالی تا کی کاٹی جا کوُ سادھسنگت بِسواسا--ا--

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥

تاریلے بھَوجل تارُو بِکھڑا بوہتھ سادُھو سنگا--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥

پُورن ہوئی من کی آسا گُر بھیٹیو ہر رنگا--۲--

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥

نام کھزانہ بھگتی پایا من تن ترِپت اگھائے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥

نانک ہر جیوُ تا کوُ دیوَے جا کوُ حُکم منائے--۳--۱۲--۱۳۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
محلّہ ۵۔۔ گوڑی

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥
دئِیا میا کر پرَانپت مورے موہِ اناتھ سرن پرَبھ توری۔۔

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
اندھ کُوپ مہہ ہاتھ دے راکھہو کچھُو سِیانپ اُکت نہ موری۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥
کرن کراون سبھ کِچھ تُم ہی تُم سمرتھ ناہی ان ہوری۔۔

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥
تُمری گت مِت تُم ہی جانی سے سیوک جِن بھاگ متھوری۔۔ا۔۔

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥
اپنے سَیوک سنگ تُم پرَبھ راتے اوت پوت بھگتن سنگ جوری۔۔

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥
پرِوٗ پرِوٗ نام تیرا درسن چاہَے جیسے درِسٹ اوہ چند چکوری۔۔۲۔۔

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥
رام سنت مہہ بھید کِچھ ناہی ایک جن کئی مہہ لاکھ کروری۔۔

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥
جا کےَ ہیئے پرگٹ پرَبھ ہوآ اندِن کیرتن رسن رموری۔۔۳۔۔

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥
تُم سمرتھ اپار ات اُوچے سُکھداتے پرَبھ پران ادھَوری۔۔

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥

نانک کوُ پربھ کیجے کرپا اُن سنتن کےَ سنگ سنگوری--۴--۱۳--۱۳۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلہ ۵--

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥

تُم ہر سیتی راتے سنتھو--

ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِباہِ لیہو مو کوُ پُرکھ بِدھاتے اوڑ پہچاوہو داتے--۱--رہاوُ--

ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

تُمرا مرم تُما ہی جانیا تُم پُورن پُرکھ بِدھاتے--

ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥

راکھہو سرن اناتھ دِین کوُ کرہُ ہماری گاتے--۱--

ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥

ترن ساگر بوہتھ چرن تُمارے تُم جانھو اپنی بھاتے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥

کر کرپا جِس راکھہو سنگے تے تے پار پراتے--۲--

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥

اِیت اُوت پربھ تُم سمرتھا سبھ کِچھ تُمرَے ہاتھے--

ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ایسا نِدھان دیہو مو کوُ ہر جن چلَے ہمارے ساتھے--۳--

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥

نِرگُنیارے کوَ گُن کیجےَ ہر نام میرا من جاپے--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥

سنت پرساد نانک ہر بھیٹے من تن سیتل دھراپے--۴--۱۴--۱۳۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥

سہج سمائیو دیوَ--

ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مو کوَ ستگور بھیۓ دیال دیوَ--۱--رہاؤ--

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥

کاٹ جیوری کیوَ داسرو سنتن ٹہلائیو--

ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥

ایک نام کو تھیوَ پُوجاری مو کوَ اچرج گُرہِ دِکھائیو--۱--

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥

بھیو پرگاس سرب اُجیارا گُر گیان منہ پرگٹائیو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥

امرت نام پیو من ترِپتیا انبھےَ ٹھہرائیو--۲--

ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥

مان آگیا سرب سُکھ پاۓ دُوکھہ ٹھاؤ گوائیو--

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥

جوَ سُپرسنّ بھئے پرَبھ ٹھاکُر سبھ آنَد رُوپ دِکھائیو--۳--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥

نہ کِچھ آوت نہ کِچھ جاوت سبھ کھیل کیوُ ہر رائیو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥

کہو نانک اگم اگم ہے ٹھاکُر بھگت ٹیک ہر نائیو--۴--۱۵--۱۳۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥

پار.برہم پُورن پرمیسُر من تا کی اوٹ گہیجےَ رے--

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن دھارے .برہمنڈ کھنڈ ہر تا کو نام جپیجےَ رے--۱--رہاوُ--

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥

من کی مت تِیاگہو ہر جن حکم بُوجھ سُکھ پائیَے رے--

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥

جو پرَبھ کرَے سوئی بھل مانہو سُکھ دُکھ اوہی دھیائیِئےَ رے--۱--

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥

کوٹ پتِت اُدھارے کھِن مہہ کرتے بار نہ لاگےَ رے--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥

دِین درد دُکھ بھنجن سُوآمی جِس بھاوے تِسہہ نِواجےَ رے--۲--

ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥

سبھ کو مات پِتا پرِتپالک جیا پران سُکھ ساگر رے--

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥

دیندے توٹ ناہی تِس کرتے پُور رہیو رتناگر رے--۳--

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥

جاچِک جاچے نام تیرا سُوآمی گھٹ گھٹ انتر سوئی رے--

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

نانک داس تا کی سرنائی جا تے برِتھا نہ کوئی رے--۴--۱۶--۱۳۷--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی پُوربی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ہر ہر کبہُو نہ منھو بِسارے--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیہا اُوہا سرب سُکھداتا سگل گھٹا پرِتپارے--۱--رہاؤ--

ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥

مہا کسٹ کاٹے کھِن بھیتر رسنا نام چِتارے--

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥

سیتل سانت سُوکھ ہر سرنی جلتی اگن نِوارے--۱--

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

گربھ کُنڈ نرک تے راکھَے بھَوجل پار اُتارے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥

چرن کمل آرادھت من مہہ جم کی تراس بِدارے--٢--

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

پُورن پاربرہم پرمیسُر اُوچا اگم اپارے--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥

گُن گاوت دھیاوت سُکھ ساگر جُوئے جنم نہ ہارے--٣--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥

کام کرودھ لوبھ موہِ من لینو نِرگُن کے داتارے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥

کر کِرپا اپنو نام دیجَے نانک صد بلہارے--٤--١--١٣٨--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی چیتی محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥

سُکھ ناہی رے ہر بھگت بِنا--

ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیت جنم ایوہ رتن امولک سادھسنگت جپ اِک کھِنا--١--رہاؤ--

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥

سُت سنپت بنتا بِنود--

ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥

چھوڑ گئے بہو لوگ بھوگ--ا--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥

حَیور گَیور راج رنگ--

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥

تِیاگ چلیو ہےَ مُوڑ ننگ--٢--

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥

چوآ چندن دیہہ پھُولیا--

ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥

سو تن دھر سنگ رُولیا--٣--

ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥

موہِ موہیا جانَے دُور ہےَ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥

کہو نانک سدا حدُور ہےَ--۴--ا--۱۳۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥

من دھر تربے ہر نام نو--

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساگر لہر سنسا سنسار گُر بوہتھ پار گرامنو--ا--رہاؤ--

ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥

کل کالکھ اندھیارِیا--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥

گُر گیان دیپک اُجیارِیا--ا--

ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥

بِکھ بِکھیا پسری ات گھنی--

ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥

اُبرے جپ جپ ہر گُنی--۲--

ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥

متوارو مایا سویا--

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥

گُر بھیٹت بھرم بھوَ کھویا--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

کہو نانک ایک دھیایا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥

گھٹ گھٹ ندری آیا--۴--۲--۱۴۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥

دیبان ہمارو تُہی ایک--

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیوا تھاری گُرہِ ٹیک--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

انِک جُگت نہی پایا--

ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥

گُر چاکر لَے لایا--ا--

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥

مارے پنّچ بِکھادِیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥

گُر کِرپا تے دل سادھِیا--۲--

ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥

بکھسیس وجہو مِل ایک نام--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥

سُوکھ سہج آنند بِسرام--۳--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥

پرَبھ کے چاکر سے بھلے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥

نانک تِن مُکھ اُوجلے--۴--۳--۱۴۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥

جیئڑے اولھا نام کا--

ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر جے کرن کراونو تِن مہہ بھوَ ہےَ جام کا--ا--رہاؤ--

ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

اور جتن نہی پائیَے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

وڈے بھاگ ہر دھیائیئےَ--ا--

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥

لاکھ حِکمتی جانیَے--

ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥

آگے تِل نہی مانیئے--۲--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥

اہمبُدھ کرم کماونے--

ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥

گِرہ بالُو نیر بہاونے--۳--

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

پرَبھ کِرپال کِرپا کرَے--

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥

نام نانک سادھو سنگ مِلَے--۴--۴--۱۴۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

بارنَے بلہارنَے لکھ برِیا--

ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نامو ہو نام صاحِب کو پران ادھریا--ا--رہاؤ--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥

کرن کراون تُہی ایک--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥

جی جنت کی تُہی ٹیک--ا--

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥

راج جوبن پرَبھ تُوں دھنی--

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥

تُوں نِرگُن تُوں سرگُنی--۲--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥

اِیہا اُوہا تُم رکھے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥

گُر کرِپا تے کو لکھے--۳--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥

انترجامی پرَبھ سُجان--

ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥

نانک تکیہ تُہی تان--۴--۵--۱۴۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥

ہر ہر ہر آرادھیئے--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتسنگ ہر من وسَے بھرم موہ بھوَ سادھیئے--ا--رہاؤ--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥

بید پُران سِمرت بھنے--

ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥

سبھ اُوچ بِراجِت جن سُنے--ا--

ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥

سگل استھان بھَے بھیت چین--

ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥

رام سیوک بھَے رہت کین--۲--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥

لکھ چوٗراسی جون پھرِہ--

ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥

گوبِند لوک نہی جنم مرہِ--۳--

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥

بل بدھ سِیانپ ہئومَے رہی--

ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥

ہر سادھ سرن نانک گہی--۴--۶--۱۴۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

من رام نام گُن گایئَے--

ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نیت نیت ہر سیویئَے ساس ساس ہر دھیائیئَے--۱--رہاؤ--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

سنتسنگ ہر من وسَے--

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥

دُکھ درد انیرا بھرم نسَے--۱--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥

سنت پرساد ہر جاپیئَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥

سو جن دُوکھ نہ ویاپیئَے--۲--

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥

جا کوٗ گُر ہر منتر دے--

ਸੋ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥

سو اُبریا مایا اگن تے--٣--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥

نانک کوٗ پرَبھ میا کر--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੮॥੧੪੫॥

میرَے من تن واسَے نام ہر--٤--٨--١٤٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوٗڑی محلّہ ٥--

ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥

رسنا جپیَے ایک نام--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیہا سُکھ آنند گھنا آگے جی کےَ سنگ کام--١--رہاوٗ--

ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥

کٹیئے تیرا اہں روگ--

ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥

توُں گُر پرساد کر راج جوگ--١--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥

ہر رس جِن جن چاکھیا--

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥

تا کی ترِسنا لاتھِیا--۲--

ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥

ہر بِسرام نِدھ پایا--

ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥

سو بہُر نہ کت ہی دھایا--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

ہر ہر نام جا کئُ گُر دیا--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥

نانک تا کا بھؤ گیا--۴--۸--۱۴۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥

جا کئُ بِسرے رام نام تاہُو کئُ پیِر--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگت مِل ہر رَوہِ سے گُنی گہیر--۱--رہاؤ--

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥

جا کئُ گُرمکھ رِدَے بدھ--

ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥

تا کےَ کر تل نوَ نِدھ سِدھ--۱--

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

جو جانہِ ہر پرَبھ دھنی--

ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥

کِچھ ناہی تا کےَ کمی--٢--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

کرنَیہار پچھانیا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥

سرب سُوکھ رنگ مانیا--٣--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥

ہر دھن جا کےَ گرِہِ وسَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥

کہُ نانک تِن سنگ دُکھ نسَے--٤--٩--١٤٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥

گرب بڈو مُول اِتنو--

ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رہن نہی گہو کِتنو--١--رہاؤ--

ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥

بیبرجت بید سنتنا آہوُ سِیوُ رے ہِتنو--

ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥

ہار جُوآر جُوآ بِدھے اِندری وس لَے جتنو--ا--

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੋ ॥

ہرن بھرن سمپُورنا چرن کمل رنگ رِتنو--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥

نانک اُدھرے سادھسنگ کِرپا ندِھ مَے دِتنو--۲--۱۰--۱۴۸--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥

موہِ داسرو ٹھاکُر کو--

ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھان پرَبھ کا کھانا--ا--رہاؤ--

ਐਸੋ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ایسو ہےَ رے کھسم ہمارا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥

کھِن مہہ ساج سوارنہارا--ا--

ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥

کام کری جے ٹھاکُر بھاوا--

ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥

گیت چرِت پرَبھ کے گُن گاوا--۲--

ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥

سرن پریو ٹھاکُر وجیرا۔۔

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥

تِنا دیکھ میرا من دھیرا۔۔۳۔۔

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥

ایک ٹیک ایکو آدھارا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥

جن نانک ہر کی لاگا کارا۔۔۴۔۔۱۱۔۔۱۴۹۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵۔۔

ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥

ہےَ کوئی ایسا ہوُمےَ تورے۔۔

ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِس میٹھی تے ایوہ من ہورے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥

اَگیانی مانُکھ بھیا جو ناہی سو لورے۔۔

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥

رَین اندھاری کارِیا کوَن جُگت جِت بھورے۔۔ا۔۔

ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥

بھرمتو بھرمتو ہارِیا انِک بِدھی کر ٹورے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥

کہو نانک کِرپا بھئی سادھسنگت نِدھ مورے--۲--۱۲--۱۵۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِنتامن کرُنا مئے--۱--رہاؤ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

دِین دیالا پار.برہم--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥

جا کےَ سِمرن سُکھ بھیٔے--۱--

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥

اکال پُرکھ اگادھ بودھ--

ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥

سُنت جسو کوٹ اگھ کھئے--۲--

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥

کِرپا نِدھ پرَبھ میا دھار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥

نانک ہر ہر نام لئے--۳--۱۳--۱۵۱--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی پُوربی محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥

میرے من سرن پربھو سُکھ پائے--

ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا دِن بِسرے پران سُکھداتا سو دِن جات اجائے--ا--رہاؤ--

ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥

ایک رَین کے پاہُن تُم آئے بہو جُگ آس بدھائے--

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥

گِرہ مندر سمپَے جو دیسَے جیو ترور کی چھائے--ا--

ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥

تن میرا سمپَے سبھ میری باگ مِلکھ سبھ جائے--

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥

دیونہارا بِسریو ٹھاکُر کھِن مہہ ہوت پرائے--۲--

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥

پہرَے باگا کر اسنانا چوآ چندن لائے--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥

نِربھوَ نِرنکار نہی چینیا جیَو ہستی ناوائے--۳--

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥

جوَ ہوئے کِرپال تا ستگور میلَے سبھ سُکھ ہر کے نائے--

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥

مُکت بھیا بندھن گُر کھولے جن نانک ہر گُن گائے--۴--۱۴--۱۵۲--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی پُوربی محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥

میرے من گُر گُر گُر صد کریئَے--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رتن جنم سپھل گُر کیا درسن کوُ بلہریئَے--ا--رہاوٗ--

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

جیتے ساس گراس من لیتا تیتے ہی گُن گایئَے--

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥

جوُ ہوئے دَیال ستگور اپنا تا ایہہ مت بدُھ پایئَے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥

میرے من نام لئے جم بندھ تے چھُوٹَہہ سرب سُکھا سُکھ پایئَے--

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥

سَیو سُوآمی ستگور داتا من بنچھت پھل آیئیے--۲--

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥

نام اِسٹ میت سُت کرتا من سنگ تُہارے چالَے--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥

کر سیوا ستگور اپنے کی گُر تے پایئَے پالَے--۳--

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥

گُر کِرپال کرِپا پربھ دھاری بِنسے سرب اندیسا--

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥

نانک سُکھ پایا ہر کیرتن مِٹیو سگل کلَیسا--۴--۱۵--۱۵۳--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوئڑی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ترِسنا بِرلے ہی کی بُجھی ہے--۱--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥

کوٹ جورے لاکھ کرورے من نہ ہورے--

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥

پرَے پرَے ہی کوُ لُجھی ہے--۱--

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥

سُندر ناری انِک پرکاری پر گِرہ بِکاری--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥

بُرا بھلا نہی سُجھی ہے--۲--

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥

انِک بندھن مایا بھرمت بھرمایا گُن نِدھ نہی گایا--

ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥

من بِکھے ہی مہہ لُجھی ہے--۳--

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥

جا کوُ رے کِرپا کرَے جیوَت سوئی مرَے سادھسنگ مایا ترَے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥

نانک سو جن در ہر سِجھی ہے--۴--۱--۱۵۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھہوُ کو رس ہر ہو--۱--رہاوُ--

ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥

کاہُو جوگ کاہُو بھوگ کاہُو گیان کاہُو دھیان--

ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥

کاہُو ہو ڈنڈ دھر ہو--۱--

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥

کاہُو جاپ کاہُو تاپ کاہُو پُوجا ہوم نیَم--

ਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥

کاہُو ہو گوَن کر ہو--۲--

ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

کاہُو تیر کاہُو نیر کاہُو بید بیچار--

ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥

نانکا بھگت پرِیا ہو--۳--۲--۱۵۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن کیرت نِدھ موری--ا--رہاؤ--

ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ॥

تُونہی رس تُونہی جس تُونہی رُوپ تُوہی رنگ--

ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥

آس اوٹ پرَبھ توری--ا--

ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥

تُوہی مان تُونہی دھان تُوہی پت تُوہی پران--

ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥

گُر تُوٹی لَے جوری--۲--

ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥

تُوہی گرِہِ تُوہی بن تُوہی گاؤ تُوہی سُن--

ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥

ہےَ نانک نیر نیری--۳--۳--۱۵٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ماتو ہر رنگ ماتو--ا--رہاؤ--

ਉਹੀ ਪੀਓ ਉਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥

اُوہی پِیو اُوہی کھیوٗ گُرہِ دِیوٗ دان کِیوٗ--

ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥

آہوُ سِیوٗ من راتو--١--

ਉਹੀ ਭਾਠੀ ਉਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥

اُوہی بھاٹھی اُوہی پوچا اوہی پیارو اوہی رُوچا--

ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥

من اوہو سُکھ جاتو--٢--

ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥

سہج کیل اند کھیل رہے پھیر بھیٔے میل--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥

نانک گُر سبد پراتو--٣--٤--١٥٧--

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوٗڑی مالوا محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر نام لیہو میتا لیہو آگے بِکھم پنتھ بھَیان--١--رہاوٗ--

ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥

سَیوت سَیوت سدا سیوَ تیرَے سنگ بست ہےَ کال--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥

کر سیوا تُوں سادھ کی ہو کاٹیئے جم جال--ا--

ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥

ہوم جگ تیرتھ کیئے بچ ہوٗمَے بدھے بِکار--

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥

نرک سُرگ دُئے بھُنچنا ہوئے بہُر بہُر اوتار--۲--

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥

سِو پُری برہم اِندر پُری نِہچل کو تھاوٗ ناہِ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

بِن ہر سیوا سُکھ نہی ہو ساقط آوہِ جاہِ--۳--

ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥

جیسو گُر اُپدیسیا مَے تَیسو کہیا پُکار--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥

نانک کہَے سُن رے منا کر کیرتن ہوئے اُدھار--۴--ا--۱۵۸--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوٗڑی مالا محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥

پائیو بال بدُھ سُکھ رے--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہرکھ سوگ ہان مِرت دُوکھ سُکھ چِت سمسر گُر مِلے--ا--رہاؤ--

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥

جوَ لوَ ہوَ کِچھ سوچوَ چِتووَ توَ لوَ دُکھن بھرے--

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥

جوَ کرِپال گُر پُورا بھیٹیا توَ آند سہجے--ا--

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥

جَیتی سِیانپ کرم ہوَ کیئے تیتے بندھ پرے--

ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥

جوَ سادُھو کر مستک دھریو تب ہم مُکت بھیئے--۲--

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥

جوَ لوَ مَیرو مَیرو کرتو توَ لوَ بِکھ گھیرے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥

من تن بُدھ ارپی ٹھاکُر کوَ تب ہم سہج سوئے--۳--

ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥

جوَ لوَ پوٹ اُٹھائی چلیوَ توَ لوَ ڈان بھرے--

ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥

پوٹ ڈار گُر پُورا مِلیا توَ نانک نِربھیئے--۴--ا--۱۵۹--

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی مالا محلّہ ۵--

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥

بھاون تیاگیو ری تیاگیو--

ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥

تیاگیو مَے گُر مِل تیاگیو--

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب سُکھ آنند منگل رس مان گوبِندے آگیو--ا--رہاؤ--

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥

مان ابھیمان دوؤ سمانے مستک ڈار گُر پاگیو--

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥

سنپت ہرکھ نہ آپت دُوکھا رنگ ٹھاکُرے لاگیو--ا--

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥

باس باسری ایکے سُوآمی اُدیان دِرِسٹاگیو--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥

نِربھؤ بھیَے سنت بھرم ڈاریو پُورن سرباگیوُ--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥

جو کِچھ کرتَے کارن کینو من بُرو نہ لاگیو--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥

سادھسنگت پرساد سنتن کےَ سوئیو من جاگیو--۳--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥

جن نانك اوڑ تُہاری پریو آئیو سرناگیوُ--

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥

نام رنگ سہج رس مانے پھِر دُوکھ نہ لاگیو--۴--۲--۱۶۰--

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی مالا محلّہ ۵--

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥

پایا لال رتن من پایا--

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن سیتل من سیتل تھیا ستگور سبد سمایا--۱--رہاؤ--

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥

لاتھی بھُوکھ ترِسن سبھ لاتھی چِنتا سگل بِساری--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥

کر مستک گُر پُورے دھریو من جیتو جگ ساری--۱--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥

ترِپت اگھائے رہے رِد انتر ڈولن تے اب چُوکے--

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥

اکھُٹ کھجانہ ستگور دیا توٹ نہی رے مُوکے--۲--

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

اچرج ایک سُنھو رے بھائی گُر ایسی بُوجھ بُجھائی--

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥

لاہِ پردا ٹھاکُر جوُ بھیٹیو توُ بِسری تات پرائی--۳--

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥

کہیو نہ جائی ایوہ اچمبھو سو جانے جِن چاکھیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥

کہو نانک سچ بھیے بِگاسا گُر نِدھان رِدے لَے راکھیا--۴--۳--۱۶۱--

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی مالا محلّہ ۵--

ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥

اُبرت راجا رام کی سرنی--

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب لوک مایا کے منڈل گِر گِر پرتے دھرنی--۱--رہاؤ--

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥

ساست سِمرِت بید بیچارے مہا پُرکھن ایوَ کہیا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥

بِن ہر بھجن ناہی نِستارا سُوکھ نہ کِنھوں لہیا--۱--

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥

تین بھون کی لکھمی جوری بُوجھت ناہی لہرے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥

بِن ہر بھگت کہا تھِت پاوے پھِرتو پہرے پہرے--۲--

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥

انِک بِلاس کرت من موہن پُورن ہوت نہ کاما--

ਜਲਤੋ ਜਲਤੌ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥

جلتو جلتو کبہو نہ بُوجھت سگل بِرِتھے بِن نامہ--۳--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥

ہر کا نام جپہو میرے میتا اِہے سار سُکھ پُورا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥

سادھسنگت جنم مرن نِوارے نانك جن کی دھُورا--۴--۴--۱۶۲--

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی مالا محلّہ ۵--

ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥

مو کوُ ایہہ بِدھ کو سمجھاوے--

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرتا ہوئے جناوَے--ا--رہاوُ--

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥

انجانت کِچھ انہِ کمانو جپ تپ کچھُو نہ سادھا--

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥

دہ دِس لَے ایوہ من دوُرائیو کوَن کرم کر بادھا--ا--

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥

من تن دھن بھُوم کا ٹھاکُر ہوُ اس کا ایوہ میرا--

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥

بھرم موہ کچھ سُوجھس ناہی ایہہ پَیکھر پئے پَیرا--۲--

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥

تب ایوہ کہا کماون پریا جب ایوہ کچھو نہ ہوتا۔۔

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥

جب ایک نِرنجن نِرنکار پرَبھ سبھ کِچھ آپہِ کرتا۔۔۳۔۔

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥

اپنے کرتب آپے جانَے جِن ایوہ رچن رچایا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥

کہو نانک کرنہار ہےَ آپے ستگور بھرم چُکایا۔۔۴۔۔۵۔۔۱۶۳۔۔

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی مالا محلّہ ۵۔۔

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥

ہر بِن اور کِریا بِرتھے۔۔

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ تپ سنجم کرم کمانے اِہ اورَے مُوسے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

برت نیم سنجم مہہ رہتا تِن کا آڈھ نہ پایا۔۔

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

آگے چلن اوَر ہےَ بھائی اُونہا کام نہ آیا۔۔۱۔۔

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥

تیرتھ نائے ار دھرنی بھرمتا آگے ٹھوَر نہ پاوے۔۔

ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥

اُوہا کام نہ آوے ایہہ بِدھ اوہُ لوگن ہی پتیاوے--٢--

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

چتُر بید مُکھ بچنی اُچرے آگے محل نہ پائیے--

ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥

بوجھے ناہی ایک سُدھاکھر اوہ سگلی جھاکھ جھکھائیے--٣--

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥

نانک کہتو ایوہ بیچارا ج کماوے سو پار گرامی--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥

گُر سیوہُ عر نام دھیاوہو تیاگہو منہو گُمانی--٤--٦--١٦٤--

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ੫ ॥

گوُڑی مالا ٥--

ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥

مادھوُ ہر ہر ہر مُکھ کہیَے--

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم تے کچھُو نہ ہووے سُوآمی جیو راکھو تیوُ رہیئے--ا--رہاؤ--

ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥

کیا کِچھ کرے کِ کرنیَہارا کیا اس ہاتھ بچارے--

ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥

جِت تُم لاوہو تِت ہی لاگا پُورن کھسم ہمارے--ا--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥

کرہو کِرپا سرب کے داتے ایک رُوپ لِو لاوہو--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

نانک کی بیننتی ہر پہہ اپنا نام جپاوہو--۲--۷--١٦٥--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی ماجھ محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥

دین دیال دمودر رایا جیوَ--

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥

کوٹ جنا کر سیوَ لگایا جیوَ--

ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥

بھگت وچھل تیرا بِرد رکھایا جیوَ--

ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

پُورن سبھنی جائی جیوَ--١--

ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥

کیوَ پیکھا پریتم کوَن سُکرنی جیوَ--

ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥

سنتا داسی سیوا چرنی جیوَ--

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥

ایوہ جیوُ وتائی بل بل جائی جیوُ--

ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

تِس نِو نِو لاگوُ پائی جیوُ--٢--

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥

پوتھی پنڈت بید کھوجنتا جیوُ--

ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ہوئے بیراگی تیرتھ ناونتا جیوُ--

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

گیت ناد کیرتن گاونتا جیوُ--

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر نِربھوُ نام دھیائی جیوُ--٣--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥

بھیٔے کِرپال سُوآمی میرے جیوُ--

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥

پتت پوت لگ گُر کے پیرے جیوُ--

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥

بھرم بھوُ کاٹ کیئے نِروَیرے جیوُ--

ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥

گُر من کی آس پُورائی جیوُ--٤--

ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

جِن ناوٗ پایا سو دھنونتا جیوٗ--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

جِن پرَبھ دھیایا سو سوبھاونتا جیوٗ--

ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥

جِس سادھُو سنگت تِس سبھ سُکرنی جیوٗ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥

جن نانک سہج سمائی جیوٗ--۵--ا--۱٦٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ ॥

گوٗڑی محلّہ ۵ ماجھ--

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥

آوٗ ہمارے رام پیارے جیوٗ--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥

رَین دِنس ساس ساس چِتارے جیوٗ--

ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥

سنت دیوٗ سندیسا پَے چرنارے جیوٗ--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

تُدھ بِن کِت بِدھ تریَے جیوٗ--ا--

ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥

سنگ تُمارے مَے کرے انندا جیوٗ--

ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥

ون تِن ترِبھون سُکھ پرمانندا جیوُ--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥

سیج سُہاوی ایوہ من بِگسندا جیوُ--

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

پیکھ درسن ایوہ سُکھ لہیئے جیوُ--٢--

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥

چرن پکھار کری نِت سیوا جیوُ--

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥

پُوجا ارچا بندن دَیوا جیوُ--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥

داسن داس نام جپ لَیوا جیوُ--

ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥

بِنوُ ٹھاکُر پہہ کہیئے جیوُ--٣--

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥

اِچھ پُنّی میری من تن ہرِیا جیوُ--

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥

درسن پیکھت سبھ دُکھ پرہریا جیوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ہر ہر نام جپے جپ تریا جیوُ--

ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥

ایوہ اجر نانکؑ سُکھ سہیۓ جیوُ--۴--۲--۱۶۷--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی ماجھ محلّہ ۵--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥

سُن سُن ساجن من مِت پیارے جیوُ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥

من تن تیرا ایوہ جیوُ بھِ وارے جیوُ--

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥

وِسر ناہی پرَبھ پران ادھارے جیوُ--

ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

سدا تیری سرنائی جیوُ--۱--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥

جس ملیۓ من جیوَے بھائی جیوُ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

گُر پرسادی سو ہر ہر پائی جیوُ--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥

سبھ کِچھ پرَبھ کا پرَبھ کیا جائی جیوُ--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

پرَبھ کوُ صد بل جائی جیوُ--۲--

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥

ایوہ نِدھان جپَے وڈبھاگی جیوٗ--

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥

نام نِرنجن ایک لِو لاگی جیوٗ--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥

گُر پُورا پایا سبھ دُکھ مِٹایا جیوٗ--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥

آٹھ پہر گُن گایا جیوٗ--٣--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥

رتن پدارتھ ہر نام تُمارا جیوٗ--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥

تُوں سچا ساہو بھگت ونجارا جیوٗ--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥

ہر دھن راس سچ واپارا جیوٗ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥

جن نانک صد بلہارا جیوٗ--٤--٣--١٦٨--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوُڑی ماجھ محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥

تُوں میرا بہو مان کرتے تُوں میرا بہو مان--

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جور تُمارے سُکھ وسا سچ سبد نیسان--ا--رہاؤ--

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥

سبھے گلا جاتِیا سُن کےَ چُپ کیا--

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥

کد ہی سُرت نہ لدھِیا مایا موہڑیا--ا--

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥

دئے بُجھارت سارتا سے اکھی ڈِٹھڑیا--

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥

کوئی جے مُورکھ لوبھِیا مُول نہ سُنی کہیا--٢--

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥

اِکس دُہو چہو کیا گنی سبھ اِکت صاد مُٹھی--

ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥

اِک ادھ نائے رسیئڑا کا وِرلی جائے وٹھی--٣--

ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

بھگت سچے در سوہدے اند کرہِ دِن رات--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥

رنگ رتے پرمیسرَے جن نانک تِن بل جات--٤--ا--١٦٩--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਝ ॥

گوڑی محلّہ ۵ مانجھ--

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥

دُکھ بھنجن تیرا نام جی دُکھ بھنجن تیرا نام--

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر آرادھیئے پُورن ستگور گیان--ا--رہاؤ--

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥

جِت گھٹ وسَے پاربرہم سوئی سُہاوا تھاؤ--

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

جم کنکر نیڑ نہ آوئی رسنا ہر گُن گاؤ--ا--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥

سیوا سُرت نہ جانیا نہ جاپَے آرادھ--

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥

اوٹ تیری جگجیونا میرے ٹھاکر اگم اگادھ--۲--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥

بھیئے کرِپال گُسائیا نٹھے سوگ سنتاپ--

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥

تتی واؤ نہ لگئی ستگور رکھے آپ--۳--

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

گُر نارائن دیو گُر گُر سچا سِرجنہار--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥

گُر تُٹھے سبھ کِچھ پایا جن نانک صد بلہار--۴--۲--۱۷۰--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی ماجھ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥

ہر رام رام رام راما--

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ پُورن ہوئے کاما--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥

رام گوبِند جپیدیا ہوآ مُکھ پوِتر--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥

ہر جس سُنیئے جِس تے سوئی بھائی مِتر--ا--

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥

سبھ پدارتھ سبھ پھلا سرب گُنا جِس ماہِ--

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

کیوُ گوبِند منھو وِساریئے جِس سِمرت دُکھ جاہِ--۲--

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥

جِس لڑ لگیئے جیویے بھَوجل پیئیے پار--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥

مِل سادُھو سنگ اُدھار ہوئے مُکھ اُوجل دربار--۳--

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

جیون رُوپ گوپال جس سنت جنا کی راس--

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥

نانک اُبرے نام جپ در سچے ساباس--۴--۳--۱۷۱--

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی ماجھ محلہ ۵--

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

میٹھے ہر گُن گاوٗ جِندُو تُوں میٹھے ہر گُن گاوٗ--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچے سَیتی رتیا مِلیا نِتھاوے تھاوٗ--۱--رہاوٗ--

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ہور صاد سبھ پھِکیا تن من پھِکا ہوئے--

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥

وِن پرمیسر جو کرے پھِٹ سو جیون سوئے--۱--

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

انچل گہہِ کےَ سادھ کا ترنا ایوہ سنسار--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥

پار.برہم آرادھیئے اُدھرَے سبھ پروار--۲--

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥

ساجن بندھ سُمِتر سو ہر نام ہِردَے دئے--

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥

اوَگن سبھ مِٹائے کےَ پراُپکار کرئے--٣--

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥

مال کھجانہ تھیہو گھر ہر کے چرن نِدھان--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥

نانک جاچک در تیرَے پرَبھ تُدھنو منگّے دان--٤--٤--١٧٢--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ گوَڑی محلّہ ٩--

ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥

سادھو من کا مان تِیاگوَ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کام کرودھ سنگت دُرجن کی تا تے اہنِس بھاگوَ--١--رہاؤ--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥

سُکھ دُکھ دونو سم کر جانَے اوَر مان اپمانا--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥

ہرکھ سوگ تے رہَے اتیتا تِن جگ تت پچھانا--١--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥

اُستت نِندا دووَ تیاگَے کھوجَے پد نِربانا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥

جن نانک ایوہ کھیل کٹھن ہے کِنھوں گُرمکھ جانا--۲--۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوُڑی محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥

سادھو رچنا رام بنائی--

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِک بِنسے اِک استھِر مانے اچرج لکھیو نہ جائی--۱--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥

کام کرودھ موہ بس پرانی ہر مُورت بِسرائی--

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥

جھُوٹھا تن ساچا کر مانیو جیَو سُپنا رینائی--۱--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥

جو دیسَے سو سگل بِناسَے جیَو بادر کی چھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥

جن نانک جگ جانیو مِتھیا رہیو رام سرنائی--۲--۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوُڑی محلّہ ۹--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

پرانی کوَ ہر جس من نہی آوے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس مگن رہَے مایا مَے کہو کیَسے گُن گاوَے--ا--رہاؤ--

ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥

پُوت میت مایا ممتا سِیوُ ایہہ بِدھ آپ بندھاوَے--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥

مرِگ ترِسنا جیو جھُوٹھو ایوہ جگ دیکھ طاس اُٹھ دھاوَے--ا--

ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥

بھگت مُکت کا کارن سُوآمی مُوڑ تاہِ بِسراوَے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥

جن نانک کوٹن مَے کوُو بھجن رام کو پاوَے--٢--٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوَڑی محلّہ ٩--

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥

سادھو ایوہ من گہیو نہ جائی--

ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چنچل ترِسنا سنگ بست ہےَ یا تے تھِر نہ رہائی--ا--رہاؤ--

ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥

کٹھن کرودھ گھٹ ہی کے بھیتر جِہہ سُدھ سبھ بِسرائی--

ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥

رتن گیان سبھ کو ہِر لینا تا سِیوُ کچھ نہ بسائی--ا--

ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥

جوگی جتن کرت سبھ ہارے گُنی رہے گُن گائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥

جن نانک ہر بھیٔے دیالا تؤ سبھ بِدھ بن آئی--۲--۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوڑی محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

سادھو گوبِند کے گُن گاوؤ--

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مانس جنم امولک پائیو بِرتھا کاہِ گواوؤ--ا--رہاؤ--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥

پتت پُنیت دِین بندھ ہر سرن تاہِ تُم آوؤ--

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥

گج کو تراس مِٹیو جِہہ سِمرت تُم کاہے بِسراوؤ--ا--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥

تج ابھیمان موہ مایا پھُن بھجن رام چِت لاوؤ--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥

نانک کہت مُکت پنتھ ایوہ گُرمُکھ ہوئے تُم پاوؤ--۲--۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوڑی محلّہ ۹--

ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥

کوُ مائی بھُولیو من سمجھاوے--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بید پُران سادھ مگ سُن کر نِمکھ نہ ہر گُن گاوے--ا--رہاؤ--

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥

دُرلبھ دیہہ پائے مانس کی بِرتھا جنم سِراوے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥

مایا موہ مہا سنکٹ بن تا سِیوُ رُچ اُپجاوے--ا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥

انتر باہر سدا سنگ پرَبھ تا سِیوُ نیہو نہ لاوے--

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥

نانک مُکت تاہے تُم مانہو جِہہ گھٹ رام سماوے--۲--٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوُڑی محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥

سادھو رام سرن بِسراما--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بید پُران پڑے کو ایہہ گُن سِمرے ہر کو نامہ--ا--رہاؤ--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

لوبھ موہ مایا ممتا پھُن اوُ بِکھیئن کی سیوا--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥

ہرکھ سوگ پرسَے جِہہ ناہن سو مُورت ہےَ دَیوا--ا--

ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥

سُرگ نرک امرت بِکھ اے سبھ تیوٗ کنچن ار پَیسہ--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥

اُستت نِندا اے سم جا کےَ لوبھ موہ پھُن تَیسا--۲--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥

دُکھ سُکھ اے بادھے ج ہِہناہن تہ تُم جانؤ گیانی--

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥

نانک مُکت تاہِ تُم مانؤ ایہہ بِدھ کو جو پرانی--۳--۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوَڑی محلّہ ۹--

ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥

من رے کہا بھیو تےَ بوَرا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس اوَدھ گھٹےَ نہی جانےَ بھیو لوبھ سنگ ہوَرا--ا--رہاوٗ--

ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥

جو تن تےَ اپنو کر مانیو ار سُندر گِرہ ناری--

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥

اِن مَیں کچھ تیرو رے ناہن دیکھو سوچ بِچاری--ا--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

رتن جنم اپنو تَے ہارِیو گوبِند گت نہی جانی--

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥

نِمکھ نہ لین بھیو چرنن سِنوٗ بِرتھا اوُدھ سِرانی--٢--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

کہو نانک سوئی نر سُکھییا رام نام گُن گاوَے--

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥

اوُر سگل جگ مایا موہیا نِربھَے پد نہی پاوَے--٣--٨--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

گوُڑی محلّہ ٩--

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥

نر اچیت پاپ تے ڈر رے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دِین دیال سگل بھَے بھنجن سرن تاہِ تُم پر رے--ا--رہاوُ--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥

بید پُران جاس گُن گاوت تا کو نام ہیئے مو دھر رے--

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥

پاون نام جگت مَے ہر کو سِمر سِمر کسمل سبھ ہر رے--ا--

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥

مانس دیہہ بہُر نہ پاوَے کچھُو اُپاوُ مُکت کا کر رے--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

نانک کہت گائے کرُنا مے بھَو ساگر کےَ پار اُتر رے--۲--۹--۲۵۱--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

راگ گوَڑی اسٹپدیا محلّہ ا گوَڑی گُواریری

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُر پرساد--

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نِدھ سِدھ نِرمل نام بیچار--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥

پُورن پُور رہیا بِکھ مار--

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥

ترِکُٹی چھُوٹی بِمل مجھار--

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥

گُر کی مت جیئَ آئی کار--ا--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

اِن بِدھ رام رمت من مانیا--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گیان انجن گُر سبد پچھانیا--ا--رہاؤ--

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

اِک سُکھ مانیا سہج مِلایا--

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

نِرمل بانی بھرم چُکایا--

ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥

لال بھیۓ سُوہا رنگ مایا--

ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥

ندر بھئی بِکھ ٹھاک رہایا--۲--

ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥

اُلٹ بھئی جیوَت مر جاگیا--

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥

سبد روے من ہر سِیُو لاگیا--

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥

رس سنگریہہ بِکھ پرہر تیاگیا--

ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥

بھاۓ بسے جم کا بھوُ بھاگیا--۳--

ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

صاد رہے بادں اہنکارا--

ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥

چِت ہر سِیُو راتا حُکم اپارا--

ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥

جات رہے پت کے آچارا--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥

درِسٹ بھئی سُکھ آتم دھارا--۴--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥

تُجھ بِن کوئے نہ دیکھوُ میت--

ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥

کِس سیوُ کِس دیوُ چیت--

ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

کِس پُوچھوُ کِس لاگوُ پائے--

ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

کِس اُپدیس رہا لِو لائے--۵--

ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

گُر سیوی گُر لاگوُ پائے--

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

بھگت کری راچو ہر نائے--

ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥

سِکھیا دِیکھیا بھوجن بھاوُ--

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥

حکم سنجوگی نِج گھر جاوُ--٦--

ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥

گرب گتں سُکھ آتم دھیانا--

ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

جوت بھئی جوتی ماہِ سمانا--

ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥

لِکھت مِٹے نہی سبد نیسانا--

ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥

کرتا کرنا کرتا جانا--۷--

ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥

نہ پنڈت نہ چتُر سِیانا--

ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

نہ بھُولو نہ بھرم بھُلانا--

ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

کتھوَ نہ کتھنی حُکم پچھانا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥

نانک گُرمت سہج سمانا--۸--ا--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی گُواریری محلّہ ا--

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥

من کُنچر کایا اُدیانَے--

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥

گُر انکس سچ سبد نیسانَے--

ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥

راج دُوارے سوبھ سو مانے--ا--

ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥

چتُرائی نہ چینیا جائے--

ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن مارے کیوٗ قیمت پائے--ا--رہاوٗ--

ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥

گھر مہہ امرِت تسکر لیئی--

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥

نّناکار نہ کوئے کریئی--

ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥

راکھَے آپ وڈیائی دیئی--۲--

ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥

نیل انیل اگن اِک ٹھائی--

ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

جل نِوری گُر بُوجھ بُجھائی--

ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥

من دے لیا رَہس گُن گائی--۳--

ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥

جیسا گھر باہر سو تَیسا--

ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥

بَیس گُپھا مہہ آکھؤ کیَسا۔۔

ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥

ساگر ڈُوگر نِربھؤ ایسا۔۔۴۔۔

ਮੂਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥

مُوئے کؤ کہو مارے کؤن۔۔

ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥

نِڈرے کؤ کیَسا ڈر کوَن۔۔

ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥

سبد پچھانَے تینے بھؤن۔۔۵۔۔

ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥

جِن کہیا تِن کہن وکھانیا۔۔

ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥

جِن بُوجھیا تِن سہج پچھانیا۔۔

ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥

دیکھ بیچار میرا من مانیا۔۔٦۔۔

ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥

کیرت صُورت مُکت اِک نائی۔۔

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

تہی نِرنجن رہیا سمائی۔۔

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥

نِج گھر بیاپ رہیا نِج ٹھائی--۷--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

اُستت کرہِ کیتے مُن پریت--

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥

تن من سُوچے ساچ سو چیت--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥

نانک ہر بھج نیتا نیت--۸--۲--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ا--

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥

نہ من مَرے نہ کارج ہوئے--

ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥

من وس دُوتا دُرمت دوئے--

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥

من مانے گُر تے اِک ہوئے--ا--

ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥

نِرگُن رام گُنہہ وس ہوئے--

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ نِوار بیچارے سوئے--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥

من بھُولو بہو چِتَے وِکار۔۔

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥

من بھُولو سِر آوے بھار۔۔

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥

من مانے ہر ایکنکار۔۔۲۔۔

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

من بھُولو مایا گھر جائے۔۔

ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥

کام بِرُودھوَ رہَے نہ ٹھائے۔۔

ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥

ہر جھج پرَانی رسن رسائِے۔۔۳۔۔

ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥

گَیور حیور کَنچن سُت ناری۔۔

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥

بہو چِنتا پِڑ چالَے ہاری۔۔

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥

جُوئے کھیلن کاچی ساری۔۔۴۔۔

ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥

سنپوَ سنچی بھئے وِکار۔۔

ਹਰਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥

ہرکھ سوک اُبھے دروار--

ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥

سُکھ سہجے جپ رِدَے مُرار--۵--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ندر کرے تا مَیل مِلائے--

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

گُن سنگریہہ اوَگن سبد جلائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥

گُرمکھ نام پدارتھ پائے--۶--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥

بِن ناوَے سبھ دُوکھ نِواس--

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥

منمکھ مُوڑ مایا چِت واس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥

گُرمکھ گیان دھُر کرم لِکھیاس--۷--

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥

من چنچل دھاوت پھُن دھاوَے--

ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ساچے سُوچے میل نہ بھاوے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥

نانک گُرمکھ ہر گُن گاوے--۸--۳--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی گُواریری محلّہ ا--

ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ہوَمَے کرتیا نہ سُکھ ہوئے--

ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

منمت جھُوٹھی سچا سوئے--

ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥

سگل بِگوُتے بھاوے دوئے--

ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

سو کماوے دھُر لکھیا ہوئے--ا--

ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥

ایسا جگ دیکھیا جُوآری--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ سُکھ ماگَے نام بِساری--ا--رہاؤ--

ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

اِدسٹ دِسَے تا کہیا جائے--

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

بِن دیکھے کہنا بِرتھا جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُرمُکھ دیسَے سہج سُبھائِے--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

سیوا سُرت ایک لِو لائِے--٢--

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥

سُکھ مانگت دُکھ آگل ہوئے--

ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥

سگل وِکاری ہار پروئِے--

ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ایک بِنا جھُوٹھے مُکت نہ ہوئے--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥

کر کر کرتا دیکھے سوئے--٣--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ترِسنا اگن سبد بُجھائے--

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

دُوجا بھرم سہج سُبھائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥

گُرمتی نام رِدَے وسائے--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥

ساچی بانی ہر گُن گائے--۴--

ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥

تن مہہ ساچو گُرمکھ بھاؤ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥

نام بِنا ناہی نج ٹھاؤ--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥

پریم پرائن پریتم راؤ--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥

ندر کرے تا بوجھَے ناؤ--۵--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥

مایا موہ سرب جنجالا--

ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥

منمُکھ کُچیل کُچھِت بِکرالا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥

ستگور سیوے چُوکَے جنجالا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥

امرِت نام سدا سُکھ نالہ--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُرمکھ بوجھَے ایک لِو لائے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥

نج گھر واسَے ساچ سمائے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

جمّن مرنا ٹھاک رہائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥

پُورے گُر تے ایہہ مت پائے--۷--

ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥

کتھنی کتھوَ نہ آوے اور--

ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥

گُر پُچھ دیکھیا ناہی در ہور--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

دُکھ سُکھ بھانَے تِسَے رجائے--

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥

نانک نیچ کہَے لِو لائے--۸--۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥

دُوجی مایا جگت چِت واس--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥

کام کرودھ اہنکار بِناس--ا--

ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

دُوجا کوَن کہا نہی کوئی--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ مہہ ایک نرنجن سوئی--ا--رہاؤ--

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥

دُوجی دُرمت آکھے دوئے--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥

آوے جائے مر دُوجا ہوئے--۲--

ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥

دھرن گگن نہہ دیکھوٗ دوئے--

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥

ناری پُرکھ سبائی لوئے--۳--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥

رِو سس دیکھوٗ دیپک اُجیالا--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥

سرب نِرنتر پریتم بالا--۴--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

کر کِرپا میرا چِت لایا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥

ستگور مو کوٗ ایک بجھایا--۵--

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

ایک نِرنجن گُرمکھ جاتا--

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥

دُوجا مار سبد پچھاتا--٦--

ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥

ایکو حُکم ورتَے سبھ لوئی--

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥

ایکس تے سبھ اوپت ہوئی--٧--

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥

راہ دووَے کھسم ایکو جان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥

گُر کَے سبد حُکم پچھان--٨--

ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

سگل رُوپ ورن من ماہی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥

کہو نانک ایکو صالاحی--٩--٥--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی محلّہ ا--

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥

ادھیاتم کرم کرے تا ساچا--

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥

مُکت بھید کیا جانَے کاچا--ا--

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ایسا جوگی جُگت بیچارے--

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پنچ مار ساچ اُر دھارے--ا--رہاؤ--

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥

جِس کےَ انتر ساچ وساوے--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

جوگ جُگت کی قیمت پاوے--٢--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥

رَوِ سس ایکو گِرہ اُدیانےَ--

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥

کرنی کیرت کرم سمانےَ--٣--

ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥

ایک سبد اِک بھِکھیا ماگےَ--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥

گیان دھیان جُگت سچ جاگےَ--٤--

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥

بھےَ رچ رہےَ نہ باہر جائے--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

قیمت کوَن رہےَ لِو لائے--٥--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

آپے میلے بھرم چُکائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥

گُر پرساد پرم پد پائے--٦--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُر کی سیوا سبد وِچار--

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥

ہوٗمَے مارے کرنی سار--٧--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥

جپ تپ سنجم پاٹھ پُران--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥

کہو نانک اپرمپر مان--٨--٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥

کھِما گہی برَت سیل سنتوکھ--

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥

روگ نہ بیاپَے نہ جم دوکھ--

ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥

مُکت بھئے پربھ رُوپ نہ ریکھ--ا--

ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥

جوگی کوُ کیَسا ڈر ہوئے۔۔

ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رُوکھ بِرکھ گِرہِ باہر سوئے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥

نِربھوُ جوگی نِرنجن دھیاوَے۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

اندِن جاگَے سچ لِو لاوَے۔۔

ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

سو جوگی میرَے من بھاوے۔۔۲۔۔

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥

کال جال برہم اگنی جارے۔۔

ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

جرا مرن گت گرب نِوارے۔۔

ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

آپ ترَے پِتری نِستارے۔۔۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥

ستگور سیوے سو جوگی ہوئے۔۔

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥

بھَے رچ رہَے سو نِربھوُ ہوئے۔۔

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥

جیسا سیوَے تَیسو ہوئے--۴--

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥

نر نِہکیول نِربھوَ ناوَ--

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

اناتھ ناتھ کرے بل جاوَ--

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥

پُنرپ جنم ناہی گُن گاوَ--۵--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

انتر باہر ایکو جانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُر کےَ سبدے آپ پچھانَے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥

ساچےَ سبد در نیسانَے--۶--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

سبد مَرے تِس نِج گھر واسا--

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥

آوےَ نہ جاوَے چُوکَے آسا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥

گُر کےَ سبد کمل پرگاسا--۷--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥

جو دیسَے سو آس نِراسا۔۔

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥

کام کرودھ بِکھ بھُوکھ پیاسا۔۔

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥

نانک بِرلے مِلہہ اُداسا۔۔۸۔۔۷۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوَڑی محلّہ ا۔۔

ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ایسو داس مِلَے سُکھ ہوئی۔۔

ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥

دُکھ وِسرَے پاوَے سچ سوئی۔۔ا۔۔

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥

درسن دیکھ بھئی مت پُوری۔۔

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اٹھسٹھ مجن چرنہ دھُوری۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥

نیتر سنتوکھے ایک لِو تارہ۔۔

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥

جہوا سُوچی ہر رس سارا۔۔۲۔۔

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥

سچ کرنی ابھ انتر سیوا--

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥

من ترِپتاسیا الکھ ابھیوا--٣--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥

جہ جہ دیکھوَ تہ تہ ساچا--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥

بِن بوجھے جھگرت جگ کاچا--٤--

ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

گُر سمجھاوَے سوجھی ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئی--٥--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥

کر کِرپا راکھہو رکھوالے--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥

بِن بوجھے پسُو بھیَے بیتالے--٦--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥

گُر کہیا اور نہی دُوجا--

ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥

کِس کہو دیکھ کروَ ان پُوجا--٧--

ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥

سنت ہیت پرَبھ ترِبھون دھارے--

ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥

آتم چینَے سو تت بیچارے--٨--

ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥

ساچ رِدَے سچ پریم نِواس--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥

پرنوِت نانک ہم تا کے داس--٩--٨--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥

برہمَے گرب کیا نہی جانیا--

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

بید کی بِپت پڑی پچھُتانیا--

ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

جہ پرَبھ سِمرے تہی من مانیا--ا--

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥

ایسا گرب بُرا سنسارے--

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جس گُر مِلَے تِس گرب نِوارے--ا--رہاؤ--

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

بل راجا مایا اہنکاری--

ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥

جگن کرَے بہو بھار اپھاری--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥

بِن گُر پُوچھے جائے پیاری--۲--

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥

ہریچند دان کرَے جس لیوَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥

بِن گُر انت نہ پائے ابھیوے--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥

آپ بھُلائے آپے مت دیوَے--۳--

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥

دُرمت ہرناکھس دُراچاری--

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥

پرَبھ نارائن گرب پرہاری--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥

پرہلاد اُدھارے کِرپا دھاری--۴--

ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥

بھُولو راون مُگدھ اچیت--

ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥

لُوٹی لنکا سیس سمیت۔۔

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥

گرب گیا بِن ستگور ہیت۔۔۵۔۔

ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥

سہسباحُو مدھ کیٹ مہکھاسا۔۔

ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥

ہرناکھس لے نکھُو بِدھاسا۔۔

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥

دَیت سنگھارے بِن بھگت ابھیاسا۔۔٦۔۔

ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥

جراسندھ کالجُمن سنگھارے۔۔

ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥

رکتبیج کالنَیم بِدارے۔۔

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥

دَیت سنگھار سنت نِستارے۔۔۷۔۔

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

آپے ستگور سبد بیچارے۔۔

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥

دُوجے بھائے دَیت سنگھارے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥

گُرمکھ ساچ بھگت نِستارے--۸--

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

بُوڈا دُرجودھن پت کھوئی--

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

رام نہ جانیا کرتا سوئی--

ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥

جن کوُ دُوکھ پچےَ دُکھ ہوئی--۹--

ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

جنمیجےَ گُر سبد نہ جانیا--

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥

کیوُ سُکھ پاوَے بھرم بھُلانیا--

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥

اِک تِل بھُولے بہُر پچھتانیا--۱۰--

ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

کنس کَیس چانڈُور نہ کوئی--

ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

رام نہ چینیا اپنی پت کھوئی--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥

بِن جگدیس نہ راکھے کوئی--۱۱--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥

بِن گُر گرب نہ میٹیا جائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

گُرمت دھرم دھیرج ہر نائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥

نانک نام مِلَے گُن گائے--۱۲--۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی محلّہ ۱--

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥

چوآ چندن انک چڑاووَ--

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥

پاٹ پٹمبر پہر ہڈھاووَ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥

بِن ہر نام کہا سُکھ پاووَ--۱--

ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥

کیا پہروَ کیا اوڈھ دِکھاووَ--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن جگدیس کہا سُکھ پاووَ--۱--رہاؤ--

ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥

کانی کُنڈل گل موتیئن کی مالا--

ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥

لال نِہالی پھُول گُلالا--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥

بِن جگدیس کہا سُکھ بھالا--٢--

ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

نَین سلونی سُندر ناری--

ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

کھوڑ سیگار کرَے ات پیاری--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥

بِن جگدیس بھجے نِت کھُواری--٣--

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥

در گھر محلّہ سیج سُکھالی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥

اہنِس پھُول بِچھاوے مالی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥

بِن ہر نام سو دیہہ دُکھالی--٤--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥

حَیور گَیور نیجے واجے--

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥

لسکر نیب کھواسی پاجے--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥

بِن جگدیس جھُوٹھے دِواجے--۵--

ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥

سِدھ کہاوءُ رِدھ سِدھ بلاوءُ--

ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥

تاج کُلہ سِر چھتر بناوءُ--

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥

بِن جگدیس کہا سچ پاوءُ--٦--

ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥

کھان مُلوک کہاوءُ راجا--

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥

ابے تبے کُوڑے ہےَ پاجا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥

بِن گُر سبد نہ سوَرس کاجا--٧--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥

ہوَمےَ ممتا گُر سبد وِساری--

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

گُرمت جانیا رِدَے مُراری--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥

پرنوتِ نانک سرن تُماری--۸--۱۰--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا۔۔

ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥

سیوا ایک نہ جانس اورے۔۔

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥

پرپنچ بیادھ تیاگَے کوَرے۔۔

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥

بھائے ملَے سچ ساچے سچ رے۔۔ا۔۔

ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥

ایسا رام بھگت جن ہوئی۔۔

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُن گائے ملَے مل دھوئی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥

اُوندھو کوَل سگل سناررَے۔۔

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥

دُرمت اگن جگت پرجارَے۔۔

ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥

سو اُبرَے گُر سبد بیچارَے۔۔۲۔۔

ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥

بھرِنگ پتنگ کُنچر ار مینا۔۔

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥

مرِگ مرَے سہِ اپنا کینہ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥

ترِسنا راچ تت نہی بینا--۳--

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

کام چِتَے کامن ہِتکاری--

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥

کرودھ بِناسَے سگل وِکاری--

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥

پت مت کھووہِ نام وِساری--۴--

ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥

پر گھر چیت منمکھ ڈولائے--

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥

گل جیوری دھندَھے لپٹائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥

گُرمکھ چھُوٹس ہر گُن گائے--۵--

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥

جیِو تن بِدھوا پر کوَ دیئی--

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥

کام دام چِت پر وس سیئی--

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥

بِن پِر ترِپت نہ کبہُوں ہوئی--٦--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥

پڑ پڑ پوتھی سِمرِت پاٹھا--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥

بید پُران پڑَے سُن تھاٹا--

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥

بِن رس راتے من بہو ناٹا--٧--

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥

جیِو چاترِک جل پریم پیاسا--

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥

جیِو مینا جل ماہِ اُلاسا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥

نانک ہر رس پی ترِپتاسا--٨--١١--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی محلّہ ١--

ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥

ہٹھ کر مرَے نہ لیکھَے پاوَے--

ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥

ویس کرَے بہو بھسم لگاوَے--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥

نام بِسار بہُر پچھتاوے--ا--

ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥

تُوں من ہر جیو تُوں من سُوکھ--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِسار سہیہ جم دُوکھ--ا--رہاؤ--

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥

چوآ چندن اگر کپُور--

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥

مایا مگن پرم پد دُور--

ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥

نام بِساریَے سبھ کُوڑو کُور--۲--

ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥

نیجے واجے تخت سلام--

ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥

ادھکی ترِسنا ویاپَے کام--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥

بِن ہر جاچے بھگت نہ نام--۳--

ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥

واد اہنکار ناہی پرَبھ میلہ--

ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥

من دے پاوہِ نام سُوہیلا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥

دُوجے بھائے اگیان دُہیلا--۴--

ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥

بِن دم کے سَودا نہی ہاٹ--

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥

بِن بوہتھ ساگر نہی واٹ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥

بِن گُر سیوے گھاٹے گھاٹ--۵--

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥

تِس کؤ واہو واہو جے واٹ دِکھاوَے--

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

تِس کؤ واہو واہو جے سبد سُناوَے--

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥

تِس کؤ واہو واہو جے مَیل مِلاوَے--٦--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥

واہو واہو تِس کؤ جِس کا ایوہ جیؤ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

گُر سبدی متھ امرت پیو--

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥

نام وڈائی تُدھ بھانے دِیوٗ--۷--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥

نام بِنا کیوٗ جیوا مائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥

اندِن جپت رہوٗ تیری سرنائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥

نانک نام رتے پت پائے--۸--۱۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ۱--

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥

ہوَمے کرت بھیکھی نہی جانیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

گُرمکھ بھگت وِرلے من مانیا--۱--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥

ہوَ ہوَ کرت نہی سچ پائیے--

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَمے جائے پرم پد پائیے--۱--رہاوٗ--

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥

ہوَمے کر راجے بہو دھاوہِ--

ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥

ہئُمےَ کھپہِ جنم مر آوہِ--٢--

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥

ہئُمےَ نِورے گُر سبد ویچارے--

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥

چنچل مت تیاگےَ پنچ سنگھارے--٣--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥

انتر ساچ سہج گھر آوہِ--

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥

راجن جان پرم گت پاوہِ--٤--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

سچ کرنی گُر بھرم چُکاوے--

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥

نِربھو کےَ گھر تاڑی لاوے--٥--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥

ہو ہو کر مرنا کیا پاوے--

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥

پُورا گُر بھیٹے سو جھگر چُکاوے--٦--

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥

جیتی ہےَ تیتی کہو ناہی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥

گُرمکھ گیان بھیٹ گُن گاہی--۷--

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥

ہوُمَے بندھن بندھ بھواوے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥

نانک رام بھگت سُکھ پاوَے--۸--۱۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوَڑی محلّہ ا--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

پرتھمے برہما کالَے گھر آیا--

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥

برہم کمل پیال نہ پایا--

ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥

آگیا نہی لینی بھرم بھُلایا--ا--

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥

جو اُپجَے سو کال سنگھارِیا--

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم ہر راکھے گُر سبد بیچاریا--ا--رہاوَ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥

مایا موہے دَیوی سبھ دَیوا--

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

کال نہ چھوڑے بِن گُر کی سیوا--

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥

اوہُ اِبناسی الکھ ابھیوا--٢--

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥

سُلطان کھان بادساہ نہی رہنا--

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥

نامہو بھُولَے جم کا دُکھ سہنا--

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥

مَے دھر نام جیئو راکھو رہنا--٣--

ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥

چوَدھری راجے نہی کِسےَ مُقام--

ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥

ساہ مرِہ سنچِہ مایا دام--

ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥

مَے دھن دیجَے ہر امرِت نام--٤--

ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥

رَیَت مہر مُکدم سِقدارے--

ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥

نِہچل کوئے نہ دِسَے سناررَے--

ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥

اپھریو کال کُوڑ سِر مارے--۵--

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

نِہچل ایک سچا سچ سوئی--

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

جِن کر ساجی تِنہہ سبھ گوئی--

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥

اوہُ گُرمکھ جاپَے تاں پت ہوئی--٦--

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥

قاجی سَیکھ بَھیکھ فقیرا--

ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥

وڈے کہاوہَ ہئُمَے تن پیرا--

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥

کال نہ چھوڈے بِن ستگور کی دھیرا--۷--

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥

کال جال جہوا ار نَینی--

ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥

کانی کال سُنے بِکھ بَینی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥

بِن سبدَے مُوٹھے دِن رینی--۸--

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ہِردَے ساچ وسَے ہر نائے--

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

کال نہ جوہِ سکَے گُن گائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥

نانک گُرمُکھ سبد سمائے--۹--۱۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی محلّہ ا--

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥

بولہِ ساچ مِتھیا نہی رائی--

ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

چالہِ گُرمُکھ حُکم رجائی--

ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥

رہہ اتیت سچے سرنائی--ا--

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥

سچ گھر بیسَے کال نہ جوہَے--

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منمکھ کوٗ آوت جاوت دُکھ موہَے--ا--رہاوٗ--

ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥

اپیوٗ پیئوٗ اَکتھ کتھ رہیئے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥

نِج گھر بَیس سہج گھر لہیئَے--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥

ہر رس ماتے ایہو سُکھ کہیئَے--۲--

ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥

گُرمت چال نِہچل نہی ڈولَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

گُرمت ساچ سہج ہر بولَے--

ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥

پیوَے امرِت تت وِرولَے--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥

ستگور دیکھیا دِیکھیا لینی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥

من تن ارپیو انتر گت کینی--

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥

گت مِت پائی آتم چینی--۴--

ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥

بھوجن نام نِرنجن سار--

ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

پرم ہنس سچ جوت اپار--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥

جہ دیکھوَ تہہ ایکنکار--۵--

ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥

رہے نِرالم اَیکا سچ کرنی--

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥

پرم پد پایا سیوا گُر چرنی--

ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥

من تے من مانیا چُوکی اہں بھرَمنی--٦--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥

ان بِدھ کوَن کوَن نہی تاریا--

ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

ہر جس سنت بھگت نِستاریا--

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥

پرَبھ پائے ہم اور نہ بھاریا--٧--

ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

ساچ محل گُر الکھ لکھایا--

ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥

نِہچل محل نہی چھایا مایا--

ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥

ساچ سنتوکھے بھرم چُکایا--٨--

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

جِن کے من وسیا سچ سوئی۔۔

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

تِن کی سنگت گُرمکھ ہوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥

نانک ساچ نام مل کھوئی۔۔۹۔۔۱۵۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوئڑی محلّہ ا۔۔

ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥

رام نام چِت راپَے جا کا۔۔

ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥

اُپجمپ درسن کیجَے تا کا۔۔ا۔۔

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

رام نہ جپہو ابھاگ تُمارا۔۔

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جُگ جُگ داتا پرَبھ رام ہمارا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥

گُرمت رام جپَے جن پُورا۔۔

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥

تِت گھٹ انہت باجے تُورا۔۔۲۔۔

ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥

جو جن رام بھگت ہر پیار--

ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥

سے پرَبھ راکھے کِرپا دھار--٣--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

جِن کےَ ہِردَے ہر ہر سوئی--

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥

تِن کا درس پرس سُکھ ہوئی--٤--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥

سرب جیا مہہ ایکو روَے--

ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥

منمُکھ پھِراھنکاری جونی بھوَے--٥--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥

سو بوجھَے جو ستگور پائے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥

ہوئمَے مارے گُر سبدے پائے--٦--

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥

اردھ اُردھ کی سندھ کیوُ جانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥

گُرمُکھ سندھ ملَے من مانے--٧--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥

ہم پاپی نِرگُن کوُ گُن کریئَے--

ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥

پرَبھ ہوئے دیال نانک جن تریئَے--۸--۱٦--

ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥

سولہ اسٹپدیا گُواریری گوئڑی کیا--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧

گوئڑی بیراگن محلّہ ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥

جِیُو گائی کوُ گوئلی راکھہ کر سارا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥

اہنِس پالہِ راکھ لیہِ آتم سُکھ دھارا--۱--

ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

اِت اُت راکھہو دِین دیالا--

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

توُ سرناگت ندر نِہالا--۱--رہاوُ--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

جہہ دیکھوُ تہہ رَوِ رہے رکھ راکھنہارا--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥

تُوں داتا بھگتا تُوںہے تُوں پران ادھارا--٢--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥

کِرت پیا ادھ اُوردھی بِن گیان بیچارا--

ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥

بِن اُپما جگدیس کی بِنسے نہ اندھیارا--٣--

ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

جگ بِنست ہم دیکھیا لوبھے اہنکارا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

گُر سیوا پرَبھ پایا سچ مُکت دُوارا--٤--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥

نِج گھر محل اپار کو اپرمپر سوئی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥

بِن سبدَے تھِر کو نہی بُوجھے سُکھ ہوئی--٥--

ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥

کیا لَے آیا لے جائ کیا پھاسہِ جم جالا--

ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥

ڈول بدھا کس جیوَری آکاس پتالا--٦--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥

گُرمت نام نہ ویسرَے سہجے پت پائیَے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥

انتر سبد نِدھان ہےَ مِل آپ گوَاییَٔ--٧--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ندر کرے پرَبھ آپنی گُن انک سماوے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥

نانک میل نہ چُوکئی لاہا سچ پاوے--٨--ا--١٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوڑی محلّہ ا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥

گُر پرسادی بُوجھ لے توَ ہوئے نِبیرا--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥

گھر گھر نام نِرنجنا سو ٹھاکُر میرا--ا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

بِن گُر سبد نہ چھُوٹیے دیکھو وِچارا--

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے لکھ کرم کماوہی بِن گُر اندھیارا--ا--رہاوُ--

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥

اندھے عقلی باہرے کیا تِن سِیوُ کہیَٔے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥

بِن گُر پنتھ نہ سُوجھئی کِت بِدھ نِربہیئے--٢--

ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥

کھوٹے کوُ کھرا کہےَ کھرے سار نہ جانےَ--

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥

اندھے کا ناوُ پارکھُو کلی کال وِڈانےَ--٣--

ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥

سُوتے کوُ جاگت کہےَ جاگت کوُ سُوتا--

ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥

جیوَت کوُ مُوآ کہےَ مُوئے نہی روتا--٤--

ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥

آوت کوُ جاتا کہےَ جاتے کوُ آیا--

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥

پر کی کوُ اپنی کہےَ اپنو نہی بھایا--٥--

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥

میٹھے کوُ کوڑا کہےَ کڑُوئے کوُ میٹھا--

ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥

راتے کی نِندا کرہِ ایسا کل مہہ ڈیٹھا--٦--

ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥

چیری کی سیوا کرہِ ٹھاکر نہی دیسےَ--

ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥

پوکھر نیر وِرولیۓَ ماکھن نہی ریسےَ--٧--

ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥

اس پد جو ارتھائے لئے سو گُورُو ہمارا--

ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥

نانک چینَے آپ کؤ سو اپر اپارا--۸--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥

سبھ آپے آپ ورتدا آپے بھرمایا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥

گُر کِرپا تے بوجھیئے سبھ برہم سمایا--۹--۲--۱۸--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

راگ گوڑی گُواریری محلّہ ۳ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

من کا سُوتک دُوجا بھاؤ--

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥

بھرمے بھُولے آوؤ جاؤ--۱--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥

منمکھ سُوتک کبہِ نہ جائے--

ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جچر سبد نہ بھیجَے ہر کَے نائے--۱--رہاؤ--

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥

سبھو سُوتک جیتا موہ آکار--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥

مر مر جمّے وارو وار--٢--

ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥

سُوتک اگن پؤنے پانی ماہِ--

ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥

سُوتک بھوجن جیتا کِچھ کھاہِ--٣--

ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥

سُوتک کرم نہ پُوجا ہوئے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥

نام رتے من نِرمل ہوئے--٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥

ستگور سیویئے سُوتک جائے--

ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥

مَرے نہ جنمے کال نہ کھائِے--٥--

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥

ساست سِمرِت سودھ دیکھو کوئے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

وِن ناوَے کو مُکت نہ ہوئے--٦--

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

جُگ چارے نام اُتم سبد بیچار--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥

کل مہہ گُرمکھ اُترس پار--۷--

ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ساچا مَرے نہ آوے جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥

نانک گُرمکھ رہے سمائے--۸--۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

گُرمکھ سیوا پران ادھارا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥

ہر جیوٗ راکھو ہِردے اُر دھارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥

گُرمکھ سوبھا ساچ دُوارا--۱--

ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥

پنڈت ہر پڑ تجھوٗ وِکارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ بھوٗجل اُترہو پارا--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥

گُرمکھ وِچھوہ ہوُمَے جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

گُرمکھ مَیل نہ لاگَے آئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

گُرمکھ نام وسَے من آئے--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ کرم دھرم سچّ ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥

گُرمکھ اہنکار جلائے دوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

گُرمکھ نام رتے سُکھ ہوئی--٣--

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥

آپنا من پربودھہو بوجھہو سوئی--

ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥

لوک سمجھاوہو سُنے نہ کوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥

گُرمکھ سمجھہُ سدا سُکھ ہوئی--٤--

ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

منمکھ ڈنپھ بہت چتُرائی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

جو کچھ کماوے سو تھائے نہ پائی--

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥

آوے جاوے ٹھور نہ کائی--۵--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

منمکھ کرم کرے بہت ابھیمانا--

ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥

بگ جیو لائے بہے نِت دھیانا--

ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥

جم پکڑیا تب ہی پچھتانا--٦--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

بن ستگور سیوے مکت نہ ہوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

گُر پرسادی ملے ہر سوئی--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥

گُر داتا جُگ چارے ہوئی--۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرمکھ جات پت نامے وڈیائی--

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥

سائر کی پُتری بِدار گوائی--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥

نانک بِن ناوے جھوٹھی چتُرائی--۸--۲--

ਗਉੜੀ ਮਃ ੩ ॥

گوئڑی م: ۳--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥

اس جُگ کا دھرم پڑہو تُم بھائی--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

پُورے گُر سبھ سوجھی پائی--

ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥

ایتھے اگَے ہر نام سکھائی--ا--

ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

رام پڑہو من کرہو بیچار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی مَیل اُتار--ا--رہاؤ--

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

واد وِرودھ نہ پایا جائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

من تن پھیکا دُوجے بھائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

گُر کےَ سبد سچ لِو لائے--۲--

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ہئُمےَ میلا ایوہ سنسارا--

ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

نِت تیرتھ ناوَے نہ جائےَ اہنکارا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥

بِن گُر بھیٹے جم کرے کھُوآرا--۳--

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥

سو جن ساچا جے ہئُمےَ مارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥

گُر کےَ سبد پنچ سنگھارے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥

آپ ترَے سگلے کُل تارے--۴--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

مایا موہِ نٹ باجی پائی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥

منمکھ اندھ رہے لپٹائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

گُرمکھ الِپت رہے لِو لائی--۵--

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

بہتے بھیکھ کرَے بھیکھدھاری--

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

انتر تِسنا پھِرے اھنکاری--

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥

آپ نہ چینے باجی ہاری--٦--

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥

کاپڑ پہر کرے چتُرائی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

مایا موہِ ات بھرم بھُلائی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥

بِن گُر سیوے بہت دُکھ پائی--٧--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

نام رتے سدا بیراگی--

ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

گِرہی انتر ساچ لِو لاگی--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥

نانک ستگور سیوہِ سے وڈبھاگی--٨--٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلہ ٣--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥

برہما مُول وید ابھیاسا--

ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥

تِس تے اُپجے دَیو موہ پیاسا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥

تِرےَ گُن بھرمے ناہی نِج گھر واسا--ا--

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ہم ہر راکھے ستگورو مِلایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن بھگت ہر نام دِرڑایا--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥

تِرےَ گُن بانی برہم جنجالا--

ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥

پڑ واد وکھانہہ سِر مارے جمکالا--

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥

تت نہ چینہِ بنہِ پنڈ پرالا--۲--

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

منمکھ اگیان کُمارگ پائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ہر نام بِساریا بہو کرم دِرڑائے--

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥

بھَوجل ڈُوبے دُوجے بھائے--۳--

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

مایا کا مُحتاج پنڈت کہاوے--

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

بِکھیا راتا بہت دُکھ پاوے--

ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥

جم کا گل جیوڑا نِت کال سنتاوے--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

گُرمکھ جمکال نیڑ نہ آوے--

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥

ہوَمےَ دُوجا سبد جلاوے--

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥

نامے راتے ہر گُن گاوے--۵--

ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

مایا داسی بھگتا کی کار کماوے--

ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥

چرنی لاگے تا محل پاوے--

ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥

صد ہی نِرمل سہج سماوے--٦--

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥

ہر کتھا سُنہہ سے دھنوَنت دِسہہ جگ ماہی--

ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥

تِن کوُ سبھ نِوہِ اندِن پُوج کراہی--

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥

سہجے گُن رَوہِ ساچے من ماہی--۷--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

پُورَے ستگور سبد سُنایا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ترِےَ گُن میٹے چوُتھے چِت لایا--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥

نانک ہوُمےَ مار برہم مِلایا--۸--۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوُڑی محلّہ ۳--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥

برہما وید پڑَے واد وکھانَے--

ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

انتر تامس آپ نہ پچھانَے--

ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

تا پرَبھ پائے گُر سبد وکھانَے--۱--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥

گُر سیوا کروُ پھِر کال نہ کھائِے--

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منمکھ کھادھے دُوجے بھائے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥

گُرمکھ پرَانی اپرادھی سیدھے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥

گُر کےَ سبد انتر سہج ریدھے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥

میرا پرَبھ پایا گُر کےَ سبد سیدھے--۲--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ستگور میلے پرَبھ آپ مِلائے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

میرے پرَبھ ساچے کےَ من بھائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥

ہر گُن گاوہِ سہج سُبھائے--۳--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

بِن گُر ساچے بھرم بھُلائے--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥

منمکھ اندھے سدا بِکھ کھائے--

ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥

جم ڈنڈ سہیہ سدا دُکھ پائے--۴--

ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

جموآ نہ جوہَے ہر کی سرنائی--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ہئومَے مار سچ لِو لائی--

ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

سدا رہَے ہر نام لِو لائی--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥

ستگور سیوہِ سے جن نِرمل پوِتا--

ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥

من سِیو من مِلائے سبھ جگ جیتا--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥

ان بِدھ کُسل تیرَے میرے میتا--٦--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگورو سیوے سو پھل پائے--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ہِردَے نام وِچھوہ آپ گوائے--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥

انحد بانی سبد وجائے--۷--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ستگور تے کوَن کوَن نہ سیدھو میرے بھائی--

ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

بھگتی سیدھے در سوبھا پائی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥

نانک رام نام وڈیائی--۸--۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلّہ ۳--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ترِے گُن وکھانَے بھرم نہ جائے--

ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

بندھن نہ توُٹہِ مکت نہ پائے--

ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥

مکت داتا ستگور جُگ ماہِ--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥

گُرمکھ پرَانی بھرم گوَایے--

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج دھُن اُپجَے ہر لِو لائِے--ا--رہاوَ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥

ترِے گُن کالَے کی سِر کارا--

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥

نام نہ چیتہہ اُپاونہارا--

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥

مر جمّھہ پھِر وارو وارا--۲--

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

اندھے گُورُو تے بھرم نہ جائی--

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥

مُول چھوڑ لاگے دُوجے بھائی--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥

بِکھ کا ماتا بِکھ ماہِ سمائی--۳--

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥

مایا کر مُول جنتر بھرمائے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

ہر جیوُ وِسریا دُوجے بھائے--

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥

جِس ندر کرے سو پرم گت پائے--۴--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥

انتر ساچ باہر ساچ ورتائے--

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥

ساچ نہ چھپے جے کو رکھے چھپائے--

ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥

گیانی بُوجھہ سہج سُبھائے--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُرمکھ ساچ رہیا لِو لائے--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ہؤمَے مایا سبد جلائے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥

میرا پرَبھ ساچا میل مِلائے--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ستگور داتا سبد سُنائے--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت راکھَے ٹھاک رہائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥

پُورے گُر تے سوجھی پائے--٧--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥

آپے کرتا سرِسٹ سِرج جِن گوئی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوئی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥

نانک گُرمکھ بوجھَے کوئی--٨--٦--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلّہ ٣--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥

نام امولک گُرمکھ پاوَے--

ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥

نامو سیوے نام سہج سماوَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥

امرِت نام رسنا نِت گاوَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

جِس نو کرِپا کرے سو ہر رس پاوَے--ا--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥

اندِن ہِردَے جپَوُ جگدیسا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ پاوَوُ پرم پد سُوکھا--ا--رہاوَ--

ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ہِردَے سُوکھ بھیا پرگاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

گُرمکھ گاوہِ سچ گُنتاس--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥

داسن داس نِت ہووہِ داس--

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥

گِرہ کُٹنب مہہ سدا اُداس--٢--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥

جِیوَن مُکت گُرمُکھ کو ہوئی۔۔

ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥

پرم پدارتھ پاوے سوئی۔۔

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

ترِے گُن میٹے نِرمل ہوئی۔۔

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥

سہجے ساچ مِلَے پرَبھ سوئی۔۔۳۔۔

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

موہ کُٹنب سِیوُ پریت نہ ہوئے۔۔

ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

جا ہِردَے وسیا سچ سوئے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥

گُرمُکھ من بیدھیا استھِر ہوئے۔۔

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥

حُکم پچھانَے بوجھَے سچ سوئے۔۔۴۔۔

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تُوں کرتا مَے اور نہ کوئے۔۔

ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

تُجھ سَیوی تُجھ تے پت ہوئے۔۔

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

کِرپا کرہِ گاوا پرَبھ سوئے--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥

نام رتن سبھ جگ مہہ لوئے--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥

گُرمکھ بانی میٹھی لاگی--

ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

انتر بِگسَے اندِن لِو لاگی--

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥

سہجے سچ مِلیا پرسادی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥

ستگور پایا پُورَے وڈبھاگی--٦--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥

ہوُمَے ممتا دُرمت دُکھ ناس--

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

جب ہِردَے رام نام گُنتاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥

گُرمکھ بُدھ پرَگٹی پرَبھ جاس--

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥

جب ہِردَے رویا چرن نِواس--۷--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

جِس نام دۓ سوئی جن پاۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

گُرمکھ میلے آپ گواۓ--

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

ہِردَے ساچا نام وساۓ--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥

نانک سہجے ساچ سماۓ--۸--۷--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلّہ ۳--

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

من ہی من سوارِیا بھَے سہج سُبھاۓِ--

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سبد من رنگیا لِو لاۓِ--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥

نج گھر وسیا پرَبھ کی رجاۓِ--ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ستگور سیویۓ جاۓ ابھیمان--

ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گووِد پائیۓ گُنی نِدھان--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥

من بیراگی جا سبد بھوَ کھاۓ--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

میرا پرَبھ نِرملا سبھ تَے رہیا سماۓ--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

گُر کِرپا تے مِلَے مِلاۓ--٢--

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ہر داسن کو داس سُکھ پاۓ--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

میرا ہر پرَبھ اِن بِدھ پایا جاۓ--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

ہر کِرپا تے رام گُن گاۓ--٣--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

دھرِگ بہو جِیون جِت ہر نام نہ لگَے پیار--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥

دھرِگ سیج سُکھالی کامن موہ گُبار--

ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥

تِن سپھل جنم جِن نام ادھار--٤--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

دھرِگ دھرِگ گِرہُ کُٹنب جِت ہر پریت نہ ہوۓ--

ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥

سوئی ہمارا میت جو ہر گُن گاوے سوئے--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥

ہر نام بِنا مَے اوَر نہ کوئے--۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

ستگور تے ہم گت پت پائی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥

ہر نام دھیایا دُوکھ سگل مِٹائی--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

سدا انند ہر نام لِو لائی--٦--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥

گُر ملیئے ہم کوُ سریر سُدھ بھئی--

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥

ہوُمَے ترِسنا سبھ اگن بجھئی--

ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥

بِنسے کرودھ کھِما گہِ لئی--٧--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥

ہر آپے کرِپا کرے نام دیوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥

گُرمکھ رتن کو وِرلا لیوَے--

ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥

نانک گُن گاوَے ہر الکھ ابھیوے--۸--۸--

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

راگ گوڑی بیراگن محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥

ستگور تے جو مُوہ پھیرے تے ویمکھ بُرے دِسنّ--

ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥

اندِن بدھے ماریئن پھِر ویلا نہ لہنّ--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ہر ہر راکھو کِرپا دھار--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت میلائے پرَبھ ہر ہِردَے ہر گُن سار--ا--رہاؤ--

ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥

سے بھگت ہر بھاودے جو گُرمکھ بھائے چلنّ--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥

آپ چھوڈ سیوا کرن جِیوَت مُوئے رہنّ--۲--

ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥

جِس دا پِنڈ پران ہےَ تِس کی سِر کار--

ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥

اوہُ کیوُ منھو وِساریئے ہر رکھیئے ہِردَے دھار--٣--

ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

نام ملیئے پت پائیے نام مِنّیے سُکھ ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥

ستگور تے نام پائیے کرم مِلَے پرَبھ سوئے--٤--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥

ستگور تے جو مُہو پھیرے اوئے بھرمدے نہ ٹِکّن--

ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥

دھرت اسمان نہ جھلئی وِچ وِسٹا پئے پچّن--٥--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥

ایوہ جگ بھرم بھُلایا موہ ٹھگوُلی پائے--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥

جِنا ستگور بھیٹیا تِن نیڑ نہ بھٹَے مائے--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور سَیون سو سوہنے ہوُمَے مَیل گوَایے--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥

سبد رتے سے نِرملے چلہہ ستگور بھائے--٧--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر پرَبھ داتا ایک تُوں تُوں آپے بکھس مِلائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥

جن نانک سرناگتی جیَو بھاوے تِوے چھڈائے--۸--ا--۹--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ

راگ گَوڑی پُوربی محلّہ ۴ کرہلے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥

کرہلے من پردیسیا کیوُ ملییَے ہر مائے--

ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥

گُر بھاگ پُورے پایا گل مِلیا پیارا آئے--ا--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کرہلا ستگور پُرکھ دھیائے--ا--رہاوُ--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥

من کرہلا وِچاریا ہر رام نام دھیائے--

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥

جِتھے لیکھا منگییَے ہر آپے لئے چھڈائے--۲--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥

من کرہلا اتِ نِرملا مل لاگی ہوُمَے آئے--

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥

پرتکھ پِر گھر نال پیارا وِچھڑ چوٹا کھاۓ--۳--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥

من کرہلا میرے پریتما ہر رِدَے بھال بھالائے--

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥

اُپاے کِتَے نہ لبھئی گُر ہِردَے ہر دیکھائے--۴--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

من کرہلا میرے پریتما دِن رَین ہر لِو لائے--

ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥

گھر جائے پاوِہ رنگ محلّی گُر میلے ہر میلائے--۵--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥

من کرہلا تُوں میت میرا پاکھنڈ لوبھ تجائے--

ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥

پاکھنڈ لوبھی ماریئے جم ڈنڈ دئے سجائے--٦--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥

من کرہلا میرے پران تُوں مَیل پاکھنڈ بھرم گوَایے--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥

ہر امرِت سر گُر پُوریا مِل سنگتی مل لہہ جائے--۷--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥

من کرہلا میرے پیاریا اِک گُر کی سِکھ سُنائے--

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥

ایوہ موہ مایا پسریا انت ساتھ نہ کوئی جائے--۸--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

من کرہلا میرے ساجنا ہر کھرچ لیا پت پائے--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥

ہر درگہ پینایا ہر آپ لئیا گل لائے--۹--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

من کرہلا گُر منّیا گُرمکھ کار کمائے--

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥

گُر آگے کر جودڑی جن نانک ہر میلائے--۱۰--۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی محلّہ ۴--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥

من کرہلا ویچاریا ویچار دیکھ سمال--

ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥

بن پھِر تھکے بن واسِیا پِر گُرمت رِدے نِہال--۱--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کرہلا گُر گووِند سمال--۱--رہاؤ--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥

من کرہلا ویچاریا منمکھ پھاتھِیا مہا جال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

گُرمکھ پرَانی مکت ہے ہر ہر نام سمال--۲--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥

من کرہلا میرے پیاریا ستسنگت ستگور بھال--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥

ستسنگت لگ ہر دھیائیئے ہر ہر چلَے تیرَے نال--٣--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

من کرہلا وڈبھاگیا ہر ایک ندر نِہال--

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥

آپ چھڈائے چھُٹیئے ستگور چرن سمال--۴--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥

من کرہلا میرے پیاریا وِچ دیہی جوت سمال--

ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥

گُر نؤ نِدھ نام وِکھالیا ہر دات کری دیال--۵--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥

من کرہلا تُوں چنچلا چتُرائی چھڈ وِکرال--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥

ہر ہر نام سمال تُوں ہر مکت کرے انت کال--٦--

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥

من کرہلا وڈبھاگیا تُوں گیان رتن سمال--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥

گُر گیان کھڑگ ہتھ دھاریا جم مارئڑا جمکال--٧--

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥

انتر نِدھان من کرہلے بھرم بھَوہِ باہر بھال--

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥

گُر پُرکھ پُورا بھیٹیا ہر سجن لدھڑا نال--۸--

ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

رنگ رتڑے من کرہلے ہر رنگ سدا سمال--

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥

ہر رنگ کدے نہ اُترَے گُر سیوا سبد سمال--۹--

ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥

ہم پنکھی من کرہلے ہر ترور پُرکھ اکال--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥

وڈبھاگی گُرمکھ پایا جن نانک نام سمال--۱۰--۲--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

راگ گوڑی گُواریری محلّہ ۵ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُر پرساد--

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥

جب ایوہ من مہہ کرت گُمانا--

ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥

تب ایوہ باور پھِرت بِگانہ--

ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

جب ایوہ ہُوا سگل کی رینا--

ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥

تا تے رمئیا گھٹ گھٹ چینا--ا--

ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥

سہج سُوہیلا پھل مسکینی--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور اپنے موہِ دان دینی--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥

جب کِس کوَ ایوہ جانس مندا--

ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥

تب سگلے اِس میلہِ پھندا--

ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥

میر تَیر جب انہِ چُکائی--

ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥

تا تے اِس سنگ نہی بَیرائی--۲--

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥

جب اِن اپنی اپنی دھاری--

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥

تب اِس کوَ ہےَ مُسکل بھاری--

ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥

جب اِن کرنَیہار پچھاتا--

ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥

تب اِس نو ناہی کچھ تاتا--۳--

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥

جب اِن اپنو بادھیو موہا--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥

آوَے جائے سدا جم جوہا--

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥

جب اِس تے سبھ بِنسے بھرما--

ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥

بھید ناہی ہےَ پاربرہما--۴--

ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥

جب اِن کچھ کر مانے بھیدا--

ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥

تب تے دُوکھ ڈنڈ ار کھیدا--

ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥

جب اِن ایکو ایکی بوجھیا--

ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥

تب تے اِس نو سبھ کچھ سُوجھیا--۵--

ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥

جب ایوہ دھاوَے مایا ارتھی--

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥

نہ ترِپتاوَے نہ تِس لاتھی--

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥

جب اِس تے ایوہ ہوئیو جؤلا--

ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥

پیچھَے لاگ چلی اُٹھ کؤلا--٦--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥

کر کِرپا جؤ ستگور ملیو--

ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥

من مندر مہہ دیپک جلیو--

ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥

جیت ہار کی سوجھی کری--

ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥

تؤ اِس گھر کی قیمت پری--٧--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥

کرن کراون سبھ کِچھ ایکَے--

ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥

آپے بُدھ بیچار بِبیکَے--

ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥

دُور نہ نیرَے سبھ کےَ سنگا--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥

سچ سالاہن نانکؕ ہر رنگا--۸--ا--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥

گُر سیوا تے نامے لاگا--

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥

تِس کوَ مِلیا جِس مستک بھاگا--

ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥

تِس کےَ ہِردَے رویا سوئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

من تن سیتل نِہچل ہوئے--ا--

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ایسا کیرتن کر من میرے--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیہا اُوہا جو کام تیرَے--ا--رہاؤ--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥

جاس جپت بھوَ اپدا جائے--

ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

دھاوت منُوآ آوےَ ٹھائے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

جاس جپت پھِر دُوکھ نہ لاگَے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥

جاس جپت ایہہ ہئُمےَ بھاگَے--۲--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥

جاس جپت وس آوہِ پنچا--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥

جاس جپت رِدَے امرِت سنچا--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

جاس جپت ایہہ ترِسنا بُجھَے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥

جاس جپت ہر درگہ سِجھَے--۳--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥

جاس جپت کوٹ مِٹہِ اپرادھ--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥

جاس جپت ہر ہووہِ سادھ--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥

جاس جپت من سیتل ہووَے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥

جاس جپت مل سگلی کھووَے--۴--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥

جاس جپت رتن ہر مِلَے--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥

بہُر نہ چھوڑے ہر سنگ ہِلَے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥

جاس جپت کئی بیکُنٹھ واس--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

جاس جپت سُکھ سہج نِواس--۵--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥

جاس جپت ایہہ اگن نہ پوہت--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥

جاس جپت ایوہ کال نہ جوہت--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥

جاس جپت تیرا نِرمل ماتھا--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥

جاس جپت سگلا دُکھ لاتھا--٦--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥

جاس جپت مُسکل کچھُو نہ بنَے--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥

جاس جپت سُن انہت دھُنَے۔۔

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

جاس جپت ایہہ نِرمل سوئے۔۔

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥

جاس جپت کمل سیدھا ہوئے۔۔۷۔۔

ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥

گُر سُبھ درِسٹ سبھ اُوپر کری۔۔

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥

جس کَے ہِردَے منتر دے ہری۔۔

ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥

اکھنڈ کیرتن تِن بھوجن چُورا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥

کہُ نانک جِس ستگور پُورا۔۔۸۔۔۲۔۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥

گُر کا سبد رِد انتر دھارَے۔۔

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

پنچ جنا سِیوُ سنگ نِوارَے۔۔

ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥

دس اندری کر راکھےَ واس--

ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

تا کےَ آتمے ہوئے پرگاس--ا--

ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥

ایسی درِڑتا تا کےَ ہوئے--

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کوُ دئِیا میا پرَبھ سوئے--ا--رہاوُ--

ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥

ساجن دُسٹ جا کےَ ایک سمانےَ--

ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥

جیتا بولن تیتا گیانےَ--

ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥

جیتا سُننا تیتا نام--

ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥

جیتا پیکھن تیتا دھیان--۲--

ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥

سہجے جاگن سہجے سوئے--

ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

سہجے ہوتا جائے سو ہوئے--

ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥

سہج بیراگ سہجے ہی ہسنا--

ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥

سہجے چُوپ سہجے ہی جپنا--٣--

ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥

سہجے بھوجن سہجے بھاؤ--

ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥

سہجے مِٹیو سگل دُراؤ--

ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥

سہجے ہوآ سادُھو سنگ--

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥

سہج ملیو پاربرہم نِسنگ--٤--

ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥

سہجے گِرہ مہہ سہج اُداسی--

ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥

سہجے دُبدھا تن کی ناسی--

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥

جا کےَ سہج من بھیا انند--

ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥

تا کوُ بھیٹیا پرمانند--٥--

ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥

سہجے امرت پیو نام--

ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥

سہجے کینو جیا کو دان--

ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥

سہج کتھا مہہ آتم رسیا--

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥

تا کےَ سنگ اِبناسی وسیا--٦--

ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥

سہجے آسن استِھر بھایا--

ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

سہجے انہت سبد وجایا--

ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

سہجے رُن جھُنکار سُہایا--

ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥

تا کےَ گھر پار.برہم سمایا--٧--

ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥

سہجے جا کوُ پریو کرما--

ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥

سہجے گُر بھیٹیو سچ دھرما--

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥

جا کَے سہج بھیا سو جانَے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥

نانک داس تا کَے کُربانَے--۸--۳--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُڑی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥

پرتھمے گربھ واس تے ٹریا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥

پُتر کلتر کُٹنب سنگ جُریا--

ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥

بھوجن انِک پرکار بہو کپرے--

ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥

سرپر گوَن کرہِگے بپُرے--۱--

ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥

کوَن استھان جو کبہو نہ ٹرَے--

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن سبد جِت دُرمت ہرَے--۱--رہاؤ--

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥

اندر پُری مہہ سرپر مرنا--

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥

برہم پُری نِہچل نہی رہنا۔۔

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥

سِو پُری کا ہوئگا کالا۔۔

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥

ترِے گُن مایا بِنس بِتالا۔۔۲۔۔

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥

گِرتر دھرن گگن ار تارے۔۔

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥

رَوِ سس پوَن پاوک نیرارے۔۔

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥

دِنس رَین برت ار بھیدا۔۔

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥

ساست سِمرِت بِنسھگے بیدا۔۔۳۔۔

ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥

تیرتھ دیوَ دیہُرا پوتھی۔۔

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥

مالا تِلک سوچ پاک ہوتی۔۔

ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥

دھوتی ڈنڈوُت پرسادن بھوگا۔۔

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥

گوَن کرَیگو سگلو لوگا--۴--

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥

جات ورن تُرک ار ہِندُو--

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥

پسو پنکھی انِک زون جِندُو--

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥

سگل پاسار دیسَے پاسارا--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥

بِنس جائگو سگل آکارا--۵--

ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥

سہج صِفت بھگت تت گیانا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥

سدا انند نِہچل سچ تھانا--

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥

تہا سنگت سادھ گُن رسَے--

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥

انبھو نگر تہا صد وسَے--۶--

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥

تہ بھوُ بھرما سوگ نہ چِنتا--

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥

آون جاون مِرت نہ ہوتا-۔

ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥

تہ سدا انند انہت آکھارے-۔

ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥

بھگت وسہہ کیرتن آدھارے-۔۷-۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

پار.برہم کا انت نہ پار-۔

ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کوَن کرَے تا کا بیچار-۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

کہو نانک جس کِرپا کرَے-۔

ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥

نِہچل تھان سادھسنگ ترَے-۔۸-۔۴-۔

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵-۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥

جو اِس مارے سوئی سُورا-۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥

جو اِس مارے سوئی پُورا-۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

جو اِس مارے تِسہہ وڈیائی--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥

جو اِس مارے تِس کا دُکھ جائی--ا--

ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ایسا کوئے جے دُبدھا مار گواوے--

ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اسہِ مار راج جوگ کماوے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥

جو اِس مارے تِس کوُ بھوُ ناہِ--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥

جو اِس مارے سو نام سماہِ--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

جو اس مارے تِس کی ترِسنا بُجھے--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥

جو اِس مارے سو درگہ سِجھے--۲--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥

جو اِس مارے سو دھنونتا--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥

جو اِس مارے سو پتونتا--

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥

جو اِس مارے سوئی جتی۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥

جو اِس مارے تِس ہووَے گتی۔۔٣۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥

جو اِس مارے تِس کا آیا گنی۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥

جو اِس مارے سو نِہچل دھنی۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥

جو اِس مارے سو وڈبھاگا۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥

جو اِس مارے سو اندن جاگا۔۔٤۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥

جو اِس مارے سو جیون مُکتا۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

جو اِس مارے تِس کی نِرمل جُگتا۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥

جو اِس مارے سوئی سُگیانی۔۔

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥

جو اِس مارے سو سہج دھیانی۔۔٥۔۔

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥

اِس ماری بِن تھائے نہ پرَے--

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥

کوٹ کرم جاپ تپ کرَے--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥

اِس ماری بِن جنم نہ مِٹے--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥

اِس ماری بِن جم تے نہِی چھُٹَے--٦--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

اِس ماری بِن گیان نہ ہوئی--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥

اِس ماری بِن جُوٹھ نہ دھوئی--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥

اِس ماری بِن سبھ کِچھ مَیلا--

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥

اِس ماری بِن سبھ کِچھ جوُلا--٧--

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥

جا کوُ بھیَے کرِپال کرِپا نِدھ--

ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥

تِس بھئی کھلاصی ہوئی سگل سِدھ--

ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥

گُر دُبدھا جا کی ہےَ ماری--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥

کہو نانک سو برہم بیچاری--۸--۵--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥

ہر سِیوُ جُرے ت سبھ کو میت--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥

ہر سِیوُ جُرے ت نِہچل چیت--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥

ہر سِیوُ جُرے نہ ویاپےَ کاڑھا--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥

ہر سِیوُ جُرے ت ہوئے نِستارا--ا--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥

رے من میرے توُں ہر سِیوُ جور--

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاج تُہارے ناہی ہور--ا--رہاؤ--

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥

وڈے وڈے جو دُنیادار--

ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥

کاہُو کاج ناہِی گاوار--

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥

ہر کا داس نِیچ کُل سُنہہ--

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥

تِس کےَ سنگ کھِن مہہ اُدھرہِ--٢--

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥

کوٹ مجن جا کےَ سُن نام--

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥

کوٹ پُوجا جا کےَ ہےَ دھیان--

ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

کوٹ پُنّ سُن ہر کی بانی--

ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥

کوٹ پھلا گُر تے بِدھ جانی--٣--

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥

من اپنے مہہ پھِر پھِر چیت--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥

بِنس جاہے مایا کے ہیت--

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥

ہر اِبناسی تُمرے سنگ--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥

من میرے رچ رام کےَ رنگ--۴--

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥

جا کےَ کام اُترَے سبھ بھُوکھ--

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥

جا کےَ کام نہ جوہہِ دُوت--

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥

جا کےَ کام تیرا وڈ گمر--

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥

جا کےَ کام ہووہِ تُوں امر--۵--

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥

جا کے چاکر کوَ نہی ڈان--

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥

جا کے چاکر کوَ نہی بان--

ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥

جا کےَ دپھتر پُچھَے نہ لیکھا--

ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥

تا کی چاکری کرہُ بسیکھا--۶--

ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥

جا کےَ اُون ناہی کاہُو بات--

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥

ایکہِ آپ انیکہِ بھات--

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

جا کی دِرسٹ ہوئے سدا نِہال--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥

من میرے کر تا کی گھال--۷--

ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥

نہ کو چتُر ناہی کو مُوڑا--

ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥

نہ کو ہین ناہی کو سُورا--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥

جِت کو لایا تِت ہی لاگا--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥

سو سیوک نانک جِس بھاگا--۸--۶--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥

بِن سِمرن جیسے سرپ آرجاری--

ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥

تیوٗ جیوہِ ساقط نام بِساری--۱--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥

ایک نِمکھ جو سِمرن مہہ جیا--

ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ دِنس لاکھ سدا تھِر تھیا--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥

بِن سِمرن دھرِگ کرم کراس--

ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥

کاگ بطن بِسٹا مہہ واس--۲--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥

بِن سِمرن بھیئے کُوکر کام--

ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥

ساقط بیسوآ پُوت نِنام--۳--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥

بِن سِمرن جیسے سین چھتارا--

ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥

بولہِ کُور ساقط مُکھ کارا--۴--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

بِن سِمرن گردھبھ کی نیائی--

ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥

ساقط تھان بھرِسٹ پھِراہی--۵--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥

بِن سِمرن کُوکر ہرکایا--

ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ساقط لوبھی بندھ نہ پایا--٦--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥

بِن سِمرن ہےَ آتم گھاتی--

ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥

ساقط نِیچ تِس کُل نہی جاتی--٧--

ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

جِس بھیا کِرپال تِس ستسنگ مِلایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥

کہو نانک گُر جگت ترایا--٨--٧--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

گُر کےَ بچن موہِ پرم گت پائی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥

گُر پُورے میری پیج رکھائی--ا--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥

گُر کےَ بچن دھیائیو موہِ ناوٗ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد موہِ مِلیا تھاوٗ--ا--رہاوٗ--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥

گُر کےَ بچن سُن رسن وکھانی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥

گُر کِرپا تے امرِت میری بانی--۲--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥

گُر کےَ بچن مِٹیا میرا آپ--

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥

گُر کی دئیا تے میرا وڈ پرتاپ--۳--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥

گُر کےَ بچن مِٹیا میرا بھرم--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥

گُر کےَ بچن پیکھیوٗ سبھ برہم--۴--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥

گُر کےَ بچن کینو راج جوگ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥

گُر کےَ سنگ تریا سبھ لوگ--۵--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥

گُر کےَ بچن میرے کارج سِدھ--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥

گُر کےَ بچن پایا ناوٗ نِدھ--٦--

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥

جِن جِن کینی میرے گُر کی آسا--

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥

تِس کی کٹیئے جم کی پھاسا--٧--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥

گُر کےَ بچن جاگیا میرا کرم--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥

نانک گُر بھیٹیا پار.برہم--٨--٨--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥

تِس گُر کوَ سِمروٗ ساس ساس--

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر میرے پران ستگور میری راس--١--رہاوٗ--

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥

گُر کا درسن دیکھ دیکھ جیوا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥

گُر کے چرن دھوئے دھوئے پیِوا--١--

ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥

گُر کی رین نِت مجن کرؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥

جنم جنم کی ہؤمَے مل ہرؤ--٢--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥

تِس گُر کؤ جھُولاوؤ پاکھا--

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥

مہا اگن تے ہاتھ دے راکھا--٣--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥

تِس گُر کےَ گِرہِ ڈھووؤ پانی--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥

جس گُر تے عقل گت جانی--٤--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥

تِس گُر کےَ گِرہِ پیسؤ نیت--

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥

جِس پرساد ویری سبھ میت--٥--

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥

جِن گُر مو کؤ دینا جیؤ--

ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥

آپنا داسرا آپے مُل لیؤ--٦--

ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥

آپے لائیو اپنا پیار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

سدا سدا تِس گُر کوَ کری نمسکار--۷--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥

کل کلیس بھَے بھرم دُکھ لاتھا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥

کہو نانک میرا گُر سمراتھا--۸--۹--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ۵--

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

مِل میرے گوبِند اپنا نام دیہُ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا دھرِگ دھرِگ اسنیہُ--ا--رہاوَ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥

نام بِنا جو پہرَے کھاۓ--

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥

جیو کُوکر جوٹھن مہہ پاۓ--ا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

نام بِنا جیتا بیوہار--

ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥

جیو مرِتک مِتھیا سیگار--٢--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥

نام بِسار کرے رس بھوگ--

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥

سُکھ سُپنَے نہی تن مہہ روگ--٣--

ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥

نام تِیاگ کرے ان کاج--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥

بِنس جائے جھُوٹھے سبھ پاج--٤--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥

نام سنگ من پریت نہ لاوَے--

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥

کوٹ کرم کرتو نرک جاوَے--٥--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥

ہر کا نام جِن من نہ آرادھا--

ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥

چور کی نیائی جم پُر بادھا--٦--

ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

لاکھ اڈنبر بہت بِستھارا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥

نام بِنا جھُوٹھے پاسارا--٧--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥

ہر کا نام سوئی جن لئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

کر کِرپا نانک جِس دئے--٨--١٠--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی محلّہ ٥--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥

آد مدھ جو انت نِباہَے--

ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥

سو ساجن میرا من چاہَے--١--

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

ہر کی پریت سدا سنگ چالَے--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیال پُرکھ پُورن پرِتپالے--١--رہاؤ--

ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

بِنست ناہی چھوڑ نہ جائے--

ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

جہ پیکھا تہ رہیا سمائے--٢--

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥

سُندر سگھڑ چتُر جی داتا--

ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥

بھائی پُوت پِتا پرَبھ ماتا--۳--

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

جیون پران ادھار میری راس--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥

پریت لائی کر رِدَے نِواس--۴--

ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥

مایا سِلک کاٹی گوپال--

ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥

کر اپنا لینو ندر نِہال--۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

سِمر سِمر کاٹے سبھ روگ--

ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥

چرن دھیان سرب سُکھ بھوگ--٦--

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥

پُورن پُرکھ نوَتن نِت بالا--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥

ہر انتر باہر سنگ رکھوالا--۷--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥

کہو نانک ہر ہر پد چین--

ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥

سربس نام بھگت کوُ دین--۸--اا--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوُڑی ماجھ محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥

کھوجت پھِرے اسنکھ انت نہ پاریا--

ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥

سیئی ہوۓ بھگت جنا کرِپاریا--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوُ واریا ہر وارِیا--ا--رہاوُ--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥

سُن سُن پنتھ ڈراوُ بہت بھَیہاریا--

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥

مَے تکی اوٹ سنتاہ لیہو اُباریا--۲--

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥

موہن لال انُوپ سرب سادھارییا--

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥

گُر نِو نِو لاگوَ پاۓ دیہو دِکھارِیا--٣--

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥

مَے کیئۓ مِترانیک اِکس بلہاریا--

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥

سبھ گُن کِس ہی ناہِ ہر پُور بھنڈارِیا--٤--

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

چہو دِس جپیَے ناوُ سُوکھ سواریا--

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥

مَے آہی اوڑ تُہار نانک بلہاریا--٥--

ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥

گُر کاڈھیو بھُجا پسار موہ کُوپاریا--

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥

مَے جیتیو جنم اپار بہُر نہ ہارِیا--٦--

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥

مَے پائیو سرب نِدھان اکتّھ کتھاریا--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥

ہر درگہ سوبھاونت باہ لُڈاریا--٧--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥

جن نانک لدھا رتن امول اپاریا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥

گُر سیوا بھوٴجل تریٴَے کہوٴ پُکارِیا--۸--۱۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

گوٴڑی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥

نارائن ہر رنگ رنگو--

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ جہوا ہر ایک منگو--۱--رہاوٴ--

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥

تج ہوٴمَے گُر گیان بھجو--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥

مِل سنگت دھُر کرم لِکھیو--۱--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥

جو دیسَے سو سنگ نہ گییُو--

ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥

ساقط مُوڑ لگے پچ مُئیو--۲--

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥

موہن نام سدا رَوِ رہیو--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥

کوٹ مدھے کِنَے گُرمکھ لہیو--۳--

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥

ہر سنتن کر نمو نمو--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥

نوَ نِدھ پاوہِ اتُل سُکھو--۴--

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥

نَین الووَ سادھ جنو--

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥

ہِردَے گاوہُ نام نِدھو--۵--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ تجو--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥

جنم مرن دُہو تے رہیو--۶--

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥

دُوکھ اندھیرا گھر تے مِٹیو--

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥

گُر گیان درِڑائیو دیپ بلیوَ--۷--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥

جِن سیویا سو پار پریو--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥

جن نانک گُرمکھ جگت تریوٗ--۸--ا--۱۳--

ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ॥

محلّہ ۵ گوئڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥

ہر ہر گُر گُر کرت بھرم گئے--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرَے من سبھ سُکھ پائیو--ا--رہاؤ--

ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥

بلتو جلتو تؤکیا گُر چندن سیتلائیو--ا--

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥

اگیان اندھیرا مِٹ گیا گُر گیان دیپائیو--۲--

ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥

پاوک ساگر گہرو چر سنتن ناوَ ترائیو--۳--

ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥

نہ ہم کرم نہ دھرم سُچ پرَبھ گہِ بھُجا آپائیو--۴--

ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥

بھوَ کھنڈن دُکھ بھنجنو بھگت وچھل ہر نائیو--۵--

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥

اناتھ ناتھ کِرپال دِین سمرِتھ سنت اوٹائیو--۶--

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥

نِرگُنیارے کی بینتی دیہو درس ہر رائیو--۷--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥

نانک سرن تُہاری ٹھاکر سیوک دُوارے آئیو--۸--۲--۱۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥

رنگ سنگ بِکھیا کے بھوگا اِن سنگ اندھ نہ جانی--۱--

ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہو سنچؤ ہو کھاٹتا سگلی اودھ بِہانی--رہاؤ--

ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥

ہو سُورا پردھان ہو کو ناہی مُجھے سمانی--۲--

ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥

جوبنونت اچار کُلینا من مہہ ہوئے گُمانی--۳--

ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥

جیئو اُلجھائیو بادھ بُدھ کا مرتیا نہی بِسرانی--۴--

ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥

بھائی میت بندھپ سکھے پاچھے تِنہو کؤ سنپانی--۵--

ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥

جِت لاگو من باسنا انت سائی پرگٹانی--۶--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥

اہمبُدھ سُچ کرم کر ایہہ بندھن بندھانی--۷--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ

دیال پُرکھ کرپا کرہُ نانک داس دسانی--۸--۳--۱۵--۴۴--جملہ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُرپرساد--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

راگ گوڑی پُوربی چھنت محلّہ ا--

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥

مُندھ رَین دُہیلڑیا جیوُ نید نہ آوَے--

ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥

سا دھن دُبلیا جیوُ پِر کَے ہاوَے--

ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥

دھن تھیی دُبل کنت ہاوے کیو نَینی دیکھئے--

ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥

سیگار مِٹھ رس بھوگ بھوجن سبھ جھُوٹھ کِتَے نہ لیکھئے--

ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥

مَے مت جوبن گرب گالی دُدھا تھنی نہ آوئے--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥

نانک سا دھن مِلَے مِلائی بِن پِر نید نہ آوئے--ا--

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥

مُندھ نِمانڑِیا جیوُ بِن دھنی پیارے--

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

کیوُ سُکھ پاوَیگی بِن اُر دھارے--

ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥

ناہ بِن گھر واس ناہی پُچھّو سکھی سہیلیا--

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥

بِن نام پریت پیار ناہی وسہہ ساچ سُہیلییا--

ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥

سچ من سجن سنتوکھ میلا گُرمتی سَہو جانیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥

نانک نام نہ چھوڈے سا دھن نام سہج سمانیا--٢--

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥

مِل سکھی سہیلڑیہو ہم پِر راویہا--

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥

گُر پُچھ لِکھَوگی جیوُ سبد سنیہا--

ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥

سبد ساچا گُر دِکھایا منمُکھی پچھتانِیا--

ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

نِکس جاتوُ رہَے استِھر جام سچ پچھانیا--

ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥

ساچ کی مت سدا نئوتن سبد نیہو نویلوٴ--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥

نانک ندری سہج ساچا مِلہو سکھی سہیلیہو--٣--

ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥

میری اِچھ پُنی جیوٴ ہم گھر ساجن آیا--

ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

مِل ور ناری منگل گایا--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥

گُن گائے منگل پریم رہسی مُندھ من اوماہوٴ--

ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥

ساجن رہنسے دُسٹ وِیاپے ساچ جپ سچ لاہئو--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥

کر جوڑ سا دھن کرَے بِنتی رَین دِن رس بھِنّیا--

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥

نانک پِر دھن کرہِ رلِیا اچھ میری پُنّیا--٤--١--

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گوٴڑی چھنت محلّہ ١--

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥

سُن ناہ پربھُو جیوٴ ایکلڑی بن ماہے--

ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

کیوُ دھیرَیگی ناہ بِنا پرَبھ ویپرواہے--

ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥

دھن ناہ باجھہُ رہِ نہ ساکَے بِکھم رَین گھنیرِیا--

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥

نہ نید آوےَ پریم بھاوے سُن بیننتی میریا--

ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥

باجھہُ پیارے کوئے نہ سارے ایکلڑی کُرلائے--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥

نانک سا دھن ملَے مِلائی بِن پریتم دُکھ پائے--ا--

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥

پِر چھوڈئڑی جیوُ کوَن مِلاوے--

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

رس پریم ملی جیوُ سبد سُہاوے--

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥

سبدے سُہاوَے تا پت پاوَے دیپک دیہہ اُجارے--

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥

سُن سکھی سہیلی ساچ سُہیلی ساچے کے گُن سارے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ستگور میلی تا پِر راوی بِگسی امرت بانی--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥

نانک سا دھن تا پِر راوے جا تِس کےَ من بھانی۔۔۲۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

مایا موہنی نیگھرِیا جیوٗ کوُڑ مُٹھی کوُڑیارے۔۔

ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

کیوٗ کھوُلےَ گل جیوڑیا جیوٗ بِن گُر ات پیارے۔۔

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥

ہر پرِیت پیارے سبد ویچارے تِس ہی کا سو ہووَے۔۔

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥

پُنّ دان انیک ناون کیوٗ انتر مل دھووَے۔۔

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥

نام بِنا گت کوئے نہ پاوَے ہٹھ نِگرہِ بیبانےَ۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥

نانک سچ گھر سبد سِنیاپےَ دُبدھا محل کے جانےَ۔۔۳۔۔

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥

تیرا نام سچا جیوٗ سبد سچا ویچارو۔۔

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥

تیرا محل سچا جیوٗ نام سچا واپارو۔۔

ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥

نام کا واپار میٹھا بھگت لاہا اندِنو۔۔

ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥

تِس باجھ وکھر کوئے نہ سُوجھے نام لیوہو کھِن کھِنو۔۔

ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥

پرکھ لیکھا ندر ساچی کرم پُورے پایا۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

نانک نام مہا رس میٹھا گُر پُورے سچ پایا۔۔۴۔۔۲۔۔

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩

راگ گوڑی پُوربی چھنت محلّہ ۳

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُرپرساد۔۔

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥

سا دھن بِنوٗ کرے جیوٗ ہر کے گُن سارے۔۔

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

کھِن پل رہِ نہ سکَے جیوٗ بِن ہر پیارے۔۔

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

بِن ہر پیارے رہِ نہ ساکَے گُر بِن محل نہ پائیَے۔۔

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥

جو گُر کہَے سوئی پر کیجَے تِسنا اگن بجھائیَے۔۔

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ہر ساچا سوئی تِس بِن اوَر نہ کوئی بِن سیویَے سُکھ نہ پائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥

نانک سا دھن مِلَے مِلائی جِس نو آپ مِلائے--ا--

ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

دھن رَین سُہیلڑیئے جیوَ ہر سِیوَ چِت لائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ستگور سیوے بھاوَ کرے جیوَ وِچھوہ آپ گوائے--

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥

وِچھوہ آپ گوائے ہر گُن گائے اندِن لاگا بھاوَ--

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥

سُن سکھی سہیلی جیا کی میلی گُر کَے سبد سماوَ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥

ہر گُن ساری تا کنت پیاری نامے دھری پیارو--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥

نانک کامن ناہ پیاری رام نام گل ہارو--۲--

ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥

دھن ایکلڑی جیوَ بِن ناہ پیارے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥

دُوجے بھائے مُٹھی جیوَ بِن گُر سبد کرارے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥

بِن سبد پیارے کوَن دُتر تارے مایا موہِ کھُوآئی--

ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥

کُوڑ وِگُتی تا پِر مُتی سا دھن محل نہ پائی--

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

گُر سبدے راتی سہجے ماتی اندِن رہَے سمائے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥

نانک کامن سدا رنگ راتی ہر جیوٗ آپ مِلائے--۳--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥

تا ملیئے ہر میلے جیوٗ ہر بِن کوَن مِلائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

بِن گُر پریتم آپنے جیوٗ کوَن بھرم چُکائے--

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

گُر بھرم چُکائے ایوٗ ملیئے مائے تا سا دھن سُکھ پائے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥

گُر سیوا بِن گھور اندھار بِن گُر مگ نہ پائے--

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

کامن رنگ راتی سہجے ماتی گُر کےَ سبد ویچارے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥

نانک کامن ہر ور پایا گُر کےَ بھائے پیارے--۴--۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی محلّہ ۳--

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

پِر بِن کھری نِمانی جیوُ بِن پِر کیوُ جیوا میری مائی--

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥

پِر بِن نید نہ آوے جیوُ کاپڑ تن نہ سُہائی--

ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

کاپر تن سُہاوے جا پِر بھاوے گُرمتی چِت لائیے--

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥

سدا سُہاگن جا ستگور سیوے گُر کے انک سمائیے--

ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

گُر سبدے میلہ تا پِر راوی لاہا نام سنسارے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥

نانک کامن ناہ پیاری جا ہر کے گُن سارے--ا--

ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

سا دھن رنگ مانے جیوُ آپنے نال پیارے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

اہنِس رنگ راتی جیوُ گُر سبد ویچارے--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

گُر سبد ویچارے ہوُمے مارے ان بِدھ مِلھو پیارے--

ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥

سا دھن سوہاگن سدا رنگ راتی ساچے نام پیارے--

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

اپنے گُر مِل رہیئے امرِت گہیئے دُبدھا مار نِوارے۔۔

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥

نانک کامن ہر ور پایا سگلے دُوکھ وِسارے۔۔۲۔۔

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

کامن پِرہو بھُلی جیوُ مایا موہِ پیارے۔۔

ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

جھوٹھی جھوٹھ لگی جیوُ کُوڑ مُٹھی کُوڑیارے۔۔

ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥

کُوڑ نِوارے گُرمت سارے جُوئے جنم نہ ہارے۔۔

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥

گُر سبد سیوے سچ سماوے وِچھوہ ہوُمے مارے۔۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥

ہر کا نام رِدے وسائے ایسا کرے سیگارو۔۔

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥

نانک کامن سہج سمانی جِس ساچا نام ادھارو۔۔۳۔۔

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥

مِل میرے پریتما جیوُ تُدھ بِن کھری نِمانی۔۔

ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥

مَے نَینی نید نہ آوے جیوُ بھاوے انّ نہ پانی۔۔

ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

پانی انّ نہ بھاوے مریئے ہاوے بِن پِر کیوٗ سُکھ پایئے--

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥

گُر آگے کروٗ بِننتی جے گُر بھاوے جیو مِلَے تِوَے مِلاایئے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥

آپے میل لئے سُکھداتا آپ مِلیا گھر آئے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥

نانک کامن سدا سُہاگن نہ پِر مَرے نہ جائے--۴--۲--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوٗڑی محلّہ ۳--

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

کامن ہر رس بیدھی جیوٗ ہر کَے سہج سُبھائے--

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥

من موہن موہِ لیا جیوٗ دُبدھا سہج سمائے--

ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

دُبدھا سہج سمائے کامن ور پائے گُرمتی رنگ لائے--

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥

ایوہ سریر کوٗڑ کُست بھریا گل تائی پاپ کمائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥

گُرمکھ بھگت جِت سہج دھُن اُپجے بِن بھگتی میل نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥

نانک کامن پِره پیاری وِچهوه آپ گوائے--ا--

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

کامن پِر پایا جیوٗ گُر کےَ بھائے پیارے--

ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

رَین سُکھ سُتی جیوٗ انتر اُر دھارے--

ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

انتر اُر دھارے ملیئے پیارے اندِن دُکھ نِوارے--

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥

انتر محل پِر راوے کامن گُرمتی ویچارے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

امرِت نام پِیا دِن راتی دُبدھا مار نِوارے--

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥

نانک سچ ملی سوہاگن گُر کےَ ہیت اپارے--۲--

ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

آوہُ دئیا کرے جیوٗ پریتم ات پیارے--

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥

کامن بِنوٗ کرے جیوٗ سچ سبد سیگارے--

ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

سچ سبد سیگارے ہوٗمےَ مارے گُرمکھ کارج سوارے--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥

جُگ جُگ ایکو سچا سوئی بوجھے گُر بیچارے--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥

منمُکھ کام وِیاپی موہِ سنتاپی کِس آگے جائے پُکارے--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

نانک منمُکھ تھاوٗ نہ پائے بِن گُر ات پیارے--٣--

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

مُندھ ایانی بھولی نِگُنیا جیوٗ پِر اگم اپارا--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥

آپے میل ملیئے جیوٗ آپے بکھسنہارا--

ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

اوگن بکھسنہارا کامن کنت پیارا گھٹ گھٹ رہیا سمائی--

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

پریم پریت بھائے بھگتی پائیے ستگور بُوجھ بُجھائی--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

سدا انند رہے دِن راتی اندِن رہے لِو لائی--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥

نانک سہجے ہر ور پایا سا دھن نوٗ نِدھ پائی--٤--٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوَڑی محلّہ ٣--

ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥

مایا سر سبل ورتے جیوٗ کیوٗ کر دُتر تریا جائے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥

رام نام کر بوہتھا جیوٗ سبد کھیوٹ وِچ پائے--

ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥

سبد کھَیوٹ وِچ پائے ہر آپ لگھائے ان بِدھ دُتر تریَئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥

گُرمکھ بھگت پراپت ہووَے جِیوتیا ایوٗ مریَئے--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

کھِن مہہ رام نام کِلوِکھ کاٹے بھیٔے پوِت سریرا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥

نانک رام نام نِستارا کنچن بھیٔے منُورا--ا--

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥

استری پُرکھ کام ویاپے جیوٗ رام نام کی بِدھ نہی جانی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥

مات پِتا سُت بھائی کھرے پیارے جیوٗ ڈُوب مُوئے بِن پانی--

ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ڈُوب مُوئے بِن پانی گت نہی جانی ہوٗمَے دھات سنسارے--

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥

جو آیا سو سبھ کو جاسی اُبرے گُر ویچارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥

گُرمکھ ہووَے رام نام وکھانَے آپ ترَے کُل تارے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

نانک نام وسَے گھٹ انتر گُرمت ملے پیارے۔۔۲۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

رام نام بِن کو تھِر ناہی جیوُ باجی ہےَ سنسارا۔۔

ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥

درِڑھ بھگت سچی جیوُ رام نام واپارا۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥

رام نام واپارا اگم اپارا گُرمتی دھن پائیَے۔۔

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥

سیوا سُرت بھگت ایہہ ساچی وِچھوہ آپ گوائیَے۔۔

ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

ہم مت ہین مُورکھ مُگدھ اندھے ستگور مارگ پائے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

نانک گُرمکھ سبد سُہاوے اندِن ہر گُن گائے۔۔۳۔۔

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

آپ کرائے کرے آپ جیوُ آپے سبد سوارے۔۔

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥

آپے ستگور آپ سبد جیوُ جُگ جُگ بھگت پیارے۔۔

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥

جُگ جُگ بھگت پیارے ہر آپ سوارے آپے بھگتی لائے--

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥

آپے دانا آپے بینا آپے سَیو کرائے--

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥

آپے گُنداتا اوگن کاٹے ہِردَے نام وسائے--

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੪॥੪॥

نانک صد بلہاری سچے وِٹھو آپے کرے کرائے--۴--۴--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گوڑی محلّہ ۳--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

گُر کی سیوا کر پِرا جیوٗ ہر نام دھیائے--

ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥

منجھو دُور نہ جاہِ پِرا جیوٗ گھر بیٹھیا ہر پائے--

ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گھر بیٹھیا ہر پائے سدا چِت لائے سہجے ست سُبھائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ॥

گُر کی سیوا کھری سُکھالی جِس نو آپ کرائے--

ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥

نامو بیجے نامو جمّے نامو منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥

نانک سچ نام وڈیائی پُورب لکھیا پائے--ا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ہر کا نام میٹھا پِرا جیوَ جا چاکھِ چِت لائے--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਯੇ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥

رسنا ہر رس چاکھ مُیے جیوَ ان رس صاد گوائے--

ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

سدا ہر رس پائے جا ہر بھائے رسنا سبد سُہائے--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

نام دھیائے سدا سُکھ پائے نام رہے لِو لائے--

ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥

نامے اُپجَے نامے بِنسے نامے سچ سمائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥

نانک نام گُرمتی پائیَے آپے لئے لوائے--٢--

ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥

ایہہ وِڈانی چاکری پِرا جیوَ دھن چھوڈ پردیس سِدھائے--

ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥

دُوجے کِنَے سُکھ نہ پائیو پِرا جیوَ بِکھیا لوبھ لُبھائے--

ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

بِکھیا لوبھ لُبھائے بھرم بھُلائے اوہُ کیوَ کر سُکھ پائے--

ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

چاکری وِڈانی کھری دُکھالی آپ ویچ دھرم گوائے--

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥

مایا بندھن ٹِکے ناہی کھِن کھِن دُکھ سنتائے--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥

نانک مایا کا دُکھ تدے چُوکے جا گُر سبدی چِت لائے--٣--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥

منمُکھ مُگدھ گاوار پِرا جیوٗ سبد من نہ وسائے--

ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥

مایا کا بھرم اندھ پِرا جیوٗ ہر مارگ کیوٗ پائے--

ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥

کیوٗ مارگ پائے بِن ستگور بھائے منمُکھ آپ گنائے--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ہر کے چاکر سدا سہیلے گُر چرنی چِت لائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

جِس نو ہر جیوٗ کرے کِرپا سدا ہر کے گُن گائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

نانک نام رتن جگ لاہا گُرمُکھ آپ بجھائے--٤--٥--٧--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

راگ گوڑی چھنت محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

میرَے من بیراگ بھیا جیوٗ کیوٗ دیکھا پرَبھ داتے۔۔

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

میرے میت سکھا ہر جیوٗ گُر پُرکھ بِدھاتے۔۔

ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥

پُرکھو بِدھاتا ایک سرِیدھر کیوٗ مِلہ تجھَے اُڈینیا۔۔

ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

کر کرہِ سیوا سیس چرنی من آس درس نِمانیا۔۔

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥

ساس ساس نہ گھڑی وِسرَے پل مُورت دِن راتے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥

نانک سارِنگ جیئو پیاسے کیوٗ ملییَے پرَبھ داتے۔۔ا۔۔

ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥

اِک بِنوٗ کروٗ جیوٗ سُن کنت پیارے۔۔

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥

میرا من تن موہِ لیا جیوٗ دیکھ چلت تُمارے۔۔

ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥

چلتا تُمارے دیکھ موہی اُداس دھن کیوٗ دھیرئے۔۔

ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥

گُنونت ناہ دیال بالا سرب گُن بھرپُورئے--

ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥

پِر دوس ناہی سُکھہ داتے ہؤ وِچھڑی بُریارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

بِنوَنت نانک دئِیا دھارہو گھر آوہو ناہ پیارے--۲--

ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥

ہؤ من ارپی سبھ تن ارپی ارپی سبھ دَیسا--

ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥

ہؤ سِر ارپی تِس میت پیارے جو پرَبھ دئے سدیسا--

ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ارپیا ت سیس سُتھان گُر پہہ سنگ پربھُو دِکھایا--

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥

کھِن ماہِ سگلا دُوکھ مِٹیا منہُ چِندیا پایا--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥

دِن رَین رلیا کرَے کامن مِٹے سگل اندیسا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک کنت مِلیا لوڑتے ہم جَیسا--۳--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

میرَے من اند بھیا جیوٗ وجی وادھائی--

ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

گھر لال آیا پیارا سبھ تِکھا بُجھائی--

ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

ملِیا ت لال گُپال ٹھاکُر سکھی منگل گایا--

ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥

سبھ میت بندھپ ہرکھ اُپجِیا دُوت تھاؤ گوَایا--

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥

انہت واجے وجہِ گھر مہہ پِر سنگ سَیج وِچھائی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک سہج رہَے ہر ملِیا کنت سُکھدائی--۴--۱--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥

موہن تیرے اُوچے مندر محل اپارا--

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

موہن تیرے سوہن دُوار جیوٗ سنت دھرم سالا--

ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥

دھرم سال اپار دَیار ٹھاکُر سدا کیرتن گاوہے--

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥

جہہ سادھ سنت اِکتر ہووہِ تہا تُجھ دھیاوہے--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥

کر دئیا میا دیال سُوآمی دِین کِرپارا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥

بِنوَنت نانک درس پیاسے مِل درسن سُکھ سارا--۱--

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

موہن تیرے بچن انُوپ چال نِرالی--

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥

موہن تُوں مانہِ ایک جی اوَر سبھ رالی--

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥

مانہِ ت ایک الیکھ ٹھاکُر جنہہ سبھ کل دھارِیا--

ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

تُدھ بچن گُر کےَ وس کِیا آد پُرکھ بنوارِیا--

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥

تُوں آپ چلیا آپ رہیا آپ سبھ کل دھارِیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥

بِنوَنت نانک پیَج راکھو سبھ سَیوک سرن تُمارِیا--۲--

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥

موہن تُدھ ستسنگت دھیاوَے درس دھیانا--

ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥

موہن جم نیڑ نہ آوےَ تُدھ جپہہ نِدانا--

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥

جمکال تِن کؤ لگے ناہی جو اِک من دھیاوہے--

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥

من بچن کرم جے تُدھ ارادھِ سے سبھے پھل پاوہے--

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥

مل مُوت مُوڑ ج مُگدھ ہوتے سِ دیکھ درس سُگیانا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک راج نِہچل پُورن پُرکھ بھگوانا--٣--

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥

موہن توں سُپھل پھلیا سن پرِوارے--

ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥

موہن پُتر میت بھائی کُٹنب سبھ تارے--

ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

تاریا جہان لہیا ابھیمان جنی درسن پایا--

ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥

جنی تُدھنو دھنّ کہیا تِن جم نیڑ نہ آیا--

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥

بےانت گُن تیرے کتھے نہ جاہی ستگور پُرکھ مُرارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥

بِنوَنت نانک ٹیک راکھی جِت لگ تریا سنسارے--٤--٢--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی محلّہ ۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥

پتت اسنکھ پُنیت کر پُنہ پُنہ بلہار--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥

نانک رام نام جپ پاوکو تِن کِلبِکھ داہنہار--ا--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥

جپ منا تُوں رام نرائن گووِندا ہر مادھو--

ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥

دھیائے منا مُرار مُکندے کٹیئے کال دُکھ پھادھو--

ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥

دُکھہرن دین سرن سرِیدھر چرن کمل ارادھیئے--

ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥

جم پنتھ بِکھڑا اگن ساگر نِمکھ سِمرت سادھیئے--

ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥

کلِملہ دہتا سُدھ کرتا دِنس رَین ارادھو--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥

بِنوَنت نانک کرہُ کِرپا گوپال گوبِند مادھو--ا--

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

سِمر منا دامودر دُکھہر بھَے بھنجن ہر رایا--

ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥

سریرنگو دیال منوہر بھگت وچھل بِردایا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

بھگت وچھل پُرکھ پُورن مَنہہ چِندیا پائیَے--

ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

تم اندھ کُوپ تے اُدھارے نام منّ وسائیَے--

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥

سُر سِدھ گن گندھرب مُن جن گُن انِک بھگتی گایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥

بِنوَنت نانک کرہو کِرپا پاربرہم ہر رایا--۲--

ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥

چیِت منا پاربرہم پرمیسر سرب کلا جِن دھاری--

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥

کرُنا مَے سمرتھ سُوآمی گھٹ گھٹ پران ادھاری--

ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥

پران من تن جی داتا بےانت اگم اپارو--

ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥

سرن جوگ سمرتھ موہن سرب دوکھ بِدارو--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

روگ سوگ سبھ دوکھ بِنسہِ جپت نام مُراری--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥

بِنوَنت نانک کرہُ کِرپا سمرتھ سبھ کل دھاری--٣--

ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥

گُن گاؤ منا اچُت اِبناسی سبھ تے اُوچ دیالا--

ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

بِسمبھر دَیون کؤ ایکَے سرب کرَے پرتِپالا--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥

پرتِپال مہا دیال دانا دئِیا دھارے سبھ کسےَ--

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥

کال کنٹک لوبھ موہ ناسَے جی جا کےَ پرَبھ بسَے--

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥

سُپرسنّ دَیوا سپھل سیوا بھئی پُورن گھالا--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥

بِنوَنت نانک اِچھ پُنی جپت دِین دَیالا--٤--٣--

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوَڑی محلّہ ٥--

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥

سُن سکھیئے مِل اُدم کریہا منائے لیہہِ ہر کنتے--

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥

مان تِیاگ کر بھگت ٹھگوری موہہ سادھو منتے--

ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥

سکھی وس آیا پھِر چھوڈ نہ جائی ایہہ رِیت بھلی بھگونتے--

ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥

نانک جرا مرن بھے نرک نِوارے پُنیت کرے تِس جنتے--١--

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥

سُن سکھیئے ایہہ بھلی بِننتی ایوہ متانت پکایئے--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥

سہج سُبھائے اُپادھ رہت ہوئے گیت گوِندہِ گایئے--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥

کل کلیس مِٹہِ بھرم ناصِح من چِندیا پھل پایئے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥

پاربرہم پُورن پرمیسر نانک نام دھیایئیے--٢--

ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥

سکھی اِچھ کری نِت سُکھ منائی پرَبھ میری آس پُجائے--

ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥

چرن پیاسی درس بیراگن پیکھوُ تھان سبائے--

ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥

کھوج لہوٗ ہر سنت جنا سنگ سمرِتھ پُرکھ مِلائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥

نانک تِن مِلیا سُرجن سُکھداتا سے وڈبھاگی مائے--٣--

ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥

سکھی نال وسا اپنے ناہ پیارے میرا من تن ہر سنگ ہِلیا--

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥

سُن سکھیئے میری نید بھلی مَے آپنڑا پِر مِلیا--

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥

بھرم کھوئیو سانت سہج سُوآمی پرگاس بھیا کوَل کھِلیا--

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥

ور پایا پرَبھ انترجامی نانک سوہاگ نہ ٹلیا--٤--٤--٢--٥--١١--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوئڑی باون اکھری محلّہ ٥--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥

گُردیو ماتا گُردیو پِتا گُردیو سُوآمی پرمیسُرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥

گُردیو سکھا اگیان بھنجن گُردیو بندھِپ سہودرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥

گُردیو داتا ہر نام اُپدیسَے گُردیو منت نِرودھرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥

گُردیو سانت ست بدھ مُورت گُردیو پارس پرس پرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥

گُردیو تیرتھ امرِت سروور گُر گیان مجن اپرمپرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥

گُردیو کرتا سبھ پاپ ہرتا گُردیو پتت پوت کرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥

گُردیو آد جُگاد جُگ جُگ گُردیو منت ہر جپ اُدھرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥

گُردیو سنگت پربھ میل کر کِرپا ہم مُوڑ پاپی جِت لگ ترا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥

گُردیو ستگور پاربرہم پرمیسر گُردیو نانک ہر نمسکرا--ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

آپہ کیا کرایا آپہ کرنَے جوگ--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥

نانک ایکو رَوِ رہیا دُوسر ہوآ نہ ہوگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥

اوئں سادھ ستگور نمسکارں--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥

آد مدھ انت نِرنکارں--

ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥

آپہ سُنّ آپہ سُکھ آسن--

ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥

آپہ سُنت آپ ہی جاسن--

ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥

آپن آپ آپہ اُپائیو--

ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥

آپہ باپ آپ ہی مائیو--

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥

آپہ سُوکھم آپہ استھُولا--

ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥

لکھی نہ جائی نانک لیلا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا پربھ دین دیالا--

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے سنتن کی من ہوئے روالا--رہاؤ--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥

نِرنکار آکار آپ نِرگُن سرگُن ایک--

ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ایکہِ ایک بکھانو نانک ایک انیک--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥

اوئں گُرمُکھ کیوُ اکارا--

ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥

ایکہِ سُوت پرووَنہارا--

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥

بھِنّ بھِنّ ترِےَ گُن بِستھارن--

ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥

نِرگُن تے سرگُن درِسٹارں--

ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥

سگل بھات کر کرہِ اُپائیو--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥

جنم مرن من موہ بڈھائیو--

ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥

دُہو بھات تے آپ نِرارا--

ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥

نانک انت نہ پاراوارا--۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

سیئی ساہ بھگونت سے سچ سمپَے ہر راس--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

نانک سچ سُچ پائیَے تہ سنتن کَے پاس--ا--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥

سسا ست ست ست سوؤ--

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥

ست پُرکھ تے بھِنّ نہ کوؤ--

ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥

سوؤ سرن پرَے جہ پایں--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥

سِمر سِمر گُن گائے سُنایں--

ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥

سنسَے بھرم نہی کچھ بیاپت--

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥

پرگٹ پرَتاپ تاہُو کو جاپت--

ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥

سو سادُھو ایہہ پہچنہارا--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥

نانک تا کَے صد بلہارا--٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥

دھن دھن کہا پکارتے مایا موہ سبھ کُور--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥

نام بِہُونے نانکا ہوت جات سبھ دھُور--ا--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥

دھدھا دھُور پُنیت تیرے جنُوآ--

ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥

دھن تیوُ جہ رُچ اِیا منُوآ--

ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥

دھن نہی باچھِہ سُرگ نہ آچھِہ--

ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥

ات پِریا پریت سادھ رج راچہہ--

ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥

دھندھے کہا بیاپہہ تاہُو--

ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥

جو ایک چھاڈ ان کتہِ نہ جاہُو--

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥

جا کےَ ہیئے دِیوُ پرَبھ نام--

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥

نانک سادھ پُورن بھگوان--۴--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥

انِک بھیکھ ار گیان دھیان منہٹھ مِلوُ نہ کوئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਗ੍ਯਿਾਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥

کہو نانک کِرپا بھئی بھگت گیانی سوئے۔۔ا۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਙੰਙਾ ਙ੍ਯਿਾਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥

گنگہ گیان نہی مُکھ باتؤ۔۔

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥

انِک جُگت ساستر کر بھاتؤ۔۔

ਙ੍ਯਿਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥

گیانی سوئے جا کےَ درِڑھ سوؤ۔۔

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥

کہت سُنت کچھ جوگ نہ ہوؤ۔۔

ਙ੍ਯਿਾਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥

گیانی رہت آگیا درِڑھ جا کےَ۔۔

ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥

اُسن سِیت سمسر سبھ تا کےَ۔۔

ਙ੍ਯਿਾਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

گیانی تت گُرمکھ بیچاری۔۔

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥

نانک جا کوُ کِرپا دھاری۔۔۵۔۔

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥

آون آئے سِرسٹ مہہ بِن بوجھے پسو ڈھور--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥

نانک گُرمکھ سو بُجھَے جا کےَ بھاگ متھور--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥

یا جُگ مہہ ایکہِ کوَ آیا--

ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥

جنمت موہیو موہنی مایا--

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥

گربھ کُنٹ مہہ اُردھ تپ کرتے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥

ساس ساس سِمرت پرَبھ رہتے--

ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥

اُرجھ پرے جو چھوڈ چھڈانا--

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥

دیونہار منہہ بِسرانا--

ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥

دھارہو کِرپا جسہہ گُسائیَ--

ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥

ات اُت نانک تِس بِسرہُ ناہی--٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥

آوت حُکم بِناس حُکم آگیا بھِنّ نہ کوئے--

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥

آون جانا تہ مِٹے نانک جہ من سوئے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥

ایوُ جی بہت گربھ واسے--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥

موہ مگن میٹھ جون پھاسے--

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥

اِن مایا ترِےَ گُن بس کینے--

ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥

آپن موہ گھٹے گھٹ دینے--

ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥

اے ساجن کچھ کہہُ اُپایا--

ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥

جا تے تریَو بِکھم ایہہ مایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

کر کِرپا ستسنگ مِلائے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥

نانک تا کَے نِکٹ نہ مائے--۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥

کِرت کماون سُبھ اسُبھ کینے تِن پرَبھ آپ--

ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥

پسو آپن ہوَ ہوَ کرَے نانک بِن ہر کہا کمات--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥

ایکہِ آپ کراونہارا--

ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

آپہِ پاپ پُنّ بِستھارا--

ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥

اِیا جُگ جِت جِت آپہ لائیو--

ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥

سو سو پائیو جو آپ دِوائیو--

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥

اُوا کا انت نہ جانَے کوُو--

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥

جو جو کرَے سوؤ پھُن ہووُ--

ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ایکہِ تے سگلا بِستھارا--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥

نانک آپ سوارنہارا--۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥

راچ رہے بنتا بِنود کُسم رنگ بِکھ سور--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥

نانک تہ سرنی پروَ بِنس جائے مَے مور--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥

رے من بِن ہر جہ رچھو تہ تہ بندھن پاہِ--

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥

جہ بِدھ کتھوُ نہ چھُوٹیے ساقط تیوُ کماہِ--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥

ہوُ ہوُ کرتے کرم رت تا کو بھار اپھار--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥

پریت نہی جوُ نام سِیوُ توُ ایوُ کرم بِکار--

ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥

بادھے جم کی جیوری میٹھی مایا رنگ--

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥

بھرَم کے موہے نہ بجھہ سو پرَبھ سدہُو سنگ--

ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥

لیکھَے گنت نہ چھُوٹیے کاچی بھیت نہ سُدھ--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥

جسہ بجھائے نانکا تہ گُرمکھ نِرمل بُدھ--۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥

ٹُوٹے بندھن جاس کے ہوآ سادُھو سنگ--

ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥

جو راتے رنگ ایک کےَ نانک گُوڑا رنگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥

رارا رنگھو اِیا من اپنا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥

ہر ہر نام جپہُ جپ رسنا--

ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥

رے رے درگہ کہےَ نہ کوؤ--

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥

آوَ بیٹھ آدر سُبھ دیوَ--

ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥

اُوا محلّی پاوہِ تُو باسا--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

جنم مرن نہ ہوئے بِناسا--

ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥

مستک کرم لِکھیو دھُر جا کےَ--

ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥

ہر سمپےَ نانک گھر تا کےَ--١٠--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥

لالچ جھُوٹھ بِکار موہ بیاپت مُوڑے اندھ--

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥

لاگ پرے دُرگندھ سِیوٗ نانک مایا بندھ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥

للا لپٹ بِکھَے رس راتے--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥

اہمبُدھ مایا مد ماتے--

ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥

اِیا مایا مہہ جنمہِ مرنا--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥

جِیُو جِیُو حُکم تِوَے تیوٗ کرنا--

ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥

کوۄُ اُون نہ کوۄُ پُورا--

ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥

کوۄُ سگھر نہ کوۄُ مُورا--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جِت جِت لاوہو تِت تِت لگنا--

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥

نانک ٹھاکُر سدا الپنا--اا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥

لال گوُپال گوبِند پرَبھ گہر گمبھیر اتھاہ--

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥

دُوسر ناہی اوَر کو نانک بےپرواہ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥

للا تا کےَ لوَے نہ کوُ--

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥

ایکہِ آپ اوَر نہ ہووُ--

ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥

ہوونہار ہوت صد آیا--

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥

اُوا کا انت نہ کاہُو پایا--

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥

کیٹ ہست مہہ پُور سمانے--

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥

پرگٹ پُرکھ سبھ ٹھاوٗ جانے--

ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥

جا کوٗ دینو ہر رس اپنا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥

نانک گُرمکھ ہر ہر تہ جپنا--١٢--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥

آتم رس جہ جانیا ہر رنگ سہجے مان--

ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

نانک دھن دھن دھنّ جن آئے تے پروان--١--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥

آیا سپھل تاہُو کو گنیئَے--

ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥

جاس رسن ہر ہر جس بھنیئَے--

ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥

آئے بسہِ ساڈھو کےَ سنگے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥

اندِن نام دھیاوہِ رنگے--

ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥

آوت سو جن نامہِ راتا--

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥

جا کوَ دئیا میا بِدھاتا--

ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥

ایکہِ آون پھِرجون نہ آیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥

نانک ہر کےَ درس سمایا--١٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

یاس جپت من ہوئے انند بِنسَے دُوجا بھاوَ--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥

دُوکھ درد ترِسنا بُجھے نانک نام سماوَ--١--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥

ییا جارو دُرمت دووٗ--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥

تِسہ تِیاگ سُکھ سہجے سوؤ--

ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥

ییا جائے پرہُ سنت سرنا--

ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

جہ آسر اِیا بھَوجل ترنا--

ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥

ییا جنم نہ آوے سوؤ--

ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥

ایک نام لے منہہ پرووٗ--

ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥

ییا جنم نہ ہاریئے گُر پُورے کی ٹیک--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥

نانک تہ سُکھ پایا جا کےَ ہیئرے ایک--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥

انتر من تن بس رہے اِیت اُوت کے میت--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥

گُر پُورے اُپدیسیا نانک جپیٔے نیت--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥

اندِن سِمرہو طاس کوٗ جو انت سہائی ہوۓ--

ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ایہہ بِکھیا دِن چار چھِ چھاڈ چلیو سبھ کوۓ--

ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥

کا کو مات پِتا سُت دھییا--

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥

گِرہ بنِتا کچھ سنگ نہ لیا--

ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥

ایسی سنچ ج بِنست ناہی--

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥

پت سیتی اپنے گھر جاہی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥

سادھسنگ کل کیرتن گایا--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥

نانک تے تے بہُر نہ آیا--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥

ات سُندر کُلین چتُر مکھ گیانی دھنونت--

ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

مِرتک کہیئہہ نانکا جہ پریت نہی بھگونت--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥

گنگہ کھٹ ساستر ہوئے گیاتا--

ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥

پُورک کُمبھک ریچک کرماتا--

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

گیان دھیان تیرتھ اِسنانی--

ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥

سومپاک اپرس اُدیانی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥

رام نام سنگ من نہی ہیتا--

ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥

جو کچھ کینو سوؤ انیتا--

ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥

اُوا تے اُوتم گنو چنڈالا--

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥

نانک جہ من بسہِ گُپالا--١٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥

کُنٹ چار دہ دِس بھرمے کرم کِرت کی ریکھ--

ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥

سُوکھ دُوکھ مکت جون نانک لِکھیو لیکھ--١--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥

ککا کارن کرتا سوؤ--

ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥

لِکھیو لیکھ نہ میٹت کوؤ--

ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥

نہی ہوت کچھ دوؤ بارا--

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥

کرنَیہار نہ بھُولنہارا--

ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥

کاہُو پنّتھ دِکھارے آپے--

ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥

کاہُو اُدیان بھرمت پچھتاپَے--

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥

آپن کھیل آپ ہی کینو--

ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥

جو جو دینو سو نانک لینو--١٧--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

کھات کھرچت بِلچھت رہے ٹُوٹ نہ جاہِ بھنڈار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥

ہر ہر جپت انیک جن نانک ناہِ سُمار--١--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥

کھکھا کھُونا کچھ نہی تِس سمرتھ کے پاہِ--

ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥

جو دَینا سو دے رہیو بھاوے تہ تہ جاہِ--

ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

کھرچ کھجانا نام دھن اِیا بھگتن کی راس--

ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥

کھِما گریبی اند سہج جپت رہہِ گُنتاس--

ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

کھیلہِ بِگسہِ اند سِیُو جا کؤ ہوت کرِپال--

ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥

سدِیو گنِیو سُہاونے رام نام گرِہِ مال--

ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥

کھید نہ دُوکھ نہ ڈان تہ جا کؤ ندر کری--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥

نانک جو پرَبھ بھانیا پُوری تِنا پری--١٨--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥

گن مِن دیکھو منَے ماہِ سرپر چلنو لوگ--

ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥

آس اَنِت گُرمکھ مِٹے نانک نام اروگ--١--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥

گگا گوبِد گُن رَوہو ساس ساس جپ نیت--

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥

کہا بساسا دیہہ کا بِلم نہ کِرہو میت--

ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥

نہ بارِک نہ جوبنَے نہ بِردھی کچھ بندھ--

ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥

اوہ بیرا نہ بوجھیئے جءُ آئے پرَے جم پھندھ--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥

گیانی دھیانی چتُر پیکھ رہن نہی ایہہ ٹھائے--

ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥

چھاڈ چھاڈ سگلی گئی مُوڑ تہا لپٹاہِ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥

گُر پرساد سِمرت رہَے جاہُو مستک بھاگ--

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥

نانک آئے سپھل تے جا کوُ پِریَہہ سُہاگ--19--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥

گھوکھے ساستر بید سبھ آن نہ کتھتوُ کوئے--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥

آد جگادی ہُن ہووت نانک ایکَے سوئے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥

گھگھا گھالہُ منہہ ایہہ بِن ہر دُوسر ناہِ--

ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥

نہ ہوآ نہ ہوونا جت کت اوہی سماہِ--

ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥

گھُولہِ توٗ من جوٗ آوہِ سرنا--

ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥

نام تت کل مہہ پُنہچرنا--

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥

گھال گھال انِک پچھتاوہِ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

بِن ہر بھگت کہا تھِت پاوہِ--

ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥

گھول مہا رس امرت تہ پِیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥

نانک ہر گُر جا کوٗ دیا--۲۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥

گنھ گھالے سبھ دِوس ساس نہ بڈھن گھٹن تِل سار--

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥

جِیون لورہِ بھرم موہ نانک تیؤ گوار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥

گنگہ گراسےَ کال تہ جو ساقط پرَبھ کین--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥

انِک جون جنمہِ مرہِ آتم رام نہ چین--

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥

گیان دھیان تاہُو کوُ آئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥

کر کِرپا جہ آپ دِوائے--

ਙਣਤੀ ਙਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥

گنتی گنی نہی کوؤ چھُوٹَے--

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥

کاچی گاگر سرپر پھُوٹَے--

ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥

سو جِیوَت جہ جِیوَت جپِیا--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥

پرگٹ بھئے نانک نہ چھپِیا--۲۱--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥

چِت چِتوَو چرنارِبند اُودھ کوَل بِگسانت--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥

پرگٹ بھئے آپہِ گبند نانک سنت متانت--۱--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥

چچا چرن کمل گُر لاگا--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥

دھن دھن اُوا دِن سنجوگ سبھاگا--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥

چار کُنٹ دہ دِس بھرم آئیو--

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥

بھئی کِرپا تب درسن پائیو--

ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥

چار بِچار بِنسیو سبھ دُوآ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥

سادھسنگ من نِرمل ہُوا--

ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

چِنت بِساری ایک درِسٹیتا--

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥

نانک گیان انجن جہ نیترا--۲۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

چھاتی سیتل من سُکھی چھنت گوبِد گُن گائے--

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥

ایسی کِرپا کرہُ پربھ نانک داس دسائے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥

چھچھا چھوہرے داس تُمارے--

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥

داس داسن کے پانیہارے--

ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥

چھچھا چھار ہوت تیرے سنتا--

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

اپنی کِرپا کرہو بھگونتا--

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

چھاڈ سِیانپ بہو چتُرائی--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥

سنتن کی من ٹیک ٹِکائی--

ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

چھار کی پُتری پرم گت پائی--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥

نانک جا کوُ سنت سہائی--۲۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥

جور جُلم پھُولہہ گھنو کاچی دیہہ بِکار--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥

اہمبُدھ بندھن پرے نانک نام چھُٹار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥

ججا جانَے ہوَ کچھ ہُوا--

ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥

بادھیوَ جیو نلِنی بھرم سُوآ--

ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥

جوَ جانَے ہوَ بھگت گیانی--

ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥

آگے ٹھاکُر تِل نہی مانی--

ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥

جوَ جانَے مَے کتھنی کرتا--

ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥

بیاپاری بسُدھا جِیُو پھِرتا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

سادھسنگ جہ ہوَمَے ماری--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥

نانک تا کوَ مِلے مُراری--۲۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥

جھالاگھے اُٹھ نام جپ نِس باسُر آرادھ--

ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥

کارھا تجھے نہ بیاپئی نانک مٹے اُپادھ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥

جھجھا جھُورن مٹے تُمارو--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥

رام نام سِیو کر بیوہارو--

ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥

جھُورت جھُورت ساقط مُوآ--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥

جا کَے رِدَے ہوت بھاوَ بیا--

ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥

جھرہِ کسّمل پاپ تیرے منُوآ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥

امرت کتھا سنتسنگ سُنوآ--

ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥

جھرہِ کام کرودھ درَسٹائی--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥

نانک جا کوَ کرِپا گُسائی--۲۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥

یتن کرہُ تُم انِک بِدھ رہن نہ پاوہو میت--

ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥

جیوَت رہو ہر ہر بھجہو نانک نام پریت--ا--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਯੰਯਾ ਯਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥

ینِیا یانہُ درِڑھ صحی بِنس جات ایہہ ہیت--

ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥

گنتی گنوٗ نہ گن سکوٗ اُوٹھ سِدھارے کیت--

ਯੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥

یُو پیکھوٗ سو بِنستوٗ کا سِیوٗ کریئے سنگ--

ਯਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥

یانہُ ایا بِدھ صحی چِت جھُوٹھوٗ مایا رنگ--

ਯਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥

یانت سوئی سنت سُئے بھرم تے کیچِت بھِنّ--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

اندھ کُوپ تے تہ کڈھو جہ ہووہُ سُپرسنّ--

ਝਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥

یا کےَ ہاتھ سمرتھ تے کارن کرنے جوگ--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਝਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥

نانک تہ اُستت کروُ یاہُو کیوُ سنجوگ--٢٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ٹُوٹے بندھن جنم مرن سادھ سَیو سُکھ پائے--

ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥

نانک منہُ نہ بیسرَے گُن نِدھ گوبِد رائے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥

ٹہل کرہُ توُ ایک کی جا تے بِرتھا نہ کوئے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

من تن مُکھ ہییَۓ بسَے جو چاہو سو ہوئے--

ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ٹہل محل تا کوُ ملَے جا کوُ سادھ کرِپال--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥

سادُھو سنگت توُ بسَے جوُ آپن ھوہے دیال--

ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

ٹوہے ٹاہے بہو بھوَن بِن ناوَے سُکھ ناہِ--

ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ٹلہِ جام کے دُوت تہ ج سادُھو سنگ سماہِ--

ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥

بار بار جاؤ سنت صدقے--

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥

نانک پاپ بِناسے کد کے--۲۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ٹھاک نہ ہوتی تِنہو در جہ ہووہو سُپرسنّ--

ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥

جو جن پرَبھ اپنے کرے نانک تے دھن دھنّ--۱--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ٹھٹھا منُوآ ٹھاہہِ ناہی--

ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥

جو سگل تِیاگ ایکہِ لپٹاہی--

ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥

ٹھہک ٹھہک مایا سنگ مُوئے--

ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥

اُوا کےَ کُسل نہ کتہوُ ہُوئے--

ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥

ٹھانڈھ پری سنتہہ سنگ بسیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥

امرِت نام تہا جی رسیا--

ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥

ٹھاکُر اپنے جو جن بھایا--

ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥

نانک اُوا کا من سیتلایا--۲۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥

ڈنڈوُت بندن انِک بار سرب کلا سمرتھ--

ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥

ڈولن تے راکھو پربھُو نانک دے کر ہتھ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥

ڈڈا ڈیرہ ایوہ نہی جہ ڈیرہ تہ جان--

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥

اُوا ڈیرہ کا سنجمو گُر کَے سبد پچھان--

ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥

اِیا ڈیرہ کوُ سرَم کر گھالَے--

ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

جا کا تسُو نہی سنگ چالَے--

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥

اُوا ڈیرہ کی سو مِت جانَے--

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥

جا کوُ درِسٹ پُورن بھگوانَے--

ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥

ڈیرہ نِہچل سچ سادھسنگ پایا--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥

نانک تے جن نہ ڈولایا--۲۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥

ڈھاہن لاگے دھرم رائے کِنہِ نہ گھالیو بندھ--

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥

نانک اُبرے جپ ہری سادھسنگ سنبندھ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ڈھڈھا ڈھوڈھت کہ پھِرہو ڈھوڈھن اِیا من ماہِ--

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥

سنگ تُہارے پرَبھ بسَے بن بن کہا پھِراہِ--

ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ڈھیری ڈھاہو سادھسنگ اہمبُدھ بِکرال--

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥

سُکھ پاوہو سہجے بسھو درسن دیکھ نِہال--

ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

ڈھیری جامےَ جم مَرے گربھ جون دُکھ پائے--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

موہ مگن لپٹت رہےَ ہوَ ہوَ آوے جائے--

ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥

ڈھہت ڈھہت اب ڈھیہہ پرے سادھ جنا سرنائے--

ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥

دُکھ کے پھاہے کاٹیا نانک لیئے سمائے--۳۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥

جہ سادُھو گوبِد بھجن کیرتن نانک نیت--

ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

نا ہئُ نا تُوں نہ چھُٹہِ نِکٹ نہ جائیہو دُوت--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥

نانا رن تے سیجھیَٔ آتم جیتے کوئے--

ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥

ہئُمَے ان سِیئُ لر مَرے سو سوبھا دُو ہوئے--

ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥

منی مِٹائے جیوَت مَرے گُر پُورے اُپدیس--

ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥

منُوآ جیتَے ہر مِلَے تہ سُورتن ویس--

ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥

نا کو جانَے آپنو ایکہِ ٹیک ادھار--

ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥

رَین دِنس سِمرت رہَے سو پرَبھ پُرکھ اپار--

ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

رین سگل اِیا من کرے ایوٗ کرم کمائے--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥

حُکمےَ بُوجھے سدا سُکھ نانک لِکھیا پائے--۳۱--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥

تن من دھن ارپیٔو تِسَے پربھُو مِلاوَے موہِ--

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥

نانک بھرم بھوٗ کاٹیۓ چُوکے جم کی جوہ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥

تتا تا سِیوٗ پریت کر گُن نِدھ گوبِد رائے--

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥

پھل پاوہِ من باچھتے تپت تُہاری جائے--

ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥

تراس مِٹے جم پنتھ کی جاس بسَے من ناوٗ--

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥

گت پاوہِ مت ہوئے پرگاس محلّی پاوہِ ٹھاوٗ--

ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥

تاہُو سنگ نہ دھن چلَے گِرہ جوبن نہ راج--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥

سنتسنگ سِمرت رہو اِہَے تُہارے کاج--

ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥

تاتا کچھُو نہ ہوئی ہےَ جوَ تاپ نِوارے آپ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥

پرَتِپالے نانک ہمہِ آپہِ مائی باپ--۳۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥

تھاکے بہو بِدھ گھالتے ترِپت نہ ترِسنا لاتھ--

ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥

سنچ سنچ ساقط مُوئے نانک مایا نہ ساتھ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥

تھتھا تھِر کوُ نہی کائے پسارہو پاوَ--

ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥

اِنک بنچ بل چھل کرہُ مایا ایک اُپاو--

ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥

تھَیلی سنچہُ سرَم کرہو تھاک پرہو گاوار--

ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥

من کےَ کام نہ آوئی انتے اوُسر بار--

ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥

تھِت پاوہو گوبِد بھجہو سنتہ کی سِکھ لیہو--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥

پرِیت کرہو صد ایک سِیوُ اِیا ساچا اسنیہو--

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥

کارن کرن کراونو سبھ بِدھ ایکےَ ہاتھ--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥

جِت جِت لاوہو تِت تِت لگہِ نانک جنت اناتھ--٣٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

داسہہ ایک نِہارِیا سبھ کچھ دیونہار--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ساس ساس سِمرت رہہہ نانک درس ادھار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

ددا داتا ایک ہےَ سبھ کوُ دیونہار--

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

دیندے توٹ نہ آوئی اگنت بھرے بھنڈار--

ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥

دَینہار صد جِیونہارا--

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥

من مُورکھ کیوُ تاہِ بِسارا--

ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥

دَوس نہی کاہُو کوُ میتا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥

مایا موہ بندھ پرَبھ کیتا--

ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥

درد نِوارہِ جا کے آپے--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥

نانک تے تے گُرمکھ دھراپے--۳۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥

دھر جیئرے اِک ٹیک توُ لاہِ بِڈانی آس--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥

نانک نام دھیائیئےَ کارج آوے راس--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥

دھدھا دھاوت توَ مٹے سنتسنگ ہوئے باس--

ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

دھُر تے کِرپا کرہو آپ توَ ہوئے منہ پرگاس--

ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥

دھن ساچا تیوُ سچ صاحا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥

ہر ہر پُونجی نام بِساہا--

ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥

دھیرج جس سوبھا تِہ بنیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥

ہر ہر نام سرَون جِہ سُنیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھ جِہ گھٹ رہے سمائی--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥

نانک تِہ جن ملی وڈائی--۳۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--ہ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

نانک نام نام جپ جپیا انتر باہر رنگ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥

گُر پُورَے اُپدیسیا نرک ناہِ سادھسنگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥

نّنا نرک پرہِ تے ناہی--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥

جا کےَ من تن نام بساہی--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥

نام نِدھان گُرمکھ جو جپتے--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥

بِکھ مایا مہہ نہ اوۓ کھپتے--

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥

نّناکار نہ ہوتا تا کہہُ--

ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥

نام منتر گُر دینو جا کہہُ--

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥

نِدھ نِدھان ہر امرت پُورے--

ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥

تہ باجے نانک انحد تُورے--۳٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥

پت راکھی گُر پار.برہم تج پرپنچ موہ بِکار--

ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

نانک سوؤ آرادھیئے انت نہ پارا وار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

پپا پرمِت پار نہ پایا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

پتت پاون اگم ہر رایا--

ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥

ہوت پُنیت کوٹ اپرادھُو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥

امرِت نام جپہہ مِل سادُھو--

ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥

پرپچ دھروہ موہ مِٹنائی--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥

جا کوئ راکھہو آپ گُسائ--

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥

پاتساہو چھتر سِر سوئ--

ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥

نانک دُوسر اوَر نہ کوئُ--٣٧--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥

پھاہے کاٹے مِٹے گوَن فتح بھئی من جیت--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥

نانک گُر تے تھِت پائی پھِرن مِٹے نِت نیت--١--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥

پھپھا پھِرت پھِرت تُو آیا--

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

درلبھ دیہہ کلجُگ مہہ پایا--

ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥

پھِر اِیا اؤسر چرَے نہ ہاتھا--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥

نام جپہو تؤ کٹیئہِ پھاسا--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

پھِر پھِر آون جان نہ ہوئی--

ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥

ایکہِ ایک جپہُ جپ سوئی--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥

کرہو کِرپا پرَبھ کرنَیہارے--

ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥

میل لیہو نانک بیچارے--۳۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥

بِنؤ سُنہو تُم پاربرہم دین دیال گُپال--

ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥

سُکھ سمپَے بہو بھوگ رس نانک سادھ روال--۱--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥

ببا برہم جانت تے برہما--

ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥

بَیسنو تے گُرمکھ سُچ دھرما--

ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥

بِیرا آپن بُرا مِٹاوَے--

ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

تاہُو بُرا نِکٹ نہی آوَے--

ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥

بادھیوُ آپن ہوُ ہوُ بندھا--

ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥

دوس دیت آگہ کوُ اندھا--

ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥

بات چیت سبھ رہی سِیانپ--

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥

جسہ جناوہو سو جانَے نانك--۳۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوك--

ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥

بھَے بھنجن اگھ دُوکھ ناس منہہ ارادھ ہرے--

ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥

ستتسنگ جہ رِد بسیوٗ نانک تے نہ بھرمے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥

بھبھا بھرم مِٹاوہو اپنا--

ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥

اِیا سنسار سگل ہےَ سُپنا--

ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥

بھرمے سُر نر دیوی دیوا--

ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥

بھرمے سِدھ سادِھک برہمیوا--

ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥

بھرم بھرم مانُکھ ڈہکائے--

ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥

دُتر مہا بِکھم ایہہ مائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥

گُرمکھ بھرم بھَے موہ مِٹایا--

ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥

نانک تیہہ پرم سُکھ پایا--۴۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥

مایا ڈولَے بہو بِدھی من لپٹیو تہ سنگ--

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥

ماگن تے جِہ تُم رکھہو س نانک نامہِ رنگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥

ممامانگنہار ایانا--

ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥

دینہار دے رہیو سُجانا--

ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥

جو دِینو سو ایکہِ بار--

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

من مُورکھ کہ کرہِ پُکار--

ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥

جؤ ماگہِ تؤ ماگہِ بِیا--

ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥

جا تے کُسل نہ کاہُو تھیا--

ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥

ماگن ماگ ت ایکہِ ماگ--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥

نانک جا تے پرہِ پراگ--ا۴--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥

مت پُوری پردھان تے گُر پُورے من منت--

ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

جِہ جانیو پر٘بھ آپنا نانک تے بھگونت--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

مما جاہُو مرم پچھانا--

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥

بھیٹت سادھسنگ پتیانا--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥

دُکھ سُکھ اُوا کےَ سمت بِیچارا--

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥

نرک سُرگ رہت اؤتارا--

ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥

تاہُو سنگ تاہُو نِرلیپا--

ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥

پُورن گھٹ گھٹ پُرکھ بِسیکھا--

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

اُوا رس مہہ آہُو سُکھ پایا--

ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥

نانک لِپت نہی تہ مایا--۴۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥

یار میت سُن ساجنہو بِن ہر چھُوٹن ناہِ--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نانک تہ بندھن کٹے گُر کی چرنی پاہِ--ا--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥

ییا جتن کرت بہو بِدھیا--

ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥

ایک نام بِن کہ لؤ سِدھیا--

ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥

یاہو جتن کر ہوت چھُٹارا--

ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥

آہوُ جتن سادھ سنگارا--

ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥

یا اُبرن دھارے سبھ کووُ--

ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥

آہِ جپے بِن اُبر نہ ہووُ--

ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥

یاہو ترن تارن سمراتھا--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥

راکھ لیہُ نِرگُن نرناتھا--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥

من بچ کرم جہ آپ جنائی--

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥

نانک تہ مت پرگٹی آئی--۴۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

روس نہ کاہُو سنگ کرہو آپن آپ بیچار--

ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥

ہوئے نِمانا جگ رہو نانک ندری پار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥

رارا ریَن ہوت سبھ جا کی--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥

تج ابھیمان چھُٹےَ تیری باقی--

ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥

رن درگہہ توَ سیجھِ بھائی--

ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

جوَ گُرمکھ رام نام لِو لائی--

ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

رہت رہت رہِ جاہِ بِکارا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥

گُر پُورے کےَ سبد اپارا--

ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

راتے رنگ نام رس ماتے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥

نانک ہر گُر کینی داتے--۴۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥

لالچ جھوٗٹھ بِکھےَ بِیادھ اِیا دیہی مہہ باس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥

ہر ہر امرِت گُرمُکھ پِیا نانک سُوکھ نِواس--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥

للا لاوؤ اؤکھدھ جاہُو--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥

دُوکھ درد تہ مِٹہِ کھِناہُو--

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥

نام اؤکھدھ جہ رِدَے ہِتاوَے--

ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

تاہِ روگ سُپنَے نہی آوَے--

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥

ہر اؤکھدھ سبھ گھٹ ہےَ بھائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥

گُر پُورے بِن بِدھ نہ بنائی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥

گُر پُورے سنجم کر دِیا--

ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥

نانک توَ پھِر دُوکھ نہ تھِیا--۴۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥

واسدیو سربتر مَے اُون نہ کتھوُ ٹھائے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥

انتر باہر سنگ ہےَ نانک کائے دُرائے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥

ووا وَیر نہ کریئے کاہُو--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥

گھٹ گھٹ انتر برہم سماہو--

ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥

واسدیو جل تھل مہہ رویا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥

گُر پرساد وِرلےَ ہی گوِیا--

ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥

وَیر وِرودھ مٹے تہ من تے--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥

ہر کیرتن گُرمکھ جو سُنتے--

ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥

ورن چِہن سگلہ تے رہتا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥

نانک ہر ہر گُرمکھ جو کہتا--۴٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥

ہۆ ہۆ کرت بِہانیا ساقط مُگدھ اجان--

ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥

ڑڑک مُوئے جِیُو ترِکھاونت نانک کِرت کمان--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پۆڑی--

ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥

ڑاڑا ڑاڑ مٹے سنگ سادُھو--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥

کرم دھرم تت نام ارادھُو--

ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥

رُوڑو جِہ بسیوٗ رِد ماہی--

ਉਆ ਕੀ ਙਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥

اُوا کی ڑاڑ مِٹت بِنساہی--

ਙਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥

ڑاڑ کرت ساقط گاوارا--

ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

جیہ ہیئے اہمبُدھ بِکارا--

ਙਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਙਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥

ڑاڑا گُرمکھ ڑاڑ مِٹائی--

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥

نِمکھ ماہِ نانک سمجھائی--۴۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥

سادُھو کی من اوٹ گہو اُکت سِیانپ تِیاگ--

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥

گُر دِیکھیا جہ من بسَے نانک مستک بھاگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥

سسا سرن پرے اب ہارے--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥

ساستر سِمرت بید پُوکارے--

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

سودھت سودھت سودھ بیچارا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

بِن ہر بھجن نہی چھُٹکارا--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥

ساس ساس ہم بھُولنہارے--

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥

تُم سمرتھ اگنت اپارے--

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥

سرن پرے کی راکھ دیالا--

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥

نانک تُمرے بال گُپالا--۴۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥

کھُدی مِٹی تب سُکھ بھئے من تن بھئے اروگ--

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥

نانک درِسٹی آیا اُستت کرنَے جوگ--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥

کھکھا کھرا سراہوَ تاہُو--

ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥

جو کھِن مہہ اُونے سُبھر بھراہُو--

ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥

کھرا نِمانا ہوت پرانی--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

اندِن جاپَے پرَبھ نربانی--

ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥

بھاوَے کھسم ت اُوا سُکھ دیتا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥

پاربرہم ایسو آگنتا--

ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥

اسنکھ کھتے کھِن بکھسنہارا--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥

نانک صاحب سدا دیارا--۴۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ست کہؤ سُن من میرے سرن پرہو ہر رائے--

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥

اُکت سِیانپ سگل تِیاگ نانک لئے سمائے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥

سسا سِیانپ چھاڈ ایانا--

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥

حِکمت حُکم نہ پرَبھ پتیانا--

ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

سہس بھات کرہِ چتُرائی--

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥

سنگ تُہارے ایک نہ جائی--

ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥

سوؤ سوؤ جپ دِن راتی--

ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥

رے جی چلَے تُہارے ساتھی--

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥

سادھ سیوا لاوَے جہ آبَے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥

نانک تا کوَ دُوکھ نہ بیابَے--۵۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ہر ہر مُکھ تے بولنا من وُوٹھے سُکھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک سبھ مہہ رَوِ رہیا تھان تھننتر سوئے--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥

ہَیروُ گھٹ گھٹ سگل کےَ پُور رہے بھگوان--

ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥

ہووت آئے صد سدیو دُکھ بھنجن گُر گیان--

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ہوَ چھُٹکَے ہوئے انند تہ ہوَ ناہی تہ آپ--

ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥

ہتے دُوکھ جنمہ مرن سنتسنگ پرتاپ--

ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥

ہِت کر نام درِڑے دیالا--

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

سنتہہ سنگ ہوت کِرپالا--

ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥

اورے کچھُو نہ کِنہو کیا--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥

نانک سبھ کچھ پرَبھ تے ہُوا--۵۱--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥

لیکھَے کتہِ نہ چھُوٹیَے کھِن کھِن بھُولنہار--

ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥

بکھسنہار بکھس لَے نانک پار اُتار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥

لُون حرامی گُنہگار بیگانہ الپ مت--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥

جیوٗ پِنڈ جِن سُکھ دیئے تاہِ نہ جانت تت--

ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥

لاہا مایا کارنے دہ دِس ڈھوڈھن جائے--

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥

دیونہار داتار پرَبھ نِمکھ نہ منہہ بسائے--

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

لالچ جھُوٹھ بِکار موہ اِیا سمپےَ من ماہِ--

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥

لمپٹ چور نِندک مہا تنھو سنگ بِہائے--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥

تُدھ بھاوے تا بکھس لیہِ کھوٹے سنگ کھرے--

ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥

نانک بھاوے پار.برہم پاہن نیر ترے--۵۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥

کھات پیت کھیلت ہست بھرمے جنم انیک--

ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥

بھَوجل تے کاڈھو پربھُو نانک تیری ٹیک--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

کھیلت کھیلت آئیو انِک جون دُکھ پائے--

ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥

کھید مِٹے سادُھو مِلت ستگور بچن سمائے--

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥

کھِما گہی سچ سنچِیو کھائیو امرِت نام--

ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

کھری کِرپا ٹھاکر بھئی اند سُوکھ بِسرام--

ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥

کھیپ نِباہی بہت لابھ گھر آئے پتِونت--

ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥

کھرا دِلاسہ گُر دیا آئے مِلے بھگونت--

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥

آپن کیا کرہِ آپ آگے پاچھے آپ--

ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥

نانک سوؤ سراہیئے جے گھٹ گھٹ رہیا بیاپ--۵۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥

آئے پرَبھ سرناگتی کِرپا نِدھ دیال--

ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

ایک اکھر ہر من بست نانک ہوت نِہال--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥

اکھر مہہ ترِبھَون پرَبھ دھارے--

ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

اکھر کر کر بیَد بیچارے--

ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥

اکھر ساستر سِمرِت پُرانا--

ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ਼ਾਨਾ ॥

اکھر ناد کتھن وکھیانا--

ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥

اکھر مُکت جُگت بھَے بھرما--

ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥

اکھر کرم کِرت سُچ دھرما--

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥

درِسٹمان اکھر ہے جیتا--

ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥

نانک پاربرہم نِرلیپا--۵۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥

ہتھ کلمّ اگمّ مستک لِکھاوتی--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥

اُرجھ رہیو سبھ سنگ انُوپ رُوپاوتی--

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥

اُستت کہن نہ جائے مُکھہُ تُہارییا--

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥

موہی دیکھ درس نانک بلہاریا--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥

ہے اچُت ہے پار،برہم اِناسی اگھناس--

ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ہے پُورن ہے سرب مَے دُکھ بھنجن گُنتاس--

ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥

ہے سنگی ہے نِرنکار ہے نِرگُن سبھ ٹیک--

ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥

ہے گوبِد ہے گُن نِدھان جا کےَ سدا بِبیک--

ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥

ہے اپرمپر ہر ہرے ہہہ بھی ہوونہار--

ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥

ہے سنتہہ کےَ سدا سنگ نِدھارا آدھار--

ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

ہے ٹھاکر ہؤ داسرو مےَ نِرگُن گُن نہی کوئے--

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥

نانک دیجےَ نام دان راکھؤ ہیئےَ پروئے--۵۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥

گُردیو ماتا گُردیو پِتا گُردیو سُوآمی پرمیسُرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥

گُردیو سکھا اگیان بھنجن گُردیو بندھِپ سہودرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥

گُردیو داتا ہر نام اُپدیسےَ گُردیو منت نِرودھرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥

گُردیو سانت ست بُدھ مُورت گُردیو پارس پرس پرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥

گُردیو تیرتھ امرِت سروور گُر گیان مجن اپرمپرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥

گُردیو کرتا سبھ پاپ ہرتا گُردیو پتت پوت کرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥

گُردیو آد جُگاد جُگ جُگ گُردیو منت ہر جپ اُدھرا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥

گُردیو سنگت پرَبھ میَل کر کِرپا ہم مُوڑ پاپی جِت لگ ترا--

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥

گُردیو ستگور پار.برہم پرمیسر گُردیو نانک ہر نمسکرا--ا--

ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ایوہ سلوک آد انت پڑنا--

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

گوڑی سُکھمنی م: ۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

آد گُرئے نمہ--

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

جگاد گُرئے نمہ--

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ستگورے نمہ--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

سری گُردیوئے نمہ--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

سِمرؤ سِمر سِمر سُکھ پاوؤ--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

کل کلیَس تن ماہِ مِٹاوؤ--

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

سِمرؤ جاس بِسمبھر ایکَے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

نام جپت اگنت انیکَے--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਯ੍ਯਰ ॥

بید پُران سِمرِت سُدھاکھیَر--

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਯ੍ਯਰ ॥

کینے رام نام اک آکھیر--

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥

کِنکا ایک جِس جی بساوَے--

ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

تا کی مہما گنی نہ آوَے--

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥

کانکھی ایکَے درس تُھارو--

ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥

نانک اُن سنگ موہِ اُدھارو--ا--

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

سُکھمنی سُکھ امرِت پرَبھ نام--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگت جنا کےَ من بِسرام--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن گربھ نہ بسَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن دُوکھ جم نسَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن کال پرہرے--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن دُسمن ٹرے--

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

پرَبھ سِمرت کچھ بِگھن نہ لاگےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن اندِن جاگےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن بھوَ نہ بیاپےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن دُکھ نہ سنتاپےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

پرَبھ کا سِمرن سادھ کےَ سنگ--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

سرب نِدھان نانک ہر رنگ--۲--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن رِدھ سِدھ نوَ نِدھ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن گیان دھیان تت بُدھ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن جپ تپ پُوجا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن بِنسے دُوجا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن تیرتھ اسنانی--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن درگہ مانی--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن ہوئے س بھلا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن سُپھل پھلا--

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

سے سِمرہِ جِن آپ سِمرائے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

نانک تا کےَ لاگوُ پائے--٣--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

پرَبھ کا سِمرن سبھ تے اُوچا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن اُدھرے مُوچا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن ترِسنا بُجھےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن سبھ کِچھ سُجھےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن ناہی جم تراسا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

پربھ کے سمرن پورن آسا--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

پربھ کے سمرن من کی مل جائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

امرت نام رد ماہِ سمائے--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

پربھ جی بسہِ سادھ کی رسنا--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

نانک جن کا داسن دسنا--۴--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

پربھ کوُ سمرہِ سے دھنونتے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

پربھ کوُ سمرہِ سے پتونتے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

پربھ کوُ سمرہِ سے جن پروان--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

پربھ کوُ سمرہِ سے پُرکھ پردھان--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

پربھ کوُ سمرہِ سِ بےمحتاجے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ سِ سرب کے راجے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ سے سُکھواسی--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ سدا اِبناسی--

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

سِمرن تے لاگے جِن آپ دیالا--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

نانک جن کی منگےَ روالا--٥--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ سے پراُپکاری--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ تِن صد بلہاری--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ سے مُکھ سُہاوے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ تِن سُوکھ بِہاوَے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ تِن آتم جیتا--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ تِن نِرمل رِیتا--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ تِن اند گھنیرے--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

پرَبھ کوُ سِمرہِ بسہِ ہر نیرے--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

سنت کِرپا تے اندِن جاگ--

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

نانک سِمرن پُورے بھاگ--٦--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن کارج پُورے--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن کبہو نہ جھُورے--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن ہر گُن بانی--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن سہج سمانی--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن نِہچل آسن--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن کمل بِگاسن--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

پرَبھ کےَ سِمرن انحد جھُنکار--

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

سُکھ پرَبھ سِمرن کا انت نہ پار--

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

سِمرِہ سے جن جِن کؤ پرَبھ میا--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

نانکؔ تِن جن سرنی پیا--۷--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ہر سِمرن کر بھگت پرگٹائے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ہر سِمرن لگ بید اُپائے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ہر سِمرن بھئے سِدھ جتی داتے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ہر سِمرن نیچ چھو کُنٹ جاتے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ہر سِمرن دھاری سبھ دھرنا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

سِمر سِمر ہر کارن کرنا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ہر سِمرن کیوُ سگل اکارا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ہر سِمرن مہہ آپ نِرنکارا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

کر کِرپا جِس آپ بجھایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

نانک گُرمکھ ہر سِمرن تِن پایا--8--ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

دِین درد دُکھ بھنجنا گھٹ گھٹ ناتھ اناتھ--

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

سرن تُمھاری آئیو نانک کے پرَبھ ساتھ--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

جہ مات پِتا سُت میت نہ بھائی--

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

من اُوہا نام تیرَے سنگ سہائی--

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

جہ مہا بھیان دُوت جم دلَے--

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

تہ کیول نام سنگ تیرَے چلَے--

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

جہ مُسکل ہووَے ات بھاری--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ہر کو نام کھِن ماہِ اُدھاری--

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

انِک پُنہچرن کرت نہی ترَے--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ہر کو نام کوٹ پاپ پرہرَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

گُرمکھ نام جپہو من میرے--

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

نانک پاوہو سُوکھ گھنیرے--ا--

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

سگل سرِسٹ کو راجا دُکھیا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ہر کا نام جپت ہوئے سُکھیا--

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

لاکھ کروری بندھ نہ پرَے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ہر کا نام جپت نِسترَے--

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

انِک مایا رنگ تِکھ نہ بُجھاوَے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

ہر کا نام جپت آگھاوَے--

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

جہ مارگ ایوہ جات اِکیلا--

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

تہ ہر نام سنگ ہوت سُوہیلا--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ایسا نام من سدا دھیائیئَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

نانک گُرمکھ پرم گت پائیَے--٢--

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

چھُوٹت نہی کوٹ لکھ باہی--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

نام جپت تہ پار پراہی--

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

اِنک بِگھن جہ آئے سنگھارے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ہر کا نام تتکال اُدھارے--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

اِنک جون جنمے مر جام--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

نام جپت پاوے بِسرام--

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ہوٗ میلا مل کبہو نہ دھووے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ہر کا نام کوٹ پاپ کھووے--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ایسا نام جپہو من رنگ--

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

نانک پائیَے سادھ کےَ سنگ--٣--

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

جہ مارگ کے گنے جاہِ نہ کوسا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

ہر کا نام اُوہا سنگ توسا--

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

جہ پَیڈے مہا اندھ گُبارا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ہر کا نام سنگ اُجیارا--

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥

جہا پنتھ تیرا کو نہ سِنیانوُ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

ہر کا نام تہ نال پچھانُو--

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

جہ مہا بھیان تپت بہو گھام--

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥

تہ ہر کے نام کی تُم اُوپر چھام--

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨੁ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

جہا ترِکھا من تُجھ آکرکھے--

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

تہ نانک ہر ہر امرت برکھَے--۴--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

بھگت جنا کی برتن نام--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

سنت جنا کےَ من بِسرام--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ہر کا نام داس کی اوٹ--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ہر کےَ نام اُدھرے جن کوٹ--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ہر جس کرت سنت دِن رات--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ہر ہر اوَکھدھ سادھ کمات--

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ہر جن کےَ ہر نام نِدھان--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥

پاربرہم جن کینو دان--

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

من تن رنگ رتے رنگ ایکےَ--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

نانک جن کےَ بِرت بِبیکےَ--٥--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ہر کا نام جن کوَ مُکت جُگت--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ہر کےَ نام جن کوُ ترِپت بھگت--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ہر کا نام جن کا رُوپ رنگ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ہر نام جپت کب پرَے نہ بھنگ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہر کا نام جن کی وڈیائی--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ہر کےَ نام جن سوبھا پائی--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ہر کا نام جن کوُ بھوگ جوگ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ہر نام جپت کچھ ناہِ بیوگ--

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

جن راتا ہر نام کی سیوا--

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

نانک پُوجے ہر ہر دیوا--٦--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ہر ہر جن کےَ مال کھجینا--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ہر دھن جن کوُ آپ پرَبھ دینا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ہر ہر جن کےَ اوٹ ستانی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ہر پرَتاپ جن اوَر نہ جانی--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

اوت پوت جن ہر رس راتے--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

سُنّ سمادھ نام رس ماتے--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

آٹھ پہر جن ہر ہر جپےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ہر کا بھگت پرگٹ نہی چھپےَ--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ہر کی بھگت مکت بہو کرے--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

نانک جن سنگ کیتے ترے--۷--

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

پارجات ایوہ ہر کو نام--

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

کامدھین ہر ہر گُن گام--

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

سبھ تے اُوتم ہر کی کتھا--

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

نام سُنت درد دُکھ لتھا--

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

نام کی مہما سنت رِد وسَے--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

سنت پرَتاپ دُرت سبھ نسَے--

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

سنت کا سنگ وڈبھاگی پائیَے--

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

سنت کی سیوا نام دھیائیَے--

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

نام تُل کچھ اور نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

نانک گُرمکھ نام پاوَے جن کوئے--۸--۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

بہو ساستر بہو سِمرتی پیکھے سرب ڈھڈھول--

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

پُوجس ناہی ہر ہرے نانک نام امول--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

جاپ تاپ گیان سبھ دھیان--

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

کھٹ ساستر سِمرت وکھیان--

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

جوگ ابھیاس کرم دھرم کِریا--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

سگل تِیاگ بن مدھے پھِریا--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

انِک پرکار کیئے بہو جتنا--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

پُنّ دان ہومے بہو رتنا--

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

سریر کٹائے ہومَے کر راتی--

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ورت نیم کرَے بہو بھاتی--

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

نہی تُل رام نام بیچار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

نانک گُرمکھ نام جپیَے اِک بار--ا--

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

نؤ کھنڈ پرِتھمی پھِرے چِر جیوَے--

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

مہا اُداس تپیسر تھیوَے--

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

اگن ماہِ ہومت پران--

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

کنک اسوَ حَیور بھُوم دان--

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

نیولی کرم کرَے بہو آسن--

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

جَین مارگ سنجم ات سادھن--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

نِمکھ نِمکھ کر سریر کٹاوَے--

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

توَ بھی ہوَمےَ میل نہ جاوَے--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ہر کے نام سمسر کچھ ناہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ نام جپت گت پاہِ--۲--

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

من کامنا تیرتھ دیہہ چھُٹےَ--

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

گرب گُمان نہ من تے ہُٹےَ--

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

سوچ کرَے دِنس ار رات--

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

من کی مَیل نہ تن تے جات--

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

اِس دیہی کوَ بہو سادھنا کرَے--

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

من تے کبہو نہ بِکھیا ٹرَے--

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

جل دھووَے بہو دیہہ انیت--

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

سُدھ کہا ہوئے کاچی بھیت--

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥

من ہر کے نام کی مہما اُوچ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

نانک نام اُدھرے پتِت بہو مُوچ--٣--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

بہت سِیانپ جم کا بھوَ بیاپَے--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

انِک جتن کر ترِسن نہ دھراپَے--

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

بھیکھ انیک اگن نہی بُجھَے--

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

کوٹ اُپاو درگہ نہی سِجھَے--

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥

چھُوٹس ناہی اُوبھ پیال--

ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

موہِ بیاپہہ مایا جال--

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

اوَر کرتُوت سگلی جم ڈانَے--

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

گووِند بھجن بِن تِل نہی مانَے۔۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ہر کا نام جپت دُکھ جائے۔۔

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

نانک بولَے سہج سُبھائے۔۔۴۔۔

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥

چار پدارتھ جے کو ماگَے۔۔

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥

سادھ جنا کی سیوا لاگَے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

جے کو آپنا دُوکھ مِٹاوَے۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ہر ہر نام رِدَے صد گاوَے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥

جے کو اپنی سوبھا لورَے۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

سادھسنگ ایہہ ہوُمَے چھورَے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

جے کو جنم مرن تے ڈرَے۔۔

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

سادھ جنا کی سرنی پرَے--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

جِس جن کوُ پرَبھ درس پیاسا--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

نانک تا کےَ بل بل جاسا--۵--

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

سگل پُرکھ مہہ پُرکھ پردھان--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

سادھسنگ جا کا مِٹے ابھیمان--

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

آپس کوُ جو جانَے نیچا--

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

سوؤ گنیئےَ سبھ تے اُوچا--

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

جا کا من ہوئے سگل کی رِینا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ہر ہر نام تِن گھٹ گھٹ چینا--

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

من اپنے تے بُرا مِٹانا--

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

پیکھے سگل سرِسٹ ساجنا--

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

سُوکھ دُوکھ جن سم درِسٹیتا--

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

نانک پاپ پُنّ نہی لیپا--٦--

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

نِردھن کؤ دھن تیرو ناؤ--

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

نِتھاوے کؤ ناؤ تیرا تھاؤ--

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥

نِمانے کؤ پرَبھ تیرو مان--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

سگل گھٹا کؤ دیوہو دان--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

کرن کراونہار سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سگل گھٹا کے انترجامی--

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

اپنی گت مِت جانہو آپے--

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

آپن سنگ آپ پرَبھ راتے--

ਤੁਮ੍ਰਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

تُمھری اُستت تُم تے ہوئے--

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

نانک اور نہ جانَس کوئے--٧--

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

سرب دھرم مہہ سریسٹ دھرم--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ہر کو نام جپ نِرمل کرم--

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

سگل کِریا مہہ اُوتم کِریا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

سادھسنگ دُرمت مل ہِرِیا--

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

سگل اُدم مہہ اُدم بھلا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ہر کا نام جپہو جی سدا--

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

سگل بانی مہہ امرِت بانی--

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ہر کو جس سُن رسن بکھانی--

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥

سگل تھان تے اوہُ اُوتم تھان--

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

نانک جہ گھٹ وسَے ہر نام--۸--۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

نِرگُنیار ایانیا سو پرَبھ سدا سمال--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

جِن کیا تِس چیت رکھ نانک نِبہی نال--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

رمئیا کے گُن چیت پرانی--

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

کوَن مُول تے کوَن درِسٹانی--

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

جِن تُوں ساج سوار سیگارِیا--

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

گربھ اگن مہہ جنہہ اُباریا--

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

بار بِوستھا تُجھ پیارَے دُودھ--

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

بھر جوبن بھوجن سُکھ سُودھ--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

بِردھ بھیا اُوپر ساک سَین--

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

مُکھ اپیاوٗ بیٹھ کوٗ دَین--

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥

ایوہ نِرگُن گُن کچھُو نہ بوجھَے--

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

بکھس لیہُ توٗ نانک سیجھَے--ا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

جہ پرساد دھر اُوپر سُکھ بسہِ--

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

سُت بھرات میت بنتا سنگ ہسہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

جہ پرساد پیوہِ سیتل جلا--

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

سُکھدائی پوَن پاوک امُلا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

جہ پرساد بھوگہہ سبھ رسا--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

سگل سمگری سنگ ساتھ بسا--

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

دینے ہست پاوَ کرن نیتر رسنا--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

تِسہہ تِیاگ اور سنگ رچنا--

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ایسے دوکھ مُوڑ اندھ بیاپے--

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

نانک کاڈھ لیہو پرَبھ آپے--۲--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

آد انت جو راکھنہار--

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

تِس سِیوُ پریت نہ کرَے گوار--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

جا کی سیوا نوَ نِدھ پاوَے--

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

تا سِیوٗ مُوڑا من نہی لاوَے--

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

جو ٹھاکر صد سدا ہجُورے--

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

تا کوٗ اندھا جانت دُورے--

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

جا کی ٹہل پاوَے درگہ مان--

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

تِسہہ بِسارَے مُگدھ آجان--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

سدا سدا ایوہ بھُولنہار--

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

نانک راکھنہار اپار--٣--

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

رتن تِیاگ کوٗڈی سنگ رچے--

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ساچ چھوڈ جھُوٹھ سنگ مچے--

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

جو چھڈنا سو استھِر کر مانے--

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

جو ہوون سو دُور پرانَے--

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥

چھوڑ جائے تِس کا سرَم کرَے--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

سنگ سہائی تِس پرہرَے--

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥

چندن لیپ اُتارے دھوئے--

ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

گردھب پریت بھسم سنگ ہوئے--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

اندھ کُوپ مہہ پتِت بِکرال--

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

نانک کاڈھ لیہو پرَبھ دیال--۴--

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

کرتُوت پسُو کی مانس جات--

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

لوک پچارا کرَے دِن رات--

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

باہر بھیکھ انتر مل مایا--

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

چھپس ناہِ کچھ کرَے چھپایا--

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

باہر گیان دِھیان اِسنان--

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

انتر بیاپَے لوبھ سُوآن--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

انتر اگن باہر تن سُواہ--

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

گل پاتھر کیَسے ترَے اتھاہ--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

جا کےَ انتر بسَے پرَبھ آپ--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

نانک تے جن سہج سمات--٥--

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

سُن اندھا کیَسے مارگ پاوَے--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

کر گہِ لیہُ اوڑ نِبھاوَے--

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥

کہا بجھارت بوجھَے ڈورا--

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥

نِس کہیَۓ تۆ سمجھے بھورا--

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

کہا بِسنپد گاوَے گُنگ--

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

جتن کرَے تۆ بھی سُر بھنگ--

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

کہ پِنگُل پربت پر بھون--

ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

نہی ہوت اُوہا اُس گوَن--

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

کرتار کرُنا مَے دِین بینتی کرَے--

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

نانک تُمری کِرپا ترَے--٦--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

سنگ سہائی سو آوے نہ چیت--

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

جو بیَرائی تا سِیو پریت--

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

بلُوآ کے گرِہ بھیتر بسَے--

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

اند کیل مایا رنگ رسَے--

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

درِڑھ کر مانَے منہہ پرتیت--

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

کال نہ آوے مُوڑے چِیت--

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

بَیر بِرودھ کام کرودھ موہ--

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

جھُوٹھ بِکار مہا لوبھ دھروہ--

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ایاہو جُگت بہِانے کئ جنم--

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

نانک راکھ لیہُ آپن کر کرم--۷--

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

تُو ٹھاکر تُم پہہ ارداس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

جیُوَ پِنڈ سبھ تیری راس--

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

تُم مات پِتا ہم بارِک تیرے--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

تُمری کِرپا مہہ سُوکھ گھنیرے--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

کوئ نہ جانَے تُمرا انت--

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

اُوچے تے اُوچا بھگونت--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

سگل سمگری تُمرَے سُوتر دھاری--

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

تُم تے ہوئ سو آگیاکاری--

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

تُمری گت مِت تُم ہی جانی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

نانک داس سدا قُربانی--٨--٤--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

دینہار پرَبھ چھوڑ کےَ لاگہِ آن سُوآئے--

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک کہُو نہ سیجھئی بِن ناوے پت جائے--١--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

دس بستوٗ لے پاچھے پاوَے--

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ایک بست کارن بِکھوٹ گواوَے--

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ایک بھی نہ دئے دس بھی ہِر لئے--

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

توٗ مُوڑا کہو کہا کرئے--

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

جس ٹھاکُر سِیوٗ ناہی چارہ--

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

تا کوٗ کیجےَ صد نمسکارا--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

جا کےَ من لاگا پرَبھ میٹھا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

سرب سُوکھ تاہُو من وُوٹھا--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

جِس جن اپنا حکم منایا--

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

سرب تھوک نانک تِن پایا--ا--

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

اگنت ساہو اپنی دے راس--

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

کھات پیت برتَے اند اُلاس--

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

اپنی امان کچھ بہُر ساہو لئے--

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

اگیانی من روس کرئے--

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

اپنی پرتیت آپ ہی کھووَے--

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

بہُر اُس کا بِسواس نہ ہووَے--

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

جِس کی بست تِس آگے راکھَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

پرَبھ کی آگیا مانے ماتھے--

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

اُس تے چوُگن کرَے نِہال--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

نانکؔ صاحب سدا دیال--۲--

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥

اِنِک بھات مایا کے ہَیت--

ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

سرپر ہووت جان انَیت--

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

بِرکھ کی چھایا سِیوُ رنگ لاوَے--

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

اوہ بِنسَے اوہو من پچھتاوے--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

جو دیسَے سو چالنہار--

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

لِپٹ رہیو تہ اندھ اندھار--

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

بٹاوُ سِیوُ جو لاوَے نیہ--

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

تا کوُ ہاتھ نہ آوےَ کیہ--

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

من ہر کے نام کی پریت سُکھدائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

کر کِرپا نانک آپ لئے لائی--٣--

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

مِتھیا تن دھن کُٹنب سبایا--

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

مِتھیا ہؤمے ممتا مایا--

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

مِتھیا راج جوبن دھن مال--

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

مِتھیا کام کرودھ بِکرال--

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

مِتھیا رتھ ہستی اسَو بسترا--

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

مِتھیا رنگ سنگ مایا پیکھ ہستا--

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

مِتھیا دھروہ موہ ابھیمان--

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

مِتھیا آپس اُوپر کرت گُمان--

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

استِھر بھگت سادھ کی سرن--

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

نانک جپ جپ جیوَے ہر کے چرن--۴--

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

مِتھیا سرَون پر نِندا سُنہِ--

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

مِتھیا ہست پر درب کوُ ہِرہِ--

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

مِتھیا نیتر پیکھت پر تِریہ رُوپاد--

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

مِتھیا رسنا بھوجن ان سواد--

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

مِتھیا چرن پر بِکار کوُ دھاوہِ--

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

مِتھیا من پر لوبھ لُبھاوہِ--

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

مِتھیا تن نہی پراُپکارا--

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

مِتھیا باس لَیت بِکارا--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

بِن بوجھے مِتھیا سبھ بھیَے--

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

سپھل دیہہ نانک ہر ہر نام لئے--۵--

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

بِرتھی ساقط کی آرجا--

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ساچ بِنا کہ ہووت سُوچا--

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

بِرتھا نام بِنا تن اندھ--

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

مُکھ آوت تا کَے دُرگندھ--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

بِن سِمرن دِن رَین برِتھا بِہائے--

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

میگھ بِنا جیئو کھیتی جائے--

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

گوبِد بھجن بِن برِتھے سبھ کام--

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

جیئو کِرپن کے نِرارتھ دام--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

دھنّ دھنّ تے جن جہ گھٹ بسیوٗ ہر ناوٗ--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

نانک تا کے بل بل جاؤ--٦--

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

رہت اور کچھ اور کماوت--

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

من نہی پریت مکھو گنڈھ لاوت--

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

جانہار پربھو پربین--

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

باہر بھیکھ نہ کاہو بھین--

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

اور اُپدیسے آپ نہ کرے--

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

آوت جاوت جنمے مرے--

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

جس کے انتر بسے نرنکار--

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

تِس کی سیکھ ترے سنسار--

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

جو تُم بھانے تِن پربھ جاتا--

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

نانک اُن جن چرن پراتا--۷--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

کرؤ بینتی پاربرہم سبھ جانَے--

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

اپنا کیا آپہِ مانے--

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

آپہِ آپ آپ کرت نِبیرا--

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

کِسےَ دُور جناوت کِسےَ بجھاوت نیرا--

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

اُپاو سِیانپ سگل تے رہت--

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

سبھ کچھ جانَے آتم کی رہت--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

جس بھاوے تِس لئے لڑ لائے--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

تھان تھننتر رہیا سمائے--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

سو سَیوک جِس کِرپا کری--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

نِمکھ نِمکھ جپ نانک ہری--۸--۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

کام کرودھ ارلوبھ موہ بِنس جائے اہنّمیو--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

نانک پرَبھ سرناگتی کر پرساد گُردیو--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

جہ پرساد چھتیہ امرت کھاہِ--

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

تِس ٹھاکُر کوُ رکھ من ماہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

جہ پرساد سُگندھت تن لاوہِ--

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

تِس کوُ سِمرت پرم گت پاوہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

جہ پرساد بسہِ سُکھ مندر--

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

تِسہہ دھیا ئے سدا من اندر--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

جہ پرساد گِرہ سنگ سُکھ بسنا--

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

آٹھ پہر سِمرھو تِس رسنا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

جہ پرساد رنگ رس بھوگ--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

نانک سدا دھیائیۓ دھیاون جوگ--ا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

جہ پرساد پاٹ پٹّمبر ہڈھاوہِ--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

تِسہہ تِیاگ کت اور لُبھاوہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

جہ پرساد سُکھ سَیج سوئیجَے--

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

من آٹھ پہر تا کا جس گاو یجَے--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥

جہ پرساد تُجھ سبھ کوُ مانَے--

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

مُکھ تا کو جس رسن بکھانَے--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

جہ پرساد تیرو رہتا دھرم--

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

من سدا دھیائے کیَول پار.برہم--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

پرَبھ جی جپت درگہ مان پاوہِ--

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

نانک پت سیتی گھر جاوہِ--٢--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

جہ پرساد آروگ کنچن دیہی--

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

لِو لاوہو تِس رام سنیہی--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

جہ پرساد تیرا اولا رہت--

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

من سُکھ پاوہِ ہر ہر جس کہت--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

جہ پرساد تیرے سگل چھِدر ڈھاکے--

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

من سرنی پر ٹھاکُر پرَبھ تا کےَ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

جہ پرساد تُجھ کو نہ پہوچےَ--

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥

من ساس ساس سِمرہُ پرَبھ اُوچے--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥

جہ پرساد پائی درلبھ دیہہ--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

نانک تا کی بھگت کریہ--٣--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

جہ پرساد آبھُوکھن پہر یجےَ--

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

من تِس سِمرت کیوُ آلس کیجےَ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

جہ پرساد اسَو ہست اسواری--

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

من تِس پرَبھ کوُ کبھُو نہ بِساری--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

جہ پرساد باگ مِلکھ دھنا--

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

راکھ پروئے پرَبھ اپنے منا--

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

جِن تیری من بنت بنائی--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

اُوٹھت بیٹھت صد تِسہ دھیائی--

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

تِسہ دھیائے جو ایک الکھے--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

اِیہا اُوہا نانک تیری رکھَے--۴--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

جہ پرساد کرہِ پُنّ بہو دان--

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

من آٹھ پہر کر تِس کا دھیان--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

جہ پرساد تُو آچار بیوہاری--

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

تِس پرَبھ کوُ ساس ساس چِتاری--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

جہ پرساد تیرا سُندر رُوپ--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

سو پربھ سمرہُ سدا انُوپ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

جہ پرساد تیری نیکی جات--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

سو پربھ سمر سدا دِن رات--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

جہ پرساد تیری پت رہَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

گُر پرساد نانک جس کہَے--۵--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

جہ پرساد سُنہِ کرن ناد--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

جہ پرساد پیکھہِ بِسماد--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

جہ پرساد بولہِ امرت رسنا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

جہ پرساد سُکھ سہجے بسنا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

جہ پرساد ہست کر چلہہ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

جہ پرساد سمپُورن پھلہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

جہ پرساد پرم گت پاوہِ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

جہ پرساد سُکھ سہج سماوہِ--

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ایسا پرَبھ تِیاگ اوَر کت لاگھو--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

گُر پرساد نانک من جاگھو--٦--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جہ پرساد تُوں پرگٹ سنسار--

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

تِس پرَبھ کوُ مُول نہ منھو بِسار--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

جہ پرساد تیرا پرتاپ--

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

رے من مُوڑ تُو تا کوُ جاپ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

جہ پرساد تیرے کارج پُورے--

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

تِسہہ جان من سدا ہجُورے--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

جہ پرساد تُوں پاوہِ ساچ--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

رے من میرے تُوں تا سِیوُ راچ--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

جہ پرساد سبھ کی گت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

نانک جاپ جپَے جپ سوئے--۷--

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

آپ جپائے جپَے سو ناوُ--

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

آپ گاوائے سو ہر گُن گاوُ--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

پرَبھ کِرپا تے ہوئے پرگاس--

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

پربھُو دئِیا تے کمل بِگاس--

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

پرَبھ سُپرسنّ بسَے من سوئے--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

پرَبھ دئیا تے مت اُوتم ہوئے--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

سرب نِدھان پرَبھ تیری میا--

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

آپہو کچھُو نہ کِنھو لئیا--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

جِت جِت لاوہو تِت لگہِ ہر ناتھ--

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

نانک اِن کےَ کچھُو نہ ہاتھ--۸--٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

اگم اگادھ پار.برہم سوئے--

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

جو جو کہےَ سو مُکتا ہوئے--

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

سُن میتا نانک بِنوَنتا--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

سادھ جنا کی اچرج کتھا--١--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

سادھ کےَ سنگ مُکھ اُوجل ہوت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

سادھسنگ مل سگلی کھوت--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

سادھ کےَ سنگ مِٹے ابھیمان--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

سادھ کےَ سنگ پر َگٹےَ سُگیان--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

سادھ کےَ سنگ بُجھے پر َبھ نیرا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

سادھسنگ سبھ ہوت نِبیرا--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

سادھ کےَ سنگ پائے نام رتن--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

سادھ کےَ سنگ ایک اُوپر جتن--

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

سادھ کی مہما برنےَ کوَن پرانی--

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

نانک سادھ کی سوبھا پربھ ماہِ سمانی--ا--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

سادھ کے سنگ اگوچر ملِے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

سادھ کے سنگ سدا پرپھُلے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

سادھ کے سنگ آوہِ بس پنچا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

سادھسنگ امرِت رس بھُنچا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

سادھسنگ ہوئے سبھ کی رین--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

سادھ کے سنگ منوہر بَین--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

سادھ کے سنگ نہ کتھوں دھاوے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

سادھسنگ استھِت من پاوے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

سادھ کے سنگ مایا تے بھِنّ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

سادھسنگ نانک پربھ سُپرسنّ--۲--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

سادھسنگ دُسمن سبھ مِیت--

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

سادُھو کےَ سنگ مہا پُنیت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

سادھسنگ کِس سِیوُ نہی بَیر--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

سادھ کےَ سنگ نہ بیگا پَیر--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

سادھ کےَ سنگ ناہی کو مندا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

سادھسنگ جانے پرمانندا--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

سادھ کےَ سنگ ناہی ہوَ تاپ--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

سادھ کےَ سنگ تجےَ سبھ آپ--

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

آپے جانےَ سادھ بڈائی--

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

نانک سادھ پربھُو بن آئی۔۔۳۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

سادھ کےَ سنگ نہ کبھُو دھاوے۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

سادھ کےَ سنگ سدا سُکھ پاوے۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

سادھسنگ بست اگوچر لہے۔۔

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

سادُھو کےَ سنگ اجر سہے۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

سادھ کےَ سنگ بسے تھان اُوچے۔۔

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥

سادُھو کےَ سنگ محل پہوچے۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

سادھ کےَ سنگ درِڑے سبھ دھرم۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

سادھ کےَ سنگ کیول پار.برہم۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

سادھ کےَ سنگ پائے نام نِدھان۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

نانک سادھو کے قربان--۴--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

سادھ کے سنگ سبھ کُل اُدھارے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

سادھسنگ ساجن میت کُٹنب نِستارے--

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

سادُھو کے سنگ سو دھن پاوے--

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

جس دھن تے سبھ کو ورساوے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

سادھسنگ دھرم رائے کرے سیوا--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

سادھ کے سنگ سوبھا سُردیوا--

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

سادُھو کے سنگ پاپ پلائن--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

سادھسنگ امرِت گُن گائن--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

سادھ کے سنگ سرب تھان گمّ--

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

نانک سادھ کے سنگ سپھل جنمّ--۵--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

سادھ کے سنگ نہی کچھ گھال--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

درسن بھیٹت ہوت نِہال--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥

سادھ کے سنگ کلُوکھت ہرے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

سادھ کے سنگ نرک پرہرے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

سادھ کے سنگ اِیہا اُوہا سُوہیلا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

سادھسنگ بچھُرت ہر میلہ--

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

جو اِچھے سوئی پھل پاوَے--

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

سادھ کے سنگ نہ بِرتھا جاوَے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

پاربرہم سادھ رِد بسَے--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

نانک اُدھرَے سادھ سُن رسَے۔۔٦۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سادھ کےَ سنگ سُنوُ ہر ناوُ۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

سادھسنگ ہر کے گُن گاوُ۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

سادھ کےَ سنگ نہ من تے بِسرے۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

سادھسنگ سرپر نِسترَے۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

سادھ کےَ سنگ لگَے پرَبھ میٹھا۔۔

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

سادُھو کےَ سنگ گھٹ گھٹ ڈیٹھا۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

سادھسنگ بھیٔے آگیاکاری۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

سادھسنگ گت بھئی ہماری۔۔

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

سادھ کےَ سنگ مِٹے سبھ روگ۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

نانک سادھ بھیٹے سنجوگ--۷--

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

سادھ کی مہما بید نہ جانہِ--

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

جَیتا سُنہِ تَیتا بکھیانہِ--

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

سادھ کی اُپما تِہُو گُن تے دُور--

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

سادھ کی اُپما رہی بھرپُور--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

سادھ کی سوبھا کا ناہی انت--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

سادھ کی سوبھا سدا بےانت--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥

سادھ کی سوبھا اُوچ تے اُوچی--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

سادھ کی سوبھا مُوچ تے مُوچی--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

سادھ کی سوبھا سادھ بن آئی--

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

نانک سادھ پرَبھ بھَید نہ بھائی--۸--۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

من ساچا مُکھ ساچا سوئے--

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

اوَر نہ پیکھے ایکس بِن کوئے--

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک ایہہ لچھن برہم گیانی ہوئے--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

برہم گیانی سدا نِرلیپ--

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

جیسے جل میہ کمل الیپ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

برہم گیانی سدا نِردوکھ--

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

جیسے سُور سرب کوُ سوکھ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

برہم گیانی کےَ درِسٹ سمان--

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

جیسے راج رنک کوُ لاگےَ تُل پوان--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

برہم گیانی کےَ دھیرج ایک--

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

جیئو بسُدھا کوءُ کھودَے کوءُ چندن لیپ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

برہم گیانی کا اہے گُناوُ--

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

نانک جیئو پاوک کا سہج سُبھاوُ--ا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

برہم گیانی نِرمل تے نِرملا--

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

جیسے مَیل نہ لاگےَ جلا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

برہم گیانی کےَ من ہوئے پرگاس--

ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

جیسے دھر اُوپر آکاس--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ॥

برہم گیانی کےَ مِتر ستر سمان--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

برہم گیانی کےَ ناہی ابھیمان--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥

برہم گیانی اُوچ تے اُوچا--

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

من اپنے ہےَ سبھ تے نیچا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

برہم گیانی سے جن بھیئے--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

نانک جن پرَبھ آپ کرےَ--۲--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

برہم گیانی سگل کی رینا--

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

آتم رس برہم گیانی چینا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥

برہم گیانی کی سبھ اُوپر میا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

برہم گیانی تے کچھ بُرا نہ بھیا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

برہم گیانی سدا سمدرسی--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

برہم گیانی کی درِسٹ امرِت برسی--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

برہم گیانی بندھن تے مُکتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

برہم گیانی کی نِرمل جُگتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

برہم گیانی کا بھوجن گیان--

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

نانک برہم گیانی کا برہم دھیان--٣--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥

برہم گیانی ایک اُوپر آس--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

برہم گیانی کا نہی بِناس--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

برہم گیانی کےَ گریبی سماہا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

برہم گیانی پراُپکار اُماہا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

برہم گیانی کےَ ناہی دھندھا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

برہم گیانی لے دھاوت بندھا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

برہم گیانی کےَ ہوئے سو بھلا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

برہم گیانی سُپھل پھلا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

برہم گیانی سنگ سگل اُدھار۔۔

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

نانک برہم گیانی جپےَ سگل سنسار۔۔۴۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

برہم گیانی کےَ ایکےَ رنگ۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

برہم گیانی کےَ بسےَ پربھ سنگ۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

برہم گیانی کےَ نام آدھار۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

برہم گیانی کےَ نام پروار۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

برہم گیانی سدا صد جاگت--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

برہم گیانی اہمبُدھ تِیاگت--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

برہم گیانی کےَ من پرمانند--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

برہم گیانی کےَ گھر سدا انند--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

برہم گیانی سُکھ سہج نِواس--

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

نانک برہم گیانی کا نہی بِناس--۵--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

برہم گیانی برہم کا بیتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

برہم گیانی ایک سنگ ہیتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

برہم گیانی کےَ ہوئے اچِنت--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

برہم گیانی کا نِرمل منت--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

.برہم گیانی جِس کرَے پرَبھ آپ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

.برہم گیانی کا بڈ پرتاپ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

.برہم گیانی کا درس بڈبھاگی پائیَے--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

.برہم گیانی کوُ بل بل جائیَے--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

.برہم گیانی کوُ کھوجہِ مہیسُر--

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

نانک .برہم گیانی آپ پرمیسُر--٦--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

.برہم گیانی کی قیمت ناہِ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

.برہم گیانی کَے سگل من ماہِ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

.برہم گیانی کا کوُن جانَے بھید--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

.برہم گیانی کوُ سدا ادیس--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖ੍ਹਰੁ ॥

برہم گیانی کا کتھیا نہ جائے ادھاکھیر۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

برہم گیانی سرب کا ٹھاکُر۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

برہم گیانی کی مِت کوَن بکھانَے۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

برہم گیانی کی گت برہم گیانی جانَے۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

برہم گیانی کا انت نہ پار۔۔

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

نانک برہم گیانی کوُ سدا نمسکار۔۔۷۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

برہم گیانی سبھ سرِسٹ کا کرتا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

برہم گیانی صد جیوے نہی مرتا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

برہم گیانی مُکت جُگت جی کا داتا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

برہم گیانی پُورن پُرکھ بِدھاتا۔۔

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

برہم گیانی اناتھ کا ناتھ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

برہم گیانی کا سبھ اُوپر ہاتھ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

برہم گیانی کا سگل اکار--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

برہم گیانی آپ نِرنکار--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

برہم گیانی کی سوبھا برہم گیانی بنی--

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

نانک برہم گیانی سرب کا دھنی--٨--٨--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

اُر دھارے جو انتر نام--

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

سرب مَے پیکھے بھگوان--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

نِمکھ نِمکھ ٹھاکُر نمسکارے--

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

نانک اوہُ اپرس سگل نِستارے--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

مِتھیا ناہی رسنا پرس--

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

من مہہ پریت نِرنجن درس--

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥

پر تِریہ رُوپ نہ پیکھے نیتر--

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

سادھ کی ٹہل سنتسنگ ہیت--

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

کرن نہ سُنَے کاہُو کی نِندا--

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

سبھ تے جانَے آپس کوُ مندا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

گُر پرساد بِکھیا پرہرَے--

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

من کی باسنا من تے ٹرَے--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

اِندری جِت پنچ دوکھ تے رہت--

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

نانک کوٹ مدھے کو ایسا اپرس--ا--

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

بَیسنو سو جِس اُوپر سُپرسنّ--

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

بِسن کی مایا تے ہوئے بھِنّ--

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

کرم کرت ہووَے نِہکرم--

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

تِس بَیسنو کا نِرمل دھرم--

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

کاہُو پھل کی اِچھا نہی باچھے--

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

کیول بھگت کیرتن سنگ راچے--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

من تن انتر سِمرن گوپال--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

سبھ اُوپر ہووت کِرپال--

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

آپ درِڑے اورہ نام جپاوے--

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

نانک اوہُ بَیسنو پرم گت پاوے--۲--

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

بھگوَتی بھگونت بھگت کا رنگ--

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

سگل تیاگَے دُسٹ کا سنگ--

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

من تے بِنسے سگلا بھرم--

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

کر پُوجے سگل پاربرہم--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

سادھسنگ پاپا مل کھووَے--

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

تِس بھگوَتی کی مت اُوتم ہووَے--

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

بھگوَنت کی ٹہل کرَے نِت نیت--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

من تن اربَے بِسن پریت--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ہر کے چرن ہِردَے بساوَے--

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

نانک ایسا بھگوَتی بھگوَنت کوُ پاوَے--٣--

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

سو پنڈت جو من پربودَھے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

رام نام آتم مہہ سودھَے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

رام نام سار رس پیوَے--

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

اُس پنڈت کےَ اُپدیس جگ جیوَے--

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ہر کی کتھا ہِردَے بساوَے--

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

سو پنڈت پھِر جون نہ آوَے--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥

بَید پُران سِمرت بوجھَے مُول--

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

سُوکھم مہہ جانَے استھُول--

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

چھو ورنہ کوُ دے اُپدیس--

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

نانک اُس پنڈت کوُ سدا ادیس--۴--

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥

بیج منتر سرب کو گیان--

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥

چھو ورنہ مہہ جپے کوُوُ نام--

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

جو جو جپے تِس کی گت ہوئے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

سادھسنگ پاوَے جن کوئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

کر کِرپا انتر اُر دھارے--

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

پسو پریت مگھد پاتھر کوُ تارے--

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

سرب روگ کا اوُکھد نام--

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

کلیان رُوپ منگل گُن گام--

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

کاہُو جُگت کِتَے نہ پائِیَے دھرم--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

نانک تِس مِلَے جِس لِکھِیا دھُر کرم--٥--

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

جس کےَ من پاربرہم کا نِواس--

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

تِس کا نام ست رامداس--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

آتم رام تِس ندری آیا--

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

داس دسنتن بھائے تِن پایا--

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

سدا نِکٹ نِکٹ ہر جان--

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

سو داس درگہ پروان--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

اپنے داس کوُ آپ کِرپا کرَے--

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

تِس داس کوُ سبھ سوجھی پرَے--

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

سگل سنگ آتم اُداس--

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ایسی جُگت نانک رامداس--٦--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

پرَبھ کی آگیا آتم ہِتاوَے--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

جِیون مُکت سوؤ کہاوَے--

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

تَیسا ہرکھ تَیسا اُس سوگ--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

سدا انند تہ نہی بیوگ--

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

تَیسا سُورن تَیسی اُس ماٹی--

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

تَیسا امرِت تَیسی بِکھ کھاٹی--

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

تَیسا مان تَیسا ابھیمان--

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

تَیسا رنک تَیسا راجان--

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

جو ورتائے سائی جُگت--

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

نانک اوہُ پُرکھ کہیَۓ جیون مکت--۷--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

پاربرہم کے سگلے ٹھاوُ--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

جِت جِت گھر راکھَے تَیسا تِن ناوُ--

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

آپے کرن کراون جوگ--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

پرَبھ بھاوے سوئی پھُن ہوگ--

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

پسریوُ آپ ہوۓ انت ترنگ--

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

لکھے نہ جاہِ پاربرہم کے رنگ--

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

جیسی مت دۓ تَیسا پرگاس--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

پاربرہم کرتا اِبناس--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

سدا سدا سدا دیال--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

سِمر سِمر نانک بھئے نِہال--۸--۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

اُستت کرہِ انیک جن انت نہ پاراوار--

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

نانک رچنا پرَبھ رچی بہو بِدھ انِک پرکار--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

کئی کوٹ ہوئے پُوجاری--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

کئی کوٹ آچار بیوہاری--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

کئی کوٹ بھئے تیرتھ واسی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

کئی کوٹ بن بھرمہِ اُداسی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

کئ کوٹ بید کے سروتے--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

کئ کوٹ تپیسر ہوتے--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

کئ کوٹ آتم دھیان دھارہِ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

کئ کوٹ کب قاب بیچارہِ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

کئ کوٹ نوَتن نام دھیاوہِ--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

نانک کرتے کا انت نہ پاوہِ--ا--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

کئ کوٹ بھیے ابھیمانی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

کئ کوٹ اندھ اگیانی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

کئ کوٹ کِرپن کٹھور--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

کئ کوٹ ابھِگ آتم نِکور--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

کئی کوٹ پر درب کوُ ہِرہِ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

کئی کوٹ پر دُوکھنا کرہِ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

کئی کوٹ مایا سرَم ماہِ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

کئی کوٹ پردیس بھرماہِ۔۔

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جِت جِت لاوہو تِت تِت لگنا۔۔

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

نانک کرتے کی جانَے کرتا رچنا۔۔۲۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

کئی کوٹ سِدھ جتی جوگی۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

کئی کوٹ راجے رس بھوگی۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

کئی کوٹ پنکھی سرپ اُپائے۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

کئی کوٹ پاتھر بِرکھ نپجائے۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

کئی کوٹ پوَن پانی بَیسنتر۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

کئی کوٹ دیس بھُو منڈل۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ॥

کئی کوٹ سسیئر سُور نکھیَتر۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥

کئی کوٹ دَیوَ دانَو اِندر سِر چھتر۔۔

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥

سگل سمگری اپنے سُوت دھارے۔۔

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

نانک جِس جِس بھاوے تِس تِس نِستارے۔۔٣۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

کئی کوٹ راجس تامس ساتک۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

کئی کوٹ بید پُران سِمرت ار ساست۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

کئی کوٹ کیئے رتن سمُد۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

کئی کوٹ نانا پرکار جنت۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

کئی کوٹ کیئے چِر جیوے۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

کئی کوٹ گِری مَیر سُورن تھیوے۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖ੍ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

کئی کوٹ جکھّ کِنر پِساچ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

کئی کوٹ بھُوت پرَیت سُوکر مرِگاچ۔۔

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

سبھ تے نیرَے سبھھوُ تے دُور۔۔

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

نانک آپ الِپت رہیا بھرپُور۔۔۴۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

کئی کوٹ پاتال کے واسی۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

کئی کوٹ نرک سُرگ نِواسی۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

کئی کوٹ جنمہِ جیوہِ مرہِ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

کئی کوٹ بہو جونی پھرہِ۔۔

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

کئی کوٹ بیٹھت ہی کھاہِ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

کئی کوٹ گھالہِ تھک پاہِ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

کئی کوٹ کیئے دھنوَنت--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

کئی کوٹ مایا مہہ چِنت--

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

جہ جہ بھانا تہ تہ راکھے--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

نانک سبھ کِچھ پرَبھ کےَ ہاتھے--۵--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

کئی کوٹ بھیَے بیراگی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

رام نام سنگ تِن لِو لاگی--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

کئی کوٹ پرَبھ کوُ کھوجنتے--

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

آتم مہہ پاربرہم لہنتے--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

کئی کوٹ درسن پرَبھ پیاس--

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

تِن کوَ ملیو پرَبھ اِبناس--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

کئی کوٹ ماگہِ ستسنگ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

پار.برہم تِن لاگا رنگ--

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

جِن کوَ ہوئے آپ سُپرسنّ--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

نانک تے جن سدا دھن دھنّ--٦--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

کئی کوٹ کھانی ار کھنڈ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

کئی کوٹ اکاس .برہمنڈ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

کئی کوٹ ہوئے اوتار--

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

کئی جُگت کینو .بِستھار--

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

کئی بار پسریو پاسار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

سدا سدا اِک ایکنکار--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

کئی کوٹ کینے بہو بھات--

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

پرَبھ تے ہوئے پرَبھ ماہِ سمات--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

تا کا انت نہ جانَے کوئے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥

آپے آپ نانک پرَبھ سوئے--۷--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

کئی کوٹ پاربرہم کے داس--

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

تِن ہووت آتم پرگاس--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

کئی کوٹ تت کے بیتے--

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

سدا نہارِ ایکو نیترے--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

کئی کوٹ نام رس پیوہِ--

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

امر بھئے صد صد ہی جیوہِ--

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

کئی کوٹ نام گُن گاوہِ--

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

آتم رس سُکھ سہج سماوہِ--

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

اپنے جن کوُ ساس ساس سمارے--

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

نانک اوۓ پرمیسُر کے پیارے--۸--۱۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

کرن کارن پرَبھ ایک ہےَ دُوسر ناہی کوئے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک تِس بلہارنےَ جل تھل مہیئل سوئے--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

کرن کراون کرنے جوگ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

جو تِس بھاوے سوئی ہوگ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا--

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

انت نہی کِچھ پارا وارا--

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

حکمے دھار ادھر رہاوے--

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

حکمے اُپجے حکم سماوے--

ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

حکمے اُوچ نیچ بیوہار--

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

حکمے انِک رنگ پرکار--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کر کر دیکھے اپنی وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

نانک سبھ مہہ رہیا سمائی--ا--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

پرَبھ بھاوے مانُکھ گت پاوَے--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

پرَبھ بھاوَے تا پاتھر تراوَے--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

پرَبھ بھاوے بِن ساس تے راکھَے--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

پرَبھ بھاوے تا ہر گُن بھاکھَے--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

پرَبھ بھاوے تا پتت اُدھارَے--

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

آپ کرَے آپن بیچارَے--

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

دُہا سِریا کا آپ سُوآمی--

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

کھیلَے بِگسَے انترجامی--

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

جو بھاوے سو کار کراوَے--

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

نانک درِسٹی اوَر نہ آوےَ--٢--

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

کہو مانُکھ تے کیا ہوئے آوَے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کراوَے--

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

اِس کےَ ہاتھ ہوئے تا سبھ کِچھ لئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کرئے--

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

انجانت بِکھیا مہہ رچےَ--

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

جے جانت آپن آپ بچےَ--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

بھرمے بھُولا دہ دِس دھاوَے--

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

نِمکھ ماہِ چار کُنٹ پھِر آوَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

کر کِرپا جِس اپنی بھگت دئے--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

نانک تے جن نام ملیئے--٣--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

کھِن مہہ نیچ کیٹ کوُ راج--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

پاربرہم گریب نِواج--

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

جا کا درِسٹ کچھُو نہ آوےَ--

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

تِس تتکال دہ دِس پرگٹاوے--

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

جا کوُ اپنی کرَے بکھسیس--

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

تا کا لیکھا نہ گنَے جگدیس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس کی راس--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

گھٹ گھٹ پُورن برہم پرگاس--

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

اپنی بنت آپ بنائی--

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

نانک جیوے دیکھ بڈائی--۴--

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

اِس کا بل ناہی اس ہاتھ--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

کرن کراون سرب کو ناتھ--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

آگیاکاری بپرا جیئُ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

جو تِس بھاوے سوئی پھُن تھیئُ--

ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

کبہُو اُوچ نیچ مہہ بسَے--

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

کبہُو سوگ ہرکھ رنگ ہسَے--

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

کبہُو نِند چِند بیوہار--

ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

کبہُو اُوبھ اکاس پیال--

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

کبہُو بیَتا برہم بیچار--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

نانک آپ مِلاونہار--۵--

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

کبہُو نِرت کرَے بہو بھات--

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

کبہُو سوئے رہَے دِن رات--

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

کبہُو مہا کرودھ بِکرال--

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

کبہُوں سرب کی ہوت روال--

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

کبہُو ہوئے بہَے بڈ راجا--

ਕਬਹੁ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

کبہو بھیکھاری نِیچ کا ساجا--

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

کبہُو اپکیرت مہہ آوَے--

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

کبہُو بھلا بھلا کہاوَے--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

جیُو پرَبھ راکھَے تِو ہی رہَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

گُر پرساد نانک سچ کہَے--٦--

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨੁ ॥

کبھُو ہوئے پنڈت کرے بکھیان--

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

کبھو موندھاری لاوے دھیان--

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

کبھو تٹ تیرتھ اسنان--

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

کبھو سِدھ سادِھک مکھ گیان--

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

کبھو کیٹ ہست پتنگ ہوئے جیا--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

انِک جون بھرمَے بھرِمیا--

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

نانا رُوپ جیّو سَواگی دِکھاوَے--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

جیّو پرَبھ بھاوے تِوَے نچاوَے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

جو تِس بھاوے سوئی ہوئے--

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

نانک دُوجا اوَر نہ کوئے--7--

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

کبھُو سادھسنگت ایوہ پاوَے--

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

اُس استھان تے بہُر نہ آوَے--

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

انتر ہوئے گیان پرگاس--

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

اُس استھان کا نہی بِناس--

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

من تن نام رتے اِک رنگ--

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

سدا بسہِ پاربرہم کَے سنگ--

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

جیُو جل مہہ جل آئے کھٹانا--

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

تیوُ جوتی سنگ جوت سمانا--

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

مِٹ گئے گوَن پائے بِسرام--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

نانک پرَبھ کَے صد قُربان--8--اا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

سُکھی بسَے مسکینیا آپ نِوار تلے--

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

بڈے بڈے اہنکاریا نانک گرب گلے--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

جِس کےَ انتر راج ابھیمان--

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

سو نرکپاتی ہووت سُوآن--

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

جو جانَے مَے جوبنونت--

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

سو ہووت بِسٹا کا جنت--

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

آپس کوَ کرموَنت کہاوَے--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

جنم مرَے بہو جون بھرماوَے--

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

دھن بھُوم کا جو کرَے گُمان--

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

سو مُورکھ اندھا اگیان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

کر کِرپا جِس کےَ ہِردَے گریبی بساوَے--

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

نانک اِیہا مُکت آگے سُکھ پاوَے--ا--

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

دھنونتا ہوئے کر گرباوَے--

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ترِن سمان کچھ سنگ نہ جاوَے--

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

بہو لسکر مانُکھ اُوپر کرے آس--

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

پل بھیتر تا کا ہوئے بِناس--

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

سبھ تے آپ جانَے بلونت--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

کھِن مہہ ہوئے جائے بھسمنت--

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

کسَے نہ بدَے آپ اہنکاری--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

دھرم رائے تِس کرے کھُواری--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

گُر پرساد جا کا مٹے ابھیمان--

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

سو جن نانک درگہ پروان--۲--

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

کوٹ کرم کرَے ہوُ دھارے--

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

سرَم پاوَے سگلے بِرتھارے--

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

انِک تپسیا کرے اہنکار--

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

نرک سُرگ پھِر پھِر اوتار--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

انِک جتن کر آتم نہی درَوے--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ہر درگہ کہُ کیَسے گوَے--

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

آپس کوَ جو بھلا کہاوے--

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

تِسہہ بھلائی نِکٹ نہ آوےَ--

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

سرب کی رَین جا کا من ہوئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

کہُ نانک تا کی نِرمل سوئے--٣--

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

جب لگ جانےَ مُجھ تے کچھ ہوئے--

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تب اس کوَ سُکھ ناہی کوئے--

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

جب ایہہ جانےَ مےَ کِچھ کرتا--

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

تب لگ گرب جون مہہ پھِرتا--

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

جب دھارے کوؤ بیری میت--

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

تب لگ نِہچل ناہی چیت--

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

جب لگ موہ مگن سنگ مائے--

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

تب لگ دھرم رائے دئے سجائے--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

پرَبھ کرِپا تے بندھن تُوٹَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

گُر پرساد نانک ہوُ چھُوٹَے--۴--

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

سہس کھٹے لکھ کوُ اُٹھ دھاوے--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ترِپت نہ آوے مایا پاچھے پاوے--

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

انِک بھوگ بِکھیا کے کرَے--

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

نہ ترِپتاوے کھپ کھپ مرَے--

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

بِنا سنتوکھ نہی کوؤ راجے--

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

سُپن منورتھ برِتھے سبھ کاجے--

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

نام رنگ سرب سُکھ ہوئے--

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

بڈبھاگی کِسےَ پراپت ہوئے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

کرن کراون آپے آپ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

سدا سدا نانک ہر جاپ--۵--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

کرن کراون کرنَیہار--

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اس کےَ ہاتھ کہا بیچار--

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

جیسی درِسٹ کرے تَیسا ہوئے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

آپے آپ آپ پرَبھ سوئے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

جو کِچھ کینو سو اپنے رنگ--

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

سبھ تے دُور سبھہُو کےَ سنگ--

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

بوجھَے دیکھَے کرَے بِبیک--

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

آپہِ ایک آپہِ انیک--

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

مَرے نہ بِنسے آوےَ نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

نانک صد ہی رہیا سمائے--٦--

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

آپ اُپدیسَے سمجھَے آپ--

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

آپے رچِیا سبھ کےَ ساتھ--

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

آپ کینو آپن بِستھار--

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

سبھ کچھ اُس کا اوہُ کرنَیہار--

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

اُس تے بھِنّ کہو کِچھ ہوئے--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

تھان تھننتر ایکے سوئے--

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

اپنے چلت آپ کرنَیہار--

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

کوَتک کرَے رنگ آپار--

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

من مہہ آپ من اپنے ماہِ--

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

نانک قیمت کہن نہ جائے--۷--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ست ست ست پرَبھ سُوآمی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

گُر پرساد کنَے وکھیانی--

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

سچ سچ سچ سبھ کینا--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

کوٹ مدھے کنَے بِرلَے چینا--

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

بھلا بھلا بھلا تیرا رُوپ--

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ات سُندر اپار انُوپ--

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

نِرمل نِرمل نِرمل تیری بانی--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯ਼ਾਣੀ ॥

گھٹ گھٹ سُنی سرَون بکھیانی--

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

پوِتر پوِتر پوِتر پُنیت--

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

نام جپےَ نانک من پریت--۸--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

سنت سرن جو جن پرَے سو جن اُدھرنہار--

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

سنت کی نِندا نانکا بہُر بہُر اوتار--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

سنت کےَ دُوکھن آرجا گھٹےَ--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

سنت کےَ دُوکھن جم تے نہی چھُٹےَ--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن سُکھ سبھ جائے۔۔

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن نرک مہہ پائے۔۔

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

سنت کےَ دُوکھن مت ہوئے ملین۔۔

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

سنت کےَ دُوکھن سوبھا تے ہین۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

سنت کے ہتے کوُ رکھےَ نہ کوئے۔۔

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن تھان بھرسٹ ہوئے۔۔

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

سنت کِرپال کِرپا جے کرَے۔۔

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

نانک سنتسنگ نِندک بھی ترَے۔۔ا۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

سنت کے دُوکھن تے مُکھ بھوَے۔۔

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

سنتن کےَ دُوکھن کاگ جیُو لوَے۔۔

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

سنتن کےَ دُوکھن سرپ جون پائے--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن ترِگد جون کِرمائے--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

سنتن کےَ دُوکھن ترِسنا مہہ جلَے--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥

سنت کےَ دُوکھن سبھ کو چھلَے--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن تیج سبھ جائے--

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

سنت کےَ دُوکھن نیچ نیچائے--

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥

سنت دوکھی کا تھاوٗ کو ناہِ--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

نانک سنت بھاوے تا اوۓ بھی گت پاہِ--٢--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

سنت کا نِندک مہا اتتائی--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

سنت کا نِندک کھِن ٹِکن نہ پائی--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

سنت کا نِندک مہا ہتیارا--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

سنت کا نِندک پرمیسُر مارا--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

سنت کا نِندک راج تے ہین--

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

سنت کا نِندک دُکھیا ار دین--

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

سنت کے نِندک کؤ سرب روگ--

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

سنت کے نِندک کؤ سدا بِجوگ--

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥

سنت کی نِندا دوکھ مہہ دوکھ--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

نانک سنت بھاوَے تا اُس کا بھی ہوئے موکھ--٣--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

سنت کا دوکھی سدا اپوِت--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

سنت کا دوکھی کِسےَ کا نہی مِت--

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

سنت کے دوکھی کوُ ڈان لاگَے۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

سنت کے دوکھی کوُ سبھ تیاگَے۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

سنت کا دوکھی مہا اھنکاری۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

سنت کا دوکھی سدا بِکاری۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

سنت کا دوکھی جنمَے مرَے۔۔

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

سنت کی دُوکھنا سُکھ تے ٹرَے۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

سنت کے دوکھی کوُ ناہی ٹھاوُ۔۔

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

نانک سنت بھاوے تا لئَے مِلائِے۔۔۴۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

سنت کا دوکھی ادھ بیچ تے ٹُوٹَے۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

سنت کا دوکھی کِتَے کاج نہ پہوچے۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

سنت کے دوکھی کوُ اُدیان بھرمائیَے--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

سنت کا دوکھی اُجھڑ پائیَے--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

سنت کا دوکھی انتر تے تھوتھا--

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

جیئو ساس بِنا مِرتک کی لوتھا--

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

سنت کے دوکھی کی جڑ کِچھ ناہِ--

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

آپن بیج آپے ہی کھاہِ--

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

سنت کے دوکھی کوُ اوَر نہ راکھنہار--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

نانک سنت بھاوَے تا لئے اُبار--۵--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

سنت کا دوکھی ایوُ بِللائے--

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

جیئو جل بِہُون مچھلی تڑپھڑائے--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

سنت کا دوکھی بھُوکھا نہی راجَے--

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

جیُو پاوک ایدھن نہی دھرابَے--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

سنت کا دوکھی چھُٹَے اِکیلا--

ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

جیُو بوآڑ تِل کھیت ماہِ دُہیلا--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

سنت کا دوکھی دھرم تے رہت--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

سنت کا دوکھی صد مِتھیا کہت--

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

کِرت نِندک کا دھُر ہی پیا--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

نانک جو تِس بھاوے سوئی تھیا--٦--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

سنت کا دوکھی بِگڑ رُوپ ہوئے جائے--

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

سنت کے دوکھی کوُ درگہ مِلَے سجائے--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

سنت کا دوکھی سدا سہکائیَے۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

سنت کا دوکھی نہ مرَے نہ جیوائیَے۔۔

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

سنت کے دوکھی کی پُجَے نہ آسا۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

سنت کا دوکھی اُٹھ چلَے نِراسا۔۔

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

سنت کےَ دوکھ نہ ترِسٹَے کوئے۔۔

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

جیسا بھاوے تَیسا کوئی ہوئے۔۔

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

پیا کِرت نہ میٹَے کوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

نانک جانَے سچا سوئے۔۔۷۔۔

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

سبھ گھٹ تِس کے اوہُ کرنَیہار۔۔

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

سدا سدا تِس کؤ نمسکار۔۔

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

پرَبھ کی اُستت کرہُ دِن رات--

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

تِسہہ دھیاوہُ ساس گِراس--

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

سبھ کچھ ورتَے تِس کا کیا--

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

جیسا کرے تَیسا کو تھیا--

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

اپنا کھیل آپ کرنَیہار--

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

دُوسر کوَن کہَے بیچار--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

جِس نو کرِپا کرَے تِس آپن نام دئے--

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

بڈبھاگی نانک جن سےِ--۸--۱۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

تجھو سِیانپ سُر جنھو سِمرہو ہر ہر رائے--

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ایک آس ہر من رکھہو نانک دُوکھ بھرم بھوٗ جائے--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

مانُکھ کی ٹیک برِتھی سبھ جان--

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

دیون کوٗ ایکے بھگوان--

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

جس کےَ دیئےَ رہےَ اگھائے--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

بہُر نہ ترِسنا لاگےَ آئے--

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥

مارَے راکھےَ ایکو آپ--

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

مانُکھ کےَ کِچھ ناہی ہاتھ--

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

تِس کا حُکم بُوجھ سُکھ ہوئے--

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

تِس کا نام رکھ کنٹھ پروئے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

سِمر سِمر سِمر پربھ سوئے--

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک بِگھن نہ لاگَے کوئے--ا--

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

اُستت من مہہ کر نِرنکار--

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

کر من میرے ست بیوہار--

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

نِرمل رسنا امرِت پِیو--

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

سدا سُوہیلا کر لیہِ جیوُ--

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

نَینہُ پیکھ ٹھاکُر کا رنگ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

سادھسنگ بِنسَے سبھ سنگ--

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

چرن چلوُ مارگ گوبِند--

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

مِٹہِ پاپ جپیَے ہر بِند--

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

کر ہر کرم سرَون ہر کتھا--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ہر درگہ نانک اُوجل متھا--٢--

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

بڈبھاگی تے جن جگ ماہِ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

سدا سدا ہر کے گُن گاہِ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

رام نام جو کرہِ بیچار--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

سے دھنونت گنی سنسار--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

من تن مُکھ بولہِ ہر مُکھی--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

سدا سدا جانہو تے سُکھی--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ایکو ایک ایک پچھانَے--

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

اِت اُت کی اوہُ سوجھی جانَے--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

نام سنگ جِس کا من مانیا--

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

نانک تِنہہ نرنجن جانیا--٣--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

گُر پرساد آپن آپ سُجھَے--

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

تِس کی جانہو ترِسنا بُجھَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

سادھسنگ ہر ہر جس کہت--

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

سرب روگ تے اوہُ ہر جن رہت--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨੁ ॥

اندِن کیرتن کیول بکھیان--

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

گرِہست مہہ سوئی نربان--

ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ایک اُوپر جِس جن کی آسا--

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

تِس کی کٹیئے جم کی پھاسا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

پاربرہم کی جِس من بھُوکھ--

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

نانک تِسہہ نہ لاگہِ دُوکھ--۴--

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

جِس کوُ ہر پرَبھ من چِت آوَے--

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

سو سنت سُوہیلا نہی ڈُلاوَے--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

جِس پرَبھ اپنا کرِپا کرَے--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

سو سیوک کھو کِس تے ڈرَے--

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

جَیسا سا تَیسا درِسٹایا--

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

اپنے کارج مہہ آپ سمایا--

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

سودھت سودھت سودھت سیجھیا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥

گُر پرساد تت سبھ بوجھیا--

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥
جب دیکھوُ تب سبھ کِچھ مُول--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥
نانک سو سُوکھم سوئی اسٹھُول--۵--

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥
نہ کِچھ جنمَے نہ کِچھ مَرے--

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥
آپن چلِت آپ ہی کرَے--

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
آون جاون درِسٹ اندرِسٹ--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
آگیاکاری دھاری سبھ سرِسٹ--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥
آپے آپ سگل مہہ آپ--

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
انِک جُگت رچ تھاپ اُتھاپ--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥
اِبناسی ناہی کِچھ کھنڈ--

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
دھارن دھار رہیو برہمنڈ--

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

الکھ ابھیوَ پُرکھ پرتاپ--

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

آپ جپائے ت نانک جاپ--٦--

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

جِن پرَبھ جاتا س سوبھاونت--

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

سگل سنسار اُدھرَے تِن منت--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

پرَبھ کے سَیوک سگل اُدھارن--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

پرَبھ کے سیوک دُوکھ بِسارن--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

آپے میل لئے کِرپال--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر کا سبد جپ بھیے نِہال--

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

اُن کی سیوا سوئی لاگَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

جِس نو کرِپا کرہِ بڈبھاگَے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

نام جپت پاوہِ بِسرام--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

نانک تِن پُرکھ کوُ اُوتم کر مان--۷--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

جو کِچھ کرَے س پرَبھ کےَ رنگ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

سدا سدا بسَے ہر سنگ--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥

سہج سُبھائےِ ہووَے سو ہوئے--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

کرنَیہار پچھانَے سوئے--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

پرَبھ کا کیا جن میٹھ لگانا--

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

جیسا سا تَیسا درِسٹانا--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

جس تے اُپجے تِس ماہِ سمائے--

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

اوۓ سُکھ نِدھان اُنھُو بن آئے--

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

آپس کوُ آپ دینو مان--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

نانک پرَبھ جن ایکو جان--۸--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

سرب کلا بھرپُور پرَبھ بِرتھا جانہار--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

جا کےَ سِمرن ادھریئے نانک تِس بلہار--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋੁਪਾਲ ॥

ٹُوٹی گاڈھنہار گوپال--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سرب جیا آپے پرتِپال--

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

سگل کی چِنتا جِس من ماہِ--

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

تِس تے بِرتھا کوئی ناہِ--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

رے من میرے سدا ہر جاپ--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

اِناسی پرَبھ آپے آپ--

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

آپن کیا کچھُو نہ ہوئے--

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

جے پرانی لوچے کوئے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

تِس بِن ناہی تیرَے کِچھ کام--

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

گت نانک جپ ایک ہر نام--ا--

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

رُوپوَنت ہوئے ناہی موہَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

پرَبھ کی جوت سگل گھٹ سوہَے--

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

دھنونتا ہوئے کیا کو گربَے--

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

جا سبھ کِچھ تِس کا دیا دربَے--

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ات سُورا جے کوُ کہاوے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

پرَبھ کی کلا بِنا کہ دھاوے--

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

جے کو ہوئے بہَے داتار--

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

تِس دینہار جانَے گاوار--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

جِس گُر پرساد تُوٹَے ہئُ روگ--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

نانک سو جن سدا اروگ--٢--

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

جیِئو مندر کوُ تھامَے تھمّن--

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

تیئُ گُر کا سبد منہ استھمن--

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

جیِئو پاکھان ناوَ چڑ ترَے--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

پرَانی گُر چرن لگت نِسترَے--

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

جیئو اندھکار دیپک پرگاس--

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

گُر درسن دیکھ من ہوئے بِگاس--

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

جیئوَ مہا اُدیان مہہ مارگ پاوَے--

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

تیئوَ سادُھو سنگ مِل جوت پرگٹاوے--

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

تِن سنتن کی باچھوَ دھُور--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

نانک کی ہر لوچا پُور--٣--

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

من مُورکھ کاہے بِللائیَے--

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

پُرب لِکھے کا لِکھیا پائیَے--

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

دُوکھ سُوکھ پرَبھ دیونہار--

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

اوَر تِیاگ تُو تِسہ چِتار--

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

جو کچھ کرے سوئی سُکھ مان--

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

بھُولا کاہے پھِرہِ اجان--

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

کوَن بست آئی تیرَے سنگ--

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

لپٹ رہیو رس لوبھی پتنگ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

رام نام جپ ہِردے ماہِ--

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

نانک پت سیتی گھر جاہِ--۴--

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

جِس وکھر کوُ لَین تُو آیا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

رام نام سنتن گھر پایا--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

تج ابھیمان لیہُ من مول--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

رام نام ہِردے مہہ تول--

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

لاد کھیپ سنتہہ سنگ چال--

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

اوَر تِیاگ بِکھیا جنجال--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

دھنّ دھنّ کہَے سبھ کوئے--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

مُکھ اُوجل ہر درگہ سوئے--

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ایوہ واپار وِرلا واپارے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

نانک تا کےَ صد بلہارے--۵--

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

چرن سادھ کے دھوئے دھوئے پِیو--

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ارپ سادھ کوُ اپنا جیوُ--

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

سادھ کی دھُور کرہو اسنان--

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

سادھ اُوپر جائیے قُربان--

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

سادھ سیوا وڈبھاگی پائیَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

سادھسنگ ہر کیرتن گائیَے--

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

انِک بِگھن تے سادھو راکھَے--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ہر گُن گائے امرِت رس چاکھَے--

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

اوٹ گہی سنتہ در آیا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

سرب سُوکھ نانک تہ پایا--٦--

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

مِرتک کوُ جیوالنہار--

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

بھُوکھے کوُ دیوَت ادھار--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

سرب نِدھان جا کی درِسٹی ماہِ--

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

پُرب لِکھے کا لہنا پاہِ--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

سبھ کِچھ تِس کا اوہُ کرنَے جوگ--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

تِس بِن دُوسر ہوآ نہ ہوگ--

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

جپ جن سدا سدا دِن ریَنی--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

سبھ تے اُوچ نِرمل ایہہ کرنی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

کر کِرپا جس کوُ نام دیا--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

نانک سو جن نِرمل تھِیا--۷--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

جا کےَ من گُر کی پرتیت--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

تِس جن آوےَ ہر پرَبھ چیت--

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

بھگت بھگت سُنیئے تِہُو لوئے--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

جا کےَ ہِردَے ایکو ہوئے--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

سچ کرنی سچ تا کی رہت--

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

سچ ہِردَے ست مکھ کہت--

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ساچی درِسٹ ساچا آکار--

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

سچ ورتَے ساچا پاسار--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

پاربرہم جِن سچ کر جاتا--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

نانک سو جن سچ سماتا--۸--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥

رُوپ نہ ریکھ نہ رنگ کِچھ ترِہو گُن تے پرَبھ بھِنّ--

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

تِسہ بُجھائے نانکا جس ہووَے سُپرسنّ--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

اِبناسی پرَبھ من مہہ راکھ--

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

مانُکھ کی تُو پرِیت تِیاگ--

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

تِس تے پرَے ناہی کِچھ کوئے--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

سرب نِرنتر ایکو سوئے--

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

آپے بینا آپے دانا--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

گہر گمبھیر گہیر سُجانا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

پاربرہم پرمیسُر گوبِند--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

کِرپا نِدھان دیال بکھسند--

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

سادھ تیرے کی چرنی پاؤ--

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

نانک کَے من ایوہ انراؤ--ا--

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

منسا پُورن سرنا جوگ--

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

جو کر پایا سوئی ہوگ--

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥

ہرن بھرن جا کا نیتر پھور--

ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

تِس کا منتر نہ جانَے ہور--

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

اند رُوپ منگل صد جا کَے--

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

سرب تھوک سُنیئہِ گھر تا کَے--

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

راج مہہ راج جوگ مہہ جوگی--

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

تپ مہہ تپیسر گرِہست مہہ بھوگی--

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

دھیائے دھیائے بھگتہ سُکھ پایا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

نانک تِس پُرکھ کا کنَے انت نہ پایا--۲--

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

جا کی لیلا کی مِت ناہِ--

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

سگل دیوَ ہارے اوگاہِ--

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

پِتا کا جنم ک جانَے پُوت--

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

سگل پروئی اپنے سُوت--

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥

سُمت گیان دھیان جِن دئے--

ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

جن داس نام دھیاوہِ سئِ--

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

تِہو گُن مہہ جا کوُ بھرمائے--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

جنم مرَے پھِر آوےَ جائے--

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

اُوچ نیچ تِس کے استھان--

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

جَیسا جناوَے تَیسا نانک جان--٣--

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

نانا رُوپ نانا جا کے رنگ--

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

نانا بھیکھ کرہِ اِک رنگ--

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

نانا بِدھ کینو بِستھار--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

پرَبھ اِبناسی ایکنکار--

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

نانا چلِت کرے کھِن ماہِ--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

پُور رہیو پُورن سبھ ٹھائے--

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

نانا بِدھ کر بنت بنائی--

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

اپنی قیمت آپے پائی--

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

سبھ گھٹ تِس کے سبھ تِس کے ٹھاؤ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

جپ جپ جیوے نانک ہر ناؤ--۴--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

نام کے دھارے سگلے جنت--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

نام کے دھارے کھنڈ برہمنڈ--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

نام کے دھارے سِمرت بید پُران--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

نام کے دھارے سُنن گیان دھیان--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

نام کے دھارے آگاس پاتال--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

نام کے دھارے سگل آکار--

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

نام کے دھارے پُرِیا سبھ بھَون--

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

نام کےَ سنگ اُدھرے سُن سرَون--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا جِس آپنےَ نام لائے--

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

نانک چؤتھے پد مہہ سو جن گت پائے--۵--

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

رُوپ ست جا کا ست استھان--

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

پُرکھ ست کیول پردھان--

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

کرتُوت ست ست جا کی بانی--

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ست پُرکھ سبھ ماہِ سمانی--

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ست کرم جا کی رچنا ست--

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

مُول ست ست اُتپتِ--

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ست کرنی نِرمل نِرملی--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

جسہہ بجھائے تِسہہ سبھ بھلی--

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ست نام پرَبھ کا سُکھدائی--

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

بِسواس ست نانک گُر تے پائی--٦--

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ست بچن سادھو اُپدیس--

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ست تے جن جا کےَ رِدے پرَویس--

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ست نِرت بوجھےَ جے کوئے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

نام جپت تا کی گت ہوئے--

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

آپ ست کیا سبھ ست--

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

آپے جانےَ اپنی مِت گت--

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

جِس کی سرِسٹ س کرنَیہار--

ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اوَر نہ بُوجھ کرت بیچار--

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

کرتے کی مِت نہ جانےَ کیا--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

نانک جو تِس بھاوے سو ورتِیا--۷--

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

بِسمن بِسم بھئے بِسماد--

ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

جن بوجھیا تِس آیا سواد--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

پرَبھ کےَ رنگ راچ جن رہے--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

گُر کےَ بچن پدارتھ لہے--

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

اوئے داتے دُکھ کاٹنہار--

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

جا کےَ سنگ ترَے سنسار--

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥

جن کا سیوک سو وڈبھاگی--

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

جن کےَ سنگ ایک لِو لاگی--

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

گُن گوبِد کیرتن جن گاوَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

گُر پرساد نانک پھل پاوَے--۸--۱۶--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

آد سچ جگاد سچ--

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ہےَ بھ سچ نانک ہوسی بھ سچ--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

چرن ست ست پرسنہار--

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

پُوجا ست ست سَیودار--

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

درسن ست ست پیکھنہار--

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

نام ست ست دھیاونہار--

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

آپ ست ست سبھ دھاری--

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

آپے گُن آپے گُنکاری--

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

سبد ست ست پرَبھ بکتا--

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

سُرت ست ست جس سُنتا--

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

بجھنہار کوَ ست سبھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک ست ست پرَبھ سوئے--ا--

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ست سرُوپ رِدَے جِن مانیا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

کرن کراون تِن مُول پچھانیا--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥

جا کےَ رِدَے بِسواس پرَبھ آیا--

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

تت گیان تِس من پرگٹایا--

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

بھَے تے نربھوَ ہوئے بسانا--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

جِس تے اُپجیا تِس ماہِ سمانا--

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥

بست ماہِ لے بست گڈائی--

ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

تا کوُ بھِنّ نہ کہنا جائی--

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

بوجھَے بوجھنہار بِبیک--

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

نارائن مِلے نانک ایک--٢--

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ٹھاکُر کا سیوک آگیاکاری--

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ٹھاکُر کا سیوک سدا پُوجاری--

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ٹھاکُر کے سیوک کےَ من پرتیت--

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ٹھاکُر کے سیوک کی نِرمل رِیت--

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ٹھاکُر کوُ سیوک جانےَ سنگ--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

پرَبھ کا سیوک نام کےَ رنگ--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

سیوک کوَ پربھ پالنہارا۔۔

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

سیوک کی راکھےَ نرنکارا۔۔

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

سو سیوک جِس دئِیا پربھ دھارے۔۔

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

نانک سو سیوک ساس ساس سمارے۔۔۳۔۔

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

اپنے جن کا پردا ڈھاکےَ۔۔

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

اپنے سیوک کی سرپر راکھےَ۔۔

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

اپنے داس کوَ دئے وڈائی۔۔

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

اپنے سیوک کوَ نام جپائی۔۔

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

اپنے سیوک کی آپ پت راکھےَ۔۔

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

تا کی گت مِت کوئے نہ لاکھےَ۔۔

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

پرَبھ کے سیوک کوُ کو نہ پہوچَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

پرَبھ کے سیوک اُوچ تے اُوچے--

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

جو پرَبھ اپنی سیوا لایا--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

نانک سو سیوک دہ دِس پرگٹایا--۴--

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

نِیکی کِیری مہہ کل راکھَے--

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

بھسم کرَے لسکر کوٹ لاکھَے--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

جِس کا ساس نہ کاڈھت آپ--

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

تا کوُ راکھت دے کر ہاتھ--

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

مانس جتن کرت بہو بھات--

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

تِس کے کرتب بِرتھے جات--

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

مارے نہ راکھَے اوَر نہ کوئے--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

سرب جیا کا راکھا سوئے--

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

کاہے سوچ کرہِ رے پرَانی--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

جپ نانک پربھ الکھ وِڈانی--۵--

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

بارں بار بار پربھ جپیَے--

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥

پی امرِت ایوہ من تن دھرپیئَے--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

نام رتن جِن گُرمکھ پایا--

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

تِس کِچھ اوَر ناہی درِسٹایا--

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

نام دھن نامو رُوپ رنگ--

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

نامو سُکھ ہر نام کا سنگ--

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

نام رس جو جن ترِپتانے--

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

من تن نامہِ نام سمانے--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥

اُوٹھت بیٹھت سووت نام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

کہُ نانک جن کَے صد کام--٦--

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

بولہُ جس جہبا دِن رات--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

پرَبھ اپنے جن کینی دات--

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

کرہِ بھگت آتم کَے چائے--

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥

پرَبھ اپنے سِیو رہہ سمائے--

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥

جو ہوآ ہووت سو جانَے--

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

پرَبھ اپنے کا حکم پچھانَے--

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

تِس کی مہما کوَن بکھانوً--

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

تِس کا گُن کہہ ایک نہ جانوً--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥

آٹھ پہر پرَبھ بسہِ ہجُورے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

کہو نانک سیئی جن پُورے--۷--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

من میرے تِن کی اوٹ لیہِ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

من تن اپنا تِن جن دیہہ--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥

جِن جن اپنا پربھُو پچھاتا--

ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

سو جن سرب تھوک کا داتا--

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

تِس کی سرن سرب سُکھ پاوہِ--

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

تِس کےَ درس سبھ پاپ مِٹاوہِ--

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

اور سِیانپ سگلی چھاڈ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

تِس جن کی تُو سیوا لاگ--

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥

آون جان نہ ہووی تیرا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

نانک تِس جن کے پُوجہہ صد پَیرا--۸--۱۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ست پُرکھ جِن جانیا ستگور تِس کا ناوُ--

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

تِس کےَ سنگ سِکھ اُدھرَے نانک ہر گُن گاوُ--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ستگور سِکھ کی کرَے پرِتپال--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

سیوک کوُ گُر سدا دیال--

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

سِکھ کی گُر دُرمت مل ہِرے--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

گُر بچنی ہر نام اُچرے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ستگور سِکھ کے بندھن کاٹَے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

گُر کا سِکھ بِکار تے ہاٹَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ستگور سِکھ کَو نام دھن دئے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

گُر کا سِکھ وڈبھاگی ہے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ستگور سِکھ کا ہلت پلت سوارے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

نانک ستگور سِکھ کَو جی نال سمارے--ا--

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

گُر کےَ گِرہِ سیوک جو رہَے--

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

گُر کی آگیا من مہہ سہَے--

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

آپس کوٗ کر کچھ نہ جناوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ہر ہر نام رِدَے صد دھیاوَے--

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

من بیچے ستگور کےَ پاس--

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

تِس سیوک کے کارج راس--

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

سیوا کرت ہوئے نِہکامی--

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

تِس کوٗ ہوت پراپت سُوآمی--

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

اپنی کرِپا جِس آپ کرئے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

نانک سو سیوک گُر کی مت لئے--٢--

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

بیس بِسوے گُر کا من مانے--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

سو سیوک پرمیسُر کی گت جانَے--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سو ستگور جِس رِدَے ہر ناوُ--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

انِک بار گُر کوُ بل جاوُ--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

سرب نِدھان جی کا داتا--

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

آٹھ پہر پار.برہم رنگ راتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

.برہم مہہ جن جن مہہ پار.برہم--

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ایکِہ آپ نہی کچھ بھرم--

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

سہس سِیانپ لئِیا نہ جائیَے--

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

نانک ایسا گُر بڈبھاگی پائیَے--٣--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

سپھل درسن پیکھت پُنیت--

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

پرست چرن گت نِرمل رِیت--

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

بھیٹت سنگ رام گُن روے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

پار.برہم کی درگہ گوَے--

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥

سُن کر بچن کرن آگھانے--

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

من سنتوکھ آتم پتِیانے--

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

پُورا گُر اکھیوٗ جا کا منتر--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

امرت درِسٹ پیکھَے ہوۓ سنت--

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

گُن بےانت قیمت نہی پاۓ--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

نانک جِس بھاوے تِس لئے مِلاۓ--۴--

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

جہبا ایک اُستت انیک--

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ست پُرکھ پُورن بِبیک--

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

کاہُو بول نہ پہچت پرانی--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

اگم اگوچر پرَبھ نِربانی--

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

نِراہار نِرویَر سُکھدائی--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

تا کی قیمت کِنَے نہ پائی--

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

انِک بھگت بندن نِت کرہِ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

چرن کمل ہِردَے سِمرہِ--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

صد بلہاری ستگور اپنے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

نانک جِس پرساد ایسا پرَبھ جپنے--۵--

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ایوہ ہر رس پاوَے جن کوئے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

امرت پیوَے امر سو ہوئے--

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

اُس پُرکھ کا ناہی کدے بِناس--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

جا کےَ من پرگٹے گُنتاس--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

آٹھ پہر ہر کا نام لئے--

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

سچ اُپدیس سیوک کوَ دئے--

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

موہ مایا کےَ سنگ نہ لیپ--

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

من مہہ راکھےَ ہر ہر ایک--

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

اندھکار دیپک پرگاسے--

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

نانک بھرم موہ دُکھ تہ تے ناسے--٦--

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

تپت ماہِ ٹھاڈھ ورتائی--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

اَند بھیا دُکھ ناٹھے بھائی--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

جنم مرن کے مٹے اندیسے--

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

سادھو کے پُورن اُپدیسے--

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

بھؤ چُوکا نربھؤ ہوئے بسے--

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

سگل بیادھ من تے کھَے نسے--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

جِس کا سا تِن کِرپا دھاری--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

سادھسنگ جپ نام مُراری--

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

تھِت پائی چُوکے بھرم گوَن--

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

سُن نانک ہر ہر جس سرَون--۷--

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

نِرگُن آپ سرگُن بھی اوہی--

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

کلا دھار جِن سگلی موہی--

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

اپنے چرِت پرَبھ آپ بنائے--

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

اپنی قیمت آپے پائے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ہر بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

سرب نِرنتر ایکو سوئے--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

اوت پوت رویا رُوپ رنگ--

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

بھئے پرگاس سادھ کےَ سنگ--

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

رچ رچنا اپنی کل دھاری--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

انِک بار نانک بلہاری--۸--۱۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ساتھ نہ چالےَ بِن بھجن بِکھیا سگلی چھار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ہر ہر نام کماونا نانک ایوہ دھن سار--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سنت جنا مِل کرہُ بیچار--

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک سِمر نام آدھار--

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

اوَر اُپاو سبھ میت بِسارہو--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

چرن کمل رِد مہہ اُر دھارہُ--

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

کرن کارن سو پرَبھ سمرتھ--

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

درِڑھ کر گھو نام ہر وتھ--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

ایھ دھن سنچھو ہووہو بھگونت--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

سنت جنا کا نِرمل منت--

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ایک آس راکھو من ماہِ--

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

سرب روگ نانک مِٹ جاہِ--ا--

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

جِس دھن کوُ چار کُنٹ اُٹھ دھاوہِ--

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

سو دھن ہر سیوا تے پاوہِ--

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

جِس سُکھ کوُ نِت باچھِہ میت--

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

سو سُکھ سادُھو سنگ پریت--

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

جِس سوبھا کوُ کرہِ بھلی کرنی--

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

سا سوبھا جھج ہر کی سرنی--

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

انِک اُپاوی روگ نہ جائے--

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

روگ مِٹے ہر اوَکھدھ لائے--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

سرب نِدھان مہہ ہر نام نِدھان--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

جپ نانک درگہہ پروان--٢--

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

من پربودھہُ ہر کےَ نائے--

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

دہ دِس دھاوت آوےَ ٹھائے--

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

تا کوُ بِگھن نہ لاگےَ کوئے--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

جا کےَ رِدَے بسَے ہر سوئے--

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

کل تاتی ٹھانڈھا ہر ناوُ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

سِمر سِمر سدا سُکھ پاوُ--

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

بھوُ بِنسے پُورن ہوئے آس--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

بھگت بھائے آتم پرگاس--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

تِت گھر جائے بسَے اِبناسی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

کہو نانک کاٹی جم پھاسی--٣--

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

تت بیچار کہَے جن ساچا--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥

جنم مرَے سو کاچو کاچا--

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

آوا گوَن مٹے پرَبھ سَیو--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

آپ تِیاگ سرن گُردیو--

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ایُو رتن جنم کا ہوئے اُدھار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ہر ہر سِمر پران آدھار--

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

انِک اُپاو نہ چھوٹنہارے--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

سِمرِت ساست بید بیچارے--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ہر کی بھگت کرہُ من لائِے۔۔

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

من بنچھت نانک پھل پائے۔۔۴۔۔

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

سنگ نہ چالس تیرَے دھنا۔۔

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

تُوں کیا لپٹاوہِ مُورکھ منا۔۔

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

سُت میت کُٹنب ار بنتا۔۔

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ੍ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

اِن تے کہو تُم کوَن سناتھا۔۔

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

راج رنگ مایا بِستھار۔۔

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

اِن تے کہہُ کوَن چھُٹکار۔۔

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

اس ہستی رتھ اسواری۔۔

ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

جھُوٹھا ڈنپھ جھُوٹھ پاساری۔۔

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

جِن دیئے تِس بُجھَے نہ بِگانہ--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

نام بِسار نانک پچھتانا--۵--

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

گُر کی مت تُوں لیہِ ایانے--

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

بھگت بِنا بہو ڈُوبے سِیانے--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ہر کی بھگت کرہُ من میت--

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ ॥

نِرمل ہوئے تُمھارو چیت--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

چرن کمل راکھو من ماہِ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

جنم جنم کے کِلبِکھ جاہِ--

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

آپ جپہُ اوَرا نام جپاوہُ--

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

سُنت کہت رہت گت پاوہو--

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

سار بھُوت ست ہر کو ناوُ--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

سہج سُبھائےِ نانک گُن گاوُ--٦--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

گُن گاوت تیری اُترس مَیل--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

بِنس جائے ہوٗمَے بِکھ پھَیل--

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ہوہِ اچِنت بسَے سُکھ نال--

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ساس گراس ہر نام سمال--

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

چھاڈ سِیانپ سگلی منا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

سادھسنگ پاوہِ سچ دھنا--

ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ہر پُونجی سنچ کرہُ بیوہار--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

اِیہا سُکھ درگہ جیکار--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

سرب نِرنتر ایکو دیکھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

کہو نانک جا کےَ مستک لیکھ--۷--

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ایکو جپ ایکو سالاہِ--

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ایک سِمر ایکو من آہِ--

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ایکس کے گُن گاؤ اننت--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

من تن جاپ ایک بھگونت--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ایکو ایک ایک ہر آپ--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

پُورن پُور رہیو پرَبھ بیاپ--

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

انِک بِستھار ایک تے بھیۓ--

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ایک ارادھ پراچھت گۓ--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

من تن انتر ایک پرَبھ راتا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

گُر پرساد نانک اِک جاتا--۸--۱۹--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

پھِرت پھِرت پرَبھ آیا پریا توَ سرنائے--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک کی پرَبھ بینتی اپنی بھگتی لائے--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

جاچک جن جاچے پرَبھ دان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

کر کِرپا دیوہو ہر نام--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

سادھ جنا کی ماگوَ دھُور--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

پاربرہم میری سردھا پُور--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

سدا سدا پرَبھ کے گُن گاوؤ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ساس ساس پرَبھ تُمہِ دھیاوؤ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سِیوُ لاگَے پریت--

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

بھگت کرؤ پرَبھ کی نِت نیت--

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک اوٹ ایکو آدھار--

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

نانک ماگَے نام پرَبھ سار--ا--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

پرَبھ کی درِسٹ مہا سُکھ ہوئے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ہر رس پاوَے بِرلا کوئے--

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

جِن چاکھیا سے جن ترِپتانے--

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

پُورن پُرکھ نہی ڈولانے--

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

سُبھر بھرے پریم رس رنگ--

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

اُپجَے چاوُ سادھ کےَ سنگ--

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

پرے سرن آن سبھ تِیاگ--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

انتر پرگاس اندِن لِو لاگ--

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

بڈبھاگی جپیا پرَبھ سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک نام رتے سُکھ ہوئے--٢--

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

سیوک کی منسا پُوری بھئی--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ستگور تے نِرمل مت لئی--

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

جن کوُ پرَبھ ہوئیو دیال--

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

سیوک کینو سدا نِہال--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

بندھن کاٹ مُکت جن بھیا--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

جنم مرن دُوکھ بھرم گیا--

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

اِچھ پُنی سردھا سبھ پُوری--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

رَوِ رہیا صد سنگ ہجُوری--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

جس کا سا تِن لیا مِلائے--

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

نانک بھگتی نام سمائے--۳--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

سو کیوُ بِسرے ج گھال نہ بھانَے--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

سو کیوُ بِسرے ج کیا جانَے--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

سو کیوُ بِسرے جِن سبھ کِچھ دیا--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

سو کیوُ بِسرَے ج جیون جیا--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

سو کیوُ بِسرَے ج اگن مہہ راکھَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

گُر پرساد کو بِرلا لاکھَے--

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

سو کیوُ بِسرَے ج بِکھ تے کاڈھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

جنم جنم کا ٹُوٹا گاڈھے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

گُر پُورَے تت اِہے بُجھایا--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

پرَبھ اپنا نانك جن دھیایا--٤--

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ساجن سنت کرہو ایوہ کام--

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

آن تِیاگ جپہُ ہر نام--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

سِمر سِمر سِمر سُکھ پاوہو--

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

آپ جپہو اوَرہ نام جپاوہو--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بھگت بھائے تریئَے سنسار--

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

بِن بھگتی تن ہوسی چھار--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

سرب کلیان سُوکھ نِدھ نام--

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

بُوڈت جات پائے بِسرام--

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

سگل دُوکھ کا ہووت ناس--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

نانک نام جپہُ گُنتاس--۵--

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

اُپجی پریت پریم رس چاؤ--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

من تن انتر ایہی سُوآوَ--

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

نیترہ پیکھ درس سُکھ ہوئے--

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

من بِگسے سادھ چرن دھوئے--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

بھگت جنا کےَ من تن رنگ--

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

بِرلا کوُ پاوَے سنگ--

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ایک بست دیجےَ کر میا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

گُر پرساد نام جپ لئیا--

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تا کی اُپما کہی نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

نانک رہیا سرب سمائے--٦--

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

پرَبھ بکھسند دین دیال--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

بھگت وچھل سدا کرِپال--

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

اناتھ ناتھ گوبِند گُپال--

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سرب گھٹا کرت پرَتپال--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

آد پُرکھ کارن کرتار--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

بھگت جنا کے پران ادھار--

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

جو جو جپےَ س ہوئے پُنیت--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

بھگت بھائے لاوَے من ہِیت--

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ہم نِرگُنیار نیچ اجان--

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

نانک تُمری سرن پُرکھ بھگوان--۷--

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

سرب بیکنٹھ مُکت موکھ پائے--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ایک نِمکھ ہر کے گُن گائے--

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

انِک راج بھوگ بڈیائی--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ہر کے نام کی کتھا من بھائی--

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

بہو بھوجن کاپر سنّگیت--

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

رسنا جپتی ہر ہر نیت--

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

بھلی س کرنی سوبھا دھنونت--

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ہِردَے بسے پُورن گُر منت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

سادھسنگ پرَبھ دیہو نِواس--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

سرب سُوکھ نانک پرگاس--۸--۲۰--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

سرگُن نِرگُن نِرنکار سُنّ سمادھی آپ--

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

آپن کِیا نانکا آپے ہی پھِر جاپ--۱--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

جب اکار ایوہ کچھ نہ درِسٹیتا--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

پاپ پُنّ تب کہ تے ہوتا--

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

جب دھاری آپن سُنّ سمادھ--

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

تب بَیر بِرودھ کِس سنگ کمات--

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

جب اِس کا برن چِہن نہ جاپت--

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

تب ہرکھ سوگ کہو کسہِ بیاپت--

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

جب آپن آپ آپ پاربرہم -

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

تب موہ کہا کِس ہووت بھرم--

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

آپن کھیل آپ ورتیجا--

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

نانک کرنَیہار نہ دُوجا--ا--

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

جب ہووت پرَبھ کیول دھنی--

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

تب بندھ مکت کہو کِس کوَ گنی--

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

جب ایکہِ ہر اگم اپار--

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

تب نرک سُرگ کہو کوَن اوَتار--

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

جب نِرگُن پرَبھ سہج سُبھائِے--

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

تب سِو سکت کہو کِت ٹھائے--

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

جب آپہِ آپ اپنی جوت دھرَے--

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

تب کوَن نِڈر کوَن کت ڈرَے--

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

آپن چلت آپ کرنَیہار--

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

نانک ٹھاکر اگم اپار--۲--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

اِبناسی سُکھ آپن آسن--

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

تہ جنم مرن کہو کہا بِناسن--

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

جب پُورن کرتا پرَبھ سوئے--

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

تب جم کی تراس کہو کِس ہوئے--

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥

جب اِبگت اگوچر پرَبھ ایکا--

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

تب چِتر گُپت کِس پُوچھت لیکھا--

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

جب ناتھ نِرنجن اگوچر اگادھے--

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

تب کوَن چھُٹے کوَن بندھن بادھے--

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

آپن آپ آپ ہی اچرجا--

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

نانک آپن رُوپ آپ ہی اُپرجا--٣--

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

جہ نِرمل پُرکھ پُرکھ پت ہوتا--

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

تہ بِن مَیل کہہُ کیا دھوتا--

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

جہ نِرنجن نِرنکار نِربان--

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

تہ کوَن کوَ مان کوَن ابھیمان--

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

جہ سرُوپ کیَول جگدیس--

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

تہ چھل چھِدر لگت کہو کِیس--

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

جہ جوت سرُوپی جوت سنگ سماوے--

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

تہ کسہِ بھُوکھ کوَن ترِپتاوے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

کرن کراون کرنَیہار--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

نانک کرتے کا ناہِ سُمار--۴--

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

جب اپنی سوبھا آپن سنگ بنائی--

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

تب کوَن مائے باپ مِتر سُت بھائی--

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

جہ سرب کلا آپہ پربین--

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

تہ بید کتیب کہا کوؤ چین--

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

جب آپن آپ آپ اُر دھارے--

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

تؤ سگن اپسگن کہا بیچارے--

ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

جہ آپن اُوچ آپن آپ نیرا--

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

تہ کوَن ٹھاکُر کوَن کہیئے چیرا--

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

بِسمن بِسم رہے بِسماد--

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

نانک اپنی گت جانہو آپ--۵--

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

جہ اچھل اچھید ابھید سمایا--

ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

اُوہا کسہِ بیاپت مایا--

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

آپس کئُ آپہِ آدیس--

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

تِہُو گُن کا ناہی پرویس--

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

جہ ایکہِ ایک ایک بھگونتا--

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

تہ کئُن اچِنت کِس لاگَے چِنتا--

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

جہ آپن آپ آپ پتیارا--

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

تہ کئُن کتھَے کئُن سُننَیہارا--

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥

بہو بےانت اُوچ تے اُوچا--

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

نانک آپس کئُ آپہِ پہوچا--٦--

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

جہ آپ رچیو پرپنچ اکار--

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

تِہُو گُن مہہ کینو بِستھار--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

پاپ پُنّ تہ بھئی کہاوت--

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

کوُ نرک کوُ سُرگ بنچھاوت--

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

آل جال مایا جنجال--

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ہوَمے موہ بھرم بھے بھار--

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

دُوکھ سُوکھ مان اپمان--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥

انِک پرکار کیوُ بکھیان--

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

آپن کھیل آپ کر دیکھے--

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

کھیل سنکوچے توُ نانک ایکے--7--

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

جہ اَبِگت بھگت تہ آپ--

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

جہ پسرَے پاسار سنت پرتاپ--

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

دُہُو پاکھ کا آپہِ دھنی--

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

اُن کی سوبھا اُنہُو بنی--

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥

آپہِ کوَتک کرَے اند چوج--

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

آپہِ رس بھوگن نِرجوگ--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

جس بھاوے تِس آپن نائے لاوَے--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

جس بھاوے تِس کھیل کھِلاوَے--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥

بےسُمار اتھاہ اگنت اتولے--

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

جیُو بلاوہُ تیوُ نانک داس بولَے--۸--۲۱--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

جی جنت کے ٹھاکُرا آپے ورتنہار--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

نانک ایکو پسریا دُوجا کہ دِرسٹار--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

آپ کتھے آپ سُننَیہار--

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

آپہِ ایک آپ بِستھار--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

جا تِس بھاوے تا سرِسٹ اُپائے--

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

آپنَے بھانَے لئے سمائے--

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

تُم تے بھِنّ نہی کِچھ ہوئے--

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

آپن سُوت سبھ جگت پروئے--

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

جا کوُ پرَبھ جیوُ آپ بُجھائے--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

سچ نام سوئی جن پائے--

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

سو سمدرسی تت کا بیتا--

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

نانک سگل سرِسٹ کا جیتا--ا--

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

جیا جنتر سبھ تا کےَ ہاتھ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

دین دیال اناتھ کو ناتھ--

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

جِس راکھےَ تِس کوئے نہ مارَے--

ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

سو مُوآ جِس منہُ بِسارَے--

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

تِس تج اور کہا کو جائے--

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

سبھ سِر ایک نِرنجن رائے--

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

جیا کی جُگت جا کےَ سبھ ہاتھ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

انتر باہر جانہو ساتھ--

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

گُن نِدھان بےانت اپار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

نانک داس سدا بلہار--٢--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

پُورن پُور رہے دیال--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

سبھ اُوپر ہووت کِرپال--

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

اپنے کرتب جانےَ آپ--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

انترجامی رہیو بیاپ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

پرِتپالے جیئن بہو بھات--

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

جو جو رچِیو س تِسہہ دھیات--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

جِس بھاوے تِس لئے مِلائے--

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

بھگت کرہِ ہر کے گُن گائے--

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

من انتر بِسواس کر مانیا--

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

کرنہار نانک اِک جانیا--٣--

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

جن لاگا ہر ایکَے نائے--

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

تِس کی آس نہ بِرتھی جائے--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

سیوک کؤ سیوا بن آئی--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

حُکم بُوجھ پرم پد پائی--

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اِس تے اُوپر نہی بیچار--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

جا کَے من بسیا نِرنکار--

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

بندھن تور بھیٔے نِروَیر--

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

اندن پُوجھ گُر کے پَیر--

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ایہہ لوک سُکھیٔے پرلوک سُہیلے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

نانک ہر پرَبھ آپہ میلے--۴--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

سادھسنگ مِل کرہُ انند--

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

گُن گاوہُ پرَبھ پرمانند--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

رام نام تت کرہُ بیچار--

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

درلبھ دیہہ کا کرہُ اُدھار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

امرت بچن ہر کے گُن گاوُ--

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

پران ترن کا اِہَے سُوآوُ--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

آٹھ پہر پرَبھ پیکھہو نیرا--

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

مٹے اگیان بِنسے اندھیرا--

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

سُن اُپدیس ہِردَے بساوہو--

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

من اچھے نانک پھل پاوہو--٥--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ہلت پلت دُئے لیہو سوار--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

رام نام انتر اُر دھار--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

پُورے گُر کی پُوری دِیکھیا--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

جِس من بسَے تِس ساچ پریکھیا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

من تن نام جپہو لِو لائے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

دُوکھ درد من تے بھؤ جائے--

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

سچ واپار کرہو واپاری--

ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

درگہ نبہَے کھیپ تُماری--

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ایکا ٹیک رکھہو من ماہِ--

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

نانک بہُر نہ آوہِ جاہِ--٦--

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

تِس تے دُور کہا کو جائے--

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

اُبرَے راکھنہار دھیائے--

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

نِربھوُ جپَے سگل بھوُ مِٹےَ--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

پرَبھ کِرپا تے پرَانی چھُٹےَ--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥

جِس پرَبھ راکھےَ تِس ناہی دُوکھ--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥

نام جپت من ہووت سُوکھ--

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

چِنتا جائے مِٹے اہنکار--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

تِس جن کوُ کوئے نہ پہچنہار--

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

سِر اُوپر ٹھاڈھا گُر سُورا--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

نانک تا کے کارج پُورا--۷--

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

مت پُوری امرِت جا کی درِسٹ--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

درسن پیکھت اُدھرت سرِسٹ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

چرن کمل جا کے انُوپ--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

سپھل درسن سُندر ہر رُوپ--

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

دھنّ سیوا سیوک پروان--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

انترجامی پُرکھ پردھان--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

جِس من بسَے س ہوت نِہال--

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

تا کےَ نِکٹ نہ آوت کال--

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

امر بھیَے امرا پد پایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

سادھسنگ نانک ہر دھیایا--۸--۲۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

گیان انجن گُر دیا اگیان اندھیر بِناس--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ہر کِرپا تے سنت بھیٹیا نانک من پرگاس--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

سنتسنگ انتر پرَبھ ڈیٹھا--

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

نام پربھُو کا لاگا میٹھا--

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

سگل سمِگری ایکس گھٹ ماہِ--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

انِک رنگ نانا درِسٹاہِ--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

نوُ نِدھ امرِت پرَبھ کا نام--

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

دیہی مہہ اس کا بِسرام--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

سُنّ سمادھ انہت تہ ناد--

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

کہن نہ جائی اچرج بِسماد--

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

تِن دیکھیا جِس آپ دِکھائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

نانک تِس جن سوجھی پائے--ا--

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

سو انتر سو باہر اننت--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

گھٹ گھٹ بیاپ رہیا بھگونت--

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

دھرن ماہِ آکاس پیال--

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سرب لوک پُورن پرِتپال--

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

بن تِن پربت ہےَ پاربرہم--

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

جیسی آگیا تَیسا کرم--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

پوَن پانی بَیسنتر ماہِ--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

چار کُنٹ دہ دِسے سماہِ--

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥

تِس تے بھِنّ نہی کو ٹھاوَ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

گُر پرساد نانک سُکھ پاوَ--۲--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

بید پُران سِمرِت مہہ دیکھ--

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

سسیئر سُور نکھیتر مہہ ایک--

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥

بانی پرَبھ کی سبھ کو بولَے--

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

آپ اڈول نہ کبہو ڈولَے--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

سرب کلا کر کھیلَے کھیل--

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

مول نہ پائیَے گُنہ امول--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

سرب جوت مہہ جا کی جوت--

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

دھار رہیو سُوآمی اوت پوت--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

گُر پرساد بھرم کا ناس--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

نانک تِن مہہ ایوہ بِساس--٣--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

سنت جنا کا پیکھن سبھ برہم--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

سنت جنا کےَ ہِردے سبھ دھرم--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

سنت جنا سُنہہِ سُبھ بچن--

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

سرب بیاپی رام سنگ رچن--

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

جِن جاتا تِس کی ایہہ رہت--

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ست بچن سادُھو سبھ کہت--

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

جو جو ہوئے سوئی سُکھ مانے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

کرن کراونہار پرَبھ جانَے--

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

انتر بسے باہر بھی اوہی--

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

نانک درسن دیکھ سبھ موہی--۴--

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

آپ ست کیا سبھ ست--

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

تِس پرَبھ تے سگلی اُتپتِ--

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

تِس بھاوے تا کرے بِستھار--

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

تِس بھاوَے تا ایکنکار--

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

انِکؑ کلا لکھی نہ جائے--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

جس بھاوے تِس لئے مِلائے--

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

کوَن نِکٹ کوَن کہیئَے دُور--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

آپے آپ آپ بھرپُور--

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

انترگت جِس آپ جنائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

نانکؑ تِس جن آپ بُجھائے--۵--

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

سرب بھُوت آپ ورتارا--

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

سرب نَین آپ پیکھنہارا--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

سگل سمگری جا کا تنا--

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

آپن جس آپ ہی سُنا--

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

آون جان اِک کھیل بنایا--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

آگیاکاری کینی مایا--

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥

سبھ کےَ مدھ الپتو رہےَ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

جو کِچھ کہنا س آپے کہےَ--

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

آگیا آوے آگیا جائے--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

نانک جا بھاوے تا لئے سمائے--٦--

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

اِس تے ہوئے س ناہی بُرا--

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

اورَے کہہُ کنِے کچھ کرا--

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

آپ بھلا کرتُوت ات نِیکی--

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

آپے جانَے اپنے جی کی--

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

آپ ساچ دھاری سبھ ساچ--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

اوت پوت آپن سنگ راچ--

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تا کی گت مِت کہی نہ جائے--

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

دُوسر ہوئے ت سوجھی پائے--

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

تِس کا کیا سبھ پروان--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

گُر پرساد نانک ایوہ جان--٧--

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جو جانَے تِس سدا سُکھ ہوئے--

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

آپ مِلائے لئے پرَبھ سوئے--

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

اوہُ دھنونت کُلونت پتونت--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

جیون مُکت جِس رِدَے بھگونت--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

دھنّ دھنّ دھنّ جن آیا--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

جس پرساد سبھ جگت ترایا--

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

جن آون کا اِہَے سُوآوُ--

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

جن کَے سنگ چِت آوے ناوُ--

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

آپ مُکت مُکت کرَے سنسار--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

نانك تِس جن کوُ سدا نمسکار--۸--۲۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

پُورا پرَبھ آرادھیا پُورا جا کا ناوُ--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

نانک پُورا پایا پُورے کے گُن گاؤ--ا--

ਅਸਟਪਦੀ ॥

اسٹپدی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

پُورے گُر کا سُن اُپدیس--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

پار.برہم نِکٹ کر پیکھ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ساس ساس سِمرہُ گوبِند--

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

من انتر کی اُترَے چِند--

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

آس انِت تِیاگھو ترنگ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

سنت جنا کی دھُور من منگ--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

آپ چھوڈ بینتی کرہو--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

سادھسنگ اگن ساگر ترہو--

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ہر دھن کے بھر لیہو بھنڈار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

نانک گُر پُورے نمسکار--ا--

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

کھیم کُسل سہج آنند--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

سادھسنگ جھج پرمانند--

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

نرک نِوار اُدھارہو جیوٗ--

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

گُن گوبِند امرت رس پِیو--

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

چِت چِتوہٗ نارائن ایک--

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ایک رُوپ جا کے رنگ انیک--

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

گوپال دامودر دِین دیال--

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

دُکھ بھنجن پُورن کِرپال--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

سِمر سِمر نام باروں بار--

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

نانک جیا کا اہے ادھار--۲--

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

اُتم سلوک سادھ کے بچن--

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

امُلیک لال ایہِ رتن--

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

سُنت کماوت ہوت اُدھار--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

آپ ترَے لوکہ نِستار--

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

سپھل جِیون سپھل تا کا سنگ--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

جا کےَ من لاگا ہرِ رنگ--

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

جےَ جےَ سبد اناہد واجے--

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

سُن سُن اند کرے پرَبھ گاجے--

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

پرگٹے گُپال مہانت کےَ ماتھے--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

نانک اُدھرے تِن کےَ ساتھے--٣--

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

سرن جوگ سُن سرنی آئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

کر کِرپا پربھ آپ مِلائے--

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

مِٹ گئے بَیر بھیۓ سبھ رین--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

امرِت نام سادھسنگ لَین--

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سُپرسنّ بھیۓ گُردیو--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

پُورن ہوئی سیوک کی سیوَ--

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

آل جنجال بِکار تے رہتے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

رام نام سُن رسنا کہتے--

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

کر پرساد دئیا پرَبھ دھاری--

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

نانک نِبہی کھیپ ہماری--۴--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

پرَبھ کی اُستت کرہو سنت میت--

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ساودھان ایکاگر چِیت--

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

سُکھمنی سہج گوِبند گُن نام--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥

جِس من بسَے س ہوت نِدھان--

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

سرب اِچھا تا کی پُورن ہوئے--

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

پردھان پُرکھ پرگٹ سبھ لوئے--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

سبھ تے اُوچ پائے استھان--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

بہُر نہ ہووَے آون جان--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ہر دھن کھاٹ چلَے جن سوئے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

نانک جسہہ پراپت ہوئے--۵--

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

کھیم سانت رِدھ نوَ نِدھ--

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

بُدھ گیان سرب تہ سِدھ--

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

بِدیا تپ جوگ پرَبھ دھیان--

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

گیان سرَیسٹ اُوتم اسنان--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

چار پدارتھ کمل پرگاس--

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

سبھ کےَ مدھ سگل تے اُداس--

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

سُندر چتُر تت کا بیتا--

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

سمدرسی ایک درِسٹیتا--

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ایہہ پھل تِس جن کےَ مُکھ بھنے--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

گُر نانک نام بچن من سُنے--٦--

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ایوہ نِدھان جپےَ من کوئے--

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

سبھ جگ مہہ تا کی گت ہوئے--

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

گُن گوبِند نام دھُن بانی--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

سِمرت ساستر بید بکھانی--

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

سگل متانت کیول ہر نام--

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

گوبِند بھگت کےَ من بِسرام--

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

کوٹ اپرادھ سادھسنگ مِٹے--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

سنت کِرپا تے جم تے چھُٹےَ--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

جا کےَ مستک کرم پرَبھ پائے--

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

سادھ سرن نانک تے آئے--۷--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

جِس من بسَے سُنَے لائِ پریت--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

تِس جن آوے ہر پرَبھ چیت--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

جنم مرن تا کا دُوکھ نِوارے--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

دُلبھ دیہہ تتکال اُدھارے--

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

نِرمل سوبھا امرِت تا کی بانی--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ایک نام من ماہِ سمانی--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

دُوکھ روگ بِنسے بھَے بھرم--

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

سادھ نام نِرمل تا کے کرم--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥

سبھ تے اُوچ تا کی سوبھا بنی--

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

نانک ایہہ گُن نام سُکھمنی--۸--۲۴--

ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

تھِتی گوڑی محلّہ ۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥

جل تھل مہیئل پُوریا سُوآمی سِرجنہار--

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥

انِک بھانت ہوئے پسریا نانک ایکنکار--ا--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥

ایکم ایکنکار پرَبھ کروُ بندنا دھیائے--

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

گُن گوبِند گُپال پرَبھ سرن پروُ ہر رائے--

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

تا کی آس کلیان سُکھ جا تے سبھ کچھ ہوئے--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

چار کُنٹ دہ دِس بھرمیو تِس بِن اور نہ کوئے--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥

بید پُران سِمرت سُنے بہو بِدھ کروُ بیچار--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

پتت اُدھارن بھے ہرن سُکھ ساگر نِرنکار--

ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥

داتا بھگتا دینہار تِس بِن اور نہ جائے--

ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥

جو چاہہِ سوئی ملے نانک ہر گُن گائے--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

گوبِند جس گایئے ہر نیت--

ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل بھجیئے سادھسنگ میرے میت--ا--رہاوُ--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

کروُ بندنا انِک وار سرن پروُ ہر رائے--

ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥

بھرم کٹیئے نانک سادھسنگ دُتیا بھاوُ مِٹائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥

دُتیا دُرمت دُور کر گُر سیوا کر نیت--

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥

رام رتن من تن بسَے تج کام کرودھ لوبھ میت--

ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥

مرن مٹے جیون ملَے بِنسہِ سگل کلیس--

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥

آپ تجھو گوبِند بھجھو بھاوُ بھگت پرویس--

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥

لابھ ملَے توٹا ہِرَے ہر درگہ پتونت--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥

رام نام دھن سنچوَے ساچ ساہ بھگونت--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر بھجھو سادُھو سنگ پریت--

ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥

نانک دُرمت چھُٹ گئی پار.برہم بسے چیت--۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

تین بیاپہہ جگت کوٗ تُریا پاوَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥

نانک سنت نِرمل بہئے جِن من وسیا سوئے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥

ترِتیا ترِے گُن بِکھَے پھل کب اُتم کب نیچ--

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥

نرک سُرگ بھرمتوٗ گھنو سدا سنگھارے میچ--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥

ہرکھ سوگ سہسا سنسار ہوٗ ہوٗ کرت بِہائے--

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥

جِن کیئے تِسہ نہ جانٔی چِتوہِ انِک اُپاے--

ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥

آدھ بیادھ اُپادھ رس کبہو نہ تُوٹَے تاپ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥

پار.برہم پُورن دھنی نہ بوجھَے پرتاپ--

ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥

موہ بھرم بُوڈت گھنو مہا نرک مہہ واس--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥

کر کِرپا پرَبھ راکھ لیہو نانک تیری آس--۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

چتُر سِیانا سگھڑ سوئ جِن تجیا ابھیمان--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥

چار پدارتھ اسٹ سِدھ بھج نانک ہر نام--۴--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

چتُرتھ چارے بید سُن سودِھیو تت بیچار--

ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥

سرب کھیم کلیان نِدھ رام نام جپ سار--

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥

نرک نِوارے دُکھ ہرَے تُوٹہِ انِک کلیس--

ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥

میچ ہُٹے جم تے چھُٹے ہر کیرتن پرویس--

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

بھوَ بِنسے امرِت رسَے رنگ رتے نِرنکار--

ਦੂਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥

دُکھ دارِد اپوِترتا ناصحِ نام ادھار--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥

سُر نر مُن جن کھوجتے سُکھ ساگر گوپال--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥

من نِرمل مُکھ اُوجلا ہوئے نانک سادھ روال--۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥

پنچ بِکار من مہہ بسے راچے مایا سنگ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥

سادھسنگ ہوئے نِرملا نانک پربھ کےَ رنگ--۵--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥

پنچم پنچ پردھان تے جہ جانیو پرپنچ--

ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥

کُسم باس بہو رنگ گھنو سبھ مِتھیا بلبنچ--

ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نہ جاپَے نہ بوجھیئے نہ کچھ کرت بیچار--

ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥

سُواد موہ رس بیدھیو اگیان رچیو سنسار--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥

جنم مرن بہو جون بھرمن کینے کرم انیک--

ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥

رچنہار نہ سِمرِیو من نہ بیچار بِبیک--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥

بھاؤ بھگت بھگوان سنگ مایا لِپت نہ رنچ--

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥

نانک بِرلے پائیِہ جو نہ رچہِ پرپنچ--٥--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

کھٹ ساستر اُوچو کہہ انت نہ پاراوار--

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥

بھگت سوہے گُن گاوتے نانک پرَبھ کےَ دُوار--٦--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥

کھسٹم کھٹ ساستر کہہ سِمرت کتھہِ انیک--

ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥

اُوتم اُوچو پاربرہم گُن انت نہ جانہِ سَیکھ--

ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥

نارد مُن جن سُک بیاس جس گاوت گوبِند--

ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥

رس گیدھے ہر سِیوٗ بیدھے بھگت رچے بھگونت--

ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥

موہ مان بھرم بِنسیو پائی سرن دیال--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥

چرن کمل من تن بسے درسن دیکھ نِہال--

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

لابھ ملَے توٹا ہِرَے سادھسنگ لِو لائے--

ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥

کھاٹ کھجانہ گُن نِدھ ہرے نانک نام دھیائے--٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سنت منڈل ہر جس کتھہِ بولہِ ست سُبھائے--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥

نانک من سنتوکھیئے ایکس سِیو لِو لائے--۷--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

سپتم سنچہُ نام دھن ٹُوٹ نہ جاہِ بھنڈار--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

سنتسنگت مہہ پائیے انت نہ پاراوار--

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

آپ تجہُ گوبِند بھجھو سرن پرہو ہر رائے--

ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

دُوکھ ہرَے بھَوجل ترَے من چِندیا پھل پائے--

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

آٹھ پہر من ہر جپے سپھل جنم پروان--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥

انتر باہر سدا سنگ کرنَیہار پچھان--

ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

سو ساجن سو سکھا میت جو ہر کی مت دئے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥

نانک تِس بلہارنَے ہر ہر نام جپیئے--۷--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥

آٹھ پہر گُن گائیئہِ تجیئہِ اوَر جنجال--

ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੮॥

جمکنکر جوہِ نہ سکئی نانک پربھُو دیال--۸--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

اسٹمی اسٹ سِدھ نوَ نِدھ--

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥

سگل پدارتھ پُورن بُدھ--

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥

کوَل پرگاس سدا آنند--

ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥

نِرمل رِیت نِرودھر منت--

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥

سگل دھرم پوِتر اسنان--

ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥

سبھ مہہ اُوچ بِسیکھ گیان--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥

ہر ہر بھجن پُورے گُر سنگ--

ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥

جپ تریَے نانک نام ہر رنگ--۸--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥

نارائن نہ سِمرِیو موہیو سُواد بِکار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥

نانک نام بِساریَے نرک سُرگ اوتار--۹--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥

نوٗمی نوے چھِدر اپویت--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥

ہر نام نہ جپہہ کرت بِپریت--

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥

پر ترِیہ رمہہِ بکہہِ سادھ نِند--

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥

کرن نہ سُنہی ہر جس بِند--

ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ہِرہِ پر درب اُدر کےَ تائی--

ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥

اگن نہ نِورَے ترِسنا نہ بُجھائی--

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥

ہر سیوا بِن ایہہ پھل لاگے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥

نانک پرَبھ بِسرت مر جمہِ ابھاگے--٩--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥

دس دِس کھوجت مےَ پھِریوُ جت دیکھوُ تت سوئے--

ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥

من بس آوےَ نانکا جے پُورن کِرپا ہوئے--١٠--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥

دسمی دس دُوار بس کینے--

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥

من سنتوکھ نام جپ لینے--

ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥

کرنی سُنیئے جس گوپال--

ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥

نَینی پیکھت سادھ دیال--

ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥

رسنا گُن گاوَے بےانت--

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥

من مہہ چِتوَے پُورن بھگونت--

ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥

ہست چرن سنت ٹہل کمائیَے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥

نانک ایوہ سنجم پرَبھ کِرپا پائیَے--١٠--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥

ایکو ایک بکھانیئَے بِرلا جانَے سواد--

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥

گُن گوبِند نہ جانیَے نانک سبھ بِسماد--١١--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥

ایکادسی نِکٹ پیکھو ہر رام--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

اِندری بس کر سُنھو ہر نام--

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥

من سنتوکھ سرب جی دئیا--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

اِن بِدھ برت سمپُورن بھیا--

ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥

دھاوت من راکھَے اِک ٹھائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

من تن سُدھ جپت ہر نائے--

ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

سبھ مہہ پُور رہے پار.برہم--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥

نانک ہر کیرتن کر اٹل ایوہ دھرم--اا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

دُرمت ہری سیوا کری بھیٹے سادھ کرِپال--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥

نانک پرَبھ سِیوُ مِل رہے بِنسے سگل جنجال--۱۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

دُوادسی دان نام اسنان--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥

ہر کی بھگت کرہو تج مان--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥

ہر امرت پان کرہو سادھسنگ--

ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥

من ترِپتاسَے کیرتن پرَبھ رنگ--

ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥

کومل بانی سبھ کوُ سنتوکھَے--

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥

پنچ بھُو آتما ہر نام رس پوکھَے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥

گُر پُورے تے ایہہ نِہچوُ پائیَے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥

نانک رام رمت پھِر جون نہ آئیَے--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥

تین گُنا مہہ بیاپیا پُورن ہوت نہ کام--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥

پتت اُدھارن من بسَے نانک چھُوٹَے نام--۱۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥

تروُدسی تین تاپ سنسار--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥

آوت جات نرک اوتار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥

ہر ہر بھجن نہ من مہہ آئیو--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥

سُکھ ساگر پرَبھ نِمکھ نہ گائیو--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥

ہرکھ سوگ کا دیہہ کر بادھیوُ--

ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥

دیرگھ روگ مایا آسادھیوُ--

ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥

دِنہِ بِکار کرت سرَم پائیو--

ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥

نَینی نید سُپن برڑائیو--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥

ہر بِسرت ہووت ایہہ حالَ--

ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥

سرن نانک پرَبھ پُرکھ دیال--١٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥

چار کُنٹ چوَدہ بھوَن سگل بیاپت رام--

ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੪॥

نانک اُون نہ دیکھیۓ پُورن تا کے کام--١٤--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥

چوَدہِ چار کُنٹ پرَبھ آپ--

ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥

سگل بھوَن پُورن پرتاپ--

ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥

دسے دِسا رویا پرَبھ ایک--

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥

دھرن اکاس سبھ مہہ پرَبھ پیکھ--

ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥

جل تھل بن پربت پاتال--

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥

پرمیسور تہ بسہِ دیال--

ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥

سُوکھم استھُول سگل بھگوان--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥

نانک گُرمکھ برہم پچھان--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥

آتم جیِتا گُرمتی گُن گائے گوبِند--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥

سنت پرسادی بھَے مِٹے نانک بِنسی چِند--۱۵--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥

اماوس آتم سُکھی بھئے سنتوکھ دیا گُردیو--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥

من تن سیتل سانت سہج لاگا پرَبھ کی سیوَ--

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥

ٹُوٹے بندھن بہو بِکار سپھل پُورن تا کے کام--

ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

دُرمت مِٹی ہوٗمَے چھُٹی سِمرت ہر کو نام--

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥

سرن گہی پارب٘رہم کی مِٹیا آوا گوَن--

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥

آپ تریا کُٹنب سِیوٗ گُن گُبِند پرَبھ روَن--

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ہر کی ٹہل کماونی جپیَے پرَبھ کا نام--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੫॥

گُر پُورے تے پایا نانک سُکھ بِسرام--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥

پُورن کبہو نہ ڈولتا پُورا کیا پرَبھ آپ--

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥

دِن دِن چڑّے سَوایا نانک ہوت نہ گھاٹ--١٦--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

پُورنما پُورن پرَبھ ایک کرن کارن سمرتھ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥

جی جنت دیال پُرکھ سبھ اُوپر جا کا ہتھ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥

گُن نِدھان گوبِند گُر کِیا جا کا ہوئے--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥

انترجامی پرَبھ سُجان الکھ نِرنجن سوئے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥

پار.برہم پرمیسرو سبھ بِدھ جانہار--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥

سنت سہائی سرن جوگ آٹھ پہر نمسکار--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥

اکتھ کتھا نہ بُوجھیئے سِمرہُ ہر کے چرن--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥

پتت اُدھارن اناتھ ناتھ نانک پرَبھ کی سرن--١٦--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

دُکھ بِنسے سہسا گیئو سرن گہی ہر رائے--

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥

من چِندے پھل پایا نانک ہر گُن گائے--۱۷--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کوئی گاوَے کو سُنےَ کوئی کرَے بیچار--

ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

کو اُپدیسَے کو دِرڑے تِس کا ہوئے اُدھار--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

کِلبکھ کاٹَے ہوئے نِرملا جنم جنم مل جائے--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥

ہلت پلت مُکھ اُوجلا نہ پوہَے تِس مائے--

ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥

سو سُرتا سو بَیسنو سو گیانی دھنونت--

ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥

سو سُورا کُلونت سوئے جِن بھجیا بھگونت--

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥

کھتری براہمن سُود بَیس اُدھرَے سِمر چنڈال--

ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥

جِن جانیو پرَبھ آپنا نانک تِسہ رووال--١٧--

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گوڑی کی وار محلّہ ٤--

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ستگور پُرکھ دیال ہےَ جس نو سمت سبھ کوئے--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ایک درِسٹ کر دیکھدا من بھاونی تے سِدھ ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥

ستگور وِچ امرِت ہےَ ہر اُتم ہر پد سوئے--

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک کِرپا تے ہر دھیائیئے گُرمُکھ پاوَے کوئے--١--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ہئُمےَ مایا سبھ بِکھ ہےَ نِت جگ توٹا سنسار--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

لاہا ہر دھن کھٹیا گُرمکھ سبد ویچار--

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ہئُمےَ مَیل بِکھ اُترَے ہر امرِت ہر اُر دھار--

ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

سبھ کارج تِن کے سِدھ ہہہ جِن گُرمکھ کِرپا دھار--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥

نانک جو دھُر مِلے سے مِل رہے ہر میلے سِرجنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥

تُو سچا صاحب سچ ہےَ سچ سچا گوسائی--

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥

تُدھنو سبھ دھیائدی سبھ لگےَ تیری پائی--

ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥

تیری صِفت سُوآلِیو سرُوپ ہےَ جِن کیتی تِس پار لگھائی--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھا نو پھل پائدا سچ نام سمائی--

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

وڈے میرے صاحبہ وڈی تیری وڈیائی--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥

وِن ناوَے ہور سلاہنا سبھ بولن پھِکا صاد--

ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥

منمکھ اہنکار سلاہدے ہوُمَے ممتا واد--

ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥

جِن صالاحن سے مرہِ کھپ جاوَے سبھ اپواد--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥

جِن نانک گُرمکھ اُبرے جپ ہر ہر پرماناد--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥

ستگور ہر پرَبھ دس نام دھیائی من ہری--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥

نانک نام پوت ہر مکھ بولی سبھ دُکھ پرہری--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

تُو آپے آپ نِرنکار ہےَ نِرنجن ہر رایا--

ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥

جِنی تُو اِک من سچ دھیایا تِن کا سبھ دُکھ گوَایا--

ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥

تیرا سریک کو ناہی جِس نو لوَے لائے سُنایا--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

تُدھ جیوَڈ داتا تُوہےَ نِرنجنا تُوہےَ سچ میرَے من بھایا--

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥

سچے میرے صاحب سچے سچ نایا--۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥

من انتر ہوُمےَ روگ ہےَ بھرم بھُولے منمکھ دُرجنا--

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥

نانک روگ گوَایے مِل ستگور سادُھو سجنا--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

من تن رتا رنگ سِیوُ گُرمکھ ہر گُنتاس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

جن نانک ہر سرناگتی ہر میلے گُر ساباس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥

تُو کرتا پُرکھ اگمّ ہےَ کِس نال تُو وڑیئے--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥

تُدھ جیوَڈ ہوئے س آکھیئے تُدھ جیہا تُوہےَ پڑییَے--

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥

تُو گھٹ گھٹ اِک ورتدا گُرمُکھ پرگڑییَے--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥

تُو سچا سبھس دا کھسم ہےَ سبھ دُو تُو چڑییَے--

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥

تُو کرہِ س سچے ہوئسی تا کائت کڑییَے--۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥

مَے من تن پریم پرِمّ کا اٹھے پہر لگنّ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥

جن نانک کِرپا دھار پرَبھ ستگور سُکھ وسنّ--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م:۴--

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥

جن اندر پریت پِرمّ کی جیئو بولن تِوَے سوہنّ--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥

نانک ہر آپے جاندا جِن لائی پریت پِرنّ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥

تُو کرتا آپ ابُھل ہےَ بھُلن وِچ ناہی--

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥

تُو کرہِ س سچے بھلا ہےَ گُر سبد بجھاہی--

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

تُو کرن کارن سمرتھ ہےَ دُوجا کو ناہی--

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥

تُو صاحب اگم دیال ہےَ سبھ تُدھ دھیاہی--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥

سبھ جی تیرے تُو سبھس دا تُو سبھ چھڈاہی--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م:۴--

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥

سُن ساجن پریم سندیسرا اکھی تار لگنّ--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥

گُر تُٹھے سجن میلیا جن نانک سُکھ سوَنّ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥

ستگور داتا دیال ہےَ جِس نو دئیا سدا ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥

ستگور اندرہو نِرویر ہےَ سبھ دیکھے برہم اِک سوئے--

ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥

نِروَیرا نال ج ویر چلائدے تِن وِچھوہ تِسٹیا نہ کوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

ستگور سبھنا دا بھلا منائدا تِس دا بُرا کیوُ ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥

ستگور نو جیہا کو اچھدا تیہا پھل پائے کوئے--

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک کرتا سبھ کِچھ جاندا جِدوُ کِچھ گُجھا نہ ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥

جِس نو صاحب وڈا کرے سوئی وڈ جانی۔۔

ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

جِس صاحب بھاوے تِس بکھس لئے سو صاحِب من بھانی۔۔

ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥

جے کو اوس دی ریس کرے سو مُوڑ اجانی۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

جِس نو ستگور میلے س گُن روَے گُن آکھ وکھانی۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥

نانک سچا سچ ہےَ بُجھ سچ سمانی۔۔۵۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴۔۔

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ہر ست نِرنجن امر ہےَ نِربھؤ نِرویر نِرنکار۔۔

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥

جِن جپیا اِک من اِک چِت تِن لتھا ہؤمَے بھار۔۔

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

جِن گُرمکھ ہر آرادھیا تِن سنت جنا جیکار۔۔

ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کوئی نِندا کرے پُورے ستگورو کی تِس نو پھِٹ پھِٹ کہےَ سبھ سنسار۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

ستگور وِچ آپ ورتدا ہر آپے رکھنہار--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

دھن دھنّ گُورُو گُن گاودا تِس نو سدا سدا نمسکار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥

جن نانک تِن کوُ واریا جِن جپیا سِرجنہار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥

آپے دھرتی ساجیئن آپے آکاس--

ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥

وِچ آپے جنت اُپائین مکھ آپے دئے گِراس--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

سبھ آپے آپ ورتدا آپے ہی گُنتاس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥

جن نانک نام دھیائے تُو سبھ کِلوِکھ کٹے طاس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

تُو سچا صاحب سچ ہے سچ سچے بھاوے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جو تُدھ سچ سلاہدے تِن جم کنکر نیڑ نہ آوَے--

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥

تِن کے مُکھ در اُجلے جِن ہر ہِردَے سچا بھاوے--

ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

کُوڑیار پِچھاہا سٹیئَن کُوڑ ہِردَے کپٹ مہا دُکھ پاوَے--

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥

مُہ کالے کُوڑیاریا کُوڑیار کُوڑو ہوئے جاوَے--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگور دھرتی دھرم ہےَ تِس وِچ جیہا کو بیجے تیہا پھل پائے--

ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

گُرسِکھی امرِت بیجیا تِن امرِت پھل ہر پائے--

ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥

اونا ہلت پلت مُکھ اُجلے اوئے ہر درگہ سچی پَینائے--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥

اِکنھا اندر کھوٹ نِت کھوٹ کماوِہ اوہ جیہا بیجے تیہا پھل کھائے--

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥

جا ستگور صراف ندر کر دیکھے سُوآوگیر سبھ اُگھڑ آئے--

ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥

اوہ جیہا چِتوہِ نِت تیہا پائِن اوئے تیہو جیہے دےئے وجائے

ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥

نانک دُہی سِری کھسم آپے ورتَے نِت کر کر دیکھَے چلت سبائے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

اِک من اِک ورتدا جِت لگَے سو تھائے پائے--

ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥

کوئی گلا کرے گھنیرِیا ج گھر وتھ ہووے سائی کھاۓِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

بِن ستگور سوجھی نہ پوَے اہنکار نہ وِچھوہ جائے--

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥

اہنکارِیا نو دُکھ بھُکھ ہےَ ہتھ تڈِہ گھر گھر منگائے--

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

کُوڑ ٹھگی گُجھی نہ رہَے مُلمّا پاج لہہ جائے--

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

جس ہووے پُورب لِکھیا تِس ستگور مِلَے پرَبھ آئے--

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

جیُو لوہا پارس بھیٹیئے مِل سنگت سُورن ہوئے جائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥

جن نانک کے پرَبھ تُو دھنی جیُو بھاوے تِوے چلائےَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

جِن ہر ہِردَے سیویا تِن ہر آپ مِلائے--

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

گُن کی ساجھ تِن سِیوُ کری سبھ اوَگن سبد جلائے--

ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥

اوَگن وِکن پلری جِس دیہہ س سچے پائے--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥

بلہاری گُر آپنے جِن اوَگن مَیٹ گُن پرگٹیائے--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥

وڈی وڈیائی وڈے کی گُرمکھ آلائے--۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م:۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ستگور وِچ وڈی وڈیائی جو اندِن ہر ہر نام دھیاوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ہر ہر نام رمت سُچ سنجم ہر نامے ہی ترِپتاوے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥

ہر نام تان ہر نام دیبان ہر نامو رکھ کراوے--

ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥

جو چِت لائے پُوجے گُر مُورت سو من اِچھے پھل پاوے--

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥

جو نِندا کرے ستگور پُورے کی تِس کرتا مار دِواوے--

ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥

پھیر اوہ ویلا اوس ہتھ نہ آوے اوہُ آپنا بیجیا آپے کھاوے--

ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥

نرک گھور مُوہِ کالَے کھڑیا جیئو تسکر پائے گلاوے--

ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

پھِر ستگور کی سرنی پوَے تا اُبرَے جا ہر ہر نام دھیاوے--

ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥

ہر باتا آکھ سُنائے نانک ہر کرتے ایوَے بھاوے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥

پُورے گُر کا حُکم نہ منّے اوہُ منمُکھ اگیان مُٹھا بِکھ مایا--

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥

اوس اندر کُوڑ کُوڑو کر بُجھے انہودے جھگڑے دئے اوس دَے گل پایا--

ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥

اوہُ گل پھروسی کرے بہتیری اوس دا بولیا کسےَ نہ بھایا--

ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋੁਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥

اوہُ گھر گھر ہنڈھے جیئو رنّ دہاگن اوس نال مُہو جوڑے اوس بھی لچھن لایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥

گُرمکھ ہوئے س الپتو ورتےَ اوس دا پاس چھڈ گُر پاس بہہ جایا--

ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥

جو گُر گوپے آپنا س بھلا ناہی پنچہو اون لاہا مُول سبھ گوَایا--

ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥

پہلا آگم نگم نانک آکھ سُنائے پُورے گُر کا بچن اُپر آیا--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

گُرسِکھا وڈیائی بھاوے گُر پُورے کی منمُکھا اوہ ویلا ہتھ نہ آیا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥

سچ سچا سبھ دُو وڈا ہےَ سو لئے جِس ستگور ٹکے--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥

سو ستگور ج سچ دھیائدا سچ سچا ستگور اِکے--

ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥

سوئی ستگور پُرکھ ہےَ جِن پنجے دُوت کیتے وس چھکے--

ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥

جے بِن ستگور سیوے آپ گنائدے تِن اندر کُوڑ پھِٹ پھِٹ مُہ پھکے--

ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥

اوۓ بولے کِسےَ نہ بھاونی مُوہ کالے ستگور تے چُکے--٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوك م: ٤--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥

ہر پرَبھ کا سبھ کھیت ہےَ ہر آپ کِرسانی لایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥

گُرمکھ بکھس جمائیئن منمُکھی مُول گوَایا--

ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥

سبھ کو بیجے آپنے بھلے نو ہر بھاوَے سو کھیت جمایا--

ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

گُرسِکھی ہر امرِت بیجیا ہر امرِت نام پھل امرِت پایا--

ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥

جم چُوہا کِرس نِت کُرکدا ہر کرتےَ مار کڈھایا--

ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥

کِرسانی جمّی بھاوُ کر ہر بوہل بکھس جمایا--

ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥

تِن کا کاڑا اندیسا سبھ لاہیون جِنی ستگور پُرکھ دھیایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥

جن نانک نام ارادھیا آپ تریا سبھ جگت ترایا--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥

سارا دِن لالچ اٹیا منمکھ ہورے گلا--

ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥

راتی اُوگھے دبیا نوے سوت سبھ ڈھِلا--

ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥

منمُکھا دَے سِر جورا امر ہےَ نِت دیوہِ بھلا--

ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥

جورا دا آکھیا پُرکھ کماودے سے اپوِت امیدھ کھلا--

ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥

کام ویاپے کُسُدھ نر سے جورا پُچھ چلا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥

ستگور کےَ آکھیئے جو چلَے سو ست پُرکھ بھل بھلا--

ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥

جورا پُرکھ سبھ آپ اُپائین ہر کھیل سبھ کھِلا--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥

سبھ تیری بنت بناونی نانک بھل بھلا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥

تُو ویپرواہُ اتھاہُ ہےَ اتُل کیوُ تُلیئَے--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥

سے وڈبھاگی ج تُدھ دھیائدے جِن ستگور ملیئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥

ستگور کی بانی ست سرُوپ ہےَ گُربانی بنیئَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥

ستگور کی ریسَے ہور کچ پچ بولدے سے کُوڑیار کُوڑے جھڑ پڑیئَے--

ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥

اونھا اندر ہور مکھ ہور ہےَ بِکھ مایا نو جھکھ مردے کڑیئَے--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥

ستگور کی سیوا نِرملی نِرمل جن ہوئے س سیوا گھالے--

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥

جِن اندر کپٹ وِکار جھُوٹھ اوۓ آپے سچےَ وکھ کڈھے ججمالے--

ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥

سچیار سِکھ بہہ ستگور پاس گھالن کُوڑیار نہ لبھنی کِتےَ تھائے بھالے--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥

جنا ستگور کا آکھیا سکھاوے ناہی تِنا مُوہ بھلیرے پھِرہِ دئے گالَے--

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥

جِن اندر پرِیت نہی ہر کیری سے کِچرك ویرائیئن منمکھ بیتالے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥

ستگور نو ملَے س آپنا من تھائے رکھَے اوہُ آپ ورتَے آپنی وتھ نالے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥

جن نانك اِکنا گُر میل سُکھ دیوَے اِك آپے وکھ کڈھَے ٹھگوالے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥

جِنا اندر نام نِدھان ہر تِن کے کاج دئے آدے راس--

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥

تِن چُوکی مُحتاجی لوکن کی ہر پرَبھ انگ کر بیٹھا پاس--

ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥

جاں کرتا ول تا سبھ کو ول سبھ درسن دیکھ کرہِ ساباس--

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥

ساہو پاتساہو سبھ ہر کا کِیا سبھ جن کوُ آئے کرہِ رہراس--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر پُورے کی وڈی وڈیائی ہر وڈا سَیوَ اتُل سُکھ پایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

گُر پُورے دان دِیا ہر نِہچل نِت بکھسے چڑے سَوایا--

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥

کوئی نِندک وڈیائی دیکھ نہ سکَے سو کرتَے آپ پچایا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥

جن نانک گُن بولَے کرتے کے بھگتا نو سدا رکھدا آیا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥

تُو صاحب اگم دیال ہےَ وڈ داتا دانا--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

تُدھ جیوڈ مَے ہور کو دِس نہ آوئی تُوہَیں سُگھڑ میرَے من بھانا--

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

موہ کُٹنب دِس آودا سبھ چلنہارا آون جانا--

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥

جو بِن سچے ہورت چِت لائدے سے کُوڑیار کُوڑا تِن مانا--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥

نانک سچ دھیائے تُو بِن سچے پچ پچ مُوئے اجانا--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

اگو دے ست بھاؤ نہ دِچَے پِچھو دے آکھیا کّمِ نہ آوَے--

ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ادھ وِچ پھِرے منمُکھ ویچارا گلی کیوُ سُکھ پاوَے--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥

جِس اندر پریت نہی ستگور کی س کُوڑی آوَے کُوڑی جاوَے--

ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥

جے کِرپا کرے میرا ہر پرَبھ کرتا تاں ستگور پاربرہم ندری آوَے--

ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

تا اپیوُ پیوَے سبد گُر کیرا سبھ کاڑا اندیسا بھرم چُکاوَے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥

سدا انند رہَے دِن راتی جن نانک اندِن ہر گُن گاوَے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

گُر ستگور کا جو سِکھ اکھائے س بھلکے اُٹھ ہر نام دھیاوَے--

ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥

اُدم کرے بھلکے پربھاتی اِسنان کرے امرِت سر ناوَے--

ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥

اُپدیس گُورُو ہر ہر جپ جاپَے سبھ کلوِکھ پاپ دوکھ لہہ جاوَے--

ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

پھِر چڑّے دِوس گُربانی گاوَے بہدیا اُٹھدِیا ہر نام دھیاوَے--

ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

جو ساس گِراس دھیائے میرا ہر ہر سو گُرسِکھ گُورُو من بھاوَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

جِس نو دیال ہووَے میرا سُوآمی تِس گُرسِکھ گُورُو اُپدیس سُناوَے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥

جن نانک دھُوڑ منگَے تِس گُرسِکھ کی جو آپ جپَے اوَرہ نام جپاوَے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥

جو تُدھ سچ دھیائدے سے وِرلے تھوڑے--

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥

جو من چِت اِک ارادھدے تِن کی برکت کھاہِ اسنکھ کروڑے--

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥

تُدھنو سبھ دھیائدی سے تھائے پئے جو صاحِب لوڑے--

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ॥

جو بِن ستگور سیوے کھادے پینَدے سے مُوئے مر جمّے کوڑھے--

ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥

اوئے حاجُر مِٹھا بولدے باہر وِس کڈھِ مُکھ گھولے--

ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥

--۔۔ااا۔۔من کھوٹے دئے وِچھوڑے

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥

مل جوئی بھریا نیلا کالا کھِدھولڑا تِن ویمکھ ویمکھے نو پایا--

ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥

پاس نہ دیئی کوئی بہن جگت مہہ گُوہ پڑ سگوی مل لائے منمکھ آیا--

ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥

پرائی جو نِندا چُگلی نو ویمکھ کر کےَ بھیجیا اوتھے بھی مُہو کالا دُہا ویمکھا دا کرایا--

ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

تڑ سُنیا سبھت جگت وِچ بھائی ویمکھ سنَے نپھرے پؤلی پؤدی پھاوا ہوئے کےَ اُٹھ گھر آیا--

ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

اگےَ سنگتی کُڑمی ویمکھ رلنا نہ ملَے تا وہوٹی بھتیجیں پھِر آن گھر پایا--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥

ہلت پلت دووے گئے نِت بھُکھا کُوکے تِہایا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥

دھن دھن سُوآمی کرتا پُرکھ ہےَ جِن نیاؤ سچ بہہ آپ کرایا--

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥

جو نِندا کرے ستگور پُورے کی سو ساچے مار پچایا--

ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥

ایوہ اکھر تِن آکھیا جِن جگت سبھ اُپایا--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥

صاحِب جِس کا ننگا بھُکھا ہووَے تِس دا نپھر کِتھو رج کھائے--

ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥

ج صاحِب کےَ گھر وتھ ہووَے س نپھرے ہتھ آوےَ انھودی کِتھو پائے--

ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥

جِس دی سیوا کیتی پھِر لیکھا منگییَے سا سیوا اوُکھی ہوئی--

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

نانک سیوا کرہُ ہر گُر سپھل درسن کی پھِر لیکھا منگے نہ کوئی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥

نانک ویچارہِ سنت جن چار وید کہندے--

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥

بھگت مُکھے تے بولدے سے وچن ہووندے--

ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥

پرگٹ پہارا جاپدا سبھ لوک سُنندے--

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥

سُکھ نہ پائن مُگدھ نر سنت نال کھہندے--

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥

اوئّے لوچن اونا گُنَے نو اوئّے اہنکار سڑندے--

ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥

اوئّے وِچارے کیا کرہِ جا بھاگ دھُر مندے--

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥

جو مارے تِن پار.برہم سے کِسےَ نہ سندے--

ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥

ویر کرہِ نِروَیر نال دھرم نیائے پچندے--

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥

جو جو سنت سراپِیا سے پھِرہِ بھَوندے--

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂੰ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥

پیڈ مُنڈھاہُوں کٹیا تِس ڈال سُکندے--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

انتر ہر گُورُو دھیائِدا وڈی وڈیائی--

ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥

تُس دِتی پُورَے ستگورو گھٹےَ ناہی اک تِل کِسےَ دی گھٹائی--

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋੁਕਾਈ ॥

سچ صاحِب ستگورو کےَ ول ہےَ تاں جھکھ جھکھ مرے سبھ لکائی--

ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥

نِندکا کے مُہ کالے کرے ہر کرتےَ آپ ودھائی--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

جیِو جیِو نِندک نِند کرہِ تیِوٗ تیِوٗ نِت نِت چڑھے سَوائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥

جن نانک ہر آرادھیا تِن پیری آن سبھ پائی--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥

ستگور سیتی گنت ج رکھے ہلت پلت سبھ تِس کا گیا--

ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥

نِت جھہیا پائے جھگُو سُٹے جھکھدا جھکھدا جھڑ پیا--

ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥

نِت اُپاو کرَے مایا دھن کارن اگلا دھن بھی اُڈ گیا--

ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥

کیا اوہُ کھٹے کیا اوہُ کھاوے جِس اندر سہسا دُکھ پیا--

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥

نِروَیرَے نال ج وَیر رچائے سبھ پاپ جگتَے کا تِن سِر لئیا--

ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥

اوس اگےَ پِچھے ڈھوئی ناہی جِس اندر نِندا مُوہِ امب پیا--

ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥

جے سوئنے نو اوہُ ہتھ پائے تا کھیہو سیتی رل گیا--

ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥

جے گُر کی سرنی پھِر اوہُ آوے تا پِچھلے اؤگن بکھس لئیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥

جن نانک اندِن نام دھیایا ہر سمرت کِلوِکھ پاپ گیا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥

تُوہے سچا سچ تُو سبھ دُو اُپر تُو دیبان--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥

جو تُدھ سچ دھیائدے سچ سَیون سچے تیرا مان--

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥

اونا اندر سچ مُکھ اُجلے سچ بولن سچے تیرا تان--

ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

سے بھگت جِنی گُرمُکھ سالاہِیا سچ سبد نیسان--

ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥

سچ ج سچے سَیودے تِن واری صد کُربان--١٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥

دھُر مارے پُورَے ستگورو سیئی ہُن ستگور مارے--

ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥

جے مَیلن نو بہتیرا لوچیئے نہ دیئی مِلن کرتارے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ستسنگت ڈھوئی نہ لہن وِچ سنگت گُر ویچارے--

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥

کوئی جائے مِلَے ہُن اونا نو تِس مارے جم جندارے--

ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

گُر بابَے پھٹکے سے پھٹے گُر انگد کیتے کُوڑیارے--

ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥

گُر تیجی پیڑی ویچاریا کیا ہتھ اینا ویچارے--

ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥

گُر چوُتھی پیڑی ٹِکیا تِن نِندک دُسٹ سبھ تارے--

ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥

کوئی پُت سِکھ سیوا کرے ستگورو کی تِس کارج سبھ سوارے--

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

جو اِچھے سو پھل پائسی پُت دھن لکھمی کھڑ میلے ہر نِستارے--

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

سبھ نِدھان ستگورو وِچ جس اندر ہر اُر دھارے--

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥

سو پائے پُورا ستگورو جِس لِکھیا لِکھت لِلارے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

جن نانک ماگَے دھُوڑ تِن جو گُرسِکھ مِت پیارے--١--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥

جِن کؤ آپ دئے وڈیائی جگت بھی آپے آن تِن کؤ پیری پائے--

ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥

ڈریۓ تاں جے کِچھ آپ دُو کیچھَ سبھ کرتا آپنی کلا ودھائے--

ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥

دیکھو بھائی ایوہ اکھاڑا ہر پریتم سچے کا جِن آپنَے جور سبھ آن نِوائے--

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥

آپنیا بھگتا کی رکھ کرے ہر سُوآمی نِندکا دُسٹا کے مُہ کالے کرائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ستگور کی وڈیائی نِت چڑّے سَوائی ہر کیرت بھگت نِت آپ کرائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥

اندِن نام جپہُ گُرسِکھو ہر کرتا ستگور گھری وسائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥

ستگور کی بانی ست ست کر جانہو گُرسِکھو ہر کرتا آپ مُہو کڈھائے--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥

گُرسِکھا کے مُوہ اُجلے کرے ہر پیارا گُر کا جَیکار سنسار سبھت کرائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ ہر داسن کی ہر پَیج رکھائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥

تُو سچا صاحب آپ ہےَ سچ ساہ ہمارے--

ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥

سچ پُوجی نام دِرڑائے پرَبھ ونجارے تھارے--

ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥

سچ سیوہِ سچ ونج لیہِ گُن کتھ نِرارے--

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

سیوک بھائے سے جن مِلے گُر سبد سوارے--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥

تُو سچا صاحِب الکھ ہےَ گُر سبد لکھارے--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥

جِس اندر تات پرائی ہووَے تِس دا کدے نہ ہووی بھلا--

ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥

اُس دَے آکھیئے کوئی نہ لگَے نِت اوجاڑی پُوکارے کھلا--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥

جس اندر چُگلی چُگلو وجَے کیتا کرتیا اوس دا سبھ گیا--

ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥

نِت چُگلی کرے انہودی پرائی مُہو کڈھ نہ سکَے اوس دا کالا بھیا--

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥

کرم دھرتی سریر کلجُگ وِچ جیہا کو بیجے تیہا کو کھائے--

ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥

گلا اُپر تپاوس نہ ہوئی وِس کھادھی تتکال مر جائے--

ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥

بھائی ویکھہو نیاؤ سچ کرتے کا جیہا کوئی کرے تیہا کوئی پائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

جن نانک کوُ سبھ سوجھی پائی ہر در کیا باتا آکھ سُنائے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥

ہودَے پرتکھ گُورُو جو وِچھڑے تِن کوُ در ڈھوئی ناہی--

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥

کوئی جائے مِلَے تِن نِندکا مُوہ پھِکے تھُک تھُک مُوہِ پاہی--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥

جو ستگور پھٹکے سے سبھ جگت پھٹکے نِت بھمبھل بھُوسے کھاہی--

ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥

جِن گُر گوپِیا آپنا سے لَیدے ڈھہا پھِراہی--

ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥

تِن کی بھُکھ کدے نہ اُترے نِت بھُکھا بھُکھ کُوکاہی--

ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥

اونا دا آکھیا کو نہ سُنے نِت ہوَلے ہوَل مراہی--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥

ستگور کی وڈیائی ویکھ نہ سکنی اونا اگَے پِچھے تھاوُ ناہی--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥

جو ستگور مارے تِن جائے مِلہ رہدی کھُہدی سبھ پت گواہی--

ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥

اوۓ اگَے کُسٹی گُر کے پھٹکے ج اُس مِلَے تِس کُسٹ اُٹھاہی--

ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥

ہر تِن کا درسن نہ کرہو جو دُوجے بھائے چِت لاہی--

ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥

دھُر کرتَے آپ لِکھ پایا تِس نال کِہُ چارہ ناہی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥

جن نانک نام ارادھ تُو تِس اپڑ کو نہ سکاہی--

ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥

ناوَے کی وڈیائی وڈی ہےَ نِت سَوائی چڑّے چڑاہی--٢--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਜਿ ਹੋਂਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥

ج ہوندَے گُورُو بہہ ٹِکیا تِس جن کی وڈیائی وڈی ہوئی--

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥

تِس کوُ جگت نِویا سبھ پَیری پیا جس ورتیا لوئی--

ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥

تِس کوُ کھنڈ برہمنڈ نمسکار کرہِ جِس کےَ مستک ہتھ دھریا گُر پُورَے سو پُورا ہوئی--

ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥

گُر کی وڈیائی نِت چڑّے سَوائی اپڑ کو نہ سکوئی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥

جن نانک ہر کرتَے آپ بہہ ٹِکیا آپے پَیج رکھَے پرَبھ سوئی--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥

کایا کوٹ اپار ہےَ اندر ہٹنالے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

گُرمُکھ سَودا جو کرے ہر وسط سمالے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥

نام نِدھان ہر ونجیئے ہیرے پروالے--

ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥

وِن کایا ج ہور تھَے دھن کھوجدے سے مُوڑ بیتالے--

ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥

سے اُجھڑ بھرم بھوائیِہہ جیئو جھاڑ مِرگ بھالے--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥

جو نِندا کرے ستگور پُورے کی س اؤکھا جگ مہہ ہویا--

ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥

نرک گھور دُکھ کھُوہُ ہےَ اوتھَے پکڑ اوہو ڈھویا--

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥

کُوک پُکار کو نہ سُنے اوہُ اؤکھا ہوئے ہوئے رویا--

ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥

اون ہلت پلت سبھ گوَایا لاہا مُول سبھ کھویا--

ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥

اوہُ تیلی سندا بلد کر نِت بھلکے اُٹھ پرَبھ جویا--

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥

ہر ویکھے سُنے نِت سبھ کُچھ تدُو کُچھ گُجھا نہ ہویا--

ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥

جیسا بیجے سو لُنے جیہا پُرب کِنے بویا--

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥

جِس کِرپا کرے پرَبھ آپنی تِس ستگور کے چرن دھویا--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥

گُر ستگور پِچھے تر گیا جیئو لوہا کاٹھ سنگویا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥

جن نانک نام دھیائے تُو جپ ہر ہر نام سُکھ ہویا--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

وڈبھاگیا سوہاگنی جِنا گُرمکھ مِلیا ہر رائے--

ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

انتر جوت پرگاسیا نانک نام سمائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥

ایوہ سریر سبھ دھرم ہے جِس اندر سچے کی وِچ جوت--

ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥

گُہج رتن وِچ لُک رہے کوئی گُرمکھ سیوک کڈھے کھوت--

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

سبھ آتم رام پچھانیا تاں اِک رویا اکو اوت پوت--

ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥

اِک دیکھیا اِک منیا اِکو سُنیا سرَون سروت--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥

جن نانک نام سلاہِ تُو سچ سچے سیوا تیری ہوت--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

سبھ رس تِن کےَ رِدَے ہہہ جن ہر وسیا من ماہِ--

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥

ہر درگہہ تے مُکھ اُجلے تِن کوَ سبھ دیکھن جاہِ--

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

جِن نِربھوَ نام دھیایا تِن کوَ بھوَ کوئی ناہِ--

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥

ہر اُتم تِنی سریویا جِن کوَ دھُر لِکھیا آہِ--

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

تے ہر درگہہ پینائیئہِ جِن ہر وُٹھا من ماہِ--

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥

اوۓ آپ ترے سبھ کُٹنب سِیوُ تِن پِچھے سبھ جگت چھڈاہِ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥

جن نانک کوُ ہر میل جن تِن ویکھ ویکھ ہم جیواہِ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

سا دھرتی بھئی ہرِیاولی جِتھے میرا ستگور بیٹھا آئے--

ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

سے جنت بھئے ہرِیاولے جِنی میرا ستگور دیکھیا جائے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥

دھن دھنّ پِتا دھن دھنّ کُل دھن دھن س جننی جِن گُورُو جنیا مائے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

دھن دھنّ گُورُو جِن نام ارادھیا آپ تریا جِنی ڈِٹھا تِنا لئے چھڈائے--

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥

ہر ستگور میلھو دئِیا کر جن نانک دھووَے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

سچ سچا ستگور امر ہےَ جِس اندر ہر اُر دھاریا--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥

سچ سچا ستگور پُرکھ ہےَ جِن کام کرودھ بِکھ ماریا--

ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

جا ڈِٹھا پُورا ستگورو تاں اندرہو من سادھارِیا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥

بلہاری گُر آپنے سدا سدا گھُم واریا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

گُرمکھ جِتا منمکھ ہارِیا--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥

کر کِرپا ستگور میلیون مکھ گُرمکھ نام دھیائسی--

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥

سو کرے ج ستگور بھاوسی گُر پُورا گھری وسائسی--

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥

جِن اندر نام نِدھان ہےَ تِن کا بھوُ سبھ گوائسی--

ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥

جِن رکھن کوُ ہر آپ ہوئے ہور کیَتی جھکھ جھکھ جائسی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇਸੀ ॥੧॥

جِن نانک نام دھیائے تُو ہر ہلت پلت چھوڈائسی--١--

ਮਃ ੪ ॥

م:۴--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرسِکھا کےَ من بھاودی گُر ستگور کی وڈیائی--

ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

ہر راکھہو پیَج ستگورو کی نِت چڑےَ سَوائی--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥

گُر ستگور کےَ من پار.برہم ہےَ پار.برہم چھڈائی--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥

گُر ستگور تان دیبان ہر تِن سبھ آن نِوائی--

ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥

جِنی ڈِٹھا میرا ستگور بھاو کر تِن کے سبھ پاپ گوائی--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ہر درگہہ تے مُکھ اُجلے بہو سوبھا پائی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥

جن نانک منگےَ دھوڑ تِن جو گُر کے سِکھ میرے بھائی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہئُ آکھ صلاحی صِفت سچ سچ سچے کی وڈیائی--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

صالاحی سچ صلاحَ سچ سچ قیمت کِنَے نہ پائی--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥

سچ سچا رس جِنی چکھیا سے ترِپت رہے آگھائی--

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥

ایوہ ہر رس سیئی جاندے جیئو گُونگَے مِٹھیائی کھائی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੧੮॥

گُر پُورَے ہر پرَبھ سیویا من وجی وادھائی--١٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥

جِنا اندر عُمرتھل سیئی جانن سُولیا--

ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥

ہر جانہِ سیئی بِرہُو تِن وِٹھو صد گھُم گھولیا--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥

ہر میلھو سجن پُرکھ میرا سِر تِن وِٹھو تل رولیا--

ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥

جو سِکھ گُر کار کماوہِ ہوَ گُلم تِنا کا گولیا--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥

ہر رنگ چلُولَے جو رتے تِن بھِنی ہر رنگ چولیا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥

کر کِرپا نانک میل گُر پہہ سِر ویچیا مولیا--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

اوگنی بھریا سریر ہےَ کیوُ سنتہو نِرمل ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

گُرمکھ گُن ویہاجھیئہہ مل ہوُمےَ کڈھے دھوئے--

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥

سچ ونجہِ رنگ سِیوُ سچ سَودا ہوئے--

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥

توٹا مُول نہ آوئی لاہا ہر بھاوے سوئے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک تِن سچ ونجیا جِنا دھُر لِکھیا پراپت ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥

صالاحی سچ سالاہنا سچ سچا پُرکھ نِرالے--

ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥

سچ سَیوی سچ من وسَے سچ سچا ہر رکھوالے--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥

سچ سچا جِنی ارادھیا سے جائے رلے سچ نالے--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥

سچ سچا جِنی نہ سیویا سے منمکھ مُوڑ بیتالے--

ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥

اوہ آل پتال مُہو بولدے جیئو پیتَے مد متوالے--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سلوک محلّہ ٣--

ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥

گوَڑی راگ سُلکھنی جے کھسمےَ چِت کرئے--

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥

بھانےَ چلےَ ستگورو کےَ ایسا سیگار کرئے--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥

سچا سبد بھتار ہےَ سدا سدا راوئے--

ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥

جیو اُبلی مجیٹھے رنگ گہگہا تیوَ سچے نو جیوَ دئے--

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥

رنگ چلُولَے ات رتی سچے سِیوَ لگا نیہو--

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥

کُوڑ ٹھگی گُجھی نہ رہےَ کُوڑ مُلمّا پلیٹ دھریہو--

ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥

کُوڑی کرن وڈائیا کُوڑے سِیوُ لگا نیہو--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

نانک سچا آپ ہےَ آپے ندر کرئے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ستسنگت مہہ ہر اُستت ہےَ سنگ سادُھو ملے پیاریا--

ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥

اوےّ پُرکھ پرانی دھنّ جن ہہہ اُپدیس کرہِ پراُپکاریا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

ہر نام درِڑاوَہ ہر نام سُناوہِ ہر نامے جگ نِستاریا--

ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

گُر ویکھن کوَ سبھ کوئی لوچے نوَ کھنڈ جگت نمسکاریا--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

تُدھ آپے آپ رکھیا ستگور وِچ گُر آپے تُدھ سوارِیا--

ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

تُو آپے پُوجہہ پُوج کراوہِ ستگور کوَ سِرجنہارِیا--

ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥

کوئی وِچھڑ جائے ستگورو پاسہو تِس کالا مُہو جم ماریا--

ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

تِس اگَے پِچھَے ڈھوئی ناہی گُرسِکھی من ویچاریا--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

ستگورو نو مِلے سیئی جن اُبرے جِن ہِردَے نام سمارِیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥

جن نانك کے گُرسِکھ پُتھو ہر جپِیوہ ہر نِستاریا--٢--

ਮਹਲਾ ੩ ॥

محلّہ ٣--

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥

ہؤمَے جگت بھُلایا دُرمت بِکھیا بِکار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥

ستگور مِلَے ت ندر ہوۓ منمُکھ اندھ اندھیار--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥

نانك آپے میل لئے جِس نو سبد لائے پیار--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥

سچ سچے کی صِپھت صلاحَ ہےَ سو کرے جِس اندر بھِجے--

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥

جِنی اِك من اِك ارادھیا تِن کا کندھ نہ کبھُو چھِجے--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥

دھن دھن پُرکھ ساباس ہےَ جِن سچ رسنا امرت پِجےَ--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥

سچ سچا جِن من بھاودا سے من سچی درگہ لجےَ--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥

دھن دھنّ جنم سچِیاریا مُکھ اُجل سچ کرِجےَ--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

ساقط جائے نِوہِ گُر آگےَ من کھوٹے کُوڑ کُوڑیارے--

ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥

جا گُر کہےَ اُٹھ میرے بھائی بہہ جاہِ گھُسر بگُلارے--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥

گُرسِکھا اندر ستگور ورتےَ چُن کڈھے لدھووارے--

ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥

اوۓ اگےَ پِچھے بہہ مُہو چھپائن نہ رلنی کھوٹیارے--

ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥

اونا دا بھکھ س اوتھے ناہی جائے کُوڑ بھیڈارے--

ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥

جے ساقط نر کھاوائیَے لوچیئے بِکھ کڈھے مُکھ اُگلارے--

ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ہر ساقط سیَتی سنگ نہ کریہو اوۓ مارے سِرجنہارے--

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

جِس کا ایوہ کھیل سوئی کر ویکھےَ جن نانک نام سمارے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

ستگور پُرکھ اگمّ ہےَ جِس اندر ہر اُر دھاریا--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

ستگورو نو اپڑ کوۓ نہ سکئی جِس ول سِرجنہارِیا--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥

ستگورو کا کھڑگ سنجوۓ ہر بھگت ہےَ جِت کال کنٹک مار وِڈاریا--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ستگورو کا رکھنہارا ہر آپ ہےَ ستگورو کےَ پِچھےَ ہر سبھ اُباریا--

ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥

جو مندا چِتوَے پُورے ستگورو کا سو آپ اُپاونہارے ماریا--

ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥

ایہہ گل ہووَے ہر درگہہ سچے کی جن نانک اگم ویچاریا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥

سچ سُتِیا جِنی ارادھیا جا اُٹھے تا سچ چوے--

ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥

سے وِرلے جُگ مہہ جانیئہِ جو گُرمکھ سچ روَے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥

ہوَ بلِہاری تِن کوَ ج اندِن سچ لوے--

ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

جِن من تن سچا بھاودا سے سچّی درگہ گوے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥

جن نانک بولَے سچ نام سچ سچا سدا نوے--۲۱--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

کیا سونا کیا جاگنا گُرمکھ تے پروان--

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥

جِنا ساس گِراس نہ وِسرَے سے پُورے پُرکھ پردھان--

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥

کرمی ستگور پائیَے اندِن لگے دھیان--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥

تِن کی سنگت مِل رہا درگہ پائی مان--

ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥

سوَدے واہو واہو اُچرہِ اُٹھدے بھی واہو کرین--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥

نانک تے مُکھ اُجلے ج نِت اُٹھ سنمالیَن--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ستگور سیویَۓ آپنا پائیَۓ نام اپار--

ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

بھوَجل ڈُبدیا کڈھ لئۓ ہر دات کرے داتار--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

دھنّ دھنّ سے ساہ ہےَ ج نام کرہِ واپار--

ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ونجارے سِکھ آودے سبد لگھاونہار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥

جن نانک جِن کوَ کرِپا بھئی تِن سَیویا سِرجنہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥

سچ سچے کے جن بھگت ہہہ سچ سچا جِنی ارادھیا--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥

جِن گُرمکھ کھوج ڈھنڈھولیا تِن اندرہو ہی سچ لادھیا--

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥

سچ صاحب سچ جنی سیویا کال کنٹک مار تِنی سادھِیا--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥

سچ سچا سبھ دُو وڈا ہےَ سچ سَیون سے سچ رلادھیا--

ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥

سچ سچے نو ساباس ہےَ سچ سچا سَیوَ پھلادھیا--۲۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥

منمکھ پرَانی مگدھ ہےَ نامہین بھرمائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥

بِن گُر منُوآ نہ ٹِکے پھِر پھِر جُونی پائے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

ہر پرَبھ آپ دیال ہوہے تاں ستگور ملِیا آئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

جن نانک نام سلاہِ تُو جنم مرن دُکھ جائے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُر صالاحی آپنا بہو بِدھ رنگ سُبھائِے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥

ستگور سَیتی من رتا رکھیا بنت بنائِے--

ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

جہوا سالاہِ نہ رجئی ہر پریتم چِت لائِے--

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥

نانک ناوَے کی من بھُکھ ہےَ من ترِپتَے ہر رس کھائِے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥

سچ سچا قُدرت جانیَے دِن راتی جِن بنائِیا--

ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

سو سچ صلاحی سدا سدا سچ سچے کِیا وڈیائِیا--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

صالاحی سچ صلاحَ سچ سچ قیمت کِنَے نہ پائِیا--

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

جا مِلیا پُورا ستگورو تا حاجر ندری آئِیا--

ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥

سچ گُرمکھ جِنی سلاہِیا تِنا بھُکھا سبھ گوائِیا--٢٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥

مَے من تن کھوج کھوجیَدِیا سو پرَبھ لدھا--

ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥

وِسٹ گُورُو مَے پایا جِن ہر پرَبھ دِتا جوڑ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥

مایادھاری ات انھا بولا--

ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥

سبد نہ سُنئی بہو رول گھچولا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ جاپَے سبد لِو لائَے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ہر نام سُن منّے ہر نام سمائے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

جو تِس بھاوَے سو کرے کرایا--

ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥

نانک وجدا جنت وجایا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥

تُو کرتا سبھ کچھ جاندا جو جِیا اندر ورتَے--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥

تُو کرتا آپ اَگنت ہےَ سبھ جگ وِچ گنتَے--

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥

سبھ کِیتا تیرا ورتدا سبھ تیری بنتَے--

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥

تُو گھٹ گھٹ اِک ورتدا سچ صاحِب چلتَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥

ستگور نو مِلے سو ہر مِلے ناہی کِسےَ پرتَے--۲۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥

ایہہ منُوآ درِڑھ کر رکھیئے گُرمکھ لائیے چِت--

ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥

کیوُ ساس گِراس وِساریئے بہدِیا اُٹھدِیا نِت--

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥

مرن جِیون کی چِنتا گئی ایہہ جیئڑا ہر پرَبھ وس--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥
جیٔو بھاوے تیوٗ رکھ توُ جن نانک نام بکھس--ا--

ਮः ੩ ॥
م: ۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥
منمکھ اہنکاری محل نہ جانَے کھِن آگے کھِن پیچھے--

ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥
سدا بُلائیٔے محل نہ آوے کیوٗ کر درگہ سیجھَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥
ستگور کا محل وِرلا جانَے سدا رہَے کر جوڑ--

ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥
آپنی کِرپا کرے ہر میرا نانک لئے بہوڑ--۲--

ਪਉੜੀ ॥
پوڑی--

ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥
سا سیوا کیتی سپھل ہےَ جِت ستگور کا من منّے--

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥
جا ستگور کا من منّیا تا پاپ کسّمل بھنّے--

ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥
اُپدیس ج دِتا ستگورو سو سُنیا سِکھی کنّے--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥

جن ستگور کا بھانا منّیا تِن چڑی چوگن ونّے۔۔

ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥

ایہہ چال نِرالی گُرمکھی گُر دِیکھیا سُن من بھِنّے۔۔۲۵۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

جِن گُر گوپِیا آپنا تِس ٹھوَر نہ ٹھاوُ۔۔

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ہلت پلت دووَے گئے درگہ ناہی تھاوُ۔۔

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥

اوہ ویلا ہتھ نہ آوئی پھِر ستگور لگہِ پائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ستگور کی گنتَے گھُسیِۓ دُکھے دُکھ وِہائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥

ستگور پُرکھ نِروَیر ہےَ آپے لئے جِس لائے۔۔

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥

نانک درسن جِنا ویکھالِیُون تِنا درگہ لئے چھڈائے۔۔ا۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

منمکھ اگیان دُرمت اہنکاری--

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥

انتر کرودھ جُوئے مت ہاری--

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥

کُوڑ کُست اوہُ پاپ کماوَے--

ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

کیا اوہُ سُنئے کیا آکھ سُناوَے--

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥

انھا بولا کھُئے اُجھڑ پائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

منمکھ اندھا آوَے جائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

بِن ستگور بھیٹے تھائے نہ پائے--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥

نانک پُورب لِکھیا کمائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

جِن کے چِت کٹھور ہہہ سے بہہ نہ ستگور پاس--

ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥

اوتھے سچ ورتدا کُوڑیارا چِت اُداس--

ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥

اوئے ول چھل کر جھت کڈھدے پھِر جائے بہہ کُوڑیارا پاس--

ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

وِچ سچے کُوڑ نہ گڈئی من ویکھو کو نِرجاس--

ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥

کُوڑیار کُوڑیاری جائے رلے سچیار سِکھ بیٹھے ستگور پاس--٢٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥

رہدے کھُہدے نِندک مارئن کر آپے آہر--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥

سنت سہائی نانکا ورتَے سبھ جاہر--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥

مُنڈہو بھُلے مُنڈھ تے کِتھے پائن ہتھ--

ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥

تِنّے مارے نانکا ج کرن کارن سمرتھ--٢--

ਪਉੜੀ ੫ ॥

پوڑی ۵--

ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

لَے پھاہے راتی تُرہِ پرَبھ جانَے پرَانی--

ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥

تکہِ نار پرائِیا لُک اندر ٹھانی--

ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨ੍ਹਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥

سنھی دینھِ وِکھمّ تھائے مِٹھا مد مانی--

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

کرمی آپو آپنی آپے پچھتانی--

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥

عجرائیل پھریستا تِل پیڑے گھانی--۲۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سَیوک سچے ساہ کے سیئی پروان--

ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥

دُوجا سیون نانکا سے پچ پچ مُوئے اجان--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥

جو دھُر لِکھیا لیکھ پربھ میٹنا نہ جائے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥

رام نام دھن وکھرو نانک سدا دھیائے--۲--

ਪਉੜੀ ੫ ॥

پوڑی ۵--

ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥

نارائن لئیا ناٹھونگڑا پیر کِتھَے رکھَے--

ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥

کردا پاپ اِمتیا نِت وِسو چکھَے--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥

نِندا کردا پچ مُوآ وِچ دیہی بھکھَے--

ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥

سچَے صاحِب ماریا کوَن تِس نو رکھَے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥

نانک تِس سرناگتی جو پُرکھ الکھَے--۲۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥

نرک گھور بہو دُکھ گھنے اکِرتگھنا کا تھان--

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥

تِن پرَبھ مارے نانکا ہوئے ہوئے مُوئے حرام--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥

اوکھدھ سبھے کیتئن نِندک کا دارُو ناہِ--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥

آپ بھُلائے نانکا پچ پچ جونی پاہِ--۲--

ਪਉੜੀ ੫ ॥

پئُڑی ۵--

ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥

تُس دِتا پُورَے ستگورو ہر دھن سچ اکُھٹ--

ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥

سبھ اندیسے مِٹ گئے جم کا بھئُ چھُٹ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥

کام کرودھ بُریائیاں سنگ سادُھو تُٹ--

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥

وِن سچے دُوجا سیودے ہُوئے مرسن بُٹ--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥

نانک کئُ گُر بکھسیا نامَے سنگ جُٹ--۲۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م:۴--

ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

تپا نہ ہووے اندرہو لوبھی نِت مایا نو پھِرے ججمالیا--

ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥

اگو دے سدیا ستَے دی بھِکھیا لئے ناہی پِچھو دے پچھتائے کےَ آن تپے پُت وِچ بہالیا--

ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥

پنچ لوگ سبھ ہسن لگے تپا لوبھ لہر ہےَ گالیا--

ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥

جِتھے تھوڑا دھن ویکھے تِتھے تپا بھِٹےَ ناہی دھن بہُتَے ڈِٹھے تپے دھرم ہارِیا--

ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

بھائی ایوہ تپا نہ ہووی بگلا ہےَ بہہ سادھ جنا ویچاریا--

ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥

ست پُرکھ کی تپا نِندا کرے سنسارے کی اُستتی وِچ ہووے ایت دوکھےَ تپا دَئے ماریا--

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥

مہا پُرکھاں کی نِندا کا ویکھ ج تپے نو پھل لگا سبھ گیا تپے کا گھالیا--

ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥

باہر بہے پنچا وِچ تپا سدائے--

ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥

اندر بہے تپا پاپ کمائے--

ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥

ہر اندرلا پاپ پنچا نو اگھا کر ویکھالیا--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥

دھرم رائے جمکنکرا نو آکھ چھڈیا ایس تپے نو تتھے کھڑ پائہو جتھے مہا مہاں ہتیارِیا--

ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥

پھِر ایس تپے دَے مُوہِ کوئی لگہو ناہی ایوہ ستگور ہےَ پھِٹکاریا--

ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ہر کےَ در ورتیا س نانک آکھ سُنایا--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

سو بوجھَے ج دَئے سوارِیا--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہر بھگتاں ہر آرادھیا ہر کی وڈیائی--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ہر کیرتن بھگت نِت گانودے ہر نام سُکھدائی--

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

ہر بھگتاں نو نِت ناوَے دی وڈیائی بکھسیئن نِت چڑھے سَوائی--

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥

ہر بھگتاں نو تھِر گھری بہالئن اپنی پیج رکھائی--

ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥

نِنّدکاں پاسہو ہر لیکھا منگسی بہو دۓ سجاۓ--

ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥

جیہا نِندک اپنے جیۓ کماودے تیہو پھل پائی--

ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥

اندر کمانا سرپر اُگھڑے بھاوے کوئی بہہ دھرتی وِچ کمائی--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

جن نانک دیکھ وِگسیا ہر کی وڈیائی--٢--

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

پوڑی م: ٥--

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥

بھگت جناں کا راکھا ہر آپ ہےَ کیا پاپی کریۓَ--

ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥

گُمان کرہِ مُوڑ گُمانِیا وِس کھادھی مریۓ--

ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥

آۓ لگے نی دِہ تھوڑڑے جِیو پکا کھیت لُنیۓ--

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥

جیہے کرم کماودے تیویہو بھنیۓَ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥

جن نانک کا کھسم وڈا ہےَ سبھنا دا دھنیۓَ--٣٠--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

منمکھ مُولہو بھُلیا وِچ لب لوبھ اہنکار--

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جھگڑا کردیا اندِن گُدرَے سبد نہ کرہِ ویچار--

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

سُدھ مت کرتَے سبھ ہِر لئی بولن سبھ وِکار--

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥

دِتَے کِتَے نہ سنتوکھیہِ انتر تِسنا بہو اگیان اندھیار--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

نانک منمُکھا نالو تُٹی بھلی جِن مایا موہ پیار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

جنا اندر دُوجا بھاوُ ہےَ تِنھا گُرمکھ پرِیت نہ ہوئے--

ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥

اوہُ آوے جائے بھوائیے سُپنَے سُکھ نہ کوئے--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥

کُوڑ کماوَے کُوڑ اُچرے کُوڑ لگیا کُوڑ ہوئے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

مایا موہ سبھ دُکھ ہےَ دُکھ بِنسَے دُکھ روۓ--

ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

نانک دھات لِوے جوڑ نہ آوئی جے لوچے سبھ کوۓ--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

جِن کوُ پوتےَ پُنّ پیا تِنا گُر سبدی سُکھ ہوۓ--٢--

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

پوُڑی م: ۵--

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥

نانک ویچارہِ سنت مُن جناں چار وید کہندے--

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥

بھگت مُکھے تے بولدے سے وچن ہوَوندے--

ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥

پرگٹ پاہارے جاپدے سبھ لوک سُنندے--

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥

سُکھ نہ پائن مُگدھ نر سنت نال کھہندے--

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥

اوۓ لوچن اونا گُنا نو اوۓ اہنکار سڑندے--

ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥

اوۓ ویچارے کیا کرہِ جاں بھاگ دھُر مندے--

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥

جو مارے تِن پار.برہم سے کِسےَ نہ سندے--

ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥

وَیر کرن نِروَیر نال دھرم نیائے پچّندے--

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥

جو جو سنت سراپِیا سے پھِرہِ بھَوندے--

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥

پیڈ مُنڈھاہُو کٹیا تِس ڈال سُکندے--۳۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥

گُر نانک ہر نام درِڑایا بھنن گھڑن سمرتھ--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥

پرَبھ سدا سمالہِ مِتر تُو دُکھ سبایا لتھ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥

کھُدھیاونت نہ جانئی لاج کُلاج کُبول--

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

نانک مانگے نام ہر کر کِرپا سنجوگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥

جیَویہے کرم کماودا تیَویہے پھلتے--

ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥

چبے تتا لوح سار وِچ سنگھے پلتے--

ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥

گھت گلاواں چالیا تِن دُوت عمل تے--

ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥

کائی آس نہ پُنّیا نِت پر مل ہِرتے--

ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥

کیا نہ جانَے اکِرتگھن وِچ جونی پھِرتے--

ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥

سبھے دِھراں نِکھُٹیئس ہِر لئیئس دھر تے--

ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥

وِجھن کلہ نہ دَیودا تاں لئیا کرتے--

ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥

جو جو کرتے اہنمیوٗ جھڑ دھرتی پڑتے--۳۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ گیان بِبیک بُدھ ہوئے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥

ہر گُن گاوے ہِردَے ہار پروئے--

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥

پوِت پاون پرم بیچاری--

ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

ج اوس مِلَے تِس پار اُتاری--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

انتر ہر نام باسنا سمانی--

ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥

ہر در سوبھا مہا اُتم بانی--

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ج پُرکھ سُنے س ہوئے نِہال--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥

نانک ستگور ملیئے پایا نام دھن مال--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

ستگور کے جی کی سار نہ جاپَے ک پُورے ستگور بھاوے--

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥

گُرسِکھاں اندر ستگورو ورتے جو سِکھاں نو لوچے سو گُر کھسی آوَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥

ستگور آکھے س کار کماون س جپ کماوہِ گُرسِکھاں کی گھال سچا تھائے پاوَے--

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

وِن ستگور کے حکمےَ ج گُرسِکھاں پاسہو کّم کرایا لوڑے تِس گُرسِکھ پھِر نیڑ نہ آوَے--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

گُر ستگور اگَے کو جیوُ لائے گھالَے تِس اگَے گُرسِکھ کار کماوَے--

ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ج ٹھگی آوےَ ٹھگی اُٹھ جائے تِس نیڑَے گُرسِکھ مُول نہ آوَے--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

برہم بیچار نانک آکھ سُناوَے--

ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ج وِن ستگور کے من منّے کّم کرائے سو جنت مہا دُکھ پاوَے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥

تُوں سچا صاحِب ات وڈا تُہِ جیوَڈ تُوں وڈ وڈے--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥

جِس تُوں میلہ سو تُدھ ملَے تُوں آپے بکھس لیہِ لیکھا چھڈے--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥

جِس نو تُوں آپ مِلائِدا سو ستگور سیوے من گڈ گڈے--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥

تُوں سچا صاحب سچ تُو سبھ جیوٗ پِنڈ چمّ تیرا ہڈے--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

جیُو بھاوے تیوٗ رکھ تُوں سچِیا نانک من آس تیری وڈ وڈے--٣٣--١--سدھ--

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ

گوئڑی کی وار محلّہ ۵ رائے کمالدی موجدی کی وار کی دھُن اُپر گاونی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ہر ہر نام جو جن جپے سو آیا پروان--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

تِس جن کےَ بلہارنےَ جِن بھجِیا پرَبھ نِربان--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

جنم مرن دُکھ کٹیا ہر بھیٹیا پُرکھ سُجان--

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥

سنت سنگ ساگر ترے جن نانک سچا تان--١--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥

بھلکے اُٹھ پراہُنا میرَے گھر آووَ--

ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥

پاوَ پکھالا تِس کے من تن نِت بھاووَ--

ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥

نام سُنے نام سنگرہےَ نامے لِو لاووَ--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥

گِرہُ دھن سبھ پوتر ہوئے ہر کے گُن گاووَ--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥

ہر نام واپاری نانکا وڈبھاگی پاووَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

جو تُدھ بھاوَے سو بھلا سچ تیرا بھانا--

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥

تُو سبھ مہہ ایک ورتدا سبھ ماہِ سمانا--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا جی اندر جانا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥

سادھسنگ مِل پائیے من سچے بھانا--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥

نانک پرَبھ سرناگتی صد صد قُربانا--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥

چیتا ای تاں چیت صاحِب سچا سو دھنی--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥

نانک ستگور سَیوَ چڑ بوہتھ بھوٗجل پار پوَ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥

واوٗ سندے کپڑے پہرِہ گرب گوار--

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥

نانک نال نہ چلنی جل بل ہوئے چھار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥

سیئی اُبرے جگَے وِچ جو سچَے رکھے--

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥

مُوہِ ڈِٹھے تِن کےَ جیویۓ ہر امرت چکھے--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ سنگ سادھا بھکھے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپنی ہر آپ پرکھے--

ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥

نانک چلت نہ جاپنی کو سکےَ نہ لکھے--٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥

نانک سوئی دِنس سُہاوڑا جِت پرَبھ آوےَ چِت--

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥

جِت دِن وِسرَے پار.برہم پھِٹ بھلیری رُت--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

نانک مِترائی تِس سِیوُ سبھ کِچھ جِس کےَ ہاتھ--

ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥

کُمِترا سیئی کانڈھیئہِ اِک وِکھ نہ چلہہ ساتھ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥

امرت نام نِدھان ہےَ مِل پیِوہو بھائی--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

جِس سِمرت سُکھ پائیَے سبھ تِکھا بُجھائی--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥

کر سیوا پاربرہم گُر بھُکھ رہےَ نہ کائی--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

سگل منورتھ پُنّیا امرا پد پائی--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

تُدھ جیوَڈ تُوہے پاربرہم نانک سرنائی--۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥

ڈِٹھڑو ہبھ ٹھائے اُون نہ کائی جائے--

ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥

نانک لدھا تِن سُوآو جِنا ستگور بھیٹیا--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥

دامنی چمتکار تیوٗ ورتارا جگ کھے--

ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥

وتھ سُہاوی سائے نانک ناوٗ جپندو تِس دھنی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥

سِمرت ساستر سودھ سبھ کِنَے قیم نہ جانی--

ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥

جو جن بھیٹَے سادھسنگ سو ہر رنگ مانی--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥

سچ نام کرتا پُرکھ ایہہ رتنا کھانی--

ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥

مستک ہووَے لِکھیا ہر سِمر پرانی--

ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥

توسا دِچے سچ نام نانک مہمانی--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥

انتر چِنتا نَینی سُکھی مُول نہ اُترے بھُکھ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥

نانک سچے نام بِن کسےَ نہ لتھو دُکھ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥

مُٹھڑے سیئی ساتھ جِنی سچ نہ لدیا--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥

نانک سے ساباس جِنی گُر مِل اِک پچھانیا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥

جِتھے بَیسن سادھ جن سو تھان سُوہندا--

ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥

اوئے سیَون سمرِتھِ آپنا بِنسے سبھ مندا--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥

پتِت اُدھارن پاربرہم سنت بید کہندا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥

بھگت وچھل تیرا بِرد ہےَ جُگ جُگ ورتندا--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥

نانک جاچے ایک نام من تن بھاوندا--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥

چِڑی چُہکی پہوُ پھُٹی وگن بہت ترنگ--

ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥

اچرج رُوپ سنتن رچے نانک نامہِ رنگ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥

گھر مندر کھُسیا تہی جہ تُو آوہِ چِت--

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥

دُنیا کِیا وڈِیائِیا نانک سبھ کُمت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

ہر دھن سچی راس ہےَ کِنےَ وِرلےَ جاتا--

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥

تِسےَ پراپت بھائِرہو جِس دۓ بِدھاتا--

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥

من تن بھیتر موَلیا ہر رنگ جن راتا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥

سادھسنگ گُن گایا سبھ دوکھ کھاتہ--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥

نانک سوئی جیویا جِن اک پچھاتا--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥

کھکھڑیا سُہاویا لگڑیا اک کنٹھ--

ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥

بِرہ وِچھوڑا دھنی سِیوُ نانک سہسَے گنٹھ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥

وِساریدے مر گئے مر بھ نہ سکہہ مُول--

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥

ویمکھ ہوئے رام تے جیُو تسکر اُپر سُول--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥

سُکھ نِدھان پرَبھ ایک ہےَ اِبناسی سُنیا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥

جل تھل مہیئل پُوریا گھٹ گھٹ ہر بھنیا۔۔

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥

اُوچ نیچ سبھ اِک سمان کیٹ ہستی بنیا۔۔

ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥

میت سکھا سُت بندھِپو سبھ تِس دے جنیا۔۔

ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥

تُس نانک دیوَے جِس نام تِن ہر رنگ منیا۔۔۷۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵۔۔

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

جِنا ساس گِراس نہ وِسرَے ہر ناماں من منت۔۔

ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥

دھنّ سِ سیئی نانکا پُورن سوئی سنت۔۔۱۔۔

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵۔۔

ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥

اٹھے پہر بھوَدا پھِرے کھاون سندڑے سُول۔۔

ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥

دوجک پوَدا کیوُ رہَے جا چِت نہ ہوئے رسُول۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥

تِسَے سریوہُ پرانیہو جس دَے ناوُ پلَے--

ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥

ایتھے رہو سُہیلِیا اگَے نال چلَے--

ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥

گھر بندھوُ سچ دھرم کا گڈ تھم اَہلَے--

ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥

اوٹ لیہُ نارائنَے دِین دُنیا جھلَے--

ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥

نانک پکڑے چرن ہر تِس درگہ ملَے--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥

جاچک منگَے دان دیہہ پیاریا--

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

دَیونہار داتار مَے نِت چِتاریا--

ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥

نِکھُٹ نہ جائی مُول اتُل بھنڈاریا--

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥

نانک سبد اپار تِن سبھ کِچھ سارِیا--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥

سِکھہو سبد پیارہو جنم مرن کی ٹیک--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥

مُکھ اُوجل سدا سُکھی نانک سِمرت ایک--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥

اوتھے امرت ونڈیئے سُکھییا ہر کرنے--

ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥

جم کے پنتھ نہ پائیہہ پھِر ناہی مرنے--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥

جِس نو آیا پریم رس تِسَے ہی جرنے--

ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥

بانی اُچرہِ سادھ جن امِیو چلہہ جھرنے--

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥

پیکھ درسن نانک جِیویا من اندر دھرنے--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥

ستگور پُورے سیویۓ دُوکھا کا ہوۓ ناس--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥

نانک نام ارادھیۓ کارج آوۓ راس--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

جِس سِمرت سنکٹ چھُٹہِ اند منگل بِسرام--

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥

نانک جپیۓ سدا ہر نِمکھ نہ بِسروُ نام--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥

تِن کی سوبھا کیا گنی جِنی ہر ہر لدھا--

ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥

سادھا سرنی جو پوَے سو چھُٹے بدھا--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥

گُن گاوے اِبناسیۓ جون گربھ نہ ددھا--

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥

گُر بھیٹیا پاربرہم ہر پڑ بُجھ سمدھا--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥

نانک پایا سو دھنی ہر اگم اگدھا--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥

کام نہ کرہی آپنا پھِرہِ اَوتا لوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک نائے وِساریئے سُکھ کِنیہا ہوئے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

بِکھَے کوڑتن سگل ماہِ جگت رہی لپٹائے--

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥

نانک جن ویچاریا میٹھا ہر کا ناوُ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥

ایہہ نیسانی سادھ کی جِس بھیٹت تریئَے--

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥

جمکنکر نیڑ نہ آوئی پھِر ہَہڑ نہ مریئے--

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥

بھَو ساگر سنسار بِکھ سو پار اُتریئے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥

ہر گُن گُنپھہُ من مال ہر سبھ مل پرہریئَے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥

نانک پریتم مِل رہے پار.برہم نرہریئَے--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥

نانک آئے سے پروان ہےَ جِن ہر وُٹھا چِت--

ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥

گالھی ال پلالیا کّم نہ آوہِ مِت--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥

پار.برہم پرَبھ درِسٹی آیا پُورن اگم بِسماد--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥

نانک رام نام دھن کیتا پُورے گُر پرساد--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥

دھو نہ چلی کھسم نال لب موہِ وِگُتے--

ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥

کرتب کرن بھلیریا مد مایا سُتے--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥

پھِر پھِر جُون بھوائیئَن جم مارگ مُتے--

ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥

کیتا پائن آپنا دُکھ سَیتی جُتے--

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥

نانک نائے وِساریئے سبھ مندی رُتے--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥

اُٹھندِیا بہندیا سوَندِیا سُکھ سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک نام سلاہیئے من تن سیتل ہوئے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥

لالچ اٹیا نِت پھِرے سُوارتھ کرے نہ کوئے۔۔

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

جِس گُر بھیٹے نانکا تِس من وسیا سوئے۔۔٢۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی۔۔

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥

سبھے وستُو کوڑیا سچے ناوٗ مِٹھا۔۔

ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾਂ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥

صاد آیا تِن ہر جناں چکھ سادھی ڈِٹھا۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥

پاربرہم جِس لِکھیا من تسَے وٹھا۔۔

ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥

اک نِرنجن رَوے رہیا بھاوٗ دُیا کُٹھا۔۔

ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥

ہر نانک منگَے جوڑ کر پرَبھ دیوَے تُٹھا۔۔١٣۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵۔۔

ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥

جاچڑی سا سار جو جاچندی ہیکڑو۔۔

ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥

گالھی بِیا وِکار نانک دھنی وِہُونیا--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥

نیہِ ج وِدھا منّ پچھانُو وِرلو تھییو--

ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥

جوڑنہارا سنت نانک پادھر پدھرو--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

سوئی سَیوہو جیئڑے داتا بکھسِند--

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

کِلوِکھ سبھ بِناس ہون سِمرت گووِند--

ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥

ہر مارگ سادُھو دسیا جپیئے گُرمنت--

ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥

مایا سُواد سبھ پھِکیا ہر من بھاوند--

ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥

دھیائے نانک پرمیسرَے جِن دِتی جِند--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥

وت لگی سچے نام کی جو بیجے سو کھاۓ--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥

تِسہہ پراپت نانکا جِس نو لِکھیا آۓ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥

منگنا ت سچ اِک جِس تُس دیوَے آپ--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥

جِت کھادھَے من ترِپتیٔیَ نانک صاحِب دات--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

لاہا جگ مہہ سے کھٹہِ جِن ہر دھن راس--

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥

دُتیا بھاؤ نہ جاننی سچے دی آس--

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥

نِہچل ایک سریویا ہور سبھ وِناس--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥

پار برہم جِس وِسرَے تِس بِرتھا ساس--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥

کنٹھ لائے جن رکھیا نانک بل جاس--١٥--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

پار برہم پھُرمایا میہہ وٹھا سہج سُبھائے--

ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥

انّ دھنّ بہت اُپجیا پرِتھمی رجی تِپت اگھائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥

سدا سدا گُن اُچرے دُکھ دالد گیا بِلائے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

پُورب لِکھیا پایا مِلیا تِسَے رجائے--

ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥

پرمیسر جِیوالیا نانک تِسَے دھیائے--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥

جِیون پد نِربان اِکو سِمرِیئے--

ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥

دُوجی ناہی جائے کِن بِدھ دھیریئے--

ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥

ڈِٹھا سبھ سنسار سُکھ نہ نام بِن--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥

تن دھن ہوسی چھار جانَے کوئے جن--

ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥

رنگ رُوپ رس باد ک کرہِ پرانیا--

ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥

جِس بھُلائے آپ تِس کل نہی جانیا--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥

رنگ رتے نِربان سچا گاوہی--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥

نانک سرن دُوار جے تُدھ بھاوہی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥

جمّن مرن نہ تِنھ کوُ جو ہر لڑ لاگے--

ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥

جیوَت سے پروان ہوئے ہر کیرتن جاگے--

ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥

سادھسنگ جِن پایا سیئی وڈبھاگے--

ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥

نائے وِسریئے دھرِگ جِیونا تُوٹے کچ دھاگے--

ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥੧੬॥

نانک دھُوڑ پُنیت سادھ لکھ کوٹ پِراگے--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥

دھرن سُونی کھڑ رتن جڑاوی ہر پریم پُرکھ من وُٹھا--

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥

سبھے کاج سُہیلڑے تھیئے گُر نانک ستگور تُٹھا--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥

پھِردی پھِردی دہ دِسا جل پربت بنرائے--

ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥

جِتھے ڈِٹھا مِرتکو اِل بہٹھی آئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥

جِس سرب سُکھا پھل لوڑیٔہہ سو سچ کماووُ۔۔

ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥

نیڑَے دیکھوُ پاربرہم اِک نام دھیاووُ۔۔

ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥

ہوۓ سگل کی رینُکا ہر سنگ سماووُ۔۔

ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥

دُوکھ نہ دیئی کِسےَ جِیا پت سِیوُ گھر جاووُ۔۔

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥

پتت پُنیت کرتا پُرکھ نانک سُناووُ۔۔۱۷۔۔

ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥

سلوک دوہا م:۵۔۔

ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥

ایک ج ساجن مےَ کیا سرب کلا سمرتھ۔۔

ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥

جیوُ ہمارا کھنئیۓ ہر من تن سندڑی وتھ۔۔۱۔۔

ਮਃ ੫ ॥

م:۵۔۔

ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥

جے کر گہہِ پیارڑے تُدھ نہ چھوڈا مُول۔۔

ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥

ہر چھوڈن سے دُرجنا پڑہِ دوجک کےَ سُول--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥

سبھ نِدھان گھر جِس دَے ہر کرے سو ہووَے--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥

جپ جپ جیوہِ سنت جن پاپا مل دھووَے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥

چرن کمل ہِردَے وسہہ سنکٹ سبھ کھووَے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥

گُر پُورا جِس بھیٹیۓ مر جنم نہ رووَے--

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥

پرَبھ درس پیاس نانک گھنی کِرپا کر دیوَے--١٨--

ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥

سلوک ڈکھنا م: ۵--

ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥

بھوری بھرم ونجائے پِری مُحبت ہِک تُو--

ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥

جِتھہُ ونجے جائے تِتھاؤ مَوجود سوئے--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥

چڑ کےَ گھوڑڑے کُندے پکڑہِ کھُونڈی دی کھیڈاری--

ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥

ہنسا سیَتی چِت اُلاسہِ کُکڑ دی اوڈاری--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥

رسنا اُچرَے ہر سرَونی سُنےَ سو اُدھرَے مِتا--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥

ہر جس لکھِ لائے بھاونی سے ہست پوِتا--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ مجنا سبھ پُنّ تِن کِتا--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥

سنسار ساگر تے اُدھرے بِکھیا گڑ جِتا--

ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥

نانک لڑ لائے اُدھارئن دِیو سیوَ اِمتا--۱۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥

دھندھڑے کُلاہ چِت نہ آوَے ہیکڑو--

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥

نانکؔ سیئیَ تنّ پھُٹّن جِنا سانئی وِسرَے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥

پرَیتھو کیتَون دیوتا تِن کرنیَہارے--

ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

سبھے سِکھ اُبارئن پربھ کاج سوارے--

ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥

نِندک پکڑ پچھاڑِئن جھُوٹھے دربارے--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥

نانکؔ کا پربھ وڈا ہےَ آپ ساج سوارے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥

پربھ بےانت کِچھ انت ناہِ سبھ تسَے کرنا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥

اگم اگوچر صاحبو جیاں کا پرنا--

ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥

ہست دۓ پرِتپالدا بھرن پوکھن کرنا--

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥

مہروان بکھسِند آپ جپ سچے ترنا--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥

جو تُدھ بھاوے سو بھلا نانک داس سرنا--٢٠--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥

تِنّا بھُکھ نہ کا رہی جِس دا پرَبھ ہےَ سوۓ--

ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک چرنی لگیا اُدھرَے سبھَو کوۓ--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥

جاچِک منگَے نِت نام صاحِب کرے قبُول--

ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥

نانک پرمیسر ججمان تِسہ بھُکھ نہ مُول--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥

من رتا گوِند سنگ سچ بھوجن جوڑے۔۔

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥

پرِیت لگی ھر نام سِیو اے ھستے گھوڑے

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥

راج مِلکھ کھُسیا گھنی دھیائے مُکھ نہ موڑے۔۔

ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥

ڈھاڈھی در پرَبھ منگنا در کدے نہ چھوڑے۔۔

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ਕੀਚੇ

نانک من تن چاؤ ایوہ نِت پرَبھ کوَ لوڑے۔۔۲۱۔۔ا۔۔سدھ کیچے

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ

راگ گوئڑی بھگتاں کی بانی

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُر پرساد۔۔

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ ॥

گوئڑی گُواریری سری کبیر جیوَ کے چوَپدے ا ۴۔۔

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥

اب موہِ جلت رام جل پایا۔۔

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام اُدک تن جلت بُجھایا۔۔ا۔۔رہاوَ۔۔

ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥

من مارن کارن بن جائیّے--

ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥

سو جل بِن بھگونت نہ پائیّے--ا--

ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥

جہ پاوک سُر نر ہےَ جارے--

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

رام اُدک جن جلت اُبارے--٢--

ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥

بھَو ساگر سُکھ ساگر ماہی--

ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥

پِیو رہے جل نِکھُٹت ناہی--٣--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥

کہہ کبیر بھج سارِنگپانی--

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥

رام اُدک میری تِکھا بجھانی--٤--ا--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوَڑی کبیر جی--

ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

مادھوَ جل کی پیاس نہ جائے--

ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جل مہہ اگن اُٹھی اِدھکائے--ا--رہاؤ--

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥

تُوں جلنِدھ ہؤ جل کا مِین--

ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥

جل مہہ رہؤ جلہہ بِن کھِین--ا--

ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥

تُوں پِنجر ہؤ سُواٹا تور--

ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥

جم منجار کہا کرَے مور--۲--

ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥

تُوں ترور ہؤ پنکھی آہِ--

ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

مندبھاگی تیرو درسن ناہِ--۳--

ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥

تُوں ستگور ہؤ نؤتن چیلا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥

کہہ کبیر مِل انت کی بیلا--۴--۲--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

جب ہم ایکو ایک کر جانیا--

ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

تب لوگہ کاہے دُکھ مانیا--ا--

ਹਮ ਅਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ہم اپتہ اپنی پت کھوئی--

ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہمرَے کھوج پرہو مت کوئی--ا--رہاؤ--

ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ہم مندے مندے من ماہی--

ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ساجھ پات کاہُو سِیو ناہی--۲--

ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥

پت اپت تا کی نہی لاج--

ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ ॥੩॥

تب جانہُگے جب اُگھرَیگو پاج--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥

کہو کبیر پت ہر پروان--

ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥

سرب تِیاگ بھج کیول رام--۴--۳--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥

نگن پھِرت جَو پائیَے جوگ--

ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥

بن کا مِرگ مُکت سبھ ہوگ--ا--

ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥

کیا ناگے کیا بادھے چام--

ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب نہی چینس آتم رام--ا--رہاؤ--

ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥

مُوڈ مُنڈائے جَو سِدھ پائی--

ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥

مُکتی بھیڈ نہ گئیا کائی--۲--

ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥

بِند راکھ جَو تریَے بھائی--

ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

کھُسرَے کیوُ نہ پرم گت پائی--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥

کہو کبیر سُنہو نر بھائی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

رام نام بِن کِن گت پائی--۴--۴--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥

سندِھیا پرات اسنان کراہی--

ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥

جیو بھیے دادُر پانی ماہی--۱--

ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥

جوَ پَے رام رام رت ناہی--

ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تے سبھ دھرم رائے کَے جاہی--۱--رہاوَ--

ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥

کایا رت بہو رُوپ رچاہی--

ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥

تِن کوَ دئِیا سُپنَے بھی ناہی--۲--

ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥

چار چرن کہہ بہو آگر--

ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥

سادُھو سُکھ پاوہِ کل ساگر--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥

کہو کبیر بہو کائے کریجَے--

ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥

سربس چھوڈ مہا رس پیجَے--۴--۵--

ਕਬੀਰ ਜੀ ਗਉੜੀ ॥

کبیر جی گوڑی--

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥

کیا جپ کیا تپ کیا برت پُوجا--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥

جا کَے رِدَے بھاؤ ہَے دُوجا--ا--

ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥

رے جن من مادھوَ سِیوَ لائیَے--

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

چتُرائی نہ چتُربھُج پائیَے--رہاؤ--

ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥

پرہر لوبھ ار لوکاچار--

ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥

پرہر کام کرودھ اہنکار--۲--

ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

کرم کرت بدھے اہنمیَو--

ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥

مِل پاتھر کی کرہی سیوَ--٣--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

کہُ کبیر بھگت کر پایا--

ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥

بھولے بھائے ملِے رگھُرایا--٤--٦--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوئڑی کبیر جی--

ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥

گربھ واس مہہ کُل نہی جاتی--

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥

برہم بِند تے سبھ اُتپاتی--١--

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥

کہو رے پنڈت بامن کب کے ہوئے--

ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بامن کہہ کہہ جنم مت کھوئے--١--رہاؤ--

ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥

جو تُوں براہمن برہمنی جایا--

ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥

تؤ آن باٹ کاہے نہی آیا--٢--

ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥

تُم کت براہمن ہم کت سُود--

ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥

ہم کت لوہُو تُم کت دُودھ--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

کہُ کبیر جو برہم بیچارے--

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥੭॥

سو براہمن کہیئت ہےَ ہمارے--۴--۷--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥

اندھکار سُکھ کبہِ نہ سوئی ہےَ--

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥

راجا رنک دوؤ مِل روئی ہےَ--۱--

ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥

جوَ پےَ رسنا رام نہ کہِبو--

ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُپجت بِنست رووت رہِبو--۱--رہاؤ--

ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥

جس دیکھیئے ترور کی چھایا--

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥

پران گئے کہُ کا کی مایا--۲--

ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥

جس جنتی مہہ جیوُ سمانا--

ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥

مُوئے مرم کو کا کر جانا--۳--

ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥

ہنسا سرور کال سریر--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥

رام رسائن پیِو رے کبیر--۴--۸--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوئڑی کبیر جی--

ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥

جوت کی جات جات کی جوتی--

ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥

تِت لاگے کنچوآ پھل موتی--۱--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥

کوَن سو گھر جو نِربھوُ کہیئَے--

ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھوُ جھج جائے ابھے ہوئے رہیئے--۱--رہاوُ--

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥

تٹ تیرتھ نہی من پتیائے--

ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥

چار اچار رہے اُرجھائے--٢--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥

پاپ پُنّ دُئے ایک سمان--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥

نِج گھر پارس تجھو گُن آن--٣--

ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥

کبیر نِرگُن نام نہ روس--

ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥

اس پرچائے پرچ رہو ایس--٤--٩--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥

جو جن پرمِت پرمن جانا--

ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

باطن ہی بیکنٹھ سمانا--١--

ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥

نہ جانا بیکُنٹھ کہا ہی--

ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جان جان سبھ کہہ تہا ہی--ا--رہاؤ--

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥

کہن کہاون نہ پتیأئی ہےَ--

ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥

توُ من مانےَ جا تے ہوُمےَ جئی ہےَ--۲--

ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥

جب لگ من بیکُنٹھ کی آس--

ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

تب لگ ہوئے نہی چرن نِواس--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥

کہو کبیر ایہہ کہیئَے کاہِ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥

سادھسنگت بیکُنٹھےَ آہِ--۴--۱۰--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥

اُپجے نپجےَ نپج سمائی--

ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥

نَینہہ دیکھت ایوہ جگ جائی--ا--

ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥

لاج نہ مرہو کہو گھر میرا--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انت کی بار نہی کچھ تیرا--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥

انِک جتن کر کایا پالی--

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥

مرتی بار اگن سنگ جالی--۲--

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥

چوآ چندن مردن انگا--

ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥

سو تن جلَے کاٹھ کَے سنگا--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥

کہو کبیر سُنہو رے گُنِیا--

ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥

بِنسَیگو رُوپ دیکھے سبھ دُنیا--۴--اا--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਅਵਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥

اوَر مُوئے کیا سوگ کریجَے--

ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥

تو کیجَے جوُ آپن جیجے--ا--

ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥

مَے نہ مروُ مربو سنسارا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اب موہِ ملیو ہےَ جِیاونہارا--ا--رہاوُ--

ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥

اِیا دیہی پرمل مہکندا--

ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥

تا سُکھ بسرے پرمانندا--۲--

ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

کُواٹا ایک پنچ پنہاری--

ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥

ٹُوٹی لاج بھرَے مت ہاری--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہو کبیر اِک بدھ بیچاری--

ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥

نہ اوہُ کُواٹا نہ پنہاری--۴--۱۲--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوُڑی کبیر جی--

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥

استھاور جنگم کیٹ پتنگا--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

انِک جنم کیئے بہو رنگا--ا--

ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥

ایسے گھر ہم بہت بسائے--

ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب ہم رام گربھ ہوئے آئے--ا--رہاؤ--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

جوگی جتی تپی برہمچاری--

ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥

کبہُو راجا چھترپت کبہُو بھیکھاری--۲--

ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥

ساقط مرہِ سنت سبھ جیوہِ--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥

رام رسائن رسنا پیوہِ--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

کہو کبیر پرَبھ کِرپا کیجَے--

ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥

ہار پرے اب پُورا دیجَے--۴--۱۳--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوڑی کبیر جی کی نال رلائے لکھیا محلّہ ۵--

ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥

ایسو اچرج دیکھیو کبیر--

ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ددھ کَے بھولَے بِرولَے نیر--ا--رہاؤ--

ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥

ہری انگوُری گدہا چرَے--

ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥

نِت اُٹھ ہاسَے ہیگَے مَرے--ا--

ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥

ماتا بھیسا امُہا جائے--

ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥

کُد کُد چرَے رساتل پائے--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥

کہُ کبیر پرگٹ بھئی کھیڈ--

ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥

لیلے کوُ چُوگھے نِت بھیڈ--۳--

ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥

رام رمت مت پرگٹی آئی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥

کہو کبیر گُر سوجھی پائی--۴--۱--۱۴--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ ॥

گوُڑی کبیر جی پنّچپدے--

ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥

جیِو جل چھوڈ باہر بھیَو مینا--

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥

پُورب جنم ہوَ تپ کا ہینا--۱--

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥

اب کہو رام کوَن گت موری--

ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تجی لے بنارس مت بھئی تھوری--۱--رہاوُ--

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥

سگل جنم سِو پُری گوَایا--

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥

مرتی بار مگھر اُٹھ آیا--۲--

ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥

بہت برس تپ کیا کاسی--

ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥

مرن بھیا مگھر کی باسی--۳--

ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کاسی مگھر سم بیچاری--

ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥

اوچھی بھگت کیَسے اُترس پاری--۴--

ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥

کہو کہو گُر گج سِو سبھ کو جانَے--۱۵-

ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥

مُوا کبیر رمت سری رامَے

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥

چوآ چندن مردن انگا--

ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥

سو تن جلَے کاٹھ کےَ سنگا--۱--

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥

اس تن دھن کی کوَن بڈائی--

ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھرن پرَے اُروار نہ جائی--۱--رہاؤ--

ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥

رات ج سووہِ دِن کرہِ کام--

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥੨॥

اِک کھِن لیہِ نہ ہر کو نام--۲--

ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥

ہاتھ ت ڈور مُکھ کھائیو تمبور--

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥

مرتی بار کس بادھیوٗ چور--۳--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

گُرمت رس رس ہر گُن گاوَے--

ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥

رامےَ رام رمت سُکھ پاوَے--۴--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

کِرپا کر کےَ نام دِرڑائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥

ہر ہر باس سُگندھ بسائی--۵--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥

کہت کبیر چیت رے اندھا--

ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥

ست رام جھُوٹھا سبھ دھندھا--۶--۱۶--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ॥

گوڑی کبیر جی تِپدے چا رتُکے--

ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥

جم تے اُلٹ بھئے ہےَ رام--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥

دُکھ بِنسے سُکھ کیوُ بِسرام--

ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥

بیری اُلٹ بھئے ہےَ میتا--

ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥

ساقط اُلٹ سُجَن بھئے چیتا--ا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

اب موہِ سرب کُسل کر مانیا--

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سانت بھئی جب گوبِد جانیا--ا--رہاؤ--

ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥

تن مہہ ہوتی کوٹ اُپادھ--

ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥

اُلٹ بھئی سُکھ سہج سمادھ--

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ ॥

آپ پچھانےَ آپے آپ--

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੋਂ ਤਾਪ ॥੨॥

روگ نہ بیاپےَ تینُو تاپ--۲--

ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥

اب من اُلٹ سناتن ہُوا۔۔

ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥

تب جانیا جب جیوَت مُوآ۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥

کہو کبیر سُکھ سہج سماوؤ۔۔

ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੩॥੧੭॥

آپ نہ ڈرؤ نہ اور ڈراوؤ۔۔۳۔۔۱۷۔۔

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی۔۔

ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥

پِنڈ مُوۓ جیوُ کِہ گھر جاتا۔۔

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥

سبد اتیت اناہد راتا۔۔

ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥

جِن رام جانیا تِنہہ پچھانیا۔۔

ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

جیئو گُونگے ساکر من مانیا۔۔۱۔۔

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ایسا گیان کتھے بنواری۔۔

ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من رے پوَن درِڑھ سُکھمن ناری--ا--رہاوٗ--

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥

سو گُر کرہُ ج بہُر نہ کرنا--

ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥

سو پد رَوہو ج بہُر نہ رَونا--

ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥

سو دھیان دھرہُ ج بہُر نہ دھرنا--

ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥

ایسے مرہو ج بہُر نہ مرنا--۲--

ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥

اُلٹی گنگا جمن مِلاوٗ--

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨ੍ਹ੍ਹਾਵਉ ॥

بِن جل سنگم من مہہ نہاوٗ--

ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥

لوچا سمسر ایوہ بیوہارا--

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥

تت بیچار کیا اور بیچارا--۳--

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥

اپ تَج بائے پرِتھمی آکاسا--

ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥

ایسی رہت رہوَ ہر پاسہ--

ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥

کہَے کبیر نرنجن دھیاووَ--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥

تِت گھر جاوَ ج بہُر نہ آووَ--۴--۱۸--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ॥

گوَڑی کبیر جی تِپدے--

ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥

کنچن سِیوَ پائیَے نہی تول--

ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥

من دے رام لیا ہےَ مول--۱--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

اب موہِ رام اپنا کر جانیا--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج سُبھائے میرا من مانیا--۱--رہاوَ--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

برہمَے کتھ کتھ انت نہ پایا--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥

رام بھگت بیٹھے گھر آیا--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

کہو کبیر چنچل مت تیاگی--

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥

کیول رام بھگت نج بھاگی--۳--۱--۱۹--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥

جِہہ مرنے سبھ جگت تراسیا--

ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥

سو مرنا گُر سبد پرگاسیا--۱--

ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

اب کیَسے مروُ مرن من مانیا--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مر مر جاتے جِن رام نہ جانیا--۱--رہاؤ--

ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

مرنو مرن کہَے سبھ کوئی--

ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥

سہجے مرَے امر ہوئے سوئی--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥

کہو کبیر من بھیا انندا--

ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥

گیا بھرم رہیا پرمانندا--۳--۲۰--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥

کت نہی ٹھوَر مُول کت لاووَ--

ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥

کھوجت تن مہہ ٹھوَر نہ پاووَ--ا--

ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥

لاگی ہوئے س جانَے پیر--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام بھگت اِنیالے تیر--ا--رہاوَ--

ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥

ایک بھائے دیکھوَ سبھ ناری--

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

کیا جانوَ سہہ کوَن پیاری--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

کہو کبیر جا کےَ مستک بھاگ--

ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥

سبھ پرہر تا کوَ ملَے سُہاگ--۳--۲۱--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥

جا کےَ ہر سا ٹھاکر بھائی--

ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥

مکت اننت پُکارن جائی--ا--

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥

اب کہو رام بھروسا تورا--

ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تب کاہُو کا کوَن نِہورا--ا--رہاؤ--

ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾਰ ॥

تین لوک جا کےَ ہہہ بھار--

ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥

سو کاہے نہ کرَے پرِتِپار--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہو کبیر اِک بُدھ بیچاری--

ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥

کیا بس جؤ بِکھ دے مہتاری--۳--۲۲--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥

بِن ست ستی ہوئے کیَسے نار--

ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

پنڈت دیکھو رِدَے بیچار--ا--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥

پریت بِنا کیَسے بدھَے سنیہو--

ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب لگ رس تب لگ نہی نیہُ--ا--رہاؤ--

ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥

ساہن ست کرَے جی اپنے--

ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥

سو رمیے کوُ ملِے نہ سُپنَے--٢--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥

تن من دھن گرِہُ سوُپ سریر--

ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥

سوئی سُہاگن کہے کبیر--٣--٢٣--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بِکھیا بیاپیا سگل سنسار--

ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥

بِکھیا لَے ڈُوبی پروار--ا--

ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥

رے نر ناوَ چوڑ کت بوڑی--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سِیوُ توڑ بِکھیا سنگ جوڑی--ا--رہاؤ--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥

سُر نر دادھے لاگی آگ--

ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥

نِکٹ نیر پس پِیوس نہ جھاگ--۲--

ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥

چیِتت چیِتت نِکسیو نیر--

ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥

سو جل نِرمل کتھت کبیر--۳--۲۴--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

جہ کُل پُوت نہ گیان بیچاری--

ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥

بِدھوا کس نہ بھئی مہتاری--ا--

ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥

جہ نر رام بھگت نہِ سادھی--

ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنمت کس نہ مُوَ اپرادھی--ا--رہاؤ--

ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥

مُچ مُچ گربھ گئے کین بچیا--

ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥

بُڈبھُج رُوپ جیوے جگ مجھیا--٢--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥

کہو کبیر جیسے سُندر سرُوپ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥

نام بِنا جیسے کُبج کرُوپ--٣--٢۵--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥

جو جن لیہِ کھسم کا ناوَ--

ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

تِن کےَ صد بلہارے جاوَ--ا--

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

سو نِرمل نِرمل ہر گُن گاوے--

ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو بھائی میرَے من بھاوے--ا--رہاؤ--

ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جہ گھٹ رام رہیا بھرپُور--

ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥

تِن کی پگ پنکج ہم دھُور--٢--

ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥

جات جُلاہا مت کا دھیر--

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥

سہج سہج گُن رمَے کبیر--٣--٢٦--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥

گگن رسال چُئَے میری بھاٹھی--

ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥

سنچ مہا رس تن بھیا کاٹھی--ا--

ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥

اُوا کوُ کہیۓ سہج متوارا--

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیوت رام رس گیان بیچارا--ا--رہاؤ--

ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥

سہج کلالن جوٗ مِل آئی--

ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥

آنند ماتے اندِن جائی--٢--

ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥

چینت چیت نِرنجن لایا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੌ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥

کہو کبیر تَو انبھوٗ پایا--٣--٢٧--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥

من کا سُبھاوٗ منہہ بیاپی--

ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥

منہہ مار کوَن سِدھ تھاپی--١--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥

کوَن س مُن جو من مارے--

ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کوٗ مار کہہُ کِس تارے--١--رہاوٗ--

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

من انتر بولَے سبھ کوئی--

ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

من مارے بِن بھگت نہ ہوئی--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥

کہو کبیر جو جانَے بھیوَ--

ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥

من مدھُسودن ترِبھون دیوَ--۳--۲۸--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥

اوۓ ج دیسہِ امبر تارے--

ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥

کِن اوۓ چِیتے چِیتنہارے--۱--

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥

کہو رے پنڈت امبر کا سِیوَ لاگا--

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بوجھَے بوجھنہار سبھاگا--۱--رہاوَ--

ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

سُورج چند کرہِ اُجیارا--

ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥

سبھ مہہ پسریا برہم پسارا--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥

کہُ کبیر جانَیگا سوئے--

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥

ہِردَے رام مُکھ رامَے ہوئے--۳--۲۹--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥

بید کی پُتری سِمرِت بھائی--

ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥

سانکل جیوری لَے ہَے آئی--ا--

ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥

آپن نگر آپ تے بادھیا--

ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہ کَے پھادھ کال سر ساندھِیا--ا--رہاؤ--

ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥

کٹی نہ کٹَے تُوٹ نہ جائی--

ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥

سا ساپن ہوئے جگ کوُ کھائی--۲--

ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥

ہم دیکھت جِن سبھ جگ لُوٹیا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥

کہُ کبیر مےَ رام کہہ چھُوٹیا--۳--۳۰--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوُڑی کبیر جی--

ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥

دےۓ مُہار لگام پہراوَو--

ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥

سگل ت جِین گگن دوَراوَو--ا--

ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥

اپنے بیچار اسواری کیجےَ--

ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج کےَ پاوڑے پگ دھر لیجےَ--ا--رہاوَ--

ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥

چل رے بیکنٹھ تُجھ لے تاروَ--

ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥

ہِچہِ ت پریم کےَ چابُک مارو--۲--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥

کہت کبیر بھلے اسوارا--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥

بید کتیب تے رہہِ نِرارا--۳--۳۱--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥

جہ مُکھ پانچؤ امرت کھائے--

ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥

تہ مُکھ دیکھت لُوکٹ لائے--۱--

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥

اِک دُکھ رام رائے کاٹہو میرا--

ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اگن دہَے ار گربھ بسیرا--۱--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥

کایا بِگُوتی بہو بِدھ بھاتی--

ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥

کو جارے کو گڈ لے ماٹی--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥

کہو کبیر ہر چرن دِکھاوہو--

ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥

پاچھے تے جم کیوُ نہ پٹھاوہو--۳--۳۲--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوڑی کبیر جی--

ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥

آپے پاوک آپے پوَنا--

ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥

جارے کھسم ت راکھَے کوَنا--ا--

ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥

رام جپت تن جر کی نہ جائے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام چِت رہیا سمائے--ا--رہاؤ--

ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥

کا کو جرَے کاہِ ہوئے ہان--

ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥

نٹ وٹ کھیلَے سارِگپان--۲--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥

کہو کبیر اکھر دُئے بھاکھ--

ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥

ہوئگا کھسم ت لیئگا راکھ--۳--۳۳--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੁਪਦੇ ॥

گوَڑی کبیر جی دُپدے--

ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

نہ مَے جوگ دھیان چِت لایا--

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥

بِن بیراگ نہ چھُوٹس مایا--ا--

ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥

کَیسے جیون ہوئے ہمارا--

ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب نہ ہوئے رام نام ادھارا--ا--رہاؤ--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥

کہو کبیر کھوجوُ اسمان--

ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨ ॥੨॥੩੪॥

رام سمان نہ دیکھوُ آن--۲--۳۴--

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

گوُڑی کبیر جی--

ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗ ॥

جہ سِر رچ رچ بادھت پاگ--

ਸੋ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗ ॥੧॥

سو سِر چُنچ سوارہہَ کاگ--ا--

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੋ ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥

اس تن دھن کو کیا گربئیا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام کاہے نہ درِڑھیا--ا--رہاؤ--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

کہت کبیر سُنھو من میرے--

ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥੩੫॥

ایہی حوال ہو ہیگے تیرے--٢--٣٥--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ ॥

گوڑی گُواریری کے پدے پیتیس--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

راگ گوڑی گُواریری اسٹپدی کبیر جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥

سُکھ مانگت دُکھ آگے آوَے--

ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥

سو سُکھ ہمہُ نہ مانگیا بھاوَے--ا--

ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥

بِکھیا اجھو سُرت سُکھ آسا--

ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کَیسے ہوئی ہےَ راجا رام نِواسا--ا--رہاؤ--

ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥

اس سُکھ تے سِو برہم ڈرانا--

ਸੋ ਸੁਖੁ ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥

سو سُکھ ہمہُ ساچ کر جانا--۲--

ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥

سنکادِک نارد مُن سَیکھا--

ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥

تِن بھی تن مہہ من نہی پیکھا--۳--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥

اس من کوَ کوئی کھوجہُ بھائی--

ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥

تن چھُوٹے من کہا سمائی--۴--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥

گُر پرسادی جیدیوَ ناماں--

ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥

بھگت کےَ پریم ان ہی ہےَ جاناں--۵--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥

اس من کوَ نہی آون جانا--

ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥੬॥

جِس کا بھرم گیا تِن ساچ پچھانا--۶--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥

اس من کوَ رُوپ نہ ریکھیا کائی--

ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥

حُکمے ہویا حُکم بُوجھ سمائی--۷--

ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥

اس من کا کوئی جانَے بھیوَ--

ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥

ایہہ من لین بھیۓ سُکھدیوَ--۸--

ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥

جیوَ ایک ار سگل سریرا--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥੩੬॥

اس من کوَ رَوِ رہے کبیرا--۹--۱--۳۶--

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

گوَڑی گُواریری--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥

اہِنِس ایک نام جو جاگے--

ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیتَک سِدھ بھیۓ لِو لاگے--۱--رہاوُ--

ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥

سادھک سِدھ سگل مُن ہارے--

ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥

ایک نام کلِپ تر تارے--۱--

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥

جو ہر ہرے س ہوہِ نہ آنا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥

کہہ کبیر رام نام پچھانا--٢--٣٧--

ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥

گوڑی بھی سورٹھ بھی--

ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੁੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥

رے جی نلج لاج تہِ ناہی--

ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر تج کت کاہُو کے جانہی--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥

جا کو ٹھاکُر اُوچا ہوئی--

ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥

سو جن پر گھر جات نہ سوہی--ا--

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

سو صاحِب رہیا بھرپُور--

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥

سدا سنگ ناہی ہر دُور--٢--

ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥

کوَلا چرن سرن ہےَ جا کے--

ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥

کہو جن کا ناہی گھر تا کے--۳--

ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

سبھ کوُ کہےَ جاس کی باتا--

ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥

سو سمرتھ نِج پت ہےَ داتا--۴--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥

کہےَ کبیر پُورن جگ سوئی--

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੩੮॥

جا کے ہِردَے اوَر نہ ہوئی--۵--۳۸--

ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥

کوَن کو پُوت پِتا کو کا کو--

ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥

کوَن مرَے کو دئے سنتاپو--۱--

ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥

ہر ٹھگ جگ کوَ ٹھگوَری لائی--

ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کے بیوگ کیَسے جیئوَ میری مائی--۱--رہاؤ--

ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥

کوَن کو پُرکھ کوَن کی ناری--

ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥

اِیا تت لیہو سریر بِچاری--۲--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

کہہ کبیر ٹھگ سِیئوٗ من مانیا--

ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥

گئی ٹھگوری ٹھگ پہچانیا--۳--۳۹--

ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥

اب مو کوئ بھیئے راجا رام سہائی--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن کٹ پرم گت پائی--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥

سادُھو سنگت دِیوٗ رلائے--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥

پنچ دُوت تے لیو چھڈائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥

امرت نام جپو جپ رسنا--

ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥

امول داس کر لینو اپنا--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥

ستگور کینو پراُپکار--

ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥

کاڈھ لِین ساگر سنسار--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سِیو لاگی پریت--

ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥

گوبِند بسَے نِتا نِت چِیت--٢--

ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥

مایا تپت بُجھیا انگِیار--

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

من سنتوکھ نام آدھار--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥

جل تھل پُور رہے پرَبھ سُوآمی--

ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

جت پیکھوَ تت انترجامی--٣--

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

اپنی بھگت آپ ہی درِڑائی--

ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

پُورب لِکھت مِلیا میرے بھائی--

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥

جس کرِپا کرے تِس پُورن ساج--

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥

کبیر کو سُوآمی گریب نِواج-۔۴-۔۴۰-۔

ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥

جل ہےَ سُوتک تھل ہےَ سُوتک سُوتک اوپت ہوئی-۔

ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥

جنمے سُوتک مُوئے پھُن سُوتک سُوتک پرج بِگوئی-۔ا-۔

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥

کہو رے پنڈیا کئُن پویتا-۔

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسا گیان جپہو میرے میتا-۔ا-۔رہاؤ-۔

ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥

نَینہو سُوتک بَینہو سُوتک سُوتک سرَونی ہوئی-۔

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥

اُوٹھت بیٹھت سُوتک لاگےَ سُوتک پرَے رسوئی-۔۲-۔

ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥

پھاسن کی بِدھ سبھ کوُ جانَے چھُوٹن کی اِک کوئی-۔

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥

کہہ کبیر رام رِدے بچاَرے سُوتک تنَے نہ ہوئی-۔۳-۔۴۱-۔

ਗਉੜੀ ॥

گوَڑی-۔

ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥

جھگرا ایک نِبیرہُ رام--

ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوَ تُم اپنے جن سَو کام--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ایوہ من بڈا کِ جا سَو من مانیا--

ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥

رام بڈا کےَ رامہِ جانیا--ا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥

برہما بڈا ک جاس اُپایا--

ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥

بید بڈا ک جہاں تے آیا--۲--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥

کہہ کبیر ہوَ بھیا اُداس--

ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥

تیرتھ بڈا ک ہر کا داس--۳--۴۲--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥

راگ گوڑی چیتی--

ਦੇਖੌ ਭਾਈ ਗ੍ਯਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥

دیکھَو بھائی گیان کی آئی آندھی--

ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھَے اُڈانی بھرم کی ٹاٹی رہَے نہ مایا باندھی--ا--رہاؤ--

ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥

دُچِتے کی دُئے تھُون گِرانی موہ بلیڈا ٹُوٹا--

ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥

تِسنا چھان پری دھر اُوپر دُرمت بھانڈا پھُوٹا--ا--

ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥

آندھی پاچھے جو جل برکھَے تہِ تیرا جن بھیناں--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥

کہہ کبیر من بھیا پرگاسا اُدے بھان جب چینا--۲--۴۳--

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

گوَڑی چیتی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ہر جس سُنہِ نہ ہر گُن گاوہِ--

ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥

باطن ہی اسمان گراوہِ--ا--

ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥

ایسے لوگن سِیوُ کیا کہیَۓ--

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو پرَبھ کیئے بھگت تے باہج تِن تے سدا ڈرانے رہیئے--ا--رہاؤ--

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥

آپ نہ دیہہ چُرو بھر پانی--

ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥

تہ نِندہِ جہ گنگا آنی--۲--

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥

بیٹھت اُٹھت کُٹِلتا چالہِ--

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥

آپ گئے اوَرن ہو گھالہِ--۳--

ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

چھاڈ کُچرچا آن نہ جانہِ--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥

برہما ہو کو کہیوٗ نہ مانہِ--۴--

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥

آپ گئے اوَرن ہو کھووہِ--

ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥

آگ لگائے مندر مےَ سووہِ--۵--

ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥

اوَرن ہست آپ ہہہ کانے--

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥੪੪॥

تِن کوُ دیکھ کبیر لجانے--٦--١--٤٤--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ

راگ گوُڑی بیَراگن کبیر جی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥

جیوَت پِتر نہ مانے کوُوُ مُوئیں سِرادھ کراہی--

ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥

پِتر بھی بپرے کہو کیوُ پاوہِ کوُآ کُوکر کھاہی--١--

ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥

مو کوُ کُسل بتاوہ کوئی--

ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کُسل کُسل کرتے جگ بِنسے کُسل بھی کیَسے ہوئی--١--رہاوُ--

ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥

ماٹی کے کر دیوی دیوا تِس آگے جیوُ دیہی--

ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥

ایسے پِتر تُمارے کہیئہہ آپن کہیا نہ لیہی--٢--

ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥

سرجیوُ کاٹہِ نِرجیوُ پُوجھہ انت کال کوُ بھاری--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥

رام نام کی گت نہی جانی بھَے ڈُوبے سنساری--٣--

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

دیوی دیوا پُوجہہ ڈولہِ پار.برہم نہی جانا--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥

کہت کبیر عقل نہی چیتیا بِکھیا سِیوُ لپٹانا--٤--١--٤٥--

ਗਉੜੀ ॥

گوئڑی--

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥

جیوَت مَرے مَرے پھُن جیوے ایسے سُنّ سمایا--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

انجن ماہِ نِرنجن رہیئے ہُہڑ نہ بھَوجل پایا--١--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥

میرے رام ایسا کھیر بِلوئیَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت منُوآ استھِر راکھو اِن بِدھ امرت پیوَئے--١--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

گُر کَے بان بجر کل چھیدی پرگٹیا پد پرگاسا--

ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥

سکت ادھیر جیوڑی بھرم چُوکا نہچل سِو گھر باسا--٢--

ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥

تِن بِن بانے دھنکھ چڑھائیے ایوہ جگ بیدھیا بھائی۔۔

ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥

دہ دِس بوڈی پوَن جھُلاوے ڈور رہی لِو لائی۔۔۳۔۔

ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥

اُنمن منُوآ سُنّ سمانا دُبدھا دُرمت بھاگی۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੪੬॥

کہو کبیر انبھؤ اِک دیکھیا رام نام لِو لاگی۔۔۴۔۔۲۔۔۴۶۔۔

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ ॥

گوڑی بیراگن تِپدے۔۔

ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥

اُلٹت پوَن چکر کھٹ بھیدے سُرت سُنّ انراگی۔۔

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥

آوے نہ جائے مَرے نہ جیوے طاس کھوج بیراگی۔۔۱۔۔

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥

میرے من من ہی اُلٹ سمانا۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد عقل بھئی اورے ناتر تھا بیگانہ۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

نِورے دُور دُور پھُن نِورے جِن جیسا کر مانیا۔۔

ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥

الوُتی کا جَیسے بھیا بریڈا جِن پِیا تِن جانیا--۲--

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥

تیری نِرگُن کتھا کائے سِیو کہیَۓ ایسا کوئے بِبیکی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥੪੭॥

کہُ کبیر جن دیا پلیتا تِن تَیسی جھل دیکھی--۳--۳--۴۷--

ਗਉੜੀ ॥

گوُڑی--

ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥

تہ پاوس سِندھِ دھُوپ نہی چھہیا تہ اُتپتِ پرلوُ ناہی--

ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥

جیون مِرت نہ دُکھ سُکھ بیاپَے سُنّ سمادھ دووُ تہ ناہی--۱--

ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥

سہج کی اکتھ کتھا ہےَ نِراری--

ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُل نہی چڑھَے جائے نہ مُکاتی ہلُکی لگےَ نہ بھاری--۱--رہاوُ--

ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

اردھ اُردھ دووُ تہ ناہی رات دِنس تہ ناہی--

ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

جل نہی پوَن پاوک پھُن ناہی ستگور تہا سماہی--۲--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥

اگم اگوچر رہے نرنتر گُر کِرپا تے لہیئَے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥

کہو کبیر بل جاؤ گُر اپنے ستسنگت مِل رہیئَے--۳--۴--۴۸--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥

پاپ پُنّ دُئے بَیل بِساہے پوَن پُوجی پرگاسیو--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥

تِرسنا گُون بھری گھٹ بھیتر ان بِدھ ٹانڈ بِساہیو--ا--

ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ایسا نائک رام ہمارا--

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل سنسار کیو بنجارا--ا--رہاؤ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥

کام کرودھ دُئے بھیَے جگاتی من ترنگ بٹوارا--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥

پنچ تت مِل دان نبیرہِ ٹانڈا اُترِیو پارا--۲--

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتھو اب ایسی بن آئی--

ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥

گھاٹی چڑھت بَیل اِک تھاکا چلو گون چھِٹکائی--۳--۵--۴۹--

ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥

گَوڑی پنچپدا

ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥

پَیوکڑے دِن چار ہےَ ساہُرڑے جانا--

ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥

اندھا لوک نہ جانئ مُورکھ ایانا--ا--

ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥

کہو ڈڈیا بادھے دھن کھڑی--

ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاہُو گھر آئے مُکلاؤ آئے--ا--رہاؤ--

ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥

اوہ ج دِسَے کھُوہڑی کوَن لاج وہاری--

ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥

لاج گھڑی سِیوَ تُوٹ پڑی اُٹھ چلی پنِہاری--۲--

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥

صاحِب ہوئے دیال کِرپا کرے اپنا کارج سوارے--

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥

تا سوہاگن جانیَے گُر سبد بیچارے--۳--

ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کِرت کی باندھی سبھ پھِرے دیکھہُ بیچاری--

ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥

ایَس نو کیا آکھیئے کیا کرے وِچاری--۴--

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥

بھئی نِراسی اُٹھ چلی چِت بندھ نہ دھیرا--

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥

ہر کی چرنی لاگ رہو بھجہ سرن کبیرا--۵--٦--۵۰--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥

جوگی کہہ جوگ بھل میٹھا اور نہ دُوجا بھائی--

ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

رُنڈِت مُنڈُت ایکے سبدی اِئ کہہ سِدھ پائی--۱--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥

ہر بِن بھرم بھُلانے اندھا--

ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا پہہ جاؤ آپ چھُٹکاون تے بادھے بہو پھندھا--۱--رہاؤ--

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥

جہ تے اُپجی تہی سمانی ایہہ بِدھ بِسری تب ہی--

ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥

پنڈت گُنی سُور ہم داتے ایہ کہہ بڈ ہم ہی--۲--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥

جسہہ بجھائے سوئی بوجھَے بِن بوجھے کیوٗ رہیئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥

ستگور مِلَے اندھیرا چُوکَے اِن بِدھ مانک لہیئَے--۳--

ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥

تج باوے داہنے بِکارا ہر پد درِڑھ کر رہیئے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥

کھو کبیر گُونگَے گُڑ کھایا پُوچھے تے کیا کہیئَے--۴--۷--۵۱--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

راگ گوئڑی پُوربی کبیر جی--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

جہ کچھ اہا تہا کِچھ ناہی پنّچ تت تہ ناہی--

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥

اِڑا پِنگلا سُکھمن بندے اے اوگن کت جاہی--۱--

ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥

تاگا تُوٹا گگن بِنس گیا تیرا بولت کہا سمائی--

ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ سنسا مو کوُ اندِن بیاپَے مو کوُ کو نہ کہَے سمجھائی--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

جہ بربھنڈ پِنڈ تہ ناہی رچنہار تہ ناہی--

ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥

جوڑنہارو سدا اتیتا ایہہ کہیَۓ کِس ماہی--۲--

ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥

جوڑی جُڑے نہ توڑی تُوٹَے جب لگ ہوۓ بِناسی--

ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥

کا کو ٹھاکُر کا کو سیوک کو کاہُو کےَ جاسی--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥

کہو کبیر لِو لاگ رہی ہےَ جہا بسے دِن راتی--

ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥

اُوا کا مرم اوہی پر جانَے اوہ توُ سدا اِبناسی--۴--ا--۵۲--

ਗਉੜੀ ॥

گوُڑی--

ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥

سُرت سِمرت دُئے کّنی مُندا پرمِت باہر کھِنتھا--

ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥

سُنّ گُپھا مہہ آسن بَیسن کلپ بِبرجِت پنتھا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥

میرے راجن مَے بیراگی جوگی--

ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مرت نہ سوگ بِیوگی--ا--رہاؤ--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥

کھنڈ برہمنڈ مہہ سِنگی مَیرا بٹوآ سبھ جگ بھسمادھاری--

ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥

تاڑی لاگی ترِپل پلٹیئَے چھُوٹَے ہوئے پساری--٢--

ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥

من پوَن دُئے تُومبا کری ہےَ جُگ جُگ سارد ساجی--

ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥

تھِر بھئی تنتی تُوٹس ناہی انحد کِنگُری باجی--٣--

ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥

سُن من مگن بھیٔے ہےَ پُورے مایا ڈول نہ لاگی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥

کہو کبیر تا کوُ پُنرپ جنم نہی کھیل گیئو بیراگی--۴--٢--۵٣--

ਗਉੜੀ ॥

گوُڑی--

ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥

گج نوَ گج دس گج اِکیس پُرِیا ایک تنائی--

ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥

ساٹھ سُوت نوَ کھنڈ بہتر پاٹ لگو اڈھکائی--ا--

ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥

گئی بُناون ماہو--

ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر چھوڈِیے جائے جُلاہو--ا--رہاؤ--

ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥

گجی نہ مِنیئے تول نہ تُلیئے پاچن سیر اڈھائی--

ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥

جوَ کر پاچن بیگ نہ پاوے جھگر کرے گھرہائی--٢--

ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥

دِن کی بیٹھ کھسم کی برکس ایہہ بیلا کت آئی--

ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥

چھوٹے کُونڈے بھیگے پُرِیا چلیو جُلاہو ریسائی--٣--

ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥

چھوچھی نلی تنت نہی نکسے نتر رہی اُرجھائی--

ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥

چھوڈ پسار اِیہا رہُ پُری کہو کبیر سمجھائی--٤--٣--٥٤--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥

ایک جوت ایکا ملی کِمبا ہوئے مہوئے--

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥

جِت گھٹ نام نہ اُو پجَے پھُوٹ مَرے جن سوئے--ا--

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥

ساول سُندر رامئیا--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا من لاگا توہِ--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥

سادھ ملَے سِدھ پائیَے ک ایوہ جوگ ک بھوگ--

ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

دُہُو مِل کارج اُو پجَے رام نام سنجوگ--۲--

ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

لوگ جانَے ایوہ گیت ہےَ ایوہ توٗ برہم بیچار--

ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥

جیُو کاسی اُپدیس ہوئے مانس مرتی بار--۳--

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

کوئی گاوے کو سُنیَ ہر نامہ چِت لائے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥

کہو کبیر سنسا نہی انت پرم گت پائے--۴--ا--۴--۵۵--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥

جیتے جتن کرت تے ڈُوبے بھَو ساگر نہی تاریو رے--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥

کرم دھرم کرتے بہو سنجم اہمبُدھ من جاریو رے--ا--

ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ساس گراس کو داتو ٹھاکُر سو کیوُ منھو بِساریو رے--

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہیرا لال امول جنم ہے کوُڈی بدلَے ہارِیو رے--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ترِسنا ترِکھا بھُوکھ بھرم لاگی ہِردَے ناہِ بیچاریو رے--

ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥

اُنمت مان ہِریوُ من ماہی گُر کا سبد نہ دھاریو رے--۲--

ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥

سُواد لُبھت اِندری رس پریریوُ مد رس لَیت بِکاریو رے--

ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥

کرم بھاگ سنتن سنگانے کاسٹ لوح اُدھاریو رے--۳--

ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥

دھاوت جون جنم بھرم تھاکے اب دُکھ کر ہم ہارِیو رے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥੫੬॥

کہہ کبیر گُر مِلت مہا رس پریم بھگت نِستاریو رے--۴--ا--۵--۵٦--

ਗਉੜੀ ॥

گوئڑی--

ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥

کالبُوت کی ہستنی من بؤرا رے چلت رچیو جگدیس--

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥

کام سُوآئے گج بس پرے من بؤرا رے انکس سہیو سیس--ا--

ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥

بکھَے باچ ہر راچ سمجھ من بؤرا رے--

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِربھَے ہوئے نہ ہر بھجے من بؤرا رے گہیو نہ رام جہاج--ا--رہاؤ--

ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥

مرکٹ مُسٹی اناج کی من بؤرا رے لینی ہاتھ پسار--

ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥

چھُوٹن کو سہسا پریا من بؤرا رے ناچیو گھر گھر بار--۲--

ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

جیو نلنی سُواٹا گہیو من بؤرا رے مایا ایوہ بیوہار--

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥

جیسا رنگ کسُنبھ کا من بؤرا رے تیوٗ پسریوٗ پاسار--۳--

ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥

ناون کوُ تیرتھ گھنے من بوُرا رے پوُجن کوُ بہو دیوَ--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੬॥੫੭॥

کہو کبیر چھُوٹن نہی من بوُرا رے چھُوٹن ہر کی سیوَ--۴--۱--۶--۵۷--

ਗਉੜੀ ॥

گوُڑی--

ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

اگن نہ دہےَ پوَن نہی مگنےَ تسکر نیر نہ آوےَ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥

رام نام دھن کر سنچوُنی سو دھن کت ہی نہ جاوے--۱--

ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥

ہمرا دھن مادھوُ گوبِند دھرنیدھر اِہے سار دھن کہیَئے--

ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سُکھ پرَبھ گوبِند کی سیوا سو سُکھ راج نہ لہیئَے--۱--رہاوُ--

ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥

اِس دھن کارن سِو سنکادِک کھوجت بھیَے اُداسی--

ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥

من مُکند جہبا نارائن پرَے نہ جم کی پھاسی--۲--

ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

نِج دھن گیان بھگت گُر دینی تاس سُمِت من لاگا--

ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥

جلت امبھ تھمبھ من دھاوت بھرم بندھن بھوٗ بھاگا--۳--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہےَ کبیر مدن کے ماتے ہِردَے دیکھ بیچاری--

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥

تُم گھر لاکھ کوٹ اسوَ ہستی ہم گھر ایک مُراری--۴--ا--۷--۵۸--

ਗਉੜੀ ॥

گوئڑی--

ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥

جیئو کپ کے کر مُسٹ چنن کی لُبدھ نہ تِیاگ دئیو--

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥

جو جو کرم کیئے لالچ سِیوٗ تے پھِر گرہِ پریو--ا--

ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

بھگت بِن بِرتھے جنم گییوٗ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگت بھگوان بھجن بِن کہی نہ سچ رہیو--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥

جیئو اُدیان کُسم پربھُلت کِنہِ نہ گھراوٗ لئیو--

ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥

تَیسے بھرمت انیک جون مہہ پھِر پھِر کال ہئیو--۲--

ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥

اِیا دھن جوبن ار سُت دارا پیکھن کوُ ج دئیو--

ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥

تِن ہی ماہِ اٹک جو اُرجھے اِندری پریر لئیو--٣--

ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥

اوُدھ انل تن تِن کو مندر چھو دِس ٹھاٹ ٹھئیو--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥

کہہ کبیر بھَے ساگر ترن کوُ مَے ستگور اوٹ لئیو--٤--ا--٨--٥٩--

ਗਉੜੀ ॥

گوُڑی--

ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥

پانی مَیلا ماٹی گوری--

ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥

اس ماٹی کی پُتری جوری--ا--

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

مَے ناہی کچھ آہِ نہ مورا--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن دھن سبھ رس گوبِند تورا--ا--رہاوُ--

ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥

اِس ماٹی مہہ پوَن سمایا--

ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥

جھُوٹھا پرپنچ جور چلایا--۲--

ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥

کِنھو لاکھ پانچ کی جوری--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥

انت کی بار گگریا پھوری--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥

کہہ کبیر اک نِیو اُساری--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥

کھِن مہہ بِنس جائے اھنکاری--۴--۱--۹--۶۰--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥

رام جپؤ جی ایسے ایسے--

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥

دھرو پرہلاد جپیو ہر جیسے--۱--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥

دِین دیال بھروسے تیرے--

ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ پروار چڑایا بیڑے--۱--رہاؤ--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥

جا تِس بھاوے تا حُکم مناوَے--

ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥

اس بیڑے کوُ پار لگھاوَے--٢--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥

گُر پرساد ایسی بُدھ سمانی--

ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥

چُوک گئی پھِر آون جانی--٣--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥

کہو کبیر بھجُ سارِگپانی--

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥

اُروار پار سبھ ایکو دانی--٤--٢--١٠--٦١--

ਗਉੜੀ ੯ ॥

گوُڑی ٩--

ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥

جون چھاڈ جوُ جگ مہہ آئیو--

ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥

لاگت پوَن کھسم بِسرائیو--١--

ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئرا ہر کے گُنا گاوُ--١--رہاوُ--

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥

گربھ جوجن مہہ اُردھ تپ کرتا۔۔

ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥

توُ جٹھر اگن مہہ رہتا۔۔۲۔۔

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥

لکھ چوُراسی جون بھرم آئیو۔۔

ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥

اب کے چھُٹکے ٹھوُر نہ ٹھائیو۔۔۳۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥

کہو کبیر ججھ سارِگپانی۔۔

ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥

آوت دیسَے جات نہ جانی۔۔۴۔۔۱۔۔۱۱۔۔۶۲۔۔

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥

گوُڑی پُوربی۔۔

ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سُرگ باس نہ باچھیئَے ڈریئَے نہ نرک نِواس۔۔

ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥

ہونا ہےَ سو ہوئی ہےَ منہِ نہ کیجےَ آس۔۔۱۔۔

ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

رمئیا گُن گایئَے۔۔

ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے پائیے پرم نِدھان--ا--رہاؤ--

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥

کیا جپ کیا تپ سنجمو کیا برت کیا اِسنان--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥

جب لگ جُگت نہ جانیے بھاؤ بھگت بھگوان--۲--

ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥

سمپَے دیکھ نہ ہرکھیئے بِپت دیکھ نہ روئے--

ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥

جیئو سمپَے تیوٗ بِپت ہے بِدھ نے رچیا سو ہوئے--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥

کہہ کبیر اب جانیا سنتن رِدَے مجھار--

ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥

سیوک سو سیوا بھلے جہ گھٹ بسَے مُرار--۴--ا--۱۲--۶۳--

ਗਉੜੀ ॥

گوَڑی--

ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥

رے من تیرو کوئے نہی کھِنچ لئے جِن بھار--

ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥

بِرکھ بسیرو پنکھ کو تَیسو ایوہ سنسار--ا--

ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥

رام رس پِیا رے--

ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ رس بِسر گئے رس اوَر--ا--رہاؤ--

ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥

اوَر مُوئے کیا روئیے جوَ آپا تھِر نہ رہائے--

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥

جو اُپجے سو بِنس ہے دُکھ کر رووَے بلائے--۲--

ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥

جہ کی اُپجی تہ رچی پیوت مردن لاگ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥

کہہ کبیر چِت چیتیا رام سِمر بیراگ--۳--۲--۱۳--۶۴--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥

راگ گوَڑی--

ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥

پنتھ نِہارے کامنی لوچن بھری لے اُساسا--

ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥

اُر نہ بھیجے پگ نہ کھسے ہر درسن کی آسا--ا--

ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥

اُڈُہ نہ کاگا کارے--

ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بیگ ملیجَے اپنے رام پیارے--ا--رہاؤ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥

کہہ کبیر جِیون پد کارن ہر کی بھگت کر یجَے--

ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥

ایک آدھار نام نارائن رسنا رام رو یجَے--۲--ا--۱۴--۶۵--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧੧ ॥

راگ گوئڑی ا ا--

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸਿ ਗਾਊਂ ਰੇ ॥

آس پاس گھن تُرسی کا بِروا ماجھ بنا رس گاؤں رے--

ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥

اُوا کا سرُوپ دیکھ موہی گُوارن مو کوُ چھوڈ نہ آوُ نہ جاہُو رے--ا--

ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ॥

توہِ چرن من لاگو سارِنگدھر--

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو ملَے جو بڈبھاگو--ا--رہاؤ--

ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਰੇ ॥

بِندرابن من ہرن منوہر کِرسن چراوت گاوُ رے--

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਊ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥

جا کا ٹھاکُر تُہی سارِنگدھر موہِ کبیرا ناوُ رے--۲--۲--۱۵--۶۶--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੧੨ ॥

گوڑی پُوربی ۱ ۲--

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥

بِپل بستر کیتے ہےَ پہرے کیا بن مدھے باسا--

ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥

کہا بھیا نر دَیوا دھوکھے کیا جل بوریو گیاتا--۱--

ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥

جیئرے جاہِگا مَے جاناں--

ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥

اِبگت سمجھ ایانا--

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت جت دیکھوٗ بہُر نہ پیکھوٗ سنگ مایا لپٹانا--۱--رہاوٗ--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥

گیانی دھیانی بہو اُپدیسی ایوہ جگ سگلو دھندھا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥

کہہ کبیر اک رام نام بِن اِیا جگ مایا اندھا--۲--۱--۱٦--٦۷--

ਗਉੜੀ ੧੨ ॥

گوڑی ۱ ۲--

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥

من رے چھاڈُہ بھرم پرگٹ ہوئے ناچہُ اِیا مایا کے ڈانڈے--

ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥

سُور ک سنمکھ رن تے ڈرپَے ستی ک سانچَے بھانڈے--ا--

ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥

ڈگمگ چھاڈ رے من بئُرا--

ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اب تئُ جرے مرے سِدھ پائیَے لینو ہاتھ سندھئُرا--ا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥

کام کرودھ مایا کے لینے اِیا بِدھ جگت بِگُوتا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥

کہہ کبیر راجا رام نہ چھوڈؤ سگل اُوچ تے اُوچا--۲--۲--۱۷--۶۸--

ਗਉੜੀ ੧੩ ॥

گئُڑی ا ۳--

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥

پھُرمان تیرا سِرَے اُوپر پھِر نہ کرت بیچار--

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰ੍ਹੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥

تُہی دریا تُہی کرِیا تُجھَے تے نِستار--ا--

ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥

بندے بندگی اِکتیار--

ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

صاحِب روس دھرؤ ک پیار--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥

نام تیرا آدھار میرا جیئو پھُول جئی ہےَ نار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥

کہہ کبیر گُلام گھر کا جیائےَ بھاوے مار--٢--١٨--٦٩--

ਗਉੜੀ ॥

گوئڑی--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥

لکھ چئُراسی جِیا جون مہہ بھرمت نند بہو تھاکو رے--

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥

بھگت ہیَت اوتار لیو ہےَ بھاگ بڈو بپرا کو رے--١--

ਤੁਮ੍ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥

تُمھ ج کہت ہئُ نند کو نندن نند س نندن کا کو رے--

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھرن اکاس دسو دِس ناہی تب ایوہ نند کہا تھو رے--١--رہاؤ--

ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥

سنکٹ نہی پرَے جون نہی آوےَ نام نِرنجن جا کو رے--

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੧੯॥੭੦॥

کبیر کو سُوآمی ایسو ٹھاکُر جا کےَ مائی نہ باپو رے--٢--١٩--٧٠--

ਗਉੜੀ ॥

گوئڑی--

ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥

نِندؤ نِندؤ مو کؤ لوگ نِندؤ--

ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥

نِندا جن کؤ کھری پیاری--

ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندا باپ نِندا مہتاری--ا--رہاؤ--

ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥

نِندا ہوئے ت بیکُنٹھ جائیے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥

نام پدارتھ منہہ بسائیے--

ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥

رِدَے سُدھ جؤ نِندا ہوئے--

ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥

ہمرے کپرے نِندک دھوئے--ا--

ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥

نِندا کرَے س ہمرا میت--

ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥

نِندک ماہِ ہمارا چیت--

ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥

نِندک سو جو نِندا ہورَے--

ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥

ہمرا جیون نِندک لورے--۲--

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

نِندا ہمری پریم پیار--

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥

نِندا ہمرا کرے اُدھار--

ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥

جن کبیر کوُ نِندا سار--

ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੨੦॥੭੧॥

نِندک ڈُوبا ہم اُترے پار--۳--۲۰--۷۱--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راجا رام تُوں ایسا نِربھوَ ترن تارن رام رایا--۱--رہاوَ--

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥

جب ہم ہوتے تب تُم ناہی اب تُم ہہُ ہم ناہی--

ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥

اب ہم تُم ایک بھیئے ہہ ایکے دیکھت من پتیاہی--۱--

ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥

جب بُدھ ہوتی تب بل کَیسا اب بدھ بل نہ کھٹائی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥

کہہ کبیر بُدھ ہر لئی میری بُدھ بدلی سِدھ پائی--۲--۲۱--۷۲--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥

کھٹ نَیم کر کوٹھڑی باندھی بست انُوپ بِیچ پائیٔ--

ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥

کُنجی کُلپھ پران کر راکھے کرتے بار نہ لائی--ا--

ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥

اب من جاگت رہو رے بھائی--

ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گاپھل ہوئے کَے جنم گوائیو چور مُسَے گھر جائی--ا--رہاؤ--

ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥

پنچ پہرُوآ در مہِ رہتے تِن کا نہی پتیارا--

ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥

چیت سُچَیت چِت ہوئے رہو توٗ لَے پرگاس اُجارا--٢--

ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥

نؤ گھر دیکھ ج کامن بھُولی بست انُوپ نہ پائی--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੭੩॥

کہت کبیر نوَے گھر موُسے دسوَیں تت سمائی--٣--٢٢--٧٣--

ਗਉੜੀ ॥

گوڑی--

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥

مائی موہِ اوَر نہ جانیو آناناں--

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سِو سنکاد جاس گُن گاوہِ طاس بسہِ مورے پرانانان--رہاؤ--

ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥

ہِردے پرگاس گیان گُر گمِت گگن منڈل مہہ دھیاناناں--

ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥

بکھَے روگ بھَے بندھن بھاگے من نِج گھر سُکھ جانانا--ا--

ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥

ایک سُمِت رت جان مان پرَبھ دُوسر منہہ نہ آنانا--

ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥

چندن باس بھیے من باسن تِیاگ گھٹیو ابھیمانانا--۲--

ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥

جو جن گائے دھیائے جس ٹھاکُر طاس پربھُو ہے تھاناناں--

ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥

تہ بڈ بھاگ بسیو من جا کے کرم پردھان متھانانا--۳--

ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥

کاٹ سکت سِو سہج پرگاسیو ایکے ایک سمانانا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥

کہہ کبیر گُر بھیٹ مہا سُکھ بھرَمت رہے من ماناناں--۴--۲۳--۷۴--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

راگ گوڑی پُوربی باون اکھری کبیر جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُرپرساد--

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

باون اچھر لوک ترِےَ سبھ کچھ ان ہی ماہِ--

ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥

اے اکھر کھِر جاہِگے اوئے اکھر اِن مہہ ناہِ--ا--

ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥

جہا بول تہ اچھر آوا--

ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥

جہ ابول تہ من نہ رہاوا--

ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥

بول ابول مدھ ہےَ سوئی--

ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

جس اوہُ ہےَ تس لکھَے نہ کوئی--٢--

ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥

لہو توٗ کِیا کہو ت کو اُپکار ﷲ

ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥

بٹک بیج مہہ رَوِ رہیو جا کو تین لوک بِستھار--٣--

ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥

لھنتا بھید چھَے کچھُ کچھُ پائیو بھید اللہ--

ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥

اُلٹ بھید من بیدھیو پائیو ابھنگ اچھید--۴--

ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

تُرک طریقت جانیٔے ہِندُو بید پُران--

ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥

من سمجھاون کارنے کچھُوئک پڑیٔے گیان--۵--

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥

اوانکار آد مَے جانا--

ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥

لکھ ار میٹَے تاہِ نہ مانا--

ਓਅੰਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

اوانکار لکھَے جوَ کوئی--

ਸੋਈ ਲਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥

سوئی لکھ میٹنا نہ ہوئی--٦--

ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥

ککا کِرن کمل مہہ پاوا--

ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥

سس بِگاس سنپٹ نہی آوا--

ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥

ار جے تہا کُسم رس پاوا--

ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥੭॥

اکہ کہا کہہ کا سمجھاوا--۷--

ਖਖਾ ਇਹੈ ਖੋੜਿ ਮਨ ਆਵਾ ॥

کھکھا اِہے کھوڑ من آوا--

ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥

کھوڑے چھاڈ نہ دہ دِس دھاوا--

ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥

کھسمہہ جان کھِما کر رہَے--

ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥੮॥

تؤ ہوئے نِکھِئو اکھَے پد لہَے--۸--

ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥

گگا گُر کے بچن پچھانا--

ਦੂਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥

دُوجی بات نہ دھرئی کانا--

ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥

رہَے بِہنگم کتہِ نہ جائی--

ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥੯॥

اگہہ گہَے گہِ گگن رہائی--۹--

ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥

گھگھا گھٹ گھٹ نمسَے سوئی--

ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥

گھٹ پھُوٹے گھٹ کبہِ نہ ہوئی--

ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥

تا گھٹ ماہِ گھاٹ جوُ پاوا--

ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥

سو گھٹ چھاڈ اَوگھٹ کت دھاوا--١٠--

ਙੰਙਾ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥

گنگہ نِگرہِ سنیہو کر نِروارو سندھے--

ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥

ناہی دیکھ نہ بھاجیئے پرم سِیانپ ایہہ--١١--

ਚਚਾ ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥

چچا رچِت چِتر ہےَ بھاری--

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥

تج چِترَے چیتہٗ چِتکاری--

ਚਿਤ੍ਰੁ ਬਚਿਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥

چِتر بچِتر اِہےَ اوجھیرا--

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥

تج چِترَے چِت راکھ چِتیرا--١٢--

ਛਛਾ ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥

چھچھا اِہَے چھترپت پاسہ--

ਛਕਿ ਕਿ ਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿ ਨ ਆਸਾ ॥

چھک کَ نہ رہو چھاڈ کَ نہ آسا--

ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥

رے من مَے توُ چھِن چھِن سمجھاوا--

ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥

تاہِ چھاڈ کت آپ بدھاوا--۱۳--

ਜਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥

جَجا جوُ تن جیوَت جراوے--

ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥

جوبن جار جُگت سو پاوَے--

ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥

اس جر پر جر جر جب رہَے--

ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥

تب جائے جوت اُجاروُ لہَے--۱۴--

ਝਝਾ ਉਰਝਿ ਸੁਰਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

جھجھا اُرجھ سُرجھ نہی جانا--

ਰਹਿਓ ਝਝਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥

رہیو جھجھک ناہی پروانا--

ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥

کت جھکھ جھکھ اوُرن سمجھاوا--

ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥

جھگر کیئے جھگروُ ہی پاوا--١۵--

ਞੰਞਾ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥

ینیا نِکٹ ج گھٹ رہیو دُور کہا تج جائے--

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥

جا کارن جگ ڈھوڈھیوُ نیروُ پایُو تاہِ--١٦--

ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥

ٹٹا بِکٹ گھاٹ گھٹ ماہی--

ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

کھول کپاٹ محل ک نہ جاہی--

ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥

دیکھ اٹل ٹل کتہِ نہ جاوا--

ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥

رہے لپٹ گھٹ پرچوُ پاوا--١٧--

ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥

ٹھٹھا اہے دُور ٹھگ نِیرا--

ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥

نیٹھ نیٹھ من کیا دھیرا--

ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥

جِن ٹھگ ٹھگیا سگل جگ کھاوا--

ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥

سو ٹھگ ٹھگیا ٹھوَر من آوا--١٨--

ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥

ڈڈا ڈر اُپجے ڈر جائی--

ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

تا ڈر مہہ ڈر رہیا سمائی--

ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥

جوَ ڈر ڈرے ت پھِر ڈر لاگَے--

ਨਿਡਰ ਹੂਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥

نِڈر ہُوا ڈر اُر ہوئے بھاگَے--١٩--

ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥

ڈھڈھا ڈھِگ ڈُھوڈھہِ کت آنا--

ਢੂਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥

ڈُھوڈھت ہی ڈھیہہ گئے پرانا--

ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥

چڑ سُمیر ڈُھوڈھ جب آوا--

ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥

جہہ گڑ گڑیو س گڑ مہہ پاوا--٢٠--

ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥

نانا رن رُوتوٗ نر نیہی کرَے۔۔

ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥

نہ نِوَے نہ پھُن سنچرَے۔۔

ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥

دھنّ جنم تاہی کو گنَے۔۔

ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥

مارَے ایکہِ تج جائے گھنَے۔۔۲۱۔۔

ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥

تتا اتَر تریوٗ نہ جائی۔۔

ਤਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥

تن ترِبھَون مہہ رہیو سمائی۔۔

ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥

جوَ ترِبھَون تن ماہِ سماوا۔۔

ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥

توٗ تتہِ تت مِلیا سچ پاوا۔۔۲۲۔۔

ਥਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥

تھتھا اتھاہ تھاہ نہی پاوا۔۔

ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥

اوہُ اتھاہ ایوہ تھِر نہ رہاوا۔۔

ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥

تھوڑے تھل تھانک آرمبھے--

ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹੁ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥

بِن ہی تھابھ مندر تھمبھے--۲۳--

ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥

ددا دیکھ ج بنسنہارا--

ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥

جس ادیکھ تس راکھ بِچارا--

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥

دسوَے دُوار کُنچی جب دیجے--

ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥

تؤ دیال کو درسن کیجے--۲۴--

ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥

دھدھا اردھِ اُردھ نبیرا--

ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥

اردھِ اُردھ منجھ بسیرا--

ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥

اردھ چھاڈ اُردھ جؤ آوا--

ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥

تؤ اردھِ اُردھ ملیا سُکھ پاوا--۲۵--

ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥

نّنا نِس دِن نِرکھت جائی--

ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥

نِرکھت نَین رہے رتوائی--

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥

نِرکھت نِرکھت جب جائے پاوا--

ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਹਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥

تب لے نِرکھِ نِرکھ مِلاوا--٢٦--

ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥

پپا اپر پار نہی پاوا--

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥

پرم جوت سِیوٗ پرچوٗ لاوا--

ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥

پانچوٗ اندری نِگرہ کرئی--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਊ ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥

پاپ پُنّ دووٗ نِرورئی--٢٧--

ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੂਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥

پھپھا بِن پھُولہ پھل ہوئی--

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

تا پھل پھنک لکھے جوٗ کوئی--

ਦੂਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥

دُون نہ پرئی پھنک بِچارے--

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥

تا پھل پھنک سبھَے تن پھارے--۲۸--

ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥

ببا بِندہِ بِند مِلاوا--

ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥

بِندہِ بِند نہ بِچھُرن پاوا--

ਬੰਦਉ ਹੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ ॥

بندؤ ہوۓ بندگی گہَے--

ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥੨੯॥

بندك ہوۓ بندھ سُدھ لہَے--۲۹--

ਭਭਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥

بھبھا بھیدہِ بھید مِلاوا--

ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ ॥

اب بھؤ بھان بھروسؤ آوا--

ਜੋ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

جو باہر سو بھیتر جانیا--

ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥

بھیا بھید بھُوپت پہچانیا--۳۰--

ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਹਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ممّا مُول گہیا من مانَے۔۔

ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥

مرمی ہوئے س من کؤ جانَے۔۔

ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥

مت کوئی من مِلتا بِلماوَے۔۔

ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥

مگن بھیا تے سو سچ پاوَے۔۔۳۱۔۔

ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ممّا من سِیوٗ کاج ہےَ من سادھے سِدھ ہوئے۔۔

ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥

من ہی من سِیوٗ کہےَ کبیرا من سا مِلیا نہ کوئے۔۔۳۲۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥

ایوہ من سکتی ایوہ من سیوٗ۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥

ایوہ من پنچ تت کو جیوٗ۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥

ایوہ من لے جؤ اُنمن رہےَ۔۔

ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥

تؤ تین لوک کی باتَے کہےَ۔۔۳۳۔۔

ਯਯਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥

ییا جوٗ جانہِ توٗ دُرمت ہن کر بس کایا گاوٗ--

ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥

رن رُوتوٗ بھاجَے نہی سُورو تھاروٗ ناوٗ--۳۴--

ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

رارا رس نِرس کر جانِیا--

ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥

ہوئے نِرس س رس پہِچانِیا--

ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥

ایہہ رس چھاڈے اوہ رس آوا--

ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥

اوہ رس پِیا ایہہ رس نہی بھاوا--۳۵--

ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥

للا ایسے لِو من لاوَے--

ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥

انت نہ جائے پرم سچ پاوَے--

ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

ار جوٗ تہا پریم لِو لاوَے--

ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥

توٗ اللہ لہَے لہ چرن سماوَے--۳۶--

ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥

ووا بار بار بِسن سمھار۔۔

ਬਿਸਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

بِسن سمھار نہ آوے ہار۔۔

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥

بل بل جے بِستنا جَس گاوَے۔۔

ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥

وِسن ملے سبھ ہی سچ پاوَے۔۔۳۷۔۔

ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥

واوا واہی جانیّے وا جانے ایوہ ہوئے۔۔

ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥

ایوہ ار اوہُ جب ملَے تب مِلت نہ جانَے کوئے۔۔۳۸۔۔

ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥

سسا سو نِیکا کر سودھہُ۔۔

ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥

گھٹ پرچہ کی بات نِرودھہُ۔۔

ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥

گھٹ پرچَے جوُ اُپجَے بھاوَ۔۔

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥

پُور رہیا تہ ترِبھَون راوَ۔۔۳۹۔۔

ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

کھکھا کھوج پرَے جوُ کوئیَ--

ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥

جو کھوجَے سو بہُر نہ ہوئیَ--

ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥

کھوج بُوجھ جوُ کرَے بیِچارا--

ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥

توُ بھَوجل ترت نہ لاوَے بارا--۴۰--

ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥

سسا سو سہ سیج سوارَے--

ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥

سوئیَ صحی سندھے نِوارَے--

ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥

الپ سُکھ چھاڈ پرم سُکھ پاوا--

ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓੁਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥

تب ایہہ ترِیہ اوہُ کنت کہاوا--۴۱--

ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

ہاہا ہوت ہوئے نہی جانا--

ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥

جب ہی ہوئے تبہِ من مانا--

ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

ہےَ تؤ صحی لکھے جوُ کوئی۔۔

ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥

تب اوہی اوہو ایوہ نہ ہوئی۔۔۴۲۔۔

ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥

لیئوُ لیئوُ کرت پھِرے سبھ لوگ۔۔

ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥

تا کارن بیاپےَ بہو سوگ۔۔

ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥

لکھمی بر سِیوُ جوُ لیو لاوَے۔۔

ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥

سوگ مِٹے سبھ ہی سُکھ پاوَے۔۔۴۳۔۔

ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥

کھکھا کھِرت کھپت گئے کیتے۔۔

ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥

کھِرت کھپت اجھوُں نہ چیِتے۔۔

ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥

اب جگ جان جوُ منا رہے۔۔

ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥

جہ کا بِچھرا تہ تھِر لہے۔۔۴۴۔۔

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥

باون اکھر جورے آن--

ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥

سکیا نہ اکھر ایک پچھان--

ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥

ست کا سبد کبیرا کہَے--

ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥

پنڈت ہوئے س انبھے رہَے--

ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥

پنڈت لوگہ کؤ بیوہار--

ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥

گیانونت کؤ تت بیچار--

ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥

جا کےَ جی جیسی بدھ ہوئی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥

کہہ کبیر جانیَگا سوئی--۴۵--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

راگ گوڑی تھِتیں کبیر جی کی--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥

پندرہ تِھتیں سات وار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥

کہہ کبیر اُروار نہ پار--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥

سادِھک سِدھ لکھَے جوٗ بھیوٗ--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥

آپے کرتا آپے دیوٗ--ا--

ਥਿਤੀ ॥

تِھتیں--

ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥

انماوس مہہ آس نِوارہو--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥

انترجامی رام سمارہو--

ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

جیوَت پاوہو موکھ دُوار--

ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥

انبھوٗ سبد تت نِج سار--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

چرن کمل گوبِند رنگ لاگا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت پرساد بھیٔے من نِرمل ہر کیرتن مہہ اندِن جاگا--ا--رہاؤ--

ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥

پرِوا پریتم کرہو بیچار--

ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥

گھٹ مہہ کھیلَے اگھٹ اپار--

ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥

کال کلپنا کدے نہ کھائِے--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

آد پُرکھ مہہ رہَے سمائے--٢--

ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥

دُتیا دُہ کر جانَے انگ--

ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥

مایا برہم رمَے سبھ سنگ--

ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥

نہ اوہُ بڈھے نہ گھٹتا جائے--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥

عقُل نِرنجن ایکے بھائے--٣--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥

تِرتیا تینے سم کر لِیاوَے--

ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥

آنَد مُول پرم پد پاوَے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥

سادھسنگت اُپجَے بِسواس--

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥

باہر بھیتر سدا پرگاس--۴--

ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥

چوُتھِ چنچل من کوُ گہو--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥

کام کرودھ سنگ کبہو نہ بہو--

ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥

جل تھل ماہے آپہِ آپ--

ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥

آپے جپہُ آپنا جاپ--۵--

ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥

پانچے پنچ تت بِستھار--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥

کنک کامنی جُگ بیوہار--

ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥

پریم سُدھا رس پیوَے کوئے--

ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

جرا مرن دُکھ پھیر نہ ہوئے--٦--

ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥

چھٹھ کھٹ چکر چھہوں دِس دھائے--

ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥

بِن پرچے نہی تھِرا رہائے--

ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥

دُبدھا مَیٹ کھِما گہِ رہو--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥

کرم دھرم کی سُول نہ سہو--٧--

ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥

ساتَیں ست کر باچا جان--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥

آتم رام لیہو پروان--

ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥

چھُوٹَے سنسا مِٹ جاہِ دُکھ--

ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥

سُنّ سروور پاوہو سُکھ--٨--

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥

اسٹمی اسٹ دھات کی کایا--

ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥

تا مہہ عقُل مہا نِدھ رایا--

ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥

گُر گم گیان بتاوے بھید--

ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥

اُلٹا رہَے ابھنگ اچھید--۹--

ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥

نوَمی نوَے دُوار کوَ سادھ--

ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥

بہتی منسا راکھہو باندھ--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥

لوبھ موہ سبھ بیسر جاہو--

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥

جُگ جُگ جیوہو امر پھل کھاہو--۱۰--

ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥

دسمی دہ دِس ہوئے انند--

ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥

چھُوٹَے بھرم مِلَے گوبِند--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥

جوت سرُوپی تت انُوپ--

ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥

عمل نہ مل نہ چھاہ نہی دھُوپ--اا--

ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥

ایکادسی ایک دِس دھاوے--

ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

تؤ جونی سنکٹ بہُر نہ آوَے--

ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥

سیتل نِرمل بھیا سریرا--

ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥

دُور بتاوت پایا نیرا--۱۲--

ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥

بارس بارہ اُگوَے سُور--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥

اہنِس باجے انحد طُور--

ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥

دیکھیا تِہُوں لوک کا پِیو--

ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥

اچرج بھیا جِیو تے سیؤ--۱۳--

ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥

تیرس تیرہ اگم بکھان--

ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥

اردھ اُردھ بچ سمع پہچان--

ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥

نیچ اُوچ نہی مان امان--

ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥

بیاپک رام سگل سامان--۱۴--

ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥

چوُدس چوُدہ لوک مجھار--

ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥

روم روم مہہ بسہِ مُرار--

ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥

ست سنتوکھ کا دھرہُ دھیان--

ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥

کتھنی کتھیئے برہم گیان--۱۵--

ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥

پُونیو پُورا چند اکاس--

ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥

پسرہِ کلا سہج پرگاس--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥

آد انت مدھ ہوئے رہیا تھیر--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥

سُکھ ساگر مہہ رمہِ کبیر--١٦--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੭ ॥

راگ گوڑی وار کبیر جیوٗ کے ٧--

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

بار بار ہر کے گُن گاووٗ--

ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر گم بھید س ہر کا پاووٗ--ا--رہاوٗ--

ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥

عادت کرَے بھگت آرنبھ--

ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥

کایا مندر منسا تھمبھ--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥

اہنِس اکھنڈ سُرہی جائے--

ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥

توٗ انحد بیَن سہج مہہ بائے--ا--

ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥

سوموار سس امرت جھرَے--

ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥

چاکھت بیگ سگل بِکھ ہرَے--

ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥

بانی روکیا رہَے دُوار--

ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥

تؤ من متوارو پیونہار--٢--

ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥

منگلوارے لے ماہیت--

ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥

پنچ چور کی جانَے رِیت--

ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥

گھر چھوڑیں باہر جِن جائے--

ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥

ناتر کھرا رِسَے ہےَ رائے--٣--

ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

بدھوار بدھ کرَے پرگاس--

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥

ہِردَے کمل مہہ ہر کا باس--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥

گُر مِل دووٗ ایک سم دھرَے۔۔

ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥

اُردھ پنک لَے سُودھا کرَے۔۔۴۔۔

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥

بِرہسپت بِکھیا دئے بہائے۔۔

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥

تین دَیو ایک سنگ لائے۔۔

ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥

تین ندی تہ ترِکُٹی ماہِ۔۔

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥

اہنِس کسمل دھووہِ ناہِ۔۔۵۔۔

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਿਤਿ ਚੜੈ ॥

سُکسِرت سہارَے س ایہہ برَت چڑّے۔۔

ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥

اندن آپ آپ سِیوُ لڑَے۔۔

ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥

سُرخی پانچوُ راکھَے سبَے۔۔

ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥

توُ دُوجی دِرسٹ نہ پَیسَے کبَے۔۔٦۔۔

ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥

تھاور تھِر کر راکھَے سوئے۔۔

ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥

جوت دی وٹی گھٹ مہہ جوئے۔۔

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

باہر بھیتر بھیا پرگاس۔۔

ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥

تب ہُوا سگل کرم کا ناس۔۔۷۔۔

ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥

جب لگ گھٹ مہہ دُوجی آن۔۔

ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥

تؤ لؤ محل نہ لابھَے جان۔۔

ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥

رمت رام سِیوُ لاگو رنگ۔۔

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥

کہہ کبیر تب نِرمل انگ۔۔۸۔۔۱۔۔

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ

راگ گوڑی چیتی بانی نامدیوُ جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

دَیوا پاہن تاریئلے--

ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام کہت جن کس نہ ترے--ا--رہاؤ--

ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

تاریلے گنِکا بِن رُوپ کُبِجا بیادھ اجامل تاریئلے--

ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥

چرن بدھِک جِن تیوُ مُکت بھیئے--

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥

ہوَ بل بل جِن رام کہے--ا--

ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥

داسی سُت جن بِدر سُداما اُگرسَین کوَ راج دیئے--

ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥

جپ ہین تپ ہین کُل ہین کرم ہین نامے کے سُوآمی تیوُ ترے--٢--ا--

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

راگ گوَڑی رویداس جی کے پدے گوَڑی گُواریری

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ گُرپرساد--

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

میری سنگت پوچ سوچ دِن راتی--

ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥

میرا کرم کُٹِلتا جنم کُبھانتی--ا--

ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥

رام گُسئیا جی کے جیونا--

ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ نہ بِسارہو مَے جن تیرا--ا--رہاوٗ--

ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥

میری ہرہو بِپت جن کرہُ سُبھائی--

ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥

چرن نہ چھاڈوٗ سریر کل جائی--۲--

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥

کہو رویداس پروٗ تیری سابھا--

ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥

بیگ مِلہو جن کر نہ بِلامبا--۳--ا--

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥

بیگم پُرا سہر کو ناوٗ--

ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥

دُوکھ اندوہ نہی تہِ ٹھاوٗ--

ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥

ناں تسوِیس کھِراج نہ مال--

ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥

کھوُپھ نہ کھطا نہ ترس جوال--ا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥

اب موہِ کھُوب وطن گہ پائی--

ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوہاں کھَیر سدا میرے بھائی--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

قایم دائم سدا پاتساہی--

ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥

دوم نہ سَیم ایک سو آہی--

ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥

آبادان سدا مسہُور--

ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥

اُوہاں گنی بسہِ مامُور--۲--

ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥

تیئُ تیئُ سَیل کرہِ جیِئو بھاوے--

ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥

مہرم محل نہ کو اٹکاوے--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥

کہہ رویداس کھلاص چمارا--

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥

جو ہم سہری س میت ہمارا--۳--۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥

گوڑی بیراگن رویداس جیوٗ--

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥

گھٹ اوگھٹ ڈوگر گھنا اِک نرگُن بَیل ہمار--

ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

رمئیے سِیوٗ اِک بینتی میری پُونجی راکھ مُرار--ا--

ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کو بنجارو رام کو میرا ٹانڈا لادیا جائے رے--ا--رہاوٗ--

ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਯ਼ਾਪਾਰੁ ॥

ہوٗ بنجارو رام کو سہج کروٗ بیاپار--

ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥

مَے رام نام دھن لادیا بِکھ لادی سنسار--۲--

ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥

اُروار پار کے دانِیا لکھ لیہو آل پتال--

ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥

موہِ جم ڈنڈ نہ لاگئی تجیلے سرب جنجال--۳--

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جیسا رنگ کسُنبھ کا تَیسا ایوہ سنسار--

ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥

میرے رمئیٔے رنگ مجیٹھ کا کہو رویداس چمار--۴--ا--

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ

گوُڑی پُوربِی رویداس جیوُ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥

کُوپ بھریو جیسے دادِرا کچھ دیس بِدیس نہ بُوجھ--

ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥

ایسے میرا من بِکھیا بِموہیا کچھ آرا پار نہ سُوجھ--ا--

ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل بھون کے نائکا اِک چھِن درس دِکھائے جی--ا--رہاؤ--

ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ملن بھئی مت مادھوا تیری گت لکھی نہ جائے--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥

کرہو کِرپا بھرَم چُوکئی مَے سُمت دیہو سمجھائے--۲--

ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥

جوگیسر پاوہِ نہی توئے گُن کتھن اپار--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥

پریم بھگت کےَ کارنےَ کہو رویداس چمار--۳--ا--

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ

گوڑی بیراگن

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥

ستجُگ ست تیَتا جگی دُواپر پُوجاچار--

ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥

تینئو جُگ تینئو دِڑے کل کیَول نام ادھار--ا--

ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥

پار کیَسے پائبو رے--

ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥

مو سؤ کوءُ نہ کہےَ سمجھائے--

ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے آوا گوَن بِلائے--ا--رہاؤ--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥

بہو بِدھ دھرم نرُوپیئےَ کرتا دیسَے سبھ لوئے--

ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥

کوَن کرم تے چھُوٹیے جہ سادھے سبھ سِدھ ہوئے--۲--

ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

کرم اکرم بیچاریئے سنکا سُن بید پُران--

ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥

سنسا صد ہِردَے بسَے کوَن ہرَے ابھیمان--٣--

ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥

باہر اُدک پکھاریئے گھٹ بھیتر بِبدھ بِکار--

ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥

سُدھ کوَن پر ہوئبو سُچ کُنچر بِدھ بیوہار--٤--

ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥

رَوِ پرگاس رجنی جتھا گت جانت سبھ سنسار--

ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥

پارس مانو تابو چھُئے کنک ہوت نہی بار--٥--

ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥

پرم پرس گُر بھیٹیئے پُورب لِکھت لِلاٹ--

ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥

اُنمن من من ہی مِلے چھُٹکت بجر کپاٹ--٦--

ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥

بھگت جُگت مت ست کری بھرَم بندھن کاٹ بِکار--

ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥

سوئی بس رس من مِلے گُن نِرگُن ایک بِچار--٧--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥

اِنک جتن نِگرہ کیئے ٹاری نہ ٹرے بھرَم پھاس--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥

پریم بھگت نہی اُو پجے تا تے رویداس اُداس--8--1--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋ ਦਰੁ ॥

راگ آسا محلّہ 1 گھر 1 سو در--

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥

سو در تیرا کیہا سو گھر کیہا جِت بہہ سرب سمھالے--

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

واجے تیرے ناد انیک اسنکھا کیتے تیرے واونہارے--

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

کیتے تیرے راگ پری سِیوُ کہیئہ کیتے تیرے گاونہارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو پوَن پانی بَیسنتر گاوَے راجا دھرم دُوارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو چِت گُپت لکھ جانن لکھ لکھ دھرم وچارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو اِیسر برہما دیوی سوہن تیرے سدا سوارے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

گاونھِ تُدھنو اِندر اِندراسن بیٹھے دیوتیا در نالے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو سِدھ سمادھی اندر گاونھِ تُدھنو سادھ بیچارے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو جتی ستی سنتوکھی گاون تُدھنو ویر کرارے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

گاون تُدھنو پنڈت پڑے رکھیسر جُگ جُگ بیدا نالے--

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

گاون تُدھنو موہنیا من موہن سُرگ مچھ پَیالے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

گاونھِ تُدھنو رتن اُپائے تیرے جیتے اٹھسٹھ تیرتھ نالے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو جودھ مہابل سُورا گاونھِ تُدھنو کھانی چارے--

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

گاونھِ تُدھنو کھنڈ منڈل برہمنڈا کر کر رکھے تیرے دھارے--

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨ੍ਹਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

سیئی تُدھنو گاونھِ جو تُدھ بھاونھِ رتے تیرے بھگت رسالے--

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ہور کیتے تُدھنو گاون سے مَے چِت نہ آون نانک کیا بیچارے--

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

سوئی سوئی سدا سچ صاحِب ساچا ساچی نائی--

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ہےَ بھی ہوسی جائے نہ جاسی رچنا جِن رچائی--

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

رنگی رنگی بھاتی کر کرجِنسی مایا جِن الُپائی--g

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کر کر دیکھے کیتا اپنا جِیو تِس دی وڈیائی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی پھِر حُکم نہ کرنا جائی--

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥

سو پاتساہو صاحا پت صاحب نانک رہن رجائی--ا--ا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

سو پُرکھ نِرنجن ہر پُرکھ نرنجن ہر اگما اگم اپارا--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

سبھ دھیاوہِ سبھ دھیاوہِ تُدھ جی ہر سچے سِرجنہارا--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

سبھ جی تُمارے جی تُوں جیا کا داتارا--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ہر دھیاوہو سنتھو جی سبھ دُوکھ وِسارنہارا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ہر آپے ٹھاکر ہر آپے سیوک جی کیا نانک جنت وِچارا--۱--

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

تُوں گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر جی ہر ایکو پُرکھ سمانا--

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

اِک داتے اک بھیکھاری جی سبھ تیرے چوج وِڈانا--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

تُوں آپے داتا آپے بھُگتا جی ہؤ تُدھ بِن اور نہ جانا--

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

تُوں پار‌برہم بےانت بےانت جی تیرے کیا گُن آکھ وکھانا--

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ੍ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

جو سیوہِ جو سیوہِ تُدھ جی جن نانک تِنھ قُربانا--۲--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥

ہر دھیاوہِ ہر دھیاوہِ تُدھ جی سے جن جُگ مہہ سُکھ واسی--

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

سے مُکت سے مُکت بھئے جِنھے ہر دھیایا جیوُ تِن ٹُوٹی جم کی پھاسی--

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

جِن نِربھؤ جِنھ ہر نِربھؤ دھیایا جیوُ تِن کا بھؤ سبھ گواسی--

ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

جِنھے سیویا جِنھے سیویا میرا ہر جیوُ تے ہر ہر رُوپ سماسی--

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

سے دھنّ سے دھنّ جِن ہر دھیایا جیوُ جن نانک تِن بل جاسی--٣--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

تیری بھگت تیری بھگت بھنڈار جی بھرے بےانت بےانتا--

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

تیرے بھگت تیرے بھگت سلاہن تُدھ جی ہر انِک انیک اننتا--

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

تیری انِک تیری انِک کرہِ ہر پُوجا جی تپ تاپہہ جپہہ بےانتا--

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

تیرے انیک تیرے انیک پڑہِ بہو سِمرِت ساست جی کر کِریا کھٹ کرم کرنتا--

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

سے بھگت سے بھگت بھلے جن نانک جی جو بھاوہِ میرے ہر بھگونتا--٤--

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تُوں آد پُرکھ اپرمپر کرتا جی تُدھ جیوڈ اوَر نہ کوئی--

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

تُوں جُگ جُگ ایکو سدا سدا تُوں ایکو جی تُوں نِہچل کرتا سوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

تُدھ آپے بھاوَے سوئی ورتَے جی تُوں آپے کرہِ سو ہوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

تُدھ آپے سرِسٹ سبھ اُپائی جی تُدھ آپے سِرج سبھ گوئی۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥

جن نانک گُن گاوے کرتے کے جی جو سبھسَے کا جانوئی۔۔۵۔۔۲۔۔

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

راگ آسا محلّہ ا چوَپدے گھر ۲۔۔

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥

سُن وڈا آکھے سبھ کوئی۔۔

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥

کیوَڈ وڈا ڈیٹھا ہوئی۔۔

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

قیمت پائے نہ کہیا جائے۔۔

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

کہنَے والے تیرے رہے سمائے۔۔ا۔۔

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

وڈے میرے صاحِبہ گہر گمبھیرا گُنی گہیرا۔۔

ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوئی نہ جانَے تیرا کیتا کیوڈ چیرا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

سبھ سُرتی مِل سُرت کمائی--

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

سبھ قیمت مِل قیمت پائی--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥

گیانی دھیانی گُر گُر ہائی--

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

کہن نہ جائی تیری تِل وڈیائی--٢--

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

سبھ ست سبھ تپ سبھ چنگیائیا--

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥

سِدھا پُرکھا کیا وڈیائیاں--

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

تُدھ وِن سِدھی کِنَے نہ پائیا--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

کرم ملَے ناہی ٹھاک رہائیا--٣--

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥

آکھن والا کیا بیچارا--

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

صِفتی بھرے تیرے بھنڈارا--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

جس تُوں دیہہ تسَے کیا چارہ--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

نانک سچ سوارنہارا--۴--ا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

آکھا جیوا وِسرَے مر جاؤ--

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

آکھن اوُکھا ساچا ناؤ--

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

ساچے نام کی لاگَے بھُوکھ--

ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

تِت بھُوکھَے کھاۓ چلیئہہ دُوکھ--ا--

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

سو کیوُ وِسرَے میری ماۓ--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچا صاحِب ساچَے ناۓ--ا--رہاؤ--

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ساچے نام کی تِل وڈیائی--

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

آکھ تھکے قیمت نہی پائی--

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

جے سبھ مِل کَے آکھن پاہِ--

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

وڈا نہ ہووَے گھاٹ نہ جائے--٢--

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

نہ اوہُ مَرے نہ ہووَے سوگ--

ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥

دیندا رہَے نہ چُوکَے بھوگ--

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

گُن ایہو ہور ناہی کوئے--

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥

نہ کو ہوآ نہ کو ہوئے--٣--

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

جیوَڈ آپ تیوَڈ تیری دات--

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

جِن دِن کر کَے کیتی رات--

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

کھسم وِسارہِ تے کمجات--

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥

نانک ناوَے باجھ سنات--۴--۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥

جے در مانگت کُوک کرے محلّی کھسم سُنے--

ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥

بھاوے دھیرک بھاوے دھکے ایک وڈائی دئے--ا--

ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جانہو جوت نہ پُوچھو جاتی آگے جات نہ ہے--ا--رہاؤ--

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

آپ کرائے آپ کرئے--

ਆਪਿ ਉਲਾਮ੍ਹੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥

آپ اُلامھے چِت دھریے--

ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

جا تُوں کرنہار کرتار--

ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

کیا مُحتاجی کیا سنسار--۲--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

آپ اُپائے آپے دئے--

ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥

آپے دُرمت منہہ کرئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر پرساد وسَے من آئے--

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥

دُکھ انھیرا وِچھو جائے--۳--

ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ساچ پیارا آپ کرئے--

ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥

اوَری کوَ ساچ نہ دئے--

ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥

جے کِسےَ دئے وکھانےَ نانك آگے پُوچھ نہ لئے--۴--۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥

تال مدیرے گھٹ کے گھاٹ--

ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥

دولک دُنیا واجہہ واج--

ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥

نارد ناچے کل کا بھاوَ--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥

جتی ستی کہہ راکھہ پاؤ--ا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

نانک نام وِٹھو قُربان--

ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندھی دُنیا صاحِب جان--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥

گُورُو پاسہو پھِر چیلا کھاۓ--

ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

تام پریت وسَے گھر آۓ--

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥

جے سَوَ ورھیا جیون کھان--

ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥

کھسم پچھانَے سو دِن پروان--۲--

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥

درسن دیکھئیَے دئِیا نہ ہوۓ--

ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

لئے دِتے وِن رہَے نہ کوۓ--

ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥

راجا نیاؤ کرے ہتھ ہوۓ--

ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥

کہَے کھُداِئے نہ مانے کوئے--٣--

ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥

مانس مُورت نانک نام--

ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥

کرنی کُتا در فُرمان--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥

گُر پرساد جانَے مہمان--

ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥

تا کِچھ درگہ پاوَے مان--٤--٤--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ١--

ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥

جَیتا سبد سُرت دھُن تیتی جَیتا رُوپ کایا تیری--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥

تُوں آپے رسنا آپے بسنا اوَر نہ دُوجا کہوَ مائی--١--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥

صاحِب میرا ایکو ہےَ--

ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکو ہےَ بھائی ایکو ہےَ--١--رہاؤ--

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥

آپے مارے آپے چھوڑے آپے لیوَے دۓ--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

آپے ویکھے آپے وِگسَے آپے ندر کرۓ--٢--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو کِچھ کرنا سو کر رہیا اوَر نہ کرنا جائی--

ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

جیسا ورتَے تَیسو کہیۓ سبھ تیری وڈیائی--٣--

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥

کل کلوالی مایا مد میٹھا من متوالہ پیوت رہَے--

ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਂ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥

آپے رُوپ کرے بہو بھانتیں نانکُ بپُڑا ایو کہَے--٤--٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥

واجا مت پکھاوج بھاوٗ--

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ہوۓ انَند سدا من چاوٗ--

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ایہا بھگت ایہو تپ تاوٗ--

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥

اِت رنگ ناچھو رکھ رکھ پاؤ--ا--

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥

پُورے تال جانَے صالاح--

ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہور نچنا کُھسِیا من ماہ--ا--رہاؤ--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥

ست سنتوکھ وجہِ دُئے تال--

ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

پَیری واجا سدا نِہال--

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

راگ ناد نہی دُوجا بھاؤ--

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥

اِت رنگ ناچھو رکھ رکھ پاؤ--۲--

ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥

بھؤ پھَیری ہووَے من چِیت--

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥

بہدیا اُٹھدِیا نیتا نیت--

ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥

لَیٹن لَیٹ جانَے تن سُوآہو--

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥

ات رنگ ناچھو رکھ رکھ پاؤ--۳--

ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥

سِکھ سبھا دِیکھیا کا بھاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

گُرمکھ سُننا ساچا ناؤ--

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥

نانک آکھن وَیرا وَیر--

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥

ات رنگ ناچھو رکھ رکھ پَیر--۴--۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥

پؤن اُپاے دھری سبھ دھرتی جل اگنی کا بندھ کیا--

ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥

اندھلَے دہسِر مُونڈ کٹایا راون مار کیا وڈا بھیا--ا--

ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥

کیا اُپما تیری آکھی جائے--

ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں سربے پُور رہیا لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥

جیی اُپاے جُگت ہتھ کینی کالی نتھ کیا وڈا بھیا--

ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

کِس توُں پُرکھ جورُو کوئن کہیَے سرب نِرنتر رَوِ رہیا--٢--

ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥

نال کُٹنب ساتھ ورداتا برہما بھالن سرِسٹ گیا--

ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥

آگےَ انت نہ پائیو تا کا کنس چھید کیا وڈا بھیا--٣--

ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥

رتن اُپاے دھرے کھیر متھیا ہور بھکھلائے جے اسی کیا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥

کہےَ نانک چھپے کیوُ چھپیا ایکی ایکی ونڈ دِیا--٤--٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥

کرم کرتُوت بیل بِستھاری رام نام پھل ہُوا--

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥

تِس رُوپ نہ ریکھ اناہد واجے سبد نِرنجن کِیا--ا--

ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

کرے وکھیان جانَے جے کوئی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرت پیوَے سوئی--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ੍ਹ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥

جِنھے پِیا سے مست بھیٔے ہےَ تُوٹے بندھن پھاہے--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥

جوتی جوت سمانی بھیتر تا چھوڈے مایا کے لاہے--۲--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥

سرب جَوت رُوپ تیرا دیکھیا سگل بھون تیری مایا--

ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥

رارے رُوپ نِرالم بیٹھا ندر کرے وِچ چھایا--۳--

ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥

بِینا سبد وجاوَے جوگی درسن رُوپ اپارا--

ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥

سبد اناہد سو سہَو راتا نانک کہےَ وِچارا--۴--۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥

مےَ گُن گلا کے سِر بھار--

ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

گلی گلا سِرجنہار--

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥

کھانا پِینا ہسنا باد--

ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥

جب لگ رِدَے نہ آوہِ یاد--ا--

ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

تؤ پرواہ کیہی کیا کیجَے--

ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کِچھ لیجی لیجَے--ا--رہاؤ--

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥

من کی مت متاگل متا--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ ॥

جو کِچھ بولیئے سبھ کھتو کھتا--

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کیا مُہو لَے کیچَے ارداس--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥

پاپ پُنّ دُئے ساکھی پاس--۲--

ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥

جیسا تُوں کرِہ تَیسا کو ہوئے--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تُجھ بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥

جیہی تُوں مت دیہہ تیہی کو پاوَے--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥

تُدھ آپے بھاوے تِوَے چلاوَے--٣--

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥

راگ رتن پرِیا پروار--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥

تِس وِچ اُپجَے امرت سار--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥

نانک کرتے کا اِیہو دھن مال--

ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥

جے کو بوجھَے ایہو بیچار--٤--٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥

کر کرِپا اپنے گھر آیا تا مِل سکھِیا کاج رچایا--

ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥

کھیل دیکھ من اند بھیا سَہو وِیاہن آیا--ا--

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گاوہو گاوہو کامنی بِبیک بیچار--

ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہمرَے گھر آیا جگجیون بھتار--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥

گُورُو دُوارے ہمرا وِیاہو جے ہوآ جاں سَہو مِلیا تاں جانِیا--

ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥

تِہو لوکا مہہ سبد رِویا ہےَ آپ گیا من مانیا--۲--

ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥

آپنا کارج آپ سوارے ہورن کارج نہ ہوئی--

ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥

جِت کارج ست سنتوکھ دئِیا دھرم ہےَ گُرمُکھ بوجھَے کوئی--۳--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

بھنت نانک سبھنا کا پِر ایکو سوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥

جِس نو ندر کرے سا سوہاگن ہوئے--۴--۱۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گِرہُ بن سمسر سہج سُبھائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥

دُرمت گت بھئی کیرت ٹھائے--

ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥

سچ پوڑی ساچوُ مُکھ ناںوُ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥

ستگور سَیو پائے نِج تھاوُ--ا--

ਮਨ ਚੂਰੇ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥

من چُورے کھٹ درسن جان--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب جوت پُورن بھگوان--ا--رہاوُ--

ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥

اِدھک تِیاس بھَیکھ بہو کرَے--

ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥

دُکھ بِکھیا سُکھ تن پرہرَے--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥

کام کرودھ انتر دھن ہِرَے--

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥

دُبدھا چھوڈ نام نِسترَے--۲--

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥

صِفت سلاہن سہج انَند--

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

سکھا سَین پریم گوبِند--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

آپے کرے آپے بکھسِند--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥

تن من ہر پہہ آگےَ جِند--٣--

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥

جھُوٹھ وِکار مہا دُکھ دیہہ--

ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥

بھیَکھ ورن دیسہِ سبھ کھیہہ--

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جو اُپجےَ سو آوےَ جائے--

ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥

نانک استھِر نام رجائے--٤--١١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥

ایکو سرور کمل انُوپ--

ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥

سدا بِگاسےَ پرمل رُوپ--

ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥

اُوجل موتی چُوگہِ ہنس--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥

سرب کلا جگدیسَے انس--ا--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥

جو دیسَے سو اُپجَے بِنسے--

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن جل سَرور کمل نہ دیسَے--ا--رہاؤ--

ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥

بِرلا بوجھَے پاوَے بھید--

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥

ساکھا تین کہَے نِت بید--

ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ناد بِند کی سُرت سمائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥

ستگور سَیو پرم پد پائے--۲--

ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥

مُکتو راتو رنگ روانتوٗ--

ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥

راجن راج سدا بِگسانتوٗ--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

جِس توُں راکھہ کرِپا دھار--

ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥

بُوڈت پاہن تارہِ تار--٣--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥

ترِبھوَن مہہ جوت ترِبھوَن مہہ جانیا--

ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥

اُلٹ بھئی گھر گھر مہہ آنیا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اہنِس بھگت کرے لِو لائے--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥

نانک تِن کےَ لاگےَ پائے--٤--١٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ١--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥

گُرمت ساچی ہُجت دُور--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥

بہت سِیانپ لاگے دھُور--

ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥

لاگی مَیل مِٹے سچ نائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

گُر پرساد رہَے لِو لائے--١--

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ہےَ حجُور حاجر ارداس--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکھ سُکھ ساچ کرتے پرَبھ پاس--ا--رہاوُ--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

کُوڑ کماوے آوے جاوے--

ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

کہن کتھن وارا نہی آوےَ--

ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥

کیا دیکھا سُوجھ بُوجھ نہ پاوے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

بِن ناوے من ترِپت نہ آوےَ--٢--

ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥

جو جنمے سے روگ ویاپے--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥

ہوَمےَ مایا دُوکھ سنتاپے--

ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥

سے جن باچے جو پرَبھ راکھے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥

ستگور سَیو امرِت رس چاکھے--٣--

ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥

چلتوَ من راکھَے امرِت چاکھَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥

ستگور سیوَ امرِت سبد بھاکھَے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥

ساچے سبد مُکت گت پائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥

نانک وِچھوہ آپ گوائے--۴--۱۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥

جو تِن کیا سو سچ تھِیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

امرِت نام ستگور دیا--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥

ہِردَے نام ناہی من بھنگ--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥

اندِن نال پیارے سنگ--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ہر جیوَ راکھو اپنی سرنائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی ہر رس پایا نام پدارتھ نوُ ندِھ پائی--ا--رہاؤ--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

کرم دھرم سچ ساچا ناوٗ--

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

تا کےَ صد بلہارے جاوٗ--

ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جو ہر راتے سے جن پروان--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥

تِن کی سنگت پرم نِدھان--۲--

ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥

ہر ور جِن پایا دھن ناری--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ہر سِیوُ راتی سبد ویچاری--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥

آپ ترَے سنگت کُل تارَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥

ستگور سَیو تت ویچارَے--۳--

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

ہمری جات پت سچ ناوٗ--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥

کرم دھرم سنجم ست بھاؤ--

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥

نانک بکھسے پُوچھ نہ ہوئے--

ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥

دُوجا میٹے ایکو سوئے--۴--۱۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥

اِک آوہِ اِک جاوہِ آئی--

ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥

اِک ہر راتے رہہ سمائی--

ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

اِک دھرن گگن مہہ ٹھوَر نہ پاوہِ--

ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥

سے کرمہین ہر نام نہ دھیاوہِ--ا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥

گُر پُورے تے گت مِت پائی--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایوہ سنسار بِکھ وت ات بھوٴجل گُر سبدی ہر پار لنگھائی--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥

جِنھے کوَ آپ لئے پرَبھ میل--

ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥

تِن کوَ کال نہ ساکے پیَل--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

گُرمکھ نِرمل رہہ پیارے--

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥

جیوَ جل امبھ اُوپر کمل نِرارے--٢--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥

بُرا بھلا کہو کِس نو کہیَۓ--

ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥

دیسَے برہم گُرمکھ سچ لہیَۓ--

ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اکتھ کتھوَ گُرمت ویچار--

ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥

مِل گُر سنگت پاووَ پار--٣--

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥

ساست بید سِمرِت بہو بھَید--

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥

اٹھسٹھ مجن ہر رس رَید--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

گُرمکھ نِرمل مَیل نہ لاگَے--

ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥

نانک ہِردَے نام وڈے دھُر بھاگَے--۴--۱۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۱--

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

نِو نِو پائے لگوُ گُر اپنے آتم رام نِہارِیا--

ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥

کرت بیچار ہِردَے ہر رَویا ہِردَے دیکھ بیچارِیا--۱--

ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

بولہو رام کرے نِستارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد رتن ہر لابھَے مِٹے اگیان ہوئے اُجیارا--۱--رہاؤ--

ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

رَونی روَے بندھن نہی توُٹہِ وِچ ہوُمَے بھرم نہ جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥

ستگور مِلَے ت ہوُمَے توُٹَے تا کو لیکھَے پائی--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر نام بھگت پِرئے پریتم سُکھ ساگر اُر دھارے--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

بھگت وچھل جگجیون داتا مت گُرمت ہر نِستارے--٣--

ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥

من سِیوُ جُوجھ مَرے پرَبھ پائے منسا منہہ سمائے--

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥

نانک کرِپا کرے جگجیون سہج بھائے لِو لائے--٤--١٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ١--

ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥

کِس کوُ کہہ سُناوہِ کِس کوُ کِس سمجھاوہِ سمجھ رہے--

ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥

کِسےَ پڑاوہِ پڑ گُن بوجھے ستگور سبد سنتوکھ رہے--١--

ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

ایسا گُرمت رمت سریرا--

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جھج میرے من گہر گمبھیرا--١--رہاوُ--

ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥

انت ترنگ بھگت ہر رنگا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥

اندِن سُوچے ہر گُن سنگا--

ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥

مِتھیا جنم ساقط سنسارا--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥

رام بھگت جن رہے نِرارا--۲--

ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

سُوچی کایا ہر گُن گایا--

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

آتم چِین رہے لِو لایا--

ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥

آد اپار اپرمپر ہیرا--

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥

لال رتا میرا من دھِیرا--۳--

ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥

کتھنی کہہ کہہ سے مُوئے--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥

سو پرَبھ دُور ناہی پرَبھ تُوں ہےَ--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥

سبھ جگ دیکھیا مایا چھایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥

نانک گُرمت نام دھیایا--۴--۱۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥

آسا محلّہ ۱ تِتُکا--

ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥

کوئی بھیکھک بھیکھیا کھائِے--

ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

کوئی راجا رہیا سمائے--

ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥

کِس ہی مان کسےَ اپمان--

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥

ڈھاہِ اُسارے دھرے دھیان--

ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تُجھ تے وڈا ناہی کوئے--

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥

کِس ویکھالی چنگا ہوئے--ا--

ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

مےَ تاں نام تیرا آدھار--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں داتا کرنہار کرتار--ا--رہاؤ--

ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥

واٹ نہ پاوؤ وِیگا جاؤ--

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

درگہ بَیسن ناہی تھاوٗ--

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥

من کا اندھُلا مایا کا بندھ--

ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥

کھِین کھراب ہووے نِت کندھ--

ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥

کھان جِیون کی بہتی آس--

ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥

لیکھَے تیرَے ساس گِراس--٢--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥

اہنِس اندھُلے دیپک دئے--

ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥

بھوٗجل ڈُوبت چِنت کرئے--

ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥

کہہ سُنہہ جو مانہِہ ناوٗ--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥

ہوٗ بلہارے تا کےَ جاوٗ--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

نانک ایک کہے ارداس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥

جیوُ پِنڈُ سبھُ تیرَے پاس--٣--

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

جاں تُوں دیہہ جپی تیرا ناوُ--

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥

درگہہ بَیسن ہووَے تھاوُ--

ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥

جاں تُدھ بھاوَے تا دُرمت جائۓ--

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥

گیان رتن من وسَے آئۓ--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ندر کرے تا ستگور مِلَے--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥

پرنوِت نانک بھَوجل ترَے--٤--١٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ١ پنچپدے--

ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥

دُدھ بِن دھَین پنکھ بِن پنکھی جل بِن اُتبھُج کام ناہی--

ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

کیا سُلطان سلام وِہُونا اندھی کوٹھی تیرا نام ناہی--١--

ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥

کی وِسرہِ دُکھ بہُتا لاگَے--

ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکھ لاگَے تُوں وِسر ناہی--ا--رہاوُ--

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥

اکھی اندھ جیبھ رس ناہی کنّی پوَن نہ واجَے--

ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥

چرنی چلَے پجُوتا آگَے وِن سیوا پھل لاگے--٢--

ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥

اکھر بِرکھ باگ بھُئے چوکھی سِنچِت بھاوُ کریہی--

ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥

سبھنا پھل لاگَے نام ایکو بِن کرما کَیسے لیہی--٣--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥

جیتے جی تیتے سبھ تیرے وِن سیوا پھل کِسَے ناہی--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥

دُکھ سُکھ بھانا تیرا ہووَے وِن ناوَے جیوُ رہَے ناہی--٤--

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥

مت وِچ مرن جیون ہور کَیسا جا جیِوا تاں جُگت ناہی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥

کہَے نانک جیوالے جیا جہ بھاوے تہ راکھ تُہی--٥--١٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا۔۔

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥

کایا برہما من ہےَ دھوتی۔۔

ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥

گیان جنیوُ دھیان کُسپاتی۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥

ہر نامہ جس جاچوُ ناوُ۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥

گُر پرسادی برہم سماوُ۔۔ا۔۔

ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

پانڈے ایسا برہم بیچار۔۔

ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نامے سُچ نامو پڑوُ نامے چج آچار۔۔ا۔۔رہاوُ۔۔

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

باہر جنیوُ جچر جوت ہےَ نال۔۔

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

دھوتی ٹِکا نام سمال۔۔

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥

اَیتھے اوتھے نِبہی نال۔۔

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥

وِن ناوَے ہور کرم نہ بھال--٢--

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥

پُوجا پریم مایا پرجال--

ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

ایکو ویکھو اوَر نہ بھال--

ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥

چینھَے تت گگن دس دُوار--

ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥

ہر مُکھ پاٹھ پڑے بیچار--٣--

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

بھوجن بھاوَ بھرم بھوَ بھاگَے--

ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

پاہرُوئرا چھب چور نہ لاگَے--

ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥

تِلک لِلاٹ جانَے پرَبھ ایک--

ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥

بوجھَے برہم انتر بِبیک--٤--

ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥

آچاری نہی جیتیا جائے--

ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥

پاٹھ پڑَے نہی قیمت پائے--

ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اسٹ دسی چھو بھَید نہ پایا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥

نانک ستگور برہم دِکھایا--۵--۲۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥

سَیوک داس بھگت جن سوئی--

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

ٹھاکُر کا داس گُرمکھ ہوئی--

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

جِن سِر ساجی تِن پھُن گوئی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوئی--ا--

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ساچ نام گُر سبد ویچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ساچے ساچَے دربار--ا--رہاؤ--

ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

سچا عرج سچّی ارداس--

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥

محلّی کھسم سُنے ساباس--

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥

سچَے تخت بلاوَے سوئے--

ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

دے وڈیائی کرے س ہوئے--٢--

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥

تیرا تان تُوہَے دیبان--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

گُر کا سبد سچ نیسان--

ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

منّے حکم س پرگٹ جائے--

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥

سچ نیسانَے ٹھاک نہ پائے--٣--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥

پنڈت پڑہِ وکھانہہ وید--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥

انتر وسط نہ جانہِ بھید--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥

گُر بِن سوجھی بُوجھ نہ ہوئے--

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥

ساچا رَوِ رہیا پرَبھ سوئے--۴--

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

کیا ہؤ آکھا آکھ وکھانی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥

تُوں آپے جانہِ سرب وِڈانی--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

نانک ایکو در دیبان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥

گُرمکھ ساچ تہا گُدران--۵--۲۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

کاچی گاگر دیہہ دُہیلی اُپجَے بِنسے دُکھ پائی--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

ایوہ جگ ساگر دُتر کیوُ تریَئے بِن ہر گُر پار نہ پائی--ا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥

تُجھ بِن اوَر نہ کوئی میرے پیارے تُجھ بِن اوَر نہ کوئے ہرے--

ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سربی رنگی رُوپی تُوںہَے تِس بکھسے جِس ندر کرے--ا--رہاؤ--

ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥

ساس بُری گھر واس نہ دیوَے پِر سِیُو مِلن نہ دئے بُری--

ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥

سکھی ساجنی کے ہؤ چرن سریوؤ ہر گُر کِرپا تے ندر دھری--۲--

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥

آپ بیچار مار من دیکھیا تُم سا میت نہ اوَر کوئی--

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥

جیُو تُوں راکھہ تِو ہی رہنا دُکھ سُکھ دیوہِ کرہِ سوئی--۳--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥

آسا منسا دوؤ بِناست ترِہو گُن آس نِراس بھئی--

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥

تُریاوستھا گُرمُکھ پائیَے سنت سبھا کی اوٹ لہی--۴--

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

گیان دھیان سگلے سبھ جپ تپ جِس ہر ہِردَے الکھ ابھیوا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥

نانک رام نام من راتا گُرمت پائے سہج سیوا--۵--۲۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ا پنچپدے--

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥

موہ کُٹنب موہ سبھ کار--

ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥

موہ تُم تجہو سگل وَیکار--ا--

ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਬੀਰ ॥

موہ عر بھرم تجہو تُمھ بِیر--

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ نام رِدے روَے سریر--ا--رہاؤ--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

سچ نام جا نَو نِدھ پائی--

ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥

رووَے پُوت نہ کلپَے مائی--۲--

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ایت موہِ ڈُوبا سنسار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥

گُرمکھ کوئی اُترَے پار--۳--

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ایت موہِ پھِر جونی پاہِ--

ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

موہے لاگا جم پُر جاہے--۴--

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥

گُر دیکھیا لے جپ تپ کماہے--

ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥

نہ موہ تُوٹَے نہ تھائے پاہِ--۵--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥

ندر کرے تا ایہو موہ جائے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥

نانک ہر سِیوُ رہَے سمائے--٦--۲۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥

آپ کرے سچ الکھ اپار--

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ہوُ پاپی تُوں بکھسنہار--ا--

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥

تیرا بھانا سبھ کِچھ ہووَے--

ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منہٹھ کیچےَ انت وِگووَے--ا--رہاوُ--

ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥

منمکھ کی مت کُوڑ ویاپی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥

بِن ہر سِمرن پاپ سنتاپی--۲--

ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥

دُرمت تِیاگ لاہا کِچھ لیہو--

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥

جو اُپجَے سو الکھ ابھیہو--۳--

ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥

ایسا ہمرا سکھا سہائی--

ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥

گُر ہر مِلیا بھگت درِڑائی--۴--

ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥

سگلی سئودیں توٹا آوے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥

نانک رام نام من بھاوے--۵--۲۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۱ چئوپدے--

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

وِدیا ویچاری تاں پراُپکاری--

ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥

جاں پنچ راسی تاں تیرتھ واسی--۱--

ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥

گھنُگھرو واجَے جے من لاگَے۔۔

ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تؤ جم کہا کرے مو سِیوٗ آگےَ۔۔ا۔۔رہاوٗ۔۔

ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

آس نِراسی توٗ سنِیاسی۔۔

ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥

جاں جت جوگی تاں کایا بھوگی۔۔۲۔۔

ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥

دئیا دِگمبر دیہہ بیچاری۔۔

ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥

آپ مَرے اوَرا نہ ماری۔۔۳۔۔

ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ایک تُو ہور ویَس بہتیرے۔۔

ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥

نانک جانَے چوج نہ تیرے۔۔۴۔۔۲۵۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا۔۔

ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥

ایک نہ بھرِیا گُن کر دھووا۔۔

ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥

میرا سَہو جاگے ہوَ نِس بھر سووا--ا--

ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥

ایوَ کیوَ کنت پیاری ہووا--

ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سَہو جاگے ہوَ نِس بھر سووا--ا--رہاؤ--

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥

آس پیاسی سیجے آوا--

ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥

آگے سہہ بھاوا کِ نہ بھاوا--۲--

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥

کیا جانا کیا ہوئگا ری مائی--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر درسن بِن رہن نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥

پریم نہ چاکھیا میری تِس نہ بُجھانی--

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥

گیا سو جوبن دھن پچھتانی--۳--

ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥

اجے سو جاگوَ آس پیاسی--

ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئیلے اُداسی رہؤ نِراسی--ا--رہاؤ--

ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ہؤمَے کھوئِ کرے سیگار--

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥

تؤ کامن سیجَے روَے بھتار--۴--

ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

تؤ نانك کنتَے من بھاوے--

ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥

چھوڑ وڈائی اپنے کھسم سماوے--ا--رہاؤ--۲٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥

پیوکڑے دھن کھری ایانی--

ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥

تِس سہہ کی مَے سار نہ جانی--ا--

ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

سَہو میرا ایك دُوجا نہی کوئی--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ندر کرے میلاوا ہوئی--ا--رہاؤ--

ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ساہُرڑے دھن ساچ پچھانیا--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥

سہج سُبھائِ اپنا پِر جانیا--۲--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

گُر پرسادی ایسی مت آوے--

ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥

تاں کامن کنتَے من بھاوے--۳--

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

کہت نانک بھَے بھاوَ کا کرے سیگار--

ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥

صد ہی سیجَے روَے بھتار--۴--۲۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥

نہ کِس کا پُوت نہ کِس کی مائی--

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥

جھُوٹھے موہِ بھرم بھُلائی--ا--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥

میرے صاحِب ہؤ کیتا تیرا--

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاں توُں دیہہ جپی ناؤ تیرا--ا--رہاؤ--

ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥

بہُتے اوُگن کُوکےَ کوئی--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥

جا تِس بھاوے بکھسے سوئی--٢--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥

گُر پرسادی دُرمت کھوئی--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥

جہ دیکھا تہ ایکو سوئی--٣--

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

کہت نانك ایسی مت آوےَ--

ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥

تاں کو سچے سچ سماوَے--٤--٢٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ا دُپدے--

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

تِت سرورڑے بھئیلے نِواسا پانی پاوك تِنہہ کیا--

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

پنکج موہ پگ نہی چالےَ ہم دیکھا تہ دُوبیالے--ا--

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

من ایک نہ چیتس مُوڑ منا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرت تیرے گُن گلیا--ا--رہاؤ--

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

نہ ہؤ جتی ستی نہی پڑیا مُورکھ مُگدھا جنم بھیا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥

پرنوِت نانک تِنھ کی سرنا جِنھ تُوں ناہی ویسریا--۲--۲۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

چھِ گھر چھِ گُر چھِ اُپدیس--

ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

گُر گُر ایکو ویس انیک--ا--

ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

جَے گھر کرتے کیرت ہوئے--

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو گھر راکھ وڈائی توہِ--ا--رہاؤ--

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥

وِسُئے چسِیا گھڑیا پہرا تھِتی واری ماہو بھیا--

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

سُورج ایکو رُت انیک--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥

نانک کرتے کے کیتے ویس--۲--۳۰--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا گھر ۳ محلّہ ا--

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥

لکھ لسکر لکھ واجے نیجے لکھ اُٹھ کرہِ سلام--

ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥

لکھا اُپر فُرمائس تیری لکھ اُٹھ راکھہ مان--

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥

جاں پت لیکھَے نہ پوَے تاں سبھ نِراپھل کام--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥

ہر کے نام بِنا جگ دھندھا--

ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے بہتا سمجھائیے بھولا بھی سو اندھو اندھا--ا--رہاؤ--

ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥

لکھ کھٹیئہِ لکھ سنجیئہِ کھاجہِ لکھ آوہِ لکھ جاہِ--

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

جاں پت لیکھے نہ پوَے تاں جیا کِتّھے پھِر پاہِ--۲--

ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥

لکھ ساست سمجھاونی لکھ پنڈت پڑہِ پُران--

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣ ॥੩॥

جاں پت لیکھے نہ پوَے تاں سبھے کُپروان--۳--

ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

سچ نام پت اُو پجے کرم نام کرتار--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥

اہنس ہِردَے جے وسَے نانک ندری پار--۴--۱--۳۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۱--

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥

دِیوا میرا ایک نام دُکھ وِچ پایا تیل--

ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥

اُن چانن اوہُ سوکھِیا چُوکا جم سِیوُ میل--۱--

ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥

لوکا مت کو پھکڑ پائے--

ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لکھ مڑیا کر ایکٹھے ایک رتی لے بھاہِ--۱--رہاؤ--

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

پِنڈ پتل میری کیسو کِریا سچ نام کرتار--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

ایتھے اوتھے آگے پاچھے ایوہ میرا آدھار--۲--

ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥

گنگ بنارس صِفت تُماری ناوے آتم راؤ--

ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥

سچا ناون تاں تھیئے جاں اہنِس لاگے بھاؤ--۳--

ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥

اِک لوکی ہور چھمچھری براہمن وٹ پِنڈ کھائِے--

ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

نانک پِنڈ بکھسیس کا کبھوں نِکھُوٹس ناہِ--۴--۲--۳۲--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਮਹਲਾ ੧

آسا گھر ۴ محلّہ ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥

دیوتیا درسن کے تائی دُوکھ بھُوکھ تیرتھ کیئے--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥

جوگی جتی جُگت مہہ رہتے کر کر بھگوے بھیکھ بھیئے--۱--

ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥

تو کارن صاحِبہ رنگ رتے۔۔

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے نام انیکا رُوپ اننتا کہن نہ جاہی تیرے گُن کیتے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥

در گھر محلّہ ہستی گھوڑے چھوڑ وِلائت دیس گئے۔۔

ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥

پیر پیکامبر سالِک صادِق چھوڑی دُنیا تھائے پئے۔۔۲۔۔

ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥

صاد سہج سُکھ رس کس تجیئلے کاپڑ چھوڈے چمڑ لیئے۔۔

ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥

دُکھیئے دردوند در تیرَے نام رتے درویس بھیٔے۔۔۳۔۔

ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥

کھلڑی کھپری لکڑی چمڑی سِکھا سُوت دھوتی کینھی۔۔

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥

تُوں صاحِب ہوٗ سانگی تیرا پرنوَے نانک جات کیَسی۔۔۴۔۔۱۔۔۳۳۔۔

ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੧

آسا گھر ۵ محلّہ ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥

بھیتر پنچ گُپت من واسے--

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥

تھِر نہ رہہ جیسے بھَوہِ اُداسے--ا--

ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥

من میرا دیال سیتی تھِر نہ رہَے--

ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوبھی کپٹی پاپی پاکھنڈی مایا اِدھک لگَے--ا--رہاؤ--

ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥

پھُول مالا گل پہرؤگی ہارو--

ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥

ملیَگا پریتم تب کرؤگی سیگارو--٢--

ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥

پنچ سکھی ہم ایک بھتارو--

ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥

پیڈ لگی ہےَ جیئڑا چالنہارو--٣--

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥

پنچ سکھی مِل رُدن کریہا--

ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ساہو پجُوتا پرنوِت نانک لیکھا دیہا--٤--ا--٣٤--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا گھر ٦ محلّہ ا--

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥

من موتی جے گہنا ہووَے پوَن ہووَے سُوت دھاری--

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

کھِما سیگار کامن تن پہرَے راوَے لال پیاری--ا--

ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥

لال بہو گُن کامن موہی--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے گُن ہوہِ نہ اوَری--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥

ہر ہر ہار کنٹھ لے پہرَے دامودر دنت لیئی--

ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥

کر کر کرتا کنگن پہرَے اِن بِدھ چِت دھریئی--٢--

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥

مدھُسُودن کر مُندری پہرَے پرمیسر پٹ لیئی--

ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥

دھیرج دھڑی بندھاوے کامن سریرنگ سُرمہ دیئی--٣--

ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥

من مندر جے دیپک جالے کایا سیج کریئی--

ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥

گیان راوٗ جب سیجے آوے ت نانک بھوگ کریئی--۴--ا--۳۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥

کیِتا ہووَے کرے کرایا تِس کیا کہیَۓ بھائی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥

جو کِچھ کرنا سو کر رہیا کیِتے کیا چتُرائی--ا--

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥

تیرا حُکم بھلا تُدھ بھاوے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نانک تا کوٗ ملَے وڈائی ساچے نام سماوے--ا--رہاوٗ--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥

کِرت پیا پروانا لِکھیا باہُڑ حکم نہ ہوئی--

ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥

جَیسا لِکھیا تَیسا پڑیا مَیٹ نہ سکَے کوئی--۲--

ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥

جے کو درگہ بہتا بولَے ناوٗ پوَے باجاری--

ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥

سطرنج باجی پکےَ ناہی کچی آوے ساری--۳--

ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥

نہ کو پڑیا پنڈت بینا نہ کو مُورکھ مندا--

ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥

بندی اندر صِفت کرائے تا کوُ کہیئے بندہ--۴--۲--۳۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥

گُر کا سبد منےَ مہہ مُندرا کھِنتھا کھِما ہڈھاوَوُ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥

جو کِچھ کرَے بھلا کر مانوُ سہج جوگ نِدھ پاووُ--ا--

ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥

بابا جُگتا جیوُ جُگہ جُگ جوگی پرم تنت مہہ جوگں--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت نام نِرنجن پایا گیان کایا رس بھوگں--ا--رہاوُ--

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥

سِو نگری مہہ آسن بَیسوُ کلپ تیاگی بادں--

ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥

سِنگی سبد سدا دھُن سوہَے اہنِس پُورَے نادں--۲--

ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥

پت وچار گیان مت ڈنڈا ورتمان ببھوت۔۔

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥

ہر کیرت رہراس ہماری گُرمکھ پنتھ اتیتں۔۔۳۔۔

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥

سگلی جوت ہماری سمِیا نانا ورن انیکں۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

کہو نانک سُن بھرتھر جوگی پاربرہم لِو ایکں۔۔۴۔۔۳۔۔۳۷۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا۔۔

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥

گُڑ کر گیان دھیان کر دھاوے کر کرنی کس پائیے۔۔

ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥

بھاٹھی بھوَن پریم کا پوچا اِت رس امِیو چُوائیے۔۔ا۔۔

ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥

بابا من متوارو نام رس پیوَے سہج رنگ رچ رہیا۔۔

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس بنی پریم لِو لاگی سبد اناہد گہیا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

پُورا ساچ پیالہ سہجے تِسہ پیائے جا کوُ ندر کرے۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥

امرِت کا واپاری ہووَے کیا مد چھُوچھَے بھاوُ دھرے--٢--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥

گُر کی ساکھی امرِت بانی پِیوت ہی پروان بھیا--

ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥

در درسن کا پریتم ہووَے مُکت بیکنٹھَے کرَے کیا--٣--

ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥

صِفتی رتا صد بیراگی جُوئے جنم نہ ہارَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥

کہونانک سُن بھرتھر جوگی کھِیوا امرِت دھارَے--٤--٤--٣٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥

کھُراسان کھسمانا کیا ہِندُستان ڈرائیا--

ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥

آپے دوس نہ دیئی کرتا جم کر مُگل چڑایا--

ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

ایتی مار پئی کرلانے تَیں کی درد نہ آیا--ا--

ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

کرتا تُوں سبھنا کا سوئی--

ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے سکتا سکتے کوُ مارے تا من روس نہ ہوئی--ا--رہاؤ--

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥

سکتا سیہہ مارے پَے وگَے کھسمےَ سا پُرسائی--

ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥

رتن وِگاڑ وِگوئے کُتی مُویا سار نہ کائی--

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

آپے جوڑ وِچھوڑے آپے ویکھ تیری وڈیائی--۲--

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

جے کو ناوُ دھرائے وڈا صاد کرے من بھانے--

ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥

کھسمےَ ندری کیڑا آوےَ جیتے چُگےَ دانے--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

مر مر جیوَے تا کِچھ پائے نانک نام وکھانے--۳--۵--۳۹--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੩

راگ آسا گھر ۲ محلّہ ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥

ہر درسن پاوَے وڈبھاگ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥

گُر کےَ سبد سچےَ بَیراگ۔۔

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥

کھٹ درسن ورتےَ ورتارا۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥

گُر کا درسن اگم اپارا۔۔ا۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

گُر کےَ درسن مکت گت ہوئے۔۔

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچا آپ وسَے من سوئے۔۔ا۔۔رہاوَ۔۔

ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

گُر درسن اُدھرَے سنسارا۔۔

ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥

جے کو لائے بھاوَ پیارا۔۔

ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

بھاوَ پیارا لائے وِرلا کوئے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر کےَ درسن سدا سُکھ ہوئے۔۔۲۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُر کےَ درسن موکھ دُوار۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ستگور سیوَے پروار سادھار--

ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥

نِگُرے کوُ گت کائی ناہی--

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥

اوَگن مُٹھے چوٹا کھاہی--٣--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

گُر کےَ سبد سُکھ سانت سریر--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥

گُرمُکھ تا کوُ لگَے نہ پیِر--

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جمکال تِس نیڑ نہ آوےَ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥

نانک گُرمُکھ ساچ سماوے--۴--١--۴٠--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سبد مُوآ وِچھوہ آپ گوَایے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

ستگور سیوے تِل نہ تمائے--

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

نِربھوَ داتا سدا من ہوئے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥

سچی بانی پائے بھاگ کوئے--ا--

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥

گُن سنگرہُ وِچھوہ اوَگُن جاہے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر کےَ سبد سماہے--ا--رہاؤ--

ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥

گُنا کا گاہک ہووَے سو گُن جانَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

امرِت سبد نام وکھانَے--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥

ساچی بانی سُوچا ہوئے--

ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

گُن تے نام پراپت ہوئے--۲--

ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥

گُن امولک پائے نہ جاہِ--

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥

من نِرمل ساچے سبد سماہِ--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سے وڈبھاگی جِنھ نام دھیایا--

ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥

سدا گُنداتا منّ وسایا--٣--

ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جو گُن سنگرہےَ تِنھ بلہارَے جاوُ--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

در ساچےَ ساچے گُن گاوُ--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

آپے دیوَے سہج سُبھائِے--

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥

نانک قیمت کہن نہ جائِے--٤--٢--٤١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور وِچ وڈی وڈیائی--

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

چِری وِچھُنے میل مِلائی--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے میلے میل مِلائے--

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥

آپنی قیمت آپے پائے--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ہر کی قیمت کِن بِدھ ہوئے--

ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر اپرمپر اگم اگوچر گُر کےَ سبد مِلَے جن کوئے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

گُرمکھ قیمت جانَے کوئے--

ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

وِرلے کرم پراپت ہوئے--

ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥

اُوچی بانی اُوچا ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥

گُرمکھ سبد وکھانَے کوئے--٢--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥

وِن ناوَے دُکھ درد سریر--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥

ستگور بھیٹے تا اُترَے پیِر--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥

بِن گُر بھیٹے دُکھ کمائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

منمکھ بہتی ملَے سجائے--٣--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥

ہر کا نام میٹھا ات رس ہوئے--

ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥

پیوت رہَے پیائے سوئے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥

گُر کِرپا تے ہر رس پائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥

نانک نام رتے گت پائے--٤--٣--٤٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥

میرا پرَبھ ساچا گہر گمبھیر--

ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

سَیوت ہی سُکھ سانت سریر--

ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سبد ترے جن سہج سُبھائے--

ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥

تِن کَے ہم صد لاگہ پائے--١--

ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

جو من راتے ہر رنگ لائے--

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِن کا جنم مرن دُکھ لاتھا تے ہر درگہ مِلے سُبھائے--ا--رہاؤ--

ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥

سبد چاکھَے ساچا صاد پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ہر پرَبھ سدا رہیا بھرپُور--

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥

آپے نیڑَے آپے دُور--۲--

ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

آکھن آکھے بکَے سبھ کوئے--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥

آپے بکھس مِلائے سوئے--

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

کرنَے کتھن نہ پایا جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

گُر پرساد وسَے من آئے--۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

گُرمکھ وِچہو آپ گوَاۓ--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥

ہر رنگ راتے موہ چُکاۓ--

ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥

ات نِرمل گُر سبد ویچار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥

نانک نام سوارنہار--۴--۴--۴۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

دُوجے بھاۓ لگے دُکھ پایا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

بِن سبدَے بِرتھا جنم گوَایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ستگور سیوَے سوجھی ہوۓ--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

دُوجے بھاۓ نہ لاگَے کوۓ--ا--

ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

مُول لاگے سے جن پروان--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن رام نام جپ ہِردَے گُر سبدی ہر ایکو جان--ا--رہاؤ--

ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥

ڈالی لاگَے نِہپھل جائے--

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥

اندھیں کمّی اندھ سجائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

منمکھ اندھا ٹھوُر نہ پائے--

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥

بِسٹا کا کیڑا بِسٹا ماہِ پچائے--۲--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

گُر کی سیوا سدا سُکھ پائے--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

سنتسنگت مِل ہر گُن گائے--

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

نامے نام کرے ویچار--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥

آپ ترَے کُل اُدھرنہار--۳--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥

گُر کی بانی نام وجائے--

ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

نانک محل سبد گھر پائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥

گُرمت ست سر ہر جل نایا--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥

دُرمت میل سبھ دُرت گوایا--۴--۵--۴۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥

منمُکھ مرہِ مر مرن وِگاڑہِ--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥

دُوجے بھائے آتم سنگھارہِ--

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥

میرا میرا کر کر وِگُوتا--

ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥

آتم نہ چینھے بھرمَے وِچ سُوتا--ا--

ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

مر مُویا سبدے مر جائے--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُستت نِندا گُر سم جانائی اِس جُگ مہہ لاہا ہر جپ لَے جائے--ا--رہاؤ--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥

نام وِہُون گربھ گل جائے--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥

بِرتھا جنم دُوجے لوبھائے--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥

نام بِہُونی دُکھ جلَے سبائی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

ستگور پُورَے بُوجھ بُجھائی--٢--

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

من چنچل بہو چوٹا کھائے--

ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

ایتھو چھُڑکیا ٹھوَر نہ پائے--

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥

گربھ جون وِسٹا کا واس--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

تِت گھر منمکھ کرے نِواس--٣--

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

اپنے ستگور کوُ سدا بل جائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

گُرمکھ جوتی جوت مِلائی--

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

نِرمل بانی نِج گھر واسا--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥

نانک ہئُمَے مارے سدا اُداسا--۴--٦--۴۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥

لالَے آپنی جات گوائی--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

تن من ارپے ستگور سرنائی--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہِردَے نام وڈی وڈیائی--

ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥

سدا پریتم پرَبھ ہوئے سکھائی--ا--

ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥

سو لالا جیوَت مَرے--

ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سوگ ہرکھ دُئے سم کر جانَے گُر پرسادی سبد اُدھرَے--ا--رہاؤ--

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥

کرنی کار دھُرہو فُرمائی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

بِن سبدَے کو تھائے نہ پائی--

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

کرنی کیرت نام وسائی--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥

آپے دیوَے ڈھِل نہ پائی--٢--

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

منمکھ بھرم بھُلَے سنسار--

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥

بِن راسی کُوڑا کرے واپار--

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

وِن راسی وکھر پلَے نہ پائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥

منمکھ بھُلا جنم گوَایے--٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥

ستگور سیوے سو لالا ہوئے--

ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥

اُوتم جاتی اُوتم سوئے--

ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥

گُر پوَڑی سبھ دُو اُوچا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥੪੬॥

نانک نام وڈائی ہوئے--۴--۷--۴۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥

منمکھ جھُوٹھو جھُوٹھ کماوَے--

ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥

کھسمےَ کا محل کدے نہ پاوَے--

ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥

دُوجےَ لگی بھرم بھُلاوَے--

ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ممتا بادھا آوَے جاوَے--ا--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

دوہاگنی کا من دیکھ سیگار--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُتر کلت دھن مایا چِت لائے جھُوٹھ موہ پاکھنڈ وِکار--ا--رہاؤ--

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

سدا سوہاگن جو پرَبھ بھاوے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥

گُر سبدی سیگار بناوَے--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥

سیج سُکھالی اندِن ہر راوے--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

مِل پریتم سدا سُکھ پاوے--٢--

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سا سوہاگن ساچی جِس ساچ پیار--

ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

اپنا پِر راکھَے سدا اُر دھار--

ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥

نیڑَے ویکھَے سدا حدُور--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥

میرا پرَبھ سرب رہیا بھرپُور--٣--

ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥

آگے جات رُوپ نہ جائے--

ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

تیہا ہووے جیہے کرم کمائے--

ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥

سبدے اوچو اُوچا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੭॥

نانک ساچ سماوے سوئے--۴--۸--۴۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

بھگت رتا جن سہج سُبھاۓ--

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥

گُر کےَ بھےَ ساچےَ ساچ سماۓ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بِن گُر پُورے بھگت نہ ہوۓ--

ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥

منمکھ رُنّے اپنی پت کھوۓ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥

میرے من ہر جپ سدا دھیاۓ--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا انند ہووَے دِن راتی جو اِچھے سوئی پھل پاۓ--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥

گُر پُورے تے پُورا پاۓ--

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

ہِردَے سبد سچ نام وساۓ--

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥

انتر نِرمل امرِت سر ناۓ--

ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

سدا سُوچے ساچ سمائے--۲--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ہر پرَبھ ویکھَے سدا حجُور--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

گُر پرساد رہیا بھرپُور--

ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥

جہا جاوٗ تہ ویکھا سوئے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥

گُر بِن داتا اور نہ کوئے--۳--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥

گُر ساگر پُورا بھنڈار--

ਊਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥

اُوتم رتن جواہر اپار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

گُر پرسادی دیونہار--

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥੪੮॥

نانک بکھسے بکھسنہار--۴--۹--۴۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

گُر سائر ستگور سچ سوئے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

پُورے بھاگ گُر سیوا ہوئے--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

سو بوجھے جِس آپ بجھائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥

گُر پرسادی سیَو کرائے--ا--

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

گیان رتن سبھ سوجھی ہوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد اگیان بِناسَے اندِن جاگَے ویکھے سچ سوئے--ا--رہاؤ--

ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

موہ گُمان گُر سبد جلائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥

پُورے گُر تے سوجھی پائے--

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

انتر محل گُر سبد پچھانَے--

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥

آون جان رہَے تھِر نام سمانے--۲--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جمّن مرنا ہےَ سنسار۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

منمکھ اچیت مایا موہ گُبار۔۔

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥

پر نِندا بہو کُوڑ کماوَے۔۔

ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥

وِسٹا کا کیڑا وِسٹا ماہِ سماوَے۔۔۳۔۔

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥

ستسنگت مِل سبھ سوجھی پائے۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

گُر کا سبد ہر بھگت دِرڑائے۔۔

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

بھانا منّے سدا سُکھ ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

نانک سچ سماوے سوئے۔۔۴۔۔۱۰۔۔۴۹۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۳ پنچپدے۔۔

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

سبد مرے تِس سدا انند۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ستگور بھیٹے گُر گوِبند--

ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

نہ پھِر مَرے نہ آوے جائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

پُورے گُر تے ساچ سمائے--ا--

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥

جِنھ کوُ نام لِکھیا دھُر لیکھ--

ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تے اندِن نام سدا دھیاوہِ گُر پُورے تے بھگت وِسَیکھ--ا--رہاوُ--

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

جِنھ کوُ ہر پرَبھ لئے مِلائے--

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تِنھ کی گَہن گت کہی نہ جائے--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥

پُورَے ستگور دِتی وڈیائی--

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥

اُوتم پدوی ہر نام سمائی--٢--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

جو کِچھ کرے سو آپے آپ--

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ایک گھڑی مہہ تھاپ اُتھاپ--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

کہہ کہہ کہنا آکھ سُنائے--

ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

جے سَو گھالے تھائے نہ پائے--٣--

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ੍ਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

جِنھ کے پوتے پُنّ تنھا گُورُو مِلائے--

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

سچ بانی گُر سبد سُنائے--

ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥

جہاں سبد وسَے تہاں دُکھ جائے--

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

گیان رتن ساچے سہج سمائے--٤--

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ناوَے جیوَڈ ہور دھن ناہی کوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

جِس نو بکھسے ساچا سوئے--

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

پُورَے سبد منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥

نانک نام رتے سُکھ پائے--۵--۱۱--۵۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥

نِرت کرے بہو واجے وجائے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ایوہ من اندھا بولا ہےَ کِس آکھ سُنائے--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥

انتر لوبھ بھرم انل واوُ--

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

دِیوا بلَے نہ سوجھی پائے--۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ بھگت گھٹ چانن ہوئے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ پچھان مِلَے پربھ سوئے--۱--رہاوُ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

گُرمکھ نِرت ہر لاگےَ بھاوُ--

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

پُورے تال وِچھوہ آپ گوَائے--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥

میرا پربھ ساچا آپے جان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥

گُر کے سبد انتر برہم پچھان--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥

گُرمکھ بھگت انتر پریت پیار--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُر کا سبد سہج ویچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

گُرمکھ بھگت جُگت سچ سوئے--

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥

پاکھنڈ بھگت نِرت دُکھ ہوئے--۳--

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥

ایہا بھگت جن جیوَت مَرے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥

گُر پرسادی بھَوجل ترَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

گُر کے بچن بھگت تھائے پائے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥

ہر جیوُ آپ وسَے من آئے--۴--

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

ہر کِرپا کرے ستگورو مِلائے--

ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

نِہچل بھگت ہر سِیوٗ چِت لائے--

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ੍ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

بھگت رتے تِنّھ سچی سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥

نانک نام رتے سُکھ ہوئے--۵--۱۲--۵۱--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩

آسا گھر ۸ کافی محلّہ ۳

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

ہر کےَ بھانےَ ستگور مِلےَ سچ سوجھی ہوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥

گُر پرسادی من وسےَ ہر بوجھےَ سوئی--ا--ُ

ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥

مےَ سَہو داتا ایک ہےَ اوَر ناہی کوئی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے من وسےَ تا سدا سُکھ ہوئی--ا--رہاوٗ--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

اس جُگ مہہ نِربھوَ ہر نام ہےَ پائیَے گُر وِچار۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥

بِن ناوَے جم کےَ وس ہےَ منمُکھ اندھ گوار۔۔۲۔۔

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ہر کےَ بھانَے جن سیوا کرَے بُوجھَے سچ سوئی۔۔

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

ہر کےَ بھانَے سالاہیَے بھانَے منّیَے سُکھ ہوئی۔۔۳۔۔

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥

ہر کےَ بھانَے جنم پدارتھ پایا مت اُوتم ہوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥

نانک نام سلاہِ تُوں گُرمکھ گت ہوئی۔۔۴۔۔۳۹۔۔۱۳۔۔۵۲۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

آسا محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

تُوں کرتا سچِیار مَیڈا سانئی۔۔

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو توَ بھاوے سوئی تھیسی جو تُوں دیہہ سوئی ہوَ پائی۔۔۱۔۔رہاوَ۔۔

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

سبھ تیری توُں سبھنی دھیایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

جِس نو کِرپا کرہِ تِن نام رتن پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

گُرمکھ لادھا منمکھ گوَایا--

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

تُدھ آپ وِچھوڑیا آپ مِلایا--ا--

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

توُں دریاؤ سبھ تُجھ ہی ماہِ--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

تُجھ بِن دُوجا کوئی ناہِ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

جیا جنت سبھ تیرا کھیل--

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

وِجوگ مِل وِچھڑیا سنجوگی میل--٢--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

جِس نو تُو جانائہِ سوئی جن جانَے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ہر گُن صد ہی آکھ وکھانَے--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن ہر سیویا تِن سُکھ پایا--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

سہجے ہی ہر نام سمایا--٣--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

تُو آپے کرتا تیرا کِیا سبھ ہوئے--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تُدھ بِن دُوجا اوَر نہ کوئے--

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

تُو کر کر ویکھہ جانہِ سوئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥

جن نانک گُرمکھ پرگٹ ہوئے--٤--١--٥٣--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ آسا گھر ٢ محلّہ ٤--

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥

کِس ہی دھڑا کِیا مِتر سُت نال بھائی--

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥

کِس ہی دھڑا کِیا کُڑم سکے نال جوائی--

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥

کِس ہی دھڑا کِیا سِکدار چوٗدھری نال آپنَے سُوآئی--

ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ہمارا دھڑا ہر رہیا سمائی--ا--

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥

ہم ہر سِیوٗ دھڑا کِیا میری ہر ٹیک--

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے ہر بِن پکھ دھڑا اوَر نہ کوئی ہوٗ ہر گُن گاوا اسنکھ انیک--ا--رہاوٗ--

ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥

جِنھ سِیوٗ دھڑے کرہِ سے جاہِ--

ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥

جھُوٹھ دھڑے کر پچھوتاہِ--

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥

تھِر نہ رہہ من کھوٹ کماہِ--

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥

ہم ہر سِیوٗ دھڑا کِیا جِس کا کوئی سمرتھ ناہِ--۲--

ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥

ایہہ سبھ دھڑے مایا موہ پساری--

ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥

مایا کوٗ لُوجھہ گاواری--

ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

جنم مرہِ جُوئے باجی ہاری--

ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥

ہمرَے ہر دھڑا جے ہلت پلت سبھ سواری--٣--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥

کلجُگ مہہ دھڑے پنچ چور جھگڑائے--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ ابھیمان ودھائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

جِس نو کرِپا کرے تِس ستسنگ مِلائے--

ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥

ہمرا ہر دھڑا جِن ایہہ دھڑے سبھ گوائے--٤--

ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥

مِتھیا دُوجا بھاؤ دھڑے بہہ پاوَے--

ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥

پرایا چھِدر اٹکلَے آپنا اہنکار ودھاوَے--

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥

جیسا بیجے تَیسا کھاوَے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥

جن نانک کا ہر دھڑا دھرم سبھ سرِسٹ جِن آوَے--٥--٢--٥٤--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥

ہِردَے سُن سُن من امرِت بھایا--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥

گُربانی ہر الکھ لکھایا--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥

گُرمکھ نام سُنہو میری بھینا--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکو رَوِ رہیا گھٹ انتر مُکھ بولہو گُر امرت بَینا--ا--رہاؤ--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥

مَے من تن پریم مہا بَیراگ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥

ستگور پُرکھ پایا وڈبھاگ--۲--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥

دُوجَے بھائے بھَوہِ بِکھ مایا--

ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

بھاگہین نہی ستگور پایا--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥

امرت ہر رس ہر آپ پیائیا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥

گُر پُورے نانک ہر پایا--۴--۳--۵۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

میرَے من تن پریم نام آدھار--

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥

نام جپی نامو سُکھ سار--ا--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥

نام جپہو میرے ساجن سَینا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا مَے اوَر نہ کوئی وڈے بھاگ گُرمکھ ہر لَینا--ا--رہاوُ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥

نام بِنا نہی جیویا جائے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥

وڈے بھاگ گُرمکھ ہر پائے--۲--

ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥

نامہین کالکھ مکھ مایا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥

نام بِنا دھرِگ دھرِگ جیوایا--۳--

ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

وڈا وڈا ہر بھاگ کر پایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥

نانک گُرمکھ نام دِوایا--۴--۴--۵۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥

گُن گاوا گُن بولی بانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥

گُرمکھ ہر گُن آکھ وکھانی--ا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥

جپ جپ نام من بھیا انندا--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ست ست ستگور نام دِڑایا رس گائے گُن پرمانندا--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥

ہر گُن گاوَے ہر جن لوگا--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥

وڈے بھاگ پائے ہر نِرجوگا--۲--

ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥

گُن وِہُون مایا مل دھاری--

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥

وِن گُن جنم مُوئے--٣--

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥

سریر سروور گُن پرگٹ کیئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥

نانک گُرمکھ متھ تت کڈھیے--٤--٥--٥٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ٤--

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

نام سُنی نامو من بھاوے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

وڈے بھاگ گُرمکھ ہر پاوے--١--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥

نام جپہو گُرمکھ پرگاسا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا مَے دھر نہی کائی نام روِیا سبھ ساس گِراسا--١--رہاؤ--

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

نامَے سُرت سُنی من بھائی--

ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥

جو نام سُناوے سو میرا میت سکھائی--٢--

ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥

نامہین گئے مُوڑ ننگا--

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥

پچ پچ مُوئے بِکھ دیکھ پتنگا--٣--

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

آپے تھاپے تھاپ اُتھاپے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥

نانک نام دیوَے ہر آپے--٤--٦--٥٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ٤--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥

گُرمکھ ہر ہر ویل ودھائی--

ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥

پھل لاگے ہر رسک رسائی--١--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

ہر ہر نام جپ انت ترَنگا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ جپ نام گُرمت صالاحی ماریا کال جمکنکر بھُینگا--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥

ہر ہر گُر مہہ بھگت رکھائی--

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥

گُر تُٹھا سِکھ دیوَے میرے بھائی--۲--

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥

ہوُمَے کرم کِچھ بِدھ نہی جانَے--

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥

جِیوُ کُنچر نائے کھاک سِر چھانَے--۳--

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥

جے وڈ بھاگ ہووہِ وڈ اُوچے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥

نانک نام جپہہ سچ سُوچے--۴--۷--۵۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥

ہر ہر نام کی من بھُوکھ لگائی--

ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥

نام سُنیئے من ترِپتَے میرے بھائی--۱--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥

نام جپہو میرے گُرسِکھ میتا--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام جپہو نامے سُکھ پاوہو نام رکھو گُرمت من چِیتا--۱--رہاؤ--

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥

نامو نام سُنی من سرسا--

ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥

نام لاہا لَے گُرمت بِگسا--٢--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥

نام بِنا کُسٹی موہ اندھا--

ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥

سبھ نِہپھل کرم کیئے دُکھ دھندھا--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ہر ہر ہر جس جپَے وڈبھاگی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥

نانک گُرمت نام لِو لاگی--٤--٨--٦٠--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ॥

محلّہ ٤ راگ آسا گھر ٦ کے ٣--

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥

ہتھ کر تنت وجاوَے جوگی تھوتھر واجے بَین--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥

گُرمت ہر گُن بولہُ جوگی ایوہ منُوآ ہر رنگ بھَین--١--

ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥

جوگی ہر دیہو متی اُپدیس--

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جُگ جُگ ہر ہر ایکو ورتَے تِس آگے ہم آدیس--ا--رہاؤ--

ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

گاوہِ راگ بھات بہو بولہِ ایوہ منُوآ کھیلَے کھیل--

ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥

جووہِ کُوپ سِنچن کوُ بسُدھا اُٹھ بَیل گئے چر بیل--۲--

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥

کایا نگر مہہ کرم ہر بووہو ہر جامَے ہرِیا کھیت--

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥

منُوآ استِھر بَیل من جووہو ہر سِنچہو گُرمت جَیت--۳--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥

جوگی جنگم سرِسٹ سبھ تُمری جو دیہو متی تِت چیَل--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥੬੧॥

جن نانک کے پرَبھ انترجامی ہر لاوہو منُوآ پیَل--۴--۹--۶۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥

کب کو بھالَے گھُنگھرو تالا کب کو بجاوَے رباب--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥

آوت جات بار کھِن لاگَے ہوُ تب لگ سماروُ نام--ا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

میرَے من ایسی بھگت بن آئی--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوُ ہر بِن کھِن پل رہِ نہ سکوُ جیسے جل بِن مین مر جائی--ا--رہاوُ--

ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥

کب کوُ میلَے پنچ ست گائن کب کو راگ دھُن اُٹھاوے--

ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥

مَیلت چُنت کھِن پل چسا لاگے تب لگ میرا من رام گُن گاوے--٢--

ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥

کب کو ناچے پاوَ پسارے کب کو ہاتھ پسارے--

ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥੩॥

ہاتھ پاوَ پسارت بِلم تِل لاگَے تب لگ میرا من رام سمھارے--٣--

ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

کب کوُ لوگن کوُ پتیاوے لوک پتینَے نہ پت ہوئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥

جن نانک ہر ہِردَے صد دھیاوہو تا جَے جَے کرے سبھ کوئے--۴--١٠--٦٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ستسنگت ملیئے ہر سادھو مِل سنگت ہر گُن گائے--

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥

گیان رتن بلیا گھٹ چانن اگیان اندھیرا جائے--ا--

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

ہر جن ناچھو ہر ہر دھیائے--

ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسے سنت مِلہہ میرے بھائی ہم جن کے دھووہ پائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہر ہر نام جپھو من میرے اندِن ہر لِو لائے--

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥

جو اچھُ سوئی پھل پاوہو پھِر بھُوکھ نہ لاگَے آئے--۲--

ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥

آپے ہر اپرمپر کرتا ہر آپے بول بُلائے--

ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥

سیئی سنت بھلے تُدھ بھاوِہ جنھ کی پت پاوِہ تھائے--۳--

ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

نانک آکھ نہ راجے ہر گُن جیُو آکھے تیوُ سُکھ پائے--

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥

بھگت بھنڈار دیئے ہر اپنے گُن گاہک ونج لَے جائے--۴--اا--۶۳--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ آسا گھر ۸ کے کافی محلّہ ۴--

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥

آیا مرن دھُراہو ہئومَے روئیَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥

گُرمکھ نام دھیائے استھِر ہوئیَے--ا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥

گُر پُورے ساباس چلن جانیا--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لاہا نام سو سار سبد سمِاینا--ا--رہاؤ--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥

پُورب لکھے ڈیہہ سے آئے مایا--

ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥

چلن اج کے کلھِ دھُرہو فُرمایا--۲--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

بِرتھا جنم تِنا جِنھی نام وِساریا--

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥

جوئے کھیلن جگ کے ایوہ من ہارِیا--۳--

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

جِیوݨ مرݨ سُکھ ہوئے جنھا گُر پایا--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥

نانک سچے سچ سچ سمایا--۴--۱۲--۶۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جنم پدارتھ پائے نام دھیایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

گُر پرسادی بُجھ سچ سمایا--۱--

ਜਿਨ੍ਹ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

جِنھ دھُر لِکھیا لیکھ تِنھی نام کمایا--

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

در سچَے سچیار محل بُلایا--۱--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥

انتر نام نِدھان گُرمکھ پائیَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥

اندِن نام دھیائے ہر گُن گائیَے--۲--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

انتر وسط انیک منمکھ نہی پائیَے--

ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥

ہوٗمے گربے گرب آپ کھُوآئیّے۔۔۳۔۔

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥

نانک آپے آپ آپ کھُوآئیّے۔۔

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥

گُرمت من پرگاس سچا پائیّے۔۔۴۔۔۱۳۔۔۶۵۔۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ

راگ آساوری گھر۱۶ کے ۲ محلّہ ۴ سُدھنگ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥

ہوٗ اندِن ہر نام کیرتن کروٗ۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور مو کوٗ ہر نام بتایا ہوٗ ہر بِن کھِن پل رہِ نہ سکوٗ۔۔۱۔۔رہاوٗ۔۔

ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥

ہمَرے سرَون سِمرن ہر کیرتن ہوٗ ہر بِن رہِ نہ سکوٗ ہوٗ اِک کھِن۔۔

ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥

جیسے ہنس سرور بِن رہِ نہ سکے تَیسے ہر جن کیوٗ رہے ہر سیوا بِن۔۔۱۔۔

ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥

کِنھوں پرِیت لائی دُوجا بھاوٗ رِد دھار کِنھوں پرِیت لائی موہ اپمان۔۔

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥

ہر جن پریت لائی ہر نربان پد نانک سمرت ہر ہر بھگوان--۲--۱۴--۶۶--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آساوری محلّہ ۴--

ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥

مائی مورو پریتم رام بتاوہو ری مائی--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ ہر بن کھن پل رہِ نہ سکوَ جیسے کرہل بیل ریجھائی--۱--رہاؤ--

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ہمرا من بیراگ بِرکت بھیو ہر درسن میت کےَ تائی--

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

جیسے ال کملا بن رہِ نہ سکےَ تَیسے موہِ ہر بِن رہن نہ جائی--۱--

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥

راکھ سرن جگدیسُر پیارے موہِ سردھا پُور ہر گُسائیَ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥

جن نانک کےَ من اند ہوت ہےَ ہر درسن نِمکھ دِکھائی--۲--۳۹--۱۳--۱۵--۶۷--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫

راگ آسا گھر ۲ محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥

جِن لائی پرِیت سوئی پھِر کھایا--

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

جِن سُکھ بیَٹھالی تِس بھوٗ بہت دِکھایا--

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥

بھائی میت کُٹنب دیکھ بِبادے--

ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥

ہم آئی وسگت گُر پرسادے--ا--

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥

ایسا دیکھ بِموہت ہوئے--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادِھک سِدھ سُردیو منُکھا بِن سادُھو سبھ دھروہن دھروہے--ا--رہاوٗ--

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥

اِک پھِرہِ اُداسی تِنھ کام ویاپَے--

ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥

اِک سنچہِ گِرہی تِنھ ہوئے نہ آپے--

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥

اِک ستی کہاوہَ تِنھ بہت کلپاوے--

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ہم ہر راکھے لگ ستگور پاوے--۲--

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥

تپ کرتے تپسی بھُولائے--

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥

پنڈت موہے لوبھ سبائے--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥

ترَےَ گُن موہے موہیا آکاس--

ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥

ہم ستگور راکھے دے کر ہاتھ--٣--

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥

گیانی کی ہوئے ورتی داس--

ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کر جوڑے سیوا کرے ارداس--

ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥

جو تُوں کہہ سو کار کماوا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥

جن نانک گُرمکھ نیڑ نہ آوا--٤--١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥

سسُو تے پِر کینی واکھ--

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥

دیر جٹھانی مُئی دُوکھ سنتاپ--

ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥

گھر کے جٹھیرے کی چُوکی کان--

ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥

پِر رکھیا کینی سگھڑ سُجان--ا--

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

سُنہو لوکا مَے پریم رس پایا--

ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُرجن مارے ویری سنگھارے ستگور مو کوُ ہر نام دِوایا--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

پرتھمے تیاگی ہوُمَے پریت--

ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥

دُتیا تیاگی لوگا رِیت--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥

ترَے گُن تِیاگ دُرجن میت سمانے--

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥

تُریا گُن مِل سادھ پچھانے--۲--

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥

سہج گُپھا مہہ آسن بادھیا--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥

جوت سرُوپ اناہد واجِیا--

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

مہا انَند گُر سبد وِیچار--

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥

پرِء سِیو راتی دھن سوہاگن نار--٣--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

جن نانک بولے برہم بیچار--

ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥

جو سُنے کماوَے سو اُترَے پار--

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

جنم نہ مرَے نہ آوَے نہ جائے--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥

ہر سَیتی اوہُ رہَے سمائے--٤--٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

نِج بھگتی سِیلونتی نار--

ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥

رُوپ انُوپ پُوری آچار--

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥

جِت گرِہِ وسَے سو گرِہُ سوبھاونتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥

گُرمکھ پائی کِنَے وِرلَے جنتا--ا--

ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥

سُکرنی کامن گُر مِل ہم پائی--

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جج کاج پرتھائے سُہائی--ا--رہاؤ--

ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

جِچر وصی پِتا کے ساتھ--

ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥

تِچر کنت بہو پھرے اُداس--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥

کر سیوا ست پُرکھ منایا--

ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥

گُر آنی گھر مہہ تا سرب سُکھ پایا--۲--

ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥

بتیہہ سُلکھنی سچ سنتت پُوت--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥

آگیاکاری سگھڑ سرُوپ--

ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥

اِچھ پُورے من کنت سُوآمی۔۔

ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥

سگل سنتوکھی دیر جیٹھانی۔۔۳۔۔

ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥

سبھ پروارے ماہِ سریسٹ۔۔

ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥

متی دیوی دیور جیسٹ۔۔

ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥

دھنّ سو گرِہ جِت پرگٹی آئے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥

جن نانک سُکھے سُکھ وِہائے۔۔۴۔۔۳۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥

متا کروَ سو پکن نہ دیئی۔۔

ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥

سِیل سنجم کےَ نِکٹ کھلوئی۔۔

ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥

وَیس کرے بہو رُوپ دِکھاوے۔۔

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥

گرِہ بسن نہ دیئی وکھ وکھ بھرماوے--ا--

ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥

گھر کی نائک گھر واس نہ دیوَے--

ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جتن کرؤ اُرجھائے پریوَے--ا--رہاؤ--

ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥

دھُر کی بھیجی آئی آمر--

ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥

نوَ کھنڈ جیتے سبھ تھان تھنتر--

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥

تٹ تیرتھ نہ چھوڑے جوگ سنِیاس--

ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥

پڑ تھاکے سِمرِت بید ابھیاس--۲--

ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥

جہ بَیسوَ تہ نالے بیسَے--

ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥

سگل بھَون مہہ سبل پرَویسَے--

ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ہوچھی سرن پیا رہن نہ پائی--

ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥

کہو میتا ہوَ کے پہہ جائی--۳--

ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

سُن اُپدیس ستگور پہہ آیا--

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

گُر ہر ہر نام موہِ منتر دڑِایا--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥

نج گھر وسیا گُن گائے اننتا--

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥

پرَبھ ملیو نانک بھیے اچِنتا--۴--

ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥

گھر میرا ایہہ نائک ہماری--

ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥

ایہہ آمر ہم گُر کییٔے درباری--ا--رہاوَ دوجا--۴--۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥

پرتھمے متا جے پتری چلاووَ--

ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥

دُتییٔے متا دُئے مانکھ پہچاووَ--

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥

تِرتیئے متا کِچھ کرؤ اُپایا--

ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

مَے سبھ کِچھ چھوڈ پرَبھ تُہی دھیایا--ا--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥

مہا انَند اچِنت سہجایا--

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُسمن دُوت مُوئے سُکھ پایا--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ستگور مو کوَ دِیا اُپدیس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥

جیوَ پِنڈ سبھ ہر کا دَیس--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥

جو کِچھ کری سو تیرا تان--

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥

تُوں میری اوٹ تُوںہَے دیبان--۲--

ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ ਧਰਿ ॥

تُدھنو چھوڈ جائیے پرَبھ کیَں دھر--

ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥

آن نہ بِیا تیری سمسر--

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

تیرے سیوک کوُ کِس کی کان--

ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥

ساقط بھُولا پھِرے بیبان--٣--

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تیری وڈیائی کہی نہ جائے--

ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥

جہ کہ راکھ لیہِ گل لائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

نانک داس تیری سرنائی--

ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥

پرَبھ راکھی پَیج وجی وادھائی--٤--٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥

پردیس جھاگ سوُدے کوُ آیا--

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥

وسط انُوپ سُنی لابھایا--

ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥

گُن راس بنھِ پلَے آنی--

ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥

دیکھ رتن ایوہ من لپٹانی--ا--

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥

ساہ واپاری دُوارے آئے--

ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وکھر کاڈھہ سَودا کرائے--ا--رہاؤ--

ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥

ساہِ پٹھایا ساہے پاس--

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥

امول رتن امولا راس--

ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥

وِسٹ سُبھائی پایا مِیت--

ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥

سَودا مِلیا نِہچل چِیت--٢--

ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥

بھؤ نہی تسکر پؤن نہ پانی--

ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥

سہج وِہاجھی سہج لَے جانی--

ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

ست کَے کھٹیئے دُکھ نہی پایا--

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥

صحی سلامت گھر لَے آیا--۳--

ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥

مِلیا لاہا بھیَٔے اَنَند--

ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥

دھنّ ساہ پُورے بکھسِند--

ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥

ایوہ سَودا گُرمکھ کِنَے وِرلَے پایا--

ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥

سہلی کھیَپ نانک لَے آیا--۴--۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥

گُن اوگن میرو کچھُو نہ بیچارو--

ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥

نہ دیکھیو رُوپ رنگ سیگارو--

ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

چج اچار کِچھ بِدھ نہی جانی--

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥

باہ پکر پِریا سیجَے آنی--۱--

ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥

سُنبو سکھی کنت ہمارو کیئلو کھسمانا--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر مستک دھار راکھیو کر اپنا کیا جانَے ایوہ لوک اجانا--ا--رہاؤ--

ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥

سُہاگ ہمارو اب ہُن سوہِیو--

ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥

کنت ملِیو میرو سبھ دُکھ جوہیو--

ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥

آنگن میرَے سوبھا چند--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥

نِس باسُر پِرء سنگ انَند--۲--

ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥

بستر ہمارے رنگ چلُول--

ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥

سگل آبھَرن سوبھا کنٹھ پھُول--

ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

پِریا پیکھی درِسٹ پائے سگل نِدھان--

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥

دُسٹ دُوت کی چُوکی قان--۳--

ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

صد کُھسِیا سدا رنگ مانے--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

نوُ نِدھ نام گِرہ مہہ ترِپتانے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥

کہو نانک جوُ پِرہِ سیگاری--

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥

تھِر سوہاگن سنگ بھتاری--۴--۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥

دان دۓ کر پُوجا کرنا--

ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨ੍ ਮੂਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥

لَیت دَیت اُنھ مُوکر پرنا--

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮ੍ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥

جت در تُمھ ہےَ براہمن جانا--

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥

تِت در تُونہی ہےَ پچھتانا--ا--

ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਡੂਬੇ ਭਾਈ ॥

اَیسے براہمن ڈُوبے بھائی--

ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِراپرادھ چِتوہِ بُریائی--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥

انتر لوبھ پھِرہِ ہلکائے--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥

نِندا کرہِ سِر بھار اُٹھائے--

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥

مایا مُوٹھا چیتَے ناہی--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥

بھرمے بھُولا بہُتی راہی--۲--

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥

باہر بھیکھ کرہِ گھنیرے--

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥

انتر بِکھیا اُتری گھیرے--

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥

اور اُپدیسَے آپ نہ بوجھَے--

ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥

ایسا براہمن کہی نہ سیجھَے--۳--

ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥

مُورکھ بامن پربھُو سمال--

ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

دیکھت سُنت تیرَے ہےَ نال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥

کہو نانک جے ہووی بھاگ--

ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥

مان چھوڈ گُر چرنی لاگ--۴--۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

دُوکھ روگ بھیۓ گت تن تے من نِرمل ہر ہر گُن گائۓ--

ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

بھیۓ انند مِل سادُھو سنگ اب میرا من کت ہی نہ جائۓ--ا--

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥

تپت بُجھی گُر سبدی مائۓ--

ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنس گیئو تاپ سبھ سہسا گُر سِیتل ملِیو سہج سُبھائۓ--ا--رہاؤ--

ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥

دھاوت رہے ایک اِک بُوجھیا آئۓ بسے اب نِہچل تھائۓ--

ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥

جگت اُدھارن سنت تُمارے درسن پیکھت رہے اگھائۓ--۲--

ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥

جنم دوکھ پرے میرے پاچھے اب پکرے نِہچل ساڈھو پائے--

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥

سہج دھُن گاوے منگل منُوآ اب تا کؤ پھُن کال نہ کھائے--۳--

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

کرن کارن سمرتھ ہمارے سُکھدائی میرے ہر ہر رائے--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥

نام تیرا جپ جیوَے نانک اوت پوت میرَے سنگ سہائے--۴--۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥

ارڑاوے بِللاوے نِندک--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پرمیسر بِسریا اپنا کیتا پاوے نِندک--ا--رہاؤ--

ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥

جے کوئی اُس کا سنگی ہووے نالے لئے سِدھاوے--

ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥

انہودا اجگر بھار اُٹھائے نِندک اگنی ماہِ جلاوے--ا--

ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

پرمیسر کَے دُوارے جے ہوئے بِتیتےَ سو نانک آکھ سُناوے--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥੨॥੧੦॥

بھگت جنا کوُ سدا انند ہےَ ہر کیرتن گائے بِگساوے--۲--۱۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

جوُ مےَ کیوُ سگل سیگارا--

ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥

توُ بھی میرا من نہ پتِیارا--

ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥

انِک سُگندھت تن مہہ لاووُ--

ਓਹੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥

اوہُ سُکھ تِل سمان نہی پاووُ--

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ ॥

من مہہ چِتووُ ایسی آسائی--

ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥

پِرء دیکھت جیووُ میری مائی--۱--

ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ ॥

مائی کہا کروُ ایوہ من نہ دھیرے--

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پِریا پریتم بیراگ ہِرے--۱--رہاؤ--

ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ ॥

بستر بِبھوُکھن سُکھ بہت بِسیکھَے--

ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥

اوۓ بھی جانوٗ کِتَے نہ لیکھَے--

ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥

پت سوبھا عر مان مہت--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

آگیاکاری سگل جگت--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ॥

گِرہُ ایسا ہےَ سُندر لال--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

پرَبھ بھاوا تا سدا نِہال--۲--

ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥

بِنجن بھوجن انِک پرکار--

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥

رنگ تماسے بہت بِستھار--

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥

راج مِلکھ عر بہت فُرمائس--

ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਜਾਇਸਿ ॥

من نہی دھرابَے ترِسنا نہ جائس--

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥

بِن مِلبے ایوہ دِن نہ بِہاوَے--

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

مِلَے پربھُو تا سبھ سُکھ پاوَے--٣--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥

کھوجت کھوجت سُنی ایہہ سوئے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥

سادھسنگت بِن تریوٗ نہ کوئے--

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

جِس مستک بھاگ تِن ستگور پایا--

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥

پُوری آسا من ترِپتایا--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥

پرَبھ مِلیا تا چُوکی ڈنجھا--

ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥

نانک لدھا من تن منجھا--٤--اا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۵ پنچپدے--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

پرتھمے تیری نیکی جات--

ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥

دُتیا تیری منیئے پانت--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥

ترِتیا تیرا سُندر تھان--

ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

بِگڑ رُوپ من مہہ ابھیمان--ا--

ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ॥

سوہنی سرُوپ سُجان بِچکھن--

ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ات گربَے موہِ پھاکی تُوں--ا--رہاؤ--

ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥

ات سُوچی تیری پاکسال--

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥

کر اِسنان پُوجا تِلک لال--

ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥

گلی گربہِ مُکھ گووہِ گیان--

ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥

سبھ بِدھ کھوئی لوبھ سُوآن--۲--

ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥

کاپڑ پہرِہ بھوگہہ بھوگ--

ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥

آچار کرہِ سوبھا مہہ لوگ--

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ ॥

چوآ چندن سُگندھ بِستھار--

ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥

سنگی کھوٹا کرودھ چنڈال--٣--

ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

اور جون تیری پنِہاری--

ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥

اِس دھرتی مہہ تیری سِکداری--

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥

سوئنا رُوپا تُجھ پہہ دام--

ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥

سِیل بِگاریو تیرا کام--٤--

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

جا کوُ درِسٹ میا ہر رائے--

ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥

سا بندی تے لئی چھڈائے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

سادھسنگ مِل ہر رس پایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥

کہو نانک سپھل اوہ کایا--۵--

ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥

سبھ رُوپ سبھ سُکھ بنے سُہاگن--

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥

ات سُندر بِچکھن تُوں--ا--رہاؤ دوجا--۱۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ੨ ॥

آسا محلّہ ۵ اِکتُکے ۲--

ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥

جِیوَت دیسَے تِس سرپر مرنا--

ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥

مُوآ ہووَے تِس نِہچل رہنا--ا--

ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥

جِیوَت مُوئے مُوئے سے جِیوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام اوَکھدھ مُکھ پایا گُر سبدی رس امرت پیوے--ا--رہاؤ--

ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

کاچی مٹُکی بِنس بِناسا--

ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥

جِس چھُوٹَے تِرکُٹی تِس نِج گھر واسا--۲--

ਊਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥

اُوچا چڑّے سو پوَے پیالا--

ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥

دھرن پڑَے تِس لگَے نہ کالا--٣--

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇਆ ॥

بھرمت پھِرے تِن کِچھُو نہ پایا--

ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

سے استھِر جِن گُر سبد کمایا--٤--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ ہر کا مال--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥

نانکؑ گُر مِل بھیَے نِہال--٥--١٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥

پُتری تیری بِدھ کر تھاٹی--

ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥

جان ست کر ہوئگی ماٹی--١--

ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥

مُول سمالھو اچیت گوارا--

ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اتنے کوَ تُمھ کیا گربے--ا--رہاوَ--

ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥

تین سَیر کا دِہاڑی مہمان--

ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥

اوَر وسط تُجھ پاہِ امان--۲--

ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥

بِسٹا است رقت پریٹے چام--

ਇਸੁ ਊਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥

اِس اُوپر لے راکھیو گُمان--۳--

ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥

ایک وسط بوجھہ تا ہووہِ پاک--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥

بِن بوجھے تُوں سدا ناپاک--۴--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

کہو نانک گُر کوَ قُربان--

ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥

جِس تے پائیَے ہر پُرکھ سُجان--۵--۱۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥

آسا محلہ ۵ اِکتُکے چوَپدے--

ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥

اِک گھڑی دِنس مو کوُ بہت دِہارے--

ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

من نہ رہَے کیَسے مِلوُ پیارے--ا--

ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥

اِک پل دِنس مو کوُ کبھو نہ بِہاوے--

ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن کی من آس گھنیری کوئی ایسا سنت مو کوُ پِرہِ مِلاوے--ا--رہاوُ--

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥

چار پہر چھو جُگہہ سمانے--

ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥

رَین بھئی تب انت نہ جانے--٢--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥

پنچ دُوت مِل پِرہو وِچھوڑی--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥

بھرم بھرم رووے ہاتھ پچھوڑی--٣--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

جن نانک کوُ ہر درس دِکھایا--

ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥

آتم چِینھِ پرم سُکھ پایا--٤--١٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ہر سیوا مہہ پرم نِدھان--

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ہر سیوا مُکھ امرِت نام--ا--

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥

ہر میرا ساتھی سنگ سکھائی--

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکھ سُکھ سِمری تہ مَوجود جم بپُرا مو کؤ کہا ڈرائی--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

ہر میری اوٹ مَے ہر کا تان--

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥

ہر میرا سکھا من ماہِ دیبان--۲--

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ہر میری پُونجی میرا ہر ویساہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥

گُرمکھ دھن کھٹی ہر میرا ساہو--۳--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

گُر کِرپا تے ایہہ مت آوَے--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥

جن نانک ہر کےَ انک سماوے--۴--١٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥

پرَبھ ہوئے کرِپال ت ایوہ من لائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥

ستگور سیوَ سبھَے پھل پائی--١--

ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥

من کیوُ بیراگ کرہِگا ستگور میرا پُورا--

ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منسا کا داتا سبھ سُکھ نِدھان امرِت سر صد ہی بھرپُورا--١--رہاوُ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥

چرن کمل رِد انتر دھارے--

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

پرَگٹی جوت مِلے رام پیارے--٢--

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

پنچ سکھی مِل منگل گایا--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥

انحد بانی ناد وجایا--٣--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

گُر نانک تُٹھا مِلیا ہر رائے--

ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥

سُکھ رَین وِہانی سہج سُبھائے--۴--۱۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥

کر کِرپا ہر پرگٹی آیا--

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥

مِل ستگور دھن پُورا پایا--۱--

ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥

ایسا ہر دھن سنچیے بھائی--

ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھاہِ نہ جالَے جل نہی ڈُوبَے سنگ چھوڑ کر کتھو نہ جائی--۱--رہاؤ--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥

توٹ نہ آوَے نِکھُٹ نہ جائے--

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥

کھائے کھرچ من رہیا اگھائے--۲--

ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥

سو سچ ساہو جِس گھر ہر دھن سنچانا--

ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥

اس دھن تے سبھ جگ ورسانا--٣--

ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥

تِن ہر دھن پایا جِس پُرب لکھے کا لہنا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥

جن نانک انت وار نام گہنا--٤--١٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥

جَیسے کِرسان بووے کِرسانی--

ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥

کاچی پاکی باڈھ پرانی--١--

ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥

جو جنمَے سو جانہو مُوآ--

ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گووِند بھگت استِھر ہےَ تِھیا--١--رہاؤ-

ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥

دِن تے سرپر پؤسی رات--

ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥

رَین گئی پھِر ہوئے پربھات--٢--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

مایا موہِ سوئے رہے ابھاگے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥

گُر پرساد کو وِرلا جاگے--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥

کہو نانک گُن گائیئہِ نیت--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥

مُکھ اُوجل ہوئے نِرمل چِیت--٤--١٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

نوَ نِدھ تیرَے سگل نِدھان--

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥

اِچھا پُورک رکھَے نِدان--١--

ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥

تُوں میرو پیارو تا کیَسی بھُوکھا--

ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں من وسیا لگے نہ دُوکھا--١--رہاؤ--

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جو تُوں کرہِ سوئی پروان--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥

ساچے صاحب تیرا سچ پھُرمان--۲--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

جا تُدھ بھاوے تا ہر گُن گاوُ--

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥

تیرَے گھر سدا سدا ہےَ نیاوُ--۳--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥

ساچے صاحب الکھ ابھیوَ--

ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥

نانک لایا لاگا سَیو--۴--۲۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥

نِکٹ جِیا کےَ صد ہی سنگا--

ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

قُدرت ورتےَ رُوپ عر رنگا--۱--

ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥

کرھَے نہ جھُرے نہ من رووَنہارا--

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوِناسی اوگت اگوچر سدا سلامت کھسم ہمارا--۱--رہاوُ--

ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

تیرے داسرے کوُ کِس کی کان--

ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥

جس کی میِرا راکھَے آن--۲--

ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥

جو لوُڈا پرَبھ کِیا اجات--

ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥

تِس لوُڈے کوُ کِس کی تات--۳--

ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

ویمُہتاجا ویپرواہُ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥

نانك داس کہو گُر واہُ--۴--۲۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

ہر رس چھوڈ ہوچھَے رس ماتا--

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥

گھر مہہ وسط باہر اُٹھ جاتا--۱--

ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥

سُنی نہ جائی سچ امرت کاتھا--

ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رار کرت جھُوٹھی لگ گاتھا--ا--رہاؤ--

ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥

وجھو صاحِب کا سیوَ بِرانی--

ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

ایسے گُنہ اچھادِیو پرانی--۲--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥

تِس سِیوُ لُوک جو صد ہی سنگی--

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥

کام نہ آوےَ سو پھِر پھِر منگی--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کہو نانک پرَبھ دین دیالا--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥

جیو بھاوے تیوُ کر پرَتِپالا--۴--۲۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥

جِیا پران دھن ہر کو نام--

ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥

اِیہا اُوہاں اُن سنگ کام--ا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥

بِن ہر نام اوَر سبھ تھورا۔۔

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ترِپت اگھاوے ہر درسن من مورا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥

بھگت بھنڈار گُربانی لال۔۔

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

گاوت سُنت کماوت نِہال۔۔۲۔۔

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥

چرن کمل سِیوُ لاگو مان۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥

ستگور تُوٹھے کینو دان۔۔۳۔۔

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ ॥

نانک کوُ گُر دیکھیا دینھر۔۔

ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ ॥੪॥੨੩॥

پرَبھ اِبناسی گھٹ گھٹ چینھر۔۔۴۔۔۲۳۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

اندَ بِنود بھرپُر دھاریا۔۔

ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

اپنا کارج آپ سوارِیا--ا--

ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥

پُور سمگری پُورے ٹھاکُر کی--

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرپُر دھار رہی سوبھ جا کی--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

نام نِدھان جا کی نِرمل سوئے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

آپے کرتا اوَر نہ کوئے--۲--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

جیا جنت سبھ تا کےَ ہاتھ--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥

رَوِ رہیا پرَبھ سبھ کےَ ساتھ--۳--

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

پُورا گُر پُوری بنت بنائی--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥

نانک بھگت ملی وڈیائی--۴--۲۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥

گُر کےَ سبد بناوہو ایوہ من--

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥

گُر کا درسن سنچہو ہر دھن--ا--

ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥

اُوتم مت میرَے رِدَے تُوں آوُ--

ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھیاوؤ گاوؤ گُن گووِندا ات پریتم موہِ لاگےَ ناوُ--ا--رہاوُ--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

ترِپت اگھاون ساچے نائے--

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥

اٹھسٹھ مجن سنت دھُورائے--٢--

ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥

سبھ مہہ جانوُ کرتا ایک--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥

سادھسنگت مِل بُدھ بِبیک--٣--

ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

داس سگل کا چھوڑ ابھیمان--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥

نانک کوُ گُر دینو دان--٤--٢٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥

بُدھ پرگاس بھئی مت پُوری--

ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥

تا تے بِنسی دُرمت دُوری--ا--

ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ ॥

ایسی گُرمت پائیلے--

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بُوڈت گھور اندھ کُوپ مہہ نِکسیو میرے بھائی رے--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥

مہا اگاہ اگن کا ساگر--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥

گُر بوہتھ تارے رتناگر--۲--

ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥

دُتر اندھ بِکھم ایہہ مایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥

گُر پُورے پرگٹ مارگ دِکھایا--۳--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥

جاپ تاپ کچھ اُکت نہ موری--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥

گُر نانک سرناگت توری--۴--۲۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ੨ ॥

آسا محلّہ ۵ تِپدے ۲--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥

ہر رس پِیوت صد ہی راتا--

ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥

آن رسا کھِن مہہ لہہ جاتا--

ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ہر رس کے ماتے من سدا انَند--

ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥

آن رسا مہہ ویاپَے چِند--۱--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥

ہر رس پیوَے المست متوارا--

ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن رسا سبھ ہوچھے رے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر رس کی قیمت کہی نہ جائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥

ہر رس سادُھو ہاٹ سمائے--

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥

لاکھ کروری مِلَے نہ کیہ--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥

جسہہ پراپت تِس ہی دیہہ--٢--

ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

نانک چاکھ بھیے بسماد--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥

نانک گُر تے آیا صاد--

ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

اِیت اُوت کت چھوڑ نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥

نانک گیدھا ہر رس ماہِ--٣--٢٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ مِٹاوَے چھُٹکَے دُرمت اپنی دھاری--

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

ہوئے نِمانی سیوَ کماوہِ تا پریتم ہووہِ من پیاری--١--

ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥

سُن سُندر سادُھو بچن اُدھاری--

ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوکھ بھُوکھ مِٹے تیرو سہسا سُکھ پاوہِ تُوں سُکھمن ناری--ا--رہاؤ--

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥

چرن پکھار کرؤ گُر سیوا آتم سُدھ بِکھ تِیاس نِواری--

ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥

داسن کی ہوئے داس داسری تا پاوہِ سوبھا ہر دُواری--۲--

ਇਹੀ ਅਚਾ੍ਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥

ایہی اچار ایہی بیوہارا آگیا مان بھگت ہوئے تُمھاری--

ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥

جو ایوہ منتر کماوے نانک سو بھوٗجل پار اتاریَ--۳--۲۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۵ دُپدے--

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

بھئی پراپت مانُکھ دیہُریا--

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

گوبِند مِلن کی ایہہ تیری برِیا--

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

اوَر کاج تیرَے کِتَے نہ کام--

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

مِل سادھسنگت جھج کیول نام--ا--

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

سرانجام لاگ بھَوجل ترن کےَ--

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم برِتھا جات رنگ مایا کےَ--ا--رہاؤ--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

جپ تپ سنجم دھرم نہ کمایا--

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

سیوا سادھ نہ جانیا ہر رایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

کہو نانک ہم نیچ کرّما--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥

سرن پرے کی راکھہو سرما--۲--۲۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

تُجھ بِن اوَر ناہی مےَ دُوجا تُوں میرے من ماہی--

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥

تُوں ساجن سنگی پرَبھ میرا کاہے جی ڈراہی--ا--

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥

تُمری اوٹ تُماری آسا--

ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بیٹھت اُوٹھت سووت جاگت وِسر ناہی توُں ساس گِراسا--ا--رہاؤ--

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥

راکھ راکھ سرن پرَبھ اپنی اگن ساگر وِکرالا--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥

نانک کے سُکھداتے ستگور ہم تُمرے بال گُپالا--۲--۳۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥

ہر جن لینے پربھُو چھڈائے--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پریتم سِیوَ میرو من مانیا تاپ مُوآ بِکھ کھائے--ا--رہاؤ--

ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

پالا تاوُ کچھُو نہ بیاپَے رام نام گُن گائے--

ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥

ڈاکی کو چِت کچھُو نہ لاگَے چرن کمل سرنائے--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥

سنت پرساد بھیے کِرپالا ہوئے آپ سہائے--

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥

گُن نِدھان نِت گاوے نانک سہسا دُکھ مِٹائے--۲--۳۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

اوَکھدھ کھائیو ہر کو ناوَ--

ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥

سُکھ پائے دُکھ بِنسیا تھاوَ--ا--

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

تاپ گیا بچن گُر پُورے--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اند بھیا سبھ مٹے وِسُورے--ا--رہاوَ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جیا جنت سگل سُکھ پایا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥

پار.برہم نانک من دھیایا--۲--۳۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥

بانچھت ناہی سو بیلا آئی--

ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

بِن حکمے کیوَ بُجھے بُجھائی--ا--

ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥

ٹھنڈھی تاتی مِٹی کھائی۔۔

ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوہُ نہ بالا بوڈھا بھائی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥

نانک داس سادھ سرنائی۔۔

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥

گُر پرساد بھؤ پار پرائی۔۔۲۔۔۳۳۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سدا سدا آتم پرگاس۔۔

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

سادھسنگت ہر چرن نِواس۔۔ا۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

رام نام نِت جپ من میرے۔۔

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِیتل سانت سدا سُکھ پاوہِ کلِوِکھ جاہِ سبھے من تیرے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥

کہُ نانک جا کے پُورن کرم۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥੩੪॥

ستگور بھیٹے پُورن پار.برہم--۲--۳۴--

ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥

دُوجے گھر کے چوَتیس--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ॥

جا کا ہرِ سُوآمی پرَبھ بیلی--

ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیڑ گئی پھِر نہی دُہیلی--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥

کر کِرپا چرن سنگ میلی--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥

سُوکھ سہج آنند سُہیلی--۱--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥

سادھسنگ گُن گائے اتولی--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥

ہر سِمرت نانک بھئی امولی--۲--۳۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥

کام کرودھ مایا مد متسر اے کھیلت سبھ جُوئے ہارے--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥

ست سنتوکھ دیَا دھرم سچ ایہہ اپنے گِرہ بھیتر وارے--ا--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥

جنم مرن چُوکے سبھ بھارے--

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِلت سنگ بھیو من نِرمل گُر پُورے لَے کھِن مہہ تارے--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

سبھ کی رین ہوئے رہَے منُوآ سگلے دیسہِ مِیت پیارے--

ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥

سبھ مدھے روِیا میرا ٹھاکُر دان دیت سبھ جی سمھارے--۲--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥

ایکو ایک آپ اِک ایکے ایکے ہےَ سگلا پاسارے--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥

جپ جپ ہوئے سگل سادھ جن ایک نام دھیائے بہت اُدھارے--۳--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥

گہر گمبھیر بےانت گُسائیَ انت نہی کِچھ پاراوارے--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥

تُمھری کِرپا تے گُن گاوے نانک دھیائے دھیائے پرَبھ کوُ نمسکارے--۴--۳۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥

تُو بےانت اوِگت اگوچر ایوہ سبھ تیرا آکار--

ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥

کیا ہم جنت کرہ چتُرائی جاں سبھ کچھ تجھَے مجھار--ا--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥

میرے ستگور اپنے بالک راکھو لیلا دھار--

ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیہو سُمِت سدا گُن گاوا میرے ٹھاکُر اگم اپار--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

جیسے جنن جٹھر مہہ پرانی اوہو رہتا نام ادھار--

ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥

اند کرَے ساس ساس سمھارے نہ پوہَے اگنار--۲--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥

پر دھن پر دارا پر نِندا اِن سِیو پریت نِوار--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥

چرن کمل سیوی رِد انتر گُر پُورے کےَ آدھار--۳--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥

گِرہُ مندر محلّہ جو دیسہِ نہ کوئی سنگار--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥

جب لگ جیوہِ کلی کال مہہ جن نانک نام سمہار--۴--۳۷--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੫

آسا گھر ۳ محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥

راج مِلک جوبن گرِہ سوبھا رُوپوَنت جوانی--

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥

بہت درب ہستی ع گھوڑے لال لاکھ بےَ آنی--

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥

آگے درگہہ کام نہ آوےَ چھوڈ چلَے ابھیمانی--ا--

ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

کاہے ایک بِنا چِت لائیَے--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوٹھت بیٹھت سووت جاگت سدا سدا ہر دھیائیےَ--ا--رہاوُ--

ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥

مہا بچِتر سُندر آکھاڑے رن مہہ جِتے پواڑے--

ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥

ہوَ مارو ہوَ بندھوَ چھوڈوَ مکھ تے اَیو بباڑے--

ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥

آیا حُکم پاربرہم کا چھوڈ چلیا ایک دِہاڑے--٢--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥

کرم دھرم جُگت بہو کرتا کرنَیہار نہ جانَے--

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥

اُپدیس کرَے آپ نہ کماوے تت سبد نہ پچھانَے--

ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥

نانگا آیا نانگو جاسی جیو ہستی کھاک چھانَے--٣--

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥

سنت سجن سُنہو سبھ میتا جھُوٹھا ایوہ پسارا--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥

میری میری کر کر ڈُوبے کھپ کھپ مُوئے گوارا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥

گُر مِل نانک نام دھیایا ساچ نام نِستارا--٤--١--٣٨--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੫

راگ آسا گھر ٥ محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥

بھرم مہہ سوئی سگل جگت دھندھ اندھ--

ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥

کوُ جاگَے ہر جن--ا--

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

مہا موہنی مگن پِریا پریت پران--

ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥

کوُ تیاگَے وِرلا--٢--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥

چرن کمل آنوپ ہر سنت منت--

ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥

کوُ لاگَے سادُھو--٣--

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥

نانک سادُھو سنگ جاگے گیان رنگ--

ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥

وڈبھاگے کِرپا--٤--ا--٣٩--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ آسا گھر ٦ محلّہ ٥--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

جو تُدھ بھاوے سو پروانا سُوکھ سہج من سوئی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥

کرن کارن سمرتھ اپارا اور ناہی رے کوئی--ا--

ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥

تیرے جن رسک رسک گُن گاوہِ--

ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مسلت متا سِیانپ جن کی جو تُوں کرہِ کراوہِ--ا--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

امرت نام تُمارا پیارے سادھسنگ رس پایا--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥

ترِپت اگھائے سیئی جن پُورے سُکھ نِدھان ہر گایا--۲--

ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥

جا کوَ ٹیک تُمھاری سُوآمی تا کوَ ناہی چِنتا--

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥

جا کوَ دئیا تُماری ہوئی سے ساہ بھلے بھگونتا--۳--

ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

بھرم موہ دھروہ سبھ نکسے جب کا درسن پایا--

ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ورتن نام نانک سچ کینا ہر نامے رنگ سمایا--۴--ا--۴۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥

جنم جنم کی مل دھووے پرائی آپنا کیتا پاوے--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥

اِیہا سُکھ نہی درگہ ڈھوئی جم پُر جائے پچاوے--ا--

ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

نِندک اَہلا جنم گوَایا--

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پہچ نہ ساکَے کاہُو باتَے آگے ٹھوَر نہ پایا--ا--رہاؤ--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥

کِرت پیا نِندک بپُرے کا کیا اوہُ کرَے بِچارا--

ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥

تہا بِگوُتا جہ کوئے نہ راکھَے اوہُ کِس پہہ کرے پُکارا--۲--

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥

نِندک کی گت کتھوں ناہی کھسمَے ایوے بھانا--

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥

جو جو نِند کرے سنتن کی تیوُ سنتن سُکھ مانا--۳--

ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥

سنتا ٹیک تُماری سُوآمی تُوں سنتن کا سہائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥

کہو نانک سنت ہر راکھے نِندک دیئے رُڑائی--۴--۲--۴۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥

باہر دھوئے انتر من میلا دُئے ٹھور اپنے کھوئے--

ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥

اِیہا کام کرودھ موہِ ویاپیا آگے مُس مُس روئے--ا--

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥

گووِند بھجن کی مت ہےَ ہورا--

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ورمی ماری ساپ نہ مرئی نام نہ سُنئی ڈورا--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥

مایا کی کِرت چھوڑ گوَائی بھگتی سار نہ جانےَ--

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥

بید ساستر کوُ ترکن لاگا تت جوگ نہ پچھانےَ--۲--

ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥

اُگھر گیا جیسا کھوٹا ڈھبُوآ ندر صرافہ آیا--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥

انترجامی سبھ کِچھ جانےَ اُس تے کہا چھپایا--۳--

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥

کُوڑ کپٹ بنچ نِمُنیادا بِنس گیا تتکالے--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥

ست ست ست نانک کہیا اپنے ہِردَے دیکھ سمالے--۴--۳--۴۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

اُدم کرت ہووَے من نِرمل ناچَے آپ نِوارے--

ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥

پنچ جنا لے وسگت راکھَے من مہہ ایکنکارے--۱--

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

تیرا جن نِرت کرے گُن گاوے--

ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رباب پکھاوَج تال گھُنگھرو انحد سبد وجاوے--۱--رہاؤ--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥

پرتھمے من پربودھے اپنا پاچھے اور ریجھاوے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥

رام نام جپ ہِردَے جاپَے مکھ تے سگل سُناوے--۲--

ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥

کر سنگ سادھو چرن پکھارے سنت دھور تن لاوے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

من تن ارپ دھرے گُر آگے ست پدارتھ پاوے--۳--

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥

جو جو سُنَے پیکھے لائے سردھا تا کا جنم مرن دُکھ بھاگَے--

ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥

ایسی نِرت نرک نِوارے نانک گُرمکھ جاگَے--۴--۴--۴۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥

ادھم چنڈالی بھئی برہمنی سُودی تے سریسٹائی رے--

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥

پاتالی آکاسی سکھنی لہبر بُوجھی کھائی رے--۱--

ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥

گھر کی بِلائی اوَر سِکھائی مُوسیٰ دیکھ ڈرائی رے--

ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اج کےَ وس گُر کینو کیہر کُوکر تِنہہ لگائی رے--۱--رہاؤ--

ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥

باجھ تھُونیا چھپّرا تھامھیا نیگھریا گھر پایا رے--

ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥

بِن جڑیئے لَے جڑیو جڑاوا تھیوا اچرج لایا رے--۲--

ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥

دادی داد نہ پہچنہارا چُوپی نِرنؤ پایا رے--

ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥

مال دُلیچےَ بیٹھی لے مرِتک نَین دِکھالن دھایا رے--٣--

ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥

سوئی اجان کہےَ مےَ جانا جانہار نہ چھانا رے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥

کہو نانک گُر امِیو پیائِیا رسک رسک بِگسانا رے--٤--٥--٤٤--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਾਰਿਆ ॥

بندھن کاٹ بِسارے اوَگن اپنا بِرد سمھارِیا--

ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥

ہوئے کرِپال مات پِت نیائی بارِک جیئو پرِتپاریا--١--

ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥

گُرسِکھ راکھے گُر گوپال--

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاڈھ لیئے مہا بھَوجل تے اپنی ندر نِہال--١--رہاوَ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

جا کےَ سِمرن جم تے چھُٹیئے ہلت پلت سُکھ پائیے--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥

ساس گِراس جپہو جپ رسنا نِیت نِیت گُن گائیَے--٢--

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥

بھگت پریم پرم پد پایا سادھسنگ دُکھ ناٹھے--

ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥

چھجَے نہ جائے کچھ بھوَ نہ بیاپے ہر دھن نِرمل گاٹھے--٣--

ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

انت کال پربھ بھیٔے سہائی اِت اُت راکھنہارے--

ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥

پران مِیت ہِیت دھن میرَے نانک سد بلہارے--٤--٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

جا تُوں صاحِب تا بھوَ کیہا ہوَ تُدھ بِن کِس صالاحی--

ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ایک تُوں تا سبھ کُچھ ہےَ مےَ تُدھ بِن دُوجا ناہی--ا--

ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بابا بِکھ دیکھیا سنسار--

ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رکھیا کرہو گُسائیں میرے مےَ نام تیرا آدھار--ا--رہاؤ--

ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

جانہِ بِرتھا سبھا من کی ہور کِس پہہ آکھ سُنائیَے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

وِن ناوے سبھ جگ بورایا نام مِلَے سُکھ پائیَے--٢--

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥

کیا کہیَے کِس آکھ سُنائیَے جے کہنا سو پرَبھ جی پاس--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥

سبھ کِچھ کیتا تیرا ورتَے سدا سدا تیری آس--٣--

ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥

جے دیہہ وڈیائی تا تیری وڈیائی اِت اُت تُجھ دھیاؤ--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥

نانک کے پرَبھ سدا سُکھداتے مَے تان تیرا اِک ناوَ--٤--٧--٤٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥

امرِت نام تُمھارا ٹھاکر ایوہ مہا رس جنہِ پیو--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥

جنم جنم چُوکے بھَے بھارے دُرت بِناسِیو بھرم بیوَ--١--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥

درسن پیکھت مَے جیئو--

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُن کر بچن تُمھارے ستگور من تن میرا ٹھار تھیوَ--١--رہاؤ--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥

تُمھری کِرپا تے بھَیو سادھسنگ ایہو کاج تُمھ آپ کیوٗ--

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥

دِڑ کر چرن گہے پرَبھ تُمھرے سہجے بِکھیا بھئی کھیوٗ--٢--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥

سُکھ نِدھان نام پرَبھ تُمرا ایہو اِناسی منتر لیو--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥

کر کِرپا موہِ ستگور دِینا تاپ سنتاپ میرا بَیر گیوٗ--٣--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥

دھنّ سو مانس دیہی پائی جِت پرَبھ اپنے میل لیو--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥

دھنّ سو کلجُگ سادھسنگ کیرتن گایئَے نانک نام ادھار ہیوٗ--٤--٨--٤٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥

آگےَ ہی تے سبھ کُچھ ہُوا اوَرکے جانےَ گیانا--

ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥

بھُول چُوک اپنا بارِک بکھسیا پار.برہم بھگوانا--١--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥

ستگور میرا سدا دیالا موہِ دین کوٗ راکھ لیا--

ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاٹیا روگ مہا سُکھ پایا ہر امرِت مُکھ نام دیا--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥

انِک پاپ میرے پرہریا بندھن کاٹے مُکت بھیے--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥

اندھ کُوپ مہا گھور تے باہ پکر گُر کاڈھ لیئے--۲--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

نِربھؤ بھیے سگل بھؤ مِٹیا راکھے راکھنہارے--

ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥

ایسی دات تیری پرَبھ میرے کارج سگل سوارے--۳--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥

گُن نِدھان صاحب من میلہ--

ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋੁਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥

سرن پیا نانک سہیلا--۴--۹--۴۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥

تُوں وِسرہِ تاں سبھ کو لاگُو چیت آوہِ تاں سیوا--

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥

اوَر نہ کوؤ دُوجا سُوجھے ساچے الکھ ابھیوا--ا--

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥

چیت آوے تاں سدا دیالا لوگن کیا ویچارے--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بُرا بھلا کھو کِس نو کہیئے سگلے جی تُمھارے--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥

تیری ٹیک تیرا آدھارا ہاتھ دۓ تُوں راکھہ--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥

جِس جن اُوپر تیری کِرپا تِس کوَ بِپ نہ کوُ بھاکھَے--۲--

ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

اوہو سُکھ اوہا وڈیائی جو پرَبھ جی من بھانی--

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥

تُوں دانا تُوں صد مہروانا نام مِلَے رنگ مانی--۳--

ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

تُدھ آگے ارداس ہماری جیوَ پِنڈ سبھ تیرا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

کھو نانک سبھ تیری وڈیائی کوئی ناؤ نہ جانے میرا--۴--۱۰--۴۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥

کر کِرپا پرَبھ انترجامی سادھسنگ ہر پایئے--

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥

کھول کِوار دِکھالے درسن پُنرپ جنم نہ آئیئے--ا--

ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥

مِلوَ پریتم سُوآمی اپنے سگلے دُوکھ ہروَ رے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم جنہِ رِدَے ارادھیا تا کَے سنگ تروَ رے--ا--رہاوَ--

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥

مہا اُدیان پاوک ساگر بھیئے ہرکھ سوگ مہہ بسنا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥

ستگور بھیٹ بھیا من نِرمل جپ امرِت ہر رسنا--۲--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥

تن دھن تھاپ کیوَ سبھ اپنا کومل بندھن باندھیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥

گُر پرساد بھیئے جن مُکتے ہر ہر نام ارادھیا--۳--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥

راکھ لیئے پرَبھ راکھنہارے جو پرَبھ اپنے بھانے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥

جیوَ پِنڈ سبھ تمھرا داتے نانک صد کُربانے--۴--اا--۵۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥
موہ ملن نید تے چھُٹکی کوَن انگرہُ بھیو ری--

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
مہا موہنی تُدھ نہ ویاپےَ تیرا آلس کہا گییُو ری--ا--رہاوُ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥
کام کرودھ اہنکار گاکھرو سنجم کوَن چھُٹیو ری--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥
سُر نر دیوَ اسُر ترِے گُنِیا سگلو بھوَن لُٹیو ری--ا--

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥
دعوا اگن بہت ترِن جالے کوئی ہرِیا بُوٹو رہیو ری--

ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥
ایسو سمرتھ ورن نہ ساکوَ تا کی اُپما جات نہ کہیوَ ری--۲--

ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥
کاجر کوٹھ مہہ بھئی نہ کاری نِرمل برن بنیوَ ری--

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥
مہا منتر گُر ہِردَے بسیوَ اچرج نام سُنیو ری--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥
کر کِرپا پربھ ندر اوَلوکن اپنے چرن لگائی--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥
پریم بھگت نانک سُکھ پایا سادُھو سنگ سمائی--۴--۱۲--۵۱--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ آسا گھر ۷ محلّہ ۵۔۔

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥

لال چولنا تَے تن سوہِیا۔۔

ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥

سُرجن بھانی تاں من موہیا۔۔١۔۔

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥

کوَن بنی ری تیری لالی۔۔

ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن رنگ تُوں بھئی گُلالی۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥

تُم ہی سُندر تُمہِ سُہاگ۔۔

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥

تُم گھر لالن تُم گھر بھاگ۔۔٢۔۔

ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥

تُوں ستوَنتی تُوں پردھان۔۔

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥

تُوں پریتم بھانی تُہی سُر گیان۔۔٣۔۔

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥

پریتم بھانی تاں رنگ گُلال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥

کہو نانک سُبھ درِسٹ نِہال--۴--

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥

سُن ری سکھی ایہہ ہمری گھال--

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੨॥

پرَبھ آپ سیگار سوارنہار--ا--رہاؤ دوجا--ا--۵۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥

دُوکھ گھنو جب ہوتے دُور--

ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

اب مسلت موہِ ملی حدُور--ا--

ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥

چُکا نِہورا سکھی سہیری--

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم گیا گُر پِر سنگ میری--ا--رہاؤ--

ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥

نِکٹ آن پِریا سیج دھری--

ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥

کان کڈھن تے چھُوٹ پری--۲--

ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥

مندر میرَے سبد اُجارا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥

اند بِنودی کھسم ہمارا--۳--

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

مستک بھاگ مَے پِر گھر آیا--

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥

تھِر سوہاگ نانک جن پایا--۴--۲--۵۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ساچ نام میرا من لاگا--

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥

لوگن سِیوُ میرا ٹھاٹھا باگا--۱--

ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥

باہر سُوت سگل سِیوُ موَلا--

ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

الپت رہوَ جیسے جل مہہ کوَلا--۱--رہاوَ--

ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥

مُکھ کی بات سگل سِیوُ کرتا--

ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥

جی سنگ پرَبھ اپنا دھرتا--۲--

ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥

دِیس آوت ہےَ بہت بھیہالا--

ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥

سگل چرن کی ایوہ من رالا--۳--

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

نانک جن گُر پُورا پایا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥

انتر باہر ایک دِکھایا--۴--۳--۵۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥

پاوت رلیا جوبن بلیا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥

نام بِنا ماٹی سنگ رلیا--۱--

ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥

کان کُنڈلیا بستر اوڈھلیا--

ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیج سُکھلیا من گربلیا--ا--رہاؤ--

ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥

تلَے کُنچریا سِر کنک چھتریا--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥

ہر بھگت بِنا لے دھرن گڈلیا--۲--

ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥

رُوپ سُندرِیا انِک استریا--

ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥

ہر رس بِن سبھ سُواد پھِکریا--۳--

ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥

مایا چھلیا بِکار بِکھلیا--

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥

سرن نانک پرَبھ پُرکھ دئیلیا--۴--۴--۵۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥

ایک بگیچا پیڈ گھن کرَیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥

امرت نام تہا مہہ پھلیا--ا--

ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥

ایسا کرہو بیچار گیانی--

ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

جا تے پائیَے پد نِربانی--

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آس پاس بِکھُوآ کے کُنٹا بیچ امرت ہےَ بھائی رے--۱--رہاؤ--

ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥

سِنچنہارے ایکےَ مالی--

ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥

کھبر کرت ہےَ پات پت ڈالی--۲--

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥

سگل بنسپت آن جڑائی--

ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥

سگلی پھُولی نِپھل نہ کائی--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

امرت پھل نام جِن گُر تے پایا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥

نانک داس تری تِن مایا--۴--۵--۵۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥

راج لیلا تیرَے نام بنائی--

ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥

جوگ بنیا تیرا کیرتن گائی--ا--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥

سرب سُکھا بنے تیرَے اولھَے--

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم کے پردے ستگور کھولھے--ا--رہاؤ--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥

حکم بُوجھ رنگ رس مانے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥

ستگور سیوا مہا نِربانے--۲--

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِن تُوں جاتا سو گِرست اُداسی پروان--

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥

نام رتا سوئی نِربان--۳--

ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

جا کوُ ملیو نام نِدھانا--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥

بھنِت نانک تا کا پُور کھجانہ--۴--۶--۵۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥

تیرتھ جاوٗ ت ہوٗ ہوٗ کرتے--

ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥

پنڈت پُوچھوٗ ت مایا راتے--ا--

ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥

سو استھان بتاوہو میتا--

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ ہر ہر کیرتن نیتا--ا--رہاوٗ--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ساستر بید پاپ پُنّ ویچار--

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥

نرک سُرگ پھِر پھِر اوٗتار--۲--

ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥

گِرست مہہ چِنت اُداس اہنکار--

ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥

کرم کرت جیا کوٗ جنجار--۳--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥

پرَبھ کِرپا تے من وس آیا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥

نانک گُرمکھ تری تِن مایا--۴--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

سادھسنگ ہر کیرتن گایَئے--

ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥

ایہو استھان گُورُو تے پایَئے--ا--رہاؤ دوجا--۷--۵۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥

گھر مہہ سُوکھ باہر پھُن سُوکھا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥

ہر سِمرت سگل بِناسے دُوکھا--ا--

ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਂਵੈਂ ॥

سگل سُوکھ جاں تُوں چِت آنویں--

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو نام جپَے جو جن تُدھ بھاوے--ا--رہاؤ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

تن من سیتل جپ نام تیرا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥

ہر ہر جپت ڈھے دُکھ ڈیرا--۲--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

حُکم بوجھَے سوئی پروان--

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥

ساچ سبد جا کا نیسان--۳--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

گُر پُورَے ہر نام دِرڑایا--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥

بھنِت نانک میرَے من سُکھ پایا--۴--۸--۵۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥

جہا پٹھاوہُ تہ تہ جائیں--

ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥

جو تُم دیہو سوئی سُکھ پائیں--۱--

ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥

سدا چیِرے گووِند گوسائی--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تمھری کِرپا تے ترِپت اگھائیں--۱--رہاؤ--

ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ੍ਹਉ ਖਾਈ ॥

تُمرا دِیا پینھوَ کھائیں--

ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥

تؤ پرساد پربھ سُکھی ولائی--۲--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥

من تن انتر تُجھے دھیائیں--

ਤੁਮ੍ਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥੩॥

تُمھرے لوَے نہ کوؤ لائیں--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥

کہو نانک نِت اِوے دھیائیں--

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੯॥੬੦॥

گت ہووے سنتہ لگ پائیں--۴--۹--۲۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥

اُوٹھت بیٹھت سووت دھیائیئے--

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥

مارگ چلت ہرے ہر گائیئے--ا--

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥

سرَون سُنیجے امرِت کتھا--

ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاس سُنی من ہوئے انَندا دُوکھ روگ من سگلے لتھا--ا--رہاؤ--

ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥

کارج کام باٹ گھاٹ جپیجےَ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥

گُر پرساد ہر امرت پیجےَ--۲--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

دِنس رَین ہر کیرتن گاییَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥

سو جن جم کی واٹ نہ پاییَے--۳--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥

آٹھ پہر جِس وِسرہِ ناہی--

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥

گت ہووَے نانک تِس لگ پائی--۴--۱۰--۶۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥

جا کےَ سِمرن سُوکھ نِواس--

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥

بھئی کلیان دُکھ ہووت ناس--۱--

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥

انَد کرہو پرَبھ کے گُن گاوہو--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور اپنا صد سدا مناوہو--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥

ستگور کا سچ سبد کماوہو--

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

تھِر گھر بیٹھے پرَبھ اپنا پاوہو--۲--

ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥

پر کا بُرا نہ راکھو چِیت--

ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥

تُم کوَ دُکھ نہی بھائی مِیت--۳--ِ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥

ہر ہر تنت منت گُر دینھا--

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥

ایہو سُکھ نانك اندِن چینھا--۴--اا--۶۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥

جِس نیچ کوَ کوئی نہ جانَے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥

نام جپت اُوہو چھو کُنٹ مانَے--ا--

ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

درسن ماگوُ دیہہ پیارے--

ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمری سیوا کوَن کوَن نہ تارے--۱--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥

جا کےَ نِکٹ نہ آوے کوئی--

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥

سگل سرِسٹ اُوا کے چرن مل دھوئی--۲--

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥

جو پرانی کاہُو نہ آوت کام--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥

سنت پرساد تا کو جپیَے نام--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥

سادھسنگ من سووت جاگے--

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥

تب پرَبھ نانک میٹھے لاگے--۴--۱۲--۶۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥

ایکو ایکی نَین نِہارؤ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਉ ॥੧॥

سدا سدا ہر نام سمھارو--ا--

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

رام راما راما گُن گاوؤ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت پرَتاپ سادھ کےَ سنگے ہر ہر نام دھیاوؤ رے--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥

سگل سمگری جا کےَ سُوت پروئی--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥

گھٹ گھٹ انتر روِیا سوئی--۲--

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥

اوپت پرلؤ کھِن مہہ کرتا--

ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥

آپ الیپا نِرگُن رہتا--۳--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

کرن کراون انترجامی--

ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥

اَنند کرَے نانک کا سُوآمی--۴--۱۳--۶۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥

کوٹ جنم کے رہے بھوارے۔۔

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥

دُلبھ دیہہ جِیتی نہی ہارے۔۔ا۔۔

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥

کِلبکھ بِناسے دُکھ درد دُور۔۔

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئے پُنیت سنتن کی دھُور۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥

پرَبھ کے سنت اُدھارن جوگ۔۔

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

تِس بھیٹے جِس دھُر سنجوگ۔۔۲۔۔

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

من آنند منتر گُر دِیا۔۔

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥

ترِسن بجھی من نِہچل تھیا۔۔۳۔۔

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥

نام پدارتھ نوٗ نِدھ سِدھ۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥

نانک گُر تے پائی بُدھ۔۔۴۔۔۱۴۔۔۶۵۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥

مِٹی تِیاس اگیان اندھیرے--

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

سادھ سیوا اگھ کٹے گھنیرے--ا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر سیوا تے بھیٔے من نِرمل ہر ہر ہر ہر نام سُنا--ا--رہاؤ--

ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥

بِنسیو من کا مُورکھ ڈھیٹھا--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥

پرَبھ کا بھانا لاگا میٹھا--۲--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥

گُر پُورے کے چرن گہے--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥

کوٹ جنم کے پاپ لہے--۳--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥

رتن جنم ایوہ سپھل بھیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥

کہو نانک پرَبھ کری میا--۴--۱۵--٦٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥

ستگور اپنا صد سدا سمھارے--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥

گُر کے چرن کیس سنگ جھارے--۱--

ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥

جاگ رے من جاگنہارے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ہر اوَر نہ آوس کاما جھُوٹھا موہ مِتھیا پسارے--۱--رہاوَ--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

گُر کی بانی سِیوَ رنگ لائے--

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥

گُر کرِپال ہوئے دُکھ جائے--۲--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

گُر بِن دُوجا ناہی تھاوَ--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥

گُر داتا گُر دیوَے ناوَ--۳--

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥

گُر پاربرہم پرمیسر آپ--

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥

آٹھ پہر نانک گُر جاپ--۴--۱۶--۶۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥

آپے پیڈ بِستھاری ساکھ--

ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥

اپنی کھیتی آپے راکھ--۱--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

جت کت پیکھوُ ایکے اوہی--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھٹ گھٹ انتر آپے سوئی--۱--رہاوُ--

ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

آپے سُور کِرن بِستھار--

ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥

سوئی گُپت سوئی آکار--۲--

ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥

سرگُن نِرگُن تھاپَے ناوُ--

ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥

دُہ مِل ایکے کینو ٹھاوٗ--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥

کہو نانک گُر بھرم بھوٗ کھویا--

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥

اند رُوپ سبھ نَین الویا--٤--١٧--٦٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥

اُکت سِیانپ کِچھُو نہ جانا--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥

دِن رَین تیرا نام وکھانا--١--

ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

مَے نِرگُن گُن ناہی کوئے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراونہار پربھ سوئے--١--رہاوٗ--

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥

مُورکھ مُگدھ اگیان اویچاری--

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥

نام تیرے کی آس من دھاری--٢--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥

جپ تپ سنجم کرم نہ سادھا--

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥

نام پربھُو کا منہہ ارادھا--۳--

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥

کِچھُو نہ جانا مت میری تھوری--

ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥

بِنوَت نانک اوٹ پرَبھ توری--۴--۱۸--۶۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥

ہر ہر اکھر دُئے ایہہ مالا--

ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥

جپت جپت بھئے دِین دیالا--۱--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥

کروَ بینتی ستگور اپنی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا راکھہو سرنائی مو کوَ دیہو ہرے ہر جپنی--۱--رہاوَ--

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ہر مالا اُر انتر دھارے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥

جنم مرن کا دُوکھ نِوارے--۲--

ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

ہِردَے سمالَے مُکھ ہر ہر بولَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥

سو جن اِت اُت کِتہِ نہ ڈولَے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥

کہو نانک جو راچَے نائے--

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥

ہر مالا تا کےَ سنگ جائے--۴--۱۹--۷۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥

جس کا سبھ کِچھ تِس کا ہوئے--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥

تِس جن لیپ نہ بیاپَے کوئے--۱--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥

ہر کا سیوک صد ہی مُکتا--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ کرَے سوئی بھل جن کےَ ات نِرمل داس کی جُگتا--۱--رہاؤ--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

سگل تِیاگ ہر سرنی آیا۔۔

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥

تِس جن کہا بیابَے مایا۔۔۲۔۔

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

نام نِدھان جا کے من ماہِ۔۔

ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥

تِس کوَ چِنتا سُپنَے ناہِ۔۔۳۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

کہُ نانک گُر پُورا پایا۔۔

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥

بھرم موہ سگل بِنسایا۔۔۴۔۔۲۰۔۔۷۱۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

جوَ سُپرسنّ ہوئیو پربھ میرا۔۔

ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥

تاں دُوکھ بھرم کہو کیَسے نیرا۔۔۱۔۔

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥

سُن سُن جیوا سوئے تُمھاری۔۔

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ نِرگُن کوَ لیہو اُدھاری--ا--رہاوَ--

ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥

مِٹ گیا دُوکھ بِساری چِنتا--

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥

پھل پایا جپ ستگور منتا--۲--

ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

سوئی ست ست ہےَ سوئے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥

سِمر سِمر رکھ کنٹھ پروئے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥

کہو نانک کوَن اوہ کرما--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥

جا کےَ من وسیا ہر نامہ--۴--۲۱--۷۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥

کام کرودھ اہنکار وِگُوتے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥

ہر سِمرن کر ہر جن چھُوٹے--ا--

ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥

سوئے رہے مایا مد ماتے--

ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاگت بھگت سِمرت ہر راتے--ا--رہاؤ--

ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥

موہ بھرم بہو جون بھوایا--

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥

استھِر بھگت ہر چرن دھیایا--٢--

ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥

بندھن اندھ کُوپ گِرہ میرا--

ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥

مُکتے سنت بُجھہ ہر نیرا--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥

کہو نانک جو پرَبھ سرنائی--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥

اِیہا سُکھ آگےَ گت پائی--٤--٢٢--٧٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥

تُو میرا ترنگ ہم مین تُمارے--

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥

تُو میرا ٹھاکُر ہم تیرَے دُوارے--ا--

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥

تُوں میرا کرتا ہو سیوک تیرا--

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن گہی پربھ گُنی گہیرا--ا--رہاؤ--

ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥

تُو میرا جِیون تُو آدھار--

ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥

تُجھ پیکھ بِگسے کوُلار--۲--

ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥

تُو میری گت پت تُو پروان--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥

تُو سمرتھ مَے تیرا تان--۳--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

اندِن جپوُ نام گُنتاس--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥

نانک کی پربھ پہہ ارداس--۴--۲۳--۷۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلہ ۵--

ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥

رووݨہارے جھُوٹھ کمانا--

ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥

ہس ہس سوگ کرت بیگانہ--ا--

ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥

کو مُوآ کا کَے گھر گاون--

ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کو رووَے کو ہس ہس پاون--ا--رہاؤ--

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥

بال بِوستھا تے بِردھانا--

ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥

پہچ نہ مُوکا پھِر پچھتانا--٢--

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ترِہو گُن مہہ ورتَے سنسارا--

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥

نرک سُرگ پھِر پھِر اؤتارا--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥

کہو نانک جو لایا نام--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥

سفل جنم تا کا پروان--۴--٢۴--٧۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥

سوئے رہی پرَبھ کھبرِ نہ جانی--

ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥

بھَور بھیا بہُر پچھُتانی--ا--

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥

پِریا پریم سہج من اند دھروَ ری--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ مِلبے کی لالسا تا تے آلس کہا کروَ ری--ا--رہاوَ--

ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥

کر مہہ امرِت آن نِساریو--

ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥

کھِسر گیئو بھُوم پر ڈاریو--۲--

ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥

صاد موہِ لادی اہنکارے--

ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥

دوس ناہی پرَبھ کرنیَہارے--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥

سادھسنگ مِٹے بھرم اندھارے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥

نانک میلی سِرجنھارے--۴--۲۵--۷۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥

چرن کمل کی آس پیارے--

ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥

جمکنکر نس گئے وِچارے--ا--

ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

تُو چِت آوہِ تیری میا--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرت نام سگل روگ کھیا--ا--رہاوٗ--

ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥

انِک دُوکھ دیوہِ اوَرا کوٗ--

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥

پہچ نہ ساکہِ جن تیرے کوٗ--۲--

ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

درس تیرے کی پیاس من لاگی--

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥

سہج انند بسَے بیراگی--۳--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥

نانک کی ارداس سُنیجَے--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥

کیول نام رِدے مہہ دیجَے--۴--۲۶--۷۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥

من ترِپتانو مٹے جنجال--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥

پرَبھ اپنا ہویا کرِپال--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥

سنت پرِساد بھلی بنی--

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ گرِہِ سبھ کِچھ ہےَ پُورن سو بھیٹیا نِربھَے دھنی--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

نام درِڑایا سادھ کرِپال--

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥

مِٹ گئی بھُوکھ مہا بِکرال--۲--

ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ٹھاکُر اپنے کینی دات--

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥

جلن بُجھی من ہوئی سانت--٣--

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥

مِٹ گئی بھال من سہج سمانا--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥

نانک پایا نام کھجانہ--٤--٢٧--٧٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ٹھاکُر سِیوٗ جا کی بن آئی--

ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥

بھوجن پُورن رہے اگھائی--١--

ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥

کچھُو نہ تھورا ہر بھگتن کوٗ--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھات کھرچت بِلچھت دَیون کوٗ--١--رہاوٗ--

ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥

جا کا دھنی اگم گُسائ--

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥

مانُکھ کی کہو کیت چلائی--٢--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥

جا کی سیوا دس اسٹ سِدھائی--

ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥

پلک دِسٹ تا کی لاگھو پائی--٣--

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥

جا کوُ دئیا کرہو میرے سُوآمی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥

کہو نانک ناہی تِن کامی--٤--٢٨--٧٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جوُ مَے اپنا ستگور دھیایا--

ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

تب میرَے من مہا سُکھ پایا--١--

ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥

مِٹ گئی گنت بِناسیو سنسا--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام رتے جن بھئے بھگونتا--١--رہاوُ--

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥

جوُ مَے اپنا صاحب چیت--

ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥

تؤ بھؤ مِٹیو میرے میت--۲--

ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

جؤ مَے اوٹ گہی پرَبھ تیری--

ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥

تاں پُورن ہوئی منسا میری--۳--

ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥

دیکھ چلت من بھئے دِلاسہ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥

نانک داس تیرا بھرواسا--۴--۲۹--۸۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥

اندِن مُوسیٰ لاج ٹُکائی--

ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥

گِرت کُوپ مہہ کھاہِ مِٹھائی--ا--

ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥

سوچت ساچت رَین بِہانی--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک رنگ مایا کے چِتوت کبہُو نہ سِمرَے سارِنگپانی--ا--رہاؤ--

ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥

درم کی چھایا نِہچل گِرہُ باندھیا--

ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥

کال کےَ پھانس سکت سر ساندھِیا--۲--

ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥

بالُو کنارا ترنگ مُکھ آیا--

ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥

سو تھان مُوڑ نِہچل کر پایا--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

سادھسنگ جپیوٗ ہر رائے--

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥

نانک جیوَے ہر گُن گائے--۴--۳۰--۸۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥

آسا محلّہ ۵ دُتُکے ۹--

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥

اُن کےَ سنگ تُو کرتی کیل--

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥

اُن کےَ سنگ ہم تُم سنگ میل--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥

اُنھ کےَ سنگ تُم سبھ کوؤ لورَے--

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥

اوس بِنا کوُو مُکھ نہی جورے--ا--

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥

تے بیراگی کہا سمائے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس بِن تُہی دُہیری ری--ا--رہاؤ--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥

اُنھ کے سنگ تُو گرِہ مہہ ماہر--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥

اُنھ کے سنگ تُو ہوئی ہے جاہر--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥

اُنھ کے سنگ تُو رکھی پپول--

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥

اوس بِنا تُوں چھُٹکی رول--٢--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥

اُنھ کے سنگ تیرا مان مہت--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥

اُنھ کے سنگ تُم ساک جگت--

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥

اُنھ کے سنگ تیری سبھ بِدھ تھاٹی--

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥

اوس بِنا تُوں ہوئی ہےَ ماٹی--۳--

ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

اوہو بیراگی مَرے نہ جائے--

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

حُکمے بادھا کار کمائے--

ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥

جوڑ وِچھوڑے نانک تھاپ--

ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥

اپنی قُدرت جانَے آپ--۴--۳۱--۸۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥

نہ اوہُ مرتا نہ ہم ڈریا--

ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥

نہ اوہُ بِنسَے نہ ہم کڑیا--

ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥

نہ اوہُ نِردھن نہ ہم بھُوکھے--

ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥

نہ اوس دُوکھ نہ ہم کوُ دُوکھے--۱--

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥

اوَر نہ کوُ مارنوارا--

ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئُ ہمارا جیُ دینہارا--ا--رہاؤ--

ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥

نہ اُس بندھن نہ ہم بادھے--

ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥

نہ اُس دھندھا نہ ہم دھادھے--

ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥

نہ اُس مَیل نہ ہم کوُ میلا--

ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥

اوس انَند ت ہم صد کیلا--۲--

ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥

نہ اُس سوچ نہ ہم کوُ سوچا--

ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥

نہ اُس لیَپ نہ ہم کوُ پوچا--

ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥

نہ اُس بھُوکھ نہ ہم کوُ ترِسنا--

ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥

جا اوہو نِرمل تاں ہم جچنا--۳--

ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

ہم کچھ ناہی ایکے اوہی--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

آگے پاچھے ایکو سوئی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥

نانک گُر کھوئے بھرم بھنگا--

ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥

ہم اوۓ مِل ہوئے اِک رنگا--۴--۳۲--۸۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥

انِک بھانت کر سیوا کریئے--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥

جیوُ پران دھن آگے دھریئے--

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

پانی پکھا کروُ تج ابھیمان--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥

انِک بار جائیے قُربان--۱--

ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥

سائی سُہاگن جو پرَبھ بھائی--

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس کےَ سنگ مِلوُ میری مائی--ا--رہاوُ--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥

داسن داسی کی پنِہار--

ਉਨ੍ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

اُنھ کی ریَن بسَے جی نال--

ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥

ماتھَے بھاگ ت پاووُ سنگ--

ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

مِلَے سُوآمی اپنے رنگ--۲--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥

جاپ تاپ دیوُ سبھ نیما--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥

کرم دھرم ارپوُ سبھ ہوما--

ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥

گرب موہ تج ہووُ ریَن--

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ ॥੩॥

اُنھ کےَ سنگ دیکھوُ پربھ نیَن--۳--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥

نِمکھ نِمکھ ایہی آرادھوُ--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥

دِنس رَین ایہہ سیوا سادھو--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥

بھئے کِرپال گُپال گوبِند--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥

سادھسنگ نانک بکھسِند--۴--۳۳--۸۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

پرَبھ کی پریت سدا سُکھ ہوئے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥

پرَبھ کی پریت دُکھ لگِے نہ کوئے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥

پرَبھ کی پریت ہؤمَے مل کھوئِے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧॥

پرَبھ کی پریت صد نِرمل ہوئے--ا--

ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

سُنہو میت ایسا پریم پیار--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیا پران گھٹ گھٹ آدھار--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

پرَبھ کی پریت بھئے سگل نِدھان--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥

پرَبھ کی پریت رِدَے نِرمل نام--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

پرَبھ کی پریت صد سوبھاونت--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥

پرَبھ کی پریت سبھ مِٹی ہےَ چِنت--۲--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥

پرَبھ کی پریت ایوہ بھَوجل ترَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥

پرَبھ کی پریت جم تے نہی ڈرَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥

پرَبھ کی پریت سگل اُدھارَے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥

پرَبھ کی پریت چلَے سنگارَے--۳--

ਆਪਹੁ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੂਲੈ ॥

آپہو کوئی مِلَے نہ بھُولَے--

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੂਲੈ ॥

جِس کِرپال تِس سادھسنگ گھُولَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

کہو نانک تیرے کُربان--

ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥

سنت اوٹ پرَبھ تیرا تان--۴--۳۴--۸۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥

بھُوپت ہوئے کےَ راج کمایا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ ॥

کر کر انرتھ وِہاجھی مایا--

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥

سنچت سنچت تھَیلی کینھی--

ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥੧॥

پرَبھ اُس تے ڈار اوَر کوَ دینھی--ا--

ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥

کاچ گگریا امبھ مجھریا--

ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گرب گرب اُآہوُ مہہ پریا--ا--رہاوَ--

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥

نِربھوَ ہوئیو بھیا نِہنگا--

ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥

چِیت نہ آئیو کرتا سنگا--

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥

لسکر جوڑے کیا سمباہا--

ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥

نِکسیا پھُوک ت ہوئے گیئو سُوآہا--۲--

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥

اُوچے مندر محل عر رانی--

ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥

ہست گھوڑے جوڑے من بھانی--

ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥

وڈ پروار پُوت عر دھیا--

ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥

موہِ پچے پچ اندھا مُوآ--۳--

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥

جِنہہ اُپاہا تِنہہ بِناہا--

ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥

رنگ رسا جیسے سُپناہا--

ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥

سوئی مُکتا تِس راج مال--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥

نانک داس جِس کھسم دیال--۴--۳۵--۸۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਇਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥

انھ سِیوٗ پریت کری گھنیری--

ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥

جوٗ ملیۓ توٗ ودَھے ودھیری--

ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥

گل چمڑی جوٗ چھوڑے ناہی--

ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥

لاگ چھُٹو ستگور کی پائی--ا--

ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥

جگ موہنی ہم تِیاگ گوَائی--

ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِرگُن ملیو وجی ودھائی--ا--رہاوٗ--

ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥

ایسی سُندر من کوٗ موہے--

ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥

باٹ گھاٹ گِرہِ بن بن جوہے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥

من تن لاگَے ہوۓ کےَ میٹھی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥

گُر پرساد مَے کھوٹی ڈیٹھی--٢--

ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥

اگرک اُس کے وڈے ٹھگاوُ--

ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥

چھوڑہِ ناہی باپ نہ ماوُ--

ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥

میلی اپنے اُن لے باندھے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥

گُر کِرپا تے مَے سگلے سادھے--٣--

ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥

اب مورَے من بھیا انند--

ਭਉ ਚੂਕਾ ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦ ॥

بھوُ چُوکا ٹُوٹے سبھ پھند--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

کہو نانک جا ستگور پایا--

ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥

گھر سگلا مَے سُکھی بسایا--٤--٣٦--٨٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥

آٹھ پہر نِکٹ کر جانَے--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥

پرَبھ کا کیا میٹھا مانے--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک نام سنتن آدھار--

ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ہوئے رہے سبھ کی پگ چھار--ا--

ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

سنت رہت سُنہو میرے بھائی--

ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوا کی مہما کتھن نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥

ورتن جا کےَ کیول نام--

ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

اند رُوپ کیرتن بِسرام--

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥

مِتر ستر جا کےَ ایک سمانَے--

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥

پرَبھ اپنے بِن اوَر نہ جانَے--۲--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥

کوٹ کوٹ اگھ کاٹنہارا--

ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥

دُکھ دُور کرن جیا کے داتارا--

ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥

سُوربیر بچن کے بلی--

ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥

کئُلا بپری سنتی چھلی--۳--

ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥

تا کا سنگ باچھِ سُردیو--

ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥

اموگھ درس سپھل جا کی سیوَ--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کر جوڑ نانک کرے ارداس--

ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੮੮॥

موہِ سنتہہ ٹہل دیجَے گُنتاس--۴--۳۷--۸۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥

سگل سُوکھ جپ ایکے نام--

ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

سگل دھرم ہر کے گُن گام--

ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

مہا پوِتر سادھ کا سنگ--

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥

جِس بھیٹت لاگے پرَبھ رنگ--۱--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥

گُر پرساد اوئے آنند پاوَے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس سِمرت من ہوئے پرگاسا تا کی گت مِت کہن نہ جاوَے--۱--رہاوٗ--

ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥

ورت نیم مجن تِس پُوجا--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥

بید پُران تِن سِمرِت سُنیجا--

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥

مہا پُنیت جا کا نِرمل تھان--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥

سادھسنگت جا کے ہر ہر نام--۲--

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥

پرگٹیو سو جن سگلے بھوَن--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥

پتت پُنیت تا کی پگ رین--

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

جا کوُ بھیٹیو ہر ہر رائے--

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥

تا کی گت مِت کتھن نہ جائے--۳--

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥

آٹھ پہر کر جوڑ دھیاووُ--

ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥

اُن سادھا کا درسن پاووُ--

ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥

موہِ گریب کوُ لیہو رلائے--

ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥

نانک آئے پئے سرنائے--۴--۳۸--۸۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥

آٹھ پہر اُدک اِسنانی--

ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥

صد ہی بھوگ لگائے سُگیانی--

ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥

بِرتھا کاہُو چھوڑے ناہی--

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥

بہُر بہُر تِس لاگہ پائی--ا--

ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥

سالگِرام ہمارے سیوا--

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُوجا ارچا بندن دَیوا--ا--رہاؤ--

ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥

گھنٹا جا کا سُنیئے چھو کُنٹ--

ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥

آسن جا کا سدا بیکُنٹھ--

ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥

جا کا چوَر سبھ اُوپر جھُولَے--

ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥

تا کا دھُوپ سدا پرپھُلَے--۲--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥

گھٹ گھٹ سنپٹ ہےَ رے جا کا--

ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥

ابھگ سبھا سنگ ہےَ سادھا--

ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

آرتی کیرتن سدا انند--

ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥

مہما سُندر سدا بےانت--۳--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥

جِسہہ پراپت تِس ہی لہنا--

ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥

سنت چرن اوہُ آئیو سرنا--

ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥

ہاتھ چڑیو ہر سالگِرام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥

کہو نانک گُر کینو دان--۴--۳۹--۹۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥

آسا محلّہ ۵ پنچپدا--

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

جِہہ پَیڈے لُوٹی پنہاری--

ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥

سو مارگ سنتن دُوراری--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥

ستگور پُورَے ساچ کہیا--

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام تیرے کی مُکتے بیتھی جم کا مارگ دُور رہیا--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥

جہ لالچ جاگاتی گھاٹ--

ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥

دُور رہی اوہ جن تے باٹ--٢--

ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥

جہ آوٹے بہت گھن ساتھ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥

پارب٘رہم کے سنگی سادھ--٣--

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥

چِتر گُپت سبھ لِکھتے لیکھا--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥

بھگت جنا کوُ درِسٹ نہ پیکھا--۴--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

کہو نانک جِس ستگور پُورا--

ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥

واجے تا کَے انحد تُورا--۵--۴۰--۹۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۵ دُپدا ا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥

سادُھو سنگ سِکھائیو نام--

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥

سرب منورتھ پُورن کام--

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥

بُجھ گئی ترِسنا ہر جسہِ اگھانے--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥

جپ جپ جیوا سارِگپانے--ا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥

کرن کراون سرن پرِیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد سہج گھر پایا مِٹیا اندھیرا چند چڑھیا--ا--رہاؤ--

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

لال جویہر بھرے بھنڈار--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

توٹ نہ آوے جپ نِرنکار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

امرِت سبد پیوَے جن کوئے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥

نانک تا کی پرم گت ہوئے--۲--۴۱--۹۲--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا گھر ۷ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥

ہر کا نام رِدَے نِت دھیائی--

ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥

سنگی ساتھی سگل ترائی--۱--

ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥

گُر میرَے سنگ سدا ہےَ نالے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمر سِمر تِس سدا سمھالے--۱--رہاؤ--

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥

تیرا کیا میٹھا لاگَے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥

ہر نام پدارتھ نانک مانگَے--۲--۴۲--۹۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

سادُھو سنگت تریا سنسار--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

ہر کا نام منہہ آدھار--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥

چرن کمل گُردیو پیارے--

ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُوجہہ سنت ہر پریت پیارے--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥

جا کےَ مستک لِکھیا بھاگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥

کہو نانک تا کا تھِر سوہاگ--٢--٤٣--٩٤--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥

میٹھی آگیا پِر کی لاگی--

ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

سوَکن گھر کی کنت تیاگی--

ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥

پرِیا سوہاگن سیگار کری--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥

من میرے کی تپت ہری--ا--

ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥

بھلو بھیو پرِیا کہیا مانیا--

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج اِس گھر کا جانیا--رہاوٗ--

ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥

ہوٗ بندی پرِیا کھِجمتدار--

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

اوہُ اِبناسی اگم اپار--

ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥

لے پکھا پرِیا جھلوٗ پائے--

ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥

بھاگ گئے پنچ دُوت لاوے--۲--

ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

نہ مَے کُل نہ سوبھاونت--

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥

کیا جانا کیوٗ بھانی کنت--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥

موہِ اناتھ گریب نِمانی--

ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥

کنت پکر ہم کینی رانی--۳--

ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

جب مُکھ پریتم ساجن لاگا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥

سُوکھ سہج میرا دھن سوہاگا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

کہو نانک موری پُورن آسا--

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥

ستگور میلی پرَبھ گُنتاسا--۴--ا--۹۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥

ماتھَے ترِکُٹی درِسٹ کرُور--

ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥

بولَے کوُڑا جہبا کی پھُوڑ--

ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥

سدا بھُوکھی پِر جانَے دُور--ا--

ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥

ایسی استری اِک رام اُپائی--

ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اُن سبھ جگ کھایا ہم گُر راکھے میرے بھائی--رہاؤ--

ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥

پائے ٹھگوَلی سبھ جگ جوہیا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥

برہما بِسن مہادیوُ موہیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥

گُرمکھ نام لگے سے سوہِیا--۲--

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥

ورت نیم کر تھاکے پُنہچرنا--

ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

تٹ تیرتھ بھوے سبھ دھرنا--

ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥

سے اُبرے ج ستگور کی سرنا--۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥

مایا موہِ سبھو جگ بادھا--

ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥

ہوَمےَ پچےَ منمکھ مُوراکھا--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥

گُر نانک باہ پکر ہم راکھا--۴--۲--۹۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥

سرب دُوکھ جب بِسرہِ سُوآمی--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥

اِیہا اُوہا کام نہ پرانی--ا--

ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਯਾਇ ॥

سنت ترِپتاسے ہر ہر دھیائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا اپنے نائے لائے سرب سُوکھ پرَبھ تُمری رجائے--رہاؤ--

ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥

سنگ ہووت کؤ جانت دُور--

ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥

سو جن مرتا نِت نِت جھُور--۲--

ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥

جِن سبھ کِچھ دِیا تِس چِتوت ناہِ--

ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

مہا بِکھیا مہہ دِن رَین جاہِ--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥

کہو نانک پرَبھ سِمرہو ایک--

ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯੭॥

گت پائیے گُر پُورے ٹیک--۴--۳--۹۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥

نام جپت من تن سبھ ہرِیا--

ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥

کلمل دوکھ سگل پرہرِیا--۱--

ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

سوئی دِوس بھلا میرے بھائی--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُن گائے پرم گت پائی--رہاؤ--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥

سادھ جنا کے پُوجے پیر--

ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥

مٹے اُپدرِہ من تے بَیر--۲--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

گُر پُورے مِل جھگر چُکایا--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥

پنچ دُوت سبھ وسگت آیا--۳--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

جِس من وسیا ہر کا نام--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੪॥੯੮॥

نانک تِس اُوپر قُربان--۴--۴--۹۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥

گاو لیہِ تُو گاونہارے--

ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥

جِیا پِنڈ کے پران ادھارے--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

جا کی سیوا سرب سُکھ پاوہِ--

ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥

اوَر کاہُو پہہ ہَہُڑ نہ جاوہِ--ا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥

سدا اَنند اَنندی صاحب گُن نِدھان نِت نِت جاپِیَئے--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بلہاری تِس سنت پیارے جِس پرساد پرَبھ من واسیئے--رہاؤ--

ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥

جا کا دان نِکھُوٹے ناہی--

ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥

بھلی بھات سبھ سہج سماہی--

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥

جا کی بکھس نہ میٹَے کوئی--

ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥

من واسائیَے ساچا سوئی--۲--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥

سگل سمگری گِرہ جا کےَ پُورن--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥

پرَبھ کے سیوک دُوکھ نہ جھُورن--

ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥

اوٹ گہی نِربھؤ پد پائیَے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥

ساس ساس سو گُن نِدھ گائیَے--۳--

ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥

دُور نہ ہوئی کتھوُ جائیَے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥

ندر کرے تا ہر ہر پائیَے--

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ارداس کری پُورے گُر پاس--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥

نانک منگےَ ہر دھن راس--۴--۵--۹۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلہ ۵--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥

پرتھمے مِٹیا تن کا دُوکھ--

ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥

من سگل کؤ ہوآ سُوکھ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥

کر کِرپا گُر دینو ناؤ--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥

بل بل تِس ستگور کؤ جاؤ--١--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

گُر پُورا پائیو میرے بھائی--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

روگ سوگ سبھ دُوکھ بِناسے ستگور کی سرنائی--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥

گُر کے چرن ہِردَے وسائے--

ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥

من چِنتت سگلے پھل پائے--

ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥

اگن بُجھی سبھ ہوئی سانت--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥

کر کِرپا گُر کینی دات--٢--

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥

نِتھاوے کوُ گُر دینو تھان--

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

نِمانے کوُ گُر کینو مان--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥

بندھن کاٹ سیوک کر راکھے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥

امرت بانی رسنا چاکھے--٣--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥

وڈے بھاگ پُوج گُر چرنا--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥

سگل تِیاگ پائی پرَبھ سرنا--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥

گُر نانک جا کوُ بھیا دیالا--

ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥

سو جن ہوآ سدا نِہالا--٤--٦--١٠٠--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥

ستگور ساچے دیا بھیج--

ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥

چِر جیون اُپجِیا سنجوگ--

ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥

اُدرے ماہِ آئے کِیا نِواس--

ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥

ماتا کےَ من بہت بِگاس--ا--

ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥

جمّیا پُوت بھگت گووِند کا--

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پرگٹیا سبھ مہہ لِکھیا دھُر کا--رہاوَ--

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥

دسی ماسی حُکم بالک جنم لِیا--

ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥

مِٹیا سوگ مہا انند تھِیا--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥

گُربانی سکھی انند گاوے--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ساچے صاحب کےَ من بھاوے--٢--

ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥

ودھی ویل بہو پیڑی چالی--

ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥

دھرم کلا ہر بندھ بحالی--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥

من چِندیا ستگورو دِوایا--

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥

بھئے اچِنت ایک لِو لایا--٣--

ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥

جیئو بالک پِتا اُوپر کرے بہو مان--

ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥

بُلایا بولَے گُر کَے بھان--

ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥

گُجھی چھنی ناہی بات--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥

گُر نانک تُٹھا کینی دات--٤--٧--١٠١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلہ ٥--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥

گُر پُورے راکھیا دے ہاتھ--

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥

پرگٹ بھیا جن کا پرتاپ--ا--

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥

گُر گُر جپی گُورُو گُر دھیائی--

ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جیا کی ارداس گُورُو پہہ پائی--رہاؤ--

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سرن پرے ساچے گُردیو--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ॥੨॥

پُورن ہوئی سیوک سیوَ--۲--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥

جیوٗ پِنڈ جوبن راکھَے پران--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥

کہو نانک گُر کوٗ قُربان--۳--۸--۱۰۲--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫

آسا گھر ۸ کافی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥

مَے بندہ بَے کھرید سچ صاحب میرا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس دا سبھ کِچھ ہےَ تیرا--ا--

ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

مان نِمانے تُوں دھنی تیرا بھرواسا--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ساچے ان ٹیک ہےَ سو جانھو کاچا--ا--رہاوُ--

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥

تیرا حکم اپار ہےَ کوئی انت نہ پائے--

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥

جِس گُر پُورا بھیٹسی سو چلَے رجائے--۲--

ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥

چتُرائی سِیانپا کِتَے کام نہ آئیئے--

ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥

تُٹھا صاحِب جو دیوَے سوئی سُکھ پائیَے--۳--

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥

جے لکھ کرم کمائیَہہ کِچھ پوَے نہ بندھا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥

جن نانک کیِتا نام دھر ہور چھوڈِیا دھندھا--۴--ا--۱۰۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلہ ۵--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥

سرب سُکھا مَے بھالیا ہر جیوڑ نہ کوئی۔۔

ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥

گُر تُٹھے تے پائیَے سچ صاحب سوئی۔۔۱۔۔

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

بلہاری گُر آپنے صد صد قُربانا۔۔

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام نہ وِسرو اِک کھِن چسا ایوہ کیجَے دانا۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥

بھاگٹھ سچا سوئے ہےَ جِس ہر دھن انتر۔۔

ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥

سو چھُوٹَے مہا جال تے جِس گُر سبد نِرنتر۔۔۲۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥

گُر کی مہما کیا کہا گُر بِبیک ست سر۔۔

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥

اوہُ آد جُگادی جُگہ جُگ پُورا پرمیسر۔۔۳۔۔

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥

نام دھیاوہو صد سدا ہر ہر من رنگے۔۔

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥

جیوُ پران دھن گُورُو ہےَ نانک کےَ سنگے۔۔۴۔۔۲۔۔۱۰۴۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

سائی الکھ اپار بھوری من وسَے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥

دُوکھ درد روگ مائے مَیڈا ہبھ نسَے--ا--

ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥

ہئو ونجا قُربان سائی آپنے--

ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہووے اَند گھنا من تن جاپنے--ا--رہاؤ--

ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥

بِندک گالھِ سُنی سچے تِس دھنی--

ਸੂਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥

سُوکھی ہُوں سُکھ پائے مائے نہ قیم گنی--۲--

ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥

نَین پسندو سوئے پیکھ مُستاک بھئی--

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥

مَے نِرگُن میری مائے آپ لڑ لائے لئی--۳--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥

بید کتیب سنسار ہبھا ہُوں باہرا--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥

نانک کا پاتساہو دِسَے جاہرا--۴--۳--۱۰۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥

لاکھ بھگت آرادھہِ جپتے پِیو پِیو--

ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥

کوَن جُگت میلاووَ نِرگُن بِکھئی جیوَ--۱--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥

تیری ٹیک گووِند گُپال دیال پرَبھ--

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں سبھنا کے ناتھ تیری سرِسٹ سبھ--۱--رہاوَ--

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

سدا سہائی سنت پیکھہِ سدا حجُور--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ੍ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥

نام بِہوُنڑیا سے مرنھِ وِسُور وِسُور--۲--

ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥

داس داستن بھائے مِٹیا تِنا گوَن--

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥

وِسریا جِنھا نام تِناڑا حال کوَن--۳--

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥

جیسے پس ہریھاؤ تَیسا سنسار سبھ--

ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥

نانک بندھن کاٹ مِلاوہُ آپ پرَبھ--۴--۴--۱۰۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥

ہبھے تھوک وِسار ہِکو کھِیال کر--

ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥

جھُوٹھا لاہِ گُمان من تن ارپ دھر--۱--

ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥

آٹھ پہر سالاہِ سِرجنہار تُوں--

ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیواں تیری دات کرِپا کرہو مُوں--۱--رہاؤ--

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥

سوئی کّم کمائے جِت مکھ اُجلا--

ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥

سوئی لگَے سچ جِس تُوں دیہہ الا--۲--

ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥

جو نہ ڈھہندو مُول سو گھر راس کر--

ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥

ہِکو چِت وسائے کدے نہ جائے مر--٣--

ਤਿਨ੍ਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥

تنّھا پیارا رام جو پرَبھ بھانیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥

گُر پرساد اکتھ نانک وکھانیا--٤--٥--١٠٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਜਿਨ੍ਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥

جِنّھا نہ وِسرَے نام سے کِنیہیا--

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥

بھید نہ جانہو مُول سائیں جیہیا--١--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥

من تن ہوئے نِہال تُمّھ سنگ بھَیٹیا--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ پایا جن پرساد دُکھ سبھ میٹیا--١--رہاؤ--

ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ੍ ਖੇ ॥

جیتے کھنڈ برہمنڈ اُدھارے تِنّھ کھے--

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥

جِنّھ من وُٹھا آپ پُورے بھگت سے--٢--

ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥

جِس نو منّے آپ سوئی مانیئے--

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥

پرگٹ پُرکھ پروان سبھ ٹھائی جانیئے--٣--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥

دِنس رَین آرادھ سمھالے ساہ ساہ--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥

نانک کی لوچا پُور سچے پاتساہ--٤--٦--١٠٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥

پُور رہیا سرب ٹھائے ہمارا کھسم سوئے--

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥

ایک صاحِب سِر چھت دُوجا ناہِ کوئے--١--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥

جیئو بھاوے تیئو راکھ راکھنہاریا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُجھ بِن اور نہ کوئے ندر نِہارِیا--١--رہاؤ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥

پرِتپالے پرَبھ آپ گھٹ گھٹ ساریئے--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥

جِس من وٹھا آپ تِس نہ وِساریئے--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥

جو کِچھ کرے سو آپ آپن بھانیا--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥

بھگتا کا سہائی جُگ جُگ جانیا--۳--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥

جپ جپ ہر کا نام کدے نہ جھُوریئے--

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥

نانک درس پیاس لوچا پُوریئے--۴--۷--۱۰۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥

کیا سووہِ نام وِسار گاپھل گہلیا--

ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ੍ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥

کِتی اِت دریائے ونجنھِ وہدیا--۱--

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥

بوہتھڑا ہر چرن من چڑ لنگھیئے--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر گُن گائے سادُھو سنگیئے--۱--رہاؤ--

ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥

بھوگہہ بھوگ انیک وِن ناوَے سُنّنجیا--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥

ہر کی بھگت بِنا مر مر رُنّیا--٢--

ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥

کپڑ بھوگ سُگندھ تن مردن مالنا--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥

بِن سِمرن تن چھار سرپر چالنا--٣--

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥

مہا بِکھم سنسار وِرلَے پیکھیا--

ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥

چھُوٹن ہر کی سرن لیکھ نانک لیکھیا--٤--٨--١١٠--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥

کوئے نہ کِس ہی سنگ کاہے گربیئَے--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥

ایک نام آدھار بھوَجل تربیئَے--١--

ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

مَے گریب سچ ٹیک تُوں میرے ستگور پُورے--

ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھ تمھارا درسنو میرا من دھیرے--ا--رہاؤ--

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋੁ ॥

راج مال جنجال کاج نہ کِتَے گن--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋੁ ॥੨॥

ہر کیرتن آدھار نِہچل ایوہ دھن--۲--

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥

جیتے مایا رنگ تَیت پچھاویا--

ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥

سُکھ کا نام نِدھان گُرمکھ گاویا--۳--

ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥

سچا گُنی نِدھان تُوں پرَبھ گہر گمبھیرے--

ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥

آس بھروسا کھسم کا نانک کے جیئرے--۴--۹--۱۱۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

جِس سِمرت دُکھ جائے سہج سُکھ پائیَے--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

رَین دِنس کر جوڑ ہر ہر دھیائیئے--ا--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

نانک کا پربھ سوئے جِس کا سبھ کوئے--

ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب رہیا بھرپُور سچا سچ سوئے--۱--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥

انتر باہر سنگ سہائی گیان جوگ--

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥

تِسہ ارادھ منا بِناسَے سگل روگ--۲--

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥

راکھنہار اپار راکھَے اگن ماہِ--

ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥

سیتل ہر ہر نام سِمرت تپت جائے--۳--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنا نانک جن دھُورا--

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥

کارج سگلے سِدھ بھیٔے بھیٹیا گُر پُورا--۴--۱۰--۱۱۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥

گوبِند گُنی نِدھان گُرمکھ جانیٔے--

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥

ہوئے کرپال دیال ہر رنگ مانیئے--ا--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥

آوہُ سنت مِلاہ ہر کتھا کہانیا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن سِمرہ نام تج لاج لوکانیا--ا--رہاؤ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥

جپ جپ جِیوا نام ہووَے اند گھنا--

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥

مِتھیا موہ سنسار جھُوٹھا وِنسنا--۲--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥

چرن کمل سنگ نیہُ کِنَے وِرلَے لایا--

ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥

دھنّ سُہاوا مُکھ جِن ہر دھیایا--۳--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥

جنم مرن دُکھ کال سِمرت مِٹ جاوئی--

ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥

نانک کَے سُکھ سوئے جو پربھ بھاوئی--۴--اا--اا۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥

آوہُ میت اکِتر ہوئے رس کس سبھ بھُنچہ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥

امرت نام ہر ہر جپہ مِل پاپا مُنچہ--ا--

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

تت ویچارہو سنت جنہو تا تے بِگھن نہ لاگَے--

ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھین بھیۓ سبھ تسکرا گُرمکھ جن جاگَے--ا--رہاؤ--

ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥

بدُھ گریبی کھرچ لیہو ہوُمَے بِکھ جارہو--

ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥

ساچا ہٹ پُورا سَودا وکھر نام واپارہو--۲--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

جِیوُ پِنڈ دھن ارپیا سیئی پتونتے--

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥

آپنڑے پرَبھ بھانیا نِت کَیل کرنتے--۳--

ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥

دُرمت مد جو پیوتے بِکھلی پت کملی--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥

رام رسائن جو رتے نانک سچ عملی--۴--۱۲--۱۱۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥

اُدم کِیا کرایا آرنبھ رچایا--

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥

نام جپے جپ جِیونا گُر منتر درِڑایا--ا--

ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥

پائے پرہ ستگورو کےَ جِن بھرم بِداریا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپنی سچ ساج سوارِیا--ا--رہاؤ--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

کر گہِ لینے آپنے سچ حُکم رجائی--

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

جو پرَبھ دِتی دات سا پُورن وڈیائی--۲--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

سدا سدا گُن گائیئہِ جپ نام مُراری--

ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥

نَیم نِباہیو ستگورو پرَبھ کِرپا دھاری--۳--

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥

نام دھن گُن گاؤ لابھ پُورے گُر دِتا--

ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥

ونجارے سنت نانکا پرَبھ ساہو اِمتا--۴--۱۳--۱۱۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥

جا کا ٹھاکُر تُہی پرَبھ تا کے وڈبھاگا--

ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥

اوہ سُوہیلا صد سُکھی سبھ بھرم بھوَ بھاگا--۱--

ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥

ہم چاکر گوبِند کے ٹھاکُر میرا بھارا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراون سگل بِدھ سو ستگورو ہمارا--۱--رہاؤ--

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥

دُوجا ناہی اوُر کو تا کا بھوَ کریئَے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥

گُر سیوا محل پائیَے جگ دُتر تریئَے--۲--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥

درِسٹ تیری سُکھ پائیَے من ماہِ ندھانا--

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥

جا کوُ تُم کِرپال بھیٔے سیوک سے پروانا--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥

امرِت رس ہر کیرتنو کو وِرلا پیوَے--

ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥

وجھو نانک مِلَے ایک نام رِد جپ جپ جیوَے--۴--۱۴--۱۱٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

جا پرَبھ کی ہوَ چیرُلی سو سبھ تے اُوچا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥

سبھ کِچھ تا کا کانڈھیئے تھورا ع مُوچا--ا--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥

جیا پران میرا دھنو صاحب کی منیا--

ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام جِسَے کےَ اُوجلی تِس داسی گِنیا--ا--رہاوَ--

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥

ویپرواہُ انَند مَے ناوَ مانک ہِیرا--

ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥

رجی دھائی سدا سُکھ جا کا تُوں مِیرا--۲--

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥

سکھی سہیری سنگ کی سُمت درِڑاووَ--

ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥

سیوہو سادُھو بھاوَ کر توَ ندھ ہر پاووَ۔۔٣۔۔

ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥

سگلی داسی ٹھاکُرے سبھ کہتی میرا۔۔

ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥

جسہہ سیگارے نانکا تِس سُکھہِ بسیرا۔۔۴۔۔۱۵۔۔۱۱۷۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥

سنتا کی ہوۓ داسری ایوہ اچارا سِکھ ری۔۔

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥

سگل گُنا گُن اُوتمو بھرتا دُور نہ پِکھ ری۔۔١۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥

ایوہ من سُندر آپنا ہر نام مجیٹھے رنگ ری۔۔

ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیاگ سِیانپ چاتُری توں جان گُپالہِ سنگ ری۔۔١۔۔رہاوَ۔۔

ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥

بھرتا کہےَ سو مانیئے ایوہ سیگار بنائے ری۔۔

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥

دُوجا بھاوَ وِساریئے ایوہ تمبولا کھاۓ ری۔۔٢۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥

گُر کا سبد کر دیپکو ایہہ ست کی سیج بِچھائے ری۔۔

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥

آٹھ پہر کر جوڑ رہو تؤ بھیٹےَ ہر رائے ری۔۔۳۔۔

ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥

تِس ہی چج سیگار سبھ سائی رُوپ اپار ری۔۔

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

سائی سُہاگن نانکا جو بھانی کرتار ری۔۔۴۔۔۱۶۔۔۱۱۸۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵۔۔

ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਊ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥

ڈیگن ڈولا تؤ لؤ جؤ من کے بھرما۔۔

ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥

بھرم کاٹے گُر آپنےَ پائے بِسراما۔۔۱۔۔

ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ ॥

اوۓ بِکھادی دوکھیا تے گُر تے ہُوٹے۔۔

ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਾ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم چھُوٹے اب اُنھا تے اوۓ ہم تے چھُوٹے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥

میرا تیرا جانتا تب ہی تے بندھا۔۔

ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥

گُر کاٹی اگیانتا تب چھُٹکے پھندھا--٢--

ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥

جب لگ حُکم نہ بُوجھتا تب ہی لؤ دُکھیا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥

گُر مِل حُکم پچھانیا تب ہی تے سُکھیا--٣--

ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

نہ کو دُسمن دوکھیا ناہی کو مندا--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥

گُر کی سیوا سَیوکو نانک کھسمےَ بندہ--٤--١٧--١١٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنَد گھنا ہر کیرتن گاوٗ--

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥

گرہ نِوارے ستگورو دے اپنا ناوٗ--١--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

بلہاری گُر آپنے صد صد بل جاوٗ--

ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُورُو وِٹھو ہوٗ واریا جِس مِل سچ سُوآوٗ--١--رہاوٗ--

ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

سگن اپسگن تِس کوُ لگہِ جس چیت نہ آوےَ--

ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

تِس جم نیڑ نہ آوئی جو ہر پرَبھ بھاوے--٢--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥

پُنّ دان جپ تپ جَیتے سبھ اُوپر نام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥

ہر ہر رسنا جو جپےَ تِس پُورن کام--٣--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥

بھَے بِنسے بھرم موہ گئۓ کو دِسَے نہ بِیا--

ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

نانک راکھے پار.برہم پھِر دُوکھ نہ تھِیا--۴--١٨--١٢٠--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫

آسا گھر ٩ محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥

چِتووَ چِتو سرب سُکھ پاووَ آگے بھاووَ کے نہ بھاووَ--

ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥

ایک داتار سگل ہےَ جاچِک دُوسر کےَ پہہ جاووَ--١--

ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥

ہؤ ماگو آن لجاووَ--

ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل چھترپت ایکو ٹھاکر کوَن سمسر لاووَ--ا--رہاوَ--

ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥

اُٹھوَ بَیسوَ رہِ بھ نہ ساکوَ درسن کھوج کھوجاووَ--

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥

برہمادِک سنکادِک سنک سنندن سناتن سنتکُمار تِنھ کوَ محل دُلبھاووَ--۲--

ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥

اگم اگم آگادھ بودھ قیمت پرَے نہ پاووَ--

ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥

تاکی سرن ست پُرکھ کی ستگور پُرکھ دھیاووَ--۳--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥

بھیو کرِپال دیال پربھ ٹھاکُر کاٹیوَ بندھ گراووَ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥

کہُ نانک جوَ سادھسنگ پائیو توَ پھِر جنم نہ آووَ--۴--ا--۱۲۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥

انتر گاووَ باہر گاووَ گاووَ جاگ سواری--

ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥

سنگ چلن کوُ توسا دینھا گوبِند نام کے بیوہاری--ا--

ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥

اوَر بِساری بِساری--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام دان گُر پُورے دِیوُ مَے ایہو آدھاری--ا--رہاؤ--

ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ॥

دُوکھن گاووُ سُکھ بھی گاووُ مارگ پنتھ سمھاری--

ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥

نام درِڑھ گُر من مہہ دِیا موری تِسا بجھاری--۲--

ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥

دِن بھی گاووُ رَینی گاووُ گاووُ ساس ساس رسناری--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥

ستسنگت مہہ بِساس ہوئے ہر جیوَت مرت سنگاری--۳--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

جن نانک کوُ ایوہ دان دیہو پرَبھ پاووُ سنت رین اُر دھاری--

ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥

سرَونی کتھا نَین درس پیکھوُ مستک گُر چرناری--۴--۲--۱۲۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا گھر محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੋ ਦਾਹਾ ॥

جِس نو تُوں استِھر کر مانہِ تے پاہُن دو داہا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥

پُتر کلتر گِرہ سگل سمگری سبھ مِتھیا اسناہا--ا--

ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥

رے من کیا کرہِ ہےَ ہا ہا--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درِسٹ دیکھ جیسے ہرچندوری اِک رام بھجن لےَ لاہا--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥

جیسے بستر دیہہ اوڈھانے دِن دوئے چار بھوراہا--

ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ ॥੨॥

بھیت اُوپرے کیتک دھائییَے انت اورکو آہا--۲--

ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥

جیسے امبھ کُنڈ کر راکھیو پرت سِندھِ گل جاہا--

ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥

آوگ آگیا پاربرہم کی اُٹھ جاسی مُہت چساہا--۳--

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਹਾ ॥

رے من لیکھےَ چالہِ لیکھےَ بَیسہِ لیکھےَ لَیدا صاحا--

ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥

سدا کیرت کر نانک ہر کی اُبرے ستگور چرن اوٹاہا--۴--۱--۱۲۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ ॥

اپُسٹ بات تے بھئی سیدھری دُوت دُسٹ سجنئی--

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥

اندھکار مہہ رتن پرگاسیو ملین بُدھ ہچھنئی--۱--

ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥

جوٗ کِرپا گوبِند بھئی--

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ سنپت ہر نام پھل پائے ستگور مِلئی--۱--رہاوٗ--

ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥

موہِ کِرپن کوٗ کوئے نہ جانت سگل بھوَن پرگٹئی--

ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥

سنگ بیٹھنو کہی نہ پاوت ہُن سگل چرن سیوئی--۲--

ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥

آڈھ آڈھ کوٗ پھِرت ڈھونڈھتے من سگل ترِسن بُجھ گئی--

ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥

ایک بول بھی کھَوتو ناہی سادھسنگت سیتلئی--۳--

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥

ایک جیہ گُن کوَن وکھانَے اگم اگم اگمئی--

ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥

داس داس داس کو کریہہ جن نانک ہر سرنئی--۴--۲--۱۲۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਰੇ ਮੂੜੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥

رے مُوڑے لاہے کوَ تُوں ڈھیلا ڈھیلا توٹے کوَ بیگ دھایا--

ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥

سست وکھر تُوں گھِنہِ ناہی پاپی بادھا رینایا--۱--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥

ستگور تیری آسایا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتت پاون تیرو نام پاربرہم مَے ایہا اوٹایا--۱--رہاوَ--

ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥

گندھن وین سُنہہ اُرجھاوہِ نام لَیت الکایا--

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥

نِند چِند کوَ بہت اُماہِیو بُوجھی اُلٹایا--۲--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥

پر دھن پر تن پر تی نِندا اکھادھ کھاہِ ہرکایا--

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥

ساچ دھرم سِیوُ رُچ نہی آوے ست سُنت چھوہایا--٣--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥

دِین دیال کِرپال پرَبھ ٹھاکرُ بھگت ٹیک ہر نایا--

ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

نانک آہِ سرن پرَبھ آئیو راکھ لاج اپنایا--٤--٣--١٢٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥

مِتھیا سنگ سنگ لپٹائے موہ مایا کر بادھے--

ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥੧॥

جہ جانو سو چِیت نہ آوے اہمبُدھ بھیَے آندھے--١--

ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥

من بیراگی کیوُ نہ ارادھے--

ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاچ کوٹھری ماہِ توُں بستا سنگ سگل بِکھے کی بیادھے--١--رہاؤ--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥

میری میری کرت دِن رَین بِہاوے پل کھِن چھیجَے ارجادھے--

ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥

جیسے میٹھے صاد لوبھائے جھوُٹھ دھندھ دُرگادھے--٢--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥

کام کرودھ عر لوبھ موہ ایہہ اِندری رس لپٹادھے--

ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥

دیئی بھواری پُرکھ بِدھاتےَ بہُر بہُر جنمادھے--٣--

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥

جوَ بھیو کرِپال دِین دُکھ بھنجن توَ گُر مِل سبھ سُکھ لادھے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥

کہو نانک دِن رَین دھیاووَ مار کاڈھی سگل اُپادھے--٤--

ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ایوَ جپیئو بھائی پُرکھ بِدھاتے--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥੧੨੬॥

بھیئو کرِپال دِین دُکھ بھنجن جنم مرن دُکھ لاتھے--١--رہاوٗ دوجا--٤--٤--١٢٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

نِمکھ کام سُواد کارن کوٹ دِنس دُکھ پاوہِ--

ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥

گھری مُہت رنگ مانہہ پھِر بہُر بہُر پچھتاوہِ--١--

ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

اندھے چیت ہر ہر رایا--

ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا سَو دِن نیڑے آیا--ا--رہاؤ--

ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥

پلک درِسٹ دیکھ بھُولو آک نیم کو تُومر--

ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥

جیسا سنگ بِسیئر سِیوُ ہےَ رے تَیسو ہی ایوہ پر گِرہُ--۲--

ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥

بیری کارن پاپ کرتا بست رہی امانہ--

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥

چھوڈ جاہِ تِن ہی سِیوُ سنگی ساجن سِیوُ بیرانا--۳--

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

سگل سنسار اِہے بِدھ بیاپیو سو اُبریو جِس گُر پُورا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥

کہو نانک بھَو ساگر تریوُ بھیَۓ پُنیت سریرا--۴--۵--۱۲۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۵ دُپدے--

ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ੍ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥

لُوک کمانو سوئی تُمھ پیکھیوُ مُوڑ مُگدھ مُکرانی--

ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥

آپ کمانے کوُ لے باندھے پھِر پاچھے پچھتانی--ا--

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥

پرَبھ میرے سبھ بِدھ آگے جانی--

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم کے مُوسے تُوں راکھت پردا پاچھے جی کی مانی--ا--رہاؤ--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥

جِت جِت لائے تِت تِت لاگے کیا کو کرَے پرانی--

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥

بکھس لیہو پار.برہم سُوآمی نانک صد قُربانی--٢--٦--١٢٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

اپنے سیوک کی آپے راکھَے آپے نام جپاوے--

ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥

جہ جہ کاج کِرت سیوک کی تہا تہا اُٹھ دھاوے--ا--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥

سیوک کوُ نِکٹی ہوئے دِکھاوے--

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو کہَے ٹھاکر پہہ سیوک تتکال ہوئے آوےَ--ا--رہاؤ--

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

تِس سیوک کےَ ہوُ بلہاری جو اپنے پرَبھ بھاوے--

ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

تِس کی سوئے سُنی من ہرِیا تِس نانک پرسن آوے--۲--۷--۱۲۹--

ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫

آسا گھر محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥

نٹُوآ بھَیکھ دِکھاوے بہو بِدھ جیسا ہے اوہُ تَیسا رے--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥

انِک جون بھرمیو بھرم بھیتر سُکھِ ناہی پرویسا رے--۱--

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥

ساجن سنت ہمارے میتا بِن ہر ہر آنیتا رے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ مِل ہر گُن گائے ایوہ جنم پدارتھ جیتا رے--۱--رہاؤ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥

ترِے گُن مایا برہم کی کینھی کہو کوَن بِدھ تریَئے رے--

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥

گھُومن گھیر اگاہ گاکھری گُر سبدی پار اُتریَئے رے--۲--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

کھوجت کھوجت کھوج بیچاریو تت نانک ایوہ جانا رے--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥

سِمرت نام نِدھان نِرمولک من مانک پتّیانا رے--۳--۱--۱۳۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۵ دُپدے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥

گُر پرساد میرَے من وسیا جو ماگوٗ سو پاووٗ رے--

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥

نام رنگ ایوہ من ترِپتانا بہُر نہ کتھوں دھاووٗ رے--۱--

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥

ہمرا ٹھاکُر سبھ تے اُوچا رَین دِنس تِس گاووٗ رے--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا تِس تے تُجھ ڈراووٗ رے--۱--رہاؤ--

ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥

جب دیکھوٗ پرَبھ اپنا سُوآمی توٗ اورہِ چیت نہ پاووٗ رے--

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥

نانک داس پرَبھ آپ پہرایا بھرم بھوٗ مَیٹ لِکھاوو رے--۲--۲--۱۳۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥

چار برن چؤہا کے مردن کھٹ درسن کر تلی رے--

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥
سُندر سگھر سرُوپ سِیانے پنچھو ہی موہِ چھلی رے--ا--

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥
جِن مِل مارے پنچ سُوربیر ایسو کوئن بلی رے--

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
جِن پنچ مار بِدار گُدارے سو پُورا ایہہ کلی رے--ا--رہاؤ--

ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥
وڈی قوم وس بھاگہِ ناہی مُحکم فوَج ہٹھلی رے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥
کہو نانک تِن جن نِردلِیا سادھسنگت کےَ جھلی رے--۲--۳--۱۳۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
آسا محلّہ ۵--

ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
نیکی جی کی ہر کتھا اُوتم آن سگل رس پھیکی رے--ا--رہاؤ--

ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥
بہو گُن دھُن مُن جن کھٹ بیتے اور نہ کِچھ لائیکی رے--ا--

ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
بِکھاری نِراری اپاری سہجاری سادھسنگ نانک پِیکی رے--۲--۴--۱۳۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
آسا محلّہ ۵--

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہماری پیاری امرِت دھاری گُر نِمکھ نہ من تے ٹاری رے--ا--رہاؤ--

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥

درسن پرسن سرسن ہرسن رنگ رنگی کرتاری رے--ا--

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥

کھِن رم گُر گم ہر دم نہ جم ہر کنٹھ نانک اُر ہاری رے--۲--۵--۱۳۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نیکی سادھ سنگانی--رہاؤ--

ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥

پہر مُورت پل گاوت گووِند گووند وکھانی--ا--

ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥

چالت بَیست سووت ہر جس من تن چرن کھٹانی--۲--

ਹੰਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

ہنءُ ہءُرو تُو ٹھاکر گءُرو نانک سرن پچھانی--۳--٦--۱۳۵--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

راگ آسا محلّہ ۵ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

تِیاگ سگل سِیانپا بھج پار.برہم نِرنکار--

ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ایک ساچے نام باجھو سگل دیسَے چھار--ا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥

سو پرَبھ جانیَے صد سنگ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی بوجھیَۓ ایک ہر کےَ رنگ--ا--رہاؤ--

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

سرن سمرتھ ایک کیری دُوجا ناہی ٹھاؤ--

ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥

مہا بھوٗجل لنگھیَۓ سدا ہر گُن گاؤ--۲--

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥

جنم مرن نِواریَۓ دُکھ نہ جم پُر ہوئے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥

نام نِدھان سوئی پائے کِرپا کرے پرَبھ سوئے--۳--

ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥

ایک ٹیک ادھار ایکو ایک کا من جور--

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੧੩੬॥

نانک جپیَے مِل سادھسنگت ہر بِن اوَر نہ ہور--۴--ا--۱۳۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥

جیوٗ من تن پران پرَبھ کے دیئے سبھ رس بھوگ--

ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥

دین بندھپ جیا داتا سرن راکھن جوگ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

میرے من دھیائ ہر ہر ناوٗ--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت سہائ سنگے ایک سِیوٗ لِو لاوٗ--ا--رہاوٗ--

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بید ساستر جن دھیاوہِ ترن کوٗ سنسار--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥

کرم دھرم انیک کِریا سبھ اُوپر نام اچار--۲--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥

کام کرودھ اہنکار بِنسے مِلَے ستگور دیوَ--

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥

نام درِڑھ کر بھگت ہر کی بھلی پرَبھ کی سیوَ--۳--

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥

چرن سرن دیال تیری توُں نِمانے مان--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥

جیا پران ادھار تیرا نانک کا پربھ تان--۴--۲--۱۳۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

ڈول ڈول مہا دُکھ پایا بِنا سادُھو سنگ--

ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥

کھاٹ لابھ گوبِند ہر رس پار.برہم اِک رنگ--۱--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥

ہر کو نام جپیّے نیت--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساس ساس دھیائے سو پربھ تِیاگ اور پریت--۱--رہاؤ--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥

کرن کارن سمرتھ سو پربھ جی داتا آپ--

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥

تِیاگ سگل سِیانپا آٹھ پہر پربھ جاپ--۲--

ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

میت سکھا سہائے سنگی اُوچ اگم اپار--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥

چرن کمل بسائے ہِردَے جیا کو آدھار--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥

کر کِرپا پرَبھ پار.برہم گُن تیرا جَس گاوُ--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥

سرب سُوکھ وڈی وڈیائی جپ جیوَے نانک ناوُ--۴--۳--۱۳۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥

اُدم کروُ کراوہُ ٹھاکُر پیکھت سادُھو سنگ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥

ہر ہر نام چراوہُ رنگن آپے ہی پرَبھ رنگ--ا--

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥

من مہہ رام نامہ جاپ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا وسہو میرَے ہِردَے ہوئے سہائی آپ--ا--رہاوُ--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

سُن سُن نام تُمارا پریتم پرَبھ پیکھن کا چاوُ--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥

دئیا کرہُ کِرم اپنے کوُ اِہےَ منورتھ سُوآوُ--۲--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

تن دھن تیرا توُں پرَبھ میرا ہمرَے وس کِچھ ناہِ--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥

جیُو جیُو راکھہ تیوُ تیوُ رہنا تیرا دِیا کھاہِ--٣--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥

جنم جنم کے کِلوِکھ کاٹَے مجن ہر جن دھُور--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥

بھائے بھگت بھرم بھوُ ناسَے ہر نانک سدا حجوُر--٤--٤--١٣٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

اگم اگوچر درس تیرا سو پائے جِس مستک بھاگ--

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

آپ کِرپال کِرپا پرَبھ دھاری ستگور بکھسیا ہر نام--١--

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥

کلجُگ اُدھارِیا گُردیو--

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مل مُوت مُوڑ جے مگھد ہوتے سبھ لگے تیری سیوَ--١--رہاؤ--

ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

تُو آپ کرتا سبھ سرِسٹ دھرتا سبھ مہہ رہیا سمائے--

ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥

دھرم راجا بسماد ہوآ سبھ پئِ پَیری آئے--٢--

ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥

ستجگ تریتا دُواپر بھنیئےَ کلجگ اُوتمو جُگا ماہِ۔۔

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥

اہے کر کرے سو اہے کر پائے کوئی نہ پکڑیئےَ کِسےَ تھائے ۔٣

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥

ہر جیوُ سوئی کرہِ جے بھگت تیرے جاچہِ ایوہ تیرا بِرد۔۔

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

کر جوڑ نانک دان ماگےَ اپنیا سنتا دیہہ ہر درس۔۔٤۔۔٥۔۔١٤٠۔۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩

راگ آسا محلّہ ٥ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥

ستگور بچن تمھارے۔۔

ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِرگُن نِستارے۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥

مہا بِکھادی دُسٹ اپِوادی تے پُنیت سنگارے۔۔١۔۔

ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥

جنم بھونتے نرک پڑنتے تِنھ کے کُل اُدھارے۔۔٢۔۔

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥

کوئے نہ جانَے کوئے نہ مانَے سے پرگٹ ہر دُوارے--۳--

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥

کوَن اُپما دیوُ کوَن وڈائی نانک کھِن کھِن وارے--۴--۱--۱۴۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

باور سوئے رہے--۱--رہاؤ--

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥

موہ کُٹنب بِکھَے رس ماتے مِتھیا گہن گہے--۱--

ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥

مِتھن منورتھ سُپن آنند اُلاس من مکھ ست کہے--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥

امرِت نام پدارتھ سنگے تِل مرم نہ لہے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥

کر کِرپا راکھے ستسنگے نانک سرن آہے--۴--۲--۱۴۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥

آسا محلّہ ۵ تِپدے--

ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوہا پریم پِری--۱--رہاؤ--

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥

کنک مانک گج موتیئن لالن نہ ناہ نہی--ا--

ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥

راج نہ بھاگ نہ حکم نہ صادن--

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥

کِچھ کِچھ نہ چاہی--۲--

ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥

چرنن سرنن سنتن بندن--

ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥

سُکھو سُکھ پاہی--

ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥

نانک تپت ہری--

ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥

ملے پریم پِری--۳--۳--۱۴۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرہِ دِکھائیو لوئنا--ا--رہاؤ--

ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥

اِیتہِ اُوتہِ گھٹ گھٹ گھٹ گھٹ تُوںہی تُوںہی موہِنا--ا--

ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥

کارن کرنا دھارن دھرنا ایکےَ ایکےَ سوہِنا--۲--

ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥

سنتن پرسن بلہاری درسن نانک سُکھ سُکھ سوئِنا--۳--۴--۱۴۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥

ہر ہر نام امولا--

ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوہُ سہج سُوہیلا--ا--رہاؤ--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥

سنگ سہائی چھوڑ نہ جائی اوہُ اگہہ اتولا--ا--

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥

پریتم بھائی باپ مورو مائی بھگتن کا اولھا--۲--

ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥

الکھ لکھایا گُر تے پایا نانک ایوہ ہر کا چولھا--۳--۵--۱۴۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥

آپنی بھگت نِباہِ--

ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ٹھاکُر آئیو آہِ--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥

نام پدارتھ ہوئے سکارتھ ہِردَے چرن بساہِ--ا--

ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥

ایہہ مُکتا ایہہ جُگتا راکھہو سنت سنگاہِ--۲--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥

نام دھیاوؤ سہج سماوؤ نانک ہر گُن گاہِ--۳--٦--١۴٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ٹھاکُر چرن سُہاوے--

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سنتن پاوے--ا--رہاؤ--

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥

آپ گوَایا سیوَ کمایا گُن رس رس گاوے--ا--

ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥

ایکہِ آسا درس پیاسا آن نہ بھاوے--۲--

ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥

دئیا تُہاری کیا جنت وِچاری نانک بل بل جاوے--۳--۷--١۴۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک سِمر من ماہی--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥

نام دھیاوہو رِدَے بساوہو تِس بِن کو ناہی--ا--

ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥

پرَبھ سرنی آئیَے سرب پھل پائیَے سگلے دُکھ جاہی--۲--

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥

جیئَن کو داتا پُرکھ بِدھاتا نانک گھٹ گھٹ آہی--۳--۸--۱۴۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرت سو مُوآ--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥

نام دھیاوَے سرب پھل پاوَے سو جن سُکھییا ہُوا--ا--

ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥

راج کہاوَے ہوَ کرم کماوَے بادھیوَ نلِنی بھرم سُوآ--۲--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥

کہو نانک جِس ستگور بھیٹیا سو جن نِہچل تھیا--۳--۹--۱۴۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪

آسا محلّہ ۵ گھر

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥

اوہو نیہو نویلا--

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے پریتم سِیوٗ لاگ رہَے--ا--رہاوٗ--

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جو پرَبھ بھاوے جنم نہ آوےَ--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥

ہر پریم بھگت ہر پریت رچےَ--ا--

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥

پرَبھ سنگ ملیجےَ اِیہو من دیجےَ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥

نانک نام ملَے اپنی دئیا کرھو--۲--ا--۱۵۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل رام پیارے تُم بِن دھیرج کو نہ کرَے--ا--رہاوٗ--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

سِمرِت ساستر بہو کرم کمائے پرَبھ تُمرے درس بِن سُکھ ناہی--ا--

ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

ورت نیم سنجم کر تھاکے نانک سادھ سرن پرَبھ سنگ وسَے--٢--٢--١٥١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ

آسا محلّہ ٥ گھر پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥

بِکار مایا ماد سوئیو سُوجھ بُوجھ نہ آوَے--

ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

پکر کیَس جم اُٹھارِیو تد ہی گھر جاوَے--ا--

ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥

لوبھ بِکھیا بِکھَے لاگے ہِر وِت چِت دُکھاہی--

ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھِن بھنگنا کےَ مان ماتے اسُر جانہِ ناہی--ا--رہاؤ--

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥

بیَد ساستر جن پُکارہِ سُنَے ناہی ڈورا--

ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥

نِپٹ باجی ہار مُوکا پچھتائیو من بھورا--٢--

ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥

ڈان سگل گیر وجہِ بھریا دیوان لیکھے نہ پریا--

ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲ੍ਹਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥

جینہہ کارج رہے اولھا سوئے کام نہ کریا--٣--

ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥

ایسو جگ موہِ گُر دِکھائیو توٗ ایک کیرت گایا--

ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥

مان تان تج سِیانپ سرن نانک آیا--٤--ا--١٥٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥

باپار گووِند نائے--

ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ سنت منائے پِریا پائے گُن گائے پنچ ناد طور بجائے--ا--رہاؤ--

ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥

کِرپا پائے سہجائے درسائے اب راتیا گووِند سِیوٗ--

ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥

سنت سَیو پریت ناتھ رنگ لالن لائے--ا--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥

گُر گیان من درِڑائے رہسائے نہی آئے سہجائے من نِدھان پائے--

ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥

سبھ تجی منَے کی کام کرا--

ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥

چِر چِر چِر چِر بھیا من بہت پیاس لاگی--

ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ہر درسنو دِکھاویو موہے تُم بتاوہو--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥

نانک دِین سرن آئے گل لائے--۲--۲--۱۵۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥

کوو بِکھم گار تورے--

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آس پیاس دھوہ موہ بھرم ہی تے ہورے--ا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥

کام کرودھ لوبھ مان ایہہ بیادھ چھورے--ا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥

سنتسنگ نام رنگ گُن گووِند گاووَ--

ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥

اَندِنو پرَبھ دھیاووَ--

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

بھرم بھِیت جِیت مِٹاووَ--

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥

نِدھ نام نانک مورَے--۲--۳--۱۵۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥

کام کرودھ لوبھ تِیاگ--

ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥

من سِمر گوبِند نام--

ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بھجن سپھل کام--۱--رہاوَ--

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

تج مان موہ وِکار مِتھیا جپ رام رام رام--

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥

من سنتنا کےَ چرن لاگ--۱--

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥

پرَبھ گوپال دِین دیال پتت پاون پاربرہم ہر چرن سِمر جاگ--

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥

کر بھگت نانک پُورن بھاگ--۲--۴--۱۵۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہرکھ سوگ بیراگ انندی کھیل ری دِکھائیو--ا--رہاؤ--

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥

کِھنہوُں بھے نِربھے کِھنہوُں کِھنہوُں اُٹھ دھائیو--

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥

کِھنہوُں رس بھوگن کِھنہوُں کِھنہو تج جائیو--ا--

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥

کِھنہوُں جوگ تاپ بہو پوُجا کِھنہوُں بھرمائیو--

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

کِھنہوُں کِرپا سادھو سنگ نانک ہر رنگ لائیو--۲--۵--۱۵۶--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ

راگ آسا محلّہ ۵ گھر آساوری

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

گوبِند گوبِند کر ہاں--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥

ہر ہر من پیار ہاں--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥

گُر کہیا سو چِت دھر ہاں--

ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥

ان سِیوٗ تور پھیر ہاں--

ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسے لالن پائیو ری سکھی--ا--رہاوٗ--

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥

پنکج موہ سر ہاں--

ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥

پگ نہی چلَے ہر ہاں--

ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥

گہڈِیو مُوڑ نر ہاں--

ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

انِن اُپاو کر ہاں--

ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥

توٗ نکسَے سرن پَے ری سکھی--ا--

ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥

تھِر تھِر چِت تھِر ہاں--

ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥

بن گِرہو سمسر ہاں--

ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥

انتر ایک پِر ہاں--

ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥

باہر انیک دھر ہاں--

ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

راجن جوگ کر ہاں--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥

کہو نانک لوگ الوگی ری سکھی--۲--۱--۱۵۷--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آساوری محلّہ ۵--

ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥

منسا ایک مان ہاں--

ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥

گُر سِیوُ نَیت دھیان ہاں--

ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥

درِڑھ سنت منت گیان ہاں--

ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

سیوا گُر چران ہاں--

ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

توُ ملیئے گُر کرِپان میرے منا--۱--رہاؤ--

ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ٹُوٹے ان بھران ہاں--

ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

رویو سرب تھان ہاں--

ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥

لہیو جم بھیان ہاں--

ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

پائیو پیڈ تھان ہاں--

ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥

تؤ چُوکی سگل قان--ا--

ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

لہنو جِس متھان ہاں--

ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

بھَے پاوک پار پران ہاں--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

نَج گھر تِسہہ تھان ہاں--

ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ہر رس رسہہِ مان ہاں--

ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥

لاتھی تِس بھُکھان ہاں--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥

نانک سہج سمائیو رے منا--۲--۲--۱۵۸--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آساوری محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ہر ہر ہر گُنی ہاں--

ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥

جپیَے سہج دھُنی ہاں--

ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥

سادُھو رسن بھنی ہاں--

ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥

چھُوٹن بِدھ سُنی ہاں--

ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پائیَے وڈ پُنی میرے منا--ا--رہاؤ--

ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥

کھوجہِ جن مُنی ہاں--

ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥

سرب کا پرَبھ دھنی ہاں--

ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥

دُلبھ کل دُنی ہاں--

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥

دُوکھ بِناسنی ہاں--

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

پرَبھ پُورن آسنی میرے منا--ا--

ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥

من سو سیوِیئے ہاں--

ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥

الکھ ابھیوِیئے ہاں--

ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

تاں سِیوُ پرِیت کر ہاں--

ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥

بِنس نہ جائے مر ہاں--

ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥

گُر تے جانیا ہاں--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥

نانک من مانیا میرے منا--۲--۳--۱۵۹--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آساوری محلّہ ۵--

ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥

ایکا اوٹ گہہ ہاں--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥

گُر کا سبد کہُو ہاں--

ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥

آگیا ست سَہو ہاں--

ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥

منہ نِدھان لہو ہاں--

ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھِ سمائیّے میرے منا--ا--رہاؤ--

ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥

جِیوَت جو مَرے ہاں--

ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥

دُتر سو ترَے ہاں--

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

سبھ کی رَین ہوئے ہاں--

ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

نِربھؤ کہؤ سوئے ہاں--

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥

مِٹے اندیسِیا ہاں--

ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

سنت اُپدیسیا میرے منا--ا--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥

جِس جن نام سُکھ ہاں--

ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥

تِس نِکٹ نہ کدے دُکھ ہاں--

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥

جو ہر ہر جس سُنے ہاں--

ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥

سبھ کو تِس منّے ہاں--

ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥

سپھل سو آیا ہاں--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥

نانک پرَبھ بھایا میرے منا--٢--٤--١٦٠--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آساوری محلّہ ٥--

ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥

مِل ہر جس گایئَے ہاں--

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥

پرم پد پایئَے ہاں--

ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥

اُوا رس جو بِدھے ہاں--

ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥

تا کوُ سگل سِدھے ہاں--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥

اندِن جاگیا ہاں--

ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نانک بڈبھاگیا میرے منا--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥

سنت پگ دھوئیئےَ ہاں--

ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥

دُرمت کھوئیئےَ ہاں--

ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

داسہ رَین ہوئے ہاں--

ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

بیاپےَ دُکھ نہ کوئے ہاں--

ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥

بھگتاں سرن پر ہاں--

ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥

جنم نہ کدے مر ہاں--

ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥

استِھر سے بھیَۓ ہاں--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ہر ہر جِنھ جپ لئے میرے منا--ا--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥

ساجن میت تُوں ہاں--

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥

نام دِرڑائے مُوں ہاں--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

تِس بِن ناہِ کوئے ہاں--

ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

منہہ ارادھ سوئے ہاں--

ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥

نِمکھ نہ ویسرے ہاں--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥

تِس بِن کیوٗ سرَے ہاں--

ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥

گُر کوٗ قُربان جاوٗ ہاں--

ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥

نانک جپے ناوٗ میرے منا--۲--۵--۱٦۱--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آساوری محلّہ ۵--

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥

کارن کرن توُں ہاں--

ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥

اور نہ سُجھےَ مُوں ہاں--

ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥

کرِہ سو ہوئیَۓ ہاں--

ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥

سہج سُکھ سوئیَۓ ہاں--

ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥

دھیرج من بھئیَ ہاں--

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ کےَ در پۓ میرے منا--ا--رہاوُ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥

سادُھو سنگمے ہاں--

ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥

پُورن سنجمے ہاں--

ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥

جب تے چھُٹے آپ ہاں--

ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥

تب تے مِٹے تاپ ہاں--

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥

کِرپا دھارِیا ہاں--

ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

پت رکھ بنوارِیا میرے منا--۱--

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥

اَہیو سُکھ جانیئے ہاں--

ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥

ہر کرے سو مانیئے ہاں--

ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

مندا ناہِ کوئے ہاں--

ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

سنت کی رَین ہوئے ہاں--

ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥

آپے جِس رکھَے ہاں--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥

ہر امرت سو چکھَے میرے منا--۲--

ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

جِس کا ناہِ کوئے ہاں--

ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

تِس کا پربھُو سوئے ہاں--

ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥

انترگت بُجھے ہاں--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥

سبھ کِچھ تِس سُجھے ہاں--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥

پتت اُدھار لیہو ہاں--

ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥

نانک ارداس ایوہ میرے منا--٣--٦--١٦٢--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥

آساوری محلّہ ۵ اِکتُکا--

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥

اوۓ پردیسیا ہاں--

ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُنت سندیسیا ہاں--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

جا سِیو رچ رہے ہاں--

ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥

سبھ کؤ تج گئے ہاں--

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥

سُپنا جیو بھئے ہاں--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ੍ ਲਏ ॥੧॥

ہر نام جِنھِ لئے--ا--

ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥

ہر تج ان لگے ہاں--

ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥

جنمہِ مر بھگے ہاں--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥

ہر ہر جن لہے ہاں--

ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

جِیوَت سے رہے ہاں--

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

جِسہہ کِرپال ہوئے ہاں--

ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥

نانک بھگت سوئے--۲--۷--۱۶۳--۲۳۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ آسا محلّہ ۹--

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥

بِرتھا کہوُ کوَن سِیوُ من کی--

ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوبھ گرسِیو دس ہُو دِس دھاوت آسا لاگیو دھن کی--ا--رہاؤ--

ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥

سُکھ کےَ ہیت بہت دُکھ پاوت سیوَ کرت جن جن کی--

ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥

دُوارہِ دُوار سُوآن جِیُو ڈولت نہ سُدھ رام بھجن کی--ا--

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥

مانس جنم اکارتھ کھووت لاج نہ لوک حسن کی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੨੩੩॥

نانک ہر جس یوُ نہی گاوت کُمت بِناسَے تن کی--۲--ا--۲۳۳--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

راگ آسا محلّہ ا اسٹپدیا گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥

اُتر اوَگھٹ سرور نہاوے--

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

بکَے نہ بولَے ہر گُن گاوے--

ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥

جل آکاسی سُنّ سماوے--

ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

رس ست جھول مہا رس پاوَے--ا--

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੋਰੇ ॥

ایسا گیان سُنہو ابھ مورے--

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرپُر دھار رہیا سبھ ٹھُورے--ا--رہاؤ--

ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥

سچ برت نَیم نہ کال سنتاوے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥

ستگور سبد کرودھ جلاوے--

ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥

گگن نِواس سمادھ لگاوے--

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

پارس پرس پرم پد پاوَے--۲--

ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥

سچ من کارن تت بِلووَے--

ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

سُبھر سرور مَیل نہ دھووَے--

ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥

جَے سِیوً راتا تَیسو ہووَے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥

آپے کرتا کرے سو ہووَے--۳--

ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥

گُر ہِو سیتل اگن بُجھاوَے--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥

سیوا سُرت بِبھُوت چڑاوَے--

ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

درسن آپ سہج گھر آوَے--

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥

نِرمل بانی ناد وجاوَے--۴--

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥

انتر گیان مہا رس سارا--

ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥

تیرتھ مجن گُر وچارا--

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

انتر پُوجا تھان مُرارا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥

جوتی جوت مِلاونہارا--۵--

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥

رس رسیا مت ایکَے بھائے--

ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥

تخت نِواسی پنچ سمائے--

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥

کار کمائی کھسم رجائے--

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥੬॥

اوَگت ناتھ نہ لکھیا جائے--٦--

ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

جل مہہ اُپجَے جل تے دُور--

ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جل مہہ جوت رہیا بھرپُور--

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥

کِس نیڑَے کِس آکھا دُور--

ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥

نِدھ گُن گاوا دیکھ حدُور--٧--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

انتر باہر اَور نہ کوئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥

جو تِس بھاوے سو پھُن ہوئے--

ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سُن بھرتھر نانک کہَے بیچار--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥

نِرمل نام میرا آدھار--۸--ا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥

سبھ جپ سبھ تپ سبھ چتُرائی--

ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥

اُوجھڑ بھرمَے راہِ نہ پائی--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

بِن بوجھے کو تھائے نہ پائی--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ ॥੧॥

نام بِہُونَے ماتھے چھائی--ا--

ਸਾਚ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ساچ دھنی جگ آئے بِناسا--

ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھُوٹس پرَانی گُرمکھ داسا--ا--رہاؤ--

ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥

جگ موہِ بادھا بہتی آسا--

ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥

گُرمتی اِک بھیٔے اُداسا--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

انتر نام کمل پرگاسا--

ਤਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥

تِنھ کؤ ناہی جم کی تراسا--٢--

ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

جگ ترِیہ جِت کامن ہِتکاری--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

پُتر کلتر لگ نام وِساری--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

بِرتھا جنم گوَایا باجی ہاری--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥

ستگور سیوے کرنی ساری--٣--

ਬਾਹਰਹੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

باہرہُ ہؤمَے کہَے کہائے--

ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥

اندرہو مُکت لیپ کدے نہ لائے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

مایا موہ گُر سبد جلائے--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥

نِرمل نام صد ہِردَے دھیائے--٤--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت راکھے ٹھاک رہائے--

ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥

سِکھ سنگت کرم مِلائے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

گُر بِن بھُولو آوے جائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥

ندر کرے سنجوگ مِلائے--۵--

ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

رُوڑو کہو نہ کہیا جائی--

ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

اکتھ کتھو نہ قیمت پائی--

ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥

سبھ دُکھ تیرے سُوکھ رجائی--

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥

سبھ دُکھ میٹے ساچے نائی--٦--

ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥

کر بِن واجا پگ بِن تالا--

ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥

جے سبد بُجھے تا سچ نِہالا--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥

انتر ساچ سبھے سُکھ نالا۔۔

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥

ندر کرے راکھَے رکھوالا۔۔۷۔۔

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥

ترِبھَون سُوجھے آپ گواوے۔۔

ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

بانی بوجھَے سچ سماوے۔۔

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥

سبد وِچارے ایک لِو تارا۔۔

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥

نانک دھنّ سوارنہارا۔۔۸۔۔۲۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا۔۔

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥

لیکھ اسنکھ لکھ لکھ مان۔۔

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥

من مانیئے سچ سُرت وکھان۔۔

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥

کتھنی بدنی پڑ پڑ بھار۔۔

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥

لیکھ اسنکھ الیکھ اپار--ا--

ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥

ایسا ساچا تُوں ایکو جان--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جمّن مرنا حکم پچھان--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥

مایا موہِ جگ بادھا جمکال--

ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥

باندھا چھُوٹَے نام سمھال--

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

گُر سُکھداتا اوَر نہ بھال--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ہلت پلت نِبہی تُدھ نال--۲--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

سبد مرَے تاں ایک لِو لائے--

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

اچر چرَے تاں بھرم چُکائے--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

جِیون مُکت من نام وسائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

گُرمکھ ہوئے ت سچ سمائے--۳--

ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥

جِن دھر ساجی گگن اکاس--

ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

جِن سبھ تھاپی تھاپ اُتھاپ--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

سرب نِرنتر آپے آپ--

ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥

کسَے نہ پُوچھے بکھسے آپ--۴--

ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥

تُو پُر ساگر مانک ہیر--

ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

تُو نِرمل سچ گُنی گہیر--

ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥

سُکھ مانَے بھیٹَے گُر پِیر--

ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥

ایکو صاحِب ایک وجیر--۵--

ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥

جگ بندی مکتے ہوَ ماری--

ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥

جگ گیانی وِرلا آچاری--

ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥

جگ پنڈت وِرلا ویچاری--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥

بِن ستگور بھیٹے سبھ پھِرے اھنکاری--٦--

ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

جگ دُکھیا سُکھیا جن کوئے--

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥

جگ روگی بھوگی گُن روئے--

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

جگ اُپجَے بِنسے پت کھوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥

گُرمکھ ہووے بوجھے سوئے--٧--

ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥

مہگھو مول بھار اپھار--

ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥

اٹل اچھل گُرمتی دھار--

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥

بھائے مِلَے بھاوے بھئیکار--

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥

نانک نیچ کہَے بیچار--۸--۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥

ایک مَرے پنچے مِل رووہِ--

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥

ہئُمَے جائے سبد مل دھووہِ--

ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥

سمجھ سُوجھ سہج گھر ہووہِ--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥

بِن بوجھے سگلی پت کھووہِ--ا--

ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥

کوَن مَرے کوَن رووَے اوہی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن سبھسَے سِر توہی--ا--رہاؤ--

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥

مُوئے کوُ رووَے دُکھ کوئے--

ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥

سو رووَے جِس بَیدن ہوئے--

ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥

جِس بیتی جانَے پرَبھ سوئے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

آپے کرتا کرے سو ہوئے--٢--

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥

جیوَت مرنا تارے ترنا--

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥

جَے جگدیس پرم گت سرنا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥

ہوُ بلہاری ستگور چرنا--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥

گُر بوہتھ سبد بھَے ترنا--٣--

ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥

نِربھوُ آپ نِرنتر جوت--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥

بِن ناوَے سُوتک جگ چھوت--

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥

دُرمت بِنسے کیا کہہ روت--

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥

جنم مُوئے بِن بھگت سروت--٤--

ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥

مُوئے کوُ سچ رووہِ میت--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥

ترِے گُن رووہِ نیِتا نیت--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥

دُکھ سُکھ پرہر سہج سُچیت--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥

تن من سوُپوُ کرِسن پریت--٥--

ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥

بھیتر ایک انیک اسنکھ--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥

کرم دھرم بہو سنکھ اسنکھ--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥

بِن بھَے بھگتی جنم بِرنتھ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥

ہر گُن گاوہِ مِل پرمارنتھ--٦--

ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥

آپ مرَے مارے بھی آپ--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

آپ اُپائے تھاپ اُتھاپ--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥

سرِسٹ اُپائی جوتی تُو جات--

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥

سبد ویچار مِلن نہی بھرات--۷--

ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥

سُوتک اگن بھکھے جگ کھاۓ--

ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥

سُوتک جل تھل سبھ ہی تھاۓ--

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥

نانک سُوتک جنم مریجَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥

گُر پرسادی ہر رس پیجَے--۸--۴--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

راگ آسا محلّہ ا--

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥

آپ ویچارے سو پرکھے ہیرا--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥

ایک درِسٹ تارے گُر پُورا--

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥

گُر مانے من تے من دھیرا--ا--

ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥

ایسا ساہو صرافی کرَے۔۔

ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچی ندر ایک لِو ترَے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥

پُونجی نام نِرنجن سار۔۔

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥

نِرمل ساچ رتا پَیکار۔۔

ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

صِفت سہج گھر گُر کرتار۔۔۲۔۔

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

آسا منسا سبد جلائے۔۔

ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

رام نرائن کہَے کہائے۔۔

ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥

گُر تے واٹ محل گھر پائے۔۔۳۔۔

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥

کنچن کایا جوت انُوپ۔۔

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥

ترِبھون دیوا سگل سرُوپ۔۔

ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥

مَے سو دھن پلَے ساچ اکھُوٹ--۴--

ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥

پنچ تین نوَ چار سماوَے--

ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥

دھرن گگن کل دھار رہاوَے--

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥੫॥

باہر جاتوَ اُلٹ پراوَے--۵--

ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥

مُورکھ ہوئے نہ آکھی سُوجھَے--

ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥

جہوا رس نہی کہیا بُوجھَے--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥੬॥

بِکھ کا ماتا جگ سِیوَ لُوجھَے--۶--

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥

اُوتم سنگت اُوتم ہووَے--

ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥

گُن کوَ دھاوَے اوَگن دھووَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥

بِن گُر سیوے سہج نہ ہووَے--۷--

ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥

ہیرا نام جویہر لال--

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥

من موتی ہےَ تِس کا مال--

ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥

نانک پرکھَے ندر نِہال--۸--۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥

گُرمکھ گیان دھیان من مان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥

گُرمکھ محلّی محل پچھان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥

گُرمکھ سُرت سبد نیسان--۱--

ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ایسے پریم بھگت ویچاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ساچا نام مُراری--۱--رہاؤ--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥

اہنِس نِرمل تھان سُتھان--

ਤੀਨ ਭਵਨ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥

تین بھون نِہکیول گیان--

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥

ساچے گُر تے حُکم پچھان--٢--

ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ساچا ہرکھ ناہی تِس سوگ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥

امرت گیان مہا رس بھوگ--

ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥

پنچ سمائی سُکھی سبھ لوگ--٣--

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

سگلی جوت تیرا سبھ کوئی--

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥

آپے جوڑ وِچھوڑے سوئی--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥

آپے کرتا کرے سو ہوئی--٤--

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ڈھاہے اُسارے حُکم سماوَے--

ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥

حُکمو ورتَے جو تِس بھاوے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥

گُر بِن پُورا کوئے نہ پاوَے--۵--

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥

بالک بِردھ نہ سُرت پران--

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥

بھر جوبن بوڈے ابھیمان--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥

بِن ناوَے کیا لہس نِدان--٦--

ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥

جس کا ان دھن سہج نہ جانا--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥

بھرم بھُلانا پھِر پچھُتانا--

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥

گل پھاہی بوُرا بوُرانا--۷--

ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥

بُوڈت جگ دیکھیا توُ ڈر بھاگے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥

ستگور راکھے سے وڈبھاگے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥

نانک گُر کی چرنی لاگے--۸--٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا۔۔

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥

گاوہِ گیتے چیِت انیتے۔۔

ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥

راگ سُنائے کہاوہَ بِیتے۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥

بِن ناوَے من جھُوٹھ انیتے۔۔ا۔۔

ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥

کہا چلھو من رہو گھرے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رام نام ترِپتاسے کھوجت پاوہو سہج ہرے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥

کام کرودھ من موہ سریرا۔۔

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸੁ ਪੀਰਾ ॥

لب لوبھ اہنکار سو پِیرا۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥

رام نام بِن کیوُ من دھیرا۔۔۲۔۔

ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

انتر ناون ساچ پچھانَے۔۔

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥

انتر کی گت گُرمکھ جانَے۔۔

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥

ساچ سبد بِن محل نہ پچھانَے۔۔۳۔۔

ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

نِرنکار مہہ آکار سماوے۔۔

ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥

عقل کلا سچ ساچ ٹِکاوے۔۔

ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥

سو نر گربھ جون نہی آوَے۔۔۴۔۔

ਜਹਾਂ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥

جہاں نام مِلَے تہ جاؤ۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥

گُر پرسادی کرم کماؤ۔۔

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥

نامے راتا ہر گُن گاؤ۔۔۵۔۔

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥

گُر سیوا تے آپ پچھاتا۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

امرِت نام وسیا سکھداتا۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥

اندِن بانی نامے راتا--٦--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥

میرا پرَبھ لائے تا کو لاگَے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥

ہوُمَے مارے سبدے جاگَے--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥

ایتھے اوتھَے سدا سُکھ آگے--٧--

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥

من چنچل بِدھ ناہی جانَے--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

منمُکھ مَیلا سبد نہ پچھانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥

گُرمُکھ نِرمل نام وکھانَے--٨--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ہر جیوُ آگے کری ارداس--

ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سادُھو جن سنگت ہوئے نِواس--

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥

کِلوِکھ دُکھ کاٹے ہر نام پرگاس--٩--

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥

کر بیچار آچار پراتا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

ستگور بچنی ایکو جاتا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥

نانک رام نام من راتا--١٠--٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥

من مَیگل ساقط دیوانا--

ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥

بن کھنڈ مایا موہِ حَیرانا--

ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥

اِت اُت جاہِ کال کے چاپے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥

گُرمکھ کھوج لہَے گھر آپے--ا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥

بِن گُر سبدَے من نہی ٹھوَرا--

ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرہُ رام نام ات نِرمل اوَر تیاگہو ہوَمے کوَرا--ا--رہاوَ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥

ایوہ من مُگدھ کہو کیوٗ رہسی--

ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥

بِن سمجھے جم کا دُکھ سہسی--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥

آپے بکھسے ستگور میلَے--

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥

کال کنٹک مارے سچ پیلَے--٢--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥

اِہو من کرما اِہو من دھرما--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥

اِہو من پنچ تت تے جنما--

ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥

ساقط لوبھی اِہو من مُوڑا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥

گُرمکھ نام جپَے من رُوڑا--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥

گُرمکھ من استھانے سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ ترِبھَون سوجھی ہوئی--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥

اِہو من جوگی بھوگی تپ تابَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥

گُرمکھ چینھَے ہر پرَبھ آپےَ--۴--

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥

من بیراگی ہؤمَے تیاگی--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥

گھٹ گھٹ منسا دُبدھا لاگی--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥

رام رسائن گُرمکھ چاکھَے--

ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥

در گھر محلّی ہر پت راکھَے--۵--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥

اِہو من راجا سُور سنگرام--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥

اِہو من نِربھؤ گُرمکھ نام--

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥

مارے پنچ اپنے وس کیئے--

ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥

ہؤمَے گراس اِکت تھائے کیئے--۶--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥

گُرمکھ راگ سُواد ان تیاگے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥

گُرمکھ اِہو من بھگتی جاگے--

ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

انحد سُن مانیا سبد ویچاری--

ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥

آتم چینہِ بھیے نِرنکاری--۷--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥

اِہو من نِرمل در گھر سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ بھگت بھاؤ دھُن ہوئی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

اہنِس ہر جس گُر پرساد--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥

گھٹ گھٹ سو پرَبھ آد جُگاد--۸--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥

رام رسائن اِہو من ماتا--

ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

سرب رسائن گُرمکھ جاتا--

ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥

بھگت ہَیت گُر چرن نِواسا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥

نانک ہر جن کے داسن داسا--۹--۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥

تن بِنسے دھن کا کو کہیَۓ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥

بِن گُر رام نام کت لہیَۓ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥

رام نام دھن سنگ سکھائی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥

اہنِس نِرمل ہر لِو لائی--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥

رام نام بِن کوَن ہمارا--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ دُکھ سمع کر نام نہ چھوڈوُ آپے بکھس مِلاونہارا--ا--رہاوُ--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥

کنک کامنی ہیت گوارا--

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥

دُبدھا لاگے نام وِسارا--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥

جِس تُوں بکھسہہ نام جپائے--

ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥

دُوت نہ لاگ سکےَ گُن گائے--٢--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥

ہر گُر داتا رام گُپالا--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥

جیِئو بھاوے تیئوُ راکھ دیالا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

گُرمکھ رام میرَے من بھایا--

ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥

روگ مٹے دُکھ ٹھاک رہایا--٣--

ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ ॥

اوَر نہ اوُکھدھ تنت نہ منتا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥

ہر ہر سِمرن کِلوِکھ ہنتا--

ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

تُوں آپ بھُلاوہِ نام وِسار--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥

تُوں آپے راکھہ کِرپا دھار--۴--

ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥

روگ بھرم بھَید من دُوجا--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥

گُر بِن بھرم جپہہ جپ دُوجا--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥

آد پُرکھ گُر درس نہ دیکھہ--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥

وِن گُر سبدَے جنم ک لیکھہِ--۵--

ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥

دیکھ اچرج رہے بِسماد--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥

گھٹ گھٹ سُر نر سہج سمادھ--

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

بھرپُر دھار رہے من ماہی--

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥

تُم سمسر اور کو ناہی--۶--

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥

جا کی بھگت ہَیت مکھ نام--

ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥

سنت بھگت کی سنگت رام--

ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

بندھن تورے سہج دھیان--

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥

چھُوٹَے گُرمکھ ہر گُر گیان--٧--

ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥

نہ جمدُوت دُوکھ تِس لاگَے--

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥

جو جن رام نام لِو جاگَے--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

بھگت وچھل بھگتا ہر سنگ--

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥

نانک مُکت بھئے ہر رنگ--٨--٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀ ॥

آسا محلّہ ا اِکتُکی--

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥

گُر سیوے سو ٹھاکُر جانَے--

ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥

دُوکھ مٹے سچ سبد پچھانَے--ا--

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥

رام جپہو میری سکھی سکھَینی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سیوَ دیکھو پرَبھ نَینی--ا--رہاؤ--

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

بندھن مات پِتا سنسار--

ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥

بندھن سُت کنّیا ار نار--٢--

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥

بندھن کرم دھرم ہوَ کیا--

ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥

بندھن پُت کلت من بیا--٣--

ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥

بندھن کِرکھی کرہِ کِرسان--

ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥

ہوَمےَ ڈنّ سہَے راجا منگےَ دان--۴--

ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥

بندھن سَودا انوِچاری وِچاری--

ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥

تِپت ناہی مایا موہ پساری--۵--

ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥

بندھن ساہ سنچہِ دھن جائے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥

بِن ہر بھگت نہ پوئی تھائے--٦--

ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥

بندھن بید باد اہنکار--

ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥੭॥

بندھن بِنسے موہ وِکار--٧--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥

نانک رام نام سرنائی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥

ستگور راکھے بندھ نہ پائی--٨--١٠--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩

راگ آسا محلہ ١ اسٹپدیا گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥

جِن سِر سوہن پٹیا مانگی پائے سندھور--

ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥

سے سِر کاتی مُنیئنھِ گل وِچ آوے دھوڑ--

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

محلّہ اندر ہودیا ہُن بہن نہ مِلنِہ حدُور--ا--

ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥

آدیس بابا آدیس--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آد پُرکھ تیرا انت نہ پایا کر کر دیکھہ ویس--ا--رہاؤ--

ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥

جدہو سِیا وِیاہیا لاڑے سوہن پاس--

ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥

ہیڈولی چڑ آئیا دند کھنڈ کیتے راس--

ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥

اُپرہو پانی واریئے جھلے جھِمکن پاس--۲--

ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨ੍ਹਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨ੍ਹਿ ਖੜੀਆ ॥

اِک لکھ لہنھِ بہٹھیا لکھ لہنھِ کھڑیا--

ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨ੍ਹਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥

گری چھُوہارے کھاندیا مانھِ سیجڑیا--

ਤਿਨ੍ਹ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨ੍ਹਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥

تِنھ گل سِلکا پائیا تُٹنھِ موتسریا--۳--

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

دھن جوبن دُئے ویری ہوئے جنھی رکھے رنگ لائے--

ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

دُوتا نو فُرمایا لَے چلے پت گوَاۓ--

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥

جے تِس بھاوَے دے وڈیائی جے بھاوَے دئۓ سجائۓ--۴--

ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

اگو دے جے چیتیۓ تاں کائت مِلَے سجائۓ--

ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥

ساہاں سُرت گوَائیا رنگ تماسَے چائۓ--

ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥

بابروانی پھِر گئی کوِیے نہ روٹی کھائِۓ--۵--

ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨ੍ਹਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥

اِکنا وکھت کھُوائیِہہ اِکنھا پُوجا جائۓ--

ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥

چوُکے وِن ہِندوانیا کیوُ ٹکے کڈھِ نائۓ--

ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥

رام نہ کبھُوچیتیِوہُن کہن نہ مِلَے کھُدائِۓ--٦--

ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥

اِک گھر آوہِ آپنَے اِک مِل مِل پُچھِہِ سُکھ--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥

اِکنھا ایہو لِکھیا بہہ بہہ رووہِ دُکھ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੮॥੧੧॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے نانک کیا مانُکھ--۸--اا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥

کہا سو کھیل طبیلہ گھوڑے کہا بھیری سہنائی--

ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥

کہا سو تیگبند گاڈیرڑ کہا سو لال کوائی--

ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥

کہا سو آرسیا مُوہ بنکے ایتھے دِسہہ ناہی--ا--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥

اِہیو جگ تیرا تُو گوسائی--

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک گھڑی مہہ تھاپ اُتھاپے جر ونڈ دیوے بھانئی--ا--رہاؤ--

ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥

کہاں سو گھر در منڈپ محلّہ کہا سو بنک سرائی--

ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥

کہاں سو سیج سُکھالی کامن جِس ویکھ نید نہ پائی--

ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥

کہا سو پان تمبولی ہرما ہوئیا چھائی مائی--۲--

ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥
اِس جر کارن گھنی وِگُتی اِن جر گھنی کھُوآئی--

ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥
پاپا باجھو ہووَے ناہی مُویا ساتھ نہ جائی--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥
جِس نو آپ کھُوائے کرتا کھُس لئے چنگیائی--٣--

ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥
کوٹی ہُو پِیر ورج رہائے جا مِیر سُنیا دھایا--

ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥
تھان مُقام جلے بِج مندر مُچھ مُچھ کُئِر رُلایا--

ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥
کوئی مُغل نہ ہوآ اندھا کِنَے نہ پرچہ لایا--٤--

ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥
مُغل پٹھانا بھئی لڑائی رن مہہ تیگ وگائی--

ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥
اونھی تُپک تان چلائی اونھی ہست چِڑائی--

ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥
جِنھ کی چیری درگہ پاٹی تِنھا مرنا بھائی--٥--

ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥
اِک ہِندوانی اوَر تُرکانی بھٹیانی ٹھکُرانی--

ਇਕਨ੍ਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨ੍ਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥

اِکنھا پیرن سِر کھُر پاٹے اِکنھا واس مسانی--

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥

جِنھ کے بنکے گھری نہ آیا تِنھ کیوُ رَین وِہانی--٦--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

آپے کرے کرائے کرتا کِس نو آکھ سُنائیئے--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥

دُکھ سُکھ تیرَے بھانَے ہووَے کِس تھَے جائے رُوآئیئے--

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

حُکمی حُکم چلائے وِگسَے نانک لِکھیا پائیئے--٧--١٢--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

آسا کافی محلّہ ا گھر ٨ اسٹپدیا--

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

جَیسے گوئل گوئلی تَیسے سنسارا--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥

کُوڑ کماوہِ آدمی باندھِہ گھر بارا--ا--

ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاگہو جاگہو سُوتِہو چلیا ونجارا--ا--رہاوُ--

ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥

نِیت نِیت گھر باندھیٔہہ جے رہنا ہوئی--

ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥

پِنڈ پوَے جِیوُ چلسی جے جانَے کوئی--۲--

ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥

اوہی اوہی کیا کرہو ہےَ ہوسی سوئی--

ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥

تُم رووہوگے اوس نو تُمھ کوُ کوُن روئی--۳--

ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ੍ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥

دھندھا پِٹھو بھائیہو تُمھ کُوڑ کماوہو--

ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ੍ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥

اوہو نہ سُنئی کت ہی تُمھ لوك سُناوہو--۴--

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥

جِس تے سُتا نانکا جاگائے سوئی--

ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥

جے گھر بُوجھَے آپنا تاں نید نہ ہوئی--۵--

ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥

جے چلدا لَے چلیا کِچھ سمپَے نالے--

ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥

تا دھن سنچہو دیکھ کےَ بُوجھہو بیچارے--۶--

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥

ونج کرہو مکھسُود لیہو مت پچھوتاوہو۔۔

ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥

اوَگن چھوڑہو گُن کرہو ایسے تت پراوہو۔۔۷۔۔

ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥

دھرم بھُوم ست بیج کر ایسی کِرس کماوہو۔۔

ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥

تاں واپاری جانیٔہو لاہا لَے جاوہو۔۔۸۔۔

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥

کرم ہووَے ستگور ملَے بوجھَے بِیچارا۔۔

ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥

نام وکھانَے سُنے نام نامے بیوہارا۔۔۹۔۔

ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥

جِیَو لاہا توٹا تِوَے واٹ چلدی آئی۔۔

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥

جو تِس بھاوے نانکا سائی وڈیائی۔۔۱۰۔۔۱۳۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ۱۔۔

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥

چارے کُنڈا ڈھوڈِیا کو نیمھی مَیڈا۔۔

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥

جے تُدھ بھاوے صاحِبہ تُو مَے ہؤ تَیڈا--ا--

ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮਿ੍ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥

در بِیبھا مَے نِیمھو کو کَے کری سلام--

ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِکو مَیڈا تُو دھنی ساچا مُکھ نام--ا--رہاؤ--

ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥

سِدھا سیون سِدھ پیِر ماگہِ رِدھ سِدھ--

ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥

مَے اِک نام نہ ویسرَے ساچے گُر بُدھ--۲--

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥

جوگی بھوگی کاپڑی کیا بھَوہِ دِسنتر--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥

گُر کا سبد نہ چِینھی تت سار نِرنتر--۳--

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥

پنڈت پادھے جوئسی نِت پڑھہِ پُرانا--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥

انتر وسط نہ جاننھی گھٹ برہم لُکانا--۴--

ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥

اِک تپسی بن مہہ تپ کرہِ نِت تیرتھ واسا--

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥

آپ نہ چینہِ تامسی کاہے بھیٔے اُداسا--۵--

ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥

اِک بِند جتن کر راکھدے سے جتی کہاوہَ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥

بِن گُر سبد نہ چھُوٹی بھرم آوہِ جاوہِ--٦--

ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥

اِک گِرہی سَیوک سادِھکا گُرمتی لاگے--

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥

نام دان اسنان درِڑھ ہر بھگت سو جاگے--۷--

ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥

گُر تے در گھر جانیَے سو جائ سِنجانَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥

نانک نام نہ ویسرے ساچے من مانے--۸--۱۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥

منسا منہہ سمائلے بھوٗجل سچ ترنا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥

آد جُگاد دیال تُو ٹھاکُر تیری سرنا--ا--

ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

تُو داتُو ہم جاچِکا ہر درسن دیجَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام دھیائیئے من مندر بھیجَے--ا--رہاؤ--

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

کُوڑا لالچ چھوڑِیے توٗ ساچ پچھانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥

گُر کےَ سبد سمائیے پرمارتھ جانَے--۲--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥

ایوہ من راجا لوبھِیا لُبھتو لوبھائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥

گُرمکھ لوبھ نِواریئے ہر سِیوٗ بن آئی--۳--

ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥

کلر کھیتی بیجیئے کیوٗ لاہا پاوَے--

ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥

منمکھ سچ نہ بھیجئی کُوڑ کُوڑ گڈاوَے--۴--

ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

لالچ چھوڑہو اندھو لالچ دُکھ بھاری--

ਸਾਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥

ساچُو صاحِب من وسَے ہؤمَے بِکھ ماری--۵--

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥

دُبدھا چھوڈ کُواٹڑی مُسھوگے بھائی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥

اہنِس نام سلاہیئے ستگور سرنائی--٦--

ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥

منمکھ پتھر سَیل ہےَ دھرِگ جیون پھیکا--

ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੭॥

جل مہہ کیِتا راکھیئے ابھ انتر سُوکا--٧--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

ہر کا نام نِدھان ہےَ پُورے گُر دِیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥

نانک نام نہ ویسرَے متھ امرت پِیا--٨--١٥--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلہ ا--

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥

چلے چلنہار واٹ وٹایا--

ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥

دھندھ پِٹے سنسار سچ نہ بھایا--ا--

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

کیا بھویئے کیا ڈھوڈھیئے گُر سبد دِکھایا--

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ممتا موہ وِسرجیا اپنے گھر آیا--ا--رہاؤ--

ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

سچ مِلَے سچِیار کُوڑ نہ پایئے--

ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥

سچے سِیوُ چِت لائے بہُڑ نہ آئیئے--٢--

ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥

مویا کوُ کیا رووہو روئے نہ جاݨہُو--

ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥

رووہو سچ سلاہِ حکم پچھاݨہُو--٣--

ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥

حکمی وجہو لِکھائے آیا جاݨیئے--

ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥

لاہا پلَے پائے حکم سِنجاݨیئے--٤--

ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥

حکمی پَیدھا جائے درگہ بھاݨیئے--

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥

حکمے ہی سِر مار بند رباݨیئے--٥--

ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

لاہا سچ نیاوُ من وسایئے--

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥

لِکھیا پلَے پائے گرب ونجائیّے--٦--

ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥

منمُکھیا سِر مار واد کھپائیَ--

ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥

ٹھگ مُٹھی کُوڑیار بنھِ چلائیَ--٧--

ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥

صاحب رِدَے وسائے نہ پچھوتاوہی--

ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥

گُنہاں بکھسنہار سبد کماوہی--٨--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥

نانک منگَے سچ گُرمکھ گھالیَے--

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥

مَے تُجھ بِن اوَر نہ کوئے ندر نِہالیئَے--٩--١٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥

کیا جنگل ڈُھوڈھی جائے مَے گھر بن ہرِیاولا--

ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥

سچ ٹکَے گھر آئے سبد اُتاولا--ا--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

جہ دیکھا تہ سوئے اَور نہ جانیٔے--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کی کار کمائے محل پچھانیٔے--۱--رہاؤ--

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥

آپ مِلاوَے سچ تا من بھاوئی--

ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥

چلَے سدا رجائے انک سماوئی--۲--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

سچا صاحِب من وسَے وسیا من سوئی--

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

آپے دے وڈیائیا دے توٹ نہ ہوئی--۳--

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥

ابے تبے کی چاکری کیوُ درگہ پاوَے--

ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥

پتھر کی بیڑی جے چڑّے بھر نال بُڈاوَے--۴--

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥

آپنڑا من ویچیٔے سِر دیجَے نالے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥

گُرمکھ وسط پچھانیٔے اپنا گھر بھالے--۵--

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥

جمّن مرنا آکھیئے تِن کرتَے کِیا--

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥

آپ گوَایا مر رہے پھِر مرن نہ تھِیا--٦--

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥

سائی کار کماونی دھُر کی فُرمائی--

ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥

جے من ستگور دے ملَے کِن قیمت پائی--٧--

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

رتنا پارکھ سو دھنی تِن قیمت پائی--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥

نانک صاحِب من وسَے سچّی وڈیائی--٨--١٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

جِنھی نام وِساریا دُوجَے بھرم بھُلائی--

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥

مُول چھوڈ ڈالی لگے کیا پاوِہ چھائی--ا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

بِن ناوَے کیوُ چھُوٹیے جے جانَے کوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ہوئے ت چھُوٹیے منمکھ پت کھوئی--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥

جِنھی ایکو سَیویا پُوری مت بھائی--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

آد جُگاد نِرنجنا جن ہر سرنائی--۲--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

صاحِب میرا ایک ہےَ اور نہی بھائی--

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥

کِرپا تے سُکھ پایا ساچے پرتھائی--۳--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

گُر بِن کِنَے نہ پائیو کیتی کہےَ کہائے--

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀਂ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥

آپ دِکھاوے واٹڑیں سچی بھگت درِڑائے--۴--

ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥

منمکھ جے سمجھائیے بھی اُجھڑ جائے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥

بِن ہر نام نہ چھُوٹسی مر نرک سمائے--۵--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥

جنم مَرے بھرمائیے ہر نام نہ لیوَے--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥

تا کی قیمت نہ پوَے بِن گُر کی سیوَے--٦--

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥

جیہی سیوَ کرائیَے کرنی بھی سائی--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

آپ کرے کِس آکھیئَے ویکھےَ وڈیائی--٧--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

گُر کی سیوا سو کرے جِس آپ کرائے--

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

نانک سِر دے چھُوٹیَے درگہ پت پائے--٨--١٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ١--

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥

رُوڑو ٹھاکُر ماہرو رُوڑی گُربانی--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥

وڈے بھاگ ستگور مِلَے پائیَے پد نِربانی--١--

ਮੈ ਓਲ੍ਗੀਆ ਓਲ੍ਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥

مَے اولھگیا اولھگی ہم چھورُو تھارے--

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیُو تُوں راکھہ تیِوَ رہا مُکھ نام ہمارے--١--رہاؤ--

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥

درسن کی پیاسا گھنی بھانَے من بھائیَے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

میرے ٹھاکُر ہاتھ وڈیائیا بھانَے پت پائیَے--٢--

ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥

ساچؤ دُور نہ جانیَے انتر ہےَ سوئی--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

جہ دیکھا تہ رَوِ رہے کِن قیمت ہوئی--٣--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥

آپ کرے آپے ہرے ویکھےَ وڈیائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥

گُرمکھ ہوئے نِہالییَے ایوَ قیمت پائی--٤--

ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

جِیودیا لاہا ملَے گُر کار کماوے--

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥

پُورب ہووَے لِکھیا تا ستگور پاوَے--٥--

ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥

منمکھ توٹا نِت ہےَ بھرمہِ بھرمائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥

منمکھ اندھ نہ چیتئی کیوَ درسن پائے--٦--

ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

تا جگ آیا جانیئے ساچے لِو لائے--

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥

گُر بھیٹے پارس بھیٔے جوتی جوت مِلائے--۷--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥

اہنِس رہے نِرالمو کار دھُر کی کرنی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥

نانک نام سنتوکھِیا راتے ہر چرنی--۸--۱۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥

کیتا آکھن آکھیئے تا کے انت نہ جانا--

ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥

مَے نِدھریا دھر ایک تُوں مَے تان ستانا--ا--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥

نانک کی ارداس ہَے سچ نام سُوہیلا--

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ گیا سوجھی پیٔ گُر سبدی میلہ--ا--رہاؤ--

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ہؤمَے گرب گوَائیے پائیے ویچار--

ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥

صاحب سِیؤ من مانیا دے ساچ ادھار--۲--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥

اہنِس نام سنتوکھِیا سیوا سچ سائی--

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥

تا کؤ بِگھن نہ لاگئی چالَے حُکم رجائی--۳--

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥

حُکم رجائی جو چلَے سو پوَے کھجانَے--

ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥

کھوٹے ٹھوَر نہ پائنی رلے جُوٹھانے--۴--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥

نِت نِت کھرا سمالیئَے سچ سَودا پائیَے--

ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥

کھوٹے ندر نہ آونی لے اگن جلائیَے--۵--

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥

جِنی آتم چینیا پرماتم سوئی--

ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥

ایکو امرت بِرکھ ہےَ پھل امرت ہوئی--۶--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥

امرِت پھل جِنی چاکھیا سچ رہے اگھائی--

ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥

تِنّا بھرم نہ بھید ہے ہر رسن رسائی--۷--

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥

حکم سنجوگی آیا چل سدا رجائی--

ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

اوَگنیارے کوَ گُن نانکَے سچ مِلَے وڈائی--۸--۲۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

من راتو ہر نائے سچ وکھانیا--

ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥

لوکا دا کیا جائے جا تُدھ بھانیا--ا--

ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

جوَ لگ جیوَ پران سچ دھیائیئَے--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لاہا ہر گُن گائے مِلَے سُکھ پائیَے--ا--رہاوَ--

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥

سچّی تیری کار دیہہ دیال تُوں--

ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥

ہوَ جیوا تُدھ سالاہِ مَے ٹیک ادھار تُوں--۲--

ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥
در سیوک دروان درد تُوں جانہی--

ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥
بھگت تیری حَیران درد گواوہی--٣--

ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥
درگہ نام حدُور گُرمکھ جانسی--

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥
ویلا سچ پروان سبد پچھانسی--٤--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥
ست سنتوکھ کر بھاؤ توسا ہر نام سےَ--

ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥
منہو چھوڈ وِکار سچا سچ دئے--٥--

ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥
سچے سچا نیہو سچَے لایا--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥
آپے کرے نیاؤ جو تِس بھایا--٦--

ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥
سچے سچی دات دیہہ دیال ہےَ--

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥
تِس سیوی دِن رات نام امول ہےَ--٧--

ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥

تُوں اُتم ہوَ نیچ سیوک کانڈھیا--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥

نانک ندر کریہو مِلَے سچ وانڈھیا--۸--۲۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

آون جانا کیوُ رہَے کیوُ میلہ ہوئی--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥

جنم مرن کا دُکھ گھنو نِت سہسا دوئی--ا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

بِن ناوَے کیا جیونا پھِٹ دھرِگ چتُرائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سادھ نہ سیویا ہر بھگت نہ بھائی--ا--رہاوُ--

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

آون جاون توُ رہَے پائیَے گُر پُورا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥

رام نام دھن راس دئے بِنسَے بھرم کُورا--۲--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥

سنت جنا کوُ مِل رہَے دھن دھن جس گائے--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥

آد پُرکھ اپرمپرا گُرمکھ ہر پائے--٣--

ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥

نٹُوئے سانگ بنایا باجی سنسارا--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥

کھِن پل باجی دیکھیئے اُجھرت نہی بارا--٤--

ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ہوَمے چوپڑ کھیلنا جھُوٹھے اہنکارا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥

سبھ جگ ہارے سو جِنے گُر سبد ویچارا--٥--

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥

جیو اندھلَے ہتھ ٹوہنی ہر نام ہمارے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥

رام نام ہر ٹیک ہے نِس دوَت سوارے--٦--

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥

جِیو تُوں راکھہ تیوَ رہا ہر نام ادھارا--

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥

انت سکھائی پایا جن مُکت دُوارا--٧--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

جنم مرن دُکھ میٹیا جپ نام مُرارے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥

نانک نام نہ ویسرے پُورا گُر تارے--۸--۲۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

آسا محلّہ ۳ اسٹپدیا گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥

ساست بَید سِمرِت سر تیرا سُرسری چرن سمانی--

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥

ساکھا تین مُول مت راوے تُوں تاں سرب وِڈانی--۱--

ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کے چرن جپَے جن نانک بولے امرت بانی--۱--رہاؤ--

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥

تیتیس کروڑی داس تُمھارے رِدھ سِدھ پران ادھاری--

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

تا کے رُوپ نہ جاہی لکھنے کیا کر آکھ ویچاری--۲--

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥

تین گُنا تیرے جُگ ہی انتر چارے تیرِیا کھانی--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥

کرم ہووَے تا پرم پد پائیَے کتھے اکتھ کہانی--۳--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥

تُوں کرتا کِیا سبھ تیرا کیا کو کرے پرانی۔۔

ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥

جا کوُ ندر کرہِ تُوں اپنی سائی سچ سمانی۔۔۴۔۔

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

نام تیرا سبھ کوئی لیت ہےَ جیتی آون جانی۔۔

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥

جا تُدھ بھاوے تا گُرمکھ بوجھےَ ہور منمکھ پھِرے ایانی۔۔۵۔۔

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

چارے وید برہمے کوُ دیئے پڑ پڑ کرے ویچاری۔۔

ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥

تا کا حکم نہ بوُجھےَ پُڑا نرک سُرگ اوتاری۔۔۶۔۔

ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥

جُگہ جُگہ کے راجے کیئے گاوہِ کر اوتاری۔۔

ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥

تِن بھی انت نہ پایا تا کا کیا کر آکھ ویچاری۔۔۷۔۔

ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥

تُوں سچا تیرا کیا سبھ ساچا دیہہ ت ساچ وکھانی۔۔

ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥

جا کوُ سچ بجھاوہِ اپنا سہجے نام سمانی۔۔۸۔۔۱۔۔۲۳۔۔

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ستگور ہمرا بھرم گوَایا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ہر نام نِرنجن منّ وسایا--

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

سبد چِین سدا سُکھ پایا--ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

سُن من میرے تت گیان--

ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیَون والا سبھ بِدھ جانَے گُرمکھ پایَے نام نِدھان--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور بھیٹے کی وڈیائی--

ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥

جِن ممتا اگن ترِسنا بُجھائی--

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥

سہجے ماتا ہر گُن گائی--۲--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥

وِن گُر پُورے کوئے نہ جانی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥

مایا موہِ دُوجے لوبھانی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥

گُرمکھ نام مِلَے ہر بانی۔۔۳۔۔

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥

گُر سیوا تپاں سِر تپ سار۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ہر جِیوُ من وسَے سبھ دُوکھ وِسارنہار۔۔

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

در ساچَے دیسَے سچِیار۔۔۴۔۔

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

گُر سیوا تے ترِبھَون سوجھی ہوئے۔۔

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

آپ پچھان ہر پاوَے سوئے۔۔

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ساچی بانی محل پراپت ہوئے۔۔۵۔۔

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥

گُر سیوا تے سبھ کُل اُدھارے۔۔

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

نِرمل نام رکھَے اُر دھارے۔۔

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥

ساچی سوبھا ساچ دُوارے--٦--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

سے وڈبھاگی جے گُر سیوا لائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

اندِن بھگت سچ نام دِرڑائے--

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥

نامے اُدھرے کُل سبائے--٧--

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

نانک ساچ کہے ویچار--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہر کا نام رکھو اُر دھار--

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥

ہر بھگتی راتے موکھ دُوار--٨--٢--٢٤--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

آسا آس کرے سبھ کوئی--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥

حکمے بوجھے نِراسا ہوئی--

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥

آسا وِچ سُتے کئی لوئی--

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

سو جاگَے جاگاوَے سوئی--ا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥

ستگور نام بُجھایا وِن ناوے بھُکھ نہ جائی--

ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نامے ترِسنا اگن بُجھَے نام مِلَے تسَے رجائی--ا--رہاؤ--

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥

کل کیرت سبد پچھان--

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ایہا بھگت چُوکے ابھیمان--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ستگور سیویئے ہووَے پروان--

ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥

جِن آسا کیتی تِس نو جان--۲--

ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

تِس کیا دیجَے جے سبد سُنائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

کر کِرپا نام منّ وسائے--

ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ایوہ سِر دیجَے آپ گوائے--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥

حُکمَے بوجھے سدا سُکھ پائے--۳--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

آپ کرے تَے آپ کرائے--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

آپے گُرمکھ نام وسائے--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

آپ بھُلاوَے آپ مارگ پائے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

سچَے سبد سچ سمائے--۴--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

سچا سبد سچی ہےَ بانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

گُرمکھ جُگ جُگ آکھ وکھانی--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥

منمکھ موہِ بھرم بھولانی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥

بِن ناوَے سبھ پھِرے بوَرانی--۵--

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥

تین بھَون مہہ ایکا مایا--

ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

مُورکھ پڑ پڑ دُوجا بھاؤ دِرڑایا--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

بہو کرم کماوَے دُکھ سبایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ستگور سیَو سدا سُکھ پایا--٦--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

امرت میٹھا سبد ویچار--

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

اندِن بھوگے ہوَمَے مار--

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

سہج انند کِرپا دھار--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥

نام رتے سدا سچ پیار--٧--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ہر جپ پڑیَے گُر سبد ویچار--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ہر جپ پڑیَے ہوَمَے مار--

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ہر جپیے بھۓ سچ پیار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥

نانک نام گُرمت اُر دھار--۸--۳--۲۵--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥

راگ آسا محلّہ ۳ اسٹپدیا گھر ۸ کافی--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥

گُر تے سانت اُوپجَے جِن ترِسنا اگن بجھائی--

ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

گُر تے نام پائیے وڈی وڈیائی--۱--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ایکو نام چیت میرے بھائی--

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگت جلندا دیکھ کےَ بھج پۓ سرنائی--۱--رہاؤ--

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

گُر تے گیان اُوپجَے مہا تت بیچارا--

ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

گُر تے گھر در پایا بھگتی بھرے بھنڈارا--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

گُرمکھ نام دھیائیئے بُوجھے وچارا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥

گُرمکھ بھگت صلاحَ ہےَ انتر سبد اپارا۔۔۳۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ سُوکھ اُوپجےَ دُکھ کدے نہ ہوئی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥

گُرمکھ ہوَمےَ ماریئے من نِرمل ہوئی۔۔۴۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

ستگور ملیئے آپ گیا ترِبھوَن سوجھی پائی۔۔

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

نِرمل جوت پسر رہی جوتی جوت مِلائی۔۔۵۔۔

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥

پُورے گُر سمجھایا مت اُوتم ہوئی۔۔

ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥

انتر سیتل سانت ہوئے نامے سُکھ ہوئی۔۔٦۔۔

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥

پُورا ستگور تاں ملِے جاں ندر کریئی۔۔

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥

کلِوِکھ پاپ سبھ کٹیئہِ پھِر دُکھ بِگھن نہ ہوئی۔۔۷۔۔

ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥

آپَنے ہتھ وڈیائیا دے نامے لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥

نانک نام نِدھان من وسیا وڈیائی پائے--۸--۴--۲٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

سُن من منّ وسائے تُوں آپے آئے مِلَے میرے بھائی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥

اندِن سچی بھگت کر سچَے چِت لائی--۱--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ایکو نام دھیائے تُوں سُکھ پاوہِ میرے بھائی--

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَمے دُوجا دُور کر وڈی وڈیائی--۱--رہاؤ--

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥

اس بھگتی نو سُر نر مُن جن لوچدے وِن ستگور پائی نہ جائے--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

پنڈت پڑدے جوتکی تِن بُوجھ نہ پائے--۲--

ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

آپے تھے سبھ رکھیون کِچھ کہن نہ جائی--

ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

آپے دئے سو پائیّے گُر بُوجھ بُجھائی--۳--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

جیا جنت سبھ تِس دے سبھنا کا سوئی--

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥

مندا کِس نو آکھیئے جے دُوجا ہوئی--۴--

ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥

اِکو حکم ورتدا ایکا سِر کارا--

ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥

آپ بھوالی دِتیئن انتر لوبھ وِکارا--۵--

ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

اک آپے گُرمکھ کیتئن بُوجھن ویچارا--

ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥

بھگت بھی اونا نو بکھسیئن انتر بھنڈارا--۶--

ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

گیانِیا نو سبھ سچ ہےَ سچ سوجھی ہوئی--

ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥

اوۓ بھُلائے کسےَ دے نہ بھُلنھی سچ جانن سوئی--۷--

ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

گھر مہہ پنچ ورتدے پنچے ویچاری--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੭॥

نانک بِن ستگور وس نہ آونھی نام ہوَمےَ ماری--۸--۵--۲۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

گھرَے اندر سبھ وتھ ہےَ باہر کِچھ ناہی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥

گُر پرسادی پائیَے انتر کپٹ کھُلاہی--۱--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥

ستگور تے ہر پائیَے بھائی--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر نام نِدھان ہےَ پُورے ستگور دِیا دِکھائی--۱--رہاوَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ہر کا گاہک ہووَے سو لئے پائے رتن ویچارا--

ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

اندر کھولَے دِب دِسٹ دیکھَے مُکت بھنڈارا--۲--

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥

اندر محل انیک ہہہ جِیوُ کرے وسیرا--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥

من چِندیا پھل پائسی پھِر ہوئے نہ پھیرا--۳--

ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

پارکھیا وتھ سمال لئی گُر سوجھی ہوئی--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥

نام پدارتھ امُل سا گُرمکھ پاوے کوئی--۴--

ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥

باہر بھالے سو کیا لہے وتھ گھرے اندر بھائی--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥

بھرمے بھُولا سبھ جگ پھِرے منمُکھ پت گوائی--۵--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥

گھر در چھوڑے آپنا پر گھر جھُوٹھا جائی--

ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥

چورے وانگوُ پکڑیئے بِن ناوے چوٹا کھائی--٦--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥

جِنھی گھر جاتا آپنا سے سُکھیئے بھائی--

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

انتر برہم پچھانیا گُر کی وڈیائی--۷--

ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥

آپے دان کرے کِس آکھیئے آپے دئے بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥੨੮॥

نانک نام دھیائے تُوں در سچے سوبھا پائی--۸--٦--۲۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥

آپے آپ پچھانیا صاد میٹھا بھائی--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥

ہر رس چاکھیے مُکت بھیے جِنھا ساچو بھائی--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥

ہر جِیو نِرمل نِرملا نِرمل من واسا--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمتی سالاہیئے بِکھیا ماہِ اُداسا--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥

بِن سبدَے آپ نہ جاپئی سبھ اندھی بھائی--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥

گُرمتی گھٹ چاننا نام انت سکھائی--۲--

ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥

نامے ہی نام ورتدے نامے ورتارا--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥

انتر نام مُکھ نام ہےَ نامے سبد ویچارا--۳--

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥

نام سُنیئے نام منّیئے نامے وڈیائی--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥

نام صلاحے سدا سدا نامے محل پائی--۴--

ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

نامے ہی گھٹ چانݨا نامے سوبھا پائی--

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥

نامے ہی سُکھ اُوپجے نامے سرݨائی--۵--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

بِن ناوے کوئے نہ منّیئے منمکھ پت گوائی--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥

جم پُر بادھے ماریئہہ بِرتھا جنم گوائی--۶--

ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥

نامَے کی سبھ سیوا کرَے گُرمکھ نام بُجھائی--

ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

نامہو ہی نام منّیئے نامے وڈیائی--۷--

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥

جِس نو دیوَے تِس مِلَے گُرمتی نام بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੭॥੨੯॥

نانک سبھ کِچھ ناوے کَے وس ہےَ پُورَے بھاگ کو پائی--۸--۷--۲۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥

دوہاگنی محل نہ پائنھی نہ جانن پِر کا سُوآوُ--

ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥

پھِکا بولہِ نہ نِوہِ دُوجا بھاوُ سُوآوُ--ا--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥

اِہو منُوآ کیوُ کر وس آوے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی ٹھاکیئے گیان متی گھر آوے--ا--رہاوُ--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

سوہاگنی آپ سواریوُن لائے پریم پیار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥

ستگور کے بھانے چلدیا نامے سہج سیگار--۲--

ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥

سدا راوہِ پِر آپنا سچی سیج سُبھائے--

ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥

پِر کے پریم موہِیا مِل پریتم سُکھ پائے--۳--

ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

گیان اپار سیگار ہے سوبھاونتی نار--

ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥

سا سبھرائی سُندری پِر کے ہیت پیار--۴--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥

سوہاگنی وِچ رنگ رکھیَون سچے الکھ اپار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥

ستگور سَیون آپنا سچے بھائے پیار--۵--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

سوہاگنی سیگار بنایا گُن کا گل ہار--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥

پریم پِرمل تن لاونا انتر رتن ویچار--٦--

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥

بھگت رتے سے اُوتما جِت پت سبدے ہوئے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥

بِن ناوے سبھ نیچ جات ہےَ بِسٹا کا کیڑا ہوئے--۷--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥

ہوَ ہوَ کردی سبھ پھِرے بِن سبدَے ہوَ نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੮॥੩੦॥

نانک نام رتے تِن ہوُمَے گئی سچے رہے سمائے--۸--۸--۳۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

سچے رتے سے نِرملے سدا سچی سوئے--

ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥

اَیتھے گھر گھر جاپدے آگے جُگ جُگ پرگٹ ہوئے

ਏ ਮਨ ਰੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥

اے من رُوڑھے رنگلے تُوں سچا رنگ چڑائے۔۔

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رُوڑی بانی جے رپَے نہ ایوہ رنگ لہَے نہ جائے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥

ہم نیچ مَیلے ات ابھیمانی دُوجے بھائے وِکار۔۔

ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥

گُر پارس ملیئے کنچن ہوئے نِرمل جوت اپار۔۔۲۔۔

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥

بِن گُر کوئے نہ رنگیئے گُر ملیئے رنگ چڑاوُ۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥

گُر کےَ بھَے بھائے جو رتے صِفتی سچ سماوُ۔۔۳۔۔

ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

بھَے بِن لاگ نہ لگئی نہ من نِرمل ہوئے۔۔

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥

بِن بھَے کرم کماونے جھُوٹھے ٹھاؤ نہ کوئے۔۔۴۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

جِس نو آپے رنگے سو رپسی ستسنگت مِلائے۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥

پُورے گُر تے ستسنگت اُوپجے سہجے سچ سُبھائِ--۵--

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥

بِن سنگتی سبھ ایسے رہہ جیسے پسو ڈھور--

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥

جِنھِ کیتے تِسَے نہ جاننھی بِن ناوَے سبھ چور--٦--

ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

اِک گُن وِہاجھِ اوَگن وِکنہِ گُر کَے سہج سُبھائِ--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥

گُر سیوا تے ناوُ پایا وُٹھا اندر آئے--۷--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥

سبھنا کا داتا ایک ہےَ سِر دھندَھے لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੯॥੩੧॥

نانک نامے لائے سوارِئن سبدے لئے مِلائے--۸--۹--۳۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

سبھ ناوَے نو لوچدی جِس کِرپا کرے سو پائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥

بِن ناوَے سبھ دُکھ ہےَ سُکھ تِس جِس منّ وسائے--۱--

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

تُوں بےانت دیال ہےَ تیری سرنائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے تے پائیَے نامے وڈیائی--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

انتر باہر ایک ہےَ بہو بِدھ سرِسٹ اُپائی--

ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥

حکمے کار کرائدا دُوجا کِس کہیَے بھائی--۲--

ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥

بُجھنا ابُجھنا تُدھ کِیا ایہہ تیری سِر کار--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਬਖਸਿਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥

اِکنھا بکھسہہ میل لیہہِ اِک درگہ مار کڈھے کُوڑیار--۳--

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥

اِک دھُر پوِت پاون ہہہ تُدھ نامے لائے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥

گُر سیوا تے سُکھ اُوپجےَ سچےَ سبد بُجھائے--۴--

ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥

اِک کُچل کُچیل وِکھلی پتے ناوہو آپ کھُوائے--

ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥

نہ اون سِدھ نہ بدھ ہےَ نہ سنجمی پھِرہِ اُتوتائے--۵--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥

ندر کرے جِس آپنی تِس نو بھاونی لائے--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥

ست سنتوکھ ایہہ سنجمی من نِرمل سبد سُنائے--٦--

ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥

لیکھا پڑ نہ پہوچیئَے کتھ کہنَے انت نہ پائے--

ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥

گُر تے قیمت پائیَے سچ سبد سوجھی پائے--٧--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ایہو من دیہی سودھ تُوں گُر سبد وِچار--

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥

نانک اِس دیہی وِچ نام نِدھان ہے پائیَے گُر کے ہَیت اپار--٨--١٠--٣٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

سچ رتِیا سوہاگنی جِنا گُر کے سبد سیگار--

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

گھر ہی سو پِر پایا سچے سبد وِچار--١--

ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

اوگن گُنی بکھسایا ہر سِیوَ لِو لائی--

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ور پایا کامنی گُر میل مِلائی--ا--رہاؤ--

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

اِک پِر حدُور نہ جاننھی دُوجے بھرم بھُلائے--

ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ੍ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥

کیوُ پائنھِ ڈوہاگنی دُکھی رَین وِہائے--۲--

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

جِن کےَ من سچ وسیا سچّی کار کمائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

اندِن سیوہِ سہج سِیوُ سچے ماہِ سمائے--۳--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥

دوہاگنی بھرم بھُلائیا کُوڑ بول بِکھ کھاہِ--

ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥

پِر نہ جانن آپنا سُنجی سیج دُکھ پاہے--۴--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥

سچا صاحِب ایک ہےَ مت من بھرم بھُلاہے--

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥

گُر پُوچھ سیوا کرہِ سچ نِرمل منّ وساہے

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سوہاگنی سدا پِر پایا ہوُمےَ آپ گوایے--

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥

پِر سَیتی اندِن گہِہ رہی سچی سیج سُکھ پائے--٦--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥

میری میری کر گئے پلَے کِچھو نہ پائے--

ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥

محل ناہی ڈوہاگنی انت گئی پچھتائے--٧--

ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سو پِر میرا ایک ہےَ ایکس سِیُو لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥

نانک جے سُکھ لوڑہے کامنی ہر کا نام منّ وسائے--٨--١١--٣٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ٣--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

امرِت جِنھا چکھائیون رس آیا سہج سُبھائے--

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥

سچا ویپرواہو ہےَ تِس نو تِل نہ تمائے--١--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥

امرِت سچا ورسدا گُرمکھا مکھ پائے--

ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من سدا ہریاولا سہجے ہر گُن گائے--١--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

منمُکھ سدا دوہاگنی در کھڑیا بِللاہِ--

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥

جِنھا پِر کا سُواد نہ آئیو جو دھُر لِکھیا س کماہِ--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥

گُرمُکھ بیجے سچ جمَے سچ نام واپار--

ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥

جو اِت لاہَے لائین بھگتی دۓ بھنڈار--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

گُرمُکھ سدا سوہاگنی بھَے بھگت سیگار--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥

اندِن راوہِ پِر آپنا سچ رکھہِ اُر دھار--٤--

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جِنھا پِر راویا آپنا تِنھا وِٹھو بل جاؤ--

ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥

سدا پِر کَے سنگ رہہِ وِچھوہ آپ گوَایے--٥--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

تن من سِیتل مُکھ اُجلے پِر کَے بھائے پیار--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥

سیج سُکھالی پِر روَے ہؤمَے ترِسنا مار--٦--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥

کر کِرپا گھر آیا گُر کےَ ہیت اپار--

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥

ور پایا سوہاگنی کیول ایک مُرار--۷--

ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥

سبھے گُنہہ بکھسائے لئیون میلے میلنہار--

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥

نانک آکھن آکھیئے جے سُن دھرے پیار--۸--۱۲--۳۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥

ستگور تے گُن اُوپجے جا پرَبھ میلَے سوئے--

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥

سہجے نام دھیائیئے گیان پرگٹ ہوئے--۱-- ویکھ حدُور--

ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥

اے من مت جانہِ ہر دُور ہےَ سدا

ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

صد سُندا صد ویکھدا سبد رہیا بھرپُور--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

گُرمکھ آپ پچھانیا تِنّھی اِک من دھیایا--

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

سدا رَوہِ پِر آپنا سچے نام سُکھ پایا--۲--

ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اے من تیرا کو نہی کر ویکھ سبد ویچار--

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥

ہر سرنائی جھج پؤ پائہِ موکھ دُوار--۳--

ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سبد سُنیئے سبد بُجھیئے سچ رہے لِو لائے--

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥

سبدے ہؤمے ماریئے سچے محل سُکھ پائے--۴--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥

اِس جُگ مہہ سوبھا نام کی بِن ناوے سوبھ نہ ہوئے--

ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ایہہ مایا کی سوبھا چار دِہاڑے جادی بِلم نہ ہوئے--۵--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

جِنی نام وِساریا سے مُوئے مر جاہے--

ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥

ہر رس صاد نہ آئیو بِسٹا ماہے سماہے--۶--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥

اِک آپے بکھس مِلائین اندِن نامے لائے--

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥

سچ کماوہِ سچ رہہ سچے سچ سماہِ--۷--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥

بِن سبدَے سُنیئے نہ دیکھیئے جگ بولا انّھا بھرمائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥

بِن ناوَے دُکھ پائسی نام مِلَے تسَے رجائے--۸--

ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِن بانی سِیوٗ چِت لایا سے جن نِرمل پروان--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥

نانک نام تِنّھا کدے نہ وِیسرَے سے در سچے جان--۹--۱۳--۳۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ੍ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥

سبدَو ہی بھگت جاپدے جِنّھ کی بانی سچی ہوئے--

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

وِچھوہ آپ گیا ناوٗ منیا سچ مِلاوا ہوئے--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ہر ہر نام جن کی پت ہوئے--

ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سپھل تِنّھا کا جنم ہے تِنّھ مانے سبھ کوئے--۱--رہاوٗ--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ہوَمَے میرا جات ہےَ ات کرودھ ابھیمان--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

سبد مَرے تا جات جائے جوتی جوت ملِے بھگوان--٢--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

پُورا ستگور بھیٹیا سپھل جنم ہمارا--

ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥

نام نوَے نِدھ پایا بھرے اکُھٹ بھنڈارا--٣--

ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨ੍ਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

آوہِ اِس راسی کے واپاریئے جنھا نام پیارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥

گُرمکھ ہووَے سو دھن پائے تِنھا انتر سبد ویچارا--۴--

ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨ੍ੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

بھگتی سار نہ جانّھی منمکھ اھنکاری--

ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥

دھُرہو آپ کھُوائین جُوئے باجی ہاری--٥--

ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥

بِن پیارے بھگت نہ ہووئی نہ سُکھ ہوئے سریر--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥

پریم پدارتھ پائیَے گُر بھگتی من دھیر--٦--

ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥

جِس نو بھگت کرائے سو کرے گُر سبد ویچار--

ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥

ہِردَے ایکو نام وسَے ہوَمَے دُبدھا مار--۷--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥

بھگتا کی جت پت ایک نام ہےَ آپے لئے سوار--

ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥

سدا سرنائی تِس کی جِیُو بھاوے تیوُ کارج سار--۸--

ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

بھگت نرالی الّا دی جابَے گُر وِچار

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥

نانک نام ہِردَے وسَے بھَے بھگتی نام سوار--۹--۱۴--۳۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

آسا محلّہ ۳--

ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

ان رس مہہ بھَولایا بِن نامَے دُکھ پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥

ستگور پُرکھ نہ بھیٹیو ج سچی بُوجھ بُجھائے--۱--

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥

اے من میرے باولے ہر رس چکھ صاد پائے--

ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ان رس لاگا تُوں پھِرہِ بِرتھا جنم گوَاۓ--ا--رہاؤ--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اس جگ مہہ گُرمکھ نِرملے سچ نام رہہ لِو لائے--

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥

وِن کرما کِچھ پائیَے نہی کیا کر کہیا جائے--۲--

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

آپ پچھانہہ سبد مرہِ منھو تج وِکار--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥

گُر سرنائی جھج پئے بکھسے بکھسنہار--۳--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

بِن ناوے سُکھ نہ پائیَے نہ دُکھ وِچھوہ جائے--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥

ایوہ جگ مایا موہِ ویاپیا دُوجَے بھرم بھُلائے--۴--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

دوہاگنی پِر کی سار نہ جانہی کیا کر کرہِ سیگار--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥

اندِن سدا جلدِیا پھِرہِ سیجَے روَے نہ بھتار--۵--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سوہاگنی محل پایا وِچھوہ آپ گوَاۓ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥

گُر سبدی سیگاریا اپنے سہِ لئیا مِلائے--٦--

ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

مرنا منہو وِساریا مایا موہ گُبار--

ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥

منمُکھ مر مر جمّہہ بھی مرہِ جم در ہوہِ کھُوار--٧--

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

آپ مِلائین سے مِلے گُر سبد ویچار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

نانک نام سمانے مُکھ اُجلے تِت سچَے دربار--٨--٢٢--١٥--٣٧--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

آسا محلّہ ۵ اسٹپدیا گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥

پنچ منائے پنچ رُسائے--

ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥

پنچ وسائے پنچ گوائے--١--

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

اِنھ بِدھ نگر وُٹھا میرے بھائی--

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُرت گیا گُر گیان درِڑائی--ا--رہاؤ--

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥

ساچ دھرم کی کر دینی وار--

ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥

پھرہے مُحکم گُر گیان بیچار--۲--

ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥

نام کھیتی بیجھو بھائی میت--

ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥

سَودا کرہُ گُر سیوہو نیت--۳--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥

سانت سہج سُکھ کے سبھ ہاٹ--

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥

ساہ واپاری ایکَے تھاٹ--۴--

ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥

جیجِیا ڈنّ کو لئے نہ جگات--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥

ستگور کر دِینی دھُر کی چھاپ--۵--

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥

وکھر نام لد کھَیپ چلاوہو--

ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥

لَے لاہا گُرمُکھ گھر آوہو--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ستگور ساہو سِکھ ونجارے--

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੭॥

پُونجی نام لیکھا ساچ سمھارے--٧--

ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥

سو وسَے اِت گھر جِس گُر پُورا سیوَ--

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥

ابِچل نگری نانک دیوَ--٨--ا--

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

آساوری محلّہ ۵ گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

میرے من ہر سِیُو لاگی پریت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ ہر ہر جپت نِرمل ساچی رِیت--ا--رہاؤ--

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥

درسن کی پیاس گھنی چِتوت انِک پرکار--

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

کرہو انگرہو پار.برہم ہر کِرپا دھار مُرار--۱--

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

من پردیسی آیا ملیو سادھ کےَ سنگ--

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

جِس وکھر کوُ چاہتا سو پائیو نامہِ رنگ--۲--

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

جیتے مایا رنگ رس بِنس جاہِ کھِن ماہِ--

ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥

بھگت رتے تیرے نام سِیوُ سُکھ بھُنچہِ سبھ ٹھائے--۳--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

سبھ جگ چلتوُ پیکھیئے نِہچل ہر کو ناوُ--

ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥

کر مِترائی سادھ سِیوُ نِہچل پاوہِ ٹھاوُ--۴--

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥

میت ساجن سُت بندھپا کووُ ہوت نہ ساتھ--

ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥

ایک نِواہُو رام نام دِینا کا پرَبھ ناتھ--۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥

چرن کمل بوہتھ بھیئے لگ ساگر تریوُ تیہہ--

ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥

بھیٹیو پُورا ستگورو ساچا پرَبھ سِیوٗ نیہہ--٦--

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

سادھ تیرے کی جاچنا وِسر نہ ساس گِراس--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥

جو تُدھ بھاوے سو بھلا تیرَے بھانَے کارج راس--٧--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥

سُکھ ساگر پریتم مِلے اُپجے مہا انند--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥

کہو نانک سبھ دُکھ مِٹے پرَبھ بھیٹے پرمانند--٨--١--٢--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ

آسا محلّہ ٥ بِرہڑے گھر ٤ چھنتا کی جت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥

پار.برہم پرَبھ سِمریئے پیارے درسن کوٗ بل جاوٗ--١--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥

جِس سِمرت دُکھ بیسرہِ پیارے سو کیوٗ تجنا جائے--٢--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ایہو تن ویچی سنت پہہ پیارے پریتم دئے مِلائے--٣--

ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥

سُکھ سیگار بِکھیا کے پھیکے تج چھوڑے میری مائے--۴--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥

کام کرودھ لوبھ تج گئے پیارے ستگور چرنی پائے--۵--

ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥

جو جن راتے رام سِیوٗ پیارے انت نہ کاہُو جائے--۶--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥

ہر رس جِنھی چاکھیا پیارے ترِپت رہے آگھائے--۷--

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥

انچل گہیا سادھ کا نانک بھَے ساگر پار پرائے--۸--۱--۳--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥

جنم مرن دُکھ کٹیئے پیارے جب بھیٹَے ہر رائے--۱--

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥

سُندر سُگھر سُجان پرَبھ میرا جِیون درس دِکھائے--۲--

ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥

جو جی تُجھ تے بیچھرے پیارے جنم مرہِ بِکھ کھائِے--۳--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥

جِس تُوں میلہہ سو مِلَے پیارے تِس کَے لاگوٗ پائے--۴--

ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥

جو سُکھ درسن پیکھتے پیارے مُکھ تے کہن نہ جائے--۵--

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ساچی پریت نہ ٹُٹیئی پیارے جُگ جُگ رہی سمائے--٦--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥

جو تُدھ بھاوے سو بھلا پیارے تیری امر رجائے--٧--

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥

نانک رنگ رتے نارائنَے پیارے ماتے سہج سُبھائے--٨--٢--٤--

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥

سبھ بِدھ تُم ہی جانتے پیارے کِس پہہ کہوٗ سُنائے--١--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥

تُوں داتا جِیا سبھنا کا تیرا دِتا پہرے کھائے--٢--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥

سُکھ دُکھ تیری آگیا پیارے دُوجی ناہی جائے--٣--

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

جو تُوں کراوِہ سو کری پیارے اور کِچھ کرن نہ جائے--٤--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥

دِن رَین سبھ سُہاونے پیارے جِت جپیَے ہر ناوٗ--٥--

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥

سائی کار کماونی پیارے دھُر مستک لیکھ لِکھائے--٦--

ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥

ایکو آپ ورتدا پیارے گھٹ گھٹ رہیا سمائے--٧--

ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥

سنسار کُوپ تے اُدھر لَے پیارے نانک ہر سرنائے--۸--۳--۲۲--۱۵--۲--۴۲--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ

راگ آسا محلّہ ا پٹی لکھی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥

سسَے سوئے سرِسٹ جِن ساجی سبھنا صاحب ایک بھیا--

ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥

سیوت رہے چِت جِنھ کا لاگا آیا تِنھ کا سپھل بھیا--ا--

ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

من کاہے بھُولے مُوڑ منا--

ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب لیکھا دیوہِ بیرا توَ پڑیا--ا--رہاؤ--

ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ایوڑی آد پُرکھ ہےَ داتا آپے سچا سوئی--

ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

اینا اکھرا مہہ جو گُرمکھ بوجھَے تِس سِر لیکھ نہ ہوئی--۲--

ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اُوڑے اُپما تا کی کیجَے جا کا انت نہ پایا--

ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥

سیوا کرہِ سیئی پھل پاوہِ جِنھی سچ کمایا--٣--

ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥

گنگےَ گیان بوجھے جے کوئی پڑیا پنڈت سوئی--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥

سرب جِیا مہہ ایکو جانےَ تا ہوُمےَ کہےَ نہ کوئی--٤--

ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥

ککےَ کیس پُنڈر جب ہُوئے وِن صابُنے اُجلیا--

ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥

جم راجے کے ہیرُو آئے مایا کےَ سنگل بندھ لئیا--٥--

ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥

کھکھےَ کھُندکار ساہ عالم کر کھرید جِن کھرچ دیا--

ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥

بندھن جا کےَ سبھ جگ بادھیا اوَری کا نہی حکم پیا--٦--

ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥

گگےَ گوئے گائے جِن چھوڑی گلی گوبِد گرب بھیا--

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥

گھڑ بھانڈے جِن آوی ساجی چاڑن واہے تئی کِیا--٧--

ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥

گھگھےَ گھال سیوک جے گھالے سبد گُورُو کےَ لاگ رہے--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥

بُرا بھلا جے سمع کر جانے اِن بِدھ صاحِب رمت رہے--۸--

ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥

چچَے چار وید جِن ساجے چارے کھانی چار جُگا--

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥

جُگ جُگ جوگی کھانی بھوگی پڑیا پنڈت آپ تھیا--۹--

ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥

چھچھَے چھایا ورتی سبھ انتر تیرا کِیا بھرم ھُوا -

ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ੍ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥

بھرم اُپاے بھُلائیئَن آپے تیرا کرم ہوآ تِنھ گُورُو مِلیا--۱۰--

ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥

ججَے جان منگت جن جاچے لکھ چوُراسی بھیکھ بھَویا--

ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥

ایکو لیوَے ایکو دیوَے اور نہ دُوجا مَے سُنیا--۱۱--

ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥

جھجھَے جھُور مرہو کیا پرَانی جو کِچھ دینا سو دے رہیا--

ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥

دے دے ویکھے حُکم چلائے جیو جیا کا رِجق پیا--۱۲--

ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

یِنیَے ندر کرے جا دیکھا دُوجا کوئی ناہی--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥

ایکو رَوِ رہیا سبھ تھائی ایک وسیا من ماہی--۱۳--

ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥

ٹٹّے ٹنچ کرہُ کیا پرانی گھڑی کے مُہت کے اُٹھ چلنا--

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥

جُوئے جنم نہ ہارہو اپنا بھاج پڑہو تُم ہر سنا--۱۴--

ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ٹھٹّھے ٹھاڈھ ورتی تِن انتر ہر چرنی جِنھ کا چِت لاگا--

ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥

چِت لاگا سیئی جن نِسترے تؤ پرسادی سُکھ پایا--۱۵--

ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥

ڈڈّے ڈنپھ کرہُ کیا پرانی جو کِچھ ہوآ سو سبھ چلنا--

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥

تِسے سریوہو تا سُکھ پاوہو سرب نِرنتر رَوِ رہیا--۱۶--

ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥

ڈھڈّے ڈھاہِ اُسارے آپے جِیو تِس بھاوے تِوے کرے--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥

کر کر ویکھے حُکم چلائے تِس نِستارے جا کؤ ندر کرے--۱۷--

ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥

نانے رَوت رہے گھٹ انتر ہر گُن گاوے سوئی--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥

آپے آپ مِلائے کرتا پُنرپ جنم نہ ہوئی--۱۸--

ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

تتَے تارُو بھوجل ہوآ تا کا انت نہ پایا--

ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥

نہ تر نہ تُلہا ہم بوڈس تار لیہِ تارن رایا--۱۹--

ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥

تھتھَے تھان تھانتر سوئی جا کا کِیا سبھ ہوآ--

ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥

کیا بھرم کیا مایا کہیَۓ جو تِس بھاوے سوئی بھلا--۲۰--

ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥

ددَے دوس نہ دیوُ کِسےَ دوس کرّما آپنِیا--

ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥

جو مَے کیا سو مَے پایا دوس نہ دیجَے اور جنا--۲۱--

ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥

دھدَھے دھار کلا جِن چھوڈی ہر چِیجی جِن رنگ کیا--

ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥

تِس دا دِیا سبھنی لِیا کرمی کرمی حُکم پیا--۲۲--

ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ ॥

نّنے ناہ بھوگ نِت بھوگَے نہ ڈیٹھا نہ سمھلیا--

ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥

گلی ہوَ سوہاگن بھَینے کنت نہ کبھُوں مَے ملِیا--۲۳--

ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥

پپَے پاتساہو پرمیسر ویکھن کوَ پرپنچ کیا--

ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥

دیکھَے بُوجھَے سبھ کِچھ جانَے انتر باہر رَوِ رہیا--۲۴--

ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥

پھپھَے پھاہی سبھ جگ پھاسا جم کَے سنگل بندھ لئیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨੫॥

گُر پرسادی سے نر اُبرے جے ہر سرناگت جھج پیا--۲۵--

ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥

ببَے باجی کھیلن لاگا چوپڑ کیتے چار جُگا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥

جیا جنت سبھ ساری کیتے پاسہ ڈھالن آپ لگا--۲٦--

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥

بھبھَے بھالہِ سے پھل پاوہِ گُر پرسادی جِنھ کوَ بھوَ پیا--

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥

منمکھ پھِرہِ نہ چیتہہ مُوڑے لکھ چوَراسی پھیر پیا--۲۷--

ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥

ممّے موہ مرن مدھسُودن مرن بھیا تب چیتویا--

ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥

کایا بھیتر اورو پڑیا مّما اکھر ویسریا--۲۸--

ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ییئے جنم نہ ہووی کد ہی جے کر سچّ پچھانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥

گُرمکھ آکھَے گُرمکھ بُوجھَے گُرمکھ ایکو جانَے--۲۹--

ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥

رارے رَوِ رہیا سبھ انتر جیتے کیئے جنتا--

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥

جنت اُپاے دھندَھے سبھ لائے کرم ہوآ تِن نام لئیا--۳۰--

ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥

للَے لائے دھندَھے جِن چھوڈی میٹھا مایا موہ کیا--

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥

کھانا پینا سم کر سہنا بھانَے تا کَے حکم پیا--۳۱--

ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥

ووَے واسدیؤ پرمیسر ویکھن کوُ جِن ویَس کیا--

ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥

ویکھَے چاکھَے سبھ کِچھ جانَے انتر باہر رَوِ رہیا--۳۲--

ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥

ڑاڑے راڑ کرہِ کیا پرَانی تِسہہ دھیاوہو ج امر ہوآ--

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥

تِسہہ دھیاوہو سچ سماوہو اوس وِٹہو قُربان کِیا--۳۳--

ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥

ہاہَے ہور نہ کوئی داتا جی اُپاے جِن رِجق دیا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥

ہر نام دھیاوہو ہر نام سماوہو اندِن لاہا ہر نام لیا--۳۴--

ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥

آئڑے آپ کرے جِن چھوڈی جو کُچھ کرنا سو کر رہیا--

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥

کرے کرائے سبھ کُچھ جانَے نانک سائر اِو کہیا--۳۵--۱--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ

راگ آسا محلّہ ۳ پٹی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥

اَیو انگنے سبھ جگ آیا کاکھَے گھنگےَ کال بھیا--

ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥

رِیری للی پاپ کمانے پڑ اوَگن گُن ویسریا--۱--

ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥

من ایسا لیکھا تُوں کی پڑیا--

ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لیکھا دینا تیرے سِر رہیا--ا--رہاؤ--

ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥

سِدھنگھانیئے سِمرہِ ناہی ننّنے نہ تُدھ نام لئیا--

ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥

چھچھے چھیجہِ اہنِس مُوڑے کیوُ چھُوٹہ جم پاکڑیا--۲--

ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥

ببے بوجھہ ناہی مُوڑے بھرم بھُلے تیرا جنم گیا--

ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥

انہودا ناؤ دھرائیو پادھا اورا کا بھار تُدھ لئیا--۳--

ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥

ججے جوت ہِر لئی تیری مُوڑے انت گیا پچھتاوہگا--

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥

ایک سبد تُوں چینہِ ناہی پھِر پھِر جونی آوہِگا--۴--

ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥

تُدھ سِر لِکھیا سو پڑ پنڈت اورا نو نہ سِکھال بِکھیا--

ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥

پہلا پھاہا پیا پادھے پِچھو دے گل چاٹڑیا--۵--

ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥

سسے سنجم گیئو مُوڑے ایک دان تُدھ کُتھائے لئیا--

ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥

سائی پُتری ججمان کی سا تیری اَیت دھان کھادھَے تیرا جنم گیا--٦--

ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥

ممّے مت ہِر لئی تیری مُوڑے ہؤمَے وڈا روگ پیا--

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥

انتر آتمَے برہم نہ چینھیا مایا کا مُحتاج بھیا--٧--

ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥

ککَے کام کرودھ بھرمیوہو مُوڑے ممتا لاگے تُدھ ہر وِسریا--

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥

پڑہِ گُنہہ تُوں بہت پُکارہِ وِن بُوجھے تُوں ڈُوب مُوآ--٨--

ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥

تتَے تامس جلھیو مُوڑے تھتھَے تھان بھرِسٹ ہوآ--

ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥

گھگھَے گھر گھر پھِرہِ تُوں مُوڑے ددَے دان نہ تُدھ لئیا--٩--

ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥

پپَے پار نہ پوَھی مُوڑے پرپنچ تُوں پلچ رہیا--

ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥

سچَے آپ کھُوائےاوہ مُوڑے ایوہ سِر تیرَے لیکھ پیا--١٠--

ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥

بھبھَے بھَوجل ڈُبہو مُوڑے مایا وِچ گلطان بھیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥

گُر پرسادی ایکو جانَے ایک گھڑی مہہ پار پیا--اا--

ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥

ووَے واری آئیا مُوڑے واسدیُو تُدھ ویسریا--

ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥

ایہہ ویلا نہ لہسہِ مُوڑے پھِر تُوں جم کےَ وس پیا--۱۲--

ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥

جھجھَے کدے نہ جھُورہِ مُوڑے ستگور کا اُپدیس سُن تُوں وِکھا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥

ستگور باجھو گُر نہی کوئی نِگُرے کا ہےَ ناوُ بُرا--۱۳--

ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥

دھدَھے دھاوت ورج رکھ مُوڑے انتر تیرَے نِدھان پیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥

گُرمکھ ہووہِ تا ہر رس پیوہِ جُگا جُگنتر کھاہِ پیا--۱۴--

ਗਗੈ ਗੋਬਿਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گگےَ گوبِد چِت کر مُوڑے گلی کِنَے نہ پایا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥

گُر کے چرن ہِردَے وسائے مُوڑے پِچھلے گُناہ سبھ بکھس لئیا--۱۵--

ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ہاہےَ ہر کتھا بُوجھ تُوں مُوڑے تا سدا سُکھ ہوئی--

ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥

منمکھ پڑھِ تیَتا دُکھ لاگَے وِن ستگور مکت نہ ہوئی--١٦--

ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

رارَے رام چِت کر مُوڑے ہِردَے جِنھ کےَ رَوِ رہیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨ੍ੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥

گُر پرسادی جِنھی رام پچھاتا نِرگُن رام تِنھی بُوجھ لہیا--١٧--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥

تیرا انت نہ جائی لکھیا اکتھ نہ جائی ہر کتھِیا--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥

نانک جِنھ کوُ ستگور مِلیا تِنھ کا لیکھا نِبڑیا--١٨--١--٢--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

راگ آسا محلّہ ١ چھنت گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥

مُندھ جوبن بالڑیئے میرا پِر رلیالا رام--

ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥

دھن پِر نیہو گھنا رس پرِیت دیالا رام--

ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

دھن پِرہِ میلہ ہوئے سُوآمی آپ پرَبھ کِرپا کرے--

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥

سیجا سُہاوی سنگ پِر کےَ سات سر امرت بھرے--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥

کر دئِیا میا دیال ساچے سبد مِل گُن گاوؤ--

ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥

نانکا ہر ور دیکھ بِگسی مُندھ من اوماہؤ--ا--

ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥

مُندھ سہج سلونڑیئے اِک پریم بِننتی رام--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥

مےَ من تن ہر بھاوے پرَبھ سنگم راتی رام--

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥

پرَبھ پریم راتی ہر بِننتی نام ہر کےَ سُکھ وسَے--

ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥

توَ گُن پچھانہہ تا پرَبھ جانہہِ گُنہہ وس اوگن نسَے--

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥

تُدھ باجھ اِک تِل رہِ نہ ساکا کہن سُنن نہ دھیجئے--

ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥

نانکا پِروُ پِروُ کر پُکارے رسن رس من بھیجئے--٢--

ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥

سکھیہو سہیلڑیہو میرا پِر ونجارا رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣੰਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ہر نام ونجڑیا رس مول اپارا رام--

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥

مول امولو سچ گھر ڈھولو پرَبھ بھاوے تا مُندھ بھلی--

ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥

اِک سنگ ہر کےَ کرہِ رلیا ہوَ پُکاری در کھلی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥

کرن کارن سمرتھ سرِیدھر آپ کارج سارئے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥

نانک ندری دھن سوہاگن سبد ابھ سادھارئے--٣--

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ہم گھر ساچا سوہِلڑا پرَبھ آئڑے میتا رام--

ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

راوے رنگ راتڑیا من لیئڑا دیتا رام--

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥

آپنا من دیا ہر ور لِیا جِیو بھاوے تیوَ راوئے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥

تن من پِر آگے سبد سبھاگےَ گھر امرِت پھل پاوئے--

ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

بدھ پاٹھ نہ پائیے بہو چتُرائیے بھائے ملِے من بھانے--

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥

نانک ٹھاکُر میت ہمارے ہم ناہی لوکانے--۴--ا--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥

انہدو انحد واجے رُن جھُنکارے رام--

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

میرا منو میرا من راتا لال پیارے رام--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

انِدن راتا من بیراگی سُنّ منڈل گھر پایا--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

آد پُرکھ اپرمپر پیارا ستگور الکھ لکھایا--

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥

آسن بَیسن تھِر نارائن تِت من راتا وِچارے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥

نانک نام رتے بیراگی انحد رُن جھُنکارے--ا--

ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥

تِت اگم تِت اگم پُرے کہو کِت بِدھ جائیے رام--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥

سچ سنجمو سار گُنا گُر سبد کمائیے رام--

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥

سچ سبد کمائیے نج گھر جائیے پائیے گُنی نِدھانا--

ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥

تِت ساکھا مُول پت نہی ڈالی سِر سبھنا پردھانا--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

جپ تپ کر کر سنجم تھاکی ہٹھ نِگرہِ نہی پائیے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥

نانک سہج مِلے جگجیون ستگور بُوجھ بُجھائیے--٢--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥

گُر ساگرو رتناگر تِت رتن گھنیرے رام--

ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

کر مجنو سپت سرے من نِرمل میرے رام--

ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

نِرمل جل نھائے جا پرَبھ بھائے پنچ مِلے ویچارے--

ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

کام کرودھ کپٹ بِکھیا تج سچ نام اُر دھارے--

ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ہوَمے لوبھ لہر لب تھاکے پائے دِین دیالا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥

نانک گُر سمان تیرتھ نہی کوئی ساچے گُر گوپالا--٣--

ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہوَ بن بنو دیکھ رہی ترِن دیکھ سبایا رام--

ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ترِبھَونو تجھ کیا سبھ جگت سبایا رام--

ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

تیرا سبھ کیا تُوں تھِر تھیا تُدھ سمان کو ناہی--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

تُوں داتا سبھ جاچِک تیرے تُدھ بِن کِس صالاحی--

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

امنگیا دان دیجَے داتے تیری بھگت بھرے بھنڈارا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی نانک کہَے ویچارا--۴--۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

میرا منو میرا من راتا رام پیارے رام--

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

سچ صاحبو آد پُرکھ اپرمپروُ دھارے رام--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥

اگم اگوچر اپر اپارا پاربرہم پردھانو--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥

آد جگادی ہےَ بھی ہوسی اور جھُوٹھا سبھ مانو--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥

کرم دھرم کی سار نہ جانےَ سُرت مُکت کیوُ پائیےَ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

نانک گُرمکھ سبد پچھانےَ اہنِس نام دھیائیےَ--ا--

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥

میرا منو میرا من مانیا نام سکھائی رام--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ہؤمےَ ممتا مایا سنگ نہ جائی رام--

ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥

ماتا پِت بھائی سُت چتُرائی سنگ نہ سمپےَ نارے--

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥

سائر کی پُتری پرہر تیاگی چرن تلےَ ویچارے--

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥

آد پُرکھ اک چلت دِکھایا جہ دیکھا تہ سوئی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥

نانک ہر کی بھگت نہ چھوڈؤ سہجے ہوئے سو ہوئی--۲--

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥

میرا منو میرا من نِرمل ساچ سمالے رام--

ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥

اوگن میٹ چلے گُن سنگم نالے رام--

ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥

اوَگن پرہر کرنی ساری در سچےَ سچِیارو--

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

آون جاون ٹھاک رہائے گُرمکھ تت ویچارو--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ساجن میت سُجان سکھا تُوں سچ ملَے وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

نانک نام رتن پرگاسیا ایسی گُرمت پائی--۳--

ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥

سچ انجنو انجن سار نِرنجن راتا رام--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

من تن رَوِ رہیا جگجیونو داتا رام--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥

جگجیون داتا ہر من راتا سہج ملَے میلایا--

ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سادھ سبھا سنتا کی سنگت ندر پربھُو سُکھ پایا--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥

ہر کی بھگت رتے بیراگی چُوکے موہ پیاسا--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥

نانک ہئُمَے مار پتینے وِرلے داس اُداسا-۔۴-۔۳-۔

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨

راگ آسا محلّہ ۱ چھنت گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد-۔

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥

تُوں سبھنی تھائی جِتھے ہئُ جائی ساچا سِرجنہار جیئُ-۔

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥

سبھنا کا داتا کرم بِدھاتا دُوکھ بِسارنہار جیئُ-۔

ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

دُوکھ بِسارنہار سُوآمی کیتا جا کا ہووَے-۔

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥

کوٹ کوٹنتر پاپا کیرے ایک گھڑی مہہ کھووَے-۔

ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥

ہنس سِ ہنسا بگ سِ بگا گھٹ گھٹ کرے بیچار جیئُ-۔

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

تُوں سبھنی تھائی جِتھے ہئُ جائی ساچا سِرجنہار جیئُ-۔۱-۔

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥

جِنھ اِک من دھیایا تِنھ سُکھ پایا تے وِرلے سنسار جیئُ-۔

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥

تِن جم نیڑ نہ آوےَ گُر سبد کماوے کبھو نہ آوہِ ہار جیوُ--

ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

تے کبھو نہ ہارہِ ہر ہر گُن سارِہ تِنھ جم نیڑ نہ آوےَ--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥

جمّن مرن تِنھا کا چُوکا جو ہر لاگے پاوے--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥

گُرمت ہر رس ہر پھل پایا ہر ہر نام اُر دھار جیوُ--

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥

جِنھ اک من دھیایا تِنھ سُکھ پایا تے وِرلے سنسار جیوُ--٢--

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

جن جگت اُپایا دھندھے لایا تِسَے وِٹھو کُربان جیوُ--

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥

تا کی سیوَ کریجَے لاہا لیجَے ہر درگہ پائیَے مان جیوُ--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ہر درگہہ مان سوئی جن پاوے جو نر ایک پچھانےَ--

ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

اوہ نوَ نِدھ پاوے گُرمت ہر دھیاوے نِت ہر گُن آکھ وکھانےَ--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥

اہنِس نام تِسَے کا لیجَے ہر اُوتم پُرکھ پردھان جیوُ--

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥

جِن جگت اُپایا دھندَھے لایا ہوَ تِسَے وِٹھو قُربان جیوٗ--٣--

ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥

نام لَین سِ ہووہے تِن سُکھ پھل ہووہِ مانہِ سے جن جاہِ جیوٗ--

ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥

تِن پھل توٹ نہ آوےَ جا تِس بھاوے جے جُگ کیتے جاہِ جیوٗ--

ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جے جُگ کیتے جاہِ سُوآمی تِن پھل توٹ نہ آوےَ--

ਤਿਨ੍ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

تِنھ جرا نہ مرنا نرک نہ پرنا جو ہر نام دھیاوے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥

ہر ہر کرہِ سِ سُوکہہ ناہی نانک پیڑ نہ کھاہِ جیوٗ--

ਨਾਮੁ ਲੈਨ੍ਹਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥

نام لَینھِ سِ سوہھِ تِنھ سُکھ پھل ہووہے مانہِ سے جن جاہِ جیوٗ--٤--١--٤--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥

آسا محلّہ ١ چھنت گھر ٣--

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥

توُں سُن ہرنا کالیا کی واڑیئے راتا رام--

ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥

بِکھ پھل میٹھا چار دِن پھِر ہووَے تاتا رام--

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥

پھِر ہوئے تاتا کھرا ماتا نام بِن پرتاپَۓ--

ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥

اوہُ جَیو سائر دےۓ لہری بِجُل جِوَے چمکیَۓ--

ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥

ہر باجھ راکھا کوئے ناہی سوئے تُجھہ بِساریا--

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥

سچ کہَے نانک چیَت رے من مرہِ ہرنا کالیا--ا--

ਭਵਰਾ ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥

بھورا بھُول بھَونتیا دُکھ ات بھاری رام--

ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥

مَے گُر پُوچھیا آپنا ساچا بیچاری رام--

ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥

بیچار ستگور مُجھَے پُوچھیا بھَور بیلی راتوٗ--

ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥

سُورج چڑھیا پِنڈ پڑیا تیَل تاون تاتوٗ--

ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

جم مگ بادھا کھاہِ چوٹا سبد بِن بیَتالیا--

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥

سچ کہَے نانک چیت رے من مرہِ بھورا کالیا۔۔۲۔۔

ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

میرے جیئڑیا پردیسیا کِت پوَہِ جنجالے رام۔۔

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

ساچا صاحِب من وسَے کی پھاسہِ جم جالے رام۔۔

ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥

مچھلی وِچھُنّی نَین رُنّی جال بدھِک پایا۔۔

ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

سنسار مایا موہ میٹھا انت بھرم چُکایا۔۔

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥

بھگت کر چِت لائے ہر سِیوُ چھوڈ منھو اندیسیا۔۔

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥

سچ کہَے نانک چیت رے من جِیئڑیا پردیسیا۔۔۳۔۔

ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

ندیا واہ وِچھُنّیا میلہ سنجوگی رام۔۔

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

جُگ جُگ میٹھا وِس بھرے کو جانَے جوگی رام۔۔

ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥

کوئی سہج جانَے ہر پچھانَے ستگورو جِن چیتیا۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥

بِن نام ہر کے بھرم بھُولے پچہہ مُگدھ اچیتیا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥

ہر نام بھگت نہ رِدَے ساچا سے انت دھاہی رُنّیا--

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥

سچ کہَے نانک سبد ساچَے میَل چِری وِچھُنّیا--۴--ا--۵--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

آسا محلّہ ۳ چھنت گھر ا--

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہم گھرے ساچا سوہِلا ساچَے سبد سُہایا رام--

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

دھن پِر میل بھیا پرَبھ آپ مِلایا رام--

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥

پرَبھ آپ مِلایا سچ منّ وسایا کامن سہجے ماتی--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥

گُر سبد سیگاری سچ سواری سدا راوے رنگ راتی--

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

آپ گوائے ہر ور پائے تا ہر رس منّ وسایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥

کہو نانک گُر سبد سواری سپھلیو جنم سبایا--۱--

ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

دُوجڑے کامن بھرم بھُلی ہر ور نہ پائے رام--

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥

کامن گُن ناہی بِرتھا جنم گوائے رام--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥

بِرتھا جنم گوائے منمکھ ایانی اوَگنونتی جھُورے--

ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥

آپنا ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا تا پِر مِلیا حدُورے--

ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥

دیکھ پِر وِگسی اندرہو سرسی سچےَ سبد سُبھائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥

نانک وِن ناوے کامن بھرم بھُلانی مِل پریتم سُکھ پائے--۲--

ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥

پِر سنگ کامن جانیا گُر میَل مِلائی رام--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

انتر سبد ملی سہجے تپت بجھائی رام--

ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

سبد تپت بجھائی انتر سانت آئی سہجے ہر رس چاکھیا--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥

مِل پریتم اپنے سدا رنگ مانے سچےَ سبد سُبھاکھیا--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

پڑ پڑ پنڈت مونی تھاکے بھیکھی مُکت نہ پائی--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥

نانک بِن بھگتی جگ بؤرانا سچےَ سبد مِلائی--٣--

ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

سا دھن من اند بھیا ہر جیوُ میل پیارے رام--

ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥

سا دھن ہر کےَ رس رسی گُر کےَ سبد اپارے رام--

ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥

سبد اپارے مِلے پیارے سدا گُن سارے من وسے--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥

سیج سُہاوی جا پِر راوی مِل پریتم اوگن نسے--

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥

جِت گھر نام ہر سدا دھیائیۓ سوہِلڑا جُگ چارے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥

نانک نام رتے سدا اند ہےَ ہر مِلیا کارج سارے--٤--١--٦--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥
آسا محلّہ ۳ چھنت گھر ۳--

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥
ساجن میرے پریتمہ تُم سہ کی بھگت کریہو--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥
گُر سَیوہو سدا آپنا نام پدارتھ لیہو--

ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥
بھگت کرہو تُم سہَے کیری جو سہ پیارے بھاوئے--

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥
آپنا بھانا تُم کرہو تا پھِر سہ کھُسی نہ آوئے--

ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥
بھگت بھاوَ ایوہ مارگ بِکھڑا گُر دُوارَے کو پاوئے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥
کہَے نانک جِس کرے کِرپا سو ہر بھگتی چِت لاوئے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥
میرے من بیراگیا تُوں بیراگ کر کِس دِکھاوہِ--

ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ہر سوہِلا تِنّھ صد سدا جو ہر گُن گاوہِ--

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥
کر بیراگ تُوں چھوڑ پاکھنڈ سو سَہو سبھ کُچھ جانئے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥

جل تھل مہیئل ایکو سوئی گُرمکھ حکم پچھانئے--

ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥

جِن حکم پچھاتا ہری کیرا سوئی سرب سُکھ پاوئے--

ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥

اِو کہَے نانک سو بیراگی اندِن ہر لِو لاوئے--۲--

ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

جہہ جہہ من تُوں دھاودا تہہ تہہ ہر تیرَے نالے--

ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥

من سِیانپ چھوڑِیےَ گُر کا سبد سمالے--

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥

ساتھ تیرَے سو سَہو سدا ہےَ اِک کھِن ہر نام سمالہے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥

جنم جنم کے تیرے پاپ کٹے انت پرم پد پاوہے--

ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

ساچے نال تیرا گنڈھ لاگےَ گُرمکھ سدا سمالے--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥

ایُو کہَے نانک جہہ من تُوں دھاودا تہہ ہر تیرَے سدا نالے--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥

ستگور ملیئے دھاوت تھمّھیا نِج گھر وسیا آئے--

ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥

نام وِہاجھے نام لئے نام رہے سمائے--

ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥

دھاوت تھمّھیا ستگور ملیئے دسَوا دُوار پایا--

ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿ ਰਹਾਇਆ ॥

تِتھے امرِت بھوجن سہج دھُن اُپجَے جِت سبد جگت تھمّھِ رہایا--

ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

تہ انیک واجے سدا اند ہےَ سچے رہیا سمائے--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥

ایوَ کہےَ نانک ستگور ملیئے دھاوت تھمّھیا نج گھر وسیا آئے--۴--

ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥

من تُوں جوت سرُوپ ہےَ آپنا مُول پچھان--

ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥

من ہر جی تیرَے نال ہےَ گُرمتی رنگ مان--

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

مُول پچھانہہ تاں سَہو جانہہِ مرن جِیون کی سوجھی ہوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥

گُر پرسادی ایکو جانہہِ تاں دُوجا بھاوَ نہ ہوئی--

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

من سانت آئی وجی ودھائی تا ہوآ پروان--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥

ایوَ کہےَ نانک من توُں جوت سرُوپ ہےَ اپنا مُول پچھان--۵--

ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥

من توُں گارب اٹیا گارب لدیا جاہِ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥

مایا موہنی موہیا پھِر پھِر جونی بھواہِ--

ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

گارب لاگا جاہِ مُگدھ من انت گیا پچھتاوہے--

ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

اہنکار تِسنا روگ لگا بِرتھا جنم گواوہے--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

منمکھ مُگدھ چیتہہ ناہی اگےَ گیا پچھتاوہے--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਵਹੇ ॥੬॥

ایوَ کہےَ نانک من توُں گارب اٹیا گارب لدیا جاوہے--۶--

ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥

من توُں مت مان کرہِ جے ہوَ کِچھ جاندا گُرمکھ نِمانا ہو--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥

انتر اگیان ہوَ بُدھ ہےَ سچ سبد مل کھوہو--

ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥

ہوھو نِمانا ستگورو اگےَ مت کِچھ آپ لکھاوہے--

ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

آپنَے اہنکار جگت جلیا مت تُوں آپنا آپ گواوہے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥

ستگور کےَ بھانَے کرہِ کار ستگور کےَ بھانَے لاگ رہو--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥

ایوَ کہےَ نانک آپ چھڈ سُکھ پاوہِ من نِمانا ہوئے رہو--٧--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

دھنّ سو ویلا جِت مےَ ستگور ملِیا سو سَہو چِت آیا--

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

مہا انند سہج بھیا من تن سُکھ پایا--

ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥

سو سَہو چِت آیا منّ وسایا اوَگن سبھ وِسارے--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

جا تِس بھانا گُن پرگٹ ہوئے ستگور آپ سوارے--

ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥

سے جن پروان ہوئے جِنھی اِک نام دِڑیا دُتیا بھاوُ چُکایا--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥

ایوَ کہےَ نانک دھنّ سو ویلا جت مےَ ستگور ملِیا سو سَہو چِت آیا--٨--

ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥

اِک جنت بھرم بھُلے تِن سہِ آپ بھُلائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

دُوجے بھائے پھِرہِ ہؤمَے کرم کمائے--

ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥

تِن سہِ آپ بھُلائے کُمارگ پائے تِن کا کِچھ نہ وسائی--

ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥

تِن کی گت اوگت تُوں ہَے جانہِ جِن ایہہ رچن رچائی--

ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

حُکم تیرا کھرا بھارا گُرمکھ کِسےَ بُجھائے--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥

ایُوَ کہَے نانک کیا جنت وِچارے جا تُدھ بھرم بھُلائے--۹--

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سچے میرے صاحِبہ سچی تیری وڈیائی--

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تُوں پاربرہم بےانت سُوآمی تیری قُدرت کہن نہ جائی--

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥

سچی تیری وڈیائی جا کوُ تُدھ منّ وسائی سدا تیرے گُن گاوہے--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥

تیرے گُن گاوہِ جا تُدھ بھاوہِ سچے سِیوُ چِت لاوہے--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥

جِس نو تُوں آپے میلہہ سو گُرمکھ رہَے سمائی--

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥

ایوُ کہےَ نانک سچے میرے صاحِبہ سچی تیری وڈیائی--۱۰--۲--۷--۵--۲--۷--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

راگ آسا چھنت محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥

جِیونو مےَ جِیون پایا گُرمکھ بھائے رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥

ہر نامو ہر نام دیوَے میرَے پران وسائے رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ہر ہر نام میرَے پران وسائے سبھ سنسا دُوکھ گوَایا--

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

اِدِسٹ اگوچر گُر بچن دھیایا پوِتر پرم پد پایا--

ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥

انحد دھُن واجھہ نِت واجے گائی ستگور بانی--

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥

نانک دات کری پرَبھ داتےَ جوتی جوت سمانی--۱--

ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

منمُکھا منمُکھ مُوئے میری کر مایا رام--

ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

کھِن آوے کھِن جاوے دُرگندھ مڑے چِت لایا رام--

ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥

لایا دُرگندھ مڑے چِت لاگا جِیُو رنگ کسُنبھ دِکھایا--

ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥

کھِن پُورب کھِن پچھم چھائے جِیُو چک کُمہیار بھوایا--

ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥

دُکھ کھاوہِ دُکھ سنچہِ بھوگہہ دُکھ کی بِردھ ودھائی--

ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

نانک بِکھم سُوہیلا تریَئے جا آوے گُر سرنائی--٢--

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥

میرا ٹھاکُرو ٹھاکُر نِیکا اگم اتھاہا رام--

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

ہر پُوجی ہر پُوجی چاہی میرے ستگور صاحا رام--

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥

ہر پُوجی چاہی نام بِساہی گُن گاوے گُن بھاوے--

ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥

نید بھُوکھ سبھ پرہر تیاگی سُنے سُنّ سماوے--

ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥

ونجارے اِک بھاتی آوہِ لاہا ہر نام لَے جاہے--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥

نانک من تن ارپ گُر آگےَ جِس پراپت سو پائے--٣--

ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥

رتنا رتن پدارتھ بہو ساگر بھریا رام--

ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥

بانی گُربانی لاگے تِنھ ہتھ چڑھیا رام--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥

گُربانی لاگے تِنھ ہتھ چڑھیا نِرمولک رتن اپارا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ہر ہر نام اتولک پایا تیری بھگت بھرے بھنڈارا--

ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥

سمُند وِرول سریر ہم دَیکھیا اِک وسط انُوپ دِکھائی--

ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥

گُر گووِند گوِند گُورُو ہےَ نانک بھید نہ بھائی--٤--١--٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ٤--

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

جھِم جھمے جھِم جھِم ورسَے امرِت دھارا رام--

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥

گُرمکھے گُرمکھ ندری رام پیارا رام--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥

رام نام پیارا جگت نِستارا رام نام وڈیائی--

ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥

کلجگ رام نام بوہِتھا گُرمکھ پار لگھائی--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥

ہلت پلت رام نام سُہیلے گُرمکھ کرنی ساری--

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥

نانک دات دئِیا کر دیوَے رام نام نِستاری--ا--

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

رامو رام نام جپیا دُکھ کلِوِکھ ناس گوٗایا رام--

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

گُر پرچَے گُر پرچَے دھیایا مَے ہِردَے رام روایا رام--

ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥

رویا رام ہِردَے پرم گت پائی جا گُر سرنائی آئے--

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ॥

لوبھ وِکار ناوَ ڈُبدی نِکلی جا ستگور نام دِڑائے--

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

جیا دان گُر پُورَے دِیا رام نام چِت لائے--

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥

آپ کرِپال کرِپا کر دیوَے نانک گُر سرنائے--۲--

ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥

بانی رام نام سُنی سِدھ کارج سبھ سُہائے رام--

ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

رومے روم روم رومے مَے گُرمکھ رام دھیائے رام--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥

رام نام دھیائے پوِت ہوئے آئے تِس رُوپ نہ ریکھیا کائی--

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

رامو رام روَیا گھٹ انتر سبھ ترِسنا بھُوکھ گوائی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

من تن سیتل سیگار سبھ ہوآ گُرمت رام پرگاسا--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥

نانک آپ انگرہو کیا ہم داسن داسن داسا--٣--

ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥

جِنی رامو رام نام وِساریا سے منمکھ مُوڑ ابھاگی رام--

ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥

تِن انترے موہ ویاپَے کھِن کھِن مایا لاگی رام--

ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥

مایا مل لاگی مُوڑ بھیئے ابھاگی جِن رام نام نہ بھایا--

ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥

انیک کرم کرہِ ابھیمانی ہر رامو نام چورایا--

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

مہا بِکھم جم پنتھ دُہیلا کالُوکھت موہ اندھیارا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

نانک گُرمکھ نام دھیایا تا پائے موکھ دُوارا--۴--

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥

رامو رام نام گُورُو رام گُرمکھے جانَے رام--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥

ایوہ منُوآ کھِن اُوبھ پیالی بھرمدا اِکت گھر آنَے رام--

ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥

من اِکت گھر آنَے سبھ گت مِت جانَے ہر رامو نام رسائے--

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥

جن کی پَیج رکھَے رام نامہ پرہلاد اُدھار ترائے--

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

رامو رام رمو رم اُوچا گُن کہتیا انت نہ پایا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

نانک رام نام سُن بھِینے رامَے نام سمایا--۵--

ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جِن انترے رام نام وسَے تِن چِنتا سبھ گوَایا رام--

ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سبھ ارتھا سبھ دھرم مِلے من چِندیا سو پھل پایا رام--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

من چِندیا پھل پایا رام نام دھیایا رام نام گُن گائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥

دُرمت کبُدھ گئی سُدھ ہوئی رام نام من لائے--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥

سپھل جنم سریر سبھ ہوآ جِت رام نام پرگاسیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥

نانک ہر جھج سدا دِن راتی گُرمکھ نِج گھر واسیا--٦--

ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جِن سردھا رام نام لگی تِنھ دُوجے چِت نہ لایا رام--

ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جے دھرتی سبھ کنچن کر دیجے بِن ناوے اور نہ بھایا رام--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥

رام نام من بھایا پرم سُکھ پایا انت چلدیا نال سکھائی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥

رام نام دھن پُونجی سنچی نہ ڈُوبے نہ جائی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

رام نام اِس جُگ مہہ تُلہا جمکال نیڑ نہ آوے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥

نانک گُرمکھ رام پچھاتا کر کرپا آپ مِلاوے--٧--

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥

رامو رام نام سطے ست گُرمکھ جانیا رام--

ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سیوکو گُر سیوا لاگا جِن من تن ارپ چڑایا رام--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥

من تن ارپیا بہت من سردِھیا گُر سیوک بھائے مِلائے--

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥

دینا ناتھ جیا کا داتا پُورے گُر تے پائے--

ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥

گُورُو سِکھ سِکھ گُورُو ہےَ ایکو گُر اُپدیس چلائے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥੯॥

رام نام منت ہِردَے دیوَے نانک مِلن سُبھائے--۸--۲--۹--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

آسا چھنت محلّہ ۴ گھر ۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ہر ہر کرتا دُوکھ بِناسن پتِت پاون ہر نام جیوٗ--

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ہر سیوا بھائی پرم گت پائی ہر اُوتم ہر ہر کام جیوٗ--

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥

ہر اُوتم کام جپیئے ہر نام ہر جپیئے استھر ہووے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੂਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥

جنم مرن دووے دُکھ میٹے سہجے ہی سُکھ سووے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ہر ہر کِرپا دھارہُ ٹھاکُر ہر جپئے آتم رام جیوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر ہر کرتا دُوکھ بِناسن پتت پاون ہر نام جیوٗ--ا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر نام پدارتھ کلجگ اُوتم ہر جپیے ستگور بھائے جیوٗ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

گُرمکھ ہر پڑییَے گُرمکھ ہر سُنیئے ہر جپت سُنت دُکھ جائے جیوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر ہر نام جپیا دُکھ بِنسیا ہر نام پرم سُکھ پایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ستگور گیان بلیا گھٹ چانن اگیان اندھیر گوَایا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر ہر نام تِنی آرادھیا جِن مستک دھُر لکھ پائے جیوٗ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر نام پدارتھ کلجگ اُوتم ہر جپیئے ستگور بھائے جیوٗ--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ہر ہر من بھایا پرم سُکھ پایا ہر لاہا پد نِربان جیوٗ--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ہر پریت لگائی ہر نام سکھائی بھرم چُوکا آون جان جیوٗ--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

آون جانا بھرم بھوٗ بھاگا ہر ہر ہر گُن گایا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

جنم جنم کے کِلوِکھ دُکھ اُترے ہر ہر نام سمایا--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥

جِن ہر دھیایا دھُر بھاگ لکھ پایا تِن سپھل جنم پروان جیوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ہر ہر من بھایا پرم سُکھ پایا ہر لاہا پد نِربان جیوٗ--۳--

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥

جِنھ ہر میِٹھ لگانا تے جن پردھانا تے اُوتم ہر ہر لوگ جیوٗ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

ہر نام وڈائی ہر نام سکھائی گُر سبدی ہر رس بھوگ جیوٗ--

ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر رس بھوگ مہا نِرجوگ وڈبھاگی ہر رس پایا--

ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سے دھنّ وڈے ست پُرکھا پُورے جِن گُرمت نام دھیایا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥

جن نانک رین منگے پگ سادھو من چُوکا سوگ وِجوگ جیوٗ--

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥

جِنھ ہر میٹھ لگانا تے جن پردھانا تے اُوتم ہر ہر لوگ جیوٗ--۴--۳--۱۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥

ستجُگ سبھ سنتوکھ سریرا پگ چارے دھرم دھیان جیوٗ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥

من تن ہر گاوہِ پرم سُکھ پاوہِ ہر ہِردَے ہر گُن گیان جیوٗ--

ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

گُن گیان پدارتھ ہر ہر کِرتارتھ سوبھا گُرمُکھ ہوئی--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

انتر باہر ہر پرَبھ ایکو دُوجا اوَر نہ کوئی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥

ہر ہر لِو لائی ہر نام سکھائی ہر درگہ پاوَے مان جیوٗ--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ستجُگ سبھ سنتوکھ سریرا پگ چارے دھرم دھیان جیوٗ--۱--

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

تیِتا جُگ آیا انترجور پایا جت سنجم کرم کمائے جیوٗ--

ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥

پگ چوُتھا کھِسیا ترَے پگ ٹِکیا من ہِردَے کرودھ جلائے جیوُ--

ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

من ہِردَے کرودھ مہا بِسلودھ نِرپ دھاوہِ لڑ دُکھ پایا--

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥

انتر ممتا روگ لگانا ہوُمَے اہنکار ودھایا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر ہر کِرپا دھاری میرَے ٹھاکُر بِکھ گُرمت ہر نام لہہ جائے جیوُ--

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

تیتا جُگ آیا انتر جور پایا جت سنجم کرم کمائے جیوُ--٢--

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥

جُگ دُواپر آیا بھرم بھرمایا ہر گوپی کانھو اُپاے جیوُ--

ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

تپ تاپن تاپہہ جگ پُنّ آرمبھہِ ات کِریا کرم کمائے جیوُ--

ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥

کِریا کرم کمایا پگ دُئے کھِسکایا دُئے پگ ٹِکَے ٹِکائے جیوُ--

ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥

مہا جُدھ جودھ بہو کینھے وِچ ہوُمَے پچَے پچائے جیوُ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

دین دیال گُر سادھ مِلایا مِل ستگور مل لہہ جائے جیوُ--

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥

جُگ دُواپر آیا بھرم بھرمایا ہر گوپی کانھُ اُپاے جیوٗ--۳--

ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥

کلجُگ ہر کیا پگ ترِے کھِسکیا پگ چوٗتھا ٹکے ٹِکائے جیوٗ--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

گُر سبد کمایا اوٗکھدھ ہر پایا ہر کیرت ہر سانت پائے جیوٗ--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥

ہر کیرت رُت آئی ہر نام وڈائی ہر ہر نام کھَیت جمایا--

ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥

کلجُگ بیج بیجے بِن ناوے سبھ لاہا موُل گوایا--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥

جن نانک گُر پوُرا پایا من ہِردَے نام لکھائے جیوٗ--

ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥

کلجُگ ہر کِیا پگ ترِے کھِسکیا پگ چوٗتھا ٹکے ٹِکائے جیوٗ--۴--۴--۱۱--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ--۴

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥

ہر کِیرت من بھائی پرم گت پائی ہر من تن میٹھ لگان جیوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥

ہر ہر رس پایا گُرمت ہر دھیایا دھُر مستک بھاگ پُران جیوٗ--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

دھُر مستک بھاگ ہر نام سُہاگ ہر نامَے ہر گُن گایا--

ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥

مستک منی پرِیت بہو پرَگٹی ہر نامَے ہر سوہایا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥

جوتی جوت ملی پرَبھ پایا مِل ستگور منُوآ مان جیوَ--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر کیرت من بھائی پرم گت پائی ہر من تن میٹھ لگان جیوَ--١--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥

ہر ہر جس گایا پرم پد پایا تے اُوتم جن پردھان جیوَ--

ਤਿਨ੍ਹ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥

تِنھ ہم چرن سریوہ کھِن کھِن پگ دھووہ جِن ہر میٹھ لگان جیوَ--

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥

ہر میٹھا لایا پرم سُکھ پایا مُکھ بھاگا رتی چارے--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥

گُرمت ہر گایا ہر ہار اُر پایا ہر نامہ کنٹھ دھارے--

ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥

سبھ ایک درِسٹ سمت کر دیکھے سبھ آتم رام پچھان جیوَ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر ہر جس گایا پرم پد پایا تے اُوتم جن پردھان جیوَ--٢--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

ستسنگت من بھائی ہر رسن رسائی وِچ سنگت ہر رس ہوئے جیوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ہر ہر آرادھیا گُر سبد وِگاسیا بیجا اور نہ کوئے جیوُ--

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

اور نہ کوئے ہر امرت سوئے جِن پِیا سو بِدھ جانَے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

دھن دھنّ گُورُو پُورا پرَبھ پایا لگ سنگت نام پچھانَے--

ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

نامو سیوَ نامو آرادھے بِن نامَے اور نہ کوئے جیوُ--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥

ستسنگت من بھائی ہر رسن رسائی وِچ سنگت ہر رس ہوئے جیوُ--٣--

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر دئیا پرَبھ دھارہو پاکھن ہم تارہو کڈھ لیوہو سبد سُبھائےِ جیوُ--

ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥

موہ چیکڑ پھاتے نِگھرت ہم جاتے ہر بانہہ پربھُو پکرائے جیوُ--

ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

پرَبھ بانہہ پکرائی اُوتم مت پائی گُر چرنی جن لاگا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥

ہر ہر نام جپیا آرادھیا مُکھ مستک بھاگ سبھاگا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥

جن نانک ہر کِرپا دھاری من ہر ہر میٹھا لائے جیوٗ--

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥

ہر دئِیا پرَبھ دھارہو پاکھن ہم تارہو کڈھ لیوہو سبد سُبھائے جیوٗ--۴--۵--۱۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥

من نام جپانا ہر ہر من بھانا ہر بھگت جنا من چاؤ جیوٗ--

ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥

جو جن مر جیوے تِنھ امرت پیوے من لاگا گُرمت بھاؤ جیوٗ--

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

من ہر ہر بھاؤ گُر کرے پساؤ جِیون مُکت سُکھ ہوئی--

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥

جِیون مرن ہر نام سُہیلے من ہر ہر ہِردے سوئی--

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥

من ہر ہر وسیا گُرمت ہر رسیا ہر ہر رس گٹاک پیاؤ جیوٗ--

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥

من نام جپانا ہر ہر من بھانا ہر بھگت جنا من چاؤ جیوٗ--۱--

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

جگ مرن نہ بھایا نِت آپ لُکایا مت جم پکرَے لَے جائے جیوٗ--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر انتر باہر ہر پرَبھ ایکو ایوہ جیئڑا رکھیا نہ جائے جیوٗ--

ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

کیوٗ جیوٗ رکھیجَے ہر وسط لوڑیجَے جِس کی وسط سو لَے جائے جیوٗ--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥

منمُکھ کرن پلاوَ کر بھرمے سبھ اوٗکھدھ دارُو لائے جیوٗ--

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

جِس کی وسط پرَبھ لئے سُوآمی جن اُبرے سبد کمائے جیوٗ--

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

جگ مرن نہ بھایا نِت آپ لُکایا مت جم پکرَے لَے جائے جیوٗ--٢--

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥

دھُر مرن لِکھایا گُرمکھ سوہایا جن اُبرے ہر ہر دھیان جیوٗ--

ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥

ہر سوبھا پائی ہر نام وڈیائی ہر درگہ پَیدھے جان جیوٗ--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر درگہ پَیدھے ہر نامَے سیدھے ہر نامَے تے سُکھ پایا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

جنم مرن دووَے دُکھ میٹے ہر رامَے نام سمایا--

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥

ہر جن پرَبھ رل ایکو ہوئے ہر جن پرَبھ ایک سمان جیوٗ--

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥

دھُر مرن لکھایا گُرمُکھ سوہایا جن اُبرے ہر ہر دھیان جیوٗ--٣--

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

جگ اُپجےَ بِنسے بِنس بِناسَے لگ گُرمُکھ استھِر ہوئے جیوٗ--

ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥

گُر منتر درِڑائے ہر رسک رسائے ہر امرِت ہر مُکھ چوئے جیوٗ--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ہر امرِت رس پایا مُوآ جیوایا پھِر باہُڑ مرن نہ ہوئی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ہر ہر نام امر پد پایا ہر نام سماوے سوئی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

جن نانک نام ادھار ٹیک ہےَ بِن ناوے اور نہ کوئے جیوٗ--

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥

جگ اُپجےَ بِنسے بِنس بِناسَے لگ گُرمُکھ استھِر ہوئے جیوٗ--٤--٦--١٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥

آسا محلّہ ٤ چھنت--

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥

وڈا میرا گووِند اگم اگوچر آد نِرنجن نِرنکار جیوٗ--

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥

تا کی گت کہی نہ جائی امِت وڈیائی میرا گووِند الکھ اپار جیوٗ--

ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥

گوِند الکھ اپار اپرمپر آپ آپنا جانَے--

ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

کیا ایہہ جنت وِچارے کہیئہہ جو تُدھ آکھ وکھانَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥

جِس نو ندر کرہِ توُں اپنی سو گُرمکھ کرے ویچار جیءُ--

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

وڈا میرا گوِند اگم اگوچر آد نِرنجن نِرنکار جیءُ--ا--

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

توُں آد پُرکھ اپرمپر کرتا تیرا پار نہ پایا جائےَ جیءُ--

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

توُں گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر سبھ مہہ رہیا سمائےَ جیءُ--

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گھٹ انتر پاربرہم پرمیسر تا کا انت نہ پایا--

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

تِس رُوپ نہ ریکھ اِدسٹ اگوچر گُرمکھ الکھ لکھایا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

سدا انند رہےَ دِن راتی سہجے نام سمائےَ جیءُ--

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

توُں آد پُرکھ اپرمپر کرتا تیرا پار نہ پایا جائےَ جیءُ--۲--

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥

تُوں ست پرمیسر سدا اِبناسی ہر ہر گُنی نِدھان جیوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥

ہر ہر پرَبھ ایکو اوَر نہ کوئی تُوں آپے پُرکھ سُجان جیوُ--

ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

پُرکھ سُجان تُوں پردھان تُدھ جیوڈ اوَر نہ کوئی--

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

تیرا سبد سبھ تُوںہَے ورتہہ تُوں آپے کرہِ سو ہوئی--

ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ہر سبھ مہہ رویا ایکو سوئی گُرمکھ لکھیا ہر نام جیوُ--

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥

تُوں ست پرمیسر سدا اِبناسی ہر ہر گُنی نِدھان جیوُ--٣--

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥

سبھ تُوںہَے کرتا سبھ تیری وڈیائی جِیو بھاوے تِوَے چلائے جِیوُ--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

تُدھ آپے بھاوے تِوَے چلاوہِ سبھ تیرَے سبد سمائے جِیوُ--

ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥

سبھ سبد سماوَے جاں تُدھ بھاوے تیرَے سبد وڈیائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھ بُدھ پائیَے آپ گوَائیَے سبدے رہیا سمائی--

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

تیرا سبد اگوچر گُرمکھ پائیے نانک نام سمائے جِیوٗ--

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

سبھ توُں ہے کرتا سبھ تیری وڈیائی جیؤ بھاوے تِوے چلائے جِیوٗ--۴--۷--۱۴--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴ چھنت گھر ۴--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہر امرِت بھِنّے لوئنا من پریم رتنّا رام راجے--

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥

من رام کسوَٹی لایا کنچن سووِنّا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥

گُرمکھ رنگ چلُولیا میرا من تنو بھِنّا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

جن نانک مُسک جھکولیا سبھ جنم دھن دھنا--۱--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہر پریم بانی من ماریا انیالے انیا رام راجے--

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥

جِس لاگی پیر پِرمّ کی سو جانے جریا--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥

جِیون مُکت سو آکھیئے مر جیوَے مریا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥

جن نانک ستگور میَل ہر جگ دُتر تریا--۲--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہم مُورکھ مُگدھ سرناگتی مِل گووِند رنگا رام راجے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥

گُر پُورَے ہر پایا ہر بھگت اِک منگا--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

میرا من تن سبد وِگاسیا جپ انت ترنگا--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥

مِل سنت جنا ہر پایا نانک ستسنگا--۳--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

دِین دیال سُن بینتی ہر پرَبھ ہر رایا رام راجے--

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ہوَ ماگوَ سرن ہر نام کی ہر ہر مُکھ پایا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥

بھگت وچھل ہر بِرد ہےَ ہر لاج رکھایا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥

جن نانک سرناگتی ہر نام ترایا--۴--۸--۱۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُرمکھ ڈھونڈھ ڈھوڈھیدیا ہر سجن لدھا رام راجے--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥

کنچن کایا کوٹ گڑ وِچ ہر ہر سِدھا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥

ہر ہر ہیرا رتن ہےَ میرا من تن وِدھا--

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥

دھُر بھاگ وڈے ہر پایا نانک رس گُدھا--ا--

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

پنتھ دساوا نِت کھڑی مُندھ جوبن بالی رام راجے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥

ہر ہر نام چیتائے گُر ہر مارگ چالی--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥

میرَے من تن نام آدھار ہےَ ہؤمَے بِکھ جالی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥

جن نانک ستگور میَل ہر ہر مِلیا بنوالی--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُرمکھ پیارے آئے مِل مےَ چِری وِچھُنّے رام راجے--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥

میرا من تن بہت بیراگیا ہر نَین رس بھِنّے--

ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥

مَے ہر پرَبھ پیارا دس گُر مِل ہر من منّے--

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥

ہوَ مُورکھ کارَے لائیا نانک ہر کمّے--٣--

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُر امرِت بھِنّی دیہُری امرت بُرکے رام راجے--

ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥

جِنا گُربانی من بھائیا امرِت چھک چھکے--

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥

گُر تُٹھَے ہر پایا چُوکے دھک دھکے--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥

ہر جن ہر ہر ہویا نانک ہر اِکے--٤--٩--١٦--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہر امرِت بھگت بھنڈار ہے َگُر ستگور پاسے رام راجے--

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥

گُر ستگور سچا ساہو ہے َسِکھ دئے ہر راسے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥

دھن دھنّ ونجارا ونج ہےَ گُر ساہو ساباسے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥

جن نانک گُر تِنہھی پایا جِن دھُر لِکھت لِلاٹ لِکھاسے--ا--

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

سچ ساہو ہمارا تُوں دھنی سبھ جگت ونجارا رام راجے--

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥

سبھ بھانڈے تُدھَے ساجِیا وِچ وسط ہر تھارا--

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥

جو پاوہِ بھانڈے وِچ وسط سا نِکلے کیا کوئی کرے ویچارا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

جن نانک کؤ ہر بکھسیا ہر بھگت بھنڈارا--٢--

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہم کیا گُن تیرے وِتھرہ سُوآمی تُوں اپر اپارو رام راجے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥

ہر نام سالاہہ دِن رات ایہا آس آدھارو--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥

ہم مُورکھ کِچھُوا نہ جانہا کِو پاوہ پارو--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ ہر داس پنِہارو--٣--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جیئو بھاوے تیئو راکھ لَے ہم سرن پرَبھ آئے رام راجے--

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥

ہم بھُول وِگاڑہ دِنس رات ہر لاج رکھائے--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥

ہم بارِک توُں گُر پِتا ہےَ دے مت سمجھائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥

جن نانک داس ہر کانڈھیا ہر پیَج رکھائے--۴--۱۰--۱۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِن مستک دھُر ہر لِکھیا تِنا ستگور مِلیا رام راجے--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥

اگیان اندھیرا کٹیا گُر گیان گھٹ بلیا--

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥

ہر لدھا رتن پدارتھو پھِر بہُڑ نہ چلیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥

جن نانک نام آرادھیا آرادھ ہر مِلیا--۱--

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِنی ایسا ہر نام نہ چیتیو سے کاہے جگ آئے رام راجے--

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

ایوہ مانس جنم دُلمبھ ہےَ نام بِنا بِرتھا سبھ جائے--

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥

ہُن وتےَ ہر نام نہ بیجیِو اگےَ بھُکھا کیا کھائے--

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥

منمُکھا نو پھِر جنم ہےَ نانک ہر بھائے--۲--

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

تُوں ہر تیرا سبھ کو سبھ تُدھ اُپائے رام راجے--

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥

کِچھ ہاتھ کِسےَ دَے کِچھ ناہی سبھ چلہہ چلائے--

ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

جِنھ تُوں میلہے پیارے سے تُدھ مِلہہ جو ہر من بھائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥

جن نانک ستگور بھَیٹیا ہر نام ترائے--۳--

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

کوئی گاوَے راگی نادی بیدی بہو بھات کر نہی ہر ہر بھیجےَ رام راجے--

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

جِنا انتر کپٹ وِکار ہےَ تِنا روئے کیا کیجےَ--

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥

ہر کرتا سبھ کِچھ جاندا سِر روگ ہتھ دیجےَ--

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

جِنا نانک گُرمکھ ہِردا سُدھ ہےَ ہر بھگت ہر لیجےَ--۴--اا--۱۸--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ۴--

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِن انتر ہر ہر پریت ہےَ تے جن سگھڑ سِیانے رام راجے--

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥

جے باہرہو بھُل چُک بولدے بھی کھرے ہر بھانے--

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

ہر سنتا نو ہور تھاوُ ناہی ہر مان نِمانے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥

جن نانک نام دِیبان ہےَ ہر تان ستانے--ا--

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جتھے جائے بہے میرا ستگورو سو تھان سُہاوا رام راجے--

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥

گُرسِکھیں سو تھان بھالیا لےَ دھُور مکھ لاوا--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

گُرسِکھا کی گھال تھائے پئی جِن ہر نام دھیاوا--

ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥

جِنھ نانک ستگور پُوجیا تِن ہر پُوج کراوا--۲--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُرسِکھا من ہر پریت ہےَ ہر نام ہر تیری رام راجے--

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

کر سیوہِ پُورا ستگورو بھُکھ جائے لہہ میری--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

گُرسِکھا کی بھُکھ سبھ گئی تِن پِچھے ہور کھائے گھنیری--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

جن نانک ہر پُنّ بیجیا پھِر توٹ نہ آوےَ ہر پُنّ کیری--٣--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُرسِکھا من وادھائیا جِن میرا ستگورو ڈِٹھا رام راجے--

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥

کوئی کر گل سُناوے ہر نام کی سو لگےَ گُرسِکھا من مِٹھا--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥

ہر درگہہ گُرسِکھ پَینائیئہِ جنھا میرا ستگور تُٹھا--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

جن نانک ہر ہر ہویا ہر ہر من وُٹھا--٤--١٢--١٩--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

آسا محلّہ ٤--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِنھا بھَیٹیا میرا پُورا ستگورو تِن ہر نام درِڑاوے رام راجے--

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

تِس کی ترِسنا بھُکھ سبھ اُترَے جو ہر نام دھیاوَے--

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جو ہر ہر نام دھیائدے تِنھ جم نیڑ نہ آوَے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥

جن نانک کؤ ہر کرِپا کر نِت جپَے ہر نام ہر نام تراوَے--ا--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِنی گُرمکھ نام دھیایا تِنا پھِر بِگھن نہ ہوئی رام راجے--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

جِنی ستگور پُرکھ منایا تِن پُوجے سبھ کوئی--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥

جِنھی ستگور پیارا سیویا تِنھا سُکھ صد ہوئی--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥

جِنھا نانک ستگور بھیٹیا تِنھا مِلیا ہر سوئی--۲--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جِنھا انتر گُرمکھ پریت ہےَ تِنھ ہر رکھنہارا رام راجے--

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

تِنھ کی نِندا کوئی کیا کرے جِنھ ہر نام پیارا--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥

جِن ہر سیَتی من مانیا سبھ دُسٹ جھکھ مارا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥

جن نانک نام دھیایا ہر رکھنہارا--۳--

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہر جُگ جُگ بھگت اُپایا پیج رکھدا آیا رام راجے--

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ہرناکھس دُسٹ ہر ماریا پرہلاد ترایا--

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

اہنکاریا نِندکا پِٹھ دئے نامدیوُ مُکھ لایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

جن نانک ایسا ہر سَیویا انت لئے چھڈایا--۴--۱۳--۲۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫

آسا محلّہ ۴ چھنت گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥

میرے من پردیسی وے پیارے آوُ گھرے--

ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥

ہر گُورُو مِلاوہو میرے پیارے گھر وسَے ہرے--

ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

رنگ رلیا مانہو میرے پیارے ہر کِرپا کرے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥

گُر نانک تُٹھا میرے پیارے میَلے ہرے--ا--

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥

مَے پریم نہ چاکھیا میرے پیارے بھاؤ کرے--

ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥

من ترِسنا نہ بُجھی میرے پیارے نِت آس کرے--

ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥

نِت جوبن جاوَے میرے پیارے جم ساس ہِرے--

ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥

بھاگ منی سوہاگن میرے پیارے نانک ہر اُر دھارے--۲--

ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥

پِر رتِڑے مَیڈے لوئن میرے پیارے چاترِک بُوند جِوَے--

ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥

من سِیتل ہوآ میرے پیارے ہر بُوند پیوَے--

ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥

تن بِرہو جگاوَے میرے پیارے نید نہ پوَے کِوَے--

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥

ہر سجن لدھا میرے پیارے نانک گُورُو لِوَے--۳--

ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥

چڑ چیت بسنت میرے پیارے بھلیَے رُتے--

ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥
پر باجھڑیہہ میرے پیارے آنگن دھوڑ لُتے--

ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥
من آس اُڈینی میرے پیارے دُئے نَین جُتے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥
گُر نانک دیکھ وِگسی میرے پیارے جِیُو مات سُتے--۴--

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥
ہر کِیا کتھا کہانیا میرے پیارے ستگورو سُنائِیا--

ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥
گُر وِٹڑیہو ہوُ گھولی میرے پیارے جِن ہر میلائِیا--

ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
سبھ آسا ہر پُوریا میرے پیارے من چِندئڑا پھل پایا--

ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥
ہر تُٹھڑا میرے پیارے جن نانک نام سمایا--۵--

ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥
پیارے ہر بِن پریم نہ کھیلسا--

ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥
کیوُ پائی گُر جِت لگ پیارا دیکھسا--

ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥
ہر داتڑے میَل گُورُو مکھ گُرمکھ میَلسا--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥

گُر نانک پایا میرے پیارے دھُر مستک لیکھ سا--٦--١٤--٢١--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ آسا محلّہ ٥ چھنت گھر ا--

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥

اندو اند گھنا مَے سو پرَبھ ڈیٹھا رام--

ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥

چاکھِئڑا چاکھِئڑا مَے ہر رس میٹھا رام--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥

ہر رس میٹھا من مہہ وُوٹھا ستگور تُوٹھا سہج بھیا--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥

گرِہو وس آیا منگل گایا پنچ دُسٹ اوئے بھاگ گیا--

ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥

سیتل آگھانے امرِت بانے ساجن سنت بسِیٹھا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥

کہو نانک ہر سِیُو من مانیا سو پرَبھ نَینی ڈیٹھا--ا--

ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥

سوہِئڑے سوہِئڑے میرے بنک دُوارے رام--

ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

پاہُنڑے پاہُنڑے میرے سنت پیارے رام--

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥

سنت پیارے کارج سارے نمسکار کر لگے سیوا--

ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥

آپے جانیی آپے مانیی آپ سُوآمی آپ دَیوا--

ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥

اپنا کارج آپ سوارے آپے دھارن دھارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥

کہو نانک سَہو گھر مہہ بیٹھا سوہے بنک دُوارے--۲--

ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥

نوَ نِدھے نئو نِدھے میرے گھر مہہ آئی رام--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥

سبھ کِچھ مَے سبھ کِچھ پایا نام دھیائی رام--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

نام دھیائی سدا سکھائی سہج سُبھائی گووِندا--

ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥

گنت مِٹائی چُوکی دھائی کدے نہ ویاپَے من چِندا--

ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥

گووِند گاجے انحد واجے اچرج سوبھ بنائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥

کہو نانک پِر میرَے سنگے تا مَے نوَ نِدھ پائی--٣--

ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

سرسِئڑے سرسِئڑے میرے بھائی سبھ میتا رام--

ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥

بِکھمو بِکھم اکھاڑا مَے گُر مِل جیتا رام--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥

گُر مِل جیتا ہر ہر کیتا تُوٹی بھیتا بھرم گڑا--

ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥

پایا کھزانہ بہت نِدھانا سانتھ میری آپ کھڑا--

ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥

سوئی سُگیانا سو پردھانا جو پرَبھ اپنا کیتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥

کہو نانک جاں ول سُوآمی تا سرسے بھائی میتا--٤--١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ٥--

ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥

اکتھا ہر اکتھ کتھا کِچھ جائے نہ جانی رام--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥

سُر نر سُر نر مُن جن سہج وکھانی رام--

ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥

سہجے وکھانی امِیو بانی چرن کمل رنگ لایا--

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

جپ ایک الکھ پرَبھ نرنجن من چِندیا پھل پایا--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

تج مان موہ وِکار دُوجا جوتی جوت سمانی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥

بِنوَنت نانک گُر پرسادی سدا ہر رنگ مانی--١--

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥

ہر سنتا ہر سنت سجن میرے میت سہائی رام--

ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥

وڈبھاگی وڈبھاگی ستسنگت پائی رام--

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥

وڈبھاگی پائے نام دھیائے لاتھے دُوکھ سنتاپَے--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥

گُر چرنی لاگے بھرم بھو بھاگے آپ مِٹایا آپَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥

کر کِرپا میلے پرَبھ اپنَے وِچھڑ کتہِ نہ جائی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

بِنوَنت نانک داس تیرا سدا ہر سرنائی--٢--

ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر درے ہر در سوہن تیرے بھگت پیارے رام--

ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥

واری تِن واری جاوا صد بلہارے رام--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

صد بلہارے کر نمسکارے جِن بھیٹت پرَبھ جاتا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا سبھ تھائی پُورن پُرکھ بِدھاتا--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥

گُر پُورا پایا نام دھیایا جُوئَے جنم نہ ہارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥

بِنوَنت نانک سرن تیری راکھ کِرپا دھارے--٣--

ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥

بےانتا بےانت گُن تیرے کیَتک گاوا رام--

ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥

تیرے چرنا تیرے چرن دھُوڑ وڈبھاگی پاوا رام--

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨ੍ਹਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥

ہر دھُوڑی نھائیَے میل گوائیَے جنم مرن دُکھ لاتھے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥

انتر باہر سدا حدُورے پرمیسر پرَبھ ساتھے--

ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥

مِٹے دُوکھ کلیان کیرتن بہُڑجون نہ پاوا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥

بِنوَنت نانک گُر سرن تریَے آپنے پرَبھ بھاوا--۴--۲--

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

آسا چھنت محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ہر چرن کمل من بَیدھیا کِچھ آن نہ میٹھا رام راجے--

ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

مِل سنتسنگت آرادھیا ہر گھٹ گھٹے ڈیٹھا رام راجے--

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥

ہر گھٹ گھٹے ڈیٹھا امرِت وُوٹھا جنم مرن دُکھ ناٹھے--

ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥

گُن نِدھ گایا سبھ دُوکھ مِٹایا ہئُمےَ بِنسی گاٹھے--

ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥

پِروُ سہج سُبھائی چھوڈ نہ جائی من لاگا رنگ مجیٹھا--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥

ہر نانک بیدھے چرن کمل کِچھ آن نہ میٹھا--ا--

ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

جیئو راتی جل ماچھلی تیئو رام رس ماتے رام راجے--

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

گُر پُورے اُپدیسیا جیون گت بھاتے رام راجے--

ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥

جیون گت سُوآمی انترجامی آپ لیئے لڑ لائے--

ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥

ہر رتن پدارتھو پرگٹو پُورنو چھوڈ نہ کتھُو جائے--

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥

پرَبھ سُگھر سرُوپ سُجان سُوآمی تا کی مٹے نہ داتے--

ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥

جل سنگ راتی ماچھلی نانک ہر ماتے--٢--

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

چاترِک جاچے بُوند جیئو ہر پران ادھارا رام راجے--

ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

مال کھجینا سُت بھرات میت سبھھُوں تے پیارا رام راجے--

ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥

سبھھُوں تے پیارا پُرکھ نِرارا تا کی گت نہی جانیے--

ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥

ہر ساس گِراس نہ بِسرے کبھُوں گُر سبدی رنگ مانیئے--

ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥

پرَبھ پُرکھ جگجیونو سنت رس پیونو جپ بھرم موہ دُکھ ڈارا--

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥

چاترِک جاچے بُوند جیِئو نانک ہر پیارا--٣--

ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

مِلے نرائن آپنے مانورتھو پُورا رام راجے--

ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ڈھاٹھی بھِیت بھرّم کی بھیٹت گُر سُورا رام راجے--

ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

پُورن گُر پائے پُرب لِکھائے سبھ نِدھ دِین دیالا--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

آد مدھ انت پرَبھ سوئی سُندر گُر گوپالا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنیرے پتِت پاون سادھُو دھُورا--

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰਥੋੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥

ہر مِلے نرائن نانکا مانورتھ پُورا--٤--١--٣--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬

آسا محلّہ ۵ چھنت گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥

جا کوَ بھیۓ کرِپال پرَبھ ہر ہر سیئی جپات--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥

نانک پرِیت لگی تِنھ رام سِیوَ بھیٹٹ سادھ سنگات--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥

جل دُدھ نیائی رِیت اب دُدھ آچ نہی من ایسی پرِیت ہرے--

ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥

اب اُرجھیو ال کملھیہ باسن ماہِ مگن اِک کھِن بھی ناہِ ٹرے--

ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥

کھِن ناہِ ٹَریَے پرِیت ہرےَ سیگار ہبھ رس ارپیَے--

ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥

جہ دُوکھ سُنیَے جم پنتھ بھنیَے تہ سادھسنگ نہ ڈرپیَے--

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥

کر کیِرت گووِند گُنیَے سگل پرَاچھت دُکھ ہرے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥

کہو نانک چھنت گووِند ہر کے من ہر سِیوَ نیہو کریہو ایسی من پرِیت ہرے--ا--

ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥

جیسی مچھلی نیر اِک کھِن بھی نہ دھیرے من ایسا نیہو کریہو--

ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥

جیسی چاترِک پیاس کھِن کھِن بُوند چوَے برس سُہاوے میہو--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ہر پریت کریجَے ایوہ من دیجَے ات لائیَے چِت مُراری--

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

مان نہ کیجَے سرن پریجَے درسن کوُ بلہاری--

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥

گُر سُپرسنّے مِل ناہ وِچھُنے دھن دَیدی ساچ سنیہا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥

کہو نانک چھنت اننت ٹھاکُر کے ہر سِیوُ کیجَے نیہا من ایسا نیہُ کریہو--٢--

ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥

چکوِی سُور سنیہو چِتوَے آس گھنی کد دِنیرُ دیکھیئَے--

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥

کوکِل امب پریت چوَے سُہاویا من ہر رنگ کیجیئَے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥

ہر پرِیت کریجَے مان نہ کیجَے اِک راتی کے ہبھ پاہُنیا--

ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥

اب کیا رنگ لائیو موہ رچائیو ناگے آون جاونیا--

ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥

تھِر سادھو سرنی پڑیئے چرنی اب ٹُوٹس موہ جو کِتیئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥

کہو نانک چھنت دیال پُرکھ کے من ہر لائے پریت کب دِنیرَ دیکھیئے--۳--

ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥

نِس کُرنک جیسے ناد سُن سرَونی ہیوُ ڈِوَے من ایسی پریت کیجے--

ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥

جیسی ترن بھتار اُرجھی پِرہِ سِوَے ایوہ من لال دیجے--

ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

من لالہِ دیجے بھوگ کریجے ہبھ کُھسیا رنگ مانے--

ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥

پِر اپنا پایا رنگ لال بنایا ات ملیو مِتر چِرانے--

ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥

گُر تھیا ساکھی تا ڈِٹھم آکھی پِر جیہا اور نہ دیسے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥

کہو نانک چھنت دیال موہن کے من ہر چرن گہیجے ایسی من پریت کیجے--۴--۱--۴--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥

بن بن پھِرتی کھوجتی ہاری بہو اوگاہِ--

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

نانک بھیٹے سادھ جب ہر پایا من ماہِ--ا--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥

جا کؤ کھوجہِ اسنکھ مُنی انیک تپے--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥

برہمے کوٹ ارادھہِ گیانی جاپ جپے--

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥

جپ تاپ سنجم کِریا پُوجا انِک سودھن بندنا--

ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

کر گوَن بسُدھا تیرتھہ مجن مِلن کؤ نِرنجنا--

ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥

مانکھ بن تِن پسُو پنکھی سگل تجھ ارادھتے--

ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥

دیال لال گوبِند نانک مِل سادھسنگت ہوئے گتے--ا--

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥

کوٹ بِسن اوَتار سنکر جٹادھار--

ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥

چاہہِ تُجھ دیار من تن رُچ اپار--

ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

اپار اگم گوبِند ٹھاکُر سگل پُورک پرَبھ دھنی--

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥

سُر سِدھ گن گندھرب دھیاوہِ جکھ کِنر گُن بھنی--

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥

کوٹ اِندر انیک دَیوا جپت سُوآمی جےَ جےَ کار--

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥

اناتھ ناتھ دیال نانک سادھسنگت مِل اُدھار--٢--

ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥

کوٹ دیوی جا کوُ سیوہِ لکھمی انِک بھات--

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥

گُپت پرگٹ جا کوُارادھِ پوَن پانی دِنس رات--

ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥

نکھِیتر سسیئر سُور دھیاوہِ بسُدھ گگنا گاوئے--

ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥

سگل کھانی سگل بانی سدا سدا دھیاوئے--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥

سِمرت پُران چتُر بیدہ کھٹ ساستر جا کوُ جپات--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥

پتت پاون بھگت وچھل نانک ملیئے سنگ سات--٣--

ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥

جیتی پربھُو جنائی رسنا تَیت بھنی--

ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥

انجانت جو سیوَے تَیتی نہ جائے گنی--

ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥

اوگت اگنت اتھاہ ٹھاکُر سگل منجھے باہرا--

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥

سرب جاچِک ایک داتا نہ دُور سنگی جاہرا--

ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥

وس بھگت تھِیا ملِے جِیا تا کی اُپما کِت گنی--

ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥

ایوہ دان مان نانک پائے سِیس سادھ دھر چرنی--۴--۲--۵--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

اُدم کرہُ وڈبھاگیہو سِمرہو ہر ہر رائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک جِس سِمرت سبھ سُکھ ہووہِ دُوکھ درد بھرم جائے--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥

نام جپت گوبِند نہ السائیے--

ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥

بھیٹت سادُھو سنگ جم پُر نہ جائیے--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥

دُوکھ درد نہ بھؤ بیاپَے نام سِمرت صد سُکھی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥

ساس ساس ارادھ ہر ہر دِھیائے سو پرَبھ من مُکھی--

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥

کرِپال دیال رسال گُن نِدھ کر دئیا سیوا لائیے--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥

نانک پئیمپَے چرن جمپَے نام جپت گوبِند نہہ السائیے--ا--

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

پاون پتِت پُنیت نام نِرنجنا--

ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥

بھرم اندھیر بِناس گیان گُر انجنا--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥

گُر گیان انجن پربھ نرنجن جل تھل مہیئل پُوریا--

ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥

اِک نِمکھ جا کےَ رِدے وسیا مٹے تِسہ وِسُوریا--

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥

اگادھ بودھ سمرتھ سُوآمی سرب کا بھوَ بھنجنا--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥

نانک پئیمپے چرن جمپے پاون پتِت پُنیت نام نرنجنا--۲--

ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥

اوٹ گہی گوپال دیال کرپا نِدھے--

ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥

موہِ آسر تُو چرن تُماری سرن سِدھے--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

ہر چرن کارن کرن سُوآمی پتِت اُدھرن ہر ہرے--

ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥

ساگر سنسار بھَو اُتار نام سِمرت بہو ترے--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥

آد انت بےانت کھوجِہ سُنی اُدھرن سنتسنگ بِدھے--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥

نانک پئیمپے چرن جمپے اوٹ گہی گوپال دیال کرپا نِدھے--۳--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥

بھگت وچھل ہر بِرد آپ بنایا--

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

جہہ جہہ سنت ارادھہِ تہہ تہہ پرگٹایا--

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥

پرَبھ آپ لیئے سمائے سہج سُبھائےِ بھگت کارج سارِیا--

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

آنند ہر جس مہا منگل سرب دُوکھ وِساریا--

ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

چمتکار پرگاس دہ دِس ایک تہہ درِسٹایا--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥

نانک پئیمپے چرن جمپے بھگت وچھل ہر بِرد آپ بنایا--۴--۳--۶--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥

تھِر سنتن سوہاگ مَرے نہ جاوئے--

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥

جا کےَ گرِہِ ہر ناہو سو صد ہی راوئے--

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥

اوِناسی اوِگت سو پرَبھ سدا نوَتن نِرملا--

ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥

نہہ دُور سدا حدُور ٹھاکُر دہ دِس پُورن صد سدا--

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥

پرَانپت گت مت جا تے پریا پریت پریتم بھاوئے--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥

نانک وکھانَے گُر بچن جانَے تھِر سنتن سوہاگ مَرے نہ جاوئے--ا--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥

جا کوُ رام بھتار تا کَے اند گھنا--

ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥

سُکھونتی سا نار سوبھا پُور بنا--

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥

مان مہت کلیان ہر جس سنگ سُرجن سو پربھُو--

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥

سرب سِدھ نوَ ندھ تِت گرِہ نہی اُونا سبھ کچھُو--

ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥

مدُھر بانی پِرہِ مانی تھِر سوہاگ تا کا بنا--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥

نانک وکھانَے گُر بچن جانَے جا کو رام بھتار تا کَے اند گھنا--۲--

ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥

آوُ سکھی سنت پاس سیوا لاگیئے--

ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥

پیسوَ چرن پکھار آپ تیاگیئے--

ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥

تج آپ مٹے سنتاپ آپ نہ جانائیے--

ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

سرن گہیجَے مان لیجَے کرے سو سُکھ پائیے--

ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥

کر داس داسی تج اُداسی کر جوڑ دِن رَین جاگیئے--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥

نانک وکھانَے گُر بچن جانَے آوَ سکھی سنت پاس سیوا لاگیئے--٣--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

جا کَے مستک بھاگ سے سیوا لایا--

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ੍ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

تا کی پُورن آس جِنھ سادھسنگ پایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥

سادھسنگ ہر کَے رنگ گوبِند سِمرن لاگیا--

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥

بھرم موہ وِکار دُوجا سگل تِنہہ تیاگیا--

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

من سانت سہج سُبھاوَ وُوٹھا اند منگل گُن گایا--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥

نانک وکھانَے گُر بچن جانَے جا کےَ مستک بھاگ سے سیوا لایا--۴--۴--۷--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ہر ہر نام جپنتیا کچھ نہ کہے جمکال--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥

نانک من تن سُکھی ہوئے انتے ملِے گوپال--۱--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥

مِلوَ سنتن کےَ سنگ موہِ اُدھار لیہو--

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

بِنوَ کروَ کر جوڑ ہر ہر نام دیہو--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਦਇਆ ॥

ہر نام ماگوَ چرن لاگوَ مان تیاگوَ تُمھ دئیا--

ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

کتھوں نہ دھاوَ سرن پاووَ کرُنا مَے پربھ کر میا--

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥

سمرتھ اگتھ اپار نِرمل سُنہو سُوآمی بِنوَ ایوہ--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥

کر جوڑ نانک دان ماگَے جنم مرن نِوار لیہُ--ا--

ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥

اپرادھی متہین نِرگُن اناتھ نِیچ--

ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥

سٹھ کٹھور کُلہین بیاپت موہ کیچ--

ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥

مل بھرم کرم اہں ممتا مرن چِیت نہ آوئے--

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥

بنتا بِنود انند مایا اگیانتا لپٹاوئے--

ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥

کھسے جوبن بدھے جرُوآ دِن نِہارے سنگ میچ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥

بِنوَنت نانک آس تیری سرن سادُھو راکھ نِیچ--۲--

ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥

بھرمے جنم انیک سنکٹ مہاجون--

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨ ॥

لپٹ رہیو تہ سنگ میٹھے بھوگ سون--

ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥

بھرمت بھار اگنت آئیو بہو پردیسہ دھائیو--

ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥

اب اوٹ دھاری پرَبھ مُراری سرب سُکھ ہر نائیو--

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥

راکھنہارے پرَبھ پیارے مُجھ تے کچھُو نہ ہوآ ہون--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥

سُوکھ سہج آنند نانک کِرپا تیری ترَے بھوَن--٣--

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥

نام دھاریک اُدھارے بھگتہ سنسا کوَن--

ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥

جیَن کیَن پرکارے ہر ہر جس سُنہو سرَون--

ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥

سُن سرَون بانی پُرکھ گیانی من نِدھانا پاوہے--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥

ہر رنگ راتے پرَبھ بِدھاتے رام کے گُن گاوہے--

ਬਸੁਧ ਕਾਗਦ ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥

بسُدھ کاگد بنراج کلمہ لِکھن کوَ جے ہوئے پوَن--

ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੮॥

بےانت انت نہ جائے پایا گہی نانک چرن سرن--٤--٥--٨--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥

پُرکھ پتے بھگوان تا کی سرن گہی--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥

نِربھو بھیے پران چِنتا سگل لہی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥

مات پِتا سُت میت سُرجن اسٹ بندھپ جانیا--

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥

گہِ کنٹھ لایا گُر مِلایا جس بِمل سنت وکھانیا--

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥

بےانت گُن انیک مہما قیمت کچھُو نہ جائے کہی--

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥

پرَبھ ایک اَنِک الکھ ٹھاکُر اوٹ نانک تِس گہی--ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥

امرت بن سنسار سہائی آپ بھیے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥

رام نام اُر ہار بِکھ کے دِوس گئے--

ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥

گت بھرم موہ بِکار بِنسے جون آون سبھ رہے--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥

اگن ساگر بھیئے سیتل سادھ انچل گہِ رہے--

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥

گووِند گُپال دیال سمرِتھ بول سادُھو ہر جَے جیۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥

نانک نام دھیائے پُورن سادھسنگ پائی پرم گتے--٢--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

جہہ دیکھوَ تہہ سنگ ایکو رَوِ رہیا--

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥

گھٹ گھٹ واسی آپ وِرلَے کِنَے لہیا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥

جل تھل مہیئل پُور پُورن کِیٹ ہست سمانیا--

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

آد انتے مدھ سوئی گُر پرسادی جانیا--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥

برہم پسریا برہم لیلا گووِند گُن نِدھ جن کہیا--

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥

سِمر سُوآمی انترجامی ہر ایک نانک رَوِ رہیا--٣--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

دِن رَین سُہاوڑی آئی سِمرت نام ہرے--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥

چرن کمل سنگ پریت کلمل پاپ ٹرے--

ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

دُوکھ بھُوکھ دارِدر ناٹھے پرگٹ مگ دِکھایا--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

مِل سادھسنگے نام رنگے من لوڑیدا پایا--

ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥

ہر دیکھ درسن اِچھ پُنّی کُل سنبُوہا سبھ ترے--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥

دِنس رَین انند اندِن سِمرنت نانک ہر ہرے--۴--۶--۹--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭

آسا محلّہ ۵ چھنت گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

سُبھ چِنتن گوبِند رمن نِرمل سادھو سنگ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

نانک نام نہ وِسرو اِک گھڑی کر کِرپا بھگونت--۱--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥

بھِنّی ریَنڑیَے چامکن تارے--

ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

جاگہِ سنت جنا میرے رام پیارے--

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥

رام پیارے سدا جاگہِ نام سِمرہِ اندِنو--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥

چرن کمل دھیان ہِردَے پرَبھ بِسر ناہی اِک کھِنو--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥

تج مان موہ بِکار من کا کلملا دُکھ جارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سدا جاگہِ ہر داس سنت پیارے--ا--

ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥

میری سیجڑیَے آڈمبر بنیا--

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥

من اند بھیا پرَبھ آوت سُنیا--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥

پرَبھ مِلے سُوآمی سُکھ گامی چاو منگل رس بھرے--

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥

انگ سنگ لاگے دُوکھ بھاگے پران من تن سبھ ہرے--

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥

من اِچھ پائی پرَبھ دھیائی سنجوگ صاحا سُبھ گنیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥

بِنوَنت نانک مِلے سرِیدھر سگل آنند رس بنیا--۲--

ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥

مِل سکھیا پُچھِہ کہو کنت نیسانی--

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥

رس پریم بھری کچھ بول نہ جانی--

ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥

گُن گُوڑ گُپت اپار کرتے نِگم انت نہ پاوہے--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥

بھگت بھائے دھیائے سُوآمی سدا ہر گُن گاوہے--

ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥

سگل گُن سُگیان پُورن آپنے پرَبھ بھانی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥

بِنوَنت نانک رنگ راتی پریم سہج سمانی--۳--

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥

سُکھ سوہِلڑے ہر گاون لاگے--

ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥

ساجن سرسِئڑے دُکھ دُسمن بھاگے--

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥

سُکھ سہج سرسے ہر نام رہسے پرَبھ آپ کِرپا دھارِیا--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ہر چرن لاگے سدا جاگے مِلے پرَبھ بنوارِیا--

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥

سُبھ دِوس آئے سہج پائے سگل نِدھ پرَبھ پاگے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥

بِنوَنت نانک سرن سُوآمی سدا ہر جن تاگے--۴--۱--۱۰--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥

اُٹھ ونج وٹاوُڑیا تَے کیا چِر لایا--

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥

مُہلت پُنڑیا کِت کُوڑ لوبھایا--

ਕੂੜੇ ਲੁਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥

کُوڑے لُبھایا دھوہو مایا کرہِ پاپ اِمتیا--

ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥

تن بھسم ڈھیری جمہِ ہیری کال بپڑے جِتیا--

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥

مال جوبن چھوڈ ویسی رہیو پَینن کھایا--

ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

نانک کمانا سنگ جُلیا نہہ جائے کِرت مِٹایا--١--

ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥

پھاتھو مِرگ جِوے پَیکھ رَین چندرائن--

ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥

سُوکھو دُوکھ بھیئے نِت پاپ کمائن--

ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥

پاپا کمانے چھڈہِ ناہی لَے چلے گھت گلاویا--

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥

ہرچندوُری دیکھ مُوٹھا کُوڑ سیجا راویا--

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥

لب لوبھ اہنکار ماتا گرب بھیا سمائن--

ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥

نانک مرِگ اگیان بِنسے نہ مٹے آون جائن--٢--

ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥

مِٹھے مکھ مُوآ کیوُ لئے اوڈاری--

ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

ہستی گرت پیا کیوُ ترییَے تاری--

ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥

ترن دُہیلا بھیا کھِن مہہ کھسم چِت نہ آئیو--

ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥

دُوکھا سجائی گنت ناہی کیا اپنا پائیو--

ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥

گُجھا کمانا پرگٹ ہوآ اِیت اُتہہِ کھُواری--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥

نانک ستگور باجھ مُوٹھا منمُکھواہنکاری--٣--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥

ہر کے داس جیوے لگ پرَبھ کی چرنی--

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥

کنٹھ لگائے لیئے تِس ٹھاکُر سرنی--

ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

بل بُدھ گیان دھیان اپنا آپ نام جپایا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

سادھسنگت آپ ہوآ آپ جگت ترایا--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

راکھ لیئے رکھنہارے سدا نِرمل کرنی--

ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥

نانک نرک نہ جاہِ کبھوں ہر سنت ہر کی سرنی--٤--٢--١١--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥

ونج میرے آلسا ہر پاس بیننتی--

ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥

راوؤ سَہو آپنڑا پرَبھ سنگ سوہنتی--

ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥

سنگے سوہنتی کنت سُوآمی دِنس رَینی راویَے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥

ساس ساس چِتار جِیوا پرَبھ پیکھ ہر گُن گاویَے--

ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥

بِرہا لجایا درس پایا اَمِیو درِسٹ سِنچنتی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥

بِنوَنت نانک میری اِچھ پُنّی مِلے جِس کھوجنتی--ا--

ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

نس ونجھو کِلوِکھو کرتا گھر آیا--

ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

دُوتہہ دہن بھیا گووِند پرگٹایا--

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥

پرگٹے گُپال گوبِند لعلن سادھسنگ وکھانیا--

ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

آچرج ڈیٹھا امِیو وُوٹھا گُر پرسادی جانیا--

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

من سانت آئی وجی ودھائی نہ انت جائی پایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سُکھ سہج میلہ پربھُو آپ بنایا--۲--

ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥

نرک نہ ڈیٹھڑیا سِمرت نارائن--

ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥

جَے جَے دھرم کرے دُوت بھئے پلائن--

ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥

دھرم دھیرج سہج سُکھیئے سادھسنگت ہر بھجے--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥

کر انگرہو راکھ لینے موہ ممتا سبھ تجے--

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥

گہِ کنٹھ لائے گُر مِلائے گووِند جپت اگھائن--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥

بِنوَنت نانک سِمر سُوآمی سگل آس پُجائن--۳--

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥

نِدھ سِدھ چرن گہے تا کیہا کاڑا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥

سبھ کِچھ وس جِسَے سو پربھُو اساڑا--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥

گہِ بھُجا لینے نام دینے کر دھار مستک راکھیا--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

سنسار ساگر نہ ویاپَے امِیو ہر رس چاکھیا--

ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥

سادھسنگے نام رنگے رن جِیت وڈا اکھاڑا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

بِنوَنت نانک سرن سُوآمی بہُڑ جم نہ اُپاڑاُ--۴--۳--۱۲--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

آسا محلّہ ۵--

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥

دِن رات کمائڑو سو آئیو ماتھے--

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥

جِس پاس لُکاںدڑو سو ویکھی ساتھے--

ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥

سنگ دیکھے کرنہارا کائے پاپ کمائیَے--

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

سُکسِرت کیجَے نام لیجَے نرک مُول نہ جائیَے--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥

آٹھ پہر ہر نام سِمرہو چلَے تیرَے ساتھے--

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥

جھج سادھسنگت سدا نانک مِٹہِ دوکھ کماتے--١--

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥

ولوَنچ کر اُدر بھرہِ مُورکھ گاوارا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

سبھ کِچھ دے رہیا ہر دَیونہارا--

ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

داتار سدا دیال سُوآمی کائے منہو وِساریئے--

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥

مِل سادھسنگے جھج نِسنگے کُل سمُوہا تاریئے--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

سِدھ سادِھک دَیوَ مُن جن بھگت نام ادھارا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سدا بھجیئے پرَبھ ایک کرنَیہارا--٢--

ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥

کھوٹ نہ کیچئی پرَبھ پرکھنہارا--

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥

کُوڑ کپٹ کماودڑے جنمہِ سنسارا--

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੑੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੑੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سنسار ساگر تِنھی تریا جِنھی ایک دھیایا--

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

تج کام کرودھ اِنند نِندا پرَبھ سرنائی آیا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

جل تھل مہیئل رَویا سُوآمی اُوچ اگم اپارا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک ٹیک جن کی چرن کمل ادھارا--۳--

ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

پیکھ ہرچندوُرڑی استِھر کِچھ ناہی--

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

مایا رنگ جیتے سے سنگ نہ جاہی--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥

ہر سنگ ساتھی سدا تیرَے دِنس رَین سمالیئے--

ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥

ہر ایک بِن کچھ اوَر ناہی بھاوُ دُتیا جالیئے--

ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

میت جوبن مال سربس پرَبھ ایک کر من ماہی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥

بِنوَنت نانک وڈبھاگ پائیے سُوکھ سہج سماہی--۴--۴--۱۳--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮

آسا محلّہ ۵ چھنت گھر ۸

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥

کملا بھرم بھیت کملا بھرم بھیت ہے تیکھن مد بِپریت ہے اودھ اکارتھ جات--

ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥

گہبر بن گھور گہبر بن گھور ہے گِرہ مُوست من چور ہے دِنکرو انِدن کھات--

ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥

دِن کھات جات بِہات پرَبھ بِن مِلھو پرَبھ کرُنا پتے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥

جنم مرن انیک بیتے پِریا سنگ بِن کچھ نہ گتے--

ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥

کُل رُوپ دھُوپ گیانہینی تُجھ بِنا موہِ کوَن مات--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥

کر جوڑ نانک سرن آئیو پِریا ناتھ نرہر کرہو گات--ا--

ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥

مِینا جلھین مِینا جلھین ہے اوہ بِچھُرت من تن کھِین رے کت جِیون پِریا بِن ہوت--

ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥

سنمکھ سہِ بان سنمکھ سہِ بان ہے مرِگ ارپے من تن پران ہے اوہ بیدھیو سہج سروت--

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥

پِریا پرِیت لاگی مِل بیراگی کھِن رہن دھرِگ تن تِس بِنا--

ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥

پلکا نہ لاگَے پِریا پریم پاگَے چِتونت اندِن پرَبھ منا--

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥

سرِیرنگ راتے نام ماتے بھَے بھرم دُتیا سگل کھوت--

ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥

کر میا دئیا دیال پُورن ہر پریم نانک مگن ہوت--٢--

ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥

الیئَل گُنجات الیئَل گُنجات ہے مکرند رس باسن مات ہے پرِیت کمل بندھاوت آپ--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥

چاترِک چِت پیاس چاترِک چِت پیاس ہے گھن بُوند بچِتر من آس ہے ال پیوت بِنست تاپ

--

ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥

تاپا بِناسن دُوکھ ناسن مِل پریم من تن ات گھنا--

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥

سُندر چتُر سُجان سُوآمی کوَن رسنا گُن بھنا--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥

گہِ بھُجا لیوہونام دیوہو درِسٹ دھارت مِٹت پاپ--

ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥

نانک جمپَے پتت پاون ہر درس پیکھت نہ سنتاپ--٣--

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥ ਹੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਹੇ ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

چِتوَو چِت ناتھ چِتوَو چِت ناتھ ہے رکھ لیوہو سرن اناتھ ہے مِل چاو چائیلے پران--

ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥

سُندر تن دھیان سُندر تن دھیان ہے من لُبدھ گوپال گیان ہے جاچِک جن راکھت مان

--

ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ॥

پرَبھ مان پُورن دُکھ بِدیرن سگل اِچھ پجُنتیا--

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਤੀਆ ॥

ہر کنٹھ لاگے دِن سبھاگے مِل ناہ سیج سوہنتِیا--

ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥

پرَبھ درِسٹ دھاری مِلے مُراری سگل کلمل بھیٔے ہان--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥

بِنوَنت نانک میری آس پُورن مِلے سرِیدھر گُن نِدھان--۴--۱--۱۴--

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ نِربھو نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

آسا محلّہ ا--

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

وار سلوکا نال سلوک بھی محلے پہلے کے لِکھے ٹُنڈے اس راجے کی دھُنی--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

بلِہاری گُر آپنے دِیوہاڑی صد وار--

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

جِن مانس تے دیوتے کیئے کرت نہ لاگی وار--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

جے سَو چندا اُگوہِ سُورج چڑہِ ہجار--

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ایتے چانن ہودِیاں گُر بِن گھور اندھار--٢--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

نانک گُورُو نہ چیتنی من آپنَے سُچیت--

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

چھُٹے تِل بوآڑ جیوَ سُننجے اندر کھیت--

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

کھیتَے اندر چھُٹیا کہو نانک ناہ--

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

پھلییہِ پھُلییہِ بپڑے بھی تن وِچ سُواہ--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੀਨੈ੍ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ੍ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

آپینھے آپ ساجِیو آپینھے رچِیوٗ ناوٗ--

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

دُئی قُدرت ساجیئے کر آسن ڈِٹھو چاوٗ--

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

داتا کرتا آپ توُں تُس دیوہِ کرہِ پساوٗ--

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

توُں جانوئی سبھسَے دے لَیسہِ جِند کوَاوٗ--

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

کر آسن ڈِٹھو چاوٗ--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

سچے تیرے کھنڈ سچے برہمنڈ--

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

سچے تیرے لوء سچے آکار--

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

سچے تیرے کرنے سرب بیچار--

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

سچا تیرا امر سچا دیبان--

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

سچا تیرا حکم سچا پھُرمان--

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

سچا تیرا کرم سچا نیسان--

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

سچے تُدھ آکھہ لکھ کروڑ--

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

سچَے سبھ تان سچَے سبھ جور--

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

سچی تیری صِفت سچی صالاح--

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

سچی تیری قُدرت سچے پاتساہ--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

نانک سچ دھیائن سچ--

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

جو مر جمّے سو کچ نکچ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

وڈی وڈیائی جا وڈا ناوٗ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

وڈی وڈیائی جا سچّ نیاوٗ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

وڈی وڈیائی جا نِہچل تھاوٗ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

وڈی وڈیائی جانَے آلاوٗ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

وڈی وڈیائی بُجھَے سبھ بھاوٗ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

وڈی وڈیائی جا پُچھ نہ دات--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

وڈی وڈیائی جا آپے آپ--

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

نانک کار نہ کتھنی جائے--

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

کیتا کرنا سرب رجائے--۲--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ایوہ جگ سچَے کی ہے کوٹھڑی سچے کا وِچ واس--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

اِکنھا حُکم سمائے لئے اِکنھا حُکمے کرے وِناس--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

اِکنھا بھانَے کڈھ لئے اِکنھا مایا وِچ نِواس--

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥

ایوَ بھی آکھ نہ جاپئی جے کِسےَ آنے راس--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

نانک گُرمکھ جانیَے جا کوُ آپ کرے پرگاس--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

نانک جی اُپاے کےَ لکھ ناوَے دھرم بہالیا--

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

اوتھے سچے ہی سچ نِبڑے چُن وکھ کڈھے ججمالیا--

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

تھاوُ نہ پائن کُوڑیار مُہ کالھَے دوجک چالیا--

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

تیرَے نائے رتے سے جِن گئے ہار گئے سے ٹھگن والیا--

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

لکھ ناوَے دھرم بہالیا--۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

وِسماد ناد وِسماد وید--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

وِسماد جی وِسماد بھید--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

وِسماد رُوپ وِسماد رنگ--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

وِسماد ناگے پھِرہِ جنت--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

وِسماد پوَن وِسماد پانی--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

وِسماد اگنی کھیڈِہِ وِڈانی--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

وِسماد دھرتی وِسماد کھانی--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

وِسماد صاد لگہِ پرانی--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

وِسماد سنجوگ وِسماد وِجوگ--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

وِسماد بھُکھ وِسماد بھوگ--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

وِسماد صِفت وِسماد صالاح--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

وِسماد اُجھڑ وِسماد راہ--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

وِسماد نیڑَے وِسماد دُور--

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

وِسماد دیکھَے حاجرا حجوُر--

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

وَیکھ وِڈان رہیا وِسماد--

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

نانک بُجھن پُورَے بھاگ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

قُدرت دِسَے قُدرت سُنیئے قُدرت بھوٗ سُکھ سار--

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

قُدرت پاتالی آکاسی قُدرت سرب آکار--

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

قُدرت وید پُران کتیَبا قُدرت سرب ویچار--

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

قُدرت کھانا پینا پینھن قُدرت سرب پیار--

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

قُدرت جاتی جِنسی رنگی قُدرت جی جہان--

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

قُدرت نیکیا قُدرت بدِیا قُدرت مان ابھیمان--

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

قُدرت پوَن پانی بَیسنتر قُدرت دھرتی کھاک--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

سبھ تیری قُدرت تُوں قادِر کرتا پاکی نائی پاک--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

نانک حُکمےَ اندر ویکھے ورتےَ تاکو تاک--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

آپینھے بھوگ بھوگ کےَ ہوئے بھسمڑ بھوَر سِدھایا--

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

وڈا ہوآ دُنیدار گل سنگل گھت چلایا--

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

اگَے کرنی کیرت واچیئے بہہ لیکھا کر سمجھایا--

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

تھاؤ نہ ہووی پئودیئی ہُن سُنیئے کیا رُوآیا--

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

من اندھےَ جنم گوَایا--۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

بھَے وِچ پوَن وہَے سدواؤ--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

بھَے وِچ چلہہ لکھ دریاؤ--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

بھَے وِچ اگن کڈھے ویگار--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

بھَے وِچ دھرتی دبی بھار--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

بھَے وِچ اِند پھِرے سِر بھار--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

بھَے وِچ راجا دھرم دُوار--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

بھَے وِچ سُورج بھَے وِچ چند--

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

کوہ کروڑی چلت نہ انت--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

بھَے وِچ سِدھ بدھ سُر ناتھ--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

بھَے وِچ آڈانے آکاس--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

بھَے وِچ جودھ مہابل سُور--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

بھَے وِچ آوہِ جاوہِ پُور--

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

سگِلیا بھؤ لِکھیا سِر لیکھ--

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

نانک نِربھؤ نِرنکار سچ ایک--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

نانک نِربھوَ نِرنکار ہور کیتے رام روال--

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

کیتیا کنّھ کہانیا کیتے بید بیچار--

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

کیتے نچہِ منگتے گڑ مُڑ پُورہِ تال--

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

باجاری باجار مہہ آئے کڈھہِ باجار--

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

گاوہِ راجے رانیا بولہِ آل پتال--

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

لکھ ٹکیا کے مُندڑے لکھ ٹکیا کے ہار--

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

جِت تن پائیَہہ نانکا سے تن ہووہِ چھار--

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

گیان نہ گلیِی ڈُھوڈھیِئے کتھنا کرڑا سار--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

کرم ملَے تا پائیَے ہور حِکمت حُکم کھُوار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ندر کرہِ جے آپنی تا ندری ستگور پایا--

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ایوہ جیوٗ بہتے جنم بھرّمیا تا ستگور سبد سُنایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

ستگور جیوَڈ داتا کو نہی سبھ سُنیئہہ لوک سبایا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ستگور ملیئے سچ پایا جِنھی وِچھوہ آپ گوَایا--

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

جِن سچو سچ بُجھایا--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ ਗੋਪਾਲ ॥

گھڑیا سبھے گوپِیا پہر کنّھ گوپال--

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

گہنے پوَن پانی بَیسنتر چند سُورج اوَتار--

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

سگلی دھرتی مال دھن ورتن سرب جنجال--

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

نانک مُسَے گیان وِہُونی کھائے گیا جمکال--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

وائن چیلے نچن گُر--

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਹਿ ਸਿਰ ॥

پَیر ہلائن پھیرنہِ سِر--

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

اُڈ اُڈ راوا جھاٹَے پائے--

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ویکھَے لوک ہسَے گھر جائے--

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

روٹیا کارن پُورہِ تال--

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

آپ پچھاڑہِ دھرتی نال--

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ॥

گاون گوپِیا گاون کانھ--

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

گاون سیتا راجے رام--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

نِربھوَ نِرنکار سچ نام--

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

جا کا کِیا سگل جہان--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

سیوک سیوہِ کرم چڑاوُ--

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

بھِنّی رَین جِنھا من چاوُ--

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سِکھی سِکھِیا گُر ویچار--

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ندری کرم لگھائے پار--

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

کولُو چرکھا چکی چک--

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

تھل وارولے بہت اننت--

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

لاٹُو مادھانِیا انگاہ--

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

پنکھی بھوَدیا لَین نہ ساہ--

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

سُوئے چاڑ بھوائیَہہ جنت--

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

نانک بھوَدیا گنت نہ انت--

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

بندھن بندھ بھوائے سوئے--

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

پئیےَ کِرت نچےَ سبھ کوئے--

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

نچ نچ ہسہِ چلہہ سے روئے--

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥

اُڈ نہ جاہی سِدھ نہ ہوہِ--

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

نچّن کُدن من کا چاوٗ--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

نانک جِنھ من بھوَ تِنّھا من بھاوٗ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ناوٗ تیرا نِرنکار ہےَ نائے لئیےَ نرک نہ جائیےَ--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

جیوٗ پِنڈ سبھ تِس دا دے کھاجےَ آکھ گوَائیےَ--

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

جے چنگا آپنا کر پُنّھو نیچ سدائیے--

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

جے جروانا پرہرے جر ویس کریدی آئیئے--

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

کو رہے نہ بھریئے پائیے--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

مُسلمانا صِفت سریئت پڑ پڑ کرہِ بیچار--

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

بندے سے جے پوہِ وِچ بندی ویکھن کؤ دیدار--

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ہِندُو صالاحی صالاحن درسن رُوپ اپار--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

تیرتھ ناوہِ ارچا پُوجا اگر واس بہکار--

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ੍ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

جوگی سُنّ دھیاونِھ جیتے الکھ نام کرتار--

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

سُوکھم مُورت نام نِرنجن کایا کا آکار--

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ستِیا من سنتوکھ اُپجَے دینَے کےَ ویچار--

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

دے دے منگہہ سہسا گُونا سوبھ کرے سنسار--

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

چورا جارا تےَ کُوڑیارا کھارابا ویکار--

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

اِک ہودا کھاۓ چلہہ ایتھاؤ تِنا بھی کائی کار--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

جل تھل جیا پُرِیا لوآ آکارا آکار--

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

اوۓ جے آکھہہ سو تُوںہَے جانہِ تِنا بھی تیری سار--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

نانک بھگتا بھُکھ سالاہن سچ نام آدھار--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

سدا انند رہہہ دِن راتی گُنونتیا پا چھار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

مِٹی مُسلمان کی پیڑے پئی کُمھیار--

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

گھڑ بھانڈے اٹا کِیا جلدی کرے پُکار--

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

جل جل رووَے بپڑی جھڑ جھڑ پوہِ انگیار--

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

نانک جِن کرتَے کارن کیا سو جانَے کرتار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

بِن ستگور کِنَے نہ پائیو بِن ستگور کِنَے نہ پایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ستگور وِچ آپ رکھیون کر پرگٹ آکھ سُنایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ستگور ملیئے سدا مُکت ہےَ جِن وِچھو موہ چُکایا--

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

اُتم ایوہ بیچار ہےَ جِن سچے سِیُو چِت لایا--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

جگجیون داتا پایا--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ہوَ وِچ آیا ہوَ وِچ گیا--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ہوَ وِچ جمّیا ہوَ وِچ مُوآُ--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ہوَ وِچ دِتا ہوَ وِچ لئیا--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ہوَ وِچ کھٹیا ہوَ وِچ گیا--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

ہوَ وِچ سچِیار کُوڑیار--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ہوَ وِچ پاپ پُنّ ویچار--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

ہوَ وِچ نرک سُرگ اوَتار--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ہوَ وِچ ہسَے ہوَ وِچ رووَے--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ہوَ وِچ بھریئے ہوَ وِچ دھووَے--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ہوَ وِچ جاتی جِنسی کھووَے--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ہوَ وِچ مُورکھ ہوَ وِچ سِیانا--

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

موکھ مکت کی سار نہ جانا--

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ہوَ وِچ مایا ہوَ وِچ چھایا--

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ہوَمےَ کر کر جنت اُپایا--

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

ہوَمےَ بوجھے تا در سُوجھے--

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

گیان وِہُونا کتھ کتھ لُوجھے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

نانک حکمی لکھیئے لیکھ--

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

جیہا ویکھ تیہا ویکھ--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ہوَمےَ ایہا جات ہےَ ہوَمےَ کرم کماہِ--

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ہوَمَے ایٔ بندھنا پھِر پھِر جونی پاہِ--

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ہوَمَے کِتھہو اُوپجَے کِت سنّجم ایہہ جائے--

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ہوَمَے ایہو حُکم ہےَ پئیَے کِرت پھِراہِ--

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ہوَمَے دیرگھ روگ ہےَ دارُو بھی اِس ماہِ--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

کِرپا کرے جے آپنی تا گُر کا سبد کماہِ--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

نانک کہےَ سُنھو جنہُ اِت سنّجم دُکھ جاہِ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سیوَ کِیتی سنتوکھیئیں جِنّھی سچو سچ دھیایا--

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

اونّھی مندے پَیر نہ رکھیو کر سُکرِت دھرم کمایا--

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

اُنّھی دُنیا توڑے بندھنا انّ پانی تھوڑا کھایا--

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

تُوں بکھسیسی اگلا نِت دیوہِ چڑہِ سَوایا--

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

وڈیائی وڈا پایا--۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

پُرکھاں بِرکھاں تیرتھاں تٹاں میگھاں کھیتانہہ--

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

دیپاں لوآں منڈلاں کھنڈاں وربھنڈانہہ--

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

انڈج جیرج اُتبُھجاں کھانی سَیتجانہہ--

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

سو مِت جانَے نانکا مَیراں جنتاہ--

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

نانک جنت اُپاے کےَ سنمالے سبھناہ--

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

جِن کرتےَ کرنا کِیا چِنتا بھ کرنی تاہ--

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

سو کرتا چِنتا کرے جِن اُپایا جگ--

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

تِس جوہاری سُ است تِس تِس دیبان ابھگ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

نانک سچے نام بِن کیا ٹِکا کیا تگ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

لکھ نیکیا چنگیائیا لکھ پُنّا پروان--

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥

لکھ تپ اُپر تیرتھاں سہج جوگ بیبان--

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥

لکھ سُرتن سنگرام رن مہہ چھُٹہِ پران--

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

لکھ سُرتی لکھ گیان دھیان پڑیئہِ پاٹھ پُران--

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

جن کرتَے کرنا کیا لکھِیا آون جان--

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

نانک متی مِتھیا کرم سچا نیسان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

سچا صاحِب ایک تُوں جِن سچو سچ ورتایا--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

جِس تُوں دیہہ تِس ملَے سچ تا تِنّھی سچ کمایا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ستگور ملیئے سچ پایا جِنّھ کےَ ہِردَے سچ وسایا--

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

مُورکھ سچ نہ جانّھی منمُکھی جنم گوَایا--

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

وِچ دُنیا کاہے آیا--۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

پڑ پڑ گڈی لدیئہ پڑ پڑ بھریئہ ساتھ--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

پڑ پڑ بیڑی پایئے پڑ پڑ گڈیئہ کھات--

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

پڑیئہِ جیتے برس برس پڑیئہِ جیتے ماس--

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

پڑیئے جیتی آرجا پڑیئہِ جیتے ساس--

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

نانک لیکھے اِک گل ہور ہؤمے جھکھنا جھاکھ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥

لکھ لکھ پڑیا--

ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

تیتا کڑیا--

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥

بہو تیرتھ بھویا--

ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥

تیتو لِویا--

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

بہو بھیکھ کیا دیہی دُکھ دیا--

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

سَہو وے جِیا اپنا کیا--

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

انّ نہ کھایا صاد گوَایا--

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

بہو دُکھ پایا دُوجا بھایا--

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥

بستر نہ پہرَے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

اہنِس کہرَے--

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥

مون وِگُوتا--

ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

کیُوْ جاگَے گُر بِن سُوتا--

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥

پگ اُپیَتانا--

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

اپنا کِیا کمانا--

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

ال مل کھائی سِر چھائی پائی--

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

مُورکھ اندھَے پت گوَائی--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

وِن ناوَے کِچھ تھائے نہ پائی--

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

رہَے بیَبانی مڑی مسانی--

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

اندھ نہ جانَے پھِر پچھتانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ستگور بھیٹے سو سُکھ پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

نانک ندر کرے سو پائے--

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

آس اندیسے تے نِہکیول ہوُمَے سبد جلائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

بھگت تیرَے من بھاودے در سوہن کیرت گاودے--

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਧਾਵਦੇ ॥

نانک کرما باہرے در ڈھوئے نہ لہنھی دھاودے--

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

اِک مُول نہ بجھنھِ آپنا انہودا آپ گنائدے--

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ہوُ ڈھاڈھی کا نیچ جات ہور اُتم جات سدائدے--

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

تِنّھ منگا ج تجھے دھیائدے--۹--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کُوڑ راجا کُوڑ پرجا کُوڑ سبھ سنسار--

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

کُوڑ منڈپ کُوڑ ماڑی کُوڑ بَیسنہار--

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਣਹਾਰੁ ॥

کُوڑ سوئنا کُوڑ رُپا کُوڑ پینّھنہار--

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

کُوڑ کایا کُوڑ کپڑ کُوڑ رُوپ اپار--

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

کُوڑ مییا کُوڑ بیبی کھپ ھوئے کھار

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

کُوڑ کُوڑے نیہو لگا وِسریا کرتار--

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

کِس نال کیچے دوستی سبھ جگ چلنہار--

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

کُوڑ مِٹھا کُوڑ ماکھِیو کُوڑ ڈوبے پُور--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥

نانک وکھانَے بینتی تُدھ باجھ کُوڑو کُوڑ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

سچ تا پر جانیَے جا رِدَے سچا ہوئے--

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

کُوڑ کی مل اُترَے تن کرے ہچھا دھوئے--

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

سچ تا پر جانیَے جا سچ دھرے پیار--

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ناوُ سُن من رہسیئَے تا پائے موکھ دُوار--

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

سچ تا پر جانیَے جا جُگت جانَے جیوُ--

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

دھرت کایا سادھ کےَ وِچ دئے کرتا بیوُ--

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

سچ تا پر جانیَے جا سِکھ سچی لئے--

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

دئیا جانَے جی کی کِچھ پُنّ دان کرئے--

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سچ تاں پر جانیے جا آتم تیرتھ کرے نِواس--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ستگورو نو پُچھ کےَ بہہ رہےَ کرے نِواس--

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

سچ سبھنا ہوئے دارُو پاپ کڈھے دھوئے--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک وکھانےَ بینتی جِن سچ پلےَ ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

دان مہنڈا تلی کھاک جے مِلےَ ت مستک لائیے--

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

کُوڑا لالچ چھڈیے ہوئے اِک من الکھ دھیائیےَ--

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

پھل تیویہو پائیے جیویہی کار کمائیے--

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

جے ہووَے پُورب لِکھیا تا دھُوڑ تِنّھا دی پائیے--

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

مت تھوڑی سیوَ گوَائیے--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

سچ کال کُوڑ ورتیا کل کالکھ بےتال--

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

بیوٗ بیج پت لَے گئے اب کیوٗ اُگوَے دال--

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

جے اِک ہوئے ت اُگوَے رُتی ہُو رُت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

نانک پاہَے باہرا کورَے رنگ نہ سوئے--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

بھَے وِچ کھُنب چڑھائیَے سرم پاہو تن ہوئے--

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک بھگتی جے رپَے کُوڑے سوئے نہ کوئے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

لب پاپ دُئے راجا مہتا کُوڑ ہوآ سِکدار--

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کام نَیب صد پُچھیَے بہہ بہہ کرے بیچار--

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

اندھی رَیَت گیان وِہُونی بھاہِ بھرے مُردار--

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

گیانی نچہِ واجے واوہِ رُوپ کرہِ سیگار--

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اُوچے کُوکہہ وادا گاوہِ جودھا کا ویچار--

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

مُورکھ پنڈت حِکمت ہُجت سنجَے کرہِ پیار--

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

دھرمی دھرم کرہِ گاواوہِ منگہہ موکھ دُوار--

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

جتی سداوہِ جُگت نہ جانہِ چھڈ بہہ گھر بار--

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

سبھ کو پُورا آپے ہووَے گھٹ نہ کوئی آکھے--

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

پت پروانا پِچھّے پائیَے تا نانک تولیا جاپَے--٢--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ودی سو وجگ نانکا سچا ویکھے سوئے--

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

سبھنی چھالہ مارِیہ کرتا کرے س ہوئے--

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

اگَے جات نہ جور ہےَ اگے جیوُ نوے--

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

جِن کی لیکھَے پت پوَے چنگے سیئیَ کے-۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

دھُر کرم جِنا کوُ تُدھ پایا تا تِنی کھسم دھیایا--

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

اینا جنتا کےَ وس کِچھ ناہی تُدھ ویکی جگت اُپایا--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

اِکنا نو تُوں میل لیَہہِ اِک آپھو تُدھ کھُوایا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

گُر کِرپا تے جانیا جِتھے تُدھ آپ بُجھایا--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

سہجے ہی سچ سمایا--اا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

دُکھ دارُو سُکھ روگ بھیا جا سُکھ تام نہ ہوئی--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

تُوں کرتا کرنا مَے ناہی جا ہئُ کری نہ ہوئی--ا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

بلہاری قُدرت وسیا--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا انت نہ جائی لکھیا--ا--رہاؤ--

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

جات مہہ جوت جوت مہہ جاتا عقل کلا بھرپُور رہیا--

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

تُوں سچا صاحب صِفت سُواِلھیو جِن کیتی سو پار پیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

کہونانک کرتے کییا باتا جو کِچھ کرنا سو کر رہیا--۲--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

جوگ سبدں گیان سبدں بید سبدں براہمنہ--

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

کھتری سبدں سُور سبدں سُودر سبدں پرا کِرتہ--

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

سرب سبدں ایک سبدں جے کو جانَے بھیوَ--

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

نانک تا کا داس ہےَ سوئی نِرنجن دیوَ--٣--

ਮਃ ੨ ॥

م:٢--

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ایک کِرسنّں سرب دیوا دیوَ دیوا ت آتما--

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

آتما باسُدیوسئِ جے کو جانَے بھیوَ--

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

نانک تا کا داس ہےَ سوئی نِرنجن دیوَ--٤--

ਮਃ ੧ ॥

م:١--

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

کُمبھے بدھا جل رہےَ جل بِن کُمبھ نہ ہوئے--

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

گیان کا بدھا من رہےَ گُر بِن گیان نہ ہوئے--٥--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

پڑیا ہووے گُنہگار تا اومی سادھ نہ ماریئے۔۔

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

جیہا گھالے گھالنا تیویہو ناوُ پچاریئَے۔۔

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ایسی کلا نہ کھیڈیئے جِت درگہ گیا ہاریئے۔۔

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

پڑیا اتَے اومِیا ویچار اگَے وچاریئے۔۔

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

مُوہِ چلَے سو اگَے ماریئے۔۔۱۲۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م:ا۔۔

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

نانک مَیر سرِیر کا اِک رتھ اِک رتھواہو۔۔

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

جُگ جُگ پھیر وٹائیہہ گیانی بُجھہ تاہِ۔۔

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ستجگ رتھ سنتوکھ کا دھرم اگَے رتھواہو۔۔

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

تریتَے رتھ جتَے کا جور اگَے رتھواہو۔۔

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

دُواپر رتھ تپے کا ست اگےَ رتھواہو--

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

کلجُگ رتھ اگن کا کُوڑ اگےَ رتھواہو--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥

سام کہےَ سیتمبر سُوآمی سچ مہہ آچھےَ ساچ رہے--

ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

سبھ کو سچ سماوے--

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

رِگ کہےَ رہیا بھرپُور--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

رام نام دیَوا مہہ سُور--

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥

نائے لئیَے پراچھت جاہِ--

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

نانک تؤ موکھنتر پاہِ--

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

جُج مہ جور چھلی چندراول کانھ کرِسن جادم بھیا--

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

پارجات گوپی لَے آیا بِندرا بن مہہ رنگ کیا--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

کل مہہ بید اتھربن ہُوا ناؤ کھُدائی الہو بھیا--

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

نِیل بستر لے کپڑے پہرے تُرک پٹھانی عمل کِیا--

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

چارے وید ہوئے سچیار--

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

پڑہِ گُنہہ تِنھ چار ویچار--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥

بھاؤ بھگت کر نِیچ سدائے--

ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

توُ نانک موکھنتر پائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ستگور وِٹھو واریا جِت ملیئے کھسم سمالیا--

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

جِن کر اُپدیس گیان انجن دیا اِنھی نَیتری جگت نِہالیا--

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

کھسم چھوڑ دُوجے لگے ڈُبے سے ونجاریا--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ستگورو ہےَ بوہتھا وِرلےَ کِنےَ ویچاریا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

کر کِرپا پار اُتارِیا--١٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

سِنمل رُکھ سرائرا ات دیرگھ ات مُچ--

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

اوےّ جے آوہِ آس کر جاہِ نِراسے کِت--

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

پھل پھکے بُھل بکبکے کمّ نہ آوہِ پت--

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

مِٹھت نیوی نانکا گُن چنگیائیا تت--

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھ کو نِوے آپ کوُ پر کوُ نِوے نہ کوئے--

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

دھر تاراجُو تولیئے نِوے سو گوُرا ہوئے--

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

اپرادھی دُونا نِوَے جو ہنتا مِرگاہِ--

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

سیس نِوائیَۓ کیا تھیئَے جا رِدَے کُسُدھے جاہِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

پڑ پُستک سندِھیا بادں--

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

سِل پُوجس بگل سمادھں--

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

مُکھ جھُوٹھ بِبھُوکھن سارں--

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ترَیپال تِہال بِچارں--

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

گل مالا تِلک لِلاٹں--

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

دُئے دھوتی بستر کپاٹں--

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

جے جانس برہمں کرمں--

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

سبھ پھوکٹ نِسچؤ کرمں--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

کہو نانک نِہچؤ دھیاوَے--

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

وِن ستگور واٹ نہ پاوَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

کپڑ رُوپ سُہاونا چھڈ دُنیا اندر جاونا--

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

مندا چنگا آپنا آپے ہی کِیتا پاونا--

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

حکم کیئے من بھاودے راہِ بھیڑَے اگَے جاونا--

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ننگا دوجک چالیا تا دِسَے کھرا ڈراونا--

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

کر اوَگن پچھوتاونا--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

دئیا کپاہ سنتوکھ سُوت جت گنڈھی ست وٹ--

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ایوہ جنیوُ جی کا ہئی ت پاڈے گھت--

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

نہ ایوہ تُٹَے نہ مل لگے نہ ایوہ جلَے نہ جائے--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

دھنّ سو مانس نانکا جو گل چلے پائے--

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

چوُکڑ مُل انایا بہہ چوُکےَ پایا--

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

سِکھا کنّ چڑایا گُر براہمن تھیا--

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

اوہ مُوآُ اوہ جھڑ پیا ویتگا گیا--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

لکھ چوریا لکھ جارِیا لکھ کُوڑیا لکھ گال--

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

لکھ ٹھگیا پہنامِیا رات دِنس جی نال--

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

تگ کپاہو کتیئے باممھن وٹے آئے--

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

کُہِ بکرا رِنھِ کھایا سبھ کو آکھے پائے--

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ہوئے پُرانا سُٹیئے بھی پھِر پائیے ہور--

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

نانک تگ نہ تُٹیئی جے تگ ہووَے جور--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

نائے منّیے پت اُوپجَے صالاحی سچ سُوت--

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

درگہ اندر پائیے تگ نہ تُوٹس پُوت--۳--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

تگ نہ اِندری تگ نہ ناری--

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

بھلکے تھُک پوَے نِت داڑی--

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

تگ نہ پَیری تگ نہ ہتھی--

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

تگ نہ جِہوا تگ نہ اکھی--

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥

ویتگا آپے وتَے--

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

وٹ دھاگے اورا گھتَے--

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

لَے بھاڑ کرے وِیاہو--

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

کڈھ کاگل دسے راہو--

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

سُن ویکھو لوکا ایوہ وِڈان--

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

من اندھا ناوُ سُجان--۴--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

صاحِب ہوئے دیال کِرپا کرے تا سائی کار کرائسی--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

سو سیوک سیوا کرے جِس نو حکم منائسی--

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

حکم مِنّیے ہووَے پروان تا کھسمےَ کا محل پائسی--

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

کھسمےَ بھاوے سو کرے منھو چِندیا سو پھل پائسی--

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

تا درگہ پیدھا جائسی--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

گؤ بِراہمن کؤ کر لاوہو گوبر ترن نہ جائی--

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

دھوتی ٹِکا تےَ جپمالی دھان ملیچھاں کھائی--

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

انتر پُوجا پڑھِ کتیبا سنجم تُرکا بھائی--

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

چھوڑِیلے پاکھنڈا--

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

نام لئیے جاہِ ترندا--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

مانس کھانے کرہِ نِواج--

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

چھُری وگائن تِن گل تاگ--

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

تِن گھر برہمن پُورہِ ناد--

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

اُنھا بھی آوہِ اوئی صاد--

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

کُوڑی راس کُوڑا واپار--

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

کُوڑ بول کرہِ آہار--

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

سرم دھرم کا ڈیرہ دُور--

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

نانک کُوڑ رہیا بھرپُور--

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

متھے ٹِکا تیڑ دھوتی کھائی--

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ہتھ چھُری جگت کاسائی--

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نیل وستر پہرے ہووہِ پروان--

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ملیچھ دھان لے پُوجہہ پُران--

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ابھاکھیا کا کُٹھا بکرا کھانا--

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

چوُکے اُپر کسےَ نہ جانا--

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

دے کےَ چوُکا کڈھی کار--

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

اُپر آئے بیٹھے کُوڑیار--

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥

مت بھٹےَ وے مت بھٹےَ--

ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ایوہ انّ اساڈا پھٹےَ--

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

تن پھٹےَ پھیڑ کرین--

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

من جُوٹھے چُلی بھرین--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

کھونانک سچ دھیائیئے--

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

سُچ ہووَے تا سچ پائیے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

چِتَے اندر سبھ کو ویکھ ندری ہیٹھ چلائدا--

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

آپے دے وڈیائیا آپے ہی کرم کرائدا--

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

وڈہو وڈا وڈ میدنی سِرے سِر دھندَھے لائیدا--

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ندر اُپٹھی جے کرے سُلطانہ گھاہو کرائدا--

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

در منگن بھِکھ نہ پائدا--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

جے موہاکا گھر مُہے گھر مُوہِ پِتری دۓ--

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

اگّے وسط سِنجانیۓ پِتری چور کرۓ--

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

وڈھیئہہ ہتھ دلال کے مُسپھی ایہہ کرۓ--

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

نانک اگَے سو مِلَے جے کھٹے گھالے دۓ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

جیِئو جورُو سِرناونی آوۓ وارو وار--

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

جُوٹھے جُوٹھا مُکھ وسَے نِت نِت ہوۓ کھُوار--

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

سُوچے ایہِہ نہ آکھیۓ بہَن جے پِنڈا دھوۓ--

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

سُوچے سیئی نانکا جِن من وسیا سوۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

تُرے پلانے پئون وَیگ ہر رنگی حرم سوارِیا--

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

کوٹھے منڈپ ماڑِیا لائِے بیٹھے کر پاساریا--

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

چیج کرن من بھاودے ہر بُجھن ناہی ہارِیا--

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

کر پھُرمائس کھایا ویکھ مہلت مرن وِساریا--

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

جر آئی جوبن ہارِیا--۱۷--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

جے کر سُوتک منّیئے سبھ تَے سُوتک ہوئے--

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

گوہے اتے لکڑی اندر کیڑا ہوئے--

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

جیتے دانے انّ کے جِیا باجھ نہ کوئے--

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

پہلا پانی جیوُ ہےَ جِت ہرِیا سبھ کوئے--

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

سُوتک کیوُ کر رکھیٔے سُوتک پوَے رسوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

نانک سُوتک ایو نہ اُترَے گیان اُتارے دھوئے۔۔ا۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م:ا۔۔

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

من کا سُوتک لوبھ ہےَ جھوا سُوتک کُوڑ۔۔

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

اکھی سُوتک ویکھنا پر ترِیہ پر دھن رُوپ۔۔

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

کّنی سُوتک کنّ پےَ لااعتباری کھاہِ۔۔

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

نانک ہنسا آدمی بدھے جم پُر جاہِ۔۔۲۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م:ا۔۔

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

سبھو سُوتک بھرم ہےَ دُوجےَ لگےَ جائے۔۔

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جمّن مرنا حُکم ہےَ بھانےَ آوےَ جائے۔۔

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

کھانا پینا پوِتر ہےَ دِتون رِجق سمباہِ--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

نانک جِنھی گُرمکھ بُجھیا تِنھا سُوتک ناہِ--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ستگور وڈا کر سالاہیئے جِس وِچ وڈِیا وڈِیائیا--

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

سہہ میلے تا ندری آئیا--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

جا تِس بھانا تا من وسائِیا--

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

کر حکم مستک ہتھ دھر وِچھوہ مار کڈِھیا بُریائیا--

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

سہہ تُٹھے نوَ نِدھ پائِیا--١٨--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

پہلا سُچا آپ ہوئے سُچے بیٹھا آئے--

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

سُچے اگےَ رکھیَون کوئے نہ بھِٹیو جائے--

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

سُچا ہوئے کےَ جیویا لگا پڑن سلوک--

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

کُہتھی جائی سٹِیا کِس ایہو لگا دوکھ--

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥

انّ دیوتا پانی دیوتا بَیسنتر دیوتا لُون پنجوا پایا گھِرت--

ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

تا ہوآ پاک پوِت--

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

پاپی سِیوُ تن گڈِیا تُھکا پئیا تِت--

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

جِت مُکھ نام نہ اُوچرہِ بِن ناوَے رس کھاہِ--

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نانک ایوے جانیَے تِت مُکھ تُھکا پاہِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

بھنڈ جمّیے بھنڈ نِمیے بھنڈ منگن وِیاہو--

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

بھنڈہو ہووے دوستی بھنڈہو چلَے راہو--

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

بھنڈ مُوآُ بھنڈ بھالیئَے بھنڈ ہووے بندھان--

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

سو کیوُ مندا آکھیئے جِت جمّہہ راجان--

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

بھنڈہو ہی بھنڈ اُوپجَے بھنڈَے باجھ نہ کوئے--

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

نانک بھنڈَے باہرا ایکو سچا سوئے--

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

جِت مُکھ سدا سالاہیئے بھاگا رتی چار--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

نانک تے مُکھ اُوجلے تِت سچَے دربار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

سبھ کو آکھے آپنا جِس ناہی سو چُن کڈھیئے--

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

کِیتا آپو آپنا آپے ہی لیکھا سنڈھیئَے--

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

جا رہنا ناہی اَیت جگ تا کائت گارب ہنڈھیئَے--

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥

مندا کسَے نہ آکھیئَے پڑ اکھر ایہو بُجھیئَے--

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

مُورکھَے نال نہ لُجھیئَے--١٩--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

نانک پھِکَے بولیئَے تن من پھِکا ہوئے--

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

پھِکو پھِکا سدیئے پھِکے پھِکی سوئے--

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥

پھِکا درگہہ سٹیئَے مُوہِ تُھکا پھِکے پائے--

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

پھِکا مُورکھ آکھیئَے پانا لہَے سجائے--١--

ਮਃ ੧ ॥

م: ١--

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

اندرہو جھُوٹھے پَیج باہر دُنیا اندر پھَیل--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ جے ناوہِ اُترَے ناہی مَیل--

ਜਿਨ੍ਹ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جِنھ پٹ اندر باہر گُدڑ تے بھلے سنسار--

ਤਿਨ੍ਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ਹੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

تِنھ نیہو لگا رب سَیتی دیکھنھے ویچار--

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

رنگ ہسہ رنگ رووہِ چُپ بھی کر جاہِ--

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

پرواہ ناہی کسَے کیری باجھ سچے ناہ--

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

در واٹ اُپر کھرچ منگا جبَے دۓ ت کھاہِ--

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ॥

دیبان ایکو قلم ایکا ہما تُمھا میل--

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

در لئے لیکھا پیڑ چھُٹَے نانکا جیُو تیل--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

آپے ہی کرنا کیوُ کل آپے ہی تَے دھاریئَے--

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

دیکھہ کِیتا آپنا دھر کچی پکی سارییَ--

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

جو آیا سو چلسی سبھ کوئی آئی وارییَ--

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

جِس کے جیا پران ہہہ کیوُ صاحِب منھو وِسارییَ--

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

آپن ہتھی آپنا آپے ہی کاج سوارییَ--۲۰--

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲--

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ایہہ کِنیہی عاسقی دُوجے لگَے جائے--

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

نانک آسک کانڈھییَے صد ہی رہَے سمائے--

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

چنگَے چنگا کر منّے مندے مندا ہوئے--

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

آسق ایوہ نہ آکھییَے جے لیکھے ورتَے سوئے--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

سلام جباب دووَے کرے مُنڈہو گھُتھا جائے--

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک دووَے کُوڑیا تھائے نہ کائی پائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਲੀਐ ॥

جِت سَیویئے سُکھ پائیے سو صاحِب سدا سمھالیئے--

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

جِت کیتا پائیے آپنا سا گھال بُری کیوٗ گھالیئے--

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

مندا مُول نہ کیچئی دے لمی ندر نِہالیئے--

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

جیُو صاحِب نال نہ ہاریئے تیَویہا پاسہ ڈھالیئے--

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

کِچھ لاہے اُپر گھالیئے--٢١--

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ٢--

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

چاکر لگَے چاکری نالے گارب واد--

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

گلا کرے گھنیریا کھسم نہ پائے صاد--

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

آپ گوَایے سَیوا کرے تا کِچھ پائے مان--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

نانک جِس نو لگا تِس مِلَے لگا سو پرٖوان--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

جو جیئے ہوئے سو اُگوَے مُوہ کا کہیا واوَ--

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

بیجے بِکھ منگَے امرِت ویکھو ایوہ نِیاوَ--٢--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

نال ایانے دوستی کدے نہ آوےَ راس--

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

جیہا جانَے تیہو ورتَے ویکھو کو نِرجاس--

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

وستُو اندر وسط سماوے دُوجی ہووَے پاس--

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

صاحِب سیَتی حُکم نہ چلَے کہی بنے ارداس--

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

کُوڑ کمانَے کُوڑو ہووَے نانک صِفت وِگاس--٣--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

نال ایانے دوستی وڈارُو سِیوٗ نیہو--

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

پانی اندر لِیک جِیُو تِس دا تھاوٗ نہ تھیہو--٤--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ہوئے ایانا کرے کّم آن نہ سکَے راس--

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

جے اِک ادھ چنگی کرے دُوجی بھی ویَراس--٥--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

چاکر لگے چاکری جے چلَے کھسمےَ بھائے--

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

حُرمت تِس نو اگلی اوہو وجہو بھی دُونا کھاۓ--

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

کھسمےَ کرے برابری پھِر گیرت اندر پاۓ--

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

وجہو گواۓ اگلا مُہے مُوہِ پانا کھاۓ--

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

جس دا دِتا کھاونا تِس کہیۓَ ساباس--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

نانک حکم نہ چلئ نال کھسم چلَے ارداس--٢٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ٢--

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ایہہ کِنیہی دات آپس تے جو پائیۓَ--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

نانک سا کرمات صاحِب تُٹھے جو مِلَے--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ایہہ کِنیہی چاکری جِت بھؤ کھسم نہ جاۓ--

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک سیوک کاڈھیئے جے سیَتی کھسم سمائے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

نانک انت نہ جاپنھی ہر تا کے پاراوار۔۔

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

آپ کرائے ساکھتی پھِر آپ کرائے مار۔۔

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

اِکنھا گلی جنجیریا اِک تُری چڑہِ بِسیار۔۔

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

آپ کرائے کرے آپ ہوَ کےَ سِیوَ کری پُکار۔۔

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

نانک کرنا جِن کیا پھِر تِس ہی کرنی سار۔۔۲۳۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا۔۔

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

آپے بھانڈے ساجِئن آپے پُورن دئے۔۔

ਇਕਨ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥

اِکنھی دُدھ سمائیے اِک چُلھے رہنھِ چڑے۔۔

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ੍ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

اِک نِہالی پَے سوَنّھِ اِک اُپِر رہن کھڑے--

ਤਿਨ੍ਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

تنّھا سوارے نانکا جِنّھ کؤ ندر کرے--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

آپے ساجے کرے آپ جائی بھی رکھَے آپ--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

تِس وِچ جنت اُپائے کےَ دیکھے تھاپ اُتھاپ--

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

کِس نو کہئیَ نانکا سبھ کِچھ آپے آپ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

وڈے کیا وڈیائیا کِچھ کہنا کہن نہ جائے--

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

سو کرتا قادر کریم دے جیا رِجق سمباہِ--

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

سائی کار کماونی دھُر چھوڈی تِنّےَ پائے--

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

نانک ایکی باہری ہور دُوجی ناہی جائے--

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

سو کرے ج تسَے رجائے--۲۴--ا--سدھ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکاونکار ستنام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُرپرساد--

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

راگ آسا بانی بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥

کبیر جیوَ نامدیوَ جیوَ رویداس جیوَ--

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

آسا سری کبیر جیوَ--

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥

گُر چرن لاگ ہم بِنوَتا پُوچھت کہ جیوَ پایا--

ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥

کوَن کاج جگ اُپجَے بِنسَے کہو موہے سمجھایا--ا--

ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

دیوَ کرہو دئِیا موہے مارگ لاوہو جِت بھَے بندھن تُوٹَے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن دُکھ پھیڑ کرم سُکھ جِیا جنم تے چھُوٹَے--ا--رہاوَ--

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥

مایا پھاس بندھ نہی پھارے عر من سُنّ نہ لُوکے--

ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥

آپا پد نِربان نہ چینھیا اِن بِدھ ابھیوَ نہ چُوکے--۲--

ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥

کہی نہ اُپجے اُپجی جانَے بھاوَ ابھاوَ بِہُونا--

ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥

اُدے است کی من بُدھ ناسی توَ سدا سہج لِو لینا--۳--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥

جِیُو پرتِبمب بِمب کوَ ملی ہےَ اُدک کُمبھ بِگرانا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥

کہو کبیر ایسا گُن بھرَم بھاگا توَ من سُنّ سماناں--۴--۱--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥

گج ساڈھے تَے تَے دھوتِیا تِہرے پائن تگ--

ਗਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥

گلی جِنھا جپمالییا لوٹے ہتھ نِبگ--

ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥

اوۓ ہر کے سنت نہ آکھیۓ بانارس کے ٹھگ--۱--

ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥

ایسے سنت نہ مو کوُ بھاوہِ--

ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈالا سِیوُ پیڈا گٹکاوہِ--ا--رہاوُ--

ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥

باسن مانجِ چراوہِ اُوپر کاٹھی دھوئے جلاوہِ--

ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥

بسُدھا کھود کرہِ دُئے چُولھے سارے مانس کھاوہِ--٢--

ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥

اوئے پاپی سدا پھرِہ اپرادھی مکھو اپرس کہاوہَ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥

سدا سدا پھرِہ ابھیمانی سگل کُٹنب ڈُباوہِ--٣--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥

جِت کو لایا تِت ہی لاگا تَیسے کرم کماوے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥

کہو کبیر جِس ستگور بھیٹے پُنرپ جنم نہ آوےَ--٤--٢--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥

باپ دِلاسہ میرو کینھا--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨ੍ਾ ॥

سیج سُکھالی مُکھ امرِت دینھا--

ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

تِس باپ کؤ کیوُ منھو وِساری--

ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

آگےَ گیا نہ باجی ہاری--ا--

ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥

مُئی میری مائی ہؤ کھرا سُکھالا--

ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پہرؤ نہی دگلی لگےَ نہ پالا--ا--رہاؤ--

ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥

بل تِس باپےَ جِن ہؤ جایا--

ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

پنچا تے میرا سنگ چُکایا--

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥

پنچ مار پاوا تل دینے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥

ہر سِمرن میرا من تن بھینے--۲--

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥

پِتا ہمارو وڈ گوسائی--

ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥

تِس پِتا پہہ ہو کیو کر جائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ستگور ملے ت مارگ دِکھایا--

ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥

جگت پِتا میرَے من بھایا--۳--

ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥

ہو پُوت تیرا تُوں باپ میرا--

ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥

ایکَے ٹھاہر دُہا بسیرا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥

کہو کبیر جِن ایکو بُوجھیا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥

گُر پرساد مَے سبھ کِچھ سُوجھیا--۴--۳--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥

اِکت پتر بھر اُرکٹ کُرکٹ اِکت پتر بھر پانی--

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥

آس پاس پنچ جوگیا بیٹھے بیچ نکٹ دے رانی--۱--

ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥

نکٹی کو ٹھنگن باڈا ڈُوں--

ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِنہہِ بِبیکی کاٹی تُوں--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥

سگل ماہِ نکٹی کا واسا سگل مار اؤہیری--

ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥

سگِلیا کی ہوَ بہن بھانجی جِنہہ بری تِس چیری--٢--

ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ہمرو بھرتا بڈو بِبیکی آپے سنت کہاوے--

ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥

اوہُ ہمارَے ماتھے قایم اوُر ہمرَے نِکٹ نہ آوے--٣--

ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥

ناکھو کاٹی کانھو کاٹی کاٹ کُوٹ کےَ ڈاری--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥

کھو کبیر سنتن کی بَیرن تین لوک کی پیاری--٤--٤--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥

جوگی جتی تپی سنِیاسی بہو تیرتھ بھرمنا--

ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥

لُنجِت مُنجِت مون جٹادھر انت تؤ مرنا--ا--

ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥

تا تے سیوئیلے رامنا--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسنا رام نام ہِت جا کےَ کہا کرَے جمنا--ا--رہاؤ--

ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥

آگم نِرگم جوتِک جانہِ بہو بہو بیاکرنا--

ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥

تنت منتر سبھ اوَکھدھ جانہِ انت تؤ مرنا--۲--

ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥

راج بھوگ عر چھتر سِنگھاسن بہو سُندر رمنا--

ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥

پان کپُور سُباسک چندن انت تؤ مرنا--۳--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥

بید پُران سِمرِت سبھ کھوجے کہُو نہ اُوبرنا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥

کہو کبیر ایوَ رامہِ جمپوَ میَٹ جنم مرنا--۴--۵--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥

فِیل ربابی بلد پکھاوج کوٗآ تال بجاوے--

ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥

پہر چولنا گدہا ناچے بھَیسا بھگت کراوے--ا--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥

راجا رام ککریا برے پکائے--

ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِنَے بُوجھنہارے کھائے--ا--رہاؤ--

ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥

بیٹھ سِنگھ گھر پان لگاوے گھِیس گلوُرے لِیاوے--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥

گھر گھر مُسری منگل گاوہِ کچھُوآ سنکھ بجاوے--۲--

ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥

بنس کو پُوت بیاہن چلیا سوئنے منڈپ چھائے--

ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥

رُوپ کنّیا سُندر بیدھی سسَے سِنگھ گُن گائے--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتھو کِیٹی پربت کھایا--

ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥

کچھُوآ کہَے انگار بھی لورو لُوکی سبد سُنایا--۴--٦--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥

بٹُوآ ایک بہتر آدھاری ایکو جِسہہ دُوارا--

ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥

نوَے کھنڈ کی پرِتھمی ماگَے سو جوگی جگ سارا--ا--

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ایسا جوگی نؤ نِدھ پاوَے--

ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تل کا برہم لے گگن چراوَے--ا--رہاؤ--

ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥

کھِنتھا گیان دھیان کر سُوئی سبد تاگا متھ گھالَے--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥

پنچ تت کی کر مرِگانی گُر کےَ مارگ چالَے--۲--

ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥

دئیا پھاہُری کایا کر دھُوئی درِسٹ کی اگن جلاوَے--

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥

تِس کا بھاؤ لئے رِد انتر چھو جُگ تاڑی لاوَے--۳--

ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥

سبھ جوگتن رام نام ہےَ جِس کا پِنڈ پرانا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥

کہو کبیر جے کِرپا دھارے دئے سچا نیسانا--۴--۷--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥

ہِندُو تُرک کہا تے آئے کِن ایہہ راہ چلائی--

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥

دِل مہہ سوچ بِچار کوادے بھِست دوجک کِن پائی--۱--

ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥

قاجی تَے کوَن کتیب بکھانی--

ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پڑھت گُنت ایسے سبھ مارے کِنھوں کھبر نہ جانی--۱--رہاؤ--

ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥

سکت سنیہو کر سُنت کرییَٔے مَے نہ بدوگا بھائی--

ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥

جوَ رے کھُدائِ موہِ تُرک کرَیگا آپن ہی کٹ جائی--۲--

ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥

سُنت کیئے تُرک جے ہوئگا عورت کا کیا کرییَٔے--

ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥

اردھ سریری نار نہ چھوڑے تا تے ہِندُو ہی رہیئے--۳--

ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥

چھاڈ کتیب رام جھج بوَرے جُلم کرت ہےَ بھاری--

ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥

کبیرَے پکری ٹیک رام کی تُرک رہے پچہاری--۴--۸--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

جب لگ تیَل دیوے مکھ باتی تب سُوجھے سبھ کوئی--

ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥

تیَل جلے باتی ٹھہرانی سُونّا مندر ہوئی--ا--

ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥

رے بوَرے تُھے گھری نہ راکھےَ کوئی--

ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں رام نام جپ سوئی--ا--رہاؤ--

ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥

کا کی مات پِتا کہو کا کو کوَن پُرکھ کی جوئی--

ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥

گھٹ پھُوٹے کوؤ بات نہ پُوچھے کاڈھو کاڈھو ہوئی--۲--

ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥

دیہُری بیٹھی ماتا روَوے کھٹِیا لے گئے بھائی--

ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥

لٹ چھِٹکائے تِریا رووَے ہنس اِکیلا جائی--٣--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتھو بھَے ساگر کَے تائی--

ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥

اِس بندے سِر جُلم ہوت ہے جم نہی ہٹے گُسائی--٤--٩--

ਦੁਤੁਕੇ

دُتُکے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ਇਕਤੁਕੇ ॥

آسا سری کبیر جیو کے چوپدے اِکتُکے--

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

سنک سنند انت نہی پایا--

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

بید پڑے پڑ برہمے جنم گوایا--١--

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہر کا بِلوونا بِلوہو میرے بھائی--

ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج بِلوہو جَیسے تت نہ جائی--١--رہاؤ--

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥

تن کر مٹکی من ماہِ بِلوئی--

ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥

اس مٹکی مہہ سبد سنجوئی--٢--

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ہر کا بِلوونا من کا بیچارا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥

گُر پرساد پاوَے امرِت دھارا--٣--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥

کہو کبیر ندر کرے جے میرا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥

رام نام لگ اُترے تیرا--٤--١--١٠--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥

باتی سُوکی تیل نِکھُوٹا--

ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥੧॥

مندل نہ باجے نٹ پَے سُوتا--١--

ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂੰਆ ॥

بُجھ گئی اگن نہ نِکسیو دھُواں--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رَو رہیا ایک اوَر نہی دُوآ--ا--رہاؤ--

ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥

ٹُوٹی تنت نہ بجَے رباب--

ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥

بھُول بِگاریو اپنا کاج--٢--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥

کتھنی بدنی کہن کہاون--

ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥

سمجھ پری تؤ بِسریو گاون--٣--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥

کہت کبیر پنچ جو چُورے--

ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥

تِن تے ناہے پرم پد دُورے--٤--٢--اا--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥

سُت اپرادھ کرت ہے جیتے--

ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥

جننی چیت نہ راکھس تیتے--ا--

ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥

رامئیا ہوَ بارِک تیرا--

ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاہے نہ کھنڈس اوَگُن میرا--ا--رہاؤ--

ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥

جے ات کرَوپ کرے کر دھایا--

ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥

تا بھی چیت نہ راکھس مایا--۲--

ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥

چِنت بھوَن من پریو ہمارا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥

نام بِنا کیَسے اُترس پارا--۳--

ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥

دیہہ بِمل مت سدا سریرا--

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

سہج سہج گُن روَے کبیرا--۴--۳--۱۲--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥

حج ہماری گومتی تیر--

ਜਹਾ ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥੧॥

جہا بسہِ پیتنبر پیر--ا--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥

واہو واہو کیا کھُوب گاوتا ہےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا نام میرَے من بھاوتا ہےَ--ا--رہاؤ--

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥

نارد سارد کرہِ کھواسی--

ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥

پاس بیٹھی بِیبی کوَلا داسی--۲--

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥

کنٹھے مالا جہوا رام--

ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥

سہنس نام لَے لَے کرؤ سلام--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

کہت کبیر رام گُن گاوؤ--

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ہِندُو تُرک دوؤ سمجھاوؤ--۴--۴--۱۳--

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤੁਕੇ ੫

آسا سری کبیر جیوٴ کے پنچپدے ۹ دُتکے ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥

پاتی تورے مالنی پاتی پاتی جیوَ--

ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥

جِس پاہن کوُ پاتی تورے سو پاہن نِرجیوَ--ا--

ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥

بھُولی مالنی ہےَ ایوَ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور جاگتا ہےَ دیوَ--ا--رہاوَ--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥

برہم پاتی بِسن ڈاری پھُول سنکردیوَ--

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥

تین دَیوَ پرتکھ تورہِ کرہِ کِس کی سیوَ--۲--

ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥

پاکھان گڈھ کےَ مُورت کینھی دے کےَ چھاتی پاوَ--

ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥

جے ایہہ مُورت ساچی ہےَ توُ گڑھنہارے کھاوَ--۳--

ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥

بھات پہت عر لاپسی کرکرا کاسار--

ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥

بھوگنہارے بھوگیا اِس مُورت کے مُکھ چھار--۴--

ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥

مالن بھُولی جگ بھُلانا ہم بھُلانے ناہِ--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥

کہو کبیر ہم رام راکھے کِرپا کر ہر رائے--۵--ا--۱۴--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥

بارہ برس بالپن بیتے بیس برس کچھ تپ نہ کیو--

ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥

تیس برس کچھ دیوَ نہ پُوجا پھِر پچھتانا بِردھ بھیو--ا--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

میری میری کرتے جنم گییو--

ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سائر سوکھ بھُجں بلائیو--ا--رہاؤ--

ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥

سُوکے سروَر پال بندھاوے کھیت ہتھ وار کرے--

ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥

آئیو چور تُرنتہ لے گییو میری راکھت مُگدھ پھِرے--۲--

ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥

چرن سِیس کر کمپن لاگے نَینی نیر اثار بہَے--

ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥

جہوا بچن سُدھ نہی نکسَے تب رے دھرم کی آس کرَے--٣--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥

ہر جیئو کرِپا کرَے لِو لاوَے لاہا ہر ہر نام لیئو--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥

گُر پرسادی ہر دھن پائیو انتے چلدیا نال چلیئو--٤--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتہو ان دھن کچھُوآے لَے نہ گیئو--

ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥

آئی طلب گوپال رائے کی مایا مندر چھوڈ چلیئو--٥--٢--١٥--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥

کاہُو دِینھے پاٹ پٹمبر کاہُو پلگھ نِوارا--

ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥

کاہُو گری گودری ناہی کاہُو کھان پرارا--١--

ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥

اَہرکھ واد نہ کیجَے رے من--

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکرت کر کر لیجےَ رے من--ا--رہاؤ--

ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥

کُمھارے ایک جو ماٹی گُوندھی بہو بِدھ بانی لائی--

ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥

کاہُو مہہ موتی مُکتاہل کاہُو بیادھ لگائی--۲--

ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥

سُومہہ دھن راکھن کوُ دیا مُگدھ کہے دھن میرا--

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥

جم کا ڈنڈ مُونڈ مہہ لاگےَ کھِن مہہ کرَے نِبیرا--۳--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ہر جن اُوتم بھگت سداوے آگیا من سُکھ پائی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥

جو تِس بھاوے ست کر مانے بھانا منّ وسائی--۴--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥

کہےَ کبیر سُنھو رے سنتھو میری میری جھُوٹھی--

ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥

چِرگٹ پھار چٹارا لےَ گییُو تری تاگری چھُوٹی--۵--۳--۱۶--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

ہم مسکین کھُدائی بندے تُم راجس من بھاوے۔۔

ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥

اللہ اول دِین کوصاحِب جور نھی پھُرماوے ۔ ا

ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

قاجی بولیا بن نہی آوے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

روجا دھرَے نِواج گُجارَے کلمہ بھِست نہ ہوئی۔۔

ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥

سطر کعبہ گھٹ ہی بھیتر جے کر جانَے کوئی۔۔۲۔۔

ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥

نِواج سوئی جو نیاؤ بِچارے کلمہ اکلہِ جانَے۔۔

ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥

پاچھو مُس مُسلا بِچھاوے تب توَ دِین پچھانَے۔۔۳۔۔

ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥

کھسم پچھان ترس کر جیا مہہ مار منی کر پھیکی۔۔

ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥

آپ جنائے اور کوُ جانَے تب ہوئے بھِست سریکی۔۔۴۔۔

ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ماٹی ایک بھیکھ دھر نانا تا مہہ برہم پچھانا۔۔

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥

کہےَ کبیرا بھِست چھوڈ کر دوجک سِیوٗ من مانا--۵--۴--۱۷--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥

گگن نگر اِک بُوند نہ برکھےَ ناد کہا جو سمانا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥

پاربرہم پرمیسُر مادھو پرم ہنس لے سِدھانا--۱--

ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥

بابا بولتے تے کہا گئے دیہی کے سنگ رہتے--

ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُرت ماہِ جو نِرتے کرتے کتھا بارتا کہتے--۱--رہاوُ--

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥

بجاونہارو کہا گیئو جِن ایوہ مندر کینھا--

ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨ੍ਹਾ ॥੨॥

ساکھی سبد سُرت نہی اُپجےَ کھِنچ سبھ لینھا--۲--

ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥

سرَونن بِکل بھیۓ سنگ تیرے اِندری کا بل تھاکا--

ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥

چرن رہے کر ڈھرک پرے ہےَ مُکھہُ نہ نکسےَ باتا--۳--

ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥

تھاکے پنچ دُوت سبھ تسکر آپ آپنَے بھرَمتے--

ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥

تھاکا من کُنچر اُر تھاکا تیج سُوت دھر رمتے--۴--

ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥

مِرتک بھیَۓ دسَے بند چھُوٹے مِتر بھائی سبھ چھورے--

ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥

کہت کبیرا جو ہر دھیاوے جِیوَت بندھن تورے--۵--۵--۱۸--

ਆਸਾ ਇਕਤੁਕੇ ੪ ॥

آسا اِکتُکے ۴--

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥

سرپنی تے اُوپر نہی بلیا--

ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥

جِن برہما بِسن مہادیوُ چھلیا--۱--

ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥

مار مار سرَپنی نِرمل جل پَیٹھی--

ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن ترِبھوَن ڈسیئلے گُر پرساد ڈیٹھی--۱--رہاؤ--

ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥

سرَپنی سرَپنی کیا کہو بھائی--

ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥

جِن ساچ پچھانیا تِن سرَپنی کھائی--٢--

ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥

سرَپنی تے آن چھُوچھ نہی اوَرا--

ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥

سرَپنی جِیتی کہا کرَے جمرا--٣--

ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥

ایہہ سرَپنی تا کی کِیتی ہوئی--

ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥

بل ابل کیا اِس تے ہوئی--٤--

ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥

ایہہ بستی تا بست سریرا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥

گُر پرساد سہج ترے کبیرا--٥--٦--١٩--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥

کہا سُوآن کوَ سِمرت سُنائے--

ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥

کہا ساقط پہہ ہر گُن گائے--١--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥

رام رام رام رمے رم رہیئے--

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساقط سِیوٗ بھُول نہی کہیَۓ--ا--رہاوٗ--

ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥

کوٗآ کہا کپُور چرائے--

ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥

کہ بِسیئر کوٗ دُودھ پیائے--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥

ستسنگت مِل بِبیک بُدھ ہوئی--

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥

پارس پرس لوہا کنچن سوئی--۳--

ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

ساقط سُوآن سبھ کرے کرایا--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

جو دھُر لِکھیا سو کرم کمایا--۴--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥

امرِت لَے لَے نیم سِنچائی--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥

کہت کبیر اُوا کو سہج نہ جائی--۵--۷--۲۰--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥

لنکا سا کوٹ سمُند سی کھائی--

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

تہ راون گھر کھبر نہ پائی--ا--

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥

کیا ماگوَ کِچھ تھِر نہ رہائی--

ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھت نَین چلیو جگ جائی--ا--رہاوَ--

ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥

اِک لکھ پُوت سَوا لکھ ناتی--

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥

تِہ راون گھر دییا نہ باتی--٢--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥

چند سُورج جا کے تپت رسوئی--

ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥

بَیسنتر جا کے کپرے دھوئی--٣--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥

گُرمت رامَے نام بسائی--

ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥

استھِر رہَے نہ کتھوں جائی-۔۴-۔

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥

کہت کبیر سُنہو رے لوئی-۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی-۔۵-۔۸-۔۲۱-۔

ਆਸਾ ॥

آسا-۔

ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥

پہلا پُوت پِچھَیری مائی-۔

ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥

گُر لاگو چیلے کی پائی-۔۱-۔

ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਭਾਈ ॥

ایک اچمبھؤ سُنہو تُمھ بھائی-۔

ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھت سِنگھ چراوت گائی-۔۱-۔رہاؤ-۔

ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥

جل کی مچھلی ترور بیائی-۔

ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥

دیکھت کُترا لَے گئی بِلائی-۔۲-۔

ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥

تلَے رے بَیسا اُوپر سُولا--

ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥

تِس کَے پَیڈ لگے پھل پھُولا--٣--

ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥

گھورَے چر بھَیس چراون جائی--

ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥

باہر بَیل گون گھر آئی--٤--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥

کہت کبیر جو اِس پد بُوجھَے--

ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ

رام رمت تِس سبھ کِچھ سُوجھَے--٥--٩--٢٢--بائیس چوُپدے تتھا پنچپدے

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧

آسا سری کبیر جیوُ کے تِپدے ٨ دُتُکے ٧ اِکتُکا ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکْ اونکار ستگور پرساد--

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥

بِند تے جِن پِنڈ کِیا اگن کُنڈ رہایا--

ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥

دس ماس ماتا اُدر راکھیا بہُر لاگی مایا--١--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥

پرانی کاہے کوُ لوبھ لاگے رتن جنم کھویا--

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورب جنم کرم بھُوم بیج ناہی بویا--ا--رہاوُ--

ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥

بارِک تے بِردھ بھیا ہونا سو ہویا--

ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥

جا جم آئے جھوٹ پکرَے تبہِ کاہے رویا--٢--

ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥

جِیونَے کی آس کرہِ جم نِہارَے ساسا--

ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥

باجیگری سنسار کبیرا چیت ڈھال پاسہ--٣--ا--٢٣--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥

تن رَینی من پُن رپ کر ہوَ پاچوَ تت براتی--

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥

رام رائے سِیوَ بھاور لَیہوَ آتم تِہ رنگ راتی--ا--

ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥

گاوَ گاوَ ری دُلہنی منگلچارا--

ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے گِرہ آئے راجا رام بھتارا--ا--رہاؤ--

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥

نابھ کمل مہہ بیدی رچ لے برہم گیان اُچارا--

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥

رام رائے سو دُولہو پائیو اس بڈبھاگ ہمارا--۲--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥

سُر نر مُن جن کوتک آئے کوٹ تیتیس اُجاناں--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥

کہہ کبیر موہِ بیاہِ چلے ہےَ پُرکھ ایک بھگوانا--۳--۲--۲۴--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥

ساس کی دُکھی سسُر کی پیاری جیٹھ کے نام ڈروُ رے--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥

سکھی سہیلی نند گہیلی دیوَر کےَ بِرہِ جروُ رے--ا--

ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥

میری مت بوُری مےَ رام بِساریو کِن بِدھ رہن رہوُ رے--

ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیجےَ رمت نَین نہی پیکھوُ ایوہ دُکھ کا سوُ کہوُ رے--ا--رہاؤ--

ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥

باپ ساوکا کرَے لرائی مایا صد متواری--

ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

بڑے بھائی کےَ جب سنگ ہوتی تب ہئُ ناہ پیاری--٢--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

کہت کبیر پنچ کو جھگرا جھگرت جنم گوایا--

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥

جھُوٹھی مایا سبھ جگ بادھیا مےَ رام رمت سُکھ پایا--٣--٣--٢٥--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ہم گھر سُوت تنہِ نِت تانا کنٹھ جنیوُ تُمارے--

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥

تُمھ توَ بید پڑہو گائتری گوبِند رِدَے ہمارے--ا--

ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥

میری جہبا بِسن نَین نارائن ہِردَے بسہِ گوبِندا--

ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جم دُوار جب پُوچھس بَورے تب کیا کہس مُکندا--ا--رہاؤ--

ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥

ہم گورُو تُم گُوار گُسائیَ جنم جنم رکھوارے--

ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥

کبھوں نہ پار اُتار چرائیو کیسے کھسم ہمارے--۲--

ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਹਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥

تُوں بامھن مَے کاسیک جُلہا بوجھہ مور گیانا--

ਤੁਮ੍ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥

تُمھ تؤ جاچے بھُوپت راجے ہرسؤ مور دھیانا--۳--۴--۲۶--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥

جگ جیون ایسا سُپنے جیسا جیون سُپن سمانں--

ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥

ساچ کر ہم گاٹھ دِینی چھوڈ پرم نِدھانں--۱--

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ ॥

بابا مایا موہ ہِت کینھ--

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جن گیان رتن ہِر لینھ--۱--رہاؤ--

ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥

نَین دیکھ پتنگ اُرجھَے پسو نہ دیکھے آگ--

ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥

کال پھاس نہ مُگدھ چیتَے کنِک کامن لاگ--۲--

ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥

کر بچار بِکار پرہر ترن تارن سوئے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥

کہہ کبیر جگجیون ایسا دُتیاً ناہی کوئے--۳--۵--۲۷--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥

جوَ مَے رُوپ کیئے بہتیرے اب پھُن رُوپ نہ ہوئی--

ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥

تاگا تنت ساج سبھ تھاکا رام نام بس ہوئی--ا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥

اب موہِ ناچنو نہ آوےَ--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا من مندریا نہ بجاوے--ا--رہاوُ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥

کام کرودھ مایا لَے جاری ترِسنا گاگر پھُوٹی--

ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥

کام چولنا بھیا ہےَ پُرانا گیا بھرم سبھ چھُوٹی--۲--

ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥

سرب بھُوت ایکےَ کر جانیا چُوکے بعد بِبادا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥

کہہ کبیر مَے پُورا پایا بھئے رام پرسادا--۳--۶--۲۸--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥

روجا دھرَے مناوَے الہو سُوادت جیا سنگھارَے--

ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥

آپا دیکھ اوَر نہی دیکھے کاہے کوُ جھکھ مارَے--۱--

ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥

قاجی صاحِب ایک توہی مہہ تیرا سوچ بِچار نہ دیکھَے--

ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھبر نہ کرہِ دِین کے بوُرے تا تے جنم الیکھَے--۱--رہاؤ--

ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ساچ کتیب بکھانَے الہو نار پُرکھ نہی کوئی--

ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

پڑھے گُنے ناہی کچھ بوُرے جوُ دِل مہہ کھبر نہ ہوئی--۲--

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥

الہو گَیب سگل گھٹ بھیتر ہِردَے لیہو بِچاری--

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥

ہِندُو تُرک دُہُوں مہہ ایکَے کہَے کبیر پُکاری--۳--۷--۲۹--

ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥

آسا--تِپدا--اِکتُکا--

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥

کیوٗ سِنگار مِلن کے تائی--

ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥

ہر نہ مِلے جگجیون گُسائی--ا--

ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥

ہر میرو پِر ہؤ ہر کی بہُریا--

ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام بڈے مَے تنک لہُریا--ا--رہاؤ--

ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥

دھن پِر ایکَے سنگ بسیرا--

ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥

سیج ایک پَے مِلن دُہیرا--۲--

ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥

دھنّ سُہاگن جو پِیا بھاوے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥

کہہ کبیر پھِر جنم نہ آوے--۳--۸--۳۰--

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ

آسا سری کبیر جیوٗ کے دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ہیرَے ہیرا بیدھ پَون من سہجے رہیا سمائی--

ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥

سگل جوت اِن ہیرَے بَیدھی ستگور بچنی مَے پائی--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥

ہر کی کتھا اناہد بانی--

ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہنس ہُوئے ہیرا لئے پچھانی--ا--رہاؤ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥

کہہ کبیر ہیرا اس دیکھیو جگ مہہ رہا سمائی--

ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥

گُپتا ہیرا پرگٹ بھِیو جب گُر گم دِیا دِکھائی--۲--ا--۳ا--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖੁਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥

پہلی کرُوپ کُجات کُلّکھنی ساہُرَے پیئیَے بُری--

ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥

اب کی سرُوپ سُجان سُلکھنی سہجے اُدر دھری--ا--

ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥
بھلی سری مُئی میری پہلی بری--
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
جُگ جُگ جیوؤ میری اب کی دھری--ا--رہاؤ--
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥
کہو کبیر جب لہُری آئی بڈی کا سُہاگ ٹریو--
ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥
لہُری سنگ بھئی اب میرَے جیٹھی اوُر دھریو--۲--۲--۳۲--

ਆਸਾ ॥
آسا--

ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥
میری بہُریا کو دھنیا ناوٗ--
ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥
لے راکھیو رام جنیا ناوٗ--ا--
ਇਨ੍ਹ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥
اِنھ مُنڈیئن میرا گھر دھُندھراوا--
ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
بِٹوہِ رام رمُوآ لاوا--ا--رہاوٗ--
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
کہت کبیر سُنہو میری مائی--

ਇਨੑ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥

انھ مُنڈیئن میری جات گوَائی--۲--۳--۳۳--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥

رہو رہو ری بہُریا گھُونگھٹ جِن کاڈھے--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انت کی بار لہَیگی نہ آڈھَے--ا--رہاؤ--

ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥

گھُونگھٹ کاڈھ گئی تیری آگےَ--

ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥

اُن کی گَیل توہِ جِن لاگَے--ا--

ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥

گھُونگھٹ کاڈھے کی اِہے بڈائی--

ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥

دِن دس پانچ بہُو بھلے آئی--۲--

ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥

گھُونگھٹ تیرو توُ پر ساچَے--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥

ہر گُن گائے کُودہِ عر ناچَے--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥

کہت کبیر بہُو تب جیتَے--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ہر گُن گاوت جنم بِتیتَے--۴--۱--۳۴--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥

کروت بھلا نہ کروٹ تیری--

ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥

لاگ گلے سُن بِنتی میری--۱--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ہءُ واری مُکھ پھیر پیارے--

ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کروٹ دے مو کوُ کاہے کوُ مارے--۱--رہاوُ--

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥

جوُ تن چیرہِ انگ نہ موروُ--

ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥

پِنڈ پرَے توُ پریت نہ توروُ--۲--

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ہم تُم بیچ بھیَو نہی کوئی--

ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥

تُمہِ سو کنت نار ہم سوئی--٣--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥

کہت کبیر سُنہو رے لوئی--

ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥

اب تُمری پرتیت نہ ہوئی--٤--٢--٣٥--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥

کوری کو کاہُو مرم نہ جاناں--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ جگ آن تنائیو تاناں--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥

جب تُم سُن لے بید پُراناں--

ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥

تب ہم اِتنک پسرِیُو تاناں--ا--

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥

دھرن اکاس کی کرگہہ بنائی--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥

چند سُورج دُئے ساتھ چلائی--٢--

ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥

پائی جور بات اِک کینی تہ تانتی من ماناں--

ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਹਾਂ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥

جولاہے گھر اپنا چِینہاں گھٹ ہی رام پچھاناں--٣--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥

کہت کبیر کارگہہ توری--

ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥

سُوتےَ سُوت مِلائے کوری--٤--٣--٣٦--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥

انتر مَیل جے تیرتھ ناوَے تِس بیکُنٹھ نہ جاناں--

ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥

لوک پتِینے کچھُو نہ ہووَے ناہی رام ایانا--ا--

ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥

پُوجھو رام ایک ہی دیوا--

ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچا ناون گُر کی سیوا--ا--رہاؤ--

ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥

جل کےَ مجن جے گت ہووَے نِت نِت مینڈک ناوہِ--

ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥

جَیسے مینڈک تَیسے اوۓ نر پھِر پھِر جونی آوہِ--٢--

ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥

منہو کٹھور مَرے بانارس نرک نہ بانچیا جائی--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥

ہر کا سنت مَرے ہاڑنبَے ت سگلی سَین ترائی--٣--

ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

دِنس نہ رَین بید نہی ساستر تہا بسَے نِرنکارا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥

کہہ کبیر نر تِسہہ دھیاوہو باوریا سنسارا--٤--٤--٣٧--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ

آسا بانی سری نامدیوٗ جی کی

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥

ایک انیک بیاپک پُورک جت دیکھوٗ تت سوئی--

ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥

مایا چِتر بچِتر بِموہت بِرلا بوجھَے کوئی--١--

ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

سبھ گوبِند ہےَ سبھ گوبِند ہےَ گوبِند بِن نہی کوئی--

ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوت ایک من ست سہنس جیسے اوت پوت پرَبھ سوئی--ا--رہاؤ--

ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥

جل ترنگ ع پھیَن بُدبدا جل تے بھِنّ نہ ہوئی--

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

ایوہ پرپنچ پار.برہم کی لیلا بچرت آن نہ ہوئی--۲--

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥

مِتھیا بھرم ع سُپن منورتھ ست پدارتھ جانیا--

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥

سُکرِت منسا گُر اُپدیسی جاگت ہی من مانیا--۳--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہت نامدیوٗ ہر کی رچنا دیکھو رِدَے بیچاری--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥

گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر کیول ایک مُراری--۴--ا--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥

آنیلے کُمبھ بھرائیلے اُودک ٹھاکر کوُ اسنان کروُ--

ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥

بئیالیس لکھ جی جل مہہ ہوتے بیٹھل بھَیلا کائے کروُ--ا--

ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥

جتر جاوٗ تت بیٹھل بھَیلا--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہا انند کرے صد کیلا--ا--رہاوٗ--

ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥

آنیلے پھُول پروئیلے مالا ٹھاکر کی ہوٗ پُوج کروٗ--

ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥

پہلے باس لئی ہےَ بھورہ بیٹھل بھیلا کائے کروٗ--۲--

ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥

آنیلے دُودھ ریدھائیلے کھیرں ٹھاکُر کوٗ نَیوید کروٗ--

ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥

پہلے دُودھ بِٹاریو بچھرَے بیٹھل بھیلا کائے کروٗ--۳--

ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥

ایبھے بیٹھل اُوبھَے بیٹھل بیٹھل بِن سنسار نہی--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥

تھان تھننتر نامہ پرَنوَے پُور رہیو تُوں سرب مہی--۴--۲--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥

من میرو گج جہبا میری کاتی--

ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥

مپ مپ کاٹوُ جم کی پھاسی--ا--

ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥

کہا کروُ جاتی کہ کروُ پاتی--

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام کو نام جپوُ دِن راتی--ا--رہاوُ--

ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥

رانگن رانگو سیون سیوُ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥

رام نام بِن گھریٔ نہ جیوُ--۲--

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

بھگت کروُ ہر کے گُن گاوُ--

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥

آٹھ پہر اپنا کھسم دھیاوُ--۳--

ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥

سوئنے کی سُوئی رُپے کا دھاگا--

ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥

نامے کا چِت ہرچِت لاگا--۴--۳--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥

ساپ کُنچ چھوڈے بِکھ نہی چھاڈے--

ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥

اُدک ماہِ جیسے بگ دھیان ماڈے--ا--

ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥

کاہے کوَ کیجےَ دھیان جپنّا--

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب تے سُدھ ناہی من اپنا--ا--رہاوٗ--

ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥

سِنگھچ بھوجن جو نر جانَے--

ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥

ایسے ہی ٹھگدیوٗ بکھانَے--٢--

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥

نامے کے سُوآمی لاہِ لے جھگرا--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਓ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥

رام رسائن پیو رے دگرا--٣--۴--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥

پاربرہم جے چینھسی آسا تے نہ بھاوسی--

ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥

راما بھگتہ چیتیئلے اچنت من راکھسی--ا--

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥

کیَسے من ترِہگا رے سنسار ساگر بکھےَ کو بنا--

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھُوٹھی مایا دیکھ کےَ بھُولا رے منا--ا--رہاؤ--

ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥

چھیپے کے گھر جنم دَیلا گُر اُپدیس بھَیلا--

ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥

سنتہ کےَ پرساد نامہ ہر بھَیٹُلا--۲--۵--

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

آسا بانی سری رویداس جیوَ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥

مرِگ مین بھرِنگ پتنگ کُنچر ایک دوکھ بِناس--

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥

پنچ دوکھ اسادھ جا مہہ تا کی کیتک آس--ا--

ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥

مادھو ابِدیا ہِت کین--

ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ببیک دیپ ملین--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥

ترِگد جون اچیت سنبھَو پُنّ پاپ اسوچ--

ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥

مانُکھا اوتار دُلبھ تِہی سنگت پوچ--۲--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥

جیا جنت جہا جہا لگ کرم کے بس جائے--

ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥

کال پھاس ابدھ لاگے کچھ نہ چلَے اُپاے--۳--

ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥

رویداس داس اُداس تج بھرّم تپن تپ گُر گیان--

ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥

بھگت جن بھَے ہرن پرمانند کرہو نِدان--۴--ا--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

سنت تُجھی تن سنگت پران--

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥

ستگور گیان جانَے سنت دَیوا دیوَ--ا--

ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥

سنت چی سنگت سنت کتھا رس--

ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت پریم ماجھے دیجے دیوا دیو--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨॥

سنت آچرن سنت چو مارگ سنت چ اولھگ اولھگنی--۲--

ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥

اؤر اِک ماگؤ بھگت چِنتامن--

ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥

جنی لکھاوہو اسنت پاپی سن--۳--

ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥

رویداس بھنَے جو جانَے سو جان--

ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥

سنت اننتہِ انتر ناہی--۴--۲--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥

تُم چندن ہم ارنڈ باپُرے سنگ تُمارے باسا--

ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥

نیچ رُوکھ تے اُوچ بھیئے ہےَ گندھ سُگندھ نِواسا--ا--

ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥

مادھوَ ستسنگت سرن تمھاری--

ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ੍ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم اوَگن تمھ اُپکاری--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥

تُم مکھتُول سُپید سپیئل ہم بپرے جس کِیرا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥

ستسنگت مِل رہیئے مادھوَ جیسے مدھپ مکھیرا--۲--

ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

جاتی اوچھا پاتی اوچھا اوچھا جنم ہمارا--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥

راجا رام کی سیوَ نہ کینی کہہ رویداس چمارا--۳--۳--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥

کہا بھیو جوَ تن بھیو چھِن چھِن--

ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੧॥

پریم جائے توَ ڈربے تیرو جن--ا--

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥

تجھہ چرن ارِبند بھون من--

ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پان کرت پائیو پائیو رامئیا دھن--ا--رہاؤ--

ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥

سنپت بِپت پٹل مایا دھن--

ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥

تا مہہ مگن ہوت نہ تیرو جن--٢--

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥

پریم کی جَیوری بادھیوٗ تیرو جن--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥

کہہ رویداس چھُوٹبو کوَن گُن--٣--٤--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

ہر ہر ہر ہر ہر ہر ہرے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سِمرت جن گئے نِستر ترے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥

ہر کے نام کبیر اُجاگر--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥

جنم جنم کے کاٹے کاگر--ا--

ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥

نِمت نامدیوٗ دُودھ پیائیا۔۔

ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥

توٗ جگ جنم سنکٹ نہی آیا۔۔۲۔۔

ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

جن رویداس رام رنگ راتا۔۔

ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥

ایوٗ گُر پرساد نرک نہی جاتا۔۔۳۔۔۵۔۔

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥

ماٹی کو پُترا کیَسے نچت ہےَ۔۔

ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھَے دیکھَے سُنَے بولَے دوٗریو پھِرت ہےَ۔۔۱۔۔رہاوٗ۔۔

ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥

جب کچھ پاوَے تب گرب کرت ہےَ۔۔

ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥

مایا گئی تب روون لگت ہےَ۔۔۱۔۔

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥

من بچ کرم رس کسہِ لُبھانا۔۔

ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥

بِنس گیا جائے کہوں سمانا۔۔۲۔۔

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥

کہہ رویداس باجی جگ بھائی--

ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋੁਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

باجیگرسوٗ موہِ پریت بن آئی--٣--٦--

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ

آسا بانی بھگت دھنّے جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥

بھرمت پھِرت بہو جنم بِلانے تن من دھن نہی دھیرے--

ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لالچ بِکھ کام لُبدھ راتا من بِسرے پرَبھ ہیرے--ا--رہاوٗ--

ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

بِکھ پھل میٹھ لگے من بوٗرے چار بچار نہ جانیا--

ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥

گُن تے پریت بڈھی ان بھانتی جنم مرن پھِر تانیا--ا--

ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥

جُگت جان نہی رِدَے نِواسی جلت جال جم پھندھ پرے--

ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥

بِکھ پھل سنچ بھرے من ایسے پرم پُرکھ پرَبھ من بِسرے--٢--

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥

گیان پرَویس گُرہِ دھن دیا دھیان مان من ایک مئے۔۔

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥

پریم بھگت مانی سُکھ جانیا ترِپت اگھانے مُکت بھیے۔۔۳۔۔

ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥

جُگت جوت سمائے سمانی جا کےَ اچھلی پرَبھ پہچانیا۔۔

ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

دھنّےَ دھن پایا دھرنیدھر مِل جن سنت سمانِیا۔۔۴۔۔۱۔۔

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵۔۔

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥

گوبِند گوبِند گوبند سنگ نامدیوُ من لینا۔۔

ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آڈھ دام کو چھیپرو ہوئیو لاکھینا۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥

بُننا تننا تِیاگ کےَ پریت چرن کبیرا۔۔

ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥

نیچ کُلا جولاہرا بھیو گُنیی گہیرا۔۔۱۔۔

ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥

رویداس ڈُھوونتا ڈھور نیت تِن تیاگی مایا۔۔

ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

پرگٹ ہوآ سادھسنگ ہر درسن پایا--٢--

ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥

سَین نائی بُتکاریا اوہو گھر گھر سُنیا--

ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥

ہِردے وسیا پار.برہم بھگتا مہہ گنیا--٣--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥

ایہہ بِدھ سُن کَے جاٹرو اُٹھ بھگتی لاگا--

ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥

مِلے پرتکھ گُسائیا دھنا وڈبھاگا--٤--٢--

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥

رے چِت چیتس کی نہ دیال دمودر بِبہہِ نہ جانِس کوئی--

ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے دھاوہِ برہمنڈ کھنڈ کوُ کرتا کرَے سو ہوئی--١--رہاوٗ--

ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥

جننی کیرے اُدر اُدک مہہ پِنڈ کیا دس دُوارا--

ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

دئے اہار اگن مہہ راکھَے ایسا کھسم ہمارا--١--

ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥

کُمی جل ماہِ تن تِس باہر پنکھ کھیر تِن ناہی--

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥

پُورن پرمانند منوہر سمجھ دیکھ من ماہی--٢--

ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥

پاکھن کیٹ گُپت ہوئے رہتا تا چو مارگ ناہی--

ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥

کہَے دھنا پُورن تاہُو کو مت رے جیا ڈرانہی--٣--٣--

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ

آسا سیکھ فرید جیوٗ کی بانی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ਹ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥

دِلہو مُحبت جِنھ سیئی سچِیا--

ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥

جِنھ من ہور مُکھ ہور سے کانڈھے کچِیا--١--

ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥

رتے اِسک کھُدائِے رنگ دیدار کے--

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِسریا جِنھ نام تے بھُئِے بھار تھیئے--١--رہاوٗ--

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥

آپ لیئے لڑ لائے در درویس سے--

ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥

تِن دھنّ جنیدی ماوُ آئے سپھل سے--٢--

ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥

پرودگار اپار اگم بےانت تُو--

ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥

جِنا پچھاتا سچ چُما پیر مُوں--٣--

ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥

تیری پنہ کھُداۓ تُو بکھسندگی--

ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥

سیکھ فریدَے کھَیر دیجَے بندگی--٤--١--

ਆਸਾ ॥

آسا--

ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥

لگے اللہ بولے سیکھ فرید پِیارے

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥

ایوہ تن ہوسی کھاک نِمانی گور گھرے--١--

ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آج مِلاوا سیکھ فرید ٹاکِم کُونجڑیا منھو مچِندڑیا--١--رہاؤ--

ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥

جے جانا مر جائیے گھُم نہ آئیے--

ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥

جھُوٹھی دُنیا لگ نہ آپ ونجائیے--۲--

ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥

بولیئے سچ دھرم جھُوٹھ نہ بولیئے--

ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥

جو گُر دسَے واٹ مُریدا جولیئے--۳--

ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥

چھَیل لنگھندے پار گوری من دھیریا--

ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥

کنچن ونّے پاسے کلوَت چیریا--۴--

ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥

سیکھ حَییاتی جگ نہ کوئی تھِر رہیا--

ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥

جِس آسن ہم بیٹھے کیتے بَیس گیا--۵--

ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥

کتک کُونجاں چیَت ڈؤ ساون بِجلیاں--

ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥

سِیالے سوہندِیاں پِر گل باہڑیاں--۶--

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥

چلے چلنہار وِچارا لئے منو--

ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥

گنڈھیدِیاں چھِ ماہ تُڑندیا ہِکُ کھِنو--۷--

ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥

جِمی پُچھّے اسمان فریدا کھیوَٹ کِنّ گئے--

ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥

جالن گوراں نال اُلامے جِیا سہے--۸--۲--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجُونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ گُوجری محلّہ ۱ چوَپدے گھر ۱--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥

تیرا نام کری چنناٹھِیا جے من اُرصہ ہوئے--

ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥

کرنی کُنگوُ جے رلَے گھٹ انتر پُوجا ہوئے--۱--

ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُوجا کیچَے نام دھیائیئے بِن ناوے پُوج نہ ہوئے--۱--رہاؤ--

ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥

باہر دیوَ پکھالیئہِ جے من دھووے کوئے--

ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥

جُوٹھ لہَے جیوَ ماجیئے موکھ پیانا ہوئے--۲--

ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥

پسُو مِلہہ چنگیائیا کھڑ کھاوہِ امرت دیہہ--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥

نام وِہوُنے آدمی دھرِگ جِیون کرم کریہِ--٣--

ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥

نیڑا ہےَ دُور نہ جانِہو نِت سارے سمھالے--

ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥

جو دیوَے سو کھاونا کہو نانک ساچا ہے--٤--١--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گُوجری محلّہ ١--

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥

نابھ کمل تے برہما اُپجے بید پڑہِ مکھ کنٹھ سوار--

ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥

تا کو انت نہ جائی لکھنا آوت جات رہےَ گُبار--١--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

پریتم کیوُ بِسرہِ میرے پران ادھار--

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی بھگت کرہِ جن پُورے مُن جن سیوہِ گُر ویچار--١--رہاؤ--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥

رِو سس دیپک جا کے ترِبھوَن ایکا جوت مُرار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥

گُرمکھ ہوئے سو اہنِس نِرمل منمکھ رَین اندھار--٢--

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥

سِدھ سمادھ کرہِ نِت جھگرا دُہُ لوچن کیا ہَیرَے--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥

انتر جوت سبد دھُن جاگَے ستگور جھگر نبیرَے--٣--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥

سُر نر ناتھ بےانت اجونی ساچَے محل اپارا--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

نانک سہج مِلے جگجیون ندر کرہو نِستارا--٤--٢--

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

راگ گُوجری محلّہ ٣ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

دھرِگ اویہا جِیونا جِت ہر پریت نہ پائے--

ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥

جِت کّم ہر ویسرے دُوجَے لگَے جائے--١--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ایسا ستگور سیوئیَ منا جِت سیوئیَ گوِد پریت اُپجَے اور وِسر سبھ جائے--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سیتی چِت گہِ رہَے جرا کا بھؤ نہ ہووئی جیون پدوی پائے--۱--رہاؤ--

ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥

گوبِند پریت سِیُو اِک سہج اُپجیا ویکھ جیسی بھگت بنی--

ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥

آپ سیَتی آپ کھایا تا من نِرمل ہوآ جوتی جوت سمئی--۲--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

بِن بھاگا ایسا ستگور نہ پائیَے جے لوچَے سبھ کوئے--

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥

کُوڑے کی پال وِچھوہ نِکلے تا سدا سُکھ ہوئے--۳--

ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥

نانک ایسے ستگور کی کیا اوہُ سیوک سیوا کرے گُر آگے جیوُ دھریے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ستگور کا بھانا چِت کرے ستگور آپے کِرپا کرئے--۴--۱--۳--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گُوجری محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥

ہر کی تُم سیوا کرہو دُوجی سیوا کرہو نہ کوئے جی--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥

ہر کی سیوا تے منہو چِندیا پھل پائیَے دُوجی سیوا جنم بِرتھا جائے جی--۱--

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥

ہر میری پریت رِیت ہےَ ہر میری ہر میری کتھا کہانی جی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد میرا من بھیجےَ ایہا سیوَ بنی جیوُ--١--رہاوُ--

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥

ہر میرا سِمرت ہر میرا ساستر ہر میرا بندھپ ہر میرا بھائی--

ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥

ہر کی مےَ بھُوکھ لاگےَ ہر نام میرا من ترِپتےَ ہر میرا ساک انت ہوئے سکھائی--٢--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ہر بِن ہور راس کُوڑی ہےَ چلدیا نال نہ جائی--

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥

ہر میرا دھن میرے ساتھ چالےَ جہا ہوُ جاوُ تہ جائی--٣--

ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥

سو جھُوٹھا جو جھُوٹھے لاگےَ جھُوٹھے کرم کمائی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥

کہےَ نانک ہر کا بھانا ہوآ کہنا کچھُو نہ جائی--٤--٢--٤--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گُوجری محلّہ ٣--

ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

جُگ ماہِ نام دُلمبھ ہےَ گُرمکھ پایا جائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥

بِن ناوے مُکت نہ ہووئی ویکھو کو وِیوپائے--ا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

بلہاری گُر آپنے صد بلہارے جاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور ملیئے ہر من وسَے سہجے رہَے سمائے--ا--رہاؤ--

ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

جاں بھؤ پائے آپنا بیراگ اُپجَے من آئے--

ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

بیراگَے تے ہر پائیَے ہر سِیؤ رہَے سمائے--۲--

ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

سےءِ مُکت جے من جِنھے پھِر دھات نہ لاگَے آئے--

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥

دسوَے دُوار رہت کرے ترِبھوَن سوجھی پائے--۳--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥

نانک گُر تے گُر ہویا ویکھو تِس کی رجائے--

ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥

ایوہ کارن کرتا کرے جوتی جوت سمائے--۴--۳--۵--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

گُوجری محلّہ ۳--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥

رام رام سبھ کو کہَے کہِیئَے رام نہ ہوئے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

گُر پرسادی رام من وسَے تا پھل پاوَے کوئے۔۔ا۔۔

ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

انتر گووِند جِس لاگَے پریت۔۔

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر تِس کدے نہ ویسرَے ہر ہر کرہِ سدا من چیت۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥

ہِردَے جِنھ کےَ کپٹ وسَے باہرہو سنت کہاہَے۔۔

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥

ترِسنا مُول نہ چُکئی انت گئے پچھتاہِ۔۔۲۔۔

ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥

انیک تیرتھ جے جتن کرَے تا انتر کی ہؤمَے کدے نہ جائے۔۔

ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥

جِس نر کی دُبدھا نہ جائے دھرم رائے تِس دئے سجائے۔۔۳۔۔

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

کرم ہووَے سوئی جن پائے گُرمکھ بوجھَے کوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥

نانک وِچھوہ ہؤمَے مارے تاں ہر بھیٹَے سوئی۔۔۴۔۔۴۔۔٦۔۔

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
گوُجری محلّہ ۳--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥
تِس جن سانت سدا مت نِہچل جِس کا ابھِیمان گوائے--

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥
سو جن نِرمل جے گُرمکھ بُوجھے ہر چرنی چِت لائے--ا--

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥
ہر چِیت اچِیت منا جو اچھہِ سو پھل ہوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
گُر پرسادی ہر رس پاوہِ پیوت رہہ سدا سُکھ ہوئی--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥
ستگور بھیٹے تا پارس ہووَے پارس ہوئے ت پُوج کرائے--

ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥
جو اُس پُوجے سو پھل پائے دییکھیا دیوَے ساچ بجھائے--۲--

ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥
وِن پارسَے پُوج نہ ہووئی وِن من پرچے اوَرا سمجھائے--

ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥
گوُرو سدائے اَگیانی اندھا کِس اووہو مارگ پائے--۳--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
نانک وِن ندری کِچھُو نہ پائیَے جِس ندر کرے سو پائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

گُر پرسادی دے وڈیائی اپنا سبد ورتائے--۴--۵--۷--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥

گُوجری محلّہ ۳ پنچپدے--

ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥

نہ کاسی مت اُوپجَے نہ کاسی مت جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

ستگور ملیئے مت اُوپجَے تا ایہہ سوجھی پائے--۱--

ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥

ہر کتھا تُوں سُن رے من سبد منّ وسائے--

ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ مت تیری تھِر رہَے تاں بھرم وِچھو جائے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥

ہر چرن رِدَے وسائے تُو کلِوِکھ ہووہِ ناس--

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

پنچ بھُو آتما وس کرہِ تا تیرتھ کرہِ نِواس--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥

منمُکھ ایہو من مُگدھ ہےَ سوجھی کُچھُو نہ پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥

ہر کا نام نہ بُجھئی انت گیا پچھتائے--۳--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥

ایہو من کاسی سبھ تیرتھ سمرت ستگور دیا بُجھائے--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥

اٹھسٹھ تیرتھ تِس سنگ رہہ جِن ہر ہِردَے رہیا سمائے--۴--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

نانک ستگور ملیئے حکم بُجھیا ایک وسیا من آئے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥

جو تُدھ بھاوے سبھ سچ ہےَ سچے رہےَ سمائے--۵--٦--۸--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥

گُوجری محلّہ ۳ تیجا--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ایکو نام نِدھان پنڈت سُن سِکھ سچ سوئی--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥

دُوجے بھائے جیتا پڑہِ پڑت گُنت سدا دُکھ ہوئی--ا--

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

ہر چرنی تُوں لاگ رہو گُر سبد سوجھی ہوئی--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر رس رسنا چاکھ تُوں تاں من نِرمل ہوئی--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥

ستگور ملیئے من سنتوکھیئے تا پھِر ترِسنا بھُوکھ نہ ہوئے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

نام نِدھان پایا پر گھر جائے نہ کوئے--۲--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥

گتھنی بدنی جے کرے منمکھ بُوجھ نہ ہوئے--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

گُرمتی گھٹ چاننا ہر نام پاوے سوئے--۳--

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥

سُن ساستر تُوں نہ بُجھی تا پھِرہِ بارو بار--

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥

سو مُورکھ جو آپ نہ پچھانئ سچ نہ دھرے پیار--۴--

ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

سچے جگت ڈھکایا کہنا کچھُو نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥

نانک جو تِس بھاوے سو کرے جیوٗ تِس کی رجائے--۵--۷--۹--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ گُوجری محلّہ ۴ چوٗپدے گھر ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ہر کے جن ستگور ست پُرکھا ہوٗ بِنوٗ کروٗ گُر پاس--

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ہم کیِرے کِرم ستگور سرنائی کر دئیا نام پرگاس--ا--

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

میرے میت گُردیو مو کوُ رام نام پرگاس--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت نام میرا پران سکھائی ہر کیرت ہمری رہراس--ا--رہاوُ--

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ہر جن کے وڈبھاگ وڈیرے جِن ہر ہر سردھا ہر پیاس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ہر ہر نام مِلَے ترِپتاسہہ مِل سنگت گُن پرگاس--٢--

ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

جِنھ ہر ہر ہر رس نام نہ پایا تے بھاگہین جم پاس--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

جو ستگور سرن سنگت نہی آئے دھرِگ جیوے دھرِگ جیواس--٣--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

جن ہر جن ستگور سنگت پائی تِن دھُر مستک لِکھیا لِکھاس--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥

دھنّ دھنّ ستسنگت جِت ہر رس پایا مِل نانک نام پرگاس--٤--ا--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گُوجری محلّہ ٤--

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥

گوِند گوِند پریتم من پریتم مِل ستسنگت سبد من موہے۔۔

ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥

جپ گوِند گوِند دھیائیئے سبھ کو دان دے پرَبھ اوہے۔۔ا۔۔

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥

میرے بھائی جنا مو کو گوِند گوِند گوِند من موہے۔۔

ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گوِند گوِند گوِند گُن گاوا مِل گُر سادھسنگت جن سوہے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥

سُکھ ساگر ہر بھگت ہے گُرمت کوُلا رِدھ سِدھ لاگے پگ اوہے۔۔

ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥

جن کو رام نام آدھارا ہر نام جپت ہر نامے سوہے۔۔۲۔۔

ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥

دُرمت بھاگہین مت پھیکے نام سُنت آوے من روہے۔۔

ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥

کوآ کاگ کو امرت رس پائیے ترِپتے وِسٹا کھائے مُکھ گوہے۔۔۳۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥

امرت سر ستگور ستوادی جِت ناتے کوآ ہنس ہوہے۔۔

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥

نانک دھن دھنّ وڈے وڈبھاگی جِنھ گُرمت نام رِدے مل دھوہے۔۔۴۔۔۲۔۔

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گُوجری محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥

ہر جن اُوتم اُوتم بانی مُکھ بولہِ پراُپکارے--

ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥

جو جن سُنےَ سردھا بھگت سیَتی کر کِرپا ہر نِستارے--ا--

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

رام مو کوُ ہر جن میل پیارے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے پریتم پران ستگور گُر پُورا ہم پاپی گُر نِستارے--ا--رہاوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

گُرمکھ وڈبھاگی وڈبھاگے جِن ہر ہر نام ادھارے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥

ہر ہر امرت ہر رس پاوہِ گُرمت بھگت بھنڈارے--۲--

ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥

جِن درسن ستگور ست پُرکھ نہ پایا تے بھاگہین جم مارے--

ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥

سے کُوکر سُوکر گردھبھ پوِہ گربھ جونی دئے مارے مہا ہتیارے--۳--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥

دین دیال ھوھو جن اُوپر کر کِرپا لیہو اُبارے--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥

نانک جن ہر کی سرنائی ہر بھاوے ہر نِستارے--۴--۳--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گُوجری محلّہ ۴--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥

ہوہو دیال میرا من لاوہو ہوَ اندِن رام نام نِت دھیائی--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥

سبھ سُکھ سبھ گُن سبھ نِدھان ہر جِت جپیَے دُکھ بھُکھ سبھ لہہ جائی--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥

من میرے میرا رام نام سکھا ہر بھائی--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت رام نام جس گاوا انت بیلی درگہ لئے چھڈائی--۱--رہاؤ--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥

تُوں آپے داتا پرَبھ انترجامی کر کِرپا لوچ میرَے من لائی--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

مَے من تن لوچ لگی ہر سیَتی پرَبھ لوچ پُوری ستگور سرنائی--۲--

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥

مانس جنم پُنّ کر پایا بِن ناوے دھرِگ دھرِگ بِرتھا جائی--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥

نام بِنا رس کس دُکھ کھاوے مکھ پھیکا تھُک تھوک مکھ پائی--۳--

ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

جو جن ہر پربھ ہر ہر سرنا تِن درگہ ہر ہر دے وڈیائی--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥

دھنّ دھنّ ساباس کہَے پربھ جن کوُ جن نانک میل لئے گل لائی--۴--۴--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گُوجری محلّہ ۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥

گُرمکھ سکھی سہیلی میری مو کوُ دیوہو دان ہر پران جیوایا--

ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ہم ہووہ لالے گولے گُرسِکھا کے جِنّھا اندِن ہر پربھ پُرکھ دھیایا--۱--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥

میرَے من تن بِرہو گُرسِکھ پگ لایا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے پران سکھا گُر کے سِکھ بھائی مو کوُ کرہو اُپدیس ہر مِلَے مِلایا--۱--رہاوُ--

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

جا ہر پربھ بھاوَے تا گُرمکھ میلے جِنّھ وچن گُورُو ستگور من بھایا--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

وڈبھاگی گُر کے سِکھ پیارے ہر نِربانی نِربان پد پایا--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ستسنگت گُر کی ہر پیاری جِن ہر ہر نام میٹھا من بھایا--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥

جِن ستگور سنگت سنگ نہ پایا سے بھاگہین پاپی جم کھایا--۳--

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

آپ کِرپال کِرپا پرَبھ دھارے ہر آپے گُرمکھ ملَے مِلایا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥

جن نانک بولے گُن بانی گُربانی ہر نام سمایا--۴--۵--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گُوجری محلّہ ۴--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥

جِن ستگور پُرکھ جِن ہر پرَبھ پایا مو کوُ کر اُپدیس ہر میٹھ لگاوے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥

من تن سیتل سبھ ہرِیا ہوآ وڈبھاگی ہر نام دھیاوے--۱--

ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

بھائی رے مو کوُ کوئی آئے ملَے ہر نام درِڑاوے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے پریتم پران من تن سبھ دَیوا میرے ہر پرَبھ کی ہر کتھا سُناوے--۱--رہاؤ--

ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥

دھیرج دھرم گُرمت ہر پایا نِت ہر نامَے ہر سِیوُ چِت لاوے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

امرت بچن ستگور کی بانی جو بولَے سو مکھ امرِت پاوے--۲--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

نِرمل نام جِت مَیل نہ لاگَے گُرمت نام جپَے لِو لاوَے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥

نام پدارتھ جِن نر نہی پایا سے بھاگہین مُوئے مر جاوَے--٣--

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥

آنَد مُول جگجیون داتا سبھ جن کؤ اند کرہو ہر دھیاوَے--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥

تُوں داتا جیا سبھ تیرے جن نانک گُرمکھ بکھس مِلاوَے--٤--٦--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥

گُوجری محلّہ ٤ گھر ٣--

ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥

مائی باپ پُتر سبھ ہر کے کیئے--

ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥

سبھنا کؤ سنبندھ ہر کر دیئے--ا--

ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥

ہمراجور سبھ رہیو میرے بیر--

ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا تن من سبھ ہر کَے وس ہے سریر--ا--رہاؤ--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥

بھگت جنا کوُ سردھا آپ ہر لائی--

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥

وِچے گرِست اُداس رہائی--٢--

ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

جب انتر پریت ہر سِیوُ بن آئی--

ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥

تب جو کِچھ کرے س میرے ہر پرَبھ بھائی--٣--

ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥

جت کارَے کّمّ ہم ہر لائے--

ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥

سو ہم کرہ جو آپ کرائے--٤--

ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥

جِن کی بھگت میرے پرَبھ بھائی--

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥੭॥੧੬॥

تے جن نانك رام نام لِو لائی--٥--١--٧--١٦--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

گُوجری محلّہ ٥ چوُپدے گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

کاہے رے من چِتوہِ اُدم جا آہر ہر جیوُ پریا--

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

سَیل پتھر مہہ جنت اُپائے تا کا رِجق آگے کر دھریا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥

میرے مادھوَ جی ستسنگت مِلے سِ تریا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا سُوکے کاسٹ ہرِیا--ا--رہاؤ--

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

جنن پِتا لوک سُت بنتا کوئے نہ کِس کی دھریا--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

سِر سِر رِجق سمباہے ٹھاکُر کاہے من بھوَ کرَیا--۲--

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

اُڈّے اُوڈِ آوے سَے کوسا تِس پاچھے بچرے چھریا--

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

اُن کوَن کھلاوے کوَن چُگاوے من مہہ سِمرن کرَیا--۳--

ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

سبھ نِدھان دس اسٹ سِدھان ٹھاکُر کر تل دھریا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥

جن نانک بل بل صد بل جائیے تیرا انت نہ پاراوریا--۴--ا--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۵ چوُپدے گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥

کِریاچار کرہِ کھٹ کرما اِت راتے سنساری--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

انتر مَیل نہ اُترَے ہوُمَے بِن گُر باجی ہاری--ا--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

میرے ٹھاکُر رکھ لیوہو کِرپا دھاری--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ مدھے کو وِرلا سیوک ہور سگلے بیوہاری--ا--رہاؤ--

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥

ساست بید سِمرت سبھ سودھے سبھ ایکا بات پُکاری--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥

بِن گُر مُکت نہ کوؤ پاوَے من ویکھو کر بیچاری--۲--

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥

اٹھسٹھ مجن کر اسنانا بھرّم آئے دھر ساری--

ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥

انِک سوچ کرہِ دِن راتی بِن ستگور اندھیاری--۳--

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥

دھاوت دھاوت سبھ جگ دھائیو اب آئے ہر دُواری--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥

دُرمت میٹ بُدھ پرگاسی جن نانک گُرمکھ تاری--۴--۱--۲--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥

ہر دھن جاپ ہر دھن تاپ ہر دھن بھوجن بھایا--

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

نِمکھ نہ بِسروٗ من تے ہر ہر سادھسنگت مہہ پایا--۱--

ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥

مائی کھاٹ آئیو گھر پُوتا--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر دھن چلتے ہر دھن بَیسے ہر دھن جاگت سُوتا--۱--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

ہر دھن اِسنان ہر دھن گیان ہر سنگ لائے دھیانا--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥

ہر دھن تُلہا ہر دھن بیَڑی ہر ہر تار پرانا--۲--

ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥

ہر دھن میری چِنت وِساری ہر دھن لاہیا دھوکھا--

ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥

ہر دھن تے مےَ نوَ نِدھ پائی ہاتھ چریو ہر تھوکا--٣--

ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥

کھاوہو کھرچھو توٹ نہ آوےَ ہلت پلت کےَ سنگے--

ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥

لاد کھجانہ گُر نانک کوَ دِیا ایہو من ہر رنگ رنگے--٤--٢--٣--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ٥--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥

جِس سِمرت سبھ کِلوِکھ ناسہے پِتری ہوۓ اُدھارو--

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥

سو ہر ہر تُمھ صد ہی جاپہو جا کا انت نہ پارو--١--

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥

پُوتا ماتا کی آسیس--

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِمکھ نہ بِسروُ تُمھ کوُ ہر ہر سدا بھجھو جگدیس--١--رہاوُ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ستگور تُمھ کوُ ہوۓ دیالا سنتسنگ تیری پریت--

ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥

کاپڑ پت پرمیسر راکھی بھوجن کیرتن نیت--٢--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥

امرت پیوہو سدا چِر جیوہو ہر سِمرت اند اننتا--

ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥

رنگ تماسا پُورن آسا کبہِ نہ بیاپَے چِنتا--۳--

ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥

بھَوَر تُمھارا ایہو من ہووؤ ہر چرنا کؤلا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥

نانک داس اُن سنگ لپٹائیو جیوٗ بُوندہِ چاترِک موَلا--۴--۳--۴--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥

متا کرَے پچھم کےَ تائی پُورب ہی لےَ جات--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا آپن ہاتھ متات--ا--

ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥

سِیانپ کاہُو کام نہ آت--

ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو انرُوپیو ٹھاکر میرَے ہوئے رہی اوہ بات--ا--رہاؤ--

ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥

دیِس کماون دھن جورن کی منسا بیچے نکسے ساس--

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥

لسکر نیب کھواس سبھ تیاگے جم پُر اُوٹھ سِدھاس--٢--

ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥

ہوئے انن ّ منہٹھ کی درِڑتا آپس کوُ جانات--

ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥

جو اِند نِند کر چھوڈیو سوئی پھِر پھِر کھات--٣--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥

سہج سُبھائےِ بھیٔے کِرپالا تِس جن کی کاٹی پھاس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥

کہو نانک گُر پُورا بھیٹیا پروان گِرست اُداس--٤--٤--٥--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ٥--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥

نام نِدھان جِن جن جپیو تِن کے بندھن کاٹے--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥

کام کرودھ مایا بِکھ ممتا ایہہ بیادھ تے ہاٹے--١--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥

ہر جس سادھسنگ مِل گائیو--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد بھیَو من نِرمل سرب سُکھا سُکھ پائیو--١--رہاؤ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥

جو کِچھ کیوُ سوئی بھل مانے اَیسی بھگت کمانی۔۔

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥

مِتر ستر سبھ ایک سمانے جوگ جُگت نیسانی۔۔۲۔۔

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥

پُورن پُور رہیو سرب تھائی آن نہ کتھوں جاتا۔۔

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥

گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر رنگ روِیو رنگ راتا۔۔۳۔۔

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

بھیے کِرپال دیال گُپالا تا نِربھَے کےَ گھر آیا۔۔

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥

کل کلیس مِٹے کھِن بھِیتر نانک سہج سمایا۔۔۴۔۔۵۔۔۶۔۔

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵۔۔

ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥

جِس مانُکھ پہہ کروُ بینتی سو اپنے دُکھ بھریا۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥

پاربرہم جِن رِدَے ارادھیا تِن بھوُ ساگر تریا۔۔۱۔۔

ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥

گُر ہر بِن کو نہ برِتھا دُکھ کاٹَے۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پربھ تج اور سیوک جے ہوئی ہےَ تِت مان مہت جس گھاٹےَ--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥

مایا کے سنبندھ سَین ساک کِت ہی کام نہ آیا--

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ہر کا داس نیچ کُل اُوچا تِس سنگ من بانچھت پھل پایا--٢--

ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥

لاکھ کوٹ بِکھیا کے بِنجن تا مہہ ترِسن نہ بوجھی--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥

سِمرت نام کوٹ اُجیارا بست اگوچر سُوجھی--٣--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭ੍ਰੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

پھِرت پھِرت تُمھرے دُوار آیا بھَے بھنجن ہر رایا--

ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥

سادھ کے چرن دھُور جن باچھے سُکھ نانک ایہو پایا--٤--٦--٧--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۵ پنچپدا گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

پرتھمے گربھ ماتا کےَ واسا اُوہا چھوڈ دھرن مہہ آیا--

ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥

چِتر سال سُندر باگ مندر سنگ نہ کچھُو جایا--ا--

ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥

اور سبھ مِتھیا لوبھ لبی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے دیوٗ ہر نامہ جیا کوٗ ایہا وسط پھبی--ا--رہاوٗ--

ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥

اِسٹ میت بندھپ سُت بھائی سنگ بنتا رچ ہسِیا--

ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥

جب انتی اوٗسر آئے بنیوٗ ہےَ اُنھ پیکھت ہی کال گرسیا--۲--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥

کر کر انرتھ بِہاجھی سمپےَ سوئنا رُوپا داما--

ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥

بھاڑی کوٗ اوہ بھاڑا مِلیا ہور سگل بھَیو بِرانا--۳--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥

ہَیور گَیور رتھ سمباہے گہہ کر کینے میرے--

ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥

جب تے ہوئی لانمی دھائی چلھہ ناہی اِک پَیرے--۴--

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥

نام دھن نام سُکھ راجا نام کُٹنب سہائی--

ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥

نام سنپت گُر نانک کوُ دِیئی اوہ مَرے نہ آوے جائی--۵--ا--۸--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۵ تِپدے گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥

دُکھ بِنسے سُکھ کِیا نِواسا ترِسنا جلن بُجھائی--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥

نام نِدھان ستگورو دِرڑایا بِنس نہ آوے جائی--ا--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥

ہر جپ مایا بندھن تُوٹے--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیٔے کِرپال دیال پرَبھ میرے سادھسنگت مِل چھُوٹے--ا--رہاؤ--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

آٹھ پہر ہر کے گُن گاوے بھگت پریم رس ماتا--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥

ہرکھ سوگ دُہو ماہے نِرالا کرنَیہار پچھاتا--۲--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥

جِس کا سا تِن ہی رکھ لیا سگل جُگت بن آئی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥

کہو نانک پرَبھ پُرکھ دیالا قیمت کہن نہ جائی--۳--۱--۹--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۵ دُپدے گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥

پتِت پوِتر لیئے کر اپنے سگل کرت نمسکارو--

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥

برن جات کوؤ پُوچھے ناہی باچھہِ چرن روارو--۱--

ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ॥

ٹھاکُر ایسو نام تُمھارو--

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل سرِسٹ کو دھنی کہیجَے جن کو انگ نِرارو--۱--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥

سادھسنگ نانک بُدھ پائی ہر کیرتن آدھارو--

ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੧॥੧੦॥

نامدیوُ ترِلوچن کبیر داسرو مکت بھَیو چمیارو--۲--۱--۱۰--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਬੂਝਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥

ہےَ ناہی کوؤ بوجھنہارو جانےَ کوَن بھتا--

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥

سِو بِرنچ عر سگل مون جن گہِہ نہ سکاہے گتا--ا--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥

پربھ کی اگم اگادھ کتھا--

ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُنیئے اوَر اوَر بِدھ بجھیئے بکن کتھن رہتا--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥

آپے بھگتا آپ سُوآمی آپن سنگ رتا--

ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥

نانک کو پربھ پُور رہیو ہےَ پیکھیوُ جتر کتا--۲--۲--اا--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥

متا مسُورت اوَر سِیانپ جن کوُ کچھُو نہ آئیو--

ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥

جہہ جہہ اوُسر آئے بنیوُ ہےَ تہا تہا ہر دھیائیو--ا--

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥

پربھ کو بھگت وچھل بِردائیو--

ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرے پرتِپال بارِک کی نیائی جن کوُ لاڈ لڈائیو--ا--رہاؤ--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥

جپ تپ سنجم کرم دھرم ہر کیرتن جن گائیو--

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥

سرن پریو نانک ٹھاکُر کی ابھے دان سُکھ پائیو--۲--۳--۱۲--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گوُجری محلّہ ۵--

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥

دِن راتی آرادھو پیارو نمکھ نہ کیجے ڈِھیلا--

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥

سنت سیوا کر بھاونی لائیۓ تیاگ مان ہاٹھیلا--ا--

ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥

موہن پران مان راگیلا--

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

باس رہیو ہیئرے کےَ سنگے پیکھ موہیو من لِیلا--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥

جس سِمرت من ہوت انندا اُترے منھو جنگیلا--

ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥

ملبے کی مہما برن نہ ساکوُ نانک پرَے پریلا--۲--۴--۱۳--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥

مُن جوگی ساسترِگ کہاوت سبھ کینھے بس اپنہی--

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥

تین دیوَ عر کوڑ تیتیسا تِن کی حَیرت کچھ نہ رہی--ا--

ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥

بلونت بیاپ رہی سبھ مہی--

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر نہ جانس کوُ مرما گُر کِرپا تے لہی--ا--رہاؤ--

ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥

جیت جیت جیتے سبھ تھانا سگل بھوَن لپٹی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥

کہو نانک سادھ تے بھاگی ہوئے چیری چرن گہی--۲--۵--۱۴--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥

دُئے کر جوڑ کری بیننتی ٹھاکُر اپنا دھیایا--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ہاتھ دئے راکھے پرمیسر سگلا دُرت مِٹایا--ا--

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

ٹھاکُر ہوئے آپ دیال--

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئی کلیان آنند رُوپ ہُئی ہےَ اُبرے بال گُپال--ا--رہاؤ--

ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

مِل ور ناری منگل گایا ٹھاکُر کا جَیکار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੬॥੧੫॥

کہو نانک تِس گُر بلہاری جِن سبھ کا کِیا اُدھار--٢--٦--١۵--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥

مات پِتا بھائی سُت بندھپ تِن کا بل ہےَ تھورا--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥

انِک رنگ مایا کے پیکھے کِچھ ساتھ نہ چالَے بھورا--ا--

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

ٹھاکُر تُجھ بِن آہے نہ مورا--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہے اناتھ نِرگُن گُن ناہی مَے آہیوٗ تُمھرا دھورا--ا--رہاؤ--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ੍ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥

بل بل بل بل چرن تُمھارے اِیہا اُوہا تُمھارا جورا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥

سادھسنگ نانک درس پائیو بِنسیو سگل نِہورا--۲--۷--۱۶--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥

آل جال بھرم موہ تجاوے پرَبھ سیَتی رنگ لائی--

ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥

من کوَ ایہہ اُپدیس درِڑاوے سہج سہج گُن گائی--۱--

ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥

ساجن ایسو سنت سہائی--

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جس بھیٹے تُوٹہِ مایا بندھ بِسر نہ کبہُوں جائی--۱--رہاؤ--

ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥

کرت کرت انِک بہو بھاتی نِیکی ایہہ ٹھہرائی--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥

مِل سادُھو ہر جس گاوے نانک بھوَجل پار پرائی--۲--۸--۱۷--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا قیمت جائے نہ کری--

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥

راجا رنک کرے کھِن بھیتر نیچہہ جوت دھری--ا--

ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥

دھیائیئے اپنو سدا ہری--

ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سوچ اندیسا تا کا کہا کریئے جا مہہ ایک گھری--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇ੍ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਪਰੀ ॥

تُمھری ٹیک پُورے میرے ستگور من سرن تُمھارے پری--

ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥

اچیت ایانے بارِک نانک ہم تُم راکھہو دھار کری--۲--۹--۱۸--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

تُوں داتا جیا سبھنا کا بسہو میرے من ماہی--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥

چرن کمل رِد ماہِ سمائے تہ بھرم اندھیرا ناہی--ا--

ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥

ٹھاکُر جا سِمرا تُوں تاہی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا سرب پرَتِپالک پرَبھ کوَ سدا صلاحی--ا--رہاؤ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥

ساس ساس تیرا نام سمارؤ تُم ہی کؤ پربھ آہی--

ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥

نانک ٹیک بھئی کرتے کی ہور آس بِڈانی لاہی--۲--۱۰--۱۹--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥

کر کِرپا اپنا درس دیجَے جس گاوؤ نِس عر بھور--

ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥

کیَس سنگ داس پگ جھارؤ اہے منورتھ مور--۱--

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥

ٹھاکر تُجھ بِن بِیا نہ ہور--

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِت چِتوؤ ہر رسن ارادھوٗ نِرکھوٗ تُمری اور--۱--رہاؤ--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥

دیال پُرکھ سرب کے ٹھاکُر بِنوٗ کروٗ کر جور--

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

نام جپَے نانک داس تُمرو اُدھرس آکھی پھور--۲--۱۱--۲۰--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥

برہم لوک ع رُدر لوک آئی اِندر لوک تے دھائے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥

سادھسنگت کوٗ جوہے نہ ساکَے مل مل دھووَے پائے--ا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥

اب موہِ آئے پریو سرنائے--

ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُہج پاوکو بہت پرَجارے مو کوٗ ستگور دِیوٗ ہےَ بتائے--ا--رہاؤ--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥

سِدھ سادِھک ع جکھّی کِنرّ نر رہی کنٹھ اُرجھائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥

جن نانک انگ کِیا پرَبھ کرتَے جا کےَ کوٹ ایسی داسائے--٢--١٢--٢١--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ٥--

ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥

اپجس مٹے ہووَے جگ کیرت درگہہ بَیسن پائیَے--

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥

جم کی تراس ناس ہوئے کھِن مہہ سُکھ اند سیَتی گھر جائیَے--ا--

ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥

جا تے گھال نہ بِرتھی جائیَے--

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر سمرہو پربھ اپنا من تن سدا دھیائیئے--ا--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥

موہِ سرن دِین دُکھ بھنجن تُوں دیہہ سوئی پربھ پائیے--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥

چرن کمل نانک رنگ راتے ہر داسہ پیج رکھائیے--۲--۱۳--۲۲--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلہ ۵--

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

بِسومبھر جییئن کو داتا بھگت بھرے بھنڈار--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥

جا کی سیوا نِپھل نہ ہووت کھِن مہہ کرے اُدھار--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

من میرے چرن کمل سنگ راچ--

ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل جیا جا کوُ آرادھہِ تاہُو کوُ تُوں جاچ--ا--رہاؤ--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

نانک سرن تُمھاری کرتے تُوں پربھ پران ادھار--

ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥

ہوئے سہائی جِس تُوں راکھہ تِس کہا کرے سنسار--۲--۱۴--۲۳--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥

جن کی پَیج سواری آپ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام دیوٗ گُر اوکھدھ اُتر گییو سبھ تاپ--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ہرگوبِند رکھیو پرمیسر اپنی کِرپا دھار--

ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

مِٹی بیادھ سرب سُکھ ہوئے ہر گُن سدا بیچار--ا--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

انگیکار کیوٗ میرَے کرتَے گُر پُورے کی وڈیائی--

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥

اِبچل نیو دھری گُر نانک نِت نِت چڑے سَوائی--۲--۱۵--۲۴--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥

کبہُو ہر سِیوٗ چِیت نہ لائیو--

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھندھا کرت بِہانی اوٗدھِ گُن نِدھ نام نہ گائیو--ا--رہاوٗ--

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥

کوُڈی کوُڈی جورت کپٹے انِک جگت کر دھائیو--

ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥

بِسرت پرَبھ کیِتے دُکھ گنیِئہِ مہا موہنی کھائیو--ا--

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥

کرہُ انگرہو سُوآمی میرے گنہو نہ موہے کمائیوُ--

ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥

گوبِند دیال کرِپال سُکھ ساگر نانک ہر سرنائیو--۲--١٦--۲۵--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥

رسنا رام رام رَونت--

ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڈ آن بیوہار مِتھیا جھج سدا بھگونت--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥

نام ایک ادھار بھگتا اِیت آگے ٹیک--

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥

کر کرِپا گوبِند دِیا گُر گیان بُدھ بِبیک--ا--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥

کرن کارن سمرتھ سرِیدھر سرن تا کی گہی--

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥

مکت جُگت روال سادُھو نانک ہر نِدھ لہی--۲--۱۷--۲۶--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

گُوجری محلّہ ۵ گھر ۴ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥

چھاڈ سگل سِیانپا سادھ سرنی آوَ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

پاربرہم پرمیسرو پربھُو کے گُن گاوَ--۱--

ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥

رے چِت چرن کمل ارادھ--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب سُوکھ کلیان پاوہِ مِٹے سگل اُپادھ--۱--رہاوَ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

مات پِتا سُت میت بھائی تِس بِنا نہی کوئے--

ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

اِیت اُوت جیا نال سنگی سرب روَیا سوئے--۲--

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥

کوٹ جتن اُپاو مِتھیا کچھ نہ آوے کام--

ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥

سرن ساڈھو نِرملا گت ہوۓ پرَبھ کےَ نام--٣--

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥

اگم دیال پربھُو اُوچا سرن ساڈھو جوگ--

ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥

تِس پراپت نانکا جِس لِکھیا دھُر سنجوگ--٤--١--٢٧--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ٥--

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥

آپنا گُر سیوَ صد ہی رمھو گُن گوبِند--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥

ساس ساس ارادھ ہر ہر لہہ جاۓ من کی چِند--١--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

میرے من جاپ پرَبھ کا ناوَ--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج انند پاوہِ ملی نِرمل تھاوَ--١--رہاوَ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥

سادھسنگ اُدھار ایہو من آٹھ پہر آرادھ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥

کام کرودھ اہنکار بِنسے مِٹے سگل اُپادھ--٢--

ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥

اٹل اچھید ابھید سُوآمی سرن تا کی آوٗ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥

چرن کمل ارادھ ہِردَے ایک سِیوٗ لِو لاوٗ--٣--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨ੍ੇ ਆਪਿ ॥

پاربرہم پرَبھ دئِیا دھاری بکھس لینھے آپ--

ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥

سرب سُکھ ہر نام دیِیا نانک سو پرَبھ جاپ--۴--۲--۲۸--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥

گُر پرسادی پرَبھ دھِیایا گئی سنکا تُوٹ--

ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥

دُکھ انیرا بھَے بِناسے پاپ گئے نِکھُوٹ--١--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ہر ہر نام کی من پریت--

ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل سادھ بچن گوبِند دھِیائے مہا نِرمل رِیت--١--رہاوٗ--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥

جاپ تاپ انیک کرنی سپھل سِمرت نام--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥

کر انگرہُ آپ راکھے بھیٔے پُورن کام--۲--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥

ساس ساس نہ بِسرُ کبہُوں برہم پربھ سمرتھ--

ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥

گُن انِک رسنا کیا بکھانےَ اگنت سدا اکتھ--۳--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥

دین درد نِوار تارن دیال کِرپا کرن--

ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥

اٹل پدوی نام سِمرن درِڑھ نانک ہر ہر سرن--۴--۳--۲۹--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥

اہمبُدھ بہو سگھن مایا مہا دیرگھ روگ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥

ہر نام اوَکھدھ گُر نام دِینو کرن کارن جوگ--۱--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥

من تن باچھیئے جن دھُور--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ جنم کے لہہ پاتِک گوبِند لوچا پُور--۱--رہاوَ--

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥

آد انتے مدھ آسا کُوکری بِکرال--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥

گُر گیان کیرتن گوبِند رمنں کاٹیئے جم جال--٢--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ مُوٹھے سدا آوا گوَن--

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥

پرَبھ پریم بھگت گُپال سِمرن مِٹت جونی بھوَن--٣--

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥

مِتر پُتر کلتر سُر رِد تین تاپ جلنت--

ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥

جپ رام راما دُکھ نِوارے ملَے ہر جن سنت--٤--

ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥

سرب بِدھ بھرمتے پُکارہِ کتہِ ناہی چھوٹ--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥

ہر چرن سرن اپار پرَبھ کے درِڑھ گہی نانک اوٹ--٥--٤--٣٠--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

گُوجری محلّہ ٥ گھر ٤ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥

آرادھ سِریدھر سپھل مُورت کرن کارن جوگ--

ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥

گُن رمن سرَون اپار مہما پھِر نہ ہوت بِیوگ--ا--

ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥

من چرنارِبند اُپاس--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کل کلیَس مِٹنت سِمرن کاٹ جمدُوت پھاس--ا--رہاؤ--

ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥

ستر دہن ہر نام کہن اور کچھ نہ اُپاؤ--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥

کر انگرَہو پربھُو میرے نانک نام سُوآؤ--٢--ا--٣١--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گُوجری محلّہ ۵--

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥

تُوں سمرتھ سرن کو داتا دُکھ بھنجن سُکھ رائے--

ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥

جاہِ کلیس مِٹے بھَے بھرما نِرمل گُن پرَبھ گائے--ا--

ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥

گووِند تُجھ بِن اوَر نہ ٹھاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پاربرہم سُوآمی جپی تُمارا ناوَ--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ستگور سَیو لگے ہر چرنی وڈے بھاگ لِو لاگی--

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

کوَل پرگاس بھیۓ سادھسنگے دُرمت بُدھ تیاگی--٢--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥

آٹھ پہر ہر کے گُن گاوَے سِمرے دِین دَیالا--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥

آپ ترَے سنگت سبھ اُدھرَے بِنسے سگل جنجالا--٣--

ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥

چرن ادھار تیرا پرَبھ سُوآمی اَوت پَوت پرَبھ ساتھ--

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥

سرن پریَو نانک پرَبھ تُمری دے راکھیَو ہر ہاتھ--٤--٢--٣٢--

ਗੂਜਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

گُوجری اسٹپدیا محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥

ایک نگری پنچ چور بسیَلے برجت چوری دھاوَے--

ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ترِہدس مال رکھَے جو نانک موکھ مُکت سو پاوَے--ا--

ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥

چیتہو باسدیُو بنوالی--

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام رِدَے جپمالی--ا--رہاؤ--

ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥

اُردھ مُول جِس ساکھ تلاہا چار بیَد جِت لاگے--

ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥

سہج بھائے جائے تے نانک پاربرہم لِو جاگے--۲--

ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥

پارجات گھر آگن میرَے پُہپ پتر تت ڈالا--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥

سرب جوت نِرنجن سنبھُو چھوڈھو بہت جنجالا--۳--

ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥

سُن سِکھونتے نانک بِنوَے چھوڈھو مایا جالا--

ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥

من بیچار ایک لِو لاگی پُنرپ جنم نہ کالا--۴--

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥

سو گُورُو سو سِکھ کتھیِلے سو وَید جے جانَے روگی--

ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥

تِس کارن کّم نہ دھندھا ناہی دھندَھے گِرہی جوگی--۵--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥

کام کرودھ اہنکار تجیئلے لوبھ موہ تِس مایا--

ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥

من تت اوِگت دھیایا گُر پرسادی پایا--۶--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥

گیان دھیان سبھ دات کتھیئلے سَیت برن سبھ دُوتا--

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥

برہم کمل مدھ طاس رسادں جاگت ناہی سُوتا--۷--

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥

مہا گمبھیر پتر پاتالا نانک سرب جُوایا--

ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥

اُپدیس گُورُو مم پُنہِ نہ گربھں بِکھ تج امرِت پیایا--۸--۱--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گُوجری محلّہ ۱--

ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥

کوَن کوَن جاچہِ پرَبھ داتے تا کے انت نہ پرہےَ سُمار--

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥

جیسی بھُوکھ ہوۓ ابھ انتر تُوں سمرتھ سچ دَیونہار--۱--

ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥

اےَ جی جپ تپ سنجم سچ ادھار--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام دیہہ سُکھ پائیَے تیری بھگت بھرے بھنڈار--ا--رہاوٗ--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥

سُنّ سمادھ رہہ لِو لاگے ایکا ایکی سبد بیچار--

ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥

جل تھل دھرن گگن تہ ناہی آپے آپ کیا کرتار--۲--

ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

نہ تد مایا مگن نہ چھایا نہ سُورج چند نہ جوت اپار--

ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥

سرب دِرسٹ لوچن ابھ انتر ایکا ندر سو ترِبھَون سار--۳--

ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥

پوَن پانی اگن تِن کِیا برہما بِسن مہیس اکار--

ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥

سربے جاچِک تُوں پرَبھ داتا دات کرے اپنَے بیچار--۴--

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥

کوٹ تیتیس جاچِہ پرَبھ نائک دَیدے توٹ ناہی بھنڈار--

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥

اُوندھے بھانڈے کچھ نہ سماوے سیدھےَ امرِت پرَے نِہار--۵--

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥

سِدھ سمادھی انتر جاچہِ رِدھ سِدھ جاچ کرہے جیکار--

ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥

جَیسی پیاس ہوئے من انتر تَیسو جل دیوہِ پرکار--٦--

ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥

بڈے بھاگ گُر سیوہے اپنا بھَید ناہی گُردیو مُرار--

ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥

تا کوُ کال ناہی جم جوہَے بُوجھہ انتر سبد بیچار--٧--

ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥

اب تب اور نہ ماگوُ ہر پہہ نام نِرنجن دیجَے پیار--

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥

نانک چاترِکا امرِت جل ماگَے ہر جس دیجَے کِرپا دھار--٨--٢--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گُوجری محلّہ ا--

ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥

اےَ جی جنم مَرے آوےَ پھُن جاوَے بِن گُر گت نہی کائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥

گُرمکھ پرَانی نامے راتے نامے گت پت پائی--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥

بھائی رے رام نام چِت لائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی ہر پربھ جاچے ایسی نام بڈائی--ا--رہاؤ--

ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥

اےَ جی بہتے بھیکھ کرہِ بھِکھیا کوُ کیتے اُدر بھرن کےَ تائی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

بِن ہر بھگت ناہی سُکھ پرانی بِن گُر گرب نہ جائی--۲--

ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥

اےَ جی کال سدا سِر اُوپر ٹھاڈھے جنم جنم ویرائی--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

ساچےَ سبد رتے سے باچے ستگور بُوجھ بُجھائی--۳--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥

گُر سرنائی جوہے نہ ساکے دُوت نہ سکےَ سنتائی--

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

اوِگت ناتھ نِرنجن راتے نِربھوَ سِیوَ لِو لائی--۴--

ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥

اےَ جیوَ نام دِڑہو نامے لِو لاوہو ستگور ٹیک ٹِکائی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی کِرت نہ میٹیا جائی--۵--

ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥

اےَ جی بھاگ پرے گُر سرن تمھاری مےَ اور نہ دُوجی بھائی--

ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥

اب تب ایکو ایک پُکارو آد جُگاد سکھائی--٦--

ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

اےَ جی راکھو پیج نام اپنے کی تُجھ ہی سِیوٗ بن آئی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥

کر کِرپا گُر درس دِکھاوہو ہوَمےَ سبد جلائی--٧--

ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥

اےَ جی کیا ماگوٗ کِچھ رہےَ نہ دیسےَ اِس جگ مہہ آیا جائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥

نانک نام پدارتھ دیجےَ ہِردے کنٹھ بنائی--٨--٣--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

گُوجری محلّہ ا--

ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥

اےَ جی نہ ہم اُتم نیچ نہ مدھم ہر سرناگت ہر کے لوگ--

ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥

نام رتے کیول بیراگی سوگ بجوگ بِسرجِت روگ--ا--

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥

بھائی رے گُر کِرپا تے بھگت ٹھاکُر کی--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور واک ہِردے ہر نِرمل نہ جم کان نہ جم کی باقی--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥

ہر گُن رسن رَوہے پرَبھ سنگے جو تِس بھاوے سہج ہری۔۔

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥

بِن ہر نام برِتھا جگ جیون ہر بِن نِہپھل میَک گھری۔۔۲۔۔

ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥

اےَ جی کھوٹے ٹھؤر ناہی گھر باہر نِندک گت نہی کائی۔۔

ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥

روس کرَے پرَبھ بکھس نہ میٹےَ نِت نِت چڑے سَوائی۔۔۳۔۔

ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥

اےَ جی گُر کی دات نہ میٹےَ کوئی میرَے ٹھاکُر آپ دِوائی۔۔

ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥

نِندک نر کالے مُکھ نِندا جِنھ گُر کی دات نہ بھائی۔۔۴۔۔

ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥

اےَ جی سرن پرے پرَبھ بکھس مِلاوَے بِلم نہ اَدھوآ رائی۔۔

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

آنَد مُول ناتھ سِر ناتھا ستگور میَل مِلائی۔۔۵۔۔

ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥

اےَ جی سدا دیال دئیا کر روِیا گُرمت بھرمن چُکائی۔۔

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥

پارس بھیَٹ کنچن دھات ہوئی ستسنگت کی وڈیائی۔۔۶۔۔

ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥

ہر جل نِرمل من اسنانی مجن ستگور بھائی--

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥

پُنرپ جنم ناہی جن سنگت جوتی جوت مِلائی--۷--

ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥

توُں وڈ پُرکھ اگمّ تروور ہم پنکھی تُجھ ماہی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥

نانک نام نِرنجن دیجے جُگ جُگ سبد صلاحی--۸--۴--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

گُوجری محلّہ ا گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥

بھگت پریم آرادھتں سچ پیاس پرم ہِتں--

ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥

بِللاپ بِلل بِنتیا سُکھ بھائے چِت ہِتں--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥

جپ من نام ہر سرنی--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنسار ساگر تار تارن رم نام کر کرنی--ا--رہاؤ--

ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥

اے من مِرت سُبھ چِنتس گُر سبد ہر رمن--

ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥

مت تت گیانس کلیان نِدھانس ہر نام من رمنس--٢--

ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥

چل چِت وِت بھرّما بھرّمس جگ موہ مگن ہِتس--

ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥

تھِر نام بھگت دِڑں متی گُر واک سبد رتس--٣--

ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥

بھرمات بھرم نہ چُوکئی جگ جنم بیادھ کھپں--

ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥

استھان ہر نِہکیولس ست متی نام تپں--٤--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥

ایہو جگ موہ ہیت بیاپِتس دُکھ اِدھک جنم مرن--

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥

جھج سرن ستگور اُوبرہِ ہر نام رِد رمنس--٥--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥

گُرمت نِہچل منِ من منس سہج بیچارں--

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥

سو من نرمل جِت ساچ انتر گیان رتن سارں--٦--

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥

بھَے بھائے بھگت تر بھَوجل منا چِت لائے ہر چرنی۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥

ہر نام ہِردَے پوِتر پاون ایہو سریر تؤ سرنی۔۔۷۔۔

ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥

لب لوبھ لہر نِوارن ہر نام راس منں۔۔

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥

من مار تُہی نِرنجنا کہو نانکا سرنں۔۔۸۔۔۱۔۔۵۔۔

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

گُوجری محلّہ ۳ گھر ۱

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥

نِرت کری ایہو من نچائی۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

گُر پرسادی آپ گوائی۔۔

ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥

چِت تھِر راکھَے سو مکت ہووَے جو اِچھی سوئی پھل پائی۔۔۱۔۔

ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥

ناچ رے من گُر کَے آگے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ بھانےَ ناچہِ تا سُکھ پاوہِ انتے جم بھوُ بھاگےَ--رہاؤ--

ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

آپ نچائے سو بھگت کہیۓَ آپنا پیار آپ لائے--

ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥

آپے گاوے آپ سُناوے اِس من اندھے کوُ مارگ پائے--۲--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥

اندِن ناچےَ سکت نِوارے سِو گھر نید نہ ہوئی--

ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

سکتی گھر جگت سُوتا ناچےَ ٹاپےَ اورو گاوے منمُکھ بھگت نہ ہوئی--۳--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

سُر نر وِرت پکھ کرمی ناچے مُن جن گیان بیچاری--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥

سِدھ سادِھک لِو لاگی ناچے جِن گُرمکھ بُدھ ویچاری--۴--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥

کھنڈ برہمنڈ ترِےَ گُن ناچے جِن لاگی ہر لِو تُماری--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥

جیا جنت سبھے ہی ناچے ناچہِ کھانی چاری--۵--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

جو تُدھ بھاوہِ سیئی ناچہِ جِن گُرمکھ سبد لِو لائے--

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥

سے بھگت سے تت گیانی جِن کوُ حکم منائے--٦--

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ایہا بھگت سچے سِیوُ لِو لاگَے بِن سیوا بھگت نہ ہوئی--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥

جیوَت مَرے تا سبد بیچاَرے تا سچ پاوَے کوئی--٧--

ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

مایا کےَ ارتھ بہت لوک ناچے کو وِرلا تت بیچاری--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥

گُر پرسادی سوئی جن پائے جِن کوُ کرِپا تُماری--٨--

ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

اک دم ساچا ویسرَے سا ویلا بِرتھا جائے--

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥

ساہِ ساہِ سدا سمالیئَے آپے بکھسے کرے رجائے--٩--

ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

سیئی ناچہِ جو تُدھ بھاوہِ جے گُرمکھ سبد ویچاری--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

کہو نانک سے سہج سُکھ پاوہِ جِن کوُ ندر تُماری--١٠--١--٦--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥

ہر بِن جیئرا رہِ نہ سکےَ جِیئو بالک کھیر ادھاری۔۔

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥

اگم اگوچر پرَبھ گُرمکھ پائیےَ اپنے ستگور کےَ بلہاری۔۔ا۔۔

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥

من رے ہر کیِرت تر تاری۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام امرِت جل پائیےَ جِن کوُ کرِپا تُماری۔۔رہاوُ۔۔

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥

سنک سنندن نارد مُن سیوہِ اندِن جپت رہہ بنواری۔۔

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

سرناگت پرہلاد جن آئے تِن کی پیَج سواری۔۔۲۔۔

ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥

الکھ نِرنجن ایکو ورتےَ ایکا جوت مُراری۔۔

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥

سبھ جاچِک تُو ایکو داتا ماگہِ ہاتھ پساری۔۔۳۔۔

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥

بھگت جنا کی اُوتم بانی گاوہِ اکتھ کتھا نِت نیاری۔۔

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥

سپھل جنم بھیا تِن کیرا آپ ترے کُل تاری--۴--

ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥

منمکھ دُبدھا دُرمت بیاپے جِن انتر موہ گُباری--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥

سنت جنا کی کتھا نہ بھاوَے اوئے ڈُوبے سن پرواری--۵--

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥

نِندک نِندا کر مل دھووَے اوہُ ملبھکھ مایادھاری--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥

سنت جنا کی نِندا ویاپے نہ اُروار نہ پاری--٦--

ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ایہو پرپنچ کھیل کیِیا سبھ کرتَے ہر کرتَے سبھ کل دھاری--

ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥

ہر ایکو سُوت ورتَے جگ انتر سُوت کھِنچے ایکنکاری--۷--

ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥

رسن رسن رس گاوہِ ہر گُن رسنا ہر رس دھاری--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥

نانک ہر بِن اوَر نہ ماگوٗ ہر رس پرِیت پیاری--۸--۱--۷--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

گُوجری محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥

راجن مہہ تُوں راجا کہیئہہ بھُومن مہہ بھُوما--

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥

ٹھاکر مہہ ٹھکُرائی تیری قومن سِر کوما--ا--

ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥

پِتا میرو بڈو دھنی اگما--

ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُستت کوَن کر یجَے کرتے پیکھ رہے بِسما--ا--رہاؤ--

ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥

سُکھیئَن مہہ سُکھیا تُوں کہیئہہ داتن سِر داتا--

ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥

تیجَن مہہ تیجونسی کہیئہہ رسیئَن مہہ راتا--۲--

ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

سُورن مہہ سُورا تُوں کہیئہہ بھوگن مہہ بھوگی--

ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥

گرستن مہہ تُوں بڈو گرِہستی جوگن مہہ جوگی--۳--

ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥

کرتن مہہ تُوں کرتا کہیئہہ آچارن مہہ آچاری--

ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥

ساہن مہہ توُں ساچا صاحا واپارن مہہ واپاری--۴--

ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥

دربارن مہہ تیرو دربارا سرن پالن ٹِیکا--

ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥

لکھمی کیتک گنی نہ جائیَے گن نہ سکوُ سیکا--۵--

ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥

نامن مہہ تیرو پرَبھ نامہ گیانن مہہ گیانی--

ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥

جُگتن مہہ تیری پرَبھ جُگتا اسنانن مہہ اسنانی--۶--

ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥

سِدھن مہہ تیری پرَبھ سِدھا کرمن سِر کرما--

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥

آگیا مہہ تیری پرَبھ آگیا حُکمن سِر حُکما--۷--

ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥

جِیُو بولاوہِ تیِوُ بولہ سُوآمی قُدرت کوَن ہماری--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੮॥

سادھسنگ نانک جس گائیو جو پرَبھ کی ات پیاری--۸--۱--۸--

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

گُوجری محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥

ناتھ نرہر دین بندھو پتت پاون دیوَ۔۔

ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥

بھَے تراس ناس کرِپال گُن نِدھ سپھل سُوآمی سیوَ۔۔ا۔۔

ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ہر گوپال گُر گوبِند۔۔

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن سرن دیال کیسو تار جگ بھو سِندھ۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥

کام کرودھ ہرن مد موہ دہن مُرار من مکرند۔۔

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥

جنم مرن نِوار دھرنیدھر پت راکھ پرمانند۔۔۲۔۔

ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥

جلت انِک ترنگ مایا گُر گیان ہر رِد منت۔۔

ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥

چھید اہمبُدھ کرُنا مَے چِنت میٹ پُرکھ اننت۔۔۳۔۔

ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥

سِمر سمرتھ پل مہُورت پرَبھ دھیان سہج سمادھ۔۔

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥

دین دیال پرسنّ پُورن جاچیٔے رج سادھ--۴--

ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥

موہ مِتھن دُرنت آسا باسنا بِکار--

ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥

رکھ دھرم بھرم بِدار من تے اُدھر ہر نِرنکار--۵--

ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥

دھناڈھ آڈھ بھنڈار ہر نِدھ ہوت جِنا نہ چِیر--

ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖ੍ਯ੍ਯ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥

کھل مُگدھ مُوڑ کٹاکھّ سرِیدھر بھیٔے گُن مت دھیر--۶--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥

جیون مُکت جگدیس جپ من دھار رِد پرتیت--

ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਪਰਮ ਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥

جیا دئِیا میا سربتر رمنں پرم ہنسہ رِیت--۷--

ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥

دَیت درسن سرَون ہر جس رسن نام اُچار--

ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧॥੧॥੨॥੫੭॥

انگ سنگ بھگوان پرسن پربھ نانک پتت اُدھار--۸--۱--۲--۵--۱--۱--۲--۵۷--

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ

گُوجری کی وار محلّہ ۳ سِکندر بِراہِم کی وار کی دھُنی گاوَنی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥

ایہو جگت ممتا مُوآُ جیون کی بِدھ ناہِ--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥

گُر کےَ بھانےَ جو چلَے تاں جیون پدوی پاہِ--

ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥

اوئےٓ سدا سدا جن جیوتے جو ہر چرنی چِت لاہے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

نانک ندری من وسَے گُرمکھ سہج سماہے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥

اندر سہسا دُکھ ہےَ آپے سِر دھندَھے مار--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥

دُوجَے بھائے سُتے کبہِ نہ جاگہِ مایا موہ پیار--

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥

نام نہ چیتہہ سبد نہ ویچارہے ایہو منمکھ کا آچار--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥

ہر نام نہ پایا جنم بِرتھا گوَایا نانک جم مار کرے کھُوار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آپنا آپ اُپائیون تدھُ ہور نہ کوئی--

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

متا مسُورت آپ کرے جو کرے سو ہوئی--

ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥

تدھو آکاس نہ پاتال ہےَ نہ ترِے لوئی--

ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥

تدھو آپے آپ نِرنکار ہےَ نہ اوپت ہوئی--

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

جیو تِس بھاوے تِوے کرے تِس بِن اوَر نہ کوئی--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

صاحِب میرا سدا ہےَ دِسَے سبد کمائے--

ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥

اوہُ اوَہانی کدے ناہِ نہ آوے نہ جائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

سدا سدا سو سیویئے جو سبھ مہہ رہَے سمائے--

ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

اور دُوجا کیوُ سیویئے جمّے تَے مر جائے--

ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

نِہپھل تِن کا جیویا جے کھسم نہ جانہِ آپنا اوری کوُ چِت لائے--

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥

نانک ایوَ نہ جاپئِ کرتا کیَتی دئے سجائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥

سچا نام دھیائیئے سبھو ورتَے سچ--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥

نانک حکم بُجھ پروان ہوئے تا پھل پاوے سچ--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥

کتھنی بدنی کرتا پھِرے حکمے مُول نہ بُجھئی اندھا کچ نِکچ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

سنجوگ وِجوگ اُپائیون سرِسٹی کا مُول رچایا--

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

حُکمی سرِسٹ ساجییَن جوتی جوت مِلایا--

ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

جوتی ہُوں سبھ چاننا ستگور سبد سُنایا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

برہما بِسن مہیس ترِےَ گُن سِر دھندَھے لایا--

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

مایا کا مُول رچائیون تُریا سُکھ پایا--۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

سو جپ سو تپ جے ستگور بھاوے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥

ستگور کےَ بھانے وڈیائی پاوے--

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

نانک آپ چھوڈ گُر ماہِ سماوے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥

گُر کی سِکھ کو وِرلا لیوَے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥

نانک جِس آپ وڈیائی دیوَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

مایا موہ اگیان ہےَ بِکھم ات بھاری--

ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

پتھر پاپ بہو لدیا کیئوَ تریئَے تاری--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

اندن بھگتی رتیا ہر پار اتاری--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥

گُر سبدی من نِرملا ہئوَمےَ چھڈ وِکاری--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥

ہر ہر نام دھیائیئےَ ہر ہر نِستاری--۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥

کبیر مُکت دُوارا سنکُڑا رائی دسوَے بھائے--

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥

من توُ میَگل ہوئے رہا نِکسیا کیئوَ کر جائے--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

ایسا ستگور جے ملَے تُٹھا کرے پساوُ--

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥

مُکت دُوارا موکلا سہجے آووُ جاوُ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥

نانک مُکت دُوارا ات نیکا نانھا ہوئے سو جائے--

ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥

ہوُمےَ من استھُول ہےَ کیوُ کر وِچ دے جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥

ستگور ملیئے ہوُمےَ گئی جوت رہی سبھ آئے--

ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ایہو جِیوُ سدا مُکت ہےَ سہجے رہیا سمائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥

پرَبھ سنسار اُپائے کےَ وس آپنےَ کیتا--

ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥

گنتےَ پربھُو نہ پائیے دُوجے بھرمیتا--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥

ستگور ملیئے جیوَت مَرے بُجھ سچ سمیتا--

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥

سبدے ہوَمَے کھوئیئے ہر میل ملِیتا--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥

سبھ کِچھ جانَے کرے آپ آپے وِگسیتا--۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ستگور سِیوُ چِت نہ لائیو نام نہ وسیو من آئے--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥

دھرِگ اویہا جیویا کیا جُگ مہہ پایا آئے--

ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

مایا کھوٹی راس ہےَ ایک چسے مہہ پاج لہہ جائے--

ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥

ہتھوُ چھُڑکی تن سِیاہ ہوئے بدن جائے کُملائے--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

جِن ستگور سِیوُ چِت لایا تِنھ سُکھ وسیا من آئے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہر نام دھیاوہِ رنگ سِیوُ ہر نام رہے لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

نانک ستگور سو دھن سؤپیا جے جی مہہ رہیا سمائے--

ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥

رنگ تسَے کوُ اگلا ونّی چڑّے چڑایے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

مایا ہوئی ناگنی جگت رہی لپٹائے--

ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥

اِس کی سیوا جو کرے تِس ہی کوُ پھِر کھاۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥

گُرمکھ کوئی گارڑو تِن مل دل لائی پائے--

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

نانک سیئی اُبرے جے سچ رہے لِو لائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥

ڈھاڈھی کرے پکار پربھو سُنائسی--

ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥

اندر دھیرک ہوئے پُورا پائسی--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥

جو دھُر لِکھیا لیکھ سے کرم کمائسی--

ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥

جا ہووَے کھسم دیال تا محل گھر پائسی--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥

سو پربھ میرا ات وڈا گُرمکھ میلائسی--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥

سبھنا کا سَہو ایک ہےَ صد ہی رہےَ حجوُر--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥

نانک حکم نہ منّئی تا گھر ہی اندر دُور--

ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

حکم بھی تِنھا منائسی جِنھ کوُ ندر کرئے--

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥

حکم منّ سُکھ پایا پریم سُہاگن ہوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥

رَین سبائی جل مُئی کنت نہ لائیو بھاوُ--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥

نانک سُکھ وسن سوہاگنی جِنھ پیارا پُرکھ ہر راوُ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥

سبھ جگ پھِر مَے دیکھیا ہر اِکو داتا--

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

اُپاے کِتَے نہ پائیَے ہر کرم بِدھاتا--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥

گُر سبدی ہر من وسَے ہر سہجے جاتا--

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥

اندرہو ترِسنا اگن بجھی ہر امرِت سر ناطہ--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥

وڈی وڈیائی وڈے کی گُرمکھ بولاتا--٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥

کایا ہنس کیا پریت ہےَ جے پِیا ہی چھڈ جائے--

ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ایس نو کُوڑ بول کے کھوالیئَے جے چلدیا نال نہ جائے--

ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥

کایا مِٹی اندھ ہےَ پوَنے پُچھو جائے--

ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥

ہوَ تا مایا موہیا پھِر پھِر آوا جائے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نانک حکم نہ جاتو کھسم کا جے رہا سچ سمائے--ا--

ਮः ੩ ॥

م: ٣--

ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ایکو نِہچل نام دھن ہور دھن آوے جائے--

ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥

اس دھن کوَ تسکر جوہِ نہ سکئی نہ اوچکا لَے جائے--

ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥

ایہو ہر دھن جیئے سیتی رَوِ رہیا جیئے نالے جائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

پُورے گُر تے پائیَے منمُکھ پلَے نہ پائے--

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥

دھن واپاری نانکا جِنھا نام دھن کھٹیا آئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

میرا صاحِب ات وڈا سچ گہر گمبھیرا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥

سبھ جگ تِس کےَ وس ہےَ سبھ تِس کا چِیرا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥

گُر پرسادی پائیئے نِہچل دھن دھیرا--

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

کِرپا تے ہر من وسَے بھیٹےَ گُر سُورا--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥

گُنونتی سالاہِیا سدا تھِر نِہچل ہر پُورا--٧--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥

دھرِگ تِنّھا دا جیویا جو ہر سُکھ پرہر تِیاگدے دُکھ ہوُمےَ پاپ کمائے--

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

منمکھ اگیانی مایا موہِ ویاپے تِنّھ بُوجھ نہ کائی پائے--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ہلت پلت اوۓ سُکھ نہ پاوہِ انت گئے پچھتائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُر پرسادی کو نام دھیائے تِس ہوُمےَ وِچھوہ جائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک جِس پُورب ہووے لِکھیا سو گُر چرنی آئے پائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥

منمکھ اُودھا کوَل ہےَ نہ تِس بھگت نہ ناوَ--

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥

سکتی اندر ورتدا کُوڑ تِس کا ہےَ اُپاوَ--

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥

تِس کا اندر چِت نہ بھِجئی مُکھ پھیکا آلاوَ--

ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨ੍ਹ੍ਹਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥

اوےّ دھرم رلائے نہ رلنھِ اونا اندر کُوڑ سُوآوَ--

ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥

نانک کرتےَ بنت بنائی منمکھ کُوڑ بول بول ڈُبے گُرمکھ ترے جپ ہر ناوَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

بِن بُوجھے وڈا پھیر پیا پھِر آوے جائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥

ستگور کی سیوا نہ کیتیا انت گیا پچھتائی--

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

آپنی کِرپا کرے گُر پائیَے وِچھوہ آپ گوَائی--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

ترِسنا بھُکھ وِچھوہ اُترَے سُکھ وسَے من آئی--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥

سدا سدا سالاہیئے ہِردَے لِو لائی--٨--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

جے ستگور سیوے آپنا تِس نو پُوجے سبھ کوئے--

ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

سبھنا اُپاوا سِر اُپاوُ ہےَ ہر نام پراپت ہوئے--

ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

انتر سیتل سات وسَے جپ ہِردَے سدا سُکھ ہوئے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥

امرِت کھانا امرِت پیننا نانک نام وڈائی ہوئے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

اے من گُر کی سِکھ سُن ہر پاوہِ گُنی نِدھان--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ہر سکھداتا من وسَے ہوُمَے جائے گُمان--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥

نانک ندری پائیَے تا اندِن لاگَے دھیان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥

ست سنتوکھ سبھ سچ ہےَ گُرمکھ پوِتا--

ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥

اندرہو کپٹ وِکار گیا من سہجے جِتا--

ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥

تہ جوت پرگاس انند رس اگیان گوِتا--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥

اندن ہر کے گُن روَے گُن پرگٹ کِتا--

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥

سبھنا داتا ایک ہےَ اِکو ہر مِتا--۹--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

برہم بِندے سو براہمن کہیَے جے اندِن ہر لِو لائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥

ستگور پُچھے سچ سنجم کماوے ہوُمے روگ تِس جائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ہر گُن گاوے گُن سنگرہے جوتی جوت مِلائے--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥

اِس جگ مہہ کو وِرلا برہم گیانی جے ہوُمے میٹ سمائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥

نانک تِس نو مِلیا سدا سُکھ پائیے جے اندِن ہر نام دھیائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥

انتر کپٹ منمکھ آگیانی رسنا جھُوٹھ بولائے--

ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥

کپٹ کیتے ہر پُرکھ نہ بھیجے نِت ویکھے سُنے سُبھائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥

دُوجے بھائے جائے جگ پربودھے بِکھ مایا موہ سُوآئے--

ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

اِت کمانے سدا دُکھ پاوے جمّے مرے پھِر آوے جائے--

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥

سہسا مُول نہ چُکئی وِچ وِسٹا پچے پچائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥

جِس نو کِرپا کرے میرا سُوآمی تِس گُر کی سِکھ سُنائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥

ہر نام دھیاوَے ہر نامو گاوَے ہر نامو انت چھڈائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جِنا حکم منائیون تے پُورے سنسار--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

صاحِب سیونِہ آپنا پُورَے سبد وِچار--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ہر کی سیوا چاکری سچَے سبد پیار--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

ہر کا محل تِنھی پایا جِنھ ہوَمَے وِچھوہ مار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥

نانک گُرمکھ مِل رہے جپ ہر نامہ اُر دھار--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

گُرمکھ دھیان سہج دھُن اُپجَے سچ نام چِت لایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

گُرمکھ اندِن رہَے رنگ راتا ہر کا نام من بھایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥

گُرمکھ ہر ویکھہ گُرمکھ ہر بولہِ گُرمکھ ہر سہج رنگ لایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

نانک گُرمکھ گیان پراپت ہووَے تِمر اگیان ادھیر چُکایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

جِس نو کرم ہووَے دھُر پُورا تِن گُرمکھ ہر نام دھیایا--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

ستگور جِنا نہ سیوِیو سبد نہ لگو پیار--

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥

سہجے نام نہ دھیایا کِت آیا سنسار--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥

پھِر پھِر جونی پائیَے وِسٹا سدا کھُوار--

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

کُوڑے لالچ لگیا نہ اُروار نہ پار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ اُبرے جے آپ میلے کرتار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥

بھگت سچےَ در سوہدے سچےَ سبد رہائے--

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥

ہر کی پ٘ریت تِن اُوپجی ہر پریم کسائے--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥

ہر رنگ رہہ سدا رنگ راتے رسنا ہر رس پیائے--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ੍ੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥

سفل جنم جِنھی گُرمکھ جاتا ہر جیوٗ رِدَے وسائے--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥

باجھ گُورُو پھِرے بِللادی دُوجے بھائے کھُوائے--اا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

کلجگ مہہ نام نِدھان بھگتی کھٹیا ہر اُتم پد پایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ستگور سَیو ہر نام من وسایا اندِن نام دھیایا--

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥

وِچے گِرہ گُر بچن اُداسی ہوئمے موہ جلایا--

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

آپ تریا کُل جگت ترایا دھنّ جنَیدی مایا--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ایسا ستگور سوئی پائے جِس دھُر مستک ہر لکھ پایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

جن نانک بلہاری گُر آپنے وِٹھو جِن بھرم بھُلا مارگ پایا--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥

ترِےَ گُن مایا ویکھ بھُلے جِیو دیکھ دیپک پتنگ پچایا--

ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥

پنڈت بھُل بھُل مایا ویکھہ دِکھا کِنَے کِہو آن چڑایا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥

دُوجے بھائے پڑِہ نِت بِکھیا ناوہو دَئے کھُوایا--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥

جوگی جنگم سنِیاسی بھُلے اونھا اہنکار بہو گرب ودھایا--

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

چھادن بھوجن نہ لَیہی ست بھِکھیا منہٹھ جنم گوایا--

ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ایتڑیا وِچھوہ سو جن سمدھا جِن گُرمکھ نام دھیایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥

جن نانک کِس نو آکھ سُنائیُے جا کردے سبھ کرایا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

مایا موہ پرَیت ہےَ کام کرودھ اہنکارا--

ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥

ایہہ جم کی سِرکار ہےَ اینھا اُپر جم کا ڈنڈ کرارا--

ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ੍ ਜਿਨ੍ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥

منمگھ جم مگ پائیئنھِ جِنھ دُوجا بھاوُ پیارا--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥

جم پُر بدھے ماریئَن کو سُنےَ نہ پُوکارا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥

جِس نو کِرپا کرے تِس گُر مِلَے گُرمکھ نِستارا--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥

ہوُمےَ ممتا موہنی منمُکھا نو گئی کھاۓ--

ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

جو موہِ دُوجےَ چِت لائدے تِنا ویاپ رہی لپٹاۓ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُر کےَ سبد پرجالیئےَ تا ایہہ وِچھوہ جائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

تن من ہووَے اُجلا نام وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک مایا کا مارن ہر نام ہےَ گُرمکھ پایا جائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ایہو من کیتڑیا جُگ بھرمیا تھِر رہےَ نہ آوے جائے--

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥

ہر بھانا تا بھرمائین کر پرپنچ کھیل اُپاے--

ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

جا ہر بکھسے تا گُر ملِےَ استھِر رہےَ سمائے--

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک من ہی تے من مانیا نہ کِچھ مرَے نہ جائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥

کایا کوٹ اپار ہےَ مِلنا سنجوگی--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

کایا اندر آپ وس رہیا آپے رس بھوگی--

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥

آپ اتیت الِپت ہےَ نِرجوگ ہر جوگی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥

جو تِس بھاوَے سو کرے ہر کرے سو ہوگی--

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥

ہر گُرمکھ نام دھیائیئےَ لہہ جاہے وِجوگی--۱۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

واہو واہو آپ اکھائدا گُر سبدی سچ سوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

واہُ واہُ صِفت صلاحَ ہےَ گُرمکھ بُوجھے کوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

واہو واہو بانی سچ ہےَ سچ مِلاوا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک واہو واہو کرتیا پرَبھ پایا کرم پراپت ہوئے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥

واہو واہو کرتی رسنا سبد سُہائی--

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥

پُورے سبد پربھ ملیا آئی--

ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥

وڈبھاگیا واہو واہو مُہو کڈھائی--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥

واہو واہو کرہِ سیئی جن سوہنے تِنہہ کوُ پرجا پُوجن آئی--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥

واہو واہو کرم پراپت ہووے نانک در سچے سوبھا پائی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

بجر کپاٹ کایا گڑھ بھیتر کُوڑ کُست ابھیمانی--

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

بھرم بھُولے ندر نہ آونی منمُکھ اندھ اگیانی--

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥

اُپاے کِتے نہ لبھنی کر بھیکھ تھکے بھیکھوانی--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥

گُر سبدی کھولائیئنھِ ہر نام جپانی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥

ہر جِیُو امرِت بِرکھ ہےَ جِن پِیا تے ترِپتانی--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

واہو واہو کرتیا رَین سُکھ وِہائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

واہو واہو کرتیا سدا اننَد ہووَے میری مائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

واہو واہو کرتیا ہر سِیُو لِو لائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥

واہو واہو کرمی بولَے بولائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥

واہو واہو کرتیا سوبھا پائے--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥

نانک واہو واہو ست رجائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥

واہو واہو بانی سچ ہےَ گُرمکھ لدھی بھال--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥

واہو واہو سبدے اُچرے واہو واہو ہِردَے نال--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥

واہو واہو کرتیا ہر پایا سہجے گُرمکھ بھال--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

سے وڈبھاگی نانکا ہر ہر رِدَے سمال--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥

اے منا ات لوبھِیا نِت لوبھے راتا--

ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥

مایا منسا موہنی دہ دِس پھِراتا--

ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥

اگَے ناوٗ جات نہ جائسی منمکھ دُکھ کھاتا--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥

رسنا ہر رس نہ چکھیو پھیکا بولاتا--

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥

جِنا گُرمکھ امرِت چاکھیا سے جن ترِپتاتا--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

واہو واہو تِس نو آکھیئے جے سچا گہر گمبھیر--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥

واہو واہو تِس نو آکھیئے جے گُنداتا مت دھیر--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

واہو واہو تِس نو آکھیئے جے سبھ مہہ رہیا سمائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥

واہو واہو تِس نو آکھیئے جے دَیدا رِزق سباہے--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥

نانک واہو واہو اکو کر سالاہیئے جے ستگور دییا دِکھائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

واہو واہو گُرمُکھ سدا کرہِ منمُکھ مرہِ بِکھ کھاۓ--

ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

اونا واہو واہو نہ بھاوئی دُکھے دُکھ وِہاۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمُکھ امرت پیونا واہو واہو کرہِ لِو لاۓ--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک واہو واہو کرہِ سے جن نِرملے ترِبھوَن سوجھی پاۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥

ہر کےَ بھانےَ گُر ملےَ سیوا بھگت بنیجے--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

ہر کےَ بھانےَ ہر من وسَے سہجے رس پیجےَ--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥

ہر کےَ بھانےَ سُکھ پائیَے ہر لاہا نِت لیجےَ--

ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥

ہر کےَ تخت بہالیئے نِج گھر سدا وسیجےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥

ہر کا بھانا تِنی منّیا جنا گُورُو ملیجےَ--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

واہو واہو سے جن سدا کرہِ جنھ کوُ آپے دےَ بُجھائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

واہو واہو کرتیا من نِرمل ہووَے ہوُمےَ وِچھوہ جائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

واہو واہو گُرسِکھ جو نِت کرے سو من چِندیا پھل پائے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥

واہو واہو کرہِ سے جن سوہنے ہر تِنّھ کےَ سنگ مِلاۓ۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥

واہو واہو ہِردَے اُچرا مکھو بھی واہو واہو کریُوَ۔۔

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥

نانک واہو واہو جو کرہِ ہوَ تن من تِنّھ کوَ دیوَ۔۔ا۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م:۳۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

واہو واہو صاحِب سچ ہےَ امرت جا کا ناوَ۔۔

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جِن سیویا تِن پھل پایا ہوَ تِن بلہارے جاوَ۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥

واہو واہو گُنی نِدھان ہےَ جِس نو دۓ سو کھاۓ۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

واہو واہو جل تھل بھرپُور ہےَ گُرمکھ پایا جاۓ۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥

واہو واہو گُرسِکھ نِت سبھ کرہو گُر پُورے واہو واہو بھاوے۔۔

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

نانک واہو واہو جو من چِت کرے تِس جمکنکر نیڑ نہ آوےَ۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥

ہر جیوٗ سچا سچ ہےَ سچی گُربانی--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ستگور تے سچ پچھانیئےَ سچ سہج سمانی--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

اندِن جاگہِ نہ سوَہہ جاگت رَین وِہانی--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥

گُرمتی ہر رس چاکھیا سے پُنّ پرانی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥

بِن گُر کنَے نہ پائیو پچ مُوئے اجانی--١٧--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

واہو واہو بانی نِرنکار ہےَ تِس جیوڈ اوَر نہ کوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

واہو واہو اگم اتھاہو ہےَ واہو واہو سچا سوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

واہو واہو ویپرواہو ہےَ واہو واہو کرے سو ہوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

واہو واہو امرت نام ہےَ گُرمکھ پاوَے کوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥

واہو واہو کرمی پائیَے آپ دئِیا کر دئے--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥

نانک واہو واہو گُرمکھ پائیَے اندِن نام لیَئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

بِن ستگور سیوے سات نہ آوئی دُوجی ناہی جائے--

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

جے بہتیرا لوچیئے وِن کرمَے نہ پایا جائے--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

جِنھا انتر لوبھ وِکار ہےَ دُوجَے بھائے کُھوائے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

جمّن مرن نہ چُکئی ہوُمَے وِچ دُکھ پائے--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

جِنھا ستگور سِیوُ چِت لایا سو کھالی کوئی ناہے--

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

تِن جم کی طلب نہ ہووئی نہ اوۓ دُکھ سہاہے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ اُبرے سچےَ سبد سماہے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ڈھاڈھی تِس نو آکھیئے جے کھسمےَ دھرے پیار--

ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

در کھڑا سَیوا کرے گُر سبدی ویچار--

ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ڈھاڈھی در گھر پائسی سچ رکھےَ اُر دھار--

ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

ڈھاڈھی کا محل اگلا ہر کےَ نائے پیار--

ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥

ڈھاڈھی کی سیوا چاکری ہر جپ ہر نِستار--۱۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥

گُوجری جات گوار جا سَہو پائے آپنا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥

گُر کےَ سبد ویچار اندِن ہر جپ جاپنا--

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

جِس ستگور مِلَے تِس بھوَ پوَے سا کُلونتی نار--

ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

سا حُکم پچھانَے کنت کا جِس نو کِرپا کیتی کرتار--

ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥

اوہ کُچّجی کُلّکھنی پرہر چھوڈی بھتار--

ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥

بھَے پئِیَے مل کٹیئے نِرمل ہووَے سریر--

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

انتر پرگاس مت اُوتم ہووَے ہر جپ گُنی گہیر--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥

بھَے وِچ بیسَے بھَے رہَے بھَے وِچ کماوے کار--

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ایتھے سُکھ وڈیائیا درگہ موکھ دُوار--

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

بھَے تے نِربھوَ پائیَے مِل جوتی جوت اپار--

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

نانک کھسمےَ بھاوے سا بھلی جِس نو آپے بکھشے کرتار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

سدا سدا سالاہیئے سچے کوُ بل جاوُ--

ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

نانک ایک چھوڑ دُوجے لگَے سا جِہوا جل جاوُ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥

انسا اوُتار اُپائیون بھاوُ دُوجا کِیا--

ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥

جِیُو راجے راج کماودے دُکھ سُکھ بھِڑِیا--

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥

اِیسر برہما سَیودے انت تِنھی نہ لہیا--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥

نِربھوُ نِرنکار الکھ ہےَ گُرمُکھ پرگٹیا--

ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥

تِتھے سوگ وِجوگ نہ وِیاپئی استھِر جگ تھیا--١٩--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥

ایہو سبھ کِچھ آون جان ہےَ جَیتا ہےَ آکار--

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِن ایہو لیکھا لکھِیا سو ہوآ پروان--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥

نانک جے کو آپ گنائدا سو مُورکھ گاوار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥

من کُنچر پیلک گُورُو گیان کُنڈا جہ کھِنچے تہ جائے--

ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک ہستی کُنڈے باہرا پھِر پھِر اُجھڑ پائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

تِس آگےَ ارداس جِن اُپایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥

ستگور اپنا سیَو سبھ پھل پایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥

امرت ہر کا ناوٗ سدا دھِیایا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

سنت جنا کےَ سنگ دُکھ مِٹایا--

ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥

نانک بھئے اچِنت ہر دھن نِہچلایا--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥

کھیت مِیالا اُچِیا گھر اُچا نِرنؤ--

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥

محل بھگتی گھر سرَے سجن پاہُنِیو--

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥

برسنا ت برس گھنا بَہُڑ برسہِ کاہِ--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

نانک تِنھ بلہارنَے جِنھ گُرمکھ پایا من ماہِ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥

مِٹھا سو جو بھاودا سجن سو جے راس--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥

نانک گُرمکھ جانیَے جا کوُ آپ کرے پرگاس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥

پرَبھ پاس جن کی ارداس تُو سچا سائی--

ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥

تُو رکھوالا سدا سدا ہئ تُدھ دھِیائی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

جِیا جنت سبھ تیریا تُو رہیا سمائی--

ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥

جو داس تیرے کی نِندا کرے تِس مار پچائی--

ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥

چِنتا چھڈ اچِنت رہو نانک لگ پائی--۲۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

آسا کرتا جگ مُوآ آسا مَرے نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک آسا پُوریا سچے سِیو چِت لائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥

آسا منسا مر جائسی جِن کیتی سو لَے جائے--

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥

نانک نِہچل کو نہی باجھہو ہر کےَ نائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥

آپے جگت اُپائیون کر پُورا تھاٹ--

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥

آپے ساہو آپے ونجارا آپے ہی ہر ہاٹ--

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥

آپے ساگر آپے بوہِتھا آپے ہی کھیَواٹ--

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥

آپے گُر چیلا ہےَ آپے آپے دسے گھاٹ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ

جن نانک نام دھیائے تُو سبھ کِلوِکھ کاٹ--٢٢--ا--سدھ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

راگ گُوجری وار محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

انتر گُر آرادھنا جہوا جپ گُر ناوٗ--

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

نیتری ستگور پیکھنا سرَونی سُننا گُر ناوٗ--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥

ستگور سیَتی رتیا درگہہ پائیَے ٹھاوٗ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥

کہُ نانک کِرپا کرے جِس نو ایہہ وتھ دئے--

ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥

جگ مہہ اُتم کاڈھیئہِ وِرلے کیئی کے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥

رکھے رکھنہار آپ اُبارئن--

ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥

گُر کی پَیری پائے کاج سوارِئن--

ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥

ہوآ آپ دیال منہو نہ وِسارئن--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥

سادھ جنا کےَ سنگ بھوَجل تارئن--

ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥

ساقط نِندک دُسٹ کھِن ماہِ بِدارئن--

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥

تِس صاحب کی ٹیک نانک منَے ماہِے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

جِس سِمرت سُکھ ہوئے سگلے دُوکھ جاہِے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥

عقُل نِرنجن پُرکھ اگم اپاریَے--

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥

سچو سچا سچ سچ نِہاریَے--

ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥

کُوڑ نہ جاپَے کچھ تیری دھاریَے--

ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥

سبھسَے دے داتار جیَت اُپاریَے--

ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥

اِکت سُوت پروئے جوت سنجاریَے--

ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥

حکمے بھَوجل منجھ حکمے تاریَے--

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥

پربھ جیوُ تُدھ دھیائے سوئے جس بھاگ متھاریئے--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥

تیری گت مِت لکھی نہ جائے ہوَ تُدھ بلہاریئَے--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

جا تُوں تُسہِ مہروان اچِنت وسہہ من ماہے--

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥

جا تُوں تُسہِ مہروان نوَ نِدھ گھر مہہ پاہِ--

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥

جا تُوں تُسہِ مہروان تا گُر کا منتر کماہِ--

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

جا تُوں تُسہِ مہروان تا نانک سچ سماہِے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥

کِتی بیہنھِ بَہنے مُچ وجائن وج--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥

نانک سچے نام وِن کسےَ نہ رہِیا لج--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ੍ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥

تُدھ دھیائنِھ بید کتیبا سن کھڑے--

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥

گنتی گنی نہ جائے تیرَے در پڑے--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨਿ੍ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥

برّہمے تُدھ دھیائنِھ اِندر اِندراسنا--

ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥

سنکر بِسن اوَتار ہر جس مُکھ بھنا--

ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥

پیر پِکابر سَیکھ مسائق اوَلیئے--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥

اوت پوت نِرنکار گھٹ گھٹ موَلیئے--

ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥

کُوڑہو کرے وِناس دھرمے تگیئے--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥

جِت جِت لائہِ آپ تِت تِت لگیئے--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوك م: ٥--

ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥

چنگیائیں آلک کرے بُرِآئیں ہوۓ سَیر--

ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥

نانک اج کل آوسی گاپھل پھاہی پیَر--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥

کِتیا کُڈھنگ گُجھا تھیئے نہ ہِت--

ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥

نانک تَے سہِ ڈھکیا من مہہ سچا مِت--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥

ہوَ ماگوَ تجھَے دیال کر داسا گولیا--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥

نوَ نِدھ پائی راج جِیوا بولیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥

امرِت نام نِدھان داسا گھر گھنا--

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥

تِن کےَ سنگ نِہال سرَونی جس سُنا--

ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥

کماوا تِن کی کار سریر پوِت ہوئے--

ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥

پکھا پانی پیِس بِگسا پَیر دھوئے--

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

آپہو کچھُو نہ ہوئے پرَبھ ندر نِہالیئَے--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥

موہِ نِرگُن دِچَے تھاؤ سنت دھرم سالیئَے--٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥

ساجن تیرے چرن کی ہوئے رہا صد دھُور--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

نانک سرن تُہاریا پیکھوُ سدا حجوُر--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥

پتت پُنیت اسنکھ ہوہِ ہر چرنی من لاگ--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥

اٹھسٹھ تیرتھ نام پرَبھ جِس نانک مستک بھاگ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥

نِت جپیَے ساس گِراس ناوٗ پروِدگار دا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥

جِس نو کرے رہمّ تِس نہ وِساردا--

ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥

آپ اُپاونہار آپے ہی ماردا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥

سبھ کِچھ جانَے جان بُجھ ویچاردا--

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥

انِک رُوپ کھِن ماہِ قُدرت دھاردا--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥

جِس نو لائے سچ تِسہ اُدھاردا--

ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥

جِس دَے ہووَے ول سو کدے نہ ہاردا--

ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥

سدا ابھگ دیبان ہےَ ہوٗ تِس نمسکاردا--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥

کام کرودھ لوبھ چھوڑِیےَ دیجےَ اگن جلائے--

ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥

جِیوَدیا نِت جاپئیےَ نانک ساچا ناوُ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥

سِمرت سِمرت پرَبھ آپنا سبھ پھل پائے آہِ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک نام ارادھیا گُر پُورے دِیا مِلائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥

سو مُکتا سنسار جے گُر اُپدیسیا--

ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥

تِس کی گئی بلائے مِٹے اندیِسیا--

ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥

تِس کا درسن دیکھ جگت نِہال ہوئے--

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥

جن کےَ سنگ نِہال پاپا مَیل دھوئے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥

امرِت ساچا ناؤ اوتھے جاپیَۓ--

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥

من کوَ ہوۓ سنتوکھ بھُکھا دھراپیۓَ--

ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥

جِس گھٹ وسیا ناؤ تِس بندھن کاٹیۓَ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥

گُر پرساد کِنے وِرلَے ہر دھن کھاٹیۓَ--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥

من مہہ چِتوَ چِتوَنی اُدم کروَ اُٹھ نیت--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥

ہر کیرتن کا آہرو ہر دیہو نانک کے میت--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥

درِسٹ دھار پرَبھ راکھیا من تن رتا مُول--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥

نانک جو پرَبھ بھانِیا مروَ وِچاری سُول--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥

جیا کی بِرتھا ہوئے سو گُر پہہ ارداس کر--

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥

چھوڈ سِیانپ سگل من تن ارپ دھر--

ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥

پُوجہہ گُر کے پَیر دُرمت جائے جر--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥

سادھ جنا کےَ سنگ بھَوجل بِکھم تر--

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥

سیوہو ستگور دَیو اگَے نہ مرہو ڈر--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥

کھِن مہہ کرے نِہال اُونے سُبھر بھر--

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥

من کوُ ہوئے سنتوکھ دھیائیئےَ سدا ہر--

ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥

سو لگا ستگور سَیو جا کوُ کرم دھُر--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوك م: ۵--

ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥

لگڑی سُتھان جوڑنہارے جوڑِیا--

ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥

نانک لہری لکھ سَے آن ڈُبن دئے نہ ما پِری--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

بن بھیہاولَے ہِک ساتھی لدھم دُکھ ہرتا ہر نامہ--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥੨॥

بل بل جائی سنت پیارے نانک پُورن کاماں--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥

پائیئَن سبھ نِدھان تیرَے رنگ رتیا--

ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥

نہ ہووی پچھوتاوُ تُدھ نو جپتیا--

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥

پہچ نہ سکَے کوئے تیری ٹیک جن--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥

گُر پُورے واہو واہو سُکھ لہا چِتار من--

ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥

گُر پہہ صِفت بھنڈار کرمی پائیَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥

ستگور ندر نِہال بَہُڑ نہ دھائیئَے--

ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥

رکھَے آپ دیال کر داسا آپنے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥

ہر ہر ہر ہر نام جِیوا سُن سُنے--٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

پریم پٹولا تَے سہِ دِتا ڈھکن کُو پت میری--

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥

دانا بینا سائی مَیڈا نانک سار نہ جانا تیری--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥

تَیڈے سِمرن ہبھ کِچھ لدھم بِکھم نہ ڈِٹھم کوئی--

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥

جِس پت رکھَے سچا صاحِب نانک مَیٹ نہ سکَے کوئی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥

ہووے سُکھ گھنا دَئے دھیائیَے--

ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥

ونجے روگا گھان ہر گُن گائیَے--

ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥

اندر ورتَے ٹھاڈھ پرَبھ چِت آئیَے--

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥

پُورن ہووے آس نائے منّ وسائیَے--

ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥

کوئے نہ لگَے بِگھن آپ گوائیَے--

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥

گیان پدارتھ مت گُر تے پائیَے--

ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥

تِن پائے سبھے تھوک جِس آپ دِوائیَے--

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥

تُوں سبھنا کا کھسم سبھ تیری چھائیَے--٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥

ندی ترندڑی مَیڈا کھوج نہ کھُمبھےَ منجھ مُحبت تیری--

ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥

توُ سہہ چرنی مَیڈا ہیئڑا سیتم ہر نانک تُلہا بیڑی--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਜਿਨ੍ਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥

جِنّھا دِسندڑیا دُرمت ونجےَ مِتر اساڈڑے سیئی--

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥

ہوَ ڈھوڈھیدی جگ سبایا جن نانک وِرلے کیئی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥

آوےَ صاحِب چِت تیریا بھگتا ڈِٹھیا--

ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥

من کی کٹیئے مَیل سادھسنگ وُٹھیا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥

جنم مرن بھوَ کٹیئے جن کا سبد جپ--

ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ੍ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥

بندھن کھولنِھ سنت دُوت سبھ جاہے چھپ--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ੍ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥

تِس سِیوٗ لائنھِ رنگ جِس دی سبھ دھارِیا--

ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥

اُوچی ہُوں اُوچا تھان اگم اپارِیا--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥

رَین دِنس کر جوڑ ساس ساس دھیائیئَے--

ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥

جا آپے ہوئے دیال تاں بھگت سنگ پائیَے--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥

بار وِڈانڑے ہُمّس دھُمّس کُوکا پئیا راہی--

ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥

توٗ سہ سیَتی لگڑی ڈوری نانک اند سیَتی بن گاہی--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥

سچی بَیسک تِنّھا سنگ جِن سنگ جپیے ناوٗ--

ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥

تِنّھ سنگ سنگ نہ کیچھئی نانک جِنا آپنا سُوآوٗ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥

سا ویَلا پروان جِت ستگور بھیَٹیا--

ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥

ہوآ سادُھو سنگ پھِر دُوکھ نہ تیَٹیا--

ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥

پایا نِہچل تھان پھِر گربھ نہ لیَٹیا--

ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥

ندری آیا اِک سگل برّہمیَٹیا--

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥

تت گیان لائے دھیان درِسٹ سمیٹیا--

ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥

سبھو جپیِئے جاپ جے مکھو بولیَٹیا--

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥

حکمے بُجھ نِہال سُکھ سکھیَٹیا--

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥

پرکھ کھجانےَ پائے سے بہُڑ نہ کھوٹیا--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥

وِچھوہے جمبُور کھَوے نہ ونجن گاکھڑے--

ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥

جے سو دھنی مِلّن نانک سُکھ سنبُوہ سچ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥

جِمی وسندی پانیئَے اِیدھن رکھَے بھاہِ--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥

نانک سو سَہو آہِ جا کےَ آڈھل ہبھ کو--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥

تیرے کیتے کّم تُدھَے ہی گوچرے--

ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥

سوئی ورتےَ جگ جے کِیا تُدھ دھُرے--

ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥

بِسم بھیۓ بِسماد دیکھ قُدرت تیرِیا--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥

سرن پرے تیری داس کر گت ہوۓ میریا--

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥

تیرَے ہتھ نِدھان بھاوَے تِس دیہہ--

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥

جِس نو ہوئے دیال ہر نام سےٰ لیہہِ--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

اگم اگوچر بےانت انت نہ پائیَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥

جِس نو ہوہِ کرِپال سو نام دھیائیئَے--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨ੍ਹਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹਿ ਸੁਞੀਆ ॥

کڑچھیا پھِرنّھِ سُوآوُ نہ جاننھِ سُنجِیا--

ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨ੍ਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥

سیئی مُکھ دِسنھِ نانک رتے پریم رس--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥

کھوجی لدھم کھوج چھڈّیا اُجاڑ--

ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥

تَے سہِ دِتی واڑ نانک کھیَت نہ چھِجئی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

--پوُڑی

ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥

--آرادِھو سچا سوئے سبھ کِچھ جِس پاس

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥

--دُہا سِریا کھسم آپ کھِن مہہ کرے راس

ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥

--تِیاگھو سگل اُپاو تِس کی اوٹ گہو

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥

--پؤ سرنائی جھج سُکھی ہُوں سُکھ لہو

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥

--کرم دھرم تت گیان سنتا سنگ ہوئے

ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥

--جپیے امرِت نام بِگھن نہ لگے کوئے

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥

--جِس نو آپ دیال تِس من وُٹھیا

ਪਾਈਅਨਿ੍ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥

--پائیئنھِ سبھ نِدھان صاحب تُٹھیا--١٢

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

--سلوک م: ۵

ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥

لدھم لبھنہار کرم کرندو ما پِری--

ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥

اکو سِرجنہار نانک بِیا نہ پسیئَے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨ੍ਹਿ ਕੈ ॥

پاپڑیا پچھاڑ بان سچاوا سنھِ کےَ--

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥

گُر منترڑا چِتار نانک دُکھ نہ تھیوئی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥

واہو واہو سِرجنہار پائیئَن ٹھاڈھ آپ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥

جیا جنت مہروان تِس نو سدا جاپ--

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥

دئِیا دھاری سمرَتھ چُکے بِل بِلاپ--

ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥

نٹھے تاپ دُکھ روگ پُورے گُر پرَتاپ--

ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥

کیتیئن آپنی رکھ گرِیب نِواج تھاپ--

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥

آپے لئین چھڈائے بندھن سگل کاپ--

ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥

تِسن بُجھی آس پُنّی من سنتوکھ دھراپ--

ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥

وڈی ہُوں وڈا اپار کھسم جِس لیَپ نہ پُنّ پاپ--١٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥

جا کوَ بھئے کرِپال پرَبھ ہر ہر سیئی جپات--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥

نانک پرِیت لگی تِن رام سِیوَ بھٹت سادھ سنگات--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥

رام رمہو بڈبھاگیہو جل تھل مہیئل سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥

نانک نام ارادھیئے بِگھن نہ لاگے کوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥

بھگتا کا بولیا پرواں ہےَ درگہ پوَے تھائے--

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥

بھگتا تیری ٹیک رتے سچ نائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥

جِس نو ہوئے کِرپال تِس کا دُوکھ جائے--

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥

بھگت تیرے دیال اونھا مہر پائے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥

دُوکھ درد وڈ روگ نہ پوہے تِس مائے--

ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥

بھگتا ایہو ادھار گُن گووِند گائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥

سدا سدا دِن رَین اِکو اک دھیائے--

ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥

پِیوت امرت نام جن نامے رہے اگھائے--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥

کوٹ بگھن تِس لاگتے جِس نو وِسرے ناوٗ--

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥

نانک اندِن بِلپتے جِیو سُننجے گھر کاوٗ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥

پِری مِلاوا جا تھیئے سائی سُہاوی رُت--

ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥

گھڑی مُہت نہ ویسرے نانک رَوِیَے نِت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥

سُوربیر وریام کِنَے نہ ہوڑیَے--

ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥

فوٗج ستانی ہاٹھ پنچا جوڑیَے--

ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥

دس ناری اوٗدُھوت دَین چموڑیے--

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ੍ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥

جِن جِن لَینہِ رلائے ایہو اینا لوڑیئے--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥

ترِے گُن اِن کَے وس کِنَے نہ موڑیئے--

ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥

بھرم کوٹ مایا کھائی کہو کِت بِدھ توڑیئَے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥

گُر پُورا آرادھ بِکھم دل پھوڑیئَے--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥

ہوَ تِس اگَے دِن رات رہا کر جوڑیئے--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

کِلوِکھ سبھے اُترن نِیت نِیت گُن گاوَ--

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥

کوٹ کلَیسا اُپجہہ نانک بِسرَے ناوَ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥

نانک ستگور بھیٹیئے پُوری ہووَے جُگت--

ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥

ہسندِیا کھیلندِیا پینندیا کھاوندیا وِچے ہووَے مُکت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥

سو ستگور دھن دھنّ جِن بھرم گڑ توڑیا--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥

سو ستگور واہو واہو جِن ہر سِیُو جوڑیا--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥

نام نِدھان اُکھٹ گُر دئے دارُووُ--

ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥

مہا روگ بِکرال تِنَے بِدارُووُ--

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥

پایا نام نِدھان بہت کھجانیا--

ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

جِتا جنم اپار آپ پچھانیا--

ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥

مہما کہی نہ جائے گُر سمرتھ دَیو--

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥

گُر پاربرہم پرمیسُر اپرمپر الکھ ابھیو--۱۶--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥

اُدم کریدیا جِیوٗ تُوں کماودیا سُکھ بھُنچ--

ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥

دھیائدِیا تُوں پربھُو مِل نانکؔ اُتری چِنت--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

سُبھ چِنتن گوبِند رمن نِرمل سادُھو سنگ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥

نانکؔ نام نہ وِسرو اِک گھڑی کر کِرپا بھگونت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥

تیرا کیتا ہوئے ت کاہے ڈرپیئے--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥

جِس مِل جپیئے ناوٗ تِس جیوٗ ارپیئے--

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥

آئیَ چِت نِہال صاحِب بےسُمار--

ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

تِس نو پوہے کوَن جِس ول نِرنکار--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥

سبھ کِچھ تِس کےَ وس نہ کوئی باہرا--

ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥

سو بھگتا من وُٹھا سچ سماہرا--

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥

تیرے داس دھیائن تُدھ تُوں رکھن والیا--

ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥

سِر سبھنا سمرتھ ندر نِہالیا--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥

کام کرودھ مد لوبھ موہ دُسٹ باسنا نِوار--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥

راکھ لیہو پرَبھ آپنے نانک صد بلہار--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥

کھاندیا کھاندیا مُہو گھٹھا پَیننديا سبھ انگ--

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥

نانک دھرِگ تِنا دا جِیویا جِن سچ نہ لگو رنگ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥

جِیُو جِیُو تیرا حُکم تِوَے تیِوُ ہوونا--

ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥

جہ جہ رکھہ آپ تہ جائۓ کھڑوونا--

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥

نام تیرَے کَے رنگ دُرمت دھوونا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥

جپ جپ تُدھ نِرنکار بھرم بھوُ کھوونا--

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥

جو تیرَے رنگ رتے سے جون نہ جوونا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥

انتر باہر اِک نَین الوونا--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥

جِنھی پچھاتا حُکم تِنھ کدے نہ روونا--

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥

ناوُ نانک بکھسیس من ماہِ پرُوونا--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥

جیودیا نہ چیتیوٗ مُوآُ رلندڑو کھاک--

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥

نانک دُنیا سنگ گُداریا ساقط مُوڑ نپاک--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

جِیوندیا ہر چیتیا مرَندیا ہر رنگ--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥

جنم پدارتھ تاریا نانک سادُھو سنگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥

آد جگادی آپ رکھن والیا--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥

سچ نام کرتار سچ پساریا--

ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥

اُونا کہی نہ ہوئے گھٹے گھٹ سارِیا--

ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥

مہروان سمرتھ آپے ہی گھالیا--

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥

جِنھ من وُٹھا آپ سے سدا سُکھالیا--

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥

آپے رچن رچائے آپے ہی پالیا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ بےانت اپارِیا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮ੍ਾਲਿਆ ॥੧੯॥

گُر پُورے کی ٹیک نانک سمھالیا--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥

آد مدھ عر انت پرمیسر رکھیا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥

ستگور دِتا ہر نام امرِت چکھیا--

ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥

سادھا سنگ اپار اندِن ہر گُن روَے--

ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥

پائے منورتھ سبھ جونی نہ بھوَے--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥

سبھ کِچھ کرتے ہتھ کارن جو کرَے--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥

نانک منگے دان سنتا دھور ترے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

تِس نو منّ وسائے جِن اُپایا--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن جِن دھیایا کھسم تِن سُکھ پایا--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥

سپھل جنم پروان گُرمُکھ آیا--

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

حکمے بُجھ نِہال کھسم پھُرمایا--

ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥

جِس ہوآ آپ کِرپال سو نہ بھرمایا--

ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جو جو دِتا کھسم سوئی سُکھ پایا--

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥

نانک جِسہہ دیال بجھائے حکم مِت--

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥

جسہہ بھُلائے آپ مر مر جمہِ نِت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥

نِندک مارے تتکال کھِن ٹِکن نہ دِتے--

ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥

پرَبھ داس کا دُکھ نہ کھَو سکہہ پھڑ جونی جُتے--

ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥

متھے وال پچھاڑِئن جم مارگ مُتے--

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥

دُکھ لگے بِللانیا نرک گھور سُتے--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥

کنٹھ لائِ داس رکھئَن نانک ہر سطے--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥

رام جپہو وڈبھاگیہو جل تھل پُورن سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

نانک نام دھیائیَ بِگھن نہ لاگَے کوئے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥

کوٹ بگھن تِس لاگتے جِس نو وِسرے ناوُ--

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥

نانک اندِن بِلپتے جِیُو سُننجے گھر کاوُ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥

سِمر سِمر داتار منورتھ پُوریا--

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥

اِچھ پُنّی من آس گئے وِسُوریا--

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥

پایا نام نِدھان جِس نو بھالدا--

ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥

جوت ملی سنگ جوت رہیا گھالدا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥

سُوکھ سہج آنند وُٹھے تِت گھر--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥

آون جان رہے جنم نہ تہا مر--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

صاحِب سیوک اِک اِک درِسٹایا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ

گُر پرساد نانک سچ سمایا--۲۱--۱--۲--سدھ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ

راگ گُوجری بھگتا کی بانی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥

سری کبیر جیوٗ کا چوٗپدا گھر ۲ دُوجا--

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥

چار پاوَ دُئے سِنگ گُنگ مُکھ تب کَیسے گُن گئیہَے--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥

اُوٹھت بَیٹھت ٹھیگا پرِہَے تب کت مُوڈ لُکئیہے--۱--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥

ہر بِن بَیل بِرانے ہُئیہَے--

ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پھاٹے ناکن ٹُوٹے کادھن کودوٗ کو بھُس کھیئیہَے--۱--رہاوٗ--

ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥

سارو دِن ڈولت بن مہیا اجھو نہ پیٹ اگھیئیہَے--

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥

جن بھگتن کو کہو نہ مانو کیوٗ اپنو پئیہَے--۲--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈਹੈ ॥

دُکھ سُکھ کرت مہا بھرم بُوڈو انِک جون بھرمئیہے--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥

رتن جنم کھوئیو پرَبھ بِسریو ایہو اوُسر کت پئیہے--٣--

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥

بھرمت پھِرت تیلک کے کپ جِیو گت بِن رَین بِہئیہے--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥

کہت کبیر رام نام بِن مُونڈ دھُنے پچھُتئیہے--٤--١--

ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੩ ॥

گُوجری گھر ٣--

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥

مُس مُس رووَے کبیر کی مائی--

ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥

اے بارِک کَیسے جِیوہِ رگھُرائی--١--

ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥

تننا بُننا سبھ تجِیو ہےَ کبیر--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا نام لِکھ لِیو سریر--١--رہاوُ--

ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥

جب لگ تاگا باہوُ بیہی--

ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥

تب لگ بِسرَے رام سنیہی--۲--

ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥

اوچھی مت میری جات جُلاہا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥

ہر کا نام لہیو مَے لاہا--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

کہت کبیر سُنہو میری مائی--

ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥

ہمرا اِن کا داتا ایک رگھُرائی--۴--۲--

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

گُوجری سری نامدیو جی کے پدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥

جَو راج دیہہ ت کوَن بڈائی--

ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥

جوَ بھیکھ منگاوہِ ت کیا گھٹ جائی--ا--

ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

تُوں ہر بھج من میرے پد نِربان--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بہُر نہ ہوئے تیرا آون جان--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥

سبھ تَے اُپائی بھرم بھُلائی--

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

جس تُوں دیوہِ تِسہ بُجھائی--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥

ستگور مِلَے ت سہسا جائی--

ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥

کس ہؤ پُوجؤ دُوجا ندر نہ آئی--۳--

ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥

ایکَے پاتھر کیجَے بھاؤ--

ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥

دُوجَے پاتھر دھریئَے پاؤ--

ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥

جے اوہُ دیوُ ت اوہُ بھی دیوا--

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥

کہہ نامدیوٗ ہم ہر کی سَیوا--۴--ا--

ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥

گُوجری گھر ا--

ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥

مَلَے نہ لاچھَے پار ملو پرملیو بَیٹھو ری آئی--

ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥

آوت کِنَے نہ پیکھیو کَونَے جانَے ری بائی--ا--

ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کؤن کہَے کِن بوجھیئے رمئیا آکُل ری بائی--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥

جِیؤ آکاسےَ پنکھیئلو کھوج نِرکِھیو نہ جائی--

ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

جِیؤ جل ماجھے ماچھلو مارگ پیکھنو نہ جائی--۲--

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥

جِیؤ آکاسےَ گھڑُوئلو مرِگ ترِسنا بھریا--

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥

نامے چے سُوآمی بِیٹھلو جِن تینَے جریا--۳--۲--

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩

گُوجری سری رویداس جی کے پدے گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥

دُودھ ت بچھرَے تھنھو بِٹاریو--

ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥

پھُول بھوَر جل مین بِگاریو--ا--

ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥

مائی گوبِند پُوجا کہا لَے چراوءُ--

ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر نہ پھُول انُوپ نہ پاوءُ--ا--رہاؤ--

ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥

مَیلاگر یرھے ہےَ بھُینگا--

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥

بِکھ امرِت بسہِ اِک سنگا--۲--

ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥

دھُوپ دیپ نئیبیدہِ باسا--

ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥

کیَسے پُوج کرہِ تیری داسا--۳--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥

تن من ارپؤ پُوج چراوءُ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥

گُر پرساد نرنجن پاوءُ--۴--

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥

پُوجا ارچا آہے نہ توری--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥

کہہ رویداس کوَن گت موری--۵--ا--

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

گُوجری سری ترِلوچن جیوُ کے پدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥

انتر مل نِرمل نہی کینا باہر بھیکھ اُداسی--

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥

ہِردَے کمل گھٹ برہم نہ چینھا کاہے بھیا سنِیاسی--ا--

ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥

بھرمے بھُولی رے جَے چندا--

ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہی نہی چینھیا پرمانندا--ا--رہاؤ--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥

گھر گھر کھایا پِنڈ بدھایا کھِنتھا مُندا مایا--

ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

بھُوم مسان کی بھسم لگائی گُر بِن تت نہ پایا--۲--

ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥

کائے جپہو رے کائے تپہو رے کائے بِلووہو پانی--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ੍ ਉਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥

لکھ چوَراسی جِنھِ اُپائی سو سِمرہو نِربانی--۳--

ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥

کائے کمنڈل کاپڑیا رے اٹھسٹھ کائے پھِراہی--

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥

بدت تِرلوچن سُن رے پرانی کن بِن گاہو کے پاہی--۴--۱--

ਗੂਜਰੀ ॥

گُوجری--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

انت کال جو لچھمی سِمرَے ایسی چِنتا مہہ جے مرَے--

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥

سرپ جون ول ول اوَترَے--۱--

ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اری بائی گوبِد نام مت بیسرَے--رہاوَ--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

انت کال جو اِستری سِمرَے ایسی چِنتا مہہ جے مرَے--

ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥

بیَسوا جون ول ول اوَترَے--۲--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

انت کال جو لڑکے سِمرَے ایسی چِنتا مہہ جے مرَے--

ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥

سُوکر جون ول ول اوتَرے-- ٣--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

انت کال جو مندر سِمرَے ایسی چِنتا مہہ جے مَرے--

ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥

پرَیت جون ول ول اوتَرے-- ٤--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

انت کال نارائن سِمرَے ایسی چِنتا مہہ جے مَرے--

ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥

بدت تِلوچن تے نر مکتا پیتنبر وا کے رِدَے بسَے-- ٥-- ٢--

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ੪

گُوجری سری جیدیو جیوَ کا پدا گھر ٤

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥

پرماد پُرکھمنوپمس ست آد بھاوَ رتس--

ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥

پرمدبُھتس پرکرِت پرں جدچِنت سرب گتس-- ١--

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥

کیول رام نام منورمس--

ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥

بد امرِت تت مئیں--

ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ دنَوت جسمرنیَن جنم جرادھ مرن بھئیں--۱--رہاؤ--

ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥

اچھس جماد پرابھیں جس سوَست سُکرِت کرِتں--

ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਹਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥

بھَو بھُوت بھاوَ سمبیئں پرمں پرسنّمِدں--۲--

ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥

لوبھاد درِسٹ پر گرِہں جدبِدھ آچرنں--

ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥

تج سکل دُہکرِت دُرمتی بھج چکردھر سرن--۳--

ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥

ہر بھگت نِج نِہکیولا رِد کرمنا بچسا--

ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥

جوگین کِں جگیَن کں دانین کں تپسا--۴--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥

گوبِند گوبِندیت جپ نر سکل سِدھ پدں--

ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥

جیدیو آئیو تس سفُٹں بھَو بھُوت سرب گتں--۵--۱--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ دیوگندھاری محلّہ ۴ گھر ۱--

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

سیوک جن بنے ٹھاکُر لِو لاگے--

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تُمرا جس کہتے گُرمت تِن مُکھ بھاگ سبھاگے--۱--رہاوٗ--

ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

ٹُوٹے مایا کے بندھن پھاہے ہر رام نام لِو لاگے--

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥

ہمرا من موہیو گُر موہن ہم بِسم بھئی مُکھ لاگے--۱--

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥

سگلی رَین سوئی اندھیاری گُر کِنچت کِرپا جاگے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥

جن نانک کے پرَبھ سُندر سُوآمی موہِ تُم سر اوَر نہ لاگے--۲--۱--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥

میرو سُندر کہو مِلَے کِت گلی--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کے سنت بتاوہو مارگ ہم پیچھَے لاگ چلی--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥

پِریا کے بچن سکھانے ہیئرَے ایہہ چال بنی ہےَ بھلی--

ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥

لٹُری مدھُری ٹھاکُر بھائی اوہ سُندر ہر ڈُھل ملی--ا--

ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥

ایکو پِروُ سکھیا سبھ پِریا کی جو بھاوے پِر سا بھلی--

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥

نانک گریب کیا کرَے بچارا ہر بھاوے تِت راہِ چلی--۲--۲--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥

میرے من مُکھ ہر ہر ہر بولیئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رنگ چلُولَے راتی ہر پریم بھِینی چولیَے--ا--رہاؤ--

ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥

ہؤ پھِروُ دِوانی آول باول تِس کارن ہر ڈھولیَے--

ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥

کوئی میلَے میرا پریتم پیارا ہم تِس کی گُل گولیَے--ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥

ستگور پُرکھ مناوہو اپنا ہر امرِت پی جھولیَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥

گُر پرساد جن نانک پایا ہر لادھا دیہہ ٹولیَے--۲--۳--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥

اب ہم چلی ٹھاکُر پہہ ہار--

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب ہم سرن پربھُو کی آئی راکھ پربھُو بھاوے مار--ا--رہاؤ--

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥

لوکن کی چتُرائی اُپما تے بَیسنتر جار--

ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥

کوئی بھلا کہؤ بھاوے بُرا کہؤ ہم تن دِیوَ ہےَ ڈھار--ا--

ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

جو آوت سرن ٹھاکر پرَبھ تُمری تِس راکھو کرِپا دھار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥

جن نانک سرن تُماری ہر جیوَ راکھو لاج مُرار--۲--۴--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ہر گُن گاوے ہوَ تِس بلہاری--

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھ دیکھ جِیوا سادھ گُر درسن جِس ہِردَے نام مُراری--ا--رہاوَ--

ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥

تُم پوِتر پاون پُرکھ پربھ سُوآمی ہم کیوَ کر مِلہ جُوٹھاری--

ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥

ہمرَے جیئَ ہور مکھ ہور ہوت ہےَ ہم کرمہین کُوڑیاری--ا--

ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥

ہمری مُدر نام ہر سُوآمی رِد انتر دُسٹ دُسٹاری--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥

جیو بھاوے تیوَ راکھہو سُوآمی جن نانك سرن تُمھاری--۲--۵--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥

ہر کے نام بِنا سُندر ہےَ نکٹی--

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیوَ بیسوآ کے گھر پُوت جمت ہےَ تِس نام پریَو ہےَ دھرّکٹی--ا--رہاوَ--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥

جِن کےَ ہِردَے ناہِے ہر سُوآمی تے بِگڑ رُوپ بیرکٹی--

ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥

جِیُو نِگرا بہو باتا جانَے اوہو ہر درگہ ہےَ بھرسٹی--ا--

ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥

جِن کوُ دیال ہوآ میرا سُوآمی تِنا سادھ جنا پگ چکٹی -

ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧

نانک پتِت پوِت مِل سنگت گُر ستگور پاچھے چھُکٹی--٢--٦--چھکا ا

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

مائی گُر چرنی چِت لائیے--

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ ہوئے کِرپال کمل پرگاسے سدا سدا ہر دھیائیےَ--ا--رہاوُ--

ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥

انتر ایکو باہر ایکو سبھ مہہ ایک سمائیے--

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥

گھٹ اوگھٹ روِیا سبھ ٹھائی ہر پُورن برہم دِکھائیے--ا--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥

اُستت کرہِ سیوک مُن کیتے تیرا انت نہ کتھوُ پائیے--

ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥

سُکھداتے دُکھ بھنّجن سُوآمی جن نانک صد بل جائیَے--۲--۱--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥

مائی ہونہار سو ہوئیَے--

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راچ رہیو رچنا پرَبھ اپنی کہا لابھ کہا کھوئیَے--۱--رہاؤ--

ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥

کہہ پھُولہہ آنند بکھَے سوگ کب ہسنو کب روئیَے--

ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥

کبہُو مَیل بھرے ابھیمانی کب سادُھو سنگ دھوئیَے--۱--

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥

کوئے نہ میٹَے پرَبھ کا کیِیا دُوسر ناہی الوئیَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥

کہو نانک تِس گُر بلہاری جِہہ پرساد سُکھ سوئیَے--۲--۲--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥

مائی سُنت سوچ بھَے ڈرت--

ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میر تیر تجوٗ ابھیمانا سرن سُوآمی کی پرت--ا--رہاوٗ--

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥

جو جو کہَے سوئی بھل مانوٗ ناہِ نہ کا بول کرت--

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥

نِمکھ نہ بِسروٗ ہیئے مورے تے بِسرت جائی ہوٗ مرت--ا--

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥

سُکھدائی پُورن پرَبھ کرتا میری بہت ایانپ جرت--

ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥

نِرگُن کرُوپ کُلہین نانک ہوٗ اند رُوپ سُوآمی بھرت--۲--۳--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥

من ہر کیرت کر سدہوُں--

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گاوت سُنت جپت اُدھارے برن ابرنا سبھہُوں--ا--رہاوٗ--

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥

جہہ تے اُپجیو تہی سمائیو ایہہ بِدھ جانی تبہوں--

ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥

جہا جہا ایہہ دیہی دھاری رہن نہ پائیو کبہُوں--ا--

ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂ ॥

سُکھ آئیو بھَے بھرم بِناسے کِرپال ہُوئے پرَبھ جبہُو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥

کہو نانک میرے پُورے منورتھ سادھسنگ تج لبہوں--٢--٤--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥

من جِیُو اپنے پرَبھ بھاوَوُ--

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نیچہو نیچ نیچ ات نانھا ہوئے گریب بُلاوَوُ--١--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥

انِک اڈنبر مایا کے بِرتھے تا سِیُو پریت گھٹاوَوُ--

ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥

جِیُو اپنو سُوآمی سُکھ مانَے تا مہہ سوبھا پاوَوُ--١--

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥

داسن داس رَین داسن کی جن کی ٹہل کماوَوُ--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥

سرب سُوکھ بڈیائی نانک جِیوَوُ مُکھہُ بُلاوَوُ--٢--٥--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥

پرَبھ جی تو پرساد بھرم ڈاریو--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمری کِرپا تے سبھ کو اپنا من مہہ اِہے بیچاریو--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥

کوٹ پرادھ مٹے تیری سیوا درسن دُوکھ اُتارِیو--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥

نام جپت مہا سُکھ پائیو چِنتا روگ بِداریو--ا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥

کام کرودھ لوبھ جھُوٹھ نِندا سادُھو سنگ بِساریو--

ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥

مایا بندھ کاٹے کِرپا نِدھ نانک آپ اُدھاریو--۲--٦--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

دیوگندھاری--

ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥

من سگل سِیانپ رہی--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراونہار سُوآمی نانک اوٹ گہی--ا--رہاؤ--

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥

آپ مَیٹ پیۓ سرنائی ایہہ مت سادُھو کہی--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥

پربھ کی آگیا مان سُکھ پایا بھرم ادھیرا لہی--ا--

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥

جان پربین سُوآمی پربھ میرے سرن تُماری اہی--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارے قُدرت قیم نہ پہی--۲--۷--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

ہر پران پربھُو سُکھداتے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد کاہُو جاتے--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥

سنت تُمارے تُمرے پریتم تِن کوُ کال نہ کھاتے--

ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥

رنگ تُمارَے لال بھیَے ہےَ رام نام رس ماتے--ا--

ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥

مہا کِلبِکھ کوٹ دوکھ روگا پربھ درِسٹ تُہاری حاطے--

ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥

سووت جاگ ہر ہر ہر گایا نانک گُر چرن پراتے--۲--۸--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥

سو پرَبھ جت کت پیکھیوَ نَینی--

ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھدائی جِییَن کو داتا امرِت جا کی بَینی--ا--رہاوَ--

ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥

اگیان ادھیرا سنتی کاٹیا جیا دان گُر دَینی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥

کر کِرپا کر لِینو اپنا جلتے سیتل ہونی--ا--

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

کرم دھرم کِچھ اُپج نہ آئیو نہہ اُپجی نِرمل کرنی--

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥

چھاڈ سِیانپ سنجم نانک لاگو گُر کی چرنی--۲--۹--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥

ہر رام نام جپ لاہا--

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گت پاوہِ سُکھ سہج انندا کاٹے جم کے پھاہا--ا--رہاوَ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥

کھوجت کھوجت کھوج بیچاریو ہر سنت جنا پہہ آہا--

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥

تِنّھا پراپت ایہو نِدھانا جِنّھ کےَ کرم لِکھاہا--١--

ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥

سے بڈبھاگی سے پتِوَنتے سیئی پُورے صاحا--

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥

سُندر سُگھڑ سرُوپ تے نانک جِنّھ ہر ہر نام وِساہا--٢--١٠--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥

من کہ اہنکار اپھارا--

ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُرگندھ اپوِتر اپاوَن بھیتر جو دیسَے سو چھارا--١--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥

جِن کیِیا تِس سِمر پرانی جیئو پران جِن دھارا--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥

تِسہ تِیاگ اوَر لپٹاوہِ مر جنمھِ مُگدھ گوارا--١--

ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

اندھ گُنگ پِنگُل مت ہِینا پرَبھ راکھو راکھنہارا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

کرن کراونہار سمرتھا کیا نانک جنت بِچارا۔۔۲۔۔اا۔۔

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵۔۔

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥

سو پرَبھ نیرَے ہُو تے نیرَے۔۔

ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمر دِھیائے گائے گُن گوبِند دِن رَین ساجھ سویرَے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥

اُدھر دیہہ دُلبھ سادُھو سنگ ہر ہر نام جپیرَے۔۔

ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥

گھری نہ مُوہت نہ چسا بِلمبھو کال نِتہِ نِت ہیرَے۔۔ا۔۔

ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

اندھ بِلا تے کاڈھو کرتے کیا ناہی گھر تیرَے۔۔

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ੨ ॥

نام ادھار دیجَے نانک کؤ آنَد سُوکھ گھنیرَے۔۔۲۔۔۱۲۔۔چھکے ۲۔۔

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵۔۔

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥

من گُر مِل نامارادھیو۔۔

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند منگل رس جِیون کا مُول بادھیو--ا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥

کر کِرپا اپنا داس کینو کاٹے مایا پھادھیو--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥

بھاؤ بھگت گائے گُن گوبِد جم کا مارگ سادھِیو--ا--

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥

بھیو انگرہو مِٹیو مورچا امول پدارتھ لادھِیو--

ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥

بلہارے نانک لکھ بیرا میرے ٹھاکُر اگم اگادھیو--۲--۱۳--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

مائی جو پرَبھ کے گُن گاوے--

ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سپھل آیا جِیوَن پھل تا کو پاربرہم لِو لاوے--ا--رہاؤ--

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

سُندر سگھڑ سُور سو بیتا جو سادھو سنگ پاوے--

ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥

نام اُچار کرے ہر رسنا بہڑ نہ جونی دھاوے--ا--

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥

پُورن برہم رویا من تن مہہ آن نہ درِسٹی آوَے--

ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥

نرک روگ نہی ہووت جن سنگ نانک جِس لڑ لاوَے--٢--١٤--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ٥--

ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥

چنچل سُپنَے ہی اُرجھائیو--

ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اتنی نہ بُوجھے کبہُو چلنا بِکل بھیو سنگ مائیو--١--رہاؤ--

ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥

کُسم رنگ سنگ رس رچیا بِکھیا ایک اُپائیو--

ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥

لوبھ سُنَے من سُکھ کر مانَے بیگ تہا اُٹھ دھائیو--١--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥

پھِرت پھِرت بہت سرَم پائیو سنت دُوارے آئیو--

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥

کری کرِپا پاربرہم سُوآمی نانک لِیو سمائیو--٢--١٥--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ٥--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥

سرب سُکھا گُر چرنا--

ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کلِمل ڈارن منہہ سدھارن ایہہ آسر موہے ترنا--ا--رہاوٗ--

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥

پُوجا ارچا سیوا بندن اِہےَ ٹہل موہے کرنا--

ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥

بِگسے من ہووے پرگاسا بہُر نہ گربھے پرنا--ا--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥

سپھل مُورت پرسوٗ سنتن کی اِہےَ دھیانا دھرنا--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥

بھیو کرِپال ٹھاکُر نانک کوٗ پریو سادھ کی سرنا--٢--١٦--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥

اپنے ہر پہہ بِنتی کہیئَے--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چار پدارتھ اند منگل ندھ سُوکھ سہج سِدھ لہیئَے--ا--رہاوٗ--

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥

مان تیاگ ہر چرنی لاگوٗ تِس پرَبھ انچل گہیئے--

ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥

آنچ نہ لاگَے اگن ساگر تے سرن سُوآمی کی اہیَے--ا--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥

کوٹ پرادھ مہا اکرِتگھن بہُر بہُر پرَبھ سہیے--

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥

کرُنا مَے پُورن پرمیسُر نانک تِس سرنہیئے--۲--۱۷--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥

گُر کے چرن رِدَے پرویَسا--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

روگ سوگ سبھ دُوکھ بِناسے اُترے سگل کلَیسا--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥

جنم جنم کے کِلبِکھ ناسہہ کوٹ مجن اِسنانا--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥

نام نِدھان گاوت گُن گوبِند لاگو سہج دھیانا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

کر کِرپا اپنا داس کینو بندھن تور نِرارے--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥

جپ جپ نام جیوا تیری بانی نانک داس بلہارے--۲--۱۸--چھکے ۳--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥

مائی پرَبھ کے چرن نِہارؤ--

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہو انگرہو سُوآمی میرے من تے کبہو نہ ڈارؤ--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥

سادُھو دھُور لائی مُکھ مستک کام کرودھ بِکھ جارؤ--

ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥

سبھ تے نیچ آتم کر مانوٗ من مہہ ایہو سُکھ دھارؤ--ا--

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥

گُن گاوہ ٹھاکُر اِبناسی کلمل سگلے جھارؤ--

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥

نام نِدھان نانک دان پاوؤ کنٹھ لائے اُر دھارؤ--۲--۱۹--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

پرَبھ جیوٗ پیکھوٗ درس تُمارا--

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُندر دھیان دھار دِن رینی جیا پران تے پیارا--ا--رہاؤ--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ساستر بید پُران اوِلوکے سِمرت تت بیچارا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥

دینا ناتھ پرَانپت پُورن بھَوجل اُدھرنہارا--ا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥

آد جُگاد بھگت جن سیوَک تا کی بِکھَے ادھارا--

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥

تِن جن کی دھُور باچھے نِت نانک پرمیسر دَیونہارا--۲--۲۰--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥

تیرا جن رام رسائن ماتا--

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پریم رسا نِدھ جا کوُ اُپجی چھوڈ نہ کتھوُ جاتا--ا--رہاؤ--

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥

بیٹھت ہر ہر سووت ہر ہر ہر رس بھوجن کھاتا--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥

اٹھسٹھ تیرتھ مجن کینو سادُھو دھُوری ناتا--ا--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

سپھل جنم ہر جن کا اُپجِیا جِن کینو سوُت بِدھاتا--

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥

سگل سموہ لَے اُدھرے نانک پُورن برّہم پچھاتا--٢--٢١--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

مائی گُر بِن گیان نہ پائیَے--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک پرکار پھِرت بِللاتے مِلت نہی گوسائیِے--١--رہاوُ--

ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥

موہ روگ سوگ تن بادھیوٗ بہو جونی بھرمائیَے--

ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥

ٹِکن نہ پاوَے بِن ستسنگت کِس آگےَ جائے رُوآئیَے--١--

ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

کرَے انگرہو سُوآمی میرا سادھ چرن چِت لائیَے--

ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥

سنکٹ گھور کٹے کھِن بھیتر نانک ہر درس سمائیَے--٢--٢٢--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ٥--

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

ٹھاکُر ہوئے آپ دیال--

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئی کلیان انند رُوپ ہوئی ہےَ اُبرے بال گُپال--رہاؤ--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

دُئے کر جوڑ کری بیننتی پاربرّہم من دھیایا--

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ہاتھ دئے راکھے پرمیسُر سگلا دُرت مِٹایا--ا--

ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ور ناری مِل منگل گایا ٹھاکُر کا جَیکار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥

کہو نانک جن کوَ بل جائیَے جو سبھنا کرے اُدھار--۲--۲۳--

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥

اپنے ستگور پہہ بِنوَ کہیا--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیَے کِرپال دیال دُکھ بھنجن میرا سگل اندیسرا گیا--رہاؤ--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥

ہم پاپی پاکھنڈی لوبھی ہمرا گُن اوَگن سبھ سہیا--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥

کر مستک دھار ساج نِواجے مُوئے دُسٹ جو کھیا--ا--

ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥

پراُپکاری سرب سدھاری سپھل درسن سہجِیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥

کہو نانک نِرگُن کوُ داتا چرن کمل اُر دھریا--۲--۲۴--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥

اناتھ ناتھ پرَبھ ہمارے--

ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن آئیو راکھنہارے--رہاؤ--

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

سرب پاکھ راکھ مُرارے--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥

آگے پاچھے انتی وارے--ا--

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥

جب چِتوُ تب تُہارے--

ਉਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥

اُن سمھار میرا من سدھارے--۲--

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥

سُن گاوؤ گُر بچنارے۔۔

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥

بل بل جاؤ سادھ درسارے۔۔۳۔۔

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥

من مہہ راکھوٗ ایک اسارے۔۔

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥

نانک پربھ میرے کرنَیہارے۔۔۴۔۔۲۵۔۔

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵۔۔

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥

پربھ اِہَے منورتھ میرا۔۔

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرِپا نِدھان دیال موہِ دیجَے کر سنتن کا چیرا۔۔رہاؤ۔۔

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥

پراتھکال لاگوٗ جن چرنی نِس باسُر درس پاووٗ۔۔

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥

تن من ارپ کروٗ جن سیوا رسنا ہر گُن گاووٗ۔۔ا۔۔

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥

ساس ساس سِمروٗ پربھ اپنا سنتسنگ نِت رہیئے۔۔

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥

ایک ادھار نام دھن مورا اند نانک ایہو لہیئَے--۲--۲٦--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

راگ دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥

میتا ایسے ہر جیوُ پائے--

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڑ نہ جائی صد ہی سنگے اندِن گُر مِل گائے--۱--رہاؤ--

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥

ملیو منوہر سرب سُکھَینا تِیاگ نہ کتھوُ جائے--

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥

انِک انِک بھات بہو پیکھے پِریا روم نہ سمسر لائے--۱--

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥

مندر بھاگ سوبھ دُوارے انہت رُن جھُن لائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥

کہو نانک سدا رنگ مانے گرِہ پِریا تھیتے صد تھائے--۲--۱--۲۷--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥

درسن نام کوَ من آچھے--

ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم آئیو ہے سگل تھان رے آہے پریو سنت پاچھے--ا--رہاؤ--

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥

کس ہوَ سیوی کس آرادھی جو دِسٹے سو گاچھے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥

سادھسنگت کی سرنی پریئے چرن رَین من باچھے--ا--

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ ॥

جگت نہ جانا گُن نہی کوئی مہا دُتر مائے آچھے--

ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥

آئے پئیو نانک گُر چرنی توَ اُتری سگل دُراچھے--۲--۲--۲۸--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥

امرِتا پِریا بچن تُہارے--

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ات سُندر منموہن پیارے سبھہوُ مدھ نِرارے--ا--رہاؤ--

ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥

راج نہ چاہوَ مکت نہ چاہوَ من پریت چرن کملارے--

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥

بڑّہم مہیس سِدھ مُن اِندرا موہے ٹھاکُر ہی درسارے--ا--

ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥

دین دُوارے آئیو ٹھاکُر سرن پریو سنت ہارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥

کہو نانک پرَبھ مِلے منوہر من سِیتل بِگسارے--۲--۳--۲۹--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥

ہر جپ سیوک پار اُتارِیو--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال بھیۓ پرَبھ اپنے بہُڑ جنم نہِی مارِیو--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥

سادھسنگم گُن گاوہ ہر کے رتن جنم نہِی ہارِیو--

ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥

پرَبھ گُن گائۓ بِکھے بن تریا کُلہ سمُوہ اُدھاریو--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥

چرن کمل بسیا رِد بھیتر ساس گِراس اُچاریو--

ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥

نانک اوٹ گہی جگدیسُر پُنہ پُنہ بلہاریوٗ--۲--۴--۳۰--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

راگ دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرت پھِرے بن بھیکھ موہن رہت نِرار۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥

کتھن سُناون گیت نیکے گاون من مہہ دھرتے گار۔۔ا۔۔

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥

ات سُندر بہو چتُر سِیانے بِدیا رسنا چار۔۔۲۔۔

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥

مان موہ میر تَیر بِبرجت ایہو مارگ کھنڈے دھار۔۔۳۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥

کہو نانک تِن بھَوجل تریئلے پرَبھ کِرپا سنت سنگار۔۔۴۔۔ا۔۔۳۱۔۔

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

راگ دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

مَے پیکھیوٗ ری اُوچا موہن سبھ تے اُوچا۔۔

ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن نہ سمسر کوءُ لاگے ڈُھوڈھ رہے ہم مُوچا--ا--رہاؤ--

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥

بہو بےانت ات بڈو گاہرو تھاہ نہی اگھُوچا--

ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥

تول نہ تُلیئَے مول نہ مُلیئے کت پائیے من رُوچا--ا--

ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥

کھوج اسنکھا انِک تپنتھا بِن گُر نہی پہوچا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥

کہو نانک کِرپا کری ٹھاکُر مِل سادُھو رس بھُونچا--۲--ا--۳۲--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥

مَے بہو بِدھ پیکھیوٗ دُوجا ناہی ری کوءُ--

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھنڈ دیپ سبھ بھیتر رَویا پُور رہیو سبھ لوءُ--ا--رہاؤ--

ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿੰਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥

اگم اگما کوَن مہنما من جیوے سُن سوءَ--

ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥

چار آسرم چار .برنّا مُکت بھیٔے سَیوتوٗ--ا--

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥

گُر سبد درِڑایا پرم پد پایا دُتیؔ گئے سُکھ ہوۄُ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥

کہو نانک بھَو ساگر تریا ہر نِدھ پائی سہجوۄُ--٢--٢--٣٣--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

راگ دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥

ایکےَ رے ہر ایکےَ جان--

ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکےَ رے گُرمکھ جان--ا--رہاؤ--

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥

کاہے بھرمت ہوٗ تُم بھرمہو نہ بھائی روِیا رے روِیا سرب تھان--ا--

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥

جِیُو بَیسنتر کاسٹ مجھار بِن سنجم نہِ کارج سار--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥

بِن گُر نہ پاوَیگو ہر جی کو دُوار--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥

مِل سنگت تج ابھیمان کہو نانک پائے ہےَ پرم نِدھان--٢--ا--٣٤--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

دیوگندھاری ۵--

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جانی نہ جائی تا کی گات--ا--رہاؤ--

ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥

کہہ پیکھاروٗ ہوٗ کر چتُرائی بِسمن بِسمے کہن کہات--ا--

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥

گن گندھرب سِدھ عر سادِھک--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥

سُر نر دیوَ برّہم برّہمادِک--

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

چتُر بید اُچرت دِن رات--

ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥

اگم اگم ٹھاکُر آگادھ--

ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥

گُن بےانت بےانت بھن نانک کہن نہ جائی پرَے پرات--۲--۲--۳۵--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

دھیائے گائے کرنَیہار--

ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھوَ ناہی سُکھ سہج اَنَندا انِک اوہی رے ایک سمار--ا--رہاؤ--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥

سپھل مُورت گُر میرَے ماتھے--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥

جت کت پیکھوَ تت تت ساتھے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥

چرن کمل میرے پران ادھار--ا--

ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

سمرتھ اتھاہ بڈا پرَبھ میرا--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥

گھٹ گھٹ انتر صاحِب نیرا--

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥

تا کی سرن آسر پرَبھ نانک جا کا انت نہ پاراوار--۲--۳--۳٦--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۵--

ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥

اُلٹی رے من اُلٹی رے--

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥

ساقط سِیوَ کر اُلٹی رے--

ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھُوٹھے کی رے جھُوٹھ پرِیت چھُٹکی رے من چھُٹکی رے ساکت سنگ نہ چھُٹکی رے

--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥

جِیُو کاجر بھر مندر راکھیو جو پَیسے کالُوکھی رے--

ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥

دُورہو ہی تے بھاگ گییُو ہےَ جِس گُر مِل چھُٹکی ترِکُٹی رے--ا--

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥

ماگوُ دان کرِپال کرِپا نِدھ میرا مُکھ ساقط سنگ نہ جُٹسی رے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥

جن نانک داس داس کو کریہہ میرا مُونڈ سادھ پگا ہیَٹھ رُلسی رے--۲--۴--۳۷--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

راگ دیوگندھاری محلّہ ۵ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

سبھ دِن کے سمرتھ پنتھ بِٹھلے ہوُ بل بل جاوُ--

ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گاون بھاون سنتن تورے چرن اُوا کےَ پاوُ--ا--رہاوُ--

ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥

جاسن باسن سہج کیَل کرُنا مَے ایک اننت انُوپےَ ٹھاوُ--ا--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥

رِدھ سِدھ نِدھ کر تل جگجیون سرب ناتھ انیکے ناوٗ--

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥

دئیا میا کِرپا نانک کوٗ سُن سُن جس جِیواوٗ--۲--۱--۳۸--۶--۴۴--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ دیوگندھاری محلّہ ۹--

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥

یہ من نیک نہ کہیوٗ کرے--

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیکھ سِکھائِ رہیو اپنی سی دُرمت تے نہ ٹرے--۱--رہاوٗ--

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥

مد مایا کے بھیو باورو ہر جس نہہِ اُچرے--

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥

کر پرپنچ جگت کوٗ ڈہکے اپنو اُدر بھرے--۱--

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥

سُوآن پُوچھ جِیُو ہوئے نہ سُودھو کہیوٗ نہ کان دھرے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

کہو نانک بھج رام نام نِت جا تے کاج سرے--۲--۱--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۹--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥

سبھ کِچھ جیوَت کو بِوہار--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مات پِتا بھائی سُت بندھپ عر پھُن گرِہ کی نار--ا--رہاؤ--

ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥

تن تے پران ہوت جب نیارے ٹیَرت پریَت پُکار--

ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥

آدھ گھری کوُ نہِ راکھَے گھر تے دَیت نِکار--ا--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥

مرِگ ترِسنا جِیُو جگ رچنا یہہ دیکھو رِدَے بِچار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥

کہو نانک بھجُ رام نام نِت جا تے ہوت اُدھار--۲--۲--

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دیوگندھاری محلّہ ۹--

ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

جگت مَے جھُوٹھی دیکھی پریت--

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے ہی سُکھ سِیُو سبھ لاگے کیا دارا کیا میت--ا--رہاؤ--

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥

میرؤ میرؤ سبھَے کہت ہےَ ہِت سِیؤ بادھیؤ چیت--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥

انت کال سنّگی نہہ کوؤ ایہہ اچرج ہےَ رِیت--ا--

ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥

من مُورکھ اجھوُ نہ سمجھت سِکھ دَے ہارِیو نِیت--

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥

نانک بھوٗجل پار پرَے جوُ گاوَے پرَبھ کے گیت--۲--۳--۶--۳۸--۴۷--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

راگ بِہاگڑا چؤپدے محلّہ ۵ گھر ۲--

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥

دُوتن سنگرِیا--

ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥

بھُئینگن بسرِیا--

ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥

انِک اُپرییا--ا--

ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥

توَ مَے ہر ہر کرِیا--

ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تؤ سُکھ سہجرِیا--ا--رہاؤ--

ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥

مِتھن موہرِیا--

ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥

ان کؤ میرِیا--

ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥

وِچ گھُومن گھِرِیا--٢--

ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥

سگل بٹرِیا--

ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥

بِرکھ اک ترِیا--

ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥

بہُو بندھِ پرِیا--٣--

ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥

تھِر سادھ سپھرِیا--

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥

جہہ کیرتن ہرِیا--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥

نانک سرنرِیا--٤--ا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ بِہاگڑا محلّہ ۹--

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥

ہر کی گت نہہِ کوئُ جانَے--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوگی جتی تپی پچ ہارے عر بہو لوگ سِیانے--ا--رہاؤ--

ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥

چھِن مہہ راوٗ رنک کوٗ کرئی راوٗ رنک کر ڈارے--

ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥

رِیتے بھرے بھرے سکھناوَے یہ تا کو بِوہارے--ا--

ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥

اپنی مایا آپ پساری آپے دیکھنہارا--

ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥

نانا رُوپ دھرے بہو رنگی سبھ تے رہَے نیارا--۲--

ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥

اگنت اپار الکھ نِرنجن جہہ سبھ جگ بھرمائیو--

ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥

سگل بھرم تج نانک پرانی چرن تاہِ چِت لائیو--۳--ا--۲--

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

راگ بِہاگڑا چھنت محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥

ہر ہر نام دھیائیئےَ میری جِندڑیئے گُرمکھ نام امولے رام--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥

ہر رس بِیدھا ہر من پیارا من ہر رس نام جھکولے رام--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥

گُرمت من ٹھہرایئےَ میری جِندڑیئے انت نہ کاہُو ڈولے رام--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥

من چِندیٔڑا پھل پایا ہر پرَبھ گُن نانک بانی بولے رام--ا--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥

گُرمت من امرِت وُٹھڑا میری جندڑیئے مُکھ امرت بَین الائے رام--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

امرِت بانی بھگت جنا کی میری جِندڑیئے من سُنیئے ہر لِو لائے رام--

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥

چِری وِچھُنا ہر پرَبھ پایا گل مِلیا سہج سُبھائے رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

جن نانک من اند بھیا ہےَ میری جِندڑیئے انہت سبد وجائے رام--۲--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥

سکھی سہیلی میرِیا میری جِندڑیۓ کوئی ہر پرَبھ آن مِلاوے رام--

ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ہوَ من دیوُ تِس آپنا میری جِندڑیۓ ہر پرَبھ کی ہر کتھا سُناوے رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ سدا ارادھ ہر میری جِندڑیۓ من چِندئڑا پھل پاوَے رام--

ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥

نانک بھج ہر سرناگتی میری جِندڑیۓ وڈبھاگی نام دھیاوے رام--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥

کر کِرپا پرَبھ آئۓ مِل میری جِندڑیۓ گُرمت نام پرگاسے رام--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥

ہوَ ہر باجھ اُڈینیا میری جِندڑیۓ جِیُو جل بِن کمل اُداسے رام--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥

گُر پُورَے میَلایا میری جِندڑیۓ ہر سجن ہر پرَبھ پاسے رام--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥

دھن دھن گُورُو ہر دسیا میری جِندڑیۓ جن نانک نام بِگاسے رام--۴--۱--

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

راگ بِہاگڑا محلہ ۴--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

امرِت ہر ہر نام ہےَ میری جِندڑیۓ امرِت گُرمت پائے رام--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

ہوَمے مایا بِکھ ہےَ میری جِندڑیئے ہر امرِت بِکھ لہہ جائے رام--

ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

من سُکا ہرِیا ہویا میری جِندڑیئے ہر ہر نام دھیائے رام--

ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥

ہر بھاگ وڈے لکھ پایا میری جِندڑیئے جن نانک نام سمائے رام--ا--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر سیَتی من بیدھیا میری جِندڑیئے جِیَو بالک لگ دُدھ کھیرے رام--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر بِن سانت نہ پائیَے میری جِندڑیئے جِیَو چاترِک جل بِن ٹیرے رام--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ستگور سرنی جائے پؤ میری جِندڑیئے گُن دسے ہر پربھ کیرے رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥

جن نانک ہر میلایا میری جِندڑیئے گھر واجے سبد گھنیرے رام--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

منمگھ ہوَمے وِچھڑے میری جِندڑیئے بِکھ بادھے ہوَمے جالے رام--

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ॥

جِیَو پنکھی کپوت آپ بنّھایا میری جِندڑیئے تیوَ منمگھ سبھ وس کالے رام--

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮ ॥

جو موہِ مایا چِت لائدے میری جِندڑیئے سے منمگھ مُوڑ بِتالے رام--

ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥

جن تراہِ تراہِ سرناگتی میری جِندڑیئے گُر نانک ہر رکھوالے رام-۔۳-۔

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہر جن ہر لِو اُبرے میری جِندڑیئے دھُر بھاگ وڈے ہر پایا رام-۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہر ہر نام پوت ہےَ میری جِندڑیئے گُر کھیوٹ سبد ترایا رام-۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہر ہر پُرکھ دیال ہےَ میری جِندڑیئے گُر ستگور میٹھ لگایا رام-۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥

کر کِرپا سُن بینتی ہر ہر جن نانک نام دھیایا رام-۔۴-۔۲-۔

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۴-۔

ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

جگ سُکرِت کیرت نام ہےَ میری جِندڑیئے ہر کیرت ہر من دھارے رام-۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر ہر نام پوِت ہےَ میری جِندڑیئے جپ ہر ہر نام اُدھارے رام-۔

ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥

سبھ کلِوکھ پاپ دُکھ کٹیا میری جِندڑیئے مل گُرمکھ نام اُتارے رام-۔

ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥

وڈ پُنّی ہر دھیایا جن نانک ہم مُورکھ مُگدھ نِستارے رام-۔۱-۔

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥

جو ہر نام دھیائدے میری جِندڑیئے تِنا پنچے وسگت آئے رام--

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥

انتر نوَ ندھ نام ہےَ میری جِندڑیئے گُر ستگور الکھ لکھائے رام--

ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

گُر آسا منسا پُوریا میری جِندڑیئے ہر ملیا بھُکھ سبھ جائے رام--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

دھُر مستک ہر پرَبھ لکھیا میری جِندڑیئے جن نانک ہر گُن گائے رام--٢--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہم پاپی بلوَنچیا میری جِندڑیئے پردروہی ٹھگ مایا رام--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

وڈبھاگی گُر پایا میری جِندڑیئے گُر پُورے گت مِت پایا رام--

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

گُر امرِت ہر مُکھ چویا میری جندڑیئے پھِر مردا بہُڑ جیوایا رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥

جن نانک ستگور جو مِلے میری جِندڑیئے تِن کے سبھ دُکھ گوَایا رام--٣--

ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥

ات اُوتم ہر نام ہےَ میری جِندڑیئے جِت جپیَے پاپ گواتے رام--

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥

پتت پوِتر گُر ہر کیئے میری جندڑیئے چھو کُنڈی چھو جُگ جاتے رام--

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥

ہوُمَے میل سبھ اُتری میری جِندڑیۓ ہر امرِت ہر سر ناتے رام--

ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥

اپرادھی پاپی اُدھرے میری جِندڑیۓ جن نانک کھِن ہر راتے رام--۴--۳--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۴--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥

ہوُ بلہاری تِنھ کوُ میری جِندڑیۓ جِنھ ہر ہر نام ادھارو رام--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥

گُر ستگور نام درِڑایا میری جِندڑیۓ بِکھ بھوُجل تارنہارو رام--

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥

جِن اِک من ہر دھیایا میری جندڑیۓ تِن سنت جنا جَیکارو رام--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥

نانک ہر جپ سُکھ پایا میری جِندڑیۓ سبھ دُوکھ نِوارنہارو رام--۱--

ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥

سا رسنا دھن دھنّ ہےَ میری جِندڑیۓ گُن گاوے ہر پرَبھ کیرے رام--

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

تے سرَون بھلے سوبھنِیک ہہہ میری جندڑیۓ ہر کیرتن سُنہہ ہر تیرے رام--

ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥

سو سِیس بھلا پوِتر پاون ہےَ میری جندڑیۓ جو جائۓ لگے گُر پَیرے رام--

ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥

گُر وِٹھو نانک واریا میری جِندڑیۓ جِن ہر ہر نام چِتیرے رام--٢--

ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥

تے نیتر بھلے پروان ہہہ میری جِندڑیۓ جو ساد‍ُھو ستگور دیکھہ رام--

ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥

تے ہست پُنیت پوِتر ہہہ میری جِندڑیۓ جو ہر جس ہر ہر لیکھہِ رام--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥

تِس جن کے پگ نِت پُوجیہہِ میری جِندڑیۓ جو مارگ دھرم چلیَسہِ رام--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥

نانک تِن وِٹھو واریا میری جِندڑیۓ ہر سُن ہر نام منیسہِ رام--٣--

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥

دھرت پاتال آکاس ہےَ میری جِندڑیۓ سبھ ہر ہر نام دھیاوَے رام--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥

پوَن پانی بَیسنترو میری جِندڑیۓ نِت ہر ہر ہر جس گاوَے رام--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ون ترِن سبھ آکار ہےَ میری جِندڑیۓ مُکھ ہر ہر نام دھیاوَے رام--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥

نانک تے ہر در پیَنھایا میری جِندڑیۓ جو گُرمُکھ بھگت من لاوے رام--٤--٤--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِہاگڑا محلّہ ٤--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥

جِن ہر ہر نام نہ چیِتِیو میری جِندڑیۓ تے منمُکھ مُوڑ اِیانے رام--

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥

جو موہ مایا چِت لائدے میری جِندڑیۓ سے انت گئے پچھُتانے رام--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ہر درگہہ ڈھوئی نہ لہنِہ میری جِندڑیۓ جو منمُکھ پاپ لُبھانے رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥

جن نانک گُر مِل اُبرے میری جِندڑیۓ ہر جپ ہر نام سمانے رام--ا--

ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥

سبھ جائے مِلہو ستگورو کؤ میری جِندڑیۓ جو ہر ہر نام درِڑاوے رام--

ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ہر جپدیا کھِن ڈھِل نہ کیجئی میری جِندڑیۓ مت کے جاپَے ساہو آوے کے نہ آوے رام

--

ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥

سا ویَلا سو مُورت سا گھڑی سو مُہت سپھل ہے میری جِندڑیۓ جِت ہر میرا چِت آوے رام

--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥

جن نانک نام دھیایا میری جِندڑیۓ جمکنکر نیڑ نہ آوے رام--۲--

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥

ہر ویکھے سُنے نِت سبھ کِچھ میری جِندڑیۓ سو ڈرے جِن پاپ کمتے رام--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥

جِس انتر ہِردا سُدھ ہےَ میری جِندڑیئے تِن جن سبھ ڈر سُٹ گھتے رام--

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥

ہر نِربھوَ نام پتیجیا میری جِندڑیئے سبھ جھکھ مارن دُسٹ کُپتے رام--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥

گُر پُورا نانک سیَویا میری جِندڑیئے جِن پَیری آن سبھ گھتے رام--٣--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥

سو ایسا ہر نِت سیویئےَ میری جِندڑیئے جو سبھ دُو صاحِب وڈا رام--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥

جِنھی اِک من اِک ارادھیا میری جِندڑیئے تِنا ناہی کِسےَ دی کِچھ چڈا رام--

ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥

گُر سیویئے ہر محل پایا میری جِندڑیئے جھکھ مارن سبھ نِندک گھنڈا رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥

جن نانک نام دھیایا میری جِندڑیئے دھُر مستک ہر لِکھ چھڈا رام--٤--٥--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِہاگڑا محلّہ ٤--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥

سبھ جیا تیرے تُوں ورتدا میرے ہر پرَبھ تُوں جانہِ جو جییٔ کمائیئے رام--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥

ہر انتر باہر نال ہےَ میری جِندڑیئے سبھ ویکھے من مُکرائیئے رام--

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥

منمُکھا نو ہر دُور ہےَ میری جِندڑیۓ سبھ بِرتھی گھال گوَایۓ رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥

جن نانک گُرمکھ دھیایا میری جِندڑیۓ ہر حاجُر ندری آئیۓ رام--ا--

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

سے بھگت سے سیوَک میری جِندڑیۓ جو پرَبھ میرے من بھانے رام--

ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥

سے ہر درگہ پینایا میری جِندڑیۓ اہنِس ساچ سمانے رام--

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥

تِن کےَ سنگ مل اُترے میری جِندڑیۓ رنگ راتے ندر نیسانے رام--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥

نانک کی پرَبھ بینتی میری جِندڑیۓ مِل ساڈھو سنگ اگھانے رام--۲--

ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

ہے رسنا جپ گوبِندو میری جِندڑیۓ جپ ہر ہر ترِسنا جائے رام--

ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥

جِس دئِیا کرے میرا پاربرہم میری جِندڑیۓ تِس من نام وسائے رام--

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

جِس بھیٹے پُورا ستگورو میری جِندڑیۓ سو ہر دھن نِدھ پائے رام--

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥

وڈبھاگی سنگت ملَے میری جِندڑیۓ نانک ہر گُن گائے رام--۳--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا میری جِندڑیئے پاربرہم پربھ داتا رام--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥

تا کا انت نہ پایئے میری جِندڑیئے پُورن پُرکھ بِدھاتا رام--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥

سرب جییا پرِتپالدا میری جِندڑیئے جِیُو بالک پِت ماتا رام--

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

سہس سِیانپ نہہ مِلَے میری جِندڑیئے جن نانک گُرمکھ جاتا رام--۴--٦--چھکا ۱

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

بِہاگڑا محلّہ ۵ چھنت گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥

ہر کا ایک اچمبھوٗ دیکھیا میرے لال جیوٗ جو کرے سو دھرم نیائے رام--

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥

ہر رنگ اکھاڑا پائیون میرے لال جیوٗ آون جان سبائے رام--

ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥

آون ت جانا تِنہہ کیا جِن میدن سِرجیا--

ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥

اِکنا میل ستگور محل بُلائے اِک بھرم بھُولے پھِردیا--

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

انت تیرا تُوں ہے جانہِ تُوں سبھ مہہ رہیا سمائے--

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥

سچ کہَے نانک سُنہو سنتھو ہر ورتَے دھرم نیائے--ا--

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥

آوہُ مِلہو سہیلیہو میرے لال جیوُ ہر ہر نام ارادھے رام--

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥

کر سیوہو پُورا ستگورو میرے لال جیوُ جم کا مارگ سادھے رام--

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥

مارگ بِکھڑا سادھ گُرمکھ ہر درگہہ سوبھا پائیَے--

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥

جِن کوُ بِدھاتےَ دھُرہو لِکھیا تنھا رَین دِن لِو لائیَے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥

ہوُمَے ممتا موہ چھُٹا جا سنگ مِلیا سادھے--

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥

جن کہَے نانک مکت ہوآ ہر ہر نام ارادھے--۲--

ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥

کر جوڑہو سنت اِکتّر ہوئے میرے لال جیوُ اِبناسی پُرکھ پُوجیہا رام--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥

بہو بِدھ پُوجا کھوجِیا میرے لال جیوُ ایہو من تن سبھ ارپیہا رام--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥

من تن دھن سبھ پربھُو کیرا کیا کو پُوج چڑاوئے--

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥

جِس ہوئے کِرپال دیال سُوآمی سو پرَبھ انک سماوئے--

ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥

بھاگ مستک ہوئے جِس کےَ تِس گُر نال سنیہا--

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥

جِن کہےَ نانک مِل سادھسنگت ہر ہر نام پُوجیہا--٣--

ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥

ده دِس کھوجت ہم پھِرے میرے لال جیوُ ہر پائڑا گھر آئے رام--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥

ہر مندر ہر جیوُ ساجِیا میرے لال جیوُ ہر تِس مہہ رہیا سمائے رام--

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥

سربے سمانا آپ سُوآمی گُرمکھ پرگٹ ہویا--

ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥

مِٹیا ادھیرا دُوکھ ناٹھا امِیو ہر رس چویا--

ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥

جہا دیکھا تہا سُوآمی پاربرہم سبھ ٹھائے--

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥

جن کہےَ نانک ستگور مِلایا ہر پائڑا گھر آئے--٤--١--

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ بِہاگڑا محلّہ ۵--

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ات پریتم من موہنا گھٹ سوہنا پران ادھارا رام--

ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

سُندر سوبھا لال گوپال دیال کی اپر اپارا رام--

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

گوپال دیال گوبِند لعلن مِلہو کنت نِمانِیا--

ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥

نَین ترسن درس پرسن نہہ نید رَین وِہانِیا--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

گیان انجن نام بِنجن بھیۓ سگل سیگارا--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

نانک پئِمپَے سنت جمپَے میل کنت ہمارا--ا--

ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥

لاکھ اُلاہنے موہِ ہر جب لگ نہ مِلَے رام--

ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥

مِلن کوٗ کروٗ اُپاو کِچھ ہمارا نہہ چلَے رام--

ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥

چل چِت بِت انِت پرِیا بِن کوَن بِدھی نہ دھیجیۓ--

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥

کھان پان سیگار بِرتھے ہر کنت بِن کیوُ جیجیٔے--

ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥

آسا پیاسی رَین دِنیَر رہِ نہ سکیۓ اِک تِلَے--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥

نانک پئیمپےَ سنت داسی توُ پرساد میرا پِر مِلَے--٢--

ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥

سیج ایک پِرِوُ سنگ درس نہ پائیۓ رام--

ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥

اوگن موہِ انیک کت محل بلائیۓ رام--

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥

نِرگُن نِمانی اناتھ بِنوَے مِلہو پرَبھ کِرپا نِدھے--

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥

بھرّم بھیت کھوئیۓ سہج سوئیۓ پرَبھ پلک پیکھت نوَ نِدھے--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥

گرہِ لال آوےَ محل پاوَے مِل سنگ منگل گائیۓ--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥

نانک پئیمپےَ سنت سرنی موہِ درس دِکھائیۓ--٣--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سنتن کےَ پرساد ہر ہر پایا رام--

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥

اِچھ پُنّی من سانت تپت بُجھایا رام--

ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥

سپھلا سو دِنس رَینے سُہاوی اند منگل رس گھنا--

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥

پرگٹے گُپال گوبِند لعلن کوَن رسنا گُن بھنا--

ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

بھرّم لوبھ موہ بِکار تھاکے مِل سکھی منگل گایا--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥

نانک پئیَمپے سنت جمپے جِن ہر ہر سنجوگ مِلایا--۴--۲--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥

کر کِرپا گُر پار.برہم پُورے اندِن نام وکھانا رام--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥

امرت بانی اُچرا ہر جس مِٹھا لاگَے تیرا بھانا رام--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥

کر دئِیا میا گوپال گوبِند کوئے ناہی تُجھ بِنا--

ਸਮਰਥ ਅਗੱਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ ਮਨਾ ॥

سمرَتھ اگتھ اپار پُورن جیوُ تن دھن تُمھ منا--

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥

مُورکھ مُگدھ اناتھ چنچل بلھین نیچ اجانا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سرن تیری رکھ لیھو آون جانا--ا--

ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

سادھہ سرنی پائیَے ہر جیوَ گُن گاوہ ہر نیتا رام--

ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

دھُور بھگتن کی من تن لگوَ ہر جیوَ سبھ پتِت پُنیتا رام--

ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ ਜਿਨ੍ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

پتِتا پُنیتا ہوہے تِنھ سنگ جِنھ بِدھاتا پایا--

ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

نام راتے جیا داتے نِت دیہہ چڑہے سَوایا--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

رِدھ سِدھ نوَ نِدھ ہر جپ جِنی آتم جِیتا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک وڈبھاگ پائیَہہ سادھ ساجن میتا--۲--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

جِنی سچ ونجیا ہر جیوَ سے پُورے صاحا رام--

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥

بہت کھجانہ تِنّ پہہ ہر جیوَ ہر کیرتن لاہا رام--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥

کام کرودھ نہ لوبھ بیاپَے جو جن پرَبھ سِیوُ راتیا--

ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥

ایک جانہِ ایک مانہِ رام کےَ رنگ ماتیا--

ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥

لگ سنت چرنی پڑے سرنی من تِنا اوماہا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک جِن نام پلَے سیئی سچے صاحا--٣--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

نانک سوئی سِمریۓ ہر جیوُ جا کی کل دھاری رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ منھو نہ ویسرَے ہر جیوُ کرتا پُرکھ مُراری رام--

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

دُوکھ روگ نہ بھوَ بیاپَے جِنھی ہر ہر دھیایا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

سنت پرساد ترے بھَوجل پُورب لِکھیا پایا--

ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥

وجی ودھائی من سانت آئی مِلیا پُرکھ اپاری--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

بِنوَنت نانک سِمر ہر ہر اِچھ پُنّی ہماری--٤--٣--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
بِہاگڑا محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ست نام گُر پرساد--

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
ودھ سُکھ رینڑیئے پِرِیا پریم لگا--

ਘਟੁ ਦੂਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥
گھٹ دُکھ نیدڑیئے پرسوُ سدا پگا--

ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥
پگ دھُور بانچھوُ سدا جاچوُ نام رس بیراگنی--

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥
پِرِیا رنگ راتی سہج ماتی مہا دُرمت تِیاگنی--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੑੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
گہِ بھُجا لینھی پریم بھینی مِلن پریتم سچ مگا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥
بِنونت نانک دھار کِرپا رہوُ چرنھ سنگ لگا--ا--

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥
میری سکھی سہیلڑیہو پرَبھ کےَ چرن لگہ--

ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥
من پِرِیا پریم گھنا ہر کی بھگت منگہ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥

ہر بھگت پائیَے پرَبھ دھیائییَے جائے ملییَے ہر جنا--

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥

مان موہ بِکار تجییَے ارپ تن دھن ایہو منا--

ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥

بڈ پُرکھ پُورن گُن سمپُورن بھرم بھِیت ہر ہر مِل بھگہ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سُن منتر سکھییَے ہر نام نِت نِت نِت جپہہ--۲--

ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

ہر نار سُہاگنے سبھ رنگ مانے--

ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥

رانڈ نہ بَیسئی پرَبھ پُرکھ چِرانے--

ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥

نہ دُوکھ پاوَے پرَبھ دھیاوَے دھنّ تے بڈبھاگیا--

ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥

سُکھ سہج سووہِ کِلبِکھ کھووہِ نام رس رنگ جاگیا--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥

مِل پریم رہنا ہر نام گہنا پِریا بچن میٹھے بھانے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥

بِنوَنت نانک من اچھ پائی ہر ملے پُرکھ چِرانے--۳--

ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥

تِت گِرہِ سوہِلڑے کوڑ اندا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

من تن رَوِ رہیا پرَبھ پرمانندا--

ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥

ہر کنت اننت دیال سرِیدھر گوبِند پتّت اُدھارنو--

ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥

پرَبھ کِرپا دھاری ہر مُراری بھَے سِندھِ ساگر تارنو--

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥

جو سرن آوے تِس کنٹھ لاوَے ایہو بِرد سُوآمی سندا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥

بِنوَنت نانک ہر کنت مِلیا سدا کیَل کرندا--۴--۱--۴--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥

ہر چرن سروور تہ کرہو نِواس منا--

ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥

کر مجن ہر سرے سبھ کِلبِکھ ناس منا--

ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥

کر سدا مجن گوبِند سجن دُکھ اندھیرا ناسے--

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥

جنم مرن نہ ہوئے تِس کوُ کٹَے جم کے پھاسے--

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥

مِل سادھسنگے نام رنگے تہا پُورن آسو--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥

بِنوَنت نانک دھار کِرپا ہر چرن کمل نِواسو--ا--

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥

تہ اند بِنود سدا انحد جھُنکارو رام--

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥

مِل گاوہِ سنت جنا پرَبھ کا جَیکارو رام--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥

مِل سنت گاوہِ کھسم بھاوہِ ہر پریم رس رنگ بِھنّیا--

ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

ہر لابھ پایا آپ مِٹایا مِلے چِری وِچھُنّیا--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥

گہِ بھُجا لینے دئیا کینھے پرَبھ ایک اگم اپارو--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سدا نِرمل سچ سبد رُن جھُنکارو--۲--

ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥

سُن وڈبھاگیا ہر امرت بانی رام--

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

جِن کوَ کرم لِکھی تِس رِدَے سمانی رام--

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

اکتھ کہانی تِنی جانی جِس آپ پرَبھ کِرپا کرے--

ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥

امر تھیِیا پھِر نہ مُوآ کل کلَیسا دُکھ ہرے--

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ہر سرن پائی تج نہ جائی پرَبھ پرِیت من تن بھانی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥

بِنوَنت نانک سدا گایِئَے پوِتر امرِت بانی--٣--

ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

من تن گلط بھیَۓ کِچھ کہن نہ جائی رام--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥

جِس تے اُپجِڑا تِن لیا سمائی رام--

ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥

مِل برہم جوتی اوت پوتی اُدک اُدک سمایا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

جل تھل میئل ایک روَیا نہ دُوجا درِسٹایا--

ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

بن ترِن ترِبھوَن پُور پُورن قیمت کہن نہ جائی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥

بِنوَنت نانک آپ جانَے جِن ایہہ بنت بنائی--۴--۲--۵--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۵--

ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

کھوجت سنت پھِرہِ پرَبھ پران ادھارے رام--

ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

تان تن کھِین بھیا بِن مِلت پیارے رام--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥

پرَبھ مِلھو پیارے میا دھارے کر دئیا لڑ لائے لیجیئے--

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥

دیہہ نام اپنا جپوُ سُوآمی ہر درس پیکھے جیجیئے--

ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

سمرتھ پُورن سدا نِہچل اُوچ اگم اپارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

بِنوَنت نانک دھار کِرپا مِلھو پران پیارے--ا--

ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥

جپ تپ برت کینے پیکھن کوُ چرنا رام--

ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥

تپت نہ کتہہِ بُجھے بِن سُوآمی سرنا رام--

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥

پرَبھ سرن تیری کاٹ بیری سنسار ساگر تاریئے--

ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥

اناتھ نِرگُن کچھ نہ جانا میرا گُن اوُگن نہ بیچاریَے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥

دین دیال گوپال پریتم سمرتھ کارن کرنا--

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥

نانک چاترِک ہر بُوند ماگَے جپ جِیوا ہر ہر چرنا--٢--

ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥

امِ سروورو پِیو ہر ہر نامہ رام--

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥

سنتہ سنگ مِلَے جپ پُورن کاما رام--

ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥

سبھ کام پُورن دُکھ بِدیرن ہر نِمکھ منھو نہ بیسرَے--

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥

آنند اندِن سدا ساچا سرب گُن جگدیسرَے--

ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥

اگنت اُوچ اپار ٹھاکُر اگم جا کو دھاما--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک میری اِچھ پُورن مِلے سرِیرنگ راما--٣--

ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥

کئی کوٹِک جگ پھلا سُن گاونہارے رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر ہر نام جپت کُل سگلے تارے رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥

ہر نام جپت سوہنت پرَانی تا کی مہما کِت گنا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥

ہر بِسر ناہی پران پیارے چِتونت درسن صد منا--

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

سُبھ دِوس آئے گہِ کنٹھ لائے پرَبھ اُوچ اگم اپارے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥

بِنوَنت نانک سپھل سبھ کِچھ پرَبھ مِلے اتِ پیارے--۴--۳--٦--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۵ چھنت--

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥

اَن کائے راتڑیا واٹ دُہیلی رام--

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥

پاپ کماودیا تیرا کوئے نہ بیَلی رام--

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥

کوئے نہ بیلی ہوئے تیرا سدا پچھوتاوہے--

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥

گُن گُپال نہ جپہہ رسنا پھِر کدہُ سے دِہ آوہے--

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥

ترور وِچھُنّے نہہ پات جُڑتے جم مگ گوَن اکیلی--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥

بِنوَنت نانک بِن نام ہر کے سدا پھِرت دُہیلی--۱--

ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥

تُوں ولوَنچ لُوک کرہِ سبھ جانَے جانی رام--

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥

لیکھا دھرم بھیا تِل پِیڑے گھانی رام--

ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥

کِرت کمانے دُکھ سَہو پرانی انِک جون بھرمایا--

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

مہا موہنی سنگ راتا رتن جنم گوایا--

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥

اِکّس ہر کے نام باجھو آن کاج سِیانی--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥

بِنوَنت نانک لیکھ لِکھیا بھرم موہِ لُبھانی--۲--

ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥

بِیچ نہ کوئے کرے اکرِتگھن وِچھڑ پیا--

ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥

آئے کھرے کٹھِن جمکنکر پکڑ لئیا--

ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥

پکڑے چلایا اپنا کمایا مہا موہنی راتیا--

ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥

گُن گووِند گُرمُکھ نہ جپیا تپت تھمّھ گل لاتیا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥

کام کرودھ اہنکار مُوٹھا کھوئِے گیان پچھتاپیا--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥

بِنوَنت نانک سنجوگ بھُولا ہر جاپ رسن نہ جاپیا--٣--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥

تُجھ بِن کو ناہی پرَبھ راکھنہارا رام--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥

پتِت اُدھارن ہر بِرد تُمارا رام--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

پتِت اُدھارن سرن سُوآمی کرِپا نِدھ دیالا--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

اندھ کُوپ تے اُدھر کرتے سگل گھٹ پرَتِپالا--

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

سرن تیری کٹ مہا بیڑی اِک نام دیہہ ادھارا--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥

بِنوَنت نانک کر دۓ راکھو گوِبند دِین دیارا--۴--

ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سو دِن سپھل گنیا ہر پربھُو مِلایا رام--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سبھ سُکھ پرگٹیا دُکھ دُور پرایا رام--

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥

سُکھ سہج اند بِنود صد ہی گُن گُپال نِت گایۓَ--

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥

جھج سادھسنگے مِلے رنگے بہُڑ جون نہ دھائیۓَ--

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥

گہِ کنٹھ لاۓ سہج سُبھاۓ آد انکُر آیا--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥

بِنوَنت نانک آپ مِلیا بہُڑ کتھُوُ نہ جایا--۵--۴--۷--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

بِہاگڑا محلّہ ۵ چھنت--

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

سُنہو بینتتیا سُوآمی میرے رام--

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥

کوٹ اپرادھ بھرے بھی تیرے چیرے رام--

ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥

دُکھ ہرن کِرپا کرن موہن کل کلَیسہ بھنجنا--

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

سرن تیری رکھ لیہو میری سرب مَے نِرنجنا--

ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥

سُنت پیکھت سنگ سبھ کےَ پرَبھ نیرہُو تے نیرے--

ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥

ارداس نانک سُن سُوآمی رکھ لیہو گھر کے چیرے--ا--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥

تُو سمرتھ سدا ہم دِین بھیکھاری رام--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥

مایا موہ مگن کڈھ لیہو مُراری رام--

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥

لوبھ موہ بِکار بادھیوُ انِک دوکھ کماونے--

ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥

الِپت بندھن رہت کرتا کِیا اپنا پاونے--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥

کر انگرہُ پتِت پاون بہو جون بھرمتے ہاری--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥

بِنوَنت نانک داس ہر کا پرَبھ جی پران ادھاری--۲--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥

تُو سمرتھ وڈا میری مت تھوری رام--

ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥

پالہِ اکرتگھنا پُورن درِسٹ تیری رام--

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥

اگادھ بودھ اپار کرتے موہِ نیچ کچھُو نہ جانا--

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥

رتن تِیاگ سنگرہن کوڈی پسُو نیچ ایانا--

ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥

تِیاگ چلتی مہا چینچل دوکھ کر کر جوری--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥

نانک سرن سمرتھ سُوآمی پَیج راکھو موری--٣--

ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جا تے وِچھڑیا تِن آپ مِلایا رام--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سادُھو سنگمے ہر گُن گایا رام--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥

گُن گائے گووِد سدا نیکے کلیان مَے پرگٹ بھیئے--

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥

سیجا سُہاوی سنگ پرَبھ کَے آپنے پرَبھ کر لئے--

ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

چھوڑ چِنت اچِنت ہوئے بہڑ دُوکھ نہ پایا--

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥

نانک درسن پیکھ جیوے گووِند گُن نِدھ گایا--۴--۵--۸--

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

بِہاگڑا محلہ ۵ چھنت--

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

بول سُدھرمیڑیا مون کت دھاری رام--

ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥

تُو نیتری دیکھ چلیا مایا بیوہاری رام--

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥

سنگ تیرَے کچھو نہ چالَے بِنا گوبِند نامہ--

ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥

دیَس ویَس سُوَرن رُوپا سگل اُونے کاما--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥

پُتر کلتر نہ سنگ سوبھا ہست گھور وِکاری--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥

بِنونت نانک بِن سادھسنگم سبھ مِتھیا سنساری--۱--

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥

راجن کیوُ سویا تُو نید بھرے جاگت کت ناہی رام--

ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥

مایا جھُوٹھ رُدن کیتے بِللاہی رام--

ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥

بِللاہے کیتے مہا موہن بِن نام ہر کے سُکھ نہی--

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥

سہس سِیانپ اُپاو تھاکے جہ بھاوت تہ جاہی--

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥

آد انتے مدھ پُورن سربتر گھٹ گھٹ آہی--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥

بِنونت نانک جِن سادھسنگم سے پت سیتی گھر جاہی--٢--

ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥

نرپت جان گرہیو سیوک سِیانے رام--

ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥

سرپر ویچھُڑنا موہے پچھتانے رام--

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ہرچندوری دیکھ بھُولا کہا استھِت پائیے--

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥

بِن نام ہر کے آن رچنا اَہلا جنم گوائیے--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਂਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥

ہؤ ہؤ کرت نہ ترِسن بوجھے نہ کاں٘م پُورن گیانے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥

بِنوَنت نانک بِن نام ہر کے کیتیا پچھتانے--٣--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥

دھار انگرہو اپنا کر لینا رام--

ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥

بھُجا گہِ کاڈھ لیو سادھو سنگ دِینا رام--

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥

سادھسنگم ہر ارادھے سگل کلمل دُکھ جلے--

ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥

مہا دھرم سُدان کِریا سنگ تیرَے سے چلے--

ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥

رسنا ارادھَے ایک سُوآمی ہر نام من تن بھینا--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥

نانک جِس نو ہر مِلائے سو سرب گُن پربینا--٤--٦--٩--

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

بِہاگڑے کی وار محلّہ ٤

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

گُر سیوا تے سُکھ پائیّے ہور تھے سُکھ نہ بھال--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥

گُر کےَ سبد من بھیدیئے سدا وسَے ہر نال--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥

نانک نام تِنا کوُ ملَے جِن ہر ویکھَے ندر نِہال--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥

صِپھت کھجانہ بکھس ہےَ جِس بکھسَے سو کھرچےَ کھائِ--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ستگور بِن ہتھ نہ آوئی سبھ تھکے کرم کمائے--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥

نانک منمُکھ جگت دھنھین ہےَ اگَے بھُکھا کے کھائِ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥

سبھ تیری تُو سبھس دا سبھ تُدھ اُپایا--

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

سبھنا وِچ تُو ورتدا تُو سبھنی دھیایا--

ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

تِس دی تُو بھگت تھائے پائہِ جو تُدھ من بھایا--

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥

جو ہر پرَبھ بھاوے سو تھیئے سبھ کرن تیرا کرایا--

ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥

سلاہیہُو ہر سبھنا تے وڈا جو سنت جناں کی پیَج رکھدا آیا--ا--

ਸਲੋਕ ਮः ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

نانک گیانی جگ جیتا جگ جیتا سبھ کوئے--

ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

نامے کارج سِدھ ہےَ سہجے ہوئے سو ہوئے--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

گُرمت مت اچل ہےَ چلائے نہ سکےَ کوئے--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥

بھگتا کا ہر انگیکار کرے کارج سُہاوا ہوئے--

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

منمکھ مُولہو بھُلائین وِچ لب لوبھ اہنکار--

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جھگڑا کردیا اندِن گُدرے سبد نہ کرے ویچار--

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

سُدھ مت کرتَے ہِر لئی بولن سبھ وِکار--

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗ੍ਯ਼ਾਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥

دِتَے کِتَے نہ سنتوکھیئن انتر ترِسنا بہت اگیان اندھار--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

نانک منمُکھا ناِلہو تُٹیا بھلی جِنا مایا موہِ پیار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਤਿਨ੍ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥

تِنھ بھؤ سنسا کیا کرے جِن ستگور سِر کرتار--

ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

دھُر تِن کی پَیج رکھدا آپے رکھنہار--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

مِل پریتم سُکھ پایا سچَے سبد ویچار--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک سُکھداتا سیویا آپے پرکھنہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥

جیا جنت سبھ تیریا تُو سبھنا راس--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥

جِس نو تُو دیہہ تِس سبھ کِچھ مِلَے کوئی ہور سریک ناہی تُدھ پاس--

ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

تُو اِکو داتا سبھس دا ہر پہہ ارداس--

ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥

جِس دی تُدھ بھاوے تِس دی تُو منّ لیہہِ سو جن ساباس--

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥

سبھ تیرا چوج ورتدا دُکھ سُکھ تُدھ پاس--٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥

گُرمکھ سچّے بھاودے در سچّے سچیار--

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥

ساجن من آنند ہے گُر کا سبد ویچار--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

انتر سبد وسایا دُکھ کٹیا چانن کِیا کرتار--

ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

نانک رکھنہارا رکھسی آپنی کِرپا دھار--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

گُر کی سیوا چاکری بھَے رچ کار کمائے۔۔

ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

جیہا سیوَے تیہو ہووَے جے چلَے تسَے رجائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک سبھ کِچھ آپ ہےَ اوَر نہ دُوجی جائے۔۔٢۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی۔۔

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تیری وڈیائی تُوہے جاندا تُدھ جیوڈ اوَر نہ کوئی۔۔

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥

تُدھ جیوڈ ہور سریک ہووَے تا آکھیَے تُدھ جیوڈ تُوہے ہوئی۔۔

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥

جِن تُو سیویا تِن سُکھ پایا ہور تِس دی ریس کرے کیا کوئی۔۔

ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥

تُو بھنن گھڑن سمرتھ داتار ہہ تُدھ اگےَ منگن نو ہتھ جوڑ کھلی سبھ ہوئی۔۔

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥

تُدھ جیوڈ داتار مےَ کوئی ندر نہ آوئی تُدھ سبھسَے نو دان دِتا کھنڈی وربھنڈی پاتالی پُرئی سبھ لوئی۔۔٣۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣۔۔

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥

من پرتیت نہ آئیا سہج نہ لگو بھاؤ--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

سبدَے صاد نہ پائیو منہٹھ کیا گُن گائے--

ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نانک آیا سو پروان ہےَ جے گُرمکھ سچ سمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥

آپنا آپ نہ پچھانےَ مُوڑا اورا آکھ دُکھائے--

ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

مُنڈھے دی کھصلت نہ گئیا اندھے وِچھُڑ چوٹا کھائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

ستگور کےَ بھےَ بھنّ نہ گھڑیو رہےَ انک سمائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

اندِن سہسا کدے نہ چُوکےَ بِن سبدَے دُکھ پائے--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥

کام کرودھ لوبھ انتر سبلا نِت دھندھا کرت وِہائیے--

ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥

چرن کر دیکھت سُن تھکے دِہ مکے نیڑَے آئے--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥

سچا نام نہ لگو میٹھا جِت نام نوَ ندِھ پائے--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥

جیوَت مَرے مَرے پھُن جیوَے تاں موکھنتر پائے--

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥

دھُر کرم نہ پائیو پرانی وِن کرما کیا پائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥

گُر کا سبد سمال تُو مُوڑے گت مت سبدے پائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥

نانک ستگور تد ہی پائے جاں وِچھوہ آپ گوائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥

جِس دَے چِت وسیا میرا سُوآمی تِس نو کیوُ اندیسا کِسےَ گلَے دا لوڑیئے--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥

ہر سُکھداتا سبھنا گلا کا تِس نو دھیائدیا کِو نِمکھ گھڑی مُہو موڑیئے--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥

جِن ہر دھیایا تِس نو سرب کلیان ہوئے نِت سنت جنا کی سنگت جائے بہیئے مُہو جوڑیئے--

ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥

سبھ دُکھ بھُکھ روگ گئے ہر سیوک کے سبھ جن کے بندھن توڑیئے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥

ہر کِرپا تے ہوآ ہر بھگت ہر بھگت جنا کےَ مُوہِ ڈِٹھے جگت تریا سبھ لوڑیئے--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥

سا رسنا جل جاوٗ جِن ہر کا سُوآوٗ نہ پایا--

ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥

نانک رسنا سبد رسائے جِن ہر ہر منّ وسایا--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

سا رسنا جل جاوٗ جِن ہر کا ناوٗ وِساریا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥

نانک گُرمکھ رسنا ہر جپےَ ہر کےَ نائے پیاریا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

ہر آپے ٹھاکُر سیوک بھگت ہر آپے کرے کرائے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ہر آپے ویکھے وِگسے آپے جِت بھاوے تِت لائے--

ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥

ہر اِکنا مارگ پائے آپے ہر اِکنا اُجھڑ پائے--

ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥

ہر سچا صاحب سچ تپاوس کر ویکھَے چلت سبائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥

گُر پرساد کہَے جن نانک ہر سچے کے گُن گائے--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥

درویسی کو جانسی وِرلا کو درویس--

ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥

جے گھر گھر ہنڈھَے منگدا دھِگ جیون دھِگ ویس--

ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥

جے آسا اندیسا تج رہَے گُرمکھ بھِکھیا ناؤ--

ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

تِس کے چرن پکھالیئہِ نانک ہؤ بلہارے جاؤ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥

نانک ترور ایک پھل دُئے پنکھیرُو آہے--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥

آوت جات نہ دیسی نہ پر پنکھی تاہے--

ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

بہو رنگی رس بھوگیا سبد رہَے نِربان--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ہر رس پھل راتے نانکا کرم سچا نیسان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥

آپے دھرتی آپے ہےَ راہک آپ جمّائے پیساوَے--

ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥

آپ پکاوَے آپ بھانڈے دئے پرَوسَے آپے ہی بہہ کھاوَے--

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥

آپے جل آپے دے چھِنگا آپے چُلی بھراوَے--

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥

آپے سنگت صد بہالَے آپے وِداع کراوَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥

جِس نو کِرپال ہووَے ہر آپے تِس نو حکم مناوَے--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥

کرم دھرم سبھ بندھنا پاپ پُنّ سنبندھ--

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥

ممتا موہ سو بندھنا پُتر کلتر سو دھندھ--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥

جہ دیکھا تہ جیوری مایا کا سنبندھ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥

نانک سچے نام بِن ورتن ورتَے اندھ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥

اندھے چانن تا تھیئَے جا ستگور ملَے رجائے--

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

بندھن توڑے سچ وسَے اگیان ادھیرا جائے--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥

سبھ کِچھ دیکھے تسَے کا جِن کیِیا تن ساج--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥

نانک سرن کرتار کی کرتا راکھَے لاج--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥

جدہو آپے تھاٹ کیا بہہ کرتَے تدہو پُچھ نہ سیوک بییا--

ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥

تدہو کیا کو لیوَے کیا کو دیوَے جاں اوَر نہ دُوجا کییا--

ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥

پھِر آپے جگت اُپایا کرتَے دان سبھنا کوَ دییا--

ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

آپے سیوَ بنائیئن گُرمکھ آپے امرِت پِیا--

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥

آپ نِرنکار آکار ہےَ آپے آپے کرَے س تھییا--۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥

گُرمکھ پرَبھ سیوہِ صد ساچا اندِن سہج پیار--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

سدا انند گاوہِ گُن ساچے اردھ اُردھ اُر دھار--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

انتر پریتم وسیا دھُر کرم لِکھیا کرتار--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

نانک آپ مِلائین آپے کِرپا دھار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

کہیَۓ کتھیَۓ نہ پائیَۓ انِدن رہَے سدا گُن گاۓ--

ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥

وِن کرمَے کِنَے نہ پائیو بھوَک مُوۓ بِللاۓَ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر کےَ سبد من تن بھِجےَ آپ وسَے من آۓ--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک ندری پائیَۓ آپے لئے مِلاۓَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥

آپے وید پُران سبھ ساست آپ کتھےَ آپ بھیجےَ--

ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥

آپے ہی بہہ پُوجے کرتا آپ پرپنّچ کریجےَ--

ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥

آپ پروِرت آپ نِرورتی آپے اکتھ کتھیجےَ--

ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥

آپے پُنّ سبھ آپ کرائے آپ الِپت ورتیجےَ--

ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥

آپے سُکھ دُکھ دیوَے کرتا آپے بکھس کریجَے--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥

سیکھا اندرہو جور چھڈ تُو بھوَ کر جھل گوَاے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥

گُر کےَ بھَے کیتے نِسترے بھَے وِچ نِربھوَ پائے--

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

من کٹھور سبد بھید تُوں سانت وسَے من آئے--

ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥

سانتی وِچ کار کماونی سا کھسم پائے تھائے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک کام کرودھ کنَے نہ پائیو پُچھو گیانی جائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

منمکھ مایا موہ ہےَ نام نہ لگو پیار--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥

کُوڑ کماوے کُوڑ سنگرہےَ کُوڑ کرے آہار--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥

بِکھ مایا دھن سنچ مرہِ انتے ہوئے سبھ چھار--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

کرم دھرم سُچ سنجم کرہِ انتر لوبھ وِکار--

ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

نانک جے منمُکھ کماوے سو تھائے نہ پوَے درگہہ ہوئے کھُوار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥

آپے کھانی آپے بانی آپے کھنڈ وربھنڈ کرے--

ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥

آپ سمُند آپ ہےَ ساگر آپے ہی وِچ رتن دھرے--

ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥

آپ لہائے کرے جِس کِرپا جِس نو گُرمُکھ کرے ہرے--

ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥

آپے بھوَجل آپ ہےَ بوہِتھا آپے کھیوَٹ آپ ترے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥

آپے کرے کرائے کرتا اور نہ دُوجا تجھَے سرے--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ستگور کی سیوا سپھل ہےَ جے کو کرے چِت لائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

نام پدارتھ پائیَے اچِنت وسَے من آئے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥

جنم مرن دُکھ کٹیئے ہوَمے ممتا جائے--

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

اُتم پدوی پائیَے سچے رہےَ سمائے--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

نانک پُورب جِن کوَ لِکھیا تِنا ستگور مِلیا آئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥

نام رتا ستگورو ہےَ کلجُگ بوہتھ ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

گُرمکھ ہووَے سو پار پوَے جِنا اندر سچا سوئے--

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

نام سمھالے نام سنگرہےَ نامے ہی پت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک ستگور پایا کرم پراپت ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥

آپے پارس آپ دھات ہےَ آپ کیتون کنّچن--

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥

آپے ٹھاکُر سیوک آپے آپے ہی پاپ کھنڈن--

ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥

آپے سبھ گھٹ بھوگوَے سُوآمی آپے ہی سبھ انجن--

ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥

آپ بِبیک آپ سبھ بیتا آپے گُرمکھ بھنجن--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥

جن نانک سالاہِ نہ رجےَ تُدھ کرتے تُو ہر سکھداتا وڈن--۱۰--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م:۴--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

بِن ستگور سیوے جیا کے بندھنا جیتے کرم کماہِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

بِن ستگور سیوے ٹھوَر نہ پاوہی مر جمّہہ آوہِ جاہِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

بِن ستگور سیوے پھِکا بولنا نام نہ وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

نانک بِن ستگور سیوے جم پُر بدھے ماریئہہ مُوہِ کالَے اُٹھ جاہِ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

اِک ستگور کی سیوا کرہِ چاکری ہر نامے لگَے پیار--

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥

نانک جنم سوارن آپنا کُل کا کرن اُدھار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥

آپے چاٹسال آپ ہےَ پادھا آپے چاٹڑے پڑن کئو آنے--

ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥

آپے پِتا ماتا ہےَ آپے آپے بالک کرے سِیانے--

ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥

اِک تھَے پڑ بُجھَے سبھ آپے اِک تھَے آپے کرے ایانے--

ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥

اِکنا اندر محل بُلائے جا آپ تیرَے من سچے بھانے--

ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥

جِنا آپے گُرمکھ دے وڈیائی سے جن سچی درگہہ جانے--اا--

ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥

سلوک مردانا ا--

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

کل کلوالی کام مد منُوآ پیونہار--

ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

کرودھ کٹوری موہِ بھری پیلاوا اہنکار--

ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

مجلس کُوڑے لب کی پی پی ہوئے کھُوار--

ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥

کرنی لاہن ست گُڑ سچ سرا کر سار--

ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

گُن منڈے کر سیل گھِیوٗ سرم ماس آہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥

گُرمکھ پائیَے نانکا کھادھَے جاہِ بِکار--ا--

ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥

مردانا ا--

ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥

کایا لاہن آپ مد مجلس ترِسنا دھات--

ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥

منسا کٹوری کُوڑ بھری پیلائے جمکال--

ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

اِت مد پیتَے نانکا بہتے کھٹیئہِ بِکار--

ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

گیان گُڑ صالاح منڈے بھوَ ماس آہار--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

نانک اِیہو بھوجن سچ ہےَ سچ نام آدھار--٢--

ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥

کانیاں لاہن آپ مد امرِت تِس کی دھار--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥

ستسنگت سِیوَ میلاپ ہوئے لِو کٹوری امرِت بھری پی پی کٹہِ بِکار--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

آپے سُر نر گن گندھربا آپے کھٹ درسن کی بانی--

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

آپے سِو سنکر مہیسا آپے گُرمکھ اکتھ کہانی--

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥

آپے جوگی آپے بھوگی آپے سنِیاسی پھِرے بِبانی--

ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥

آپے نال گوسٹ آپ اُپدیسَے آپے سگھڑ سرُوپ سِیانی--

ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥

آپنا چوج کر ویکھے آپے آپے سبھنا جِیا کا ہےَ جانی--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ایہا سندِھیا پروان ہےَ جِت ہر پربھ میرا چِت آوےَ--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥

ہر سِیوَ پرِیت اُو پجے مایا موہ جلاوَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُر پرسادی دُبدھا مَرے منُوآ استِھر سندِھیا کرے ویچار--

ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥

نانک سندِھیا کرَے منمُکھی جیوَ نہ ٹکَے مر جمّے ہوئے کھُوار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

پرِوَ پرِوَ کرتی سبھ جگ پھِری میری پیاس نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥

نانک ستگور ملیئے میری پیاس گئی پِر پایا گھر آئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥

آپے تنت پرم تنت سبھ آپے آپے ٹھاکُر داس بھیا--

ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥

آپے دس اٹھ ورن اُپائین آپ برہم آپ راج لئیا--

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥

آپے مارے آپے چھوڑے آپے بکھسے کرے دئیا--

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥

آپ ابھُل نہ بھُلَے کب ہی سبھ سچ تپاوس سچ تھیا--

ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥

آپے جِنا بُجھائے گُرمکھ تِن اندرہو دُوجا بھرم گیا--۱۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥

ہر نام نہ سِمرِہ سادھسنگ تَے تن اُڈّے کھیہہ--

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥

جِن کِیتی تِسے نہ جانئی نانک پھِٹ الُونی دیہہ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥

گھٹ وسہہ چرنارِبند رسنا جپَے گُپال--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥

نانک سو پربھ سمریئے تس دیہی کوٗ پال--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥

آپے اٹھسٹھ تیرتھ کرتا آپ کرے اسنان--

ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥

آپے سنجم ورتَے سوامی آپ جپاہِہ نام--

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥

آپ دیال ہوئے بھوٗ کھنڈن آپ کرَے سبھ دان--

ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

جس نو گُرمکھ آپ بجھائے سو صد ہی درگہہ پائے مان--

ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥

جس دی پیج رکھَے ہر سُوآمی سو سچا ہر جان--۱۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

نانک بن ستگور بھیٹے جگ اندھ ہےَ اندھے کرم کمائے--

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

سبدَے سِیوٗ چِت نہ لاوئی جِت سُکھ وسَے من آئے--

ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥

تامس لگا سدا پھِرے اہنِس جلت بِہائے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے کہنا کِچھُو نہ جائے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥

ستگورو پھُرمایا کاری ایہہ کریہو--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥

گُورُو دُوارے ہوئے کےَ صاحِب سنمالہہ--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥

صاحِب سدا حجوُر ہےَ بھرمَے کے چھوڑ کٹ کےَ انتر جوت دھریہو--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥

ہر کا نام امرِت ہےَ دارُو ایہو لائیہو--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥

ستگور کا بھانا چِت رکھو سنجم سچا نیہو--

ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥

نانک ایتھے سُکھے اندر رکھسی اگےَ ہر سِیوُ کیَل کریہو--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥

آپے بھار اٹھارہ بنسپت آپے ہی پھل لائے--

ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥

آپے مالی آپ سبھ سِنچےَ آپے ہی مُوہِ پائے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥

آپے کرتا آپے بھُگتا آپے دئے دِوائے--

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

آپے صاحِب آپے ہےَ راکھا آپے رہیا سمائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥

جن نانک وڈیائی آکھے ہر کرتے کی جِس نو تِل نہ تمائے--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥

مانس بھریا آنیا مانس بھریا آئے--

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥

جِت پیتےَ مت دُور ہوئے برل پوَے وِچ آئے--

ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥

آپنا پرایا نہ پچھانئی کھسمہ دھکے کھاۓ--

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

جت پیتےَ کھسم وِسرَے درگہ مِلَے سجائے--

ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

جھُوٹھا مد مُول نہ پیچیٔی جے کا پار وسائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

نانک ندری سچ مد پائیے ستگور ملَے جِس آئے--

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥

سدا صاحب کےَ رنگ رہَے محلّی پاوَے تھاوَ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ایہو جگت جیوَت مرَے جا اِس نو سوجھی ہوئے--

ਜਾ ਤਿਨਿ੍ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥

جا تِنھِ سوالیا تاں سوِ رہیا جگائے تاں سُدھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥

نانک ندر کرے جے آپنی ستگور میلَے سوئے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر پرساد جیوَت مرَے تا پھِر مرن نہ ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥

جِس دا کیِتا سبھ کِچھ ہووَے تِس نو پرواہ ناہی کِسےَ کیری--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥

ہر جیئُ تیرا دِتا سبھ کو کھاوے سبھ مُحتاجی کڈھے تیری--

ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥

جے تُدھ نو صالاحے سو سبھ کِچھ پاوَے جِس نو کِرپا نِرنجن کیری--

ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥

سوئی ساہو سچا ونجارا جِن وکھر لدیا ہر نام دھن تیری--

ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥

سبھ تِسَے نو سالاہِو سنتو جِن دُوجے بھاوَ کی مار وِڈاری ڈھیری--١٦--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

کبیرا مرتا مرتا جگ مُوآ مر بھی نہ جانَے کوئے--

ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ایسی مرنی جو مَرے بہُر نہ مرنا ہوئے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

کیا جانا کِو مرہگے کَیسا مرنا ہوئے--

ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

جے کر صاحِب منہو نہ ویسرے تا سہلا مرنا ہوئے--

ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

مرنَے تے جگت ڈرے جیویا لوڑے سبھ کوئے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥

گُر پرسادی جیوَت مَرے حکمَے بُوجھَے سوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک ایسی مرنی جو مَرے تا صد جیون ہوئے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥

جا آپ کرپال ہووے ہر سُوآمی تا آپناں ناؤ ہر آپ جپاوے۔۔

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

آپے ستگور میَل سُکھ دیوَے آپناں سیوک آپ ہر بھاوے۔۔

ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥

آپنیا سیوکا کی آپ پیَج رکھَے آپنیا بھگتا کی پیَری پاوَے۔۔

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

دھرم رائے ہےَ ہر کا کیا ہر جن سیوک نیڑ نہ آوےَ۔۔

ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥

جو ہر کا پیارا سو سبھنا کا پیارا ہور کیَتی جھکھ جھکھ آوے جاوے۔۔۱۷۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

رام رام کرتا سبھ جگ پھِرے رام نہ پایا جائے--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥

اگم اگوچر ات وڈا اتُل نہ تُلیا جائے--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥

قیمت کِنَے نہ پائیا کِتَے نہ لئیا جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر کَے سبد بھیدیا اِن بِدھ وسیا من آئے--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

نانک آپ امیوٗ ہےَ گُر کِرپا تے رہیا سمائے--

ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

آپے مِلیا مِل رہیا آپے مِلیا آئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

اے من ایہو دھن نام ہےَ جِت سدا سدا سُکھ ہوئے--

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥

توٹا مُول نہ آوئی لاہا صد ہی ہوئے--

ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥

کھادھےَ کھرچیئے توٹ نہ آوئی سدا سدا اوہ دئے--

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

سہسا مُول نہ ہووئی ہانَت کدے نہ ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ پائیے جا کوُ ندر کرئے۔۔۲۔

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی۔۔

ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥

آپے سبھ گھٹ اندرے آپے ہی باہر۔۔

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥

آپے گُپت ورتدا آپے ہی جاہر۔۔

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥

جُگ چھتیہی گُبار کر ورتیا سُناہر۔۔

ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥

اوتھے وید پُران نہ ساستا آپے ہر نرہر۔۔

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥

بیٹھا تاڑی لائے آپ سبھ دُو ہی باہر۔۔

ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥

آپنی مِت آپ جاندا آپے ہی گوُہر۔۔۱۸۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥

ہئُمَے وِچ جگت مُوآ مردو مردا جائے--

ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥

جِچر وِچ دمّ ہےَ تِچر نہ چیتئی کے کریگو اگَے جائے--

ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

گیانی ہوئے سو چیتّن ہوئے اگیانی اندھ کمائے--

ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک ایتھے کماوے سو ملِے اگَے پائے جائے--١--

ਮः ੩ ॥

م: ٣--

ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

دھُر کھسمےَ کا حکم پیا وِن ستگور چیتیا نہ جائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ستگور ملیئے انتر رَوِ رہیا سدا رہیا لِو لائے--

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

دم دم سدا سمالدا دمّ نہ بِرتھا جائے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥

جنم مرن کا بھؤ گیا جیون پدوی پائے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

نانک ایہو مرتبا تِس نو دئے جِس نو کرِپا کرے رجائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ ॥

آپے داناں بینیا آپے پردھاناں--

ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ ॥

آپے رُوپ دِکھالدا آپے لائے دھیاناں--

ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ ॥

آپے مونی ورتدا آپے کتھے گیاناں--

ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥

کوڑا کسےَ نہ لگئی سبھنا ہی بھانا--

ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥

اُستت برن نہ سکیٔےَ صد صد قُربانا--۱۹--ِ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥

کلی اندر نانکا جِنّاں دا اوُتار--

ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥

پُت جِنُورا دھیا جِنُوری جورُو جِنّا دا سِکدار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥

ہِندُو مُولے بھُولے اکھُٹی جانہی--

ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥

نارد کہیا سِ پُوج کرانہی--

ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

اندھے گُنگے اندھ اندھار--

ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

پاتھر لے پُوجہہ مُگدھ گوار--

ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

اوہِ جا آپ ڈُبے تُم کہا ترنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥

سبھ کِہو تیرَے وس ہےَ تُو سچا ساہو--

ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥

بھگت رتے رنگ ایک کےَ پُورا ویَساہو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥

امرِت بھوجن نام ہر رج رج جن کھاہو--

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥

سبھ پدارتھ پائیئن سِمرن سچ لاہو--

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥

سنت پیارے پار.برہم نانک ہر اگم اگاہو--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥

سبھ کِچھ حُکمے آودا سبھ کِچھ حُکمے جائے--

ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

جے کو مُورکھ آپہو جانَے اندھا اندھ کمائے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥

نانک حُکم کو گُرمُکھ بُجھَے جِس نو کِرپا کرے رجائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

سو جوگی جُگت سو پائے جِس نو گُرمُکھ نام پراپت ہوئے--

ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥

تِس جوگی کی نگری سبھ کو وسَے بھیکھی جوگ نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک اَیسا وِرلا کو جوگی جِس گھٹ پرگٹ ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥

آپے جنت اُپائین آپے آدھار--

ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥

آپے سُوکھم بھالیئے آپے پاسار--

ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥

آپ اِکاتی ہوئے رہَے آپے وڈ پروار--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥

نانک منگَے دان ہر سنتا رینار--

ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

ہور داتار نہ سُجھئی تُو دَیونہار--۲۱--ا--سدھ--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نربھوَ نِرویر اکال مُورت اجُونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ وڈہنس محلّہ ا گھر ا--

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

عملی عمل نہ امبڑے مچھی نیر نہ ہوئے--

ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥

جو رتے سِہہ آپنَے تِن بھاوَے سبھ کوئے--ا--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ واری ونجا کھنیئے ونجا توٗ صاحِب کے ناوَے--ا--رہاوَ--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

صاحِب سپھلیو رُکھڑا امرِت جا کا ناوٗ--

ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥

جِن پِیا تے ترِپت بھئے ہوٗ تِن بلہارے جاوٗ--٢--

ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥

مےَ کی ندر نہ آوہی وسہہ ہبھِیاں نال--

ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥

تِکھا تِہایا کیوٗ لہَے جا سر بھِیتر پال--٣--

ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥

نانکؕ تیرا بانِیا تُو صاحِب مےَ راس--

ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

من تے دھوکھا تا لہَے جا صِفت کری ارداس--٤--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

وڈہنس محلّہ ١--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥

گُنوٗنتی سَہو راویا نِرگُن کُوکے کائے--

ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥

جے گُنوٗنتی تھی رہَے تا بھی سَہو راون جائے--١--

ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا کنت ریسالُو کی دھن اوَرا راوے جی--١--رہاوٗ--

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥

کرنی کامن جے تھیئے جے من دھاگا ہوئے--

ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥

مانک مُل نہ پایئے لیجے چِت پروئے--٢--

ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥

راہو دسائی نہ جُلاں آکھاں امڑیاس--

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥

تَے سہہ نال اکوئنا کیوُ تھیوَے گھر واس--٣--

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

نانک ایکی باہرا دُوجا ناہی کوئے--

ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

تَے سہہ لگی جے رہَے بھی سہَو راوَے سوئے--٤--٢--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

وڈہنس محلّہ ۱ گھر ٢--

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥

موری رُن جھُن لایا بھَینے ساون آیا--

ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥

تیرے مُندھ کٹارے جیوڈا تِن لوبھی لوبھ لُبھایا--

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥

تیرے درسن وِٹھو کھنیئے ونجا تیرے نام وِٹھو کُربانو--

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥

جا تُو تا مےَ مان کیا ہےَ تُدھ بِن کیہا میرا مانو۔۔

ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥

چُوڑا بھنّ پلنگھ سِیوُ مُندھے سن باہی سن باہا۔۔

ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥

اےتے ویَس کریدیئے مُندھے سَہو راتو اوَراہا۔۔

ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥

نہ مِنیار نہ چُوڑِیا نہ سے ونگُڑیاہا۔۔

ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥

جو سہہ کنٹھ نہ لگیا جلن سے باہڑیاہا۔۔

ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥

سبھ سہیا سَہو راون گئیا ہوَ دادھی کےَ در جاوا۔۔

ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥

انمالی ہوَ کھری سُچجی تےَ سہہ ایک نہ بھاوا۔۔

ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥

ماٹھ گُندائیں پٹِیا بھریئے ماگ سندُھورے۔۔

ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥

اگےَ گئی نہ منّیا مروُ وِسُور وِسُورے۔۔

ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥

مےَ رووَندی سبھ جگ رُنا رُنّڑے ونہو پنکھیرُو۔۔

ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥

اِک نہ رُنا میرے تن کا بِرہا جِن ہو٘ پِرہو وِچھوڑی--

ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥

سُپنَے آیا بھی گیا مَے جل بھریا روئے--

ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥

آئے نہ سکا تُجھ کن پیارے بھیج نہ سکا کوئے--

ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥

آو٘ سبھاگی نیدڑیئے مت سَہو دیکھا سوئے--

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥

تَے صاحِب کی بات جے آکھے کہو نانک کیا دیجَے--

ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥

سیس وڈھے کر بَیسن دیجَے وِن سِر سیوَ کریجَے--

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

کیوَ٘ نہ مریجَے جیئڑا نہ دیجَے جا سَہو بھیا وِڈانا--ا--٣--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

وڈہنس محلّہ ٣ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥

من مَیلَے سبھ کُچھ میلا تن دھوتَے من ہچھا نہ ہوئے--

ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ایہہ جگت بھرم بھُلایا وِرلا بُوجھے کوئے--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥

جپ من میرے تُو ایکو نام--

ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور دِیا مو کوُ ایہو نِدھان--ا--رہاؤ--

ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥

سِدھا کے آسن جے سِکھےَ اِندری وس کر کمائے--

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

من کی مَیل نہ اُترے ہوُمے مَیل نہ جائے--۲--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

اس من کوُ ہور سنّجم کو ناہی وِن ستگور کی سرنائے--

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥

ستگور مِلیئے اُلٹی بھئی کہنا کِچھُو نہ جائے--۳--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥

بھنَت نانک ستگور کوُ مِلدو مَرے گُر کےَ سبد کوئے پھِر جیوے کوئے--

ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ممتا کی مل اُترے ایہو من ہچھا ہوئے--۴--ا--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

ندری ستگور سیویئے ندری سیوا ہوئے۔۔

ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ندری ایہو من وس آوے ندری من نِرمل ہوئے۔۔ا۔۔

ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

میرے من چیت سچا سوئے۔۔

ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکو چیتہہ تا سُکھ پاوہِ پھِر دُوکھ نہ مُولے ہوئے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ندری مر کےَ جِیوِیئے ندری سبد وسَے من آئے۔۔

ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ندری حکم بجھیئے حکمے رہَے سمائے۔۔۲۔۔

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

جِن جِھوا ہر رس نہ چکھیو سا جِھوا جل جاؤ۔۔

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥

ان رس سادے لگ رہی دُکھ پایا دُوجے بھائے۔۔۳۔۔

ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥

سبھنا ندر ایک ہےَ آپے فرق کرئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

نانک ستگور ملیئے پھل پایا نام وڈائی دئے۔۔۴۔۔۲۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

مایا موہ گُبار ہےَ گُر بِن گیان نہ ہوئی--

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥

سبد لگے تِن بُجھیا دُوجےَ پرج وِگوئی--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

من میرے گُرمت کرنی سار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا سدا ہر پرَبھ رَوہِ تا پاوہِ موکھ دُوار--ا--رہاؤ--

ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥

گُنا کا نِدھان ایک ہےَ آپے دئے تا کو پائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

بِن ناوے سبھ وِچھُڑی گُر کےَ سبد مِلائے--۲--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥

میری میری کردے گھٹ گئے تِنا ہتھ کِہو نہ آیا--

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ستگور ملیئے سچ مِلے سچ نام سمایا--۳--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥

آسا منسا ایہو سریر ہےَ انتر جوت جگائے--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

نانک منمکھ بندھ ہےَ گُرمکھ مکت کرائے--۴--۳--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سوہاگنی سدا مکھ اُجلا گُر کےَ سہج سُبھائِے--

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

سدا پِر راوہِ آپنا وِچھوہ آپ گوَایے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے من تُو ہر ہر نام دھیائے--

ਸਤਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور مو کوُ ہر دِیا بُجھائِے--ا--رہاوُ--

ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥

دوہاگنی کھریا بِللادِیا تِنا محل نہ پائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥

دُوجے بھائے کرُوپی دُوکھ پاوہِ آگے جائے--۲--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥

گُنوَنتی نِت گُن روَے ہِردَے نام وسائے--

ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥

اوَگنوَنتی کامنی دُکھ لاگَے بِللائِے--۳--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

سبھنا کا بھتار ایک ہےَ سُوآمی کہنا کِچھُو نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥

نانک آپے ویک کیتئن نامے لئین لائے--۴--۴--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥

امرِت نام صد میٹھا لاگا گُر سبدی صاد آیا--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥

سچی بانی سہج سمانی ہر جیوُ من وسایا--۱--

ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ہر کر کِرپا ستگرُو مِلایا--

ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورَے ستگور ہر نام دھیایا--۱--رہاوُ--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥

برہمَے بید بانی پرگاسی مایا موہ پسارا--

ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥

مہادیوُ گیانی ورتےَ گھر آپنَے تامس بہت اہنکارا--۲--

ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

کِسن سدا اوتاری رُودھا کِت لگ ترَے سنسارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥

گُرمکھ گیان رتے جگ انتر چُوکے موہ گُبارا۔۔۳۔۔

ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ستگور سیوا تے نِستارا گُرمکھ ترَے سنسارا۔۔

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ساچَے نائے رتے بیراگی پائن موکھ دُوارا۔۔۴۔۔

ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ایکو سچ ورتَے سبھ انتر سبھنا کرے پرِتپالا۔۔

ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥

نانک اِکس بِن مےَ اور نہ جانا سبھنا دیوان دیالا۔۔۵۔۔۵۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

گُرمکھ سچ سنجم تت گیان۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥

گُرمکھ ساچے لگَے دھیان۔۔۱۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

گُرمکھ من میرے نام سمال۔۔

ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا نبھے چلَے تیرَے نال۔۔رہاؤ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

گُرمکھ جات پت سچ سوئے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گُرمکھ انتر سکھائی پرَبھ ہوئے۔۔۲۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ جِس نو آپ کرے سو ہوئے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

گُرمکھ آپ وڈائی دیوَے سوئے۔۔۳۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ سبد سچ کرنی سار۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

گُرمکھ نانک پرِوارے سادھار۔۔۴۔۔۶۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳۔۔

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

رسنا ہر صاد لگی سہج سُبھائے۔۔

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥

من ترِپتیا ہر نام دھیائے۔۔۱۔۔

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

سدا سُکھ ساچے سبد ویچاری۔۔

ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنے ستگور وِٹھو سدا بلہاری--ا--رہاؤ--

ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اکھی سنتوکھِیا ایک لِو لائے--

ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥

من سنتوکھِیا دُوجا بھاؤ گوائے--۲--

ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

دیہہ سریر سُکھ ہووَے سبد ہر نائے--

ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

نام پرمل ہِردَے رہیا سمائے--۳--

ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥

نانک مستک جِس وڈبھاگ--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥

گُر کی بانی سہج بَیراگ--۴--۷--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پُورے گُر تے نام پایا جائے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

سچَے سبد سچ سمائے--ا--

ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥

اے من نام نِدھان تُو پائے--

ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنے گُر کی منّ لَے رجائِے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

گُر کَے سبد وِچھوہ مَیل گوٓایے--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

نِرمل نام وسَے من آئے--٢--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بھرمے بھُولا پھِرَے سنسار--

ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥

مر جنمَے جم کرے کھُوار--٣--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نانک سے وڈبھاگی جِن ہر نام دھیایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥

گُر پرسادی منّ وسایا--۴--٨--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ٣--

ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥

ہوَمَے ناوَے نال وِرودھ ہےَ دُئے نہ وسہہ اِک ٹھائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ہوَمے وِچ سیوا نہ ہووئی تا من بِرتھا جائے--ا--

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

ہر چیت من میرے تُو گُر کا سبد کمائے--

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

حکم منّہِ تا ہر ملَے تا وِچھوہ ہوَمے جائے--رہاؤ--

ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ہوَمے سبھ سریر ہےَ ہوَمے اوپت ہوئے--

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ہوَمے وڈا گُبار ہےَ ہوَمے وِچ بُجھ نہ سکَے کوئے--۲--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥

ہوَمے وِچ بھگت نہ ہووئی حکم نہ بُجھیا جائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

ہوَمے وِچ جیوُ بندھ ہےَ نام نہ وسَے من آئے--۳--

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

نانک ستگور ملیئے ہوَمے گئی تا سچ وسیا من آئے--

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥੧੨॥

سچ کماوے سچ رہَے سچے سَیو سمائے--۴--۹--۱۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

وڈہنس محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥

سیج ایک ایکو پرَبھ ٹھاکُر۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥

گُرمکھ ہر راوے سُکھ ساگر۔۔ا۔۔

ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥

مَے پرَبھ مِلن پریم من آسا۔۔

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا میلاوَے میرا پریتم ہوَ وار وار آپنے گُورُو کوَ جاسا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥

مَے اوگن بھرپُور سریرے۔۔

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥

ہوَ کیوُ کر مِلا اپنے پریتم پُورے۔۔۲۔۔

ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن گُنوَنتی میرا پریتم پایا۔۔

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥

سے مَے گُن ناہی ہوَ کیوُ مِلا میری مایا۔۔۳۔۔

ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ہوَ کر کر تھاکا اُپاو بہتیرے۔۔

ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥

نانک گریب راکھہو ہر میرے--۴--ا--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

وڈہنس محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

میرا ہر پرَبھ سُندر مَے سار نہ جانی--

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥

ہوَ ہر پرَبھ چھوڑ دُوجَے لوبھانی--ا--

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥

ہوَ کیوَ کر پِر کوَ مِلوَ ایانی--

ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو پِر بھاوے سا سوہاگن سائی پِر کوَ ملَے سِیانی--ا--رہاوَ--

ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥

مَے وِچ دوس ہوَ کیوَ کر پِر پاوا--

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥

تیرے انیک پیارے ہوَ پِر چِت نہ آوا--۲--

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥

جِن پِر راویا سا بھلی سُہاگن--

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥

سے مَے گُن ناہی ہوَ کیا کری دُہاگن--۳--

ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥

نِت سُہاگن سدا پِر راوے--

ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥

مَے کرمہین کب ہی گل لاوے--۴--

ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥

تُو پِر گُنونتا ہئو اوگُنیارا--

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥

مَے نِرگُن بکھس نانک ویچارا--۵--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

وڈہنس محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥

مَے من وڈی آس ہرے کیوُ کر ہر درسن پاوا--

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥

ہئو جائے پُچھا اپنے ستگورے گُر پُچھ من مُگدھ سمجھاوا--

ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥

بھُولا من سمجھے گُر سبدی ہر ہر سدا دھیائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥

نانک جِس ندر کرے میرا پیارا سو ہر چرنی چِت لائے--ا--

ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥

ہو سبھ ویس کری پر کارن جے ہر پربھ ساچے بھاوا--

ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥

سو پر پیارا مَے ندر نہ دیکھے ہو کیو کر دھیرج پاوا--

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥

جِس کارن ہو سیگار سیگاری سو پر رتا میرا اوَرا--

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥

نانک دھن دھنّ دھنّ سوہاگن جِن پر راوئڑا سچ سوَرا--٢--

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

ہو جائے پُچھا سوہاگ سُہاگن تُسی کیو پر پائڑا پربھ میرا--

ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥

مَے اُوپر ندر کری پر ساچَے مَے چھوڈئڑا میرا تیرا--

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥

سبھ من تن جیو کرہو ہر پربھ کا اِت مارگ بھَینے ملیئے--

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥

آپنڑا پربھ ندر کر دیکھَے نانک جوت جوتی رلیئے--٣--

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥

جو ہر پربھ کا مَے دئے سنیہا تِس من تن اپنا دیوا--

ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ॥

نِت پکھا پھیری سَیو کماوا تِس آگے پانی ڈھوواں--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥

نِت نِت سَیو کری ہر جن کی جو ہر ہر کتھا سُنائے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥

دھن دھنّ گُورُو گُر ستگور پُورا نانک من آس پُجائے--۴--

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

گُر سجن میرا میَل ہرے جِت مِل ہر نام دھیاوا--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥

گُر ستگور پاسہو ہر گوسٹ پُوچھاں کر سانجھی ہر گُن گاواں--

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥

گُن گاوا نِت نِت صد ہر کے من جیوَے نام سُن تیرا--

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੫॥

نانک جِت ویلا وِسرَے میرا سُوآمی تِت ویلے مر جائے جیوُ میرا--۵--

ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥

ہر ویکھن کوُ سبھ کوئی لوچے سو ویکھے جِس آپ وِکھالے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

جِس نو ندر کرے میرا پیارا سو ہر ہر سدا سمالے--

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥

سو ہر ہر نام سدا سدا سمالے جِس ستگور پُورا میرا مِلیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੬॥੧॥੩॥

نانک ہر جن ہر اِکے ہوئے ہر جپ ہر سیَتی رلیا--٦--۱--۳--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

وڈہنس محلّہ ۵ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥

ات اُوچا تا کا دربارا--

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

انت ناہی کِچھ پاراوارا--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥

کوٹ کوٹ کوٹ لکھ دھاوے--

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥

اک تِل تا کا محل نہ پاوے--ا--

ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُہاوی کوَن سو ویلا جِت پرَبھ میلہ--ا--رہاؤ--

ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥

لاکھ بھگت جا کوَ آرادھِہ--

ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥

لاکھ تپیسر تپ ہی سادھِہ--

ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥

لاکھ جوگیسر کرتے جوگا--

ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥

لاکھ بھوگیسر بھوگہہ بھوگا--٢--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥

گھٹ گھٹ وسہہ جانہہِ تھورا--

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥

ہےَ کوئی ساجن پردا تورا--

ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

کروَ جتن جے ہوئے مہروانا--

ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥

تا کوَ دیئی جیوَ قُربانا--٣--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

پھِرت پھِرت سنتن پہہ آیا--

ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥

دُوکھ بھرّم ہمارا سگل مِٹایا--

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥

محل بُلایا پرَبھ امرِت بھُونچا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥

کہو نانک پرَبھ میرا اُوچا--٤--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ٥--

ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥

دھن سو ویلا جِت درسن کرنا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥

ہوٗ بلہاری ستگور چرنا--ا--

ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

جیا کے داتے پریتم پرَبھ میرے--

ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من جیوَے پرَبھ نام چِتیرے--ا--رہاوٗ--

ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

سچ منتر تُمارا امرِت بانی--

ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥

سیتل پُرکھ درِسٹ سُجانی--۲--

ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥

سچ حکم تُمارا تخت نِواسی--

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥

آۓ نہ جاوَے میرا پرَبھ اِبناسی--۳--

ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥

تُم مہروان داس ہم دِینا--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥

نانک صاحِب بھرپُر لینا--۴--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ۵--

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥

تُو بےانت کو وِرلا جانَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

گُر پرساد کو سبد پچھانَے--ا--

ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥

سیوک کی ارداس پیارے--

ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ جیوا پرَبھ چرن تُمارے--ا--رہاوٗ--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

دیال پُرکھ میرے پرَبھ داتے--

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥

جسہہ جناوہو تِنہہ تُم جاتے--۲--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

سدا سدا جائی بلہاری--

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥

اِت اُت دیکھوٗ اوٹ تُماری--۳--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥

موہے نِرگُن گُن کِچھُو نہ جاتا--

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥

نانک سادُھو دیکھ من راتا--۴--۳--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥

وڈہنس م: ۵--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥

انترجامی سو پرَبھ پُورا--

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥

دان دَئے سادُھو کی دھُورا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا پرَبھ دِین دیالا--

ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری اوٹ پُورن گوپالا--ا--رہاؤ--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

جل تھل مہیئل رہیا بھرپُورے--

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥

نِکٹ وسَے ناہی پرَبھ دُورے--۲--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥

جِس نو ندر کرے سو دھیائے--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

آٹھ پہر ہر کے گُن گائے--۳--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

جی جنت سگلے پرتِپارے--

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥

سرن پریو نانک ہر دُوارے--۴--۴--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ۵--

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تُو وڈ داتا انترجامی--

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

سبھ مہہ روَیا پُورن پرَبھ سُوآمی--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

میرے پرَبھ پریتم نام ادھارا--

ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ سُن سُن جیوا نام تُمارا--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥

تیری سرن ستگور میرے پُورے--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥

من نِرمل ہوئے سنتا دھُورے--۲--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

چرن کمل ہِردَے اُر دھارے--

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥

تیرے درسن کۄ جائی بلِہارے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

کر کِرپا تیرے گُن گاوا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥

نانک نام جپت سُکھ پاوا--۴--۵--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥

سادھسنگ ہر امرت پیجَے--

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥

نہ جیوٗ مَرے نہ کبہُو چھیجَے--۱--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥

وڈبھاگی گُر پُورا پائیَے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے پربھُو دھیائیئَے--۱--رہاوٗ--

ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥

رتن جواہر ہر مانک لالا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥

سِمر سِمر پرَبھ بھیٔے نِہالا--۲--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥

جت کت پیکھوٗ سادھو سرنا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥

ہر گُن گائے نِرمل من کرنا--۳--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥

گھٹ گھٹ انتر میرا سُوآمی وُوٹھا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥

نانک نام پایا پرَبھ تُوٹھا--۴--٦--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ۵--

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

وِسر ناہی پرَبھ دِین دیالا--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری سرن پُورن کِرپالا--ا--رہاوُ--

ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

جہہ چِت آوہِ سو تھان سُہاوا--

ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥

جِت ویلا وِسرہِ تا لاگَے ہاوا--ا--

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥

تیرے جیا تُو صد ہی ساتھی--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥

سنسار ساگر تے کڈھ دے ہاتھی--٢--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥

آون جانا تُم ہی کِیا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥

جِس تُو راکھہِ تِس دُوکھ نہ تھِیا--٣--

ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥

تُو ایکو صاحِب اوَر نہ ہور--

ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥

بِنوَ کرَے نانک کر جور--٤--٧--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥

وڈہنس م: ٥--

ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥

تُو جانائہِ تا کوئی جانَے--

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

تیرا دِیا نام وکھانَے--١--

ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو اچرج قُدرت تیری بِسما--١--رہاؤ--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥

تُدھ آپے کارن آپے کرنا--

ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥

حکمے جمّن حکمے مرنا--٢--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥

نام تیرا من تن آدھاری--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥

نانک داس بکھسیس تُماری--٣--٨--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

وڈہنس محلّہ ۵ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

میرَے انتر لوچا مِلن کی پیارے ہؤ کیؤ پائی گُر پُورے--

ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥

جے سؤ کھیل کھیلائیئَے بالک رہِ نہ سکَے بِن کھِیرے--

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥

میرَے انتر بھُکھ نہ اُترَے انمالی جے سوَ بھوجن مَے نیرے--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥

میرَے من تن پریم پِرمّ کا بِن درسن کیؤ من دھیرے--١--

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

سُن سجن میرے پریتم بھائی مَے میلھو مِتر سکھداتا--

ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥

اوہُ جیا کی میری سبھ بیدن جانے نِت سُناوے ہر کِیا باتا۔۔

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥

ہوَ اِک کھِن تِس بِن رہِ نہ سکا جِیو چاترِک جل کوَ بِللاتا۔۔

ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥

ہوَ کیا گُن تیرے سار سمالی مَے نِرگُن کوَ رکھ لیتا۔۔٢۔۔

ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥

ہوَ بھئی اُڈِینی کنت کوَ انمالی سو پِر کد نَینی دیکھا۔۔

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥

سبھ رس بھوگن وِسرے بِن پِر کِتَے نہ لیکھا۔۔

ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥

ایہو کاپڑ تن نہ سُکھاوئی کر نہ سکوَ ہوَ ویسا۔۔

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥

جِنی سکھی لال راویا پیارا تِن آگے ہم آدیسا۔۔٣۔۔

ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥

مَے سبھ سیگار بنایا انمالی بِن پِر کام نہ آئے۔۔

ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

جا سہِ بات نہ پُچھیا انمالی تا بِرتھا جوبن سبھ جائے۔۔

ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

دھن دھن تے سوہاگنی انمالی جِن سَہو رہیا سمائے۔۔

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥

ہئُ واریا تِن سوہاگݨی انمالی تِن کے دھووا صد پائے--۴--

ਜਿਚਰੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਚਰੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥

جچر دُوجا بھرم سا انمالی تِچر مَے جانیا پربھ دُورے--

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥

جا مِلیا پُورا ستگورو انمالی تا آسا منسا سبھ پُورے--

ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

مَے سرب سُکھا سُکھ پایا انمالی پِر سرب رہیا بھرپُورے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥

جن نانک ہر رنگ مانیا انمالی گُر ستگور کَے لگ پَیرے--۵--۱--۹--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

وڈہنس محلّہ ۳ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

سچی بانی سچ دھُن سچ سبد ویچارا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

اندِن سچ سلاہنا دھن دھن وڈبھاگ ہمارا--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

من میرے ساچے نام وِٹھو بل جاوُ--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

داسن داسا ہوئے رہہ تا پاوہِ سچا ناوٗ--ا--رہاوٗ--

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

جہوا سچی سچ رتی تن من سچا ہوئے--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥

بِن ساچے ہور سالاہنا جاسہِ جنم سبھ کھوئے--۲--

ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥

سچ کھیتی سچ بیجنا ساچا واپارا--

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥

اندِن لاہا سچ نام دھن بھگت بھرے بھنڈارا--۳--

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سچ کھانا سچ پینںا سچ ٹیک ہر ناوٗ--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥

جِس نو بکھسے تِس مِلَے محلّی پائے تھاوٗ--۴--

ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥

آوہِ سچے جاوہِ سچے پھِر جونی مُول نہ پاہے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥

گُرمکھ در ساچَے سچیار ہہہ ساچے ماہِ سماہے--۵--

ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

انتر سچا من سچا سچی صِفت سنائے--

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥

سچےَ تھان سچ سالاہنا ستگور بلہارے جاوَ--٦--

ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سچ ویلا مُورت سچ جِت سچے نال پیار--

ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥੭॥

سچ ویکھنا سچ بولنا سچا سبھ آکار--٧--

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

نانک سچےَ میلے تا مِلے آپے لئے مِلائے--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੮॥੧॥

جِیو بھاوے تیو رکھسی آپے کرے رجائے--٨--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ٣--

ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

منُوآ دہ دِس دھاودا اوہ کیَسے ہر گُن گاوے--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥

اِندری ویاپ رہی اِدھکائی کام کرودھ نِت سنتاوے--١--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥

واہو واہو سہجے گُن رویجَے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام اِس جگ مہہ دُلبھ ہےَ گُرمت ہر رس پیجَے--١--رہاوَ--

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

سبد چِین من نِرمل ہووَے تا ہر کے گُن گاوَے--

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥

گُرمتی آپے آپ پچھانَے تا نِج گھر واسا پاوَے--٢--

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

اے من میرے سدا رنگ راتے سدا ہر کے گُن گاوَ--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥

ہر نِرمل سدا سُکھداتا من چِندیا پھل پاوَ--٣--

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ہم نیچ سے اُوتم بھئے ہر کی سرنائی--

ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥

پاتھر ڈُبدا کاڈھ لیا ساچی وڈیائی--٤--

ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

بِکھ سے امرِت بھئے گُرمت بُدھ پائی--

ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥

اَکھو پرمل بھئے انتر واسنا وسائی--٥--

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥

مانس جنم دُلمبھ ہےَ جگ مہہ کھٹیا آئے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥

پُورے بھاگ ستگور ملَے ہر نام دھیائے--٦--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

منمکھ بھُولے بِکھ لگے اَہلا جنم گوَایا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥

ہر کا نام سدا سُکھ ساگر ساچا سبد نہ بھایا--۷--

ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥

مکھو ہر ہر سبھ کو کرَے وِرلَے ہِردَے وسایا--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥

نانک جِن کےَ ہِردَے وسیا موکھ مکت تِنھ پایا--۸--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

وڈہنس محلّہ ا چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥

کایا کُوڑ وِگاڑ کاہے نائیئےَ--

ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥

ناطہ سو پروان سچ کمائیے--

ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥

جب ساچ اندر ہوئے ساچا تام ساچا پائیے--

ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥

لکھے باجھو سُرت ناہی بول بول گوَائیےَ--

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥

جِتھے جائۓ بہیئے بھلا کہیئے سُرت سبد لِکھائیۓ--

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥

کایا کُوڑ وِگاڑ کاہے نائیۓ--ا--

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥

تا مَے کہیا کہن جا تُجھَے کہایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

امرِت ہر کا نام میرَے من بھایا--

ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥

نام میٹھا منہہ لاگا دُوکھ ڈیرہ ڈھاہیا--

ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

سُوکھ من مہہ آئۓ وسیا جام تَے فُرمایا--

ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ندر تُدھ ارداس میری جِنّ آپ اُپایا--

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥

تا مَے کہیا کہن جا تُجھَے کہایا--۲--

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥

واری کھسم کڈھائۓ کِرت کماونا--

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥

مندا کِسَے نہ آکھ جھگڑا پاونا--

ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥

نہ پائے جھگڑا سُوامی سیَتی آپ آپ ونجاونا--

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥

جِس نال سنگت کر سریکی جائے کیا رُوآونا--

ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥

جو دے‏ئے سہنا منہہ کہنا آکھ ناہی واونا--

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥

واری کھسم کڈھائے کِرت کماونا--٣--

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

سبھ اُپائین آپ آپے ندر کرے--

ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥

کوُڑا کوئے نہ ماگَے میٹھا سبھ ماگَے--

ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥

سبھ کوئے میٹھا منگ دیکھَے کھسم بھاوَے سو کرے--

ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥

کِچھ پُنّ دان انیک کرنی نام تُل نہ سمسرے--

ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥

نانکا جِن نام مِلیا کرم ہوآ دھُر کدے--

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

سبھ اُپائین آپ آپے ندر کرے--٤--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

وڈہنس محلّہ ا--

ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥

کرہو دئیا تیرا نام وکھانا--

ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥

سبھ اُپایئے آپ آپے سرب سمانا--

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥

سربے سمانا آپ تُوہَے اُپائے دھندَھے لائیا--

ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥

اِک تُجھ ہی کیئے راجے اِکنا بھِکھ بھوائیا--

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥

لوبھ موہ تُجھ کِیا میٹھا ایَت بھرم بھُلانا--

ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥

سدا دئیا کرہو اپنی تام نام وکھانا--ا--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

نام تیرا ہےَ ساچا سدا مےَ من بھانا--

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥

دُوکھ گیا سُکھ آئے سمانا--

ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥

گاون سُر نر سُگھڑ سُجانا--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥

سُر نر سگھڑ سُجان گاوہِ جو تیرَے من بھاوہے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

مایا موہے چیتہہ ناہی اَہلا جنم گواوہے--

ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥

اِک مُوڑ مُگدھ نہ چیتہہ مُولے جو آیا تِس جانا--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥

نام تیرا سدا ساچا سوئے مَے من بھانا--٢--

ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

تیرا وکھت سُہاوا امرِت تیری بانی--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥

سیوک سیوہِ بھاوَ کر لاگا ساوَ پرانی--

ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

ساوَ پرَانی تِنا لاگا جِنی امرِت پایا--

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

نام تیرَے جوئے راتے نِت چڑہِ سَوایا--

ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥

اِک کرم دھرم نہ ہوئے سنجم جام نہ ایک پچھانی--

ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥

وکھت سُہاوا سدا تیرا امرِت تیری بانی--٣--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥

ہوَ بلہاری ساچے ناوے--

ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

راج تیرا کبہو نہ جاوے--

ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥

راجو ت تیرا سدا نِہچل ایہو کبہو نہ جاوئے--

ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥

چاکر ت تیرا سوئے ہووے جوئے سہج سماوئے--

ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥

دُسمن ت دُوکھ نہ لگے مُولے پاپ نیڑ نہ آوئے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥

ہوَ بلہاری سدا ہووا ایک تیرے ناوئے--4--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥

جُگہہ جُگنتر بھگت تُمارے--

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥

کیرت کرہِ سُوآمی تیرَے دُوارے--

ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

جپہہ ت ساچا ایک مُرارے--

ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥

ساچا مُرارے تام جاپہِ جام منّ وساوہے--

ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥

بھرمو بھُلاوا تُجھ کِیا جام ایہو چُکاوہے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥

گُر پرسادی کرہو کِرپا لیہو جمہو اُبارے--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥

جُگہہ جُگنتر بھگت تُمارے--۵--

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

وڈے میرے صاحبہ الکھ اپارا--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥

کیوٗ کر کروٗ بیننتی ہوٗ آکھ نہ جانا--

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥

ندر کرہِ تا ساچ پچھانا--

ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ساچو پچھانا تام تیرا جام آپ بُجھاوہے--

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥

دُوکھ بھُوکھ سنسار کیئے سہسا ایہو چُکاوہے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥

بِنوٗنت نانک جائے سہسا بُجھے گُر بیچارا--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥

وڈا صاحب ہےَ آپ الکھ اپارا--٦--

ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥

تیرے بنکے لوئن دنت ریسالا--

ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥

سوہنے نک جِن لمڑے والا--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥

کنچن کایا سوئنے کی ڈھالا--

ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥

سوونّ ڈھالا کِرسن مالا جپہو تُسی سہیلیہو--

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥

جم دُوار نہ ھوہو کھڑیا سِکھ سُنہو مہیلیہو--

ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥

ہنس ہنسا بگ بگا لہے من کی جالا--

ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥

بنکے لوئن دنت ریسالا--7--

ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥

تیری چال سُہاوی مدھُراڑی بانی--

ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥

کہکن کوکِلا ترل جوانی--

ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥

ترلا جوانی آپ بھانی اِچھ من کی پُوریئے--

ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ ॥

سارنگ جیو پگ دھرے ٹھِم ٹھِم آپ آپ سندھورئے۔۔

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥

سریرنگ راتی پھِرے ماتی اُدک گنگا وانی۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥

بِنونت نانک داس ہر کا تیری چال سُہاوی مدھُراڑی بانی۔۔۸۔۔۲۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ

وڈہنس محلّہ ۳ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥

آپنے پِر کےَ رنگ رتی مُئیے سوبھاونتی نارے۔۔

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

سچےَ سبد مِل رہی مُئیے پِر راوے بھائے پیارے۔۔

ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥

سچےَ بھائے پیاری کنت سواری ہر ہر سِیوٗ نیہو رچایا۔۔

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥

آپ گوٗایا تا پِر پایا گُر کےَ سبد سمایا۔۔

ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

سا دھن سبد سُہائی پریم قصائی انتر پریت پیاری۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

نانک سا دھن میَل لئی پِر آپے ساچَے ساہِ سواری--ا--

ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥

نِرگُنوَنتڑِیۓ پِر دیکھ حدُورے رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ جِنی راویا مُئیے پِر رَوِ رہیا بھرپُورے رام--

ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

پِر رَوِ رہیا بھرپُورے ویکھ ہجُورے جُگ جُگ ایکو جاتا--

ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

دھن بالی بھولی پِر سہج راوَے مِلیا کرم بِدھاتا--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥

جِن ہر رس چاکھیا سبد سُبھاکھیا ہر سر رہی بھرپُورے--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥

نانک کامن سا پِر بھاوے سبدے رہَے حدُورے--۲--

ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

سوہاگنی جائۓ پُوچھو مُئیے جِنی وِچھوہ آپ گوَایا--

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥

پِر کا حکم نہ پائیو مُئیے جِنی وِچھوہ آپ نہ گوَایا--

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

جِنی آپ گوَایا تِنی پِر پایا رنگ سِیوُ رلیا مانَے--

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

سدا رنگ راتی سہجے ماتی اندِن نام وکھانَے۔۔

ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥

کامن وڈبھاگی انتر لِو لاگی ہر کا پریم سُبھایا۔۔

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥

نانک کامن سہجے راتی جِن سچ سیگار بنایا۔۔۳۔۔

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥

ہئومَے مار مُئیے تُو چل گُر کَے بھائے۔۔

ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥

ہر ور راوہِ سدا مُئیے نِج گھر واسا پائے۔۔

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥

نِج گھر واسا پائے سبد وجائے سدا سُہاگن ناری۔۔

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥

پِر رلیالا جوبن بالا اندِن کنت سواری۔۔

ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

ہر ور سوہاگو مستک بھاگو سچَے سبد سُہائے۔۔

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥

نانک کامن ہر رنگ راتی جا چلَے ستگور بھائے۔۔۴۔۔۱۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ سبھ واپار بھلا جے سہجے کیجَے رام--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥

اندِن نام وکھانیئے لاہا ہر رس پیجَے رام--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

لاہا ہر رس لیجَے ہر راویجَے اندِن نام وکھانَے--

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُن سنگریہہ اوگن وِکنہِ آپے آپ پچھانَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

گُرمت پائی وڈی وڈیائی سچَے سبد رس پیجَے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥

نانک ہر کی بھگت نِرالی گُرمکھ وِرلَے کیجَے--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ کھیتی ہر انتر بیجیئے ہر لیجَے سریر جمائے رام--

ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥

آپنے گھر اندر رس بھُنچ تُو لاہا لَے پرتھائے رام--

ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥

لاہا پرتھائے ہر منّ وسائے دھن کھیتی واپارا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ہر نام دھیائے منّ وسائے بُوجھَے گُر بیچارا--

ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥

منمکھ کھیتی ونج کر تھاکے ترِسنا بھُکھ نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥

نانک نام بیج من اندر سچے سبد سُبھائے--۲--

ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥

ہر واپار سے جن لاگے جِنا مستک منی وڈبھاگو رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥

گُرمتی من نِج گھر وسیا سچے سبد بیراگو رام--

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

مُکھ مستک بھاگو سچ بَیراگو ساچ رتے ویچاری--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

نام بِنا سبھ جگ بؤرانا سبدے ہؤمَے ماری--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥

ساچے سبد لاگ مت اُپجَے گُرمکھ نام سوہاگو--

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥

نانک سبد ملَے بھؤ بھنجن ہر راوے مستک بھاگو--۳--

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥

کھیتی ونج سبھ حکم ہےَ حکمے منّ وڈیائی رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥

گُرمتی حکم بُوجھیئے حکمے میَل مِلائی رام--

ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

حُکم مِلائی سہج سمائی گُر کا سبد اپارا--

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

سچی وڈیائی گُر تے پائی سچ سوارنہارا--

ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

بھؤ بھنجن پایا آپ گوایا گُرمکھ میَل مِلائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥

کہو نانک نام نِرنجن اگم اگوچر حکمے رہیا سمائی--۴--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥

من میریا تُو سدا سچ سمال جیؤ--

ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥

آپنَے گھر تُو سُکھ وسہہ پوہے نہ سکَے جمکال جیؤ--

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

کال جال جم جوہے نہ ساکَے ساچَے سبد لِو لائے--

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥

سدا سچ رتا من نِرمل آون جان رہائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

دُوجے بھائے بھرم وِگُتی منمکھ موہی جمکال--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

کہَے نانکُ سُن من میرے تُو سدا سچ سمال--ا--

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

من میریا انتر تیرَے نِدھان ہےَ باہر وسط نہ بھال--

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

جو بھاوے سو بھُنچ تُو گُرمکھ ندر نِہال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥

گُرمکھ ندر نِہال من میرے انتر ہر نام سکھائی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥

منمکھ اندُھلے گیان وِہُونے دُوجے بھائے کھُوآئی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

بِن ناوے کو چھُوٹے ناہی سبھ بادھی جمکال--

ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥

نانک انتر تیرَے نِدھان ہےَ تُو باہر وسط نہ بھال--۲--

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

من میریا جنم پدارتھ پائے کےَ اِک سچ لگے واپارا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ستگور سَیون آپنا انتر سبد اپارا--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

انتر سبد اپارا ہر نام پیارا نامے نوٗ نِدھ پائی--

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

منمکھ مایا موہ ویاپے دُوکھ سنتاپے دُوجے پت گوائی--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

ہوٗمے مار سچ سبد سمانے سچ رتے اِدھکائی--

ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

نانک مانس جنم دُلمبھ ہے ستگور بُوجھ بُجھائی--۳--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥

من میرے ستگور سَیون آپنا سے جن وڈبھاگی رام--

ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥

جو من مارہِ آپنا سے پُرکھ بیراگی رام--

ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

سے جن بیراگی سچ لِو لاگی آپنا آپ پچھانیا--

ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

مت نِہچل ات گُوڑی گُرمکھ سہجے نام وکھانیا--

ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

اِک کامن ہِتکاری مایا موہِ پیاری منمکھ سوئے رہے ابھاگے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥

نانک سہجے سَیوہے گُر اپنا سے پُورے وڈبھاگے--۴--۳--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

رتن پدارتھ ونجیٔہہ ستگور دِیا بُجھائی رام--

ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥

لاہا لابھ ہر بھگت ہےَ گُن مہہ گُنی سمائی رام--

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥

گُن مہہ گُنی سمائے جِس آپ لاہا بھگت سَیسارے--

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

بِن بھگتی سُکھ نہ ہوئی دُوجےَ پت کھوئی گُرمت نام ادھارے--

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥

وکھر نام سدا لابھ ہےَ جس نو ایت واپار لائے--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥

رتن پدارتھ ونجیٔہہ جاں ستگور دے بجھائے--ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

مایا موہ سبھ دُکھ ہےَ کھوٹا ایہو واپارا رام--

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

کُوڑ بول بِکھ کھاونی بہو ودھہے وِکارا رام--

ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

بہو ودھہے وِکارا سہسا اِیہو سنسارا بِن ناوَے پت کھوئی--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

پڑ پڑ پنڈت واد وکھانہہ بِن بُوجھے سُکھ نہ ہوئی--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥

آون جانا کدے نہ چُوکے مایا موہ پیارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥

مایا موہ سبھ دُکھ ہےَ کھوٹا ایہو واپارا--۲--

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥

کھوٹے کھرے سبھ پرکھیئن تِت سچے کےَ دربارا رام--

ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

کھوٹے درگہ سُٹیئن اُوبھے کرن پُکارا رام--

ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

اُوبھے کرن پُکارا مُگدھ گوارا منمکھ جنم گوایا--

ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

بِکھیا مایا جِن جگت بھُلایا ساچا نام نہ بھایا--

ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

منمکھ سنتا نال وَیر کر دُکھ کھٹے سنسارا--

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥

کھوٹے کھرے پرکھیئن تِت سچےَ دروارا رام--۳--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

آپ کرے کِس آکھیئے ہور کرنا کِچھو نہ جائی رام--

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥

جِت بھاوے تِت لائسی جِیو تِس دی وڈیائی رام--

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥

جِیُو تِس دی وڈیائی آپ کرائی وریام نہ پھُسی کوئی--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥

جگجیون داتا کرم بِدھاتا آپے بکھسے سوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

گُر پرسادی آپ گوَایئَے نانک نام پت پائی--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥

آپ کرے کِس آکھیئے ہور کرنا کِچھُو نہ جائی--۴--۴--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

سچا سَودا ہر نام ہےَ سچا واپارا رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥

گُرمتی ہر نام ونجیئے ات مول اپھارا رام--

ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ات مول اپھارا سچ واپارا سچ واپار لگے وڈبھاگی--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

انتر باہر بھگتی راتے سچ نام لِو لاگی--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ندر کرے سوئی سچ پائے گُر کےَ سبد ویچارا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥

نانک نام رتے تِن ہی سُکھ پایا ساچے کے واپارا--ا--

ਹੰਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥

ہئومَے مایا مَیل ہےَ مایا مَیل بھریجے رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥

گُرمتی من نِرملا رسنا ہر رس پیجے رام--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

رسنا ہر رس پیجے انتر بھیجےَ ساچ سبد بیچاری--

ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

انتر کھُوہٹا امرِت بھریا سبدے کاڈھ پیئےَ پنہاری--

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

جِس ندر کرے سوئی سچ لاگے رسنا رام رویجےَ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥

نانک نام رتے سے نِرمل ہور ہئومَے مَیل بھریجے--۲--

ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

پنڈت جوتکی سبھ پڑ پڑ کُوکدے کِس پہہ کرہِ پُکارا رام--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

مایا موہ انتر مل لاگے مایا کے واپارا رام--

ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

مایا کے واپارا جگت پیارا آون جان دُکھ پائی--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸ੍ਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥

بِکھ کا کیڑا بِکھ سِیئُ لاگا بِسٹا ماہِ سمائی--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

جو دھُر لِکھیا سوئے کماوَے کوئے نہ میٹنہارا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥

نانک نام رتے تِن سدا سُکھ پایا ہور مُورکھ کُوک مُوئے گاوارا--٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

مایا موہِ من رنگیا موہِ سُدھ نہ کائی رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ ایہو من رنگیئے دُوجا رنگ جائی رام--

ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

دُوجا رنگ جائی ساچ سمائی سچ بھرے بھنڈارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

گُرمکھ ہووَے سوئی بُوجھے سچ سوارنہارا--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥

آپے میلے سو ہر مِلَے ہور کہنا کِچھُو نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥

نانک وِن ناوے بھرم بھُلایا اِک نام رتے رنگ لائے--۴--۵--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ٣--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥

اے من میریا آوا گوَن سنسار ہےَ انت سچ نِبیڑا رام--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥

آپے سچا بکھس لئے پھِر ہوئے نہ پھیرا رام--

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

پھِر ہوئے نہ پھیرا انت سچ نِبیڑا گُرمکھ مِلَے وڈیائی--

ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥

ساچَے رنگ راتے سہجے ماتے سہجے رہے سمائی--

ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥

سچا من بھایا سچ وسایا سبد رتے انت نِبیرا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥

نانک نام رتے سے سچ سمانے بہُر نہ بھَوجل پھیَرا--ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥

مایا موہ سبھ برل ہےَ دُوجَے بھائے کھُوآئی رام--

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥

ماتا پِتا سبھ ہیت ہےَ ہیتے پلچائی رام--

ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

ہیتے پلچائی پُرب کمائی مَیٹ نہ سکےَ کوئی--

ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

جِن سرِسٹ ساجی سو کر ویکھَے تِس جیوَڈ اوَر نہ کوئی--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥

منمکھ اندھا تپ تپ کھپےَ بِن سبدَے سانت نہ آئی--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥

نانک بِن ناوَے سبھ کوئی بھُلا مایا موہِ کھُوآئی--۲--

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥

ایہو جگ جلتا دیکھ کےَ بھج پئے ہر سرنائی رام--

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥

ارداس کری گُر پُورے آگے رکھ لیوہُ دیہو وڈائی رام--

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥

رکھ لیوہو سرنائی ہر نام وڈائی تُدھ جیوَڈ اور نہ داتا--

ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

سیوا لاگے سے وڈبھاگے جُگ جُگ ایکو جاتا--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

جت ست سنجم کرم کماوے بِن گُر گت نہی پائی--

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

نانک تِس نو سبد بُجھائے جو جائے پوَے ہر سرنائی--۳--

ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

جو ہر مت دئے سا اُپجےَ ہور مت نہ کائی رام--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

انتر باہر ایک تُو آپے دیہہ بجھائی رام--

ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

آپے دیہہ بجھائی اور نہ بھائی گُرمکھ ہر رس چاکھیا--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥

در ساچے سدا ہے ساچا ساچے سبد سُبھاکھیا--

ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

گھر مہہ نج گھر پایا ستگور دئے وڈائی--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥

نانک جو نام رتے سیئی محل پائن مت پروان سچ سائی--۴--٦--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

وڈہنس محلّہ ۴ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥

میرَے من میرَے من ستگور پریت لگائی رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥

ہر ہر ہر ہر نام میرَے منّ وسائی رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ہر ہر نام میرَے منّ وسائی سبھ دُوکھ وِسارنہارا--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥

وڈبھاگی گُر درسن پایا دھن دھن ستگورو ہمارا--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥

اُوٹھت بیٹھت ستگور سیوہ جِت سیویَے سانت پائی--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥

میرَے من میرَے من ستگور پرِیت لگائی--۱--

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥

ہوَ جیوا ہوَ جیوا ستگور دیکھ سرسے رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥

ہر نامو ہر نام درِڑائے جپ ہر ہر نام وِگسے رام--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

جپ ہر ہر نام کمل پرگاسے ہر نام نوَں نِدھ پائی--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥

ہوَمَے روگ گیا دُکھ لاتھا ہر سہج سمادھ لگائی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥

ہر نام وڈائی ستگور تے پائی سُکھ ستگور دیوَ من پرسے--

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥

ہوَ جیوا ہوَ جیوا ستگور دیکھ سرسے--۲--

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥

کوئی آن کوئی آن مِلاوَے میرا ستگور پُورا رام--

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥

ہوَ من تن ہوَ من تن دَیوا تِس کاٹ سریرا رام--

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥

ہو٘ من تن کاٹ کاٹ تِس دیئی جو ستگور بچن سُنائے--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

میرَے من بیراگ بھیا بیراگی مِل گُر درسن سُکھ پائے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥

ہر ہر کِرپا کرہو سُکھداتے دیہو ستگور چرن ہم دھُورا--

ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥

کوئی آن کوئی آن مِلاوَے میرا ستگور پُورا--٣--

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥

گُر جیوڈ گُر جیوڈ داتا مَے اوَر نہ کوئی رام--

ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ہر دانو ہر دان دیوَے ہر پُرکھ نِرنجن سوئی رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

ہر ہر نام جِنی آرادھیا تِن کا دُکھ بھرم بھو٘ بھاگا--

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

سیوک بھائے مِلے وڈبھاگی جِن گُر چرنی من لاگا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

کہو نانک ہر آپ مِلائے مِل ستگور پُرکھ سُکھ ہوئی--

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥

گُر جیوڈ گُر جیوڈ داتا مَے اور نہ کوئی--٤--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

وڈہنس محلّہ ۴--

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ہنوٗ گُر بِن ہنوٗ گُر بِن کھری نِمانی رام--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

جگجیون جگجیون داتا گُر میَل سمانی رام--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ستگور میَل ہر نام سمانی جپ ہر ہر نام دھیایا--

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹੰਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

جِس کارن ہنوٗ ڈُھونڈھ ڈُھوڈھیدی سو سجن ہر گھر پایا--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥

ایک درِسٹ ہر ایکو جاتا ہر آتم رام پچھانی--

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥

ہنوٗ گُر بِن ہنوٗ گُر بِن کھری نِمانی--ا--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥

جِنا ستگور جِن ستگور پایا تِن ہر پرَبھ میَل مِلائے رام--

ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

تِن چرن تِن چرن سریوہ ہم لاگہ تِن کےَ پائے رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਇਆ ॥

ہر ہر چرن سریوہ تِن کے جِن ستگور پُرکھ پرَبھ دھیایا--

ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

تُو وڈداتا انترجامی میری سردھا پُور ہر رایا--

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

گُرسِکھ میَل میری سردھا پُوری اندِن رام گُن گائے--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

جِن ستگور جِن ستگور پایا تِن ہر پرَبھ میَل مِلائے--۲--

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ہنوٗ واری ہنوٗ واری گُرسِکھ میت پیارے رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر نامو ہر نام سُنائے میرا پریتم نام ادھارے رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥

ہر ہر نام میرا پران سکھائی تِس بِن گھڑی نِمکھ نہی جیواں--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥

ہر ہر کِرپا کرے سُکھداتا گُرمکھ امرِت پیواں--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ہر آپے سردھا لائے مِلائے ہر آپے آپ سوارے--

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

ہنوٗ واری ہنوٗ واری گُرسِکھ میت پیارے--۳--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ہر آپے ہر آپے پُرکھ نِرنجن سوئی رام--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

ہر آپے ہر آپے میلَے کرَے سو ہوئی رام--

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو ہر پرَبھ بھاوے سوئی ہووَے اوَرنہ کرنا جائی--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

بہت سِیانپ لئیا نہ جائی کر تھاکے سبھ چتُرائی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

گُر پرساد جن نانک دیکھیا مَے ہر بِن اوَر نہ کوئی--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥

ہر آپے ہر آپے پُرکھ نِرنجن سوئی--۴--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

وڈہنس محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہر ستگور ہر ستگور میَل ہر ستگور چرن ہم بھایا رام--

ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

تِمر اگیان گوَایا گُر گیان انجن گُر پایا رام--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥

گُر گیان انجن ستگورو پایا اگیان اندھیر بِناسے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥

ستگور سیوَ پرم پد پایا ہر جپیا ساس گِراسے--

ਜਿਨ ਕੰਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

جن کنُو ہر پرَبھ کرِپا دھاری تے ستگور سیوا لایا--

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥

ہر ستگور ہر ستگور میَل ہر ستگور چرن ہم بھایا--ا--

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

میرا ستگور میرا ستگور پیارا مےَ گُر بِن رہن نہ جائی رام--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥

ہر نامو ہر نام دیوَے میرا انت سکھائی رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ہر ہر نام میرا انت سکھائی گُر ستگور نام دِرڑایا--

ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥

جِتھے پُت کلتر کوئی بیلی ناہی تِتھے ہر ہر نام چھڈایا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

دھن دھن ستگور پُرکھ نِرنجن جِت مِل ہر نام دھیائی--

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

میرا ستگور میرا ستگور پیارا مےَ گُر بِن رہن نہ جائی--۲--

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جِنی درسن جِنی درسن ستگور پُرکھ نہ پایا رام--

ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

تِن نِہپھل تِن نِہپھل جنم سبھ بِرِتھا گوَایا رام--

ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥

نِہپھل جنم تِن بِرتھا گوَایا تے ساقط مُوئے مر جھُورے--

ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥

گھر ہودَے رتن پدارتھ بھُوکھے بھاگہین ہر دُورے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥

ہر ہر تِن کا درس نہ کریہہ جِنی ہر ہر نام نہ دھیایا--

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥

جِنی درسن جِنی درسن ستگور پُرکھ نہ پایا--٣--

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥

ہم چاترِک ہم چاترِک دِین ہر پاس بیننتی رام--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥

گُر مِل گُر میَل میرا پیارا ہم ستگور کرہ بھگتی رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر ستگور کرہ بھگتی جاں ہر پرَبھ کِرپا دھارے--

ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮ੍ਾਰੇ ॥

مَے گُر بِن اوَر نہ کوئی بیَلی گُر ستگور پران ہمھارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥

کہو نانک گُر نام درِڑھایا ہر ہر نام ہر ستی--

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥

ہم چاترِک ہم چاترِک دِین ہر پاس بیننتی--٤--٣--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

وڈہنس محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ہر کِرپا ہر کِرپا کر ستگور میَل سُکھداتا رام--

ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ہم پُوچھ ہم پُوچھ ستگور پاس ہر باتا رام--

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

ستگور پاس ہر بات پُوچھ جِن نام پدارتھ پایا--

ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

پائے لگہہ نِت کرہ بِننتی گُر ستگور پنتھ بتایا--

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥

سوئی بھگت دُکھ سُکھ سمت کر جانَے ہر ہر نام ہر راتا--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥

ہر کِرپا ہر کِرپا کر گُر ستگور میَل سُکھداتا--۱--

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥

سُن گُرمکھ سُن گُرمکھ نام سبھ بِنسے ہنؤمَے پاپا رام--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥

جپ ہر ہر جپ ہر ہر نام لتھڑے جگ تاپا رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ہر ہر نام جِنی آرادھیا تِن کے دُکھ پاپ نِوارے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ستگور گیان کھڑگ ہتھ دِینا جمکنکر مار بِدارے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥

ہر پرَبھ کِرپا دھاری سُکھداتے دُکھ لاتھے پاپ سنتاپا--

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥

سُن گُرمکھ سُن گُرمکھ نام سبھ بِنسے ہنوَمَے پاپا--۲--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

جپ ہر ہر جپ ہر ہر نام میرَے من بھایا رام--

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

مکھ گُرمکھ مکھ گُرمکھ جپ سبھ روگ گوایا رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥

گُرمکھ جپ سبھ روگ گوایا اروگت بھیَے سریرا--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

اندِن سہج سمادھ ہر لاگی ہر جپیا گہر گمبھیرا--

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

جات اجات نام جِن دھیایا تِن پرم پدارتھ پایا--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥

جپ ہر ہر جپ ہر ہر نام میرَے من بھایا--۳--

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر دھارہو ہر دھارہو کِرپا کر کِرپا لیہو اُبارے رام--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہم پاپی ہم پاپی نِرگُن دِین تُمھارے رام--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਹਰਿ ਦੈਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥

ہم پاپی نِرگُن دِین تُمھارے ہر دَیال سرنایا--

ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥

تُو دُکھ بھنجن سرب سُکھداتا ہم پاتھر ترے ترایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥

ستگور بھیٹ رام رس پایا جن نانک نام اُدھارے--

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥

ہر دھارہو ہر دھارہو کِرپا کر کِرپا لیہو اُبارے رام--۴--۴--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

وڈہنس محلّہ ۴ گھوڑیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

دیہہ تیجن جی رام اُپائیا رام--

ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

دھنّ مانس جنم پُنّ پائیا رام--

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥

مانس جنم وڈ پُنے پایا دیہہ سو کنچن چنگڑیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥

گُرمکھ رنگ چلُولا پاوَے ہر ہر ہر نوَ رنگڑیا--

ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥

ایہہ دیہہ سو بانکی جِت ہر جاپی ہر ہر نام سُہاوِیا--

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥

وڈبھاگی پائی نام سکھائی جِن نانک رام اُپائیا--ا--

ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥

دیہہ پاوؤ جین بُجھ چنگا رام--

ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥

چڑ لنگھا جی بِکھم بھُینگا رام--

ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥

بِکھم بھُینگا انت ترنگا گُرمکھ پار لنگھائے--

ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥

ہر بوہتھ چڑ وڈبھاگی لنگھَے گُر کھیوٹ سبد ترائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥

اندِن ہر رنگ ہر گُن گاوَے ہر رنگی ہر رنگا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥

جن نانک نِربان پد پایا ہر اُتم ہر پد چنگا--۲--

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥

کڑیال مکھے گُر گیان درِڑایا رام--

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

تن پریم ہر چابک لایا رام--

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥

تن پریم ہر ہر لائے چابک من جِنے گُرمکھ جیتیا--

ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥

اگھڑو گھڑاوے سبد پاوے اپیو ہر رس پیتیا--

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥

سُن سرَون بانی گُر وکھانی ہر رنگ تُری چڑایا--

ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥

مہا مارگ پنتھ بِکھڑا جن نانک پار لنگھایا--٣--

ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

گھوڑی تیجن دیہہ رام اُپائیا رام--

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥

جِت ہر پرَبھ جاپَے سا دھن دھنّ تُکھائیا رام--

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥

جِت ہر پرَبھ جاپَے سا دھنّ ساباسَے دھُر پایا کِرت جُڑندا--

ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

چڑ دیہڑ گھوڑی بِکھم لگھائے مِل گُرمکھ پرمانندا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥

ہر ہر کاج رچایا پُورے مِل سنت جنا جنجی آئی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥

جن نانک ہر ور پایا منگل مِل سنت جنا وادھائی--۴--۱--۵--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

وڈہنس محلّہ ۴--

ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥

دیہہ تیجنڑی ہر نوَ رنگیا رام--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥

گُر گیان گُورُو ہر منگیا رام--

ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥

گیان منگی ہر کتھا چنگی ہر نام گت مِت جانیا--

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥

سبھ جنم سپھلیو کیا کرتَے ہر رام نام وکھانیا--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥

ہر رام نام سلاہِ ہر پرَبھ ہر بھگت ہر جن منگیا--

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥

جن کہَے نانک سُنہو سنتھو ہر بھگت گووِند چنگیا--۱--

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥

دیہہ کنچن جین سُوِنا رام--

ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥

جڑ ہر ہر نام رتنّا رام--

ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥

جڑ نام رتن گووِند پایا ہر ملِے ہر گُن سُکھ گھنے--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥

گُر سبد پایا ہر نام دھیایا وڈبھاگی ہر رنگ ہر بنے--

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥

ہر ملِے سُوآمی انترجامی ہر نوَتن ہر نوَ رنگِیا--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥

نانک وکھانَے نام جانَے ہر نام ہر پرَبھ منگِیا--۲--

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

کڑیال مُکھے گُر انکس پایا رام--

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥

من مَیگل گُر سبد وس آیا رام--

ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

من وسگت آیا پرم پد پایا سا دھن کنت پیاری--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥

انتر پریم لگا ہر سیَتی گھر سوہَے ہر پرَبھ ناری--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ہر رنگ راتی سہجے ماتی ہر پرَبھ ہر ہر پایا--

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥

نانک جن ہر داس کہت ہےَ وڈبھاگی ہر ہر دھیایا--۳--

ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

دیہہ گھوڑی جی جِت ہر پایا رام--

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

مِل ستگور جی منگل گایا رام--

ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥

ہر گائے منگل رام نامہ ہر سیوَ سیوک سیوکی--

ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥

پرَبھ جائے پاوَے رنگ محلّی ہر رنگ مانَے رنگ کی--

ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

گُن رام گائے من سُبھائے ہر گُرمتی من دھیایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥

جن نانک ہر کِرپا دھاری دیہہ گھوڑی چڑ ہر پایا--۴--۲--۶--

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪

راگ وڈہنس محلّہ ۵ چھنت گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥

گُر مِل لدھا جی رام پیارا رام--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ایہو تن من دِتڑا وارو وارا رام--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥

تن من دِتا بھَوجل جِتا چُوکی کانن جمانی--

ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

استھِر تھیا امرِت پِیا رہیا آون جانی--

ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

سو گھر لدھا سہج سمدھا ہر کا نام ادھارا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥

کہو نانک سُکھ مانے رلیاں گُر پُورے کنُو نمسکارا--ا--

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

سُن سجن جی مَیڈڑے میتا رام--

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

گُر منتر سبد سچ دیتا رام--

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥

سچ سبد دھیایا منگل گایا چُوکے منھو ادیسا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥

سو پرَبھ پایا کتھہِ نہ جایا سدا سدا سنگ بَیسا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥

پرَبھ جی بھانا سچا مانا پرَبھ ہر دھن سہجے دیتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥

کہو نانک تِس جن بلہاری تیرا دان سبھنی ہے لیتا--۲--

ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥

تؤ بھانا تاں ترِپت اگھائے رام--

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥

من تھِیا ٹھنڈھا سبھ ترِسن بُجھائے رام--

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥

من تھِیا ٹھنڈھا چُوکی ڈنجھا پایا بہت کھجانہ--

ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

سِکھ سیوک سبھ بھُنچن لگے ہنؤ ستگور کے قُربانا--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥

نِربھؤ بھیئے کھسم رنگ راتے جم کی تراس بُجھائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥

نانک داس سدا سنگ سیوک تیری بھگت کرنؤ لِو لائے--٣--

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

پُوری آسا جی منسا میرے رام--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

موہِ نِرگُن جیؤ سبھ گُن تیرے رام--

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

سبھ گُن تیرے ٹھاکُر میرے کِت مُکھ تُدھ صالاحی--

ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥

گُن اوَگن میرا کِچھ نہ بیچاریا بکھس لیا کھِن ماہی--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥

نؤ ندھ پائی وجی وادھائی واجے انحد تُورے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥

کہو نانک مَے ور گھر پایا میرے لاتھے جی سگل وِسُورے--۴--ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥

کیا سُنیدو کُوڑ ونجن پوَن جھُلاریا--

ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥

نانک سُنیئر تے پروان جو سُنیدے سچ دھنی--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥

تِن گھول گھُمائی جِن پربھ سرَونی سُنیا رام--

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥

سے سہج سہیلے جِن ہر ہر رسنا بھنیا رام--

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥

سے سہج سہیلے گُنہ امولے جگت اُدھارن آئے--

ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥

بھَے بوہتھ ساگر پربھ چرنا کیتے پار لگھائے--

ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥

جِن کنُو کرِپا کری میرَے ٹھاکر تِن کا لیکھا نہ گنیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥

کہو نانک تِس گھول گھُمائی جِن پربَھ سرَونی سُنیا--ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥

لوئن لوئی ڈِٹھ پیاس نہ بُجھَے مُو گھنی--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥

نانک سے اکھڑیاں بئَنّ جِنی ڈِسندو ما پِری--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥

جِنی ہر پربَھ ڈِٹھا تِن کُربانے رام--

ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

سے ساچی درگہ بھانے رام--

ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ٹھاکُر مانے سے پردھانے ہر سیَتی رنگ راتے--

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥

ہر رسہِ اگھائے سہج سمائے گھٹ گھٹ رمئیا جاتے--

ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥

سیئی سجن سنت سے سُکھیئے ٹھاکُر اپنے بھانے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥

کہو نانک جِن ہر پرَبھ ڈِٹھا تِن کےَ صد قُربانے--٢--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥

دیہہ اندھاری اندھ سُنجی نام وِہوُنیا--

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥

نانک سپھل جنمّ جےَ گھٹ وُٹھا سچ دھنی--١--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥

تِن کھنیئے ونجاں جِن میرا ہر پرَبھ ڈیٹھا رام--

ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥

جن چاکھ اگھانے ہر ہر امرِت میٹھا رام--

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥

ہر منہہ میٹھا پربھُو توُٹھا امِیو وُوٹھا سُکھ بھیَۓ--

ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥

دُکھ ناس بھرم بِناس تن تے جپ جگدیس عیسیٰ جےَ جۓ--

ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥

موہ رہت بِکار تھاکے پنچ تے سنگ تُوٹا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥

کہو نانک تِن کھنیئے ونجا جِن گھٹ میرا ہر پرَبھ وُوٹھا--٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥

جو لوڑیدے رام سیوک سیئَی کانڈھیا--

ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥

نانک جانے ست سانئی سنت نہ باہرا--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥

مِل جل جلہہ کھٹانا رام--

ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥

سنگ جوتی جوت مِلانا رام--

ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥

سمائے پُورن پُرکھ کرتے آپ آپہ جانیۓ--

ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

تہ سُنّ سہج سمادھ لاگی ایک ایک وکھانیۓ--

ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥

آپ گُپتا آپ مُکتا آپ آپ وکھانا--

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥

نانک بھرم بھَے گُن بِناسے مِل جل جلہ کھٹانا--۴--۲--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

وڈہنس محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥

پرَبھ کرن کارن سمرتھا رام--

ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥

رکھ جگت سگل دے ہتھا رام--

ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

سمرتھ سرنا جوگ سُوآمی کِرپا نِدھ سُکھداتا--

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ہنوٗ کُربانی داس تیرے جِنی ایک پچھاتا--

ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥

ورن چِہن نہ جائے لکھیا کتھن تے اکتھا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سُنہو بِنتی پرَبھ کرن کارن سمرتھا--۱--

ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥

ایہہِ جِیا تیرے تُو کرتا رام--

ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥

پرَبھ دُوکھ درد بھرم ہرتا رام--

ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥

بھرم دُوکھ درد نِوار کھِن مہہ رکھ لیہو دین دَیالا--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥

مات پِتا سُوامی سجن سبھ جگت بال گوپالا--

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥

جو سرن آوےَ گُن ندِھان پاوَے سو بہُڑ جنم نہ مرتا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک داس تیرا سبھ جیا تیرے تُو کرتا--۲--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥

آٹھ پہر ہر دھیائیئےَ رام--

ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥

من اچھیڑا پھل پایئے رام--

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

من اِچھ پایئے پرَبھ دھیائیئےَ مِٹہِ جم کے تراسا--

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

گوبِد گایا سادھ سنگایا بھئی پُورن آسا--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥

تج مان موہ وِکار سگلے پربھُو کےَ من بھائیئے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥

بِنوَنت نانک دِنس رَینی سدا ہر ہر دھیائیِئےَ--٣--

ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮ ॥

در واجہہ انہت واجے رام--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ॥

گھٹ گھٹ ہر گوبِند گاجے رام--

ਗੋਵਿਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਊਚਾ ॥

گوود گاجے سدا بِراجے اگم اگوچر اُوچا--

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ ॥

گُن بےانت کِچھ کہن نہ جائی کوئے نہ سکےَ پہوچا--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥

آپ اُپائے آپ پرَتپالے جیا جنت سبھ ساجے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥

بِنوَنت نانک سُکھ نام بھگتی در وجہِہ انحد واجے--٤--٣--

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ

راگ وڈہنس محلّہ ١ گھر ۵ الاہنیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

دھنّ سِرندا سچا پاتساہو جِن جگ دھندَھے لایا--

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

مُہلت پُنّی پائی بھری جانیئڑا گھت چلایا--

ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥

جانی گھت چلایا لِکھیا آیا رُنّے وِیر سبائے--

ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥

کانیا ہنس تھِیا وِچھوڑا جاں دِن پُنّے میری مائے--

ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥

جیہا لِکھیا تیہا پایا جیہا پُرب کمایا--

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥

دھنّ سِرندا سچا پاتساہو جِن جگ دھندَھے لایا--ا--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥

صاحِب سِمرہو میرے بھائیہو سبھنا ایہو پیانا--

ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥

ایتھے دھندھا کُوڑا چار دِہا آگے سرپر جانا--

ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥

آگے سرپر جانا جیو مہمانا کاہے گارب کیجَے--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥

جِت سیویئے درگہہ سُکھ پایئے نام تِسے کا لیجَے--

ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥

آگَے حُکم نہ چلَے مُولے سِر سِر کیا وِہانا--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥

صاحِب سِمرہوِ میرے بھائیہو سبھنا ایہو پیانا--۲--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥

جو تِس بھاوے سمرتھ سو تھیئے ہیلڑا ایہو سنسارو--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥

جل تھل مہیئل رَوِ رہیا ساچڑا سِرجنہارو--

ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ساچا سِرجنہارو الکھ اپارو تا کا انت نہ پایا--

ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

آیا تِن کا سپھل بھیا ہےَ اِک من جِنی دھیایا--

ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥

ڈھاہے ڈھاہِ اُسارے آپے حکم سوارنہارو--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥

جو تِس بھاوے سمرتھ سو تھیئے ہِیلڑا ایہو سنسارو--۳--

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥

نانک رُنّا بابا جانیے جے رووَے لائے پیارو--

ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥

والیَوے کارن بابا روئیے روون سگل بِکارو--

ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥

روون سگل بِکارو گاپھل سنسارو مایا کارن رووَے--

ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥

چنگا مندا کچھ سُوجھے ناہی ایہو تن ایوےَ کھووے--

ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥

ایتھے آیا سبھ کو جاسی کُوڑ کرہو اہنکارو--

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥

نانک رُنّا بابا جانیَے جے رووے لائے پیارو--۴--۱--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

وڈہنس محلّہ ۱--

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥

آوہُ مِلہو سہیلیہو سچڑا نام لئیہاں--

ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ ॥

رووہ بِرہا تن کا آپنا صاحِب سمھالیہاں--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥

صاحِب سمھالَہ پنتھ نِہالہ اسا بھی اوتھے جانا--

ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥

جِس کا کیا تِن ہی لِیا ہوآ تسَے کا بھانا--

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥

جو تِن کر پایا سو آگے آیا اسی ک حکم کریہا--

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥

آوہو مِلہو سہیلیہو سچڑا نام لایہا--۱--

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥

مرن نہ مندا لوکا آکھیئے جے مر جانے اَیسا کوئے--

ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

سیوہو صاحِب سمرتھ آپنا پنتھ سُوہیلا آگے ہوئے--

ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥

پنتھ سُہیلَے جاوہو تاں پھل پاوہو آگے مِلَے وڈائی--

ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥

بھیٹَے سِیوٗ جاوہو سچ سماوہو تاں پت لیکھَے پائی--

ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

محلّی جائے پاوہو کھسمےَ بھاوہو رنگ سِیوٗ رلیا مانَے--

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥

مرن نہ مندا لوکا آکھیئے جے کوئی مر جانَے--٢--

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥

مرن مُنسا سُوریا ہق ہےَ جو ہوئے مرن پروانو--

ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥

سُورے سیئی آگے آکھیئے درگہہ پاوہِ ساچی مانو--

ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

درگہہ مان پاوہِ پت سِیوٗ جاوہِ آگے دُوکھ نہ لاگَے--

ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

کر ایک دھیاوہے تاں پھل پاوہے جِت سیویئے بھوٗ بھاگَے--

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥
اُوچا نہی کہنا من مہہ رہنا آپے جانَے جانو--

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥
مرن مُنساں سُوریا ہق ہےَ جو ہوئے مرہے پروانو--٣--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
نانک کِس نو بابا روئیَے باجی ہےَ ایہو سنسارو--

ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
کِیتا ویکھے صاحِب آپنا قُدرت کرے بیچارو--

ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥
قُدرت بیچارے دھارن دھارے جِن کیا سو جانَے--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
آپے ویکھے آپے بُوجھَے آپے حکم پچھانَے--

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥
جِن کِچھ کیا سوئی جانَے تا کا رُوپ اپارو--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥
نانک کِس نو بابا روئیَے باجی ہےَ ایہو سنسارو--٤--٢--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥
وڈہنس محلّہ ا دکھنی--

ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥
سچ سِرندا سچا جانیَے سچڑا پرودگارو--

ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥

جِن آپینَے آپ ساجِیا سچڑا الکھ اپارو--

ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥

دُئے پُڑ جوڑ وِچھوڑئن گُر بِن گھور اندھارو--

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥

سُورج چند سِرجِئن اہنِس چلت ویچارو--ا--

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سچڑا صاحِب سچ تُو سچڑا دیہہ پیارو--رہاؤ--

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥

تُدھ سِرجی میَدنی دُکھ سُکھ دیَونہارو--

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥

ناری پُرکھ سِرجیئے بِکھ مایا موہ پیارو--

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥

کھانی بانی تیرِیا دیہہ جِیا آدھارو--

ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥

قُدرت تخت رچایا سچ نِبیڑنہارو--۲--

ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥

آوا گوَن سِرجِیا تُو تھِر کرنَیہارو--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥

جمّن مرنا آئے گیا بدھِک جیؤ بِکارو--

ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥

بھُوڈڑے نام وِساریا بُوڈڑے کیا تِس چارو--

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥

گُن چھوڈ بِکھ لدیا اوگُن کا ونجارو--٣--

ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥

سدڑے آئے تِنا جانِیا حُکم سچے کرتارو--

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥

ناری پُرکھ وِچھُنّیا وِچھڑیا میلنہارو--

ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥

رُوپ نہ جانَے سوہنیَے حُکم بدھی سِر کارو--

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥

بالک بِردھ نہ جاننی توڑن ہیت پیارو--٤--

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥

نؤ در ٹھاکے حُکم سچَے ہنس گیا گیَنارے--

ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥

سا دھن چھُٹی مُٹھی جھُوٹھ وِدھنِیا مِرتکڑا اننڑے بارے--

ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥

سُرت مُئی مر مایئے محل رُنّی در بارے--

ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥

رووہو کنت مہیلیہو سچے کے گُن سارے--٥--

ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥

جل مل جانی ناوالیا کپڑ پٹ امبارے--

ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥

واجے وجے سچی بانِیا پنچ مُوئے من مارے--

ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

جانی وِچھُنڑے میرا مرن بھیا دھرِگ جِیون سنسارے--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

جیوَت مَرے سو جانیَے پِر سچڑے ہیَت پیارے--٦--

ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥

تُسی رووہو روون آئیہو جھُوٹھ مُٹھی سنسارے--

ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥

ہوُ مُٹھڑی دھندَھے دھاونیا پِر چھوڈڑی وِدھنکارے--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

گھر گھر کنت مہیلیا رُوڑے ہیَت پیارے--

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥

مَے پِر سچ سالاہنا ہوُ رہسڑی نام بھتارے--٧--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥

گُر ملیئے ویَس پلٹیا سا دھن سچ سیگارو--

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥

آوہُ مِلہو سہیلیہو سِمرہو سِرجنہارو--

ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥

بئیئر نام سوہاگنی سچ سوارنہارو--

ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥

گاوہو گیت نہ برہڑا نانک برہم بیچارو--۸--۳--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

وڈہنس محلّہ ا--

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥

جن جگ سِرج سمایا سو صاحِب قُدرت جانووا--

ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥

سچڑا دُور نہ بھالیئے گھٹ گھٹ سبد پچھانووا--

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥

سچ سبد پچھانہو دُور نہ جانہو جِن ایہہ رچنا راچی--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥

نام دھیائے تا سُکھ پائے بِن ناوَے پِڑ کاچی--

ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥

جن تھاپی بِدھ جانَے سوئی کیا کو کہَے وکھانو--

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋੁ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥

جِن جگ تھاپ وتاِیا جال سو صاحِب پروانو--ا--

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥

بابا آیا ہےَ اُٹھ چلنا ادھ پندھے ہےَ سنسارَوا--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥

سِر سِر سچڑے لِکھیا دُکھ سُکھ پُرب وِیچاروا--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥

دُکھ سُکھ دِیا جیہا کِیا سو نبہَے جی نالے--

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥

جیہے کرم کرائے کرتا دُوجی کار نہ بھالے--

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥

آپ نِرالم دھندَھے بادھی کر حُکم چھڈاونہارو--

ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥

اج کل کردیا کال بیاپَے دُوجَے بھائے وِکارو--٢--

ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥

جم مارگ پنتھ نہ سُجھئی اُجھڑ اندھ گُبارووا--

ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥

نہ جل لیپھ تُلائِیا نہ بھوجن پرکارووا--

ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥

بھوجن بھاوُ نہ ٹھنڈھا پانی نہ کاپڑ سیگارو--

ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥

گل سنگل سِر مارے اُوبھوّ نہ دیسَے گھر بارو--

ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥

اِب کے راہے جمّن ناہی پچھُتانے سِر بھارو--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥

بِن ساچے کو بیلی ناہی ساچا ایہو بیچارو--٣--

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥

بابا رووہِ رَوہِ سو جانیئہِ مِل رووَے گُن سارِیوا--

ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥

رووَے مایا مُٹھڑی دھندھڑا رووںہاریوا--

ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥

دھندھا رووَے مَیل نہ دھووَے سُپننتر سنسارو--

ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥

جیو باجیگر بھرمَے بھُولَے جھُوٹھ مُٹھی اہنکارو--

ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

آپے مارگ پاوںہارا آپے کرم کمائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥

نام رتے گُر پُورَے راکھے نانک سہج سُبھائے--٤--٤--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

وڈہنس محلّہ ١--

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥

بابا آیا ہےَ اُٹھ چلنا ایہو جگ جھُوٹھ پساروا--

ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥

سچا گھر سچڑے سیویئے سچ کھرا سچِیارَوا--

ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥
کُوڑ لب جاں تھائے نہ پاسی اگَے لہَے نہ ٹھاؤ--
ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥
انتر آؤ نہ بَیسھو کہیَے جِیو سُننجے گھر کاؤ--
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥
جمّن مرن وڈا ویچھوڑا بِنسے جگ سبائے--
ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥
لب دھندَھے مایا جگت بھُلایا کال کھڑا رُوآئے--ا--
ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥
بابا آوہو بھائیہو گل مِلہ مِل مِل دیہہ آسیسا ہے--
ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥
بابا سچڑا میَل نہ چُکئی پریتم کِیا دیہہ اسیسا ہے--
ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥
آسیسا دیوہو بھگت کریوہو مِلیا کا کیا میَلو--
ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥
اک بھُولے ناوہو تھیہو تھاوہو گُر سبدی سچ کھیلو--
ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥
جم مارگ نہی جانا سبد سمانا جُگ جُگ ساچے ویسے--
ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥
ساجن سَین مِلھو سَنجوگی گُر مِل کھولے پھاسے--۲--

ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥

بابا نانگڑا آیا جگ مہہ دُکھ سُکھ لیکھ لکھایا--

ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥

لکھِئڑا صاحا نہ ٹلَے جیہڑا پُرب کمایا--

ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

بہہ ساچَے لِکھیا امرِت بِکھیا جِت لایا تِت لاگا--

ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥

کامنیاری کامن پائے بہو رنگی گل تاگا--

ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥

ہوچھی مت بھیا من ہوچھا گُڑ سا مکھی کھایا--

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥

نہ مرجاد آیا کل بھیتر نانگو بندھ چلایا--٣--

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥

بابا رووہو جے کِسےَ رونا جانیئڑا بندھ پٹھایا ہےَ--

ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥

لکھِئڑا لیکھ نہ میٹیئے در ہاکارڑا آیا ہےَ--

ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥

ہاکارا آیا جا تِس بھایا رُنّے رونہارے--

ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

پُت بھائی بھاتیجے رووہِ پریتم ات پیارے--

ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥

بھَے رووَے گُن سار سمالے کو مَرے نہ مُویا نالے--

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥

نانک جُگ جُگ جان سِجانا رووہِ سچ سمالے--۴--۵--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ

وڈہنس محلّہ ۳ محلّہ تیجا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

پرَبھ سچڑا ہر سالاہیئے کارج سبھ کچھ کرنَے جوگ--

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

سا دھن رنڈ نہ کبہو بَیسئی نہ کدے ہووَے سوگ--

ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥

نہ کدے ہووَے سوگ اندِن رس بھوگ سا دھن محل سمانی--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

جِن پِروُ جاتا کرم بِدھاتا بولے امرِت بانی--

ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥

گُنوَنتیا گُن سارِہ اپنے کنت سماہِہ نہ کدے لگَے وِجوگو--

ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥

سچڑا پِر سالاہیئے سبھ کچھ کرنَے جوگو--ا--

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥

سچڑا صاحِب سبد پچھانیئَے آپے لئے مِلائے--

ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

سا دھن پِریا کےَ رنگ رتی وِچھوہ آپ گوائے--

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

وِچھوہ آپ گوائے پھِر کال نہ کھائے گُرمکھ ایکو جاتا--

ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

کامن اِچھ پُنّی انتر بھِنّی مِلیا جگجیون داتا--

ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

سبد رنگ راتی جوبن ماتی پِر کےَ انک سمائے--

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

سچڑا صاحِب سبد پچھانیئَے آپے لئے مِلائے--۲--

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥

جِنی آپنا کنت پچھانیا ہوَ تِن پُوچھوَ سنتا جائے--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

آپ چھوڈ سیوا کری پِر سچڑا ملِےَ سہج سُبھائے--

ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥

پِر سچا ملِےَ آئے ساچ کمائے ساچ سبد دھن راتی--

ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥

کدے نہ رانڈ سدا سوہاگن انتر سہج سمادھی--

ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

پِر رہیا بھرپُورے ویکھ حدُورے رنگ مانے سہج سُبھائے--

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥

جِنی آپنا کنت پچھانیا ہوَ تِن پُوچھوَ سنتا جائے--٣--

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥

پِرہو وِچھُنیا بھی مِلہ جے ستگور لاگہہ ساچے پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ستگور سدا دیال ہےَ اوَگُن سبد جلائے--

ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥

اوَگُن سبد جلائے دُوجا بھاوَ گوائے سچے ہی سچ راتی--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥

سچےَ سبد سدا سُکھ پایا ہوَمےَ گئی بھراتی--

ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

پِر نِرمائل سدا سُکھداتا نانک سبد مِلائے--

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥

پِرہو وِچھُنیا بھی مِلہ جے ستگور لاگہہ ساچے پائے--٤--١--

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ٣--

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سُنیہو کنت مہیلیہو پِر سیوہو سبد وِچار--

ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥

اوِگنونتی پِر نہ جانئ مُٹھی رووے کنت وِسار--

ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸੰਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥

رووے کنت سںمال سدا گُن سار نہ پِر مَرے نہ جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥

گُرمکھ جاتا سبد پچھاتا ساچے پریم سمائے--

ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

جِن اپنا پِر نہی جاتا کرم بِدھاتا کُوڑ مُٹھی کُوڑیارے--

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥

سُنیہُوہ کنت مہیلیہو پِر سیوَہو سبد ویچارے--ا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

سبھ جگ آپ اُپائیون آون جان سنسارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥

مایا موہ کھُوائین مر جمّے وارو وارا--

ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥

مر جمّے وارو وارا ودھہِ بِکارا گیان وِہُونی مُوٹھی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥

بِن سبدَے پِر نہ پائیو جنم گوائیو رووے اوگُنیاری جھُوٹھی--

ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

پِر جگجیون کِس نو روئیے رووے کنت وِسارے--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥

سبھ جگ آپ اُپائیون آون جان سنسارے--۲--

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥

سو پِر سچا صد ہی ساچا ہےَ نہ اوہُ مرَے نہ جائے--

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

بھُولی پھرے دھن ایانیا رنڈ بیٹھی دُوجے بھائے--

ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

رنڈ بیٹھی دُوجے بھائے مایا موہِ دُکھ پائے آوَ گھٹےَ تن چھیجےَ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥

جو کِچھ آیا سبھ کِچھ جاسی دُکھ لاگا بھائے دُوجے--

ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

جمکال نہ سُوجھے مایا جگ لُوجھے لب لوبھ چِت لائے--

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥

سو پِر ساچا صد ہی ساچا نہ اوہُ مرَے نہ جائے--۳--

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥

اک رووہِ پِرہِ وِچھُنیا اندھی نہ جانَے پِر نالے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

گُر پرسادی ساچا پِر مِلَے انتر سدا سمالے--

ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥

پِر انتر سمالے سدا ہےَ نالے منمکھ جاتا دُورے--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥

ایہو تن رُلے رُلایا کام نہ آیا جِن کھسم نہ جاتا حدُورے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

نانک سا دھن مِلے مِلائی پِر انتر سدا سمالے۔۔

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥

اک رووہِ پِرہِ وِچھُنیا اندھی نہ جانَے پِر ہےَ نالے۔۔۴۔۔۲۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس م: ۳۔۔

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

رووہِ پِرہِ وِچھُنیا مےَ پِر سچڑا ہےَ سدا نالے۔۔

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

جِنی چلن صحی جانیا ستگور سیَوہِ نام سمالے۔۔

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سدا نام سمالے ستگور ہےَ نالے ستگور سیوَ سُکھ پایا۔۔

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥

سبدے کال مار سچ اُر دھار پھِر آون جان نہ ہویا۔۔

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

سچا صاحِب سچی نائی ویکھے ندر نِہالے۔۔

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥

رووہِ پِرہو وِچھُنیا مےَ پِر سچڑا ہےَ سدا نالے۔۔۱۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

پرَبھ میرا صاحِب سبھ دُو اُوچا ہےَ کِو مِلاں پریتم پیارے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ستگور میلی تاں سہج ملی پِر راکھیا اُر دھارے--

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥

سدا اُر دھارے نیہو نال پیارے ستگور تے پِر دِسَے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥

مایا موہ کا کچا چولا تِت پیدَھے پگ کھسےَ--

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥

پِر رنگ راتا سو سچا چولا تِت پیدَھے تکھا نِوارے--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

پرَبھ میرا صاحِب سبھ دُو اُوچا ہےَ کیوُ مِلا پریتم پیارے--٢--

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

مَے پرَبھ سچ پچھانیا ہور بھُولی اوگنیارے--

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

مَے سدا راوے پِر آپنا سچڑے سبد ویچارے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥

سچےَ سبد ویچارے رنگ راتی نارے مِل ستگور پریتم پایا--

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

انتر رنگ راتی سہجے ماتی گیا دُسمن دُوکھ سبایا--

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

اپنے گُر کنُو تن من دیجَے تاں من بھیجے ترِسنا دُوکھ نِوارے۔۔

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥

مَے پِر سچ پچھانیا ہور بھُولی اوَگنیارے۔۔۳۔۔

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥

سچڑے آپ جگت اُپایا گُر بِن گھور اندھارو۔۔

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥

آپ مِلائے آپ مِلَے آپے دئے پیارو۔۔

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥

آپے دئے پیارو سہج واپارو گُرمکھ جنم سوارے۔۔

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥

دھن جگ مہہ آیا آپ گوایا در ساچے سچیارو۔۔

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥

گیان رتن گھٹ چانن ہوآ نانک نام پیارو۔۔

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥

سچڑے آپ جگت اُپایا گُر بِن گھور اندھارو۔۔۴۔۔۳۔۔

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وڈہنس محلّہ ۳۔۔

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥

ایہو سریر ججری ہےَ اس نو جر پہنچے آئے۔۔

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

گُر راکھے سے اُبرے ہور مر جمّےَ آوے جائے--

ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ہور مر جمّہہ آوہ جاوہِ انت گئے پچھتاوہِ بِن ناوے سُکھ نہ ہوئی--

ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ایتھے کماوے سو پھل پاوے منمکھ ہےَ پت کھوئی--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥

جم پُر گھور اندھار مہا گُبار نہ تِتھے بھَین نہ بھائی--

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥

ایہو سریر ججری ہےَ اِس نو جر پہچے آئی--ا--

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥

کایا کنچن تاں تھیئے جاں ستگور لئے مِلائے--

ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥

بھرم مایا وِچھوہ کٹیئے سچڑے نام سمائے--

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

سچّے نام سمائے ہر گُن گائے مِل پریتم سُکھ پائے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥

سدا انند رہے دِن راتی وِچھوہ ہنوَمے جائے--

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥

جِنی پُرکھی ہر نام چِت لایا تِن کےَ ہنوَ لاگوَ پائے--

ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

کانیا کنچن تاں تھیئے جا ستگور لئے مِلائے--۲--

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥

سو سچا سچ سلاہیئے جے ستگور دئے بُجھائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥

بِن ستگور بھرم بھُلانیا کیا مُہو دیَسن آگَے جائے--

ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥

کیا دیَن مُہو جائے اوُگن پچھتائے دُکھو دُکھ کمائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

نام رتِیا سے رنگ چلُولا پِر کَے انک سمائے--

ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥

تِس جیَوڈ اوَر نہ سُوجھئی کِس آگے کہِیَے جائے--

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥

سو سچا سچ سلاہیئے جے ستگور دئے بُجھائے--۳--

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥

جِنی سچڑا سچ سلاہِیا ہنوٗ تِن لاگوٗ پائے--

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥

سے جن سچے نِرملے تِن ملِیا مل سبھ جائے--

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

تِن ملِیا مل سبھ جائے سچَے سر نائے سچَے سہج سُبھائے--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥

نام نِرنجن اگم اگوچر ستگور دِیا بجھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥

اندِن بھگت کرہِ رنگ راتے نانک سچ سمائے--

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥

جِنی سچڑا سچ دھیایا ہنوٗ تِن کےَ لاگوٗ پائے--۴--۴--

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ

وڈہنس کی وار محلّہ ۴ للاں بہلیما کی دھُن گاونی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

سبد رتے وڈ ہنس ہےَ سچ نام اُر دھار--

ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥

سچ سنگرہہِ صد سچ رہہ سچےَ نام پیار--

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

سدا نِرمل میَل نہ لگئی ندر کِیتی کرتار--

ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

نانک ہوٗ تِن کےَ بلہارنَے جو اندِن جپہہ مُرار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥

مَے جانیا وڈ ہنس ہےَ تا مَے کیا سنگ--

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥

جے جانا بگ پُڑا ت جنم نہ دیدی انگ--۲--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥

ہنسا ویکھ ترندیا بگاں بھی آیا چاؤ--

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥

ڈُب مُوئے بگ پُڑے سِر تل اُپر پاؤ--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥

تُو آپے ہی آپ آپ ہےَ آپ کارن کِیا--

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

تُو آپے آپ نِرنکار ہےَ کو اور نہ بِیا--

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥

تُو کرن کارن سمرتھ ہےَ تُو کرہِ سو تھیا--

ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥

تُو انمنگیا دان دیَونا سبھناہا جیا--

ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥

سبھ آکھہُ ستگور واہو واہو جِن دان ہر نام مُکھ دِیا--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥

بھَے وِچ سبھ آکار ہے نِربھوَ ہر جیوَ سوۓ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

ستگور سیویۓ ہر من وسَے تتھَے بھوَ کدے نہ ہوۓ--

ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

دُسمن دُکھ تِس نو نیڑ نہ آوے پوہے نہ سکَے کوۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥

گُرمُکھ من ویچاریا جو تِس بھاوے سو ہوۓ--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک آپے ہی پت رکھسی کارج سوارے سوۓ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥

اِک سجن چلے اِک چل گۓ رہدے بھی پھُن جاہِ--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

جِنی ستگُور نہ سیوِیو سے آئے گئے پچھوتائے

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک سچ رتے سے نہ وِچھڑہِ ستگور سیوَ سماہِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

تِس ملیئے ستگور سجنَے جس انتر ہر گُنکاری--

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥

تِس ملیئے ستگور پریتمے جِن ہنوَمَے وِچھوہ ماری--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥

سو ستگور پُورا دھن دھنّ ہےَ جِن ہر اُپدیس دے سبھ سرِسٹ سواری--

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥

نِت جپیوہ سنتھو رام نام بھوجل بِکھ تاری--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥

گُر پُورَے ہر اُپدیسیا گُر وِٹڑیھو ہنوَ صد واری--۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ستگور کی سیوا چاکری سُکھی ہُوں سُکھ سار--

ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

اَیتھے مِلن وڈِیائِیا درگہہ موکھ دُوار--

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

سچی کار کماونی سچ پَینن سچ نام ادھار--

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

سچی سنگت سچ مِلَے سچَے نائے پیار--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

سچَے سبد ہرکھ سدا در سچَے سچِیار--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

نانک ستگور کی سیوا سو کرَے جِس نو ندر کرَے کرتار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥

ہور وِڈانی چاکری دھرِگ جِیون دھرِگ واس--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥

امرِت چھوڑ بِکھ لگے بِکھ کھٹنا بِکھ راس--

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥

بِکھ کھانا بِکھ پَیننا بِکھ کے مُکھ گِراس--

ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ایتھے دُکھو دُکھ کماونا مُویا نرک نِواس--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥

منمکھ مُوہِ میَلَے سبد نہ جانی کام کرودھ وِناس--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ستگور کا بھوَ چھوڈیا منہٹھ کّم نہ آوے راس--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

جم پُر بدھے ماریئہہ کو نہ سُنے ارداس--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

نانک پُورب لِکھیا کماونا گُرمکھ نام نِواس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

سو ستگور سیوہو سادھ جن جِن ہر ہر نام دِرڑایا--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥

سو ستگور پُوجہہ دِنس رات جِن جگنّاتھ جگدیس جپایا--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

سو ستگور دیکھو اِک نِمکھ نِمکھ جِن ہر کا ہر پنّتھ بتایا--

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

تِس ستگور کی سبھ پگی پوَہو جِن موہ اندھیر چُکایا--

ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥

سو ستگور کہو سبھ دھنّ دھنّ جِن ہر بھگت بھنڈار لہایا--۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ستگور ملییَۓ بھُکھ گئی بھیکھی بھُکھ نہ جائۓ--

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

دُکھ لگَے گھر گھر پھِرے اگَے دُونی مِلَے سجائۓ--

ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥

اندر سہج نہ آئیو سہجے ہی لَے کھائِۓ--

ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥

منہٹھ جِس تے منگنا لَینا دُکھ منائۓ--

ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥

اِس بھیکھَے تھاوہو گِرہو بھلا جِتھہو کو ورسائۓ--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

سبد رتے تِنا سوجھی پئی دُوجَے بھرم بھُلائۓ--

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

پئیَۓ کِرت کماونا کہنا کچھُو نہ جائۓ--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥

نانک جو تِس بھاوہِ سے بھلے جِن کی پت پاوہِ تھائۓ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ستگور سیویۓ سدا سُکھ جنم مرن دُکھ جائے--

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

چِنتا مُول نہ ہووئی اچِنت وسَے من آئے--

ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥

انتر تیرتھ گیان ہےَ ستگور دِیا بجھائے--

ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥

مَیل گئی من نِرمل ہوآ امرِت سر تیرتھ نائے--

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سجن ملے سجنا سچےَ سبد سُبھائے--

ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

گھر ہی پرچہ پایا جوتی جوت مِلائے--

ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

پاکھنڈ جمکال نہ چھوڑئی لَے جاسی پت گوَایے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

نانک نام رتے سے اُبرے سچے سِیوُ لِو لائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥

تِت جائے بہو ستسنگتی جِتھے ہر کا ہر نام بِلوئیۓ--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥

سہجے ہی ہر نام لیہُ ہر تت نہ کھوئیئے--

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥

نِت جپیؤہ ہر ہر دِنس رات ہر درگہہ ڈھوئیئے--

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥

سو پائے پُورا ستگرُو جِس دھُر مستک لِلاٹ لِکھوئیئے--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥

تِس گُر کنُو سبھ نمسکار کرہو جِن ہر کی ہر گال گلوئیئَے--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سجن مِلے سجنان جِن ستگور نال پیار -

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

مِل پریتم تِنی دھیایا سچےَ پریم پیار--

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥

من ہی تے من مانیا گُر کےَ سبد اپار--

ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ایہہِ سجن مِلے نہ وِچھڑہِ جے آپ میلے کرتار--

ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اِکنا درسن کی پرتیت نہ آئیا سبد نہ کرہے ویچار--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

وِچھڑیا کا کیا وِچھُڑے جِنا دُوجے بھائے پیار--

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

منمُکھ سیَتی دوستی تھوڑڑیا دِن چار--

ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥

اِس پریتی تُٹدی وِلم نہ ہووئی اِت دوستی چلن وِکار--

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

جِنا اندر سچے کا بھوَ ناہی نام نہ کرہے پیار--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥

نانک تِن سِیوَ کیا کیچے دوستی جے آپ بھُلائے کرتار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

اِک سدا اِکتےَ رنگ رہہ تِن کےَ ہوَ صد بلہارے جاوَ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

تن من دھن ارپی تِن کوَ نِو نِو لاگوَ پائے--

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

تِن مِلیا من سنتوکھیئے ترِسنا بھُکھ سبھ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

نانک نام رتے سُکھیئے سدا سچے سِیوَ لِو لائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥

تِس گُر کئُ ہئُ واریا جِن ہر کی ہر کتھا سُنائی--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

تِس گُر کئُ صد بلہارنَے جِن ہر سیوا بنت بنائی--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥

سو ستگور پیارا میرَے نال ہےَ جِتھَے کِتھَے مَینو لئے چھڈائی--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

تِس گُر کئُ ساباس ہےَ جِن ہر سوجھی پائی--

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥

نانک گُر وِٹہو واریا جِن ہر نام دِیا میرے من کی آس پُرائی--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ترِسنا دادھی جل مُئی جل جل کرے پُکار--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥

ستگور سیتل جے مِلَے پھِر جلَے نہ دُوجی وار--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

نانک وِن ناوَے نِربھوَ کو نہی جِچر سبد نہ کرے ویچار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

بھیکھی اگن نہ بُجھئی چِنتا ہےَ من ماہِ--

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ورمی ماری ساپ نہ مَرے تیوُ نِگُرے کرم کماہِ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ستگور داتا سیویئے سبد وسَے من آئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥

من تن سیتل سانت ہوئے ترِسنا اگن بجھائے--

ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سُکھا سِر سدا سُکھ ہوئے جا وِچھوہ آپ گوایے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمُکھ اُداسی سو کرے جے سچ رہَے لِو لائے--

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥

چِنتا مُول نہ ہووئی ہر نام رجا آگھائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥

نانک نام بِنا نہ چھُوٹیے ہوُمےَ پچھہ پچائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥

جِنی ہر ہر نام دھیایا تِنی پائڑے سرب سُکھا--

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥

سبھ جنم تِنا کا سپھل ہےَ جِن ہر کے نام کی من لاگی بھُکھا--

ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥

جِنی گُر کےَ بچن آرادھیا تِن وِسر گئے سبھ دُکھا--

ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥

تے سنت بھلے گُرسِکھ ہےَ جِن ناہی چِنت پرائی چُکھا--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥

دھن دھنّ تِنا کا گُورُو ہےَ جِس امرِت پھل ہر لاگے مُکھا--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوك م: ٣--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

کل مہہ جم جندار ہےَ حُکمے کار کمائے--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

گُر راکھے سے اُبرے منمُکھا دئے سجائے--

ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥

جمکالَے وس جگ باندھیا تِس دا پھرُو نہ کوئے--

ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جِن جم کیِتا سو سیویئے گُرمُکھ دُکھ نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک گُرمُکھ جم سیوا کرے جِن من سچا ہوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ایہا کایا روگ بھری بِن سبدَے دُکھ ہوُمَے روگ نہ جائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥

ستگور مِلَے تا نِرمل ہووَے ہر نامو منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥

نانک نام دھیایا سُکھداتا دُکھ وِسریا سہج سُبھائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥

جِن جگجیون اُپدیسیا تِس گُر کوُ ہوُ سدا گھُمایا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

تِس گُر کوُ ہوُ کھنیئے جِن مدھسُودن ہر نام سُنایا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥

تِس گُر کوُ ہوُ وارنَے جِن ہوُمَے بِکھ سبھ روگ گوایا--

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥

تِس ستگور کوُ وڈ پُنّ ہے جِن اوَگن کٹ گُنی سمجھایا--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥

سو ستگور تِن کوُ بھیٹیا جِن کےَ مُکھ مستک بھاگ لکھ پایا-۔۷۔-

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳-۔

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥

بھگت کرہِ مرجِیوڑے گُرمُکھ بھگت سدا ہوئے-۔

ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

اونا کوُ دھُر بھگت کھجانہ بکھسیا میٹ نہ سکےَ کوئے-۔

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

گُن نِدھان من پایا ایکو سچا سوئے-۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک گُرمُکھ مِل رہے پھِر وِچھوڑا کدے نہ ہوئے-۔۱-۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳-۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ستگور کی سیوَ نہ کینیا کیا اوہ کرے ویچار-۔

ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥

سبدَے سار نہ جانئ بِکھ بھُولا گاوار-۔

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

اَگیانی اندھ بہو کرم کماوے دُوجےَ بھائے پیار-۔

ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥

انھودا آپ گنائدے جم مار کرے تِن کھُوار--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک کِس نو آکھیئے جا آپے بکھسنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥

تُو کرتا سبھ کِچھ جاندا سبھ جیا تُمارے--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥

جِس تُو بھاوے تِس تُو میَل لیہِ کیا جنت وِچارے--

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

تُو کرن کارن سمرتھ ہےَ سچ سِرجنہارے--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

جِس تُو میلہ پیاریا سو تُدھ ملَے گُرمکھ ویچارے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥

ہؤ بلہاری ستگور آپنے جِن میرا ہر الکھ لکھارے--٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

رتنا پارکھ جو ہووَے سُ رتنا کرے ویچار--

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥

رتنا سار نہ جانئی اگیانی اندھ اندھار--

ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥

رتن گُورُو کا سبد ہےَ بُوجھےَ بُوجھنہار--

ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

مُورکھ آپ گناۓدے مر جمّہہ ہوۓ کھُوار--

ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

نانک رتنا سو لہےَ جِس گُرمکھ لگےَ پیار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

سدا سدا نام اُچرے ہر نامو نِت بیوہار--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

کِرپا کرے جے آپنی تا ہر رکھا اُر دھار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

ستگور کی سیوَ نہ کینیا ہر نام نہ لگو پیار--

ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

مت تُم جانہو اوۓ جِیودے اوۓ آپ مارے کرتار--

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ہوَمےَ وڈا روگ ہےَ بھاۓ دُوجے کرم کماۓ--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک منمکھ جِیودیا مُوئے ہر وِسریا دُکھ پائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥

جِس انتر ہِردا سُدھ ہےَ تِس جن کوُ سبھ نمسکاری--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

جِس اندر نام نِدھان ہےَ تِس جن کوُ ہوُ بلہاری--

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

جِس اندر بُدھ بِبیک ہےَ ہر نام مُراری--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥

سو ستگور سبھنا کا مِت ہےَ سبھ تِسہ پیاری--

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥

سبھ آتم رام پساریا گُر بُدھ بیچاری--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

بِن ستگور سیوے جِیا کے بندھنا وِچ ہوُمےَ کرم کماہِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

بِن ستگور سیوے ٹھوُر نہ پاوہی مر جمّہہ آوہِ جاہِ--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

بِن ستگور سیوے پھِکا بولنا نام نہ وسَے من ماہِ--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

نانک بِن ستگور سیوے جم پُر بدھے ماریئن مُوہِ کالَے اُٹھ جاہِ--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلہ ا--

ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥

جالوُ ایسی رِیت جِت مَے پیارا ویسرَے--

ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥

نانک سائی بھلی پرِیت جِت صاحِب سیَتی پت رہَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ہر اِکو داتا سیویئَے ہر اِک دھیائیئَے--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ہر اِکو داتا منگیئے من چِندیا پائیئے--

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥

جے دُوجے پاسہو منگیئے تا لاج مرائیئے--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥

جِن سیویا تِن پھل پایا تِس جن کی سبھ بھُکھ گوائیَے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥

نانک تِن وِٹہو واریا جِن اندِن ہِردَے ہر نام دھیائییَے--۱۰--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥

بھگت جنا کنُو آپ تُٹھا میرا پیارا آپے لئین جن لائے--

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥

پاتساہی بھگت جِنا کوُ دِتییَن سِر چھت سچا ہر بنائے--

ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

سدا سُکھیئے نِرملے ستگور کی کار کمائے--

ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥

راجے اوئے نہ آکھیئے بھِڑ مرہِ پھِر جُونی پاہِ--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نانک وِن ناوے نکیں وڈھیں پھِرہِ سوبھا مُول نہ پاہِ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥

سُن سِکھیئے صاد نہ آئیو جِچر گُرمکھ سبد نہ لاگَے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

ستگور سیویئے نام من وسَے وِچھوہ بھرم بھوُ بھاگَے--

ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥

جیہا ستگور نو جانے تیہو ہووَے تا سچ نام لِو لاگے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥

نانک نام ملَے وڈیائی ہر در سوہن آگے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥

گُرسِکھاں من ہر پریت ہےَ گُر پُوجن آوہِ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥

ہر نام ونںجہِ رنگ سِیُو لاہا ہر نام لَے جاوہِ--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥

گُرسِکھا کے مُکھ اُجلے ہر درگہہ بھاوہِ--

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥

گُر ستگور بوہل ہر نام کا وڈبھاگی سِکھ گُن سانجھ کراوہِ--

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥

تِنا گُرسِکھا کنُو ہؤ واریا جو بہدیا اُٹھدِیا ہر نام دھیاوہِ--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

نانک نام نِدھان ہےَ گُرمُکھ پایا جائے--

ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥

منمکھ گھر ہودی وتھ نہ جاننی اندھے بھؤک مُوئے بِللائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥

کنچن کایا نِرملی جو سچ نام سچ لاگی--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥

نِرمل جوت نِرنجن پایا گُرمکھ بھرّم بھؤ بھاگی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥

نانک گُرمکھ سدا سُکھ پاوہِ اندِن ہر بَیراگی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥

سے گُرسِکھ دھن دھنّ ہے جِنی گُر اُپدیس سُنیا ہر کنّی--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥

گُر ستگور نام دِرڑایا تِن ہنوَمے دُبدھا بھنّی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥

بِن ہر ناوے کو مِتر ناہی ویچار ڈِٹھا ہر جنّی--

ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥

جِنا گُرسِکھا کؤ ہر سنتسٹ ہے تِنی ستگور کی گل منّی--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥

جو گُرمکھ نام دھیائدے تنی چڑی چوگن ونّی--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥

منمکھ کائر کرُوپ ہےَ بِن ناوَے نک ناہِ--

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

اندِن دھندَھے ویاپیا سُپنَے بھی سُکھ ناہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥

نانک گُرمکھ ہووہِ تا اُبرہ ناہِ ت بدھے دُکھ سہاہے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

گُرمکھ سدا در سوہنے گُر کا سبد کماہِ--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥

انتر سانت سدا سُکھ در سچَے سوبھا پاہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ہر نام پایا سہجے سچ سماہِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

گُرمکھ پرہلاد جپ ہر گت پائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

گُرمکھ جنک ہر نام لِو لائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥

گُرمکھ بسِسٹ ہر اُپدیس سُنائی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

بِن گُر ہر نام نہ کِنَے پایا میرے بھائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥

گُرمکھ ہر بھگت ہر آپ لہائی--۱۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥

ستگور کی پرتیت نہ آئیا سبد نہ لاگو بھاوَ--

ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥

اوس نو سُکھ نہ اُپجَے بھاوے گیڑا آووَ جاوَ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥

نانک گُرمکھ سہج مِلَے سچے سِیوَ لِو لاوَ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

اے من ایسا ستگور کھوج لہو جِت سیویۓ جنم مرن دُکھ جاۓ--

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥

سہسا مُول نہ ہووئی ہئومَے سبد جلاۓ--

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

کُوڑے کی پال وِچھوہ نِکلے سچ وسَے من آۓ--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

انتر سانت من سُکھ ہوۓ سچ سنجم کار کماۓ--

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

نانک پُورے کرم ستگور ملَے ہر جیوٗ کرپا کرے رجاۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥

جِس کےَ گھر دیبان ہر ہووے تِس کی مُٹھی وِچ جگت سبھ آیا--

ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥

تِس کوُ تلکی کِسےَ دی ناہی ہر دیبان سبھ آن پیری پایا--

ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥

مانسا کہو دیبانہو کوئی نس بھج نِکلے ہر دیبانہو کوئی کِتھے جایا--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥

سو ایسا ہر دیبان وسیا بھگتا کےَ ہِردَے تِن رہدے کھُہدے آن سبھ بھگتا اگَے کھلوایا--

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥

ہر ناوے کی وڈیائی کرم پراپت ہووے گُرمکھ ورلے کِنے دھیایا--١٤--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

بِن ستگور سیوے جگت مُوآ بِرتھا جنم گوائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے ات دُکھ لگا مر جمّے آوے جائے--

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥

وِسٹا اندر واس ہے پھِر پھِر جُونی پائے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥

نانک بِن ناوے جم مارسی انت گیا پچھتائے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥

اس جگ مہہ پُرکھ ایک ہے ہور سگلی نار سبائی--

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥

سبھ گھٹ بھوگوے الپت رہے الکھ نہ لکھنا جائی--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

پُورے گُر ویکھالیا سبدے سوجھی پائی--

ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥

پُرکھَے سیوہِ سے پُرکھ ہووہِ جِنی ہؤمَے سبد جلائی--

ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥

تِس کا سریک کو نہی نہ کو کنٹک ویرائی--

ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥

نِہچل راج ہےَ سدا تِس کیرا نہ آوےَ نہ جائی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

اندِن سیوک سیوا کرے ہر سچے کے گُن گائی--

ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

نانک ویکھ وِگسیا ہر سچے کی وڈیائی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥

جِن کےَ ہر نام وسیا صد ہِردے ہر نامو تِن کنُو رکھنہارا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ہر نام پِتا ہر نامو ماتا ہر نام سکھائی مِتر ہمارا--

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥

ہر ناوَے نال گلا ہر ناوَے نال مسلت ہر نام ہماری کردا نِت سارا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥

ہر نام ہماری سنگت ات پیاری ہر نام کُل ہر نام پروارا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥

جن نانک کنُو ہر نام ہر گُر دِیا ہر ہلت پلت سدا کرے نِستارا--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜਿਨ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥

جِن کنُو ستگور بھیٹیا سے ہر کیرت سدا کماہِ--

ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥

اچِنت ہر نام تِن کےَ من وسیا سچےَ سبد سماہِ--

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥

کُل اُدھارہِ آپنا موکھ پدوی آپے پاہِ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥

پاربرہم تِن کنُو سنتُسٹ بھیا جو گُر چرنی جن پاہِ--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ کر کِرپا ہر لاج رکھاہِ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹੰਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ہنوُمےَ اندر کھڑک ہےَ کھڑکے کھڑک وِہائے--

ਹੰਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ہنوُمےَ وڈا روگ ہےَ مر جمّےَ آوے جائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا تِنا ستگور مِلیا پرَبھ آئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥

نانک گُر پرسادی اُبرے ہوَمےَ سبد جلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ہر نام ہمارا پرَبھ اِبگت اگوچر اِبناسی پُرکھ بِدھاتا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ہر نام ہم سریوہ ہر نام ہم پُوجہہ ہر نامے ہی من راتا--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥

ہر نامےَ جیَوڈ کوئی اور نہ سُوجھے ہر نامو انت چھڈاتا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥

ہر نام دِیا گُر پراُپکاری دھن دھنّ گُورُو کا پِتا ماتا--

ਹੰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥

ہوَں ستگور اپنے کنُو سدا نمسکاری جِت ملیئے ہر نام مےَ جاتا--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

گُرمکھ سیوَ نہ کینیا ہر نام نہ لگو پیار--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

سبدَے صاد نہ آئیو مر جنمَے وارو وار--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥

منمُکھ اندھ نہ چیتئی کِت آیا سَیسار--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥

نانک جِن کؤ ندر کرے سے گُرمُکھ لنگھے پار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥

اِکو ستگور جاگتا ہور جگ سُوتا موہِ پیاس--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

ستگور سیَون جاگنّ سے جو رتے سچ نام گُنتاس--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥

منمُکھ اندھ نہ چیتنی جنم مر ہوہِ بِناس--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥

نانک گُرمُکھ تِنی نام دھیایا جِن کنُو دھُر پُورب لِکھیاس--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥

ہر نام ہمارا بھوجن چھتیہ پرکار جِت کھائیَے ہم کؤ ترِپت بھئی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥

ہر نام ہمارا پینن جِت پھِر ننگے نہ ہووہ ہور پینن کی ہماری سردھ گئی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥

ہر نام ہمارا ونج ہر نام واپار ہر نامَے کی ہم کنُو ستگور کارکُنی دیئی--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥

ہر نامَے کا ہم لیکھا لکھیا سبھ جم کی اگلی کان گئی--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥

ہر کا نام گُرمکھ کنَے ورلَے دھیایا جِن کنُو دھُر کرم پراپت لکھت پئی--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

جگت اَگیانی اندھ ہےَ دُوجےَ بھائے کرم کمائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥

دُوجےَ بھائے جیتے کرم کرے دُکھ لگَے تن دھائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

گُر پرسادی سُکھ اُوپجےَ جاگُر کا سبد کمائے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

سچی بانی کرم کرے اندِن نام دھیائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک جِت آپے لائے تِت لگے کہنا کچھُو نہ جائے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ہم گھر نام کھجانہ سدا ہےَ بھگت بھرے بھنڈارا--

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

ستگور داتا جیا کا صد جِیوے دیَونہارا--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥

اندِن کیرتن سدا کرہِ گُر کےَ سبد اپارا--

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥

سبد گُورُو کا صد اُچرہِ جُگ جُگ ورتاونہارا--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ایہو منُوآ سدا سُکھ وسَے سہجے کرے واپارا--

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥

انتر گُر گیان ہر رتن ہےَ مُکت کراونہارا--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥

نانک جِس نو ندر کرے سو پائے سو ہووَے در سچِیارا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥

دھنّ دھنّ سو گُرسِکھ کہیَۓ جو ستگور چرنی جائے پیا--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥

دھنّ دھنّ سو گُرسِکھ کہیَۓ جِن ہر نامہ مُکھ رام کہیا--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥

دھنّ دھنّ سو گُرسِکھ کہیَۓ جِس ہر نام سُنیَۓ من اند بھیا--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥

دھنّ دھنّ سو گُرسِکھ کہیَۓ جِن ستگور سیوا کر ہر نام لئیا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥

تِس گُرسِکھ کنُو ہنوُ سدا نمسکاری جو گُر کےَ بھانےَ گُرسِکھ چلیا--١٨--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

منہٹھ کِنَے نہ پائیو سبھ تھکے کرم کمائے--

ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

منہٹھ بھیکھ کر بھرمدے دُکھ پایا دُوجے بھائے--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

رِدھ سِدھ سبھ موہ ہےَ نام نہ وسَے من آئے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

گُر سیوا تے من نِرمل ہووَے اگیان اندھیرا جائے--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نام رتن گھر پرگٹ ہوآ نانك سہج سمائے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

سبدَے صاد نہ آئیو نام نہ لگو پیار--

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

رسنا پھِکا بولنا نِت نِت ہوئے کھُوار--

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک کِرت پئیےَ کماونا کوئے نہ میٹنہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥

دھن دھن ست پُرکھ ستگورو ہمارا جِت ملییَے ہم کوَ سانت آئی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥

دھن دھن ست پُرکھ ستگورو ہمارا جِت ملییَے ہم ہر بھگت پائی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

دھن دھن ہر بھگت ستگورو ہمارا جِس کی سیوا تے ہم ہر نام لِو لائی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥

دھن دھن ہر گیانی ستگورو ہمارا جن ویری مِتر ہم کوَ سبھ سمع درِسٹ دِکھائی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥

دھن دھن ستگورو مِتر ہمارا جِن ہر نام سِیوَ ہماری پریت بنائی--۱۹--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥

گھر ہی مُندھ وِدیس پِر نِت جھُورے سمھالے--

ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥

مِلدِیا ڈھِل نہ ہووئی جے نیئت راس کرے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥

نانک گالی کُوڑیا باجھ پریت کرئے--

ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥

تِچر جانَے بھلا کر جِچر لیوَے دئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥

جن اُپائے جیا تِن ہر راکھیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥

امرت سچا ناوٗ بھوجن چاکھیا--

ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥

تِپت رہے آگھائے مِٹی بھبھاکھیا--

ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥

سبھ اندر اِک ورتَے کِنَے وِرلَے لاکھیا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥

جن نانک بھئے نِہال پرَبھ کی پاکھیا۔۔۲۰۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ستگور نو سبھ کو ویکھدا جیِتا جگت سنسار۔۔

ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ڈِٹھے مُکت نہ ہووئی جِچر سبد نہ کرے ویچار۔۔

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ہئُمَے مَیل نہ چُکئی نام نہ لگے پیار۔۔

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

اِک آپے بکھس مِلائین دُبدھا تج وِکار۔۔

ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

نانک اِک درسن دیکھ مر مِلے ستگور ہیَت پیار۔۔۱۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥

ستگورو نہ سیوِیو مُورکھ اندھ گوار۔۔

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

دُوجے بھائے بہت دُکھ لاگا جلتا کرے پُکار--

ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥

جِن کارن گُورُو وِساریا سے نہ اُپکرے انتی وار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥

نانک گُرمتی سُکھ پایا بکھسے بکھسنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥

تُو آپے آپ آپ سبھ کرتا کوئی دُوجا ہوئے سو اورو کہیئَے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥

ہر آپے بولَے آپ بُلاوے ہر آپے جل تھل رَو رہیئَے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥

ہر آپے مارے ہر آپے چھوڑے من ہر سرنی پڑ رہیئَے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

ہر بِن کوئی مار جیوال نہ سکَے من ہوئے نچِند نِسل ہوئے رہیئَے--

ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ

اُٹھدِیا بہدیا سُتِیا سدا سدا ہر نام دھیائیئَے جن نانک گُرمکھ ہر لہیئَے--٢١--١--سدھ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

سورٹھ محلّہ ا گھر ا چؤپدے--

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥

سبھنا مرنا آیا وچھوڑا سبھناہ--

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥

پُچھو جائے آگے مِلن کِناہ--

ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥

جِن میرا صاحب ویسرے وڈڑی ویدن تِناہ--ا--

ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

بھی سالاہِوُ ساچا سوئے--

ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی ندر سدا سُکھ ہوئے--رہاؤ--

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥

وڈا کر سالاہنا ہےَ بھی ہوسی سوئے--

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

سبھنا داتا ایک تُو مانس دات نہ ہوئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے رنّ کے رُنّےَ ہوئے--۲--

ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥

دھرتی اُپر کوٹ گڑ کیَتی گئی وجائے--

ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥

جو اسمان نہ ماونی تِن نک نتھا پائے--

ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥

جے من جانہِ سُولییا کاہے مِٹھا کھاہِ--٣--

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥

نانک اوُگُن جیتڑے تیتے گلی جنجیر--

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥

جے گُن ہون ت کٹیئَن سے بھائی سے ویر--

ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥

اگَے گئے نہ منّیئَن مار کڈھو وپیر--٤--١--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ١ گھر ١--

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥

من ہالی کِرسانی کرنی سرم پانی تن کھیت--

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥

نام بیج سنتوکھ سُہاگا رکھ گریبی ویس--

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥

بھاؤ کرم کر جمّسی سے گھر بھاگٹھ دیکھ--١--

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بابا مایا ساتھ نہ ہوئے--

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اِن مایا جگ موہیا وِرلا بوجھَے کوۓ--رہاؤ--

ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥

ہان ہٹ کر آرجا سچ نام کر وتھ--

ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥

سُرت سوچ کر بھانڈسال تِس وِچ تِس نو رکھ--

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥

ونجاریا سِیئو ونج کر لَے لاہا من ہس--٢--

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥

سُن ساست سَوداگری ست گھوڑے لَے چل--

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥

کھرچ بنّ چنگیائیا مت من جانہِ کل--

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥

نِرنکار کَے دیس جاہِ تا سُکھ لہہ محل--٣--

ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥

لاۓ چِت کر چاکری منّ نام کر کمّ--

ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥

بنّ بدِیا کر دھاونی تا کو آکھے دھنّ--

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥

نانک ویکھے ندر کر چڑّے چوَگن ونّ--٤--٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥

سورٹھ م: ا چوُتکے--

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥

مائے باپ کو بیٹا نیکا سسُرَے چتُر جوائی--

ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥

بال کنّیا کو باپ پیارا بھائی کو ات بھائی--

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥

حکم بھیا باہر گھر چھوڈیا کھِن مہہ بھئی پرائی--

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥

نام دان اِسنان نہ منمکھ تِت تن دھُوڑ دھُمائی--ا--

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥

من مانیا نام سکھائی--

ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پائے پرؤ گُر کَے بلہارے جِن ساچی بُوجھ بُجھائی--رہاؤ--

ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥

جگ سِیؤ جھُوٹھ پرِیت من بیدھیا جن سِیؤ واد رچائی--

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥

مایا مگن اہنِس مگ جوہَے نام نہ لیوَے مرے بِکھ کھائی--

ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥

گندھن وین رتا ہِتکاری سبدَے سُرت نہ آئی--

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥

رنگ نہ راتا رس نہی بیدھیا منمکھ پت گوائی--۲--

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥

سادھ سبھا مہہ سہج نہ چاکھیا جہبا رس نہی رائی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥

من تن دھن اپنا کر جانیا در کی کھبر نہ پائی--

ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥

اکھی مِیٹ چلیا اندھیارا گھر در دِسَے نہ بھائی--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥

جم در بادھا ٹھور نہ پاوَے اپنا کِیا کمائی--۳--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ندر کرے تا اکھی ویکھا کہنا کتھن نہ جائی--

ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥

کّنی سُن سُن سبد صلاحی امرِت رِدَے وسائی--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥

نِربھؤ نِرنکار نِرویر پُورن جوت سمائی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥

نانک گُر وِن بھرم نہ بھاگَے سچ نام وڈیائی--۴--۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥

سورٹھ محلّہ ۱ دُتُکے--

ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥

پُڑ دھرتی پُڑ پانی آسن چار کُنٹ چوُبارا--

ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥

سگل بھَون کی مُورت ایکا مُکھ تیرَے ٹکسالا--۱--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

میرے صاحِبہ تیرے چوج وِڈانا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جل تھل مہیئل بھرپُر لینا آپے سرب سمانا--رہاوُ--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥

جہ جہ دیکھا تہ جوت تُماری تیرا رُوپ کِنیہا--

ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥

اِکت رُوپ پھِرہِ پرچھنّا کوئ نہ کِس ہی جیہا--۲--

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥

انڈج جیرج اُتبھج سیتج تیرے کیتے جنتا--

ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥

ایک پُرب مَے تیرا دیکھیا تُو سبھنا ماہِ رَونتا--۳--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥

تیرے گُن بہتے مَے ایک نہ جانیا مَے مُورکھ کِچھ دیجَے--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥

پرنوِت نانک سُن میرے صاحِبہ ڈُبدا پتھر لیجَے--۴--۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ١--

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

ہؤ پاپی پتت پرم پاکھنڈی تُو نِرمل نِرنکاری--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

امرِت چاکھ پرم رس راتے ٹھاکُر سرن تُماری--١--

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

کرتا تُو مَے مان نِمانے--

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مان مہت نام دھن پلَے ساچَے سبد سمانے--رہاؤ--

ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥

تُو پُورا ہم اُورے ہوچھے تُو گوَرا ہم ہوَرے--

ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥

تُجھ ہی من راتے اہنِس پربھاتے ہر رسنا جپ من رے--٢--

ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥

تُم ساچے ہم تُم ہی راچے سبد بھید پھُن ساچے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥

اہنِس نام رتے سے سُوچے مر جنمے سے کاچے--٣--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥

اوَر نہ دیسَے کِس صالاحی تِسہ سریک نہ کوئی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥

پرنوِت نانک داسن داسا گُرمت جانیا سوئی--۴--۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ا--

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥

الکھ اپار اگمّ اگوچر نہ تِس کال نہ کرما--

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥

جات اجات اجونی سمبھوَ نہ تِس بھاوَ نہ بھرما--ا--

ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ساچے سچیار وِٹھو قُربان--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ تِس رُوپ ورن نہی ریکھیا ساچے سبد نیسان--رہاوَ--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

نہ تِس مات پِتا سُت بندھپ نہ تِس کام نہ ناری--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

عقل نِرنجن اپر پرَمپر سگلی جوت تُماری--۲--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥

گھٹ گھٹ انتر برہم لُکایا گھٹ گھٹ جوت سبائی--

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥

بجر کپاٹ مُکتے گُرمتی نِربھے تاڑی لائی--۳--

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥

جنت اُپاے کال سِر جنتا وسگت جُگت سبائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥

ستگور سیوَ پدارتھ پاوہِ چھُوٹہہ سبد کمائی--۴--

ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥

سُوچے بھاڈے ساچ سماوے وِرلے سُوچاچاری--

ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥

تنتَے کوَ پرم تنت مِلایا نانک سرن تُماری--۵--٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ا--

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥

جِیُو مینا بِن پانیئَے تیوَ ساقط مَرے پیاس--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥

تیوَ ہر بِن مریئے رے منا جو بِرتھا جاوے ساس--ا--

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥

من رے رام نام جس لیئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر ایہو رس کیوَ لہوَ گُر میلَے ہر دیئے--رہاؤ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥

سنت جنا مِل سنگتی گُرمکھ تیرتھ ہوئے--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

اٹھسٹھ تیرتھ مجنا گُر درس پراپت ہوئے--۲--

ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥

جیو جوگی جت باہرا تپ ناہی ست سنتوکھ--

ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥

تیوٗ نامےَ بِن دیہُری جم مارے انتر دوکھ--۳--

ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ساقط پریم نہ پائیَے ہر پائیَے ستگور بھائے--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥

سُکھ دُکھ داتا گُر ملِےَ کہو نانک صِفت سمائے--۴--۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ا--

ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥

تُو پرَبھ داتا دان مت پُورا ہم تھارے بھیکھاری جیوٗ--

ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

مےَ کیا ماگوٗ کِچھ تھِر نہ رہائی ہر دیجےَ نام پیاری جیوٗ--ا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا بنواری--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جل تھل مہیئل گُپتو ورتےَ گُر سبدی دیکھ نِہاری جیوٗ--رہاوٗ--

ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥

مرت پیال اکاس دِکھائیو گُر ستگور کِرپا دھاری جیوٗ--

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

سو برہم اجونی ہےَ بھی ہونی گھٹ بھیتر دیکھ مُراری جیوٗ--۲--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥

جنم مرن کوٗ ایہو جگ پُڑو اِن دُوجے بھگت وِساری جیوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ستگور مِلَے ت گُرمت پائیَے ساقط باجی ہاری جیوٗ--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ستگور بندھن توڑ نِرارے بہُڑ نہ گربھ مجھاری جیوٗ--

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥

نانک گیان رتن پرگاسیا ہر من وسیا نِرنکاری جیوٗ--۴--۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ا--

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥

جس جل نِدھ کارن تُم جگ آئے سو امرت گُر پاہی جیوٗ--

ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥

چھوڈہُ ویس بھیکھ چتُرائی دُبدھا ایہو پھل ناہی جیوٗ--ا--

ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥

من رے تھِر رہو مت کت جاہی جیوٗ--

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

باہر ڈھوڈھت بہت دُکھ پاوہِ گھر امرِت گھٹ ماہی جیوٗ--رہاوٗ--

ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥

اوَگن چھوڈ گُنا کوٗ دھاوہو کر اوَگن پچھتاہی جیوٗ--

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥

سر اپسر کی سار نہ جانہِ پھِر پھِر کیچ بُڈاہی جیوٗ--٢--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥

انتر مَیل لوبھ بہو جھُوٹھے باہر ناوہو کاہی جیوٗ--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥

نِرمل نام جپہو صد گُرمُکھ انتر کی گت تاہی جیوٗ--٣--

ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥

پرہر لوبھ نِندا کُوڑ تِیاگہُ سچ گُر بچنی پھل پاہی جیوٗ--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥

جیو بھاوے تیوٗ راکھو ہر جیوٗ جن نانک سبد صلاحی جیوٗ--٤--٩--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥

سورٹھ محلّہ ١ پنچپدے--

ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥

اپنا گھر مُوست راکھ نہ ساکہِ کی پر گھر جوہن لاگا--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥

گھر در راکھہِ جے رس چاکھہِ جو گُرمُکھ سیوک لاگا--١--

ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥

من رے سمجھ کوَن مت لاگا--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نام وِسار ان رس لوبھانے پھِر پچھُتاہِ ابھاگا--رہاؤ--

ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥

آوت کوَ ہرکھ جات کوَ رووہِ ایہو دُکھ سُکھ نالے لاگا--

ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥

آپے دُکھ سُکھ بھوگ بھوگاوے گُرمکھ سو انراگا--٢--

ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥

ہر رس اُوپر اوَر کیا کہیَے جِن پِیا سو ترِپتاگا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥

مایا موہت جِن ایہو رس کھویا جا ساقط دُرمت لاگا--٣--

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥

من کا جیوُ پوَنپت دیہی دیہی مہہ دیوُ سماگا--

ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥

جے تُو دیہہ ت ہر رس گائی من ترِپتَے ہر لِو لاگا--٤--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

سادھسنگت مہہ ہر رس پائیَے گُر ملیَے جم بھوُ بھاگا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥

نانک رام نام جپ گُرمکھ ہر پائے مستک بھاگا--٥--١٠--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ۱--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

سرب جِیا سِر لیکھ دھُراہو بِن لیکھَے نہی کوئی جیوَ--

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥

آپ الیکھ قُدرت کر دیکھَے حُکم چلائے سوئی جیوَ--۱--

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

من رے رام جپہو سُکھ ہوئی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس گُر کے چرن سریوہو ہر داتا بھُگتا سوئی--رہاؤ--

ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

جو انتر سو باہر دیکھو اوَر نہ دُوجا کوئی جیوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥

گُرمکھ ایک درِسٹ کر دیکھو گھٹ گھٹ جوت سموئی جیوَ--۲--

ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥

چلتَو ٹھاک رکھو گھر اپنے گُر ملیئے ایہہ مت ہوئی جیوَ--

ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥

دیکھ ادرِسٹ رہوَ بِسمادی دُکھ بِسرے سُکھ ہوئی جیوَ--۳--

ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥

پیوہو اپیوَ پرم سُکھ پایئے نِج گھر واسا ہوئی جیوَ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥

جنم مرن بھَو بھنجن گایِٔے پُنرپ جنم نہ ہوئی جیوٗ--۴--

ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

تت نِرنجن جوت سبائی سوہں بھید نہ کوئی جیوٗ--

ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥

اپرمپر پاربرہم پرمیسر نانک گُر مِلیا سوئی جیوٗ--۵--اا--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

سورٹھ محلّہ ا گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥

جا تِس بھاوا تد ہی گاوا--

ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥

تا گاوے کا پھل پاوا--

ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥

گاوے کا پھل ہوئی--

ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

جا آپے دیوَے سوئی--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

من میرے گُر بچنی نِدھ پائی--

ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تا تے سچ مہہ رہیا سمائی--رہاؤ--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥

گُر ساکھی انتر جاگی--

ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

تا چنچل مت تیاگی--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥

گُر ساکھی کا اُجیارا--

ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥

تا مِٹیا سگل اندھیارا--۲--

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

گُر چرنی من لاگا--

ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥

تا جم کا مارگ بھاگا--

ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥

بھَے وِچ نِربھوٗ پایا--

ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥

تا سہجَے کَے گھر آیا--۳--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥

بھنت نانک بُوجھَے کو بیچاری--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥

اس جگ مہہ کرنی ساری--

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥

کرنی کیرت ہوئی--

ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥

جا آپے ملِیا سوئی--۴--۱--۱۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

سورٹھ محلّہ ۳ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥

سیوک سیوَ کرہِ سبھ تیری جِن سبدَے صاد آیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

گُر کِرپا تے نِرمل ہوآ جِن وِچھوہ آپ گوَایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥

اندِن گُن گاوہِ نِت ساچے گُر کےَ سبد سُہایا--۱--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

میرے ٹھاکُر ہم بارِک سرن تُماری--

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکو سچا سچ تُو کیول آپ مُراری--رہاؤ--

ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

جاگت رہے تِنی پربھ پایا سبدے ہؤمَے ماری--

ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥

گرہی مہہ سدا ہر جن اُداسی گیان تت بیچاری--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا ہر راکھیا اُر دھاری--۲--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥

ایہو منُوآ دہ دِس دھاودا دُوجے بھائے کھُوایا--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

منمکھ مُگدھ ہر نام نہ چیتَے بِرتھا جنم گوَایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

ستگور بھیٹے تا ناوُ پائے ہؤمَے موہ چُکایا--۳--

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ہر جن ساچے ساچ کماوہِ گُر کےَ سبد ویچاری--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

آپے میل لئے پرَبھ ساچَے ساچ رکھیا اُر دھاری--

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥

نانک ناوہو گت مت پائی ایہا راس ہماری--۴--۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ۳--

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

بھگت کھجانہ بھگتن کوُ دِیا ناوُ ہر دھن سچ سوئے--

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥

اُکھٹ نام دھن کدے نِکھُٹَے ناہی کِنَے نہ قیمت ہوئے--

ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥

نام دھن مُکھ اُجلے ہوئے ہر پایا سچ سوئے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

من میرے گُر سبدی ہر پایا جائے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن سبدَے جگ بھُلدا پھِردا درگہہ مِلَے سجائے--رہاوُ--

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

اِس دیہی اندر پنّچ چور وسہہ کام کرودھ لوبھ موہ اہنکارا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥

امرِت لُوٹہہ منمُکھ نہی بُوجھہہ کوئے نہ سُنئَے پُوکارا--

ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥

اندھا جگت اندھ ورتارا باجھ گُورُو گُبارا--٢--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥

ہوُمَے میرا کر کر وِگُتے کِہو چلَے نہ چلدیا نال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

گُرمُکھ ہووَے سو نام دھیاوَے سدا ہر نام سمال--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥

سچی بانی ہر گُن گاوَے ندری ندر نِہال--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥

ستگور گیان سدا گھٹ چانن امر سِر بادساہا--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥

اندِن بھگت کرہِ دِن راتی رام نام سچ لاہا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥

نانک رام نام نِستارا سبد رتے ہر پاہا--۴--۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥

سورٹھ م: ۳--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

داسن داس ہووَے تا ہر پائے وِچھوہ آپ گوائی--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

بھگتا کا کارج ہر اَنند ہےَ اندِن ہر گُن گائی--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥

سبد رتے سدا اِک رنگی ہر سِیوٗ رہے سمائی--۱--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ہر جیوٗ ساچی ندر تُماری--

ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنِیا داسا نو کرِپا کر پیارے راکھو پیَج ہماری--رہاؤ--

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

سبد صلاحی سدا ہوٗ جیوا گُرمتی بھوٗ بھاگا--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

میرا پرَبھ ساچا ات سُوآلِیو گُر سیویا چِت لاگا--

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥

ساچا سبد سچی سچ بانی سو جن اندِن جاگا--٢--

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

مہا گمبھیر سدا سُکھداتا تِس کا انت نہ پایا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

پُورے گُر کی سیوا کینی اچِنت ہر منّ وسایا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

من تن نِرمل سدا سُکھ انتر وِچھوہ بھرم چُکایا--٣--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ہر کا مارگ سدا پنتھ وِکھڑا کو پائے گُر ویچارا--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥

ہر کےَ رنگ راتا سبدے ماتا ہوٗمےَ تجے وِکارا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥

نانک نام رتا اِک رنگی سبد سوارنہارا--٤--٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥

ہر جیو تُدھ نو سدا صالاحی پیارے جچر گھٹ انتر ہےَ ساسا--

ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥

اِک پل کھِن وِسرہِ تُو سُوآمی جانوٗ برس پچاسا--

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥

ہم مُوڑ مُگدھ سدا سے بھائی گُر کےَ سبد پرگاسا--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥

ہر جیو تُم آپے دیہو بجھائی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جیو تُدھ وِٹھو واریا صد ہی تیرے نام وِٹھو بل جائی--رہاؤ--

ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥

ہم سبد مُوئے سبد مار جیوالے بھائی سبدے ہی مُکت پائی--

ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥

سبدے من تن نِرمل ہوآ ہر وسیا من آئی--

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥

سبد گُر داتا جِت من راتا ہر سِیوٗ رہیا سمائی--۲--

ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥

سبد نہ جانہِ سے انّے بولے سے کِت آئے سنسارا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥

ہر رس نہ پایا بِرتھا جنم گوَایا جمّہہ وارو وارا--

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥

بِسٹا کے کیڑے بِسٹا ماہِ سمانے منمکھ مگدھ گُبارا--٣--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آپے کر ویکھے مارگ لائے بھائی تِس بِن اور نہ کوئی--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

جو دھُر لِکھیا سو کوئے نہ میٹّے بھائی کرتا کرے سو ہوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥

نانک نام وسیا من انتر بھائی اور نہ دُوجا کوئی--٤--٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥

گُرمکھ بھگت کرہِ پرَبھ بھاوہِ اندِن نام وکھانے--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

بھگتا کی سار کرہِ آپ راکھہ جو تیرَے من بھانے--

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥

تو گُنداتا سبد پچھاتا گُن کہہ گُنی سمانے--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

من میرے ہر جیو سدا سمال--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

انت کال تیرا بیلی ہووے سدا نبھے تیرَے نال--رہاؤ--

ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

دُسٹ چؤکڑی سدا کُوڑ کماوہِ نہ بوجھہ ویچارے--

ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

نِندا دُسٹی تے کِن پھل پایا ہرناکھس نکھہِ بِدارے--

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

پرہلاد جن صد ہر گُن گاوَے ہر جیوٗ لئے اُبارے--٢--

ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥

آپس کوٗ بہو بھلا کر جانہِ منمکھ مت نہ کائی--

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

سادُھو جن کی نِندا ویاپے جاسن جنم گوَائی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥

رام نام کدے چیتہہ ناہی انت گئے پچھتائی--٣--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

سپھل جنم بھگتا کا کیتا گُر سیوا آپ لائے--

ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

سبدے راتے سہجے ماتے اندِن ہر گُن گائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥

نانک داس کہَے بیننتی ہوٗ لاگا تِن کےَ پائے--٤--٥--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ٣--

ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥

سو سِکھ سکھا بندھپ ہےَ بھائی جے گُر کے بھانے وِچ آوےَ--

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥

آپنَے بھانَے جو چلَے بھائی وِچھڑ چوٹا کھاوے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥

بِن ستگور سُکھ کدے نہ پاوے بھائی پھِر پھِر پچھوتاوے--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥

ہر کے داس سُہیلے بھائی--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کے کِلبِکھ دُکھ کاٹے آپے میل مِلائی--رہاؤ--

ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥

ایہو کُٹنب سبھ جیا کے بندھن بھائی بھرم بھُلا سَینسارا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

بِن گُر بندھن ٹُوٹہِ ناہی گُرمکھ موکھ دُوارا--

ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥

کرم کرہِ گُر سبد نہ پچھانہہ مر جنمہِ وارو وارا--٢--

ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥

ہؤ میرا جگ پلچ رہیا بھائی کوئے نہ کس ہی کیرا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥

گُرمکھ محل پائن گُن گاون نج گھر ہوئے بسیرا--

ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥

ایتھے بوجھَے سو آپ پچھانے ہر پربھ ہےَ تِس کیرا--۳--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ستگورو سدا دیال ہےَ بھائی وِن بھاگا کیا پائیَے--

ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥

ایک ندر کر ویکھَے سبھ اُوپر جیہا بھاوُ تیہا پھل پائیَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥

نانک نام وسَے من انتر وِچھوہ آپ گوَائیَے--۴--٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥

سورٹھ محلّہ ۳ چوتُکے--

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥

سچی بھگت ستگور تے ہووَے سچی ہِردَے بانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ستگور سیوے سدا سُکھ پائے ہوَمَے سبد سمانی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥

بِن گُر ساچے بھگت نہ ہووی ہور بھُولی پھِرے ایانی--

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥

منمکھ پھِرہِ سدا دُکھ پاوہِ ڈُوب مُوئے وِن پانی--۱--

ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥

بھائی رے سدا رہو سرنائی--

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنی ندر کرے پت راکھَے ہر نامو دے وڈیائی۔۔رہاؤ۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

پُورے گُر تے آپ پچھاتا سبد سچے ویچارا۔۔

ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ہِردَے جگجیون صد وسیا تج کام کرودھ اہنکارا۔۔

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

سدا حجوُر روَیا سبھ ٹھائی ہِردَے نام اپارا۔۔

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

جُگ جُگ بانی سبد پچھانی ناؤ میٹھا منہہ پیارا۔۔۲۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

ستگور سیوَ جِن نام پچھاتا سپھل جنم جگ آیا۔۔

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥

ہر رس چاکھ سدا من ترِپتیا گُن گاوے گُنی اگھایا۔۔

ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

کمل پرگاس سدا رنگ راتا انحد سبد وجایا۔۔

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

تن من نِرمل نِرمل بانی سچے سچ سمایا۔۔۳۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥

رام نام کی گت کوئے نہ بُوجھے گُرمت رِدَے سمائی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥

گُرمکھ ہووے سو مگ پچھانے ہر رس رسن رسائی--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

جپ تپ سنجم سبھ گُر تے ہووے ہِردَے نام وسائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥

نانک نام سماہلِہِ سے جن سوہن در ساچے پت پائی--۴--۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥

سورٹھ م: ۳ دُتکے--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥

ستگور ملییئے اُلٹی بھئی بھائی جیوَت مَرے تا بُوجھ پائے--

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

سو گُورُو سو سِکھ ہےَ بھائی جِس جوتی جوت مِلائے--۱--

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

من رے ہر ہر سیَتی لِو لائے--

ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

من ہر جپ میٹھا لاگے بھائی گُرمکھ پائے ہر تھائے--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

بِن گُر پریت نہ اُپجے بھائی منمکھ دُوجے بھائے--

ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

تُہ کُٹہِ منمکھ کرم کرہِ بھائی پلَے کِچھُو نہ پائے--۲--

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

گُر ملیئے نام من روَیا بھائی ساچی پریت پیار--

ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥

سدا ہر کے گُن روَے بھائی گُر کےَ ہیَت اپار--۳--

ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

آیا سو پروان ہےَ بھائی جے گُر سیوا چِت لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥

نانک نام ہر پایئے بھائی گُر سبدی میلائے--۴--۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ۳ گھر ا--

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥

تہی گُنی ترِبھوَن ویاپیا بھائی گُرمکھ بُوجھ بُجھائے--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥

رام نام لگ چھُوٹیے بھائی پُوچھو گیانِیا جائے--ا--

ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

من رے ترِے گُن چھوڈ چوَتھے چِت لائے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جیوَ تیرَے من وسَے بھائی سدا ہر کے گُن گائے--رہاؤ--

ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

نامَے تے سبھ اُوپجے بھائی نائے وِسریئے مر جائے--

ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥

اَگیانی جگت اندھ ہےَ بھائی سُوتے گئے مُہائے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥

گُرمکھ جاگے سے اُبرے بھائی بھَوجل پار اُتار--

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥

جگ مہہ لاہا ہر نام ہےَ بھائی ہِردَے رکھیا اُر دھار--۳--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُر سرنائی اُبرے بھائی رام نام لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥

نانک ناوٗ بیڑا ناوٗ تُلہڑا بھائی جِت لگ پار جن پائے--۴--۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ۳ گھر ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥

ستگور سُکھ ساگر جگ انتر ہور تھےَ سُکھ ناہی--

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥

ہوٗمےَ جگت دُکھ روگ ویاپیا مر جنمےَ رووَے دھاہی--ا--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

پرَانی ستگور سیوَ سُکھ پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور سیوہِ تا سُکھ پاوہِ ناہِ ت جاہِگا جنم گوَایے--رہاوٗ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥

ترِےَ گُن دھات بہو کرم کماوہِ ہر رس صاد نہ آیا--

ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

سندِھیا ترپن کرہِ گائتری بِن بوجھے دُکھ پایا--٢--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ستگور سیوے سو وڈبھاگی جِس نو آپ مِلائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥

ہر رس پی جن سدا ترِپتاسے وِچھوہ آپ گوائے--٣--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ایہو جگ اندھا سبھ اندھ کماوے بِن گُر مگ نہ پائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥

نانک ستگور مِلَے ت اکھی ویکھے گھرَے اندر سچ پائے--٤--١٠--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ٣-

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥

بِن ستگور سیوے بہتا دُکھ لاگا جُگ چارے بھرمائی--

ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

ہم دِین تُم جُگ جُگ داتے سبدے دیہہ بجھائی--١--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر جیوٗ کرِپا کرہو تُم پیارے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور داتا میَل مِلاوہو ہر نام دیوہو آدھارے۔۔رہاؤ۔۔

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

منسا مار دُبدھا سہج سمانی پایا نام اپارا۔۔

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥

ہر رس چاکھ من نِرمل ہوآ کِلبِکھ کاٹنہارا۔۔٢۔۔

ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥

سبد مرہو پھِر جیوہو صد ہی تا پھِر مرن نہ ہوئی۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥

امرِت نام سدا من میٹھا سبدے پاوَے کوئی۔۔٣۔۔

ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥

داتَے دات رکھی ہتھ اپنَے جِس بھاوے تِس دیئی۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥

نانک نام رتے سُکھ پایا درگہہ جاپہِ سیئی۔۔٤۔۔١١۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ٣۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥

ستگور سیوے تا سہج دھُن اُپجَے گت مت تد ہی پائے۔۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥

ہر کا نام سچا من وسیا نامے نام سمائے۔۔١۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

بِن ستگور سبھ جگ بئُرانا--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

منمکھ اندھا سبد نہ جانَے جھُوٹھے بھرم بھُلانا--رہاوُ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥

ترِےَ گُن مایا بھرم بھُلایا ہئُمَے بندھن کمائے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥

جمّن مرن سِر اُوپر اُوبھئُ گربھ جون دُکھ پائے--٢--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ترِےَ گُن ورتہہ سگل سنسارا ہئُمَے وِچ پت کھوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

گُرمکھ ہووے چئُتھا پد چینَے رام نام سُکھ ہوئی--٣--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ترِےَ گُن سبھ تیرے تُو آپے کرتا جو تُو کرہِ سو ہوئی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥

نانک رام نام نِستارا سبدے ہئُمَے کھوئی--٤--١٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

سورٹھ محلّہ ٤ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥

آپے آپ ورتدا پیارا آپے آپ اپاہو--

ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥

ونجارا جگ آپ ہےَ پیارا آپے ساچا ساہو--

ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥

آپے ونج واپارِیا پیارا آپے سچ ویساہو--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥

جپ من ہر ہر نام صلاحَ--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے پائیَے پیارا امرِت اگم اتھاہ--رہاؤ--

ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥

آپے سُن سبھ ویکھدا پیارا مُکھ بولے آپ مُہاہو--

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥

آپے اُجھڑ پائِدا پیارا آپ وِکھالے راہو--

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥

آپے ہی سبھ آپ ہےَ پیارا آپے ویپرواہو--٢--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥

آپے آپ اُپائِدا پیارا سِر آپے دھندھڑَے لاہو--

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥

آپ کرائے ساکھتی پیارا آپ مارے مر جاہو--

ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥

آپے پتن پاتنی پیارا آپے پار لنگھاہو--۳--

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥

آپے ساگر بوہتھا پیارا گُر کھیوَٹ آپ چلاہو--

ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

آپے ہی چڑ لنگھدا پیارا کر چوج ویکھے پاتساہو--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥

آپے آپ دیال ہےَ پیارا جن نانک بکھس مِلاہُ--۴--ا--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ॥

سورٹھ محلّہ ۴ چوُتھا--

ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥

آپے انڈج جیرج سیتج اُتبھج آپے کھنڈ آپے سبھ لوئے--

ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

آپے سُوت آپے بہو منیا کر سکتی جگت پروئے--

ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥

آپے ہی سُوتدھار ہےَ پیارا سُوت کھنچے ڈھیہہ ڈھیری ہوئے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

میرے من مےَ ہر بِن اوَر نہ کوئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور وِچ نام نِدھان ہےَ پیارا کر دئِیا امرت مکھ چوئے--رہاؤ--

ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

آپے جل تھل سبھت ہے پیارا پربھ آپے کرے سو ہوئے۔۔

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھنا رِزق سماہدا پیارا دُوجا اوَر نہ کوئے۔۔

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

آپے کھیل کھیلائدا پیارا آپے کرے سو ہوئے۔۔۲۔۔

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

آپے ہی آپ نِرملا پیارا آپے نِرمل سوئے۔۔

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

آپے قیمت پائدا پیارا آپے کرے سو ہوئے۔۔

ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

آپے الکھ نہ لکھیئے پیارا آپ لکھاوے سوئے۔۔۳۔۔

ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

آپے گہر گمبھیر ہے پیارا تِس جیوڈ اور نہ کوئے۔۔

ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥

سبھ گھٹ آپے بھوگوے پیارا وِچ ناری پُرکھ سبھ سوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

نانک گُپت ورتدا پیارا گُرمکھ پرگٹ ہوئے۔۔۴۔۔۲۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سورٹھ محلّہ ۴۔۔

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥

آپے ہی سبھ آپ ہےَ پیارا آپے تھاپ اُتھاپےَ--

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥

آپے ویکھ وِگسدا پِیارا کر چوج ویکھےَ پرَبھ آپے--

ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥

آپے ون تِن سبھت ہےَ پیارا آپے گُرمکھ جاپےَ--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

جپ من ہر ہر نام رس دھراپےَ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت نام مہا رس میٹھا گُر سبدی چکھ جاپےَ--رہاؤ--

ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥

آپے تیرتھ تُلہڑا پیارا آپ ترَے پرَبھ آپے--

ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥

آپے جال وتائدا پیارا سبھ جگ مچھلی ہر آپے--

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥

آپ ابُھل نہ بھُلئی پیارا اور نہ دُوجا جاپےَ--٢--

ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥

آپے سِنگی ناد ہےَ پیارا دھُن آپ وجائے آپےَ--

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥

آپے جوگی پُرکھ ہےَ پیارا آپے ہی تپ تاپےَ--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥

آپے ستگور آپ ہےَ چیلا اُپدیس کرَے پرَبھ آپے--۳--

ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥

آپے ناوُ جپائدا پیارا آپے ہی جپ جاپےَ--

ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥

آپے امرِت آپ ہےَ پیارا آپے ہی رس آپےَ--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥

آپے آپ سلاہدا پیارا جن نانک ہر رس دھراپےَ--۴--۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سورٹھ محلّہ ۴--

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥

آپے کنڈا آپ تراجی پرَبھ آپے تول تولایا--

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥

آپے ساہو آپے ونجارا آپے ونج کرایا--

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥

آپے دھرتی ساجیئن پیارے پِچھَے ٹنک چڑایا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

میرے من ہر ہر دِھیایۓ سُکھ پایا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام نِدھان ہےَ پیارا گُر پُورَے میٹھا لایا--رہاوُ--

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

آپے دھرتی آپ جل پیارا آپے کرے کرایا--

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥

آپے حکم ورتدا پیارا جل ماٹی بندھ رکھایا--

ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥

آپے ہی بھوَ پائدا پیارا بنّ بکری سیہہ ہڈھایا--۲--

ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥

آپے کاسٹ آپ ہر پیارا وِچ کاسٹ اگن رکھایا--

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥

آپے ہی آپ ورتدا پیارا بھَے اگن نہ سکےَ جلایا--

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥

آپے مار جیوائدا پیارا ساہ لَیدے سبھ لوایا--۳--

ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

آپے تان دیبان ہےَ پیارا آپے کارے لایا--

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥

جِیو آپ چلائے تیوُ چلیۓ پیارے جِیوُ ہر پربھ میرے بھایا--

ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥

آپے جنتی جنت ہےَ پیارا جن نانک وجہِ وجایا--۴--۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سورٹھ محلّہ ۴--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥

آپے سرِسٹ اُپائدا پیارا کر سُورج چند چانان--

ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥

آپ نِتانیا تان ہےَ پیارا آپ نِمانیا مان--

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥

آپ دئیا کر رکھدا پیارا آپے سگھڑ سُجان--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

میرے من جپ رام نام نیسان--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت مِل دھیائے تُو ہر ہر بہُڑ نہ آون جان--رہاؤ--

ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

آپے ہی گُن ورتدا پیارا آپے ہی پروان--

ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

آپے بکھس کرائدا پیارا آپے سچ نیسان--

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥

آپے حکم ورتدا پیارا آپے ہی پھُرمان--۲--

ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥

آپے بھگت بھنڈار ہےَ پیارا آپے دیوَے دان--

ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥

آپے سیوَ کرائدا پیارا آپ دِواوَے مان--

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥

آپے تاڑی لائیرا پیارا آپے گُنی نِدھان--۳--

ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥

آپے وڈا آپ ہےَ پیارا آپے ہی پردھان--

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

آپے قیمت پائدا پیارا آپے تُل پروان--

ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥

آپے اتُل تُلائدا پیارا جن نانک صد قُربان--۴--۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سورٹھ محلّہ ۴--

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥

آپے سیوا لائیرا پیارا آپے بھگت اُماہا--

ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥

آپے گُن گاوائدا پیارا آپے سبد سماہا--

ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥

آپے لیکھن آپ لِکھاری آپے لیکھ لِکھاہا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥

میرے من جپ رام نام اوماہا--

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن اند ہووَے وڈبھاگی لَے گُر پُورَے ہر لاہا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥

آپے گوپی کان ہےَ پیارا بن آپے گوٗ چراہا--

ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥

آپے ساول سُندرا پیارا آپے ونس وجاہا--

ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥

کُولیا پِیڑ آپ مرائدا پیارا کر بالک رُوپ پچاہا--۲--

ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥

آپ اکھاڑا پائدا پیارا کر ویکھے آپ چوجاہا--

ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥

کر بالک رُوپ اُپائدا پیارا چنڈوٗر کنس کیس ماراہا--

ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥

آپے ہی بل آپ ہےَ پیارا بل بھنّےَ مُورکھ مُگدھاہا--۳--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥

سبھ آپے جگت اُپائدا پیارا وس آپے جُگت ہتھاہا--

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥

گل جیوڑی آپے پائدا پیارا جِیو پرَبھ کھِنچے تیوٗ جاہا--

ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥

جو گربےَ سو پچسی پیارے جپ نانک بھگت سماہا--۴--۶--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੪ ਦੁਤੁਕੇ ॥

سورٹھ م: ۴ دُتُکے--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

اَنِک جنم وِچھڑے دُکھ پایا منمکھ کرم کرَے اھنکاری--

ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

سادُھو پرست ہی پرَبھ پایا گوبِد سرن تُماری--ا--

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

گوبِد پریت لگی ات پیاری--

ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جب ستسنگ بھئے سادُھو جن ہِردَے مِلیا سانت مُراری--رہاؤ--

ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥

تُو ہِردَے گُپت وسہہ دِن راتی تیرا بھاؤ نہ بُجھہہ گواری--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

ستگور پُرکھ مِلیا پرَبھ پرگٹیا گُن گاوَے گُن ویچاری--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

گُرمکھ پرگاس بھیا سات آئی دُرمت بُدھ نِواری--

ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥

آتم برہم چِین سُکھ پایا ستسنگت پُرکھ تُماری--۳--

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥

پُرکھَے پُرکھ مِلیا گُر پایا جِن کوُ کِرپا بھئی تُماری--

ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥

نانک اتُل سہج سُکھ پایا اندِن جاگت رہَے بنواری--۴--۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سورٹھ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ہر سِیوٗ پرِیت انتر من بیدھیا ہر بِن رہن نہ جائی--

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥

جِیوٗ مچھلی بن نیرے بِنسے تیوٗ نامے بِن مر جائی--۱--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥

میرے پرَبھ کرِپا جل دیوہو ہر نائی--

ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوٗ انتر نام منگا دِن راتی نامے ہی سانت پائی--رہاؤ--

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥

جِیُو چاترِک جل بن بِللاوے بِن جل پیاس نہ جائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

گُرمکھ جل پاوے سُکھ سہجے ہرِیا بھائے سُبھائی--۲--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

منمکھ بھُوکھے دہ دِس ڈولہِ بِن ناوے دُکھ پائی--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥

جنم مَرے پھِر جونی آوے درگہہ ملے سجائی--۳--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

کرِپا کرہِ تا ہر گُن گاوہ ہر رس انتر پائی--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥

نانک دِین دیال بھیٔے ہےَ ترِسنا سبد بُجھائی--۴--۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦਾ ॥

سورٹھ محلّہ ۴ پنچپدا--

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

اچر چرَے تا سِدھ ہوئی سِدھی تے بُدھ پائی--

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥

پریم کے سر لاگے تن بھیتر تا بھرم کاٹیا جائی--۱--

ਮੇਰੇ ਗੋਬਿਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

میرے گوبِد اپنے جن کوُ دیہہ وڈیائی--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت رام نام پرگاسہو سدا رہو سرنائی--رہاوُ--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥

ایہو سنسار سبھ آون جانا من مُورکھ چیَت اجانا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥

ہر جیوُ کرِپا کرہو گُر میلھو تا ہر نام سمانا--۲--

ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥

جس کی وتھ سوئی پرَبھ جانےَ جِس نو دۓ سو پاۓ--

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥

وسط انُوپ ات اگم اگوچر گُر پُورا الکھ لکھاۓ--۳--

ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥

جن ایہہ چاکھی سوئی جانے گونگے کی مِٹھیائی--

ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥

رتن لُکایا لُوکے ناہی جے کو رکھے لُکائی--۴--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

سبھ کِچھ تیرا تو انترجامی تُو سبھنا کا پرَبھ سوئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥

جِس نو دات کرہِ سو پائے جن نانک اوَر نہ کوئی--۵--۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ا تتکے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥

کِس ہوَ جاچی کِس آرادھی جا سبھ کو کیتا ہوسی--

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥

جو جو دیسے وڈا وڈیرا سو سو کھاکُو رلسی--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥

نربھوَ نرنکار بھَو کھنڈن سبھ سُکھ نوَ ندھ دیسی--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥

ہر جیوَ تیری داتی راجا--

ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مانس بپڑا کیا صالاحی کیا تِس کا مُحتاجا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

جِن ہر دھیایا سبھ کِچھ تِس کا تِس کی بھُوکھ گوائی--

ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥

ایسا دھن دیا سُکھداتے نِکھُٹ نہ کب ہی جائی--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥

اند بھیا سُکھ سہج سمانے ستگور میَل مِلائی--٢--

ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

من نام جپ نام آرادھ اندِن نام وکھانی--

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥

اُپدیس سُن سادھ سنتن کا سبھ چُوکی کان جمانی--

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥

جِن کؤ کِرپال ہوآ پرَبھ میرا سے لاگے گُر کی بانی--٣--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥

قیمت کؤن کرَے پرَبھ تیری تُو سرب جیا دیالا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥

سبھ کِچھ کیتا تیرا ورتَے کیا ہم بال گُپالا--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥

راکھ لیہو نانک جن تُمرا جِیُو پِتا پُوت کِرپالا--٤--١--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚੌਤੁਕੇ ॥

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۱ چوتُکے۔۔

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥

گُر گووِند سلاہیئے بھائی من تن ہِردَے دھار۔۔

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥

ساچا صاحِب من وسَے بھائی ایہا کرنی سار۔۔

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥

جِت تن نام نہ اُپجے بھائی سے تن ہوئے چھار۔۔

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥

سادھسنگت کوَ واریا بھائی جِن ایکنکار ادھار۔۔۱۔۔

ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

سوئی سچ ارادھنا بھائی جِس تے سبھ کِچھ ہوئے۔۔

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے جانایا بھائی تِس بِن اوَر نہ کوئے۔۔رہاوَ۔۔

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥

نام وِہُونے پچ مُوئے بھائی گنت نہ جائے گنی۔۔

ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥

وِن سچ سوچ نہ پائیے بھائی ساچا اگم دھنی۔۔

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥

آون جان نہ چُکئی بھائی جھُوٹھی دُنی منی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥

گُرمکھ کوٹ اُدھاردا بھائی دے ناوے ایک کنی--۲--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

سِمرِت ساست سودھِیا بھائی وِن ستگور بھرم نہ جائے--

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥

انِک کرم کر تھاکیا بھائی پھِر پھِر بندھن پائے--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

چارے کُنڈا سودھِیا بھائی وِن ستگور ناہی جائے--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥

وڈبھاگی گُر پایا بھائی ہر ہر نام دھیائے--۳--

ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥

سچ سدا ہےَ نِرملا بھائی نِرمل ساچے سوئے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ندر کرے جِس آپنی بھائی تِس پراپت ہوئے--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

کوٹ مدھے جن پائیے بھائی وِرلا کوئی کوئے--

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

نانک رتا سچ نام بھائی سُن من تن نِرمل ہوئے--۴--۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥

سورٹھ محلّہ ۵ دُتُکے--

ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥

جوَ لوَ بھاوَ ابھاوَ ایہو مانے توَ لوَ مِلن دُورائی--

ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥

آن آپنا کرت بیچارا توَ لوَ بیچ بِکھائی--ا--

ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥

مادھوے ایسی دیہُ بجھائی--

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سیوَ سادھ گہوَ اوٹ چرنا نہ بِسرے مُہت چسائی--رہاوَ--

ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥

رے من مُگدھ اچیت چنچل چِت تُم ایسی رِدے نہ آئی--

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥

پرانپت تِیاگ آن تُو رچیا اُرجھیو سنگ بَیرائی--۲--

ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

سوگ نہ بیاپَے آپ نہ تھاپَے سادھسنگت بُدھ پائی--

ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥

ساقط کا بکنا ایوَ جانوَ جیسے پوَن جھُلائی--۳--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥

کوٹ پرادھ اچھادِیو ایہو من کہنا کچھُو نہ جائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥

جن نانک دِین سرن آئیو پربھ سبھ لیکھا رکھو اُٹھائی--۴--۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥

پُتر کلتر لوک گِرہ بنتا مایا سنبندھیی--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥

انت کی بار کو کھرا نہ ہوسی سبھ مِتھیا اسنیہی--ا--

ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥

رے نر کاہے پپورہو دیہی--

ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوڈِ جائگو دھُوم بادرو اِک بھاجہو رام سنیہی--رہاؤ--

ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥

تین سنگھیا کر دیہی کینی جل کُوکر بھسمیی--

ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥

ہوئے آمرو گِرہ مہہ بیٹھا کرن کارن بِسروہی--۲--

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥

انِک بھات کر منیئے ساجے کاچے تاگ پروہی--

ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥

تُوٹ جائگو سُوت باپرے پھِر پاچھے پچھتوہی--۳--

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥

جِن تُم سِرجے سِرج سوارے تِس دھیاوہو دِن رینیی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥

جن نانک پربھ کِرپا دھاری مَے ستگور اوٹ گہیہی--۴--۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥

گُر پُورا بھیٹیو وڈبھاگی منہہ بھیا پرگاسا--

ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥

کوئے نہ پہُچنہارا دُوجا اپنے صاحِب کا بھرواسا--۱--

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥

اپنے ستگور کےَ بلہارے--

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آگے سُکھ پاچھے سُکھ سہجا گھر آنند ہمارے--رہاؤ--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

انترجامی کرنیَہارا سوئی کھسم ہمارا--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥

نِربھوُ بھیَے گُر چرنی لاگے اِک رام نام آدھارا--۲--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥

سپھل درسن اکال مُورت پربھ ہےَ بھی ہوونہارا--

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥

کنٹھ لگائے اپنے جن راکھے اپنی پریت پیارا--۳--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥

وڈی وڈیائی اچرج سوبھا کارج آیا راسے--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥

نانک کوُ گُر پُورا بھیٹیو سگلے دُوکھ بِناسے--۴--۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥

سُکھیئے کوُ پیکھَے سبھ سُکھیا روگی کےَ بھانَے سبھ روگی--

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥

کرن کراونہار سُوآمی آپن ہاتھ سنجوگی--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥

من میرے جِن اپنا بھرم گواتا--

ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس کےَ بھانَے کوئے نہ بھُولا جِن سگلو برہم پچھاتا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥

سنت سنگ جا کا من سیتل اوہو جانَے سگلی ٹھانڈھی--

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥

ہئُمَے روگ جا کا من بیاپت اوہو جنم مَرے بِللاتی--۲--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

گیان انجن جا کی نیتری پڑیا تا کوُ سرب پرگاسا--

ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥

اگیان اندھرَے سُوجھس ناہی بہُڑ بہُڑ بھرماتا--٣--

ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥

سُن بیننتی سُوآمی اپنے نانک ایہو سُکھ ماگَے--

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥

جہہ کیرتن تیرا سادُھو گاوہِ تہہ میرا من لاگَے--٤--٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥

تن سنتن کا دھن سنتن کا من سنتن کا کِیا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥

سنت پرساد ہر نام دھیایا سرب کُسل تب تھِیا--١--

ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥

سنتن بِن اور نہ داتا بیا--

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو سرن پرَے سادُھو کی سو پارگرامی کِیا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥

کوٹ پرادھ مِٹہِ جن سیوا ہر کیرتن رس گائیَے--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥

اِیہا سُکھ آگے مُکھ اُوجل جن کا سنگ وڈبھاگی پائیَے--٢--

ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥

رسنا ایک انیک گُن پُورن جن کی کیتک اُپما کہیئَے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥

اگم اگوچر صد اِبناسی سرن سنتن کی لہیئَے--٣--

ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥

نِرگُن نیچ اناتھ اپرادھی اوٹ سنتن کی آہی--

ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥

بُوڈت موہ گِرہ اندھ کُوپ مہہ نانک لیہو نِباہی--٤--٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ا--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥

جا کےَ ہِردَے وسیا تُو کرتے تا کی تَیں آس پُجائی--

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥

داس اپنے کوُ تُو وِسرہِ ناہی چرن دھُور من بھائی--ا--

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تیری اکتھ کتھا کتھن نہ جائی--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن نِدھان سُکھداتے سُوآمی سبھ تے اُوچ بڈائی--رہاؤ--

ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥

سو سو کرم کرت ہےَ پرانی جیسی تُم لکھ پائی--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥

سیوک کوُ تُم سیوا دینی درسن دیکھ اگھائی--۲--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

سرب نِرنتر تُمہِ سمانے جا کوُ تُدھ آپ بُجھائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥

گُر پرساد مِٹیو اگیانا پرگٹ بہئے سبھ ٹھائی--۳--

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥

سوئی گیانی سوئی دھیانی سوئی پُرکھ سُبھائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥

کہو نانک جِس بہئے دیالا تا کوُ من تے بِسر نہ جائی--۴--۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥

سگل سمگری موہِ ویاپی کب اُوچے کب نیچے--

ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥

سُدھ نہ ہوییَ کاہُو جتنا اوڑک کو نہ پہُوچے--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

میرے من سادھ سرن چھُٹکارا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر پُورے جنم مرن نہ رہئی پھِر آوت بارو بارا--رہاؤ--

ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

اوہُ جو بھرم بھُلاوا کہیئت تِن مہہ اُرجھیو سگل سنسارا--

ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥

پُورن بھگت پُرکھ سُوآمی کا سرب تھوک تے نیارا--۲--

ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥

نِندوَ ناہی کاہُو باتےَ ایہو کھسم کا کیا--

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥

جا کوُ کِرپا کری پرَبھ میرَے مِل سادھسنگت ناوُ لیا--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥

پاربرہم پرمیسُر ستگور سبھنا کرت اُدھارا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥

کہو نانک گُر بِن نہی تریئَے ایہو پُورن تت بیچارا--۴--۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥

کھوجت کھوجت کھوج بیچاریو رام نام تت سارا--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥

کِلبِکھ کاٹے نِمکھ ارادھیا گُرمکھ پار اُتارا--۱--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥

ہر رس پیوہو پُرکھ گیانی--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُن سُن مہا ترِپت من پاوَے سادھو امرت بانی--رہاؤ--

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

مُکت بھُگت جُگت سچ پائیَے سرب سُکھا کا داتا--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥

اپنے داس کؤ بھگت دان دیوَے پُورن پُرکھ بِدھاتا--٢--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥

سرَونی سُنیئے رسنا گائیَے ہِردَے دھیائیَے سوئی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

کرن کارن سمرتھ سُوآمی جا تے برِتھا نہ کوئی--٣--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

وڈے بھاگ رتن جنم پایا کرہو کرِپا کِرپالا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥

سادھسنگ نانک گُن گاوے سِمرَے سدا گپالا--٤--١٠--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

کر اسنان سِمر پرَبھ اپنا من تن بھیَے اروگا--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥

کوٹ بِگھن لاتھے پرَبھ سرنا پرگٹے بھلے سنجوگا--١--

ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥

پرَبھ بانی سبد سُبھاکھیا--

ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گاوہو سُنہو پڑہو نِت بھائی گُر پُورَے تُو راکھیا--رہاؤ--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥

ساچا صاحِب امِت وڈائی بھگت وچھل دیالا--

ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥

سنتا کی پَیج رکھدا آیا آد بِرد پرَتپالا--۲--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ہر امرِت نام بھوجن نِت بھُنچہو سرب ویلا مُکھ پاوہو--

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥

جرا مرا تاپ سبھ ناٹھا گُن گوبِند نِت گاوہو--۳--

ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥

سُنی ارداس سُوآمی میرَے سرب کلا بن آئی--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

پرگٹ بھئی سگلے جگ انتر گُر نانک کی وڈیائی--۴--۱۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۲ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥

ایک پِتا ایکس کے ہم بارِک تُو میرا گُر ہائی--

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥

سُن میتا جیوُ ہمارا بل بل جاسی ہر درسن دیہو دِکھائی--١--

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

سُن میتا دھُوری کوُ بل جائی--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو من تیرا بھائی--رہاوُ--

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥

پاوَ ملووا مل مل دھووا ایہو من تَے کُو دَیسا--

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥

سُن میتا ہوُ تیری سرنائی آیا پرَبھ مِلوُ دیہو اُپدیسا--٢--

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥

مان نہ کیجَے سرن پریجَے کرَے سو بھلا منائیَے--

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥

سُن میتا جیوُ پِنڈ سبھ تن ارپیجَے ایوُ درسن ہر جیوُ پائیَے--٣--

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥

بھیو انگرہو پرساد سنتن کےَ ہر نامہ ہےَ میٹھا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥

جن نانک کوُ گُر کِرپا دھاری سبھ عقل نِرنجن ڈیٹھا--٤--١--١٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥

کوٹ برہمنڈ کو ٹھاکر سُوآمی سرب جیا کا داتا رے--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥

پرَتِپالے نِت سار سمالےَ اِک گُن نہی مُورکھ جاتا رے--ا--

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

ہر آرادھ نہ جانا رے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥

ہر ہر گُر گُر کرتا رے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جیوَ نام پریو رامداس--رہاوَ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥

دین دیال کرِپال سُکھ ساگر سرب گھٹا بھرپُوری رے--

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥

پیکھت سُنت سدا ہےَ سنگے مےَ مُورکھ جانیا دُوری رے--۲--

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥

ہر بےانت ہوَ مِت کر ورنوَ کیا جانا ہوئے کیَسو رے--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥

کروَ بینتی ستگور اپنے مےَ مُورکھ دیہو اُپدیسو رے--۳--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥

مَے مُورکھ کی کیتک بات ہےَ کوٹ پرادھی تریا رے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥

گُر نانک جِن سُنیا پیکھیا سے پھِر گربھاس نہ پریا رے--۴--۲--۱۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥

جِنا بات کو بہت اندیسرو تے مٹے سبھ گیا--

ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥

سہج سَین ار سُکھمن ناری اُودھ کمل بِگسیا--۱--

ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥

دیکھہو اچرج بھیا--

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جہِ ٹھاکُر کؤ سُنت اگادھ بودھ سو رِدَے گُر دئیا--رہاؤ--

ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥

جوۓ دُوت موہِ بہت سنتاوت تے بھیانک بھیا--

ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥

کرہِ بینتی راکھ ٹھاکُر تے ہم تیری سرنیا--۲--

ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥

جہہ بھنڈار گوبِند کا کھُلیا جِہہ پراپت تِہہ لئیا--

ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥

ایک رتن مو کوُ گُر دینا میرا من تن سیتل تھِیا--٣--

ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥

ایک بُوند گُر امرت دینو تا اٹل امر نہ مُوآُ--

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥

بھگت بھنڈار گُر نانک کوُ سَوپے پھِر لیکھا مُول نہ لئیا--٤--٣--١٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥

چرن کمل سِیوُ جا کا من لِینا سے جن ترِپت اگھائی--

ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥

گُن امول جِس رِدے نہ وسیا تے نر ترِسن ترِکھائی--١--

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥

ہر آرادھے اروگ اندائی--

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس نو وِسرَے میرا رام سنیہی تِس لاکھ بیدن جن آئی--رہاوُ--

ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥

جِہ جن اوٹ گہی پرَبھ تیری سے سُکھیئے پرَبھ سرنے--

ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥

جِہ نر بِسریا پُرکھ بِدھاتا تے دُکھیا مہہ گننے--٢--

ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥

جِہہ گُر مان پربھُو لِو لائی تِہہ مہا انند رس کرَیا--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥

جِہہ پربھُو بِسار گُر تے بیمکھائی تے نرک گھور مہہ پرِیا--۳--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥

جِت کو لایا تِت ہی لاگا تَیسو ہی ورتارا--

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥

نانک سہہ پکری سنتن کی رِدے بھیۓ مگن چرنارا--۴--۴--۱۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

راجن مہہ راجا اُرجھائیو مانن مہہ ابھیمانی--

ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥

لوبھن مہہ لوبھی لوبھائیو تیوٗ ہر رنگ رچے گیانی--۱--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ہر جن کوٗ ایہی سُہاوے--

ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھ نِکٹ کر سیوا ستگور ہر کیرتن ہی ترِپتاوے--رہاوٗ--

ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥

عملاً سِیوٗ عملی لپٹائیو بھُومن بھُوم پیاری--

ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥

کھیر سنگ بارِک ہےَ لینا پرَبھ سنت ایسے ہِتکاری--۲--

ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

بِدیا مہہ بِدئنسی رچیا نَین دیکھ سُکھ پاوہِ--

ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥

جَیسے رسنا صاد لُبھانی تیؤ ہر جن ہر گُن گاوہِ--۳--

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥

جَیسی بھُوکھ تَیسی کا پُورک سگل گھٹا کا سُوآمی--

ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥

نانک پیاس لگی درسن کی پرَبھ مِلیا انترجامی--۴--۵--۱۶--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥

ہم میلے تُم اُوجل کرتے ہم نِرگُن تُو داتا--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥

ہم مُورکھ تُم چتُر سِیانے تُو سرب کلا کا گیاتا--۱--

ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥

مادھو ہم اَیسے تُو ایسا--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم پاپی تُم پاپ کھنڈن نیکو ٹھاکُر دیسا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

تُم سبھ ساجے ساج نِواجے جیوُ پِنڈ دے پرٗانا--

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥

نِرگُنیارے گُن نہی کوئی تُم دان دیہو مہروانا--٢--

ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

تُم کرہو بھلا ہم بھلو نہ جانہہ تُم سدا سدا دیالا--

ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥

تُم سُکھدائی پُرکھ بِدھاتے تُم راکھو اپنے بالا--٣--

ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥

تُم نِدھان اٹل سُلطان جیا جنت سبھ جاچےَ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥

کہو نانک ہم اہے حوالا راکھ سنتن کےَ پاچھے--۴--٦--١٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ٢--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

مات گربھ مہہ آپن سِمرن دے تہ تُم راکھنہارے--

ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥

پاوک ساگر اتھاہ لہر مہہ تارہُ تارنہارے--١--

ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥

مادھَو تُو ٹھاکر سِر مورا--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیہا اُوہا تُہارو دھورا--رہاؤ--

ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥

کیتے کؤ میرَے سمانَے کرنہار ترِن جانَے--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥

تُو داتا ماگن کؤ سگلی دان دیہہ پرَبھ بھانَے--٢--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥

کھِن مہہ اور کھِنَے مہہ اورا اچرج چلت تُمارے--

ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥

رُوڑو گُوڑو گہر گمبھیرو اُوچو اگم اپارے--٣--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥

سادھسنگ جؤ تُمہِ مِلائیو تؤ سُنی تُماری بانی--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥

اند بھیا پیکھت ہی نانک پرَتاپ پُرکھ نِربانی--٤--٧--١٨--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥

ہم سنتن کی ریَن پیارے ہم سنتن کی سرنا--

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥

سنت ہماری اوٹ ستانی سنت ہمارا گہنا--١--

ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ہم سنتن سِیوٗ بن آئی--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥

پُورب لِکھیا پائی--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو من تیرا بھائی--رہاؤ--

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥

سنتن سِیوٗ میری لیوا دیوی سنتن سِیوٗ بیوہارا--

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

سنتن سِیوٗ ہم لاہا کھاٹیا ہر بھگت بھرے بھنڈارا--٢--

ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥

سنتن مو کوءُ پُونجی سوءُپی توءُ اُترِیا من کا دھوکھا--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥

دھرم رائے اب کہا کرَیگو جوءُ پھاٹیوٗ سگلو لیکھا--٣--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥

مہا انند بھیٔے سُکھ پایا سنتن کےَ پرسادے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥

کہو نانک ہر سِیوٗ من مانیا رنگ رتے بِسمادے--٤--٨--١٩--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

سورٹھ م: ٥--

ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥

جیَتی سمگری دیکھو رے نر تیَتی ہی چھڈ جانی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥

رام نام سنگ کر بِیوہارا پاوہِ پد نِربانی--ا--

ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

پیارے تُو میرو سُکھداتا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے دِیا اُپدیسا تُم ہی سنگ پراتا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ ابھیمانا تا مہہ سُکھ نہی پائیَے--

ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ہوھو ریَن تُو سگل کی میرے من تؤ اند منگل سُکھ پائیَے--٢--

ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥

گھال نہ بھانَے انتر بِدھ جانَے تا کی کر من سیوا--

ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥

کر پُوجا ہوم ایہو منُوآ اکال مُورت گُردیوا--٣--

ਗੋਬਿਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

گوبِد دامودر دیال مادھوے پاربرہم نِرنکارا--

ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥

نام ورتن نامو والیوا نام نانک پران ادھارا--٤--٩--٢٠--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

مِرتک کوُ پائیو تن ساسا بِچھُرت آن مِلایا--

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥

پسُو پریت مُگدھ بھیٔے سروتے ہر نامہ مُکھ گایا--ا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥

پُورے گُر کی دیکھ وڈائی--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کی قیمت کہن نہ جائی--رہاؤ--

ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥

دُوکھ سوگ کا ڈھاہیو ڈیرہ اند منگل بِسراما--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥

من بانچھت پھل مِلے اچِنتا پُورن ہوئے کاما--۲--

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥

اِیہا سُکھ آگے مُکھ اُوجل مِٹ گئے آون جانے--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥

نِربھوُ بھیٔے ہِردَے نام وسیا اپنے ستگور کےَ من بھانے--۳--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر گُن گاوَے دُوکھ درد بھرم بھاگا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

کہو نانک تا کے پُور کرّما جا کا گُر چرنی من لاگا--۴--۱۰--۲۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥

رتن چھاڈ کوُڈی سنگ لاگے جا تے کچھُو نہ پایئے--

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

پُورن پار.برہم پرمیسُر میرے من سدا دھیایئیے--۱--

ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥

سِمرہو ہر ہر نام پرانی--

ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنسَے کاچی دیہہ اَگیانی--رہاوُ--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥

مرِگ ترِسنا ار سُپن منورتھ تا کی کچھ نہ وڈائی--

ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥

رام بھجن بِن کام نہ آوس سنگ نہ کاہُو جائی--۲--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥

ہوُ ہوُ کرت بِہائے اوَردا جی کو کام نہ کینہ--

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥

دھاوت دھاوت نہ ترِپتاسیا رام نام نہی چینا--۳--

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥

صاد بِکار بِکھَے رس ماتو اسنکھ کھتے کر پھیرے--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

نانک کی پرَبھ پاہِے بِننتی کاٹھو اوگن میرے--۴--اا--۲۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥

گُن گاوہُ پُورن اِبناسی کام کرودھ بِکھ جارے--

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

مہا بِکھم اگن کو ساگر ساڈھو سنگ اُدھارے--ا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥

پُورَے گُر میٹیو بھرم اندھیرا--

ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جھج پریم بھگت پرَبھ نیرا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥

ہر ہر نام نِدھان رس پِیا من تن رہے اگھائی--

ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥

جت کت پُور رہیو پرمیسر کت آوے کت جائی--۲--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥

جپ تپ سنجم گیان تت بیتا جس من وسَے گپالا--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥

نام رتن جِن گُرمُکھ پایا تا کی پُورن گھالا--٣--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

کل کلیَس مِٹے دُکھ سگلے کاٹی جم کی پھاسا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥

کہو نانک پربھ کرپا دھاری من تن بھیۓ بِگاسا--٤--١٢--٢٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

کرن کراونہار پربھ داتا پاربرہم پربھ سُوآمی--

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥

سگلے جی کیئے دیالا سو پربھ انترجامی--١--

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥

میرا گُر ہوآ آپ سہائی--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند منگل رس اچرج بھئی بڈائی--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥

گُر کی سرن پیۓ بھَے ناسے ساچی درگہہ مانے--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥

گُن گاوت آرادھ نام ہر آئے اپنے تھانے--٢--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥

جَے جَے کار کرَے سبھ اُستت سنگت سادھ پیاری--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥

صد بلہار جاوٗ پرَبھ اپنے جِن پُورن پَیج سواری--٣--

ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

گوسٹ گیان نام سُن اُدھرے جِن جِن درسن پایا--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

بھَیو کرِپال نانک پرَبھ اپنا اند سیَتی گھر آیا--٤--١٣--٢٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلہ ٥--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ کی سرن سگل بھَے لاتھے دُکھ بِنسے سُکھ پایا--

ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

دیال ہوآ پاربرہم سُوآمی پُورا ستگور دھیایا--١--

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥

پرَبھ جیوٗ تُو میرو صاحِب داتا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پرَبھ دِین دیالا گُن گاوؤ رنگ راتا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥

ستگور نام نِدھان درِڑایا چِنتا سگل بِناسی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥

کر کِرپا اپنو کر لینا من وسیا اِبناسی--۲--

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥

تا کوَ بِگھن نہ کوُو لاگَے جو ستگور اپُنَے راکھے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥

چرن کمل بسے رِد انتر امرِت ہر رس چاکھے--۳--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥

کر سیوا سیوک پربھ اپنے جِن من کی اچھ پُجائی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

نانک داس تا کےَ بلہارے جِن پُورن پَیج رکھائی--۴--۱۴--۲۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلہ ۵--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥

مایا موہ مگن اندھیارے دیوَنہار نہ جانَے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥

جیوُ پِنڈ ساج جِن رچیا بل اپنو کر مانے--۱--

ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥

من مُوڑے دیکھ رہیو پربھ سُوآمی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ کرہِ سوئی سوئی جانَے رہَے نہ کچھُوَاے چھانی--رہاوَ--

ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥

جہوا سُواد لوبھ مد ماتو اُپجے انِک بِکارا--

ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥

بہت جون بھرمت دُکھ پایا ہئُمَے بندھن کے بھارا--۲--

ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥

دۓ کِواڑ انِک پڑدے مہہ پر دارا سنگ پھاکَے--

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥

چِتر گُپت جب لیکھا ماگہِ تب کئُن پڑدا تیرا ڈھاکَے--۳--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥

دِین دیال پُورن دُکھ بھنجن تُم بِن اوٹ نہ کائی--

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥

کاڈھ لیہو سنسار ساگر مہہ نانک پرَبھ سرنائی--۴--۱۵--۲۶--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥

پاربرہم ہوآ سہائی کتھا کیرتن سُکھدائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥

گُر پُورے کی بانی جپ اند کرہو نِت پرَانی--۱--

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥

ہر ساچا سِمرہو بھائی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ سدا سُکھ پائیے ہر بِسر نہ کبھُو جائی--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥

امرِت نام پرمیسر تیرا جو سِمرَے سو جیوے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥

جِس نو کرم پراپت ہووَے سو جن نِرمل تھیوَے--٢--

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

بگھن بِناسن سبھ دُکھ ناسن گُر چرنی من لاگا--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥

گُن گاوت اچُت اِبناسی اندِن ہر رنگ جاگا--٣--

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥

من اچھے سیئی پھل پائے ہر کی کتھا سُہیلی--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥

آد انت مدھ نانک کوُ سو پربھ ہوآ بیلی--٤--١٦--٢٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥

سورٹھ محلّہ ۵ پنچپدا--

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥

بِنسے موہ میرا ار تیرا بِنسے اپنی دھاری--١--

ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥

سنتہو اِہا بتاوہو کاری--

ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت ہئُمے گرب نِواری--ا--رہاؤ--

ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥

سرب بھُوت پاربرہم کر مانیا ہوواں سگل رینَاری--۲--

ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥

پیکھیؤ پرَبھ جیؤ اپنے سنگےَ چُوکے بھِیت بھرماری--۳--

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥

اؤکھدھ نام نِرمل جل امرِت پائیَے گُورُو دُواری--۴--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥

کہو نانک جِس مستک لِکھیا تِس گُر مِل روگ بِداری--۵--۱۷--۲۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۲ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥

سگل بنسپت مہہ بَیسنتر سگل دُودھ مہہ گھِیا--

ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥

اُوچ نِیچ مہہ جوت سمانی گھٹ گھٹ مادھوَ جیا--ا--

ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥

سنتھو گھٹ گھٹ رہیا سماہِیو--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن پُور رہیو سرب مہہ جل تھل رمئیا آہیو--ا--رہاؤ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥

گُن نِدھان نانک جس گاوَے ستگور بھرم چُکائیو--

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥

سرب نِواسی سدا الیپا سبھ مہہ رہیا سمائیو--۲--ا--۲۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥

جا کَے سِمرن ہوئے انندا بِنسے جنم مرن بھَے دُکھی--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥

چار پدارتھ نوَ نِدھ پاوِہ بہُر نہ ترِسنا بھُکھی--ا--

ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥

جا کو نام لَیت تُو سُکھی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساس ساس دھیاوہو ٹھاکُر کؤ من تن جیئڑے مُکھی--ا--رہاؤ--

ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥

سانت پاوِہ ہووِہ من سیتل اگن نہ انتر دھُکھی--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥

گُر نانک کؤ پربھُو دِکھایا جل تھل ترِبھوَن رُکھی--۲--۲--۳۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥

کام کرودھ لوبھ جھُوٹھ نِندا اِن تے آپ چھڈاوہو--

ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥

ایہہ بھیتر تے اِن کوُ ڈارہو آپن نِکٹ بلاوہو--ا--

ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥

اپنی بِدھ آپ جناوہو--

ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جن منگل گاوہو--ا--رہاؤ--

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥

بِسر ناہی کبہو ہیئے تے ایہہ بِدھ من مہہ پاوہو--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥

گُر پُورا بھیٹیو وڈبھاگی جن نانک کتھے نہ دھاوہو--۲--۳--۳۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥

جا کےَ سِمرن سبھ کچھ پائیےَ بِرتھی گھال نہ جائی--

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

تِس پرَبھ تیاگ اوَر کت راچہو جو سبھ مہہ رہیا سمائی--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ہر ہر سِمرہُ سنت گوپالا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ مِل نام دھیاوہو پُورن ہووَے گھالا--ا--رہاؤ--

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥

سار سمالےَ نِت پرِتپالے پریم سہت گل لاوَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥

کہو نانک پرَبھ تُمرے بِسرت جگت جیون کیَسے پاوَے--٢--٤--٣٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥

اِبناسی جییَن کو داتا سِمرت سبھ مل کھوئی--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥

گُن نِدھان بھگتن کوَ برتن بِرلا پاوَے کوئی--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

میرے من جپ گُر گوپال پرَبھ سوئی--

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی سرن پیاں سُکھ پائیَے باہُڑ دُوکھ نہ ہوئی--ا--رہاؤ--

ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥

وڈبھاگی سادھسنگ پراپت تِن بھیٹت دُرمت کھوئی--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥

تِن کی دھُور نانک داس باچھے جِن ہر نام رِدے پروئی--۲--۵--۳۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥

جنم جنم کے دُوکھ نِوارے سُوکا من سادھارے--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥

درسن بھیٹّت ہوت نِہالا ہر کا نام بیچارے--۱--

ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

میرا بَید گُورُو گووِندا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام اؤکھدھ مُکھ دیوَے کاٹَے جم کی پھندھا--۱--رہاؤ--

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

سمرتھ پُرکھ پُورن بِدھاتے آپے کرنَیہارا--

ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

اپنا داس ہر آپ اُباریا نانک نام ادھارا--۲--٦--۳۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥

انتر کی گت تُم ہی جانی تُجھ ہی پاہے نِبیرو--

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥

بکھس لیہو صاحِب پرَبھ اپنے لاکھ کھتے کر پھیرو--ا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥

پرَبھ جی تُو میرو ٹھاکُر نیرو--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر چرن سرن موہے چیرو--ا--رہاؤ--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥

بے‌سُمار بےانت سُوآمی اُوچو گُنی گہیرو--

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥

کاٹ سِلک کینو اپنو داسرو تؤ نانک کہا نِہورو--۲--۷--۳۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

سورٹھ م: ۵--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥

بھئے کِرپال گُورُو گووِندا سگل منورتھ پائے--

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

استِھر بھئے لاگ ہر چرنی گووِند کے گُن گائے--ا--

ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥

بھلو سمُورت پُورا--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سانت سہج آنند نام جپ واجے انحد تُورا--ا--رہاؤ--

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ملے سُوآمی پریتم اپنے گھر مندر سکھدائی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥

ہر نام ندھان نانک جن پایا سگلی اِچھ پُجائی--٢--٨--٣٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥

گُر کے چرن بسے رِد بھیتر سُبھ لکھن پرَبھ کینے--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥

بھیٔے کِرپال پُورن پرمیسر نام نِدھان من چینے--١--

ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥

میرو گُر رکھوارو میت--

ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُون چوُنی دے وڈیائی سوبھا نیتا نیت--١--رہاؤ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥

جی جنت پرَبھ سگل اُدھارے درسن دیکھنہارے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥

گُر پُورے کی اچرج وڈیائی نانک صد بلہارے--٢--٩--٣٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

سنچین کروَ نام دھن نِرمل تھاتی اگم اپار--

ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥

بِلچھ بِنود آنند سُکھ مانہو کھاۓ جیوہو سِکھ پروار--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥

ہر کے چرن کمل آدھار--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت پرساد پائیو سچ بوہتھ چڑ لنگھو بِکھ سنسار--ا--رہاوَ--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥

بھیۓ کِرپال پُورن اِبناسی آپے کینی سار--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥

پیکھ پیکھ نانک بِگسانو نانک ناہی سُمار--٢--١٠--٣٨--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥

گُر پُورے اپنی کل دھاری سبھ گھٹ اُپجی دئیا--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥

آپے میَل وڈائی کینی کُسل کھیم سبھ بھیا--ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

ستگور پُورا میرَے نال--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم جپ سدا نِہال--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥

انتر باہر تھان تھننتر جت کت پیکھوَ سوئی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥

نانک گُر پائیو وڈبھاگی تِس جیوڈ اور نہ کوئی--۲--اا--۳۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

سُوکھ منگل کلیان سہج دھُن پرَبھ کے چرن نہارِیا--

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥

راکھنہارے راکھیو بارِک ستگور تاپ اُتارِیا--ا--

ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

اُبرے ستگور کی سرنائی--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی سیوَ نہ بِرتھی جائی--رہاؤ--

ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

گھر مہہ سُوکھ باہر پھُن سُوکھا پرَبھ اپنے بھیٔے دیالا--

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

نانک بِگھن نہ لاگے کوؤ میرا پرَبھ ہوآ کِرپالا--۲--اا۲--۴۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥

سادُھو سنگ بھیا من اُدم نام رتن جس گائی--

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥

مِٹ گئی چِنتا سِمر اننتا ساگر تریا بھائی--ا--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥

ہِردَے ہر کے چرن وسائی--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ پایا سہج دھُن اُپجی روگا گھان مِٹائی--رہاؤ--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

کیا گُن تیرے آکھ وکھانا قیمت کہن نہ جائی--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥

نانک بھگت بھئے اِبناسی اپنا پرَبھ بھیا سہائی--۲--۱۳--۴۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

سورٹھ م: ۵--

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

گئے کلیس روگ سبھ ناسے پرَبھ اپنے کِرپا دھاری--

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

آٹھ پہر آرادھہو سُوآمی پُورن گھال ہماری--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥

ہر جیو تُو سُکھ سنپت راس--

ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھ لیہو بھائی میرے کؤ پرَبھ آگے ارداس--رہاؤ--

ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥

جو ماگوٗ سوئی سوئی پاووٗ اپنے کھسم بھروسا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥

کہو نانک گُر پُورا بھیٹیو مِٹیو سگل اندیسا--۲--۱۴--۴۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

سِمر سِمر گُر ستگور اپنا سگلا دُوکھ مِٹایا--

ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥

تاپ روگ گئے گُر بچنی من اِچھے پھل پایا--۱--

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

میرا گُر پُورا سُکھداتا--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن سمرتھ سُوآمی پُورن پُرکھ بِدھاتا--رہاؤ--

ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

انند بِنود منگل گُن گاوہو گُر نانک بھیئے دیالا--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥

جَے جَے کار بھیٔے جگ بھیتر ہوآ پار٘برہم رکھوالا--٢--١٥--٤٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥

ہمری گنت نہ گنِیا کائی اپنا بِرد پچھان--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥

ہاتھ دیٔے راکھے کر اپنے سدا سدا رنگ مان--١--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥

ساچا صاحِب صد مہروان--

ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بندھ پایا میرَے ستگور پُورَے ہوئی سرب کلیان--رہاؤ--

ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥

جیوُ پائے پِنڈ جِن ساجِیا دِتا پَینن کھان--

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥

اپنے داس کی آپ پَیج راکھی نانک صد قُربان--٢--١٦--٤٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥

دُرت گوَایا ہر پربھ آپے سبھ سنسار اُباریا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥

پار.برہم پر.بھ کِرپا دھاری اپنا بِرد سمارِیا--ا--

ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥

ہوئی راجے رام کی رکھوالی--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنَد گُن گاوہو من تن دیہہ سُکھالی--رہاؤ--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

پتِت اُدھارن ستگور میرا موہِ تِس کا بھرواسا--

ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥

بکھس لئے سبھ سچےَ صاحِب سُن نانک کی ارداسا--۲--۱۷--۴۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥

بکھسیا پار.برہم پرمیسر سگلے روگ بِدارے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

گُر پُورے کی سرنی اُبرے کارج سگل سوارے--ا--

ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

ہر جن سِمرِیا نام ادھار--

ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تاپ اُتارِیا ستگور پُورَے اپنی کِرپا دھار--رہاؤ--

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥

سدا انند کرہ میرے پیارے ہر گووِد گُر راکھیا۔۔

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥

وڈی وڈیائی نانک کرتے کی ساچ سبد ست بھاکھیا۔۔٢۔۔١٨۔۔٤٦۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵۔۔

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

بھیۓ کِرپال سُوآمی میرے تِت ساچےَ دربار۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ستگور تاپ گوَایا بھائی ٹھانڈھ پئی سنسار۔۔

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥

اپنے جی جنت آپے راکھے جمہِ کیوٗ ہٹتار۔۔ا۔۔

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہر کے چرن رِدَے اُر دھار۔۔

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا سدا پرَبھ سِمریۓ بھائی دُکھ کِلبِکھ کاٹنہار۔۔ا۔۔رہاوٗ۔۔

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

تِس کی سرنی اُبرَے بھائی جِن رچِیا سبھ کوۓ۔۔

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

کرن کارن سمرتھ سو بھائی سچےَ سچی سوۓ۔۔

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

نانک پربھُو دھیائیئے بھائی من تن سیتل ہوئے--۲--۱۹--۴۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

سنتھو ہر ہر نام دھیائی--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ ساگر پرَبھ وِسرو ناہی من چِندیڑا پھل پائی--۱--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ستگور پُورے تاپ گوَایا اپنی کِرپا دھاری--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥

پار.برہم پرَبھ بھیَۓ دیالا دُکھ مِٹیا سبھ پرواری--۱--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥

سرب نِدھان منگل رس رُوپا ہر کا نام اَدھارو--

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

نانک پت راکھی پرمیسر اُدھرِیا سبھ سنسارو--۲--۲۰--۴۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥

میرا ستگور رکھوالا ہوآ--

ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھار کِرپا پرَبھ ہاتھ دے راکھیا ہر گوِد نوا نِروآ--ا--رہاؤ--

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥

تاپ گیا پرَبھ آپ مِٹایا جن کی لاج رکھائی--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥

سادھسنگت تے سبھ پھل پائے ستگور کےَ بل جائئ--ا--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ہلت پلت پرَبھ دووَے سوارے ہمرا گُن اوگُن نہ بیچاریا--

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥

اٹل بچن نانک گُر تیرا سپھل کر مستک دھاریا--۲--۲۱--۴۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥

جی جنتر سبھ تِس کے کیئے سوئی سنت سہائی--

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥

اپنے سیوک کی آپے راکھے پُورن بھئی بڈائی--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

پاربرہم پُورا میرَے نال--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے پُوری سبھ راکھی ہوئے سرب دیال--ا--رہاؤ--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

اندِن نانکُ نام دھیائے جی پران کا داتا--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥

اپنے داس کوُ کنٹھ لائِے راکھَے جیُو بارِک پِت ماتا--۲--۲۲--۵۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۳ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥

مِل پنچھو نہی سہسا چُکایا--

ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥

سِکدارہو نہ پتیایا--

ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥

اُمراوہو آگے جھیَرا--

ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥

مِل راجن رام نِبیرا--ا--

ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥

اب ڈُھوڈھن کتھو نہ جائی--

ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گوبِد بھیٹے گُر گوسائی--رہاوُ--

ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥

آیا پرَبھ دربارا--

ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥

تا سگلی مِٹی پُوکارا--

ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥

لبدھ آپنی پائی--

ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥

تا کت آوے کت جائی--٢--

ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥

تہ ساچ نیائے نِبیرا--

ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥

اُوہا سم ٹھاکر سم چیرا--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥

انترجامی جانَے--

ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥

بِن بولت آپ پچھانَے--٣--

ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥

سرب تھان کو راجا--

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥

تہ انحد سبد اگاجا--

ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

تِس پہہ کیا چتُرائی--

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥

مِل نانک آپ گوَائی--۴--۱--۵۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥

ہِردَے نام وسائہو--

ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥

گھر بیٹھے گُورُو دھیائہو--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥

گُر پُورَے سچ کہیا--

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥

سو سُکھ ساچا لہیا--۱--

ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

اپنا ہوئیو گُر مہروانا--

ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اَند سُوکھ کلیان منگل سِیُو گھر آئے کر اِسنانا--رہاؤ--

ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥

ساچی گُر وڈیائی--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تا کی قیمت کہن نہ جائی--

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥

سِر صاحا پاتساہا--

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥

گُر بھیٹت من اوماہا--٢--

ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥

سگل پراچھت لاتھے--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥

مِل سادھسنگت کےَ ساتھے--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

گُن نِدھان ہر نامہ--

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥

جپ پُورن ہوئے کاما--٣--

ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥

گُر کینو مُکت دُوارا--

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥

سبھ سرِسٹ کرَے جیکارا--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥

نانک پرَبھ میرَے ساتھے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥

جنم مرن بھَے لاتھے--۴--۲--۵۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

گُر پُورَے کِرپا دھاری--

ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥

پرَبھ پُوری لوچ ہماری--

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥

کر اِسنان گِرہِ آئے--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥

اَند منگل سُکھ پائے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥

سنتھو رام نام نِستریئَے--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر ہر دھیائیئَے اندِن سُکِرت کریئَے--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥

سنت کا مارگ دھرم کی پوڑی کو وڈبھاگی پائے--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥

کوٹ جنم کے کِلبِکھ ناسے ہر چرنی چِت لائے--۲--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥

اُستت کرہو سدا پربھ اپنے جِن پُوری کل راکھی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥

جی جنت سبھ بھیئے پوِترا ستگور کی سچ ساکھی--٣--

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

بگھن بِناسن سبھ دُکھ ناسن ستگور نام درِڑایا--

ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥

کھوئے پاپ بھیئے سبھ پاون جن نانک سُکھ گھر آیا--٤--٣--٥٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥

صاحِب گُنی گہیرا--

ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

گھر لسکر سبھ تیرا--

ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

رکھوالے گُر گوپالا--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥

سبھ جی بھیئے دیالا--١--

ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥

جپ اندِ رہوٗ گُر چرنا--

ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھؤ کتہہِ نہی پرَبھ سرنا--رہاؤ--

ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

تیریا داسا رِدَے مُراری--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥

پرَبھ اَبِچل نیو اُساری--

ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥

بل دھن تکیہ تیرا--

ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥

تُو بھارو ٹھاکُر میرا--٢--

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن جِن سادھسنگ پایا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥

سو پرَبھ آپ ترایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥

کر کِرپا نام رس دِیا--

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥

کُسل کھیم سبھ تھِیا--٣--

ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥

ہوئے پربھُو سہائی--

ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥

سبھ اُٹھ لاگی پائی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ساس ساس پرَبھ دھیائیئَے--

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥

ہر منگل نانک گاییَے--۴--۴--۵۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥

سُوکھ سہج آنندا--

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥

پرَبھ ملیو من بھاوندا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

پُورَے گُر کِرپا دھاری--

ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

تا گت بھئی ہماری--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

ہر کی پریم بھگت من لینا--

ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نِت باجے انہت بِینا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ہر چرن کی اوٹ ستانی--

ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥

سبھ چُوکی کان لوکانی--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

جگجیون داتا پایا--

ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥

ہر رسک رسک گُن گایا--٢--

ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥

پرَبھ کاٹیا جم کا پھاسا--

ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥

من پُورن ہوئی آسا--

ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥

جہ پیکھا تہ سوئی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ہر پرَبھ بِن اوَر نہ کوئی--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥

کر کِرپا پرَبھ راکھے--

ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥

سبھ جنم جنم دُکھ لاتھے--

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نِربھوَ نام دھیایا--

ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥

اٹل سُکھ نانک پایا--۴--۵--۵۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥

ٹھاڈھ پائی کرتارے--

ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥

تاپ چھوڑ گیا پروارے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥

گُر پُورَے ہےَ راکھی--

ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥

سرن سچے کی تاکی--ا--

ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥

پرمیسر آپ ہوآ رکھوالا--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سانت سہج سُکھ کھِن مہہ اُپجے من ہوآ سدا سُکھالا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥

ہر ہر نام دیوَ دارُو--

ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥

تِن سگلا روگ بِدارُو--

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

اپنی کِرپا دھاری--

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

تِن سگلی بات سواری--٢--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

پرَبھ اپنا بِرد سمارِیا--

ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ہمرا گُن اوَگُن نہ بیچارِیا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥

گُر کا سبد بھیَو ساکھی--

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥

تِن سگلی لاج راکھی--٣--

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥

بولایا بولی تیرا--

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥

تُو صاحِب گُنی گہیرا--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥

جپ نانک نام سچ ساکھی--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥

اپنے داس کی پَیج راکھی--۴--٦--۵٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥

وِچ کرتا پُرکھ کھلوآ--

ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥

وال نہ وِنگا ہوآ--

ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥

مجن گُر آندا راسے--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥

جپ ہر ہر کلِوکھ ناسے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥

سنتھو رامداس سروور نِیکا--

ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو ناوَے سو کُل تراوَے اُدھار ہوآ ہےَ جی کا--ا--رہاؤ--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥

جےَ جےَ کار جگ گاوَے--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥

من چِندئڑے پھل پاوَے--

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥

صحی سلامت نائے آئے--

ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥

اپنا پربھُو دھیائے--۲--

ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥

سنت سروور ناوَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

سو جن پرم گت پاوَے--

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

مَرے نہ آوَے جائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥

ہر ہر نام دھیائی--۳--

ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥

ایہو برہم بچار سو جانَے--

ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥

جِس دیال ہوئے بھگوانَے--

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥

بابا نانک پرَبھ سرنائی--

ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥

سبھ چِنتا گنت مِٹائی--۴--۷--۵۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥

پار.برہم نِباہی پُوری--

ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥

کائی بات نہ رہیا اُوری--

ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

گُر چرن لائے نِستارے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥

ہر ہر نام سمھارے--ا--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥

اپنے داس کا سدا رکھوالا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا اپنے کر راکھے مات پِتا جیئو پالا--ا--رہاؤ--

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

وڈبھاگی ستگور پایا--

ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

جِن جم کا پنتھ مِٹایا--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ہر بھگت بھائے چِت لاگا--

ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥

جپ جیوہِ سے وڈبھاگا--۲--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥

ہر امرت بانی گاوَے--

ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥

سادھا کی دھُوری ناوَے--

ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥

اپنا نام آپے دِیا--

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥

پرَبھ کرنہار رکھ لِیا--۳--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

ہر درسن پران ادھارا--

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ایہو پُورن بِمل بِیچارا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

کر کِرپا انترجامی--

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥

داس نانک سرن سُوآمی--۴--۸--۵۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥

گُر پُورَے چرنی لایا--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ہر سنگ سہائی پایا--

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥

جہہ جائیَے تہا سہیلے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥

کر کِرپا پرَبھ میَلے--ا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥

ہر گُن گاوہو سدا سُبھائی--

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من چِندے سگلے پھل پاوہو جی کےَ سنگ سہائی--ا--رہاؤ--

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥

نارائن پران ادھارا--

ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥

ہم سنت جناں رینارا--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥

پتت پُنیت کر لینے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥

کر کِرپا ہر جس دینے--۲--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

پاربرہم کرے پرتپالا--

ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥

صد جی سنگ رکھوالا--

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ہر دِن رَین کیرتن گایئَے--

ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

بَہُڑ نہ جونی پایئَے--٣--

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

جس دیوَے پُرکھ بِدھاتا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥

ہر رس تِن ہی جاتا--

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥

جمکنکر نیڑ نہ آیا--

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥

سُکھ نانک سرنی پایا--٤--٩--٥٩--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥

گُر پُورَے کِیتی پُوری--

ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥

پربھ رو رہیا بھرپوری--

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥

کھیم کُسل بھیا اسنانا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥

پاربرہم وِٹھو قُربانا--ا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥

گُر کے چرن کوَل رِد دھارے--

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِگھن نہ لاگَے تِل کا کوئی کارج سگل سوارے--ا--رہاؤ--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥

مِل سادُھو دُرمت کھوئے--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥

پتت پُنیت سبھ ہوئے--

ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥

رامداس سروور ناتے--

ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥

سبھ لاتھے پاپ کماتے--۲--

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥

گُن گوبِند نِت گایئَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥

سادھسنگ مِل دھیائیئے۔۔

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥

من بانچھت پھل پائے۔۔

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥

گُر پُورا رِدَے دھیائے۔۔۳۔۔

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥

گُر گوپال آنندا۔۔

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

جپ جپ جیوے پرمانندا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جن نانک نام دھیایا۔۔

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥

پرَبھ اپنا بِرد رکھایا۔۔۴۔۔۱۰۔۔۶۰۔۔

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ سورٹھ محلّہ ۵۔۔

ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥

دہ دِس چھتر میگھ گھٹا گھٹ دامن چمک ڈرائیو۔۔

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥

سیج اکیلی نید نہو نَینہ پِر پردیس سِدھائیو۔۔۱۔۔

ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥

ہُن نہی سندیسرو مائیو--

ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک کوسرو سِدھ کرت لال تب چتُر پاترو آئیو--رہاؤ--

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥

کیوُ بِسرے ایہو لال پیارو سرب گُنا سُکھدائیو--

ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥

مندر چر کےَ پنتھ نِہاروُ نَین نیر بھر آئیو--٢--

ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥

ہوُ ہوُ بھِیت بھیو ہےَ بیچو سُنت دیَس نِکٹائیو--

ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥

بھانبھیری کے پات پردو بِن پیکھے دُورائیو--٣--

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥

بھیَو کِرپال سرب کو ٹھاکُر سگرو دُوکھ مِٹائیو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥

کہو نانک ہوُمےَ بھِیت گُر کھوئی توُ دیار بیٹھلو پائیو--۴--

ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥

سبھ رہیو اندیسرو مائیو--

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥

جو چاہت سو گُورُو مِلائیو--

ਸਰਬ ਗੁਨਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥

سرب گُنا ندھ رائیو--رہاؤ دوجا--اا--٦١--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥

گئی بہوڑ بندی چھوڑ نِرنکار دُکھداری--

ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥

کرم نہ جانا دھرم نہ جانا لوبھی مایادھاری--

ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

نام پریو بھگت گوونِد کا ایہہ راکھہو پیج تُماری--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥

ہر جیوٗ نِمانیا تُو مان--

ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نِچیجیا چیج کرے میرا گووِند تیری قُدرت کوٗ قُربان--رہاؤ--

ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥

جیسا بالک بھائے سُبھائی لکھ اپرادھ کماوے--

ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥

کر اُپدیس جھِڑکے بہو بھاتی ہَہرڑ پِتا گل لاوے--

ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

پِچھلے اوُگن بکھس لئے پرَبھ آگےَ مارگ پاوے--٢--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ہر انترجامی سبھ بِدھ جانَے تا کِس پہہ آکھ سُنائیَے--

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥

کہنَ کتھن نہ بھیجَے گوبِند ہر بھاوے پَیج رکھائیَے--

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥

اوَر اوٹ مَے سگلی دیکھی اِک تیری اوٹ رہائیَے--٣--

ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥

ہوئے دیال کِرپال پرَبھ ٹھاکُر آپے سُنےَ بیننتی--

ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥

پُورا ستگور میَل مِلاوے سبھ چُوکَے من کی چِنتی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥

ہر ہر نام اوکھد مُکھ پایا جن نانک سُکھ وسنتی--٤--١٢--٦٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥

سِمر سِمر پرَبھ بھیَۓ انندا دُکھ کلیس سبھ ناٹھے--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥

گُن گاوت دھیاوت پرَبھ اپنا کارج سگلے سانٹھے--١--

ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

جگجیون نام تُمارا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے دیوٗ اُپدیسا جپ بھوٗجل پار اُتارا--رہاؤ--

ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

تُوہَے منتری سُنہِ پرَبھ تُوہَے سبھ کِچھ کرنَیہارا--

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥

تُو آپے داتا آپے بھُگتا کیا ایہو جنت وِچارا--۲--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

کیا گُن تیرے آکھ وکھانی قیمت کہن نہ جائی--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥

پیکھ پیکھ جیوے پرَبھ اپنا اچرج تُمہِ وڈائی--۳--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥

دھار انگرہو آپ پرَبھ سوامی پت مت کینی پُوری--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥

سدا سدا نانک بلہاری باچھوٗ سنتا دھُوری--۴--۱۳--۶۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

سورٹھ م: ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥

گُر پُورا نمسکارے--

ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

پرَبھ سبھے کاج سوارے--

ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ہر اپنی کِرپا دھاری--

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

پرَبھ پُورن پیَج سواری--ا--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥

اپنے داس کو بھیَو سہائی--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل منورتھ کینے کرتےَ اُونی بات نہ کائی--رہاؤ--

ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

کرتےَ پُرکھ تال دِوایا--

ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥

پچھَے لگ چلی مایا--

ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥

توٹ نہ کتھوُ آوےَ--

ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥

میرے پُورے ستگور بھاوے--۲--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥

سِمر سِمر دیالا--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

سبھ جی بھیۓ کِرپالا--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥

جَے جَے کار گُسائیَ۔۔

ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥

جِن پُوری بنت بنائیَ۔۔ ۳۔۔

ਤੂ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥

تُو بھارو سُوآمی مورا۔۔

ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥

ایہو پُنّ پدارتھ تیرا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جن نانک ایک دھیایا۔۔

ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥

سرب پھلا پُنّ پایا۔۔۴۔۔۱۴۔۔۶۴۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۳ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥

رامداس سروور ناتے۔۔

ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥

سبھ اُترے پاپ کماتے۔۔

ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥

نِرمل ہوئے کر اِسنانا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥

گُر پُورے کینے دانا--ا--

ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥

سبھ کُسل کھیم پرَبھ دھارے--

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

صحی سلامت سبھ تھوک اُبارے گُر کا سبد ویچارے--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥

سادھسنگ مل لاتھی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥

پار.برہم بھیو ساتھی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نانک نام دھیایا--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥

آد پُرکھ پرَبھ پایا--٢--ا--٦٥--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

جِت پار.برہم چِت آیا--

ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥

سو گھر دئے وسایا--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

سُکھ ساگر گُر پایا--

ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

تا سہسا سگل مِٹایا--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہر کے نام کی وڈیائی--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

آٹھ پہر گُن گائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے تے پائی--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

پرَبھ کی اکتھ کہانی--

ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

جن بولہِ امرت بانی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥

نانک داس وکھانی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥

گُر پُورے تے جانی--۲--۲--٦٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

آگے سُکھ گُر دیا--

ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥

پاچھے کُسل کھیم گُر کِیا--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

سرب نِدھان سُکھ پایا--

ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

گُر اپنا رِدَے دھیایا--ا--

ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

اپنے ستگور کی وڈیائی--

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥

من اچھے پھل پائی--

ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتھو دِن دِن چڑّے سَوائی--رہاؤ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥

جی جنت سبھ بھیٔے دیالا پرَبھ اپنے کر دینے--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥

سہج سُبھائِے ملِے گوپالا نانک ساچ پتینے--۲--۳--٦٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥

گُر کا سبد رکھوارے--

ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥

چوُکی چوُگرد ہمارے--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

رام نام من لاگا--

ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥

جم لجائے کر بھاگا--ا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

پرَبھ جی تُو میرو سُکھداتا--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بندھن کاٹ کرے من نِرمل پُورن پُرکھ بِدھاتا--رہاؤ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

نانك پرَبھ اِبناسی--

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥

تا کی سیوَ نہ بِرتھی جاسی--

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥

اَند کرہِ تیرے داسا--

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥

جپ پُورن ہوئی آسا--۲--۴--٦۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

گُر اپنے بلہاری--

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥

جِن پُورن پَیج سواری--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

من چِندیا پھل پایا--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

پرَبھ اپنا سدا دھیایا--ا--

ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

سنتھو تِس بِن اوَر نہ کوئی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن پرَبھ سوئی--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥

پرَبھ اپنے ور دینے--

ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥

سگل جی وس کینے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جن نانک نام دھیایا--

ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥

تا سگلے دُوکھ مِٹایا--٢--٥--٦٩--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥

تاپ گوَایا گُر پُورے--

ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥

واجے انحد تُورے--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥

سرب کلیان پرَبھ کینے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥

کر کِرپا آپ دینے--١--

ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥

بیَدن ستگور آپ گوَائی--

ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سِکھ سنت سبھ سرسے ہوئے ہر ہر نام دھیائی--رہاؤ--

ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥

جو منگہہ سو لیوہِ--

ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥

پرَبھ اپنیا سنتا دیوہِ--

ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥

ہر گووِد پرَبھ راکھیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥

جن نانک ساچ سُبھاکھیا--۲--۶--۷۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥

سوئی کرائے جو تُدھ بھاوَے--

ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

موہِ سِیانپ کچھُو نہ آوَے--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥

ہم بارِک توَ سرنائی--

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥

پرَبھ آپے پیَج رکھائی--ا--

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

میرا مات پِتا ہر رایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پرَتِپالن لاگا کریں تیرا کرایا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

جی جنت تیرے دھارے--

ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥

پرَبھ ڈوری ہاتھ تُمارے--

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥

ج کراوَے سو کرنا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥

نانک داس تیری سنا--۲--۷--۷۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥

ہر نام رِدَے پروئیا--

ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥

سبھ کاج ہمارا ہویا--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

پرَبھ چرنی من لاگا--

ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥

پُورن جا کے بھاگا--۱--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

مِل سادھسنگ ہر دھیایا--

ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر ارادھیو ہر ہر من چِندیا پھل پایا--رہاوٗ--

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥

پرا پُوربلا انکُر جاگیا--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥

رام نام من لاگیا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥

من تن ہر درس سماوے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥

نانک داس سچے گُن گاوے--۲--۸--۷۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

گُر مِل پربھُو چِتاریا--

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

کارج سبھ سوارِیا--

ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥

مندا کو نہ الائے--

ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

سبھ جَے جَے کار سُنائے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥

سنتھو ساچی سرن سُوآمی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جی جنت سبھ ہاتھ تسَے کےَ سو پرَبھ انترجامی--رہاؤ--

ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥

کرتب سبھ سوارے--

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥

پرَبھ اپنا بِرد سمارے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥

پتِت پاون پرَبھ نامہ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥

جن نانک صد قُربانا--۲--۹--۷۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

پاربرہم ساج سوارِیا--

ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ایہو لہُڑا گُورُو اُباریا--

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥

انَد کرہو پِت ماتا--

ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥

پرمیسر جی کا داتا--ا--

ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥

سُبھ چِتوَن داس تُمارے--

ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھہہ پیج داس اپنے کی کارج آپ سوارے--رہاؤ--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

میرا پرَبھ پراُپکاری--

ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥

پُورن کل جِن دھاری--

ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

نانک سرنی آیا--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥

من چِندیا پھل پایا--٢--١٠--٧٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥

سدا سدا ہر جاپے--

ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥

پرَبھ بالک راکھے آپے--

ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥

سیتلا ٹھاک رہائی--

ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥

بِگھن گئے ہر نائی--ا--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

میرا پرَبھ ہوآ سدا دیالا--

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ارداس سُنی بھگت اپنے کی سبھ جی بھیا کِرپالا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥

پرَبھ کرن کارن سمراتھا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥

ہر سِمرت سبھ دُکھ لاتھا--

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥

اپنے داس کی سُنی بیننتی--

ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥

سبھ نانک سُکھ سونتی--۲--اا--۷۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥

اپنا گُورُو دھیائے--

ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥

مِل کُسل سیَتی گھر آئے--

ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

نامےَ کی وڈیائی--

ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

تِس قیمت کہن نہ جائی--ا--

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥

سنتھو ہر ہر ہر آرادھو--

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر آرادھ سبھو کِچھ پائیَے کارج سگلے سادھو--رہاؤ--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥

پریم بھگت پرَبھ لاگی--

ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥

سو پائے جس وڈبھاگی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

جن نانک نام دھیایا--

ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥

تِن سرب سُکھا پھل پایا--۲--۱۲--۷٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥

پرمیسر دِتا بنّا--

ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥

دُکھ روگ کا ڈیرہ بھنّا--

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥

اَند کرہِ نر ناری--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥

ہر ہر پرَبھ کِرپا دھاری--ا--

ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥

سنتھو سُکھ ہوآ سبھ تھائی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پُورن پرمیسر رَوِ رہیا سبھنی جائی--رہاؤ--

ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥

دھُر کی بانی آئی--

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥

تِن سگلی چِنت مِٹائی--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

دیال پُرکھ مہروانا--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥

ہر نانک ساچ وکھانا--۲--۱۳--۷۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ایتھے اوتھے رکھوالا--

ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

پرَبھ ستگور دِین دیالا--

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥

داس اپنے آپ راکھے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥

گھٹ گھٹ سبد سُبھاکھے--ا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

گُر کے چرن اُوپر بل جائی--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دِنس رَین ساس ساس سمالی پُورن سبھنی تھائی--رہاؤ--

ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥

آپ سہائی ہوآ--

ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥

سچے دا سچا ڈھوآ--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥

تیری بھگت وڈیائی--

ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥

پائی نانک پربھ سرنائی--٢--١٤--٧٨--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥

ستگور پُورے بھانا--

ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥

تا جپیا نام رمانا--

ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

گوبِند کِرپا دھاری--

ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

پربھ راکھی پَیج ہماری--١--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ہر کے چرن سدا سُکھدائی--

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو اچھِہ سوئی پھل پاوہِ بِرتھی آس نہ جائی--١--رہاؤ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

کِرپا کرے جِس پرانپت داتا سوئی سنت گُن گاوے--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

پریم بھگت تا کا من لینا پاربرہم من بھاوے--٢--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥

آٹھ پہر ہر کا جس رَونا بِکھےَ ٹھگوَری لاتھی--

ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥

سنگ مِلائے لِیا میرَے کرتےَ سنت سادھ بھیَے ساتھی--٣--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کر گہِہ لِینے سربس دینے آپہِ آپ مِلایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥

کہو نانک سرب تھوک پُورن پُورا ستگور پایا--۴--۱۵--۷۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥

گریبی گدا ہماری--

ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥

کھنّہ سگل ریَن چھاری -

ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥

اس آگےَ کو نہ ٹِکے ویکاری--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥

گُر پُورے ایہہ گل ساری--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥

ہر ہر نام سنتن کی اوٹا--

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سِمرَے تِس کی گت ہووَے اُدھرہِ سگلے کوٹا--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥

سنت سنگ جس گایا--

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ایہو پُورن ہر دھن پایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

کہو نانک آپ مِٹایا--

ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

سبھ پار.برہم ندری آیا--۲--۱۶--۸۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥

گُر پُورَے پُوری کینی--

ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥

بکھس اپنی کر دینی--

ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

نِت اَنند سُکھ پایا--

ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥

تھاو سگلے سُکھی وسایا--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ ਦਾਤੀ ॥

ہر کی بھگت پھل داتی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے کِرپا کر دینی وِرلَے کِن ہی جاتی--رہاؤ--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥

گُربانی گاوہ بھائی--

ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

اوہ سپھل سدا سُکھدائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نانک نام دھیایا--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥

پُورب لِکھیا پایا--۲--۱۷--۸۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥

گُر پُورا آرادھے--

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥

کارج سگلے سادھے--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

سگل منورتھ پُورے--

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥

باجے انحد تُورے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سنتھو رام جپت سُکھ پایا--

ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت استھان بسے سُکھ سہجے سگلے دُوکھ مِٹایا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

گُر پُورے کی بانی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

پاربرہم من بھانی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥

نانک داس وکھانی--

ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥

نِرمل اکتّھ کہانی--۲--۱۸--۸۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥

بھُوکھے کھاوت لاج نہ آوَے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥

تیوُ ہر جن ہر گُن گاوَے--ا--

ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥

اپنے کاج کوُ کیوُ الکائیّے--

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت سِمرن درگہ مُکھ اُوجل سدا سدا سُکھ پائیّے--ا--رہاوُ--

ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥

جیئو کامی کام لُبھاوے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥

تیوُ ہر داس ہر جس بھاوے--٢--

ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥

جِیئو ماتا بال لپٹاوے--

ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥

تیوُ گیانی نام کماوے--٣--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥

گُر پُورے تے پاوے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥

جن نانک نام دھیاوے--٤--١٩--٨٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

سُکھ ساند گھر آیا--

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥

نِندک کےَ مُکھ چھایا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

پُورَے گُر پہرایا--

ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥

بِنسے دُکھ سبایا--١--

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سنتھو ساچے کی وڈیائی--

ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن اچرج سوبھ بنائی--١--رہاؤ--

ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥

بولے صاحب کےَ بھانَے--

ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

داس بانی برہم وکھانَے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥

نانک پرَبھ سُکھدائی--

ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥

جِن پُوری بنت بنائی--٢--٢٠--٨٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ٥--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥

پرَبھ اپنا رِدَے دھیائے--

ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥

گھر صحی سلامت آئے--

ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥

سنتوکھ بھیا سنسارے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥

گُر پُورَے لَے تارے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

سنتھو پرَبھ میرا سدا دیالا--

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے بھگت کی گنت نہ گنئی راکھَے بال گُپالا--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ہر نام رِدَے اُر دھارے--

ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥

تِن سبھے تھوک سوارے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥

گُر پُورَے تُس دِیا--

ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥

پھِر نانک دُوکھ نہ تھِیا--۲--۲۱--۸۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥

ہر من تن وسیا سوئی--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

جَے جَے کار کرے سبھ کوئی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

گُر پُورے کی وڈیائی--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

تا کی قیمت کہی نہ جائی--ا--

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥

ہؤ قُربان جائی تیرے ناوَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جس نو بکھس لیہہِ میرے پیارے سو جس تیرا گاوَے--ا--رہاؤ--

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥

تُوں بھارو سُوآمی میرا--

ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥

سنتاں بھرواسا تیرا--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥

نانک پرَبھ سرنائی--

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥

مُکھ نِندک کےَ چھائی--۲--۲۲--۸۶--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥

آگے سُکھ میرے میتا--

ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥

پاچھے آنَد پرَبھ کیتا--

ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

پرمیسُر بنت بنائی--

ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥

پھِر ڈولت کتھوُ ناہی--ا--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ساچے صاحب سِیوُ من مانیا--

ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سرب نِرنتر جانیا--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥

سبھ جی تیرے دیالا--

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

اپنے بھگت کرہِ پرَتِپالا--

ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

اچرج تیری وڈیائی--

ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥

نِت نانک نام دھیائی--۲--۲۳--۸۷--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥

نال نرائن میرَے--

ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥

جمدُوت نہ آوَے نیرَے--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥

کنٹھ لائے پرَبھ راکھَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥

ستگور کی سچ ساکھَے--ا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥

گُر پُورَے پُوری کِیتی--

ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُسمن مار وِڈارے سگلے داس کوُ سُمِت دِیتی--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥

پرَبھ سگلے تھان وسائے--

ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥

سُکھ ساند پھِر آئے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥

نانک پرَبھ سرنائے--

ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮॥

جِن سگلے روگ مِٹائے--۲--۲۴--۸۸--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥

سرب سُکھا کا داتا ستگور تا کی سرنی پایئَے--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥

درسن بھیٹت ہوت انندا دُوکھ گیا ہر گایئَے--۱--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥

ہر رس پیوہو بھائی--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نام جپہو نامو آرادھو گُر پُورے کی سرنائی--رہاؤ--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥

تِسہ پراپت جِس دھُر لِکھیا سوئی پُورن بھائی--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥

نانک کی بینتی پرَبھ جی نام رہا لِو لائی--۲--۲۵--۸۹--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥

کرن کراون ہر انترجامی جن اپنے کی راکھَے--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥

جَے جَے کار ہوت جگ بھیتر سبد گُورُو رس چاکھَے--ا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥

پرَبھ جی تیری اوٹ گُسائَ--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو سمرتھ سرن کا داتا آٹھ پہر تُمھ دھیائی--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥

جو جن بھجن کرے پرَبھ تیرا تسَے اندیسا ناہی--

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥

ستگور چرن لگے بھوَ مِٹیا ہر گُن گائے من ماہی--۲--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنیرے ستگور دِیا دِلاسہ--

ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥

جِن گھر آئے سوبھا سیَتی پُورن ہوئی آسا--۳--

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥

پُورا گُر پُوری مت جا کی پُورن پرَبھ کے کاما--

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥

گُر چرنی لاگ تریوٗ بھَو ساگر جپ نانک ہر ہر نامہ--۴--۲۶--۹۰--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥

بھیو کِرپال دین دُکھ بھنجن آپے سبھ بِدھ تھاٹی--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥

کھِن مہہ راکھ لیو جن اپنا گُر پُورے بیڑی کاٹی--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥

میرے من گُر گووِند صد دھیائیَے--

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل کلیس مِٹہِ اس تن تے من چِندیا پھل پائیَے--رہاوٗ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

جی جنت جا کے سبھ کینے پرَبھ اُوچا اگم اپارا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥

سادھسنگ نانک نام دھیایا مُکھ اُوجل بھیَۓ دربارا--۲--۲۷--۹۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥

سِمروٗ اپنا سائی--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥

دِنس رَین صد دھیائی--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥

ہاتھ دئے جِن راکھے--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥

ہر نام مہا رس چاکھے--ا--

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

اپنے گُر اُوپر قُربان--

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بہئے کِرپال پُورن پرَبھ داتے جی ہوئے مہروان--رہاؤ--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਾਈ ॥

نانک جن سرنائی--

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥

جِن پُورن پیَج رکھائی--

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥

سگلے دُوکھ مِٹائی--

ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥

سُکھ بھُنچھو میرے بھائی--۲--۲۸--۹۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

سُنہو بِنّنتی ٹھاکُر میرے جی جنت تیرے دھارے۔۔

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥

راکھ پَیج نام اپنے کی کرن کراونہارے۔۔ا۔۔

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

پرَبھ جیوُ کھسمانا کر پیارے۔۔

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بُرے بھلے ہم تھارے۔۔رہاوُ۔۔

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥

سُنی پُکار سمرتھ سُوآمی بندھن کاٹ سوارے۔۔

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥

پہر سِرپاوُ سیوک جن میَلے نانک پرگٹ پہارے۔۔۲۔۔۲۹۔۔۹۳۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵۔۔

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

جی جنت سبھ وس کر دینے سیوک سبھ دربارے۔۔

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥

انگیکار کیوُ پرَبھ اپنے بھَو نِدھ پار اُتارے۔۔ا۔۔

ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥

سنتن کے کارج سگل سوارے۔۔

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال کرپال کرپا ندھ پُورن کھسم ہمارے--رہاؤ--

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥

آؤ بیٹھ آدر سبھ تھائی اُون نہ کتھوں باتا--

ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

بھگت سِرپاؤ دیوٗ جن اپنے پرَتاپ نانک پرَبھ جاتا--۲--۳۰--۹۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

سورٹھ محلّہ ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

رے من رام سِیوٗ کر پریت--

ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرَون گوبِند گُن سُنوٗ ار گاوٗ رسنا گیت--ا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

کر سادھسنگت سِمر مادھو ہوہِ پتِت پُنیت--

ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥

کال بیال جِیُو پریو ڈولَے مُکھ پسارے میت--ا--

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥

آج کال پھُن توہِ گرس ہےَ سمجھ راکھوٗ چیت--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥

کہَے نانکؔ رام بھج لَے جات اوُسر بیت--۲--۱--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ۹--

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥

من کی من ہی ماہِ رہی--

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ ہر بھجے نہ تیرتھ سیوے چوٹی کال گہی--۱--رہاؤ--

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥

دارا میت پُوت رتھ سنپت دھن پُورن سبھ مہی--

ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥

اوَر سگل مِتھیا اے جانوُ بھجن رام کو صحی--۱--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥

پھِرت پھِرت بہُتے جگ ہارِیو مانس دیہہ لہی--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥

نانک کہت مِلن کی برِیا سِمرت کہا نہی--۲--۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ۹--

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥

من رے کوُن کُمت تَے لینی--

ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پر دارا نِندیا رس رچیٔو رام بھگت نہِ کینی--ا--رہاؤ--

ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥

مُکت پنتھ جانیو تَے ناہن دھن جورن کوٗ دھایا--

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥

انت سنگ کاہُو نہی دِینا بِرتھا آپ بندھایا--ا--

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

نہ ہر بھجیٔو نہ گُر جن سیوِیو نہ اُپجیٔو کچھ گیانا--

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥

گھٹ ہی ماہِ نِرنجن تیرَے تَے کھوجت اُدیانا--۲--

ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

بہت جنم بھرمت تَے ہارِیو استھِر مت نہی پائی--

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥

مانس دیہہ پائے پد ہر بھجھ نانك بات بتائی--۳--۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ۹--

ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥

من رے پرَبھ کی سرن بِچارو--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ سِمرت گنکا سی اُدھری تا کو جس اُر دھارو--ا--رہاؤ--

ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

اٹل بھیو دھرؐ جا کےَ سِمرن ار نِربھےَ پد پایا--

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥

دُکھ ہرتا ایہہ بِدھ کو سُوآمی تےَ کاہے بِسرایا--ا--

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥

جب ہی سرن گہی کِرپا نِدھ گج گراہ تے چھُوٹا--

ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥

مہما نام کہا لؤ برنؤ رام کہت بندھن تہ تُوٹا--٢--

ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

اجامل پاپی جگ جانے نِمکھ ماہِ نِستارا--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥

نانک کہت چیِت چِنتامن تےَ بھی اُترہِ پارا--٣--۴--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥

پرانی کوَن اُپاوٗ کرَے--

ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے بھگت رام کی پاوَے جم کو تراس ہرَے--ا--رہاوٗ--

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥

کوَن کرم بِدیا کہو کیَسی دھرم کوَن پھُن کرئی--

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥

کوَن نام گُر جا کےَ سِمرے بھو ساگر کوُ ترئی--ا--

ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

کل مَے ایک نام کِرپا نِدھ جاہِ جپےَ گت پاوَے--

ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥

اوَر دھرم تا کےَ سم ناہن ایہہ بِدھ بید بتاوَے--۲--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥

سُکھ دُکھ رہت سدا نِرلیپی جا کوُ کہت گُسائیَ--

ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥

سو تُم ہی مہہ بسَے نِرنتر نانک درپن نیائی--۳--۵--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ۹--

ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥

مائی مَے کہِ بِدھ لکھوُ گُسائیَ--

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہا موہ اگیان تِمر مو من رہیو اُرجھائی--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥

سگل جنم بھرم ہی بھرم کھوئیو نہ استھِر مت پائی--

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥

بِکھیاسکت رہیو نِس باسُر نہ چھُوٹی ادھمائی--ا--

ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥

سادھسنگ کبہُو نہی کینا نہ کیرت پرَبھ گائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥

جن نانک مَے ناہِ کوُ گُن راکھ لیہو سرنائی--٢--٦--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥

مائی من میرو بس ناہِ--

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِس باسُر بِکھیئن کوَ دھاوت کِہِ بِدھ روکو تاہِ--ا--رہاؤ--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥

بید پُران سِمرت کے مت سُن نِمکھ نہ ہیئے بساوَے--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥

پر دھن پر دارا سِیوُ رچِیو بِرتھا جنم سِراوَے--ا--

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

مد مایا کَے بھئیو باورو سُوجھت نہ کچھ گیانا--

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥

گھٹ ہی بھیتر بست نِرنجن تا کو مرم نہ جانا--٢--

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥

جب ہی سرن سادھ کی آئیو دُرمت سگل بِناسی--

ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥

تب نانک چیتیوٗ چِنتامن کاٹی جم کی پھاسی--٣--٧--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥

رے نر ایہہ ساچی جی دھار--

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل جگت ہےَ جیسے سُپنا بِنست لگت نہ بار--ا--رہاؤ--

ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

بارُو بھیت بنائی رچ پچ رہت نہی دِن چار--

ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥

تَیسے ہی ایہہ سُکھ مایا کے اُرجھیو کہا گوار--ا--

ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

اجھوٗ سمجھ کچھ بِگریوٗ ناہِن جھج لے نام مُرار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥

کہو نانک نِج مت سادھن کوُ بھاکھیٔو توہِ پُکار--٢--٨--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥

ایہہ جگ میت نہ دیکھیو کوئی--

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل جگت اپنےَ سُکھ لاگیوٗ دُکھ مےَ سنگ نہ ہوئی--ا--رہاؤ--

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥

دارا میت پُوت سنبندھی سگرے دھن سِیوٗ لاگے--

ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥

جب ہی نِردھن دیکھیو نر کوٗ سنگ چھاڈ سبھ بھاگے--ا--

ਕਹਂਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

کہنوٗ کہا یِیا من بوٗرے کوٗ ان سِیوٗ نیہو لگائیو--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥

دِینا ناتھ سکل بھَے بھنجن جس تا کو بِسرائیو--٢--

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥

سُوآن پُوچھ جیو بھیُو نہ سُودھوٗ بہت جتن مےَ کینوٗ--

ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥

نانك لاج بِرد کی راکھو نام تُہاروٗ لینو--٣--٩--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥

من رے گہیو نہ گُر اُپدیس--

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کہا بھیُو جوٗ مُوڈ مُڈائیو بھگوٗ کینو بھیس--ا--رہاؤ--

ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥

ساچ چھاڈ کے جھُوٹھ لاگیو جنم اکارتھ کھوئیو--

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥

کر پرپنچ اُدر نج پوکھیوُ پس کی نیائی سوئیو--ا--

ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥

رام بھجن کی گت نہی جانی مایا ہاتھ بِکانا--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥

اُرجھ رہیوُ بِکھیئن سنگ بوُرا نام رتن بِسرانا--٢--

ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥

رہیو اچیت نہ چیتیوُ گوبِند بِرتھا اوُدھ سِرانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥

کہو نانک ہر بِرد پچھانوُ بھُولے سدا پرانی--٣--١٠--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ٩--

ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

جو نر دُکھ مےَ دُکھ نہی مانےَ--

ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ سنیہو ار بھےَ نہی جا کےَ کنچن ماٹی مانےَ--ا--رہاوُ--

ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

نہ نِندیا نہ اُستت جا کےَ لوبھ موہ ابھیمانا--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥

ہرکھ سوگ تے رہے نیارو ناہِ مان اپمانا--ا--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

آسا منسا سگل تیاگے جگ تے رہے نِراسا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥

کام کرودھ جہ پرسے ناہن تِہہ گھٹ برہم نِواسا--۲--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥

گُر کِرپا جِہہ نر کوُ کینی تہ ایہہ جُگت پچھانی--

ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥

نانک لین بھیو گوبِند سِیوُ جیئو پانی سنگ پانی--۳--اا--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سورٹھ محلّہ ۹--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

پریتم جان لیہو من ماہی--

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے سُکھ سِیوُ ہی جگ پھاندھیو کو کاہُو کو ناہی--ا--رہاؤ--

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥

سُکھ مے آن بہت مِل بیٹھت رہت چھُو دِس گھیرے--

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥

بِپت پری سبھ ہی سنگ چھاڑِت کوُ نہ آوت نیرے--ا--

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥

گھر کی نار بہت ہِت جا سِیؤ سدا رہت سنگ لاگی۔۔

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥

جب ہی ہنس تجی ایہہ کانیا پرِیت پرِیت کر بھاگی۔۔٢۔۔

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ایہہ بِدھ کو بیوہار بنیوٗ ہےَ جا سِیؤ نیہو لگائیو۔۔

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥

انت بار نانک بِن ہر جی کوؤ کام نہ آئیو۔۔٣۔۔١٢۔۔١٣٩۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਚਉਤੁਕੀ

سورٹھ محلّہ ١ گھر ١ اسٹپدیا چوُتکی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

دُبدھا نہ پڑوٗ ہر بِن ہور نہ پُوجوٗ مڑے مسان نہ جائی۔۔

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ترِسنا راچ نہ پر گھر جاوا ترِسنا نام بُجھائی۔۔

ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥

گھر بھیتر گھر گُورو دِکھایا سہج رتے من بھائی۔۔

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥

تُو آپے دانا آپے بِینا تُو دیوہِ مت سائی۔۔١۔۔

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

من بیراگ رتؤ بیراگی سبد من بیدھیا میری مائی--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر جوت نِرنتر بانی ساچے صاحِب سِیوٗ لِو لائی--رہاؤ--

ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥

اسنکھ بیراگی کہہ بیراگ سو بیراگی جے کھسمےَ بھاوے--

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ہِردَے سبد سدا بھَے رچیا گُر کی کار کماوے--

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥

ایکو چیتَے منُوآ نہ ڈولَے دھاوت ورج رہاوے--

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥

سہجے ماتا سدا رنگ راتا ساچے کے گُن گاوے--۲--

ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥

منُوآ پوَن بِند سُکھواسی نام وسَے سُکھ بھائی--

ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

جِہبا نیتر سوتر سچ راتے جل بُوجھی تُجھ بُجھائی--

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥

آس نِراس رہے بَیراگی نج گھر تاڑی لائی--

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥

بھِکھیا نام رجے سنتوکھی امرِت سہج پیائی--۳--

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥

دُبدھا وِچ بَیراگ نہ ہووی جب لگ دُوجی رائی--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥

سبھ جگ تیرا تُو ایکو داتا اور نہ دُوجا بھائی--

ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

منمُکھ جنت دُکھ سدا نِواسی گُرمُکھ دے وڈیائی--

ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥

اپر اپار اگمّ اگوچر کہنَ قیم نہ پائی--۴--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥

سُنّ سمادھ مہا پرمارتھ تین بھَون پت نامں--

ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥

مستک لیکھ جیا جگ جونی سِر سِر لیکھ سہامں--

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥

کرم سُکرم کرائے آپے آپے بھگت درِڑامں--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥

من مُکھ جُوٹھ لہَے بھَے مانں آپے گیان اگامں--۵--

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥

جِن چاکھیا سیئی صاد جانن جِیُو گُنگے مِٹھیائی--

ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥

اکتھے کا کیا کتھیۓ بھائی چالوٗ سدا رجائی--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
گُر داتا میلے تا مت ہووے نِگُرے مت نہ کائی--

ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥
جیئو چلائے تیوٗ چالہہ بھائی ہور کیا کو کرے چتُرائی--٦--

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
اِک بھرم بھُلائے اِک بھگتی راتے تیرا کھیل اپارا--

ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥
جِت تُدھ لائے تیہا پھل پایا تُو حکم چلاونہارا--

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥
سیوا کری جے کِچھ ہووے اپنا جیوٗ پِنڈ تُمارا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥
ستگور ملیئے کِرپا کینی امرِت نام ادھارا--٧--

ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥
گگنتر واسیا گُن پرگاسیا گُن مہہ گیان دھیانں--

ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥
نام من بھاوے کہَے کہاوَے تتّو تت وکھانں--

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥
سبد گُر پیرا گہر گمبھیرا بِن سبدَے جگ بوٗرانں--

ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥
پُورا بیراگی سہج سُبھاگی سچ نانک من مانں--٨--١--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥

سورٹھ محلّہ ا تِتُکی--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥

آسا منسا بندھنی بھائی کرم دھرم بندھکاری--

ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

پاپ پُنّ جگ جایا بھائی بِنسے نام وِساری--

ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥

ایہہ مایا جگ موہنی بھائی کرم سبھے ویکاری--ا--

ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥

سُن پنڈت کرما کاری--

ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت کرم سُکھ اُوپجے بھائی سو آتم تت بیچاری--رہاؤ--

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥

ساست بید بکے کھڑو بھائی کرم کرہو سنساری--

ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥

پاکھنڈ میَل نہ چُوکئی بھائی انتر میَل وِکاری--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥

ان بِدھ ڈُوبی ماکری بھائی اُونڈی سِر کےَ بھاری--۲--

ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥

دُرمت گھنی وِگُوتی بھائی دُوجے بھائے کھُوآئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

بِن ستگور نام نہ پائیے بھائی بِن نامے بھرم نہ جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥

ستگور سیوے تا سُکھ پائے بھائی آون جان رہائی--٣--

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥

ساچ سہج گُر تے اُوپجے بھائی من نِرمل ساچ سمائی--

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥

گُر سیوے سو بُوجھے بھائی گُر بِن مگ نہ پائی--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥

جِس انتر لوبھ کے کرم کماوے بھائی کُوڑ بول بِکھ کھائی--٤--

ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥

پنڈت دہی وِلوئیے بھائی وِچھوہ نِکلے تتھ--

ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥

جل متھیئے جل دیکھیئے بھائی ایہو جگ ایہا وتھ--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥

گُر بِن بھرم وِگُوچیئے بھائی گھٹ گھٹ دیوَ الکھ--٥--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥

ایہو جگ تاگو سُوت کو بھائی دہ دِس بادھو مائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

بِن گُر گاٹھ نہ چھُوٹئی بھائی تھاکے کرم کمائے--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥

ایہو جگ بھرم بھُلایا بھائی کہنا کِچھُو نہ جائے--٦--

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥

گُر ملیئے بھؤ من وسَے بھائی بھَے مرنا سچ لیکھ--

ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥

مجن دان چنگیائیا بھائی درگہ نام وِسیکھ--

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥

گُر انکس جِن نام درِڑایا بھائی من وسیا چُوکا بھیکھ--٧--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ایہو تن ہاٹ صراف کو بھائی وکھر نام اپار--

ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ایہو وکھر واپاری سو درِڑے بھائی گُر سبد کرے ویچار--

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥

دھن واپاری نانکا بھائی میَل کرے واپار--٨--٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سورٹھ محلّہ ا--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥

جنھی ستگور سیویا پیارے تِنھ کے ساتھ ترے--

ਤਿਨ੍ਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥

تنِھا ٹھاک نہ پایئے پیارے امرِت رسن ہرے--

ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

بوڑے بھارے بھَے بِنا پیارے تارے ندر کرے--ا--

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

بھی تُوہَے سالاہنا پیارے بھی تیری صالاح--

ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِن بوہتھ بھَے ڈُبیئے پیارے کندھی پائے کہاہ--ا--رہاؤ--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

صالاحی سالاہنا پیارے دُوجا اوَر نہ کوئے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥

میرے پرَبھ صالاحن سے بھلے پیارے سبد رتے رنگ ہوئے--

ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥

تِس کی سنگت جے مِلَے پیارے رس لَے تت وِلوئے--٢--

ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

پت پروانا ساچ کا پیارے نام سچا نیسان--

ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥

آیا لکھ لَے جاونا پیارے حکمی حکم پچھان--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥

گُر بِن حکم نہ بُوجھیئے پیارے ساچے ساچا تان--٣--

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥

حکمَے اندر نِمّیا پیارے حکمَے اُدر مجھار--

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥

حُکمےَ اندر جمّیا پیارے اُودھوُ سِر کےَ بھار۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥

گُرمُکھ درگہ جانیَۓ پیارے چلَے کارج سار۔۔۴۔۔

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥

حُکمےَ اندر آیا پیارے حُکمے جادو جائۓ۔۔

ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥

حُکمے بنھِ چلائیۓَ پیارے منمُکھ لہَے سجائۓ۔۔

ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥

حُکمے سبد پچھانیئَے پیارے درگہ پَیدھا جائۓ۔۔۵۔۔

ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥

حُکمے گنت گنائیۓَ پیارے حُکمے ہوُمےَ دوئۓ۔۔

ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥

حُکمے بھوَے بھوائیۓ پیارے اوَگن مُٹھی روۓ۔۔

ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥

حُکم سِنیاپےَ ساہ کا پیارے سچ مِلَے وڈیائی ہوئۓ۔۔۶۔۔

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

آکھن اوُکھا آکھیئے پیارے کیوُ سُنیئے سچ ناوُ۔۔

ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جنھی سو سالاہِیا پیارے ہوُ تِنھ بلہارَے جاوُ۔۔

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥

ناوٗ ملَے سنتوکھیاں پیارے ندری میَل مِلاوٗ--٧--

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥

کایا کاگد جے تھیئے پیارے من مسوانی دھار--

ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

للتا لیکھن سچ کی پیارے ہر گُن لِکھو ویچار--

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

دھن لیکھاری نانکا پیارے ساچ لکھَے اُر دھار--٨--٣--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤੁਕੀ ॥

سورٹھ محلّہ ا پہلا دُتکی--

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

تُو گُنداتَو نِرملو بھائی نِرمل نہ من ہوئے--

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ہم اپرادھی نِرگُنے بھائی تُجھ ہی تے گُن سوئے--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥

میرے پریتما تُو کرتا کر ویکھ--

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ پاپی پاکھنڈیا بھائی من تن نام وِسَیکھ--رہاوٗ--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

بِکھ مایا چِت موہیا بھائی چتُرائی پت کھوئِے--

ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥

چِت مہہ ٹھاکُر سچ وسَے بھائی جے گُر گیان سموئے--۲--

ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥

رُوڑوَ رُوڑوَ آکھیئے بھائی رُوڑوَ لال چلُول--

ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥

جے من ہر سِیوُ بیراگیئے بھائی در گھر ساچ ابھُول--۳--

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥

پاتالی آکاس تُو بھائی گھر گھر تُو گُن گیان--

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥

گُر ملیئے سُکھ پایا بھائی چُوکا منہو گُمان--۴--

ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥

جل مل کایا ماجیئے بھائی بھی مَیلا تن ہوئے--

ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥

گیان مہا رس نائیئے بھائی من تن نِرمل ہوئے--۵--

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥

دیوی دیوا پُوجیئے بھائی کیا ماگوَ کیا دیہہ--

ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥

پاہن نیر پکھالیئے بھائی جل مہہ بُوڈِہ تیہہِ--۶--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

گُر بِن الکھ نہ لکھیئے بھائی جگ بُوڈے پت کھوئِے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥

میرے ٹھاکُر ہاتھ وڈائیا بھائی جےَ بھاوے تےَ دئے--٧--

ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥

بئیئر بولےَ میٹھُلی بھائی ساچ کہےَ پِر بھائے--

ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥

بِرہےَ بیدھی سچ وسی بھائی اِدھک رہی ہر نائے--٨--

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥

سبھ کو آکھے آپنا بھائی گُر تے بُجھَے سُجان--

ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥

جو بیدھے سے اُوبرے بھائی سبد سچا نیسان--٩--

ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥

ایدھن اِدھک سکیلیے بھائی پاوک رنچک پائے--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

کھِن پل نام رِدے وسَے بھائی نانک مِلن سُبھائے--١٠--٤--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ

سورٹھ محلّہ ٣ گھر ١ تِتُکی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥

بھگتا دی سدا تو رکھدا ہر جیوٗ دھُر تُو رکھدا آیا--

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥

پرہلاد جن تُدھ راکھ لئے ہر جیوُ ہرناکھس مار پچایا--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥

گُرمکھا نو پرتیت ہےَ ہر جیوُ منمکھ بھرم بھُلایا--ا--

ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہر جی ایہہ تیری وڈیائی--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگتا کی پیَج رکھ تُو سُوآمی بھگت تیری سرنائی--رہاوُ--

ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥

بھگتا نو جم جوہِ نہ ساکے کال نہ نیڑَے جائی--

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥

کیول رام نام من وسیا نامے ہی مُکت پائی--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

رِدھ سِدھ سبھ بھگتا چرنی لاگی گُر کےَ سہج سُبھائی--۲--

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥

منمُکھا نو پرتیت نہ آوی انتر لوبھ سُوآوُ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥

گُرمکھ ہِردَے سبد نہ بھَیدیو ہر نام نہ لاگا بھاوُ--

ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥

کُوڑ کپٹ پاج لہہ جاسی منمکھ پھیکا علاوُ--۳--

ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥

بھگتا وِچ آپ وردتا پرَبھ جی بھگتی ہُو تُو جاتا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

مایا موہ سبھ لوک ہےَ تیری تُو ایکو پُرکھ بِدھاتا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥

ہئُمےَ مار منسا منہہ سمانی گُر کےَ سبد پچھاتا--۴--

ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

اچِنت کّمّ کرہِ پرَبھ تِن کے جِن ہر کا نام پیارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

گُر پرساد سدا من وسیا سبھ کاج سوارنہارا--

ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥

اونا کی رِیس کرے سو وِگُچےَ جِن ہر پرَبھ ہےَ رکھوارا--۵--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥

بِن ستگور سیوے کِنےَ نہ پایا منمّکھ بھَئُک مُوئے بِللائی--

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥

آوہِ جاوہِ ٹھئُر نہ پاوہِ دُکھ مہہ دُکھ سمائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥

گُرمّکھ ہووَے سو امرت پیوَے سہجے ساچ سمائی--٦--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥

بِن ستگور سیوے جنم نہ چھوڈے جے انیک کرم کرَے اِدھکائی--

ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

وید پڑہِ تےَ واد وکھانہہ بِن ہر پت گوَائی۔۔

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥

سچا ستگور ساچی جِس بانی جھج چھُوٹہہ گُر سرنائی۔۔۷۔۔

ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥

جِن ہر من وسیا سے در ساچے در ساچَے سچِیارا۔۔

ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

اونا دی سوبھا جُگ جُگ ہوئی کوئے نہ میٹنہارا۔۔

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

نانک تِن کےَ صد بلہارے جن ہر راکھیا اُر دھارا۔۔۸۔۔۱۔۔

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੀ ॥

سورٹھ محلّہ ۳ دُتکی۔۔

ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥

نِگُنیا نو آپے بکھس لئے بھائی ستگور کی سیوا لائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥

ستگور کی سیوا اُوتم ہےَ بھائی رام نام چِت لائے۔۔۱۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر جیوُ آپے بکھس مِلائے۔۔

ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُنہین ہم اپرادھی بھائی پُورے ستگور لئے رلائے۔۔رہاؤ۔۔

ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

کوَن کوَن اپرادھی بکھسئن پیارے ساچے سبد وچار--

ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥

بھوَجل پار اتارئن بھائی ستگور بیڑے چاڑ--۲--

ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

منُورے تے کنچن بھیَے بھائی گُر پارس میَل مِلائے--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

آپ چھوڈ ناوَ من وسیا بھائی جوتی جوت مِلائے--۳--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ہوَ واری ہوَ وارنے بھائی ستگور کوَ صد بلہارے جاوَ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥

نام نِدھان جِن دِتا بھائی گُرمت سہج سماوَ--۴--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥

گُر بِن سہج نہ اُوپجے بھائی پُوچھو گیانِیا جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥

ستگور کی سیوا سدا کر بھائی وِچھوہ آپ گوَایے--۵--

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥

گُرمتی بھوَ اُوپجے بھائی بھوَ کرنی سچ سار--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥

پریم پدارتھ پائیے بھائی سچ نام آدھار--۶--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

جو ستگور سیوہِ آپنا بھائی تِن کےَ ہوَ لاگوَ پائے--

ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥

جنم سواری آپنا بھائی کُل بھی لئی بکھسائے--۷--

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥

سچ بانی سچ سبد ہےَ بھائی گُر کِرپا تے ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

نانک نام ہر من وسےَ بھائی تِس بِگھن نہ لاگےَ کوئے--۸--۲--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سورٹھ محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر جیوَ سبدے جاپدا بھائی پُورے بھاگ مِلائے--

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥

سدا سُکھ سوہاگنی بھائی اندِن رتِیا رنگ لائے--۱--

ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥

ہر جی تُو آپے رنگ چڑائے--

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گاوہو گاوہو رنگ راتہو بھائی ہر سیَتی رنگ لائے--رہاوَ--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

گُر کی کار کماونی بھائی آپ چھوڑ چِت لائے--

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

سدا سہج پھِر دُکھ نہ لگئی بھائی ہر آپ وسَے من آئے--۲--

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥

پِر کا حُکم نہ جانئی بھائی سا کُلّکھنی کُنار--

ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥

منہٹھ کار کماونی بھائی وِن ناوے کُوڑیار--۳--

ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥

سے گاوہِ جِن مستک بھاگ ہےَ بھائی بھائے سچّےَ بَیراگ--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥

اندِن راتے گُن رَوہِ بھائی نِربھوَ گُر لِو لاگ--۴--

ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

سبھنا مار جِیوالدا بھائی سو سیوہو دِن رات--

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥

سو کیوَ منہو وِساریۓ بھائی جِس دی وڈی ہےَ دات--۵--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

منمُکھ مَیلی ڈُمّنی بھائی درگہ ناہی تھاوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥

گُرمکھ ہووے ت گُن روے بھائی مِل پریتم ساچ سماوَ--۶--

ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥

اَیت جنم ہر نہ چیتیوَ بھائی کیا مُہو دیسی جائے--

ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥

کِڑی پوَندی مُہائیون بھائی بِکھیا نو لوبھائے--۷--

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

نام سمالہِ سُکھ وسہہ بھائی سدا سُکھ سانت سریر--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥

نانک نام سمال تُو بھائی اپرمپر گُنی گہیر--۸--۳--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۱ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

سبھ جگ جنہہ اُپایا بھائی کرن کارن سمرتھ--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥

جِیوُ پِنڈ جِن ساجِیا بھائی دے کر اپنی وتھ--

ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥

کِن کہیَۓ کیوُ دیکھیۓ بھائی کرتا ایک اکتھ--

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥

گُر گووِند سلاہیۓ بھائی جِس تے جاپَے تتھ--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥

میرے من جپیۓ ہر بھگونتا--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

نام دان دۓ جن اپنے دُوکھ درد کا ہنتا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

جا کےَ گھر سبھ کِچھ ہےَ بھائی نؤ نِدھ بھرے بھنڈار--

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

تِس کی قیمت نہ پوَے بھائی اُوچا اگم اپار--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

جی جنت پرَتِپالدا بھائی نِت نِت کردا سار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥

ستگور پُورا بھیٹیۓ بھائی سبد مِلاونہار--۲--

ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥

سچے چرن سریویۓ بھائی بھرم بھوٗ ہووَے ناس--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

مِل سنت سبھا من مانجیۓ بھائی ہر کےَ نام نِواس--

ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

مِٹے اندھیرا اگیانتا بھائی کمل ہووَے پرگاس--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥

گُر بچنی سُکھ اُوپجےَ بھائی سبھ پھل ستگور پاس--۳--

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥

میرا تیرا چھوڑِیۓ بھائی ہوئیۓ سبھ کی دھُور--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥

گھٹ گھٹ برہم پساریا بھائی پیکھے سُنے حجُور--

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥

جِت دِن وِسرَے پار.برہم بھائی تِت دِن مریئے جھُور--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

کرن کراون سمرتھو بھائی سرب کلا بھرپُور--۴--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥

پریم پدارتھ نام ہےَ بھائی مایا موہ بِناس--

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥

تِس بھاوے تا میَل لئے بھائی ہِردَے نام نِواس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

گُرمکھ کمل پرگاسیئے بھائی رِدَے ہووَے پرگاس--

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥

پرگٹ بھیا پرتاپ پرَبھ بھائی موَلیا دھرت اکاس--۵--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥

گُر پُورَے سنتوکھیا بھائی اہنِس لاگا بھاوَ--

ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥

رسنا رام روَے سدا بھائی ساچا ساد سُوآوَ--

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥

کرنی سُن سُن جِیویا بھائی نِہچل پایا تھاوَ--

ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

جِس پرتیت نہ آوئی بھائی سو جیئڑا جل جاوٗ--٦--

ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

بہو گُن میرے صاحِبے بھائی ہوٗ تِس کے بل جاوٗ--

ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥

اوہُ نِرگُنیارے پالدا بھائی دیئے نِتھاوے تھاوٗ--

ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

رِجق سمباہے ساس ساس بھائی گوٗڑا جا کا ناوٗ--

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥

جِس گُر ساچا بھیٹیئے بھائی پوٗرا تِس کرماوٗ--٧--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥

تِس بِن گھڑی نہ جیویئے بھائی سرب کلا بھرپوٗر--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ساس گِراس نہ وِسرے بھائی پیکھوٗ سدا حجوٗر--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

سادھوٗ سنگ مِلایا بھائی سرب رہیا بھرپوٗر--

ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੮॥

جِنا پریت نہ لگیا بھائی سے نِت نِت مردے جھوٗر--٨--

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

انچل لائے ترایا بھائی بھوٗجل دُکھ سنسار--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥

کر کِرپا ندر نِہالیا بھائی کیتوں انگ اپار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥

من تن سیتل ہویا بھائی بھوجن نام ادھار--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੯॥੧॥

نانک تِس سرناگتی بھائی ج کِلبِکھ کاٹنہار--۹--ا--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سورٹھ محلّہ ۵--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

مات گربھ دُکھ ساگرو پیارے تہ اپنا نام جپایا--

ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

باہر کاڈھ بِکھ پسرِیا پیارے مایا موہ ودھایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥

جِس نو کیتو کرم آپ پیارے تِس پُورا گُورُو مِلایا--

ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥

سو آرادھے ساس ساس پیارے رام نام لِو لایا--ا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

من تن تیری ٹیک ہےَ پیارے من تن تیری ٹیک--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تُدھ بِن اوَر نہ کرنہار پیارے انترجامی ایک--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

کوٹ جنم بھرم آیا پیارے انِک جون دُکھ پائے--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ساچا صاحِب وِسریا پیارے بہُتی ملَے سجائے--

ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

جِن بھیٹَے پُورا ستگورو پیارے سے لاگے ساچَے نائے--

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥

تِنا پِچھَے چھُٹیئے پیارے جو ساچی سرنائے--۲--

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥

مِٹھا کر کےَ کھایا پیارے تِن تن کیتا روگ--

ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥

کوڑا ہوئے پتسٹیا پیارے تِس تے اُپجیا سوگ--

ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥

بھوگ بھُنچائے بھُلائین پیارے اُترَے نہی وِجوگ--

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥

جو گُر میَل اُدھارِیا پیارے تِن دھُرے پیا سنجوگ--۳--

ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥

مایا لالچ اٹیا پیارے چِت نہ آوہِ مُول--

ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥

جِن تُو وِسرہِ پاربرہم سُوآمی سے تن ہوئے دھُوڑ--

ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥

بِللاٹ کرہِ بہُتیریا پیارے اُترَے ناہی سُول--

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥

جو گُر میَل سوارِیا پیارے تِن کا رہیا مُول--۴--

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

ساقط سنگ نہ کیجئی پیارے جے کا پار وسائے--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋੁ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥

جِس ملیئے ہر وِسرَے پیارے س مُوہِ کالَے اُٹھ جائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

منمکھ ڈھوئی نہ ملَے پیارے درگہ ملَے سجائے--

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥

جو گُر میَل سوارِیا پیارے تِنا پُوری پائے--۵--

ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

سنجم سہس سِیانپا پیارے اِک نہ چلی نال--

ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥

جو بےمکھ گوبِند تے پیارے تِن کُل لاگَے گال--

ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

ہودی وسط نہ جاتِیا پیارے کُوڑ نہ چلی نال--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥

ستگور جِنا مِلائیون پیارے ساچا نام سمال--٦--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ست سنتوکھ گیان دھیان پیارے جِس نو ندر کرے--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥

اندِن کیرتن گُن روَے پیارے امرِت پُور بھرے--

ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥

دُکھ ساگر تِن لنگھیا پیارے بھَوجل پار پرے--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥

جِس بھاوے تِس میَل لیہہِ پیارے سیَئی سدا کھرے--٧--

ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

سمرتھ پُرکھ دیال دیوُ پیارے بھگتا تِس کا تان--

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥

تِس سرنائی ڈھیہہ پیے پیارے ج انترجامی جان--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ہلت پلت سوارِیا پیارے مستک سچ نیسان--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥

سو پرَبھ کدے نہ ویسرے پیارے نانك صد قُربان--٨--٢--

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

سورٹھ محلّہ ۵ گھر ۲ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد--

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥

پاٹھ پڑیوٗ ار بید بیچاریو نِول بھُنگم سادھے--

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥

پنچ جنا سِیوٗ سنگ نہ چھُٹکیوٗ اِدھک اہمبُدھ بادھے--١--

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥

پیارے اِن بِدھ مِلن نہ جائی مَے کیئے کرم انیکا--

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہار پریوٗ سُوآمی کےَ دُوارے دیجےَ بُدھ بِبیکا--رہاوٗ--

ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥

مون بھیوٗ کرپاتی رہیوٗ نگن پھِریوٗ بن ماہی--

ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥

تٹ تیرتھ سبھ دھرتی بھرمیوٗ دُبدھا چھُٹکےَ ناہی--٢--

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥

من کامنا تیرتھ جائے بسیوٗ سِر کروت دھرائے--

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥

من کی مَیل نہ اُترَے ایہہ بِدھ جے لکھ جتن کرائے--٣--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥

کنک کامنی حَیور گَیور بہو بِدھ دان داتارا--

ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

انّ بستر بھُوم بہو ارپے نہہ ملییَے ہر دُوارا--٤--

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥

پُوجا ارچا بندن ڈنڈوُت کھٹ کرما رت رہتا--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥

ہوَ ہوَ کرت بندھن مہہ پریا نہ ملیئے ایہہ جُگتا--۵--

ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥

جوگ سِدھ آسن چوَراسی اے بھی کر کر رہیا--

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥

وڈی آرجا پھِر پھِر جنمے ہر سِیوَ سنگ نہ گہیا--٦--

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥

راج لیلا راجن کی رچنا کرَیا حکم اپھارا--

ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥

سیج سوہنی چندن چوآ نرک گھور کا دُوارا--٧--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥

ہر کیرت سادھسنگت ہےَ سِر کرمن کےَ کرما--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥

کہو نانک تِس بھیوُ پراپت جِس پُرب لِکھے کا لہنا--٨--

ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥

تیرو سیوک ایہہ رنگ ماتا--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥

بھیوُ کرِپال دِین دُکھ بھنجن ہر ہر کیِرتن ایہو من راتا--رہاؤ دوجا--ا--٣--

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ

راگ سورٹھ وار محلے ۴ کی

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

سورٹھ سدا سُہاونی جے سچا من ہوئے--

ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

دندی مَیل نہ کت من جیبھَے سچا سوئے--

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥

سسُرے پیئیَے بھَے وسی ستگور سیوَ نِسنگ--

ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥

پرہر کپڑ جے پِر ملَے کھُسی راوے پِر سنگ--

ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥

سدا سیگاری ناوُ من کدے نہ مَیل پتنگ--

ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥

دیور جیٹھ مُوئے دُکھ سسُو کا ڈر کِس--

ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥

جے پِر بھاوے نانکا کرم منی سبھ سچ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م:۴--

ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥

سورٹھ تام سُہاونی جا ہر نام ڈھنڈھولے--

ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥

گُر پُرکھ مناوے آپنا گُرمتی ہر ہر بولے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥

ہر پریم قصائی دِنس رات ہر رتی ہر رنگ چولے--

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥

ہر جَیسا پُرکھ نہ لبھئی سبھ دیکھیا جگت مَے ٹولے--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥

گُر ستگور نام دِرڑایا من انت نہ کاہُو ڈولے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ گُر ستگور کے گول گولے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

تُو آپے کرتا سِرجنہارِیا--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

تُدھ آپے کھیل رچائے تُدھ آپ سوارِیا--

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥

داتا کرتا آپ آپ بھوگنہاریا--

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥

سبھ تیرا سبد ورتَے اُپاونہاریا--

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥

ہوُ گُرمکھ سدا صلاحی گُر کوُ واریا--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ہوُمَے جلتے جل مُوئے بھرم آئے دُوجَے بھائے--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥

پُورَے ستگور راکھ لیئے آپنَے پنَے پائے--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ایہو جگ جلتا ندری آیا گُر کَے سبد سُبھائِے--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥

سبد رتے سے سیتل بہئے نانک سچ کمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سپھلیو ستگور سیَویا دھنّ جنم پروان--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥

جِنا ستگور جیودیا مُویا نہ وِسرَے سیئی پُرکھ سُجان--

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

کُل اُدھارے آپنا سو جن ہووَے پروان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥

گُرمکھ مُوئے جیودے پروان ہہہ منمکھ جنم مراہِے--

ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک مُوئے نہ آکھیئے ج گُر کےَ سبد ساہِے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ہر پُرکھ نِرنجن سیوَ ہر نام دھیائیئَے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ستسنگت سادُھو لگ ہر نام سمائیَے--

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾਈਐ ॥

ہر تیری وڈی کار مےَ مُورکھ لائیَے--

ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥

ہوَ لالا تُدھ مےَ حُکم پھُرمائیَے--

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥

ہوَ گُرمکھ کار کماوا ج گُر سمجھائیَے--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

پُورب لِکھیا کماونا ج کرتَے آپ لِکھیاس--

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

موہ ٹھگوٗلی پائیئن وِسریا گُنتاس--

ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥

مت جانہو جگ جِیودا دُوجے بھائے مُیاس--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥

جِنی گُرمکھ نام نہ چیتیوٗ سے بہن نہ مِلنی پاس--

ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥

دُکھ لاگا بہو ات گھنا پُت کلت نہ ساتھ کوئی جاس--

ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥

لوکا وِچ مُہو کالا ہوآ اندر اُبھے ساس--

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥

منمُکھا نو کو نہ وِسہی چُک گیا ویساس--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

نانک گُرمکھا نو سُکھ اگلا جِنا انتر نام نِواس--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سے سَین سے سجنا ج گُرمکھ مِلہہ سُبھائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

ستگور کا بھانا اندِن کرہِ سے سچ رہے سمائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

دُوجے بھائے لگے سجن نہ آکھیئے ج ابھیمان کرہِ ویکار--

ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥

منمکھ آپ سُوآرتھی کارج نہ سکہ سوار--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک پُورب لِکھیا کماونا کوئے نہ میٹنہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

تُدھ آپے جگت اُپاے کےَ آپ کھیل رچایا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ترِےَ گُن آپ سِرجِیا مایا موہ ودھایا--

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥

وِچ ہوُمےَ لیکھا منگیئے پھِر آوےَ جایا--

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

جِنا ہر آپ کِرپا کرے سے گُر سمجھایا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥

بلہاری گُر آپنے سدا سدا گھُمایا--۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥

مایا ممتا موہنی جِن وِن دنتا جگ کھایا--

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

منمُکھ کھادھے گُرمُکھ اُبرے جِنی سچ نام چِت لایا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

بِن ناوے جگ کملا پھِرے گُرمُکھ ندری آیا--

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

دھندھا کرتیا نِہپھل جنم گوَایا سُکھداتا من نہ وسایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

نانک نام تِنا کوَ مِلیا جِن کوَ دھُر لکھ پایا--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گھر ہی مہہ امرِت بھرپُور ہےَ منمُکھا ساد نہ پایا--

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

جیوَ کستُوری مِرگ نہ جانَے بھرمدا بھرم بھُلایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥
امرِت تج بِکھ سنگرہےَ کرتےَ آپ کھُوایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
گُرمکھ وِرلے سوجھی پئی تِنا اندر برہّم دِکھایا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥
تن من سیتل ہویا رسنا ہر ساد آیا--

ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
سبدے ہی ناوُ اُوپجےَ سبدے میَل مِلایا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
بِن سبدَے سبھ جگ بئُرانا بِرتھا جنم گوَایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
امرِت ایکو سبد ہےَ نانک گُرمکھ پایا--٢--

ਪਉੜੀ ॥
پئُڑی--

ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥
سو ہر پُرکھ اگّم ہےَ کہو کِت بِدھ پائیَے--

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥
تِس رُوپ نہ ریکھ ادرِسٹ کہو جن کیوُ دھیائیَے--

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
نِرنکار نِرنجن ہر اگم کیا کہہ گُن گائیَے--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥

جِس آپ بجھائے آپ سو ہر مارگ پائیَے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥

گُر پُورے ویکھالیا گُر سیوا پائیَے--۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥

جیوَ تن کولُو پیڑیئَے رت نہ بھوری ڈیہِ--

ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥

جیوَ ونجَے چوَ کھنیئَے سچے سندڑے نیہِ--

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥

نانک میَل نہ چُکئی راتی اتے ڈیہہ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥

سجن میَڈا رنگُلا رنگ لائے من لئے--

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥

جیوَ ماجیٹھَے کپڑے رنگے بھی پاہھے--

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥

نانک رنگ نہ اُترے بیا نہ لگَے کیہہ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥

ہر آپ ورتَے آپ ہر آپ بُلائدا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

ہر آپے سرِسٹ سوار سِر دھندَھے لائیدا--

ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥

اِکنا بھگتی لائے اِک آپ کھُوآئدا--

ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥

اِکنا مارگ پائے اِک اُجھڑ پائدا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥

جن نانک نام دھیائے گُرمکھ گُن گائدا--۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ستگور کی سیوا سپھل ہےَ جے کو کرے چِت لائے--

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

من چِندیا پھل پاونا ہوَمےَ وِچھوہ جائے--

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

بندھن توڑے مکت ہوئے سچے رہے سمائے--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

اس جگ مہہ نام البھ ہےَ گُرمکھ وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

نانک جو گُر سیوہِ آپنا ہوَ تِن بلہارے جاوَ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

منمکھ منّ اجِت ہےَ دُوجے لگےَ جائے--

ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

تِس نو سُکھ سُپنَے نہی دُکھے دُکھ وِہائے--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥

گھر گھر پڑ پڑ پنڈت تھکے سِدھ سمادھ لگائے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ایہو من وس نہ آوئی تھکے کرم کمائے--

ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

بھیکھدھاری بھیکھ کر تھکے اٹھسٹھ تیرتھ نائے--

ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

من کی سار نہ جاننی ہوَمےَ بھرم بھُلائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر پرسادی بھوَ پیا وڈبھاگ وسیا من آئے--

ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥

بھَے پئِیےَ من وس ہوآ ہوَمے سبد جلائے۔۔

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

سچ رتے سے نِرملے جوتی جوت مِلائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ستگور ملیئے ناوٗ پایا نانک سُکھ سمائے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥

ایہہ بھُوپت رانے رنگ دِن چار سُہاونا۔۔

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ایہو مایا رنگ کسُنبھ کھِن مہہ لہہ جاونا۔۔

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥

چلدیا نال نہ چلَے سِر پاپ لَے جاونا۔۔

ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

جاں پکڑ چلایا کال تاں کھرا ڈراونا۔۔

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥

اوہ ویلا ہتھ نہ آوے پھِر پچھتاونا۔۔۶۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

ستگور تے جو مُہ پھِرے سے بدھے دُکھ سہاہے--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

پھِر پھِر مِلن نہ پائنی جمّہہ تَے مر جاہِے--

ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥

سہسا روگ نہ چھوڈئی دُکھ ہی مہہ دُکھ پاہِے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥

نانک ندری بکھس لیہہِ سبدے میل مِلاہِے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

جو ستگور تے مُہ پھِرے تِنا ٹھؤر نہ ٹھاؤ--

ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥

جیوٴ چھُٹڑ گھر گھر پھِرَے دُہچارن بدناؤ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥

نانک گُرمکھ بکھسیہَہ سے ستگور میَل مِلاؤ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوٴڑی--

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥

جو سیوہِ ست مُرار سے بھَوجل تر گیا--

ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥

جو بولہِ ہر ہر ناوُ تِن جم چھڈ گیا--

ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

سے درگہ پیدھے جاہِ جِنا ہر جپ لئیا--

ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥

ہر سیوہِ سیئی پُرکھ جِنا ہر تُدھ میا--

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥

گُن گاوا پیارے نِت گُرمکھ بھرم بھوُ گیا--۷--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥

تھالَے وِچ تَے وستُو پئیوُ ہر بھوجن امرت سار--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

جت کھادھَے من ترِپتیئَے پائیَے موکھ دُوار--

ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ایہو بھوجن البھ ہے سنتھو لبھَے گُر ویچار--

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ایہہ مُداونی کیوُ وِچھوہ کڈھیئَے سدا رکھیئَے اُر دھار--

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥

ایہہ مُداونی ستگورو پائی گُرسِکھا لدھی بھال--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥

نانک جِس بجھائے سو بُجھسی ہر پایا گُرمُکھ گھال--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

جو دھُر میَلے سے مِل رہے ستگور سِیوٗ چِت لائے--

ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

آپ وِچھوڑین سے وِچھڑے دُوجَے بھائے کھُوائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥

نانک وِن کرما کیا پائیَے پُورب لِکھیا کمائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥

بہہ سکھیا جس گاوہِ گاونہاریا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥

ہر نام سلاہِیہوٗ نِت ہر کوَ بلِہارِیا--

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥

جِنی سُن منیا ہر ناوَ تِنا ہوَ وارِیا--

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥

گُرمکھیا ہر میَل مِلاونہاریا--

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥

ہۄ بل جاوا دِن رات گُر دیکھنہارِیا--۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥

وِن ناوَے سبھ بھرمدے نِت جگ توٹا سَیسار--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

منمکھ کرم کماونے ہۄمَے اندھ گُبار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

گُرمکھ امرِت پیونا نانک سبد وچار--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥

سہجے جاگَے سہجے سووَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥

گُرمکھ اندِن اُستت ہووَے--

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥

منمکھ بھرمَے سہسا ہووَے--

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥

انتر چِنتا نید نہ سووَے--

ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گیانی جاگہہِ سوہِ سُبھائےِ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

نانک نام رتیا بل جاوُ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥

سے ہر نام دھیاوہِ جو ہر رتیا--

ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥

ہر اِک دھیاوہِ اِک اِکو ہر ستیا--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥

ہر اِکو ورتےَ اِک اِکو اُتپتیا--

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥

جو ہر نام دھیاوہِ تِن ڈر سٹ گھتیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥

گُرمتی دیوَے آپ گُرمکھ ہر جپیا--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

انتر گیان نہ آئیو جِت کِچھ سوجھی پائے--

ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

وِن ڈِٹھا کیا سالاہیئے اندھا اندھ کمائے--

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

نانک سبد پچھانیئَے نام وسَے من آئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

اِکا بانی اِک گُر اِکو سبد ویچار--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

سچا سَودا ہٹ سچ رتنی بھرے بھنڈار--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

گُر کِرپا تے پائیَن جے دیوَے دیونہار--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

سچا سَودا لابھ سدا کھٹیا نام اپار--

ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥

وِکھ وِچ امرِت پرگٹیا کرم پیاونہار--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک سچ سلاہیئے دھنّ سوارنہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥

جِنا اندر کُوڑ ورتَے سچ نہ بھاوئی--

ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥

جے کو بولَے سچ کُوڑا جل جاوئی--

ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥

کُوڑیاری رجے کُوڑ جیوً وِسٹا کاگ کھاوئی--

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥

جِس ہر ہوئے کِرپال سو نام دھیاوئی--

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥

ہر گُرمکھ نام ارادھ کُوڑ پاپ لہہ جاوئی--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥

سیکھا چوُچکیا چوُوایا ایہو من اِکت گھر آن--

ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ایہڑ تیہڑ چھڈ تُو گُر کا سبد پچھان--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥

ستگور اگَے ڈھیہہ پوُ سبھ کِچھ جانَے جان--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥

آسا منسا جلائے تُو ہوئے رھو مہمان--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥

ستگور کےَ بھانَے بھی چلہہ تا درگہہ پاوہِ مان--

ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥

نانک ج نام نہ چیتنی تِن دھِگ پینن دھِگ کھان--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر گُن توٹ نہ آوئی قیمت کہن نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ہر گُن رَوہِ گُن مہہ رہےَ سمائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥

ہر چولی دیہہ سواری کڈھ پَیدھی بھگت کر--

ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥

ہر پاٹ لگا اِدھکائی بہو بہو بِدھ بھات کر--

ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥

کوئی بُوجھَے بُوجھنہارا انتر بِبیک کر--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥

سو بُوجھَے ایہو بِبیک جِس بُجھائے آپ ہر--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥

جن نانک کہَے وِچارا گُرمکھ ہر ست ہر--اا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥

پرتھائے ساکھی مہا پُرکھ بولدے ساجھی سگل جہانےَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُرمکھ ہوئے سو بھوٗ کرے آپنا آپ پچھانےَ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

گُر پرسادی جیوَت مَرے تا من ہی تے من مانےَ--

ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥

جِن کوٗ من کی پرتیت ناہی نانک سے کیا کتھہِ گیانےَ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥

گُرمکھ چِت نہ لائیو انت دُکھ پہوتا آئے--

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

اندرہو باہرہو اندھیاں سُدھ نہ کائی پائے--

ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

پنڈت تِن کی برکتی سبھ جگت کھاۓ جو رتے ہر نائے--

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

جِن گُر کےَ سبد سلاہِیا ہر سِیُو رہے سمائے--

ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

پنڈت دُوجے بھائے برکت نہ ہووئی نہ دھن پلےَ پائے--

ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥

پڑ تھکے سنتوکھ نہ آئیو اندِن جلت وِہائے--

ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

کُوک پُوکار نہ چُکئی نہ سنسا وِچھوہ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک نام وِہُونیا مُوہِ کالےَ اُٹھ جائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥

ہر سجن میَل پیارے مِل پنتھ دسائی--

ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

جو ہر دسے مِت تِس ہوُ بل جائی--

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

گُن ساجھی تِن سِیُو کری ہر نام دھیائی--

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ہر سیوی پیارا نِت سیوَ ہر سُکھ پائی--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥

بلہاری ستگور تِس جن سوجھی پائی--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

پنڈت مَیل نہ چُکئی جے وید پڑے جُگ چار--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

ترِے گُن مایا مُول ہےَ وِچ ہؤمَے نام وِسار--

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥

پنڈت بھُولے دُوجےَ لاگے مایا کےَ واپار--

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥

انتر ترِسنا بھُکھ ہےَ مُورکھ بھُکھیا مُوئے گوار--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ستگور سیوِیئے سُکھ پایا سچےَ سبد وِچار--

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

اندرہو ترِسنا بھُکھ گئی سچےَ نائے پیار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥

نانک نام رتے سہجے رجے جِنا ہر رکھیا اُر دھار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥

منمُکھ ہر نام نہ سیویا دُکھ لگا بہُتا آئے--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

انتر اگیان اندھیر ہےَ سُدھ نہ کائی پائے--

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥

منہٹھ سہج نہ بیجیو بھُکھا کِ اگَے کھائے--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥

نام نِدھان وِساریا دُوجےَ لگا جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک گُرمُکھ مِلہِ وڈیائیا جے آپے میل مِلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥

ہر رسنا ہر جس گاوَے کھری سُہاونی--

ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥

جو من تن مُکھ ہر بولَے سا ہر بھاونی--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥

جو گُرمُکھ چکھَے ساد سا ترِپتاونی--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥

گُن گاوَے پیارے نِت گُن گائے گُنی سمجھاونی--

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥

جِس ہووَے آپ دیال سا ستگورو گُورُو بُلاونی--۱۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥

ہستی سِر جیوٗ انکس ہےَ اَہرن جیوٗ سِر دئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥

من تن آگے راکھ کےَ اُوبھی سیوَ کرئے--

ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥

ایوٗ گُرمکھ آپ نِواریئےَ سبھ راج سرِسٹ کا لئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

نانک گُرمکھ بُجھیئے جا آپے ندر کرئے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِن گُرمکھ نام دھیایا آئے تے پروان--

ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥

نانک کُل اُدھارِہ آپنا درگہہ پاوہِ مان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥

گُرمکھ سکھیا سِکھ گُورُو میلائیا--

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥

اِک سیوک گُر پاس اِک گُر کارے لائیا--

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥

جِنا گُر پیارا من چِت تِنا بھاؤ گُورُو دیوائیا--

ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥

گُر سِکھا اِکو پیار گُر مِتا پُتا بھائیا--

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥

گُر ستگور بولہو سبھ گُر آکھ گُورُو جِیوائیا--١٤--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

نانک نام نہ چیتنی اگیانی اندھلے اورے کرم کماہِے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥

جم در بدھے ماریئہہ پھِر وِسٹا ماہِ پچاہِے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نانک ستگور سیوہِ آپنا سے جن سچے پروان--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥

ہر کےَ نائے سمائے رہے چُوکا آون جان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥

دھن سمپےَ مایا سنچیےَ انتے دُکھدائی--

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥

گھر مندر محل سواریہہ کِچھ ساتھ نہ جائی--

ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥

ہر رنگی تُرے نِت پالیہِ کِتےَ کام نہ آئی--

ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

جن لاوہو چِت ہر نام سِیو انت ہوئے سکھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥

جن نانک نام دھیایا گُرمکھ سُکھ پائی--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

بِن کرمےَ ناوٗ نہ پائیےَ پُورے کرم پایا جائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

نانک ندر کرے جے آپنی تا گُرمت میل مِلائے--۱--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥

اِک دجھِ اِک دبیٔہِ اِکنا کُتے کھاہِ--

ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥

اِک پانی وِچ اُسٹیٔہِ اِک بھی پھِر ہسن پاہِ--

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک اِیَو نہ جاپئ کِتَھے جائے سماہِ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥

تِن کا کھادھا پیدھا مایا سبھ پوِت ہےَ جو نام ہر راتے--

ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥

تِن کے گھر مندر محل سرائی سبھ پوِت ہہہ جِنی گُرمکھ سیوک سِکھ ابھیاگت جائے ورساتے--

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥

تِن کے تُرے جین کھُرگیر سبھ پوِت ہہہ جِنی گُرمکھ سِکھ سادھ سنت چڑ جاتے--

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥

تِن کے کرم دھرم کارج سبھ پوِت ہہہ جو بولہِ ہر ہر رام نام ہر ساتے--

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥

جِن کےَ پوتےَ پُنّ ہےَ سے گُرمکھ سِکھ گُورُو پہہ جاتے--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

نانک ناوہو گھُتھِیا ہلت پلت سبھ جائے--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

جپ تپ سنجم سبھ ہِر لئیا مُٹھی دُوجے بھائے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

جم در بدھے ماریہہ بہُتی مِلَے سجائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥

سنتا نال وَیر کماودے دُسٹا نال موہ پیار--

ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

اگَے پِچھَے سُکھ نہی مر جمّہہ وارو وار--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

تِرسنا کدے نہ بُجھئی دُبدھا ہوئے کھُوار--

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

مُہہ کالے تِنا نِندکا تِت سچے دربار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥

نانک نام وِہُونیا نہ اُروار نہ پار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

جو ہر نام دھیائدے سے ہر ہر نام رتے من ماہی--

ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

جِنا من چِت اِک ارادھیا تِنا اِکس بِن دُوجا کو ناہی--

ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥

سیئی پُرکھ ہر سیودے جِن دھُر مستک لیکھ لکھاہی--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥

ہر کے گُن نِت گاودے ہر گُن گائے گُنی سمجھاہی--

ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥

وڈیائی وڈی گُرمکھا گُر پُورے ہر نام سماہی--١٧--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور کی سیوا گاکھڑی سِر دیجے آپ گوَایے--

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

سبد مرہِ پھِر نہ مرہِ تا سیَوا پوَے سبھ تھائے--

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

پارس پرسیئَے پارس ہووَے سچ رہَے لِو لائے--

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

جِس پُورب ہووَے لِکھیا تِس ستگور مِلَے پرَبھ آئے--

ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥

نانک گنتَے سیوک نہ مِلَے جِس بکھسے سو پوَے تھائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥

محل کُمہل نہ جاننی مُورکھ اپنے سُوآئے--

ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

سبد چینہِ تا محل لہہ جوتی جوت سمائے--

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

سدا سچے کا بھوُ من وسَے تا سبھا سوجھی پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ستگور اپنَے گھر ورتدا آپے لئے مِلائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

نانک ستگور ملیئے سبھ پُوری پئی جِس نو کرِپا کرے رجائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥

دھنّ دھن بھاگ تِنا بھگت جنا جو ہر نامہ ہر مُکھ کہتیا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥

دھن دھن بھاگ تِنا سنت جنا جو ہر جس سرَونی سُنتیا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥

دھن دھن بھاگ تِنا سادھ جنا ہر کیرتن گائے گُنی جن بنتیا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥

دھن دھن بھاگ تِنا گُرمُکھا جو گُرسِکھ لَے من جنتیا--

ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥

سبھ دُو وڈے بھاگ گُرسِکھا کے جو گُر چرنی سِکھ پڑتیا--۱۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

برہم بِندَے تِس دا برہمت رہَے ایک سبد لِو لائے--

ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥

نوَ نِدھی اٹھارہ سِدھی پِچھَے لگیا پھِرہِ جو ہر ہِردَے سدا وسائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

بِن ستگور ناؤ نہ پائیَے بُجھو کر ویچار--

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥

نانک پُورَے بھاگ ستگور مِلَے سُکھ پائے جُگ چار--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

کیا گبھرُو کیا بِردھ ہےَ منمکھ ترِسنا بھُکھ نہ جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

گُرمکھ سبدے رتیا سیتل ہوئے آپ گوَایے--

ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥

اندر ترِپت سنتوکھِیا پھِر بھُکھ نہ لگےَ آئے--

ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

نانک ج گُرمکھ کرہِ سو پروان ہےَ جو نام رہے لِو لائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕੰਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥

ہوَ بلہاری تِنّ کنُو جو گُرمکھ سِکھا--

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥

جو ہر نام دھیائدے تِن درسن پِکھا--

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥

سُن کیرتن ہر گُن روا ہر جس من لِکھا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥

ہر نام صلاحی رنگ سِیوَ سبھ کِلوِکھ کرِکھا--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥

دھن دھنّ سُہاوا سو سریر تھان ہےَ جِتھےَ میرا گُر دھرے وِکھا--١٩--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر بِن گیان نہ ہووئی نہ سُکھ وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

نانک نام وِہُونے منمُکھی جاسن جنم گوَایے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سِدھ سادِھک ناوَے نو سبھ کھوجدے تھک رہے لِو لائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥

بِن ستگور کِنَے نہ پائیو گُرمکھ مِلَے مِلائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥

بِن ناوَے پینن کھان سبھ باد ہےَ دھِگ سِدھی دھِگ کرمات--

ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥

سا سِدھ سا کرمات ہےَ اچِنت کرے جِس دات--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ہر نام من وسَے ایہا سِدھ ایہا کرمات--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥

ہم ڈھاڈھی ہر پربھ کھسم کے نِت گاوہ ہر گُن چھنتا--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥

ہر کیرتن کرہ ہر جس سُنہ تِس کوَلا کنتا--

ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥

ہر داتا سبھ جگت بِھکھاریا منگت جن جنتا--

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥

ہر دیوہو دان دیال ہوئے وِچ پاتھر کِرم جنتا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥

جن نانک نام دھیایا گُرمکھ دھنونتا--۲۰--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥

پڑنا گُڑنا سنسار کی کار ہےَ اندر ترِسنا وِکار--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ہوُمےَ وِچ سبھ پڑ تھکے دُوجے بھائے کھوار--

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

سو پڑیا سو پنڈت بینا گُر سبد کرے ویچار--

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

اندر کھوجے تت لہے پائے موکھ دُوار--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُن ندھان ہر پایا سہج کرے ویچار--

ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥

دھنّ واپاری نانکا جِس گُرمکھ نام ادھار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

وِن من مارے کوئے نہ سِجھئی ویکھو کو لِو لائے--

ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥

بھیکھدھاری تیرتھی بھَو تھکے نہ ایہو من ماریا جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ ایہو من جیوَت مَرے سچ رہَے لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥

نانک اِس من کی مل ایوُ اُترے ہوُمے سبد جلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥

ہر ہر سنت مِلھو میرے بھائی ہر نام درِڑاوہو اِک کِنکا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥

ہر ہر سیگار بناوہو ہر جن ہر کاپڑ پہرہو کھِم کا--

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥

ایسا سیگار میرے پربھ بھاوے ہر لاگے پیارا پرم کا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥

ہر ہر نام بولہو دِن راتی سبھ کِلبکھ کاٹے اِک پلکا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥

ہر ہر دیال ہووے جِس اُپر سو گُرمکھ ہر جپ جِنکا--۲۱--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥

جنم جنم کی اِس من کوُ مل لاگی کالا ہوآ سِیاہ--

ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥

کھنلی دھوتی اُجلی نہ ہووئی جے سَو دھووَن پاہو--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥

گُر پرسادی جیوَت مَرے اُلٹی ہووَے مت بدلاہو--

ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥

نانک مَیل نہ لگئی نہ پھِر جونی پاہو--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥

چھو جگی کل کالی کانڈھی اِک اُتم پدوی اِس جگ ماہِ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥

گُرمکھ ہر کیرت پھل پایئے جِن کوَ ہر لکھ پاہِے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُر پرسادی اندِن بھگت ہر اُچرہِ ہر بھگتی ماہِ سماہِے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥

ہر ہر میَل سادھ جن سنگت مکھ بولی ہر ہر بھلی بان--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥

ہر گُن گاوا ہر نِت چوا گُرمتی ہر رنگ سدا مان--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥

ہر جپ جپ اوَکھدھ کھادھیا سبھ روگ گواتے دُکھا گھان--

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥

جِنا ساس گِراس نہ وِسرَے سے ہر جن پُورے صحی جان--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥

جو گُرمکھ ہر آرادھدے تِن چُوکی جم کی جگت کان--٢٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥

رے جن اُتھارے دبیوہ سُتِیا گئی وِہائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥

ستگور کا سبد سُن نہ جاگیو انتر نہ اُپجیو چاؤ--

ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥

سریر جلؤ گُن باہرا جو گُر کار نہ کمائے--

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

جگت جلندا ڈِٹھ مَے ہؤمَے دُوجے بھائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥

نانک گُر سرنائی اُبرے سچ من سبد دھیائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

سبد رتے ہؤمَے گئی سوبھاونتی نار--

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

پِر کَے بھانَے سدا چلَے تا بنیا سیگار--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥

سیج سُہاوی سدا پِر راوَے ہر ور پایا نار--

ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥

نہ ہر مرَے نہ کدے دُکھ لاگَے سدا سُہاگن نار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥

نانک ہر پرَبھ میَل لئی گُر کَے ہیت پیار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥

جِنا گُر گوپِیا آپنا تے نر بُریاری--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥

ہر جیؤ تِن کا درسن نہ کرہو پاپِسٹ ہتِیاری--

ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥

اوہِ گھر گھر پھِرہِ کُسُدھ من و جیِو دھرکٹ ناری--

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥

وڈبھاگی سنگت مِلے گُرمکھ سواری--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥

ہر میلھو ستگور دئِیا کر گُر کؤ بلہاری--٢٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥

گُر سیوا تے سُکھ اُوپجَے پھِر دُکھ نہ لگَے آئے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥

جمّن مرنا مِٹ گیا کالَے کا کِچھ نہ بسائے--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ہر سیَتی من رَوِ رہیا سچے رہیا سمائے--

ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥

نانک ہوُ بلہاری تِنّ کوُ جو چلن ستگور بھائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥

بِن سبدَے سُدھ نہ ہووئی جے انیک کرَے سیگار--

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

پِر کی سار نہ جانئی دُوجَے بھائے پیار--

ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥

سا کُسُدھ سا کُلّکھنی نانک ناری وِچ کُنار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥

ہر ہر اپنی دئِیا کر ہر بولی بَینی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥

ہر نام دھیائی ہر اُچرا ہر لاہا لَینی--

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥

جو جپدے ہر ہر دِنس رات تِن ہوُ قُربَینی--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥

جِنا ستگور میرا پیاراارادھیا تِن جن دیکھا نَینی--

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥

ہو واریا اپنے گورو کو جن میرا ہر سجن میلیا سینی--۲۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥

ہر داسن سیو پریت ہے ہر داسن کو مت--

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥

ہر داسن کے وس ہے جیو جنتی کے وس جنت--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ہر کے داس ہر دھیائدے کر پریتم سیو نیہو--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥

کرپا کر کے سنہو پربھ سبھ جگ مہہ ورسے میہو--

ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

جو ہر داسن کی استت ہے سا ہر کی وڈیائی--

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥

ہر آپنی وڈیائی بھاودی جن کا جیکار کرائی--

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥

سو ہر جن نام دھیائدا ہر ہر جن اک سمان--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

جن نانک ہر کا داس ہے ہر پیج رکھو بھگوان--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م:۴--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

نانک پریت لائی تِن ساچے تِس بِن رہن نہ جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥

ستگور مِلَے ت پُورا پائیے ہر رس رسن رسائی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥

رَین دِنس پربھات تُوہَے ہی گاونا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥

جی جنت سربت ناوٗ تیرا دھیاونا--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

تُو داتا داتار تیرا دِتا کھاونا--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥

بھگت جنا کَے سنگ پاپ گواونا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥

جن نانک صد بلہارے بل بل جاونا--۲۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م:۴--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥

انتر اگیان بھئی مت مدھم ستگور کی پرتیت ناہی--

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥

اندر کپٹ سبھ کپٹو کر جانَے کپٹے کھپہِ کھپاہی--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥

ستگور کا بھانا چِت نہ آوےَ آپنَے سُوآئے پھِراہی--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥

کِرپا کرے جے آپنی تا نانک سبد سماہی--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥

منمکھ مایا موہِ ویاپے دُوجےَ بھائے منُوآ تھِر ناہِے--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥

اندِن جلت رہہ دِن راتی ہؤمَے کھپہِ کھپاہِے--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥

انتر لوبھ مہا گُبارا تِن کےَ نِکٹ نہ کوئی جاہِے--

ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

اوۓ آپ دُکھی سُکھ کبہُو نہ پاوہِ جنم مرہِ مر جاہِے--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥

نانک بکھس لئے پرَبھ ساچا ج گُر چرنی چِت لاہِے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥

سنت بھگت پروان جو پربھ بھایا--

ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

سیئی بچکھن جنت جِنی ہر دھیایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥

امرِت نام نِدھان بھوجن کھایا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥

سنت جنا کی دھُور مستک لایا--

ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥

نانک بھیَے پُنیت ہر تیرتھ نایا--٢٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

گُرمکھ انتر سانت ہےَ من تن نام سمائے--

ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

نامو چِتوے نام پڑے نام رہےَ لِو لائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥

نام پدارتھ پایا چِنتا گئی بِلائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ستگور ملیئے نام اُو پجے تِسنا بھُکھ سبھ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک نامے رتیا نامو پلَے پائے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥

ستگور پُرکھ ج ماریا بھرم بھرَمیا گھر چھوڈ گیا--

ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥

اوس پِچھے وجَے پھکڑی مُہو کالا آگَے بھیا--

ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥

اوس ارل برل مُہو نِکلے نِت جھگُو سُٹدا مُوآ--

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥

کیا ہووَے کسےَ ہی دَے کیتَے جاں دھُر کِرت اوس دا ایہو جیہا پیا--

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥

جِتھے اوہُ جائے تِتھَے اوہو جھُوٹھا کُوڑ بولے کسےَ نہ بھاوے--

ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥

ویکھو بھائی وڈیائی ہر سنتھو سُوآمی اپنے کی جَیسا کوئی کرَے تیَسا کوئی پاوے--

ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥

ایہو برہم بیچار ہووَے در ساچے اگو دے جن نانک آکھ سُناوے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥

گُر سچےَ بدھا تھیہو رکھوالے گُر دِتے--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥

پُورن ہوئی آس گُر چرنی من رتے--

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥

گُر کِرپال بےانت اوَگن سبھ ہتے--

ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥

گُر اپنی کِرپا دھار اپنے کر لتے--

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥

نانک صد بلہار جِس گُر کے گُن اِتے--٢٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥

تا کی رجائے لیکھیا پائے اب کیا کیجےَ پانڈے--

ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥

حکم ہوآ حاصل تدے ہوئے نِبڑیا ہنڈھِ جی کماندے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ٢--

ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥

نک نتھ کھسم ہتھ کِرت دھکے دے۔۔

ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥

جہا دانے تہاں کھانے نانکا سچ ہے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی۔۔

ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥

سبھے گلا آپ تھاٹ بہالیئُن۔۔

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥

آپے رچن رچائے آپے ہی گھالیون۔۔

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥

آپے جنت اُپاے آپ پرَتِپالیون۔۔

ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥

داس رکھے کنٹھ لائے ندر نِہالیون۔۔

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥

نانک بھگتا سدا انند بھاوَ دُوجا جالیون۔۔۲۸۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥

اے من ہر جی دھیائے تُو اِک من اِک چِت بھائے۔۔

ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥

ہر کِیا سدا سدا وڈیائیا دے‏ئے نہ پچھوتائے--

ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ہئُ ہر کےَ صد بلہارنےَ جِت سیوِیۓ سُکھ پائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥

نانک گُرمُکھ مِل رہےَ ہئُمےَ سبد جلائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

آپے سیوا لائین آپے بکھس کرۓ--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

سبھنا کا ما پیو آپ ہےَ آپے سار کرۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک نام دھیائن تِن نِج گھر واس ہےَ جُگ جُگ سوبھا ہوۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تُو کرن کارن سمرتھ ہہہ کرتے مےَ تُجھ بِن اور نہ کوئی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

تُدھ آپے سِسٹ سِرجیا آپے پھُن گوئی--

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

سبھ اِکو سبد ورتدا جو کرے سو ہوئی۔۔

ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥

وڈیائی گُرمکھ دئے پربھ ہر پاوے سوئی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ

گُرمکھ نانک آرادھیا سبھ آکھو دھنّ دھنّ دھنّ گُر سوئی۔۔۲۹۔۔۱۔۔سدھ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

راگ سورٹھ بانی بھگت کبیر جی کی گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥

بُت پُوج پُوج ہِندُو مُوئے تُرک مُوئے سِر نائی۔۔

ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

اوئے لے جارے اوئے لے گاڈے تیری گت دُہو نہ پائی۔۔۱۔۔

ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥

من رے سنسار اندھ گہیرا۔۔

ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھو دِس پسریو ہے جم جیورا۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥

کبِت پڑے پڑ کبِتا مُوئے کپڑ کیدارے جائی۔۔

ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥

جٹا دھار دھار جوگی مُوئے تیری گت انہہِ نہ پائی--۲--

ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥

درب سنچ سنچ راجے مُوئے گڈ لے کنچن بھاری--

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥

بید پڑے پڑ پنڈت مُوئے رُوپ دیکھ دیکھ ناری--۳--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥

رام نام بِن سبھَے بِگُوتے دیکھو نِرکھ سریرا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥

ہر کے نام بِن کِن گت پائی کہہ اُپدیس کبیرا--۴--۱--

ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥

جب جرئیے تب ہوئے بھسم تن رہَے کِرم دل کھائی--

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥

کاچی گاگر نیر پرط ہےَ اِیا تن کی اِہےَ بڈائی--۱--

ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥

کاہے بھئیا پھِرتَو بھُولیا بھُولیا--

ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب دس ماس اُردھ مُکھ رہتا سو دِن کیَسے بھُولیا--۱--رہاؤ--

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥

جیُو مدھ ماکھی تیؤ سٹھور رس جور جور دھن کِیا--

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥

مرتی بار لیہو لیہو کریئے بھُوت رہن کیوٗ دِیا--٢--

ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥

دیہُری لوٗ بری نار سنگ بھئی آگےَ سجن سُوہیلا--

ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥

مرگھٹ لوٗ سبھ لوگ کُٹنب بھئیو آگے ہنس اکیلا--٣--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥

کہت کبیر سُنہو رے پرانی پرے کال گرس کُوآ--

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥

جھُوٹھی مایا آپ بندھایا جیوٗ نلنی بھرم سُوآ--٤--٢--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥

بید پُران سبھے مت سُن کےَ کری کرم کی آسا--

ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥

کال گرست سبھ لوگ سِیانے اُٹھ پنڈت پَے چلے نِراسا--١--

ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥

من رے سرِیوٗ نہ ایکےَ کاجا--

ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھجیو نہ رگھُپت راجا--١--رہاوٗ--

ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥

بن کھنڈ جائے جوگ تپ کینو کند مُول چُن کھایا--

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥

نادی بیدی سبدی مونی جم کے پٹے لِکھایا--۲--

ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥

بھگت ناردی رِدَے نہ آئی کاچھ کُوچھ تن دِینا--

ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥

راگ راگنی ڈِمبھ ہوئے بَیٹھا اُن ہر پہہ کیا لینا--۳--

ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥

پریو کال سبھَے جگ اُوپر ماہِ لکھے بھرم گیانی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥

کہو کبیر جن بھیٔے کھالصے پریم بھگت جِہ جانی--۴--۳--

ਘਰੁ ੨ ॥

گھر ۲--

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥

دُئے دُئے لوچن پیکھا--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥

ہوَ ہر بِن اوُر نہ دیکھا--

ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥

نَین رہے رنگ لائی--

ਅਬ ਬੇ ਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

اب بے گل کہن نہ جائی--۱--

ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

ہمرا بھرم گیا بھوٗ بھاگا--

ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب رام نام چِت لاگا--ا--رہاوٗ--

ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥

باجیگر ڈنک بجائی--

ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥

سبھ کھلق تماسے آئی--

ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥

باجیگر سَوانگ سکیلا--

ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥

اپنے رنگ روَے اکیلا--۲--

ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

کتھنی کہہ بھرم نہ جائی--

ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥

سبھ کتھ کتھ رہی لُکائی--

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

جا کوٗ گُرمکھ آپ بُجھائی--

ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥

تا کے ہِردَے رہیا سمائی--۳--

ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥

گُر کِنچت کِرپا کینی--

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥

سبھ تن من دیہہ ہر لینی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

کہہ کبیر رنگ راتا--

ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥

ملیو جگجیون داتا--۴--۴--

ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥

جا کے نِگم دُودھ کے ٹھاٹا--

ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥

سمُند بِلوون کوُ ماٹا--

ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥

تا کی بِلوونہاری--

ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥

کیوُ میٹے گو چھاچھ تُہاری--ا--

ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥

چیری تُو رام نہ کرس بھتارا--

ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگجیون پران ادھارا--ا--رہاوُ--

ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥

تیرے گلہِ توُک پگ یَری--

ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥

تُو گھر گھر رمئیَے پھیری--

ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥

تُو اجھو نہ چیتس چیری--

ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥

تُو جم بپری ہےَ ہیری--٢--

ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥

پرَبھ کرن کراونہاری--

ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥

کیا چیری ہاتھ بِچاری--

ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥

سوئی سوئی جاگی--

ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥

جِت لائی تِت لاگی--٣--

ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥

چیری تےَ سُمتِ کہاں تے پائی--

ਜਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥

جا تے بھرم کی لیک مِٹائی--

ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥

سو رس کبیرَے جانیا۔۔

ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥

میرو گُر پرساد من مانیا۔۔۴۔۔۵۔۔

ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥

جِہہ باجھ نہ جیا جائی۔۔

ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥

جوُ مِلَے ت گھال اگھائی۔۔

ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥

صد جیون بھلو کہانہی۔۔

ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

مُوئے بِن جیون ناہی۔۔۱۔۔

ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

اب کیا کتھیئے گیان بیچارا۔۔

ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِج نِرکھت گت بیوہارا۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥

گھس کُنکم چندن گاریا۔۔

ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

بِن نَینہو جگت نِہارِیا۔۔

ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥

پُوت پِتا اِک جایا--

ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥

بِن ٹھاہر نگر بسایا--٢--

ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

جاچک جن داتا پایا--

ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥

سو دِیا نہ جائی کھایا--

ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ ॥

چھوڑیا جائے نہ مُوکا--

ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ ॥੩॥

اوُرن پہہ جانا چُوکا--٣--

ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥

جو جیون مرنا جانَے--

ਸੋ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥

سو پنچ سَیل سُکھ مانے--

ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥

کبیرَے سو دھن پایا--

ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ہر بھیٹت آپ مِٹایا--٤--٦--

ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥

کیا پڑیئے کیا گُنیئے--

ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥

کیا بید پُراناں سُنیئے--

ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥

پڑے سُنے کیا ہوئی--

ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥

جوُ سہج نہ ملیو سوئی--ا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥

ہر کا نام نہ جپس گوارا--

ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیا سوچہِ بارں بارا--ا--رہاؤ--

ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥

اندھیارے دیپک چہیئے--

ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥

اِک بست اگوچر لہیئے--

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥

بست اگوچر پائی--

ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥

گھٹ دیپک رہیا سمائی--۲--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥

کہہ کبیر اب جانیا--

ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

جب جانیا توٗ من مانیا--

ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥

من مانے لوگ نہ پتیجَے--

ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥

نہ پتیجَے توٗ کیا کیجَے--٣--٧--

ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥

ہِردَے کپٹ مُکھ گیانی--

ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥

جھُوٹھے کہا بِلووس پانی--١--

ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥

کانیا مانجس کوَن گُناں--

ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوَ گھٹ بھیتر ہےَ ملناں--١--رہاوَ--

ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥

لوَکی اٹھسٹھ تیرتھ نہائی--

ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

کوَرا پن توٗ نہ جائی--٢--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہہ کبیر بیچاری--

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥

بھَو ساگر تار مُراری--۳--۸--

ਸੋਰਠਿ

سورٹھ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرِساد--

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥

بہو پرپنچ کر پر دھن لیِاوے--

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥

سُت دارا پہہ آن لُٹاوے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

من میرے بھُولے کپٹ نہ کیجَے--

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انت نِبیرا تیرے جی پہہ لیجَے--ا--رہاؤ--

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥

چھِن چھِن تن چھیجَےجذرا جناوے--

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

تب تیری اوک کوئی پانیو نہ پاوے--۲--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥

کہت کبیر کوئی نہی تیرا۔۔

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥

ہِردَے رام کی نہ جپہہ سویرا۔۔۳۔۔۹۔۔

ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥

سنتھو من پوَنے سُکھ بنیا۔۔

ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کِچھ جوگ پراپت گنیا۔۔رہاؤ۔۔

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥

گُر دِکھلائی موری۔۔

ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥

جِت مِرگ پڑت ہےَ چوری۔۔

ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥

مُوند لیئے درواجے۔۔

ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥

باجیئلے انحد باجے۔۔ا۔۔

ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥

کُمبھ کمل جل بھریا۔۔

ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥

جل میٹیا اُوبھا کرَیا۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥

کہو کبیر جن جانیا--

ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥

جوَ جانیا توَ من مانیا--۲--۱۰--

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥

راگ سورٹھ--

ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥

بھُوکھے بھگت نہ کیجَے--

ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥

یہ مالا اپنی لیجَے--

ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥

ہوَ مانگوَ سنتن ریَنا--

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥

مَے ناہی کِسی کا دیَنا--۱--

ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥

مادھو کیَسی بنَے تُم سنگے--

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ نہ دیہو ت لیوو منگے--رہاوَ--

ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥

دُئے سیَر مانگوَ چُونا--

ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥

پاؤ گھیوَ سنگ لُونا--

ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥

ادھ سیَر مانگوَ دالے--

ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥

مو کوَ دونوَ وکھت جوالے--٢--

ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥

کھاٹ مانگوَ چوَپائی--

ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥

سِرہانہ اوَر تُلائی--

ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥

اُوپر کوَ مانگوَ کھیندھا--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥

تیری بھگت کرَے جن تھیندھا--٣--

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥

مَے ناہی کِیتا لبو--

ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥

اک ناوَ تیرا مَے پھبو--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

کہہ کبیر من مانیا--

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥

من مانیا توٗ ہر جانیا--۴--اا--

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

راگ سورٹھ بانی بھگت نامدے جی کی گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥

جب دیکھا تب گاوا--

ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥

توٗ جن دھیرج پاوا--ا--

ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ناد سمائلو رے ستگور بھیٹلے دیوا--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥

جہ جھِل مِل کار دِسنتا--

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥

تہ انحد سبد بجنتا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥

جوتی جوت سمانی--

ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥

مَے گُر پرسادی جانی--۲--

ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥

رتن کمل کوٹھری--

ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥

چمکار بیجل تہی--

ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥

نیرَے ناہی دُور--

ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥

نِج آتمے رہیا بھرپُور--٣--

ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜੵਾਰਾ ॥

جہ انہت سُور اُجیارا--

ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥

تہ دیپک جلَے چھنچھارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

گُر پرسادی جانیا--

ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

جن نامہ سہج سمانِیا--۴--۱--

ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ ॥

گھر ۴ سورٹھ--

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥

پاڑ پڑوسن پُوچھ لے نامہ کا پہہ چھان چھوائی ہو--

ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥

تو پہہ دُگنی مجُوری دَیہوُ مو کوُ بیڈھی دیہو بتائی ہو--ا--

ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ری بائی بیڈھی دیَن نہ جائی--

ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥

دیکھ بیڈھی رہیو سمائی--

ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہمارے بیڈھی پران ادھارا--ا--رہاؤ--

ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥

بیڈھی پریت مجُوری مانگے جوُ کوُ چھان چھواوے ہو--

ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥

لوگ کُٹمب سبھو تے تورے توُ آپن بیڈھی آوے ہو--۲--

ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥

ایسو بیڈھی برن نہ ساکوُ سبھ انتر سبھ ٹھانئی ہو--

ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥

گُونگے مہا امرِت رس چاکھیا پُوچھے کہن نہ جائی ہو--۳--

ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥

بیڈھی کے گُن سُن ری بائی جلدھ باندھ دھر تھاپیو ہو--

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥

نامے کے سُوآمی سی بہوری لنک بھبھیکھن آپیو ہو--۴--۲--

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥

سورٹھ گھر ٣--

ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥

انمڑیا مندل باجے--

ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥

بِن ساون گھنہر گاجے--

ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥

بادل بِن برکھا ہوئی--

ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥

جؤ تت بِچارے کوئی--ا--

ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥

مو کؤ ملیو رام سنیہی--

ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ ملیئے دیہہ سُدیہی--ا--رہاؤ--

ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥

مِل پارس کنچن ہویا--

ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥

مکھ منسا رتن پرویا--

ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥

نِج بھاؤ بھیا بھرم بھاگا--

ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥

گُر پُوچھے من پتّیاگا--۲--

ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥

جل بھیتر کُمبھ سمانِیا--

ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

سبھ رام ایک کر جانیا--

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

گُر چیلے ہےَ من مانیا--

ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥

جن نامےَ تت پچھانیا--۳--۳--

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

راگ سورٹھ بانی بھگت رویداس جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥

جب ہم ہوتے تب تُو ناہی اب تُوہی مےَ ناہی--

ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥

انل اگم جَیسے لہر مئے اوددھ جل کیول جل مانہی--۱--

ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥

مادھوے کیا کہیَۓ بھرم اَیسا--

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسا مانیئے ہوئے نہ تَیسا--ا--رہاؤ--

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥

نرپت ایکُ سِنگھاسن سویا سُپنے بھیا بِھکھاری--

ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥

اچھت راج بِچھرت دُکھ پایا سو گت بھئی ہماری--۲--

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥

راج بھُینگ پرسنگ جیسے ہہہ اب کچھ مرم جنایا--

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥

انِک کٹک جیسے بھُول پرے اب کہتے کہن نہ آیا--۳--

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋੁਗਵੈ ਸੋਈ ॥

سربے ایکُ انیکَے سُوآمی سبھ گھٹ بھوگوے سوئی--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

کہہ رویداس ہاتھ پَے نیرَے سہجے ہوئے سو ہوئی--۴--ا--

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥

جوَ ہم باندھے موہ پھاس ہم پریم بدھن تُم بادھے--

ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥

اپنے چھُوٹن کو جتن کرہو ہم چھُوٹے تُم آرادھے--ا--

ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥

مادھوے جانت ہو جیسی تَیسی--

ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اب کہا کرےگے اَیسی--ا--رہاؤ--

ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥

مِین پکر پھانکیو ار کاٹیوٗ راندھ کیوٗ بہو بانی--

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥

کھنڈ کھنڈ کر بھوجن کینو توٗ نہ بِسریو پانی--۲--

ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥

آپن باپَے ناہی کِسی کو بھاون کو ہر راجا--

ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥

موہ پٹل سبھ جگت بیاپیو بھگت نہی سنتاپا--۳--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥

کہہ رویداس بھگت اِک باڈھی اب ایہہ کا سِیوٗ کہیَۓ--

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥

جا کارن ہم تُم آرادھے سو دُکھ اجھوٗ سہیے--۴--۲--

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥

دُلبھ جنم پُنّ پھل پائیو بِرتھا جات ابِبیکَے--

ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥

راجے اِندر سمسر گرہ آسن بِن ہر بھگت کہو کِہ لیکھَے--ا--

ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥

نہ بیچاریو راجا رام کو رس--

ਜਿਹ ਰਸ ਅਨਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ رس انرس بیسر جاہی--ا--رہاؤ--

ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥

جان آجان بھیۓ ہم باور سوچ اسوچ دِوس جاہی--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥

اِندری سبل نِبل بِبیک بُدھ پرمارتھ پرویس نہی--۲--

ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥

کہیئت آن اچریئت ان کچھ سمجھ نہ پرَے اپر مایا--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥

کہہ رویداس اُداس داس مت پرہر کوپ کرہو جی دئیا--۳--۳--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥

سُکھ ساگر سُرتر چِنتامن کامدھیَن بس جا کے--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥

چار پدارتھ اسٹ دسا سِدھ نوَ نِدھ کر تل تا کے--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥

ہر ہر ہر نہ جپہہ رسنا--

ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اور سبھ تِیاگ بچن رچنا--ا--رہاؤ--

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥

نانا کھیان پُران بید بِدھ چوٗتیں اکھر ماہِی--

ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥

بیاس بِچار کہیوٗ پرمارتھ رام نام سر ناہی--۲--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

سہج سمادھ اُپادھ رہت پھُن بڈے بھاگ لِو لاگی--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥

کہہ رویداس پرگاس رِدے دھر جنم مرن بھَے بھاگی--۳--۴--

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥

جوٗ تُم گِرور توٗ ہم مورا--

ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥

جوٗ تُم چند توٗ ہم بھیئے ہےَ چکورا--۱--

ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥

مادھوے تُم نہ تورہو توٗ ہم نہِی تورہِ--

ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُم سِیوٗ تور کوَن سِیوٗ جورہِ--۱--رہاوٗ--

ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥

جوٗ تُم دِیورا توٗ ہم باتی--

ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥

جوٗ تُم تیرتھ توٗ ہم جاتی--۲--

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥

ساچی پریت ہم تُم سِیوٗجوری--

ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥

تُم سِیوٗ جور اوَر سنگ توری-۔۳-۔

ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥

جہ جہ جاوٗ تہا تیری سیوا-۔

ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥

تُم سو ٹھاکُر اوُر نہ دیوا-۔۴-۔

ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥

تُمرے بھجن کٹہِ جم پھانسا-۔

ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥

بھگت ہیت گاوَے روِداسا-۔۵-۔۵-۔

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥

جل کی بھیت پوَن کا تھمبھا رقت بُند کا گارا-۔

ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ہاڈ ماس ناڑیں کو پِنجر پنکھی بسَے بچارا-۔ا-۔

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥

پرانی کیا میرا کیا تیرا-۔

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے تروَر پنکھ بسیرا-۔ا-۔رہاوٗ-۔

ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥

راکھہو کندھ اُسارہو نیواں-۔

ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥

ساڈھے تین ہاتھ تیری سِیواں--۲--

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥

بنکے بال پاگ سِر ڈیری--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥

ایہو تن ہوئگو بھسم کی ڈھیری--۳--

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

اُوچے مندر سُندر ناری--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥

رام نام بِن باجی ہاری--۴--

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

میری جات کمینی پانت کمینی اوچھا جنم ہمارا--

ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥

تُم سرناگت راجا رام چند کہہ رویداس چمارا--۵--۶--

ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥

چمرٹا گانٹھ نہ جنئی--

ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوگ گٹھاوَے پنہی--۱--رہاؤ--

ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥

آر نہی جہ توپؤ--

ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥

نہی رامبی ٹھاوٗ روپوٗ--ا--

ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥

لوگ گنٹھ گنٹھ کھرا بِگوُچا--

ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥

ہوٗ بِن گانٹھے جائے پہوچا--۲--

ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥

رویداس جپے رام نامہ--

ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

موہِ جم سِیوٗ ناہی کاما--۳--۷--

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ

راگ سورٹھ بانی بھگت بھیکھن کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥

نَینھو نیر بہَے تن کھِینا بھیئے کیَس دُدھ وانی--

ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥

رُودھا کنٹھ سبد نہی اُچرے اب کیا کرہِ پرانی--ا--

ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥

رام رائے ہوہِ بَید بنواری--

ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے سنتہہ لیہو اُباری--ا--رہاؤ--

ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥

ماتھے پیِر سریر جلن ہےَ کرک کریجے ماہی--

ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ایسی بیدن اُپج کھری بھئی وا کا اؤکھدھ ناہی--۲--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥

ہر کا نام امرِت جل نِرمل ایہو اؤکھدھ جگ سارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥

گُر پرساد کہےَ جن بھیکھن پاوؤ موکھ دُوارا--۳--ا--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

ایسا نام رتن نِرمولک پُنّ پدارتھ پایا--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥

انِک جتن کر ہِردَے راکھیا رتن نہ چھپےَ چھپایا--ا--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ہر گُن کہتے کہن نہ جائی--

ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے گُونگے کی مِٹھیائی--ا--رہاؤ--

ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

رسنا رمت سُنت سُکھ سرَونا چِت چیتے سُکھ ہوئی--

ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥

کہوُ بھیکھن دُئے نَین سنتوکھے جہ دیکھاں تہ سوئی--۲--۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

دھناسری محلہ ۱ گھر ۱ چوَپدے

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

جیوَ ڈرت ہےَ آپنا کےَ سِیوَ کری پُکار--

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

دُوکھ وِسارن سیویا سدا سدا داتار--۱--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

صاحِب میرا نیت نوَا سدا سدا داتار--۱--رہاوَ--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥

اندِن صاحِب سیویئَے انت چھڈائے سوئے--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥

سُن سُن میری کامنی پار اُتارا ہوئے--۲--

ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥

دیال تیرَے نام ترا--

ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

صد قُربانَے جاوَ--۱--رہاوَ--

ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

سربں ساچا ایک ہےَ دُوجا ناہی کوئے--

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥

تا کی سیَوا سو کرے جا کوُ ندر کرے--۳--

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥

تُدھ باجھ پیارے کیَو رہا--

ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥

سا وڈیائی دیہہ جِت نام تیرے لاگ رہاں--

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوجا ناہی کوئے جِس آگے پیارے جائے کہا--ا--رہاؤ--

ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥

سیوی صاحِب آپنا اوَر نہ جاچنوُ کوئے--

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥

نانک تا کا داس ہےَ بِند بِند چُکھ چُکھ ہوئے--۴--

ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

صاحِب تیرے نام وِٹھو بِند بِند چُکھ چُکھ ہوئے--ا--رہاؤ--۴--ا--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ا--

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ہم آدمی ہاں اِک دمی مُہلت مُہت نہ جانا--

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥

نانک بِنوَے تِسَے سریوہو جا کے جی پرانا--ا--

ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندھے جِیونا ویچار دیکھ کیتّے کے دِنا--ا--رہاؤ--

ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ساس ماس سبھ جیوٗ تُمارا تو مَے کھرا پیارا--

ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥

نانک سائِر ایَو کہت ہےَ سچے پرودگارا--۲--

ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥

جے تُو کسےَ نہ دیہی میرے صاحِبہ کیا کو کڈھے گہنا--

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥

نانک بِنوَے سو کِچھ پائیَے پُرب لِکھے کا لہنا--۳--

ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥

نام کھسم کا چِت نہ کیا کپٹی کپٹ کمانا--

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥

جم دُوار جا پکڑ چلایا تا چلدا پچھتانا--۴--

ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥

جب لگ دُنیا رہیئے نانک کِچھ سُنیئے کِچھ کہیَے--

ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥

بھال رہے ہم رہن نہ پایا جیوتیا مر رہیئے--۵--۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ

دھناسری محلّہ ا گھر دُوجا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

کیوٗ سِمری سِوریا نہی جائے--

ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥

تپَے ہِیاوٗ جیئڑا بِللائے--

ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

سِرج سوارے ساچا سوئے--

ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥

تِس وِسریئے چنگا کیوٗ ہوئے--ا--

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

حِکمت حُکم نہ پایا جائے--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیوٗ کر ساچ مِلوٗ میری مائے--ا--رہاوٗ--

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥

وکھر نام دیکھن کوئی جائے--

ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥

نہ کو چاکھے نہ کو کھائِے--

ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

لوک پتینَے نہ پت ہوئے۔۔

ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥

تا پت رہَے راکھَے جا سوئے۔۔۲۔۔

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

جہ دیکھا تہ رہیا سمائے۔۔

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

تُدھ بِن دُوجی ناہی جائے۔۔

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

جے کو کرے کیتَے کیا ہوئے۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥

جِس نو بکھسے ساچا سوئے۔۔۳۔۔

ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥

ہُن اُٹھ چلنا مُہت ک تال۔۔

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥

کیا مُہو دیسا گُن نہی نال۔۔

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

جیسی ندر کرے تَیسا ہوئے۔۔

ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥

وِن ندری نانک نہی کوئے۔۔۴۔۔۱۔۔۳۔۔

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥

ندر کرے تا سِمرِیا جائے--

ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

آتما دروَے رہَے لِو لائے--

ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥

آتما پراتما ایکو کرَے--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥

انتر کی دُبدھا انتر مرَے--ا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

گُر پرسادی پایا جائے--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سِیوٗ چِت لاگَے پھِر کال نہ کھائے--ا--رہاؤ--

ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سچ سِمریئے ہووَے پرگاس--

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥

تا تے بِکھیا مہہ رہَے اُداس--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور کی ایسی وڈیائی--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥

پُتر کلتر وِچے گت پائی--۲--

ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥

ایسی سیوک سیوا کرَے--

ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥

جس کا جیوُ تِس آگے دھرَے--

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

صاحِب بھاوے سو پروان--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥

سو سیوک درگہ پاوَے مان--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥

ستگور کی مُورت ہِردَے وسائے--

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

جو اِچھَے سوئی پھل پائے--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ساچا صاحِب کِرپا کرَے--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥

سو سیوک جم تے کیَسا ڈرَے--۴--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

بھنت نانک کرے ویچار--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ساچی بانی سِیئُ دھرے پیار--

ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

تا کو پاوَے موکھ دُوار--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥

جپ تپ سبھ ایہو سبد ہےَ سار--۵--۲--۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ا--

ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥

جیِیُ تپت ہےَ بارو بار--

ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥

تپ تپ کھپےَ بہت بےکار--

ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥

جےَ تن بانی وِسر جائے--

ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥

جیِو پکا روگی وِللائے--ا--

ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥

بہتا بولن جھکھن ہوئے--

ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِن بولے جانےَ سبھ سوئے--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥

جِن کن کیتے اکھی ناک--

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥

جِن جہوا دِتی بولے تات--

ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥

جِن من راکھیا اگنی پائے--

ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥

واجَے پوَن آکھے سبھ جائے--٢--

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥

جیَتا موہ پریت سُواد--

ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥

سبھا کالکھ داگا داگ--

ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥

داگ دوس مُوہِ چلیا لائے--

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥

درگہ بَیسن ناہی جائے--٣--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

کرم مِلَے آکھن تیرا ناؤ--

ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥

جِت لگ ترنا ہور نہی تھاؤ--

ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥

جے کو ڈُوبَے پھِر ہووَے سار--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥

نانک ساچا سرب داتار--۴--۳--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ا--

ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥

چور صلاحے چیت نہ بھیجَے--

ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥

جے بدی کرے تا تسُو نہ چھیجَے--

ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥

چور کی حاما بھرے نہ کوئے--

ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥

چور کیا چنگا کیوُ ہوئے--ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

سُن من اندھے کُتے کُوڑیار--

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن بولے بوجھیئے سچیار--ا--رہاوُ--

ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

چور سُوآلِیو چور سِیانا--

ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥

کھوٹے کا مُل ایک دُگانا--

ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥

جے ساتھ رکھیئَے دیجَے رلائِے--

ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥

جا پرکھیئَے کھوٹا ہوئے جائے--۲--

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥

جَیسا کرے س تَیسا پاوَے--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥

آپ بیج آپے ہی کھاوَے--

ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥

جے وڈیائیا آپے کھائِے--

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥

جیہی سُرت تیہَے راہِ جائے--۳--

ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥

جے کُوڑیا کُوڑ کباڑ--

ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بھاوے سبھ آکھوَ سنسار--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

تُدھ بھاوے ادھی پروان--

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥

نانک جانَے جان سُجان--۴--۴--۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ۱--

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥

کایا کاگد من پروانا--

ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥

سِر کے لیکھ نہ پڑَے ایانا--

ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥

درگہ گھڑیہہ تینے لیکھ--

ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥

کھوٹا کام نہ آوَے ویکھ--۱--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥

نانک جے وِچ رُپا ہوئے--

ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھرا کھرا آکھے سبھ کوئے--۱--رہاؤ--

ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥

کادی کُوڑ بول مل کھاۓ--

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥

براہمن ناوَے جیا گھائے--

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥

جوگی جگت نہ جانَے اندھ--

ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥

تینے اوجاڑے کا بندھ--٢--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

سو جوگی جو جُگت پچھانَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

گُر پرسادی ایکو جانَے--

ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥

قاجی سو جو اُلٹی کرَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥

گُر پرسادی جیوَت مرَے--

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

سو براہمن جو برہم بیچارَے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥

آپ ترَے سگلے کُل تارَے--٣--

ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥

دانسبند سوئی دِل دھووَے--

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

مُسلمان سوئی مل کھووَے--

ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

پڑیا بوجھَے سو پروان۔۔

ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥

جس سِر درگہ کا نیسان۔۔۴۔۔۵۔۔۷۔۔

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

دھناسری محلّہ ۱ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥

کال ناہی جوگ ناہی ناہی ست کا ڈھب۔۔

ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥

تھانسٹ جگ بھرِسٹ ہوئے ڈُوبتا اوَ جگ۔۔۱۔۔

ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥

کل مہہ رام نام سار۔۔

ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اکھی ت میٹہہ ناک پکڑہِ ٹھگن کوُ سنسار۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥

آنٹ سیتی ناک پکڑہِ سُوجھتے تِن لوء۔۔

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥

مگر پاچھے کچھ نہ سُوجھے ایہو پدم الوئے۔۔۲۔۔

ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥

کھتِریا ت دھرم چھوڈیا ملیچھ بھاکھیا گہی--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥

سرِسٹ سبھ اِک ورن ہوئی دھرم کی گت رہی--٣--

ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥

اسٹ ساج ساج پُران سودھہِ کرہِ بید ابھیاس--

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

بِن نام ہر کے مُکت ناہی کہَے نانک داس--٤--١--٦--٨--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

دھناسری محلّہ ١ آرتی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

گگن مَے تھال رَوِ چند دیپک بنے تارِکا منڈل جنک موتی--

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

دھُوپ ملیانلو پوَن چَورو کرے سگل بنرائے پھُولنت جوتی--١--

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

کیَسی آرتی ہوئے بھَو کھنڈنا تیری آرتی--

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انہتا سبد واجنت بھیری--١--رہاؤ--

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

سہس تَو نَین نن نَین ہےَ توہِ کوُ سہس مُورت ننا ایک توہی--

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

سہس پد بِمل نن ایک پد گندھ بِن سہس تَو گندھ اِو چلت موہی--٢--

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

سبھ مہہ جوت جوت ہےَ سوئے--

ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

تِس کےَ چانن سبھ مہہ چانن ہوئے--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

گُر ساکھی جوت پرگٹ ہوئے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

جو تِس بھاوے سو آرتی ہوئے--٣--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ہر چرن کمل مکرند لوبھت منو اندِنو موہِ آہی پیاسا--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥

کِرپا جل دیہہ نانک سارِنگ کوُ ہوئے جا تے تیرَے نام واسا--٤--١--٧--٩--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

دھناسری محلّہ ٣ گھر ٢ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ایہو دھن اکُھٹ نہ نِکھُٹے نہ جائے--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

پُورے ستگور دِیا دِکھائے--

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

اپنے ستگور کوَ صد بل جائی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥

گُر کِرپا تے ہر منّ وسائی--ا--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سے دھنونت ہر نام لِو لائے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے ہر دھن پرگاسیا ہر کِرپا تے وسَے من آئے--رہاوَ--

ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥

اوگن کاٹ گُن رِدَے سمائے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

پُورے گُر کَے سہج سُبھائِے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

پُورے گُر کی ساچی بانی--

ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥

سُکھ من انتر سہج سمانی--۲--

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥

ایک اچرج جن دیکھو بھائی--

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

دُبدھا مار ہر منّ وسائی--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

نام امولک نہ پایا جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

گُر پرساد وسَے من آئے--٣--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

سبھ مہہ وسَے پرَبھ ایکو سوئے--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

گُرمتی گھٹ پرگٹ ہوئے--

ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥

سہجے جِن پرَبھ جان پچھانیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

نانک نام مِلَے من مانیا--٤--١--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ہر نام دھن نِرمل ات اپارا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

گُر کےَ سبد بھرے بھنڈارا--

ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥

نام دھن بِن ہور سبھ بِکھ جان--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

مایا موہِ جلَے ابھیمان--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥

گُرمکھ ہر رس چاکھَے کوئے--

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس سدا انند ہووے دِن راتی پُورے بھاگ پراپت ہوئے--رہاؤ--

ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

سبد دیپک ورتَے تِھوُ لوئے--

ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

جو چاکھَے سو نِرمل ہوئے--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥

نِرمل نام ہؤمَے مل دھوئے--

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ساچی بھگت سدا سُکھ ہوئے--۲--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥

جِن ہر رس چاکھیا سو ہر جن لوگ--

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥

تِس سدا ہرکھ ناہی کدے سوگ--

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥

آپ مُکت اورا مُکت کراوَے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ہر نام جپَے ہر تے سُکھ پاوَے--٣--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥

بِن ستگور سبھ مُئی بِلّلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

اندِن داجھِ سات نہ پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥

ستگور مِلَے سبھ ترِسن بُجھائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥

نانک نام سانت سُکھ پائے--٤--٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ٣--

ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

سدا دھن انتر نام سمالے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥

جی جنت جنہہ پرتِپالے--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥

مُکت پدارتھ تِن کوُ پائے--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥

ہر کےَ نام رتے لِو لائے--ا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

گُر سیوا تے ہر نام دھن پاوَے--

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر پرگاس ہر نام دھیاوَے--رہاؤ--

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥

ایہو ہر رنگ گُوڑا دھن پِر ہوئے--

ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

سانت سیگار راوے پربھ سوئے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥

ہوَمےَ وِچ پربھ کوئے نہ پائے--

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥

مُولہہ بھُلا جنم گوائے--۲--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥

گُر تے سات سہج سُکھ بانی--

ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥

سیوا ساچی نام سمانی--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥

سبد مِلَے پریتم سدا دھیائے--

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥

ساچ نام وڈیائی پائے--۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥

آپے کرتا جُگ جُگ سوئے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

ندر کرے میلاوا ہوئے--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُربانی تے ہر منّ وسائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥

نانک ساچ رتے پرَبھ آپ مِلائے--۴--۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥

دھناسری محلّہ ۳ تیجا--

ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

جگ مَیلا مَیلو ہوئے جائے--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥

آوے جائے دُوجے لوبھائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥

دُوجے بھائے سبھ پرج وِگوئی--

ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥

منمکھ چوٹا کھاۓ اپنی پت کھوئی--ا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

گُر سیوا تے جن نِرمل ہوۓ--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر نام وسَے پت اُوتم ہوۓ--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥

گُرمکھ اُبرے ہر سرنائی--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

رام نام راتے بھگت درِڑائی--

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥

بھگت کرے جن وڈیائی پاۓ--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

ساچ رتے سُکھ سہج سماۓ--۲--

ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥

ساچے کا گاہک وِرلا کو جان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥

گُر کےَ سبد آپ پچھان--

ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ساچی راس ساچا واپار--

ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥

سو دھنّ پُرکھ جِس نام پیار--٣--

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥

تِن پرَبھ ساچے اِک سچّ لائے--

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

اُوتم بانی سبد سُنائے--

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

پرَبھ ساچے کی ساچی کار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥

نانک نام سوارنہار--٤--٤--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ٣--

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جو ہر سیوہِ تِن بل جاوُ--

ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥

تِن ہِردے ساچ سچا مکھ ناوُ--

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ساچو ساچ سمالِہ دُکھ جائے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ساچے سبد وسَے من آئے--١--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥

گُربانی سُن مَیل گوائے--

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہجے ہر نام منّ وسائے--ا--رہاؤ--

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

کُوڑ کُست ترِسنا اگن بُجھائے--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

انتر سانت سہج سُکھ پائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

گُر کَے بھانَے چلَے تا آپ جائے--

ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

ساچ محل پائے ہر گُن گائے--۲--

ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥

نہ سبد بوجھَے نہ جانَے بانی--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

منمُکھ اندھے دُکھ وِہانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ستگور بھیٹے تا سُکھ پائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥

ہوَمَے وِچھوہ ٹھاک رہائے--۳--

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥

کِس نو کہیِۓَ داتا اِک سوۓ--

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

کِرپا کرے سبد مِلاوا ہوۓ--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

مِل پریتم ساچے گُن گاوا--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥

نانک ساچے ساچا بھاوا--۴--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ۳--

ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

من مَرے دھات مر جاۓ--

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥

بِن من مُوۓ کیَسے ہر پاۓ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ایہو من مَرے دارُو جانَے کوۓ--

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥

من سبد مَرے بوجھَے جن سوۓ--ا--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

جِس نو بکھسے ہر دے وڈیائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد وسَے من آئی--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

گُرمکھ کرنی کار کماوے--

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥

تا اس من کی سوجھی پاوے--

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥

من مَے مت مَیگل مِکدارا--

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥

گُر انکس مار جیوالنہارا--٢--

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥

من اسادھ سادَھے جن کوئی--

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

اچر چرَے تا نِرمل ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥

گُرمکھ ایہو من لئیا سوار--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥

ہوئمَے وِچھوہ تجَے وِکار--٣--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

جو دھُر رکھئن میل مِلائے--

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

کدے نہ وِچھڑہِ سبد سمائے--

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥

آپنی کلا آپے پرَبھ جانَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥

نانک گُرمکھ نام پچھانَے--۴--٦--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ٣--

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

کاچا دھن سنچہِ مُورکھ گاوار--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥

منمکھ بھُولے اندھ گاوار--

ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥

بِکھیا کےَ دھن سدا دُکھ ہوئے--

ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

نہ ساتھ جائے نہ پراپت ہوئے--ا--

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥

ساچا دھن گُرمتی پائے--

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کاچا دھن پھُن آوےَ جائے--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

منمکھ بھُولے سبھ مرہِ گوار--

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥

بھَوجل ڈُوبے نہ اُروار نہ پار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥

ستگور بھیٹے پُورَے بھاگ--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥

ساچ رتے اہنِس بیراگ--٢--

ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

چہو جگ مہہ امرِت ساچی بانی--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥

پُورَے بھاگ ہر نام سمانی--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥

سِدھ سادِھک ترسہِ سبھ لوئے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

پُورَے بھاگ پراپت ہوئے--٣--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥

سبھ کِچھ ساچا ساچا ہےَ سوئے--

ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥

اُوتم برہم پچھانَے کوئے--

ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

سچ ساچا سچ آپ دِرڑائے--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥

نانک آپے ویکھے آپے سچ لائے--۴--۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

دھناسری محلّہ ۳--

ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ناوے کی قیمت مِت کہی نہ جائے--

ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سے جن دھنّ جِن اِک نام لِو لائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُرمت ساچی ساچا ویچار--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

آپے بکھسے دے ویچار--ا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ہر نام اچرج پربھ آپ سُنائے--

ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کلی کال وِچ گُرمکھ پائے--ا--رہاؤ--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ہم مُورکھ مُورکھ من ماہِ--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥

ہئومَے وِچ سبھ کار کماہِ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੰਉਮੈ ਜਾਇ ॥

گُر پرسادی ہنئومَے جائے--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

آپے بکھسے لئے مِلائے--٢--

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

بِکھیا کا دھن بہت ابھیمان--

ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

اہنکار ڈُوبَے نہ پاوَے مان--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

آپ چھوڑ سدا سُکھ ہوئی--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥

گُرمت صالاحی سچ سوئی--٣--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥

آپے ساجے کرتا سوئے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوئے--

ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

جِس سچ لائے سوئی لاگَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥

نانک نام سدا سُکھ آگےَ--۴--۸--

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪

راگ دھناسری محلّہ ۳ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥

ہم بھیکھک بھیکھاری تیرے تُو نِج پت ہےَ داتا--

ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥

دَیال نام دیھو منگت جن کنُو سدا رہوَ رنگ راتا--ا--

ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥

ہنوَ بلہارے جاوَ ساچے تیرے نام وِٹھو--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن سبھنا کا ایکو اوَر نہ دُوجا کوئی--ا--رہاوَ--

ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

بہُتے پھیر پۓ کِرپن کوَ اب کچھ کِرپا کیجےَ--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥

دیال درسن دیھو اپنا ایسی بکھس کر یجےَ--۲--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲ੍ਹ੍ਹੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

بھنت نانک بھرم پٹ کھُولھے گُر پرسادی جانیا--

ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥

ساچی لِو لاگی ہےَ بھیتر ستگور سِیو٘ من مانیا--٣--١--٩--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

دھناسری محلّہ ۴ گھر ١ چئُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥

جو ہر سیوہِ سنت بھگت تِن کے سبھ پاپ نِواری--

ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

ہم اُوپر کِرپا کر سُوآمی رکھ سنگت تُم جو پیاری--١--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ہر گُن کہہ نہ سکوَ بنواری--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم پاپی پاتھر نیر ڈُبت کر کِرپا پاکھن ہم تاری--رہاؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥

جنم جنم کے لاگے بِکھ مورچا لگ سنگت سادھ سواری--

ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥

جیِئو کنچن بَیسنتر تائیو مل کاٹی کٹِت اتاری--٢--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ہر ہر جپن جپوَ دِن راتی جپ ہر ہر ہر اُر دھاری--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥

ہر ہر ہر اوُکھدھ جگ پُورا جپ ہر ہر ہوُمےَ ماری--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥

ہر ہر اگم اگادھ بودھ اپرمپر پُرکھ اپاری--

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥

جن کوُ کِرپا کرہو جگجیون جن نانک پیَج سواری--۴--۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥

ہر کے سنت جنا ہر جپیو تِن کا دُوکھ بھرم بھوُ بھاگی--

ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥

اپنی سیوا آپ کرائی گُرمت انتر جاگی--۱--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ہر کےَ نام رتا بیراگی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کتھا سُنی من بھائی گُرمت ہر لِو لاگی--۱--رہاوُ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ਹ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥

سنت جنا کی جات ہر سُوآمی تُمھ ٹھاکُر ہم سانگی--

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥

جیسی مت دیَوہو ہر سُوآمی ہم تیَسے بُلگ بُلاگی--۲--

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥

کیا ہم کِرم نانھ نِکّ کیرے تُمھ وڈ پُرکھ وڈاگی--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥

تُمھری گت مِت کہہ نہ سکہہ پربھ ہم کیوُ کر مِلہہ ابھاگی--٣--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥

ہر پربھ سُوآمی کِرپا دھارہو ہم ہر ہر سیوا لاگی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥

نانک داسن داس کرہو پربھ ہم ہر کتھا کتھاگی--٤--٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥

ہر کا سنت ستگور ست پُرکھا جو بولَے ہر ہر بانی--

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥

جو جو کہَے سُنَے سو مُکتا ہم تِس کَے صد قُربانی--١--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥

ہر کے سنت سُنہو جس کانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کتھا سُنہو اِک نِمکھ پل سبھ کِلوِکھ پاپ لہہ جانی--١--رہاؤ--

ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥

ایسا سنت سادھ جِن پایا تے وڈ پُرکھ وڈانی--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥

تِن کی دھُور منگہ پرَبھ سُوآمی ہم ہر لوچ لُچانی--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥

ہر ہر سپھلیو بِرکھ پرَبھ سُوآمی جِن جپیو سے ترِپتانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥

ہر ہر امرِت پی ترِپتاسے سبھ لاتھی بھُوکھ بھُکھانی--۳--

ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥

جِن کے وڈے بھاگ وڈ اُوچے تِن ہر جپِئیو جپانی--

ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥

تِن ہر سنگت میَل پرَبھ سُوآمی جن نانک داس دسانی--۴--۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥

ہم اندھلے اندھ بِکھےَ بِکھ راتے کیوُ چالہ گُر چالی--

ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥

ستگور دئِیا کرے سُکھداتا ہم لاوَے آپن پالی--۱--

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥

گُرسِکھ میت چلھو گُر چالی--

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو گُر کہےَ سوئی بھل مانھو ہر ہر کتھا نِرالی--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥

ہر کے سنت سُنھو جن بھائی گُر سیوہو بیگ بیگالی--

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲ੍ਹੀ ॥੨॥

ستگور سیوَ کھرچ ہر بادھو مت جانھو آج ک کالھی--٢--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥

ہر کے سنت جپھو ہر جپنا ہر سنت چلَے ہر نالی--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥

جِن ہر جپیا سے ہر ہوئے ہر ملِیا کیَل کیلالی--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋੁਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥

ہر ہر جپن جپ لوچ لچانی ہر کرِپا کر بنوالی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥

جن نانک سنگت سادھ ہر میلھو ہم سادھ جنا پگ رالی--٤--٤--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥

ہر ہر بُوند بھیۓ ہر سُوآمی ہم چاترِک بِلل بِللاتی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥

ہر ہر کرِپا کرہو پرَبھ اپنی مُکھ دیوہو ہر نمکھاتی--١--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥

ہر بِن رہِ نہ سکوَ اِک راتی--

ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جیِئو بِن عملے عملی مر جائی ہےَ تیئو ہر بِن ہم مر جاتی--رہاؤ--

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥

تُم ہر سروَر ات اگاہ ہم لہہ نہ سکہہ انت ماتی--

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥

تُو پرَے پرَے اپرمپر سُوآمی مِت جانہو آپن گاتی--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥

ہر کے سنت جنا ہر جپِیئو گُر رنگ چلُولَے راتی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥

ہر ہر بھگت بنی ات سوبھا ہر جپِیئو اُوتم پاتی--۳--

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥

آپے ٹھاکُر آپے سیوک آپ بناوے بھاتی--

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥

نانک جن تُمری سرنائی ہر راکھہو لاج بھگاتی--۴--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥

کلجُگ کا دھرم کہو تُم بھائی کِو چھُوٹہ ہم چھُٹکاکی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥

ہر ہر جپ بیڑی ہر تُلہا ہر جپِیئو ترَے تراکی--۱--

ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥

ہر جی لاج رکھہو ہر جن کی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر جپن جپاوہو اپنا ہم ماگی بھگت اِکاکی--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥

ہر کے سیوک سے ہر پیارے جِن جپِیو ہر بچناکی--

ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥

لیکھا چِتر گُپت جو لِکھیا سبھ چھُوٹی جم کی باقی--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥

ہر کے سنت جپِیو من ہر ہر لگ سنگت سادھ جنا کی--

ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥

دِنیئر سُور ترِسنا اگن بُجھانی سِو چریو چند چنداکی--۳--

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥

تُم وڈ پُرکھ وڈ اگم اگوچر تُم آپے آپ اپاکی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥

جن نانک کؤ پرَبھ کرِپا کیجَے کر داسن داس دساکی--۴--۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

دھناسری محلّہ ۴ گھر ۵ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥

اُر دھار بیچار مُرار رمو رم منموہن نام جپینے--

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥

ادرِسٹ اگوچر اپرمپر سُوآمی گُر پُورے پرگٹ کر دینے--ا--

ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥

رام پارس چندن ہم کاسٹ لوسٹ--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سنگ ہری ستسنگ بھئے ہر کنچن چندن کینے--ا--رہاؤ--

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥

نوَ چھِ کھٹ بولہِ مُکھ آگر میرا ہر پربھ اِو نہ پتینے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥

جن نانک ہر ہِردَے صد دھیاوہو ایوٗ ہر پربھ میرا بھینے--۲--ا--۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

گُن کہو ہر لہو کر سیوا ستگور اِو ہر ہر نام دھیائی--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ہر درگہ بھاوہِ پھِر جنم نہ آوہِ ہر ہر ہر جوت سمائی--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥

جپ من نام ہری ہوہِ سرب سُکھی--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جس اُوچ سبھنا تے اُوپر ہر ہر ہر سیوَ چھڈائی--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ہر کِرپا ندِھ کینی گُر بھگت ہر دینی تب ہر سِیوُ پریت بن آئی--

ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥

بہو چِنت وِساری ہر نام اُر دھاری نانک ہر بھیٔے ہےَ سکھائی--٢--٢--٨--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

ہر پڑ ہر لکھ ہر جپ ہر گاؤ ہر بھوٗجل پار اتاری--

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥

من بچن رِدَے دھیایٔ ہر ہوئے سنتسٹ اِو بھن ہر نام مُراری--١--

ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥

من جپیَے ہر جگدیس--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥

مِل سنگت سادُھو میت--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا انند ہووَے دِن راتی ہر کیرت کر بنواری--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ہر ہر کری درِسٹ تب بھیٔو من اُدم ہر ہر نام جپیو گت بھئی ہماری--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥

جن نانک کی پت راکھ میرے سُوآمی ہر آئے پریو ہےَ سرن تُماری--۲--۳--۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

چوٗراسی سِدھ بُدھ تیتیس کوٹ مُن جن سبھ چاہہِ ہر جیوٗ تیرو ناوٗ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥

گُر پرساد کو وِرلا پاوے جِن کوٗ لِلاٹ لِکھیا دھُر بھاوٗ--۱--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥

جپ من رامےَ نام ہر جس اُوتم کام--

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جو گاوہِ سُنہہ تیرا جس سُوآمی ہوٗ تِن کےَ صد بلہارے جاوٗ--رہاوٗ--

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥

سرناگت پرَتپالک ہر سُوآمی جو تُم دیہو سوئی ہوٗ پاوٗ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥

دین دیال کرِپا کر دیجےَ نانک ہر سِمرن کا ہےَ چاوٗ--۲--۴--۱۰--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥

سیوک سِکھ پُوجن سبھ آوہِ سبھ گاوہِ ہر ہر اُوتم بانی--

ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥

گاویا سُنیا تِن کا ہر تھائے پاوے جِن ستگور کی آگیا ست ست کر مانی--ا--

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥

بولھو بھائی ہر کیرت ہر بھَوجل تیرتھ--

ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر در تِن کی اُوتم بات ہےَ سنتھو ہر کتھا جن جنھو جانی--رہاؤ--

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥

آپے گُر چیلا ہےَ آپے آپے ہر پرَبھ چوج وِڈانی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥

جن نانک آپ مِلائے سوئی ہر مِلسی اور سبھ تِیاگ اوہا ہر بھانی--۲--۵--اا--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ۴--

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥

اِچھا پُورک سرب سُکھداتا ہر جا کےَ وس ہےَ کامدھینا--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

سو ایسا ہر دھیائیئے میرے جیئڑے تا سرب سُکھ پاوہِ میرے منا--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥

جپ من ست نام سدا ست نام--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت مُکھ اُوجل ہوئی ہےَ نِت دھیائیئے ہر پُرکھ نرنجنا--رہاؤ--

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

جہ ہر سِمرن بھیا تہ اُپادھ گت کینی وڈبھاگی ہر جپنا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥

جن نانک کوُ گُر ایہہ مت دینی جپ ہر بھَوجل ترنا--٢--٦--١٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

دھناسری محلّہ ٤--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

میرے صاحا مَے ہر درسن سُکھ ہوئے--

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہمری بیدن توُ جانتا صاحا اور کیا جانَے کوئے--رہاؤ--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ساچا صاحب سچ توُ میرے صاحا تیرا کیا سچ سبھ ہوئے--

ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥

جھوُٹھا کِس کوُ آکھیئے صاحا دُوجا ناہی کوئے--١--

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

سبھنا وِچ توُ ورتدا صاحا سبھ تُجھ دھیاوہِ دِن رات--

ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥

سبھ تُجھ ہی تھاوہو منگدے میرے صاحا توُ سبھنا کرہِ اِک دات--٢--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

سبھ کو تُجھ ہی وِچ ہےَ میرے صاحا تُجھ تے باہر کوئی ناہِ--

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸੁ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥

سبھ جی تیرے تُو سبھس دا میرے صاحا سبھ تُجھ ہی ماہِ سماہِ--۳--

ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥

سبھنا کی تُو آس ہےَ میرے پیارے سبھ تُجھ دھیاوہِ میرے ساہ--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥

جیوُ بھاوے تیوُ رکھ تُو میرے پیارے سچ نانک کے پاتساہ--۴--۷--۱۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

دھناسری محلّہ ۵ گھر ۱ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥

بھَو کھنڈن دُکھ بھنجن سوامی بھگت وچھل نِرنکارے--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

کوٹ پرادھ مِٹے کھِن بھیتر جاں گُرمکھ نام سمارے--۱--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

میرا من لاگا ہےَ رام پیارے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال کری پربھ کرپا وس کینے پنچ دُوتارے--۱--رہاوُ--

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

تیرا تھان سُہاوا رُوپ سُہاوا تیرے بھگت دربارے--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

سرب جِیا کے داتے سُوآمی کر کِرپا لیھو اُبارے--۲--

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

تیرا ورن نہ جاپَے رُوپ نہ لکھیئَے تیری قُدرت کوَن بیچارے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥

جل تھل مہیئل روَیا سرب ٹھائی اگم رُوپ گِردھارے--۳--

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

کیرت کرہِ سگل جن تیری تُو اِبناسی پُرکھ مُرارے--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥

جیئو بھاوے تیوُ راکھو سُوآمی جن نانک سرن دُوارے--۴--۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥

بِن جل پران تجے ہےَ مینا جِن جل سِیوُ ہیت بڈھائیو--

ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥

کمل ہیَت بِنسیو ہےَ بھورا اُن مارگ نِکس نہ پائیو--۱--

ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥

اب من ایکس سِیوُ موہ کینا--

ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مرَے نہ جاوَے صد ہی سنگے ستگور سبدی چینا--۱--رہاؤ--

ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥

کام ہیَت کُنچر لَے پھانکیو اوہو پر وس بھئیو بچارا--

ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥

ناد ہیَت سِر ڈاریو کُرنکا اُس ہی ہیَت بِدارا--٢--

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥

دیکھ کُٹنب لوبھ موہیو پرانی مایا کوَ لپٹانا--

ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥

ات رچِئیو کر لینو اپنا اُن چھوڈ سراپر جانا--٣--

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥

بِن گوبِند اوَر سنگ نیہا اوہو جانہو سدا دُہیَلا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥

کہو نانک گُر اِہَے بُجھائیو پریت پربھُو صد کیلا--٤--٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

دھناسری م: ٥--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥

کر کرپا دِیوَ موہِ نامہ بندھن تے چھُٹکائے--

ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥

من تے بِسرِیو سگلو دھندھا گُر کی چرنی لائے--١--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥

سادھسنگ چِنت بِرانی چھاڈی--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہمبُدھ موہ من باسن دے کر گڈہا گاڈی--ا--رہاؤ--

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥

نہ کو میرا دُسمن رہیا نہ ہم کِس کے بَیرائی--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

برہم پسار پساریُو بھیتر ستگور تے سوجھی پائی--۲--

ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥

سبھ کو میت ہم آپن کینہ ہم سبھنا کے ساجن--

ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥

دُور پرائیُو من کا بِرہا تا مَیل کیوُ میرَے راجن--۳--

ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥

بِنسیو ڈھیٹھا امرِت وُوٹھا سبد لگو گُر میٹھا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

جل تھل مہیئل سرب نِواسی نانک رمئیا ڈیٹھا--۴--۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

دھناسری م: ۵--

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥

جب تے درسن بھیٹے سادُھو بھلے دِنس اوۓ آئے--

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥

مہا انند سدا کر کیرتن پُرکھ بِدھاتا پائے--ا--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥

اب موہِ رام جسو من گائیو--

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئیو پرگاس سدا سُکھ من مہہ ستگور پُورا پائیو--ا--رہاؤ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

گُن ندھان رِد بھیتر وسیا تا دُوکھ بھرم بھؤ بھاگا--

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥

بھئی پراپت وسط اگوچر رام نام رنگ لاگا--۲--

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥

چِنت اچِنتا سوچ اسوچا سوگ لوبھ موہ تھاکا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥

ہؤمَے روگ مِٹے کِرپا تے جم تے بھیئے بِباکا--۳--

ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥

گُر کی ٹہل گُورُو کی سیوا گُر کی آگیا بھانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥

کہو نانک جن جم تے کاڈھے تِس گُر کےَ قُربانی--۴--۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥

جِس کا تن من دھن سبھ تِس کا سوئی سگھڑ سُجانی--

ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥

تِن ہی سُنیا دُکھ سُکھ میرا تؤ بِدھ نیکی کھٹانی--ا--

ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥

جی کی ایکےَ ہی پہہ مانی--

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر جتن کر رہے بہتیرے تِن تِل نہی قیمت جانی--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥

امرِت نام نِرمولک ہیرا گُر دینو منتانی--

ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥

ڈِگےَ نہ ڈولےَ درِڑھ کر رہیو پُورن ہوئے ترِپتانی--۲--

ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥

اوےّ جو بیچ ہم تُم کچھ ہوتے تِن کی بات بِلانی--

ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥

النکار مِل تھَیلی ہوئی ہےَ تا تے کنِک وکھانی--۳--

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥

پرگٹیو جوت سہج سُکھ سوبھا باجے انہت بانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥

کہو نانک نِہچل گھر بادھیوُ گُر کیوُ بندھانی--۴--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥

وڈے وڈے راجن ار بھُومن تا کی ترِسن نہ بوجھی--

ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥

لپٹ رہے مایا رنگ ماتے لوچن کچھُو نہ سُوجھی--۱--

ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

بِکھیا مہہ کِن ہی ترِپت نہ پائی--

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو پاوک ایدھن نہی دھراپَے بِن ہر کہا اگھائی--رہاؤ--

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥

دِن دِن کرت بھوجن بہو بِنجن تا کی مِٹے نہ بھُوکھا--

ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥

اُدم کرے سُوآن کی نیائی چارے کُنٹا گھوکھا--۲--

ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥

کامونت کامی بہو ناری پر گرِہ جوہ نہ چُوکے--

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥

دِن پرتِ کرَے کرَے پچھتاپَے سوگ لوبھ مہہ سُوکَے--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ہر ہر نام اپار امولا امرِت ایک نِدھانا--

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥

سُوکھ سہج آنند سنتن کےَ نانک گُر تے جانا--۴--۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

دھناسری م: ۵--

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥

لوَے نہ لاگن کوُ ہےَ کچھُواَے جا کوُ پھِر ایہو دھاوَے--

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥

جا کوُ گُر دینو ایہو امرِت تِس ہی کوُ بن آوےَ--۱--

ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥

جا کوُ آئیو ایک رسا--

ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کھان پان آن نہی کھُدِھیا تا کےَ چِت نہ بسا--رہاؤ--

ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥

موَلیو من تن ہوئیو ہرِیا ایک بُوند جِن پائی--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

برن نہ ساکوُ اُستت تا کی قیمت کہن نہ جائی--۲--

ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥

گھال نہ ملیو سیوَ نہ ملیو ملیو آئے اچِنتا--

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥

جا کوُ دئیا کری میرَے ٹھاکُر تِن گُرہِ کمانو منتا--۳--

ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

دین دَیال سدا کِرپالا سرب جیا پرِتپالا--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥

اوت پوت نانک سنگ رَویا جیئو ماتا بال گپالا--۴--۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ॥

بار جاؤ گُر اپنے اُوپر جِن ہر ہر نام درِڑھایا--

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥

مہا اُدیان اندھکار مہہ جِن سیدھا مارگ دِکھایا--۱--

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ہمرے پران گُپال گوبِند--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیہا اُوہا سرب تھوک کی جسہہ ہماری چِند--۱--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥

جا کَے سِمرن سرب نِدھانا مان مہت پت پُوری--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥

نام لَیت کوٹ اگھ ناسے بھگت باچھِہ سبھ دھُوری--۲--

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

سرب منورتھ جے کو چاہَے سیوَے ایک نِدھانا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥

پاربرہم اپرمپر سُوآمی سِمرت پار پرانا--۳--

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥

سیتل سانت مہا سُکھ پایا سنتسنگ رہیو اولھا--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥

ہر دھن سنچن ہر نام بھوجن ایہو نانک کینو چولھا--۴--۸--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥

جہ کرنی ہووہِ سرمِندا اِہا کمانی رِیت--

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥

سنت کی نِندا ساقط کی پُوجا ایسی درِڑھی بِپریت--ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥

مایا موہ بھُولو اوَرے ہیَت--

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہرچندوُری بن ہر پات رے اِہےَ تُہارو بیت--ا--رہاؤ--

ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥

چندن لیَپ ہوت دیہہ کوُ سُکھ گردھبھ بھسم سنگیت--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥

امرِت سنگ ناہِ رُچ آوت بکھےَ ٹھگوُری پریت--۲--

ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

اُتم سنت بھلے سنجوگی اِس جُگ مہہ پوت پُنیت--

ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥

جات اکارتھ جنم پدارتھ کاچ بادرَے جیت--۳--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥

جنم جنم کے کلِوکھ دُکھ بھاگے گُر گیان انجن نیتر دِیت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤ ॥੪॥੯॥

سادھسنگ اِن دُکھ تے نِکسیو نانک ایک پریت--۴--۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥

پانی پکھا پیسوٗ سنت آگے گُن گووِند جس گائی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

ساس ساس من نام سمھارے ایہو بِسرام نِدھ پائی--۱--

ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥

تُمھ کرہو دئیا میرے سائی--

ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسی مت دیجَے میرے ٹھاکُر سدا سدا تُدھ دھیائی--۱--رہاوٗ--

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥

تُمھری کرِپا تے موہ مان چھُوٹَے بِنس جائے بھرمائی--

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥

اند رُوپ روِیو سبھ مدھے جت کت پیکھوٗ جائی--۲--

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਗੋਸਾਈ ॥

تُمھ دیال کِرپال کِرپا نِدھ پتت پاون گوسائی--

ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥

کوٹ سُوکھ آنند راج پائے مُکھ تے نِمکھ بُلائی--٣--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

جاپ تاپ بھگت سا پُوری جو پرَبھ کےَ من بھائی--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥

نام جپت ترِسنا سبھ بُجھی ہےَ نانک ترِپت اگھائی--٤--١٠--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥

جِن کینے وس اپنے ترِے گُن بھَون چتُر سنسارا--

ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

جگ اسنان تاپ تھان کھنڈے کیا ایہو جنت وِچارا--١--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥

پرَبھ کی اوٹ گہی تؤ چھُوٹو--

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ پرساد ہر ہر ہر گائے بِکھَے بیادھ تب ہُوٹو--١--رہاؤ--

ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥

نہ سُنیئے نہ مُکھ تے بکیئَے نہ موہےَ اوہ ڈیٹھی--

ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥

ایسی ٹھگوری پائے بُھلاوے من سبھ کے لاگے میٹھی--۲--

ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥

مائے باپ پُوت ہِت بھراتا اُن گھر گھر میلیو دُوآ--

ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥

کِس ہی وادھ گھاٹ کِس ہی پہہ سگلے لر لر مُوآ--۳--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ہؤ بلہاری ستگور اپنے جِن ایہو چلت دِکھایا--

ਗੂਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥

گُوجھی بھا جلَے سنسارا بھگت نہ بیاپَے مایا--۴--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥

سنت پرساد مہا سُکھ پایا سگلے بندھن کاٹے -

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥

ہر ہر نام نانک دھن پایا اپنے گھر لَے آیا کھاٹے--۵--۱۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥

تُم داتے ٹھاکر پرتِپالک نائک کھسم ہمارے--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥

نِمکھ نِمکھ تُم ہی پرتِپالہوُ ہم بارِک تُمرے دھارے--۱--

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥

جہوا ایک کوَن گُن کہیئَ--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بےسُمار بےانت سُوآمی تیرو انت نہ کِن ہی لہیئَے--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥

کوٹ پرادھ ہمارے کھنڈہو انِک بِدھی سمجھاوہُ--

ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥

ہم اگیان الپ مت تھوری تُم آپن بِرد رکھاوہو--٢--

ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥

تُمری سرن تُماری آسا تُم ہی سجن سُہیلے--

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥

راکھو راکھنہار دیالا نانک گھر کے گولے--٣--١٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥

پُوجا ورت تِلک اسنانا پُنّ دان بہو دَین--

ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥

کہوں نہ بھیجےَ سنجم سُوآمی بولہِ میٹھے بَین--ا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥

پرَبھ جی کو نام جپت من چَین--

ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بہو پرکار کھوجہِ سبھ تا کوُ بِکھم نہ جائی لَین--ا--رہاؤ--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥

جاپ تاپ بھرمن بسُدھا کر اُردھ تاپ لَے گَین--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥

ایہہ بِدھ نہ پتیانو ٹھاکُر جوگ جُگت کر جَین--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥

امرِت نام نِرمولک ہر جس تِن پائیو جس کِرپَین--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥

سادھسنگ رنگ پرَبھ بھیٹے نانک سُکھ جن رَین--۳--۱۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥

بندھن تے چھُٹکاوے پربھُو مِلاوے ہر ہر نام سُناوے--

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥

استھِر کرے نِہچل ایہو منُوآ بہُر نہ کتھوُ دھاوے--ا--

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥

ہےَ کوُوُ ایسو ہمرا میت--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل سمگری جیوَ ہیوَ دیوَ ارپوَ اپنو چیت--ا--رہاؤ--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥

پر دھن پر تن پر کی نِندا اِن سِیؤ پریت نہ لاگَے--

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥

سنتہہ سنگ سنت سمبھاکھن ہر کیرتن من جاگَے--٢--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥

گُن نِدھان دیال پُرکھ پرَبھ سرب سُوکھ دیالا--

ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥

ماگَے دان نام تیرو نانک جیؤ ماتا بال گُپالا--٣--١۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥

ہر ہر لینے سنت اُبار--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کے داس کی چِتوے بریائی تِس ہی کؤ پھِر مار--١--رہاؤ--

ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥

جن کا آپ سہائی ہوآ نِندک بھاگے ہار--

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥

بھرمت بھرمت اُوہاں ہی مُوئے باہُڑ گرِہِ نہ منجھار--١--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥

نانک سرن پریَو دُکھ بھنجن گُن گاوَے سدا اپار--

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥

نِندک کا مُکھ کالا ہوآ دِین دُنیا کےَ دربار--۲--۱۵--

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

اب ہر راکھنہار چِتاریا--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتِت پُنیت کیئے کھِن بھیتر سگلا روگ بِداریا--۱--رہاؤ--

ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥

گوسٹ بھئی سادھ کےَ سنگم کام کرودھ لوبھ ماریا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥

سِمر سِمر پُورن نارائن سنگی سگلے تاریا--۱--

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥

اوُکھدھ منتر مُول من ایکےَ من بِسواس پرَبھ دھاریا--

ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥

چرن ریَن بانچھے نِت نانک پُنہ پُنہ بلہاریا--۲--۱۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥

میرا لاگو رام سِیوٗ ہیَت--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور میرا سدا سہائی جِن دُکھ کا کاٹیا کیت--ا--رہاؤ--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥

ہاتھ دئے راکھیو اپنا کر بِرتھا سگل مِٹائی--

ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥

نِندک کے مُکھ کالے کینے جن کا آپ سہائی--ا--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥

ساچا صاحِب ہوآ رکھوالا راکھ لیئے کنٹھ لائے--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥

نِربھوٗ بھیۓ سدا سُکھ مانے نانک ہر گُن گائے--۲--۱۷--

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

اوٗکھدھ تیرو نام دیال--

ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ آتُر تیری گت نہی جانی توُں آپ کرہِ پرَتِپال--ا--رہاؤ--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥

دھار انگرہو سُوآمی میرے دُتیا بھاؤ نِوار--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥

بندھن کاٹ لیہو اپنے کر کبھُو نہ آوہ ہار--ا--

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

تیری سرن پیا ہوُ جیواں توُں سمرتھ پُرکھ مہروان--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥

آٹھ پہر پرَبھ کوُ آرادھی نانک صد قُربان--٢--١٨--

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

راگ دھناسری محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥

ہا ہا پرَبھ راکھ لیہُ--

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم تے کِچھُو نہ ہوۓ میرے سوامی کر کِرپا اپنا نام دیہو--ا--رہاوُ--

ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥

اگن کُٹنب ساگر سنسار--

ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥

بھرم موہ اگیان اندھار--ا--

ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥

اُوچ نیچ سُوکھ دُوکھ--

ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥

دھراپس ناہی تِرسنا بھُوکھ--٢--

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥

من باسنا رچ بِکھے بیادھ--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥

پنچ دُوت سنگ مہا اسادھ--۳--

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥

جی جہان پران دھن تیرا--

ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥

نانک جان سدا ہر نیرا--۴--ا--۱۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥

دین درد نِوار ٹھاکُر راکھے جن کی آپ--

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥

ترن تارن ہر نِدھ دُوکھ نہ سکے بیاپ--ا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥

سادُھو سنگ بھجھو گُپال--

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آن سنجم کِچھ نہ سُوجھے ایہہ جتن کاٹ کل کال--رہاؤ--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

آد انت دیال پُورن تِس بِنا نہی کوئے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥

جنم مرن نِوار ہر جپ سِمر سُوآمی سوئے--۲--

ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

بید سِمرِت کتھے ساست بھگت کرہِ بیچار--

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥

مُکت پائیے سادھسنگت بِنس جائے اندھار--۳--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥

چرن کمل ادھار جن کا راس پُونجی ایک--

ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥

تان مان دیبان ساچا نانک کی پرَبھ ٹیک--۴--۲--۲۰--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلہ ۵--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

پھِرت پھِرت بھیٹے جن سادُھو پُورے گُر سمجھایا--

ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

آن سگل بِدھ کانم نہ آوے ہر ہر نام دھیایا--۱--

ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥

تا تے موہِ دھاری اوٹ گوپال--

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن پریو پُورن پرمیسُر بِنسے سگل جنجال--رہاؤ--

ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥

سُرگ مِرت پیال بھُو منڈل سگل بیاپے مائے--

ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥

جی اُدھارن سبھ کُل تارن ہر ہر نام دھیائیَ--۲--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥

نانک نام نِرنجن گائیَے پائیَے سرب نِدھانا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥

کر کِرپا جِس دئے سُوآمی بِرلے کاہُو جانا--۳--۳--۲۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

دھناسری محلّہ ۵ گھر ۲ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥

چھوڈ جاہے سے کرہِ پرال--

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥

کام نہ آوہِ سے جنجال--

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥

سنگ نہ چالہِ تِن سِیوُ ہِیت--

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥

جو بَیرائی سیئی میت--۱--

ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ایسے بھرم بھُلے سنسارا--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم پدارتھ کھوئے گوارا--رہاؤ--

ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥

ساچ دھرم نہی بھاوے ڈیٹھا--

ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥

جھُوٹھ دھوہ سِیوَ رچیّو میٹھا--

ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥

دات پیاری وِسریا داتارا--

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥

جانَے ناہی مرن وِچارا--۲--

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥

وسط پرائی کوَ اُٹھ رووَے--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥

کرم دھرم سگلا ای کھووَے--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥

حکم نہ بوجھَے آون جانے--

ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥

پاپ کرَے تا پچھوتانے--۳--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جو تُدھ بھاوے سو پروان--

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

تیرے بھانے نو قُربان--

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥

نانک گریب بندہ جن تیرا--

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥

راکھ لئے صاحِب پرَبھ میرا--۴--۱--۲۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

موہِ مسکین پرَبھ نام ادھار--

ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥

کھاٹن کوُ ہر ہر روجگار--

ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥

سنچن کوُ ہر ایکو نام--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥

ہلت پلت تا کےَ آوےَ کام--۱--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥

نام رتے پرَبھ رنگ اپار--

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ گاوِہ گُن ایک نِرنکار--رہاؤ--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥

سادھ کی سوبھا ات مسکینی--

ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥

سنت وڈائی ہر جس چینی--

ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥

اند سنتن کےَ بھگت گووِند--

ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥

سُوکھ سنتن کےَ بِنسی چِند--٢--

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥

جہ سادھ سنتن ہووِہ اکتر--

ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥

تہ ہر جس گاوِہ ناد کوِت--

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

سادھ سبھا مہہ اند بِسرام--

ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥੩॥

اُن سنگ سو پائے جِس مستک کرام--٣--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

دُئے کر جوڑ کری ارداس--

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥

چرن پکھار کہاں گُنتاس--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥

پربھ دیال کرپال حجور--

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥

نانک جیوے سنتا دھور--۴--۲--۲۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

دھناسری م: ۵--

ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥

سو کت ڈرے ج کھسم سمھارے--

ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈر ڈر پچے منمکھ ویچارے--ا--رہاؤ--

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سر اُوپر مات پتا گُردیو--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥

سپھل مُورت جا کی نرمل سیو--

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ایک نرنجن جا کی راس--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥

مل سادھسنگت ہووت پرگاس--ا--

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥

جیئَن کا داتا پُورن سبھ ٹھائے--

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

کوٹ کلیس مِٹہِ ہر نائے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥

جنم مرن سگلا دُکھ ناسَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥

گُرمکھ جا کَے من تن باسَے--۲--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

س نو آپ لئے لڑ لائے--

ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥

درگہ مِلَے تسَے ہی جائے--

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥

سیئی بھگت ج ساچے بھانے--

ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥

جمکال تے بھیئے نِکانے--۳--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ساچا صاحِب سچ دربار--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

قیمت کوُن کہَے بیچار--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥

گھٹ گھٹ انتر سگل ادھار--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥

نانک جاچے سنت ریَنار--۴--۳--۲۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

دھناسری محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

گھر باہر تیرا بھرواسا تُو جن کےَ ہےَ سنگ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥

کر کِرپا پریتم پرَبھ اپنے نام جپوُ ہر رنگ--۱--

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

جن کوُ پرَبھ اپنے کا تان--

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تُو کرہِ کراوہِ سُوآمی سا مسلت پروان--رہاؤ--

ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥

پت پرمیسر گت نارائن دھن گُپال گُن ساکھی--

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥

چرن سرن نانک داس ہر ہر سنتی ایہہ بِدھ جاتی--۲--۱--۲۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥

سگل منورتھ پرَبھ تے پائے کنٹھ لائے گُر راکھے--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥

سنسار ساگر مہہ جلن ن دینے کِنَے ن دُتر بھاکھے--ا--

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥

جِن کےَ من ساچا بِسواس--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھ پیکھ سُوآمی کی سوبھا آنَد سدا اُلاس--رہاؤ--

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥

چرن سرن پُورن پرمیسُر انترجامی ساکھِیوَ--

ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥

جان بُوجھ اپنا کیوَ نانک بھگتن کا انکُر راکھیو--۲--۲--۲۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥

جہ جہ پیکھوَ تہ حجُور دُور کتھو نہ جائی--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥

رَوِ رہیا سربتر مےَ من سدا دھیائی--ا--

ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥

اِیت اُوت نہی بیچھڑے سو سنگی گنیئے--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنس جائے جو نِمکھ مہہ سو الپ سُکھ بھنیئے--رہاؤ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥

پرِتپالے اپیاؤ دیئے کچھ اُون نہ ہوئی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥

ساس ساس سنمالتا میرا پرَبھ سوئی--۲--

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥

اچھل اچھید اپار پرَبھ اُوچا جا کا رُوپ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥

جپ جپ کرہِ انند جن اچرج آنوپ--۳--

ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥

سا مت دیہو دیال پرَبھ جت تُمہِارادھا--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥

نانک منگے دان پرَبھ رین پگ سادھا--۴--۳--۲۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥

جِن تُم بھیجے تِنہہ بلائے سُکھ سہج سیتی گھر آؤ--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥

اند منگل گُن گاوٗ سہج دھُن نِہچل راج کماوٗ--ا--

ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥

تُم گھر آوہو میرے میت--

ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمرے دوکھی ہر آپ نِوارے اپدا بھئی بِتیت--رہاوٗ--

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥

پرگٹ کینے پرَبھ کرنیہارے ناسن بھاجن تھاکے--

ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥

گھر منگل واجہہ نِت واجے اپنے کھسم نِواجے--۲--

ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥

استِھر رہو ڈولہو مت کبہو گُر کےَ بچن ادھار--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥

جےَ جےَ کار سگل بھو منڈل مکھ اُوجل دربار--۳--

ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥

جِن کے جی تِنےَ ہی پھیرے آپے بھیا سہائی--

ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

اچرج کیا کرنَیہارے نانک سچ وڈیائی--۴--۴--۲۸--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

دھناسری محلّہ ۵ گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکْ اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥

سُنہو سنت پیارے بِنوٗ ہمارے جیوٗ--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن مُکت نہ کاہُو جیوٗ--رہاؤ--

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥

من نِرمل کرم کر تارن ترن ہر اور جنجال تیرَے کاہُو نہ کام جیوٗ--

ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

جیون دیَوا پار برہم سیَوا ایہو اُپدیس مو کوٗ گُر دینا جیوٗ--ا--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥

تِس سِیوٗ نہ لائیَے ہِیت جا کو کِچھ ناہی بِیت انت کی بار اوہو سنگ نہ چالَے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥

من تن تُو آرادھ ہر کے پریتم سادھ جا کَے سنگ تیرے بندھن چھُوٹَے--۲--

ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

گہو پار برہم سرن ہِردَے کمل چرن اوَر آس کچھ پٹل نہ کیجَے--

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥

سوئی بھگت گیانی دھیانی تپا سوئی نانک جا کوٗ کِرپا کیجَے--۳--ا--۲۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥

میرے لال بھلو رے بھلو رے بھلو ہر منگنا--

ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھو پسار نَین سُنھو سادُھو کے بَین پرَانپت چِت راکھ سگل ہے مرنا--رہاؤ--

ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥

چندن چوآ رس بھوگ کرت انیکےَ بِکھیا بِکار دیکھ سگل ہےَ پھیکے ایکےَ گوبِد کو نام نیکو کہت ہےَ سادھ جن--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥

تن دھن آپن تھاپیو ہر جپ نہ نِمکھ جاپیو ارتھ درَب دیکھ کچھ سنگ ناہی چلنا--ا--

ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥

جا کو رے کرم بھلا تِن اوٹ گہی سنت پلا تِن ناہی رے جم سنتاوے سادُھو کی سنگنا--

ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥

پائیو رے پرم نِدھان مِٹیو ہےَ ابھیمان ایکے نِرنکار نانک من لگنا--٢--٢--٣٠--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

دھناسری محلّہ ۵ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر ایک سِمر ایک سِمر ایک سِمر پیارے--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کل کلیس لوبھ موہ مہا بھوَجل تارے--رہاؤ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥

ساس ساس نِمکھ نِمکھ دِنس رَین چِتارے--

ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥

سادھسنگ جپ نِسنگ من نِدھان دھارے--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

چرن کمل نمسکار گُن گوبِد بیچارے--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥

سادھ جنا کی ریَن نانک منگل سُوکھ سدھارے--۲--ا--۳۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ

دھناسری محلّہ ۵ گھر ۸ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥

سِمرؤ سِمر سِمر سُکھ پاوؤ ساس ساس سمالے--

ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥

ایہہ لوک پرلوک سنگ سہائی جت کت موہِ رکھوالے--ا--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥

گُر کا بچن بسَے جی نالے--

ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جل نہی ڈُوبَے تسکر نہی لیوَے بھاہِ نہ ساکَے جالے--ا--رہاؤ--

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥

نِردھن کوُ دھن اندھلے کوُ ٹِک مات دُودھ جیسے بالے--

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥

ساگر مہہ بوہتھ پائیو ہر نانک کری کِرپا کِرپالے--٢--١--٣٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥

بھیے کِرپال دیال گوبِندا امرِت رِدَے سِنچائی--

ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥

نوَ نِدھ رِدھ سِدھ ہر لاگ رہی جن پائی--١--

ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥

سنتن کوُ اند سگل ہی جائی--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گِرہے باہر ٹھاکُر بھگتن کا رَوِ رہیا سرب ٹھائی--١--رہاؤ--

ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥

تا کوُ کوئے نہ پہچنہارا جا کَے انگ گُسائی--

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥

جم کی تراس مٹے جِس سِمرت نانک نام دھیائی--٢--٢--٣٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
دربوَنت درب دیکھ گربَے بھُوموَنت ابھیمانی--

ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
راجا جانَے سگل راج ہمرا تیوُ ہر جن ٹیک سُوآمی--ا--

ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥
جے کوؤُ اپنی اوٹ سمارَے--

ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
جیسا بِت تَیسا ہوئے ورتَے اپنا بل نہی ہارَے--ا--رہاوُ--

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥
آن تِیاگ بھیٔے اِک آسر سرن سرن کر آئے--

ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥
سنت انگرہ بھیٔے من نِرمل نانک ہر گُن گائے--۲--۳--۳۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
دھناسری محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥
جا کوُ ہر رنگ لاگو اِس جگ مہہ سو کہیئت ہےَ سُورا--

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥
آتم جِنَے سگل وس تا کےَ جا کا ستگور پُورا--ا--

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥
ٹھاکُر گاییَٔے آتم رنگ--

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرنی پاون نام دھیاون سہج سماون سنگ--ا--رہاؤ--

ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥

جن کے چرن وسہہ میرَے ہیئرَے سنگ پُنیتا دیہی--

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥

جن کی دھُور دیہُ کِرپا نِدھ نانک کےَ سُکھ ایہی--۲--۴--۳۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥

جتن کرَے مانُکھ ڈہکاوے اوہو انترجامی جانَے--

ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥

پاپ کرے کر مُوکر پاوے بھیکھ کرَے نِربانَے--ا--

ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥

جانَت دُور تُمہِ پرَبھ نیر--

ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اُت تاکَے اُت تے اُت پیکھے آوےَ لوبھی پھیر--رہاؤ--

ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥

جب لگ تُٹے ناہی من بھرما تب لگ مُکت نہ کوئی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥

کہو نانک دیال سُوآمی سنت بھگت جن سوئی--۲--۵--۳٦--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥

نام گُر دِیوٗ ہےَ اپُنَے جا کےَ مستک کرما--

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥

نام درِڑاوے نام جپاوے تا کا جُگ مہہ دھرما--ا--

ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥

جن کوٗ نام وڈائی سوبھ--

ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ناموگت ناموپت جن کی مانےَ جو جو ہوگ--ا--رہاؤ--

ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥

نام دھن جِس جن کےَ پالَے سوئی پُورا صاحا--

ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥

نام بِیوٗہارا نانک آدھارا نام پراپت لاہا--۲--۶--۳۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥

نیتر پُنیت بھیٔے درس پیکھے ماتھَے پروٗ روال--

ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥

رس رس گُن گاووٗ ٹھاکُر کے مورَے ہِردَے بسھو گوپال--ا--

ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

تُم توَ راکھنہار دیال--

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُندر سگھر بےانت پِتا پرَبھ ھوھو پربھُو کرِپال--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥

مہا انند منگل رُوپ تُمرے بچن انُوپ رسال--

ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥

ہِردَے چرن سبد ستگور کو نانک باندھیوَ پال--٢--٧--٣٨--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥

اپنی اُکت کھلاوے بھوجن اپنی اُکت کھیلاوَے--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

سرب سُوکھ بھوگ رس دیوَے من ہی نال سماوَے--ا--

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥

ہمرے پِتا گوپال دیال--

ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوَ راکھَے مہتاری بارِک کوَ تَیسے ہی پرَبھ پال--ا--رہاؤ--

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥

مِیت ساجن سرب گُن نائک سدا سلامت دیوا--

ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥

اِیت اُوت جت کت تت تُم ہی مِلَے نانک سنت سیوا--٢--٨--٣٩--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥

سنت کِرپال دیال دمودر کام کرودھ بِکھ جارے--

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥

راج مال جوبن تن جیئَرا اِن اُوپر لَے بارے--١--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥

من تن رام نام ہِتکارے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند منگل سہت بھَو ندھ پار اُتارے--رہاؤ--

ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥

دھنّ سو تھان دھنّ اوۓ بھوَنا جا مہہ سنت بسارے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥

جن نانک کی سردھا پُورہو ٹھاکُر بھگت تیرے نمسکارے--٢--٩--٤٠--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥

چھڈائے لیو مہا بلی تے اپنے چرن پرات--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥

ایک نام دیوٗ من منتا بِنس نہ کتھوٗ جات--ا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ستگور پُورے کینی دات--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام دیوٗ کیرتن کوٗ بھئی ہماری گات--رہاؤ--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥

انگیکار کیوٗ پرَبھ اپنے بھگتن کی راکھی پات--

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

نانک چرن گہے پرَبھ اپنے سُکھ پائیو دِن رات--٢--١٠--٤١--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥

پر ہرنا لوبھ جھوٗٹھ نِند اِو ہی کرت گُداری--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥

مرِگ ترِسنا آس مِتھیا میٹھی ایہہ ٹیک منہہ سادھاری--ا--

ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥

ساقط کی آوردا جائے برِتھاری--

ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے کاگد کے بھار مُوسیٰ ٹُوک گواوت کام نہی گاواری--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥

کر کِرپا پار برہم سُوآمی ایہہ بندھن چھُٹکاری--

ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

بُوڈت اندھ نانک پرَبھ کاڈھت سادھ جنا سنگاری--٢--اا--۴٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥

سِمر سِمر سُوآمی پرَبھ اپنا سیِتل تن من چھاتی--

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥

رُوپ رنگ سُوکھ دھن جی کا پار برہم مورَے جاتی--ا--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥

رسنا رام رسائن ماتی--

ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

رنگ رنگی رام اپنے کےَ چرن کمل نِدھ تھاتی--رہاؤ--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥

جِس کا سا تِن ہی رکھ لِیا پُورن پرَبھ کی بھاتی--

ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥

میَل لِیو آپے سُکھداتےَ نانک ہر راکھی پاتی--٢--١٢--۴٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

دُوت دُسمن سبھ تُجھ تے نِورہِ پرگٹ پرَتاپ تُمارا--

ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥

جو جو تیرے بھگت دُکھائے اوہو تتکال تُم مارا--ا--

ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

نِرکھوَ تُمری اور ہر نِیت--

ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مُرار سہائے داس کوَ کر گہِ اُدھرہو مِیت--رہاؤ--

ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥

سُنی بینتی ٹھاکر میرَے کھسمانا کر آپ--

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥

نانک اند بھیے دُکھ بھاگے سدا سدا ہر جاپ--٢--١٣--٤٤--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥

چتُر دِسا کینو بل اپنا سِر اُوپر کر دھاریوّ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥

کِرپا کٹاکھّ اولوکن کینو داس کا دُوکھ بِداریو--ا--

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ہر جن راکھے گُر گووِند--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کنٹھ لائے اَوگُن سبھ میٹے دیال پُرکھ بکھسند۔۔رہاؤ۔۔

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥

جو ماگہِ ٹھاکُر اپنے تے سوئی سوئی دیوَے۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥

نانک داس مُکھ تے جو بولَے اِیہا اُوہا سچ ہووَے۔۔۲۔۔۱۴۔۔۴۵۔۔

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵۔۔

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥

اوُکھی گھڑی نہ دیکھن دیئی اپنا بِرد سمالے۔۔

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥

ہاتھ دئے راکھَے اپنے کوُ ساس ساس پرَتِپالے۔۔۱۔۔

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥

پرَبھ سِیوُ لاگ رہیو میرا چیت۔۔

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آد انت پرَبھ سدا سہائی دھنّ ہمارا میت۔۔رہاؤ۔۔

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥

من بِلاس بھیَے صاحِب کے اچرج دیکھ بڈائی۔۔

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥

ہر سِمر سِمر آنَد کر نانک پرَبھ پُورن پَیج رکھائی۔۔۲۔۔۱۵۔۔۴۶۔۔

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥

جِس کوُ بِسرے پرٗانپت داتا سوئی گنے ابھاگا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥

چرن کمل جا کا من راگیو امِ سرِوور پاگا--ا--

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥

تیرا جن رام نام رنگ جاگا--

ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آلس چھیج گیا سبھ تن تے پریتم سِیوُ من لاگا--رہاوُ--

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥

جہ جہ پیکھوُ تہ نارائن سگل گھٹا مہہ تاگا--

ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥੧੬॥੪੭॥

نام اُدک پیوت جن نانک تیاگے سبھ انُوراگا--۲--۱۶--۴۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥

جن کے پُورن ہوئے کام--

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کلی کال مہا بِکھیا مہہ لجا راکھی رام--ا--رہاوُ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥

سِمر سِمر سُوآمی پرَبھ اپنا نِکٹ نہ آوے جام--

ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥

مکت بیکُنٹھ سادھ کی سنگت جن پائیو ہر کا دھام--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

چرن کمل ہر جن کی تھاتی کوٹ سُوکھ بِسرام--

ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥

گوبِند دمودر سِمرؤ دِن رَین نانك صد قُربان--٢--١٧--٤٨--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ٥--

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥

مانگوُ رام تے اِك دان--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل منورتھ پُورن ہووہِ سِمرؤ تُمرا نام--ا--رہاؤ--

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥

چرن تُمھارے ہِردَے واسہِ سنتن کا سنگ پاوؤ--

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥

سوگ اگن مہہ من نہ ویاپَے آٹھ پہر گُن گاوؤ--ا--

ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੵੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥

سوَست بِوستھا ہر کی سیوا پرَبھ جاپن--

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥

نانک رنگ لگا پرمیسر باہُڑ جنم نہ چھاپن--۲--۱۸--۴۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥

مانگوُ رام تے سبھ تھوک--

ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مانکھ کوُ جاچت سرَم پائیے پرَبھ کے سِمرن موکھ--۱--رہاوُ--

ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥

گھوکھے مُن جن سِمرِت پُراناں بید پُکارہِ گھوکھ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥

کِرپا سِندھِ سیوَ سچ پائیے دووَے سُہیلے لوک--۱--

ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥

آن اچار بیوہار ہےَ جیتے بِن ہر سِمرن پھوک--

ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥

نانک جنم مرن بھَے کاٹے مِل سادھُو بِنسے سوک--۲--۱۹--۵۰--۷

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥

ترِسنا بُجھے ہر کےَ نام--

ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہا سنتوکھ ہووے گُر بچنی پربھ سِیو لاگے پُورن دھیان--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

مہا کلول بُجھہ مایا کے کر کِرپا میرے دِین دیال--

ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥

اپنا نام دیہہ جپ جِیوا پُورن ہوئے داس کی گھال--ا--

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥

سرب منورتھ راج سُوکھ رس صد کُھسیا کیرتن جپ نام--

ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥

جِس کَے کرم لِکھیا دھُر کرتَے نانک جن کے پُورن کام--۲--۲۰--۵۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

دھناسری م: ۵--

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥

جِن کی کینی پاربرہم سار--

ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندک ٹِکن نہ پاون مُولے اُوڈِ گئے بےکار--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥

جہ جہ دیکھوَ تہ تہ سُوآمی کوئے نہ پہچنہار--

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥

جو جو کرے اوگیا جن کی ہوئے گیا تت چھار--ا--

ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

کرنہار رکھوالا ہوآ جا کا انت نہ پاراوار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥

نانک داس رکھے پرَبھ اپنے نِندک کاڈھے مار--٢--٢١--٥٢--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ

دھناسری محلّہ ٥ گھر ٩ پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥

ہر چرن سرن گوبِند دُکھ بھنجنا داس اپنے کوُ نام دیوہو--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دِرسٹ پرَبھ دھارہو کِرپا کر تارہو بھُجا گہِ کُوپ تے کاڈھ لیوہو--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥

کام کرودھ کر اندھ مایا کے بندھ انِک دوکھا تن چھاد پُورے--

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥

پرَبھ بِنا آن نہ راکھنہارا نام سِمراوہو سرن سُورے--ا--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥

پتِت اُدھارنا جی جنت تارنا بید اُچار نہی انت پائیو--

ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥

گُنہ سُکھ ساگرا برہم رتناگرا بھگت وچھل نانک گائیو--٢--ا--٥٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥

ہلت سُکھ پلت سُکھ نِت سُکھ سِمرنو نام گوبِند کا سدا لیجے--

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِٹہِ کمانے پاپ چِرانے سادھسنگت مِل مُوآ جیجے--ا--رہاؤ--

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥

راج جوبن بِسرَنت ہر مایا مہا دُکھ ایہو مہانت کہے--

ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥

آس پیاس رمن ہر کیرتن ایہو پدارتھ بھاگَونت لہے--ا--

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

سرن سمرتھ اکتھ اگوچرا پتِت اُدھارن نام تیرا--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥

انترجامی نانک کے سُوآمی سربت پُورن ٹھاکُر میرا--۲--۲--۵۴--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

دھناسری محلّہ ۵ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بندنا ہر بندنا گُن گاوہو گوپال رائے--رہاؤ--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥

وڈے بھاگ بھیٹے گُردیوا--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥

کوٹ پرادھ مِٹے ہر سیوا--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥

چرن کمل جا کا من راپَے--

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥

سوگ اگن تِس جن نہ بیاپَے--۲--

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥

ساگر تریا سادُھو سنگے--

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥

نِربھؤ نام جپہو ہر رنگے--۳--

ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥

پر دھن دوکھ کِچھ پاپ نہ پھیڑے--

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥

جم جندار نہ آوَے نیڑے--۴--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ترِسنا اگن پرَبھ آپ بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥

نانک اُدھرے پرَبھ سرنائی--۵--ا--۵۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥

ترِپت بھئی سچ بھوجن کھایا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

من تن رسنا نام دھیایا--۱--

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥

جیونا ہر جیونا--

ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیون ہر جپ سادھسنگ--۱--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥

انِک پرکاری بستر اوڈھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥

اندِن کیرتن ہر گُن گائے--۲--

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ہستی رتھ اس اسواری--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥

ہر کا مارگ رِدَے نِہاری--۳--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥

من تن انتر چرن دھیایا--

ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥

ہر سُکھ نِدھان نانک داس پایا--۴--۲--۵۶--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

گُر کے چرن جی کا نِستارا--

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سمُند ساگر جِن کھِن مہہ تارا--ا--رہاؤ--

ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥

کوئی ہوآ کرم رت کوئی تیرتھ نایا--

ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

داسیں ہر کا نام دھیایا--ا--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥

بندھن کاٹنہار سُوآمی--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥

جن نانک سِمرَے انترجامی--۲--۳--۵۷--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

دھناسری محلّہ ۵--

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

کِتَے پرکار نہ تُوٹؤ پریت--

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

داس تیرے کی نِرمل رِیت--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥

جی پران من دھن تے پیارا--

ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥

ہؤمَے بندھ ہر دیونہارا--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥

چرن کمل سِیوٗ لاگوٗ نیہو--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥

نانک کی بیننتی ایہہ--۲--۴--۵۸--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دھناسری محلّہ ۹--

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

کاہے رے بن کھوجن جائی--

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب نِواسی سدا الیپا توہی سنگ سمائی--ا--رہاؤ--

ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

پُہپ مدھ جیئو باس بست ہےَ مُکر ماہِ جَیسے چھائی--

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥

تَیسے ہی ہر بسے نِرنتر گھٹ ہی کھوجھو بھائی--ا--

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥

باہر بھیتر ایکو جانھو ایہو گُر گیان بتائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥

جن نانک بِن آپا چینَے مِٹے نہ بھرم کی کائی--۲--ا--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دھناسری محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥

سادھو ایہو جگ بھرم بھُلانا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام کا سِمرن چھوڈیا مایا ہاتھ بِکانا--ا--رہاؤ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

مات پِتا بھائی سُت بنتا تا کےَ رس لپٹانا--

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥

جوبن دھن پرَبھتا کےَ مد مےَ اہنِس رہےَ دِیوانہ--ا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥

دِین دیال سدا دُکھ بھنجن تا سِیُو من نہ لگانا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥

جن نانک کوٹن مےَ کِنھو گُرمکھ ہوئے پچھانا--۲--۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دھناسری محلّہ ۹--

ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥

تہ جوگی کوُ جُگت نہ جانوُ--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوبھ موہ مایا ممتا پھُن جہ گھٹ ماہِ پچھانوُ--ا--رہاؤ--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥

پر نِندا اُستت نہ جا کےَ کنچن لوح سمانو--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥

ہرکھ سوگ تے رہےَ اتیتا جوگی تاہے بکھانو--ا--

ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥

چنچل من دہ دِس کوُ دھاوت اچل جاہے ٹھہرانو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥

کہو نانک ایہہ بِدھ کو جو نر مُکت تاہِ تُم مانو--۲--۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

دھناسری محلّہ ۹--

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥

اب مےَ کوَن اُپاؤ کروُ--

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ بِدھ من کو سنسا چُوکےَ بھوُ نِدھ پار پروُ--ا--رہاؤ--

ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥

جنم پائے کچھ بھلو نہ کینو تا تے ادِھک ڈروَ--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥

من بچ کرم ہر گُن نہی گائے یہ جی سوچ دھروَ--ا--

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥

گُرمت سُن کچھ گیان نہ اُپجیو پسو جیو اُدر بھروَ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੪॥੯੩॥

کہو نانک پرَبھ بِرد پچھانوٗ تب ہوَ پتِت تروَ--٢--٤--٩--٩--١٣--٥٨--٤--٩٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

دھناسری محلّہ ا گھر ٢ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥

گُر ساگر رتنی بھرپوُرے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥

امرِت سنت چُگہِ نہی دُورے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

ہر رس چوگ چُگہِ پرَبھ بھاوے--

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

سروَر میہ ہنس پرَانپت پاوَے--ا--

ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥

کیا بگ بپڑا چھپڑی نائے--

ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیچڑ ڈُوبَے مَیل نہ جائے--ا--رہاؤ--

ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

رکھ رکھ چرن دھرے ویچاری--

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

دُبدھا چھوڑ بھیۓ نِرنکاری--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥

مُکت پدارتھ ہر رس چاکھے--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥

آون جان رہے گُر راکھے--۲--

ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

سروَر ہنسا چھوڑ نہ جائے--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥

پریم بھگت کر سہج سمائے--

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥

سروَر مہہ ہنس ہنس مہہ ساگر--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥

اکتھ کتھا گُر بچنی آدر--۳--

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥
سُنّ منڈل اِک جوگی بَیسے--

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥
نار نہ پُرکھ کہو کوءُ کَیسے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
تِربھوَن جوت رہے لِو لائی--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥
سُر نر ناتھ سچے سرنائی--۴--

ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥
آنند مُول اناتھ ادھاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥
گُرمکھ بھگت سہج بیچاری--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥
بھگت وچھل بھَے کاٹنہارے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥
ہؤمَے مار مِلے پگ دھارے--۵--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥
انِک جتن کر کال سنتائے--

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥
مرن لِکھائے منڈل مہہ آئے--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥

جنم پدارتھ دُبدھا کھووَے--

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥

آپ نہ چینس بھرّم بھرّم رووَے--٦--

ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥

کہتوَ پڑتوَ سُنتوَ ایک--

ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥

دھیرج دھرم دھرنیدھر ٹیک--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥

جت ست سنجم رِدَے سمائے--

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥

چوَتھے پد کوَ جے من پتِیائے--٧--

ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ساچے نِرمل مَیل نہ لاگَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

گُر کےَ سبد بھرم بھوَ بھاگَے--

ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥

صُورت مُورت آد انُوپ--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥

نانک جاچَے ساچ سرُوپ--٨--١--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ا--

ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سہج ملَے ملیا پروان--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥

نہ تِس مرن نہ آون جان--

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥

ٹھاکُر مہہ داس داس مہہ سوئے--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

جہ دیکھا تہ اوَر نہ کوئے--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥

گُرمکھ بھگت سہج گھر پائیَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر بھیٹے مر آئیَے جائیَے--ا--رہاوٗ--

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

سو گُر کروٗ جے ساچ درِڑاوَے--

ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

اکتھ کتھاوَے سبد مِلاوَے--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥

ہر کے لوگ اوَر نہی کارا--

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

ساچؤ ٹھاکُر ساچ پیارا--۲--

ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥

تن مہہ منُوآ من مہہ ساچا--

ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥

سو ساچا مِل ساچے راچا--

ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥

سیوک پرَبھ کےَ لاگےَ پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ستگور پُورا مِلَے مِلائے--۳--

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥

آپ دِکھاوَے آپے دیکھَے--

ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥

ہٹھ نہ پتیجَے نہ بہو بھیکھَے--

ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

گھڑ بھاڈے جِن امرِت پایا--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥

پریم بھگت پرَبھ من پتِیایا--۴--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥

پڑ پڑ بھُولہہ چوٹا کھاہے--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

بہت سِیانپ آوہےِ جاہے--

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥

نام جپےَ بھوٗ بھوجن کھائےِ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥

گُرمکھ سیوک رہے سمائے--۵--

ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥

پُوج سِلہ تیرتھ بن واسا--

ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥

بھرمت ڈولت بھیٔے اُداسا--

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

من میَلےَ سُوچا کیوٗ ہوئے--

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥

ساچ مِلےَ پاوَے پت سوئے--٦--

ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥

آچارا وِچار سریر--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥

آد جگاد سہج من دھیر--

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥

پل پنکج مہہ کوٹ اُدھارے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥

کر کِرپا گُر میَل پیارے--۷--

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

کِس آگے پرَبھ تُدھ صالاحی--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

تُدھ بِن دُوجا مےَ کو ناہی--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥

جیِئو تُدھ بھاوے تیئوَ راکھ رجائِے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥

نانک سہج بھائے گُن گائے--۸--۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ

دھناسری محلّہ ۵ گھر ٦ اسٹپدی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥

جو جو جونی آئیو تہ تہ اُرجھائیو مانس جنم سنجوگ پایا--

ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

تاکی ہےَ اوٹ سادھ راکھہو دے کر ہاتھ کر کِرپا میلھو ہر رایا--ا--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

انِک جنم بھرم تھِت نہی پائی--

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کروَ سیوا گُر لاگوَ چرن گووِند جی کا مارگ دیہو جی بتائی ۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥

انِک اُپاو کروَ مایا کوَ بچِت دھروَ میری میری کرت سد ہی وِہاوے۔۔

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥

کوئی اَیسو رے بھیٹَے سنت میری لاہَے سگل چِنت ٹھاکُر سِیوُ میرا رنگ لاوے۔۔۲۔۔

ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥

پڑے رے سگل بید نہ چُوکَے من بھید اِک کھِن نہ دھیرہِ میرے گھر کے پنچا۔۔

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥

کوئی اَیسو رے بھگت جو مایا تے رہت اِک امرِت نام میرَے رِدَے سِنچا۔۔۳۔۔

ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥

جیتے رے تیرتھ نائے اہمبُدھ مَیل لائے گھر کو ٹھاکُر اِک تِل نہ مانَے۔۔

ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥

کد پاووَ سادھسنگ ہر ہر سدا آنند گیان انجن میرا من اسنانَے۔۔۴۔۔

ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥

سگل اسرّم کینے منُوآ نہ پتینے ببیکہین دیہی دھوئے۔۔

ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥

کوئی پایئے رے پُرکھ بِدھاتا پاربرہم کَے رنگ راتا میرے من کی دُرمت مل کھوئے ۔۔۵۔۔

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥

کرم دھرم جُگتا نِمکھ نہ ہیَت کرتا گرب گرب پڑے کہی نہ لیکھے۔۔

ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥

جس بھیٹیئے سپھل مُورت کرے سدا کیرت گُر پرساد کوءُ نیترہو پیکھے--٦--

ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥

منھٹھ جو کماوے تِل نہ لیکھے پاوے بگل جیئو دھیان لاوے مایا رے دھاری--

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥

کوئی ایسو رے سکھ دائی پرَبھ کی کتھا سُنائی تِس بھیٹے گت ہوئے ہماری--٧--

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

سُپرسنّ گوپال رائے کاٹَے رے بندھن مائے گُر کےَ سبد میرا من راتا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥

سدا سدا آنند بھیٹِیو نِربھَے گوبِند سُکھ نانک لادھے ہر چرن پراتا--٨--

ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥

سپھل سپھل بھئی سپھل جاترا--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥

آون جان رہے ملِے سادھا--ا--رہاوٗ دوجا--ا--٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

دھناسری محلّہ ا چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥

تیرتھ ناون جاوٗ تیرتھ نام ہےَ--

ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥

تیرتھ سبد بیچار انتر گیان ہَے--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥

گُر گیان ساچا تھان تیرتھ دس پُرب سدا دساہرا--

ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥

ہوٗ نام ہر کا سدا جاچوٗ دیہو پرَبھ دھرنیدھرا--

ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥

سنسار روگی نام دارُو مَیل لاگَے سچ بِنا--

ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥

گُر واک نِرمل سدا چانن نِت ساچ تیرتھ مجنا--ا--

ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥

ساچ نہ لاگَے مَیل کیا مل دھوئیَے--

ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥

گُنہہ ہار پروئے کِس کوٗ روئیَے--

ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥

ویچار مارے ترَے تارے اُلٹ جون نہ آوئے--

ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥

آپ پارس پرم دھیانی ساچ ساچے بھاوئے--

ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥

آنند اندِن ہرکھ ساچا دُوکھ کِلوِکھ پرہرے--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥

سچ نام پایا گُر دِکھایا مَیل ناہی سچ منے--۲--

ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥

سنگت میت مِلاپ پُورا ناونو--

ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥

گاوَے گاونہار سبد سُہاونو--

ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥

سالاہِ ساچے منّ ستگور پُنّ دان دئِیا متے--

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥

پِر سنگ بھاوے سہج ناوَے بیَنی ت سنگم ست ستے--

ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

آرادھ ایکنکار ساچا نِت دئے چڑے سَوایا--

ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥

گت سنگ میتا سنتسنگت کر ندر میَل مِلایا--۳--

ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥

کہن کہَے سبھ کوئے کیَوڈ آکھیئے--

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥

ہؤ مُورکھ نیچ اجان ساکھیے--

ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥

سچ گُر کی ساکھی امرِت بھاکھی تِت من مانیا میرا--

ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥

کُوچ کرہِ آوہِ بِکھ لادے سبد سچےَ گُر میرا--

ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥

آکھن توٹ نہ بھگت بھنڈاری بھرپُر رہیا سوئی--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥

نانک ساچ کہےَ بیننتی من مانجےَ سچ سوئی--۴--۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری محلّہ ۱--

ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

جِیوا تیرَے نائے من آنند ہےَ جیؤ--

ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

ساچو ساچا ناوُ گُن گووِند ہےَ جیؤ--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥

گُر گیان اپارا سِرجنہارا جِن سِرجی تِن گوئی--

ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

پروانا آیا حُکم پٹھایا پھیر نہ سکے کوئی--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥

آپے کر ویکھے سِر سِر لیکھے آپے سُرت بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥

نانک صاحِب اگم اگوچر جِیوا سچی نائی--۱--

ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥

تُم سر اور نہ کوئے آیا جائسی جیوٗ--

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥

حکمی ہوئے نبیڑ بھرم چُکائسی جیوٗ--

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥

گُر بھرم چُکائے اکتھ کہائے سچ مہہ ساچ سمانا--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥

آپ اُپائے آپ سمائے حکمی حکم پچھانا--

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

سچی وڈیائی گُر تے پائی توُ من انت سکھائی--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

نانک صاحِب اور نہ دُوجا نام تیرَے وڈیائی--٢--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥

توُ سچا سِرجنہار الکھ سِرندِیا جیوٗ--

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥

ایک صاحِب دُئے راہ واد ودھندیا جیوٗ--

ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥

دُئے راہ چلائے حکم سبائے جنم مُوآ سنسارا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥

نام بِنا ناہی کو بیَلی بِکھ لادی سِر بھارا--

ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

حکمی آیا حکم نہ بُوجھے حکم سوارنہارا--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥

نانک صاحِب سبد سِنیاپَے ساچا سِرجنہارا--٣--

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥

بھگت سوہے دروار سبد سُہایا جیوُ--

ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥

بولہِ امرت بان رسن رسایا جیوُ--

ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥

رسن رسائے نام تِسائے گُر کےَ سبد وِکانے--

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

پارس پرسیئَے پارس ہوئے جا تیرَے من بھانے--

ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥

امرا پد پایا آپ گوٓایا وِرلا گیان ویچاری--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥

نانک بھگت سوہن در ساچےَ ساچے کے واپاری--٤--

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥

بھُوکھ پیاسو آتھ کیوُ در جائسا جیوُ--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥

ستگور پُوچھوُ جائے نام دھیائسا جیوُ--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥

سچ نام دھیائی ساچ چوائی گُرمکھ ساچ پچھانا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥

دینا ناتھ دیال نِرنجن اندِن نام وکھانا--

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥

کرنی کار دھُرہو پھُرمائی آپ مُوآ من ماری--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥

نانک نام مہا رس میٹھا ترِسنا نام نِواری--۵--۲--

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

دھناسری چھنت محلّہ ا--

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥

پِر سنگ مُوٹھڑیئے کھبر نہ پائیا جیوٗ--

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥

مستک لِکھِڑا لیکھ پُرب کمایا جیوٗ--

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥

لیکھ نہ مِٹئی پُرب کمایا کیا جانا کیا ہوسی--

ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥

گُنی اچار نہی رنگ راتی اوگُن بہہ بہہ روسی--

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥

دھن جوبن آک کی چھایا بِردھ بھیئے دِن پُنّیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥

نانک نام بِنا دوہاگن چھُوٹی جھُوٹھ وِچھُنّیا۔۔١۔۔

ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥

بُوڈی گھر گھالیو گُر کَے بھائے چلو۔۔

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥

ساچا نام دھیائے پاوہِ سُکھ محلو۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥

ہر نام دھیائے تا سُکھ پائے پیئیڑے دِن چارے۔۔

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

نِج گھر جائے بہَے سچ پائے اندِن نال پیارے۔۔

ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥

وِن بھگتی گھر واس نہ ہووی سُنیہُہ لوک سبائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥

نانک سرسی تا پِر پائے راتی ساچَے نائے۔۔٢۔۔

ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥

پِر دھن بھاوے تا پِر بھاوے ناری جیئو۔۔

ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥

رنگ پریتم راتی گُر کَے سبد ویچاری جیئو۔۔

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥

گُر سبد ویچاری ناہ پیاری نِو نِو بھگت کریئی۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥

مایا موہ جلائے پریتم رس مہہ رنگ کریئی--

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥

پرَبھ ساچے سیَتی رنگ رنگیَتی لال بھئی من ماری--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥

نانک ساچ وسی سوہاگن پِر سِیو پریت پیاری--٣--

ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥

پِر گھر سوہَے نار جے پِر بھاوئے جیو--

ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥

جھُوٹھے وین چوے کام نہ آوئے جیو--

ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥

جھُوٹھ الاوے کام نہ آوے نہ پِر دیکھَے نَینی--

ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥

اوگنُیاری کنت وِساری چھُوٹی وِدھن رَینی--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥

گُر سبد نہ مانے پھاہی پھاتھی سا دھن محل نہ پائے--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

نانک آپے آپ پچھانَے گُرمکھ سہج سمائے--٤--

ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥

دھن سوہاگن نار جِن پِر جانیا جیو--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥

نام بِنا کُوڑیار کُوڑ کمانیا جیوٗ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥

ہر بھگت سُہاوی ساچے بھاوی بھائے بھگت پرَبھ راتی--

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥

پِر رلیالا جوبن بالا تِس راوے رنگ راتی--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

گُر سبد وِگاسی سَہو راواسی پھل پایا گُنکاری--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥

نانک ساچ مِلَے وڈیائی پِر گھر سوہَے ناری--۵--۳--

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

دھناسری چھنت محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥

ہر جیوٗ کِرپا کرے تا نام دھیائیئَے جیوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥

ستگور مِلَے سُبھائے سہج گُن گایئَے جیوٗ--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥

گُن گائے وِگسے سدا اندِن جا آپ ساچے بھاوئے--

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥

اہنکار ہوُمےَ تجے مایا سہج نام سماوئے--

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥

آپ کرتا کرے سوئی آپ دئے ت پائیے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر جیوُ کرپا کرے تا نام دھیائیئے جیوُ--ا--

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥

اندر ساچا نیہو پُورے ستگورے جیوُ--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥

ہوُ تِس سیَوی دِن رات مےَ کدے نہ ویسرَے جیوُ--

ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥

کدے نہ وِساری اندِن سمھاری جا نام لئی تا جیوا--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥

سرَونی سُنی ت ایہو من ترِپتَے گُرمکھ امرِت پیوا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥

ندر کرے تا ستگور میلے اندِن بِبیک بُدھ بچرَے--

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥

اندر ساچا نیہو پُورے ستگورَے--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥

ستسنگت ملَے وڈبھاگ تا ہر رس آوئے جیوُ--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥

اندِن رہَے لِو لائے ت سہج سماوئے جیوٗ--

ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

سہج سماوَے تا ہر من بھاوَے سدا اتیت بیراگی--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ہلت پلت سوبھا جگ انتر رام نام لِو لاگی--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥

ہرکھ سوگ دُہا تے مُکتا جو پرَبھ کرے سو بھاوئے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥

ستسنگت ملَے وڈبھاگ تا ہر رس آوئے جیوٗ--٣--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

دُوجے بھائے دُکھ ہوئے منمکھ جم جوہیا جیوٗ--

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

ہائے ہائے کرے دِن رات مایا دُکھ موہیا جیوٗ--

ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥

مایا دُکھ موہیا ہوُمَے روہیا میری میری کرت وِہاوئے--

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥

جو پرَبھ دئے تِس چیتَے ناہی انت گیا پچھتاوئے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥

بِن ناوَے کو ساتھ نہ چالَے پُتر کلتر مایا دھوہیا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥

دُوجے بھائے دُکھ ہوئے منمکھ جم جوہیا جیوُ--۴--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥

کر کِرپا لیہو مِلائے محل ہر پایا جیوُ--

ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥

سدا رہَے کر جوڑ پرَبھ من بھایا جیوُ--

ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ من بھاوے تا حُکم سماوے حُکم منّ سُکھ پایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

اندِن جپت رہَے دِن راتی سہجے نام دھیایا--

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥

نامو نام ملی وڈیائی نانک نام من بھاوئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

کر کِرپا لیہو مِلائے محل ہر پاوئے جیوُ--۵--۱--

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

دھناسری محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥

ستگور دِین دیال جِس سنگ ہر گاویَۓ جیوُ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥

امرِت ہر کا نام سادھسنگ راوِیَۓ جیئُ--

ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖ ਨਾਸਏ ॥

جھج سنگ سادُھو اِک ارادھو جنم مرن دُکھ ناسۓ--

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥

دھُر کرم لِکھیا ساچ سِکھیا کٹی جم کی پھاسۓ--

ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥

بھَے بھرم ناٹھے چھُٹی گاٹھے جم پنتھ مُول نہ آویَۓ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥

بِنوَنت نانک دھار کِرپا سدا ہر گُن گاویَۓ--ا--

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥

نِدھریا دھر ایک نام نِرنجنو جیئُ--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥

تُو داتا داتار سرب دُکھ بھنجنو جیئُ--

ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥

دُکھ ہرت کرتا سُکھ سُوآمی سرن سادُھو آیا--

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥

سنسار ساگر مہا بِکھڑا پل ایک ماہِ ترایا--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥

پُور رہیا سرب تھائی گُر گیان نیتری انجنو--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سدا سمری سرب دُکھ بھَے بھنجنو--۲--

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥

آپ لیئے لڑ لائے کِرپا دھارِیا جیوَ--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥

موہِ نِرگُن نیچ اناتھ پرَبھ اگم اپاریا جیوَ--

ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥

دیال سدا کرِپال سُوآمی نیچ تھاپنہاریا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥

جی جنت سبھ وس تیرَے سگل تیری سارِیا--

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥

آپ کرتا آپ بھگتا آپ سگل بیچاریا--

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥

بِنوَنت نانک گُن گائے جیوا ہر جپ جپوُ بنوارِیا--۳--

ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥

تیرا درس اپار نام امولئی جیوَ--

ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥

نِت جپہہ تیرے داس پُرکھ اتولئی جیوَ--

ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥

سنت رسن وُوٹھا آپ تُوٹھا ہر رسہِ سیئی ماتیا--

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥

گُر چرن لاگے مہا بھاگے سدا اندِن جاگیا--

ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬ੍ਹ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥

صد سدا سِمرتبَی سُوآمی ساس ساس گُن بولئی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک دھُور سادُھو نام پربھُو امولئی--۴--ا--

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

راگ دھناسری بانی بھگت کبیر جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥

سنک سنَند مہیس سماناں--

ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

سیکھناگ تیرو مرم نہ جاناں--ا--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتسنگت رام رِدَے بسائی--ا--رہاؤ--

ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥

ہنُومان سر گرُڑ سماناں--

ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥

سُرپت نرپت نہی گُن جاناں--۲--

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥

چار بید ار سِمرِت پُراناں--

ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥

کملاپت کوَلا نہی جاناں--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥

کہہ کبیر سو بھرمَے ناہی--

ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥

پگ لگ رام رہَے سرناہی--۴--۱--

ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

دِن تے پہر پہر تے گھریاں آوَ گھٹَے تن چھیجَے--

ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥

کال اہیری پھِرَے بدھِک جیو کہو کوَن بِدھ کیجَے--۱--

ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥

سو دِن آون لاگا--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مات پِتا بھائی سُت بنتا کہو کوؤ ہےَ کا کا--۱--رہاؤ--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥

جب لگ جوت کایا مہہ برتَے آپا پسُو نہ بُوجھَے--

ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥

لالچ کرَے جیون پد کارن لوچن کچھُو نہ سُوجھے--۲--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥

کہت کبیر سُنہو رے پرانی چھوڑہو من کے بھرما--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥

کیول نام جپہو رے پرانی پرہو ایک کی سرناں--٣--٢--

ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥

جو جن بھاؤ بھگت کچھ جانَے تا کوُ اچرج کاہو--

ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥

جیُو جل جل مہہ پَیس نہ نکسَے تیوُ ڈھر ملیو جُلاہو--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥

ہر کے لوگا مَے توُ مت کا بھورا--

ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوُ تن کاسی تجہِ کبیرا رمئیَے کہا نِہورا--ا--رہاؤ--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥

کہت کبیر سُنہو رے لوئی بھرم نہ بھُولہو کوئی--

ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥

کیا کاسی کیا اُوکھر مگہر رام رِدَے جوُ ہوئی--٢--٣--

ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥

اِندر لوک سِو لوکہِ جَیبو--

ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥

اوچھے تپ کر باہُر عیبو--ا--

ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥

کیا مانگوٗ کِچھ تھِر ناہی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام رکھ من ماہی--ا--رہاوٗ--

ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥

سوبھا راج بِبھَے بڈِیائی--

ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥

انت نہ کاہُو سنگ سہائی--۲--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥

پُتر کلتر لچھمی مایا--

ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

اِن تے کہو کوَنَے سُکھ پایا--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥

کہت کبیر اوَر نہی کاما--

ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥

ہمرَے من دھن رام کو نامہ--۴--۴--

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥

رام سِمر رام سِمر رام سِمر بھائی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام سِمرن بِن بُوڈتے اِدھکائی--ا--رہاوٗ--

ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

بنتا سُت دیہہ گریہہ سنپت سُکھدائی--

ਇਨ੍ਹ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥

انھ مَے کچھ ناہے تیرو کال اوَدھ آئی--۱--

ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥

اجامل گج گنِکا پتِت کرم کینے--

ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥

تیؤ اُتر پار پرے رام نام لینے--۲--

ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥

سُوکر کُوکرجون بھرمے تؤ لاج نہ آئی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥

رام نام چھاڈ امرت کاہے بِکھ کھائی--۳--

ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥

تج بھرم کرم بِدھ نِکھید رام نام لیہی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

گُر پرساد جن کبیر رام کر سنیہی--۴--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

دھناسری بانی بھگت نامدیو جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥

گہری کر کےَ نیو کھُدائی اُوپر منڈپ چھائے--

ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥

مارکنڈے تے کو اِدھکائی جِن ترِن دھر مُونڈ بلائے--ا--

ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥

ہمرو کرتا رام سنیہی--

ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاہے رے نر گرب کرت ہہُ بِنس جائے جھُوٹھی دیہی--ا--رہاؤ--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥

میری میری کَیرو کرتے دُرجودھن سے بھائی--

ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥

بارہ جوجن چھتر چلَے تھا دیہی گِرجھن کھائی--۲--

ਸਰਬ ਸੋੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

سرب سوئن کی لنکا ہوتی راون سے اِدھکائی--

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥

کہا بھَیو در باندھے ہاتھی کھِن مہہ بھئی پرائی--۳--

ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥

دُرباسا سِیو کرت ٹھگوری جادو اے پھل پائے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥

کِرپا کری جن اپنے اُوپر نامدیو ہر گُن گائے--۴--ا--

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥

دس بَیراگن موہِ بس کینہی پنچھو کا مِٹ ناووَ--

ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥

ستر دوئے بھرے امرِت سر بِکھ کوَ مار کڈھاووَ--ا--

ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥

پاچھَے بہُر نہ آون پاووَ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت بانی گھٹ تے اُچروَ آتم کوَ سمجھاووَ--ا--رہاوَ--

ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥

بجر کُٹھار موہِ ہےَ چھیناں کر مِنّت لگ پاووَ--

ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥

سنتن کے ہم اُلٹے سیوک بھگتن تے ڈرپاووَ--۲--

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥

ایہہ سنسار تے تب ہی چھُوٹوُ جوَ مایا نہ لپٹاووَ--

ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥

مایا نام گربھ جون کا تِہہ تج درسن پاووَ--۳--

ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥

اِت کر بھگت کرہِ جو جن تِن بھوَ سگل چُکائیَے--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥

کہت نامدیوَ باہر کیا بھرمہو ایہہ سنجم ہر پائیَے--۴--۲--

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥

مارواڑ جیسے نیر بالہا بیَل بالہا کرہلا--

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥

جیئو کُرنک نِس ناد بالہا تیو میرَے من رامئیا--۱--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا نام رُوڑو رُوپ رُوڑو ات رنگ رُوڑو میرو رامئیا--۱--رہاؤ--

ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥

جیئو دھرنی کؤ اِندر بالہا کُسم باس جیسے بھوَرلا--

ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥

جیئو کوکِل کؤ امب بالہا تیو میرَے من رامئیا--۲--

ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥

چکوی کؤ یسے سُور بالہا مان سرَور ہنسُلا--

ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥

جیئو ترنی کؤ کنت بالہا تیو میرَے من رامئیا--۳--

ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥

بارِک کؤ جیسے کھیر بالہا چاترِک مُکھ جیسے جلدھرا--

ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥

مچھلی کؤ جیسے نیر بالہا تیو میرَے من رامئیا--۴--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥

سادِھک سِدھ سگل مُن چاہھے بِرلے کاہُو ڈیٹھلا--

ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥

سگل بھَون تیرو نام بالہا تیوٗ نامے من بیٹھلا--۵--۳--

ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥

پہل پُریئے پُنڈرک ونا--

ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥

تا چے ہنسا سگلے جناں--

ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥

کِرسنا تے جانوٗ ہر ہر ناچنتی ناچنا--۱--

ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥

پہل پُرصابِرا--

ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥

اَتھون پُرسادمرا--

ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥

اسگا اس اُسگا--

ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا باگرا ناچے پِندھی مہہ ساگرا--۱--رہاوُ--

ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥

ناچنتی گوپی جنّا--

ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥

نئیا تے بیرے کنّا--

ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥

ترک نہ چا--

ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥

بھرمِیا چا--

ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥

کیسوا بچئُنی ایئے مئیئے ایک آن جیئُ--۲--

ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

پِندھی اُبھکلے سنسارا--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥

بھرم بھرم آئے تُم چے دُوارا--

ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥

تُو کُن رے--

ਮੈ ਜੀ ॥

مَے جی--

ਨਾਮਾ ॥

نامہ--

ਹੋ ਜੀ ॥

ہو جی--

ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥

اعلٰی تے نِوارنا جم کارنا--۳--۴--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥

پتِت پاون مادھوَ بِرد تیرا--

ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥

دھنّ تے وَے مُن جن جِن دھیائیو ہر پرَبھ میرا--ا--

ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥

میرَے ماتھے لاگی لے دھُور گوبِند چرنن کی--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُر نر مُن جن تِنھو تے دُور--ا--رہاوُ--

ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥

دین کا دیال مادھَو گرب پرہاری--

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥

چرن سرن ناما بل تِہاری--۲--۵--

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

دھناسری بھگت رویداس جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد--

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ہم سر دین دیال نہ تُم سر اب پتِیار کیا کیجَے--

ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥

بچنی تور مور من مانے جن کوُ پُورن دیجَے--ا--

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥

ہؤ بل بل جاؤ رمئیا کارنے--

ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کارن کوَن ابول--رہاؤ--

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥

بہت جنم بچھرے تھے مادھوٗ ایہو جنم تمھارے لیکھے--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥

کہہ رویداس آس لگ جیوؤ چِر بھَیو درسن دیکھے--٢--١--

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥

چِت سِمرن کروٗ نَین اولوکنو سرَون بانی سُجس پُور راکھوٗ--

ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥

من سو مدھکر کروٗ چرن ہِردے دھروٗ رسن امرِت رام نام بھاکھوٗ--١--

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥

میری پریت گوبِند سِیوٗ جِن گھٹَے--

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے توٗ مول مہگی لئی جی سٹَے--١--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥

سادھسنگت بِنا بھاؤ نہی اُوپجَے بھاوَ بِن بھگت نہی ہوئے تیری--

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥

کہَے رویداس اِک بینتی ہر سِیوٗ پَیج راکھو راجا رام میری--٢--٢--

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

نام تیرو آرتی مجن مُرارے--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کے نام بِن جھُوٹھے سگل پاسارے--ا--رہاوٗ--

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥

نام تیرو آسنو نام تیرو اُرصہ نام تیرا کیسرو لے چھِکارے--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥

نام تیرا امبھلا نام تیرو چندنو گھس جپے نام لے تُجھ کوٗ چارے--ا--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥

نام تیرا دِیوا نام تیرو باتی نام تیرو تیل لے ماہِ پسارے--

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥

نام تیرے کی جوت لگائی بھیِٔو اُجیارو بھَون سگلارے--٢--

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥

نام تیرو تاگا نام پھُول مالا بھار اٹھارہ سگل جُوٹھارے--

ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥

تیرو کِیا تُجھ کیا ارپوٗ نام تیرا تُہی چوَر ڈھولارے--٣--

ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥

دس اٹھا اٹھسٹھے چارے کھانی اِہے ورتن ہےَ سگل سنسارے--

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

کہےَ رویداس نام تیرو آرتی ست نام ہےَ ہر بھوگ تُہارے--٤--٣--

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ

دھناسری بانی بھگتاں کی ترِلوچن

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥

نارائن نِندس کائے بھُولی گواری--

ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکرِت سُکرت تھارو کرم ری--ا--رہاؤ--

ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥

سنکرا مستک بستا سُرسری اسنان رے--

ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲ੍ਯ੍ਯਿੋ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥

کُل جن مدھے ملیو سارگ پان رے--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥

کرم کر کلنک مپھیٹس ری--ا--

ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥

بِسوَ کا دیپک سوامی تا چے رے سُوآرتھی پنکھی رائے گرُڑ تا چے بادھوا--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥

کرم کر ارن پِنگلا ری--۲--

ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥

انِک پاتِک ہرتا ترِبھَون ناتھ ری تیرتھ تیرتھ بھرمتا لہَے نہ پار ری--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥

کرم کر کپال مپھیٹس ری--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥

امرت سسیٔ دھین لچھمی کلپتر سکھر سُناگر ندی چے ناتھں--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥

کرم کر کھار مپھیٹس ری--۴--

ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥

دادھیلے لنکا گڑ اُپاڑِیلے راون بن سل بِسل آن توکھیلے ہری--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥

کرم کر کچھوٹی مپھیٹس ری--۵--

ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥

پُوربلو کِرت کرم نہ مٹَے ری گھر گیہن تا چے موہِ جاپیئلے رام چے نامں--

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥

بدت ترِلوچن رام جی--۶--۱--

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

سری سَین--

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥

دھُوپ دیپ گھرِت ساج آرتی--

ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥

وارنے جاوُ کملا پتی--۱--

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥

منگلا ہر منگلا--

ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِت منگل راجا رام رائے کو--ا--رہاؤ--

ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥

اُوتم دِیئرا نِرمل باتی--

ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥

تُہیں نِرنجن کملا پاتی--٢--

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥

راما بھگت رامانند جانَے--

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥

پُورن پرمانند بکھانَے--٣--

ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥

مدن مُورت بھَے تار گوبِندے--

ਸੈਨੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥

سَین بھنَے جھج پرمانندے--٤--٢--

ਪੀਪਾ ॥

پیپا--

ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥

کایؤ دیوا کائیؤ دیول کائیؤ جنگم جاتی--

ਕਾਇਅਉ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥

کائیوٗ دھُوپ دیپ نئیبیدا کائیوٗ پُوجوٗ پاتی--ا--

ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

کایا بہو کھنڈ کھوجتے نوَ نِدھ پائی--

ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ کچھ آئبو نہ کچھ جائبو رام کی دُہائی--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥

جو برہمنڈے سوئی پِنڈے جو کھوجَے سو پاوے--

ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੩॥

پیپا پرَنوے پرم تت ہےَ ستگور ہوئ لکھاوے--۲--۳--

ਧੰਨਾ ॥

دھنا--

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥

گوپال تیرا آرتا--

ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جن تُمری بھگت کرَنتے تِن کے کاج سوارتا--ا--رہاؤ--

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥

دال سیدھا ماگوٗ گھیوٗ--

ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥

ہمرا کھسی کرَے نِت جیوٗ--

ਪਨ੍ਹੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥

پنھِیا چھادن نِیکا--

ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥

اناج مگوٗ ست سی کا--ا--

ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥

گوٗ بھَیس مگوٗ لاویَری--

ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥

اِک تاجن تُری چنگیری--

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥

گھر کی گیہن چنگی--

ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥

جن دھنا لیوَے منگی--۲--۴--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

جیتسری محلّہ ۴ گھر ا چوٗپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥

میرَے ہیئرَے رتن نام ہر بسیا گُر ہاتھ دھریو میرَے ماتھا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥

جنم جنم کے کِلبِکھ دُکھ اُترے گُر نام دِیوٗ رِن لاتھا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥

میرے من بھج رام نام سبھ ارتھا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے ہر نام درِڑایا بِن ناوے جِیون بِرتھا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥

بِن گُر مُوڑ بھیٔے ہےَ منمکھ تے موہ مایا نِت پھاتھا--

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥

تِن سادُھو چرن نہ سیوے کبہُو تِن سبھ جنم اکاتھا--٢--

ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥

جِن سادُھو چرن سادھ پگ سیوے تِن سپھلیو جنم سناتھا--

ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥

مو کوُ کیجےَ داس داس داسن کو ہر دئِیا دھار جگنّاتھا--٣--

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥

ہم اندھلے گیانہین اگیانی کیوُ چالہہ مارگ پنتھا--

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥

ہم اندھلے کوُ گُر انچل دیجےَ جن نانک چلہہ مِلنتھا--٤--١--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ٤--

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥

ہیرا لال امولک ہےَ بھاری بِن گاہک مِیکا کاکھا--

ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥

رتن گاہک گُر سادھو دیکھیو تب رتن بِکانو لاکھا--ا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥

میرَے من گُپت ہیر ہر راکھا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال مِلائیو گُر سادھو گُر ملیئے ہیر پراکھا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥

منمکھ کوٹھی اگیان اندھیرا تِن گھر رتن نہ لاکھا--

ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥

تے اُوجھڑ بھرم مُوئے گاواری مایا بھُنگ بِکھ چاکھا--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥

ہر ہر سادھ میلھو جن نیکے ہر سادھو سرن ہم راکھا--

ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥

ہر انگیکار کرہو پربھ سُوآمی ہم پرے بھاگ تُم پاکھا--۳--

ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥

جہوا کیا گُن آکھ وکھانہ تُم وڈ اگم وڈ پُرکھا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥

جن نانک ہر کِرپا دھاری پاکھان ڈُبت ہر راکھا--۴--۲--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

جیتسری م: ۴--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥

ہم بارِک کچھُو نہ جانہ گت مِت تیرے مُورکھ مُگدھ ایانا--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥

ہر کِرپا دھار دیجے مت اُوتم کر لیجے مُگدھ سِیانا--ا--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥

میرا من آلسیا اُگھلانا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر آن مِلائیو گُر سادُھو مِل سادُھو کپٹ کھُلانا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥

گُر کھِن کھِن پریت لگاوہو میرَے ہیئرَے میرے پریتم نام پرانا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥

بِن ناوَے مر جائیَے میرے ٹھاکُر جیو عملی عمل لُبھانا--٢--

ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥

جِن من پریت لگی ہر کیری تِن دھُر بھاگ پُرانا--

ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥

تِن ہم چرن سریوہ کھِن کھِن جِن ہر میٹھ لگانا--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥

ہر ہر کِرپا دھاری میرَے ٹھاکُر جن بِچھُریا چِری مِلانا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥

دھن دھن ستگور جِن نام دِرڑایا جن نانك تِس قُربانا--٤--٣--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥

ستگور ساجن پُرکھ وڈ پایا ہر رسک رسک پھل لاگبا--

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥

مایا بھُینگ گرَسیو ہےَ پرَانی گُر بچنی بِس ہر کاڈھبا--١--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥

میرا من رام نام رس لاگبا--

ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کیئے پتِت پوِتر مِل سادھ گُر ہر نامےَ ہر رس چاکھبا--رہاؤ--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥

دھن دھن وڈبھاگ ملیو گُر سادُھو مِل سادُھو لِو اُنمن لاگبا--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥

ترِسنا اگن بُجھی سانت پائی ہر نِرمل نِرمل گُن گائبا--٢--

ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥

تِن کے بھاگ کھین دھُر پائے جِن ستگور درس نہ پائبا--

ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥

تے دُوجےَ بھائے پوہِ گربھ جونی سبھ بِرتھا جنم تِن جائبا--٣--

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥

ہر دیہو بِمل مت گُر سادھ پگ سیوہ ہم ہر میٹھ لگائبا--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥

جن نانک رین سادھ پگ ماگے ہر ہوئے دیال دِوائبا--۴--۴--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ۴--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥

جِن ہر ہِردَے نام نہ بسیو تِن مات کیجے ہر بانجھا--

ਤਿਨ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥

تِن سُنجی دیہہ پھِرہِ بِن ناوَے اوئے کھپ کھپ مُوئے کرانجھا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥

میرے من جپ رام نام ہر ماجھا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کرِپال کرِپا پرَبھ دھاری گُر گیان دیوُ من سمجھا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥

ہر کیرت کلجگ پد اُوتم ہر پائیے ستگور ماجھا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥

ہؤ بلہاری ستگور اپنے جِن گُپت نام پرگاجھا--۲--

ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥

درسن سادھ ملیو وڈبھاگی سبھ کِلبکھ گئے گواجھا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥

ستگور ساہو پایا وڈ دانہ ہر کیئے بہو گُن ساجھا--۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥

جِن کوُ کِرپا کری جگجیون ہر اُر دھاریو من ماجھا--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥

دھرم رائے در کاگد پھارے جن نانک لیکھا سمجھا--۴--۵--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ۴--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥

ستسنگت سادھ پائی وڈبھاگی من چلتَو بھیُو اروُڑا--

ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥

انہت دھُن واجہہ نِت واجے ہر امرِت دھار رس لیڑا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥

میرے من جپ رام نام ہر رُوڑا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

میرَے من تن پریت لگائی ستگور ہر ملیو لائے جھپیڑا--رہاؤ--

ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥

ساقط بندھ بھیَے ہے مایا بِکھ سنچہِ لائے جکیڑا--

ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥

ہر کےَ ارتھ کھرچ نہ ساکہِ جمکال سہیہ سِر پیڑا--۲--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥

جِن ہر ارتھ سریر لگایا گُر سادُھو بہو سردھا لائے مکھ دھوُڑا--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥

ہلت پلت ہر سوبھا پاوہِ ہر رنگ لگا من گُوڑا۔۔٣۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥

ہر ہر میَل میَل جن سادُھو ہم سادھ جنا کا کیڑا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥

جن نانک پریت لگی پگ سادھ گُر مِل سادُھو پاکھان ہرِیوٗ من مُوڑا۔۔٤۔۔٦۔۔

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

جیتسری محلّہ ٤ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ہر ہر سِمرہو اگم اپارا۔۔

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥

جِس سِمرت دُکھ مٹے ہمارا۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥

ہر ہر ستگور پُرکھ مِلاوہو گُر ملیئے سُکھ ہوئی رام۔۔١۔۔

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥

ہر گُن گاوہو میت ہمارے۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر نام رکھہو اُر دھارے۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥

ہر ہر امرِت بچن سُناوہو گُر ملیئے پرگٹ ہوئی رام--٢--

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

مدھسُودن ہر مادھو پرَانا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

میرَے من تن امرِت میٹھ لگانا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥

ہر ہر دئِیا کرہُو گُر میلھو پُرکھ نِرنجن سوئی رام--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ہر ہر نام سدا سُکھداتا--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ہر کےَ رنگ میرا من راتا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥

ہر ہر مہا پُرکھ گُر میلھو گُر نانک نام سُکھ ہوئی رام--٤--١--٧--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

جیتسری م: ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

ہر ہر ہر ہر نام جپاہا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

گُرمکھ نام سدا لےَ لاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

ہر ہر ہر ہر بھگت دِرڑاوہو ہر ہر نام اوماہا رام--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥

ہر ہر نام دیال دھیاہا--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥

ہر کےَ رنگ سدا گُن گاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

ہر ہر ہر جس گھُومر پاوہو مِل ستسنگ اوماہا رام--۲--

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥

آوَ سکھی ہر میل مِلاہا--

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

سُن ہر کتھا نام لےَ لاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ہر ہر کِرپا دھار گُر میلھو گُر ملیئے ہر اوماہا رام--۳--

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

کر کیرت جس اگم اتھاہا--

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥

کھِن کھِن رام نام گاواہا--

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥

مو کوَ دھار کرِپا ملیئے گُر داتے ہر نانک بھگت اوماہا رام--۴--۲--۸--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

جیتسری م: ۴--

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥

رس رس رام رسال صلاحا--

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

من رام نام بھینا لَے لاہا--

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

کھِن کھِن بھگت کرہ دِن راتی گُرمت بھگت اوماہا رام--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥

ہر ہر گُن گوِند جپاہا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

من تن جیت سبد لَے لاہا--

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

گُرمت پنچ دُوت وس آوہِ من تن ہر اوماہا رام--۲--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

نام رتن ہر نام جپاہا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

ہر گُن گائے سدا لَے لاہا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

دین دیال کِرپا کر مادھو ہر ہر نام اوماہا رام--۳--

ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥

جپ جگدیس جپوُ من ماہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥

ہر ہر جگنّاتھ جگ لاہا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥

دھن دھن وڈے ٹھاکُر پرَبھ میرے جپ نانک بھگت اوماہا رام--۴--۳--۹--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ۴--

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥

آپے جوگی جُگت جُگاہا--

ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥

آپے نِربھوُ تاڑی لاہا--

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

آپے ہی آپ آپ ورتَے آپے نام اوماہا رام--۱--

ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥

آپے دیپ لوء دیپاہا--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥

آپے ستگور سمُند متھاہا--

ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

آپے متھ متھ تت کڈھائے جپ نام رتن اوماہا رام--۲--

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥

سکھی مِلھو مِل گُن گاواہا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥

گُرمکھ نام جپھو ہر لاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ہر ہر بھگت درِڑی من بھائی ہر ہر نام اوماہا رام--٣--

ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥

آپے وڈ دانہ وڈ صاحا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥

گُرمکھ پُونجی نام وِساہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ہر ہر دات کرہو پرَبھ بھاوے گُن نانک نام اوماہا رام--٤--٤--١٠--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

جیتسری محلّہ ٤--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥

مِل ستسنگت سنگ گُراہا--

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥

پُونجی نام گُرمکھ ویساہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

ہر ہر کرِپا دھار مدھسُودن مِل ستسنگ اوماہا رام--١--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥

ہر گُن بانی سرَون سُناہا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥

کر کِرپا ستگورو مِلاہا--

ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

گُن گاوہ گُن بولہ بانی ہر گُن جپ اوماہا رام--٢--

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੁੋਲਾਹਾ ॥

سبھ تیرتھ ورت جگ پُنّ تلاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥

ہر ہر نام نہ پُجہِ پُجاہا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ہر ہر اتُل تول ات بھاری گُرمت جپ اوماہا رام--٣--

ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

سبھ کرم دھرم ہر نام جپاہا--

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥

کلِوِکھ میل پاپ دھوواہا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥

دین دیال ھوھو جن اُوپر دیہُ نانک نام اوماہا رام--٤--٥--١١--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

جیتسری محلّہ ٥ گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥

کوئی جانَے کوَن اِیہا جگ میت--

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس ہوئے کِرپال سوئی بِدھ بُوجھَے تا کی نِرمل رِیت--ا--رہاؤ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥

مات پِتا بنتا سُت بندھپ اسٹ میت ار بھائی--

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥

پُورب جنم کے مِلے سنجوگی انتہِ کو نہ سہائی--ا--

ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥

مکت مال کنِک لال ہیرا من رنجن کی مایا--

ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ہا ہا کرت بِہانی اَودھِ تا مہہ سنتوکھ نہ پایا--۲--

ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥

ہست رتھ اسوَ پوَن تیج دھنی بھُومن چتُرانگا--

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥

سنگ نہ چالیو اِن مہہ کچھُوآے اُوٹھ سِدھائیو نانگا--۳--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥

ہر کے سنت پرء پریتم پرَبھ کے تا کےَ ہر ہر گائیَے--

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥

نانک اِیہا سُکھ آگے مُکھ اُوجل سنگ سنتن کے پائیے--۴--ا--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

جیتسری محلّہ ۵ گھر ۳ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥

دیہو سندیسرو کہیئو پرِء کہیئو--

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِسم بھئی مَے بہو بِدھ سُنتے کہو سُہاگن سہیئو--ا--رہاؤ--

ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥

کو کہتو سبھ باہر باہر کو کہتو سبھ مہیئو--

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥

برن نہ دیسَے چِہن نہ لکھیَے سُہاگن سات بُجھہیئو--ا--

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥

سرب نِواسی گھٹ گھٹ واسی لیَپ نہی الپہیئو--

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥

نانک کہت سُنہو رے لوگا سنت رسن کو بسہیئو--۲--ا--۲--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

جیتسری م: ۵--

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھیرؤ سُن دھیرؤ پرَبھ کوَ--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥

جی پران من تن سبھ ارپوَ نیروَ پیکھ پرَبھ کوَ نیروَ--ا--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥

بےسُمار بےانت بڈ داتا منہہ گہیروَ پیکھ پرَبھ کوَ--۲--

ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥

جو چاہوَ سوئی سوئی پاووَ آسا منسا جپ پرَبھ کوَ--۳--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥

گُر پرساد نانک من وسیا دُوکھ نہ کبہُو جھُوروَ بُجھ پرَبھ کوَ--۴--۲--۳--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ۵--

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥

لوڑیدڑا ساجن میرا--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر گھر منگل گاوہو نیکے گھٹ گھٹ تِسہہ بسیرا--ا--رہاؤ--

ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥

سُوکھ ارادھن دُوکھ ارادھن بِسرے نہ کاہُو بیرا--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥

نام جپت کوٹ سُور اُجارا بِنسے بھرم اندھیرا--ا--

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥

تھان تھننتر سبھنی جائی جو دیسَے سو تیرا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥

سنتسنگ پاوَے جو نانک تِس بہُر نہ ہوئی ہےَ پھیرا--۲--۳--۴--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

جیتسری محلّہ ۵ گھر ۴ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗ੍ਹਿ ॥

اب مےَ سُکھ پائیو گُر آگئِی--

ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗ੍ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تجی سِیانپ چِنت وِساری اہں چھوڈیو ہےَ تِیاگیہً--۱--رہاوُ--

ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥

جوُ دیکھوُ توُ سگل موہِ موہِیوُ توُ سرن پرِیو گُر بھاگ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥

کر کِرپا ٹہل ہر لائیو توُ جم چھوڈی موری لاگ--۱--

ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥

تریوُ ساگر پاوک کو جوُ سنت بھیٹے وڈ بھاگ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥

جن نانک سرب سُکھ پائے مورو ہر چرنی چِت لاگ--۲--۱--۵--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ۵--

ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥

من مہہ ستگور دھیان دھرا--

ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گیان منتر ہر نامہ پرَبھ جیوُ میا کرا--ا--رہاؤ--

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥

کال جال ار مہا جنجالا چھُٹکے جمہِ ڈرا--

ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥

آئیو دُکھ ہرن سرن کرُناپت گہیو چرن آسرا--ا--

ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥

ناوَ رُوپ بھئیو سادھسنگ بھَو نِدھ پار پرا--

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥

اپیوُ پیو گت تھیوُ بھرما کہو نانک اجر جرا--۲--۲--۶--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥

جا کوُ بھیۓ گوونِد سہائی--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند سگل سِیوُ وا کوُ بیادھ نہ کائی--ا--رہاؤ--

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥

دیسہِ سبھ سنگ رہہ الیپا نہ ویاپےَ اُن مائی--

ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

ایکےَ رنگ تت کے بیتے ستگور تے بُدھ پائی--ا--

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥

دئیا میا کِرپا ٹھاکُر کی سیئی سنت سُبھائی--

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥

تِن کےَ سنگ نانک نِستریئے جِن رس رس ہر گُن گائی--۲--۳--۷--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ۵--

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥

گوبِند جیون پران دھن رُوپ--

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اگیان موہ مگن مہا پرانی اندھیارے مہہ دیپ--ا--رہاؤ--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥

سپھل درسن تُمرا پرَبھ پریتم چرن کمل آنوپ--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੂਪ ॥੧॥

انِک بار کرؤ تہ بندن منہہ چرھاوؤ دھُوپ--ا--

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਲੂਕ ॥

ہار پریو تمھرَے پرَبھ دُوارے دِرڑھ کر گہی تمھاری لُوک--

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥

کاڈھ لیہُ نانک اپنے کوُ سنسار پاوک کے کُوپ--٢--٤--٨--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ٥--

ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥

کوئی جن ہر سِیوُ دیوَے جور--

ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن گہوُ بکوُ سُبھ رسنا دیجِہ پران اکور--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥

من تن نِرمل کرت کیارو ہر سِنچَے سُدھا سنجور--

ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥

اِیا رس مہہ مگن ہوت کِرپا تے مہا بِکھیا تے تور--ا--

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥

آئیو سرن دِین دُکھ بھنجن چِتووُ تمھری اور--

ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥

ابھے پد دان سِمرن سُوآمی کو پرَبھ نانک بندھن چھور--٢--٥--٩--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ٥--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥

چاترِک چِتوت .برست مینہ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا سِندھِ کرُنا پرَبھ دھارہو ہر پریم بھگت کو نینہ--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥

انِک سُوکھ چکوی نہی چاہت اند پُورن پیکھ دینہ--

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥

آن اُپاو نہ جیوَت مینا بِن جل مرنا تینہ--ا--

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥

ہم اناتھ ناتھ ہر سرنی اپنی کِرپا کرینہ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥

چرن کمل نانک آرادھے تِس بِن آن نہ کینہ--۲--٦--۱۰--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ۵--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

من تن بس رہے میرے پران--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا سادھُو سنگ بھیٹے پُورن پُرکھ سُجان--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥

پریم ٹھگوَری جِن کوُ پائی تِن رس پییئو بھاری--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥

تا کی قیمت کہن نہ جائی قُدرت کوَن ہمھاری--ا--

ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥

لائے لئے لڑ داس جن اپنے اُدھرے اُدھرنہارے--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥

پرَبھ سِمر سِمر سِمر سُکھ پائیو نانک سرن دُوارے--٢--٧--١١--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ٥--

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥

آئے انِک جنم بھرم سرنی--

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُدھر دیہہ اندھ کُوپ تے لاوہو اپنی چرنی--١--رہاؤ--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

گیان دھیان کِچھ کرم نہ جانا ناہِن نِرمل کرنی--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥

سادھسنگت کےَ انچل لاوہو بِکھم ندی جائے ترنی--١--

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥

سُکھ سنپت مایا رس میٹھے ایہہ نہی من مہہ دھرنی--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥

ہر درسن ترِپت نانک داس پاوت ہر نام رنگ آبھرنی--٢--٨--١٢--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

جیتسری محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥

ہر جن سِمرہو ہِردَے رام--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جن کوَ اپدا نِکٹ نہ آوَے پُورن داس کے کام--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥

کوٹ بِگھن بِنسہِ ہر سیوا نِہچل گووِد دھام--

ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥

بھگوَنت بھگت کوَ بھوَ کِچھ ناہی آدر دیوت جام--ا--

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥

تج گوپال آن جو کرنی سوئی سوئی بِنست کھام--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥

چرن کمل ہِردَے گہو نانک سُکھ سمُوہ بِسرام--۲--۹--۱۳--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯

جیتسری محلّہ ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥

بھُولیو من مایا اُرجھائیو--

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو کرم کیوُ لالچ لگ تہ تہ آپ بندھائیو--ا--رہاؤ--

ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥

سمجھ نہ پری بِکھے رس رچیوٗ جس ہر کو بِسرائیو--

ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥

سنگ سُوآمی سو جانِیو ناہِن بن کھوجن کوٗ دھائیو--ا--

ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥

رتن رام گھٹ ہی کے بھیتر تا کو گیان نہ پائیو--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥

جن نانک بھگوَنت بھجن بِن بِرتھا جنم گوائیو--۲--ا--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

جیتسری محلّہ ۹--

ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ہر جُو راکھ لیہو پت میری--

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جم کو تراس بھیئیو اُر انتر سرن گہی کِرپا نِدھ تیری--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥

مہا پتِت مُگدھ لوبھی پھُن کرت پاپ اب ہارا--

ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥

بھَے مربے کو بِسرت ناہِن تہ چِنتا تن جارا--ا--

ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥

کیئے اُپاو مُکت کے کارن دہ دِس کوٗ اُٹھ دھایا--

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

گھٹ ہی بھیتر بسَے نِرنجن تا کو مرم نہ پایا--۲--

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥

ناہِن گُن ناہِن کچھ جپ تپ کوَن کرم اب کیجے--

ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੨॥

نانک ہار پریَو سرناگت ابھے دان پرَبھ دیجے--۳--۲--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

جیتسری محلّہ ۹--

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥

من رے ساچا گہو بِچارا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام بِن مِتھیا مانو سگرو ایہو سنسارا--ا--رہاوَ--

ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥

جا کوُ جوگی کھوجت ہارے پائیو ناہِ تہ پارا--

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥

سو سُوآمی تُم نِکٹ پچھانو رُوپ ریکھ تے نیارا--ا--

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥

پاون نام جگت مَے ہر کو کبہُو ناہِ سمبھارا--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੩॥

نانک سرن پریَو جگ بندن راکھو بِرد تُہارا--۲--۳--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

جیتسری محلّہ ۵ چھنت گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥

درسن پیاسی دِنس رات چِتوَو اندِن نیت--

ਖੋਲਿ੍ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥

کھولھِ کپٹ گُر میَلیا نانک ہر سنگ میت--ا--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥

سُن یار ہمارے سجن اِک کروَ بینںتیا--

ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥

تِس موہن لال پیارے ہوَ پھِروَ کھوجنتیا--

ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

تِس دس پیارے سِر دھری اُتارے اِک بھوری درسن د یجَے--

ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥

نَین ہمارے پرِء رنگ رنگارے اِک تِل بھی نہ دھیر یجَے--

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥

پربھ سِیوُ من لینا جیئو جل مینا چاترِک جِوَے تِستتیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥

جن نانک گُر پُورا پایا سگلی تِکھا بُجھنتیا--ا--

ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥

یار وے پرِء ہبھے سکھیا مُو کہی نہ جیہیا--

ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥

یار وے ہِک ڈُوں ہِک چاڑے ہوُ کِس چِتیہیا--

ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥

ہِک دُوں ہِک چاڑے انِک پیارے نِت کردے بھوگ بِلاسا--

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

تِنا دیکھ من چاوُ اُٹھندا ہوُ کد پائی گُنتاسا--

ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥

جِنی مَیڈا لال ریجھایا ہوُ تِس آگے من ڈینہیا--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥

نانک کہَے سُن بِنوُ سُہاگن مُو دس ڈِکھا پِر کیَہیا--۲--

ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥

یار وے پِر آپن بھانا کِچھ نیسی چھندا--

ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥

یار وے تَے راویا لالن مُو دس دسندا--

ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥

لالن تَے پایا آپ گوَایا جےَ دھن بھاگ متھانے۔۔

ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥

بانہہ پکڑ ٹھاکُر ہوُ گھِدھی گُن اوَگن نہ پچھانے۔۔

ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥

گُن ہار تَے پایا رنگ لال بنایا تِس ہبھو کِچھ سُوہندا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥

جن نانک دھنّ سُہاگن سائی جِس سنگ بھتار وسندا۔۔۳۔۔

ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥

یار وے نِت سُکھ سُکھیدی سا مےَ پائی۔۔

ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

ور لوڑیدا آیا وجی وادھائی۔۔

ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥

مہا منگل رَہس تھِیا پِر دیال صد نوَ رنگیا۔۔

ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ ॥

وڈ بھاگ پایا گُر مِلایا سادھ کےَ ستسنگیا۔۔

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥

آسا منسا سگل پُوری پرِء انک انک مِلائی۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک سُکھ سُکھیَدی سا مےَ گُر مِل پائی۔۔۴۔۔۱۔۔

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

جیتسری محلّہ ۵ گھر ۲ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ॥

اُوچا اگم اپار پرَبھ کتھن نہ جائے اکتھ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥

نانک پرَبھ سرناگتی راکھن کوَ سمرتھ--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥

جیِو جانہو تیوَ راکھ ہر پرَبھ تیریا--

ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥

کیتے گنوَ اسنکھ اوگن میریا--

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥

اسنکھ اوگن کھتے پھیرے نِتپرتِ صد بھُولیئے--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੂਲੀਐ ॥

موہ مگن بِکرال مایا توَ پرسادی گھُولیَے--

ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥

لُوک کرت بِکار بِکھڑے پرَبھ نیر ہُو تے نیریا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥੧॥

بِنوَنت نانک دئیا دھارہو کاڈھ بھَوجل پھیریا--١--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

نِرت نہ پوَے اسنکھ گُن اُوچا پرَبھ کا ناوَ--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥

نانک کی بینَنتیا مِلَے نِتھاوے تھاوَ--٢--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥

دُوسر ناہی ٹھاوَ کا پہہ جائیَے--

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥

آٹھ پہر کر جوڑ سو پرَبھ دھیائیَے--

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

دھیائے سو پرَبھ سدا اپنا منہہ چِندیا پائیَے--

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥

تج مان موہ وِکار دُوجا ایک سِیوَ لِو لائیَے--

ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥

ارپ من تن پربھُو آگے آپ سگل مِٹائیۓ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥

بِنوَنت نانکؔ دھار کِرپا ساچ نام سمائیۓ--٢--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

رے من تا کوَ دھیائیۓ سبھ بِدھ جا کےَ ہاتھ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥

رام نام دھن سنچیۓ نانکؔ نبہے ساتھ--٣--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

ساتھیڑا پرَبھ ایک دُوسر ناہے کوئے--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ ॥

تھان تھننتر آپ جل تھل پُور سوئے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥

جل تھل مہیئل پُور رہیا سرب داتا پرَبھ دھنی--

ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

گوپال گوبِند انت ناہی بےانت گُن تا کے کیا گنی--

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

جھج سرن سُوآمی سُکھ گامی تِس بِنا ان ناہے کوئے۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥

بِنوَنت نانک دئِیا دھارہو تِس پراپت نام ہوئے۔۔۳۔۔

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک۔۔

ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

چِت ج چِتوِیا سو مَے پایا۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥

نانک نام دھیائے سُکھ سبایا۔۔۴۔۔

ਛੰਤੁ ॥

چھنت۔۔

ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥

اب من چھُوٹ گیا سادُھو سنگ مِلے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥

گُرمکھ نام لئِیا جوتی جوت رلے۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥

ہر نام سِمرت مِٹے کِلبِکھ بُجھی تپت اگھانیا۔۔

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

گہِ بھُجا لینے دئِیا کینے آپنے کر مانیا۔۔

ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥

لَے انک لائے ہر مِلائے جنم مرنا دُکھ جلے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥

بِنوَنت نانک دئِیا دھاری میَل لینے اِک پلے--۴--۲--

ਜੈਤਸਰੀ ਛੰਤ ਮਃ ੫ ॥

جیتسری چھنت م:۵--

ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥

پادھانُو سنسار گارب اٹیا--

ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥

کرتے پاپ انیک مایا رنگ رٹیا--

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥

لوبھ موہِ ابھیمان بُوڈے مرن چیت نہ آوئے--

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ ॥

پُتر مِتر بیوہار بنِتا ایہہ کرت بِہاوئے--

ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥

پُج دِوَس آئے لِکھے مائے دُکھ دھرم دُوتہ ڈِٹھیا--

ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥

کِرت کرم نہ مِٹے نانک ہر نام دھن نہی کھٹیا--ا--

ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥

اُدم کرہِ انیک ہر نام نہ گاوہی--

ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥

بھرمہِ جون اسنکھ مر جنمہِ آوہی--

ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥

پسُو پنّکھی سَیل ترور گنت کچھُو نہ آوئے--

ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥

بیج بووَس بھوگ بھوگہہ کِیا اپنا پاوئے--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥

رتن جنم ہارنت جُوئے پربھُو آپ نہ بھاوہی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥

بِنوَنت نانک بھرمہِ بھرمائے کھِن ایک ٹِکن نہ پاوہی--٢--

ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥

جوبن گیا بِتیت جر مل بیٹھیا--

ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥

کر کمپہِ سِر ڈول نَین نہ ڈیٹھِیا--

ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥

نہ نَین دیسَے بِن بھجن اِیسَے چھوڑ مایا چالیا--

ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥

کہیا نہ مانہِ سِر کھاک چھانہِ جِن سنگ من تن جالیا--

ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥

سریرام رنگ اپار پُورن نہ نِمکھ من مہہ وُوٹھیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥

بِنوَنت نانک کوٹ کاگر بِنس بار نہ جھُوٹھیا--٣--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥

چرن کمل سرنائے نانک آیا--

ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥

دُتر بھَے سنسار پرَبھ آپ ترایا--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥

مِل سادھسنگے بھجے سرِیدھر کر انگ پرَبھ جی تاریا--

ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ہر مان لیئے نام دیئے اور کچھ نہ بیچاریا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

گُن نِدھان اپار ٹھاکُر من لوڑیدا پایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥

بِنوَنت نانک سدا ترِپتے ہر نام بھوجن کھایا--٤--٢--٣--

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ

جیتسری محلّہ ۵ وار سلوکا نال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥

آد پُورن مدھ پُورن انت پُورن پرمیسُرہ--

ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥

سِمرنت سنت سربتر رمنں نانک اگھناسن جگدیسُرہ--ا--

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥

پیکھن سُنن سُناونو من مہہ درِڑیئَے ساچ--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥

پُور رہیَو سربتر مَے نانک ہر رنگ راچ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥

ہر ایک نِرنجن گایئَے سبھ انتر سوئی--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

کرن کارن سمرتھ پرَبھ جو کرے سو ہوئی--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپدا تِس بِن نہی کوئی--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥

کھنڈ برہمنڈ پاتال دیپ روِیا سبھ لوئی--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨ੍ਰਿਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥

جِس آپ بُجھائے سو بُجھسی نِرمل جن سوئی--ا--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥

رچنت جی رچنا مات گربھ استھاپنں--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥

ساس ساس سِمرنت نانک مہا اگن نہ بِناسنں--ا--

ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥

مکھ تلَے پیر اُپرے وسندو کُہتھڑے تھائے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥

نانک سو دھنی کیوٗ وِساریو اُدھرہِ جِس دَے نائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥

رقت بِند کر نِمّیا اگن اُدر مجھار--

ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥

اُردھ مکھ کُچیل بِکل نرک گھور گُبار--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ہر سِمرت تُو نہ جلہہ من تن اُر دھار--

ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥

بِکھم تھانہو جِن رکھیا تِس تِل نہ وِسار--

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥

پربھ بِسرت سُکھ کدے ناہے جاسہِ جنم ہار--۲--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥

من اِچھا دان کرن سربتر آسا پُورنہ--

ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥

کھنڈن کل کلَیسہ پربھ سِمر نانک نہ دُورنہ--۱--

ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥

ہبھ رنگ مانہہ جِس سنگ تَے سِیوٗ لائیے نیہو--

ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥

سو سَہو بِند نہ وِسرو نانک جِن سُندر رچِیا دیہو--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥

جیوٗ پران تن دھن دِیا دِینے رس بھوگ--

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥

گِرہ مندر رتھ اس دیئے رچ بھلے سنجوگ--

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥

سُت بنتا ساجن سیوک دیئے پربھ دیَون جوگ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥

ہر سِمرت تن من ہرِیا لہہ جاہے وِجوگ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥

سادھسنگ ہر گُن رمہو بِنسے سبھ روگ--٣--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥

کُٹنب جتن کرنں مایا انیک اُدمہ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥

ہر بھگت بھاوَ ہینں نانک پرَبھ بِسرت تے پریتتہ--١--

ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥

تُڑیا سا پریت جو لائی بِئَنّ سِیو--

ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥

نانک سچی رِیت سائی سیَتی رتیا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥

جِس بِسرت تن بھسم ہوۓ کہتے سبھ پریَت--

ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥

کھِن گرِہ مہہ بسن نہ دیوہی جِن سِیو سوئی ہیَت--

ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥

کر انَرتھ درب سنچِیا سو کارج کیَت--

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥

جیسا بیِجے سو لُنَے کرم ایہو کھیَت--

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥

اکِرتگھنا ہر وِسریا جونی بھرمیَت--۴--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥

کوٹ دان اسنان انِک سودھن پوِترتہ--

ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥

اُچرنت نانک ہر ہر رسنا سرب پاپ بمُچتے--۱--

ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥

ایدھن کیِتومُو گھنا بھوری دِتیم بھاہے--

ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥

من وسندڑو سچ سَہو نانک ہبھے ڈُکھڑے اُلاہے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

کوٹ اگھا سبھ ناس ہوہِ سِمرت ہر ناوَ--

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

من چِندے پھل پائیٔہہ ہر کے گُن گاوُ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥

جنم مرن بھَے کٹیٔہہ نِہچل سچ تھاوُ--

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥

پُورب ہووَے لِکھیا ہر چرن سماوُ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥

کر کِرپا پرَبھ راکھ لیہو نانک بل جاوُ--٥--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥

گِرہ رچنا اپارں من بِلاس سُوادں رسہ--

ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥

کداںچ نہ سِمرنت نانک تے جنت بِسٹا کِرمہ--١--

ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥

مُچ اڈنبر ہبھ کِہو منجھ مُحبت نیہ--

ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥

سو سائیں جَیں وِسرے نانک سو تن کھیہ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥

سُندر سیج انیک سُکھ رس بھوگن پُورے--

ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥

گِرہ سوئن چندن سُگندھ لائے موتی ہیرے--

ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥

من اِچھے سُکھ ماندا کِچھ ناہے وِسُورے--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥

سو پرَبھ چِت نہ آوئی وِسٹا کے کیرے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥

بِن ہر نام نہ سانت ہوئے کِت بِدھ من دھیرے--٦--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥

چرن کمل بِرہں کھوجنت بیراگی دہ دِسہ--

ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥

تِیاگنت کپٹ رُوپ مایا نانک آنند رُوپ سادھ سنگمہ--ا--

ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥

من سائی مُکھ اُچرا وتا ہبھے لوئے--

ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک ہبھ اڈنبر کُوڑیا سُن جِیوا سچی سوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥

بستا تُوٹی جھُمپڑی چیر سبھ چھِنا--

ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥

جات نہ پت نہ آدرو اُدیان بھرمِنّا--

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥

مِتر نہ اِٹھ دھن رُوپھین کِچھ ساک نہ سِنا--

ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥

راجا سگلی سرِسٹ کا ہر نام من بھِنّا--

ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥

تِس کی دھُوڑ من اُدھرے پرَبھ ہوئ سُپرسنّا--۷--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥

انِک لیلا راج رس رُوپں چھتر چمر تخت آسنں--

ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥

رچنت مُوڑ اگیان اندھہ نانک سُپن منورتھ مایا--۱--

ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥

سُپنے ہبھ رنگ مانیا مِٹھا لگڑا موہ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥

نانک نام وِہوُنیا سُندر مایا دھروہو--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥

سُپنے سیَتی چِت مُورکھ لایا--

ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥

بِسرے راج رس بھوگ جاگت بھکھلایا--

ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥

آرجا گئی وِہائے دھندَھے دھایا--

ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥

پُورن بھیئے نہ کام موہیا مایا--

ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥

کیا ویچارا جنت جا آپ بھُلایا--٨--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥

بسنت سَورگ لوکہ جِتتے پرِتھوی نوَ کھنڈنہ--

ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥

بِسرَنت ہر گوپالہ نانک تے پرَانی اُدیان بھرمنہ--١--

ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥

کوتک کوڈ تماسیا چِت نہ آوس ناؤ--

ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥

نانک کوڑی نرک برابرے اُجڑ سوئی تھاؤ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

مہا بھیان اُدیان نگر کر مانیا--

ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

جھُوٹھ سمگری پیکھ سچ کر جانیا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥

کام کرودھ اہنکار پھِرہِ دیَوانیا--

ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

سِر لگا جم ڈنڈ تا پچھتانیا--

ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥

بِن پُورے گُردیو پھِرے سَیتانیا--۹--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥

راج کپٹں رُوپ کپٹں دھن کپٹں کُل گربتہ--

ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥

سنچنت بِکھیا چھلں چھِدرں نانک بِن ہر سنگ نہ چالتے--ا--

ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥

پیکھندڑو کی بھُل تُمّا دِسم سوہنا--

ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥

اڈھ نہ لہندڑو مُل نانک ساتھ نہ جُلئی مایا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥

چلدیا نال نہ چلَے سو کیوُ سنجیے--

ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥

تِس کا کہو کیا جتن جِس تے ونجیئے--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥

ہر بِسریَے کیوُ ترِپتاوَے نہ من رنجیئے--

ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥

پربھُو چھوڈ ان لاگَے نرک سمنجیے--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥

کِرپال دیال نانک بھوُ بھنجیے--۱۰--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥

نچ راج سُکھ مِسٹں نچ بھوگ رس مِسٹں نچ مِسٹں سُکھ مایا--

ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥

مِسٹں سادھسنگ ہر نانک داس مِسٹں پرَبھ درسنں--ا--

ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥

لگڑا سو نیہو منّ مجھاہو رتیا--

ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥

وِدھڑو سچ تھوک نانک مِٹھڑا سو دھنی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥

ہر بِن کچھُو نہ لاگئی بھگتن کو میٹھا--

ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥

آن سُواد سبھ پھیکیا کر نِرنو ڈیٹھا--

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥

اگیان بھرم دُکھ کٹیا گُر بھیٔے بسیٹھا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥

چرن کمل من بیدھیا جیوٗ رنگ مجیٹھا--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥

جیوٗ پران تن من پربھُو بِنسے سبھ جھُوٹھا--اا--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥

تِئکت جل نہ جیو مینں نہ تِیاگ چاترِک میگھ منڈلہ--

ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥

بان ییدھنچ کُرنک نادں ال بندھن کُسم باسنہ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥

چرن کمل رچنت سنتہ نانک آن نہ رُچتے--ا--

ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥

مُکھ ڈیکھاؤ پلک چھڈ آن نہ ڈیوٗ چِت--

ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥

جِیون سنگم تِس دھنی ہر نانک سنتاں مِت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥

جیوٗ مچھلی بِن پانیئَے کیوٗ جیون پاوَے--

ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

بُوند وِہوُنا چاترِکو کیوٗ کر ترِپتاوَے--

ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ناد کُرنکہِ بیدھیا سنمکھ اُٹھ دھاوَے--

ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥

بھوَر لوبھی کُسم باس کا مِل آپ بندھاوے--

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥

تیوٗ سنت جنا ہر پرِیت ہےَ دیکھ درس اگھاوے--١٢--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥

چِتونت چرن کملں ساس ساس ارادھنہ--

ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥

نہ بِسرَنت نام اچُت نانک آس پُورن پرمیسُرہ--١--

ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥

سِیتڑا منّ منّجھاہِ پلک نہ تھیوَے باہرا--

ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

نانک آسڑی نِباہِ سدا پیکھندو سچ دھنی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥

آساونتی آس گُسائیَ پُوریئے--

ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥

مِل گوپال گوبِند نہ کبھُو جھُورئیے--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥

دیہو درس من چاؤ لہہ جاہِ وِسُوریئے--

ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥

ہوئے پوِتر سریر چرنا دھُوریئے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥

پاربرہم گُردیو سدا ہجوریے--١٣--

ਸਲੋਕ ॥

سلوك--

ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥

رسنا اُچرنت نامں سرَوں سُننت سبد امرِتہ--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥

نانك تِن صد بلہارں جِنا دھیان پاربرہمنہ--١--

ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥

ہبھ کُوڑاوے کّم اکس سائی باہرے--

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥

نانک سیئی دھنّ جِنا پِرہڑی سچ سِیو--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

صد بلہاری تِنا ج سُنتے ہر کتھا--

ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥

پُورے تے پردھان نِواوہِ پرَبھ متھا--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥

ہر جس لِکھِہ بےانت سے ہتھا--

ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥

چرن پُنیت پوِتر چالہِ پرَبھ پتھا--

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥

سنتاں سنگ اُدھار سگلا دُکھ لتھا--١۴--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥

بھاوی اُدوت کرن ہر رمن سنجوگ پُورنہ--

ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥

گوپال درس بھیٹ سپھل نانک سو مہُورتہ--١--

ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥

قیم نہ سکا پائے سُکھ مِتی ہُو باہرے--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥

نانک سا ویلڑی پروان جِت مِلندڑو ما پِری--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥

سا ویلا کہو کوَن ہےَ جِت پرَبھ کوَ پائی--

ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥

سو مُورت بھلا سنجوگ ہےَ جِت مِلَے گُسائیَ--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥

آٹھ پہر ہر دھیائے کےَ من اِچھ پُجائی--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥

وڈے بھاگ ستسنگ ہوئے نِو لاگا پائی--

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥

من درسن کی پیاس ہےَ نانک بل جائی--۱۵--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥

پتِت پُنیت گوبِندہ سرب دوکھ نِوارنہ--

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥

سرن سُور بھگوانہ جپنت نانک ہر ہر ہرے--۱--

ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥

چھڈیو ہبھ آپ لگڑو چرنا پاس--

ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥

نٹھڑو دُکھ تاپ نانک پرَبھ پیکھندیا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥

میَل لیہو دیال ڈھیہہ پئے دُواریا--

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥

رکھ لیوہو دین دیال بھرمت بہو ہارِیا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥

بھگت وچھل تیرا بِرد ہر پتِت اُدھارِیا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥

تُجھ بِن ناہی کوئے بِنوٗ موہے سارِیا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥

کر گہِ لیہو دیال ساگر سنسارِیا--١٦--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥

سنت اُدھرن دیالں آسرں گوپال کیرتنہ--

ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥

نِرملں سنت سنگیَن اوٹ نانک پرمیسُرہ--١--

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥

چندن چند نہ سرد رُت مُول نہ مِٹئی گھانم--

ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥

سیتل تھیوَے نانکا جپندڑو ہر نام--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥

چرن کمل کی اوٹ اُدھرے سگل جن--

ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥

سُن پرتاپ گووِند نِربھوَ بھئے من--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥

توٹ نہ آوے مُول سنچِیا نام دھن--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥

سنت جنا سِیوَ سنگ پائیے وڈے پُن--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥

آٹھ پہر ہر دھیائے ہر جس نِت سُن--۱۷--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥

دئِیا کرن دُکھ ہرن اُچرن نام کیرتنہ--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥

دیال پُرکھ بھگوانہ نانک لِپت نہ مایا--۱--

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

بھاہِ بلندڑی بُجھ گئی رکھنداڑو پرَبھ آپ--

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥

جِن اُپائی میَدنی نانک سو پرَبھ جاپ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥

جا پرَبھ بھئے دیال نہ بیاپَے مایا--

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

کوٹ اگھا گئے ناس ہر اِک دھیایا--

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥

نِرمل بھئے سریر جَن دھُوری نایا--

ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥

من تن بھئے سنتوکھ پُورن پرَبھ پایا--

ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥

ترے کُٹنب سنگ لوگ کُل سبایا--۱۸--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥

گُر گوبِند گوپال گُر گُر پُورن نارائنہ--

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥

گُر دیال سمرتھ گُر گُر نانک پتِت اُدھارنہ--ا--

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥

بھوَجل بِکھم اسگاھو گُر بوہتھے تارِئم--

ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥

نانک پُور کرّم ستگور چرنی لگیا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥

دھنّ دھنّ گُردیو جِس سنگ ہر جپے--

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥

گُر کِرپال جب بھئے ت اوَگُن سبھ چھپے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥

پار.برہم گُردیو نیچھو اُچ تھپے--

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥

کاٹ سِلک دُکھ مایا کر لینے اپ دسے--

ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥

گُن گائے بےانت رسنا ہر جسے--۱۹--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥

درِسٹنت ایکو سُنیئنت ایکو ورتنت ایکو نرہرہ--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥

نام دان جاچنت نانک دیال پُرکھ کرِپا کرہ--ا--

ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ہِک سیوی ہِک سملا ہر اِکس پہہ ارداس--

ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥

نام وکھر دھن سنچِیا نانک سچی راس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥

پرَبھ دیال بےانت پُورن اِک ایہو--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥

سبھ کچھ آپے آپ دُوجا کہا کیہو--

ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥

آپ کرہو پرَبھ دان آپے آپ لیہو--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥

آون جانا حکم سبھ نِہچل تُدھ تھیہو--

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥

نانک منگے دان کر کرِپا نام دیہو--۲۰--ا--

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ

جیتسری بانی بھگتا کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکؑ اونکار ستگور پرساد--

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ناتھ کچھُ نہ جانئو--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من مایا کےَ ہاتھ بِکانئو--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥

تُم کہیئت ہَو جگت گُر سُوآمی--

ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥

ہم کہیئت کلجُگ کے کامی--ا--

ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥

اِن پنّچن میَرو من جو بِگاریٔو--

ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥

پل پل ہر جی تے انتر پاریٔو--۲--

ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥

جت دیکھو٘ تت دُکھ کی راسی--

ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥

اجوں نہ پتیاۓ نِگم بھۓ ساکھی--۳--

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥

گوتم نار اُماپت سوامی--

ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥

سِیس دھرن سہس بھگ گانمی--۴--

ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥

ان دُوتن کھل بدھ کر ماریو--

ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥

بڈو نِلاج اجھُو نہی ہارِیو--۵--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥

کہہ رویداس کہا کَیسے کیجَے--

ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥

بِن رگھُناتھ سرن کا کی لیجَے--٦--ا--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ ٹوڈی محلّہ ۴ گھر ا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ہر بِن رہِ نہ سکَے من میرا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے پریتم پران ہر پرَبھ گُر میَلے بہُر نہ بھَوجل پھیرا--ا--رہاؤ--

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥

میرَے ہیئرَے لوچ لگی پرَبھ کیری ہر نَینہو ہر پرَبھ ہیرا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥

ستگور دیال ہر نام درِڑایا ہر پادھر ہر پرَبھ کیرا--ا--

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥

ہر رنگی ہر نام پرَبھ پایا ہر گووِند ہر پرَبھ کیرا--

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥

ہر ہِردَے من تن میٹھا لاگا مُکھ مستک بھاگ چنگیرا--۲--

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥

لوبھ وِکار جِنا من لاگا ہر وِسریا پُرکھ چنگیرا--

ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥

اوۓ منمکھ مُوڑ اَگیانی کہیئہہ تِن مستک بھاگ مندیَرا--۳--

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥

بِبیک بدھ ستگور تے پائی گُر گیان گُورُو پرَبھ کیرا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

جن نانک نام گُورُو تے پایا دھُر مستک بھاگ لِکھیرا--۴--ا--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ا دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥

سنتن اور نہ کاہُو جانی--

ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بےپرواہ سدا رنگ ہر کےَ جا کو پاکھ سُوآمی--رہاؤ--

ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥

اُوچ سمانا ٹھاکُر تیرو اور نہ کاہُو تانی--

ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥

ایسو امر ملیو بھگتن کوُ راچ رہے رنگ گیانی--ا--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥

روگ سوگ دُکھ جرا مرا ہر جنہِ نہی نِکٹانی--

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥

نِربھوُ ہوئے رہے لِو ایکے نانک ہر من مانی--۲--ا--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلہ ۵--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥

ہر بِسرت سدا کھُواری--

ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کوُ دھوکھا کہا بیاپےَ جا کوُ اوٹ تُہاری--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥

بِن سِمرن جو جیون بلنا سرپ جیسے ارجاری--

ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥

نوَ کھنڈن کو راج کماوے انت چلیگو ہاری--ا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

گُن نِدھان گُن تِن ہی گائے جا کوُ کِرپا دھاری--

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥

سو سُکھیا دھنّ اُس جنما نانک تِس بلہاری--۲--۲--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ۲ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥

دھائیوَ رے من دہ دِس دھائیوَ--

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا مگن سُواد لوبھ موہیوَ تِن پربھ آپ بھُلائیو--رہاوُ--

ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥

ہر کتھا ہر جس سادھسنگت سِیوُ اِک مُہت نہ ایہو من لائیو--

ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥

بِگسیو پیکھ رنگ کسُنبھ کو پر گرہ جوہن جائیو--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥

چرن کمل سِیوُ بھاوُ نہ کینو نہ ست پُرکھ منائیو--

ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥

دھاوت کوُ دھاوہِ بہو بھاتی جیوُ تیلی بلد بھرمائیو--٢--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥

نام دان اسنان نہ کیوُ اِک نِمکھ نہ کیرت گائیو--

ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥

نانا جھُوٹھ لائے من توکھیو نہ بوجھیو اپنائیو--٣--

ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥

پراُپکار نہ کبھو کیئے نہی ستگور سیوَ دھیائیو--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥

پنچ دُوت رچ سنگت گوسٹ متوارو مد مائیو--٤--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥

کروُ بینتی سادھسنگت ہر بھگت وچھل سُن آئیو--

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥

نانک بھاگ پریو ہر پاچھے راکھ لاج اپنائیو--٥--١--٣--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ٥--

ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥

مانُکھ بِن بُوجھے بِرتھا آیا--

ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اَنِک ساج سیگار بہو کرتا و جیو مِرتک اوڑھایا--رہاؤ--

ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

دھائے دھائے کِرپن سرَم کینو اِکتر کری ہےَ مایا--

ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

دان پُنّ نہی سنتن سیوا کِت ہی کاج نہ آیا--ا--

ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥

کر آبھرن سواری سیجا کامن تھاٹ بنایا--

ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

سنگ نہ پائیو اپنے بھرتے پیکھ پیکھ دُکھ پایا--۲--

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥

سارو دِنس مجُوری کرتا تُھو مُوسلہِ چھرایا--

ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥

کھید بھیوٗ بیگاری نیائی گھر کےَ کام نہ آیا--۳--

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

بھیوٗ انگرہو جا کوٗ پرَبھ کو تِس ہِردَے نام وسایا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥

سادھسنگت کےَ پاچھے پریوٗ جن نانک ہر رس پایا--۴--۲--۴--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

کرِپا نِدھ بسھو رِدَے ہر نیت--

ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تَیسی بُدھ کرہو پرگاسا لاگَے پرَبھ سنگ پریت--رہاؤ--

ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥

داس تُمارے کی پاوؤ دھُورا مستک لے لے لاوؤ--

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥

مہا پتِت تے ہوت پُنیتا ہر کیرتن گُن گاوؤ--ا--

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥

آگیا تُمری میٹھی لاگؤ کیؤ تُہارو بھاوؤ--

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥

جو تُو دیہہ تہی ایہو ترِپتَے آن نہ کتھوُ دھاوؤ--۲--

ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

صد ہی نِکٹ جانؤ پرَبھ سُوآمی سگل رَین ہوۓ رہیۓ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥

سادُھو سنگت ہوۓ پراپت تا پرَبھ اپنا لہیئَے--۳--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥

سدا سدا ہم چھوہرے تُمرے تُو پرَبھ ہمرو میرا--

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥

نانک بارِک تُم مات پِتا مُکھ نام تُمارو کھِیرا--۴--۳--۵--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ۲ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥

ماگوُ دان ٹھاکُر نام--

ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر کچھُو میرَے سنگ نہ چالَے مِلَے کِرپا گُن گام--ا--رہاوُ--

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥

راج مال انیک بھوگ رس سگل تروَر کی چھام--

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥

دھائے دھائے بہو بِدھ کوُ دھاوَے سگل نِرارتھ کام--ا--

ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥

بِن گووِند اوَر جے چاہوُ دیسَے سگل بات ہےَ کھام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥

کہو نانک سنت ریَن ماگوُ میرو من پاوَے بِسرام--٢--ا--٦--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥

پرَبھ جی کو نام منہہ سادھارے--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جی پران سُوکھ اِس من کوُ برتن ایہہ ہمارے--ا--رہاوُ--

ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥

نام جات نام میری پت ہےَ نام میرَے پروارے--

ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

نام سکھائی سدا میرَے سنگ ہر نام مو کوُ نِستارے--ا--

ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥

بکھے بِلاس کہیئت بہتیرے چلت نہ کچھو سنگارے--

ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥

اِسٹ میت نام نانک کو ہر نام میرَے بھنڈارے--۲--۲--۷--

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ٹوڈی م: ۵--

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥

نیکے گُن گاوُ مِٹھی روگ--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مکھ اُوجل من نِرمل ہوئی ہےَ تیرو رہےَ اِیہا اُوہا لوگ--ا--رہاوُ--

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥

چرن پکھار کروُ گُر سیوا منہِ چراووُ بھوگ--

ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥

چھوڈ آپت باد اہنکارا مان سوئی جو ہوگ--ا--

ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥

سنت ٹہل سوئی ہےَ لاگا جِس مستک لِکھیا لِکھوگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥

کہو نانک ایک بِن دُوجا اور نہ کرنَے جوگ--۲--۳--۸--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥

ستگور آئیو سرن تُہاری--

ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ملَے سُوکھ نام ہر سوبھا چِنتا لاہے ہماری--۱--رہاؤ--

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥

اور نہ سُوجھے دُوجی ٹھاہر ہار پرِیو تؤ دُواری--

ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥

لیکھا چھوڈ الیکھَے چھُوٹہ ہم نِرگُن لیہو اُباری--۱--

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥

صد بکھسِند سدا مہروانا سبھنا دئے ادھاری--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥

نانک داس سنت پاچھے پریو راکھ لیہو ایہہ باری--۲--۴--۹--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥

رسنا گُن گوپال نِدھ گائن--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سانت سہج رہس من اُپجیو سگلے دُوکھ پلائن--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥

جو ماگہِ سوئی سوئی پاوہِ سیوَ ہر کے چرن رسائن--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥

جنم مرن دُہو تے چھُوٹہِ بھَوجل جگت ترائن--ا--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥

کھوجت کھوجت تت بیچاریو داس گووِند پرائن--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥

اِناسی کھیم چاہہِ جے نانک سدا سِمر نارائن--۲--۵--۱۰--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلہ ۵--

ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥

نِندک گُر کِرپا تے ہاٹیو--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਨਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پربھ بھئے دیالا سِو کےَ بان سِر کاٹیوَ--ا--رہاؤ--

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥

کال جال جم جوہِ نہ ساکے سچ کا پنتھا تھاٹیوٗ--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥

کھات کھرچت کِچھ نِکھُٹت ناہی رام رتن دھن کھاٹیوٗ--ا--

ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥

بھسما بھُوت ہوآ کھِن بھیتر اپنا کیا پایا--

ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥

آگم نِگم کہَے جن نانک سبھ دیکھَے لوک سبایا--٢--٦--اا--

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ٹوڈی م: ۵--

ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥

کِرپن تن من کِلوِکھ بھرے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ بھجن کر سُوآمی ڈھاکن کوُ اِک ہرے--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥

انِک چھِدر بوہتھ کے چھُٹکت تھام نہ جاہی کرے--

ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥

جِس کا بوہتھ تِس آرادھے کھوٹے سنگ کھرے--ا--

ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥

گلی سَیل اُٹھاوت چاہَے اوۓ اُوہا ہی ہے دھرے--

ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥

جور سکت نانک کِچھ ناہی پربھ راکھہو سرن پرے--٢--٧--١٢--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥

ہر کے چرن کمل من دھیاؤ--

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاڈھ کُٹھار پِت بات ہنتا اوَکھدھ ہر کو ناوَ--ا--رہاؤ--

ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥

تینے تاپ نِوارنہارا دُکھ ہنتا سُکھ راس--

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥

تا کوَ بِگھن نہ کوؤ لاگَے جا کی پرَبھ آگے ارداس--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥

سنت پرساد بَید نارائن کرن کارن پرَبھ ایک--

ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥

بال بُدھ پُورن سُکھداتا نانک ہر ہر ٹیک--۲--۸--۱۳--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥

ہر ہر نام سدا صد جاپ--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھار انگرہو پاربرہم سُوآمی وسدی کینی آپ--ا--رہاؤ--

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥

جِس کے سے پھِر تِن ہی سمھالے بِنسے سوگ سنتاپ--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥

ہاتھ دئے راکھے جن اپنے ہر ہوئے مائی باپ--ا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

جی جنت ہوئے مہروانا دیا دھاری ہر ناتھ--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥

نانک سرن پرے دُکھ بھنجن جا کا بڈ پرتاپ--۲--۹--۱۴--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥

سوامی سرن پریوٗ دربارے--

ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ اپرادھ کھنڈن کے داتے تُجھ بِن کوَن اُدھارے--ا--رہاوٗ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥

کھوجت کھوجت بہو پرکارے سرب ارتھ بیچارے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥

سادھسنگ پرم گت پائیے مایا رچ بندھ ہارے--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥

چرن کمل سنگ پریت من لاگی سُر جن مِلے پیارے--

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

نانک اند کرے ہر جپ جپ سگلے روگ نِوارے--۲--۱۰--۱۵--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ۳ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥

ہاں ہاں لپٹِیو رے مُوڑھے کچھُو نہ تھوری--

ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرو نہی سو جانی موری--رہاؤ--

ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥

آپن رام نہ چینو کھِنوُآ--

ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥

جو پرائی سو اپنی منُوآ--ا--

ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥

نام سنگی سو من نہ بسائیو--

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥

چھوڈ جاہے واہُو چِت لائیو--۲--

ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥

سو سنچِیو جِت بھُوکھ تِسائیو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥

امرِت نام توسا نہی پائیو--۳--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥

کام کرودھ موہ کُوپ پڑیا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

گُر پرساد نانک کو تریا--۴--۱--۱٦--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥

ہمارے ایکے ہری ہری--

ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آن اور سِنجان نہ کری--رہاؤ--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥

وڈے بھاگ گُر اپنا پائیو--

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥

گُر مو کوُ ہر نام دِرڑائیو--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥

ہر ہر جاپ تاپ بَرت نیما--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥

ہر ہر دھیائے کُسل سبھ کھیمہ--۲--

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥

آچار بیوّہار جات ہر گُنیا--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥

مہا انند کیرتن ہر سُنیا--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

کہو نانک جِن ٹھاکُر پایا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

سبھ کِچھ تِس کے گِرہ مہہ آیا--۴--۲--۱۷--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ۴ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥

رُوڑو من ہر رنگو لوڑے--

ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گالی ہر نِیہو نہ ہوئے--رہاؤ--

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥

ہوَ ڈُھوڈھیدی درسن کارن بیتھی بیتھی پیکھا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥

گُر مِل بھرم گوَایا ہے--۱--

ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥

ایہہ بُدھ پائی مَے سادُھو کنّھو لیکھ لِکھیو دھُر ماتھے--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ایہہ بِدھ نانک ہر نَین الوئے--۲--ا--۱۸--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥

گرب گہلڑو مُوڑڑو ہیوٗ رے--

ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥

ہیوٗ مہراج ری مائیو--

ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈیہر نیائی موہِ پھاکیو رے--رہاؤ--

ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥

گھنو گھنو گھنو صد لوڑے بِن لہنے کَیٹھَے پائیو رے--

ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥

مہراج رو گاتھ واہو سِیوٗ لُبھڑیو نِہبھاگڑو بھاہِ سنجوِیو رے--ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥

سُن من سیکھ سادُھو جن سگلو تھارے سگلے پرَاچھت مِٹیو رے--

ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

جا کو لہنو مہراج ری گاٹھڑیوٗ جن نانک گربھاس نہ پوٗڑیو رے--۲--۲--۱۹--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

ٹوڈی محلّہ ۵ گھر ۵ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥

ایسو گُن میرو پرَبھ جی کین--

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پنچ دوکھ ار اہں روگ ایہہ تن تے سگل دُور کین--رہاؤ--

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥

بندھن تور چھور بِکھیا تے گُر کو سبد میرَے ہیئرَے دین--

ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥

رُوپ انروپ مورو کچھ نہ بیچاریو پریم گہیو موہِ ہر رنگ بھین--ا--

ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥

پیکھیوٗ لالن پاٹ بیچ کھوئے اند چِتا ہرکھے پتین--

ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥

تِس ہی کو گرِہو سوئی پرَبھ نانک سو ٹھاکُر تس ہی کو دھین--٢--ا--٢٠--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

مائی میرے من کی پریت--

ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہی کرم دھرم جپ ایہی رام نام نِرمل ہےَ رِیت--رہاؤ--

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥

پران ادھار جیون دھن مورے دیکھن کوُ درسن پرَبھ نیت--

ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥

باٹ گھاٹ توسا سنگ مورے من اپنے کوُ مَے ہر سکھا کیت--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥

سنت پرساد بھیۓ من نِرمل کر کِرپا اپنے کر لیت--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥੨॥੨੧॥

سِمر سِمر نانک سُکھ پایا آد جگاد بھگتن کے میت--۲--۲--۲۱--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

پرَبھ جی مِل میرے پران--

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

بِسر نہی نِمکھ ہیئرے تے اپنے بھگت کوُ پُورن دان--رہاؤ--

ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥

کھووہُ بھرم راکھ میرے پریتم انترجامی سُگھڑ سُجان -

ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥

کوٹ راج نام دھن میرَے امرِت درِسٹ دھارہو پرَبھ مان--ا--

ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥

آٹھ پہر رسنا گُن گاوَے جس پُور اگھاوِہ سمرتھ کان--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥੨੨॥

تیری سرن جیئن کے داتے سدا سدا نانک قُربان--٢--٣--٢٢--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ٥--

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥

پرَبھ تیرے پگ کی دھُور--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دِین دیال پریتم منموہن کر کِرپا میری لوچا پُور--رہاؤ--

ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

دہ دِس رَوِ رہیا جس تُمرا انترجامی سدا حجوُر--

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥

جو تُمرا جس گاوہِ کرتے سے جن کبہو نہ مرتے جھُور--١--

ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥

دھندھ بندھ بِنسے مایا کے سادُھو سنگت مِٹے بِسُور--

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥

سُکھ سنپت بھوگ اِس جی کے بِن ہر نانک جانے کُور--٢--٤--٢٣--

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ٹوڈی م: ٥--

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

مائی میرے من کی پیاس--

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اِک کھِن رہِ نہ سکوُ بِن پریتم درسن دیکھن کوُ دھاری من آس--رہاوُ--

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥

سِمروُ نام نِرنجن کرتے من تن تے سبھ کلِوِکھ ناس--

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥੧॥

پُورن پار.برہم سُکھداتے اِبناسی بِمل جا کو جاس--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥

سنت پرساد میرے پُور منورتھ کر کِرپا بھیٹے گُنتاس--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥

سانت سہج سُوکھ من اُپجِیو کوٹ سُور نانک پرگاس--۲--۵--۲۴--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥

ہر ہر پتِت پاون--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جی پران مان سُکھداتا انترجامی من کو بھاون--رہاوُ--

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥

سُندر سُگھڑ چتُر سبھ بیتا رِد داس نِواس بھگت گُن گاون--

ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥

نِرمل رُوپ انُوپ سُوآمی کرم بھُوم بیجن سو کھاون--ا--

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥

بِسمن بِسم بھیٔے بِسمادا آن نہ بیوٗ دُوسر لاون--

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥

رسنا سِمر سِمر جس جیوا نانک داس سدا بل جاون--٢--٦--٢٥--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥

مائی مایا چھل--

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ترِن کی اگن میگھ کی چھایا گوبِد بھجن بِن ہڑ کا جل--رہاؤ--

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥

چھوڈ سِیانپ بہو چتُرائی دُئے کر جوڑ سادھ مگ چل--

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥

سِمر سُوآمی انترجامی مانکھ دیہہ کا ایہو اُوتم پھل--ا--

ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥

بید بکھیان کرت سادُھو جن بھاگہین سمجھت نہی کھل--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥

پریم بھگت راچے جن نانک ہر سِمرن دہن بھیٔے مل--٢--٧--٢٦--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥

مائی چرن گُر میٹھے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈے بھاگ دیوَے پرمیسر کوٹ پھلا درسن گُر ڈیٹھے--رہاؤ--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥

گُن گاوت اچُت اِبناسی کام کرودھ بِنسے مد ڈھیٹھے--

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥

استھِر بھئے ساچ رنگ راتے جنم مرن باہُر نہی پیٹھے--ا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥

بِن ہر بھجن رنگ رس جیتے سنت دیال جانے سبھ جھُوٹھے--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥

نام رتن پائیو جن نانک نام بِہُون چلے سبھ مُوٹھے--۲--۸--۲۷--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥

سادھسنگ ہر ہر نام چِتارا--

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج انند ہووَے دِن راتی انکُر بھلو ہمارا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

گُر پُورا بھیٹیو بڈبھاگی جا کو انت نہ پاراوارا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥

کر گہِ کاڈھ لیو جن اپنا بِکھ ساگر سنسارا--ا--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥

جنم مرن کاٹے گُر بچنی بَہُڑ نہ سنکٹ دُوارا--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥

نانک سرن گہی سُوآمی کی پُنہ پُنہ نمسکارا--۲--۹--۲۸--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥

مائی میرے من کو سُکھ--

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ انند راج سُکھ بُھگوَے ہر سِمرت بِنسے سبھ دُکھ--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥

کوٹ جنم کے کِلبِکھ ناصِ سِمرت پاون تن من سُکھ--

ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥

دیکھ سرُوپ پُورن بھئی آسا درسن بھیٹت اُتری بھُکھ--ا--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥

چار پدارتھ اسٹ مہا سِدھ کامدھین پارجات ہر ہر رُکھ--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

نانک سرن گہی سُکھ ساگر جنم مرن پھِر گربھ نہ دھکھ--۲--۱۰--۲۹--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ٹوڈی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر چرن رِدَے اُر دھارے--

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمر سُوآمی ستگور اپنا کارج سپھل ہمارے--ا--رہاؤ--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

پُنّ دان پُوجا پرمیسُر ہر کیرت تت بیچارے--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥

گُن گاوت اتُل سُکھ پایا ٹھاکُر اگم اپارے--ا--

ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥

جو جن پاربرہم اپنے کینے تِن کا باہُر کچھ نہ بیچارے--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

نام رتن سُن جپ جپ نانک کنٹھ مجھارے--۲--اا--۳۰--

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯

ٹوڈی محلّہ ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥

کہوَ کہا اپنی ادھمائی--

ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُرجھیو کنک کامنی کے رس نہ کیرت پرَبھ گائی--ا--رہاؤ--

ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥

جگ جھُوٹھے کؤ ساچ جان کےَ تا سِیؤ رُچ اُپجائی--

ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥

دِین بندھ سِمرِیو نہی کبہُو ہوت جو سنگ سہائی--ا--

ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥

مگن رہیو مایا مےَ نِس دِن چھُٹی نہ من کی کائی--

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥

کہ نانک اب ناہِ انت گت بِن ہر کی سرنائی--٢--ا--٣ا--

ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ٹوڈی بانی بھگتاں کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥

کوئی بولےَ نِروا کوئی بولےَ دُور--

ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥

جل کی ماچھلی چرَے کھجُور--ا--

ਕਾਂਇ ਰੇ ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥

کانۓ رے بکباد لائیو--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن ہر پائیو تِنہہ چھپائیو--ا--رہاؤ--

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥

پنڈت ہوئے کےَ بید بکھانےَ--

ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥

مُورکھ نامدیوُ رامہِ جانےَ--٢--ا--

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥

کوَن کو کلنک رہیوٗ رام نام لیَت ہی--

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتِت پوِت بھیَۓ رام کہت ہی--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥

رام سنگ نامدیو جن کوُ پرتگیا آئی--

ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥੧॥

ایکادسی برّت رہےَ کاہے کوُ تیرتھ جائیں--ا--

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥

بھنت نامدیوُ سُکرِت سُمِت بھیَۓ--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥

گُرمت رام کہہ کو کو نہ بیکنٹھ گئۓ--٢--٢--

ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تین چھندے کھیل آچھےَ--ا--رہاؤ--

ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥
کُمبھار کے گھر ہانڈی آچھےَ راجا کے گھر سانڈی گو--

ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ ਗੋ ॥੧॥
بامن کے گھر رانڈی آچھےَ رانڈی سانڈی ہانڈی گو--ا--

ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ ਗੋ ॥
بانیئے کے گھر ہینگ آچھےَ بھَیسر ماتھے سینگ گو--

ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ ਗੋ ॥੨॥
دیول مدھے لیگ آچھےَ لیگ سیگ ہیگ گو--٢--

ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥
تیلی کےَ گھر تیل آچھےَ جنگل مدھے بیَل گو--

ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥੩॥
مالی کے گھر کیَل آچھےَ کیَل بیَل تیل گو--٣--

ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥
سنتاں مدھے گوبِند آچھےَ گوکل مدھے سِیام گو--

ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥੪॥੩॥
نامے مدھے رام آچھےَ رام سِیام گوبِند گو--٤--٣--

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ
راگ بیراڑی محلّہ ٤ گھر ا دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

سُن من اکتھ کتھا ہر نام--

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رِدھ بُدھ سِدھ سُکھ پاوہے بھج گُرمت ہر رام رام--ا--رہاؤ--

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

نانا کھیان پُران جس اُوتم کھٹ درسن گاوہِ رام--

ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥

سنکر کروڑ تیتیس دھیائیو نہی جانئیو ہر مرمام--ا--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥

سُر نر گن گندھرب جس گاوہِ سبھ گاوت جیَت اُپام--

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥

نانک کِرپا کری ہر جن کوُ تے سنت بھلے ہر رام--٢--ا--

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بیراڑی محلّہ ۴--

ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥

من مِل سنت جنا جس گائیو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر رتن رتن ہر نِیکو گُر ستگور دان دِوائیو--ا--رہاؤ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥

تِس جن کوُ من تن سبھ دیوؤ جِن ہر ہر نام سُنائیو--

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥

دھن مایا سمپے تِس دیوؤ جِن ہر میت مِلائیو--ا--

ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥

کھِن کِنچت کِرپا کری جگدیسر تب ہر ہر ہر جس دھیائیو--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥

جن نانک کؤ ہر بھیٹے سُوآمی دُکھ ہؤمے روگ گوائیو--٢--٢--

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بیراڑی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ہر جن رام نام گُن گاوے--

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے کوئی نِند کرے ہر جن کی اپنا گُن نہ گواوے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

جو کِچھ کرے سو آپے سُوآمی ہر آپے کار کماوے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥

ہر آپے ہی مت دیوَے سُوآمی ہر آپے بول بُلاوے--ا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥

ہر آپے پنچ تت بِستھارا وِچ دھاتُو پنچ آپ پاوے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥

جن نانک ستگور میلے آپے ہر آپے جھگر چُکاوے--٢--٣--

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بیراڑی محلّہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

جپ من رام نام نِستارا--

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ کوٹنتر کے پاپ سبھ کھووَے ہر بھَوجل پار اُتارا--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

کایا نگر بست ہر سُوآمی ہر نِربھؤ نِرویر نِرنکارا--

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥

ہر نِکٹ بست کچھ ندر نہ آوےَ ہر لادھا گُر ویچارا--ا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ہر آپے ساہو صراف رتن ہیرا ہر آپ کِیا پاسارا--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥

نانک جِس کرِپا کرے سو ہر نام وِہاجھے سو ساہو سچا ونجارا--۲--۴--

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بیراڑی محلّہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

جپ من ہر نِرنجن نِرنکارا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا سدا ہر دھیائیئےَ سُکھداتا جا کا انت نہ پاراوارا--ا--رہاؤ--

ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥

اگن کُنٹ مہہ اُردھ لِو لاگا ہر راکھَے اُدر منجھارا--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥

سو ایسا ہر سیوہو میرے من ہر انت چھڈاونہارا--ا--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

جا کَے ہِردَے بسیا میرا ہر ہر تِس جن کوَ کرہو نمسکارا--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥

ہر کِرپا تے پائیَے ہر جپ نانک نام ادھارا--۲--۵--

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بیراڑی محلّہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥

جپ من ہر ہر نام نِت دھیائے--

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو اِچھِ سوئی پھل پاوہِ پھِر دُوکھ نہ لاگَے آئے--ا--رہاؤ--

ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥

سو جپ سو تپ سا برت پُوجا جِت ہر سِیوَ پریت لگائے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥

بِن ہر پریت ہور پریت سبھ جھُوٹھی اِک کھِن مہہ بِسر سبھ جائے--ا--

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تُو بےانت سرب کل پُورا کِچھ قیمت کہی نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥

نانک سرن تُمھاری ہر جیوُ بھاوے تِوے چھڈائے--۲--٦--

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ بیراڑی محلّہ ۵ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥

سنت جنا مِل ہر جس گائیو--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ جنم کے دُوکھ گوائیو--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥

جو چاہت سوئی من پائیو--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥

کر کِرپا ہر نام دِوائیو--ا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥

سرب سُوکھ ہر نام وڈائی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥੭॥

گُر پرساد نانک مت پائی--۲--ا--٧--

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ تِلنگ محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥
یک عرض گپھتم پیَس تو در گوس کُن کرتار--

ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥
ہکا کبیر کریم تُو بےعَیب پرودگار--ا--

ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥
دُنیا مُقامے فانی تحقیق دِل دانی--

ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
مم سر مُوئے عجرائیل گِرپھتہ دِل ہیچ نہ دانی--ا--رہاؤ--

ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥
جن پِسر پدر بِرادراں کس نیَس دستنگیر--

ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥
آخر بِئپھتم کس نہ دارد چُوں سوَد تکبیر--٢--

ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥
سب روج گستم در ہوا کردیم بدی کھیال--

ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ ॥੩॥
گاہے نہ نیکی کار کردم مم ایں چِنی اَحوال--٣--

ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥
بدبکھت ہم چو بکھیل گاپھِل بینجر بےباک--

ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥੧॥

نانک بگوید جن تُرا تیرے چاکراں پا کھاک--۴--۱--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

تِلنگ محلّہ ۱ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥

بھوَ تیرا بھانگ کھلڑی میرا چیت--

ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥

مَے دیوانا بھیا اتیت--

ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥

کر کاسا درسن کی بھُوکھ--

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥

مَے در ماگوَ نیتا نیت--۱--

ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥

توَ درسن کی کروَ سمائے--

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے در ماگت بھیکھیا پائے--۱--رہاوَ--

ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥

کیَسر کُسم مِرگمے ہرنا سرب سریری چڑھنا--

ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥

چندن بھگتا جوت انیہی سربے پرمل کرنا--۲--

ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

گھِۓ پٹ بھانڈا کہَے نہ کوئے--

ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥

ایسا بھگت ورن مہہ ہوئے--

ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

تیرَے نام نِوے رہے لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥

نانک تِن در بھیکھیا پائے--۳--ا--۲--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

تِلنگ محلّہ ا گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥

ایہو تن مایا پاہیا پیارے لیتڑا لب رنگائے--

ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥

میرَے کنت نہ بھاوے چولڑا پیارے کیوٗ دھن سیجَے جائے--ا--

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥

ہنوٗ قُربانَے جاوٗ مہروانا ہنوٗ قُربانَے جاوٗ--

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

ہنوُ قُربانَے جاوُ تِنا کےَ لَین جو تیرا ناوُ--

ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لَین جو تیرا ناوُ تِنا کےَ ہنوُ صد قُربانَے جاوُ--ا--رہاوُ--

ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥

کایا رنگن جے تھیَئے پیارے پایَئے ناوُ مجیٹھ--

ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥

رنگن والا جے رنگَے صاحِب ایسا رنگ نہ ڈیٹھ--٢--

ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

جِن کے چولے رتڑے پیارے کنت تِنا کےَ پاس--

ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥

دھُوڑ تِنا کی جے مِلَے جی کہو نانک کی ارداس--٣--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

آپے ساجے آپے رنگے آپے ندر کرۓ--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥

نانک کامن کنتَے بھاوے آپے ہی راوۓ--٤--ا--٣--

ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ॥

تِلنگ م: ا--

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥

اِآنڑیۓ مانڑا کاۓ کریہِ--

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥

آپنڑے گھر ہر رنگو کی نہ مانیہ--

ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥

سہَو نیڑَے دھن کملیئے باہر کیا ڈھوڈھیہِ--

ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥

بھَے کِیا دیہہ سلائیا نَینی بھاوَ کا کر سیگارو--

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥

تا سوہاگن جانیَے لاگی جا سہَو دھرے پیارو--ا--

ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ایانی بالی کیا کرے جا دھن کنت نہ بھاوے--

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

کرن پلاہ کرے بہتیرے سا دھن محل نہ پاوَے--

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥

وِن کرما کُچھ پائیَے ناہی جے بہتیرا دھاوَے--

ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

لب لوبھ اہنکار کی ماتی مایا ماہِ سمانی--

ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥

اِنی باتی سہَو پائیَے ناہی بھئی کامن ایانی--۲--

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥

جائے پُچھو سوہاگنی واہے کِنی باتی سہَو پائیَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥

جو کُچھ کرے سو بھلا کر مانیئے حِکمت حُکم چُکائیِے--

ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

جا کےَ پریم پدارتھ پائیِے توَ چرنی چِت لائیِے--

ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥

سہو کہےَ سو کیِجےَ تن منو دیجےَ ایسا پرمل لائیِے--

ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ایَو کہہ سوہاگنی بھَینے اِنی باتی سہو پائیِے--٣--

ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥

آپ گوَائیِےَ تا سہو پائیِے اوَر کیَسی چتُرائیَ--

ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

سہو ندر کر دیکھے سو دِن لیکھے کامن نوَ نِدھ پائیَ--

ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥

آپنے کنت پیاری سا سوہاگن نانک سا سبھرائیَ--

ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥

رنگ راتی سہج کی ماتی اہنِس بھائے سمانی--

ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

سُندر سائےَ سرُوپ بِچِکھن کہیِےَ سا سِیانی--٤--٢--٤--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

تِلنگ محلّہ ا--

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

جَیسی مَے آوےَ کھسم کی بانی تَیسڑا کری گیان وے لالو۔۔

ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

پاپ کی جنجی لےَ کابلہو دھایا جوری منگےَ دان وے لالو۔۔

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

سرم دھرم دُئے چھپ کھلوئے کُوڑ پھِرے پردھان وے لالو۔۔

ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

قاجِیا بامنا کی گل تھکی اگد پڑے سَیتان وے لالو۔۔

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

مُسلمانِیا پڑہِ کتیّبا کسٹ مہہ کرہےِ کھُدائےِ وے لالو۔۔

ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥

جات سناتی ہور ہِدوانیا ایہِ بھی لیکھَے لائے وے لالو۔۔

ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥

کھُون کے سوہِلے گاویہِ نانک رت کا کُنگوُ پائے وے لالو۔۔۱۔۔

ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥

صاحِب کے گُن نانک گاوے ماس پُری وِچ آکھ مسولا۔۔

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥

جِن اُپائی رنگ روائی بیٹھا ویکھے وکھ اِکیلا۔۔

ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ ॥

سچا سو صاحِب سچ تپاوس سچڑا نیاوُ کریگ مسولا۔۔

ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥

کایا کپڑ ٹُک ٹُک ہوسی ہِدُستان سمالسی بولا--

ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥

آون اٹھترے جان ستانوَے ہور بھی اُٹھسی مرد کا چیلا--

ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥੫॥

سچ کی بانی نانک آکھے سچ سُنائیسی سچ کی بیَلا--۲--۳--۵--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

تِلنگ محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥

سبھ آئے حُکم کھسماہو حُکم سبھ ورتنی--

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥

سچ صاحِب ساچا کھیل سبھ ہر دھنی--۱--

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥

سالاہِہوُ سچ سبھ اُوپر ہر دھنی--

ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جس ناہی کوئے سریک کِس لیکھے ہوَ گنی--رہاوَ--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥

پوَن پانی دھرتی آکاس گھر مندر ہر بنی--

ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥

وِچ ورتَے نانک آپ جھُوٹھ کہو کیا گنی--۲--ا--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

تِلنگ محلّہ ۴--

ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥

نِت نِہپھل کرم کمائے بپھاوے دُرمتِیا--

ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥

جب آنَے ولوَنچ کر جھُوٹھ تب جانَے جگ جِتِیا--ا--

ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

ایسا باجی سَیسار نہ چیتَے ہر نامہ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کھِن مہہ بِنسے سبھ جھُوٹھ میرے من دھیائے راما--رہاؤ--

ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥

سا ویلا چِت نہ آوے جِت آئے کنٹک کال گرسَے--

ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥

تِس نانک لئے چھڈائے جِس کِرپا کر ہِردَے وسَے--۲--۲--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

تِلنگ محلّہ ۵ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥

کھاک نُور کردں عالم دُنیائے--

ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥

اسمان جِمی درکھت آب پیدائس کھُدائِے--ا--

ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥

بندے چسم دیدں پھنائے--

ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دُنینا مُردار کھُردنی گاپھل ہوائے--رہاؤ--

ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥

گیَبان حَیوان حرام کُستنی مُردار بکھورائے--

ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥

دِل قبج قبجہ کادرو دوجک سجائے--٢--

ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥

ولی نیامت بِرادرا دربار مِلک کھانائے--

ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥

جب عجرائیل بستنی تب چِ کارے بِدائے--٣--

ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥

حوال معلُوم کردں پاک الاہ--

ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥

بُگو نانک ارداس پیَس دروَیس بنداہ--٤--ا--

ਤਿਲੰਗ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

تِلنگ گھر ۲ محلّہ ۵--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تُدھ بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥

تُو کرتار کرہِ سو ہوئے--

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥

تیرا جور تیری من ٹیک--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥

سدا سدا جپ نانک ایک--ا--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥

سبھ اُوپر پار.برہم داتار--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری ٹیک تیرا آدھار--رہاؤ--

ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥

ہےَ تُوہےَ تُو ہوونہار--

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥

اگم اگادھ اُوچ آپار--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

جو تُدھ سیوہِ تِن بھوَ دُکھ ناہِ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥

گُر پرساد نانک گُن گاہِ--۲--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥

جو دیسَے سو تیرا رُوپ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥

گُن نِدھان گوِند انُوپ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥

سِمر سِمر سِمر جن سوئے--

ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

نانک کرم پراپت ہوئے--۳--

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥

جِن جپیا تِس کوُ بلہار--

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

تِس کےَ سنگ ترَے سنسار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥

کہو نانک پرَبھ لوچا پُور--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥

سنت جنا کی باچھوُ دھُور--۴--۲--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

تِلنگ محلّہ ۵ گھر ۳--

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

مہروان صاحِب مہروان--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

صاحب میرا مہروان--

ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جی سگل کوٗ دۓ دان--رہاوٗ--

ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

توٗ کاہے ڈولہِ پرانیا تُدھ راکھَیگا سِرجنہار--

ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

جن پیدائس توٗ کیا سوئی دۓ آدھار--ا--

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

جِن اُپائی میدنی سوئی کردا سار--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥

گھٹ گھٹ مالک دِلا کا سچا پرودگار--۲--

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

قُدرت قیم نہ جانیَے وڈا ویپرواہو--

ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥

کر بندے توٗ بندگی جِچر گھٹ مہہ ساہو--۳--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

توٗ سمرتھ اکتّھ اگوچر جیوٗ پِنڈ تیری راس--

ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥

رہم تیری سُکھ پایا سدا نانک کی ارداس--۴--۳--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

تِلنگ محلّہ ۵ گھر ۳--

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥

کرتے قُدرتی مُستاک--

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دِین دُنیا ایک تُوہی سبھ کھلق ہی تے پاک--رہاؤ--

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥

کھِن ماہِ تھاپ اُتھاپدا آچرج تیرے رُوپ--

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥

کوُن جانَے چلت تیرے اندھیارے مہہ دیپ--ا--

ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥

کھُد کھسم کھلق جہان اللہ مہروان کھُدائِے--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥

دِنس رَین جے تُدھ ارادھے سو کیوُ دوجک جائے--۲--

ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

عجرائیل یار بندے جِس تیرا آدھار--

ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਢੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥

گُنہہ اُس کے سگل آڈھُو تیرے جن دیکھہ دیدار--۳--

ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

دُنیا چیج فِلہال سگلے سچ سُکھ تیرا ناوُ--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥

گُر مِل نانک بُوجھیا سدا ایکس گاوُ--۴--۴--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

تِلنگ محلّہ ۵--

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥

مِیراں داناں دِل سوچ--

ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مُہبتے من تن بسَے سچ ساہ بندی موچ--ا--رہاوُ--

ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥

دیدنے دیدار صاحِب کچھ نہی اس کا مول--

ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥

پاک پرودگار تُو کھُد کھسم وڈا اتول--ا--

ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥

دستگیری دیہہ دِلاور تُوہی تُوہی ایک--

ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥

کرتار قُدرت کرن کھالق نانک تیری ٹیک--۲--۵--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

تِلنگ محلّہ ا گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥

جِن کِیا تِن دیکھیا کیا کہیۓ رے بھائی--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥

آپے جانَے کرے آپ جِن واڑی ہےَ لائی--ا--

ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

رائسا پیارے کا رائسا جِت سدا سُکھ ہوئی--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥

جِن رنگ کنت نہ راویا سا پچھو رے تانی--

ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥

ہاتھ پچھوڑے سِر دُھنَے جب رَین وِہانی--۲--

ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥

پچھوتاوا نہ مِلَے جب چُوکَیگی ساری--

ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥

تا پھِر پیارا راویۓ جب آوَیگی واری--۳--

ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥

کنت لِیا سوہاگنی مَے تے ودھوی ایہہ--

ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥

سے گُن مُجھَے نہ آونی کےَ جی دوس دھریہہ--۴--

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥

جِنی سکھی سَہو راویا تِن پُوچھوٗگی جائے--

ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥

پائے لگوٗ بینتی کروٗ لیوٗگی پنتھ بتائے--۵--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥

حکم پچھانَے نانکا بھوٗ چندن لاوے--

ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥

گُن کامن کامن کرَے توٗ پیارے کوٗ پاوَے--٦--

ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥

جو دِل ملیا سو مِل رہیا مِلیا کہیَے رے سوئی--

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥

جے بہتیرا لوچیَے باتی میَل نہ ہوئی--۷--

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥

دھات ملَے پھُن دھات کوٗ لِو لِوَے کوٗ دھاوے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥

گُر پرسادی جانیَے توٗ انبھوٗ پاوَے--۸--

ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥

پانا واڑی ہوئے گھر کھر سار نہ جانَے--

ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥੯॥

رسیا ہووَے مُسک کا تب پھُول پچھانَے--۹--

ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

اپیوٗ پیوَے جو نانکا بھرم بھرم سماوَے--

ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥

سہجے سہجے مِل رہَے امرا پد پاوَے--١٠--١--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

تِلنگ محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥

ہر کِیا کتھا کہانیا گُر میت سُنائیا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥

بلہاری گُر آپنے گُر کوَ بل جائیا--١--

ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آئے مِل گُرسِکھ آئے مِل تُو میرے گُورُو کے پیارے--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥

ہر کے گُن ہر بھاودے سے گُورُو تے پائے--

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥

جِن گُر کا بھانا منیا تِن گھُم گھُم جائے--٢--

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥

جِن ستگور پیارا دیکھیا تِن کوَ ہوَ واری--

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥

جِن گُر کی کیتی چاکری تِن صد بلہاری--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

ہر ہر تیرا نام ہےَ دُکھ میٹنہارا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥

گُر سیوا تے پائیَے گُرمکھ نِستارا--۴--

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥

جو ہر نام دھیائدے تے جن پروانا--

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥

تِن وِٹھو نانک واریا سدا سدا قُربانا--۵--

ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

سا ہر تیری اُستت ہےَ جو ہر پرَبھ بھاوَے--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥

جو گُرمکھ پیارا سیودے تِن ہر پھل پاوَے--٦--

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥

جِنا ہر سیَتی پِرہڑی تِنا جی پرَبھ نالے--

ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥

اوۓ جپ جپ پیارا جیودے ہر نام سمالے--۷--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥

جِن گُرمکھ پیارا سیویا تِن کوُ گھُم جایا--

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥

اوۓ آپ چھُٹے پروار سِیوُ سبھ جگت چھڈایا--۸--

ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥

گُر پیارَے ہر سیویا گُر دھنّ گُر دھنّو۔۔

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥

گُر ہر مارگ دسیا گُر پُنّ وڈ پُنو۔۔۹۔۔

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥

جو گُرسِکھ گُر سیودے سے پُنّ پرانی۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥

جن نانک تِن کوَ واریا سدا سدا قُربانی۔۔۱۰۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥

گُرمکھ سکھی سہیلیا سے آپ ہر بھائِیا۔۔

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥

ہر درگہ پَینائِیا ہر آپ گل لائِیا۔۔۱۱۔۔

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

جو گُرمکھ نام دھیائِدے تِن درسن دیجَے۔۔

ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥

ہم تِن کے چرن پکھالدے دھوڑ گھول گھول پیجَے۔۔۱۲۔۔

ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥

پان سُپاری کھاتِیا مکھ بیڑیا لائِیا۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥

ہر ہر کدے نہ چیتیوَ جم پکڑ چلائِیا۔۔۱۳۔۔

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

جن ہر نامہ ہر چیتیا ہِردَے اُر دھارے--

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥

تِن جم نیڑ نہ آوئی گُرسِکھ گُر پیارے--۱۴--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥

ہر کا نام نِدھان ہےَ کوئی گُرمکھ جانےَ--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥

نانک جِن ستگور بھیٹیا رنگ رلیا مانےَ--۱۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥

ستگور داتا آکھیئے تُس کرے پساوٗ--

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥

ہوٗ گُر وِٹھو صد واریا جِن دِتڑا ناوٗ--۱٦--

ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥

سو دھنّ گُورُو ساباس ہےَ ہر دئے سنیہا--

ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥

ہوٗ ویکھ ویکھ گُورُو وِگسیا گُر ستگور دیہا--۱۷--

ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥

گُر رسنا امرِت بولدی ہر نام سُہاوی--

ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥

جِن سُن سِکھا گُر منیا تِنا بھُکھ سبھ جاوی--۱۸--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥

ہر کا مارگ آکھیئے کہو کِت بِدھ جائیے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥

ہر ہر تیرا نام ہےَ ہر کھرچ لےَ جائیے--۱۹--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥

جِن گُرمکھ ہر آرادھیا سے ساہ وڈ دانے--

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥

ہوَ ستگور کوَ صد واریا گُر بچن سمانے--۲۰--

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥

تُو ٹھاکر تُو صاحبو تُوہےَ میرا مِیرا--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥

تُدھ بھاوے تیری بندگی تُو گُنی گہیرا--۲۱--

ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥

آپے ہر اِک رنگ ہےَ آپے بہو رنگی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥

جو تِس بھاوے نانکا سائی گل چنگی--۲۲--۲--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ

تِلنگ محلّہ ۹ کاپھی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

چیتنا ہےَ توَ چیت لےَ نِس دِن مے پرانی--

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھِن چھِن اوُدھ بِہات ہےَ پھُوٹےَ گھٹ جیِو پانی--ا--رہاوُ--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥

ہر گُن کاہِ نہ گاوہی مُورکھ اگیانا--

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥

جھُوٹھے لالچ لاگ کےَ نہِ مرن پچھانا--ا--

ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

اجہوُ کچھ بِگریو نہی جو پرَبھ گُن گاوے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥

کہو نانک تِہہ بھجن تے نِربھےَ پد پاوے--۲--ا--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

تِلنگ محلّہ ۹--

ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥

جاگ لیہو رے منا جاگ لیہو کہا گاپھل سویا--

ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تن اُپجِیا سنگ ہی سو بھی سنگ نہ ہویا--ا--رہاوُ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥

مات پِتا سُت بندھ جن ہِت جا سِیوُ کینہ--

ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥

جیوُ چھُوٹیو جب دیہہ تے ڈار اگن مےَ دِینا--ا--

ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥

جیوَت لوُ بیوہار ہےَ جگ کوُ تُم جانوُ--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੨॥

نانک ہر گُن گائےَ لےَ سبھ سُپھن سمانوُ--۲--۲--

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

تِلنگ محلّہ ۹--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥

ہر جس رے منا گائےَ لےَ جو سنگی ہےَ تیرو--

ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوُسر بیتیو جات ہےَ کہیوُ مان لےَ میرو--ا--رہاوُ--

ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

سنپت رتھ دھن راج سِیوُ ات نیہو لگائیو--

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥

کال پھاس جب گل پری سبھ بھیٔو پرائیوُ--ا--

ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥

جان بُوجھ کےَ باورے تےَ کاج بِگاریو--

ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥

پاپ کرت سکچیو نہی نہ گرب نِواریوُ--۲--

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥

جِہہ بِدھ گُر اُپدیسیا سو سُن رے بھائی--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੩॥

نانک کہت پُکار کےَ گہو پرَبھ سرنائی--۳--۳--

ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ

تِلنگ بانی بھگتا کی کبیر جی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥

بید کتیب اِپھترا بھائی دِل کا پھِکر نہ جائے--

ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥

ٹُک دم قراری جوَ کرہو حاجِر حجوُر کھُدائِے--ا--

ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥

بندے کھوج دِل ہر روج نہ پھِر پریسانی ماہِ--

ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ جو دُنیا سِحر میلہ دستگیری ناہِ--ا--رہاؤ--

ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖ਼ਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥

دروگ پڑ پڑ کھسی ہوئے بے خبر باد بکاہِ--

ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥

حق سچ کھالق کھلق مِیانے سِیام مُورت ناہِ--۲--

ਅਸਮਾਨ ਿਮ੍ਹਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥

اسمان ہِیانے لہنگ دریا گُسل کردن بُود۔۔

ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥

کر فقر دائم لائے چسمے جہ تہا مؤجود۔۔٣۔۔

ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥

اللہ پاکنں پاک ہے سک کرو جے دُوسر ھوئے ۔۔

ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥

کبیر کرم کریم کا اوہو کرَے جانَے سوئے۔۔٤۔۔١۔۔

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥

نامدیو جی۔۔

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥

مَے اندھلے کی ٹیک تیرا نام کھُندکارا۔۔

ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے گریب مَے مسکین تیرا نام ہےَ ادھارا۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥

کریماں رہیماں اللا تُو گنیں۔۔

ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥

حاجرا حجوُر در پیَس تُوں منیں۔۔١۔۔

ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥

دریاؤ تُو دِہند تُو بِسیار تُو دھنی۔۔

ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥

دیہہ لیہِ ایکُ تُوں دِگر کو نہی--۲--

ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥

تُوں داناں تُوں بیناں مَے بیچار کیا کری--

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥

نامے چے سُوآمی بکھسند تُوں ہری--۳--ا--۲--

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥

ہلے یاراں ہلے یاراں کھُسکھبری--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥

بل بل جانؤ ہؤ بل بل جانؤ--

ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نیکی تیری بِگاری آلے تیرا ناوٗ--ا--رہاوٗ--

ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥

کُجا آمد کُجا رپھتی کُجا مے رَوی--

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥

دوارکا نگری راس بگوئی--ا--

ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥

کھُوب تیری پگری میٹھے تیرے بول--

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥

دوارکا نگری کاہے کے مگول--۲--

ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥

چندیں ہجار عالم ایکل کھاناں--

ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥

ہم چِنی پاتساہ سانولے برناں--۳--

ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥

اسپتِ گجپت نرہ نرِند--

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥

نامے کے سوامی مِیر مُکند--۴--۲--۳--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی محلّہ ۱ چوُپدے گھر ۱

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥

بھانڈا دھوئے بَیس دھُوپ دیوہو توُ دُودھَے کوُ جاوہو--

ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥

دُودھ کرم پھُن سُرت سمائن ہوئے نِراس جماوہو--۱--

ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥

جپہُ ت ایکو نامہ--

ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر نِراپھل کاما--۱--رہاؤ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥

ایہو من اِیٹی ہاتھ کرہو پھُن نیترؤ نید نہ آوَے--

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

رسنا نام جپہو تب متھیئَے اِن بِدھ امرِت پاوہو--٢--

ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥

من سنپٹ جِت ست سر ناون بھاون پاتی ترِپت کرے--

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥

پُوجا پران سیوک جے سیوے انھ بِدھ صاحِب رَوت رہَے--٣--

ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

کہدے کہہ کہے کہِ جاوہِ تُم سر اوَر نہ کوئی--

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥

بھگت ہین نانک جن جمپَے ہوَ صالاحی سچا سوئی--٤--١--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

سُوہی محلّہ ١ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥

انتر وسَے نہ باہر جائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥

امرِت چھوڈ کاہے بِکھ کھائِے--١--

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ایسا گیان جپہو من میرے--

ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہووہو چاکر ساچے کیرے--ا--رہاؤ--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥

گیان دھیان سبھ کوئی روَے--

ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥

باندھن باندھیا سبھ جگ بھوَے--۲--

ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥

سیوا کرے سو چاکر ہوئے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥

جل تھل مہیئل روِ رہیا سوئے--۳--

ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

ہم نہی چنگے بُرا نہی کوئے--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥

پرنوتِ نانک تارے سوئے--۴--ا--۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬

سُوہی محلّہ ا گھر ٦

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥

اُجل کیہا چِلکنا گھوٹم کالڑی مس--

ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥

دھوتیا جُوٹھ نہ اُترَے جے دھووا تِس--ا--

ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥

سجن سیئی نال مَے چلدیا نال چلنّھِ--

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِتھَے لیکھا منگییَٔے تِتھَے کھڑے دِسنّ--ا--رہاوٗ--

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥

کوٹھے منڈپ ماڑِیا پاسہو چِتوِیاہا--

ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥

ڈھٹھِیا کّم نہ آونھی وِچہو سکھنیاہا--۲--

ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥

بگا بگے کپڑے تیرتھ منجھ وسنّھ--

ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥੩॥

گھُٹ گھُٹ جِیا کھاونے بگے نہ کہیئنھِ--۳--

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥

سِںمل رُکھ سریر مَے مَیجن دیکھ بھُلنھِ--

ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹ੍ਹੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ॥੪॥

سے پھل کّم نہ آونھی تے گُن مَے تن ہنھِ--۴--

ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥

اندھلَے بھار اُٹھایا ڈُوگر واٹ بہُت--

ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥

اکھی لوڑی نہ لہا ہؤ چڑ لنگھا کِت--۵--

ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥

چاکرِیا چنگیائیا اور سِیانپ کِت--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥

نانک نام سمال تُوں بدھا چھُٹہِ جِت--٦--ا--٣--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ا--

ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥

جپ تپ کا بندھ بیڑلا جِت لنگھہِ وہیَلا--

ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

نہ سرور نہ اُوچھلَے اَیسا‌سا پنتھ سُوہیَلا--ا--

ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا ایکو نام منجیٹھڑا رتا میرا چولا صد رنگ ڈھولا--ا--رہاؤ--

ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

ساجن چلے پیاریا کیوٗ میَلا ہوئی--

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥

جے گُن ہووہِ گنٹھڑیۓ میلیگا سوئی--٢--

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥

مِلیا ہوئے نہ ویچھڑے جے مِلیا ہوئی--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥

آوا گوَن نِواریا ہےَ ساچا سوئی--٣--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥

ہوَمے مار نِواریا سیتا ہےَ چولا--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥

گُر بچنی پھل پایا سہہ کے امرِت بولا--٤--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

نانک کہےَ سہیلیہو سَہو کھرا پیارا--

ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥

ہم سہہ کیرِیا داسِیا ساچا کھسم ہمارا--٥--٢--٤--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ا--

ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥

جِن کوُ بھانڈے بھاوُ تِنا سوارسی--

ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥

سُوکھی کرَے پساوُ دُوکھ وِسارسی--

ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥

سہسا مُولے ناہِ سرپر تارسی--ا--

ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥

تِنْھا مِلیا گُر آئے جِن کوُ لِیکھیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥

امرِت ہر کا ناوُ دیوَے دِیکھیا--

ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥

چالہِ ستگور بھائے بھَوہِ نہ بھِیکھیا--۲--

ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥

جا کوُ محل حجوُر دُوجے نِوے کِس--

ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥

در دروانی ناہِ مُولے پُچھ تِس--

ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥

چھُٹّے تا کَے بول صاحِب ندر جِس--۳--

ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥

گھلے آنے آپ جِس ناہی دُوجا متَے کوئے--

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥

ڈھاہے اُسارے ساج جانَے سبھ سوئے--

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥

ناوُ نانک بکھسیس ندری کرم ہوئے--۴--۳--۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ۱--

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥

بھانڈا ہچھا سوئے جو تِس بھاوسی--

ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥

بھانڈا ات ملین دھوتا ہچھا نہ ہوئسی--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥

گُورُو دُوارے ہوئے سوجھی پائسی--

ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥

ایت دُوارے دھوئے ہچھا ہوئسی--

ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥

مَیلے ہچھے کا وِیچار آپ ورتائسی--

ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥

مت کو جانَے جائے اگَے پائسی--

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥

جیہے کرم کمائے تیہا ہوئسی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥

امرِت ہرِ کا ناوُ آپ ورتائسی--

ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥

چلیا پت سِیوُ جنم سوار واجا وائسی--

ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥

مانس کیا وِیچارا تِہوُ لوک سُنائسی--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥

نانک آپ نِہال سبھ کُل تارسی--ا--۴--٦--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ا--

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥

جوگی ہووَے جوگوے بھوگی ہووَے کھاۓ--

ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥

تپِیا ہووَے تپ کرے تیرتھ مل مل نائے--ا--

ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا سدڑا سُنیجَے بھائی جے کو بہَے الائے--ا--رہاؤ--

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੁੋ ਖਾਇ ॥

جَیسا بیجے سو لُنے جو کھٹے سو کھاۓ--

ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥

اگَے پُچھ نہ ہوئی جے سن نیسانَے جائے--۲--

ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

تَیسو جَیسا کاڈھیئَے جَیسی کار کمائے--

ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥

جو دم چِت نہ آوئی سو دم بِرتھا جائے--۳--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥

ایہو تن ویچی بَے کری جے کو لئے وِکائے--

ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥

نانک کّمّ نہ آوئی جِت تن ناہی سچا ناو _ ۵ -۴--۵--۷--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭

سُوہی محلّہ ۱ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥

جوگ نہ کھِنتھا جوگ نہ ڈنڈے جوگ نہ بھسم چڑائیَ--

ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥

جوگ نہ مُندی مُونڈ مُڈائیَے جوگ نہ سِنگی وائیَے--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥

انجن ماہِ نِرنجن رہیَے جوگ جُگت اِو پائیَے--ا--

ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥

گلی جوگ نہ ہوئی--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک درِسٹ کر سمسر جانَے جوگی کہیَۓ سوئی--ا--رہاؤ--

ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥

جوگ نہ باہر مڑی مسانی جوگ نہ تاڑی لائیَے--

ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥

جوگ نہ دیَس دِسنتر بھوِیۓ جوگ نہ تیرتھ نائیَۓ--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥

انجن ماہِ نرنجن رہیئے جوگ جُگت اوَ پائیِے--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥

ستگور بھیٹے تا سہسا تُوٹے دھاوت ورج رہائیِے--

ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥

نِجھر جھرَے سہج دھُن لاگَے گھر ہی پرچہ پائیِے--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥

انجن ماہِ نرنجن رہیئے جوگ جُگت اِو پائیِے--۳--

ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥

نانک جیوتیا مر رہیئے ایسا جوگ کمائیِے--

ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥

واجے باجھُ سِنگی واجَے توَ نربھوَ پد پائیِے--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥

انجن ماہِ نرنجن رہیئے جوگ جُگت توَ پائیِے--۴--۱--۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ۱--

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥

کوَن تراجی کوَن تُلا تیرا کوَن صراف بُلاوا--

ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥

کوَن گُورُو کےَ پہہ دِیکھیا لیَوا کےَ پہہ مُل کراوا--۱--

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

میرے لال جیوٗ تیرا انت نہ جانا--

ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُوں جل تھل مہیئل بھرپُر لینا تُوں آپے سرب سمانا--ا--رہاوٗ--

ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥

من تاراجی چِت تُلا تیری سیوٗ صراف کماوا--

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥

گھٹ ہی بھیتر سو سَہو تولی اِن بِدھ چِت رہاوا--۲--

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥

آپے کنڈا تول تراجی آپے تولنہارا--

ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥

آپے دیکھَے آپے بوجھَے آپے ہےَ ونجارا--۳--

ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥

اندھلا نیچ جات پردیسی کھِن آوےَ تِل جاوے--

ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

تا کی سنگت نانک رہدا کیوٗ کر مُوڑا پاوے--۴--۲--۹--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥

من رام نام آرادھیا گُر سبد گُورُو گُر کے۔۔

ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥

سبھ اِچھا من تن پُوریا سبھ چُوکا ڈر جم کے۔۔١۔۔

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥

میرے من گُن گاوہو رام نام ہر کے۔۔

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر تُٹھے من پربودھیا ہر پِیا رس گٹکے۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥

ستسنگت اُوتم ستگور کیری گُن گاوے ہر پرَبھ کے۔۔

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥

ہر کِرپا دھار میلھو ستسنگت ہم دھووہ پگ جن کے۔۔٢۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥

رام نام سبھ ہےَ رام نامہ رس گُرمت رس رسکے۔۔

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥

ہر امرِت ہر جل پایا سبھ لاتھی تِس تِس کے۔۔٣۔۔

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥

ہمری جات پات گُر ستگور ہم ویچیو سِر گُر کے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥

جن نانک نام پریو گُر چیلا گُر راکھو لاج جن کے۔۔٤۔۔١۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥

ہر ہر نام بھجیو پُرکھوتم سبھ بِنسے دالد دلگھا--

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥

بھوَ جنم مرنا میٹیو گُر سبدی ہر استھِر سیوَ سُکھ سمگھا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥

میرے من بھج رام نام اتِ پِرگھا--

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے من تن ارپ دھریوٗ گُر آگے سِر ویچ لیو مُل مہگھا--ا--رہاؤ--

ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥

نرپتِ راجے رنگ رس مانہہ بِن ناوے پکڑ کھڑے سبھ کلگھا--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥

دھرم رائے سِر ڈنڈ لگانا پھِر پچھتانے ہتھ پھلگھا--۲--

ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥

ہر راکھ راکھ جن کِرم تُمارے سرناگت پُرکھ پرتیپلگا--

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥

درسن سنت دیہو سُکھ پاوے پرَبھ لوچ پُور جن تُمگھا--۳--

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥

تُم سمرتھ پُرکھ وڈے پرَبھ سُوآمی مو کوُ کیجَے دان ہر نِمگھا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥

جن نانک نام ملَے سُکھ پاوَے ہم نام وِٹہو صد گھُمگھا--۴--۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥

ہر نامہ ہر رنن ہےَ ہر رنن مجیٹھے رنگ--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥

گُر تُٹھَے ہر رنگ چاڑیا پھِر بہُڑ نہ ہووی بھنگ--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥

میرے من ہر رام نام کر رنگ--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر تُٹھَے ہر اُپدیسیا ہر بھیٹیا راوٗ نِسنگ--۱--رہاوٗ--

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥

مُندھ ایانی منمُکھی پھِر آون جانا انگ--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥

ہر پرَبھ چِت نہ آئیو من دُوجا بھاوٗ سہلنگ--۲--

ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥

ہم مَیل بھرے دُہچارِیا ہر راکھہو انگی انگ--

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥

گُر امرِت سر نوَلایا سبھ لاتھے کِلوِکھ پنگ--۳--

ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥

ہر دِینا دِین دیال پربھ ستسنگت میلہو سنگھُ۔۔

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥

مِل سنگت ہر رنگ پایا جن نانک من تن رنگ۔۔۴۔۔۳۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ہر ہر کرہِ نِت کپٹ کماوہِ ہِردا سُدھ نہ ہوئی۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

اندِن کرم کرہِ بہتیرے سُپنَے سُکھ نہ ہوئی۔۔۱۔۔

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

گیانی گُر بِن بھگت نہ ہوئی۔۔

ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کورے رنگ کدے نہ چڑّے جے لوچے سبھ کوئی۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥

جپ تپ سنجم ورت کرے پُوجا منمُکھ روگ نہ جائی۔۔

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥

انتر روگ مہا ابھِیمانا دُوجے بھائے کھُوآئی۔۔۲۔۔

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

باہر بھیکھ بہت چتُرائی منُوآ دہ دِس دھاوے۔۔

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥

ہوُمےَ بیاپیا سبد نہ چینھےَ پھِر پھِر جونی آوےَ--٣--

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

نانک ندر کرے سو بُوجھےَ سو جن نام دھیائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥

گُر پرسادی ایکو بُوجھےَ ایکس ماہِ سمائے--٤--٤--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

سُوہی محلّہ ٤ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥

گُرمت نگری کھوج کھوجائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥

ہر ہر نام پدارتھ پائی--١--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥

میرَے من ہر ہر سانت وسائی--

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِسنا اگن بُجھی کھِن انتر گُر ملیئے سبھ بھُکھ گوائی--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ہر گُن گاوا جِیوا میری مائی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥

ستگور دیال گُن نام دِرڑائی--۲--

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥

ہو ہر پرَبھ پیارا ڈھوڈھ ڈھوڈھائی--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥

ستسنگت مِل ہر رس پائی--۳--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥

دھُر مستک لیکھ لکھے ہر پائی--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥

گُر نانک تُٹھا میلَے ہر بھائی--۴--۱--۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

ہر کِرپا کرے من ہر رنگ لائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥

گُرمکھ ہر ہر نام سمائے--۱--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

ہر رنگ راتا من رنگ مانے--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا انند رہے دِن راتی پُورے گُر کےَ سبد سمانے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ہر رنگ کوُ لوچے سبھ کوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥

گُرمکھ رنگ چلُولا ہوئی--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥

منمکھ مگدھ نر کورا ہوئے--

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥

جے لوچے رنگ نہ ہووے کوئے--۳--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥

ندر کرے تا ستگور پاوے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥

نانک ہر رس ہر رنگ سماوے--۴--۲--۶--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥

جھوا ہر رس رہی اگھائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

گُرمکھ پیوے سہج سمائے--۱--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥

ہر رس جِن چاکھو جے بھائی -

ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تو کت انت ساد لوبھائی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُرمت رس راکھو اُر دھار--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥

ہر رس راتے رنگ مُرار--۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

منمکھ ہر رس چاکھیا نہ جائے--

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

ہؤمَے کرَے بہتی مِلَے سجائے--۳--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥

ندر کرے تا ہر رس پاوَے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩॥੭॥

نانک ہر رس ہر گُن گاوَے--۴--۳--۷--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

سُوہی محلّہ ۴ گھر ٦

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥

نیچ جات ہر جپتیا اُتم پدوی پائے--

ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥

پُوچھو بِدر داسی سُتےَ کِسن اُترِیا گھر جِس جائے--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کی اکتھ کتھا سُنہو جن بھائی جِت سہسا دُوکھ بھُوکھ سبھ لہہ جائے--ا--رہاؤ--

ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥

رویداس چمار اُستت کرے ہر کیرت نِمکھ اِک گائے--

ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥

پتِت جات اُتم بھیا چار ورن پئے پگ آئے--۲--

ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥

نامدۓ پریت لگی ہر سیَتی لوک چھیپا کہےَ بُلائے--

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥

کھتری براہمن پِٹھ دے چھوڑے ہر نامدیوُ لیا مُکھ لائے--۳--

ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥

جِتنے بھگت ہر سیوکا مُکھ اٹھسٹھ تیرتھ تِن تِلک کڈھائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥

جن نانک تِن کوُ اندِن پرسے جے کِرپا کرے ہر رائے--۴--ا--۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥

تِنّھی انتر ہر آرادھیا جِن کوُ دھُر لِکھیا لِکھت لِلارا--

ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥

تِن کی بکھیلی کوئی کیا کرے جن کا انگ کرے میرا ہر کرتارا--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر دھیائے من میرے من دھیائے ہر جنم جنم کے سبھ دُوکھ نِوارنہارا--ا--رہاؤ--

ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥

دھُر بھگت جنا کوُ بکھسیا ہر امرِت بھگت بھنڈارا--

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥

مُورکھ ہووے سو اُن کی ریس کرے تِس ہلت پلت مُہو کارا--٢--

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

سے بھگت سے سیوکا جِنا ہر نام پیارا--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥

تِن کی سیوا تے ہر پائیے سِر نِندک کَے پوَے چھارا--٣--

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

جِس گھر وِرتی سوئی جانَے جگت گُر نانک پُوچھ کرہو بیچارا--

ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥

چھو پیڑی آد جُگاد بکھیلی کِنَے نہ پائیو ہر سیوک بھائے نِستارا--٤--٢--٩--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ٤--

ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥

جِتھے ہر آرادھیئے تِتھے ہر مِت سہائی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

گُر کِرپا تے ہر من وسَے ہورت بِدھ لئیا نہ جائی--ا--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥

ہر دھن سنچیۓ بھائی--

ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے ہلت پلت ہر ہوئے سکھائی--ا--رہاؤ--

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ستسنگتی سنگ ہر دھن کھٹیۓ ہور تھے ہورت اُپائے ہر دھن کِتَے نہ پائی--

ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ہر رتنَے کا واپارِیا ہر رتن دھن وِہاجھے کچےَ کے واپاریۓ واک ہر دھن لئیا نہ جائی--۲--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ہر دھن رتن جویہر مانك ہر دھنّے نال امرِت ویَلے وتَے ہر بھگتی ہر لِو لائی--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥

ہر دھن امرِت ویلے وتَے کا بیجیا بھگت کھاۓِ کھرچ رہے نکھُٹے ناہی--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

ہلت پلت ہر دھنّے کی بھگتا کوُ ملی وڈیائی--۳--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥

ہر دھن نِربھوُ سدا سدا استِھر ہےَ ساچا ایہو ہر دھن اگنی تسکرے پانیۓ جمدُوتے کِسےَ کا گوَایا نہ جائی--

ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥

ہر دھن کوُ اُچکا نیڑ نہ آوئی جم جاگاتی ڈنڈ نہ لگائی--۴--

ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ساکتی پاپ کر کےَ بِکھیا دھن سنچِیا تِنا اِک وِکھ نال نہ جائی--

ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥

ہلتےَ وِچ ساقط دُہیلے بھیے ہتھوُ چھُڑک گیا اگےَ پلت ساقط ہر درگہ ڈھوئی نہ پائی--۵--

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥

اِس ہر دھن کا ساہو ہر آپ ہےَ سنتھو جِس نو دئے س ہر دھن لد چلائی--

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੦॥

اِس ہر دھنّےَ کا توٹا کدے نہ آوئی جن نانک کوُ گُر سوجھی پائی--٦--٣--١٠--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ--۴--

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥

جِس نو ہر سُپرسنّ ہوئے سو ہر گُنا روَے سو بھگت سو پروان--

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥

تِس کی مہما کیا ورنیئے جِس کےَ ہِردَے وسیا ہر پُرکھ بھگوان--۱--

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گووِند گُن گایئے جیوُ لائے ستگورو نال دھیان--۱--رہاؤ--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥

سو ستگورو سا سیوا ستگور کی سپھل ہےَ جِس تے پایئے پرم نِدھان--

ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥

جو دُوجے بھائے ساقط کامنا ارتھ دُرگندھ سریَودے سو نِہپھل سبھ اگیان--٢--

ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

جِس نو پرتیت ہووَے تِس کا گاویا تھائے پوَے سو پاوَے درگہ مان--

ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥

جو بِن پرتیتی کپٹی کُوڑی کُوڑی اکھی میٹدے اُن کا اُتر جائگا جھُوٹھ گُمان--٣--

ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥

جیَتا جیوُ پِنڈ سبھ تیرا تُوں انترجامی پُرکھ بھگوان--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥

داسن داس کہَے جن نانك جیہا تُوں کرائہِ تیہا ہوُ کری وکھیان--٤--٤--١١--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭

سُوہی محلّہ ٤ گھر ٧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد--

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥

تیرے کوَن کوَن گُن کہہ کہہ گاوا تُو صاحِب گُنی نِدھانا--

ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥

تُمری مہما برن نہ ساکوُ تُوں ٹھاکُر اُوچ بھگوانا--١--

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥

مَے ہر ہر نام دھر سوئی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوٗ بھاوے تیوٗ راکھ میرے صاحِب مے تُجھ بِن اور نہ کوئی--ا--رہاؤ--

ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

مَے تان دیبان توٗہَے میرے سُوآمی مَے تُدھ آگے ارداس--

ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥

مَے ہور تھاوٗ ناہی جِس پہہ کروٗ بیننتی میرا دُکھ سُکھ تُجھ ہی پاس--۲--

ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥

وِچے دھرتی وِچے پانی وِچ کاسٹ اگن دھر یجَے--

ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥

بکری سِنگھ اِکتَے تھائے راکھے من ہر جپ بھرم بھوٗ دُور کیجَے--۳--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥

ہر کی وڈیائی دیکھو سنتھو ہر نِمانیا مان دیوائے--

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥

جیُو دھرتی چرن تلے تے اُوپر آوے تیوٗ نانک سادھ جنا جگت آن سبھ پَیری پائے
--۴--ا--۱۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

توُں کرتا سبھ کِچھ آپے جانہِ کیا تُدھ پہہ آکھ سُنائیَے--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥

بُرا بھلا تُدھ سبھ کِچھ سُوجھے جیہا کو کرے تیہا کو پائیَے--ا--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥

میرے صاحِب تُوں انتر کی بِدھ جانہِ--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بُرا بھلا تُدھ سبھ کِچھ سُوجھَے تُدھ بھاوَے تِوَے بُلاوہِ--ا--رہاؤ--

ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥

سبھ موہ مایا سریر ہر کِیا وِچ دیہی مانُکھ بھگت کرائی--

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥

اِکنا ستگور میَل سُکھ دیوہِ اِک منمُکھ دھندھ پِٹائی--۲--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥

سبھ کو تیرا تُوں سبھنا کا میرے کرتے تُدھ سبھنا سِر لِکھیا لیکھ--

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥

جیہی تُوں ندر کرہِ تیہا کو ہووَے بِن ندری ناہی کو بھیکھ--۳--

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥

تیری وڈیائی تُوںہَے جانہِ سبھ تُدھنو نِت دھیائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥

جِس نو تُدھ بھاوے تِس نو تُوں میلہہ جن نانک سو تھائے پائے--۴--۲--۱۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥

جِن کَے انتر وسیا میرا ہر ہر تِن کے سبھ روگ گوائے--

ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥

تے مکت بھئے جِن ہر نام دھیایا تِن پوِت پرم پد پائے--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥

میرے رام ہر جن آروگ بھئے--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر بچنی جِنا جپیا میرا ہر ہر تِن کے ہوَمے روگ گئے--ا--رہاؤ--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

برہما بِسن مہادیوٗ ترَے گُن روگی وِچ ہوَمے کار کمائی--

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

جِن کیئے تِسہ نہ چیَتہہ پُڑے ہر گُرمکھ سوجھی پائی--٢--

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

ہوَمے روگ سبھ جگت بیاپیا تِن کوُ جنم مرن دُکھ بھاری--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥

گُر پرسادی کو وِرلا چھوٹَے تِس جن کوُ ہوُ بلہاری--٣--

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥

جِن سِسٹ ساجی سوئی ہر جانَے تا کا رُوپ اپارو--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥

نانک آپے ویکھ ہر بِگسے گُرمکھ برہم بیچارو--۴--٣--۱۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥

کیتا کرنا سرب رجائی کچھ کیچے جے کر سکیئے--

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥

آپنا کیتا کچھو نہ ہووے جیئو ہر بھاوے تیوٗ رکھیئے--ا--

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥

میرے ہر جیوٗ سبھ کو تیرے وس--

ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اسا جور ناہی جے کچھ کر ہم ساکہ جیئو بھاوے توٖے بکھس--ا--رہاوٗ--

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

سبھ جیوٗ پنڈ دیا تُدھ آپے تدھ آپے کارے لایا--

ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

جیہا توں حکم کرہِ تیہے کو کرم کماوے جیہا تُدھ دھُر لکھ پایا--٢--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥

پنچ تت کر تُدھ سرِسٹ سبھ ساجی کوئی چھیوا کریو جے کچھ کیتا ہووے--

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥

اِکنا ستگور میل توں بجھاوہِ اِک منمکھ کرہِ سے رووے--٣--

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥

ہر کی وڈیائی ہوٗ آکھ نہ ساکا ہوٗ مورکھ مُگدھ نیچان--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥

جن نانک کوٗ ہر بکھس لَے میرے سُوآمی سرناگت پیا اجان--۴--۴--١۵--٢۴--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی محلّہ ۵ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

باجیگر جَیسے باجی پائی--

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥

نانا رُوپ بھیکھ دِکھلائی--

ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮ੍ਹਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥

سانگ اُتار تھمّھیو پاسارا--

ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥

تب ایکو ایکنکارا--ا--

ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥

کوَن رُوپ درِسٹیو بِنسائیو--

ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کتہِ گییُو اوہو کت تے آئیو--ا--رہاؤ--

ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥

جل تے اُوٹھِ انِک ترنگا--

ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥

کنک بھُوکھن کینے بہو رنگا--

ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥

بیج بیج دیکھیو بہو پرکارا--

ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥

پھل پاکے تے ایکنکارا--٢--

ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥

سہس گھٹا مہہ ایک آکاس--

ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

گھٹ پھُوٹے تے اوہی پرگاس--

ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥

بھرم لوبھ موہ مایا وِکار--

ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥

بھرم چھُوٹے تے ایکنکار--٣--

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥

اوہُ اِبناسی بِنست ناہی--

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥

نہ کو آوَے نہ کو جاہی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥

گُر پُورَے ہئُمَے مل دھوئی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

کہو نانک میری پرم گت ہوئی--٤--١--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥

کِیتا سو پرَبھ ہوئے--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تُجھ بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥

جو جن سیوے تِس پُورن کاج--

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥

داس اپنے کی راکھو لاج--ا--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥

تیری سرن پُورن دیالا--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُجھ بِن کوَن کرے پرَتِپالا--ا--رہاؤ--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جل تھل مہیئل رہیا بھرپُور--

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥

نِکٹ وسَے ناہی پرَبھ دُور--

ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥

لوک پتیارَے کچھُو نہ پایئَے--

ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥

ساچ لگَے تا ہﺅمَے جائِیَے--٢--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥

جِس نو لائے لئے سو لاگَے--

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥

گیان رتن انتر تِس جاگَے--

ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥

دُرمت جائے پرم پد پائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥

گُر پرسادی نام دھیائے--٣--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥

دُئے کر جوڑ کروُ ارداس--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥

تُدھ بھاوے تا آنہِ راس--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥

کر کِرپا اپنی بھگتی لائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥

جن نانک پربھ سدا دھیائے--٤--٢--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥

دھن سوہاگن جو پربھو پچھانَے--

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥

مانے حکم تجے ابھمانَے--

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥

پرِ یا سِیوُ راتی رلیا مانَے--ا--

ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥

سُن سکھیئے پرَبھ مِلن نیسانی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن ارپ تج لاج لوکانی--ا--رہاوُ--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥

سکھی سہیلی کوُ سمجھاوے--

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

سوئی کماوے جو پرَبھ بھاوے--

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

سا سوہاگن انک سماوے--۲--

ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

گرب گہیَلی محل نہ پاوے--

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

پھِر پچھتاوے جب رَین بِہاوے--

ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

کرمہین منمکھ دُکھ پاوَے--٣--

ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥

بِنوَ کری جے جانا دُور--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

پرَبھ اِبناسی رہیا بھرپُور--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥

جن نانک گاوَے دیکھ حدُور--٤--٣--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥

گِرہو وس گُر کینا ہوَ گھر کی نار--

ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥

دس داسی کر دِینی بھتار--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥

سگل سمگری مےَ گھر کی جوڑی--

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥

آس پیاسی پِر کوَ لوڑی--١--

ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥

کوَن کہا گُن کنت پیارے--

ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگھڑ سرُوپ دیال مُرارے--ا--رہاؤ--

ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ست سیگار بھؤ انجن پایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥

امرِت نام تمبول مُکھ کھایا--

ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥

کنگن بستر گہنے بنے سُہاوے--

ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥

دھن سبھ سُکھ پاوَے جاں پِر گھر آوَے--٢--

ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥

گُن کامن کر کنت ریجھایا--

ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

وس کر لینا گُر بھرم چُکایا--

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥

سبھ تے اُوچا مندر میرا--

ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥

سبھ کامن تیاگی پرِؤ پریتم میرا--٣--

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

پرگٹیا سُور جوت اُجیارا--

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥

سیج وِچھائی سردھ اپارا--

ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥

نوَ رنگ لال سیجّ راون آیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

جن نانک پِر دھن مِل سُکھ پایا--۴--۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥

اُمکیو ہیوَ مِلن پرَبھ تائی--

ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥

کھوجت چرِیو دیکھوَ پرِیا جائی--

ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥

سُنت سدیَسرو پرِیا گرِہِ سیجّ وِچھائی--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

بھرم بھرم آئیو توَ ندر نہ پائی--ا--

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥

کِن بِدھ ہیئرو دھیرَے نِمانو--

ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل ساجن ہوَ تُجھ کُربانو--ا--رہاوَ--

ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ ਕੰਤਾ ॥

ایکا سیج وِچھی دھن کنتا--

ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥

دھن سُوتی پِر سد جاگنتا--

ਪੀਓ ਮਦਰੋ ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥

پیٔو مدرو دھن متوَنتا--

ਧਨ ਜਾਗੈ ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥

دھن جاگَے جے پِر بولنتا--٢--

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥

بھئی نِراسی بہت دِن لاگے--

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥

دیَس دِسنتر مَے سگلے جھاگے--

ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥

کھِن رہن نہ پاوؤ بِن پگ پاگے--

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥

ہوئے کِرپال پرَبھ مِلہ سبھاگے--٣--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

بھیٔو کرِپال ستسنگ مِلایا--

ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥

بُوجھی تپت گھرہ پِر پایا--

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

سگل سیگار ہُن مُجھِ سُہایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥

کہو نانک گُر بھرم چُکایا--۴--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥

جہ دیکھا تہ پِر ہےَ بھائی--

ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥

کھولِھیو کپاٹ تا من ٹھہرائی--ا--رہاوٗ دوجا--۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥

کیا گُن تیرے سار سمھالی موہِ نِرگُن کے داتارے--

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥

بےَ کھرید کیا کرے چتُرائی ایہو جیوٗ پِنڈ سبھ تھارے--ا--

ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لال رنگیلے پریتم منموہن تیرے درسن کوٗ ہم بارے--ا--رہاوٗ--

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥

پرَبھ داتا موہِ دِین بھیکھاری تُمھ سدا سدا اُپکارے--

ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥

سو کِچھ ناہی جے مےَ تے ہووَے میرے ٹھاکُر اگم اپارے--۲--

ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥

کیا سیوَ کماوؤ کیا کہہ ریجھاوو بِدھ کِت پاوؤ درسارے--

ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥

مِت نہی پائیَے انت نہ لہیئَے من ترسے چرنارے--٣--

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥

پاوؤ دان ڈھیٹھ ہوئے ماگوٗ مُکھ لاگَے سنت رینارے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥

جن نانک کوٗ گُر کِرپا دھاری پرَبھ ہاتھ دئے نِستارے--٤--٦--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

سُوہی محلّہ ٥ گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥

سیوا تھوری ماگن بہتا--

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥

محل نہ پاوَے کہتو پہوتا--ا--

ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥

جو پرِیا مانے تِن کی ریسا--

ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کُوڑے مُورکھ کی ہاٹھیسا--ا--رہاؤ--

ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥

بھیکھ دِکھاوے سچ نہ کماوے--

ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

کہتو محلّی نِکٹ نہ آوَے--٢--

ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥

اتیت سدائے مایا کا ماتا--

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥

من نہی پریت کہَے مُکھ راتا--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥

کہو نانک پرَبھ بِنوَ سُنیجَے--

ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥

کُچل کٹھور کامی مُکت کیجَے--٤--

ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

درسن دیکھے کی وڈیائی--

ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥

تُمھ سُکھداتے پُرکھ سُبھائی--١--رہاوَ دوجا--١--٧--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥

بُرے کام کوَ اُوٹھ کھلویا--

ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥

نام کی ییَلا بَے بَے سویا--ا--

ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥

اؤسر اپنا بُوجھَے نہ ایانا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا موہ رنگ لپٹانا--ا--رہاؤ--

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥

لوبھ لہر کوُ بِگس پھُول بَیٹھا--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥

سادھ جنا کا درس نہ ڈیٹھا--۲--

ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥

کبھُو نہ سمجھَے اگیان گوارا--

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بہُر بہُر لپٹیوُ جنجارا--ا--رہاؤ--

ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥

بکھَے ناد کرن سُن بھینا--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥

ہر جس سُنت آلس من کینا--۳--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥

درِسٹ ناہی رے پیکھت اندھے--

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڑ جاہِ جھُوٹھے سبھ دھندھے--ا--رہاؤ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥

کہو نانک پرَبھ بکھس کریجَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥

کر کِرپا موہِ سادھسنگ دیجَے--۴--

ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥

توَ کِچھ پائیَے جوَ ہوئیَے رینا--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੮॥

جِسہہ بُجھائے تِس نام لَینا--ا--رہاؤ--۲--۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

گھر مہہ ٹھاکُر ندر نہ آوَے--

ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥

گل مہہ پاہن لَے لٹکاوَے--ا--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥

بھرمے بھُولا ساقط پھِرتا--

ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نیر بِرولَے کھپ کھپ مرتا--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥

جِس پاہن کوُ ٹھاکُر کہتا--

ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥

اوہ پاہن لَے اُس کوُ ڈُبتا--٢--

ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥

گُنہگار لُون حرامی--

ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥

پاہن ناوَ نہ پارگِرامی--٣--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥

گُر مِل نانک ٹھاکُر جاتا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥

جل تھل مہیئل پُورن بِدھاتا--٤--٣--٩--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥

لالن راویا کوَن گتی ری--

ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥

سکھی بتاوہ مُجھِ متی ری--١--

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥

سُوہب سُوہب سُوہوی--

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے پریتم کےَ رنگ رتی ۔۔ا۔۔رہاوٗ۔۔

ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥

پاوَ ملووؤ سنگ نَین بھتیری۔۔

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥

جہا پٹھاوہو جانوٗ تتی ری۔۔۲۔۔

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥

جپ تپ سنجم دیوٗ جتی ری۔۔

ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥

اِک نِمکھ مِلاوہو موہِ پرانپتی ری۔۔۳۔۔

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥

مان تان اہمبُدھ ہتی ری۔۔

ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥

سا نانک سوہاگوَتی ری۔۔۴۔۔۴۔۔۱۰۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵۔۔

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

توُں جِیون توُں پران ادھارا۔۔

ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥

تُجھ ہی پیکھ پیکھ من سادھارا۔۔ا۔۔

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥

تُوں ساجن تُوں پریتم میرا--

ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِتہِ نہ بِسرہِ کاہُو بیرا--ا--رہاؤ--

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥

بَے کھرید ہءُ داسرو تیرا--

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥

تُوں بھارو ٹھاکُر گُنی گہیرا--٢--

ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥

کوٹ داس جا کےَ دربارے--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ੍ ਨਾਲੇ ॥੩॥

نِمکھ نِمکھ وسَے تِنھ نالے--٣--

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥

ہءُ کِچھ ناہی سبھ کِچھ تیرا--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

اوت پوت نانک سنگ بسیَرا--٤--٥--اا--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥

سُوکھ محل جا کے اُوچ دُوارے--

ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

تا مہہ واسہِ بھگت پیارے--ا--

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥

سہج کتھا پرَبھ کی ات میٹھی--

ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِرلَے کاہُو نیترہو ڈیٹھی--ا--رہاؤ--

ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥

تہ گیت ناد اکھارے سنگا--

ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥

اُوہا سنت کرہِ ہر رنگا--۲--

ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥

تہ مرن نہ جیون سوگ نہ ہرکھا--

ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥

ساچ نام کی امرِت ورکھا--۳--

ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

گُہج کتھا ایہہ گُر تے جانی--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥

نانک بولَے ہر ہر بانی--۴--۶--۱۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥

جا کےَ درس پاپ کوٹ اُتارے--

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥

بھیَٹت سنگ ایہو بھَوجل تارے--ا--

ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

اوۓ ساجن اوۓ میت پیارے--

ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو ہم کوُ ہر نام چِتارے--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥

جا کا سبد سُنت سُکھ سارے--

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥

جا کی ٹہل جمدُوت بِدارے--۲--

ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥

جا کی دھیرک اس منہہ سدھارے--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥

جا کےَ سِمرن مُکھ اُجلارے--۳--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

پرَبھ کے سیوک پرَبھ آپ سوارے--

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥

سرن نانک تِنھ صد بلہارے--۴--۷--۱۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥

رہن نہ پاوہِ سُر نر دیَوا--

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥

اُوٹھ سِدھارے کر مُن جن سیوا--ا--

ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

جیوَت پیکھے جِنھی ہر ہر دھیایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ تِنھی درسن پایا--ا--رہاؤ--

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥

بادساہ ساہ واپاری مرنا--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥

جو دیسَے سو کالہِ کھرنا--۲--

ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

کُوڑے موہِ لپٹ لپٹانا--

ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥

چھوڈ چلیا تا پھِر پچھتانا--۳--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥

کِرپا نِدھان نانک کوُ کرہو دات--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥

نام تیرا جپی دِن رات--۴--۸--۱۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥

گھٹ گھٹ انتر تُمہِ بسارے--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥

سگل سمگری سُوت تُمارے--۱--

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥

تُوں پریتم تُوں پران ادھارے--

ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُم ہی پیکھ پیکھ من بِگسارے--۱--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥

انِک جون بھرم بھرم بھرم ہارے--

ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥

اوٹ گہی اب سادھ سنگارے--۲--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥

اگم اگوچر الکھ اپارے--

ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥

نانک سِمرَے دِن رَینارے--۳--۹--۱۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥

کوَن کاج مایا وڈیائی--

ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥

جا کوُ بِنست بار نہ کائی--ا--

ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥

ایہو سُپنا سووت نہی جانَے--

ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اچیَت بِوستھا مہہ لپٹانَے--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥

مہا موہِ موہیو گاوارا--

ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥

پیکھت پیکھت اُوٹھ سِدھارا--۲--

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥

اُوچ تے اُوچ تا کا دربارا--

ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥

کئی جنت بِناہِ اُپارا--۳--

ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥

دُوسر ہوآ نہ کو ہوئی--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥

جپ نانک پرَبھ ایکو سوئی--۴--۱۰--۱٦--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥

سِمر سِمر تا کوُ ہوُ جیوا--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥

چرن کمل تیرے دھوئے دھوئے پیوا--۱--

ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سو ہر میرا انترجامی--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگت جنا کےَ سنگ سُوآمی--۱--رہاوُ--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

سُن سُن امرِت نام دھیاوا--

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥

آٹھ پہر تیرے گُن گاوا--۲--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥

پیکھ پیکھ لیلا من آنندا--

ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥

گُن اپار پرَبھ پرمانندا--۳--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

جا کےَ سِمرن کچھ بھوَ نہ بیابےَ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥

سدا سدا نانک ہر جابےَ--۴--اا--۱۷--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥

گُر کےَ بچن رِدَے دھیان دھاری--

ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥

رسنا جاپ جپوُ بنواری--ا--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

سپھل مُورت درسن بلہاری--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل من پران ادھاری--ا--رہاوُ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥

سادھسنگ جنم مرن نِواری--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥

امرِت کتھا سُن کرن ادھاری--۲--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ تجاری--

ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥

درِڑھ نام دان اسنان سُچاری--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کہو نانک ایہو تت بیچاری--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥

رام نام جپ پار اتاری--۴--۱۲--۱۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥

لوبھ موہِ مگن اپرادھی--

ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥

کرنہار کی سیوَ نہ سادھی--۱--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥

پتِت پاون پرَبھ نام تُمارے--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھ لیہو موہِ نِرگُنیارے--۱--رہاؤ--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تُوں داتا پرَبھ انترجامی--

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥

کاچی دیہہ مانُکھ ابھیمانی--۲--

ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥

سُواد باد ایرکھ مد مایا--

ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

اِن سنگ لاگ رتن جنم گوَایا--٣--

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

دُکھ بھنجن جگجیون ہر رایا--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥

سگل تِیاگ نانک سرنایا--٤--١٣--١٩--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥

پیکھت چاکھت کہیئت اندھا سُنیئت سُنیئے ناہی--

ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥

نِکٹ وست کوَ جانَے دُورے پاپی پاپ کماہی--١--

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥

سو کِچھ کر جِت چھُٹہِ پرانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام جپ امرِت بانی--١--رہاوَ--

ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

گھور محل سدا رنگ راتا--

ਸੰਗਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥

سنگ تُمھارے کچھُو نہ جاتا--۲--

ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥

رکھہ پوچار ماٹی کا بھانڈا--

ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡ੍ਾ ॥੩॥

ات کُچیل مِلَے جم ڈانڈا--۳--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥

کام کرودھ لوبھ موہِ بادھا--

ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥

مہا گرت مہہ نِگھرت جاتا--۴--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥

نانک کی ارداس سُنیجَے--

ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥

ڈُوبت پاہن پرَبھ میرے لیجَے--۵--۱۴--۲۰--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

جیوَت مَرے بُجھے پرَبھ سوئے--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

تِس جن کرم پراپت ہوئے--۱--

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥

سُن ساجن ایوُ دُتر تریَئے--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل سادھو ہر نام اُچریَے--ا--رہاوُ--

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥

ایک بِنا دُوجا نہی جانَے--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥

گھٹ گھٹ انتر پار.برہم پچھانَے--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥

جو کِچھ کرَے سوئی بھل مانَے--

ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥

آد انت کی قیمت جانَے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

کہو نانک تِس جن بلہاری--

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥

جا کےَ ہِردَے وسہہ مُراری--۴--۱۵--۲۱--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

گُر پرمیسر کرنَیہار--

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

سگل سرِسٹ کوُ دے آدھار--ا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥

گُر کے چرن کمل من دھیائے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوکھ درد اِس تن تے جائے--ا--رہاؤ--

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥

بھَوجل ڈُوبت ستگور کاڈھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥

جنم جنم کا ٹُوٹا گاڈھے--۲--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

گُر کی سیوا کرہو دِن رات--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥

سُوکھ سہج من آوے سانت--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥

ستگور کی رےَن وڈبھاگی پاوَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥

نانک گُر کوُ صد بل جاوَے--۴--۱۶--۲۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

گُر اپنے اُوپر بل جائیَے--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥

آٹھ پہر ہر ہر جس گائیَے--ا--

ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥

سِمرؤ سو پرَبھ اپنا سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل گھٹا کا انترجامی--ا--رہاؤ--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سِیوٗ لاگی پریت--

ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥

ساچی پُورن نِرمل رِیت--٢--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

سنت پرساد وسَے من ماہی--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥

جنم جنم کے کِلوِکھ جاہی--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا پرَبھ دِین دیالا--

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੭॥੨੩॥

نانک ماگَے سنت روالا--٤--١٧--٢٣--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥

درسن دیکھ جیوا گُر تیرا--

ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥

پُورن کرم ہوئے پرَبھ میرا--ا--

ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

ایہہ بیننتی سُن پرَبھ میرے--

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیہہ نام کر اپنے چیرے--ا--رہاؤ--

ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

اپنی سرن راکھ پرَبھ داتے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥

گُر پرساد کنَے وِرلَے جاتے--۲--

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥

سُنہو بِنؤ پرَبھ میرے میتا--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥

چرن کمل وسہہ میرَے چیتا--۳--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

نانک ایک کرَے ارداس--

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥੨੪॥

وِسر ناہی پُورن گُنتاس--۴--۱۸--۲۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥

میت ساجن سُت بندھپ بھائی--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥

جت کت پیکھوٗ ہر سنگ سہائی--۱--

ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

جت میری پت میری دھن ہر نام--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند بِسرام--۱--رہاؤ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥

پاربرہم جپ پہر سناہ--

ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥

کوٹ آودھ تِس بیدھت ناہِ--۲--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥

ہر چرن سرن گڑ کوٹ ہمارے--

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥

کال کنٹک جم تِس نہ بِدارے--۳--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

نانک داس سدا بلہاری--

ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥

سیوک سنت راجا رام مُراری--۴--۱۹--۲۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥

گُن گوپال پرَبھ کے نِت گاہا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥

اَند بِنود منگل سُکھ تاہا--۱--

ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥

چل سکھیئے پرَبھ راون جاہا--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ جنا کی چرنی پاہا--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥

کر بینتی جن دھُور باچھاہا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥

جنم جنم کے کِلوِکھ لاہاں--۲--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥

من تن پران جیوٗ ارپاہا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥

ہر سِمر سِمر مان موہ کٹاہاں--۳--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥

دین دیال کرہو اُتساہا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥

نانک داس ہر سرن سماہا--۴--۲۰--۲۶--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥

بیکُنٹھ نگر جہا سنت واسا--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥

پرَبھ چرن کمل رِد ماہِ نِواسا--ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥

سُن من تن تُجھ سُکھ دِکھلاوؤ--

ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر انِک بِنجن تُجھ بھوگ بھُنچاووَ--ا--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

امرِت نام بھُنچ من ماہی--

ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥

اچرج ساد تا کے برنے نہ جاہی--۲--

ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥

لوبھ مُوآ ترِسنا بُجھ تھاکی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥

پاربرہم کی سرن جن تاکی--٣--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥

جنم جنم کے بھَے موہ نِوارے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥

نانک داس پربھ کرِپا دھارے--٤--٢١--٢٧--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥

انِک بِینگ داس کے پرہرِیا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥

کر کرِپا پربھ اپنا کرِیا--١--

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥

تُمہِ چھڈائے لِیو جن اپنا--

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُرجھ پرِیو جال جگ سُپنا--١--رہاؤ--

ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥

پربت دوکھ مہا بِکرالا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥

کھِن مہہ دُور کیئے دیالا--۲--

ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

سوگ روگ بِپت ات بھاری--

ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥

دُور بھئی جپ نام مُراری--۳--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

درِسٹ دھار لینو لڑ لائے--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥

ہر چرن گہے نانک سرنائے--۴--۲۲--۲۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥

دین چھڈائے دُنی جو لائے--

ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥

دُہی سرائی کھُنامی کہائے--ا--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جو تِس بھاوے سو پروان--

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپنی قُدرت آپے جان--ا--رہاؤ--

ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥

سچا دھرم پُنّ بھلا کرائے--

ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥

دِین کےَ توسَے دُنی نہ جائے--۲--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥

سرب نِرنتر ایکو جاگےَ--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥

جِت جِت لایا تِت تِت کو لاگےَ--۳--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥

اگم اگوچر سچّ صاحِب میرا--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥

نانک بولےَ بولایا تیرا--۴--۲۳--۲۹--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥

پراتہکال ہر نام اُچاری--

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

اِیت اُوت کی اوٹ سواری--۱--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

سدا سدا جپیَئے ہر نام--

ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن ہووہِ من کے کام--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥

پرَبھ اِبناسی رَین دِن گاؤ--

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥

جیوَت مرت نِہچل پاوہِ تھاؤ--۲--

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

سو ساہو سیوَ جِت توٹ نہ آوے--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥

کھات کھرچت سُکھ اند وِہاوَے--۳--

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

جگجیون پُرکھ سادھسنگ پایا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥

گُر پرساد نانک نام دھیایا--۴--۲۴--۳۰--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

گُر پُورے جب بھیَۓ دیال--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥

دُکھ بِنسے پُورن بھئی گھال--ا--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥

پیکھ پیکھ جیوا درس تمھارا۔۔

ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

چرن کمل جائی بلہارا۔۔

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُجھ بِن ٹھاکُر کوَن ہمارا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥

سادھسنگت سِیوٗ پریت بن آئی۔۔

ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥

پُورب کرم لِکھت دھُر پائی۔۔۲۔۔

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥

جپ ہر ہر نام اچرج پرتاپ۔۔

ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥

جال نہ ساکہِ تینے تاپ۔۔۳۔۔

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥

نِمکھ نہ بِسرہِ ہر چرن تمھارے۔۔

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥

نانک ماگَے دان پیارے۔۔۴۔۔۲۵۔۔۳۱۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵۔۔

ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥

سے سنجوگ کرہو میرے پیارے--

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥

جِت رسنا ہر نام اُچارے--ا--

ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

سُن بینتی پرَبھ دِین دیالا--

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ گاوہِ گُن سدا رسالہ--ا--رہاؤ--

ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

جیون رُوپ سِمرن پرَبھ تیرا--

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥

جِس کرِپا کرہِ بسہِ تِس نیرا--٢--

ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥

جن کی بھُوکھ تیرا نام اہار--

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥

تُوں داتا پرَبھ دیَونہار--٣--

ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥

رام رمت سنتن سُکھ مانا--

ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥

نانک دیَونہار سُجانا--٤--٢٦--٣٢--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥

بہتی جات کدے درِسٹ نہ دھارت--

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥

مِتھیا موہ بندھِ نِت پارچ--ا--

ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥

مادھوے جھج دِن نِت رَینی--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم پدارتھ جیت ہر سرنی--ا--رہاؤ--

ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥

کرت بِکار دوؤ کر جھارت--

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥

رام رتن رِد تِل نہی دھارت--۲--

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥

بھرن پوکھن سنگ اوُدھ بِہانی--

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥

جَے جگدیس کی گت نہی جانی--۳--

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥

سرن سمرتھ اگوچر سُوآمی--

ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥

اُدھر نانک پرَبھ انترجامی--۴--۲۷--۳۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥

سادھسنگ ترَے بھَے ساگر--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥

ہر ہر نام سِمر رتناگر--۱--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥

سِمر سِمر جیوا نارائن--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوکھ روگ سوگ سبھ بِنسے گُر پُورے مِل پاپ تجائن--۱--رہاؤ--

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

جیون پدوی ہر کا ناوَ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥

من تن نِرمل ساچ سُوآوَ--۲--

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

آٹھ پہر پاربرہم دھیائیئے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥

پُورب لِکھت ہوئے تا پائیے--۳--

ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

سرن پئے جپ دین دیالا--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥

نانک جاچے سنت روالا--۴--۲۸--۳۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥

گھر کا کاج نہ جانی رُوڑا--

ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥

جھُوٹھے دھندَھے رچیو مُوڑا--ا--

ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جِت تُوں لاوہِ تِت تِت لگنا--

ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تُوں دیہہ تیرا ناؤ جپنا--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥

ہر کے داس ہر سیَتی راتے--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥

رام رسائن اندِن ماتے--۲--

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥

باہ پکر پرَبھ آپے کاڈھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥

جنم جنم کے ٹُوٹے گاڈھے--٣--

ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

اُدھر سُوآمی پرَبھ کِرپا دھارے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥

نانک داس ہر سرن دُوارے--٤--٢٩--٣٥--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

سنت پرساد نِہچل گھر پایا--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋੁਲਾਇਆ ॥੧॥

سرب سُوکھ پھِر نہی ڈلایا--١--

ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥

گُورُو دھیائے ہر چرن من چینھے--

ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا تے کرتَے استھِر کینھے--١--رہاؤ--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

گُن گاوت اچُت اِناسی--

ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥

تا تے کاٹی جم کی پھاسی--٢--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا لینے لڑ لائے--

ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥

سدا اند نانک گُن گائے--۳--۳۰--۳۶--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

امرِت بچن سادھ کی بانی--

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو جپے تِس کی گت ہووے ہر ہر نام نِت رسن بکھانی--ا--رہاؤ--

ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥

کلی کال کے مِٹے کلَیسا--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥

ایکو نام من مہہ پرویَسا--ا--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥

سادُھو دھُور مکھ مستک لائی--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥

نانک اُدھرے ہر گُر سرنائی--۲--۳۱--۳۷--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ۵ گھر ۳--

ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ ॥

گوبِندا گُن گاؤ دیالا--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن دیہو پُورن کِرپالا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

کر کِرپا تُم ہی پرِتپالا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥

جیوُ پِنڈ سبھ تُمرا مالا--۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥

امرت نام چلَے جپ نالا--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥

نانک جاچَے سنت روالا--۲--۳۲--۳۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوئی--

ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥

آپے تھمّےَ سچا سوئی--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

ہر ہر نام میرا آدھار--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن سمرتھ اپار--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥

سبھ روگ مِٹاوے نوَا نِروآ--

ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥

نانک رکھا آپے ہوآ--۲--۳۳--۳۹--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

درسن کوُ لوچَے سبھ کوئی--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورَے بھاگ پراپت ہوئی--رہاؤ--

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥

سِیام سُندر تج نید کیوُ آئی--

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥

مہا موہنی دُوتا لائی--ا--

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥

پریم بِچھوہا کرت قصائی--

ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥

نِردے جنت تِس دئِیا نہ پائی--۲--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥

انِک جنم بیتیئن بھرمائی۔۔

ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥

گھر واس نہ دیوَے دُتر مائی۔۔۳۔۔

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥

دِن رَین اپنا کِیا پائی۔۔

ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥

کِس دوس نہ دیجَے کِرت بھوائی۔۔۴۔۔

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥

سُن ساجن سنت جن بھائی۔۔

ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥

چرن سرن نانک گت پائی۔۔۵۔۔۳۴۔۔۴۰۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

راگ سُوہی محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

بھلی سُہاوی چھاپری جا مہہ گُن گائے۔۔

ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِت ہی کام نہ دھوَلہر جِت ہر بِسرائے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥

اند گریبی سادھسنگ جِت پرَبھ چِت آئے--

ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥

جل جاوٗ ایہو بڈپنا مایا لپٹائے--ا--

ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥

پیسن پیِس اوڈھ کامری سُکھ من سنتوکھائے--

ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥

اَیسو راج نہ کِتَے کاج جِت نہ ترِپتائے--۲--

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

نگن پھِرت رنگ ایک کےَ اوہُ سوبھا پائے--

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥

پاٹ پٹمبر بِرتھیا جہ رچ لوبھائے--۳--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

سبھ کِچھ تُمھرَے ہاتھ پرَبھ آپ کرے کرائے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥

ساس ساس سِمرت رہا نانک دان پائے--۴--ا--۴۱--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلہ ۵--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥

ہر کا سنت پران دھن تِس کا پنہارا--

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھائی میت سُت سگل تے جی ہُوں تے پیارا--ا--رہاؤ--

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥

کیَسا کا کر بیجنا سنت چوُر ڈُھلاووَ--

ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥

سیس نِہارو چرن تل دھُور مُکھ لاووَ--ا--

ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

مِسٹ بچن بینتی کروَ دِین کی نیائی--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥

تج ابھیمان سرنی پروَ ہر گُن نِدھ پائی--۲--

ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥

اوَلوکن پُنہ پُنہ کروَ جن کا درسار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥

امرِت بچن من مہہ سِنچوُ بندوُ بار بار--۳--

ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥

چِتووَ من آسا کروَ جن کا سنگ ماگوَ--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥

نانک کوَ پربھ دئیا کر داس چرنی لاگوَ--۴--۲--۴۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥

جِن موہے .برہمنڈ کھنڈ تاہُو مہہ پاؤ--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھ لیہو ایہو بِکھئی جیوُ دیہو اپنا ناوُ--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥

جا تے ناہی کو سُکھی تا کےَ پاچھے جاوُ--

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥

چھوڈ جاہِ جو سگل کوُ پھِر پھِر لپٹاوُ--ا--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

کرہو کِرپا کرُناپتے تیرے ہر گُن گاوُ--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥

نانک کی پرَبھ بینتی سادھسنگ سماوُ--٢--٣--٤٣--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ

راگ سُوہی محلّہ ۵ گھر ۵ پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥

پریت پریت گُرِیا موہن لالنا--

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ من گوبِند ایکے اور نہی کو لیکھے سنت لاگ منہہ چھاڈ دُبدھا کی کُریا--ا--رہاوُ--

ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥

نِرگُن ہریا سرگُن دھریا انِکٖ کوٹھریا بھِنّ بھِنّ بھِنّ بھِن کرِیا--

ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥

وِچ من کوٹوَریا--

ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥

نِج مندر پِرِیا--

ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥

تہا آنَد کرِیا--

ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥

نہ مریا نہ جرِیا--ا--

ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥

کِرتن جُرِیا بہو بِدھ پھِریا پر کوُ ہِریا--

ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥

بِکھنا گھِرِیا--

ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥

اب سادُھو سنگ پرِیا--

ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥

ہر دُوارے کھِرِیا--

ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥

درسن کرِیا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥

نانک گُر مرِیا۔۔

ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੪੪॥

بہُر نہ پھرِیا۔۔۲۔۔۱۔۔۴۴۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵۔۔

ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥

راس منڈل کینو آکھارا۔۔

ਸਗਲੋ ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگلو ساج رکھیو پاسارا۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥

بہو بِدھ رُوپ رنگ آپارا۔۔

ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥

پیکھے کھُسی بھوگ نہی ہارا۔۔

ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥

سبھ رس لَیت بست نِرارا۔۔۱۔۔

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥

برن چِہن ناہی مُکھ نہ ماسارا۔۔

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥

کہن نہ جائی کھیل تُہارا۔۔

ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੨॥੪੫॥

نانک رین سنت چرناراـ۔۲ـ۔۲ـ۔۴۵ـ۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵ـ۔

ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥

تؤ مےَ آیا سرنی آیاـ۔

ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥

بھروسےَ آیا کِرپا آیاـ۔

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوٗ بھاوے تیوٗ راکھو سُوآمی مارگ گُرہِ پٹھایاـ۔۱ـ۔رہاؤـ۔

ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥

مہا دُتر مایاـ۔

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥

جَیسے پوَن جھُلایاـ۔۱ـ۔

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥

سُن سُن ہی ڈرائِیاـ۔

ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥

کررو دھرَمرایاـ۔۲ـ۔

ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥

گِرہ اندھ کُوپایاـ۔

ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥੩॥

پاوک سگرایا--٣--

ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇਆ ॥

گہی اوٹ سادھایا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

نانک ہر دھیایا--

ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪੬॥

اب مَے پُورا پایا--٤--٣--٤٦--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

راگ سُوہی محلّہ ۵ گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥

ستگور پاس بینںتیا ملَے نام آدھارا--

ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥

تُٹھا سچا پاتساہو تاپ گیا سنسارا--ا--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگتا کی ٹیک تُوں سنتا کی اوٹ تُوں سچا سِرجنہارا--ا--رہاؤ--

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥

سچ تیری سامگری سچ تیرا دربارا--

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥

سچ تیرے کھاجینیا سچ تیرا پاسارا--۲--

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥

تیرا رُوپ اگمّ ہےَ انُوپ تیرا درسارا--

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥

ہءُ قُربانی تیریا سیوَکا جِنھ ہر نام پیارا--۳--

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

سبھے اِچھا پُوریا جا پایا اگم اپارا--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥

گُر نانک مِلیا پاربرہم تیریا چرنا کوُ بلہارا--۴--۱--۴۷--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

راگ سُوہی محلّہ ۵ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥

تیرا بھانا تُوہےَ منائہِ جِس نو ہوہِ دیالا--

ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

سائی بھگت جو تُدھ بھاوے تُوں سرب جیا پرتِپالا--۱--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰ੍ਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥

میرے رام رائے سنتا ٹیک تمُھاری--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تُدھ بھاوے سو پروان من تن تُوہَے ادھاری--ا--رہاؤ--

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥

تُوں دیال کِرپال کِرپا نِدھ منسا پُورنہارا--

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

بھگت تیرے سبھ پرانپت پریتم تُوں بھگتن کا پیارا--۲--

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ ॥

تُو اتھاہو اپار ات اُوچا کوئی اوَر نہ تیری بھاتے--

ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥

ایہہ ارداس ہماری سُوآمی وِسر ناہی سُکھداتے--۳--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥

دِن رَین ساس ساس گُن گاوا جے سُوآمی تُدھ بھاوا--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥

نام تیرا سُکھ نانک ماگَے صاحِب تُٹھّے پاوا--۴--ا--۴۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥

وِسرِہ ناہی جِت تُو کبھُو سو تھان تیرا کیہا--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥

آٹھ پہر جِت تُدھ دھیائی نِرمل ہووَے دیہا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥

میرے رام ہوُ سو تھان بھالن آیا--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھوجت کھوجت بھیا سادھسنگ تِنھ سرنائی پایا--ا--رہاوُ--

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

بید پڑے پڑ برہمے ہارے اِک تِل نہی قیمت پائی--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥

سادِھک سِدھ پھِرہِ بِللاتے تے بھی موہے مائی--۲--

ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥

دس اوُتار راجے ہوئے ورتے مہادیو اوُدُھوتا--

ਤਿਨ੍ਹ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥

تِنھ بھی انت نہ پائیو تیرا لائے تھکے بِبھوُتا--۳--

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

سہج سُوکھ آنند نام رس ہر سنتی منگل گایا--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥

سپھل درسن بھیٹیوُ گُر نانک تا من تن ہر ہر دھیایا--۴--۲--۴۹--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥

کرم دھرم پاکھنڈ جو دیسہِ تِن جم جاگاتی لُوٹَے--

ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥

نِربان کیرتن گاوہو کرتے کا نِمکھ سِمرت جِت چھُوٹے--ا--

ਸੰਤਹੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥

سنتھو ساگر پار اُترِیئے--

ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے کو بچن کماوے سنتن کا سو گُر پرسادی ترِیئے--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥

کوٹ تیرتھ مجن اسنانا اِس کل مہہ مَیل بھریجَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥

سادھسنگ جو ہر گُن گاوے سو نِرمل کر لیجَے--۲--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ੍ਹ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

بید کتیب سِمرت سبھ ساست انھ پڑیا مُکت نہ ہوئی--

ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥

ایک اکھر جو گُرمُکھ جاپَے تِس کی نِرمل سوئی--۳--

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥

کھتری براہمن سُود وَیس اُپدیس چھو ورنہ کؤ ساجھا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥

گُرمُکھ نام جپَے اُدھرَے سو کل مہہ گھٹ گھٹ نانک ماجھا--۴--۳--۵۰--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

جو کِچھ کرَے سوئی پرَبھ مانہِ اوۓ رام نام رنگ راتے--

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ੍ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥

تِنھ کی سوبھا سبھنی تھائی جنھ پرَبھ کے چرن پراتے--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥

میرے رام ہر سنتا جیوڈ نہ کوئی--

ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگتا بن آئی پرَبھ اپنے سِیوُ جل تھل مہیئل سوئی--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

کوٹ اپرادھی سنتسنگ اُدھرَے جم تا کےَ نیڑ نہ آوےَ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥

جنم جنم کا بِچھڑیا ہووے تِنھ ہر سِیوُ آن مِلاوے--۲--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥

مایا موہ بھرم بھؤ کاٹےَ سنت سرن جو آوے--

ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥

جیہا منورتھ کر آرادھے سو سنتن تے پاوے--۳--

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥

جن کی مہما کیتک برنؤ جو پرَبھ اپنے بھانے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥

کہو نانک جِن ستگور بھیٹیا سے سبھ تے بھیۓ نِکانے--۴--۴--۵۱--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

مہا اگن تے تُدھ ہاتھ دے راکھے پئے تیری سرنائی--

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥

تیرا مان تان رِد انتر ہور دُوجی آس چُکائی--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥

میرے رام رائے تُدھ چِت آئیے اُبرے--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری ٹیک بھرواسا تُمھرا جپ نام تُمھارا اُدھرے--ا--رہاؤ--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

اندھ کُوپ تے کاڈھ لیئے تُمھ آپ بھیئے کِرپالا--

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥

سار سمھال سرب سُکھ دیئے آپ کرے پرتِپالا--۲--

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥

آپنی ندر کرے پرمیسر بندھن کاٹ چھڈائے--

ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥

آپنی بھگت پربھ آپ کرائی آپے سیوا لائے--۳--

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥

بھرم گیا بھَے موہ بِناسے مِٹیا سگل وِسُورا--

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥

نانک دئِیا کری سُکھداتےَ بھیٹیا ستگور پُورا--۴--۵--۵۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥

جب کچھ نہ سِیوٗ تب کیا کرتا کوَن کرم کر آیا--

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥

اپنا کھیل آپ کر دیکھے ٹھاکُر رچن رچایا--ا--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥

میرے رام رائے مُجھ تے کچھُو نہ ہوئی--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپے کرتا آپ کرائے سرب نِرنتر سوئی--ا--رہاؤ--

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥

گنتی گنی نہ چھوٹے کتھوٗ کاچی دیہہ ایانی--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥

کِرپا کرہو پرَبھ کرنیَہارے تیری بکھس نِرالی--۲--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥

جی جنت سبھ تیرے کیتے گھٹ گھٹ تُہی دھیائیئےَ--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥

تیری گت مِت توُہے جانہِ قُدرت قیم نہ پائیۓ--۳--

ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥

نِرگُن مُگدھ اجان اَگیانی کرم دھرم نہی جانا--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥

دئیا کرہو نانک گُن گاوے مِٹھا لگَے تیرا بھانا--۴--٦--۵۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

بھاگٹھڑے ہر سنت تُمھارے جِنھ گھر دھن ہر نامہ--

ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥

پروان گنی سیئی ایہہ آئے سپھل تِنا کے کاما--۱--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

میرے رام ہر جن کےَ ہوَ بل جائی--

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیَسا کا کرچوَر ڈُھلاوا چرن دھُوڑ مُکھ لائی--۱--رہاوُ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥

جنم مرن دُہُو مہہ ناہی جن پراُپکاری آئے--

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

جی دان دے بھگتی لائن ہر سِیوُ لَین مِلائے--۲--

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥

سچا امر سچی پاتساہی سچے سیتی راتے--

ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥

سچا سُکھ سچی وڈیائی جِس کے سے تِن جاتے--٣--

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥

پکھا پھیری پانی ڈھووا ہر جن کےَ پیسن پیِس کماوا--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥

نانک کی پرَبھ پاس بیننتی تیرے جن دیکھن پاوا--٤--٧--٥٤--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

پار.برہم پرمیسر ستگور آپے کرنیَہارا--

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥

چرن دھُوڑ تیری سیوک ماگےَ تیرے درسن کوُ بلہارا--١--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥

میرے رام رائے جیِو راکھہ تیوُ رہیئے--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُدھ بھاوے تا نام جپاوہِ سُکھ تیرا دِتا لہیئَے--١--رہاوٗ--

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥

مُکت بھُگت جُگت تیری سیوا جِس تُوں آپ کرائہِ--

ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥

تہا بیکُنٹھ جہ کیرتن تیرا تُوں آپے سردھا لائہِ--٢--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥

سِمر سِمر سِمر نام جِیوا تن من ہوئے نِہالا--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥

چرن کمل تیرے دھوئے دھوئے پیوا میرے ستگور دِین دیالا--٣--

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥

قُربان جائی اُس ویلا سُہاوی جِت تُمرے دُوارے آیا--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥

نانک کؤ پرَبھ بھیَے کرِپالا ستگور پُورا پایا--٤--٨--٥٥--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥

تُدھ چِت آئے مہا انندا جِس وِسرہِ سو مر جائے--

ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥

دیال ہووہِ جِس اُوپر کرتے سو تُدھ سدا دھیائے--١--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥

میرے صاحِب تُوں مَے مان نِمانی--

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ارداس کری پرَبھ اپنے آگے سُن سُن جیوا تیری بانی--١--رہاؤ--

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

چرن دھُوڑ تیرے جن کی ہووا تیرے درسن کؤ بل جائی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥

امرت بچن رِدَے اُر دھاری تو کِرپا تے سنگ پائی۔۔۲۔۔

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

انتر کی گت تُدھ پہہ ساری تُدھ جیوڈ اور نہ کوئی۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥

جِس نو لائے لَیہ سو لاگَے بھگت تُہارا سوئی۔۔۳۔۔

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥

دُئے کر جوڑ ماگوٗ اِک دانا صاحِب تُٹھَے پاوا۔۔

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥

ساس ساس نانک آرادھے آٹھ پہر گُن گاوا۔۔۴۔۔۹۔۔۵۶۔۔

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵۔۔

ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥

جِس کے سِر اُوپر تُوں سُوآمی سو دُکھ کیَسا پاوَے۔۔

ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥

بول نہ جانَے مایا مد ماتا مرنا چِیت نہ آوَے۔۔۱۔۔

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥

میرے رام رائے تُوں سنتا کا سنت تیرے۔۔

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے سیوک کوُ بھوُ کِچھ ناہی جم نہی آوَے نیرے۔۔۱۔۔رہاوٗ۔۔

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥

جو تیرے رنگ راتے سُوآمی تِنھ کا جنم مرن دُکھ ناسا--

ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥

تیری بکھس نہ میٹَے کوئی ستگور کا دِلاسہ--٢--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥

نام دھیائن سُکھ پھل پائن آٹھ پہر آرادھہِ--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥

تیری سرن تیرَے بھرواسَے پنّچ دُسٹ لَے سادھہِ--٣--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥

گیان دھیان کِچھ کرم نہ جانا سار نہ جانا تیری--

ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥

سبھ تے وڈا ستگور نانک جِن کل راکھی میری--٤--١٠--٥٧--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

سگل تِیاگ گُر سرنی آیا راکھہو راکھنہارے--

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥

جِت تُو لاوہِ تِت ہم لاگہ کیا ایہہِ جنت وِچارے--١--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

میرے رام جی تُوں پربھ انترجامی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا گُردیو دیالا گُن گاوا نِت سُوآمی--ا--رہاوٗ--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥

آٹھ پہر پرَبھ اپنا دھیائیئےَ گُر پرساد بھوَ تریئےَ--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੨॥

آپ تِیاگ ہوییئےَ سبھ رینا جِیوتیا ایوٗ مریئے--٢--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥

سپھل جنم تِس کا جگ بھیتر سادھسنگ ناوٗ جاپے--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥

سگل منورتھ تِس کے پُورن جِس دئیا کرے پرَبھ آپے--٣--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥

دِین دیال کِرپال پرَبھ سُوآمی تیری سرن دیالا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੫੮॥

کر کِرپا اپنا نام دیجےَ نانک سادھ روالا--٤--اا--٥٨--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی اسٹپدیا محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

سبھ اوَگن مےَ گُن نہی کوئی--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥

کیوٗ کر کنت مِلاوا ہوئی--ا--

ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥

نہ مَے رُوپ نہ بنکے نَینا--

ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ کُل ڈھنگ نہ میٹھے بَینا--ا--رہاوٗ--

ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥

سہج سیگار کامن کر آوے--

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥

تا سوہاگن جا کنتَے بھاوے--۲--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥

نہ تِس رُوپ نہ ریکھیا کائی--

ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥

انت نہ صاحِب سِمرِیا جائی--۳--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥

سُرت مت ناہی چتُرائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥

کر کِرپا پرَبھ لاوہو پائی--۴--

ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥

کھری سِیانی کنت نہ بھانی--

ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥

مایا لاگی بھرم بھُلانی--۵--

ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥

ہوُمَے جائی تا کنت سمائی--

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥

توُ کامن پیارے نوَ نِدھ پائی--٦--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

اِنک جنم بِچھُرت دُکھ پایا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥

کر گہِ لیہو پریتم پرَبھ رایا--٧--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥

بھنت نانک سَہو ہےَ بھی ہوسی--

ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮॥੧॥

جےَ بھاوے پیارا تےَ راویَسی--۸--۱--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯

سُوہی محلّہ ۱ گھر ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ ॥

کچا رنگ کسُنبھ کا تھوڑڑیا دِن چار جیوُ--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥

وِن ناوے بھرم بھُلیا ٹھگ مُٹھی کُوڑیار جیوُ--

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੧॥

سچے سیَتی رتیا جنم نہ دُوجی وار جیوُ--ا--

ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥

رنگے کا کیا رنگیئے جو رتے رنگ لائے جیوُ--

ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رنگن والا سیویئے سچے سِیوُ چِت لائے جیوُ--ا--رہاوُ--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥

چارے کُنڈا جے بھوِہ بِن بھاگا دھن ناہِ جیوُ--

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਬਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥

اوَگن مُٹھی جے پھِرِہ بدھِک تھائے نہ پاہِ جیوُ--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥

گُر راکھے سے اُبرے سبد رتے من ماہِ جیوُ--۲--

ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥

چِٹے جِن کے کپڑے میَلے چِت کٹھور جیوُ--

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥

تِن مُکھ نام نہ اُوپجے دُوجے ویاپے چور جیوُ--

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥

مُول نہ بُوجھہ آپنا سے پسُوآ سے ڈھور جیوُ--۳--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥

نِت نِت کھُسیا من کرے نِت نِت منگےَ سُکھ جیئُ--

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥

کرتا چِت نہ آوئی پھِر پھِر لگہِ دُکھ جیئُ--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥

سُکھ دُکھ داتا من وسےَ تِت تن کیَسی بھُکھ جیئُ--۴--

ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥

باقی والا تلبیئےَ سِر مارے جندار جیئُ--

ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥

لیکھا منگےَ دیونا پُچھے کر بیچار جیئُ--

ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥

سچے کی لِو اُبرَے بکھسے بکھسنہار جیئُ--۵--

ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ان کو کیجےَ مِتڑا کھاک رلےَ مر جائے جیئُ--

ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

بہو رنگ دیکھ بھُلایا بھُل بھُل آوے جائے جیئُ--

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥

ندر پربھُو تے چھُٹیئے ندری میَل مِلائے جیئُ--٦--

ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥

گاپھل گیان وِہُونیا گُر بِن گیان نہ بھال جیئُ--

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥

کھِنچوتان وِگُچیئے بُرا بھلا دُئے نال جیوُ--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥

بِن سبدَے بھَے رتیا سبھ جوہی جمکال جیوُ--۷--

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥

جِن کر کارن دھاریا سبھسَے دئے آدھار جیوُ--

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥

سو کیوُ منھو وِساریئے سدا سدا داتار جیوُ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥

نانک نام نہ ویسرَے نِدھارا آدھار جیوُ--۸--۱--۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦

سُوہی محلّہ ۱ کافی گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

مانس جنم دُلمبھ گُرمکھ پایا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥

من تن ہوئے چُلمّبھ جے ستگور بھایا--۱--

ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥

چلَے جنم سوار وکھر سچ لَے--

ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پت پائے دربار ستگور سبد بھَے--ا--رہاؤ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

من تن سچ سلاہِ ساچے من بھایا--

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥

لال رتا من مانیا گُر پُورا پایا--۲--

ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥

ہؤ جیوا گُن سار انتر تُو وسَے--

ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥

تُوں وسہہ من ماہِ سہجے رس رسَے--۳--

ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥

مُورکھ من سمجھائے آکھِؤ کیتڑا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥

گُرمکھ ہر گُن گائے رنگ رنگیتڑا--۴--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥

نِت نِت رِدَے سمال پریتم آپنا--

ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥

جے چلہہ گُن نال ناہی دُکھ سنتاپنا--۵--

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥

منمکھ بھرم بھُلانا نہ تِس رنگ ہےَ--

ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥

مرسی ہوئے وِڈانا من تن بھنگ ہےَ--٦--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥

گُر کی کار کمائے لاہا گھر آنیا--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥

گُربانی نِربان سبد پچھانیا--٧--

ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥

اِک نانک کی ارداس جے تُدھ بھاوسی--

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥

مےَ دیجےَ نام نِواس ہر گُن گاوسی--٨--ا--٣--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ا--

ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥

جیوٗ آرن لوہا پائے بھنّ گھڑائیےَ--

ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥

تیوٗ ساقط جونی پائے بھوَے بھوائیےَ--ا--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥

بِن بوجھے سبھ دُکھ دُکھ کماونا--

ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَمےَ آوےَ جائے بھرم بھُلاونا--ا--رہاوٗ--

ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

تُوں گُرمکھ رکھنہار ہر نام دھیائیئے--

ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥

میلہ تُجھ رجائے سبد کمائیئے--٢--

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥

تُوں کر کر ویکھہ آپ دیہہ سو پائیئے--

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥

تُو دیکھہ تھاپ اُتھاپ در بینائیئے--٣--

ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥

دیہی ہووگ کھاک پوَن اُڈائیئے--

ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥

ایہو کِتھے گھر اوُتاک محل نہ پائیئے--٤--

ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥

دِہو دِیوی اندھ گھور گھب مُہائیئے--

ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥

گرب مُسَے گھر چور کِس رُوآئیئے--٥--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥

گُرمکھ چور نہ لاگ ہر نام جگائیئے--

ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥

سبد نِواری آگ جوت دیپائیئے--٦--

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥

لال رتن ہر نام گُر سُرت بُجھائیِئے--

ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥

سدا رہَے نِہکام جے گُرمت پائیِئے--۷--

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

رات دِہَے ہر ناوُ منّ وسائیِئے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥

نانک میَل مِلائے جے تُدھ بھائیِئے--۸--۲--۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ا--

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥

منہو نہ نام وِسار اہنِس دھیائیِئے--

ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥

جیوُ راکھہ کِرپا دھار تِوَے سُکھ پائیِئے--ا--

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥

مَے اندھلے ہر نام لکُٹی ٹوہنی--

ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رہوُ صاحِب کی ٹیک نہ موہَے موہنی--ا--رہاوُ--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥

جہ دیکھوُ تہ نال گُر دیکھالیا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥

انتر باہر بھال سبد نِہالیا--۲--

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

سیوی ستگور بھائے نام نِرنجنا--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥

تُدھ بھاوے تِوے رجائے بھرم بھوٗ بھنجنا--۳--

ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥

جنمت ہی دُکھ لاگَے مرنا آئے کےَ--

ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥

جنم مرن پروان ہر گُن گائے کےَ--۴--

ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥

ہوٗ ناہی توٗ ہووہِ تُدھ ہی ساجِیا--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥

آپے تھاپ اُتھاپ سبد نِواجِیا--۵--

ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥

دیہی بھسم رُلائے نہ جاپی کہ گیا--

ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥

آپے رہیا سمائے سو وِسماد بھیا--۶--

ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥

توٗں ناہی پرَبھ دُور جانہِ سبھ توٗ ہےَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥
گُرمکھ ویکھ حدُور انتر بھی تُو ہے۔۔۷۔۔

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥
مَے دیجَے نام نِواس انتر سانت ہوئے۔۔

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥
گُن گاوے نانک داس ستگور مت دئے۔۔۸۔۔۳۔۔۵۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
راگ سُوہی محلّہ ۳ گھر ۱ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
نامَے ہی تے سبھ کِچھ ہوآ بِن ستگور نام نہ جاپَے۔۔

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
گُر کا سبد مہا رس میٹھا بِن چاکھےساد نہ جاپَے۔۔

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥
کئُڈی بدلَے جنم گوَایا چینس ناہی آپے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥
گُرمکھ ہووَے تا ایکو جانَے ہئُمَے دُکھ نہ سنتاپَے۔۔۱۔۔

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
بلہاری گُر اپنے وِٹھو جِن ساچے سِیوَ لِو لائَ ۔ ۔

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبد چینہِ آتم پرگاسیا سہجے رہیا سمائی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

گُرمکھ گاوے گُرمکھ بُوجھے گُرمکھ سبد بیچارے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

جیؤ پِنڈ سبھ گُر تے اُپجے گُرمکھ کارج سوارے--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥

منمکھ اندھا اندھ کماوے بِکھ کھٹے سنسارے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

مایا موہِ سدا دُکھ پائے بِن گُر ات پیارے--۲--

ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

سوئی سیَوک جے ستگور سیَوے چالَے ستگور بھائے--

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ساچا سبد صِفت ہےَ ساچی ساچا منّ وسائے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥

سچی بانی گُرمکھ آکھے ہؤمَے وِچھوہ جائے--

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥

آپے داتا کرم ہےَ ساچا ساچا سبد سُنائے--۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥

گُرمکھ گھالے گُرمکھ کھٹے گُرمکھ نام جپائے--

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

سدا الپت ساچے رنگ راتا گُر کَے سہج سُبھائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥

منمکھ سد ہی کُوڑو بولَے بِکھ بیجَے بِکھ کھائے--

ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥

جمکال بادھا ترِسنا دادھا بِن گُر کوَن چھڈائے--۴--

ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

سچا تیرتھ جِت ست سر ناون گُرمکھ آپ بُجھائے--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ گُر سبد دِکھائے تِت ناتَے مل جائے--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥

سچا سبد سچا ہےَ نِرمل نہ مل لگَے نہ لائے--

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥

سچی صِفت سچی صالاح پُورے گُر تے پائے--۵--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥

تن من سبھ کِچھ ہر تِس کیرا دُرمت کہن نہ جائے--

ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥

حکم ہووَے تا نِرمل ہووَے ہئُمَے وِچہو جائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

گُر کی ساکھی سہجے چاکھی ترِسنا اگن بجھائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥

گُر کےَ سبد راتا سہجے ماتا سہجے رہیا سمائے--٦--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر کا نام ست کر جانَے گُر کےَ بھائے پیارے--

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

سچی وڈیائی گُر تے پائی سچےَ نائے پیارے--

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ایکو سچا سبھ مہہ ورتےَ وِرلا کو ویچارے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥

آپے میَل لئے تا بکھسے سچی بھگت سوارے--٧--

ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥

سبھو سچ سچ سچ ورتےَ گُرمکھ کوئی جانَے--

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

جمّن مرنا حُکمو ورتےَ گُرمکھ آپ پچھانَے--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

نام دھیائے تا ستگور بھائے جو اِچھے سو پھل پائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥

نانک تِس دا سبھ کِچھ ہووے جے وِچھو آپ گوائے--٨--١--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ٣--

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥

کایا کامن ات سُوالِھیو پِر وسَے جِس نالے--

ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥

پِر سچے تے سدا سُہاگن گُر کا سبد سمھالے--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥

ہر کی بھگت سدا رنگ راتا ہؤمَے وِچھوہ جالے--ا--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

واہو واہو پُورے گُر کی بانی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر تے اُپجی ساچ سمانی--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥

کایا اندر سبھ کِچھ وسَے کھنڈ منڈل پاتالا--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

کایا اندر جگجیون داتا وسَے سبھنا کرے پرِتپالا--

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥੨॥

کایا کامن سدا سُہیلی گُرمکھ نام سمھالا--۲--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥

کایا اندر آپے وسَے الکھ نہ لکھیا جائی--

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥

منمکھ مُگدھ بُوجھے ناہی باہر بھالن جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥

ستگور سیوے سدا سُکھ پائے ستگور الکھ دِتا لکھائی--٣--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

کایا اندر رتن پدارتھ بھگت بھرے بھنڈارا--

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥

اِس کایا اندر نؤ کھنڈ پرِتھمی ہاٹ پٹن باجارا--

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥

اس کایا اندر نام نؤ نِدھ پائیے گُر کے سبد ویچارا--٤--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥

کایا اندر تول تُلاوے آپے تولنہارا--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥

ایہو من رتن جواہر مانك تِس کا مول اپھارا--

ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥

مول کِت ہی نام پائیے ناہی نام پائیے گُر بیچارا--٥--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

گُرمکھ ہووے سو کایا کھوجے ہور سبھ بھرم بھُلائی--

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥

جِس نو دئے سوئی جن پاوے ہور کیا کو کرے چتُرائی--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥

کایا اندر بھؤ بھاؤ وسے گُر پرسادی پائی--٦--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

کایا اندر برہما بِسن مہیسا سبھ اوپت جِت سنسارا--

ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥

سچَے آپنا کھیل رچایا آوا گوَن پاسارا--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥

پُورَے ستگور آپ دِکھایا سچ نام نِستارا--٧--

ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥

سا کایا جو ستگور سیوَے سچَے آپ سواری--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

وِن ناوَے در ڈھوئی ناہی تا جم کرے کھُواری--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥

نانک سچ وڈیائی پائے جِس نو ہر کِرپا دھاری--٨--٢--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦

راگ سُوہی محلّہ ٣ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥

دُنیا نہ سالاہِ جو مر ونجسی--

ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥

لوکا نہ سالاہِ جو مر کھاک تھیئی--١--

ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥

واہو میرے صاحِبہ واہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ سدا سلاہیئے سچا وےپرواہو--ا--رہاؤ--

ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥

دُنیا کیری دوستی منمکھ دجھ مرّن--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥

جم پُر بدھے ماریئہہ ویَلا نہ لاہّن--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥

گُرمکھ جنم سکارتھا سچَے سبد لگّن--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥

آتم رام پرگاسیا سہجے سُکھ رہنّ--٣--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥

گُر کا سبد وِساریا دُوجَے بھائے رچنّ--

ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥

تِسنا بھُکھ نہ اُترَے اندِن جلت پھِرنّ--٤--

ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥

دُسٹا نال دوستی نال سنتا وَیر کرّن--

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥

آپ ڈُبے کُٹنب سِیوُ سگلے کُل ڈوبنّ--٥--

ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥

نِندا بھلی کِسَے کی ناہی منمُکھ مُگدھ کرّن--

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥

مُہ کالے تِن نِندکا نرکے گھور پوَنّ--٦--

ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

اے من جَیسا سیوہِ تَیسا ہووہِ تیہے کرم کمائے--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

آپ بیج آپے ہی کھاونا کہنا کِچھُو نہ جائے--٧--

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥

مہا پُرکھا کا بولنا ہووَے کِتَے پرتھائے--

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥

اوۓ امرِت بھرے بھرپُور ہہہ اونا تِل نہ تمائے--٨--

ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥

گُنکاری گُن سنگھرَے اوَرا اپدیَسین--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥

سے وڈبھاگی جے اونا مِل رہے اندِن نام لئین--٩--

ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥

دیسی رِجق سمباہِ جِن اُپائی میدنی--

ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥

ایکو ہےَ داتار سچا آپ دھنی--١٠--

ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

سو سچ تیرَے نال ہےَ گُرمکھ ندر نِہال۔۔

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥

آپے بکھسے میَل لئے سو پرَبھ سدا سمال۔۔۱۱۔۔

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥

من مَیلا سچ نِرملا کیوُ کر مِلیا جائے۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥

پرَبھ میلے تا مِل رہَے ہوُمَے سبد جلائے۔۔۱۲۔۔

ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

سو سَہو سچا ویسرَے دھرِگ جِیون سنسار۔۔

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥

ندر کرے نہ ویسرے گُرمتی وِچار۔۔۱۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ستگور میلے تا مِل رہا ساچ رکھا اُر دھار۔۔

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥

مِلیا ہوئے نہ ویچھڑے گُر کےَ ہیَت پیار۔۔۱۴۔۔

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

پِر صالاحی آپنا گُر کےَ سبد وِچار۔۔

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥

مِل پریتم سُکھ پایا سوبھاونتی نار۔۔۱۵۔۔

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥

منمکھ من نہ بھِجئی ات مَیلے چِت کٹھور--

ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥

سپَے دُدھ پیائیَے اندر وِس نِکور--١٦--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥

آپ کرے کِس آکھیئے آپے بکھسنہار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥

گُر سبدی مَیل اُترے تا سچ بنیا سیگار--١٧--

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥

سچا ساہو سچے ونجارے اوتھے کُوڑے نہ ٹِکنّ--

ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥

اونا سچ نہ بھاوئی دُکھ ہی ماہے پچنّ--١٨--

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ہؤمَے مَیلا جگ پھِرے مر جمّے وارو وار--

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੧੯॥

پئیَے کِرت کماونا کوئے نہ میٹنہار--١٩--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

سنتا سنگت مِل رہے تا سچ لگے پیار--

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥

سچ صلاحی سچ من در سچے سچِیار--٢٠--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

گُر پُورے پُوری مت ہےَ اہنِس نام دھیائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥

ہئُمےَ میرا وڈ روگ ہےَ وِچھو ٹھاک رہائِے--۲۱--

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥

گُر صالاحی آپنا نِو نِو لاگا پائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥

تن من سئُپی آگے دھری وِچھو آپ گوَایے--۲۲--

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

کھِنچوتان وِگچیئے ایکس سِیوُ لِو لائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥

ہئُمےَ میرا چھڈ تُو تا سچ رہےَ سمائے--۲۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥

ستگور نو ملے سے بھائرا سچےَ سبد لگنّ--

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥

سچ ملِے سے نہ وِچھڑہِ در سچےَ دِسنّ--۲۴--

ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥

سے بھائی سے سجنا جو سچا سیونّ--

ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥੨੫॥

اوگن وِکن پلھرن گُن کی ساجھ کرنّھِ--۲۵--

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥

گُن کی ساجھ سُکھ اُوپجے سچی بھگت کرین--

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥

سچ ونجہِ گُر سبد سِیوٗ لاہا نام لئین--٢٦--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥

سوئنا رُپا پاپ کر کر سنچیے چلَے نہ چلدیا نال--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥

وِن ناوے نال نہ چلسی سبھ مُٹھی جمکال--٢٧--

ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

من کا توسا ہر نام ہےَ ہِردے رکھو سمھال--

ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥

ایہو کھرچ اکُھٹ ہےَ گُرمکھ نبہَے نال--٢٨--

ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

اے من مُولہہ بھُلیا جاسہِ پت گوٗایے--

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥

ایہو جگت موہِ دُوجے ویاپیا گُرمتی سچ دھیائے--٢٩--

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر کی قیمت نہ پوَے ہر جس لکھن نہ جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥

گُر کےَ سبد من تن ربَے ہر سِیوٗ رہَے سمائے--٣٠--

ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سو سَہو میرا رنگلا رنگے سہج سُبھائِے--

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥

کامن رنگ تا چڑّے جا پِر کَے انک سمائے--۳۱--

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥

چِری وِچھُنے بھی مِلِن جو ستگور سیونّ--

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥

انتر نوَ ندھ نام ہےَ کھان کھرچن نہ نِکھُٹئی ہر گُن سہج رَونّ--۳۲--

ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥

نہ اوئےّ جنمِہ نہ مرہِ نہ اوئےّ دُکھ سہنّ--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥

گُر راکھے سے اُبرے ہر سِیو کیَل کرّن--۳۳--

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥

سجن ملے نہ وِچھڑہِ جے اندِن ملے رہنّ--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥

اس جگ مہہ وِرلے جانیئہِ نانک سچ لہنّ--۳۴--۱--۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥

ہر جی سُوکھم اگم ہےَ کِت بِدھ ملِیا جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

گُر کےَ سبد بھرم کٹیٔے اچِنت وسَے من آئے--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥

گُرمکھ ہر ہر نام جپنّ--

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ تِن کےَ بلہارنَے من ہر گُن سدا رَونّ--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨ੍ਹਿ ॥

گُر سرور مان سروور ہےَ وڈبھاگی پُرکھ لہنّھِ--

ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥

سیوک گُرمکھ کھوجیا سے ہنسُلے نام لہنّ--۲--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨ੍ਹਿ ॥

نام دھیائنھِ رنگ سِیوٗ گُرمکھ نام لگنھِ--

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨ੍ਹਿ ॥੩॥

دھُر پُورب ہووے لِکھیا گُر بھانا منّ لئینھِ--۳--

ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

وڈبھاگی گھر کھوجیا پایا نام نِدھان--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥

گُر پُورے ویکھالیا پرَبھ آتم رام پچھان--۴--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھنا کا پرَبھ ایک ہےَ دُوجا اوَر نہ کوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥

گُر پرسادی من وسَے تِت گھٹ پرگٹ ہوئے--۵--

ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

سبھ انترجامی برہم ہےَ برہم وسَے سبھ تھائے--

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥

مندا کِس نو آکھیئے سبد ویکھو لِو لائے--٦--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥

بُرا بھلا تِچر آکھدا جِچر ہےَ دُہُو ماہِے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥

گُرمُکھ ایکو بُجھیا ایکس ماہِے سمائے--۷--

ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥

سیوا سا پرَبھ بھاوسی جو پرَبھ پائے تھائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥

جن نانک ہر آرادھیا گُر چرنی چِت لائے--۸--۲--۴--۹--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

راگ سُوہی اسٹپدیا محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥

کوئی آن مِلاوے میرا پریتم پیارا ہوُ تِس پہہ آپ ویچائی--۱--

ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥

درسن ہر دیکھن کےَ تائی--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا کرہے تا ستگور میلہہ ہر ہر نام دھیائی--١--رہاؤ--

ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥

جے سُکھ دیہہ ت تُجھ ارادھی دُکھ بھی تُجھے دھیائی--٢--

ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥

جے بھُکھ دیہہ ت اِت ہی راجا دُکھ وِچ سُوکھ منائی--٣--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥

تن من کاٹ کاٹ سبھ ارپی وِچ اگنی آپ جلائی--٤--

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥

پکھا پھیری پانی ڈھووا جو دیوہے سو کھائی--٥--

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥

نانک گریب ڈھیہہ پیا دُوارے ہر میَل لیہو وڈیائی--٦--

ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥

اکھی کاڈھ دھری چرنا تل سبھ دھرتی پھِر مت پائی--٧--

ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥

جے پاس بہالہِ تا تُجھ ارادھی جے مار کڈھہِ بھی دھیائی--٨--

ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥

جے لوک صلاحے تا تیری اُپما جے نِندے ت چھوڈ نہ جائی--٩--

ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥

جے تُدھ ول رہے تا کوئی کہو آکھوٗ تُدھ وِسریئے مر جائی--۱۰--

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥

وار وار جائی گُر اُوپر پَے پَیری سنت منائی--۱۱--

ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥

نانک وِچارا بھیا دِیوانہ ہر توٗ درسن کَے تائی--۱۲--

ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥

جھکھڑ جھاگی میہہ ورسَے بھی گُر دیکھن جائی--۱۳--

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥

سمُند ساگر ہووے بہو کھارا گُرسِکھ لنگھ گُر پہہ جائی--۱۴--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥

جیوٗ پرانی جل بِن ہےَ مرتا تیوٗ سِکھ گُر بِن مر جائی--۱۵--

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥

جیوٗ دھرتی سوبھ کرے جل برسَے تیوٗ سِکھ گُر مِل بِگسائی--۱۶--

ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥

سیوک کا ہوئے سیوک ورتا کر کر بِنوٗ بُلائی--۱۷--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥

نانک کی بیننتی ہر پہہ گُر مِل گُر سُکھ پائی--۱۸--

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥

توٗ آپے گُر چیلا ہےَ آپے گُر وِچ دے تُجھ دھیائی--۱۹--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥

جو تُدھ سیوہِ سو تُوہَے ہووہِ تُدھ سیوَک پَیج رکھائی--۲۰--

ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥

بھنڈار بھرے بھگتی ہر تیرے جِس بھاوے تِس دیوائی--۲۱--

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥

جِس تُوں دیہہ سوئی جن پائے ہور نِہپھل سبھ چتُرائی--۲۲--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥

سِمر سِمر سِمر گُر اپنا سویا من جاگائی--۲۳--

ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥

اِک دان منگَے نانک ویچارا ہر داسن داس کرائی--۲۴--

ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥

جے گُر جھِڑکے ت میٹھا لاگَے جے بخشے ت گُر وڈیائی--۲۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥

گُرمُکھ بولہِ سو تھائے پائے منمُکھ کِچھ تھائے نہ پائی--۲۶--

ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥

پالا ککر ورپھ ورسَے گُرسِکھ گُر دیکھن جائی--۲۷--

ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥

سبھ دِنس رَین دیکھؤ گُر اپنا وِچ اکھی گُر پیر دھرائی--۲۸--

ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥

انیک اُپاو کری گُر کارن گُر بھاوے سو تھائے پائی--۲۹--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥

رَین دِنس گُر چرن ارادھی دئِیا کرہو میرے سائی--۳۰--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥

نانک کا جیؤ پِنڈ گُورُو ہےَ گُر مِل ترِپت اگھائی--۳۱--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥

نانک کا پربھ پُور رہیو ہےَ جت کت تت گوسائی--۳۲--۱--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦

راگ سُوہی محلّہ ۴ اسٹپدیا گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥

اندر سچا نیَہو لایا پریتم آپنےَ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥

تن من ہوۓ نِہال جا گُر دیکھا ساھمنے--۱--

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥

مےَ ہر ہر نام وساہو--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے تے پایا امرِت اگم اتھاہو--۱--رہاؤ--

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥

ہؤ ستگور ویکھ وِگسیا ہر نامے لگا پیار--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

کِرپا کر کےَ میلِئن پایا موکھ دُوار--٢--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥

ستگور بِرہی نام کا جے مِلَے ت تن من دیوَ--

ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥

جے پُورب ہووَے لِکھیا تا امرِت سہج پیئیو--٣--

ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥

سُتِیا گُر سالاہیئے اُٹھدِیا بھی گُر آلاوَ--

ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥

کوئی ایسا گُرمکھ جے مِلَے ہوَ تا کے دھووا پاوَ--٤--

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥

کوئی ایسا سجن لوڑ لہو مَے پریتم دے مِلائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥

ستگور ملیئے ہر پایا مِلیا سہج سُبھائے--٥--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ستگور ساگر گُن نام کا مَے تِس دیکھن کا چاوَ--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ہوَ تِس بِن گھڑی نہ جیووَ بِن دیکھے مر جاوَ--٦--

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥

جیوَ مچھلی وِن پانیئے رہے نہ کِتے اُپائے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥

تیوٗ ہر بِن سنت نہ جِیوئی بِن ہر نامےَ مر جائے--۷--

ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥

مےَ ستگور سیَتی پِرہڑی کیوٗ گُر بِن جیوا ماوٗ--

ਮੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥

مےَ گُربانی آدھار ہےَ گُربانی لاگ رہاوٗ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥

ہر ہر نام رتنّ ہےَ گُر تُٹھا دیوَے مائے--

ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥

مےَ دھر سچے نام کی ہر نام رہا لِو لائے--۹--

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

گُر گیان پدارتھ نام ہےَ ہر نامو دئے دِرڑائے--

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥

جِس پراپت سو لہے گُر چرنی لاگےَ آئے--۱۰--

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥

اکتھ کہانی پریم کی کو پریتم آکھے آئے--

ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥

تِس دیوا من آپنا نِو نِو لاگا پائے--۱۱--

ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

سجن میرا ایک توُں کرتا پُرکھ سُجان--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥

ستگور میت مِلایا مَے سدا سدا تیرا تان--۱۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ستگور میرا سدا سدا نہ آوےَ نہ جائے--

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥

اوہُ اِبناسی پُرکھ ہےَ سبھ مہہ رہیا سمائے--۱۳--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥

رام نام دھن سنچِیا سابت پُونجی راس--

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

نانک درگہ منیا گُر پُورے ساباس--۱۴--۱--۲--۱۱--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی اسٹپدیا محلّہ ۵ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥

اُرجھ رہیو بِکھیا کےَ سنگا--

ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥

منہہ بیاپت انِک ترنگا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥

میرے من اگم اگوچر--

ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کت پائیَے پُورن پرمیسر--ا--رہاؤ--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥

موہ مگن مہہ رہیا بیاپے--

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥

ات ترِسنا کبہُو نہی دھراپے--۲--

ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥

بسئے کرودھ سریر چنڈارا--

ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥

اگیان نہ سُوجھے مہا گُبارا--۳--

ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥

بھرمت بیاپت جرے کِوارا--

ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥

جان نہ پائیَے پرَبھ دربارا--۴--

ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥

آسا اندیسا بندھ پرانا--

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥

محل نہ پاوَے پھِرت بِگانا--۵--

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥

سگل بیادھ کےَ وس کر دِینا--

ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥

پھِرت پیاس جِیُو جل بِن مینا--٦--

ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥

کچھُو سِیانپ اُکت نہ موری--

ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥

ایک آس ٹھاکر پرَبھ توری--٧--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥

کرؤ بینتی سنتن پاسے--

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥

میل لیہو نانک ارداسے--٨--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

بھَیو کِرپال سادھسنگ پایا--

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

نانک ترِپتے پُورا پایا--ا--رہاوُ دوجا--ا--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

راگ سُوہی محلّہ ٥ گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥

مِتھن موہ اگن سوک ساگر--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥

کر کِرپا اُدھر ہر ناگر--ا--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥

چرن کمل سرنائے نرائن--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دینا ناتھ بھگت پرائن--ا--رہاؤ--

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥

اناتھا ناتھ بھگت بھَے میٹن--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥

سادھسنگ جمدُوت نہ بھیٹن--۲--

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥

جِیون رُوپ انُوپ دیالا--

ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥

رَون گُنا کٹیئے جم جالا--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥

امرِت نام رسن نِت جاپَے--

ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥

روگ رُوپ مایا نہ بیاپَے--۴--

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥

جپ گوبِند سنگی سبھ تارے--

ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥

پوہت ناہی پنچ بٹوارے--۵--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥

من بچ کرم پرَبھ ایک دھیائے--

ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥

سرب پھلا سوئی جن پائے--٦--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥

دھار انگرہو اپنا پرَبھ کینا--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥

کیَول نام بھگت رس دینا--۷--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

آد مدھ انت پرَبھ سوئی--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥

نانک تِس بِن اوَر نہ کوئی--۸--١--٢--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੯

راگ سُوہی محلّہ ۵ اسٹپدیا گھر ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥

جِن ڈِٹھیا من رہسیئے کیوُ پائیے تِنھ سنگ جیوُ--

ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥

سنت سجن من متر سے لائن پرَبھ سِیوٗ رنگ جیوٗ--

ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥

تِنھ سِیوٗ پریت نہ تُٹیئی کبھو نہ ہووے بھنگ جیوٗ--١--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥

پاربرہم پرَبھ کر دئِیا گُن گاوا تیرے نِت جیوٗ--

ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آئے مِلھو سنت سجنا نام جپہ من مِت جیوٗ--١--رہاؤ--

ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥

دیکھَے سُنے نہ جائئی مایا موہیا اندھ جیوٗ--

ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥

کاچی دیہا وِنسنی کُوڑ کماوے دھندھ جیوٗ--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥

نام دھیاوہِ سے جِن چلے گُر پُورے سنبندھ جیوٗ--٢--

ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥

حکمے جُگ مہہ آیا چلن حکم سنجوگ جیوٗ--

ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

حکمے پرپنچ پسرِیا حکم کرے رس بھوگ جیوٗ--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥

جس نو کرتا وِسرے تِسہہ وِچھوڑا سوگ جیوٗ--٣--

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

آپنڑے پرَبھ بھانیا درگہ پیدھا جائے جیوُ--

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥

ایتھے سُکھ مُکھ اُجلا اِکو نام دھیائے جیوُ--

ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥

آدر دِتا پاربرہم گُر سیویا ست بھائے جیوُ--۴--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا سرب جیا پرَتِپال جیوُ--

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥

سچ کھجانہ سنچِیا ایک نام دھن مال جیوُ--

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥

من تے کبھو نہ ویسرے جا آپے ہوئے دیال جیوُ--۵--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥

آون جانا رہِ گئے من وُٹھا نِرنکار جیوُ--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥

تا کا انت نہ پائیے اُوچا اگم اپار جیوُ--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥

جِس پرَبھ اپنا وِسرَے سو مر جمّے لکھ وار جیوُ--٦--

ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥

ساچ نیہو تِن پریتما جِن من وُٹھا آپ جیوُ--

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਿ ਜੀਉ ॥

گُن ساجھی تِن سنگ بسے آٹھ پہر پرَبھ جاپ جیوُ--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥

رنگ رتے پرمیسرَے بِنسے سگل سنتاپ جیوُ--۷--

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥

تُوں کرتا تُوں کرنہار تُوہَے ایک انیک جیوُ--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥

تُو سمرتھ تُو سرب مَے تُوہَے بُدھ بِبیک جیوُ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥

نانک نام سدا جپی بھگت جنا کی ٹیک جیوُ--۸--ا--۳--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ

راگ سُوہی محلّہ ۵ اسٹپدیا گھر۱۰ کاپھی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥

جے بھُلی جے چُکی سائی بھی تہِنجی کاڈھِیا--

ਜਿਨ੍ਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥

جِنھا نیہو دُوجانے لگا جھُور مرہو سے واڈھِیا--ا--

ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥

ہوُ نہ چھوڈوُ کنت پاسرا--

ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا رنگیلا لال پیارا ایہو مہنجا آسرا--ا--رہاؤ--

ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥

سجن تُوہے سَین تُو مے تُجھ اُپر بہو مانیا--

ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥

جا تُو اندر تا سُکھے تُوں نِمانی مانیا--۲--

ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥

جے تُو تُٹھا کرِپا نِدھان نہ دُوجا ویکھال--

ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥

ایہا پائی مُو داتڑی نِت ہِردَے رکھا سمال--۳--

ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥

پاوَ جُولائی پندھ تؤ نَینی درس دِکھال--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥

سرَونی سُنی کہانیا جے گُر تھیوَے کرِپال--۴--

ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥

کِتی لکھ کروڑ پِریئے روم نہ پُجن تیریا--

ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥

تُو ساہی ہُو ساہو ہؤ کہہ نہ سکا گُن تیریا--۵--

ਸਹੀਆ ਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥

سہیا تؤ اسنکھ مننجھو ہبھ ودھانیا--

ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥

ہِک بھوری ندر نِہال دیہہ درس رنگ مانیا--٦--

ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ੍ ਦੂਰੇ ॥

جَے ڈِٹھے من دھیریئے کِلوِکھ ونجنھِ دُورے--

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥

سو کیوُ وِسرَے ماؤ مَے جو رہیا بھرپُورے--٧--

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ہوئے نِمانی ڈھیہہ پئی مِلیا سہج سُبھائِے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥

پُورب لِکھیا پایا نانک سنت سہائے--٨--١--٤--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥

سِمرت بید پُران پُکارن پوتھیا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥

نام بِنا سبھ کُوڑ گالھی ہوچھییا--١--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

نام نِدھان اپار بھگتا من وسَے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن موہ دُکھ سادُھو سنگ نسَے--١--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥

موہِ باد اہنکار سرپر رُنّیا--

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ੍ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥

سُکھ نہ پائنھِ مُول نام وِچھُنّیا--۲--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥

میری میری دھار بندھن بندھِیا--

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥

نرک سُرگ اوَتار مایا دھندھیا--۳--

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

سودھت سودھت سودھ تت بیچاریا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥

نام بِنا سُکھ ناہِے سرپر ہارِیا--۴--

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥

آوہِ جاہِے انیک مر مر جنمتے--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥

بِن بوجھے سبھ واد جونی بھرمتے--۵--

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥

جنھ کوُ بھیٔے دیال تِنھ سادھُو سنگ بھیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥

امرِت ہر کا نام تِنھی جنی جپ لئیا--۶--

ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥

کھوجہِ کوٹ اسَنکھ بہت اننت کے۔۔

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥

جِس بجھائے آپ نیڑا تِس ہے۔۔۷۔۔

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

وِسر ناہی داتار آپنا نام دیہُ۔۔

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥

گُن گاوا دِن رات نانک چاؤ ایہو۔۔۸۔۔۲۔۔۵۔۔١٦۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ

راگ سُوہی محلّہ ١ کچّجی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥

مننج کچّجی انماون ڈوسڑے ہوَ کیوُ سَہو راون جاوُ جیوُ۔۔

ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥

اِک دُو اِک چڑندیا کوَن جانَے میرا ناوُ جیوُ۔۔

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥

جِنھی سکھی سَہو راویا سے انبی چھاوڑیئیہ جیوُ۔۔

ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥

سے گُن مننج نہ آونی ہوَ کےَ جی دَوس دھریوُ جیوُ۔۔

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥

کیا گُن تیرے وِتھرا ہؤ کیا کیا گھِنا تیرا ناؤ جیؤ--

ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥

اِکت ٹول نہ امبڑا ہؤ صد کُربانَے تیرَے جاؤ جیؤ--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥

سوئنا رُپا رنگلا موتی تَے مانک جیؤ--

ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥

سے وستُو سہِ دِتیا مَے تِنھ سِیؤ لایا چِت جیؤ--

ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥

مندر مِٹی سندڑے پتھر کیتے راس جیؤ--

ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ہؤ اَینی ٹولی بھُلیئس تِس کنت نہ بیٹھی پاس جیؤ--

ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥

امبر کُونجا کُرلیا بگ بہِٹھے آئے جیؤ--

ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

سا دھن چلی ساہُرَے کیا مُہو دیَسی اگَے جائے جیؤ--

ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥

سُتی سُتی جھال تھیا بھُلی واٹڑیاس جیؤ--

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥

تَے سہہ نالہو مُتّیئس دُکھا کُوں دھریاس جیؤ--

ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

تُدھ گُن مَے سبھ اوگنا اِک نانک کی ارداس جیؤ--

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥

سبھ راتی سوہاگنی مَے ڈوہاگن کائی رات جیؤ--ا--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ॥

سُوہی محلّہ ا سُچجی--

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥

جا تُو تا مَے سبھ کو تُو صاحِب میری راس جیؤ--

ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥

تُدھ انتر ہؤ سُکھ وسا تُوں انتر ساباس جیؤ--

ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

بھانَے تخت وڈائیا بھانَے بھِیکھ اُداس جیؤ--

ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥

بھانَے تھل سِر سر وہَے کمل پھُلَے آکاس جیؤ--

ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥

بھانَے بھَوجل لنگھیئے بھانَے منجھ بھریاس جیؤ--

ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥

بھانَے سو سَہو رنگلا صِپھت رتا گُنتاس جیؤ--

ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥

بھانَے سَہو بھیہاولا ہؤ آون جان مُئیاس جیؤ--

ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥

تُو سَہو اگم اتولوا ہوَ کہہ کہہ ڈھیہہ پئیاس جیوَ--

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥

کیا ماگوَ کیا کہہ سُنی مَے درسن بھُوکھ پیاس جیوَ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥

گُر سبدی سَہو پایا سچ نانک کی ارداس جیوَ--٢--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥

سُوہی محلّہ ٥ گُنونتی--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

جو دیسَے گُرسِکھڑا تِس نِو نِو لاگوَ پائےَ جیوَ--

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥

آکھا بِرتھا جی کی گُر سجن دیہہ مِلائے جیوَ--

ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

سوئی دس اُپدیسڑا میرا من انت نہ کاہُو جائےَ جیوَ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥

ایہو من تَے کُوں ڈیَوسا مَے مارگ دیہو بتائے جیوَ--

ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥

ہوَ آیا دُورہو چل کےَ مَے تکی توَ سرنائےَ جیوَ--

ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥

مَے آسا رکھی چِت مہہ میرا سبھو دُکھ گوَایے جیوَ--

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

اِت مارگ چلے بھائیڑے گُر کہےَ سو کار کمائے جیوُ--

ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥

تیاگیں من کی متڑی وِساریں دُوجا بھاوُ جیوُ--

ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥

ایوُ پاوہِ ہر درساوڑا نہ لگےَ تتی واوُ جیوُ--

ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥

ہوُ آپہو بول نہ جاندا مےَ کہیا سبھ ہُکماوُ جیوُ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥

ہر بھگت کھجانہ بکھسیا گُر نانک کیا پساوُ جیوُ--

ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥

مےَ ہہڑ نہ ترِسنا بھُکھڑی ہوُ رجا ترِپت اگھائے جیوُ--

ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥

جو گُر دیسَے سِکھڑا تِس نِو نِو لاگوُ پائے جیوُ--٣--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی چھنت محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

بھر جوبن مےَ مت پییڑے گھر پاہُنی بل رام جیوُ--

ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

مَیلی اوَگن چِت بِن گُر گُن نہ سماونی بل رام جیوُ--

ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥

گُن سار نہ جانی بھرم بھُلانی جوبن باد گوَایا--

ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

ور گھر در درسن نہی جاتا پِر کا سہج نہ بھایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ستگور پُوچھ نہ مارگ چالی سُوتی رَین وِہانی--

ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥

نانک بالتن راڈیپا بِن پِر دھن کُملانی--ا--

ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

بابا مَے ور دیہہ مَے ہر ور بھاوے تِس کی بل رام جیوُ--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

رَوِ رہیا جگ چار ترِبھون بانی جس کی بل رام جیوُ--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥

ترِبھون کنت روَے سوہاگن اوگنونتی دُورے--

ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

جیسی آسا تَیسی منسا پُور رہیا بھرپُورے--

ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥

ہر کی نار س سرب سُہاگن رانڈ نہ میلَے ویسے--

ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥

نانک مَے ور ساچا بھاوے جُگ جُگ پریتم تَیسے--۲--

ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

بابا لگن گنائے ہں بھی ونجا ساہُرے بل رام جیوُ--

ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

صاحا حُکم رجائے سو نہ ٹلَے جو پرَبھ کرَے بل رام جیوُ--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

کِرت پیا کرتَے کر پایا میٹ نہ سکَے کوئی--

ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥

جانئی ناوُ نرہ نِہکیول رَوِ رہیا تِہو لوئی--

ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥

مائے نِراسی روئے وِچھُنّی بالی بالَے ہیتے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥

نانک ساچ سبد سُکھ محلّی گُر چرنی پرَبھ چیتے--۳--

ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

بابل دِتڑی دُور نہ آوے گھر پیئیَے بل رام جیوُ--

ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

رہسی ویکھ حدُور پِر راوی گھر سوہیَے بل رام جیوُ--

ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥

ساچے پِر لوڑی پریتم جوڑی مت پُوری پردھانے--

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥

سنجوگی میلہ تھان سُوہیلا گُنونتی گُر گیانے--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥

ست سنتوکھ سدا سچ پلَے سچ بولَے پِر بھائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥

نانک وِچھڑ نہ دُکھ پائے گُرمت انک سمائے--۴--۱--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨

راگ سُوہی محلّہ ۱ چھنت گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥

ہم گھر ساجن آئے--

ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ساچے میل مِلائے--

ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

سہج مِلائے ہر من بھائے پنچ مِلے سُکھ پایا--

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥

سائی وست پراپت ہوئی جِس سیَتی من لایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥

انِدن میَل بھیا من مانیا گھر مندر سوہائے--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥

پنچ سبد دھُن انحد واجے ہم گھر ساجن آئے--ا--

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

آوہو مِیت پیارے--

ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥

منگل گاوہو نارے--

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥

سچ منگل گاوہو تا پرَبھ بھاوہو سوہِلڑا جُگ چارے--

ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

اپنے گھر آیا تھان سُہایا کارج سبد سوارے--

ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

گیان مہا رس نیتری انجن ترِبھون رُوپ دِکھایا--

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥

سکھی مِلہو رس منگل گاوہو ہم گھر ساجن آیا--۲--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥

من تن امرت بھِنّا--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥

انتر پریم رتّنا--

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

انتر رتن پدارتھ میرَے پرم تت ویچارو--

ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥

جنت بھیکھ تُو سپھلیو داتا سِر سِر دیونہارو۔۔

ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥

تُو جان گیانی انترجامی آپے کارن کینہ۔۔

ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥

سُنہو سکھی من موہن موہیا تن من امرِت بھینا۔۔۳۔۔

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

آتم رام سنسارا۔۔

ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ॥

ساچا کھیل تمھارا۔۔

ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥

سچ کھیل تمھارا اگم اپارا تُدھ بِن کوَن بُجھائے۔۔

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥

سِدھ سادِھک سِیانے کیتے تُجھ بِن کوَن کہائے۔۔

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥

کال بِکال بھیئے دیوانے من راکھیا گُر ٹھائے۔۔

ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥

نانک اوَگن سبد جلائے گُن سنگم پرَبھ پائے۔۔۴۔۔۱۔۔۲۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

راگ سُوہی محلہ ۱ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥

آوہو سجنا ہوَ دیکھا درسن تیرا رام--

ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥

گھر آپنڑے کھڑی تکا مَے من چاؤ گھنیرا رام--

ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

من چاؤ گھنیرا سُن پرَبھ میرا مَے تیرا بھرواسا--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥

درسن دیکھ بھئی نِہکیول جنم مرن دُکھ ناسا--

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥

سگلی جوت جاتا تُو سوئی مِلیا بھائے سُبھائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥

نانک ساجن کوَ بل جائیے ساچ مِلے گھر آئے--ا--

ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥

گھر آئِڑے ساجنا تا دھن کھری سرسی رام--

ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥

ہر موہسڑی ساچ سبد ٹھاکُر دیکھ رہنسی رام--

ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥

گُن سنگ رہنسی کھری سرسی جا راوی رنگ راتَے--

ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥

اوَگن مار گُنی گھر چھایا پُورے پُرکھ بِدھاتےَ--

ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

تسکر مار وسی پنچائن عدل کرے ویچارے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

نانک رام نام نِستارا گُرمت مِلہہ پیارے--۲--

ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥

ور پائڑا بالڑیئے آسا منسا پُوری رام--

ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥

پِر راوِئڑی سبد رلی رَوِ رہیا نہ دُوری رام--

ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥

پرَبھ دُور نہ ہوئی گھٹ گھٹ سوئی تِس کی نار سبائی--

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے رسِیا آپے راوے جیوٗ تِس دی وڈیائی--

ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥

امر اڈول امول اپارا گُر پُورے سچ پائیے--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥

نانک آپے جوگ سجوگی ندر کرے لِو لائیے--۳--

ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥

پِر اُچڑیےَ ماڑڑیےَ تِہُو لوآ سِرتاجا رام--

ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥

ہوُ بِسم بھئی دیکھ گُنا انحد سبد اگاجا رام--

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥

سبد ویچاری کرنی ساری رام نام نِیسانو--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥

نام بِنا کھوٹے نہی ٹھاہر نام رتن پروانو--

ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥

پت مت پُوری پُورا پروانا نہ آوے نہ جاسی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥

نانک گُرمکھ آپ پچھانے پرَبھ جیسے اوِناسی--۴--ا--۳--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

راگ سُوہی چھنت محلّہ ا گھر ۴--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥

جِن کیا تِن دیکھیا جگ دھندھڑے لایا--

ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥

دان تیرَے گھٹ چانںا تن چند دیپایا--

ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥

چندو دیپایا دان ہر کےَ دُکھ اندھیرا اُٹھ گیا--

ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥

گُن جنجی لاڑے نال سوہَے پرکھ موہنیئے لئِیا--

ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥

وِیواہو ہوآ سوبھ سیَتی پنچ سبدی آیا--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥

جِن کِیا تِن دیکھیا جگ دھندھڑَے لایا--ا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥

ہؤ بلہاری ساجنا مِیتا اوریتا--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥

ایہو تن جِن سِیؤ گاڈیا من لیئڑا دیتا--

ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥

لِیا ت دِیا مان جِنھ سِیؤ سے سجن کیؤ ویسرہِ--

ਜਿਨ੍ਹ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥

جِنھ دِس آیا ہوہِ رلِیا جی سیتی گہِ رہہ--

ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥

سگل گُن اوَگن نہ کوئی ہوہِ نِیتا نِیتا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥

ہؤ بلہاری ساجنا مِیتا اورِیتا--۲--

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥

گُنا کا ہووَے واسلا کڈھ واس لئیجَے--

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥
جے گُن ہوونھِ ساجنا مِل ساجھ کریجَے--

ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥
ساجھ کریجَے گُنہ کیری چھوڈ اوگن چلیےَ--

ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥
پہرے پٹمبر کر اڈنبر آپنا پِڑ ملیےَ--

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥
جِتھے جائے بہیئے بھلا کہیَے جھول امرِت پیجَے--

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥
گُنا کا ہووَے واسلا کڈھ واس لئیجَے--٣--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥
آپ کرے کِس آکھیئے ہور کرے نہ کوئی--

ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥
آکھن تا کوُ جائیے جے بھُولڑا ہوئی--

ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥
جے ہوئے بھُولا جائے کہیَے آپ کرتا کیوُ بھُلَے--

ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥
سُنے دیکھے باجھ کہیئَے دان امنگیا دِوے--

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
دان دئے داتا جگ بِدھاتا نانکا سچ سوئی--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥

آپ کرے کِس آکھیئے ہور کرے نہ کوئی--۴--۱--۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سُوہی محلّہ ۱--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥

میرا من راتا گُن روَے من بھاوے سوئی--

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

گُر کی پوڑی ساچ کی ساچا سُکھ ہوئی--

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥

سُکھ سہج آوے ساچ بھاوے ساچ کی مت کیوُ ٹلَے--

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ॥

اسنان دان سُگیان مجن آپ اچھلیو کیوُ چھلَے--

ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ॥

پرپنچ موہ بِکار تھاکے کُوڑ کپٹ نہ دوئی--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

میرا من راتا گُن روَے من بھاوے سوئی--۱--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥

صاحِب سو سالاہیئے جِن کارن کیا--

ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

مَیل لاگی من مَیلئے کِنَے امرِت پِیا--

ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥

متھ امرِت پِیا ایہو من دِیا گُر پہہ مول کرایا--

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥

آپنڑا پربھ سہج پچھاتا جا من ساچے لایا--

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥

تِس نال گُن گاوا جے تِس بھاوا کیوُ ملَے ہوئے پرایا--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥

صاحِب سو سالاہیۓ جِن جگت اُپایا--٢--

ਆਇ ਗਇਆ ਕੀ ਨ ਆਇਓ ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥

آئے گیا کی نہ آئیو کیوُ آوے جاتا--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥

پریتم سِیوُ من مانیا ہر سیَتی راتا--

ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥

صاحِب رنگ راتا سچ کی باتا جِن بِمب کا کوٹ اُسارِیا--

ਪੰਚ ਭੂ ਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

پنچ بھُو نائکو آپ سِرندا جِن سچ کا پِنڈ سوارِیا--

ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਤੂ ਸੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ہم اوگنیارے تُو سُن پیارے تُدھ بھاوے سچ سوئی--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

آون جانا نہ تھیۓ ساچی مت ہوئی--٣--

ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥

انجن تَیسا انجیئے جیسا پِر بھاوے--

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥

سمجھَے سُوجھے جانیَے جے آپ جاناوَے--

ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥

آپ جاناوَے مارگ پاوَے آپے منُوآ لیوئے--

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇਵਏ ॥

کرم سُکرم کرائے آپے قیمت کوَن ابھیوئے--

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

تنت منت پاکھنڈ نہ جانا رام رِدَے من مانیا--

ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥

انجن نام تسَے تے سُوجھے گُر سبدی سچ جانیا--۴--

ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥

ساجن ہوون آپنے کیوُ پر گھر جاہی--

ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ساجن راتے سچ کے سنگے من ماہی--

ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥

من ماہِ ساجن کرہِ رلیا کرم دھرم سبایا--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥

اَٹھسٹھ تیرتھ پُنّ پُوجا نام ساچا بھایا--

ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥

آپ ساجے تھاپ ویکھے تسَے بھانا بھایا--

ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥

ساجن رانگ رنگیلڑے رنگ لال بنایا--۵--

ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥

اندھا آگوُ جے تھیئَے کیوُ پادھر جانَے--

ਆਪਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥

آپ مُسَے مت ہوچھیئَے کیوُ راہو پچھانَے--

ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ॥

کیوُ راہِ جاوَے محل پاوَے اندھ کی مت اندھلی--

ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰਧਲੀ ॥

وِن نام ہر کے کچھ نہ سُوجھے اندھ بُوڈّ وَ دھندھلی--

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

دِن رات چانن چاوُ اُپجَے سبد گُر کا من وسَے--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੬॥

کر جوڑ گُر پہہ کر بِننتی راہو پادھر گُر دسَے--٦--

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥

من پردیسی جے تھیئَے سبھ دیس پرایا--

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲ੍ਉ ਗੰਠੜੀ ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥

کِس پہہ کھولھوُ گنٹھڑی دُوکھی بھر آیا--

ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥

دُوکھی بھر آیا جگت سبایا کوَن جانَے بِدھ میرِیا--

ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥

آونے جاونے کھرے ڈراونے توٹ نہ آوےَ پھیریا--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

نام وِہُونے اُونے جھُونے نہ گُر سبد سُنایا--

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥

من پردیسی جے تھیئَے سبھ دیَس پرایا--۷--

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥

گُر محلّی گھر آپنَے سو بھرپُر لینا--

ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥

سیوک سیوا تاں کرے سچ سبد پتینا--

ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥

سبدے پتیجَے انک بھیجَے سو محل محلّہ انترے--

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥

آپ کرتا کرے سوئی پرَبھ آپ انت نِرنترے--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥

گُر سبد میَلا تاں سُوہیلا باجنت انحد بِینا--

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੮॥

گُر محلّی گھر آپنَے سو بھرپُر لینا--۸--

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥

کِیتا کیا سالاہیئے کر ویکھے سوئی--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥

تا کی قیمت نہ پوَے جے لوچے کوئی--

ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥

قیمت سو پاوَے آپ جاناوَے آپ ابُھل نہ بُھلئے--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥

جَے جَے کار کرہِ تُدھ بھاوہِ گُر کَے سبد امُلئے--

ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥

ہینوُ نِیچ کروُ بیننتی ساچ نہ چھوڈوُ بھائی--

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੯॥੨॥੫॥

نانک جِن کر دیکھیا دیوَے مت سائی--۹--۲--۵--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

راگ سُوہی چھنت محلّہ ۳ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥

سُکھ سوہِلڑا ہر دھیاوہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥

گُرمکھ ہر پھل پاوہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

گُرمُکھ پھل پاوہو ہر نام دھیاوہو جنم جنم کے دُوکھ نِوارے--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥

بلِہاری گُر اپنے وِٹہو جِن کارج سبھ سوارے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥

ہر پرَبھ کِرپا کرے ہر جاپہو سُکھ پھل ہر جن پاوہو--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥

نانک کہَے سُنہو جن بھائی سُکھ سوہِلڑا ہر دھیاوہو--ا--

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

سُن ہر گُن بھینے سہج سُبھائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

گُرمت سہجے نام دھیائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

جِن کوَ دھُر لِکھیا تِن گُر مِلیا تِن جنم مرن بھوَ بھاگا--

ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

اندرہو دُرمت دُوجی کھوئی سو جن ہر لِو لاگا--

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

جِن کوَ کِرپا کینی میرَے سُوآمی تِن اندِن ہر گُن گائے--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥

سُن من بھینے سہج سُبھائے--۲--

ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

جگ مہہ رام نام نِستارا--

ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

گُر تے اُپجَے سبد ویچارا--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥

گُر سبد ویچارا رام نام پیارا جس کِرپا کرے سو پائے--

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥

سہجے گُن گاوَے دِن راتی کِلوِکھ سبھ گوائے--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥

سبھ کو تیرا تُو سبھنا کا ہؤ تیرا تُو ہمارا--

ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥

جگ مہہ رام نام نِستارا--٣--

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥

ساجن آئے وُٹھے گھر ماہی--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥

ہر گُن گاوہِ ترِپت اگھاہی--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥

ہر گُن گائے سدا ترِپتاسی پھِر بھُوکھ نہ لاگَے آئے--

ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

دہ دِس پُوج ہووَے ہر جن کی جو ہر ہر نام دھیائے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥

نانک ہر آپے جوڑ وِچھوڑے ہر بِن کو دُوجا ناہی--

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ساجن آئے وٹھے گھر ماہی--۴--۱--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥

راگ سُوہی محلّہ ۳ گھر ۳--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥

بھگت جنا کی ہر جیوٗ راکھَے جُگ جُگ رکھدا آیا رام--

ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سو بھگت جو گُرمکھ ہووَے ہوٗمَے سبد جلایا رام--

ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ہوٗمَے سبد جلایا میرے ہر بھایا جِس دی ساچی بانی--

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

سچی بھگت کرہِ دِن راتی گُرمکھ آکھ وکھانی--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

بھگتا کی چال سچی ات نِرمل نام سچا من بھایا--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥

نانک بھگت در ساچے جِنی سچو سچ کمایا--۱--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ہر بھگتا کی جات پت ہےَ بھگت ہر کےَ نام سمانے رام--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ہر بھگت کرہِ وِچھوہ آپ گواوہِ جن گُن اوَگن پچھانے رام--

ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥

گُن اوُگن پچھانےَ ہر نام وکھانےَ بھےَ بھگت میٹھی لاگی--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥

اندِن بھگت کرہِ دِن راتی گھر ہی مہہ بیَراگی--

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

بھگتی راتے سدا من نِرمل ہر جیوُ ویکھہ سدا نالے--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮੑਾਲੇ ॥੨॥

نانک سے بھگت ہر کےَ در ساچے اندِن نام سمبھالے--٢--

ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

منمکھ بھگت کرہِ بِن ستگور وِن ستگور بھگت نہ ہوئی رام--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

ہوُمےَ مایا روگ وِیاپے مر جنمہِ دُکھ ہوئی رام--

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

مر جنمہِ دُکھ ہوئی دُوجےَ بھائے پرج وِگوئی وِن گُر تت نہ جانیا--

ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

بھگت وِہُونا سبھ جگ بھرمیا انت گیا پچھتانیا--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

کوٹ مدھے کِنَے پچھانیا ہر نامہ سچ سوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥

نانک نام مِلَے وڈیائی دُوجے بھائے پت کھوئی--۳--

ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥

بھگتا کےَ گھر کارج ساچا ہر گُن سدا وکھانے رام--

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥

بھگت کھجانہ آپے دِیا کال کنٹک مار سمانے رام--

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥

کال کنٹک مار سمانے ہر من بھانے نام نِدھان سچ پایا--

ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥

سدا اکھُٹ کدے نہ نِکھُٹے ہر دِیا سہج سُبھایا--

ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ہر جن اُوچے صد ہی اُوچے گُر کےَ سبد سُہایا--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥

نانک آپے بکھس مِلائے جُگ جُگ سوبھا پایا--۴--۱--۲--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ۳--

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥

سبد سچے سچ سوہِلا جِتھے سچے کا ہوئے ویچارو رام--

ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ہؤمَے سبھ کِلوِکھ کاٹے ساچ رکھیا اُر دھارے رام--

ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥

سچ رکھیا اُر دھارے دُتر تارے پھِر بھَوجل ترن نہ ہوئی--

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥

سچا ستگور سچی بانی جن سچ وِکھالیا سوئی--

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥

ساچے گُن گاوے سچ سماوے سچ ویکھے سبھ سوئی--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥

نانک ساچا صاحب ساچی نائی سچ نِستارا ہوئی--ا--

ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ساچے ستگور ساچ بُجھایا پت راکھَے سچ سوئی رام--

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

سچا بھوجن بھاؤ سچا ہےَ سچے نام سُکھ ہوئی رام--

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥

ساچے نام سُکھ ہوئی مَرے نہ کوئی گربھ نہ جُونی واسا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥

جوتی جوت مِلائی سچ سمائی سچ نائے پرگاسا--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥

جِنی سچ جاتا سے سچے ہوئے اندِن سچ دھیائن--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥

نانک سچ نام جِن ہِردَے وسیا نہ ویچھڑ دُکھ پائن--۲--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

سچی بانی سچے گُن گاوہِ تِت گھر سوہِلا ہوئی رام--

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

نِرمل گُن ساچے تن من ساچا وِچ ساچا پُرکھ پرَبھ سوئی رام--

ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੋ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥

سبھ سچ ورتَے سچو بولَے جو سچ کرَے سو ہوئی--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥

جہ دیکھا تہ سچ پسریا اور نہ دُوجا کوئی--

ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥

سچے اُپجَے سچ سماوے مر جنمَے دُوجا ہوئی--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥

نانک سبھ کِچھ آپے کرتا آپ کراوے سوئی--۳--

ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥

سچے بھگت دروارے سچو سچ وکھانے رام--

ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥

گھٹ انترے ساچی بانی ساچو آپ پچھانے رام--

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

آپ پچھانہِ تا سچ جانہِ ساچے سوجھی ہوئی--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

سچا سبد سچی ہے سوبھا ساچے ہی سُکھ ہوئی--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ساچ رتے بھگت اِک رنگی دُوجا رنگ نہ کوئی--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥

نانک جس کؤ مستک لِکھیا تِس سچ پراپت ہوئی--۴--۲--۳--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ۳--

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

جُگ چارے دھن جے بھوَے بِن ستگور سوہاگ نہ ہوئی رام--

ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥

نِہچل راج سدا ہر کیرا تِس بِن اوَر نہ کوئی رام--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥

تِس بِن اوَر نہ کوئی سدا سچ سوئی گُرمکھ ایکو جانیا--

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

دھن پِر میلاوا ہوآ گُرمتی من مانیا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ستگور ملِیا تا ہر پایا بِن ہر ناوے مُکت نہ ہوئی--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥

نانک کامن کنتَے راوے من مانیۓ سُکھ ہوئی--۱--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ستگور سیوَ دھن بالڑیئے ہر ور پاوہِ سوئی رام--

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

سدا ہووہِ سوہاگنی پھِر مَیلا ویَس نہ ہوئی رام--

ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥

پھِر مَیلا ویَس نہ ہوئی گُرمکھ بُوجھَے کوئی ہوُمَے مار پچھانیا--

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥

کرنی کار کماوے سبد سماوے انتر ایکو جانیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ پرَبھ راوے دِن راتی آپنا ساچی سوبھا ہوئی--

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥

نانک کامن پِر راوے آپنا رَوِ رہیا پرَبھ سوئی--۲--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥

گُر کی کار کرے دھن بالڑیئے ہر ور دئے مِلائے رام--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

ہر کےَ رنگ رتی ہےَ کامن مِل پریتم سُکھ پائے رام--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥

مِل پریتم سُکھ پائے سچ سمائے سچ ورتَے سبھ تھائی--

ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥

سچا سیگار کرے دِن راتی کامن سچ سمائی--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥

ہر سکھداتا سبد پچھاتا کامن لئیا کنٹھ لائے--

ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥

نانک محلّی محل پچھانے گُرمتی ہر پائے--٣--

ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥

سا دھن بالی دھُر میلی میرے پرَبھ آپ مِلائی رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥

گُرمتی گھٹ چانن ہوآ پرَبھ رَوِ رہیا سبھ تھائی رام--

ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ رَوِ رہیا سبھ تھائی منّ وسائی پُورب لکھیا پایا--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥

سیج سکھالی میرے پرَبھ بھانی سچ سیگار بنایا--

ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥

کامن نِرمل ہؤمے مل کھوئی گُرمت سچ سمائی--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥

نانک آپ مِلائی کرتے نام نوے نِدھ پائی--٤--٣--٤--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

ہر ہرے ہر گُن گاوہو ہر گُرمکھے پائے رام--

ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥

اندِنو سبد رَوہو انحد سبد وجائے رام--

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥

انحد سبد وجائے ہر جیئُ گھر آئے ہر گُن گاوہو ناری--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥

اندِن بھگت کرہِ گُر آگَے سا دھن کنت پیاری--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

گُر کا سبد وسیا گھٹ انتر سے جن سبد سُہائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥

نانک تِن گھر صد ہی سوہِلا ہر کر کِرپا گھر آئے--ا--

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

بھگتا من آنند بھیا ہر نام رہے لِو لائے رام--

ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥

گُرمکھے من نِرمل ہوآ نِرمل ہر گُن گائے رام--

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

نِرمل گُن گائے نام منّ وسائے ہر کی امرِت بانی--

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥

جِنھ من وسیا سیئی جن نِسترے گھٹ گھٹ سبد سمانی--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

تیرے گُن گاوہِ سہج سماوہِ سبدے میَل مِلائے--

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥

نانک سپھل جنم تِن کیرا جے ستگور ہر مارگ پائے--۲--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥

سنتسنگت سِیوٗ میَل بھیا ہر ہر نام سمائے رام--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

گُر کےَ سبد صد جیون مُکت بھیئے ہر کےَ نام لِو لائے رام--

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ہر نام چِت لائے گُر میَل مِلائے منُوآ رتا ہر نالے--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥

سُکھداتا پایا موہ چُکایا اندِن نام سمھالے--

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُر سبدے راتا سہجے ماتا نام من وسائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

نانک تِن گھر صد ہی سوہِلا جے ستگور سیوَ سمائے--۳--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

بِن ستگور جگ بھرم بھُلایا ہر کا محل نہ پایا رام--

ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

گُرمکھے اِک میَل مِلایا تِن کے دُوکھ گوٗایا رام--

ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

تِن کے دُوکھ گوٗایا جا ہر من بھایا سدا گاوہِ رنگ راتے--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥

ہر کے بھگت سدا جن نِرمل جُگ جُگ صد ہی جاتے--

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ساچی بھگت کرہِ در جاپہِ گھر در سچا سوئی--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥

نانک سچا سوہِلا سچی سچ بانی سبدے ہی سُکھ ہوئی--۴--۴--۵--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ۳--

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

جے لوڑہے ور بالڑیئے تا گُر چرنی چِت لائے رام--

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

سدا ہووہِ سوہاگنی ہر جیوٗ مَرے نہ جائے رام--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥

ہر جیوٗ مَرے نہ جائے گُر کےَ سہج سُبھائے سا دھن کنت پیاری--

ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥

سچ سنجم سدا ہےَ نِرمل گُر کےَ سبد سیگاری--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

میرا پرَبھ ساچا صد ہی ساچا جِن آپے آپ اُپایا--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥

نانک سدا پِر راوے آپنا جِن گُر چرنی چِت لایا--۱--

ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥

پِر پائڑا بالڑیئے اندِن سہجے ماتی رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥

گُرمتی من اند بھیا تِت تن مَیل نہ راتی رام--

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

تِت تن مَیل نہ راتی ہر پرَبھ راتی میرا پرَبھ میَل مِلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

اندِن راوے ہر پرَبھ اپنا وِچھوہ آپ گوائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥

گُرمت پایا سہج مِلایا اپنے پریتم راتی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥

نانک نام ملِے وڈیائی پرَبھ راوے رنگ راتی--۲--

ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

پِر راوے رنگ راتڑیئے پِر کا محل تِن پایا رام--

ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

سو سہو ات نِرمل داتا جِن وِچھوہ آپ گوَایا رام--

ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

وِچھوہ موہ چُکایا جا ہر بھایا ہر کامن من بھانی--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

اندِن گُن گاوَے نِت ساچے کتھے اکتھ کہانی--

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

جُگ چارے ساچا ایکو ورتےَ بِن گُر کِنےَ نہ پایا--

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥

نانک رنگ روَے رنگ راتی جِن ہر سیَتی چِت لایا--٣--

ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

کامن من سوہِلڑا ساجن مِلے پیارے رام--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

گُرمتی من نِرمل ہوآ ہر راکھیا اُر دھارے رام--

ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ہر راکھیا اُر دھارے اپنا کارج سوارے گُرمتی ہر جاتا--

ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

پریتم موہِ لئیا من میرا پایا کرم بِدھاتا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا ہر وسیا منّ مُرارے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥

نانک میَل لئی گُر اپنے گُر کےَ سبد سوارے--٤--٥--٦--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سُوہی محلّہ ٣--

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ ॥

سوہِلڑا ہر رام نام گُر سبدی ویچارے رام--

ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ہر من تنو گُرمُکھ بھیجےَ رام نام پیارے رام--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥

رام نام پیارے سبھ کُل اُدھارے رام نام مُکھ بانی--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

آون جان رہے سُکھ پایا گھر انحد سُرت سمانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

ہر ہر ایکو پایا ہر پرَبھ نانک کِرپا دھارے--

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥

سوہِلڑا ہر رام نام گُر سبدی ویچارے--ا--

ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

ہم نیوی پرَبھ ات اُوچا کیوُ کر مِلیا جائے رام--

ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥

گُر میَلی بہو کِرپا دھاری ہر کےَ سبد سُبھائے رام--

ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥

مِل سبد سُبھائے آپ گوائے رنگ سِیوُ رلیا مانے--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥

سیج سُکھالی جا پرَبھ بھایا ہر ہر نام سمانے--

ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾਗੀ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

نانک سوہاگن سا وڈبھاگی جے چلےَ ستگور بھائے--

ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

ہم نیوی پربھ ات اُوچا کیوُ کر ملیا جائے رام--۲--

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥

گھٹ گھٹے سبھنا وِچ ایکو ایکو رام بھتارو رام--

ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥

اِکنا پربھ دُور وسے اِکنا من آدھارو رام--

ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

اِکنا من آدھارو سِرجنھارو وڈبھاگی گُر پایا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

گھٹ گھٹ ہر پربھ ایکو سُوآمی گُرمکھ الکھ لکھایا--

ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥

سہجے اند ہوآ من مانیا نانک برہم بیچارو--

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੩॥

گھٹ گھٹے سبھنا وِچ ایکو ایکو رام بھتارو رام--۳--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

گُر سیون ستگور داتا ہر ہر نام سمایا رام--

ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ہر دھُوڑ دیوہو مے پُورے گُر کی ہم پاپی مکت کرایا رام--

ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥

پاپی مکت کرائے آپ گوائے نج گھر پایا واسا--

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

ببیک بُدھی سُکھ رَین وِہانی گُرمت نام پرگاسا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥

ہر ہر اند بھیا دِن راتی نانک ہر میٹھ لگائے--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥

گُر سیوَن ستگور داتا ہر ہر نام سمائے--۴--٦--۷--۵--۷--۱۲--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی محلّہ ۴ چھنت گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ستگور پُرکھ مِلائے اوَگن وِکنا گُن روا بل رام جیوَ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر ہر نام دھیائے گُربانی نِت نِت چوا بل رام جیوَ--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥

گُربانی صد میٹھی لاگی پاپ وِکار گوَایا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ہوَمے روگ گیا بھوَ بھاگا سہجے سہج مِلایا--

ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥

کایا سیج گُر سبد سُکھالی گیان تت کر بھوگو--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥

اندِن سُکھ مانے نِت رلیا نانک دھُر سنجوگو--ا--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ست سنتوکھ کر بھاوٴ کُڑم کُڑمائی آیا بل رام جیوٴ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

سنت جنا کر میل گُربانی گاوائیا بل رام جیوٴ--

ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥

بانی گُر گائی پرم گت پائی پنچ مِلے سوہایا--

ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

گیا کرودھ ممتا تن ناٹھی پاکھنڈ بھرم گوایا--

ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥

ہوٴمے پِیر گئی سُکھ پایا آروگت بھیٴے سریرا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥

گُر پرسادی برہم پچھاتا نانک گُنی گہیرا--٢--

ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

منمکھ وِچھڑی دُور محل نہ پائے بل گئی بل رام جیوٴ--

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

انتر ممتا کُور کُوڑ وِہاجھے کُوڑ لئی بل رام جیوٴ--

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

کُوڑ کپٹ کماوے مہا دُکھ پاوے وِن ستگور مگ نہ پایا--

ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥

اُجھڑ پنتھ بھرمےَ گاواری کھِن کھِن دھکے کھایا--

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے دئِیا کرے پربھ داتا ستگور پُرکھ مِلائے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥

جنم جنم کے وِچھڑے جن میلے نانک سہج سُبھائے--۳--

ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

آیا لگن گنائے ہِردَے دھن اوماہِیا بل رام جیوُ--

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

پنڈت پادھے آن پتی بہہ واچائِیا بل رام جیوُ--

ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥

پتی واچائی من وجی ودھائی جب ساجن سُنے گھر آئے--

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥

گُنی گیانی بہہ متا پکایا پھیرے تت دِوائے--

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥

ور پایا پُرکھ اگمّ اگوچر صد نوَتن بال سکھائی--

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

نانک کِرپا کر کےَ میلے وِچھڑ کدے نہ جائی--۴--۱--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر پہلڑی لاو پروِرتی کرم درِڑایا بل رام جیوٗ--

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

بانی برہما وید دھرم درِڑھو پاپ تجایا بل رام جیوٗ--

ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

دھرم درِڑھو ہر نام دھیاوہو سِمرت نام درِڑایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥

ستگور گُر پُورا آرادھو سبھ کِلوِکھ پاپ گوَایا--

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

سہج انند ہوآ وڈبھاگی من ہر ہر میٹھا لایا--

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥

جن کہَے نانک لاو پہلی آرنبھ کاج رچایا--ا--

ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر دُوجڑی لاو ستگور پُرکھ مِلایا بل رام جیوٗ--

ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

نِربھوٗ بھَے من ہوئے ہوٗمَے مَیل گوَایا بل رام جیوٗ--

ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥

نِرمل بھوٗ پایا ہر گُن گایا ہر ویکھَے رام حدُورے--

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ہر آتم رام پساریا سُوآمی سرب رہیا بھرپُورے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥

انتر باہر ہر پربھ ایکو مِل ہر جن منگل گائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥

جن نانک دُوجی لاو چلائی انحد سبد وجائے--٢--

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر تیجڑی لاو من چاؤ بھیا بیراگیا بل رام جیوٗ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

سنت جنا ہر میَل ہر پایا وڈبھاگیا بل رام جیوٗ--

ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

نِرمل ہر پایا ہر گُن گایا مُکھ بولی ہر بانی--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

سنت جنا وڈبھاگی پایا ہر کتھیئے اکتھ کہانی--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥

ہِردَے ہر ہر ہر دھُن اُپجی ہر جپیے مستک بھاگ جِیو--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥

جن نانک بولے تیجی لاوَے ہر اُپجے من بَیراگ جیوٗ--٣--

ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر چوُتھڑی لاو من سہج بھیا ہر پایا بل رام جیوٗ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

گُرمُکھ مِلیا سُبھائے ہر من تن میٹھا لایا بل رام جیوٗ--

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ہر میٹھا لایا میرے پربھ بھایا اندِن ہر لِو لائی--

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

من چِندیا پھل پایا سُوآمی ہر نام وجی وادھائی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥

ہر پربھ ٹھاکُر کاج رچایا دھن ہِردے نام وِگاسی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥

جن نانک بولے چوتھی لاوے ہر پایا پربھ اوِناسی--۴--۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥

راگ سُوہی چھنت محلّہ ۴ گھر ۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

گُرمکھ ہر گُن گائے--

ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥

ہِردے رسن رسائے--

ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ہر رسن رسائے میرے پربھ بھائے مِلیا سہج سُبھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

اندِن بھوگ بھوگے سُکھ سووے سبد رہے لِو لائے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

وڈے بھاگ گُر پُورا پائیَے اندِن نام دھیائے--

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥

سہجے سہج مِلیا جگجیون نانک سُنّ سمائے--١--

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥

سنگت سنت مِلائے--

ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥

ہر سر نِرمل نائے--

ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

نِرمل جل نائے مَیل گوائے بھئے پوِت سریرا--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥

دُرمت مَیل گئی بھرم بھاگا ہوُمَے بِنٹھی پِیرا--

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥

ندر پربھُو ستسنگت پائی نِج گھر ہوآ واسا--

ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥

ہر منگل رس رسن رسائے نانک نام پرگاسا--٢--

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

انتر رتن بیچارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥

گُرمکھ نام پیارے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ہر نام پیارے سبد نِستارے اگیان ادھیر گوٗایا--

ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ॥

گیان پرَچنڈ بلیا گھٹ چانن گھر مندر سوہایا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥

تن من ارپ سیگار بنائے ہر پرَبھ ساچے بھایا--

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

جو پرَبھ کہےَ سوئی پر کیجےَ نانک انک سمایا--٣--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ہر پرَبھ کاج رچایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥

گُرمکھ وِیاہن آیا--

ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥

وِیاہن آیا گُرمکھ ہر پایا سا دھن کنت پیاری--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥

سنت جنا مِل منگل گائے ہر جیوٗ آپ سواری--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ ॥

سُر نر گن گندھرب مِل آئے اپُورب جنجی بنائی--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥

نانک پرَبھ پایا مےَ ساچا نہ کدے مرے نہ جائی--٤--١--٣--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
راگ سُوہی چھنت محلّہ ۴ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
آوہو سنت جنہو گُن گاوہ گووِند کیرے رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥
گُرمکھ مِل رہیئے گھر واجہہ سبد گھنیرے رام--

ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥
سبد گھنیرے ہر پرَبھ تیرے تُو کرتا سبھ تھائی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
اہنِس جپی سدا صالاحی ساچ سبد لِو لائی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥
اندِن سہج رہے رنگ راتا رام نام رِد پُوجا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥
نانک گُرمکھ ایک پچھانَے اور نہ جانَے دُوجا--ا--

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
سبھ مہہ رَوِ رہیا سو پرَبھ انترجامی رام--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥
گُر سبد روَے رَوِ رہیا سو پرَبھ میرا سُوآمی رام--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥

پربھ میرا سُوآمی انترجامی گھٹ گھٹ روَیا سوئی--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

گُرمت سچ پائیَے سہج سمائیَے تِس بِن اور نہ کوئی--

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥

سہجے گُن گاوا جے پربھ بھاوا آپے لئے مِلائے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥

نانک سو پربھ سبدے جاپَے اہنِس نام دھیائے--٢--

ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥

ایہو جگو دُتر منمکھ پار نہ پائی رام--

ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥

انترے ہؤمَے ممتا کام کرودھ چتُرائی رام--

ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

انتر چتُرائی تھائے نہ پائی بِرتھا جنم گوایا--

ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥

جم مگ دُکھ پاوَے چوٹا کھاوَے انت گیا پچھتایا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥

بِن ناوَے کو بیَلی ناہی پُت کُٹنب سُت بھائی--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥

نانک مایا موہ پسارا آگے ساتھ نہ جائی--٣--

ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥

ہوُ پُوچھوُ اپنا ستگور داتا کِن بِدھ دُتر ترییَے رام--

ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥

ستگور بھائے چلھو جیوتیا اِو مرییَے رام--

ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

جیوتیا مرییَے بھوُجل ترییَے گُرمکھ نام سماوَے--

ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

پُورا پُرکھ پایا وڈبھاگی سچ نام لِو لاوَے--

ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥

مت پرگاس بھئی من مانیا رام نام وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥

نانک پرَبھ پایا سبد مِلایا جوتی جوت مِلائی--۴--۱--۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

سُوہی محلّہ ۴ گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥

گُر سنت جنو پیارا مَے ملِیا میری ترِسنا بُجھ گئیاسے--

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥

ہوُ من تن دَیوا ستگورے مَے میَلے پرَبھ گُنتاسے--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥

دھن دھنّ گُورُو وڈ پُرکھ ہےَ مےَ دسے ہر ساباسے--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥

وڈبھاگی ہر پایا جن نانک نام وِگاسے--١--

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥

گُر سجن پیارا مےَ مِلیا ہر مارگ پنتھ دساہا--

ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥

گھر آوہو چِری وِچھُنّیا مِل سبد گُورُو پرَبھ ناہا--

ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥

ہءُ تُجھ باجھو کھری اُڈینیا جیئو جل بِن مین مراہا--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥

وڈبھاگی ہر دھیایا جن نانک نام سماہا--٢--

ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

من دہ دِس چل چل بھرمیا منمُکھ بھرم بھُلایا--

ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥

نِت آسا من چِتوے من تِرسنا بھُکھ لگایا--

ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਿ ਦਬਿਆ ਫਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥

انتا دھن دھر دبیا پھِر بِکھ بھالن گیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥

جن نانک نام سلاہِ تُو بِن ناوے پچ پچ مُویا--٣--

ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥

گُر سُندر موہن پائے کرے ہر پریم بانی من ماریا--

ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

میرَے ہِردَے سُدھ بدھ وِسر گئی من آسا چِنت وِساریا--

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

مَے انتر ویدن پریم کی گُر دیکھت من سادھارِیا--

ਵਡਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥

وڈبھاگی پرَبھ آئے مِل جن نانک کھِن کھِن واریا--۴--۱--۵--

ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سُوہی چھنت محلّہ ۴--

ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥

ماریہِس وے جن ہوُمَے بِکھیا جِن ہر پرَبھ مِلن نہ دِتیا--

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ ਵੰਨੀਆ ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀਆ ॥

دیہہ کنچن وے ونّیا اِن ہوُمَے مار وِگُتیا--

ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ ਸਜੁਤੀਆ ॥

موہ مایا وے سبھ کالکھا اِن منمکھ مُوڑ سجّتییا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥

جن نانک گُرمکھ اُبرے گُر سبدی ہوُمَے چھُٹییا--۱--

ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥

وس آنہو وے جن اِس من کوُ من باسے جیئو نِت بھوَدیا--

ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥

دُکھ رَین وے وِہاݨیا نِت آسا آس کریدیا--

ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥

گُر پایا وے سنت جنو من آس پُوری ہر چؤدیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥

جن نانک پرَبھ دیہو متی چھڈ آسا نِت سُکھ سؤدیا--٢--

ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀਐ ਆਈ ॥

سا دھن آسا چِت کرے رام راجیا ہر پرَبھ سیجڑیئے آئی--

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

میرا ٹھاکُر اگم دیال ہےَ رام راجیا کر کِرپا لیہو مِلائی--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥

میرَے من تن لوچا گُرمکھے رام راجیا ہر سردھا سیج وِچھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥

جن نانک ہر پرَبھ بھاݨیا رام راجیا مِلیا سہج سُبھائی--٣--

ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥

اِکت سیجےَ ہر پربھو رام راجیا گُر دسے ہر میلیئی--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥

مےَ من تن پریم بَیراگ ہےَ رام راجیا گُر میلے کِرپا کریئی--

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥

ہؤ گُر وِٹھو گھول گھُمایا رام راجیا جیؤ ستگور آگے دیئی--

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੬॥੧੮॥

گُر تُٹھا جیوَ رام راجیا جن نانک ہر میلیئی--۴--۲--۶--۵--۷--۶--۱۸--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ سُوہی چھنت محلّہ ۵ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

سُن باورے تُو کائے دیکھ بھُلانا--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥

سُن باورے نیہو کُوڑا لائیو کُسمبھ رنگانا--

ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲੋ ਅਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੋ ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ॥

کُوڑی ڈیکھ بھُلو اڈھ لہَے نہ مُلو گووِد نام مجیٹھا--

ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥

تھیوہِ لالا ات گُلالا سبد چِین گُر میٹھا--

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

مِتھیا موہِ مگن تھی رہیا جھُوٹھ سنگ لپٹانا--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ॥੧॥

نانک دِین سرن کِرپا نِدھ راکھ لاج بھگتانا--۱--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥

سُن باورے سیوَ ٹھاکُر ناتھ پرانا--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥

سُن باورے جو آیا تِس جانا--

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥

نِہچل ہبھ وَیسی سُن پردیسی سنتسنگ مِل رہیئے--

ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥

ہر پائیے بھاگی سُن بیراگی چرن پربھُو گہِ رہیئے--

ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ॥

ایہو من دیجَے سَنک نہ کیجَے گُرمکھ تج بہو مانا--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥

نانک دِین بھگت بھَو تارن تیرے کیا گُن آکھ وکھانا--٢--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥

سُن باورے کیا کیچھَے کُوڑا مانو--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥

سُن باورے ہبھ وَیسی گرب گُمانو--

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥

نِہچل ہبھ جانا مِتھیا مانا سنت پربھُو ہوئے داسا--

ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥

جیوَت مریئے بھوٗجل تریئے جے تھیوَے کرم لِکھیاسا--

ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥

گُر سیویجَے امرِت پیجَے جِس لاوہِ سہج دھیانو--

ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥

نانک سرن پیا ہر دُوارے ہوُ بل بل صد قُربانو--٣--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

سُن باورے مت جانہِ پرَبھ مےَ پایا--

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣੁ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سُن باورے تھیوُ ریَن جِنی پرَبھ دھیایا--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥

جِن پرَبھ دھیایا تِن سُکھ پایا وڈبھاگی درسن پائیَے--

ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥

تھیوُ نِمانا صد قُربانا سگلا آپ مِٹائیَے--

ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥

اوہو دھن بھاگ سُدھا جِن پرَبھ لدھا ہم تِس پہہ آپ ویچایا--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥

نانک دِین سرن سُکھ ساگر راکھ لاج اپنایا--٤--١--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر چرن کمل کی ٹیک ستگور دِتی تُس کےَ بل رام جیوُ--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر امرِت بھرے بھنڈار سبھ کِچھ ہےَ گھر تِس کےَ بل رام جیوُ--

ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥

بابل میرا وڈ سمرتھا کرن کارن پرَبھ ہارا--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥

جِس سِمرت دُکھ کوئی نہ لاگَے بھوَجل پار اُتارا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥

آد جُگاد بھگتن کا راکھا اُستت کر کر جِیوا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥

نانک نام مہا رس میٹھا اندِن من تن پیوا--ا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ہر آپے لئے مِلائے کیوُ وچھوڑا تھیوَئی بل رام جیوُ--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

جس نو تیری ٹیک سو سدا صد جیوَئی بل رام جیوُ--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

تیری ٹیک تجھَے تے پائی ساچے سِرجنہارا--

ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥

جِس تے کھالی کوئی ناہی ایسا پربھو ہمارا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥

سنت جنا مِل منگل گایا دِن رَین آس تمھاری--

ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥

سپھل درس بھیٹیا گُر پُورا نانک صد بلہاری--۲--

ਸੰਮ੍ਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

سمھلِیا سچ تھان مان مہت سچ پایا بل رام جیوُ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਇਆਲੁ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ستگور ملِیا دیال گُن اِناسی گایا بل رام جیوُ--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ ॥

گُن گووِند گاوُ نِت نِت پران پریتم سُوامِیا--

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥

سُبھ دِوس آئے گہِ کنٹھ لائے ملے انترجامِیا--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥

ست سنتوکھ وجہِ واجے انہدا جھُنکارے--

ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥

سُن بھَے بِناسے سگل نانک پرَبھ پُرکھ کرنَیہارے--٣--

ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

اُپجِیا تت گیان ساہُرے پییَیے اِک ہر بل رام جیوُ--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

برہمَے برہم مِلیا کوئے نہ ساکَے بھِنّ کر بل رام جیوُ--

ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

بِسم پیکھے بِسم سُنیَے بِسماد ندری آیا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥

جل تھل مہیئل پُورن سُوآمی گھٹ گھٹ رہیا سمایا--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥

جِس تے اُپجِیا تِس ماہِ سمایا قیمت کہن نہ جائے--

ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥

جِس کے چلت نہ جاہی لکھنے نانک تِسہہ دھیائے--۴--۲--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

راگ سُوہی چھنت محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥

گوبِند گُن گاون لاگے--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥

ہر رنگ اندِن جاگے--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ہر رنگ جاگے پاپ بھاگے ملے سنت پیاریا--

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥

گُر چرن لاگے بھرم بھاگے کاج سگل سوارِیا--

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥

سُن سرَون بانی سہج جانی ہر نام جپ وڈبھاگَے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سرن سُوآمی جیوٗ پِنڈ پرَبھ آگَے--۱--

ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

انہت سبد سُہاوا--

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥

سچ منگل ہر جس گاوا--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥

گُن گائے ہر ہر دُوکھ ناسے رَہس اُپجَے من گھنا--

ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥

من تنّ نِرمل دیکھ درسن نام پرَبھ کا مُکھ بھنا--

ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥

ہوئے ریَن سادُھو پرَبھ ارادھو آپنے پرَبھ بھاوا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک دئِیا دھارہو سدا ہر گُن گاوا--۲--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥

گُر مِل ساگر تریا--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥

ہر چرن جپت نِستریا--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ہر چرن دھیائے سبھ پھل پائے مِٹے آون جانا--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥

بھائے بھگت سُبھائِے ہر جپ آپنے پرَبھ بھاوا--

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

جپ ایک الکھ اپار پُورن تِس بِنا نہی کوئی۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥

بِنوَنت نانک گُر بھرم کھویا جت دیکھا تت سوئی۔۔۳۔۔

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

پتت پاون ہر نامہ۔۔

ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥

پُورن سنت جنا کے کاما۔۔

ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥

گُر سنت پایا پرَبھ دھیایا سگل اِچھا پُنیا۔۔

ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

ہوَ تاپ بِنسے سدا سرسے پرَبھ ملے چِری وِچھُنّیا۔۔

ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥

من سات آئی وجی ودھائی منھوَ کدے نہ ویسرے۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥

بِنوَنت نانک ستگور درِڑایا سدا جھج جگدیسرَے۔۔۴۔۔۱۔۔۳۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

راگ سُوہی چھنت محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥

تُو ٹھاکُرو بَیراگرو مَے جیہی گھن چیری رام--

ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥

تُوں ساگرو رتناگرو ہئُ سار نہ جانا تیری رام--

ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥

سار نہ جانا تُو وڈ دانہ کر مہرمت سائیں--

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥

کِرپا کیجَے سا مت دیجَے آٹھ پہر تُدھ دھیائی--

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥

گرب نہ کیجَے ریَن ہوویجَے تا گت جیئرے تیری--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥

سبھ اُوپر نانک کا ٹھاکُر مَے جیہی گھن چیری رام--۱--

ਤੁਮ੍ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥

تُمھ گوہر ات گہر گمبھیرا تُم پِر ہم بہُریا رام--

ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥

تُم وڈے وڈے وڈ اُوچے ہئُ اِتنیک لہُریا رام--

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ہئُ کِچھ ناہی ایکو تُوہَے آپے آپ سُجانا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥

امرِت درِسٹ نِمکھ پربھ جِیوا سرب رنگ رس مانا--

ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥

چرنہ سرنی داسہ داسی من مؤلے تن ہریا--

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥

نانک ٹھاکُر سرب سمانا آپن بھاون کرِیا--٢--

ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥

تُجھ اُوپر میرا ہےَ مانا تُوہےَ میرا تانا رام--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥

سُرت مت چتُرائی تیری تُو جانائِہِ جانا رام--

ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥

سوئی جانَے سوئی پچھانَے جا کوُ ندر سِرندے--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥

منمکھ بھُولی بہُتی راہی پھاتھی مایا پھندے--

ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥

ٹھاکُر بھانی سا گُنونتی تِن ہی سبھ رنگ مانا--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥

نانک کی دھر تُوہےَ ٹھاکُر تُو نانک کا مانا--٣--

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥

ہوُ واری ونجا گھولی ونجا تُو پربت میرا اولھا رام--

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥

ہوُ بل جائی لکھ لکھ لکھ برِیا جِن بھرم پردا کھولھا رام--

ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥

مِٹے اندھارے تجے بِکارے ٹھاکُر سِیوُ من مانا--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥

پرَبھ جی بھانی بھئی نِکانی سپھل جنم پروانا--

ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥

بھئی امولی بھارا تولی مُکت جُگت در کھولھا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੪॥੧॥੪॥

کہو نانک ہوُ نِربھوُ ہوئی سو پرَبھ میرا اولھا--۴--ا--۴--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥

ساجن پُرکھ ستگور میرا پُورا تِس بِن اوَر نہ جانا رام--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥

مات پِتا بھائی سُت بندھپ جی پران من بھانا رام--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس کا دِیا سرب گُنا بھرپُورے--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

انترجامی سو پرَبھ میرا سرب رہیا بھرپُورے--

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥

تا کی سرن سرب سُکھ پائے ہوئے سرب کلیانا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥

سدا سدا پرَبھ کوُ بلہارے نانکؑ صد قُربانا--ا--

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥

ایسا گُر وڈبھاگی پائیَے جِت ملییَے پرَبھ جاپَے رام--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥

جنم جنم کے کلِوِکھ اُترِہ ہر سنت دھُوڑی نِت ناپَے رام--

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥

ہر دھُوڑی نائیَے پربھُو دھیائیَے باہُڑ جون نہ آئیَے--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥

گُر چرنی لاگے بھرم بھوُ بھاگے من چِندیا پھل پائیَے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ہر گُن نِت گائے نام دھیائے پھِر سوگ ناہی سنتاپَے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥

نانکؑ سو پرَبھ جی کا داتا پُورا جِس پرتاپَے--۲--

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥

ہر ہرے ہر گُن نِدھے ہر سنتن کےَ وس آئے رام--

ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

سنت چرن گُر سیوا لاگے تِنی پرم پد پائے رام--

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

پرم پد پایا آپ مِٹایا ہر پُورن کرپا دھاری--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

سپھل جنم ہوآ بھوَ بھاگا ہر بھیٹیا ایک مُراری--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥

جِس کا سا تِن ہی میَل لِیا جوتی جوت سمایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

نانک نام نِرنجن جپیَے مِل ستگور سُکھ پایا--٣--

ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥

گاوَ منگلو نِت ہر جنھو پُنّی اِچھ سبائی رام--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

رنگ رتے اپنے سُوآمی سیَتی مَرے نہ آوے جائی رام--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥

اِبناسی پایا نام دھیایا سگل منورتھ پائے--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥

سانت سہج آنند گھنیرے گُر چرنی من لائے--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਈ ॥

پُور رہیا گھٹ گھٹ اِبناسی تھان تھننتر سائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥

کہو نانک کارج سگلے پُورے گُر چرنی من لائی--٤--٢--٥--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ٥--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥

کر کِرپا میرے پریتم سُوآمی نیتر دیکھہ درس تیرا رام--

ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥

لاکھ جہوا دیہو میرے پیارے مُکھ ہر آرادھے میرا رام--

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥

ہر آرادھے جم پنتھ سادھے دُوکھ نہ ویاپَے کوئی--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥

جل تھل مہیئل پُورن سُوآمی جت دیکھا تت سوئی--

ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥

بھرم موہ بِکار ناٹھے پرَبھ نیر ہُو تے نیرا--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥

نانک کو پرَبھ کِرپا کیجَے نیتر دیکھہ درس تیرا--ا--

ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥

کوٹ کرن دیجِہ پرَبھ پریتم ہر گُن سُنیئہِ اِبناسی رام--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥

سُن سُن ایہو من نِرمل ہووَے کٹیئَے کال کی پھاسی رام--

ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥

کٹیئَے جم پھاسی سِمر اِبناسی سگل منگل سُگیانا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥

ہر ہر جپ جپیَے دِن راتی لاگَے سہج دھیانا--

ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥

کلمل دُکھ جارے پربھُو چِتارے من کی دُرمت ناسی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੨॥

کھو نانک پربھ کِرپا کیجے ہر گُن سُنیئہِ اوِناسی--٢--

ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥

کروڑ ہست تیری ٹہل کماوہِ چرن چلہہ پربھ مارگ رام--

ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥

بھَو ساگر ناوَ ہر سیوا جو چڑے تِس تارگ رام--

ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

بھَوجل تریا ہر ہر سِمریا سگل منورتھ پُورے--

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥

مہا بِکار گئے سُکھ اُپجے باجے انحد تُورے--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥

من بانچھت پھل پائے سگلے قُدرت قیم اپارگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥

کھو نانک پربھ کرپا کیجے من سدا چلَے تیرَے مارگ--٣--

ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥

ایہو ور ایہا وڈیائی ایہو دھن ہوئے وڈبھاگا رام--

ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ॥

ایہو رنگ ایہو رس بھوگا ہر چرنی من لاگا رام--

ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥

من لاگا چرنے پربھ کی سرنے کرن کارن گوپالا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

سبھ کچھ تیرا تُو پربھ میرا میرے ٹھاکُر دِین دیالا--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ॥

موہِ نِرگُن پریتم سُکھ ساگر سنتسنگ من جاگا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥੬॥

کہو نانک پربھ کِرپا کینھی چرن کمل من لاگا--۴--۳--۶--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

ہر جپے ہر مندر ساجِیا سنت بھگت گُن گاوہِ رام--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥

سِمر سِمر سُوآمی پربھ اپنا سگلے پاپ تجاوہِ رام--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥

ہر گُن گائے پرم پد پایا پربھ کی اُوتم بانی--

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

سہج کتھا پربھ کی ات میٹھی کتھی اکتھ کہانی--

ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥

بھلا سنجوگ مُورت پل ساچا ابچل نیو رکھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥

جن نانک پربھ بھیے دیالا سرب کلا بن آئی--ا--

ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ॥

آنندا وجہہِ نِت واجے پاربرہم من وُوٹھا رام--

ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ ਰਾਮ ॥

گُرمکھے سچ کرنی ساری بِنسے بھرم بھے جھُوٹھا رام--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥

انحد بانی گُرمکھ وکھانی جس سُن سُن من تن ہرِیا--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥

سرب سُکھا تِس ہی بن آئے جو پربھ اپنا کرِیا--

ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

گھر مہہ نوَ نِدھ بھرے بھنڈارا رام نام رنگ لاگا--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥

نانک جن پربھ کدے نہ وِسرے پُورن جا کے بھاگا--۲--

ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥

چھایا پربھ چھترپت کینھی سگلی تپت بِناسی رام--

ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ॥

دُوکھ پاپ کا ڈیرہ ڈھاٹھا کارج آیا راسی رام--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ॥

ہر پربھ پھُرمایا مِٹی بلایا ساچ دھرم پُنّ پھلیا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥

سو پربھ اپنا سدا دھیائیئے سووت بَیست کھلیا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥

گُن نِدھان سُکھ ساگر سُوآمی جل تھل مہیئل سوئی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

جن نانک پربھ کی سرنائی تِس بِن اور نہ کوئی--۳--

ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥

میرا گھر بنیا بن تال بنیا پربھ پرسے ہر رایا رام--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

میرا من سوہِیا میت ساجن سرسے گُن منگل ہر گایا رام--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥

گُن گائے پربھُو دھیائے ساچا سگل اِچھا پائیا--

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

گُر چرن لاگے سدا جاگے من وجِیا وادھائیا--

ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

کری ندر سُوآمی سُکھ گامی ہلت پلت سوارِیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥

بِنوَنت نانک نِت نام جپیئے جیو پِنڈ جِن دھاریا--۴--۴--۷--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

بھَے ساگرو بھَے ساگر تریا ہر ہر نام دھیائے رام--

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥

بوہتھڑا ہر چرن ارادھے مِل ستگور پار لگھائے رام--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

گُر سبدی تریئَے بہُڑ نہ مریئَے چُوکَے آون جانا--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥

جو کِچھ کرَے سوئی بھل مانؤ تا من سہج سمانا--

ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥

دُوکھ نہ بھُوکھ نہ روگ نہ بیاپَے سُکھ ساگر سرنی پائے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥

ہر سِمر سِمر نانک رنگ راتا من کی چِنت مِٹائے--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥

سنت جنا ہر منتر درِڑایا ہر ساجن وسگت کینے رام--

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥

آپنڑا من آگے دھریا سربس ٹھاکُر دینے رام--

ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥

کر اپنی داسی مِٹی اُداسی ہر مندر تھِت پائی--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥

اند بِنود سِمرہُ پرَبھ ساچا وِچھڑ کبھُو نہ جائی--

ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥

سا وڈبھاگن سدا سوہاگن رام نام گُن--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥

کہُ نانک رَوہِ رنگ راتے پریم مہا رس بھینے--۲--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥

اند بِنود بھیٔے نِت سکھیئے منگل سدا ہمارے رام--

ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥

آپنڑے پرَبھ آپ سیگاری سوبھاونتی نارے رام--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

سہج سُبھائےِ بھیٔے کِرپالا گُن اوَگن نہ بیچاریا--

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

کنٹھ لگائے لیئے جن اپنے رام نام اُر دھاریا--

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

مان موہ مد سگل بیاپی کر کِرپا آپ نِوارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥

کہو نانک بھَے ساگر تریا پُورن کاج ہمارے--۳--

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

گُن گوپال گاوہو نِت سکھیہو سگل منورتھ پائے رام--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

سپھل جنم ہوآ مِل سادھو ایکنکار دھیائے رام--

ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥

جپ ایک پربھُو انیک روِیا سرب منڈل چھایا--

ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥

برہمو پسارا برہم پسریا سبھ برہم درِسٹی آیا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥

جل تھل مہیئل پُور پُورن تِس بِنا نہی جائے--

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥

پیکھ درسن نانک بِگسے آپ لئے مِلائے--۴--۵--۸--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ابِچل نگر گوبِند گُورُو کا نام جپت سُکھ پایا رام--

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥

من اِچھے سیئی پھل پائے کرتَے آپ وسایا رام--

ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥

کرتَے آپ وسایا سرب سُکھ پایا پُت بھائی سِکھ بِگاسے--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥

گُن گاوہِ پُورن پرمیسُر کارج آیا راسے--

ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥

پرَبھ آپ سُوآمی آپے رکھا آپ پِتا آپ مایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥

کہو نانک ستگور بلہاری جِن ایہو تھان سُہایا--ا--

ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥

گھر مندر ہٹنالے سوہے جِس وِچ نام نِواسی رام--

ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥

سنت بھگت ہر نام ارادھِ کٹیئے جم کی پھاسی رام--

ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

کاٹی جم پھاسی پرَبھ اِبناسی ہر ہر نام دھیائے--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥

سگل سمگری پُورن ہوئی من اِچھے پھل پائے--

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥

سنت سجن سُکھ مانہہ رلیا دُوکھ درد بھرم ناسی--

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥

سبد سوارے ستگور پُورَے نانک صد بل جاسی--۲--

ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥

دات کھسم کی پُوری ہوئی نِت نِت چڑّے سَوائی رام--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥

پاربرہم کھسماناکِیا جِس دی وڈی وڈیائی رام--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥

آد جُگاد بھگتن کا راکھا سو پرَبھ بھیا دیالا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

جی جنت سبھ سُکھی وسائے پربھ آپے کر پرتپالا--

ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

دہ دِس پُور رہیا جس سُوآمی قیمت کہن نہ جائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥

کہو نانک ستگور بلہاری جن ابچل نیو رکھائی--۳--

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥

گیان دھیان پُورن پرمیسُر ہر ہر کتھا نِت سُنیئے رام--

ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥

انحد چوج بھگت بھَو بھنجن انحد واجے دھُنیئے رام--

ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥

انحد جھُنکارے تت بیچارے سنت گوسٹ نِت ہووَے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥

ہر نام ارادھِ مَیل سبھ کاٹِہ کلِوکھ سگلے کھووَے--

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੋੁਨੀਐ ॥

تہ جنم نہ مرنا آون جانا بہُڑ نہ پائیے جنیئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਐ ॥੪॥੬॥੯॥

نانک گُر پرمیسر پایا جِس پرساد اِچھ پُنیئَے--۴--۶--۹--

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سُوہی محلّہ ۵--

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥

سنتا کے کارج آپ کھلویا ہر کّم کراون آیا رام--

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥

دھرت سُہاوی تال سُہاوا وِچ امرِت جل چھایا رام--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

امرِت جل چھایا پُورن ساج کرایا سگل منورتھ پُورے--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥

جَے جَے کار بھیا جگ انتر لاتھے سگل وِسُورے--

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥

پُورن پُرکھ اچُت اِبناسی جس وید پُرانی گایا--

ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

اپنا بِرد رکھیا پرمیسر نانک نام دھیایا--ا--

ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

نوَ نِدھ سِدھ رِدھ دینے کرتے توٹ نہ آوے کائی رام--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥

کھات کھرچت بِلچھت سُکھ پایا کرتے کی دات سَوائی رام--

ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥

دات سَوائی نِکھُٹ نہ جائی انترجامی پایا--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥

کوٹ بِگھن سگلے اُٹھ ناٹھے دُوکھ نہ نیڑے آیا--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥

سانت سہج آنند گھنیرے بِنسی بھُوکھ سبائی--

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥

نانک گُن گاوہِ سُوآمی کے اچرج جِس وڈیائی رام--٢--

ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥

جِس کا کارج تِن ہی کِیا مانس کیا ویچارا رام--

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

بھگت سوہن ہر کے گُن گاوہِ سدا کرہِ جَیکارا رام--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥

گُن گائے گوبِند اند اُپجے سادھسنگت سنگ بنی--

ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

جِن اُدم کِیا تال کیرا تِس کی اُپما کیا گنی--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ پُنّ کِریا مہا نِرمل چارا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥

پتِت پاون بِرد سُوآمی نانک سبد ادھارا--٣--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥

گُن نِدھان میرا پربھ کرتا اُستت کوَن کریجے رام--

ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥

سنتا کی بینتی سُوآمی نام مہا رس دیجے رام--

ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥

نام دیجَے دان کیجَے بِسر ناہی اِک کھِنو۔۔

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥

گُن گوپال اُچر رسنا سدا گایئَے اندِنو۔۔

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥

جس پریت لاگی نام سیَتی من تن امرِت بھیجَے۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥

بِنوَنت نانک اِچھ پُنّی پیکھ درسن جیجَے۔۔۴۔۔۷۔۔۱۰۔۔

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

راگ سُوہی محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥

مِٹھ بولڑا جی ہر سجن سُوآمی مورا۔۔

ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥

ہوَ سنمل تھکی جی اوہ کدے نہ بولَے کوَرا۔۔

ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥

کوَڑا بول نہ جانَے پُورن بھگوانَے اوَگن کو نہ چِتارے۔۔

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥

پتِت پاون ہر بِرد سدائے اِک تِل نہی بھنّے گھالے۔۔

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥

گھٹ گھٹ واسی سرب نِواسی نیرے ہی تے نیرا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥

نانک داس سدا سرناگت ہر امرِت سجن میرا--ا--

ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ہءُ بِسم بھئی جی ہر درسن دیکھ اپارا--

ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥

میرا سُندر سُوآمی جی ہءُ چرن کمل پگ چھارا--

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

پرَبھ پیکھت جیوا ٹھنڈھی تھیوا تِس جیوڈ اور نہ کوئی--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥

آد انت مدھ پرَبھ روَیا جل تھل مہیئل سوئی--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥

چرن کمل جپ ساگر تریا بھوَجل اُترے پارا--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥

نانک سرن پُورن پرمیسُر تیرا انت نہ پاراوارا--۲--

ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥

ہءُ نِمکھ نہ چھوڈا جی ہر پریتم پران ادھارو--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥

گُر ستگور کہیا جی ساچا اگم بیچارو--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥

مِل سادُھو دِینا تا نام لینا جنم مرن دُکھ ناٹھے۔۔

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥

سہج سُوکھ آنند گھنیرے ہؤمَے بِنٹھی گاٹھے۔۔

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥

سبھ کَے مدھ سبھ ہُو تے باہر راگ دوکھ تے نیارو۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੋ ॥੩॥

نانک داس گوبِند سرنائی ہر پریتم منہہ سدھارو۔۔۳۔۔

ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

مَے کھوجت کھوجت جی ہر نِہچل سو گھر پایا۔۔

ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

سبھ ادھروَ ڈِٹھے جیوَ تا چرن کمل چِت لایا۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

پرَبھ اِبناسی ہؤ تِس کی داسی مَرے نہ آوے جائے۔۔

ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥

دھرم ارتھ کام سبھ پُورن من چِندی اِچھ پُجائے۔۔

ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥

سرِت سِمرت گُن گاوہِ کرتے سِدھ سادِھک مُن جن دھیایا۔۔

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥

نانک سرن کِرپا نِدھ سُوآمی وڈبھاگی ہر ہر گایا۔۔۴۔۔۱۔۔۱۱۔۔

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

وار سُوہی کی سلوکا نال محلّہ ۳۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥

سُوہےَ ویَس دوہاگنی پر پِر راون جائے۔۔

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

پِر چھوڑیا گھر آپنےَ موہی دُوجےَ بھائے۔۔

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥

مِٹھا کر کےَ کھایا بہو سادہو ودھیا روگ۔۔

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥

سُدھ بھتار ہر چھوڑیا پھِر لگا جائے وِجوگ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

گُرمکھ ہووَے سو پلٹیا ہر راتی ساج سیگار۔۔

ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

سہج سچ پِر راویا ہر نامہ اُر دھار۔۔

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

آگیاکاری سدا سُہاگن آپ میَلی کرتار۔۔

ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥

نانک پِر پایا ہر ساچا سدا سہاگن نار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

سُوہوِیۓ نِمانیۓ سو سہو سدا سمھال--

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

نانک جنم سوارہِ آپنا کُل بھی چھُٹی نال--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥

آپے تخت رچائیون آکاس پتالا--

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

حکمے دھرتی ساجیئن سچی دھرم سالا--

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

آپ اُپاے کھپائدا سچے دِین دیالا--

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

سبھنا رِجق سمباہِدا تیرا حکم نِرالا--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥

آپے آپ ورتدا آپے پرتِپالا--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

سُوہب تا سوہاگنی جا منّ لَیہہِ سچ ناوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ستگور اپنا منائے لَے رُوپ چڑی تا اگلا دُوجا ناہی تھاوٗ--

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

اَیسا سیگار بنائے تُو مَیلا کدے نہ ہووئی اہنِس لاگَے بھاوٗ--

ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نانک سوہاگن کا کیا چِہن ہےَ اندر سچ مُکھ اُجلا کھسمےَ ماہِے سمائےَ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥

لوکا وے ہوٗ سُوہوی سُوہا ویَس کری--

ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥

ویَسی سہَو نہ پائیَے کر کر ویَس رہی--

ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

نانک تِنی سہَو پایا جِنی گُر کی سِکھ سُنی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے ان بِدھ کنت ملی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥

حکمی سرِسٹ ساجیئن بہو بھِت سنسارا--

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

تیرا حکم نہ جاپی کیتڑا سچے الکھ اپارا--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

اِکنا نو تُو میل لیہِ گُر سبد بِیچارا--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥

سچ رتے سے نِرملے ہؤمَے تج وِکارا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥

جِس تُو میلہہ سو تُدھ ملَے سوئی سچِیارا--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

سُوہوِیئے سُوہا سبھ سنسار ہےَ جِن دُرمت دُوجا بھاؤ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥

کھِن مہہ جھُوٹھ سبھ بِنس جائے جِیو ٹکَے نہ بِرکھ کی چھاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥

گُرمکھ لالو لال ہےَ جِیو رنگ مجیٹھ سچڑاؤ--

ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥

اُلٹی سکت سِوَے گھر آئی من وسیا ہر امرِت ناوٗ--

ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

نانک بلہاری گُر آپنے جِت ملیئے ہر گُن گاوٗ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

سُوہا رنگ وِکار ہےَ کنت نہ پایا جائے--

ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

اس لہدے بِلم نہ ہووئی رنڈ بیٹھی دُوجےَ بھائے--

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋੁਭਾਇ ॥

مُندھ ایانی دُمنی سُوہےَ ویَس لُبھاے--

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥

سبد سچےَ رنگ لال کر بھےَ بھائے سیگار بنائے--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥

نانک سدا سوہاگنی جے چلن ستگور بھائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

آپے آپ اُپائین آپ قیمت پائی--

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥

تِس دا انت نہ جاپئ گُر سبد بُجھائی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥

مایا موہ گُبار ہےَ دُوجے بھرمائی--

ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

منمُکھ ٹھوَر نہ پائنھی پھِر آوے جائی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے سبھ چلَے رجائی--۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

سُوہےَ وِیَس کامن کُلّکھنی جو پرَبھ چھوڈ پر پُرکھ دھرے پیار--

ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥

اوسِیل نہ سنجم سدا جھُوٹھ بولَے منمُکھ کرم کھُوار--

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥

جِس پُورب ہووے لِکھیا تِس ستگور مِلَے بھتار--

ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥

سُوہا وِیَس سبھ اُتار دھرے گل پہرے کھِما سیگار--

ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥

پیئیے ساہُرے بہو سوبھا پائے تِس پُوج کرے سبھ سَیسار--

ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥

اوہ رلائی کِسےَ دی نہ رلےَ جِس راوے سِرجنہار۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥

نانک گُرمکھ سدا سُوہاگنی جِس اوِناسی پُرکھ بھرتار۔۔ا۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا۔۔

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

سُوہا رنگ سُپنےَ نِسی بِن تاگے گل ہار۔۔

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سچا رنگ مجیٹھ کا گُرمکھ برہم بیچار۔۔

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥

نانک پریم مہا رسی سبھ بُریائیا چھار۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی۔۔

ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥

ایہو جگ آپ اُپائیون کر چوج وِڈان۔۔

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

پنچ دھات وِچ پائیئن موہ جھُوٹھ گُمان۔۔

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

آوےَ جائے بھوائیےَ منمکھ اگیان۔۔

ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥

اِکنا آپ بُجھائیون گُرمکھ ہر گیان--

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥

بھگت کھجانہ بکھسِیون ہر نام نِدھان--۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥

سُوہوِیئے سُوہا ویَس چھڈ تُو تا پِر لگی پیار--

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥

سُوہےَ ویَس پِر کِنَے نہ پائیو منمکھ دجھ مُئی گاوار--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

ستگور ملییَٔے سُوہا ویَس گیا ہوٗمَے وِچھوہ مار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

من تن رتا لال ہوآ رسنا رتی گُن سار--

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

سدا سوہاگن سبد من بھَے بھائے کرے سیگار--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

نانک کرمی محل پایا پِر راکھیا اُر دھار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

مُندھے سُوہا پرہرہو لال کرہو سیگار--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

آون جانا ویسرے گُر سبدی ویچار--

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥

مُندھ سُہاوی سوہنی جِس گھر سہج بھتار--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک سا دھن راویئَے راوے راونہار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥

موہ کُوڑ کُٹنب ہےَ منمُکھ مُگدھ رتا--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥

ہوَمے میرا کر مُوئے کِچھ ساتھ نہ لِتا--

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥

سِر اُپر جمکال نہ سُجھئی دُوجے بھرمِتا--

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥

پھِر ویلا ہتھ نہ آوئی جمکال وس کِتا--

ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥

جیہا دھُر لکھ پائیون سے کرم کمِتا--٥--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨ੍ਹਿ ॥

ستِیا ایہہِ نہ آکھیئن جو مڑیا لگ جلنّھِ--

ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨ੍ਹਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥

نانک ستِیا جانیئنّھِ جے بِرہے چوٹ مرنّھِ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥

بھی سو ستِیا جانیئن سِیل سنتوکھ رہنّھِ--

ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਹਾਲੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥

سیَون سائی آپنا نِت اُٹھ سمھالنّھِ--٢--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥

کنتا نال مہیلیا سیَتی اگ جلاہِ--

ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

جے جانہِ پِر آپنا تا تن دُکھ سہاہے--

ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥

نانک کنت نہ جاننی سے کیوٗ اگ جلاہِ--

ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

بھاوے جِیوؤ کےَ مرؤ دُورہو ہی جھج جاہِے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥

تُدھ دُکھ سُکھ نال اُپایا لیکھ کرتےَ لِکھیا--

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥

ناوَے جیوَڈ ہور دات ناہی تِس رُوپ نہ رِکھیا--

ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥

نام اکُھٹ نِدھان ہےَ گُرمُکھ من وسیا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥

کر کِرپا نام دیوَسی پھِر لیکھ نہ لِکھیا--

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥

سیوک بھائے سے جن مِلے جِن ہر جپ جپِیا--٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥

جِنی چلن جانیا سے کیوُ کرہِے وِتھار--

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥

چلن سار نہ جانی کاج سوارنہار--١--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥

رات کارن دھن سنچیَۓ بھلکے چلن ہوۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک نال نہ چلئی پھِر پچھتاوا ہوۓ--۲--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥

بدھا چٹی جو بھرے نہ گُن نہ اُپکار--

ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥

سیَتی کھسی سواریۓ نانک کارج سار--۳--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥

منہٹھ طرف نہ جپئی جے بہُتا گھالے--

ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥

طرف جِنَے ست بھاوٗ دے جن نانک سبد ویچارے--۴--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

کرتَے کارن جِن کِیا سو جانَے سوئی۔۔

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

آپے سرِسٹ اُپائین آپے پھُن گوئی۔۔

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥

جُگ چارے سبھ بھَو تھکی کِن قیمت ہوئی۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ستگور ایک وِکھالیا من تن سُکھ ہوئی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥

گُرمکھ سدا سلاہیئَے کرتا کرے سو ہوئی۔۔۷۔۔

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲۔۔

ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥

جِنا بھؤ تِنہہ ناہِ بھؤ مُچ بھؤ نِبھویاہ۔۔

ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥

نانک ایہو پٹنترا تِت دیبان گیاہ۔۔۱۔۔

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲۔۔

ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥

تُردے کوُ تُردا مِلَے اُڈتے کوُ اُڈتا۔۔

ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥

جیوتے کوُ جیوتا ملَے مُوئے کوُ مُوآ--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥

نانک سو سالاہیئے جِن کارن کِیا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

سچ دھیائن سے سچے گُر سبد ویچاری--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ہوَمے مار من نِرملا ہر نام اُر دھاری--

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥

کوٹھے منڈپ ماڑِیا لگ پئے گاواری--

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥

جِنھِ کیئے تِسہ نہ جانی منمکھ گُباری--

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕ੍ਰਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥

جِس بُجھائہِ سو بُجھسی سچِیا کیا جنت وِچاری--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥

کامن توُ سیگار کر جا پہلاں کنت منائے--

ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

مت سیجے کنت نہ آوئی ایوے برتھا جائے--

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

کامن پِر من مانیا توٗ بنیا سیگار--

ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

کییا توٗ پروان ہے جا سہو دھرے پیار--

ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥

بھوٗ سیگار تبول رس بھوجن بھاوٗ کرئے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥

تن من سَوپے کنت کوٗ توٗ نانک بھوگ کرئے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

کاجل پھُول تمبول رس لے دھن کییا سیگار--

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥

سیجے کنت نہ آئیو ایوے بھیا وِکار--٢--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥

دھن پِر ایہہِ نہ آکھیئن بہن اِکٹھے ہوئے--

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥

ایک جوت دُئے مُورتی دھن پِر کہیۓ سوئے۔۔٣۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

بھے بِن بھگت نہ ہووئی نام نہ لگَے پیار۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ستگور ملیۓ بھؤ اُو پجَے بھے بھائے رنگ سوار۔۔

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥

تن من رتا رنگ سِیؤ ہؤمَے تِرسنا مار۔۔

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥

من تن نِرمل ات سوہنا بھیٹیا کرِسن مُرار۔۔

ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥

بھؤ بھاؤ سبھ تِس دا سو سچ ورتَے سنسار۔۔٩۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا۔۔

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥

واہو کھسم تُو واہو جِن رچ رچنا ہم کیئے۔۔

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥

ساگر لہر سمُند سر ویِل ورس وراہو۔۔

ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥

آپ کھڑووہِ آپ کر آپینے آپاہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥

گُرمکھ سیوا تھائے پوَے اُنمن تت کماہو--

ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥

مسکت لہو مجُوریا منگ منگ کھسم دراہو--

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥

نانک پُر در ویَپرواہ توُ در اُونا ناہِے کو سچا ویَپرواہو--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥

اُجل موتی سوہنے رتنا نال جُڑنّ--

ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥

تِن جر ویَری نانکا جے بُڈھے تھیئے مرّن--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥

ہر صالاحی سدا سدا تن من سوَپ سریر--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

گُر سبدی سچ پایا سچا گہر گمبھیر--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥

من تن ہِردَے رَوِ رہیا ہر ہیرا ہیر--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥

جنم مرن کا دُکھ گیا پھِر پوَے نہ پھیر--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥

نانک نام سلاہِ تُو ہر گُنی گہیر--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

نانک ایہو تن جال جِن جلیَئے نام وِساریا--

ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥

پوَدی جائے پرال پِچھَے ہتھ نہ امبڑے تِت نِوندھے تال--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥

نانک من کے کّم پھِٹیا گنت نہ آوہی--

ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥

کِتی لہا سہّم جا بکھسے تا دھکا نہی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

سچا امر چلائیون کر سچ پھُرمان--

ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

سدا نِہچل رَوِ رہیا سو پُرکھ سُجان--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥

گُر پرسادی سیویئے سچ سبد نیسان--

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥

پُورا تھاٹ بنایا رنگ گُرمت مان--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥

اگم اگوچر الکھ ہےَ گُرمکھ ہر جان--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥

نانک بدرا مال کا بھیتر دھریا آن--

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥

کھوٹے کھرے پرکھیئن صاحِب کےَ دیبان--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥

ناون چلے تیرتھی من کھوٹےَ تن چور--

ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥

اِک بھاؤ لتھی ناتیا دُئے بھا چڑیئس ہور--

ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥

باہر دھوتی تُومڑی اندر وِس نِکور--

ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥

سادھ بھلے اناتِیا چور سِ چورا چور--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

آپے حُکم چلائدا جگ دھندَھے لایا--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

اِک آپے ہی آپ لائین گُر تے سُکھ پایا--

ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

دہ دِس ایہو من دھاودا گُر ٹھاک رہایا--

ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥

ناوَے نو سبھ لوچدی گُرمتی پایا--

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

دھُر لِکھیا میٹ نہ سکیۓ جو ہر لکھ پایا--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥

دُئے دِیوے چوَدہ ہٹنالے--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

جیتے جی تیتے ونجارے--

ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥

کھُلّھے ہٹ ہوآ واپار--

ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

جو پہُچَے سو چلنہار--

ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥

دھرم دلال پائے نیسان--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نانک نام لاہا پروان--

ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

گھر آئے وجی وادھائی--

ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

سچ نام کی ملی وڈیائی--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥

راتی ہووَن کالِیا سُپیدا سے ونّ--

ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥

دِہو بگا تپَے گھنا کالیا کالے ونّ--

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥

اندھے عقلی باہرے مُورکھ اندھ گیان--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

نانک ندری باہرے کبہے نہ پاوہے مان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥

کایا کوٹ رچایا ہر سچَے آپے--

ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥

اِک دُوجے بھائے کھُوائین ہؤمَے وِچ ویاپے--

ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥

ایہو مانس جنم دُلمبھ سا منمکھ سنتاپے--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥

جِس آپ بُجھائے سو بُجھسی جِس ستگور تھاپے--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥

سبھ جگ کھیل رچائیون سبھ ورتَے آپے--۱۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥

چورا جارا رنڈیا کُٹنیا دیبان--

ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥

ویدینا کی دوستی ویدینا کا کھان--

ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥

صِفتی سار نہ جاننی سدا وسَے سَیتان--

ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥

گدہو چندن کھؤلیۓ بھی ساہُو سِیؤ پان--

ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥

نانک کُوڑے کتیۓ کُوڑا تنیۓ تان--

ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥

کُوڑا کپڑ کچھیۓ کُوڑا پَینن مان--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥

بانگا بُرگُو سِنگیا نالے ملی کلان--

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

اِک داتے اِک منگتے نام تیرا پروان--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥

نانک جِنھی سُن کے منّیا ہؤ تِنا وِٹہو قُربان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥

مایا موہ سبھ کُوڑ ہےَ کُوڑو ہوئے گیا--

ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥

ہۄمے جھگڑا پائیون جھگڑے جگ مُویا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

گُرمکھ جھگڑ چُکائیون اِکو رَوِ رہیا--

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥

سبھ آتم رام پچھانیا بھوٴجل تر گیا--

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਇਆ ॥੧੪॥

جوت سمانی جوت وِچ ہر نام سمیا--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ستگور بھیکھیا دیہہ مےَ تُوں سمرَتھ داتار--

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ہۄمے گرب نِواریئے کام کرودھ اہنکار--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥

لب لوبھ پرجالیئے نام ملِے آدھار--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥

اہنِس نوَتن نِرملا مَیلا کبہُوں نہ ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک ایہہ بِدھ چھُٹیئے ندر تیری سُکھ ہوئے۔۔ا۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا۔۔

ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥

اِکو کنت سبائِیا جِتی در کھڑیاہ۔۔

ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥

نانک کنتَے رتِیا پُچھِ باتڑیاہ۔۔۲۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا۔۔

ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥

سبھے کنتَے رتییا مَے دوہاگن کِت۔۔

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥

مَے تن اوَگن ایتڑے کھسم نہ پھیرے چِت۔۔۳۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا۔۔

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥

ہوَ بلہاری تِن کوَ صِفت جِنا دَے وات۔۔

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥

سبھ راتی سوہاگنی اِک مَے دوہاگن رات--۴--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥

در منگت جاچَے دان ہر دیجَے کرِپا کر--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥

گُرمکھ لیہو مِلائے جن پاوَے نام ہر--

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥

انحد سبد وجائے جوتی جوت دھر--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥

ہِردَے ہر گُن گائے جَے جَے سبد ہر--

ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥

جگ مہہ ورتَے آپ ہر سیَتی پریت کر--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥

جنی نہ پائیو پریم رس کنت نہ پائیو ساؤ--

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥

سُنجے گھر کا پاہُنا جِیُو آیا تیُو جاؤ--۱--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਉ ਓਲਾਮ੍ਹੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਸਹੰਸ ॥

سوَ اولامھے دِنَے کے راتی مِلنِہھ سہنس--

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥

صِفت سلاہن چھڈ کےَ کرنگی لگا ہنس--

ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥

پھِٹ اِویہا جِیویا جِت کھائِ ودھایا پیَٹ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥

نانکؔ سچے نام وِن سبھو دُسمن ہیَت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ڈھاڈھی گُن گاوَے نِت جنم سوارِیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥

گُرمکھ سیَو سلاہِ سچا اُر دھاریا--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥

گھر در پاوَے محل نام پیاریا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥

گُرمکھ پایا نام ہوَ گُر کوَ واریا--

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥

تُو آپ سوارہہَ آپ سِرجنہارِیا--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

دِیوا بلَے اندھیرا جائےَ--

ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥

بیَد پاٹھ مت پاپا کھاۓِ--

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥

اُگوَے سُور نہ جاپَے چند--

ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥

جہ گیان پرگاس اگیان مِٹنت--

ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥

بید پاٹھ سنسار کی کار--

ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

پڑہِ پڑہِ پنڈت کرہِ بیچار--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥

بِن بُوجھے سبھ ہوئے کھُوار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥

نانک گُرمکھ اُترس پار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

سبدَے ساد نہ آئیو نام نہ لگو پیار--

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

رسنا پھِکا بولنا نِت نِت ہوئے کھُوار--

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک پئیَے کِرت کماونا کوئے نہ میٹنھار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

جے پرَبھ صالاحے آپنا سو سوبھا پائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہئُمے وِچھو دُور کر سچ منّ وسائے--

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

سچ بانی گُن اُچرے سچا سُکھ پائے--

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥

میل بھیا چِری وِچھُنّیا گُر پُرکھ مِلائے--

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥

من مَیلا اِو سُدھ ہے ہر نام دھیائے--۱۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥

کایا کُومل پھُل گُن نانک گُپس مال--

ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥

اینی پھُلی رؤ کرے اوَر کے چُنیئہِ ڈال--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥

نانک تِنا بسنت ہےَ جِنھ گھر وسیا کنت--

ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥

جِن کے کنت دِساپُری سے اہنِس پھِرہِ جلَنت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥

آپے بکھسے دئیا کر گُر ستگور بچنی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥

اندِن سیَوی گُن روا من سچےَ رچنی--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥

پرَبھ میرا بےانت ہےَ انت کنَے نہ لکھنی--

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥

ستگور چرنی لگیا ہر نام نِت جپنی--

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥

جو اِچھے سو پھل پائسی سبھ گھرے وِچ ججنی--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥

پہل بستے آگمن پہلا موَلیو سوئے--

ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥

جِت موَلیَے سبھ موَلیئے تِسہ نہ موَلہو کوئے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

پہل بستے آگمن تِس کا کرہو بیچار--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

نانک سو سالاہیئے جے سبھسے دے آدھار--۲--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥

ملیئے ملیا نہ ملے ملے ملیا جے ہوئے--

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥

انتر آتمے جو مِلے مِلیا کہیئے سوئے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ہر ہر نام سلاہیئے سچ کار کماوے--

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥

دُوجی کارے لگیا پھِر جونی پاوے--

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

نام رتیا نام پائیے نامے گُن گاوے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

گُر کے سبد سلاہیئے ہر نام سماوے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥

ستگور سیوا سپھل ہے سیویئے پھل پاوے--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥

کِس ہی کوئی کوئے منںج نِمانی اِک تُو--

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥

کیوُ نہ مریجے روئے جا لگ چِت نہ آوہی--١--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਾਲਿਓਇ ॥

جاں سُکھ تا سَہو راوِیو دُکھ بھی سمّھالیوٗے--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک کہےَ سِیانیئے ایوٗ کنت مِلاوا ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہوٗ کیا صالاحی کِرم جَنت وڈی تیری وڈیائی--

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

توُ اگم دیال اگمّ ہےَ آپ لیہہِ مِلائی--

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

مےَ تُجھ بِن بیلی کو نہی توُ انت سکھائی--

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥

جو تیری سرناگتی تِن لیہہِ چھڈائی--

ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥

نانک ویپرواہو ہےَ تِس تِل نہ تمائی--۲۰--۱--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

راگ سُوہی بانی سری کبیر جیوٗ تتھا سبھنا بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਕੇ

کبیر کے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکؐ اونکار ستگور پرساد--

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥

اوتر آئے کہا تُم کینا--

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥

رام کو نام نہ کبہُو لینا--ا--

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥

رام نہ جپہو کوَن مت لاگے--

ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مر جئیبے کوُ کیا کرہو ابھاگے--ا--رہاؤ--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥

دُکھ سُکھ کر کےَ کُٹنّب جِیوایا--

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

مرتی بار اِکسر دُکھ پایا--۲--

ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥

کنٹھ گہن تب کرن پُکارا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥

کہہ کبیر آگے تے نہ سمّھارا--۳--ا--

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

سُوہی کبیر جی--

ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥

تھرہر کمبے بالا جیوَ--

ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥

نہ جانوَ کیا کرسی پِیو--ا--

ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥

رَین گئی مت دِن بھی جائے--

ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھَوَر گئے بگ بَیٹھے آئے--ا--رہاؤ--

ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥

کاچے کروَے رہَے نہ پانی--

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥

ہنس چلیا کایا کُملانی--۲--

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥

کُوار کنّیا جَیسے کرت سیگارا--

ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥

کیوَ رلییا مانے باجھ بھتارا--۳--

ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥

کاگ اُڈاوت بھُجا پِرانی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥

کہہ کبیر ایہہ کتھا سِرانی--۴--۲--

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

سُوہی کبیر جیوَ--

ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥

عمل سِرانو لیکھا دینا--

ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥

آئے کٹھِن دُوت جم لینا--

ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥

کیا تَے کھٹیا کہا گوایا--

ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥

چلہو سِتاب دیبان بُلایا--ا--

ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

چل درحال دیوان بُلایا--

ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر پھُرمان درگہ کا آیا--ا--رہاوَ--

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥

کروَ ارداس گاو کِچھ باقی--

ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥

لیوَ نبیر آج کی راتی--

ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥

کچھ بھی کھرچ تمھارا سارو۔۔

ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥

صُبح نِواج سرائے گُجاروُ۔۔۲۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

سادھسنگ جا کوُ ہر رنگ لاگا۔۔

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥

دھن دھن سو جن پُرکھ سبھاگا۔۔

ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥

اِیت اُوت جن سدا سُہیلے۔۔

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥

جنم پدارتھ جیت امولے۔۔۳۔۔

ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

جاگت سویا جنم گوَایا۔۔

ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

مال دھن جوریا بھیا پرایا۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥

کہو کبیر تیئی نر بھُولے۔۔

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥

کھسم بِسار ماٹی سنگ رُولے۔۔۴۔۔۳۔۔

ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਲਲਿਤ ॥

سُوہی کبیر جیوُ للِت--

ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥

تھاکے نَین سرَون سُن تھاکے تھاکی سُندر کایا--

ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥

جرا ہاک دی سبھ مت تھاکی ایک نہ تھاکس مایا--ا--

ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

باورے تَے گیان بیچار نہ پایا--

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِرتھا جنم گوَایا--ا--رہاوُ--

ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥

تب لگ پرانی تسَے سریَوہو جب لگ گھٹ مہہ ساسا--

ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥

جے گھٹ جائے ت بھاوُ نہ جاسی ہر کے چرن نِواسا--۲--

ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥

جِس کوُ سبد بساوَے انتر چُوکَے تِسہہ پیاسا--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥

حکمَے بُوجھَے چوپڑ کھیلَے من جِن ڈھالے پاسہ--۳--

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥

جو جن جان بھجہِ ابِگت کوُ تِن کا کچھُو نہ ناسا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥

کہو کبیر تے جن کبہو نہ ہارہِ ڈھال جو جانہِ پاسہ--۴--۴--

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

سُوہی للِت کبیر جیوٗ--

ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥

ایک کوٹ پنچ سِکدارا پنچے ماگہِ ہالہ--

ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥

جِمی ناہی مَے کِسی کی بوئی ایسا دیَن دُکھالا--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥

ہر کے لوگا مو کوٗ نِیت ڈسَے پٹواری--

ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوپر بھُجا کر مَے گُر پہہ پُکارِیا تِن ہوٗ لییا اُباری--ا--رہاوٗ--

ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥

نوٗ ڈاڈی دس مُنسپھ دھاوہِ رعیت بسن نہ دیہی--

ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥

ڈوری پُوری ماپہہ ناہی بہو بِسٹالا لییَہی--۲--

ਬਹਤਰਿ ਘਰ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥

بہتر گھر اِک پُرکھ سمایا اُن دییا نام لِکھائی--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥

دھرم رائے کا دپھتر سودھِیا باقی رِجم نہ کائی--۳--

ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥

سنتا کوُ مت کوئی نِندھو سنت رام ہےَ ایک--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥

کہو کبیر مےَ سو گُر پایا جا کا ناوُ بِبیک--۴--۵--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

راگ سُوہی بانی سری رویداس جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥

سہہ کی سار سُہاگن جانَے--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥

تج ابھیمان سُکھ رلیِیا مانَے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥

تن من دئے نہ انتر راکھےَ--

ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥

اورا دیکھ نہ سُنَے ابھاکھےَ--ا--

ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥

سو کت جانَے پِیر پرائی--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ انتر درد نہ پائی--ا--رہاوُ--

ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥

دُکھی دُہاگن دُئے پکھ ہینی--

ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥

جِن ناہ نِرنتر بھگت نہ کینی--

ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥

پُر سلات کا پنتھ دُہیلا--

ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥

سنگ نہ ساتھی گوَن اِکیلا--٢--

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

دُکھیا دردوند در آیا--

ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

بہت پیاس جباب نہ پایا--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

کہہ رویداس سرن پرَبھ تیری--

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥

جیوٗ جانہو تیوٗ کر گت میری--٣--١--

ਸੂਹੀ ॥

سُوہی--

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥

جو دِن آوہِ سو دِن جاہی--

ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥

کرنا کُوچ رہن تھِر ناہی--

ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥

سنگ چلت ہےَ ہم بھی چلنا--

ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥

دُور گوَن سِر اُوپر مرنا--ا--

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥

کیا تُو سویا جاگ اِیانا--

ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تےَ جیون جگ سچ کر جانا--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥

جِن جیوٗ دیا سو رِجق امبراوے--

ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥

سبھ گھٹ بھیتر ہاٹ چلاوے--

ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥

کر بندگی چھاڈ مےَ میرا--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥

ہِردَے نام سمھار سویرا--۲--

ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥

جنم سِرانو پنتھ نہ سوارا--

ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

سانجھ پری دہ دِس اندِھیارا--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥

کہہ رویداس نِدان دِوانے--

ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥

چیتس ناہی دُنیا پھن کھانے--٣--٢--

ਸੂਹੀ ॥

سُوہی--

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥

اُوچے مندر سال رسوئی--

ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ایک گھری پھُن رہن نہ ہوئی--١--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥

ایہو تن اَیسا جَیسے گھاس کی ٹاٹی--

ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جل گیئو گھاس رل گیئو ماٹی--١--رہاؤ--

ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥

بھائی بندھ کُٹنب سہیَرا--

ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥

اوۓ بھی لاگے کاڈھ سویَرا--٢--

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥

گھر کی نار اُرہِ تن لاگی--

ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥

اوہ تؤ بھُوت بھُوت کر بھاگی--٣--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥

کہہ رویداس سبھَے جگ لُوٹیا--

ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥

ہم تؤ ایک رام کہہ چھُوٹیا--۴--٣--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥

راگ سُوہی بانی سیکھ پھرید جی کی--

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥

تپ تپ لہِ لہِ ہاتھ مروروُ--

ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥

باول ہوئی سو سہو لورو--

ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥

تَے سہِ من مہہ کیا روس--

ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥

مُجھ اوَگن سہہ ناہی دوس--ا--

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥

تَے صاحِب کی مَے سار نہ جانی--

ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوبن کھوِئے پاچھے پچھتانی--ا--رہاؤ--

ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥

کالی کوئل تُو کِت گُن کالی--

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥

اپنے پریتم کے ہؤ بِرہَے جالی--

ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

پِرہِ بِہُون کتہِ سُکھ پائے--

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

جا ہوئے کِرپال تا پربھُو مِلائے--٢--

ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥

وِدھن کھُوہی مُندھ اکیلی--

ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥

نہ کو ساتھی نہ کو بیلی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥

کر کِرپا پربَھ سادھسنگ میَلی--

ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥

جا پھِر دیکھا تا میرا الہو بیَلی--٣--

ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥

واٹ ہماری کھری اُڈِینی--

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥

کھنِّہو تِکھی بہت پِئینی--

ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥

اُس اُوپر ہےَ مارگ میرا--

ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥

سیکھ فریدا پنتھ سویرا--۴--۱--

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥

سُوہی للِت--

ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥

بیَڑا بندھ نہ سکیو بندھن کی ویَلا--

ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥

بھر سرور جب اُوچھلَے تب ترن دُہیلا--۱--

ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہتھ نہ لائے کسُمبھڑے جل جاسی ڈھولا--۱--رہاؤ--

ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥

اِک آپینھَے پتلی سہہ کیرے بولا--

ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥

دُدھا تھنی نہ آوئی پھِر ہوئے نہ میلا--۲--

ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥

کہَے فرید سہیلیہو سَہو الائیسی--

ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥

ہنس چلسی ڈُمّنا اہے تن ڈھیری تھیسی--٣--٢--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ بِلاول محلّہ ١ چوَپدے گھر ١--

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥

تُو سُلطان کہا ہوَ مِیا تیری کوَن وڈائی--

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

جو تُو دیہہ سو کہا سُوآمی مَے مُورکھ کہن نہ جائی--١--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

تیرے گُن گاوا دیہہ بجھائی--

ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے سچ مہہ رہوَ رجائی--١--رہاوَ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥

جو کِچھ ہوآ سبھ کِچھ تُجھ تے تیری سبھ اسنائی--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥

تیرا انت نہ جانا میرے صاحِب مَے اندھلے کیا چتُرائی--٢--

ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥

کیا ہوَ کتھی کتھے کتھ دیکھا مَے اکتھ نہ کتھنا جائی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

جو تُدھ بھاوے سوئی آکھا تِل تیری وڈیائی--۳--

ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥

ایتے کُوکر ہوَ بیگانہ بھوَکا اِس تن تائی--

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

بھگت ہین نانک جے ہوئگا تا کھسمَے ناوُ نہ جائی--۴--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بِلاول محلّہ ا--

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥

من مندر تن ویس قلندر گھٹ ہی تیرتھ ناوا--

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥

ایک سبد میرَے پران بست ہےَ باہُڑ جنم نہ آوا--ا--

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

من بیدھیا دیال سیتی میری مائی--

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥

کوَن جانَے پیر پرائی--

ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم ناہی چِنت پرائی--ا--رہاوَ--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥

اگم اگوچر الکھ اپارا چِنتا کرہو ہماری--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੨॥

جل تھل مہیئل بھرپُر لِینا گھٹ گھٹ جوت تُمھاری--٢--

ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥

سِکھ مت سبھ بدھ تُمھاری مندر چھاوا تیرے--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥

تُجھ بِن اوَر نہ جانا میرے صاحِبہ گُن گاوا نِت تیرے--٣--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥

جی جنت سبھ سرن تُمھاری سرب چِنت تُدھ پاسے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

جو تُدھ بھاوَے سوئی چنگا اِک نانک کی ارداسے--٤--٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بِلاول محلّہ ا--

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥

آپے سبد آپے نیسان--

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥

آپے سُرتا آپے جان--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥

آپے کر کر ویکھَے تان--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

تُو داتا نام پروان--ا--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥

ایسا نام نرنجن دیوَ--

ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ جاچِک تُو الکھ ابھیوَ--ا--رہاوَ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥

مایا موہ دھرکٹی نار--

ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥

بھُونڈی کامن کامنیار--

ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

راج رُوپ جھُوٹھا دِن چار--

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥

نام مِلَے چانن اندھیار--۲--

ਚਖਿ ਛੋਡੀ ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

چکھ چھوڈی سہسا نہی کوئے--

ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

باپ دِسَے ویجات نہ ہوئے--

ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥

ایکے کوَ ناہی بھوَ کوئے--

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

کرتا کرے کراوے سوئے۔۔۳۔۔

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥

سبد مُوئے من من تے ماریا۔۔

ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥

ٹھاک رہے من ساچے دھاریا۔۔

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥

اور نہ سُوجھے گُر کوُ واریا۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥

نانک نام رتے نِستاریا۔۔۴۔۔۳۔۔

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بِلاول محلّہ ا۔۔

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥

گُر بچنی من سہَج دھیانے۔۔

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥

ہر کےَ رنگ رتا من مانے۔۔

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥

منمُکھ بھرم بھُلے بوُرانے۔۔

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥

ہر بِن کیِوُ رہیئے گُر سبد پچھانے۔۔ا۔۔

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

بِن درسن کیَسے جیوؤ میری مائی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن جیئرا رہِ نہ سکےَ کھِن ستگور بُوجھ بجھائی--ا--رہاؤ--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥

میرا پرَبھ بِسرے ہوُ مروُ دُکھالی--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥

ساس گِراس جپوُ اپنے ہر بھالی--

ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥

صد بیراگن ہر نام نِہالی--

ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥

اب جانے گُرمکھ ہر نالی--٢--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥

اکتھ کتھا کہیئےَ گُر بھائے--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥

پرَبھ اگم اگوچر دئے دِکھائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

بِن گُر کرنی کیا کار کمائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ہوُمےَ میٹ چلےَ گُر سبد سمائے--٣--

ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥

منمکھ وِچھڑے کھوٹی راس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

گُرمکھ نام مِلَے ساباس--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥

ہر کِرپا دھاری داسن داس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥

جن نانک ہر نام دھن راس--۴--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

بِلاول محلّہ ۳ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥

دھرِگ دھرِگ کھایا دھرِگ دھرِگ سویا دھرِگ دھرِگ کاپڑ انگ چڑایا--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

دھرِگ سریر کُٹنب سہت سِیوٗ جِت ہُن کھسم نہ پایا--

ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

پوڑی چھُڑکی پھِر ہاتھ نہ آوے ا ہلا جنم گوَایا--ا--

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥

دُوجا بھاؤ نہ دیئی لِو لاگن جِن ہر کے چرن وِسارے--

ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگجیون داتا جن سیوک تیرے تِن کے تَے دُوکھ نِوارے--ا--رہاؤ--

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥

تُو دیال دیاپت داتا کیا ایہ جنت وِچارے--

ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥

مُکت بندھ سبھ تُجھ تے ہوئے ایسا آکھ وکھانے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥

گُرمُکھ ہووَے سو مُکت کہیَۓ منمُکھ بندھ وِچارے--۲--

ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

سو جن مُکت جِس ایک لِو لاگی سدا رہَے ہر نالے--

ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

تِن کی گہن گت کہی نہ جائی سچَے آپ سوارے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥

بھرم بھُلانے سے منمُکھ کہیئہہ نہ اُروار نہ پارے--۳--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥

جس نو ندر کرے سوئی جن پائے گُر کا سبد سمھالے--

ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

ہر جن مایا ماہِ نِستارے--

ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥

نانک بھاگ ہووے جِس مستک کالہِ مار بِدارے--۴--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ۳--

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥

اتُل کیوُ تولیا جائے--

ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

دُوجا ہوئے ت سوجھی پائے--

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تِس تے دُوجا ناہی کوئے--

ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥੧॥

تِس دی قیمت کِکُو ہوئے--۱--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

گُر پرساد وسَے من آئے--

ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کو جانَے دُبدھا جائے--۱--رہاوُ--

ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥

آپ صراف کسوَٹی لائے--

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥

آپے پرکھے آپ چلائے--

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥

آپے تولے پُورا ہوئے--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥

آپے جانے ایکو سوئے--۲--

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥

مایا کا رُوپ سبھ تِس تے ہوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

جِس نو میلے سو نِرمل ہوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥

جس نو لائے لگے تِس آئے--

ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

سبھ سچ دِکھالے تا سچ سمائے--۳--

ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥

آپے لِو دھات ہے آپے--

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥

آپ بجھائے آپے جاپے--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥

آپے ستگور سبد ہے آپے--

ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥

نانک آکھ سُنائے آپے--۴--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ۳--

ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥

صاحِب تے سیوک سیَو صاحِب تے کیا کو کہَے بہانہ--

ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

ایسا اِک تیرا کھیل بنیا ہےَ سبھ مہہ ایک سمانا--ا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ستگور پرچے ہر نام سمانا--

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس کرم ہووَے سو ستگور پائے اندِن لاگَے سہج دھیانا--ا--رہاؤ--

ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

کیا کوئی تیری سیوا کرے کیا کو کرے ابھیمانا--

ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥

جب اپنی جوت کھِنچہِ تُو سُوآمی تب کوئی کروَ دِکھا وکھیانا--٢--

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥

آپے گُر چیلا ہےَ آپے آپے گُنی نِدھانا--

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

جیو آپ چلائے تِوَے کوئی چالَے جیو ہر بھاوے بھگوانا--٣--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥

کہت نانک تُو ساچا صاحِب کوَن جانَے تیرے کاماں--

ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥

اِکنا گھر مہہ دے وڈیائی اِک بھرم بھوَہِ ابھیمانا--٤--٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ۳--

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥

پُورا تھاٹ بنایا پُورَے ویکھہو ایک سمانا--

ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥

اس پرپنچ مہہ ساچے نام کی وڈیائی مت کو دھرہو گُمانا--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ستگور کی جِس نو مت آوےَ سو ستگور ماہِ سمانا--

ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ بانی جو جیئہو جانےَ تِس انتر روَے ہر نامہ--ا--رہاؤ--

ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

چھو جُگا کا ہُن نِبیڑا نر منُکھا نو ایک نِدھانا--

ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥

جت سنجم تیرتھ اونا جُگا کا دھرم ہےَ کل مہہ کیرت ہر نامہ--۲--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥

جُگ جُگ اپوَ اپنا دھرم ہےَ سودھ دیکھو بید پُرانا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥

گُرمکھ جِنی دھیایا ہر ہر جگ تے پُورے پروانا--۳--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

کہت نانک سچے سِیو پریت لائے چُوکے من ابھیمانا--

ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥

کہت سُنت سبھے سُکھ پاوہِ مانت پاہِ نِدھانا--۴--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

گُرمُکھ پریت جِس نو آپے لائے--

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

تِت گھر بِلاول گُر سبد سُہائے--

ਮੰਗਲੁ ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥

منگل ناری گاوہِ آئے--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥

مِل پریتم سدا سُکھ پائے--۱--

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہوَ تِن بلہارے جِنھ ہر منّ وسائے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جن کوُ مِلیا سُکھ پائیَے ہر گُن گاوے سہج سُبھائے--۱--رہاؤ--

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥

سدا رنگ راتے تیرَے چائے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

ہر جیوُ آپ وسَے من آئے--

ਆਪੇ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥

آپے سوبھا سد ہی پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

گُرمکھ میلَے میل مِلائے--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥

گُرمکھ راتے سبد رنگائے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

نِج گھر واسا ہر گُن گائے--

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥

رنگ چلُولَے ہر رس بھائے--

ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

ایہو رنگ کدے نہ اُترَے ساچ سمائے--٣--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥

انتر سبد مِٹیا اگیان اندھیرا--

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥

ستگور گیان مِلیا پریتم میرا--

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥

جو سچ راتے تِن بُہڑ نہ پھیرا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥

نانک نام درِڑائے پُورا گُر میرا--٤--٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ٣--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥

پُورے گُر تے وڈیائی پائی--

ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥

اچِنت نام وسیا من آئی--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥

ہئُمَے مایا سبد جلائی--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥

در ساچَے گُر تے سوبھا پائی--ا--

ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥

جگدیس سیوءُ مَے اوَر نہ کاجا--

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن اند ہووَے من میرَے گُرمکھ ماگَوُ تیرا نام نِواجا--ا--رہاؤ--

ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥

من کی پرتیت من تے پائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥

پُورے گُر تے سبد بجُھائی--

ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥

جیون مرن کو سمسر ویکھے--

ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥
بہُڑ نہ مرے نہ جم پیکھے--۲--

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ ॥
گھر ہی مہہ سبھ کوٹ نِدھان--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ستگور دِکھائے گیا ابھیمان--

ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ॥
سد ہی لاگا سہج دھیان--

ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥੩॥
اندِن گاوے ایکو نام--۳--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥
اس جگ مہہ وڈیائی پائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
پُورے گُر تے نام دھیائی--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
جہ دیکھا تہ رہیا سمائی--

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥
سدا سُکھداتا قیمت نہی پائی--۴--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
پُورَے بھاگ گُر پُورا پایا--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

انتر نام نِدھان دِکھایا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

گُر کا سبد ات میٹھا لایا--

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥

نانک ترِسن بجُھی من تن سُکھ پایا--۵--٦--۴--٦--۱۰--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩

راگ بِلاول محلّہ ۴ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥

اُدم مت پرَبھ انترجامی جیئو پریرے تیوُ کرنا--

ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥

جیو نٹُوآ تنت وجائے تنتی تیوُ واجھہ جنت جنا--۱

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥

جپ من رام نام رسنا--

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مستک لِکھت لکھے گُر پایا ہر ہِردَے ہر بسنا--۱--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥

مایا گِرست بھرمت ہےَ پرانی رکھ لیوہُ جن اپنا--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥

جیئو پرہلاد ہرناکھس گرسِیو ہر راکھیو ہر سرنا--۲--

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥

کوَن کوَن کی گت مِت کہیّے ہر کیئے پتِت پوّنا--

ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥

اوہُ ڈھووَے ڈھور ہاتھ چم چمرے ہر اُدھرِیو پریو سرنا--۳--

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥

پرَبھ دین دیال بھگت بھو تارن ہم پاپی راکھ پپنا--

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥

ہر داسن داس داس ہم کریہہ جن نانک داس داسنّا--۴--۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥

ہم مُورکھ مگدھ اگیان متی سرناگت پُرکھ اجنما--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥

کر کِرپا رکھ لیوہو میرے ٹھاکرُ ہم پاتھر ہین اکرما--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥

میرے من بھج رام نامےَ راما--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت ہر رس پائیّے ہور تیاگہُ نِہپھل کاما--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥

ہر جن سیوک سے ہر تارے ہم نِرگُن راکھ اُپما--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥

تُجھ بِن اور نہ کوئی میرے ٹھاکُر ہر جپیَے وڈے کرّما--٢--

ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥

نامہین دھرِگ جیوتے تِن وڈ دُوکھ سہمّا--

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰਮਾ ॥੩॥

اوئے پھِر پھِر جون بھوائیِہہ مندبھاگی مُوڑ اکرما--٣--

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥

ہر جن نام ادھار ہےَ دھُر پُورب لِکھے وڈ کرما--

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥

گُر ستگور نام دِرڑایا جن نانک سپھل جنّما--٤--٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ٤--

ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥

ہمرا چِت لُبھت موہِ بِکھیا بہو دُرمت مَیل بھرا--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ੍ ॥੧॥

تُمھری سیوا کر نہ سکہ پرَبھ ہم کیوُ کر مُگدھ ترا--١--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ ॥

میرے من جپ نرہر نام نرہرا--

ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جن اُوپر کِرپا پرَبھ دھاری مِل ستگور پار پرا--ا--رہاؤ--

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ॥

ہمرے پِتا ٹھاکر پرَبھ سُوآمی ہر دیہو متی جس کرا--

ਤੁਮ੍ਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥

تُمھرے سنگ لگے سے اُدھرے جیئو سنگ کاسٹ لوح ترا--۲--

ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥

ساقط نر ہوچھی مت مدھم جِنھ ہر ہر سیوَ نہ کرا--

ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥

تے نر بھاگہین دُہچاری اوۓ جنم مُوئے پھِر مرا--۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨ੍ਹਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥

جِن کوُ تُمھ ہر میلھو سُوآمی تے نھائے سنتوکھ گُر سرا--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥

دُرمت میَل گئی ہر بھجیا جن نانک پار پرا--۴--۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥

آوہوسنت مِلہو میرے بھائی مِل ہر ہر کتھا کرہو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥

ہر ہر نام بوہتھ ہےَ کلجُگ کھیوٹ گُر سبد ترہو--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥

میرے من ہر گُن ہر اُچرہ--

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مستک لِکھت لکھے گُن گائے مِل سنگت پار پرہو--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥

کایا نگر مہہ رام رس اُوتم کیوٗ پائیے اُپدیس جن کرہو--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥

ستگور سیوَ سپھل ہر درسن مِل امرت ہر رس پیہو--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥

ہر ہر نام امرت ہر میٹھا ہر سنتھو چاکھ دِکھو--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥

گُرمت ہر رس میٹھا لاگا تِن بِسرے سبھ بِکھ رسھو--۳--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥

رام نام رس رام رسائن ہر سیوہو سنت جنہو--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥

چار پدارتھ چارے پائے گُرمت نانک ہر بھجھو--۴--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥

کھتری براہمن سُود ویس کو جاپَے ہر منتر جپَینی--

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥

گُر ستگور پاربرہم کر پُوجہ نِت سیوہو دِنس سبھ رَینی--ا--

ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥

ہر جن دیکھو ستگور نَینی--

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو اچھو سوئی پھل پاوہو ہر بولہو گُرمت بَینی--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥

انِک اُپاو چِتویئہِ بہتیرے سا ہووَے جے بات ہووَینی--

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥

اپنا بھلا سبھ کوئی باچھَے سو کرے جے میرَے چِت نہ چِتَینی--۲--

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥

من کی مت تِیاگہو ہر جن ایہا بات کٹھَینی--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥

اندِن ہر ہر نام دھیاوہو گُر ستگور کی مت لَینی--۳--

ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥

مت سُمِت تیرَے وس سُوآمی ہم جَنت تُو پُرکھ جنتَینی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥

جن نانک کے پرَبھ کرتے سُوآمی جئِیو بھاوے تِوے بُلَینی--۴--۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥

اند مُول دھیائیو پُرکھوتم اندِن اند انندے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥

دھرم رائے کی کان چُکائی سبھ چُوکے جم کے چھندے--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥

جپ من ہر ہر نام گُبِندے--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈبھاگی گُر ستگور پایا گُن گائے پرمانندے--ا--رہاؤ--

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥

ساقط مُوڑ مایا کے بدھِک وِچ مایا پھِرہِ پھِرندے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥

ترِسنا جلت کِرت کے بادھے جیو تیلی بلد بھوَندے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥

گُرمکھ سیوَ لگے سے اُدھرے وڈبھاگی سیوَ کرندے--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥

جِن ہر جپیا تِن پھل پایا سبھ تُوٹے مایا پھندے--۳--

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥

آپے ٹھاکرُ آپے سیوک سبھ آپے آپ گوِندے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥

جن نانک آپے آپ سبھ ورتے جیو راکھے توے رہندے--۴--٦--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩ ॥

راگ بِلاول محلّہ ۴ پڑتال گھر ١٣--

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥

بولہو بھئیا رام نام پتِت پاونو--

ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥

ہر سنت بھگت تارنو--

ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥

ہر بھرپُرے رہیا--

ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥

جل تھلے رام نام--

ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِت گایئَے ہر دُوکھ بِسارنو--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ہر کِیا ہےَ سپھل جنم ہمارا--

ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥

ہر جپیا ہر دُوکھ بِسارنہارا--

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥

گُر بھیٹیا ہےَ مُکت داتا--

ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥

ہر کیئی ہماری سپھل جاتا--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥

مِل سنگتی گُن گاونو--ا--

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥

من رام نام کر آسا--

ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

بھاؤ دُوجا بِنس بِناسا--

ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥

وِچ آسا ہوئے نِراسی--

ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥

سو جن ملِیا ہر پاسی--

ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥

کوئی رام نام گُن گاونو--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥

جن نانک تِس پگ لاونو--٢--ا--٧--٧--۴--٦--٧--ا٧--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ بِلاول محلّہ ۵ چوُپدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥

ندری آوےَ تِس سِیوُ موہ--

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥

کیوُ ملیئے پرَبھ اِبناسی توہے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥

کر کِرپا موہِ مارگ پاوہو--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥

سادھسنگت کےَ انچل لاوہو--ا--

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کیوُ تریئےَ بِکھیا سنسار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور بوہتھ پاوَے پار--ا--رہاوُ--

ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥

پوَن جھُلارے مایا دئے--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥

ہر کے بھگت سدا تھِر سۓِ--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥

ہرکھ سوگ تے رہہ نِرارا--

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥

سِر اُوپر آپ گُورُو رکھوارا--۲--

ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥

پایا ویڑ مایا سرب بھُینگا--

ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥

ہؤمَے پچے دیپک دیکھ پتنگا--

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥

سگل سیگار کرے نہی پاوَے--

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥

جا ہوئے کِرپال تا گُورُو مِلاوَے--٣--

ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥

ہؤ پھِرؤ اُداسی مَے اِک رتن دسایا--

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥

نِرمولک ہیرا مِلَے نہ اُپایا--

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥

ہر کا مندر تِس مہہ لال--

ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥

گُر کھولِیا پڑدا دیکھ بھئی نِہال--٤--

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥

جِن چاکھیا تِس آیا ساد--

ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

جیئو گُونگا من مہہ بِسماد--

ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

آنَد رُوپ سبھ ندری آیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥

جن نانک ہر گُن آکھ سمایا--۵--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سرب کلیان کیئے گُردیو--

ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥

سیوک اپنی لائیو سیوَ--

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥

بِگھن نہ لاگَے جپ الکھ ابھیوَ--ا--

ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

دھرت پُنیت بھئی گُن گائے--

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُرت گیا ہر نام دھیائے--ا--رہاؤ--

ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥

سبھنی تھانئی روَیا آپ--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥

آد جگاد جا کا وڈ پرتاپ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥

گُر پرساد نہ ہوئے سنتاپ--۲--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥

گُر کے چرن لگے من میٹھے--

ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥

نِربِگھن ہوئے سبھ تھائی وُوٹھے--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥

سبھ سُکھ پائے ستگور تُوٹھے--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥

پاربرہم پرَبھ بھئیے رکھوالے--

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥

جِتھَے کِتھَے دیسہِ نالے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥

نانک داس کھسم پرتِپالے--۴--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

سُکھ نِدھان پریتم پرَبھ میرے--

ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥

اَگنت گُن ٹھاکرُ پرَبھ تیرے--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

موہِ اناتھ تُمری سرنائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥

کر کِرپا ہر چرن دھیائی--ا--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥

دئِیا کرہو بسھو من آئے--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ نِرگُن لیجے لڑ لائے--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥

پرَبھ چِت آوے تا کیَسی بھیڑ--

ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥

ہر سیوک ناہی جم پیڑ--

ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥

سرب دُوکھ ہر سِمرت نسے--

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥

جا کےَ سنگ سدا پرَبھ بسَے--۲--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥

پرَبھ کا نام من تن آدھار--

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥

بِسرت نام ہووت تن چھار--

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥

پرَبھ چِت آئے پُورن سبھ کاج--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥

ہر بِسرت سبھ کا مُحتاج--٣--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سنگ لاگی پریت--

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥

بِسر گئی سبھ دُرمت رِیت--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥

من تن انتر ہر ہر منت--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥

نانک بھگتن کےَ گھر سدا انند--٤--٣--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ

راگ بِلاول محلّہ ۵ گھر ۲ یانڑیئے کےَ گھر گاونا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

مےَ من تیری ٹیک میرے پیارے مےَ من تیری ٹیک--

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر سِیانپا بِرتھیا پیارے راکھن کوُ تُم ایک--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ستگور پُورا جے مِلَے پیارے سو جن ہوت نِہالا۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥

گُر کی سیوا سو کرے پیارے جِس نو ہوئے دیالا۔۔

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥

سپھل مُورت گُردیوُ سُوآمی سرب کلا بھرپُورے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥

نانک گُر پار.برہم پرمیسر سدا سدا ہجُورے۔۔ا۔۔

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

سُن سُن جِیوا سوئے تِنا کی جِنھ اپنا پرَبھ جاتا۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ہر نام ارادھِ نام وکھانہ ہر نامے ہی من راتا۔۔

ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥

سیوک جن کی سیوا ماگَے پُورَے کرم کماوا۔۔

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥

نانک کی بینںتی سُوآمی تیرے جن دیکھن پاوا۔۔۲۔۔

ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥

وڈبھاگی سے کاڈھیئِ پیارے سنتسنگت جِنا واسو۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥

امرِت نام ارادھیئے نِرمل منَے ہووَے پرگاسو۔۔

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥

جنم مرن دُکھ کاٹیئے پیارے چُوکے جم کی کانے۔۔

ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥

تِنا پراپت درسن نانک جو پرَبھ اپنے بھانے۔۔۳۔۔

ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

اُوچ اپار بےانت سُوآمی کوَن جانَے گُن تیرے۔۔

ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥

گاوتے اُدھرِ سُنتے اُدھرِ بِنسہِ پاپ گھنیرے۔۔

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥

پسُو پریت مُگدھ کوَ تارے پاہن پار اُتارے۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥

نانک داس تیری سرنائی سدا سدا بلہارے۔۔۴۔۔۱۔۔۴۔۔

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵۔۔

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥

بِکھَے بن پھیکا تِیاگ ری سکھیئے نام مہا رس پیو۔۔

ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥

بِن رس چاکھے بُڈ گئی سگلی سُکھی نہ ہووت جیو۔۔

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥

مان مہت نہ سکت ہی کائی سادھا داسی تھیوَ۔۔

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥

نانک سے در سوبھاونتے جو پرَبھ اپنے کیوُ--ا--

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥

ہرچندوُری چِت بھرم سکھیئے مرِگ ترِسنا درَم چھایا--

ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥

چنچل سنگ نہ چالتی سکھیئے انت تج جاوت مایا--

ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

رس بھوگن ات رُوپ رس ماتے اِن سنگ سُوکھ نہ پایا--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥

دھنّ دھنّ ہر سادھ جن سکھیئے نانک جِنی نام دھیایا--۲--

ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥

جائے بسھو وڈبھاگنی سکھیئے سنتا سنگ سمائیے--

ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥

تہ دُوکھ نہ بھُوکھ نہ روگ بیابے چرن کمل لِو لائیے--

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥

تہ جنم نہ مرن نہ آون جانا نِہچل سرنی پائیے--

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥

پریم بِچھوہو نہ موہ بیابے نانک ہر ایک دھیائیئے--۳--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

درِسٹ دھار من بیدھیا پیارے رتڑے سہج سُبھائے--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

سیج سُہاوی سنگ مِل پریتم اند منگل گُن گائے--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥

سکھی سہیلی رام رنگ راتی من تن اِچھ پُجائے--

ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥

نانک اچرج اچرج سِیوُ ملیا کہنا کچھُو نہ جائے--۴--۲--۵--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

راگ بِلاول محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ایک رُوپ سگلو پاسارا--

ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥

آپے بنج آپ بیوہارا--ا--

ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥

ایسو گیان بِرلوئی پائے--

ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت جت جائیے تت درِسٹائے--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥

انِک رنگ نِرگُن اِک رنگا--

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥

آپے جل آپ ہی ترنگا--۲--

ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥

آپ ہی مندر آپہِ سیوا--

ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥

آپ ہی پُوجاری آپ ہی دیوا--۳--

ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥

آپہِ جوگ آپ ہی جُگتا--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥

نانک کے پرَبھ سد ہی مُکتا--۴--۱--۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥

آپ اُپاون آپ سدھرنا--

ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥

آپ کراون دوس نہ لَینا--۱--

ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥

آپن بچن آپ ہی کرنا--

ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپن بِبھؤ آپ ہی جرنا--۱--رہاؤ--

ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥

آپ ہی مسٹ آپ ہی بُلنا--

ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥

آپ ہی اچھل نہ جائی چھلنا--٢--

ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥

آپ ہی گُپت آپ پرگٹنا--

ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥

آپ ہی گھٹ گھٹ آپ الپِنا--٣--

ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

آپے اوگت آپ سنگ رچنا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥

کہو نانک پرَبھ کے سبھ جچنا--٤--٢--٧--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥

بھُولے مارگ جِنہہ بتایا--

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ایسا گُر وڈبھاگی پایا--١--

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥

سِمر منا رام نام چِتارے--

ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بس رہے ہِردے گُر چرن پیارے--ا--رہاؤ--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

کام کرودھ لوبھ موہِ من لِینا--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥

بندھن کاٹ مُکت گُر کینہ--٢--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥

دُکھ سُکھ کرت جنم پھُن مُوآ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥

چرن کمل گُر آسرم دِیا--٣--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥

اگن ساگر بُوڈت سنسارا--

ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥

نانک باہ پکر ستگور نِستارا--٤--٣--٨--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥

تن من دھن ارپؤ سبھ اپنا--

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥

کوَن سو مت جِت ہر ہر جپنا--ا--

ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥

کر آسا آئیو پرَبھ ماگن--

ਤੁਮ੍ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمھ پیکھت سوبھا میرَے آگن--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥

انِک جگت کر بہت بیچاروُ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥

سادھسنگ اِس منہہ اُدھاروُ--۲--

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥

مت بُدھ سُرت ناہی چتُرائی--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥

تا ملییَے جا لئے مِلائی--۳--

ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

نَین سنتوکھے پرَبھ درسن پایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥

کہو نانک سپھل سو آیا--۴--۴--۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥

مات پِتا سُت ساتھ نہ مایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

سادھسنگ سبھ دُوکھ مِٹایا--ا--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥

رَوِ رہیا پرَبھ سبھ مہہ آپے--

ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جپ رسنا دُکھ نہ ویاپے--ا--رہاؤ--

ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥

تِکھا بھُوکھ بہو تپت ویاپیا--

ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥

سیتل بھئے ہر ہر جس جاپیا--۲--

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

کوٹ جتن سنتوکھ نہ پایا--

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥

من ترِپتانا ہر گُن گایا--۳--

ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

دیہو بھگت پرَبھ انترجامی--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥

نانک کی بیننتی سُوآمی--۴--۵--۱۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

گُر پُورا وڈبھاگی پائیَے--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

مِل سادُھو ہر نام دھیائیَے--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥

پار.برہم پرَبھ تیری سرنا--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِلبِکھ کاٹَے جھج گُر کے چرنا--ا--رہاوُ--

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥

اوَر کرم سبھ لوکاچار--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥

مِل سادُھو سنگ ہوئے اُدھار--٢--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

سِمرِت ساست بید بیچارے--

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥

جپیَے نام جِت پار اُتارے--٣--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥

جن نانک کوُ پرَبھ کِرپا کریَے--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥

سادُھو دھُور مِلَے نِستریَے--٤--٦--اا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥

گُر کا سبد رِدے مہہ چینا--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥

سگل منورتھ پُورن آسینا--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥

سنت جنا کا مُکھ اُوجل کینا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا اپنا نام دِینا--ا--رہاؤ--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥

اندھ کُوپ تے کر گہِ لینا--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥

جَے جَے کار جگت پرگٹینا--۲--

ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥

نیچا تے اُوچ اُون پُورینا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥

امرِت نام مہا رس لینا--۳--

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥

من تن نِرمل پاپ جل کھینا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥

کہو نانک پرَبھ بھئے پرسینا--۴--۷--۱۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥

سگل منورتھ پائیِہہ میتا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥

چرن کمل سِیُو لائیَے چیِتا--۱--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥

ہو بلہاری جو پربھُو دھیاوَت--

ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جلن بُجھے ہر ہر گُن گاوت--۱--رہاو--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥

سپھل جنم ہووت وڈبھاگی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥

سادھسنگ رامہِ لِو لاگی--۲--

ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥

مت پت دھن سُکھ سہج انندا--

ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥

اِک نِمکھ نہ وِسرہو پرمانندا--۳--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥

ہر درسن کی من پیاس گھنیری--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥

بھنت نانک سرن پرَبھ تیری--۴--۸--۱۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥

موہِ نِرگُن سبھ گُنہہ بِہُونا--

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥

دئیا دھار اپنا کر لینا--۱--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

میرا من تن ہر گوپال سُہایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پرَبھ گھر مہہ آیا--۱--رہاؤ--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥

بھگت وچھل بھَے کاٹنہارے--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥

سنسار ساگر اب اُترے پارے--۲--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥

پتِت پاون پرَبھ بِرد بید لیکھیا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥

پار برہم سو نَیَنہوُ پیکھیا--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥

سادھسنگ پرگٹے نارائن--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥

نانک داس سبھ دُوکھ پلائن--۴--۹--۱۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ॥

کوَن جانَے پرَبھ تُمھری سیوا--

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥

پرَبھ اوِناسی الکھ ابھیوا--۱--

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥

گُن بےانت پرَبھ گہر گمبھیرے--

ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

اُوچ محل سُوآمی پرَبھ میرے--

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو اپرمپر ٹھاکرُ میرے--۱--رہاؤ--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥

ایکس بِن ناہی کو دُوجا--

ਤੁਮ੍ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥

تُمھ ہی جانھو اپنی پُوجا--۲--

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥

آپھو کچھُو نہ ہووت بھائی--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥

جِس پرَبھ دیوَے سو نام پائی--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥

کہو نانک جو جن پرَبھ بھایا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥

گُن نِدھان پرَبھ تِن ہی پایا--۴--۱۰--۱۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥

مات گربھ مہہ ہاتھ دے راکھیا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥

ہر رس چھوڈ بِکھیا پھل چاکھیا--۱--

ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥

بھج گوبِد سبھ چھوڈ جنجال--

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب جم آئے سنگھارے مُوڑے تب تن بِنس جائے بےحال--۱--رہاؤ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥

تن من دھن اپنا کر تھاپیا--

ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥

کرنہار اِک نِمکھ نہ جاپیا--٢--

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥

مہا موہ اندھ کُوپ پرِیا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥

پار.برہم مایا پٹّل بِسریا--٣--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥

وڈے بھاگ پرَبھ کیرتن گایا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥

سنتسنگ نانک پرَبھ پایا--٤--١١--١٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥

مات پِتا سُت بندھپ بھائی--

ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥

نانک ہوآ پار.برہم سہائی--١--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا پُوری جا کی بانی انِک گُنا جا کے جاہِ نہ گنے--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥

سگل سرانجام کرے پرَبھ آپے--

ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥

بھئے منورتھ سو پرَبھ جاپے--۲--

ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ارتھ دھرم کام موکھ کا داتا--

ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥

پُوری بھئی سِمر سِمر بِدھاتا--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥

سادھسنگ نانک رنگ مانیا--

ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥

گھر آیا پُورَے گُر آنیا--۴--۱۲--۱۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب نِدھان پُورن گُردیو--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥

ہر ہر نام جپت نر جیوے--

ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥

مر کھُوار ساقط نر تھیوے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥

رام نام ہوآ رکھوارا--

ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥

جھکھ مارو ساقط ویچارا--۲--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥

نِندا کر کر پچھہ گھنیرے--

ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥

مِرتک پھاس گلَے سِر پیرَے--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥

کہو نانک جپہہ جن نام--

ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

تا کے نِکٹ نہ آوےَ جام--۴--۱۳--۱۸--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

راگ بِلاول محلّہ ۵ گھر ۴ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥

کوَن سنجوگ مِلوَ پرَبھ اپنے--

ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥

پل پل نِمکھ سدا ہر جپنے--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥

چرن کمل پرَبھ کے نِت دھیاوَو--

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن سو مت جِت پریتم پاووَ--ا--رہاؤ--

ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

ایسی کِرپا کرہو پرَبھ میرے--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥

ہر نانک بِسر نہ کاہُو بیرے--۲--ا--۱۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥

چرن کمل پرَبھ ہِردَے دھیائے--

ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥

روگ گئے سگلے سُکھ پائے--ا--

ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

گُر دُکھ کاٹیا دینو دان--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سپھل جنم جیون پروان--ا--رہاؤ--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥

اکتھ کتھا امِرت پرَبھ بانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥

کہو نانک جپ جیوے گیانی--۲--۲--۲۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥

سانت پائی گُر ستگور پُورے--

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ اُپجے باجے انحد تُورے--ا--رہاؤ--

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥

تاپ پاپ سنتاپ بِناسے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥

ہر سِمرت کلوِکھ سبھ ناسے--ا--

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

اَند کرہو مِل سُندر ناری--

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥

گُر نانک میری پَیج سواری--۲--۳--۲۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ممتا موہ دھروہ مد ماتا بندھن بادھیا ات بِکرال--

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲ ॥੧॥

دِن دِن چھجت بِکار کرت اوُدھ پھاہی پھاتھا جم کےَ جال--ا--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

تیری سرن پرَبھ دِین دیالا--

ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہا بِکھم ساگر ات بھاری اُدھرہو سادُھو سنگ روالا--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲ ॥

پرَبھ سُکھداتے سمرتھ سُوآمی جیوُ پِنڈ سبھ تُمرا مال--

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੨॥੪॥੨੨॥

بھرم کے بندھن کاٹھو پرمیسر نانک کے پرَبھ سدا کرِپال--۲--۴--۲۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਰਿਆ ॥

سگل انند کیِا پرمیسر اپنا بِرد سمھارِیا--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥

سادھ جنا ہوئے کِرپالا بِگسے سبھ پرواریا--ا--

ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

کارج ستگور آپ سوارِیا--

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈی آرجا ہر گوبِند کی سُوکھ منگل کلیان بیچاریا--ا--رہاؤ--

ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

ون ترِن ترِبھون ہرِیا ہوئے سگلے جی سادھارِیا--

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥

من اِچھے نانک پھل پائے پُورن اِچھ پُجاریا--۲--۵--۲۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥

جِس اُوپر ہووت دیال--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سِمرت کاٹَے سو کال--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥

سادھسنگ بھجیئے گوپال--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥

گُن گاوت تُوٹَے جم جال--ا--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

آپے ستگور آپے پرتِپال--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥

نانک جاچَے سادھ روال--۲--٦--۲۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

من مہہ سِنّچہو ہر ہر نام--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥

اندِن کیرتن ہر گُن گام--ا--

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ایسی پریت کرہو من میرے--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر پرَبھ جانہو نیرے--ا--رہاؤ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥

کہو نانك جا کے نِرمل بھاگ--

ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥

ہر چرنی تا کا من لاگ--۲--۷--۲۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥

روگ گیا پرَبھ آپ گوٓایا--

ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نید پئی سُکھ سہج گھر آیا--ا--رہاؤ--

ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

رج رج بھوجن کھاوہو میرے بھائی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥

امرِت نام رِد ماہِ دھیائی--ا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥

نانک گُر پُورے سرنائی--

ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥

جِن اپنے نام کی پَیج رکھائی--۲--۸--۲۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور کر دینے استِھر گھر بار--رہاؤ--

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

جو جو نِند کرَے ان گرِہن کی تِس آگے ہی مارَے کرتار--ا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥

نانک داس تا کی سرنائی جا کو سبد اکھنڈ اپار--۲--۹--۲۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥

تاپ سنتاپ سگلے گئے بِنسے تے روگ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم تُو بکھسیا سنتن رس بھوگ--رہاؤ--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥

سرب سُکھا تیری منڈلی تیرا من تن آروگ--

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥

گُن گاوہُ نِت رام کے ایہہ اوکھد جوگ--ا--

ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥

آئے بسہو گھر دیس مہہ ایہہ بھلے سنجوگ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥

نانک پرَبھ سُپرسنّ بھئے لہہ گئے بیوگ--۲--۱۰--۲۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

کاہُو سنگ نہ چالہی مایا جنجال--

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوٹھ سِدھارے چھترپت سنتن کےَ کھیال--رہاؤ--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥

اہمبُدھ کوُ بِنسنا ایہہ دھُر کی ڈھال--

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥

بہو جونی جنمہِ مرہِ بِکھیا بِکرال--ا--

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥

ست بچن سادھو کہہ نِت جپہہ گُپال--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥

سِمر سِمر نانک ترے ہر کے رنگ لال--۲--اا--۲۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥

سہج سمادھ انند سُوکھ پُورے گُر دین--

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا سہائی سنگ پرَبھ امرت گُن چین--رہاؤ--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥

جَے جَے کار جگتر مہہ لوچہِ سبھ جیِا--

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥

سُپرسنّ بھئیے ستگور پربھُو کچھ بِگھن نہ تھیا--ا--

ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥

جا کا انگ دیال پرَبھ تا کے سبھ داس--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥

سدا سدا وڈِیائیاں نانک گُر پاس--۲--۱۲--۳۰--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ

راگ بِلاول محلّہ ۵ گھر ۵ چوپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥

مرِت منڈل جگ ساجِیا جِیئو بالُو گھر بار--

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥

بِنست بار نہ لاگئی جِیئو کاگد بُندار--ا--

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

سُن میری منسا منَے ماہےست دیکھ بیچار--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِدھ سادِھک گرہی جوگی تج گئے گھر بار--ا--رہاو

ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥

جیسا سُپنا رَین کا تَیسا سنسار--

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥

درِسٹمان سبھ بِنسیئَے کیا لگہِ گوار--۲--

ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥

کہا سو بھائی میت ہےَ دیکھ نَین پسار--

ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥

اِک چالے اِک چالسہِ سبھ اپنی وار--۳--

ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥

جِن پُورا ستگور سیویا سے استھِر ہر دُوار--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ راکھ پیَج مُرار--۴--ا--۳ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥

لوکن کِیا وڈیائِیا بَیسنتر پاگوَ--

ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥

جیو مِلَے پیارا آپنا تے بول کراگوَ--ا--

ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥

جوَ پرَبھ جیوَ دیال ہوئے توَ بھگتی لاگوَ--

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لپٹ رہیو من باسنا گُر مِل ایہہ تِیاگوَ--ا--رہاوَ--

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥

کروَ بینتی ات گھنی ایہو جیوَ ہوماگوَ--

ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥

ارتھ آن سبھ واریا پِرء نِمکھ سوہاگو--۲--

ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥

پنچ سنگ گُر تے چھُٹے دوکھ ار راگوَ--

ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥

رِدَے پرگاس پرگٹ بھیا نِس باسُر جاگوَ--۳--

ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥

سرن سوہاگن آیا جِس مستک بھاگوُ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥

کہو نانک تِن پایا تن من سیتلاگو--۴--۲--۳۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥

لال رنگ تِس کوُ لگا جِس کے وڈبھاگا--

ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥

میلا کدے نہ ہووئی نہ لاگَے داگا--ا--

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥

پرَبھ پایا سُکھدائِیا مِلیا سُکھ بھائے--

ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج سمانا بھیترے چھوڈیا نہ جائے--ا--رہاوُ--

ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ذرا مرا نہ ویاپئ پھِر دُوکھ نہ پایا--

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥

پی امرِت آگھانیا گُر امر کرایا--۲--

ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥

سو جانَے جِن چاکھیا ہر نام امولا--

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥

قیمت کہی نہ جائیٔے کیا کہہ مُکھ بولا--٣--

ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

سپھل درس تیرا پاربرہم گُن نِدھ تیری بانی--

ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥

پاوؤ دھُور تیرے داس کی نانک قُربانی--٤--٣--٣٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

راکھو اپنی سرن پربھ موہِ کِرپا دھارے--

ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥

سیوا کچھُو نہ جانوٗ نیچ مُورکھارے--١--

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

مان کروٗ تُدھ اُوپرے میرے پریتم پیارے--

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم اپرادھی سد بھُولتے تُمھ بکھسنہارے--١--رہاؤ--

ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ੍ਹ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥

ہم اوَگن کرہ اسنکھ نیت تُمھ نِرگُن داتارے--

ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥

داسی سنگت پربھُو تِیاگ اے کرم ہمارے--٢--

ਤੁਮ੍ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘੁਨਾਰੇ ॥

تُمھ دیوہو سبھ کِچھ دئِیا دھار ہم اکِرتگھنارے۔۔

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥

لاگ پرے تیرے دان سِیوٗ نہ چِت کھسمارے۔۔۳۔۔

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥

تُجھ تے باہر کِچھ نہی بھَو کاٹنہارے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥

کہو نانک سرن دیال گُر لیہو مُگدھ اُدھارے۔۔۴۔۔۴۔۔۳۴۔۔

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵۔۔

ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥

دوس نہ کاہُو دیجیئَے پرَبھ اپنا دھیائیئَے۔۔

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥

جِت سیویئَے سُکھ ہوئے گھنا من سوئی گائیئَے۔۔۱۔۔

ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥

کہیئَے کائے پیارے تُجھ بِنا۔۔

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمھ دیال سُوآمی سبھ اوَگن ہما۔۔۱۔۔رہاوٗ۔۔

ਜਿਉ ਤੁਮ੍ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥

جیِئو تُمھ راکھہو تیِوٗ رہا اوَر نہی چارہ۔۔

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥

نیدھریا دھر تیرِیا اِک نام ادھارا--٢--

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥

جو تُمھ کرہُ سوئی بھلا من لیِتا مُکتا--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥

سگل سمگری تیرِیا سبھ تیری جُگتا--٣--

ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥

چرن پکھارؤ کر سیوا جے ٹھاکر بھاوے--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥

کِرپال دیال پرَبھ نانک گُن گاوے--٤--٥--٣٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

مِرت ہسَے سِر اُوپرے پسُوآ نہی بوُجھے--

ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥

بعد ساد اہنکار مہہ مرنا نہی سُوجھَے--١--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥

ستگور سیوہو آپنا کاہے پھِرہو ابھاگے--

ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھ کسُمبھا رنگُلا کاہے بھُول لاگے--١--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥

کر کر پاپ درب کیا ورتن کےَ تائی--

ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥

ماٹی سِیوَ ماٹی رلی ناگا اُٹھ جائی--٢--

ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥

جا کےَ کیئےَ سرَم کرَے تے بَیر بِرودھی--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥

انت کال جھج جاہِگے کاہے جلھو کرودھی--٣--

ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥

داس ریَن سوئی ہوآ جِس مستک کرما--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥

کہو نانك بندھن چھُٹے ستگور کی سرنا--٤--٦--٣٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥

پِنگُل پربت پار پرے کھل چتُر بکیتا--

ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥

اندھلے ترِبھون سُوجھیا گُر بھیٹ پُنیتا--١--

ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥

مہما سادُھو سنگ کی سُنھو میرے میتا--

ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَیل کھوئی کوٹ اگھ ہرے نِرمل بھیٔے چیِتا--ا--رہاوٗ--

ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥

ایسی بھگت گووِند کی کیٹ ہستی جیِتا--

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥

جو جو کینو آپنو تِس ابھے دان دیتا--۲--

ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥

سِنگھ بِلائی ہوۓ گیئو ترِن میر دِکھیتا--

ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥

سرَم کرتے دم آڈھ کوٗ تے گنی دھنیتا--۳--

ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥

کوَن وڈائی کہہ سکوٗ بےانت گُنیتا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥

کر کِرپا موہے نام دیہو نانک در سریتا--۴--۷--۳۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥

اہمبُدھ پرباد نیت لوبھ رسنا ساد--

ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥

لپٹ کپٹ گرِہ بیدھیا مِتھیا بِکھیاد--ا--

ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ایسی پیکھی نیتر مہہ پُورے گُر پرساد--

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راج مِلکھ دھن جوبنا نامےَ بِن باد--ا--رہاؤ--

ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥

رُوپ دھُوپ سوگندھتا کاپر بھوگاد--

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥

مِلت سنگ پاپِسٹ تن ہوئے دُرگاد--۲--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥

پھِرت پھِرت مانُکھ بھیا کھِن بھنگن دیہاد--

ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥

ایہہ اوُسر تے چُوکیا بہو جون بھرماد--۳--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

پرَبھ کِرپا تے گُر مِلے ہر ہر بِسماد--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੮॥੩੮॥

سُوکھ سہج نانك انند تا کےَ پُورن ناد--۴--۸--۳۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ ॥

چرن بھیَۓ سنت بوہتھا ترے ساگر جیَت--

ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥੧॥

مارگ پائے اُدیان مہہ گُر دسے بھیت--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥

ہر ہر ہر ہر ہر ہرے ہر ہر ہر ہیت--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوٹھت بیٹھت سووتے ہر ہر ہر چیت--ا--رہاؤ--

ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ ॥

پنچ چور آگے بھگے جب سادھ سنگیت--

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੨॥

پُونجی ثابت گھنو لابھ گرہِ سوبھا سیت--۲--

ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ ॥

نِہچل آسن مِٹی چِنت ناہی ڈولیت--

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤ ॥੩॥

بھرم بھُلاوا مِٹ گیا پرَبھ پیکھت نیت--۳--

ਗੁਣ ਗਭੀਰ ਗੁਨ ਨਾਇਕਾ ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤ ॥

گُن گبھیر گُن نائکا گُن کہیئہہ کیت--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥੪॥੯॥੩੯॥

نانک پایا سادھسنگ ہر ہر امریت--۴--۹--۳۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥

بِن سادھو جو جیونا تیتو بِرتھاری--

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

مِلت سنگ سبھ بھرم مٹے گت بھئی ہماری--ا--

ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

جا دِن بھیٹے سادھ موہِے اُوا دِن بلہاری--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من اپنو جیئرا پھِر پھِر ہو٘ واری--ا--رہاؤ--

ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ ॥

ایت چھڈائی موہِے تے اتنی درِڑتاری--

ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥੨॥

سگل ریَن ایہو من بھیا بِنسی اپدھاری--۲--

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥

نِند چِند پر دُوکھنا اے کھِن مہہ جاری--

ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥੩॥

دئِیا میا ار نِکٹ پیکھ ناہی دُوراری--۳--

ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥

تن من سیتل بھئے اب مُکتے سنساری--

ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥

ہیت چِیت سبھ پران دھن نانک درساری--۴--۱۰--۴۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥

ٹَہل کروَ تیرے داس کی پگ جھاروَ بال--

ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥੧॥

مستک اپنا بھیٹ دیوَ گُن سُنوَ رسال--ا--

ਤੁਮ੍ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲ ॥

تُمھ مِلتے میرا من جیِئو تُمھ مِلھو دیال--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِس باسُر من اند ہوت چِتوت کِرپال--ا--رہاوَ--

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ੍ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥

جگت اُدھارن سادھ پرَبھ تِنھ لاگھو پال--

ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥੨॥

مو کوَ دیجَے دان پرَبھ سنتن پگ رال--۲--

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

اُکت سِیانپ کچھ نہی ناہی کچھ گھال--

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥

بھرم بھَے راکھہو موہ تے کاٹھو جم جال--۳--

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

بِنوَ کروَ کرُناپتے پِتا پرِتپال--

ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥੪॥੧੧॥੪੧॥

گُن گاووُ تیرے سادھ سنگ نانک سُکھ سال--۴--۱۱--۴۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

کیتا سو کرہِ تُجھ بِن کِچھ ناہِے--

ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

پرتاپ تُمھارا دیکھ کےَ جمدُوت چھڈ جاہِے--۱--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਬਿਨਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥

تُمھری کِرپا تے چھُوٹیے بِنسے اہنمیو--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب کلا سمرتھ پرَبھ پُورے گُردیو--۱--رہاؤ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥

کھوجت کھوجت کھوجیا نامَے بِن کُور--

ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥

جیون سُکھ سبھ سادھسنگ پرَبھ منسا پُور--۲--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥

جِت جِت لاوہو تِت تِت لگہِ سِیانپ سبھ جالی--

ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ੍ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥

جت کت تُمھ بھرپُور ہومیرے دین دیالی--۳-

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥

سبھ کِچھ تُم تے ماگنا وڈبھاگی پائے--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥

نانک کی ارداس پرَبھ جِیوا گُن گائے--۴--۱۲--۴۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥

سادھسنگت کےَ باسبےَ کلمل سبھ نسنا--

ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥

پرَبھ سیتی رنگ راتیا تا تے گربھ نہ گرسنا--۱--

ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥

نام کہت گووِند کا سُوچی بھئی رسنا--

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن نِرمل ہوئی ہےَ گُر کا جپ جپنا--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥

ہر رس چاکھت دھراپیا من رس لَے ہسنا--

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥

بُدھ پرگاس پرگٹ بھئی اُلٹ کمل بِگسنا--۲--

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥

سیتل سانت سنتوکھ ہوئے سبھ بُوجھی ترِسنا--

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥

دہ دِس دھاوت مِٹ گئے نِرمل تھان بسنا-۔۳-۔

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥

راکھنہارے راکھیا بھئے بھرم بھسنا-۔

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥

نام نِدھان نانک سُکھی پیکھ سادھ درسنا-۔۴-۔۱۳-۔۴۳-۔

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵-۔

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥

پانی پکھا پِیس داس کےَ تب ہوہِ نِہال-۔

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥

راج مِلکھ سِکداریا اگنی مہہ جال-۔۱-۔

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥

سنت جنا کا چھوہرا تِس چرنی لاگ-۔

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایادھاری چھترپت تِنھ چھوڈؤ تِیاگ-۔۱-۔رہاؤ-۔

ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥

سنتن کا دانا رُوکھا سو سرب نِدھان-۔

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੁ ਸਮਾਨ ॥੨॥

گِرہِ ساکت چھتیہ پرکار تے بِکھُو سمان-۔۲-۔

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥

بھگت جنا کا لُوگرا اوڈھ نگن نہ ہوئی--

ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥

ساقط سِرپاؤ ریسمی پہرت پت کھوئی--٣--

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥

ساقط سِیئو مُکھ جوریئےادھ ویچھو ٹُوٹَے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ہر جن کی سیوا جو کرے اِت اُوتہِ چھُوٹَے--٤--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

سبھ کِچھ تُمھ ہی تے ہوآ آپ بنت بنائی--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥

درسن بھیٹت سادھ کا نانک گُن گائی--٥--١٤--٤٤--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥

سرَونی سُنئوٗ ہر ہر ہرے ٹھاکُر جس گاووٗ--

ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥

سنت چرن کر سیس دھر ہر نام دھیاووٗ--١--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥

کر کِرپا دیال پرَبھ ایہہ نِدھ سِدھ پاووٗ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت جنا کی رینُکا لَے ماتھَے لاووُ--ا--رہاوٗ--

ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥

نِیچ تے نِیچ ات نِیچ ہوئے کر بِنوٗ بلاووُ--

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥

پاوَ ملووا آپ تِیاگ سنتسنگ سماووُ--۲--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥

ساس ساس نہ ویسرے ان کتہِ نہ دھاووُ--

ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥

سپھل درسن گُر بھیٹیئے مان موہ مِٹاووُ--۳--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥

ست سنتوکھ دیا دھرم سیگار بناووُ--

ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥

سپھل سُہاگن نانکا اپنے پرَبھ بھاووُ--۴--۱۵--۴۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

اٹل بچن سادُھو جنا سبھ مہہ پرگٹایا--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

جِس جن ہوآ سادھسنگ تِس بھیٹَے ہر رایا--ا--

ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ایہہ پرتیت گوِند کی جپ ہر سُکھ پایا--

ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک باتا سبھ کر رہے گُر گھر لَے آیا--ا--رہاؤ--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥

سرن پرے کی راکھتا ناہی سہسایِا--

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥

کرم بھُوم ہر نام بوئے اوُسر دُلبھایا--٢--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

انترجامی آپ پرَبھ سبھ کرے کرایا--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥

پتت پُنیت گھنے کرے ٹھاکر بِردایا--٣--

ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥

مت بھُولہو مانُکھ جن مایا بھرمایا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥

نانک تِس پت راکھسی جو پرَبھ پیہرایا--۴--١٦--۴٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥

ماٹی تے جِن ساجِیا کر دُرلبھ دیہہ--

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥

انِکؑ چھِدر من مہہ ڈھکے نِرمل درِسٹھیہ--ا--

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥

کیوُ بِسرَے پرَبھ منَے تے جِس کے گُن ایہہ--

ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ تج رچے جے آن سِیوُ سو رلیئے کھیہہ--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥

سِمرہو سِمرہوساس ساس مت بِلم کریہہ--

ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥

چھوڈ پرپنچ پرَبھ سِیوُ رچھو تج کُوڑے نیہہ--۲--

ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ ॥

جِن انِکؑ ایکؑ بہو رنگؑ کیئے ہےَ ہوسی ایہہ--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥੩॥

کر سیوا تِس پار.برہم گُر تے مت لیہ--۳--

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹ ॥

اُوچے تے اُوچا وڈا سبھ سنگ .برنیہہ--

ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥

داس داس کو داسرا نانکؑ کر لیہہ--۴--۱۷--۴۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸ ॥

ایک ٹیک گوِند کی تیاگی ان آس--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥

سبھ اُوپر سمرتھ پرَبھ پُورن گُنتاس--ا--

ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥

جن کا نام ادھار ہےَ پرَبھ سرنی پاہے--

ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرمیسر کا آسرا سنتن من ماہِ--ا--رہاؤ--

ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥

آپ رکھےَ آپ دیوسی آپے پرَتپارے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥੨॥

دین دیال کرِپا نِدھے ساس ساس سمھارے--۲--

ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥

کرنہار جو کر رہیا سائی وڈیائی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥

گُر پُورَے اُپدیسیا سُکھ کھسم رجائی--۳--

ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

چِنت اندیسا گنت تج جن حکم پچھاتا--

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥

نہ بِنسے نہ چھوڑ جائے نانک رنگ راتا--۴--۱۸--۴۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥

مہا تپت تے بھئی سانت پرست پاپ ناٹھے--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥

اندھ کُوپ مہہ گلط تھے کاڈھے دے ہاتھے--ا--

ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥

اوۓ ہمارے ساجنا ہم اُن کی ریَن--

ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن بھیٹت ہووت سُکھی جی دان دیَن--ا--رہاؤ--

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥

پرا پُوربلا لیکھیا مِلیا اب آئے--

ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥

بست سنگ ہر سادھ کےَ پُورن آسائے--۲--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥

بھےَ بِنسے تِہُو لوک کے پائے سُکھ تھان--

ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥

دئیا کری سمرتھ گُر بسیا من نام--۳--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥

نانک کی تُو ٹیک پرَبھ تیرا آدھار--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥

کرن کارن سمرتھ پرَبھ ہر اگم اپار--۴--۱۹--۴۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥

سوئی ملین دین ہین جِس پرَبھ بِسرانا--

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥

کرنَیہار نہ بوُجھئی آپ گنَے بِگانہ--۱--

ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥

دُوکھ تدے جد ویسرَے سُکھ پرَبھ چِت آئے--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتن کےَ آنند ایہو نِت ہر گُن گائے--۱--رہاوَ--

ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥

اُوچے تے نیچا کرَے نیچ کھِن مہہ تھاپَے--

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥

قیمت کہی نہ جائیَے ٹھاکرُ پرتاپَے--۲--

ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥

پیکھت لیلا رنگ رُوپ چلنَے دِن آیا--

ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥

سُپنے کا سُپنا بھیا سنگ چلیا کمایا--۳--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

کرن کارن سمرتھ پرَبھ تیری سرنائی--

ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥

ہر دِنس رَین نانک جپَے صد صد بل جائی--۴--۲۰--۵۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥

جل ڈھووؤ ایہہ سیس کر کر پگ پکھلاوؤ--

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥

بار جاؤ لکھ بیریا درس پیکھ جیواوؤ--ا--

ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥

کرؤ منورتھ منَے ماہِ اپنے پرَبھ تے پاوؤ--

ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیوُ سُوہنی سادھ کےَ بیجن ڈھولاوؤ--ا--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥

امرِت گُن سنت بولتے سُن منہ پیلاوؤ--

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥

اُوا رس مہہ سانت ترِپت ہوئے بکھےَ جلن بجھاوؤ--۲--

ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ੍ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥

جب بھگت کرہِ سنت منڈلی تِنھ مِل ہر گاوؤ--

ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥

کروٗ نمسکار بھگت جن دھوٗر مُکھ لاووٗ--٣--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥

اُوٹھت بیٹھت جپوٗ نام ایہو کرم کماووٗ--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥

نانک کی پرَبھ بینتی ہر سرن سماووٗ--٤--٢١--٥١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ایہو ساگر سوئی ترے جو ہر گُن گائے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥

سادھسنگت کےَ سنگ وسےَ وڈبھاگی پائے--١--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ ॥

سُن سُن جیوے داس تُمھ بانی جن آکھی--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرگٹ بھئی سبھ لوء مہہ سیوک کی راکھی--١--رہاوٗ--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥

اگن ساگر تے کاڈھیا پرَبھ جلن بجھائی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥

امرت نام جل سنچِیا گُر بھیۓ سہائی--٢--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥

جنم مرن دُکھ کاٹیا سُکھ کا تھان پایا--

ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥

کاٹی سِلک بھرم موہ کی اپنے پرَبھ بھایا--٣--

ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

مت کوئی جانہواور کچھ سبھ پرَبھ کےَ ہاتھ--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥

سرب سُوکھ نانک پائے سنگ سنتن ساتھ--٤--٢٢--٥٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥

بندھن کاٹے آپ پرَبھ ہوآ کِرپال--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

دین دیال پرَبھ پار.برہم تا کی ندر نِہال--ا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥

گُر پُورے کِرپا کری کاٹیا دُکھ روگ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن سیتل سُکھی بھیا پرَبھ دھیاون جوگ--ا--رہاؤ--

ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥

اوُکھدھ ہر کا نام ہےَ جِت روگ نہ ویاپےَ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥

سادھسنگ من تن ہِتَے پھِر دُوکھ نہ جاپَے--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ہر ہر ہر ہر جاپِئَے انتر لِو لائی--

ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

کِلوِکھ اُترہِ سُدھ ہوئے سادُھو سرنائی--۳--

ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥

سُنت جپت ہر نام جس تا کی دُور بلائی--

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥

مہا منتر نانک کتھے ہر کے گُن گائی--۴--۲۳--۵۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥

بھَے تے اُپجَے بھگت پربھ انتر ہوئے سانت--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥

نام جپت گووِند کا بِنسے بھرم بھرانت--۱--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥

گُر پُورا جِس بھیٹیا تا کےَ سُکھ پرویس--

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کی مت تیاگیئے سُنیئے اُپدیس--۱--رہاؤ--

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥

سِمرت سِمرت سِمریئے سو پُرکھ داتار--

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥

من تے کبھو نہ ویسرے سو پُرکھ اپار--٢--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥

چرن کمل سِیوً رنگ لگا اچرج گُردیو--

ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥

جا کوً کِرپا کرہو پرَبھ تا کوً لاوہو سیوَ--٣--

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥

نِدھ نِدھان امرِت پِیا من تن آنند--

ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥

نانک کبھو نہ ویسرے پرَبھ پرمانند--٤--٢٤--٥٤--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥

ترِسن بُجھی ممتا گئی ناٹھے بھَے بھرما--

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥

تھِت پائی آنَد بھیا گُر کینے دھرما--١--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥

گُر پُورا آرادھیا بِنسی میری پیر--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من سبھ سیتل بھیا پایا سُکھ بیر--ا--رہاؤ--

ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

سووت ہر جپ جاگیا پیکھیا بِسماد--

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥

پی امرت ترِپتاسیا تا کا اچرج سُواد--٢--

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥

آپ مُکت سنگی ترے کُل کُٹنب اُدھارے--

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥

سپھل سیوا گُردیو کی نِرمل دربارے--٣--

ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥

نیچ اناتھ اجان مَے نِرگُن گُنہین--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥

نانک کوَ کِرپا بھئی داس اپنا کین--٤--٢٥--٥٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ہر بھگتا کا آسرا ان ناہی ٹھاوُ--

ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥

تان دیبان پروار دھن پرَبھ تیرا ناوُ--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥

کر کِرپا پربھ آپنی اپنے داس رکھ لیئے--

ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندک نِندا کر پچے جمکال گرسیئے--ا--رہاوٗ--

ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥

سنتا ایک دھیاونا دُوسر کو ناہِے--

ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥

ایکس آگے بینتی روِیا سرب تھائے--۲--

ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

کتھا پُراتن ایوٗ سُنی بھگتن کی بانی--

ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥

سگل دُسٹ کھنڈ کھنڈ کیئے جن لیئے مانی--۳--

ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥

ست بچن نانک کہَے پرگٹ سبھ ماہے--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥

پربھ کے سیوک سرن پربھ تِن کوٗ بھوٗ ناہِے--۴--۲٦--۵٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥

بندھن کاٹے سو پربھُو جا کَے کل ہاتھ--

ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥

اور کرم نہی چھُوٹیے راکھہو ہر ناتھ--ا--

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥

توُ سرناگت مادھوے پُورن دیال--

ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھُوٹ جائے سنسار تے راکھَے گوپال--ا--رہاوٗ--

ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥

آسا بھرم بِکار موہ ان مہہ لوبھانا--

ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥

جھُوٹھ سمگری من وسی پاربرہم نہ جانا--۲--

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ॥

پرم جوت پُورن پُرکھ سبھ جی تُمھارے--

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥

جیئو تُو راکھہ تیوٗ رہا پربھ اگم اپارے--۳--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥

کرن کارن سمرتھ پربھ دیہہ اپنا ناوٗ--

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥

نانک تریئے سادھسنگ ہر ہر گُن گاوٗ--۴--۲۷--۵۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

کوَن کوَن نہی پتریا تمھری پرتیت--

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥

مہا موہنی موہیا نرک کی رِیت--ا--

ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥

من کھُٹھر تیرا نہی بِساس تُو مہا اُدمادا--

ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھر کا پَیکھر توَ چھُٹَے جوَ اُوپر لادا--ا--رہاوَ--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥

جپ تپ سنجم تمھ کھنڈے جم کے دُکھ ڈانڈ--

ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥

سِمرہِ ناہی جون دُکھ نِرلجے بھانڈ--۲--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥

ہر سنگ سہائی مہا میت تِس سِیوَ تیرا بھید--

ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥

بیدھا پنچ بٹوارئی اُپجِیو مہا کھید--۳--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥

نانک تِن سنتن سرناگتی جِن من وس کینہ--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨ੍ਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥

تن دھن سربس آپنا پربھ جن کوَ دینھا--۴--۲۸--۵۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

اُدم کرت آنَد بھیا سِمرت سُکھ سار--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

جپ جپ نام گوبِند کا پُورن بیچار--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥

چرن کمل گُر کے جپت ہر جپ ہؤ جیوا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم آرادھتے مُکھ امرِت پیوا--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥

جی جنت سبھ سُکھ بسے سبھ کَے من لوچ--

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥

پرُاُپکار نِت چِتوتے ناہی کچھ پوچ--۲--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥

دھنّ سو تھان بسنت دھنّ جہ جپیَے نام--

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥

کتھا کیرتن ہر ات گھنا سُکھ سہج بِسرام--۳--

ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥

من تے کدے نہ ویسرے اناتھ کو ناتھ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥

نانک پربھ سرناگتی جا کےَ سبھ کچھ ہاتھ--۴--۲۹--۵۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بلاول محلّہ ۵--

ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

جِن تُو بندھ کر چھوڈیا پھُن سُکھ مہہ پایا--

ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥

سدا سِمر چرنارِبند سیتل ہوتایا--۱--

ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جیوتیا اتھوا مُویا کچھ کام نہ آوےَ--

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن ایہو رچن رچایا کوُ تِس سِیو رنگ لاوے--۱--رہاؤ--

ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

رے پرَانی اُسن سیت کرتا کرَے گھام تے کاڈّھے--

ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥

کیری تے ہستی کرَے ٹُوٹا لے گاڈّھے--۲--

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥

انڈج جیرج سیتج اُتبھجا پرَبھ کی ایہہ کِرت--

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥

کِرت کماون سرب پھل روَیئے ہر نِرت--۳--

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥

ہم تے کچھُو نہ ہوونا سرن پرَبھ سادھ--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥

موہ مگن کُوپ اندھ تے نانک گُر کاڈھ--۴--۳۰--۶۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥

کھوجت کھوجت مَے پھِرا کھوجوَ بن تھان--

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

اچھل اچھید ابھید پرَبھ ایسے بھگوان--ا--

ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

کب دیکھوَ پرَبھ آپنا آتم کےَ رنگ--

ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاگن تے سُپنا بھلا بسیئَے پرَبھ سنگ--ا--رہاوَ--

ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

برن آسرم ساستر سُنوُ درسن کی پیاس--

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥

رُوپ نہ ریکھ نہ پنچ تت ٹھاکُر اِبناس--۲--

ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥

اوہوسرُوپ سنتن کہہ وِرلے جوگیسر--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥

کر کِرپا جا کوُ مِلے دھن دھن تے اِیسُر--٣--

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥

سو انتر سو باہرے بِنسے تہ بھرما--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥

نانک تِس پرَبھ بھیٹیا جا کے پُورن کرما--٤--٣١--٦١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥

جی جنت سُپرسنّ بھیئے دیکھ پرَبھ پرتاپ--

ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥

قرج اُتارِیا ستگورو کر آہر آپ--١--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥

کھات کھرچت نِبہت رہَے گُر سبد اکھُوٹ--

ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن بھئی سمگری کبہُو نہی تُوٹ--١--رہاوُ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥

سادھسنگ آرادھنا ہر نِدھ آپار--

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥

دھرم ارتھ ا ر کام موکھ دیتے نہی بار--٢--

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

بھگت ارادھہِ ایک رنگ گوبِند گُپال--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥

رام نام دھن سنچِیا جا کا نہی سُمار--٣--

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سرن پرے پرَبھ تیرِیا پرَبھ کی وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥

نانک انت نہ پائیَے بےانت گُسائیَ--٤--٣٢--٦٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥

سِمر سِمر پُورن پربھُو کارج بھیَے راس--

ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرتار پُر کرتا وسَے سنتن کےَ پاس--١--رہاؤ--

ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

بِگھن نہ کوُو لاگتا گُر پہہ ارداس--

ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥

رکھوالا گوبِند رائے بھگتن کی راس--١--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥

توٹ نہ آوے کدے مُول پُورن بھنڈار--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

چرن کمل من تن بسے پربھ اگم اپار--۲--

ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥

بست کماوت سبھ سُکھی کِچھ اُون نہ دیسَے--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥

سنت پرساد بھیٹے پربھُو پُورن جگدیسَے--۳--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

جَے جَے کار سبھَے کرہِ سچ تھان سُہایا--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥

جپ نانک نام نِدھان سُکھ پُورا گُر پایا--۴--۳۳--۶۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥

ہر ہر ہر آرادھیئے ہوییَٔ آروگ--

ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رامچند کی لسٹِکا جِن ماریا روگ--۱--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥

گُر پُورا ہر جاپیَٔے نِت کیچَے بھوگ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥

سادھسنگت کےَ وارنَے مِلیا سنجوگ--۱--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥

جِس سِمرت سُکھ پائیَے بِنسے بیوگ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥

نانک پرَبھ سرناگتی کرن کارن جوگ--٢--٣٤--٦٤--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫

راگ بِلاول محلّہ ۵ دُپدے گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥

اوَر اُپاو سبھ تیاگیا دارُو نام لئیا--

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥

تاپ پاپ سبھ مِٹے روگ سیتل من بھیا--١--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥

گُر پُورا آرادھیا سگلا دُکھ گیا--

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھنہارے راکھیا اپنی کر میا--١--رہاؤ--

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥

باہ پکڑ پرَبھ کاڈھیا کینا اپنیا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥

سِمر سِمر من تن سُکھی نانک نِربھیا--٢--١--٦٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
بِلاول محلّہ ۵--

ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥
کر دھر مستک تھاپیا نام دینو دان--

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥
سپھل سیوا پار برہم کی تا کی نہی ہان--ا--

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥
آپے ہی پرَبھ راکھتا بھگتن کی آن--

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
جو جو چِتوہِ سادھ جن سو لیتا مان--ا--رہاؤ--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
سرن پرے چرنارِبند جن پرَبھ کے پران--

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥
سہج سُبھائےِ نانک ملِے جوتی جوت سمان--٢--٢--٦٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
بِلاول محلّہ ۵--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥
چرن کمل کا آسرا دینو پرَبھ آپ--

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
پرَبھ سرناگت جن پرے تا کا سد پرتاپ--ا--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥

راکھنہار اپار پرَبھ تا کی نِرمل سیوَ--

ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام راج رامداس پُر کینھے گرُدیو--ا--رہاؤ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

سدا سدا ہر دھیائیئےَ کِچھ بِگھن نہ لاگےَ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥

نانک نام سلاہیئے بھاۓِ دُسمن بھاگےَ--٢--٣--٦٧--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥

من تن پرَبھ آرادھیئے مِل سادھ سماگےَ--

ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥

اُچرت گُن گوپال جِس دُور تے جم بھاگےَ--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥

رام نام جو جن جپےَ اندِن سد جاگےَ--

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تنت منت نہ جوہئی تِت چاکھ نہ لاگےَ--ا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥

کام کرودھ مد مان موہ بِنسے انراگے--

ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥

آنند مگن رس رام رنگ نانک سرناگےَ--۲--۴--٦٨--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥

جی جُگت وس پربھُو کےَ جو کہےَ سو کرنا--

ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥

بھیۓ پرسنّ گوپال رائے بھوَ کِچھ نہی کرنا--١--

ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥

دُوکھ نہ لاگےَ کدے تُدھ پار.برہم چِتارے--

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جمکنکر نیڑ نہ آوئی گُرسِکھ پیارے--١--رہاوَ--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥

کرن کارن سمرتھ ہےَ تِس بِن نہی ہور--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥

نانک پرَبھ سرناگتی ساچا من جور--۲--۵--٦٩--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥

سِمر سِمر پرَبھ آپنا ناٹھا دُکھ ٹھاوَ--

ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥

بِسرام پائے مِل سادھسنگ تا تے بہُڑ نہ دھاؤ--ا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ੍ਹ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

بلہاری گُر آپنے چرننھ بل جاؤ--

ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اند سُوکھ منگل بنے پیکھت گُن گاؤ--ا--رہاؤ--

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥

کتھا کیرتن راگ ناد دھُن ایہو بنیوٗ سُوآؤ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥

نانک پرَبھ سُپرسنّ بھئے بانچھت پھل پاؤ--۲--٦--۷۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

داس تیرے کی بینتی رِد کر پرگاس--

ਤੁਮ੍ਰਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥

تُمھری کِرپا تے پاربرہم دوکھن کو ناس--ا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

چرن کمل کا آسرا پرَبھ پُرکھ گُنتاس--

ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیرتن نام سِمرت رہوٗ جب لگ گھٹ ساس--ا--رہاؤ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥

مات پِتا بندھپ تُوہَے تُو سرب نِواس--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥

نانکؔ پرَبھ سرناگتی جا کو نِرمل جاس--۲--۷--۷۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥

سرب سِدھ ہر گائیَے سبھ بھلا مناوہِ--

ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥

سادھ سادھ مُکھ تے کہہ سُن داس مِلاوہِ--۱--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹ ॥

سُوکھ سہج کلیان رس پُورَے گُر کینھ--

ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جی سگل دیال بھئے ہر ہر نام چینھ--۱--رہاؤ--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥

پُور رہیو سربتر مہہ پرَبھ گُنی گہیر--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੭੨॥

نانکؔ بھگت آنند مَے پیکھ پرَبھ کی دھیر--۲--۸--۷۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ارداس سُنی داتار پرَبھ ہوئے کرِپال--

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥

راکھ لیا اپنا سیوکو مُکھ نِندک چھار--ا--

ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥

تُجھ نہ جوہَے کو میت جن تُوں گُر کا داس--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار.برہم تُو راکھیا دے اپنے ہاتھ--ا--رہاؤ--

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥

جیئَن کا داتا ایک ہےَ بییا نہی ہور--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੭੩॥

نانک کی بیننتیا مَے تیرا جور--٢--٩--٧٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥

میت ہمارے ساجنا راکھے گووِند--

ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندک مِرتک ہوئے گئے تُمھ ہوہونِچِند--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

سگل منورتھ پرَبھ کیئے بھیٹے گُردیو--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥

جَے جَے کار جگت مہہ سپھل جا کی سیوَ--ا--

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥

اُوچ اپار اگنت ہر سبھ جی جِس ہاتھ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥

نانک پرَبھ سرناگتی جت کت میرَے ساتھ--٢--١٠--٧٤--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

گُر پُورا آرادھیا ہوئے کِرپال--

ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥

مارگ سنت بتایا تُوٹے جم جال--ا--

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥

دُوکھ بھُوکھ سنسا مِٹیا گاوت پرَبھ نام--

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج سُوکھ آنند رس پُورن سبھ کام--ا--رہاؤ--

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥

جلن بجُھی سیتل بھیَے راکھے پرَبھ آپ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥

نانک پرَبھ سرناگتی جا کا وڈ پرتاپ--٢--اا--٧٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥

دھرت سُہاوی سپھل تھان پُورن بھیَٔے کام--

ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥

بھوَ ناٹھا بھرم مِٹ گیا روَیا نِت رام--ا--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

سادھ جنا کےَ سنگ بست سُکھ سہج بِسرام--

ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سائی گھڑی سُلکھنی سِمرت ہر نام--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥

پرگٹ بھیَٔے سنسار مہہ پھِرتے پہنام--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥

نانک تِس سرناگتی گھٹ گھٹ سبھ جان--۲--۱۲--۷۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥

روگ مِٹایا آپ پربھ اُپجیا سُکھ سانت--

ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥

وڈ پرتاپ اچرج رُوپ ہر کینھی دات--ا--

ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥

گُر گووِند کِرپا کری راکھیا میرا بھائی--

ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم تِس کی سرناگتی جو سدا سہائی--ا--رہاؤ--

ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

بِرتھی کدے نہ ہووئی جن کی ارداس--

ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥

نانک جور گووِند کا پُورن گُنتاس--٢--١٣--٧٧--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

مر مر جنمے جِس بِسریا جیون کا داتا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥

پاربرہم جن سیویا اندِن رنگ راتا--ا--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥

سانت سہج آنَد گھنا پُورن بھئی آس--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ پایا ہر سادھسنگ سِمرت گُنتاس--ا--رہاؤ--

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سُن سُوآمی ارداس جن تُمھ انترجامی--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥

تھان تھننتر روِ رہے نانک کے سُوآمی--۲--۱۴--۷۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥

تاتی واوَ نہ لگئی پاربرہم سرنائی--

ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥

چوَگِرد ہمارے رام کار دُکھ لگَے نہ بھائی--۱--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

ستگور پُورا بھیٹیا جِن بنت بنائی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام اوَکھدھ دِیا ایکا لِو لائی--۱--رہاوَ--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥

راکھ لیئے تِن رکھنہار سبھ بیادھ مِٹائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥

کہو نانک کِرپا بھئی پربھ بھیۓ سہائی--۲--۱۵--۷۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥

اپنے بالک آپ رکھئن پاربرہم گُردیو--

ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ سانت سہج آنَد بھیٔے پُورن بھئی سیوَ--ا--رہاؤ--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥

بھگت جنا کی بینتی سُنی پرَبھ آپ--

ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥

روگ مِٹائے جیوالئَن جا کا وڈ پرتاپ--ا--

ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

دوکھ ہمارے بکھسئَن اپنی کل دھاری--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

من بانچھت پھل دِتئَن نانک بلہاری--۲--۱٦--۸۰--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬

راگ بِلاول محلّہ ۵ چؤپدے دُپدے گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥

میرے موہن سرَونی ایہہ نہ سُنائے--

ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساقط گیت ناد دھُن گاوت بولت بول اجائے--ا--رہاؤ--

ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥

سیَوت سیوَ سیوَ سادھ سیوؤ سدا کروٗ کِرتائے--

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

ابھے دان پاوؤ پُرکھ داتے مِل سنگت ہر گُن گائے--ا--

ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

رسنا اگہہ اگہہ گُن راتی نَین درس رنگ لائے--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥

کِرپال دین دُکھ بھنجن موہِ چرن رِدَے وسائے--۲--

ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥

سبھہوُ تلَے تلَے سبھ اُوپر ایہہ درِسٹ درِسٹائے--

ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥

ابھیمان کھوۓ کھوۓ کھوۓ کھوئی ہؤ مو کؤ ستگور منتر درِڑائے--۳--

ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥

اتُل اتُل اتُل نہ تُلییَٔے بھگت وچھل کِرپائے--

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥

جو جو سرن پریو گُر نانک ابھَے دان سُکھ پائے--۴--ا--۸۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥

پرَبھ جی تُو میرے پران ادھارے--

ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نمسکار ڈنڈؤت بندنا انِک بار جاؤ بارے--ا--رہاؤ--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥

اُٹھت بیٹھت سووت جاگت ایہو من تُجھ چِتارے--

ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥

سُوکھ دُوکھ اِس من کی بِرتھا تُجھ ہی آگے سارے--ا--

ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥

تُو میری اوٹ بل بُدھ دھن تُم ہی تُمہِ میرَے پروارے--

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥

جو تُم کرہو سوئی بھل ہمرَے پیکھ نانک سُکھ چرنارے--٢--٢--٨٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

سُنیئت پرَبھ تؤ سگل اُدھارن--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہ مگن پتت سنگ پرانی ایسے منہہ بِسارن--ا--رہاؤ--

ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥

سنچ بِکھیا لے گراہج کینی امرِت من تے ڈارن--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥

کام کرودھ لوبھ رت نِندا ست سنتوکھ بِدارن--ا--

ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ ਸਾਰਨ ॥

اِن تے کاڈھ لیہو میرے سُوآمی ہار پرے تُمھ سارن--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥

نانک کی بینںتی پرَبھ پہہ سادھسنگ رنک تارن--۲--۳--۸۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥

سنتن کےَ سُنیئت پرَبھ کی بات--

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کتھا کیرتن آنند منگل دھُن پُور رہی دِنس ار رات--ا--رہاوَ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

کر کِرپا اپنے پرَبھ کینے نام اپنے کی کینی دات--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥

آٹھ پہر گُن گاوت پرَبھ کے کام کرودھ اِس تن تے جات--ا--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥

ترِپت اگھائے پیکھ پرَبھ درسن امرِت ہر رس بھوجن کھات--

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥

چرن سرن نانک پرَبھ تیری کر کِرپا سنتسنگ مِلات--۲--۴--۸۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥

راکھ لیئے اپنے جن آپ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا ہر ہر نام دینو بِنس گئے سبھ سوگ سنتاپ--ا--رہاؤ--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥

گُن گووِند گاوہوسبھ ہر جن راگ رتن رسنا آلاپ--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥

کوٹ جنم کی ترِسنا نِوری رام رسائن آتم دھراپ--ا--

ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥

چرن گہے سرن سُکھداتے گُر کےَ بچن جپے ہر جاپ--

ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥

ساگر ترے بھرم بھےَ بِنسے کہو نانک ٹھاکرُ پرتاپ--۲--۵--۸۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥

تاپ لاہیا گُر سِرجنہار--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور اپنے کوَ بل جائی جِن پیَج رکھی سارے سنسار--ا--رہاؤ--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥

کر مستک دھار بالک رکھ لینو--

ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥

پرَبھ امرِت نام مہا رس دینو--ا--

ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

داس کی لاج رکھے مہروان--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥

گُر نانک بولَے درگہ پروان--۲--٦--۸٦--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੭

راگ بِلاول محلّہ ۵ چوُپدے دُپدے گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥

ستگور سبد اُجارو دیپا--

ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنسیو اندھکار تہ مندر رتن کوٹھڑی کھُلھی انُوپا--ا--رہاوَ--

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥

بِسمن بِسم بھئے جوَ پیکھیوَ کہن نہ جائے وڈیائی--

ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥

مگن بھئے اُوہا سنگ ماتے اوت پوت لپٹائی--ا--

ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥

آل جال نہی کچھُو جنجارا اہمبُدھ نہی بھورا--

ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥

اُوچن اُوچا بیچ نہ کھیچا ہوَ تیرا تُوں مورا--۲--

ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥

ایکنکار ایک پاسارا ایکے اپر اپارا--

ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥

ایک بِستھیرن ایک سمپُورن ایکے پران ادھارا--۳--

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥

نِرمل نِرمل سُوچا سُوچو سُوچا سُوچو سُوچا--

ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥

انت نہ انتا سدا بےانتا کہو نانک اوچو اُوچا--۴--۱--۸۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥

بِن ہر کام نہ آوت ہے--

ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا سِیُو راچ ماچ تُمھ لاگے اوہ موہنی موہاوت ہے--۱--رہاؤ--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥

کنِک کامنی سیج سوہنی چھوڈ کھِنَے مہہ جاوت ہے--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥

اُرجھ رہیو اندری رس پریریُو بِکھے ٹھگوری کھاوت ہے--۱--

ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥

ترِن کو مندر ساج سوارِیو پاوک تلَے جراوت ہے--

ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਝੂਲਿ ਝੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥

ایسے گڑ مہہ ایٹھ ہٹھیلو جھُول جھُول کیا پاوت ہے--۲--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥

پنچ دُوت مُوڈ پر ٹھاڈھے کیس گہے پھیراوت ہے--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥

درِسٹ نہ آوہِ اندھ اگیانی سوئے رہیو مد ماوت ہے--۳--

ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥

جال پسار چوگ بِستھاری پنکھی جیئو پھاہاوت ہے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥

کہو نانک بندھن کاٹن کوٗ مےَ ستگور پُرکھ دھیاوت ہے--۴--۲--۸۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥

ہر ہر نام اپار امولی--

ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پران پیارو منہہ ادھارو چیت چِتوؤ جیسے پان تمبولی--ا--رہاؤ--

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥

سہج سمائیو گُرہِ بتائیو رنگ رنگی میرے تن کی چولی--

ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥

پرِء مکھ لاگو جوٗ وڈبھاگو سُہاگ ہمارو کتھو نہ ڈولی--ا--

ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥

رُوپ نہ دھُوپ نہ گندھ نہ دیپا اوت پوت انگ انگ سنگ مؤلی --

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥

کہو نانک پِرء روی سُہاگن ات نیکی میری بنی کھٹولی --٢--٣--٨٩--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥

گوبِند گوبِند گوبِند مئی --

ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب تے بھیٹے سادھ دیارا تب تے دُرمت دُور بھئی --ا--رہاؤ--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥

پُورن پُور رہیو سمپُورن سیتل سانت دیال دئی --

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥

کام کرودھ ترِسنا اہنکارا تن تے ہوئے سگل کھئی --ا--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥

ست سنتوکھ دئیا دھرم سُچ سنتن تے ایہو منت لئی --

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥

کہونانک جِن منھو پچھانیا تِن کو سگلی سوجھ پئی --٢--٤--٩٠--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥

کیا ہم جی جنت بیچارے .برن نہ ساکہ ایک رومائی--

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥

.برہم مہیس سِدھ مُن اِندرا بےانت ٹھاکُر تیری گت نہی پائی--ا--

ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

کیا کتھیئے کِچھ کتھن نہ جائی--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ جہ دیکھا تہ رہیا سمائی--ا--رہاؤ--

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥

جہ مہا بھیان دُوکھ جم سُنیئے تہ میرے پرَبھ تُوہے سہائی--

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥

سرن پریو ہر چرن گہے پرَبھ گُر نانک کوُ بُوجھ بجھائی--۲--۵--۹۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥

اگم رُوپ اِبناسی کرتا پتِت پوِت اِک نِمکھ جپائیے--

ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥

اچرج سُنیو پراپت بھیٹُلے سنت چرن چرن من لائیے--ا--

ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥

کِت بِدھیئے کِت سنجم پائیے--

ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کہو سُرجن کِت جگتی دھیائیئے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥

جو مانُکھ مانُکھ کی سیوا اوہ تِس کی لئی لئی پھُن جائیے--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥

نانک سرن سرن سُکھ ساگر موہِ ٹیک تیرو اِک نائیئے--۲--۶--۹۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥

سنت سرن سنت ٹہل کری--

ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھندھ بندھ ار سگل جنجارو اوَر کاج تے چھُوٹ پری--ا--رہاؤ--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥

سُوکھ سہج ار گھنو انندا گُر تے پائیو نام ہری--

ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥

ایسو ہر رس برن نہ ساکوُ گُر پُورے میری اُلٹ دھری--ا--

ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥

پیکھیوُ موہن سبھ کےَ سنگے اُون نہ کاہُو سگل بھری--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੭॥੯੩॥

پُورن پُور رہیو کِرپا نِدھ کہو نانک میری پُوری پری--۲--۷--۹۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥

من کیا کہتا ہوُ کیا کہتا--

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جان پربین ٹھاکُر پرَبھ میرے تِس آگے کیا کہتا--ا--رہاوُ--

ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥

انبولے کوُ تُہی پچھانہِ جو جیئَن مہہ ہوتا--

ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥

رے من کائے کہا لوُ ڈہکہ جوُ پیکھت ہی سنگ سُنتا--ا--

ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥

ایسو جان بھیے من آنَد آن نہ بیوُ کرتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮॥੯੪॥

کہو نانک گُر بھیے دیارا ہر رنگ نہ کبھُو لہتا--۲--۸--۹۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥

نِندک ایسے ہی جھر پریَۓ--

ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہہ نیسانی سُنہو تُم بھائی جیئو کالر بھیت گریَۓ--ا--رہاوُ--

ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥

جوَ دیکھےَ چھِدر توَ نِندک اُماہےَ بھلو دیکھ دُکھ بھریئے--

ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥੧॥

آٹھ پہر چِتوے نہی پہُچے بُرا چِتوت چِتوت مریئے--ا--

ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥

نِندک پربھو بھُلایا کال نیرَے آیا ہر جن سِیوَ باد اُٹھریےَ--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥੨॥੯॥੯੫॥

نانک کا راکھا آپ پرَبھ سُوآمی کیا مانس بپُرے کریئَے--۲--۹--۹۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥

ایسے کاہے بھُول پرے--

ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہِ کراوہِ مُوکر پاوہِ پیکھت سُنت سدا سنگ ہرے--ا--رہاوٗ--

ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਖਰੇ ॥

کاچ بِہاجھن کنّچن چھاڈن بیری سنگ ہیَت ساجن تِیاگ کھرے--

ਹੋਵਨੁ ਕਉਰਾ ਅਨਹੋਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ ॥੧॥

ہوون کوَرا انہوون میٹھا بِکھیا مہہ لپٹائے جرے--ا--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧਿ ਪਰੇ ॥

اَندھ کُوپ مہہ پریو پرانی بھرم گُبار موہ بندھ پرے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਕਾਢੈ ਬਾਹ ਫਰੇ ॥੨॥੧੦॥੯੬॥

کہو نانک پرَبھ ہوت دیارا گُر بھیٹَے کاڈھے باہ پھرے--۲--۱۰--۹٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਾ ॥

من تن رسنا ہر چینھا--

ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیۓ انندا مٹے اندیسے سرب سُوکھ مو کوُ گُر دینھا--۱--رہاوُ--

ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥

ایانپ تے سبھ بھئی سِیانپ پرَبھ میرا دانا بینا--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥

ہاتھ دۓ راکھَے اپنے کوُ کاہُو نہ کرتے کچھ کھینا--۱--

ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥

بل جاووُ درسن ساذُھو کےَ جہ پرساد ہر نام لینا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥

کہو نانک ٹھاکرُ بھاروسَے کہُو نہ مانیو من چھینا--۲--۱۱--۹۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥

گُر پُورَے میری راکھ لئی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرت نام رِدے مہہ دینو جنم جنم کی مَیل گئی--ا--رہاؤ--

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥

نِورے دُوت دُسٹ بَیرائی گُر پُورے کا جپِیا جاپ--

ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥

کہا کرَے کوئی بیچارا پرَبھ میرے کا بڈ پرتاپ--ا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

سِمر سِمر سِمر سُکھ پایا چرن کمل رکھ من ماہی--

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥

تا کی سرن پریو نانک داس جا تے اُوپر کو ناہی--۲--۱۲--۹۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥

سدا سدا جپیَے پرَبھ نام--

ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جرا مرا کچھ دُوکھ نہ بیاپَے آگے درگہ پُورن کام--ا--رہاؤ--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

آپ تِیاگ پرِئَے نِت سرنی گُر تے پائیَے ایہو نِدھان--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥

جنم مرن کی کٹیئے پھاسی ساچی درگہ کا نیسان--ا--

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥

جو تُمھ کرہو سوئی بھل مانؤ من تے چھُوٹے سگل گُمان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥

کہو نانک تا کی سرنائی جا کا کیا سگل جہان--۲--۱۳--۹۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥

من تن انتر پرَبھ آہی--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر گُن گاوت پراُپکار نِت تِس رسنا کا مول کِچھ ناہی--۱--رہاؤ--

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥

کُل سمُوہ اُدھرے کھِن بھیتر جنم جنم کی مل لاہی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥

سِمر سِمر سُوآمی پرَبھ اپنا اند سیتی بِکھیا بن گاہی--۱--

ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

چرن پربھُو کے بوہتھ پائے بھَو ساگر پار پراہی--

ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥

سنت سیوک بھگت ہر تا کے نانک من لاگا ہےَ تاہی--۲--۱۴--۱۰۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥

دھیرؤ دیکھ تمھارے رنگا--

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُہی سُوآمی انترجامی تُوہی وسہہ سادھ کےَ سنگا--ا--رہاؤ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥

کھِن مہہ تھاپ نِواجے ٹھاکر نیچ کیٹ تے کرہے راجنگا--ا--

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥

کبہُو نہ بِسرے ہیئے مورے تے نانک داس ایہی دان منگا--۲--۱۵--۱۰۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥

اچُت پُوجا جوگ گوپال--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن ارپ رکھو ہر آگے سرب جیا کا ہےَ پرَتپال--ا--رہاؤ--

ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲ ॥

سرن سمرتھ اکتھ سُکھداتا کِرپا سِندھِ بڈو دیال--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥

کنٹھ لائے راکھے اپنے کوُ تِس نو لگے نہ تاتی بال--ا--

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥

دامودر دیال سُوآمی سربس سنت جنا دھن مال--

ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥

نانک جاچِک درس پربھ ماگے سنت جنا کی مِلَے روال--۲--۱٦--۱۰۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥

سِمرت نام کوٹ جتن بھئے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ مِل ہر گُن گائے جمدُوتن کوُ تراس اہے--۱--رہاؤ--

ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨ੍ਹੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥

جیتے پُنہچرن سے کینھے من تن پربھ کے چرن گہے--

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥

آون جان بھرم بھوُ ناٹھا جنم جنم کے کِلوِکھ دہے--۱--

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥

نربھوُ ہوئے بھجھو جگدیسے ایہو پدارتھ وڈبھاگ لہے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥

کر کِرپا پُورن پربھ داتے نِرمل جس نانک داس کہے--۲--۱۷--۱۰۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥

سُلہی تے نارائن راکھ--

ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُلہی کا ہاتھ کہی نہ پہچے سُلہی ہوئے مُوآ ناپاک--ا--رہاؤ--

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥

کاڈھ کُٹھار کھسم سِر کاٹیا کھِن مہہ ہوئے گیا ہے کھاک--

ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥

مندا چِتوَت چِتوَت پچیا جن رچیا تِن دینا دھاک--ا--

ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥

پُتر میت دھن کِچھُو نہ رہیئو سو چھوڑ گیا سبھ بھائی ساک--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥

کہو نانک تِس پرَبھ بلہاری جِن جن کا کینو پُورن واک--۲--۱۸--۱۰۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥

پُورے گُر کی پُوری سیوَ--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپے آپ ورتَے سُوامی کارج راس کِیا گُردیو--ا--رہاؤ--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥

آد مدھ پرَبھ انت سُوآمی اپنا ٹھاٹ بنائیو آپ--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥

اپنے سیوک کی آپے راکھَے پرَبھ میرے کو وڈ پرتاپ--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

پاربرہم پرمیسُر ستگور وس کینھے جِن سگلے جنت--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥

چرن کمل نانک سرنائی رام نام جپ نِرمل منت--۲--۱۹--۱۰۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥

تاپ پاپ تے راکھے آپ--

ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیتل بھیۓ گُر چرنی لاگے رام نام ہِردے مہہ جاپ--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥

کر کِرپا ہست پرَبھ دینے جگت اُدھار نوَ کھنڈ پرَتاپ--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥

دُکھ بِنسے سُکھ اند پرَویسا ترِسن بُجھی من تن سچ دھراپ--۱--

ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥

اناتھ کو ناتھ سرن سمرتھا سگل سرِسٹ کو مائی باپ--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥

بھگت وچھل بھَے بھنجن سُوامی گُن گاوت نانک آلاپ--۲--۲۰--۱۰۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥

جِس تے اُپجِیا تِتسہہ پچھان--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پرمیسر دھیایا کُسل کھیَم ہوئے کلیان--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥

گُر پُورا بھیٹیو بڈ بھاگی انترجامی سُگھڑ سُجان--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥੧॥

ہاتھ دےئ راکھے کر اپنے بڈ سمرتھ نِمانیا کو مان--ا--

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥

بھرم بھَے بِنس گئے کھِن بھیتر اندھکار پرگٹے چانان--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥

ساس ساس آرادھے نانك سدا سدا جائیَے قُربان--٢--٢١--١٠٧--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥

دووَے تھاو رکھے گُر سُورے--

ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت پاربرہم سوارے کارج ہوئے سگلے پُورے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥

ہر ہر نام جپت سُکھ سہجے مجن ہووت سادُھو دھُورے--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥

آون جان رہے تھِت پائی جنم مرن کے مٹے بِسُورے--ا--

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

بھرم بھَے ترے چھُٹے بھَے جم کے گھٹ گھٹ ایک رہیا بھرپُورے--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥

نانک سرن پریو دُکھ بھنجن انتر باہر پیکھ ہجُورے--۲--۲۲--۱۰۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥

درسن دیکھت دوکھ نسے--

ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کبہو نہ ہووہو درِسٹ اگوچر جی کےَ سنگ بسے--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

پریتم پران ادھار سُوآمی--

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥

پُور رہے پربھ انترجامی--ا--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥

کیا گُن تیرے سار سمھاری--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥

ساس ساس پربھ تُجھ چِتاری--۲--

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کِرپا نِدھ پرَبھ دین دیالا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥

جی جنت کی کرہو پرَتِپالا--۳--

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥

آٹھ پہر تیرا نام جن جاپے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥

نانک پریت لائی پرَبھ آپے--۴--۲۳--۱۰۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥

تن دھن جوبن چلت گیا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام کا بھجن نہ کینو کرت بِکار نِس بھور بھیا--۱--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥

انِک پرکار بھوجن نِت کھاتے مُکھ دنتا گھس کھین کھیا--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥

میری میری کر کر مُوٹھوَ پاپ کرت نہ پری دئیا--۱--

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥

مہا بِکار گھور دُکھ ساگر تِس مہہ پرَانی گلط پیا--

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥

سرن پرے نانک سُوامی کی باہ پکر پربھ کاڈھ لئیا--۲--۲۴--۱۱۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥

آپنا پربھ آیا چِیت--

ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُسمن دُسٹ رہے جھکھ مارت کُسل بھیا میرے بھائی میت--۱--رہاؤ--

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥

گئی بیادھ اُپادھ سبھ ناسی انگیکار کیوٗ کرتار--

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥

سانت سُوکھ ار اند گھنیرے پریتم نام رِدَے اُر ہار--۱--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥

جیوٗ پِنڈ دھن راس پربھ تیری تُوں سمرتھ سُوامی میرا--

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥

داس اپنے کوُ راکھنہارا نانک داس سدا ہےَ چیرا--۲--۲۵--۱۱۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਗੋਬਿਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥

گوبِدِ سمر ہوا کلیان--

ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِٹی اُپادھ بھیا سُکھ ساچا انترجامی سِمرِیا جان--ا--رہاؤ--

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥

جِس کے جی تِن کیئے سُکھالے بھگت جنا کوُ ساچا تان--

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥

داس اپنے کی آپے راکھی بھَے بھنجن اُوپر کرتے مان--ا--

ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥

بھئی مِترائی مِٹی بُرائی درَسٹ دُوت ہر کاڈھے چھان--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਣਿ ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥

سُوکھ سہج آنند گھنیرے نانک جیوے ہر گُنہ وکھان--۲--۲٦--۱۱۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

پار.برہم پرَبھ بھیَۓ کرِپال--

ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کارج سگل سوارے ستگور جپ جپ سادُھو بھیَۓ نِہال--ا--رہاؤ--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲ ॥

انگیکار کیا پرَبھ اپنے دوکھی سگلے بھیَۓ روال--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥੧॥

کنٹھ لائے راکھے جن اپنے اُدھر لیئے لائے اپنے پال--ا--

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ ॥

صحی سلامت مِل گھر آئے نِندک کے مُکھ ہوئے کال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥

کہو نانک میرا ستگور پُورا گُر پرساد پرَبھ بھیٔے نِہال--۲--۲۷--۱۱۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مُو لعلن سِیوٗ پریت بنی--رہاؤ--

ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥

توری نہ تُوٹَے چھوری نہ چھُوٹَے ایسی مادھو کھِنچ تنی--۱--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥

دِنس رَین من ماہِ بست ہےَ تُو کر کِرپا پرَبھ اپنی--۲--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥

بل بل جاؤ سِیام سُندر کوٗ اکتھ کتھا جا کی بات سُنی--۳--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥

جن نانک داسن داس کہیئت ہےَ موہِ کرہو کرِپا ٹھاکُر اپنی--۴--۲۸--۱۱۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ہر کے چرن جپ جانوٗ قُربان--

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر میرا پار.برہم پرمیسُر تا کا ہِردَے دھر من دھیان--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

سِمر سِمر سِمر سُکھداتا جا کا کِیا سگل جہان--

ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥

رسنا رَوَہو ایکُ نارائن ساچی درگہ پاوہو مان--ا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

سادُھو سنگ پراپت جا کوُ تِن ہی پایا ایہو نِدھان--

ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥

گاووُ گُن کیرتن نِت سُوامی کر کِرپا نانکؑ دیجَے دان--۲--۲۹--۱۱۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥

راکھ لیئے ستگور کی سرن--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جَے جَے کار ہوآ جگؑ انتر پار.برہم میرو تارن ترن--ا--رہاؤ--

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥

بِسوَمبھر پُورن سُکھداتا سگل سمگری پوکھن بھرن--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥

تھان تھننتر سرب نِرنتر بل بل جائی ہر کے چرن--ا--

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥

جی جگت وس میرے سُوامی سرب سِدھ تُم کارن کرن--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

آد جگاد پرَبھ رکھدا آیا ہر سِمرت نانک نہی ڈرن--٢--٣٠--١١٦--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮

راگ بِلاول محلّہ ٥ دُپدے گھر ٨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥

مَے ناہی پرَبھ سبھ کچھ تیرا--

ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیگھے نِرگُن اُوگھے سرگُن کیل کرت بچ سُو ا می میرا--١--رہاؤ--

ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥

نگر مہہ آپ باہر پھُن آپن پرَبھ میرے کو سگل بسیرا--

ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥

آپے ہی راجن آپے ہی رایا کہ کہ ٹھاکُر کہ کہ چیرا--١--

ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥

کا کوَ دُراوَ کا سِیوَ بلبنچا جہ جہ پیکھوَ تہ تہ نیرا--

ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥

سادھ مُورت گُر بھیٹیو نانک مِل ساگر بُوند نہی ا ن ہیرا--٢--١--١١٧--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਤੁਮ੍ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥

تُمّھ سمرتھا کارن کرن--

ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ڈھاکن ڈھاک گوبِد گُر میرے موہِ اپرادھی سرن چرن--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ੍ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥

جو جو کینو سو تُمّھ جانیو پیکھیوٗ ٹھوٗر ناہی کچھ ڈھیٹھ مُکرن--

ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥

بڈ پرتاپ سُنیو پرَبھ تمّھرو کوٹ اگھا تیرو نام ہرن--ا--

ਹਮਰੋ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ੍ਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥

ہمرو سہاؤ سدا سد بھُولن تمّھرو بِرد پتت اُدھرن--

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥

کرُنا مَے کِرپال کِرپا نِدھ جیون پد نانک ہر درسن--٢--٢--١١٨--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥

ایسی کِرپا موہِ کرہو--

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتہہ چرن ہمارو ماتھا نَین درس تن دھُور پرہو--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥

گُر کو سبد میرَے ہیئرَے باسَے ہر نامہ من سنگ دھرہو--

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥

تسکر پنچ نِوارہو ٹھاکُر سگلو بھرما ہوم جرہو--ا--

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥

جو تُمھ کرہو سوئی بھل مانے بھاون دُبدھا دُور ٹرہو--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥

نانک کے پرَبھ تُم ہی داتے سنتسنگ لے موہِ اُدھرہو--۲--۳--۱۱۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥

ایسی دِیکھیا جن سِیو منگا--

ਤੁਮ੍ਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥

تُمھرو دھیان تُمھارو رنگا--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمھری سیوا تُمھارے انگا--ا--رہاؤ--

ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥

جن کی ٹہل بھاکھن جن سِیو اُوٹھن بیٹھن جن کے سنگا--

ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥

جن چر رج مکھ ماتھے لاگی آسا پُورن اننت ترنگا--ا--

ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥

جن پاربرہم جا کی نِرمل مہما جن کے چرن تیرتھ کوٹ گنگا--

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥

جن کی دھُور کیوُ مجن نانك جنم جنم کے ہرے کلنگا--٢--٤--١٢٠--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جیئو بھاوے تیوُ موہِ پرَتپال--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پرمیسر ستگور ہم بارِك تُمھ پِتا کرِپال--١--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਰੀ ਘਾਲ ॥

موہِ نِرگُن گُن ناہی کوئی پہچ نہ ساکوُ تُمھری گھال--

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥

تُمری گت مِت تُم ہی جانھو جیوُ پِنڈ سبھ تُمرو مال--١--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥

انترجامی پُرکھ سُوامی انبولت ہی جانھو حال--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥

تن من سیتل ہوئے ہمارو نانك پرَبھ جیوُ ندر نِہال--٢--٥--١٢١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥

راکھ سدا پربھ اپنے ساتھ --

ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو ہمرو پریتم منموہن تُجھ بِن جیون سگل اکاتھ --ا--رہاؤ--

ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥

رنك تے راؤ کرت کھِن بھیتر پربھ میرو اناتھ کو ناتھ --

ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥

جلت اگن مہہ جن آپ اُدھارے کر اپنے دے راکھے ہاتھ --ا--

ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥

سیتل سُکھ پائیو من ترِپتے ہر سِمرت سرَم سگلے لاتھ --

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੨॥੬॥੧੨੨॥

نِدھ نِدھان نانك ہر سیوا اور سِیانپ سگل اکاتھ --٢--٦--١٢٢--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

اپنے سیوك کوُ کبہو نہ بِسارہو --

ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُر لاگہو سُوامی پربھ میرے پُورب پریت گوبِند بیچارہو --ا--رہاؤ--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਹਮਰੇ ਦੋਖੁ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥

پتِت پاون پربھ بِرد تُمھارو ہمرے دوکھ رِدَے مت دھارہو --

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥

جیون پران ہر دھن سُکھ تُم ہی ہؤمے پٹل کرِپا کر جارہو--ا--

ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥

جل بِہُون مین کت جیون دُودھ بِنا رہن کت بارو--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ਹ੍ਹ ਕੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩॥

جن نانک پیاس چرن کملنھ کی پیکھ درس سُوامی سُکھ سارو--۲--۷--۱۲۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥

آگے پاچھے کُسل بھیا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے پُوری سبھ راکھی پاربرہم پربھ کینی میا--ا--رہاؤ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥

من تن رَوِ رہیا ہر پریتم دُوکھ درد سگلا مِٹ گیا--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥

سانت سہج آنَد گُن گائے دُوت دُسٹ سبھ ہوئے کھیا--ا--

ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥

گُن اوَگن پربھ کچھ نہ بیچاریو کر کرِپا اپنا کر لئیا--

ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੮॥੧੨੪॥

اتُل بڈائی اچُت اِبناسی نانک اُچرے ہر کی جیا--۲--۸--۱۲۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥

بِن بھَے بھگتی ترن کَیسے--

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہو انگرہوپتِت اُدھارن راکھ سُوامی آپ بھروسے--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੇ ॥

سِمرن نہی آوت پھِرت مد ماوت بِکھیا راتا سُوان جیسے--

ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੇ ॥੧॥

اوُدھ بِہاوت اِدھک موہاوت پاپ کماوت بُڈے اَیسے--ا--

ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੇ ॥

سرن دُکھ بھنجن پُرکھ نرنجن سادُھو سنگت روَن جیسے--

ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥੧੨੫॥

کیسَو کلیَس ناس اگھ کھنڈن نانک جیوَت درس دِسے--۲--۹--۱۲۵--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯

راگ بِلاول محلّہ ۵ دُپدے گھر ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥

آپہِ میَل لئے--

ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب تے سرن تُماری آئے تب تے دوکھ گئے--ا--رہاؤ--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥

تج ابھیمان ار چِنت بِرانی سادھہ سرن پئے--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਖਏ ॥੧॥

جپ جپ نام تُمھارو پریتم تن تے روگ کھئے--ا--

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥

مہا مُگدھ آجان آگیانی راکھے دھار دئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥

کہو نانک گُر پُورا بھیٹیو آون جان رہے--۲--ا--۱۲۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥

جیوؤ نام سُنی--

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوٴ سُپرسنّ بھیئے گُر پُورے تب میری آس پُنی--ا--رہاؤ--

ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥

پیر گئی بادھی من دھیرا موہیو اند دھُنی--

ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ ॥੧॥

اُپجیو چاؤ مِلن پرَبھ پریتم رہن نہ جائے کھِنی--ا--

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥

انِک بھگت انِک جن تارے سِمرہِو انِک مُنی--

ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥

اندھلے ٹِک نِردھن دھن پائیو پرَبھ نانک انِک گُنی--۲--۲--۱۲۷--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ

راگ بِلاول محلّہ ۵ گھر پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥

موہن نید نہ آوےَ ہاوے ہار کجر بستر ابھرن کینے--

ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥

اُڈینی اُڈینی اُڈینی--

ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کب گھر آوےَ ری--۱--رہاؤ--

ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥

سرن سُہاگن چرن سیس دھر--

ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥

لعلن موہِ مِلاوہو--

ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥

کب گھر آوےَ ری--۱--

ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥

سُنہو سہیری مِلن بات کہوٗ سگرو اہں مِٹاوہوتوٗ گھر ہی لعلن پاوہو--

ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥

تب رس منگل گُن گاوہو--

ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥

آنَد رُوپ دھیاوہو--

ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥

نانکُ دُوارے آئیو--

ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥

توٗ مَے لعلن پائیو ری--٢--

ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥

موہن رُوپ دِکھاوَے--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥

اب موہِ نید سُہاوَے--

ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥

سبھ میری تِکھا بجھُانی--

ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

اب مَے سہج سمانی--

ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥

میٹھی پِرہِ کہانی--

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥

موہن لعلن پائیو ری--رہاؤ دوجا--ا--۱۲۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥

موری اہں جائے درسن پاوت ہے--

ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥

راچھو ناتھ ہی سہائی سنتنا--

ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اب چرن گہے--ا--رہاؤ--

ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥

آہے من اور نہ بھاوے چرناوے چرناوے اُلجھیو ال مکرند کمل جیو--

ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥

ان رس نہی چاہَے ایکے ہر لاہَے--ا--

ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥

ان تے ٹُوٹیَے رِکھ تے چھُوٹیَے--

ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥

من ہر رس گھُوٹیَے سنگ سادھو اُلٹیَے--

ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥

ان ناہی ناہی رے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥

نانک پریت چرن چرن ہے--۲--۲--۱۲۹--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ

راگ بِلاول محلّہ ۹ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥

دُکھ ہرتا ہر نام پچھانو--

ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اجامل گنِکا جہ سِمرت مُکت بھیۓ جی جانو--۱--رہاؤ--

ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥

گج کی تراس مِٹی چھِنھو مہہ جب ہی رام بکھانو--

ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥

نارد کہت سُنت دھرُو بارِک بھجن ماہِ لپٹانو--۱--

ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥

اچل امر نِربھَے پد پائیو جگت جاہے حَیرانو--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥

نانک کہت بھگت رچھک ہر نِکٹ تاہِ تُم مانو--۲--۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بِلاول محلّہ ۹--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ہر کے نام بِنا دُکھ پاوے--

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگت بِنا سہسا نہ چُوکے گُر ایہو بھید بتاوے--ا--رہاؤ--

ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

کہا بھیو تیرتھ برت کیئے رام سرن نہی آوے--

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥

جوگ جگ نِہپھل تہ مانوٗ جو پرَبھ جس بِسراوے--ا--

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

مان موہ دونو کوُ پرہر گوبِند کے گُن گاوے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥

کہو نانک ایہہ بِدھ کو پرانی جیون مُکت کہاوے--۲--۲

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بِلاول محلّہ ۹--

ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

جا مےَ بھجن رام کو ناہی--

ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تہ نر جنم اکارتھ کھویا یہ راکھو من ماہی--ا--رہاؤ--

ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥

تیرتھ کرَے برت پھُن راکھے نہ منُوآ بس جا کو--

ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥

نِہچھل دھرم تاہِے تُم مانہو ساچ کہت مَے یا کوُ--ا--

ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥

جیسے پاہن جل مہہ راکھیو بھیدَے ناہے تہ پانی--

ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

تَیسے ہی تُم تاہِے پچھانہو بھگت ہین جو پرانی--۲--

ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥

کل مَے مُکت نام تے پاوت گُر یہ بھید بتاوے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥

کہو نانک سوئی نر گرُوآ جو پربھ کے گُن گاوے--۳--۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦

بِلاول اسٹپدیا محلّہ ا گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥

نِکٹ وسَے دیکھے سبھ سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئی--

ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

وِن بھَے پیَٔیَے بھگت نہ ہوئی--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥

سبد رتے سدا سُکھ ہوئی--ا--

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥

ایسا گیان پدارتھ نام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ پاوس رس رس مان--ا--رہاؤ--

ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

گیان گیان کتھے سبھ کوئی--

ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥

کتھ کتھ بعد کرے دُکھ ہوئی--

ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥

کتھ کہنَ تے رہَے نہ کوئی--

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

بِن رس راتے مُکت نہ ہوئی--۲--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥

گیان دھیان سبھ گُر تے ہوئی--

ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

ساچی رہت ساچا من سوئی--

ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥

منمکھ کتھنی ہےَ پر رہت نہ ہوئی--

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ناوہُ بھُولے تھاوُ نہ کوئی--٣--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥

من مایا بندھ سر جال--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥

گھٹ گھٹ بیاپ رہیو بِکھ نال--

ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥

جو آنجے سو دیسَے کال--

ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥

کارج سیدھو رِدَے سمھال--٤--

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

سو گیانی جِن سبد لِو لائی--

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

منمکھ ہوَمے پت گوَائی--

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥

آپے کرتَے بھگت کرائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥

گُرمکھ آپے دے وڈیائی--٥--

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥

رَین اندھاری نِرمل جوت--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥

نام بِنا جھُوٹھے کُچل کچھوت--

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥

بید پُکارے بھگت سروت--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥

سُن سُن مانے ویکھَے جوت--٦--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥

ساستر سِمرت نام درِڑامں--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥

گُرمکھ سانت اُوتم کرامں--

ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥

منمکھ جونی دُوکھ سہامں--

ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥

بندھن تُوٹے اک نام وسامں--٧--

ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥

منّے نام سچی پت پُوجا--

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥

کِس ویکھا ناہی کو دُوجا--

ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

دیکھ کہوٗ بھاوَے من سوئے--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥

نانک کہَے اور نہی کوئے--۸--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بِلاول محلّہ ا--

ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥

من کا کہیا منسا کرَے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥

ایہو من پُنّ پاپ اُچِرے--

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

مایا مد ماتے ترِپت نہ آوَے--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥

ترِپت مُکت من ساچا بھاوے--ا--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

تن دھن کلت سبھ دیکھ ابھیمانا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ناوَے کِچھ سنگ نہ جانا--ا--رہاؤ--

ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥

کیچہہ رس بھوگ کھُسیا من کیری--

ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥

دھن لوکاں تن بھسمَے ڈھیری--

ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥

کھاکو کھاک رلَے سبھ پھَیل--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥

بِن سبدَے نہی اُترَے مَیل--٢--

ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥

گیت راگ گھن تال سِ کُورے--

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥

ترِہو گُن اُپجَے بِنسَے دُورے--

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥

دُوجی دُرمت درد نہ جائے--

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥

چھُوٹَے گُرمکھ دارُو گُن گائے--٣--

ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥

دھوتی اُوجل تِلک گل مالا--

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥

انتر کرودھ پڑہِ ناٹ سالا--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥

نام وِسار مایا مد پِیا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥

بِن گُر بھگت ناہی سُکھ تھِیا--٤--

ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥

سُوکر سُوان گردھبھ منجارا--

ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥

پسُو ملیچھ نیچ چنڈالا--

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ੍ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥

گُر تے مُہو پھیرے تِنھ جون بھوائیَے--

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥

بندھن بادھیا آئیَے جائیَے--۵--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥

گُر سیوا تے لہَے پدارتھ--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥

ہِردَے نام سدا کِرتارتھ--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥

ساچی درگہ پُوچھ نہ ہوئے--

ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥

مانے حکم سیجھَے در سوئے--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥

ستگور مِلَے ت تِس کوُ جانَے--

ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

رہَے رجائی حکم پچھانَے--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥

حکم پچھان سچے در واس--

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥

کال بِکال سبد بھئے ناس--۷--

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥

رہَے اتیت جانَے سبھ تِس کا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥

تن من اربَے ہےَ ایہو جِس کا--

ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥

نہ او ہو آوے نہ اوہو جائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

نانک ساچے ساچ سمائے--۸--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੦

بِلاول محلّہ ۳ اسٹپدی گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥

جگ کوُا مکھ چُنچ گیان--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

انتر لوبھ جھوٹھ ابھیمان--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥

بِن ناوے پاج لہگ نِدان--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥

ستگور سیوَ نام وسَے من چیت--

ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر بھیٹے ہر نام چیتاوَے بِن ناوے ہور جھُوٹھ پریت--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥

گُر کہیا سا کار کماوہو--

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥

سبد چینہِ سہج گھر آوہو--

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

ساچے نائے وڈائی پاوہو--۲--

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥

آپ نہ بُوجھے لوک بجھاوے--

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥

من کا اندھا اندھ کماوے--

ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥

در گھر محل ٹھوَر کیَسے پاوے--۳--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ہر جیوَ سیویَے انترجامی--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥

گھٹ گھٹ انتر جِس کی جوت سمانی--

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥

تِس نال کیا چلَے پہنامی--۴--

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥

ساچا نام ساچَے سبد جانَے--

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥

آپے آپ مِلَے چُوکَے ابھمانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥

گُرمکھ نام سدا سدا وکھانَے--۵--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥

ستگور سیویَے دُوجی دُرمت جائی--

ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥

اؤگن کاٹ پاپا مت کھائی--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥

کنچن کایا جوتی جوت سمائی--٦--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور ملییَے وڈی وڈیائی--

ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

دُکھ کاٹَے ہِردَے نام وسائی--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥

نام رتے سدا سُکھ پائی--۷--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

گُرمت مانیا کرنی سار--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُرمت مانیا موکھ دُوار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥

نانک گُرمت مانیا پروارے سادھار--۸--ا--۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧

بِلاول محلّہ ۴ اسٹپدیا گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥

آپے آپ کھائِے ہوَ میٹَے انِدن ہر رس گیت گوَئیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥

گُرمکھ پرچے کنچن کایا نِربھوَ جوتی جوت مِلئیا--ا--

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥

مَے ہر ہر نام ادھار رمئیا--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھِن پل رہِ نہ سکوَ بِن ناوے گُرمکھ ہر ہر پاٹھ پڑئیا--ا--رہاوَ--

ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥

ایک گِرہو دس دُوار ہےَ جا کے اہنِس تسکر پنچ چور لگئیا--

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥

دھرم ارتھ سبھ ہِر لے جاوہِ منمکھ اندھلے کھبر نہ پئیا--٢--

ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥

کنچن کوٹ بہو مانک بھریا جاگے گیان تت لِو لئیا--

ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥

تسکر ہیرُو آئے لُکانے گُر کےَ سبد پکڑ بندھ پئیا--٣--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥

ہر ہر نام پوت بوہتھا کھیوٹ سبد گُر پار لنگھئیا--

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥

جم جاگاتی نیڑ نہ آوے نہ کو تسکر چور لگئیا--٤--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥

ہر گُن گاوے سدا دِن راتی مےَ ہر جس کہتے انت نہ لہیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥

گُرمکھ منُوآ اِکت گھر آوے مِلوَ گوپال نیسان بجئیا--٥--

ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥

نَینی دیکھ درس من ترِپتےَ سرَون بانی گُر سبد سُنئیا--

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥

سُن سُن آتم دیوَ ہےَ بھِینے رس رس رام گوپال رَوئیا--٦--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥

ترِےَ گُن مایا موہِ ویاپے تُریا گن ہےَ گُرمکھ لہیا--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥

ایک درِسٹ سبھ سمع کر جانےَ ندری آوےَ سبھ برہم پسرئیا--۷--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥

رام نام ہےَ جوت سبائی گُرمکھ آپے الکھ لکِھیا--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥

نانک دِین دیال بھیَۓ ہےَ بھگت بھائے ہر نام سمئیا--۸--۱--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥

ہر ہر نام سیتل جل دھیاوہو ہر چندن واس سُگندھ گندھئیا--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥

مِل ستسنگت پرم پد پایا مےَ ہِرڈ پلاس سنگ ہر بُہیا--۱--

ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥

جپ جگنّاتھ جگدیس گُسئیا--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن پرے سیئی جن اُبرے جیو پرہلاد اُدھار سمئیا--۱--رہاؤ--

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥

بھار اٹھارہ مہہ چندن اُوتم چندن نِکٹ سبھ چندن ہُئیا--

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥

ساقط کُوڑے اُوبھ سُک ہُوئے من ابھیمان وِچھڑ دُور گئیا--۲--

ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥

ہر گت مِت کرتا آپے جانَے سبھ بِدھ ہر ہر آپ بنئیا--

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥

جِس ستگور بھیٹے سو کنچن ہووَے جو دھُر لِکھیا سو مِٹے نہ مِٹئیا--۳--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹ੍ਹਈਆ ॥

رتن پدارتھ گُرمت پاوَے ساگر بھگت بھنڈار کھُلھئیا--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥

گُر چرنی اِک سردھا اُپجی مَے ہر گُن کہتے ترِپت نہ بھئیا--۴--

ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥

پرم بیراگ نِت نِت ہر دھیائے مَے ہر گُن کہتے بھاونی کہیا--

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥

بار بار کھِن کھِن پل کہیئَے ہر پار نہ پاوَے پرَے پرئیا--۵--

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥

ساست بید پُران پُکارہِ دھرم کرہو کھٹ کرم درِڑئیا--

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥

منمُکھ پاکھنڈ بھرم وِگُوتے لوبھ لہر ناوَ بھار بُڈئیا--۶--

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥

نام جپہو نامے گت پاوہو سِمرت ساستر نام درِڑئیا--

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥

ہوُمَے جائے ت نِرمل ہووَے گُرمکھ پرچَے پرم پد پئِیا--٧--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥

ایہو جگ ورن رُوپ سبھ تیرا جِت لاوہِ سے کرم کمئیا--

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥

نانک جنت وجائے واجہہ جت بھاوَے تِت راہِ چلئیا--٨--٢--٥--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ٤--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥

گُرمکھ اگم اگوچر دھیایا ہوُ بل بل ستگور ست پُرکھئیا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥

رام نام میرَے پران وسائے ستگور پرس ہر نام سمئیا--١--

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥

جن کی ٹیک ہر نام ٹِکئیا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور کی دھر لاگا جاوا گُر کرپا تے ہر در لہیا--١--رہاؤ--

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥

ایہو سریر کرم کی دھرتی گُرمکھ متھ متھ تت کڈھئیا--

ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥

لال جوَیہر نام پرگاسیا بھانڈے بھاؤ پوَے تِت ائِیا--٢--

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥

داسن داس داس ہوئے رہیئے جو جن رام بھگت نج بھئیا--

ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥

من بُدھ ارپ دھروٗ گُر آگے گُر پرسادی مَے اکتھ کتھئیا--۳--

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥

منمکھ مایا موہِ ویاپے ایہو من ترِسنا جلت تِکھئیا--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥

گُرمت نام امرِت جل پایا اگن بجھی گُر سبد بجھُئیا--۴--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥

ایہو من ناچے ستگور آگے انحد سبد دھُن طُور وجئیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥

ہر ہر اُستت کرَ دِن راتی رکھ رکھ چرن ہر تال پُورئیا--۵--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥

ہر کےَ رنگ رتا من گاوے رس رسال رس سبد رَوئیا--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥

نج گھر دھار چُوےات نِرمل جِن پِیا تِن ہی سُکھ لہیا--٦--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥

منہٹھ کرم کرَے ابھیمانی جیئو بالک بالُو گھر اُسرئیا--

ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥

آوےَ لہر سمُند ساگر کی کھِن مہہ بھِنّ بھِنّ ڈھیہہ پئیا--۷--

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥

ہر سر ساگر ہر ہےَ آپے ایہو جگ ہےَ سبھ کھیل کھیلئیا--

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥

جیو جل ترنگ جل جلہہ سماوہِ نانک آپے آپ رمئیا--۸--۳--۶--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥

ستگور پرچےَ من مُندرا پائی گُر کا سبد تن بھسم درِڑئیا--

ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥

امر پِنڈ بھیَۓ سادھُو سنگ جنم مرن دووٗ مِٹ گئیا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥

میرے من سادھسنگت مِل رہیا--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا کرہو مدھسُودن مادھوٗ مےَ کھِن کھِن سادھُو چرن پکھئیا--۱--رہاوٗ--

ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥

تجےَ گِرست بھیا بن واسی اِک کھِن منُوآ ٹِکےَ نہ ٹِکئیا--

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥

دھاوت دھائے تدے گھر آوۓ ہر ہر سادھُو سرن پوئیا--۲--

ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥

دھییا پُوت چھوڈ سنِیاسی آسا آس من بہت کرئیا--

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥

آسا آس کرے نہی بوجھے گُر کے سبد نِراس سُکھ لہیا-۳--

ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥

اُپجی ترک دِگمبر ہوآ من دہ دِس چل چل گوَن کرئیا--

ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥

پرَبھون کرے بوُجھے نہی ترِسنا مِل سنگ سادھ دئیا گھر لہیا--۴--

ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥

آسن سِدھ سِکھِ بہتیرے من ماگہِ رِدھ سِدھ چیٹک چیٹکئیا--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥

ترِپت سنتوکھ من سانت نہ آوے مِل سادُھو ترِپت ہر نام سِدھ پئیا--۵--

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥

انڈج جیرج سیتج اُتبھج سبھ ورن رُوپ جی. جنت اُپئیا--

ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥

سادُھو سرن پرَے سو اُبرَے کھتری براہمن سُود وَیس چنڈال چنڈییا--٦--

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥

نامہ جیدیوُ کمبیر ترِلوچن اوُجات رویداس چمیار چمئیا--

ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥

جو جو مِلَے سادُھو جن سنگت دھن دھنا جٹ سَین مِلیا ہر دِئیا--۷--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥

سنت جنا کی ہر پیج رکھائی بھگت وچھل انگیکار کرئیا--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥੭॥

نانک سرن پرے جگجیون ہر ہر کِرپا دھار رکھئیا--۸--۴--۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥

انتر پیاس اُٹھی پرَبھ کیری سُن گُر بچن من تیر لگئیا--

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥

من کی بِرتھا من ہی جانَے اوَر کے جانَے کو پیر پرئیا--۱--

ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥

رام گُر موہن موہے من لئیا--

ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہَو آکل بِکل بھئی گُر دیکھے ہَو لوٹ پوٹ ہوئے پئیا--۱--رہاوَ--

ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥

ہَو نِرکھت پھِروَ سبھ دیس دِسنتر مَے پرَبھ دیکھن کو بہت من چئیا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥

من تن کاٹ دیوَ گُر آگے جِن ہر پرَبھ مارگ پنتھ دِکھئیا--۲--

ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥

کوئی آن سدیسا دئے پرَبھ کیرا ر د انتر من تن میٹھ لگئیا--

ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥

مستک کاٹ دیوَ چرنا تل جو ہر پرَبھ میلے میَل مِلئیا--۳--

ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥
چل چل سکھی ہم پرَبھ پربودھہ گُن کامن کر ہر پرَبھ لہیا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥
بھگت وچھل اُوا کو نام کہیئت ہےَ سرن پربھُو تِس پاچھے پئیا--۴--

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥
کھِما سیگار کرے پرَبھ کھُسیا من دیپک گُر گیان بلئیا--

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥
رس رس بھوگ کرے پرَبھ میرا ہم تِس آگے جیو کٹ کٹ پئیا--۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥
ہر ہر ہار کنٹھ ہےَ بنیا من موتیچُور وڈ گہن گہنئیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥
ہر ہر سردھا سیج وِچھائی پرَبھ چھوڈ نہ سکےَ بہت من بھئیا--٦--

ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥
کہےَ پرَبھ اور اور کچھ کیجےَ سبھ بعد سیگار پھوکٹ پھوکٹئیا--

ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥
کیو سیگار مِلن کےَ تائی پرَبھ لیو سُہاگن تھُوک مکھ پئیا--۷--

ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥
ہم چیری تُو اگم گُسائی کیا ہم کرہ تیرے وس پئیا--

ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥
دئیا دین کرہورکھ لیوہو نانک ہر گُر سرن سمئیا--۸--۵--۸--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بِلاول محلّہ ۴--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥

مَے من تن پریم اگم ٹھاکُر کا کھِن کھِن سردھا من بہت اُٹھئیا--

ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥

گُر دیکھے سردھا من پُوری جیو چاتِرک پِروُ پِروُ بُوند مُکھ پئیا--ا--

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥

مِل مِل سکھی ہر کتھا سُنئیا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور دئیا کرے پرَبھ میلے مَے تِس آگے سِر کٹ کٹ پئیا--ا--رہاوٗ--

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥

روم روم من تن اِک بیدن مَے پرَبھ دیکھے بِن نید نہ پئیا--

ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥

بَیدک ناٹِک دیکھ بھُلانے مَے ہِردَے من تن پریم پیر لگئیا--۲--

ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥

ہوَ کھِن پل رہِ نہ سکوَ بِن پریتم جیئو بِن عملے عملی مر گئیا--

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨ੍ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ ॥੩॥

جِن کوَ پیاس ہوئے پرَبھ کیری تِنھ اوَر نہ بھاوے بِن ہر کو دُئیا--۳--

ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥

کوئی آن آن میرا پربھُو مِلاوَے ہوَ تِس وِٹھو بل بل گھُم گئیا--

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥

انیک جنم کے وِچھڑے جن میلے جا ست ست ستگور سرن پوئیا--۴--

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥

سیج ایک ایکو پرَبھ ٹھاکُر محل نہ پاوے منمکھ بھرمئیا--

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥

گُر گُر کرت سرن جے آوےَ پرَبھ آئے ملِےَ کھِن ڈھیل نہ پئیا--۵--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਵਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥

کر کر کِریاچار ودھائے من پاکھنڈ کرم کپٹ لوبھئیا--

ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥

بیسوآ کےَ گھر بیٹا جنمیا پِتا تاہِ کیا نام سدئیا--٦--

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥

پُورب جنم بھگت کر آئے گُر ہر ہر ہر ہر بھگت جمئیا--

ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥

بھگت بھگت کرتے ہر پایا جا ہر ہر ہر ہر نام سمئیا--۷--

ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥

پرَبھ آن آن مہندی پیسائی آپے گھول گھول انگ لئیا--

ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੨॥੧॥੬॥੯॥

جِن کوُ ٹھاکُر کِرپا دھاری باہ پکر نانک کڈھ لئیا--۸--٦--۲--۱--٦--۹--

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੨

راگ بِلاول محلّہ ۵ اسٹپدی گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥

اُپما جات نہ کہی میرے پرَبھ کی اُپما جات نہ کہی--

ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تج آن سرن گہی--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥

پرَبھ چرن کمل اپار--

ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥

ہوَ جاوُ صد بلہار--

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥

من پریت لاگی تاہِ--

ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥

تج آن کتہِ نہ جاہِ--ا--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥

ہر نام رسنا کہن--

ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥

مل پاپ کلمل دہن--

ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥

چڑ ناوَ سنت اُدھار--

ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥

بھَے ترے ساگر پار--۲--

ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥

من ڈور پریم پریت--

ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ایہہ سنت نِرمل رِیت--

ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥

تج گئَے پاپ بِکار--

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥

ہر مِلے پرَبھ نِرنکار--۳--

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥

پرَبھ پیکھیئے بِسماد--

ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥

چکھ اند پُورن ساد--

ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥

نہ ڈولیئے اِت اُوت--

ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥

پرَبھ بسے ہر ہر چیت--۴--

ਤਿਨ੍ਹ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥

تِنھ ناہِ نرک نِواس--

ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

نِت سِمر پرَبھ گُنتاس--

ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥

تے جم نہ پیکھِ نَین--

ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥੫॥

سُن موہے انہت بَین--۵--

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥

ہر سرن سُور گُپال--

ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥

پرَبھ بھگت وس دیال--

ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥

ہر نِگم لہہ نہ بھیَو--

ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥

نِت کرہِ مُن جن سیوَ--٦--

ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥

دُکھ دین درد نِوار--

ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥

جا کی مہا بِکھڑی کار--

ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

تا کی مِت نہ جانَے کوئے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥

جل تھل مہیئل سوئے--۷--

ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥

کر بندنا لکھ بار--

ਥਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥

تھک پریو پرَبھ دربار--

ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥

پرَبھ کرہو سادُھو دھُور--

ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥

نانک منسا پُور--۸--۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥

پرَبھ جنم مرن نِوار--

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥

ہار پریو دُوار--

ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

گہِ چرن سادُھو سنگ--

ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥

من مِسٹ ہر ہر رنگ--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

کر دئِیا لیہُ لڑ لائے--

ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥

نانکا نام دھیائے--ا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥

دینا ناتھ دیال میرے سُوامی دینا ناتھ دیال--

ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاچؤ سنت روال--ا--رہاؤ--

ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥

سنسار بِکھیا کُوپ--

ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥

تم اگیان موہت گھُوپ--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥

گہِ بھُجا پرَبھ جی لیہو--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥

ہر نام اپنا دیہُو--

ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥

پرَبھ تُجھ بِنا نہی ٹھاؤ--

ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

نانکا بل بل جاؤ--۲--

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥

لوبھ موہِے بادھی دیہہ--

ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥

بِن بھجن ہووت کھیہہ--

ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥

جمدُوت مہا بھیان--

ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥

چِت گُپت کرمہِ جان--

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥

دِن رَین ساکھ سُنائے--

ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥

نانکا ہر سرنائے--٣--

ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥

بھَے بھنجنا مُرار--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥

کر دئِیا پتِت اُدھار--

ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥

میرے دوکھ گنے نہ جاہِ--

ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ہر بِنا کتہِ سماہِ--

ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥

گہِ اوٹ چِتوی ناتھ--

ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥

نانکا دے رکھ ہاتھ--۴--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥

ہر گُن نِدھے گوپال--

ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

سرب گھٹ پرتِپال--

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥

من پریت درسن پیاس--

ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥

گوبِند پُورن آس--

ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

اِک نِمکھ رہن نہ جائے--

ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥

وڈ بھاگ نانک پائے--۵--

ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥

پرَبھ تُجھ بِنا نہی ہور--

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥

من پریت چند چکور--

ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥

جیئو مین جل سِیُو ہیت--

ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥

ال کمل بھِنّ نہ بھیت--

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥

جیئو چکوی سُورج آس--

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥

نانک چرن پیاس--٦--

ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥

جیئو ترن بھرت پران--

ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥

جیئو لوبھیئے دھن دان--

ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥

جیئو دُودھ جلہ سنجوگ--

ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥

جیئو مہا کھُدِھیارتھ بھوگ--

ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥

جیئو مات پُوتہِ ہیت--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥

ہر سِمر نانک نیت--٧--

ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥

جیسو دیپ پتن پتنگ--

ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥

جیسو چور ہِرت نِسنگ--

ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥

مَیگلہِ کامَے بندھ--

ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥

جیسو گرست بِکھئی دھندھ--

ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

جیسو جُوآر بِسن نہ جائے--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥

ہر نانک ایہو من لائے--۸--

ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥

کُرنک نادَے نیہو--

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥

چاترِک چاہت میہو--

ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥

جن جیونا ستسنگ--

ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥

گوبِد بھجنا رنگ--

ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥

رسنا بکھانَے نام--

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥

نانک درسن دان--۹--

ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥

گُن گائے سُن لکھ دئے--

ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥

سو سرب پھل ہر لئے--

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥

کُل سمُوہ کرت اُدھار--

ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥

سنسار اُترس پار--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥

ہر چرن بوہتھ تاہِ--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥

مِل سادھسنگ جس گاہِ--

ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ہر پَیج رکھَے مُرار--

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥

ہر نانک سرن دُوار--۱۰--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ

بِلاول محلّہ ۱ تھِتی گھر ۱۰ جت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

ایکم ایکنکار نرالا--

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥

امر اجونی جات نہ جالا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥

اگم اگوچر رُوپ نہ ریکھیا--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥

کھوجت کھوجت گھٹ گھٹ دیکھیا--

ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

جو دیکھ دِکھاوے تِس کوَ بل جائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥

گُر پرساد پرم پد پائی--۱--

ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥

کیا جپ جاپوَ بِن جگدیسَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد محل گھر دیسَے--۱--رہاوَ--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥

دُوجے بھائے لگے پچھتانے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥

جم در بادھے آون جانے--

ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥

کیا لَے آوہِ کیا لے جاہِ--

ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥

سِر جمکال سے چوٹا کھاہِ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥

بِن گُر سبد نہ چھُوٹس کوئے--

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

پاکھنڈ کینھَے مُکت نہ ہوئے--٢--

ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥

آپے سچ کِیا کر جوڑ--

ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥

انڈج پھوڑ جوڑ وِچھوڑ--

ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥

دھرت اکاس کیئے بَیسن کؤ تھاؤ--

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥

رات دِننت کیئے بھؤ بھاؤ--

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥

جِن کیئے کر ویکھنہارا--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥

اوَر نہ دُوجا سِرجنہارا--٣--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥

ترِتیا برہما بِسن مہیسا--

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥

دیوی دیوَ اُپائے ویسا--

ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥

جوتی جاتی گنت نہ آوَے--

ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

جِن ساجی سو قیمت پاوَے--

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

قیمت پائے رہیا بھرپُور--

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥

کِس نیڑَے کِس آکھا دُور--٤--

ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥

چؤتھ اُپائے چارے بیدا--

ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥

کھانی چارے بانی بھیدا--

ਅਸਟ ਦਸਾ ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥

اسٹ دسا کھٹ تین اُپائے--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

سو بوجھے جِس آپ بجھائے--

ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥

تین سماوَے چوَتھے واسا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥

پرنوِت نانک ہم تا کے داسا--۵--

ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥

پنچمی پنچ بھُوت بیتالا--

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

آپ اگوچر پُرکھ نِرالا--

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥

اِک بھرم بھُوکھے موہ پیاسے--

ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥

اِک رس چاکھ سبد ترِپتاسے--

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥

اِک رنگ راتے اِک مر دھُور--

ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥

اِک در گھر ساچے دیکھ حدُور--٦--

ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥

جھُوٹھے کوَ ناہی پت ناوَ--

ਕਬਹੁ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥

کبہو نہ سُوچا کالا کاوَ--

ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥

پِنجر پنکھی بندھِیا کوئے--

ਛੇਰੀਂ ਭਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

چھیریں بھرمَے مکت نہ ہوئے--

ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥

توَ چھُوٹَے جا کھسم چھڈائے--

ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੭॥

گُرمت میلے بھگت درِڑائے--۷--

ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥

کھسٹی کھٹ درسن پرَبھ ساجے--

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥

انحد سبد نِرالا واجے--

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥

جے پرَبھ بھاوَے تا محل بلاوَے--

ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥

سبدے بھیدے توَ پت پاوَے--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥

کر کر ویس کھپہِ جل جاوہِ--

ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥

ساچَے ساچے ساچ سماوہِ--۸--

ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥

سپتمی ست سنتوکھ سریر--

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥

سات سمُند بھرے نِرمل نیر--

ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

مجن سیل سچ رِدَے وِچار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ ॥

گُر کَے سبد پاوَے سبھ پار--

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥

من ساچا مُکھ ساچوُ بھائے--

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥

سچ نیسانَے ٹھاک نہ پائے--۹--

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥

اسٹمی اسٹ سِدھ بُدھ سادَھے--

ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥

سچ نِہکیول کرم ارادھے--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥

پؤن پانی اگنی بِسراوٗ--

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥

تہی نِرنجن ساچو ناوٗ--

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

تِس مہہ منُوا رہِیا لِو لائیَ--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੦॥

پرنوِت نانک کال نہ کھائِے--١٠--

ਨਾਉ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥

ناوٗ نؤمی نوے ناتھ نوَ کھنڈا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥

گھٹ گھٹ ناتھ مہا بلونڈا--

ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥

آئی پُوتا ایہو جگ سارا--

ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥

پرَبھ آدیس آد رکھوارا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥

آد جگادی ہےَ بھی ہوگ--

ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥

اوہُ اپرمپر کرنَے جوگ--١١--

ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

دسمی نام دان اسنان--

ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥

اندِن مجن سچا گُن گیان--

ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

سچ مَیل نہ لاگَے بھرم بھوٗ بھاگَے--

ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥

بِلم نہ تُوٹس کاچَے تاگَے--

ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥

جیئُو تاگا جگ ایوَے جانہو--

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥

استِھر چیت ساچ رنگ مانہو--١٢--

ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥

ایکادسی اِک رِدَے وساوَے--

ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ہِنسا ممتا موہ چُکاوَے--

ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ॥

پھل پاوَے برت آتم چینَے--

ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥

پاکھنڈ راچ تت نہی بینَے--

ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥

نِرمل نِراہار نِہکیول--

ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥

سُوچے ساچے نہ لاگَے مل--۱۳--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥

جہ دیکھوٗ تہ ایکو ایکا--

ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥

ہور جی اُپائے ویکو ویکا--

ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥

پھلوہار کیئے پھل جائے--

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥

رس کس کھائے ساد گوَایے--

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥

کُوڑے لالچ لپٹَے لپٹائے--

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥

چھُوٹَے گُرمکھ ساچ کمائے--۱۴--

ਦੁਆਦਸਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥

دُوادس مُدرا من اوُدُھوتا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥

اہنِس جاگہِ کبہِ نہ سُوتا--

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

جاگت جاگ رہَے لِو لائے--

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥

گُر پرچے تِس کال نہ کھائے--

ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥

اتیت بھیٔے مارے بَیرائی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥

پرنوِت نانک تہ لِو لائی--۱۵--

ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥

دُوادسی دئیا دان کر جانَے--

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥

باہر جاتو بھیتر آنَے--

ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥

برتی برت رہَے نِہکام--

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥

اجپا جاپ جپَے مُکھ نام--

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

تین بھَون مہہ ایکو جانَے--

ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧੬॥

سبھ سُچ سنجم ساچ پچھانَے--۱۶--

ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥

تیرس تروَر سمُد کنارَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ॥

امرِت مُول سِکھر لِو تارَے--

ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ॥

ڈر ڈر مَرے نہ بوڈے کوئے--

ਨਿਡਰੁ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

نِڈر بُوڈ مَرے پت کھوئِے--

ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥

ڈر مہہ گھر گھر مہہ ڈر جانَے--

ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੧੭॥

تخت نِواس سچ من بھانَے--١٧--

ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥

چوُدس چوُتھے تھاوِہ لہہ پاوَے--

ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥

راجس تامس ست کال سماوَے--

ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

سسیئر کےَ گھر سُور سماوَے--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

جوگ جُگت کی قیمت پاوَے--

ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥

چوُدس بھوَن پاتال سمائے--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥

کھنڈ برہمنڈ رہیا لِو لائے--۱۸--

ਅਮਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥

اماوسِیا چند گُپت گیَنار--

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

بوُجھہ گیانی سبد بیچار--

ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥

سسیئر گگن جوت تِہوُ لوئی--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

کر کر ویکھَے کرتا سوئی--

ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

گُر تے دیسَے سو تِس ہی ماہِ--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥

منمُکھ بھُولے آوہِ جاہِ--۱۹--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

گھر در تھاپ تھِر تھان سُہاوَے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥

آپ پچھانَے جا ستگور پاوَے--

ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

جہ آسا تہ بِنس بِناسا--

ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥

پھُوٹَے کھپر دُبدھا منسا--

ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥

ممتا جال تے رہَے اُداسا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥

پرنوِت نانک ہم تا کے داسا--۲۰--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦

بِلاول محلّہ ۳ وار ست گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥

عادِت وار آد پُرکھ ہےَ سوئی--

ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آپے ورتَے اوَر نہ کوئی--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥

اوت پوت جگ رہیا پروئی--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥

آپے کرتا کرے سو ہوئی--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

نام رتے سدا سُکھ ہوئی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥

گُرمکھ وِرلا بوجھَے کوئی۔۔ا۔۔

ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

ہِردَے جپنی جپؤ گُنتاسا۔۔

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر اگم اگوچر اپرمپر سُوامی جن پگ لگ دھیاوؤ ہوئے داسن داسا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

سوموار سچ رہیا سچ مائے۔۔

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تِس کی قیمت کہی نہ جائے۔۔

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

آکھ آکھ رہے سبھ لِو لائے۔۔

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

جِس دیوَے تِس پلَے پائے۔۔

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

اگم اگوچر لکھیا نہ جائے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

گُر کےَ سبد ہر رہیا سمائے۔۔۲۔۔

ਮੰਗਲਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥

منگل مایا موہ اُپایا--

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

آپے سِر سِر دھندَھے لایا--

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥

آپ بُجھائے سوئی بوجھَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥

گُر کےَ سبد در گھر سُوجھے--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

پریم بھگت کرے لِو لائے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥

ہوَمےَ ممتا سبد جلائے--٣--

ਬੁਧਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥

بُدھوار آپے بُدھ سار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُرمکھ کرنی سبد ویچار--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

نام رتے من نِرمل ہوئے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥

ہر گُن گاوَے ہوَمےَ مل کھوئِے--

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

در سچے سد سوبھا پائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥

نام رتے گُر سبد سُہائے--۴--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥

لاہا نام پائے گُر دُوار--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

آپے دیوَے دیونہار--

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

جو دیوَے تِس کوُ بل جائیَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥

گُر پرسادی آپ گوٓائیَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

نانک نام رکھو اُر دھار--

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥

دیونہارے کوُ جیکار--۵--

ਵੀਰਵਾਰਿ ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

ویروار ویر بھرم بھُلائے--

ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥

پریَت بھُوت سبھ دُوجے لائے--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥

آپ اُپائے کر ویکھے ویکا--

ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥

سبھنا کرتے تیری ٹیکا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

جی جنت تیری سرنائی--

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥

سو مِلَے جِس لیہِ مِلائی--٦--

ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

سُکروار پرَبھ رہیا سمائی--

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

آپ اُپاے سبھ قیمت پائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُرمکھ ہووَے سو کرَے بیچار--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥

سچ سنجم کرنی ہےَ کار--

ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥

ورت نیم نِتاپرتِ پُوجا--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥

بِن بوجھے سبھ بھاوٗ ہےَ دُوجا--٧--

ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

چھنِچھروار سوَن ساست بیچار--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ہوَمےَ میرا بھرمےَ سنسار--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

منمُکھ اندھا دُوجے بھائے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

جم در بادھا چوٹا کھائِے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

گُر پرسادی سدا سُکھ پائے--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥

سچ کرنی ساچ لِو لائے--٨--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ستگور سیوہِ سے وڈبھاگی--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ہوَمےَ مار سچ لِو لاگی--

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

تیرَے رنگ راتے سہج سُبھائِے--

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

تُو سُکھداتا لیہِ مِلائے--

ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ایکس تے دُوجا ناہی کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥

گُرمکھ بوجھے سوجھی ہوئے--۹--

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥

پندرہ تھِتیں تَے ست وار--

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥

ماہا رُتی آوہِ وار وار--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

دِنس رَین تِوَے سنسار--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

آوا گوَن کِیا کرتار--

ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥

نِہچل ساچ رہیا کل دھار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੧॥

نانک گُرمکھ بوُجھےَ کو سبد ویچار--۱۰--۱--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بِلاول محلّہ ۳--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥

آد پُرکھ آپے سرِسٹ ساجے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥

جی جنت مایا موہِ پاجے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥

دُوجے بھائے پرپنچ لاگے--

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥

آوہِ جاوہِ مرہِ ابھاگے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ستگور بھیٹیئے سوجھی پائے--

ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

پرپنچ چُوکے سچ سمائے--ا--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥

جا کے مستک لِکھیا لیکھ--

ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کے من وسیا پرَبھ ایک--ا--رہاؤ--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥

سرِسٹ اُپاے آپے سبھ ویکھے--

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥

کوئے نہ میٹے تیرے لیکھے--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

سِدھ سادِھک جے کو کہے کہائے--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

بھرمے بھُولا آوَے جائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥

ستگور سیوَے سو جن بوُجھَے۔۔

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥

ہوُمَے مارے تا در سُوجھے۔۔۲۔۔

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥

ایکس تے سبھ دُوجا ہُوا۔۔

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

ایکو ورتَے اوَر نہ بِیا۔۔

ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

دُوجے تے جے ایکو جانَے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥

گُر کےَ سبد ہر در نیسانَے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥

ستگور بھیٹے تا ایکو پائے۔۔

ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥

وِچھوہ دُوجا ٹھاک رہائے۔۔۳۔۔

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥

جِس دا صاحِب ڈاڈھا ہوئے۔۔

ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥

تِس نو مار نہ ساکَے کوئے۔۔

ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥

صاحِب کی سیوک رہَے سرنائی۔۔

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے بکھسے دے وڈیائی۔۔

ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تِس تے اُوپر ناہی کوئے۔۔

ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥

کوَن ڈرَے ڈر کِس کا ہوئے۔۔4۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ ॥

گُرمتی سانت وسَے سریر۔۔

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥

سبد چینھِ پھِر لگے نہ پیر۔۔

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

آوَے نہ جائے نہ دُکھ پائے۔۔

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥

نامے راتے سہج سمائے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥

نانک گُرمکھ ویکھے حدُور۔۔

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥

میرا پرَبھ سد رہیا بھرپُور--۵--

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

اِک سیوک اِک بھرم بھُلائے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

آپے کرے ہر آپ کرائے--

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو ورتَے اور نہ کوئے--

ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥

من روس کیجَے جے دُوجا ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥

ستگور سیوے کرنی ساری--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥

در ساچَے ساچے ویچاری--٦--

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

تھِتی وار سبھ سبد سُہائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگور سیوے تا پھل پائے--

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

تھِتی وار سبھ آوہِ جاہِ--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥

گُر سبد نِہچل سدا سچ سماہِ--

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥

تھِتی وار تا جا سچ راتے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥

بِن ناوَے سبھ بھرمہِ کاچے--٧--

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥

منمُکھ مرہِ مر بِگتی جاہِ--

ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥

ایک نہ چیتہہ دُوجے لوبھاہِ--

ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥

اچیت پِنڈی اگیان اندھار--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥

بِن سبدَے کیوُ پائے پار--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥

آپ اُپائے اُپاونہار--

ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥

آپے کیتَون گُر ویچار--٨--

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

بہتے بھیکھ کرہِ بھیکھدھاری--

ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥

بھَو بھَو بھرمہِ کاچی ساری--

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

ایتھَے سُکھ نہ آگے ہوئے--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥

منمکھ مُوئے اپنا جنم کھوئِے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ستگور سیوے بھرم چُکائے--

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥

گھر ہی اندر سچ محل پائے--۹--

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

آپے پُورا کرے سو ہوئے--

ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥

ایہہِ تھِتی وار دُوجا دوئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ستگور باجھو اندھ گُبار--

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

تھِتی وار سیوہِے مُگدھ گوار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

نانک گُرمکھ بُوجھَے سوجھی پائے--

ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥

اِکت نام سدا رہیا سمائے--۱۰--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ

بِلاول محلّہ ۱ چھنت دکھنی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥

مُندھ نویلڑیا گوئل آئی رام--

ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥

مٹکی ڈار دھری ہر لِو لائی رام--

ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥

لِو لائے ہر سِیو رہی گوئل سہج سبد سیگارییا--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥

کر جوڑ گُر پہہ کر بِننتی مِلہو ساچ پیارِیا--

ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥

دھن بھائے بھگتی دیکھ پریتم کام کرودھ نِواریا--

ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥

نانک مُندھ نَلویَل سُندر دیکھ پِر سادھارِیا--۱--

ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥

سچ نویلڑیئے جوبن بالی رام--

ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥

آوَ نہ جاوَ کہی اپنے سہہ نالی رام--

ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥

ناہ اپنے سنگ داسی مَے بھگت ہر کی بھاوئے--

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥

اگادھ بودھ اکتھ کتھیئے سہج پرَبھ گُن گاوئے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥

رام نام رسال رسیا روَے ساچ پیارِیا--

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥

گُر سبد دِیا دان کِیا نانکا ویچاریا--٢--

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥

سرِیدھر موہیڑی پِر سنگ سُوتی رام--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥

گُر کےَ بھائے چلو ساچ سنگُوتی رام--

ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥

دھن ساچ سنگُوتی ہر سنگ سُوتی سنگ سکھی سہیلیا--

ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥

اِک بھائے اِک من نام وسیا ستگورو ہم میلیا--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥

دِن رَین گھڑی نہ چسا وِسرے ساس ساس نرنجنو--

ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥

سبد جوت جگائے دیپک نانکا بھوٗ بھنجنو--٣--

ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥

جوت سبائڑیئے ترِبھوَن سارے رام--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا الکھ اپارے رام--

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥

الکھ اپار اپار ساچا آپ مار مِلائیئے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥

ہوَمے ممتا لوبھ جالہو سبد مَیل چُکائیئے--

ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥

در جائے درسن کری بھانَے تار تارنہاریا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ہر نام امرِت چاکھ ترِپتی نانکا اُر دھاریا--٤--١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بِلاول محلّہ ١--

ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥

مَے من چاوٗ گھنا ساچ وِگاسی رام--

ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥

موہی پریم پِرے پرَبھ اِبناسی رام--

ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥

اوگتو ہر ناتھ ناتھ تِسے بھاوے سو تھیئے--

ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥

کِرپال سدا دیال داتا جیا اندر تُوں جیئے--

ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥

مَے اور گیان نہ دھیان پُوجا ہر نام انتر وس رہے--

ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥

بھیکھ بھوَنی ہٹھ نہ جانا نانکا سچ گہِ رہے--ا--

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥

بھِنڑی رَین بھلی دِنس سُہائے رام--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥

نِج گھر سُوتڑیئے پِرم جگائے رام--

ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥

نوَ ہان نوَ دھن سبد جاگی آپنے پِر بھاِنیا--

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥

تج کُوڑ کپٹ سُبھاوُ دُوجا چاکری لوکاِنیا--

ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥

مَے نام ہر کا ہار کنٹھے ساچ سبد نیسانیا--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥

کر جوڑ نانک ساچ ماگَے ندر کر تُدھ بھانیا--٢--

ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥

جاگ سلونڑیۓ بولَے گُربانی رام--

ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥

جِن سُن منیَڑی اکتھ کہانی رام--

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥

اکتھ کہانی پد نِربانی کو وِرلا گُرمکھ بُوجھۓ--

ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥

اوہو سبد سماۓ آپ گواۓ ترِبھوَن سوجھی سُوجھۓ--

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥

رہَے اتیت اپرمپر راتا ساچ من گُن سارِیا--

ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥

اوہو پُور رہیا سرب ٹھائی نانکا اُر دھاریا--٣--

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥

محل بُلائڑیۓ بھگت سنیہی رام--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥

گُرمت من رہسی سیجھس دیہی رام--

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥

من مار ریجھَے سبد سیجھَے ترِے لوک ناتھ پچھانئے--

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥

من ڈیگ ڈول نہ جاۓ کت ہی آپنا پِر جانئے--

ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥

مَے آدھار تیرا تُو کھسم میرا مَے تان تکِیا تیرؤ--

ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ساچ سُوچا سدا نانکؑ گُر سبد جھگر نِبیرؤ--۴--۲--

ਛੰਤ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ

چھنت بِلاول محلّہ ۴ منگل

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکؑ اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥

میرا ہر پرَبھ سیجےَ آیا من سُکھ سمانا رام--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥

گُر تُٹھے ہر پرَبھ پایا رنگؑ رلیا مانا رام--

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥

وڈبھاگیا سوہاگنی ہر مستک مانا رام--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥

ہر پرَبھ ہر سوہاگؑ ہےَ نانکؑ من بھانا رام--۱--

ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥

نّمانیا ہر مان ہےَ ہر پرَبھ ہر آپے رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ آپ گوَایا نِت ہر ہر جاپےَ رام--

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥

میرے ہر پرَبھ بھاوے سو کرَے ہر رنگ ہر راپَے رام--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥

جن نانک سہج مِلایا ہر رس ہر دھراپَے رام--۲--

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥

مانس جنم ہر پائیَے ہر راون ویرا رام--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ مِل سوہاگنی رنگ ہوئے گھنیرا رام--

ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥

جن مانس جنم نہ پایا تِنھ بھاگ مندیرا رام--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ہر ہر ہر ہر راکھ پرَبھ نانک جن تیرا رام--۳--

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥

گُر ہر پرَبھ اگم درِڑایا من تن رنگ بھینا رام--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥

بھگت وچھل ہر نام ہےَ گُرمکھ ہر لینا رام--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥

بِن ہر نام نہ جیودے جیئو جل بِن مینا رام--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥

سپھل جنم ہر پایا نانک پرَبھ کینا رام--۴--۱--۳--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥

بِلاول محلّہ ۴ سلوک--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥

ہر پرَبھ سجن لوڑ لہو من وسَے وڈ بھاگ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥

گُر پُورے ویکھالیا نانک ہر لِو لاگ--ا--

ਛੰਤ ॥

چھنت--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥

میرا ہر پرَبھ راون آئیا ہوُمَے بِکھ جھاگے رام--

ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥

گُرمت آپ مِٹایا ہر ہر لِو لا گے رام--

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥

انتر کمل پرگاسیا گُر گیانی جاگے رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥

جن نانک ہر پرَبھ پایا پُورے وڈبھاگے رام--ا--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥

ہر پرَبھ ہر من بھایا ہر نام ودھائی رام--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥

گُر پُورے پرَبھ پایا ہر ہر لِو لائی رام--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥

اگیان اندھیرا کٹیا جوت پرگٹیائی رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥

جن نانک نام ادھار ہےَ ہر نام سمائی رام--۲--

ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥

دھن ہر پرَبھ پیارے راویا جاں ہر پرَبھ بھائی رام--

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥

اکھی پریم کسائیا جیو بِلک مسائی رام--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥

گُر پُورے ہر میلیا ہر رس آگھائی رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥

جن نانک نام وِگسیا ہر ہر لِو لائی رام--۳--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ہم مُورکھ مُگدھ مِلایا ہر کِرپا دھاری رام--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥

دھن دھنّ گُورُو ساباس ہےَ جِن ہوُمےَ ماری رام--

ਜਿਨ੍ਹ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

جِنھ وڈبھاگیا وڈبھاگ ہےَ ہر ہر اُر دھاری رام--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥

جن نانک نام سلاہےِتُو نامے بلہاری رام--۴--۲--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

بِلاول محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

منگل ساج بھیا پربھ اپنا گایا رام--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥

اِبناسی ور سُنیا من اُپجیا چایا رام--

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥

من پریت لاگَے وڈّے بھاگَے کب ملییَے پُورن پتے--

ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥

سہجے سمائیَے گووِند پائیَے دیہُ سکھیئے موہے متے--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥

دِن رَین ٹھاڈھی کرؤ سیوا پربھ کوَن جُگتی پایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥

بِنوَنت نانک کرہو کِرپا لیہُ موہے لڑ لایا--ا--

ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

بھیا سماہڑا ہر رتن وِساہا رام--

ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥

کھوجی کھوج لدھا ہر سنتن پاہا رام--

ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥

مِلے سنت پیارے دئیا دھارے کتھہِ اکتھ بیچارو--

ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥

اِک چِت اِک من دھیائے سُوامی لائے پریت پیارو--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥

کر جوڑ پرَبھ پہہ کر بِننتی مِلَے ہر جس لاہا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک داس تیرا میرا پرَبھ اگم اتھاہا--۲--

ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥

صاحا اٹل گنیا پُورن سنجوگو رام--

ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥

سُکھ سمُوہ بھیا گیا وِجوگو رام--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥

مِل سنت آئے پرَبھ دھیائے بنے اچرج جانییاں--

ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥

مِل اکتر ہوئے سہج ڈھوئے من پریت اُپجی مانییا--

ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥

مِل جوت جوتی اوت پوتی ہر نام سبھ رس بھوگو--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥

بِنوَنت نانک سبھ سنت میلی پرَبھ کرن کارن جوگو--۳--

ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥

بھوَن سُہاوڑا دھرت سبھاگی رام--

ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥

پرَبھ گھر آئیڑا گُر چرنی لاگی رام--

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥

گُر چرن لاگی سہج جاگی سگل اچھا پُنّیا--

ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

میری آس پُوری سنت دھُوری ہر مِلے کنت وِچھُنّیا--

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥

آنند اندِن وجہے واجے اہں مت من کی تیاگی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک سرن سُوامی سنتسنگ لِو لاگی--٤--١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥

بھاگ سُلکھنا ہر کنت ہمارا رام--

ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥

انحد باجِترا تِس دھُن دربارا رام--

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥

آنند اندِن وجہے واجے دِنس رَین اُماہا--

ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥

تہ روگ سوگ نہ دُوکھ بیاپَے جنم مرن نہ تاہا۔۔

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

رِدھ سِدھ سُدھا رس امرِت بھگت بھرے بھنڈارا۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥

بِنوَنت نانک بلہار ونجا پار.برہم پران ادھارا۔۔ا۔۔

ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥

سُن سکھیء سہیلڑیہو مِل منگل گاوہو رام۔۔

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥

من تن پریم کرے تِس پرَبھ کوَ راوہ رام۔۔

ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥

کر پریم راوہ تِسَے بھاوہ اِک نِمکھ پلک نہ تیاگیئَے۔۔

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥

گہہ کنٹھ لائیَے نہ لجائیَے چرن رج من پاگیئَے۔۔ ءِ

ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥

بھگت ٹھگوَری پائے موہہ انت کتھوُ نہ دھاوہ۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥

بِنوَنت نانک مِل سنگ ساجن امر پدوی پاوہ۔۔۲۔۔

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥

بِسمن بِسم بھئی پیکھ گُن اِبناسی رام۔۔

ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥

کر گہِ بھُجا گہی کٹ جم کی پھاسی رام--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨ੍ਹ੍ਹੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੀ ਅੰਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥

گہِ بھُجا لینھی داس کینھی انکر اُدوت جنایا--

ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥

ملن موہ بِکار ناٹھے دِوس نِرمل آیا--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥

درِسٹ دھاری من پیاری مہا دُرمت ناسی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥

بِنونت نانک بھئی نِرمل پربھ ملے اِبناسی--۳--

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥

سُورج کِرن ملے جل کا جل ہُوا رام--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥

جوتی جوت رلی سمپُورن تھِیا رام--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

برہم دیسَے برہم سُنیئے ایک ایک وکھانیئے--

ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥

آتم پسارا کرنہارا پربھ بِنا نہی جانیے--

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥

آپ کرتا آپ بھُگتا آپ کارن کیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥

بِنوَنت نانک سیئی جانہہِ جنھی ہر رس پیا--۴--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

بِلاول محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥

سکھی آؤ سکھی وس آؤ سکھی اسی پِر کا منگل گاوہ--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥

تج مان سکھی تج مان سکھی مت آپنے پریتم بھاوہ--

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥

تج مان موہ بِکار دُوجا سیوَ ایک نِرنجنو--

ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥

لگ چرن سرن دیال پریتم سگل دُرت بِکھنڈنو--

ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥

ہوئے داس داسی تج اُداسی بہُڑ بِدِھی نہ دھاوا--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥

نانک پئیمپے کرہو کِرپا تام منگل گاوا--۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥

امرِت پِرء کا نام مَے اندھلے ٹوہنی--

ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥

اوہ جوہَے بہو پرکار سُندر موہنی--

ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥

موہنی مہا بچِتر چنچل انِک بھاوَ دِکھاوئے--

ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥

ہوئے ڈھیٹھ میٹھی منہہ لاگَے نام لَین نہ آوئے--

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥

گِرہ بنہِ تیرَے برت پُوجا باٹ گھاٹَے جوہنی--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥

نانک پئِمپَے دئِیا دھا رہو مَے نام اندھلے ٹوہنی--۲--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥

موہِ اناتھ پِرء ناتھ جیئو جانہو تیئو رکھہو--

ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥

چتُرائی موہے ناہے ریجھاوَ کہہ مُکھہو--

ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥

نہ چتُر سُگھر سُجان بیَتی موہِ نِرگُن گُن نہی--

ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥

نہ رُوپ دھُوپ نہ نَین بنکے جہ بھاوے تہ رکھ تُہی--

ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥

جَے جَے جئِیمپہِ سگل جا کوُ کرُناپت گت کِن لکھہو--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥

نانک پئَمپےَ سیوَ سیوک جیئو جانہو تیئو موہِ رکھو--۳--

ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥

موہِ مچھلی تُم نیر تُجھ بِن کیئو سرے--

ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ੍ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤੁਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥

موہِ چاترِک تُمھ بُوند ترِپتوُ مُکھ پرے--

ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥

مُکھ پرے ہرے پیاس میری جی ہِیا پراݨپتے--

ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥

لاڈلے لاڈ لڈائے سبھ مہہ مِل ہماری ہوئے گتے--

ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥

چیت چِتوؤ مِٹ اندھارے جیئو آس چکوی دِن چرے--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥

نانک پئَمپےَ پرِء سنگ میلی مچھلی نیر نہ ویسرے--۴--

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥

دھن دھنّ ہمارے بھاگ گھر آیا پِر میرا--

ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥

سوہے بنک دُوار سگلا بن ہرا--

ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥

ہر ہرا سُوامی سکھہ گامی اند منگل رس گھنا--

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥

نوَل نوَتن ناہو بالا کوَن رسنا گُن بھنا۔۔

ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥

میری سیج سوہی دیکھ موہی سگل سہسا دُکھ ہرا۔۔

ਨਾਨਕ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥

نانک پئیمپے میری آس پُوری ملے سُو امی اپرمپرا۔۔۵۔۔ا۔۔۳۔۔

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ

بِلاول محلّہ ۵ چھنت منگل

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک۔۔

ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥

سُندر سانت دیال پرَبھ سرب سُکھا نِدھ پِیو۔۔

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥

سُکھ ساگر پرَبھ بھیٹیئے نانک سُکھی ہوت ایہو جیوَ۔۔ا۔۔

ਛੰਤ ॥

چھنت۔۔

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥

سُکھ ساگر پرَبھ پائیے جب ہووَے بھاگو رام۔۔

ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥

مانن مان ونجائیے ہر چرنی لاگو رام--

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥

چھوڈ سِیانپ چاتُری دُرمت بُدھ تیاگو رام--

ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥

نانک پؤ سرنائی رام رائے تھِر ہوئے سُہاگو رام--ا--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥

سو پرَبھ تج کت لاگیئے جِس بِن مر جائیے رام--

ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥

لاج نہ آوے اگیان متی دُرجن بِرمائیئے رام--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥

پتت پاون پرَبھ تِیاگ کرے کھو کت ٹھہرائیے رام--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥

نانک بھگت بھاؤ کر دیال کی جیون پد پائیے رام--۲--

ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥

سری گوپال نہ اُچرہے بل گئیے دُہچارن رسنا رام--

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥

پرَبھ بھگت وچھل نہ سیوہی کایا کاک گرسنا رام--

ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥

بھرم موہی دُوکھ نہ جانہی کوٹ جونی بسنا رام--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥

نانک بِن ہر اور جے چاہنا بِسٹا کِرم بھسما رام--٣--

ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥

لائے بِرہو بھگوَنت سنگے ہوئے مِل بیراگن رام--

ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥

چندن چیر سُگندھ رسا ہوَمے بِکھ تِیاگن رام--

ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥

اِیت اُوت نہ ڈولیئے ہر سیوا جاگن رام--

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੪॥

نانک جِن پرَبھ پایا آپنا سا اٹل سُہاگن رام--٤--١--٤--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بِلاول محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥

ہر کھوجہُ وڈ بھاگیہو مِل سادھو سنگے رام--

ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦ ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥

گُن گووِد سد گائیئہِ پار برہم کےَ رنگے رام--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥

سو پرَبھ سد ہی سیویئے پائیہہ پھل منگے رام--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥

نانک پرَبھ سرناگتی جپ انت ترنگے رام--١--

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥

اِک تِل پربھُو نہ ویسرے جِن سبھ کُچھ دینا رام--

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥

وڈبھاگی میلاوڑا گُرمُکھ پِر چینھا رام--

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥

باہ پکڑ تم تے کاڈھیا کر اپنا لینا رام--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥

نام جپت نانک جیوَے سیتل من سینہ رام--۲--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥

کیا گُن تیرے کہہ سکوُ پربَھ انترجامی رام--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥

سِمر سِمر نارائنَے بھیئے پارگرامی رام--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥

گُن گاوت گووِند کے سبھ اِچھ پُجامی رام--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥

نانک اُدھرے جپ ہرے سبھہُو کا سُوامی رام--۳--

ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮ ॥

رس بھِنّنڑے اپنے رام سنگے سے لوئن نیکے رام--

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥

پربَھ پیکھت اِچھا پُنّیا مِل ساجن جی کے رام--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮ ॥

امرِت رس ہر پایا بِکھیا رس پھیکے رام--

ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥੯॥

نانک جل جلہہ سمایا جوتی جوت میکے رام--۴--۲--۵--۹--

ਬਿਲਾਵਲ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

بِلاول کی وار محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥

ہر اُتم ہر پرَبھ گاویا کر ناد بِلاول راگ--

ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥

اُپدیس گُورُو سُن منیا دھُر مستک پُورا بھاگ--

ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥

سبھ دِنس رَین گُن اُچرَے ہر ہر ہر اُر لِو لاگ--

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥

سبھ تن من ہرِیا ہویا من کھِڑیا ہرِیا باگ--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥

اگیان اندھیرا مِٹ گیا گُر چانن گیان چراگ--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥

جن نانک جیوَے دیکھ ہر اِک نِمکھ گھڑی مُکھ لاگ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥

بِلاول تب ہی کیجیئَے جب مُکھ ہووَے نام--

ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

راگ ناد سبد سوہنے جا لاگَے سہج دھیان--

ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

راگ ناد چھوڈ ہر سیویئَے تا درگہ پائیَے مان--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥

نانک گُرمُکھ برہم بیچاریئَے چُوکَے من ابھیمان--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥

تُو ہر پرَبھ آپ اگمّ ہےَ سبھ تُدھ اُپایا--

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

تُو آپے آپ ورتدا سبھ جگت سبایا--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

تُدھ آپے تاڑی لائیَے آپے گُن گایا--

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥

ہر دھیاوہو بھگتہو دِنس رات انت لئے چھڈایا ۔

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

جِن سیویا تِن سُکھ پایا ہر نام سمایا--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

دُوجے بھائے بِلاول نہ ہووئی منمُکھ تھائے نہ پائے--

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پاکھنڈ بھگت نہ ہووئی پاربرہم نہ پایا جائے--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥

منہٹھ کرم کماونے تھائے نہ کوئی پائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

نانک گُرمُکھ آپ بیچاریئے وِچھو آپ گوائے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

آپے آپ پاربرہم ہے پاربرہم وسیا من آئے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

جمّن مرنا کٹیا جوتی جوت مِلائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

بِلاول کرہو تُمھ پیارہو ایکس سِیوُ لِو لائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

جنم مرن دُکھ کٹیئے سچے رہے سمائے--

ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

سدا بِلاول انند ہےَ جے چلھہ ستگور بھائے--

ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ستسنگتی بہہ بھاؤ کر سدا ہر کے گُن گائے--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک سے جن سوہنے جے گُرمکھ میَل مِلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥

سبھنا جیا وِچ ہر آپ سو بھگتا کا مِت ہر--

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥

سبھ کوئی ہر کےَ وس بھگتا کےَ انند گھر--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥

ہر بھگتا کا میلی سربت نِسُل جن ٹنگ دھر--

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥

ہر سبھنا کا ہےَ کھسم سو بھگت جن چِت کر--

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥

تُدھ اپڑ کوئے نہ سکَے سبھ جھکھ جھکھ پوَے جھڑ--٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

برہم بِندہِ تے براہمنا جے چلہہ ستگور بھائے--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥

جِن کےَ ہِردَے ہر وسَے ہوُمَے روگ گوَایے--

ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

گُن رَوہِ گُن سنگرہہِ جوتی جوت مِلائے--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

اس جگ مہہ وِرلے براہمن برہم بِندہِ چِت لائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک جِنھ کوُ ندر کرے ہر سچا سے نام رہے لِو لائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥

ستگور کی سیوَ نہ کیتیا سبد نہ لگو بھاوُ--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥

ہوُمَے روگ کماونا ات دیرگھ بہو سُوآوُ--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥

منہٹھ کرم کماونے پھِر پھِر جونی پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

گُرمکھ جنم سپھل ہےَ جِس نو آپے لئے مِلائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک ندری ندر کرے تا نام دھن پلَے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥

سبھ وڈیائیا ہر نام وِچ ہر گُرمکھ دھیائیئےَ--

ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

جے وسط منگیئے سائی پائیَے جے نام چِت لائیَے--

ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪ੍ਾਈਐ ॥

گہج گل جی کی کیچےَ ستگورو پاس تا سرب سُکھ پائیَے--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥

گُر پُورا ہر اُپدیس دئے سبھ بھُکھ لہہ جائیَے--

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥

جِس پُورب ہووَے لِکھیا سو ہر گُن گائیَے--۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ستگور تے کھالی کو نہی میرَے پربھ میل مِلائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگور کا درسن سپھل ہےَ جیہا کو اِچھے تیہا پھل پائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥

گُر کا سبد امرِت ہےَ سبھ ترِسنا بھُکھ گوائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥

ہر رس پی سنتوکھ ہوا سچ وسیا من آئے--

ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥

سچ دھیائے امرا پد پایا انحد سبد وجائے--

ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

سچو دہ دِس پسریا گُر کےَ سہج سُبھائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥

نانک جِن اندر سچ ہےَ سے جن چھپہِ نہ کِسےَ دے چھپائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر سیوا تے ہر پائیَے جا کوُ ندر کرئے--

ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥

مانس تے دیوتے بھیے سچی بھگت جِس دئے--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥

ہئُمے مار مِلائین گُر کے سبد سُچے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥

نانک سہجے مِل رہے نام وڈیائی دئے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی۔۔

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥

گُر ستگور وِچ ناوَے کی وڈی وڈیائی ہر کرتَے آپ ودھائی۔۔

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥

سیوک سِکھ سبھ ویکھ ویکھ جیونھ اونھا اندر ہِردَے بھائی۔۔

ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥

نِندک دُسٹ وڈیائی ویکھ نہ سکن اونھا پرایا بھلا نہ سُکھائی۔۔

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥

کیا ہووَے کِس ہی کی جھکھ ماری جا سچے سِیُو بن آئی۔۔

ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥

جے گل کرتے بھاوے سا نِت نِت چڑّے سَوائی سبھ جھکھ جھکھ مَرے لوکائی۔۔۴۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

دھرِگ ایہہ آسا دُوجے بھاوَ کی جو موہِ مایا چِت لائے۔۔

ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ہر سُکھ پلھرت یاگیا نام وِسار دُکھ پائے--

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

منمُکھ اگیانی اندھلے جنم مرہِ پھِر آوےَ جائے--

ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥

کارج سِدھ نہ ہوونی انت گیا پچھتائے--

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

جِس کرم ہووَے تِس ستگور ملِےَ سو ہر ہر نام دھیائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨ੍ਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥

نام رتے جن سدا سُکھ پائنھِ جن نانک تِن بل جائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

آسا منسا جگ موہنی جِن موہیا سنسار--

ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥

سبھ کو جم کے چیرے وِچ ہےَ جیتا سبھ آکار--

ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥

حُکمی ہی جم لگدا سو اُبرے جِس بکھسے کرتار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

نانک گُر پرسادی ایہو من تاں ترَے جا چھوڈے اہنکار--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥

آسا منسا مارے نِراس ہوئے گُر سبدی ویچار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥

جِتھے جائیے جگت مہہ تِتھے ہر سائی--

ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥

اگَے سبھ آپے ورتدا ہر سچا نیائی--

ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥

کُوڑیارا کے مُہ پھِٹکیئہِ سچ بھگت وڈیائی--

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥

سچ صاحب سچا نیاؤ ہےَ سِر نِندک چھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੫॥

جن نانک سچ ارادھیا گُرمکھ سُکھ پائی--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

پُورے بھاگ ستگور پائیے جے ہر پرَبھ بکھس کرئے--

ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

اوپاوا سِر اوپاؤ ہےَ ناوُ پراپت ہوئے--

ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

اندر سیتل سانت ہےَ ہِردَے سدا سُکھ ہوئے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨ੍ਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੧॥

امرِت کھانا پینھنا نانک نائے وڈیائی ہوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

اے من گُر کی سِکھ سُن پایہِ گُنی نِدھان--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

سُکھداتا تیرَے من وسَے ہوُمَے جائے ابھیمان--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥

نانک ندری پائیَے امرِت گُنی نِدھان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥

جتنے پاتساہ ساہ راجے کھان اُمراو سِکدار ہہہ تِتنے سبھ ہر کے کیئے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥

جو کِچھ ہر کراوے سو اوۓ کرہِ سبھ ہر کے ارتھیئے--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥

سو ایسا ہر سبھنا کا پرَبھ ستگور کےَ ول ہےَ تِن سبھ ورن چارے کھانی سبھ سرِسٹ گولے کر ستگور اگےَ کار کماون کوُ دیئے--

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ ॥

ہر سیوے کی ایسی وڈیائی دیکھو ہر سنتھو جن وِچھوہ کایا نگری دُسمن دُوت سبھ مار کڈھیے

--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੬॥

ہر ہر کِرپال ہوآ بھگت جنا اُپر ہر آپنی کِرپا کر ہر آپ رکھ لیئے--٦--

ਸਲੋਕ ਮः ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

اندر کپٹ سدا دُکھ ہےَ منمکھ دھیان نہ لاگَے--

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥

دُکھ وِچ کار کماونی دُکھ ورتَے دُکھ آگے--

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥

کرمی ستگور بھیٹیئے تا سچ نام لِو لاگَے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥

نانک سہجے سُکھ ہوئے اندرہو بھرم بھوَ بھاگَے--ا--

ਮः ੩ ॥

م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

گُرمکھ سدا ہر رنگ ہےَ ہر کا ناوَ من بھایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُرمکھ ویکھن بولنا نام جپت سُکھ پایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥

نانک گُرمکھ گیان پرگاسیا تِمر اگیان اندھیر چُکایا--٢--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

منمکھ میَلے مرہِ گوار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُرمکھ نِرمل ہر راکھیا اُر دھار--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥

بھنت نانک سُنہو جن بھائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥

ستگور سیوہو ہوٗمے مل جائی--

ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥

اندر سنسا دُوکھ ویاپے سِر دھندھا نِت مار--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੂਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥

دُوجے بھائے سُوتے کبھو نہ جاگہِ مایا موہ پیار--

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥

نام نہ چیتہہ سبد نہ وچارہِ ایہو منمکھ کا بیچار--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੩॥

ہر نام نہ بھایا بِرتھا جنم گوَایا نانک جم مار کرے کھُوار--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥

جِس نو ہر بھگت سچ بکھسیئَن سو سچا ساہو--

ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥

تِس کی مُحتاجی لوک کڈھدا ہورت ہٹ نہ وتھ نہ ویساہو--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥

بھگت جنا کوُ سنمکھ ہووَے سو ہر راس لئے ویمکھ بھس پاہو--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥

ہر کے نام کے واپاری ہر بھگت ہہہ جم جاگاتی تِنا نیڑ نہ جاہو--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥

جن نانک ہر نام دھن لدیا سدا ویپرواہو--٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

اِس جگ مہہ بھگتی ہر دھن کھٹیا ہور سبھ جگت بھرم بھُلایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

گُر پرسادی نام من وسیا اندِن نام دھیایا--

ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

بِکھیا ماہے اُداس ہے ہئُمَے سبد جلایا--

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

آپ تریا کُل اُدھرے دھنّ جنیدی مایا--

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

سدا سہج سُکھ من وسیا سچے سِیوُ لِو لایا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

برہما بِسن مہادیوُ ترَے گُن بھُلے ہئُمَے موہ ودھایا--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

پنڈت پڑ پڑ مونی بھُلے دُوجَے بھائے چِت لایا--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

جوگی جنگم سنِیاسی بھُلے وِن گُر تت نہ پایا--

ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

منمکھ دُکھیئے سدا بھرم بھُلے تِنھی بِرتھا جنم گوایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

نانک نام رتے سیئی جن سمدھے جے آپے بکھس مِلایا--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

نانک سو سالاہیئے جِس وس سبھ کِچھ ہوئے--

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تِسہ سریوہُ پرانیہو تِس بِن او ر نہ کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گُرمکھ انتر من وسَے سدا سدا سُکھ ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥

جِنی گُرمکھ ہر نام دھن نہ کھٹیوُ سے دَیوالیئے جگ ماہِے--

ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥

اوۓ منگدے پھِرہِ سبھ جگت مہہ کوئی موُہِ تھُک نہ تِن کوُ پاہِے--

ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥

پرائی بکھیلی کرہِ آپنی پرتیت کھوون سگوا بھی آپ لکھاہِ--

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥

جِس دھن کارن چُگلی کرہِ سو دھن چُگلی ہتھ نہ آوےَ اوۓ بھاوے تِتھے جاہِے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥

گُرمکھ سیوک بھائے ہر دھن مِلَے تِتھوکرمہین لَے نہ سکہ ہور تھے دیس دِسنتر ہر دھن ناہِ

--٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُرمکھ سنسا مُول نہ ہووئی چِنتا وِچھو جائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

جو کچھ ہوئے سوسہجے ہوئے کہنا کچھو نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک تِن کا آکھیا آپ سُنے جے لئین پنّے پائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥

کال مار منسا منہہ سمانی انتر نِرمل ناوٗ--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥

اندِن جاگَے کدے نہ سووَے سہجے امرِت پیاوٗ--

ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

میٹھا بولے امرِت بانی اندِن ہر گُن گاوٗ--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

نِج گھر واسا سدا سوہدے نانک تِن مِلیا سُکھ پاوٗ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥

ہر دھن رتن جویہری سو گُر ہر دھن ہر پاسہو دیوایا--

ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥

جے کسَے کہُ دِس آوے تا کوئی کہُ منگ لئے اکے کوئی کہو دیوائے ایہو ہر دھن جور کیتَے کسَے نال نہ جائے ونڈایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ ਹਥਿ ਆਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

جِس نو ستگور نال ہر سردھا لائے تِس ہر دھن کی ونڈ ہتھ آوے جِس نو کرتے دھُر لکھ پایا--

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥

اِس ہر دھن کا کوئی سریك ناہی کسے کا کھط ناہی کسے کے سِیو بنّے رول ناہی جے کو ہر دھن کی بکھیلی کرے تِس کا مُہو ہر چھو کُنڈا وِچ کالا کرایا--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥

ہر کے دِتے نال کسے جور بکھیلی نہ چلئی دِہُ د ہُ نِت نِت چڑّے سَوایا--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوك م: ۳--

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

جگت جلندا رکھ لَے آپنی کِرپا دھار--

ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥

جِت دُوارے اُبرے تِتَے لیَہو اُبار--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ستگور سُکھ ویکھالیا سچا سبد بیچار--

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

نانك اور سُجھئی ہر بِن بکھسنہار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ہوُمَے مایا موہنی دُوجے لگے جائے--

ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥

نہ ایہہ ماری نہ مَرے نہ ایہہ ہٹ وِکائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُر کےَ سبد پرجالیئےَ تا ایہہ وِچھوہ جائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

تن من ہووے اُجلا نام وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک مایا کا مارن سبد ہےَ گُرمکھ پایا جائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ستگور کی وڈیائی ستگور دِتی دھُرہو حکم بُجھ نیسان--

ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

پُتی بھاتییَی جاوائی سکی اگہُ پِچھو ٹول ڈِٹھا لاہیون سبھنا کا ابھیمان--

ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥

جِتھے کو ویکھے تِتھے میرا ستگورو ہر بکھسیوس سبھ جہان--

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥

جے ستگور نو مِل منّے سو ہلت پلت سِجھے جے ومُکھ ہووے سو پھِرے بھرِسٹ تھان--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥

جن نانک کےَ ول ہوا میرا سُوامی ہر سجن پُرکھ سُجان--

ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥

پئودی بھِت دیکھ کےَ سبھ آۓ پۓ ستگور کی پیری لاہیون سبھنا کیہُو منہو گُمان--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥

کوئی واہے کو لُنَے کو پاۓ کھلِہان--

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥

نانک ایو نہ جاپئ کوئی کھاۓ نِدان--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥

جِس من وسیا تریا سوۓ--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک جو بھاوَے سو ہوۓ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥

پاربرہم دیال ساگر تاریا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥

گُر پُورَے مہروان بھرم بھوَ ماریا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥

کام کرودھ بِکرال دُوت سبھ ہارِیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

امرِت نام نِدھان کنٹھ اُر دھاریا--

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥

نانک سادُھو سنگ جنم مرن سوارِیا--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨ੍ਹਿ ॥

جنہِی نام وِساریا کُوڑے کہن کہنّھ--

ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨ੍ਹਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨ੍ਹਿ ॥

پنچ چور تِنا گھر مُہنھِ ہوَمَے اندر سنھِ--

ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨ੍ਹਿ ॥

ساکت مُٹھے دُرمتی ہر رس نہ جاننھِ--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨ੍ਹਿ ॥

جنہِی امریت بھرم لُٹایا بِکھ سِیوَ رچہِ رچنہِ--

ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥

دُسٹا سیَتی پِرہڑی جن سِیوَ واد کرنّھِ--

ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ੍ ॥

نانک ساقط نرک مہہ جم بدھے دُکھ سہنِہہ--

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨਿ੍ ॥੧॥

پئِیےَ کِرت کماودے جو راکھہ تِوَے رہنّہِ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥

جِنھی ستگور سیویا تان نِتانے تِس--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥

ساس گِراس سدا من وسَے جم جوہِ نہ سکےَ تِس--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥

ہِردَے ہر ہر نام رس کوَلا سیوک تِس--

ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥

ہر داسا کا داس ہوئے پرم پدارتھ تِس--

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥

نانک من تن جِس پرَبھ وسَے ہوَ سد قُربانےَ تِس--

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥

جِنھ کوَ پُورب لِکھیا رس سنت جنا سِیوَ ت تِس--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥

جو بولے پُورا ستگورو سو پرمیسر سُنیا--

ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥

سوئی ورتیا جگت مہہ گھٹ گھٹ مُکھ بھنیا--

ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥

بہت وڈیائیا صاحِبے نہ جاہی گِنیا--

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥

سچ سہج اَند ستگورو پاس سچی گُر مِنیا--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥

نانک سنت سوارے پاربرہم سچے جیئو بنیا--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥

اپنا آپ نہ پچھانئی ہر پرَبھ جاتا دُور--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥

گُر کی سیوا وِسری کیوُ من رہَے حجوُر--

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥

منمکھ جنم گوَایا جھوٹھے لالچ کُور--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

نانک بکھس مِلائین سچّے سبد حدُور--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ہر پربھ سچا سوہِلا گُرمُکھ نام گووِند--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥

اندِن نام سلاہنا ہر جپیا من آنند--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

وڈبھاگی ہر پایا پُورن پرمانند--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥

جن نانک نام سلاہِیا بُہڑ نہ من تن بھنگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥

کوئی نِندک ہووے ستگورو کا پھِر سرن گُر آوَے--

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥

پِچھلے گُنہ ستگور بکھس لئے ستسنگت نال رلاوے--

ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥

جئیو میہہ وُٹھے گلیا نالیا ٹوبھیا کا جل جائے پوَے وِچ سُرسری سُرسری مِلت پوِتر پاون ہوئے جاوَے--

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥

ایہہ وڈیائی ستگور نِرویر وِچ جِت ملیئے تِسنا بھُکھ اُترے ہر سانت تڑ آوَے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

نانک ایہو اچرج دیکھو میرے ہر سچے ساہ کا جے ستگورو نو منّے سو سبھناں بھاوے

--۱۳--۱--سدھ--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

بِلاول بانی بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

کبیر جیوٗ کی

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ گُر پرساد--

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥

ایسو ایہو سنسار پیکھنا رہن نہ کوؤ پئیہے رے--

ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُودھے سُودھے ریگ چلھو تُم نتر کُدھکا دِوئیہے رے--۱--رہاؤ--

ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥

بارے بُوڈھے ترُنے بھئیا سبھھوُ جم لَے جائیح رے - -

ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥

مانس بپرُا مُوسیٰ کینو میچ بِلئیا کھیہے رے--۱--

ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥

دھنونتا ار نِردھن منئی تا کی کچھُو نہ کانی رے--

ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥

راجا پرجا سم کر مارے ایسو کال بڈانی رے--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥

ہر کے سیوک جو ہر بھائے تِنھ کی کتھا نِراری رے--

ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥

آوہِ نہ جاہِ نہ کبہُو مرتے پار.برہم سنگاری رے--٣--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥

پُتر کلتر لچھمی مایا اِہے تجہو جی جانی رے--

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتھو ملہے سارِگپانی رے--٤--١--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥

بِدیا نہ پرؤ باد نہی جانؤ--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥

ہر گُن کتھت سُنت بؤرانو--١--

ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥

میرے بابا مَے بؤرا سبھ کھلق سَیانی مَے بؤرا--

ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے بِگریو بِگرے مت اؤرا--١--رہاؤ--

ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥

آپ نہ بؤرا رام کیؤ بؤرا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥

ستگور جار گیئو بھرم مورا--۲--

ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥

مَے بِگرے اپنی مت کھوئی--

ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥

میرے بھرم بھُولؤ مت کوئی--۳--

ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥

سو بؤرا جو آپ نہ پچھانَے--

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥

آپ پچھانَے ت ایکے جانَے--۴--

ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥

ابِہ نہ ماتا سو کبہو نہ ماتا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥

کہہ کبیر رامَے رنگ راتا--۵--۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥

گرِہو تج بن کھنڈ جائیٔے چُن کھائیٔے کندا--

ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥

اجہو بِکار نہ چھوڈئی پاپی من مندا--۱--

ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥

کیوٗ چھوٗٹوٗ کیَسے تروٗ بھَوجل نِدھ بھاری--

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھ راکھ میرے بیٹھلا جن سرن تمھاری--ا--رہاوٗ--

ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥

بکھے بکھے کی باسنا تجیٔ نہ جائی--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥

انِک جتن کر راکھیئے پھِر پھِر لپٹائی--٢--

ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥

جرا جیون جوبن گیا کچھ کیا نہ نِیکا--

ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥

ایہو جیئرا نِرمولکو کوٗڈی لگ میکا--٣--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥

کہُ کبیر میرے مادھوا توٗ سرب بیاپی--

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥

تُم سمسر ناہی دیال موہِ سمسر پاپی--٤--٣--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥

نِت اُٹھ کوری گاگر آنَے لیپت جیوٗ گیئو--

ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥

تانا بانا کچھُو نہ سُوجھے ہر ہر رس لپٹیو--ا--

ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥

ہمارے کُل کوَنے رام کہیوَ--

ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب کی مالا لئی نِپُوتے تب تے سُکھ نہ بھیو--ا--رہاوَ--

ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥

سُنہو جِٹھانی سُنہو دِرانی اچرج ایک بھیو--

ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਂਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥

سات سُوت اِن مُڈینئے کھوئے ایہو مُڈِیا کیوَ نہ مُئیو--۲--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥

سرب سُکھا کا ایک ہر سُوامی سو گُر نام دئیو--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥

سنت پرہلاد کی پیج جن راکھی ہرناکھس نکھ بِدریو--۳--

ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥

گھر کے دیوَ پِتر کی چھوڈی گُر کو سبد لئیو--

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥

کہت کبیر سگل پاپ کھنڈن سنتہ لَے اُدھرِیو--۴--۴--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥

کوُ ہر سمان نہی راجا--

ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اے بھُوپت سبھ دِوس چار کے جھُوٹھے کرت دِواجا--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥

تیرو جن ہوئے سوئے کت ڈولَے تین بھوَن پر چھاجا--

ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥

ہاتھ پسار سکَے کو جن کوُ بول سکَے نہ انداجا--ا--

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥

چیت اچیت مُوڑ من میرے باجے انحد باجا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥

کہہ کبیر سنسا بھرم چُوکو دھرو پرہلاد نِواجا--۲--۵--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥

راکھ لیہُ ہم تے بِگری--

ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِیل دھرم جپ بھگت نہ کینی ہوُ ابھیمان ٹیڈھ پگری--ا--رہاؤ--

ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥

امر جان سنچی ایہہ کایا ایہہ مِتھیا کاچی گگری--

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥

جنہہ نِواج ساج ہم کیئے تِسہہ بِسار اوَر لگری--ا--

ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥

سندِھک توہِ سادھ نہی کہیئو سرن پرے تُمری پگری--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥

کہہ کبیر ایہہ بِنتی سُنیہُ مت گھا لہو جم کی کھبری--۲--٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥

درمادے ٹھاڈھے دربار--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُجھ بِن سُرت کرَے کو میری درسن دیجَے کھولھِ کِوار--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥

تُم دھن دھنی اُدار تیاگی سرَوننھ سُنیئت سُجس تُمھار--

ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥

ماگوُ کاہِ رنک سبھ دیکھوُ تُمھ ہی تے میرو نِستار--ا--

ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥

جیدیوُ نامہ بِپ سُداما تِن کوُ کرپا بھئی ہےَ اپار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥

کہہ کبیر تُم سمرتھ داتے چار پدارتھ دیَت نہ بار--۲--۷--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥

ڈنڈا مُندرا کِھنتھا آدھاری--

ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥

بھرم کےَ بھائے بھوَے بھیکھدھاری--ا--

ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥

آسن پوَن دُور کر بوَرے--

ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڈ کپٹ نِت ہر بھَج بوَرے--ا--رہاؤ--

ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥

جہ تُو جاچہِ سو ترِبھوَن بھوگی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥

کہہ کبیر کیسَو جگ جوگی--٢--٨--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਇਨਿ੍ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥

اِنھِ مایا جگدیس گُسائی تمھرے چرن بِسارے--

ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِنچت پریت نہ اُپجے جن کوُ جن کہا کرہے بیچارے--ا--رہاؤ--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥

دھِرگ تن دھِرگ دھن دھِرگ ایہہ مایا دھِرگ دھِرگ مت بدھ پھنّی--

ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥

اس مایا کوٗ درِڑھ کر راکھھو باندھے آپ بچنّی--ا--

ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥

کیا کھیتی کیا لیوا دیئی پرپنچ جھوٗٹھ گُمانا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥

کہہ کبیر تے انت بِگوٗتے آیا کال نِدانا--۲--۹--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥

سریر سروور بھیترے آچھےَ کمل انوٗپ--

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥

پرم جوت پُرکھوتمو جا کےَ ریکھ نہ رُوپ--ا--

ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رے من ہر بھج بھرم تجھو جگجیون رام--ا--رہاؤ--

ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥

آوت کچھُو نہ دیسئی نہ دیسےَ جات--

ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥

جہ اُپجےَ بِنسے تہی جیسے پُرِون پات--۲--

ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥

مِتھیا کر مایا تجی سُکھ سہج بیچار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧੦॥

کہہ کبیر سیوا کرہو من منجھ مُرار--۳--۱۰--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

جنم مرن کا بھرم گیا گوبِد لِو لاگی--

ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوَت سُنّ سمانِیا گُر ساکھی جاگی--۱--رہاؤ--

ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥

کاسی تے دھُن اُوپجَے دھُن کاسی جائی--

ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੧॥

کاسی پھُوٹی پنڈتا دھُن کہاں سمائی--۱--

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥

ترِکُٹی سندھ مَے پیکھیا گھٹ ہُو گھٹ جاگی--

ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

ایسی بُدھ سماچری گھٹ ماہِ تیاگی--۲--

ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥

آپ آپ تے جانیا تیج سمانا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥੧੧॥

کہو کبیر اب جانیا گوبِد من مانا--۳--اا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ ॥

چرن کمل جا کَے رِدَے بسہِ سو جن کیوُ ڈولَے دیوَ--

ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مانَو سبھ سُکھ نوُ نِدھ تا کَے سہج سہج جس بولَے دیوَ--رہاوُ--

ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥

تب ایہہ مت جوُ سبھ مہہ پیکھے کُٹِل گانٹھ جب کھولَے دیوَ--

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥

بارں بار مایا تے اٹکے لَے نرجا من تولَے دیوَ--ا-

ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ ॥

جہ اوہو جائے تہی سُکھ پاوے مایا تاس نہ جھولَے دیوَ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥

کہہ کبیر میرا من مانیا رام پریت کیوُ لَے دیوَ--۲--۱۲--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

بِلاول بانی بھگت نامدیو جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥

سپھل جنم مو کوءُ گُر کینہ--

ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥

دُکھ بِسار سُکھ انتر لینا--ا--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥

گیان انجن مو کوءُ گُر دینا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام بِن جیون من ہینا--ا--رہاوُ--

ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥

نامدےٗ سِمرن کر جاناں--

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥

جگجیون سِیوُ جیوُ سماناں--۲--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ

بِلاول بانی رویداس بھگت کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥

دارِد دیکھ سبھ کو ہسےَ ایسی دسا ہماری--

ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

اسٹ دسا سِدھ کر تلےَ سبھ کِرپا تُماری--ا--

ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥

تُو جانت مَے کِچھ نہی بھَو کھنڈن رام--

ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل جی سرناگتی پرَبھ پُورن کام--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥

جو تیری سرناگتا تِن ناہی بھار--

ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

اُوچ نِیچ تُم تے ترے آلج سنسار--٢--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥

کہہ رویداس اکتھ کتھا بہو کائے کر یجَے--

ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥

جیسا تُو تَیسا تُہی کیا اُپما د یجَے--٣--ا--

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥

بِلاول--

ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ ॥

جہ کُل سادھ بَیسنَو ہوئے--

ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برن ابرن رنک نہی اِیسُر بِمل باس جانیَے جگ سوئے--ا--رہاؤ--

ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖ੍ਯ਼ਤ੍ਰੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥

برہمن بَیس سُود ار کھیتری ڈوم چنڈار ملیچھ من سوئے--

ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥

ہوئے پُنیت بھگونت بھجن تے آپ تار تارے کُل دوئے--ا--

ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥

دھنّ سو گاؤ دھنّ سو ٹھاؤ دھنّ پُنیت کُٹنب سبھ لوئے--

ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥

جِن پِیا سار رس تجے آن رس ہوئے رس مگن ڈارے بِکھ کھوئِے--٢--

ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

پنڈت سُور چھترپت راجا بھگت برابر اوُر نہ کوئے--

ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥

جیسے پُرَین پات رہَے جل سمیپ بھن رویداس جنمے جگ اوئے--٣--٢--

ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

بانی سدھنے کی راگ بِلاول

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

نِرپ کنّیا کے کارنَے اِک بھیا بھیکھدھاری--

ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

کامارتھی سُوارتھی وا کی پَیج سواری--ا--

ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥

تو گُن کہا جگت گُرا جوُ کرم نہ ناسَے--

ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِنگھ سرن کت جائیَے جوُ جمبُک گراسَے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ایک بُوند جل کارنے چاترِک دُکھ پاوَے۔۔

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

پران گئے ساگر مِلَے پھُن کام نہ آوے۔۔۲۔۔

ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥

پران جو تھاکے تھِر نہی کَیسے بِرماوؤ۔۔

ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥

بُوڈ مُوئے نؤکا مِلَے کہو کاہِ چڑھاوؤ۔۔۳۔۔

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

مَے ناہی کچھ ہوَ نہی کِچھ آہِ نہ مورا۔۔

ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੋਰਾ ॥੪॥੧॥

اؤسر لجا راکھ لیہُ سدھنا جن تورا۔۔۴۔۔ا۔۔

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد۔۔

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ گونڈ چوَپدے محلّہ ۴ گھر ا۔۔

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥

جے من چِت آس رکھہہ ہر اُوپر تا من چِندے انیک انیک پھل پائی۔۔

ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥

ہر جانَے سبھ کِچھ جو جییَ ورتَے پرَبھ گھالیا کِسےَ کا اک تِل نہ گوَائی--

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ہر تِس کی آس کیجےَ من میرے جو سبھ مہہ سُوامی رہیا سمائی--١--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥

میرے من آسا کر جگدیس گُسائیَ--

ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو بِن ہر آس اوَر کاہُو کی کیجےَ سا نِہپھل آس سبھ بِرتھی جائی--١--رہاوُ--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

جو دیسَے مایا موہ کُٹنب سبھ مت تِس کی آس لگ جنم گوَائی--

ਇਨ੍ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨ੍ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥

اِنھ کےَ کِچھ ہاتھ نہی کہا کرہِ اِہِ بپُڑے اِنھ کا واہیا کچھ نہ وسائی--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥

میرے من آس کر ہر پرِیتم اپنے کی جو تُجھ تارَے تیرا کُٹنب سبھ چھڈائی--٢--

ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥

جے کِچھ آس اوَر کرہِ پرمِتری مت تُوں جانہِ تیرَے کِتَے کّم آئی--

ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥

ایہہ آس پرمِتری بھاوُ دُوجا ہےَ کھِن مہہ جھُوٹھ بِنس سبھ جائی--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥

میرے من آسا کر ہر پرِیتم ساچے کی جو تیرا گھالیا سبھ تھائے پائی--٣--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥

آسا منسا سبھ تیری میرے سُوامی جیسی تُو آس کراوہِ تَیسی کو آس کرائی--

ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

کِچھ کِسی کےَ ہتھ ناہی میرے سُوآمی ایسی میرَے ستگور بُوجھ بجُھائی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥

جن نانک کی آس تُو جانہِ ہر درسن دیکھ ہر درسن ترِپتائی--۴--۱--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گونڈ محلّہ ۴--

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ایسا ہر سیوییَٔ نِت دھیائییَٔ جو کھِن مہہ کلِوِکھ سبھ کرے بِناسا--

ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥

جے ہر تِیاگ اوَر کی آس کیجےَ تا ہر نِہپھل سبھ گھال گواسا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥

میرے من ہر سیوہو سُکھداتا سُوآمی جِس سیوییَٔ سبھ بھُکھ لہاسا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥

میرے من ہر اُوپر کیجےَ بھرواسا--

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ جائیَے تہ نال میرا سُوامی ہر اپنی پیج رکھےَ جن داسا--۱--رہاؤ--

ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥

جے اپنی بِرتھا کہہُ اورا پہہ تا آگے اپنی بِرتھا بہو بہت کڈھاسا--

ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ਜੋ ਤੁਮ੍ਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥

اپنی بِرتھا کہو ہر اپنے سُوامی پہہ جو تُمھرے دُوکھ تتکال کٹاسا--

ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥

سو ایسا پرَبھ چھوڈ اپنی بِرتھا اوَرا پہہ کہیٔے اوَرا پہہ کہہ من لاج مراسا--٢--

ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥

جو سنسارے کے کُٹنب مِتر بھائی دیسہِ من میرے تے سبھ اپنے سُوائے مِلاسا--

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥

جِت دِن اُنھ کا سُوآوُ ہوئے نہ آوے تِت دِن نیڑے کو نہ ڈُھکاسا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥

من میرے اپنا ہر سیوَ دِن راتی جو تُدھ اُپکرے دُوکھ سُکھاسا--٣--

ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥

تِس کا بھرواسا کیوُ کیجے من میرے جو انتی اوُسر رکھ نہ سکاسا--

ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ਤਿਨ੍ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥

ہر جپ منت گُر اُپدیس لَے جاپہُ تِنھ انت چھڈائے جنھ ہر پریت چِتاسا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥

جن نانک اندِن نام جپہو ہر سنتھو ایہو چھُوٹن کا ساچا بھرواسا--٤--٢--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گونڈ محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥

ہر سِمرت سدا ہوئے انند سُکھ انتر سانت سیتل من اپنا--

ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥੧॥

جیسے سکت سُور بہو جلتا گُر سس دیکھے لہہ جائے سبھ تپنا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

میرے من اندِن دھیائے نام ہر جپنا--

ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہا کہا تُجھ راکھَے سبھ ٹھائی سو ایسا پرَبھ سیوَ سدا تُو اپنا--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥

جا مہہ سبھ نِدھان سو ہر جپ من میرے گُرمکھ کھوج لہُو ہر رتنا--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥

جِن ہر دھیایا تِن ہر پایا میرا سُوامی تِن کے چرن ملہو ہر دسنا--۲--

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥

سبد پچھان رام رس پاوہو اوہُ اُوتم سنت بھیئُو بڈ بڈنا--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥

تِس جن کی وڈیائی ہر آپ ودھائی اوہُ گھٹَے نہ کسےَ کی گھٹائی اِک تِل تِل تِلنا--۳--

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥

جِس تے سُکھ پاوہِ من میرے سو سدا دھیائے نِت کر جرنا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥

جن نانک کوُ ہر دان اِک دیجَے نِت بسہِ رِدَے ہری موہِ چرنا--۴--۳--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گونڈ محلّہ ۴--

ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥

جِتنے ساہ پاتساہ اُمراو سِکدار چوَدھری سبھ مِتھیا جھُوٹھ بھاوَ دُوجا جان--

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

ہر اِبناسی سدا تھِر نِہچل تِس میرے من بھجُ پروان--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

میرے من نام ہری بھجُ سدا دیبان--

ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو ہر محل پاوَے گُر بچنی تِس جیوڈ اوَر ناہی کِسےَ دا تان--ا--رہاوَ--

ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥

جِتنے دھنونت کُلوَنت مِلکھوَنت دیسہِ من میرے سبھ بِنس جاہِ جیئُو رنگ کسُنبھ کچان--

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥

ہر ست نِرنجن سدا سیوَ من میرے جِت ہر درگہ پاوہِ تُو مان--۲--

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥

براہمن کھتری سُود ویس چار ورن چار آسرم ہہہ جو ہر دھیاوَے سو پردھان--

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥

جیئُو چندن نِکٹ وسَے ہِرڈ بپُڑا تیوَ ستسنگت مِل پتِت پروان--۳--

ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥

اوہو سبھ تے اُوچا سبھ تے سُوچا جا کےَ ہِردَے وسیا بھگوان--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥

جن نانک تِس کے چرن پکھالَے جو ہر جن نیچ جات سیوکان--۴--۴--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گونڈ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥

ہر انترجامی سبھتے ورتے جیہا ہر کرائے تیہا کو کریئے--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥

سو ایسا ہر سیوَ سدا من میرے جو تُدھنو سبھ دُو رکھ لیئیے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥

میرے من ہر جپ ہر نِت پڑیئیے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن کو مار جیوال نہ ساکے تا میرے من کائت کڑیئے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ ॥

ہر پرپنچ کِیا سبھ کرتے وِچ آپے آپنی جوت دھریئے--

ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥

ہر ایکو بولے ہر ایک بلُائے گُر پُورے ہر ایک دِکھیئیے--۲--

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥

ہر انتر نالے باہر نالے کہو تِس پاسہو من کیا چوریئے--

ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥

نِہکپٹ سیوا کیجے ہر کیری تاں میرے من سرب سُکھ پیئیے--۳--

ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਅਈਐ ॥

جِس دَے وس سبھ کچھ سو سبھ دُو وڈا سو میرے من سدا دھیئیے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥੪॥੫॥

جن نانک سو ہر نال ہےَ تیرَے ہر سدا دھیائے تو تُدھ لئے چھڈیَیے--۴--۵--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

گونڈ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥

ہر درسن کوُ میرا من بہو تپتےَ جیئو ترِکھا ونت بِن نیر--۱--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥

میرَے من پریم لگو ہر تیر--

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہمری بیدن ہر پرَبھ جانےَ میرے من انتر کی پیر--۱--رہاؤ--

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥

میرے ہر پریتم کی کوئی بات سُناوَے سو بھائی سو میرا بیر--۲--

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥

مِل مِل سکھی گُن کہو میرے پرَبھ کے لے ستگور کی مت دھیر--۳--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥

جن نانک کی ہر آس پُجاوہو ہر درسن سانت سریر--۴--۶--چھکا ۱--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ گونڈ محلّہ ۵ چوُپدے گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ کرتا سبھ بُھگتا--ا--رہاؤ--

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥

سُنتو کرتا پیکھت کرتا--

ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥

ادِرسٹو کرتا دِرسٹو کرتا--

ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥

اوپت کرتا پرلوٗ کرتا--

ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥

بیاپت کرتا الِپتو کرتا--ا--

ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥

بکتو کرتا بوُجھت کرتا--

ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥

آوت کرتا جات بھی کرتا--

ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥

نِرگُن کرتا سرگُن کرتا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥

گُر پرساد نانک سمدرِسٹا--۲--ا--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕੁਸੰਭਾਇਲੇ ॥

پھاکیو مین کپِک کی نیائی تُو اُرجھ رہیو--

ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥

پگ دھارہِ ساس لیکھَے لَے تؤ ادھرہِ ہر گُن گائلے--ا--

ਮਨ ਸਮਝੁ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥

من سمجھ چھوڑ آوائلے--

ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے رہن کؤ ٹھؤر نہ پاوہِ کائے پر کَے جائلے--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥

جیئو مَیگل اِندری رس پریریو تُو لاگ پریو کُٹمبائلے--

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥

جیئو پنکھی اکتر ہوئے پھِر بِچھرے تھِر سنگت ہر ہر دھیائلے--۲--

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥

جَیسے مین رسن ساد بِنسیو اوہ مُوٹھو مُوڑ لوبھائلے--

ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥

تُو ہوآ پنچ واس وَیری کَے چھُوٹہَ پر سرنائلے--۳--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥

ہوہو کرِپال دین دُکھ بھنجن سبھ تمھرے جی جنتائلے--

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੨॥

پاوؤ دان سدا درس پیکھا مِل نانک داس دسائلے--۴--۲--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

راگ گونڈ محلّہ ۵ چوپدے گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥

جی پران کیئے جِن ساج--

ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥

ماٹی مہہ جوت رکھی نِواج--

ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥

برتن کوَ سبھ کِچھ بھوجن بھوگائے--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥

سو پرَبھ تج مُوڑے کت جائے--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥

پار.برہم کی لاگوَ سیوَ--

ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر تے سُجھے نِرنجن دیوَ--ا--رہاوَ--

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥

جِن کیئے رنگ اَنِک پرکار--

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥

اوپت پرلوَ نِمکھ مجھار--

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

جا کی گت مِت کہی نہ جائے--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥

سو پرَبھ من میرے سدا دھیائے--٢--

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥

آئے نہ جاوَے نِہچل دھنی--

ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥

بےانت گُنا تا کے کیتَک گنی--

ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

لال نام جا کےَ بھرے بھنڈار--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥

سگل گھٹا دیوَے آدھار--٣--

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥

ست پُرکھ جا کو ہےَ ناوُ--

ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥

مٹہِ کوٹ اگھ نِمکھ جس گاوُ--

ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥

بال سکھائی بھگتن کو میت--

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥

پران ادھار نانک ہِت چیت--٤--١--٣--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

نام سنگ کینو بیوہار--

ਨਾਮੋੁ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥

نام ہی اس من کا ادھار--

ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥

نامو ہی چِت کینی اوٹ--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥

نام جپت مِٹہِ پاپ کوٹ--ا--

ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥

راس دیئی ہر ایکو نام--

ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کا اسٹ گُر سنگ دھیان--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

نام ہمارے جی کی راس--

ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥

نامو سنگی جت کت جات--

ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

نامو ہی من لاگا میٹھا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥

جل تھل سبھ مہہ نامو ڈیٹھا--٢--

ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥

نامے درگہ مُکھ اُجلے--

ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥

نامے سگلے کُل اُدھرے--

ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥

نام ہمارے کارج سیدھ--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥

نام سنگ ایہو منُوآ گیدھ--٣--

ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥

نامے ہی ہم نِربھوَ بھئے--

ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥

نامے آون جاون رہے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥

گُر پُورَے میلے گُنتاس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥

کہو نانك سُکھ سہج نِواس--٤--٢--٤--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ٥--

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥

نِمانے کؤ جو دیتو مان--

ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥

سگل بھُوکھے کؤ کرتا دان--

ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

گربھ گھور مہہ راکھنہار--

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

تِس ٹھاکُر کؤ سدا نمسکار--ا--

ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥

ایسو پرَبھ من ماہِ دھیائے--

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھٹ اوگھٹ جت کتہِ سہائے--ا--رہاؤ--

ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥

رنک راؤ جا کےَ ایک سمان--

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥

کیٹ ہست سگل پُوران--

ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥

بیؤ پُوچھ نہ مسلت دھرَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥

جو کِچھ کرَے سو آپہ کرَے--۲--

ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥

جا کا انت نہ جانس کوئے۔۔

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

آپے آپ نِرنجن سوئے۔۔

ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

آپ اکار آپ نِرنکار۔۔

ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥

گھٹ گھٹ گھٹ سبھ گھٹ آدھار۔۔۳۔۔

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥

نام رنگ بھگت بھئے لال۔۔

ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

جس کرتے سنت سدا نِہال۔۔

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥

نام رنگ جن رہے اگھائِے۔۔

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥

نانک تِن جن لاگَے پائے۔۔۴۔۔۳۔۔۵۔۔

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵۔۔

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥

جا کَے سنگ ایہو من نِرمل۔۔

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥

جا کےَ سنگ ہر ہر سِمرن--

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥

جا کےَ سنگ کِلبِکھ ہوہِ ناس--

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥

جا کےَ سنگ رِدَے پرگاس--ا--

ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥

سے سنتن ہر کے میرے میت--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیول نام گایئَے جا کےَ نیت--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

جا کےَ منتر ہر ہر من وسَے--

ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥

جا کےَ اُپدیس بھرم بھوَ نسَے--

ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥

جا کےَ کیرت نِرمل سار--

ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥

جا کی ریَن بانچھے سنسار--۲--

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥

کوٹ پتِت جا کےَ سنگ اُدھار--

ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥

ایک نِرنکار جا کےَ نام ادھار--

ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥

سرب جیاں کا جانےَ بھیوٗ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

کِرپا نِدھان نِرنجن دیوٗ--٣--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

پار.برہم جب بھیٔے کِرپال--

ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥

تب بھیٹے گُر سادھ دیال--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

دِن رَین نانک نام دھیائے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥

سُوکھ سہج آنند ہر نائے--۴--۴--٦--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥

گُر کی مُورت من مہہ دھیان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥

گُر کےَ سبد منتر من مان--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥

گُر کے چرن رِدَے لَے دھارؤ۔۔

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥

گُر پار.برہم سدا نمسکارؤ۔۔ا۔۔

ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

مت کو بھرم بھُلَے سنسار۔۔

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر بِن کوئے نہ اُترس پار۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

بھُولے کؤ گُر مارگ پایا۔۔

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥

اوَر تِیاگ ہر بھگتی لایا۔۔

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥

جنم مرن کی تراس مِٹائی۔۔

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥

گُر پُورے کی بےانت وڈائی۔۔٢۔۔

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥

گُر پرساد اُوردھ کمل بِگاس۔۔

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

اندھکار مہہ بھیا پرگاس۔۔

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥

جِن کِیا سو گُر تے جانِیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥

گُر کِرپا تے مُگدھ من مانِیا--٣--

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

گُر کرتا گُر کرنَے جوگ--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥

گُر پرمیسر ہےَ بھی ہوگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥

کہو نانک پرَبھ اِہے جنائی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥

بِن گُر مُکت نہ پائیے بھائی--٤--٥--٧--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ٥--

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥

گُورُو گُورُو گُر کر من مور--

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥

گُورُو بِنا مےَ ناہی ہور--

ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

گُر کی ٹیک رہو دِن رات--

ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥

جا کی کوئ نہ میٹَے دات--ا--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥

گُر پرمیسر ایکو جان--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تِس بھاوے سو پروان--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥

گُر چرنی جا کا من لاگَے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥

دُوکھ درد بھرم تا کا بھاگَے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

گُر کی سیوا پائے مان--

ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥

گُر اُوپر سدا قُربان--۲--

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر کا درسن دیکھ نِہال--

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥

گُر کے سیوک کی پُورن گھال--

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

گُر کے سیوک کوُ دُکھ نہ بیاپَے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥

گُر کا سیوک دہ دِس جاپَے۔۔۳۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

گُر کی مہما کتھن نہ جائے۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

پاربرہم گُر رہیا سمائے۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥

کہو نانک جا کے پُورے بھاگ۔۔

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥

گُر چرنی ت تا کا من لاگ۔۔۴۔۔۶۔۔۸۔۔

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵۔۔

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥

گُر میری پُوجا گُر گوبِند۔۔

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

گُر میرا پاربرہم گُر بھگونت۔۔

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥

گُر میرا دیوُ الکھ ابھیوُ۔۔

ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥

سرب پُوج چرن گُر سیوُ۔۔۱۔۔

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥

گُر بِن اور ناہی مَے تھاؤ--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن جپؤ گُورُو گُر ناؤ--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥

گُر میرا گیان گُر رِدے دھیان--

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥

گُر گوپال پُرکھ بھگوان--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥

گُر کی سرن رہؤ کر جور--

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥

گُورُو بِنا مَے ناہی ہور--٢--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥

گُر بوہتھ تارے بھَو پار--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥

گُر سیوا جم تے چھُٹکار--

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥

اندھکار مہہ گُر منتر اُجارا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥

گُر کَے سنگ سگل نِستارا--٣--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

گُر پُورا پائیَے وڈبھاگی--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥

گُر کی سیوا دُوکھ نہ لاگی--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

گُر کا سبد نہ میٹَے کوئے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥

گُر نانک نانک ہر سوئے--۴--۷--۹--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

رام رام سنگ کر بیوہار--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

رام رام رام پران ادھار--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥

رام رام رام کیرتن گائے--

ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥

رمت رام سبھ رہیو سمائے--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥

سنت جنا مِل بولہُ رام--

ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ تے نِرمل پُورن کام--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥

رام رام دھن سنچ بھنڈار--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥

رام رام رام کر آہار--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

رام رام ویسر نہی جائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥

کر کِرپا گُر دیا بتائے--۲--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥

رام رام رام سدا سہائے--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

رام رام رام لِو لائے--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥

رام رام جپ نِرمل بھیے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥

جنم جنم کے کِلبکھ گئے--۳--

ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

رمت رام جنم مرن نِوارے--

ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥

اُچرت رام بھَے پار اُتارے--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥

سبھ تے اُوچ رام پرگاس--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥

نِس باسُر جپ نانکؔ داس--۴--۸--۱۰--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥

اُن کوُ کھسم کینی ٹھاکہارے--

ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

داس سنگ تے مار بِدارے--

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گوبِند بھگت کا محل نہ پایا--

ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥

رام جنا مِل منگل گایا--۱--

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥

سگل سرِسٹ کے پنچ سِکدار--

ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام بھگت کے پانیہار--۱--رہاؤ--

ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥

جگت پاس تے لیتے دان--

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥

گوبِند بھگت کوُ کرہِ سلام--

ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥

لُوٹ لیہِ ساقط پت کھووہِ--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥

سادھ جنا پگ مل مل دھووہِ--٢--

ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥

پنچ پُوت جنے اِک مائے--

ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥

اُتبھُج کھیَل کر جگت وِیائے--

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥

تین گُنا کےَ سنگ رچ رسے--

ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥

اِن کوُ چھوڈ اُوپر جن بسے--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥

کر کِرپا جن لیئے چھڈائے--

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥

جِس کے سے تِن رکھے ہٹائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥

کہو نانک بھگت پرَبھ سار--

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧॥

بِن بھگتی سبھ ہوئے کھُوار--۴--۹--۱۱--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

کل کلیَس مٹے ہر نائے--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥

دُکھ بِنسے سُکھ کینو ٹھاوَ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਏ ॥

جپ جپ امرِت نام اگھائے--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥

سنت پرساد سگل پھل پائے--۱--

ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥

رام جپت جن پار پرے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کے پاپ ہرے--۱--رہاوَ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

گُر کے چرن رِدَے اُر دھارے--

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥

اگن ساگر تے اُترے پارے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥

جنم مرن سبھ مِٹی اُپادھ--

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥

پرَبھ سِیُو لاگی سہج سمادھ--۲--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥

تھان تھننتر ایکو سُوامی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سگل گھٹا کا انترجامی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

کر کِرپا جا کؤ مت دئے--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥

آٹھ پہر پرَبھ کا ناوٗ لئے--۳--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

جا کےَ انتر وسَے پرَبھ آپ--

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

تا کےَ ہِردَے ہوئے پرگاس--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥

بھگت بھائے ہر کیرتن کریئے--

ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥

جپ پار۔برہم نانک نِستریئے۔۔۴۔۔۱۰۔۔۱۲۔۔

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵۔۔

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥

گُر کے چرن کمل نمسکار۔۔

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥

کام کرودھ اِس تن تے مار۔۔

ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ہوئے رہیئے سگل کی رینا۔۔

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥

گھٹ گھٹ رمئیا سبھ مہہ چینا۔۔۱۔۔

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥

اِن بِدھ رمہو گوپال گوبِند۔۔

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن دھن پرَبھ کا پرَبھ کی جِند۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

آٹھ پہر ہر کے گُن گاؤ۔۔

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

جی پران کو اِہے سُوآؤ۔۔

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥

تج ابھیمان جان پرَبھ سنگ--

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥

سادھ پرساد ہر سِیُو من رنگ--٢--

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥

جِن تُوں کِیا تِس کوُ جان--

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

آگے درگہ پاوَے مان--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥

من تن نِرمل ہوئے نِہال--

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥

رسنا نام جپت گوپال--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کِرپا میرے دین دیالا--

ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥

سادُھو کی من منگّے روالا--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ہوہو دیال دیہو پرَبھ دان--

ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥

نانک جپ جیوے پرَبھ نام--٤--١١--١٣--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥

دھُوپ دیپ سیوا گوپال--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥

انِک بار بندن کرتار--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

پرَبھ کی سرن گہی سبھ تِیاگ--

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥

گُر سُپرسنّ بھیۓ وڈ بھاگ--ا--

ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥

آٹھ پہر گایئَے گوبِند--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن دھن پرَبھ کا پرَبھ کی جِند--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥

ہر گُن رمت بھیۓ آنند--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥

پاربرہم پُورن بکھسند--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا جن سیوا لائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

جنم مرن دُکھ میٹ مِلائے--۲--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

کرم دھرم ایہو تت گیان--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

سادھسنگ جپیَے ہر نام--

ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥

ساگر تر بوہتھ پرَبھ چرن--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥

انترجامی پرَبھ کارن کرن--۳--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

راکھ لیئے اپنی کِرپا دھار--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥

پنچ دُوت بھاگے بِکرال--

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥

جُوئے جنم نہ کبہُو ہار--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥

نانک کا انگ کِیا کرتار--۴--۱۲--۱۴--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥

کر کِرپا سُکھ اند کرۓ--

ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥

بالک راکھ لیئۓ گُردیو--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋੁਬਿੰਦ ॥

پرَبھ کِرپال دیال گُوبِند--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥

جی جنت سگلے بکھسِند--ا--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

تیری سرن پرَبھ دین دیال--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار.برہم جپ سدا نِہال--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

پرَبھ دیال دُوسر کوئی ناہی--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥

گھٹ گھٹ انتر سرب سماہی--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

اپنے داس کا ہلت پلت سوارے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥

پِتِت پاون پرَبھ بِرد تمھارے--۲--

ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

اَوکھدھ کوٹ سِمر گوبِند--

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥

تنت منت بھجیئے بھگوَنت--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥

روگ سوگ مِٹے پربھ دھیائے--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥

من بانچھت پُورن پھل پائے--٣--

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥

کرن کارن سمرتھ دیار--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥

سرب نِدھان مہا بیچار--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥

نانک بکھس لیئے پربھ آپ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥

سدا سدا ایکو ہر جاپ--٤--١٣--١٥--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلہ ٥--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥

ہر ہر نام جپہُ میرے میت--

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤ ॥

نِرمل ہوئے تُمھارا چیت--

ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥

من تن کی سبھ مِٹے بلائے--

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥

دُوکھ اندھیرا سگلا جائے--ا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ہر گُن گاوت تریئَے سنسار--

ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈ بھاگی پائیئَے پُرکھ اپار--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥

جو جن کرَے کیرتن گوپال--

ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

تِس کوَ پوہِ نہ سکَے جمکال--

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جگ مہہ آیا سو پروان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥

گُرمکھ اپنا کھسم پچھان--۲--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ہر گُن گاوے سنت پرساد--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥

کام کرودھ مِٹہِ اُنماد--

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥

سدا حجُور جان بھگوَنت--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥

پُورے گُر کا پُورن منت--٣--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥

ہر دھن کھاٹ کیئے بھنڈار--

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥

مِل ستگور سبھ کاج سوار--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥

ہر کے نام رنگ سنگ جاگا--

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥

ہر چرنی نانک من لاگا--٤--١٤--١٦--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ٥--

ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥

بھَو ساگر بوہتھ ہر چرن--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥

سِمرت نام ناہی پھِر مرن--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥

ہر گُن رمت ناہی جم پنتھ--

ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥

مہا بیچار پنچ دُوتہ منتھ--ا--

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥

توُ سرنائی پُورن ناتھ--

ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنت اپنے کوُ دیجہ ہاتھ--ا--رہاوُ--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥

سِمرت ساستر بید پُران--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

پار.برہم کا کرہو وکھیان--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥

جوگی جتی بَیسنو رامداس--

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥

مِت ناہی برہم اِبناس--۲--

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥

کرن پلاہ کرہِ سِو دیوَ--

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥

تِل نہی بوجھہ الکھ ابھیوَ--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

پریم بھگت جِس آپے دئے۔۔

ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

جگ مہہ وِرلے کیئی کئے۔۔٣۔۔

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥

موہِ نِرگُن گُن کِچھُو ناہے۔۔

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

سرب نِدھان تیری درِسٹی ماہے۔۔

ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥

نانک دین جاچے تیری سیوَ۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥

کر کِرپا دیجے گُردیو۔۔٤۔۔١٥۔۔١٧۔۔

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ٥۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥

سنت کا لیا دھرت بِداروُ۔۔

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥

سنت کا نِندک اکاس تے ٹاروُ۔۔

ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

سنت کوُ راکھوُ اپنے جی نال۔۔

ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥

سنت اُدھارؤ تتکھِن تال--ا--

ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥

سوئی سنت جے بھاوے رام--

ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت گوبِند کےَ ایکے کام--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥

سنت کےَ اُوپر دئے پرَبھ ہاتھ--

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

سنت کےَ سنگ بسَے دِن رات--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥

ساس ساس سنتہ پرَتپال--

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥

سنت کا دوکھی راج تے ٹال--۲--

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سنت کی نِندا کرہو نہ کوئے--

ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥

جو نِندے تِس کا پتن ہوئے--

ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥

جِس کوُ راکھےَ سِرجنہار--

ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥

جھکھ مارو سگل سنسار--٣--

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥

پرَبھ اپنے کا بھیا بِساس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس کی راس--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

نانک کوُ اُپجی پرتیت--

ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥

منمکھ ہار گُرمکھ سد جیت--٤--١٦--١٨--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ٥--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥

نام نِرنجن نیر نرائن--

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسنا سِمرت پاپ بِلائن--١--رہاوُ--

ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥

نارائن سبھ ماہِ نِواس--

ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥

نارائن گھٹ گھٹ پرگاس--

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥

نارائن کہتے نرک نہ جاہے--

ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نارائن سیوَ سگل پھل پاہے--ا--

ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥

نارائن من ماہِ ادھار--

ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥

نارائن بوہتھ سنسار--

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥

نارائن کہت جم بھاگ پلائن--

ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥

نارائن دنت بھانے ڈائن--۲--

ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥

نارائن سد سد بکھسِند--

ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥

نارائن کینے سُوکھ انند--

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥

نارائن پرگٹ کینو پرتاپ--

ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥

نارائن سنت کو مائی باپ--۳--

ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥

نارائن سادھسنگ نرائن--

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥

بارں بار نرائن گائن--

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥

بست اگوچر گُر مِل لہی--

ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥

نارائن اوٹ نانک داس گہی--۴--۱۷--۱۹--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥

جا کوُ راکھَے راکھنہار--

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس کا انگ کرے نِرنکار--۱--رہاوُ--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥

مات گربھ مہہ اگن نہ جوہَے--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ نہ پوہَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

سادھسنگ جپَے نِرنکار--

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥

نِندک کےَ مُوہِ لاگےَ چھار--ا--

ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥

رام کوَچ داس کا سناہو--

ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥

دُوت دُسٹ تِس پوہت ناہے--

ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥

جو جو گرب کرے سو جائے--

ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥

گریب داس کی پربھ سرنائے--۲--

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

جو جو سرن پیا ہر رائے--

ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥

سو داس رکھیا اپنے کنٹھ لائے--

ਜੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

جے کو بہت کرے اہنکار--

ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥

اوہو کھِن مہہ رُلتا کھاکو نال--۳--

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥

ہےَ بھی ساچا ہوونہار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥

سدا سدا جائیں بلہار--

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

اپنے داس رکھے کِرپا دھار--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥

نانک کے پرَبھ پران ادھار--۴--۱۸--۲۰--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥

اچرج کتھا مہا انُوپ--

ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَا تپما پار.برہم کا رُوپ--رہاؤ--

ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥

نہ ایہو بُوڈھا نہ ایہو بالا--

ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥

نہ اس دُوکھ نہی جم جالا--

ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥

نہ ایہو بِنسے نہ ایہو جائے--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥

آد جگُادی رہیا سمائے--ا--

ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥

نہ اِس اُسن نہی اس سیت--

ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥

نہ اِس دُسمن نہ اِس میت--

ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥

نہ اِس ہرکھ نہی اِس سوگ--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥

سبھ کِچھ اِس کا اِیہو کرنَے جوگ--٢--

ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥

نہ اِس باپ نہی اِس مایا--

ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥

اِیہو اپرمپر ہوتا آیا--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

پاپ پُنّ کا اِس لیپ نہ لاگَے--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥

گھٹ گھٹ انتر سد ہی جاگَے--٣--

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥

تین گُنا اِک سکت اُپایا--

ਮਹਾ ਮਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥

مہا مایا تا کی ہےَ چھایا--

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲ ॥

اچھل اچھید ابھید دیال--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

دین دیال سدا کِرپال--

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥

تا کی گت مِت کچھُو نہ پائے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥

نانک تا کےَ بل بل جائے--۴--۱۹--۲۱--

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

گونڈ محلّہ ۵--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

سنتن کےَ بلہارے جاوَ--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

سنتن کےَ سنگ رام گُن گاوَ--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥

سنت پرساد کِلوِکھ سبھ گئے--

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥

سنت سرن وڈبھاگی پئے--۱--

ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥

رام جپت کچھ بِگھن نہ ویاپےَ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد اپنا پرَبھ جاپَے--ا--رہاؤ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥

پار.برہم جب ہوئے دیال--

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥

سادُھو جن کی کرَے رووال--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥

کام کرودھ اِس تن تے جائے--

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

رام رتن وسَے من آئے--۲--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سپھل جنم تاں کا پروان--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥

پار.برہم نِکٹ کر جان--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥

بھائے بھگت پرَبھ کیرتن لاگَے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥

جنم جنم کا سویا جاگَے--۳--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥

چرن کمل جن کا آدھار--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥

گُن گووِند رؤں سچ واپار--

ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥

داس جنا کی منسا پُور--

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥

نانک سُکھ پاوَے جن دھُور--۴--۲۰--۲۲--۶--۲۸--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

راگ گونڈ اسٹپدیا محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

کر نمسکار پُورے گُردیو--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥

سپھل مُورت سپھل جا کی سیوَ--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

انترجامی پُرکھ بِدھاتا--

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥

آٹھ پہر نام رنگ راتا--ا--

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥

گُر گوبِند گُورُو گوپال--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے داس کوَ راکھنہار--ا--رہاؤ--

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥

پاتسا ہ ساہ اُمراو پتیائے--

ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥

دُسٹ اہنکاری ما ر پچائے--

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥

نِندک کےَ مُکھ کینو روگ--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥

جےَ جےَ کار کرَے سبھ لوگ--٢--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥

سنتن کےَ من مہا انند--

ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥

سنت جپہہ گُردیوُ بھگونت--

ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ॥

سنگت کے مُکھ اُوجل بھیۓ--

ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥

سگل تھان نِندک کے گئے--٣--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥

ساس ساس جن سدا صلاحے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥

پاربرہم گُر بیپرواہے--

ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥

سگل بھَے مٹے جا کی سرن--

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥

نِندک مار پائے سبھ دھرن--۴--

ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥

جن کی نِندا کرَے نہ کوئے--

ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥

جو کرَے سو دُکھیا ہوئے--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥

آٹھ پہر جن ایک دھیائے--

ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥

جمُوآ تا کےَ نِکٹ نہ جائے--۵--

ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

جن نِروَیر نِندک اہنکاری--

ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥

جن بھل مانہِ نِندک ویکاری--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥

گُر کےَ سِکھ ستگورو دھیایا--

ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥

جن اُبرے نِندک نرک پایا--٦--

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

سُن ساجن میرے میت پیارے--

ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥

ست بچن ورتہہ ہر دُوارے--

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥

جیسا کرے سو تَیسا پائے--

ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥੭॥

ابھیمانی کی جڑ سرپر جائے--٧--

ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥

نیدھریا ستگور دھر تیری--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥

کر کِرپا راکھو جن کیری--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

کہو نانک تِس گُر بلہاری--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥

جا کَے سِمرن پَیج سواری--٨--١--٢٩--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

راگ گونڈ بانی بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧

کبیر جی گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکؑ اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥

سنت ملَے کچھ سُنیئَے کہیئَے--

ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥

ملَے اسنت مسٹ کر رہیئَے--ا--

ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥

بابا بولنا کیا کہیئَے--

ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے رام نام رَوِ رہیئَے--ا--رہاؤ--

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ ॥

سنتن سِیوٗ بولے اُپکاری--

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥੨॥

مُورکھ سِیوٗ بولے جھکھ ماری--۲--

ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

بولت بولت بڈھہِ بِکارا--

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥

بِن بولے کیا کرہِے بیچارا--۳--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥

کہو کبیر چھُوچھا گھٹ بولَے۔۔

ਭਰਿਆ ਹੋਇ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥

بھریا ہوئے سو کبہو نہ ڈولَے۔۔۴۔۔۱۔۔

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ۔۔

ਨਰੂ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

نرُو مَرے نر کام نہ آوےَ۔۔

ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥

پسُو مَرے دس کاج سوارے۔۔۱۔۔

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥

اپنے کرم کی گت مَے کیا جانؤ۔۔

ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے کیا جانؤ بابا رے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਹਾਡ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥

ہاڈ جلے جیسَے لکری کا توُلا۔۔

ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥

کیس جلے جیسے گھاس کا پُولا۔۔۲۔۔

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥

کہو کبیر تب ہی نر جاگَے۔۔

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥

جم کا ڈنڈ مُونڈ مہہ لاگَے--٣--٢--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ ॥

آکاس گگن پاتال گگن ہےَ چھو دِس گگن رہائلے--

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥

آنَد مُول سدا پُرکھوتم گھٹ بِنسَے گگن نہ جائلے--ا--

ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥

موہِ بیراگ بھیو--

ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو جیوُ آئے کہا گییُو--ا--رہاوُ--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥

پنّچ تت مِل کایا کینھی تت کہا تے کین رے--

ਕਰਮ ਬਧ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤ ਹੌ ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥

کرم بدھ تُم جیوُ کہت ہَو کرمہِ کِن جیوُ دین رے--٢--

ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥

ہر مہہ تن ہےَ تن مہہ ہر ہےَ سرب نِرنتر سوئے رے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥

کہہ کبیر رام نام نہ چھوڈوُ سہجے ہوئے سو ہوئے رے--٣--٣--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨

راگ گونڈ بانی کبیر جیوَ کی گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥

بھُجا باندھ بھِلا کر ڈاریو--

ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥

ہستی کروپ مُونڈ مہہ ماریو--

ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥

ہست بھاگ کےَ چیسا مارَے--

ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥

اِیا مُورت کےَ ہوَ بلہارَے--ا--

ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥

آہِ میرے ٹھاکرُ تُمرا جور--

ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

قاجی بکبو ہستی تور--ا--رہاوَ--

ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥

رے مہاوت تُجھ ڈاروَ کاٹ--

ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥

اسہِ تُراوہُ گھالہو ساٹ--

ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ہست نہ تورے دھرے دھیان--

ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

وا کےَ رِدے بسَے بھگوان--٢--

ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥

کیا اپرادھ سنت ہےَ کینھا--

ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥

باندھ پوٹ کُنچر کوٗ دینھا--

ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

کُنچر پوٹ لےَ لےَ نمسکارے--

ਬੂਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥੩॥

بوُجھی نہی قاجی اندھیارے--٣--

ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥

تین بار پتِیا بھر لینا--

ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥

من کٹھور اجھوُ نہ پتینا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥

کہہ کبیر ہمرا گوبِند--

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥

چوٗتھے پد مہہ جن کی جِند--٤--١--٤--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥

نہ ایہو مانس نہ ایہو دیوٗ--

ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥

نہ ایہو جتی کہاوَے سیوٗ--

ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥

نہ ایہو جوگی نہ اودھوتا--

ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥

نہ اس مائے نہ کاہُو پُوتا--ا--

ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥

اِیا مندر مہہ کون بسائی--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کا انت نہ کوؤ پائی--ا--رہاوٗ--

ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥

نہ ایہو گرہی نہ اوداسی--

ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥

نہ ایہو راج نہ بھیکھ منگاسی--

ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥

نہ اِس پِنڈ نہ رکتُو راتی--

ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥੨॥

نہ ایہو برہمن نہ ایہو کھاتی--۲--

ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥

نہ ایہو تپا کہاوے سیکھ--

ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥

نہ ایہو جیوے نہ مرتا دیکھ--

ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥

اس مرتے کوَ جے کوؤ رووَے--

ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥

جو رووَے سوئی پت کھووَے--۳--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥

گُر پرساد مَے ڈگرو پایا--

ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥

جیون مرن دووَ مِٹوایا--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥

کہو کبیر ایہو رام کی انس--

ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥

جس کاگد پر مٹے نہ منس--۴--۲--۵--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥

تُوٹے تاگے نِکھُٹی پان--

ਦੁਆਰ ਊਪਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥

دُوار اُوپر جھِلکاوہے کان--

ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥

کُوچ بِچارے پھُوئے پھال--

ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿਬੋ ਕਾਲ ॥੧॥

اِیا مُنڈِیا سِر چڑھبو کال--ا--

ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥

اِیہو مُنڈِیا سگلو درب کھوئی--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آوت جات ناک سر ہوئی--ا--رہاؤ--

ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥

تُری نار کی چھوڑی باتا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

رام نام وا کا من راتا--

ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥

لرکی لرکن کھَیبو ناہِ--

ਮੁੰਡੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥

مُنڈِیا اندِن دھاپے جاہے--۲--

ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟ ॥

اِک دُۓ مندر اِک دُۓ باٹ--

ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥

ہم کؤ ساتھر اُن کؤ کھاٹ--

ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥

مُوڈ پلوس قمر بدھ پوتھی--

ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥

ہم کؤ چابن اُن کؤ روٹی--٣--

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥

مُنڈِیا مُنڈِیا ہُوۓ ایک--

ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥

اے مُنڈِیا بُوڈت کی ٹیک--

ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥

سُن اندھلی لوئی بےپیر--

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥

اِنھ مُنڈیئن جھج سرن کبیر--٤--٣--٦--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥

کھسم مرے توٗ نار نہ روۄے--

ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥

اُس رکھوار ا اوُرو ہووَے--

ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

رکھوارے کا ہوئے بِناس--

ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥

آگے نرک اِیہا بھوگ بِلاس--ا--

ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥

ایک سُہاگن جگت پیاری--

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگلے جی جنت کی ناری--ا--رہاوُ--

ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥

سوہاگن گل سوہَے ہار--

ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

سنت کوُ بِکھ بِگسَے سنسار--

ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥

کر سیگار بہَے پکھیاری--

ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥

سنت کی ٹھِٹھکی پھِرے بِچاری--۲--

ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥

سنت بھاگ اوہ پاچھے پرَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥

گُر پرسادی مارہو ڈرَے--

ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥

ساقط کی اوہ پِنڈ پرائن--

ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥

ہم کؤ درِسٹ پرَے ترکھ ڈائن--٣--

ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥

ہم تِس کا بہو جانیا بھیؤ--

ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥

جب ہُوئے کرِپال ملِے گُردیؤ--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥

کہُ کبیر اب باہر پری--

ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥

سنارَرے کےَ انچل لری--۴--۴--۷--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥

گرِہِ سوبھا جا کےَ رے ناہے--

ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥

آوت پہیہ کھُودھے جاہِ--

ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥

وا کےَ انتر نہی سنتوکھ--

ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥

بِن سوہاگن لاگےَ دوکھ--ا--

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥

دھن سوہاگن مہا پویت--

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تپے تپیسر ڈولےَ چیت--ا--رہاؤ--

ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥

سوہاگن کِرپن کی پُوتی--

ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥

سیوک تج جگت سِیؤ سُوتی--

ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥

سادُھو کےَ ٹھاڈھی دربار--

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥

سرن تیری موکوُ نِستار--٢--

ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥

سوہاگن ہےَ ات سُندری--

ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥

پگ نیور چھنک چھنہری--

ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਊ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥

جوَ لگ پران توَ لگ سنگے--

ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥

ناہِ ت چلی بیگ اُٹھ ننگے--۳--

ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥

سوہاگن بھوَن ترَے لیا--

ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥

دس اٹھ پُران تیرتھ رس کیِا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥

برہما بِسن مہیسر بیدھے--

ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥

بڈے بھُوپت راجے ہےَ چھید ھے--۴--

ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥

سوہاگن اُروار نہ پار--

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥

پانچ نارد کےَ سنگ بِدھوار--

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥

پانچ نارد کے مِٹوے پھُوٹے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥

کہُ کبیر گُر کِرپا چھُوٹے--۵--۵--۸--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥

جیسے مندر مہہ بلہر نہ ٹھاہرَے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥

نام بِنا کیَسے پار اُترَے--

ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥

کُمبھ بِنا جل نہ ٹِیکاوے--

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥

سادُھو بِن ایسے ابگت جاوے--ا--

ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥

جارؤ تسےَ جو رام نہ چیتےَ--

ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من رمت رہےَ مہہ کھیتےَ--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥

جیسے ہلہر بِنا جِمی نہی بوئیئَے--

ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥

سُوت بِنا کیَسے منی پرووِیےَ--

ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥

گھُنڈی بِن کیا گنٹھ چڑھایئَے--

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥

سادھو بِن تَیسے ابگت جائیَے--٢--

ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥

جیسے مات پِتا بِن بال نہ ہوئی--

ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥

بِمب بِنا کَیسے کپرے دھوئی--

ਘੋਰ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥

گھور بِنا کَیسے اسوار--

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥

سادھو بِن ناہی دروار--٣--

ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥

جیسے باجے بِن نہی لیجَے پھیری--

ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥

کھسم دُہاگن تج اوُہیری--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥

کہَے کبیر ایکے کر کرنا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥

گُرمکھ ہوئے بہُر نہی مرنا--٤--٦--٩--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥

کُوٹن سوۓ جو من کو کُوٹے۔۔

ਮਨ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥

من کُوٹے تو جم تے چھُوٹے۔۔

ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥

کُٹ کُٹ من کسوٹی لاوے۔۔

ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

سو کُوٹن مکت بہو پاوے۔۔ا۔۔

ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥

کُوٹن کسے کہو سنسار۔۔

ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل بولن کے ماہِ بیچار۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥

ناچن سوۓ جو من سِیو ناچے۔۔

ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥

جھُوٹھ نہ پتیئے پرچے ساچے۔۔

ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥

اِس من آگے پُورے تال۔۔

ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥

اِس ناچن کے من رکھوال۔۔۲۔۔

ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥

بجاری سو جو بجارہِ سودھَے--

ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥

پانچ پلیتہ کوَ پربودَھے--

ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥

نوَ نائک کی بھگت پچھانَے--

ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥

سو باجاری ہم گُر مانے--٣--

ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥

تسکر سوئے جو تات نہ کرَے--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

اِندری کےَ جتن نام اُچرے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨ ॥

کہو کبیر ہم ایسے لکھن--

ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥

دھنّ گُردیو ات رُوپ بِچکھن--٤--٧--١٠--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥

دھنّ گُپال دھنّ گُردیو--

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥

دھنّ اناد بھُوکھے کوَل ٹہکیو۔۔

ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥

دھن اوئے سنت جِن ایسی جانی۔۔

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥

تِن کوُ مِلِبو سارِنگپانی۔۔۱۔۔

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥

آد پُرکھ تے ہوئے اناد۔۔

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپیَے نام انّ کےَ ساد۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥

جپیَے نام جپیَے انّ۔۔

ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥

امبھے کےَ سنگ نیکا ونّ۔۔

ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥

انّےَ باہر جو نر ہووہِ۔۔

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥

تین بھوَن مہہ اپنی کھووہِ۔۔۲۔۔

ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥

چھوڈِہ انّ کرہِ پاکھنڈ۔۔

ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥

نہ سوہاگن نہ اوہِ رنڈ--

ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥

جگ مہہ بکتے دُودھا دھاری--

ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥

گُپتی کھاوہِ وٹِکا ساری--٣--

ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥

انّےَ بِنا نہ ہوئے سُکال--

ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥

تجیئَے انّ نہ ملِے گُپال--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥

کہو کبیر ہم ایسے جانیا--

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥

دھنّ اناد ٹھاکرُ من مانیا--٤--٨--١١--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

راگ گونڈ بانی نامدیوُ جی کی گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥

اسُمیدھ جگنے--

ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੇ ॥

تُلا پُرکھ دانے--

ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥

پراگ اِسنانے--ا--

ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥

تؤ نہ پُجہِ ہر کیرت نامہ--

ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے رامہِ جھج رے من آلسِیا--ا--رہاؤ--

ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥

گیا پِنڈ بھرتا--

ਬਨਾਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥

بنارس اس بستا--

ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥੨॥

مُکھ بید چتُر پڑتا--۲--

ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥

سگل دھرم اچھِتا--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥

گُر گیان اِندری درِڑتا--

ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥੩॥

کھٹ کرم سہت رہتا--۳--

ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੰ ॥

سِوا سکت سمبادں--

ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥

من چھوڈ چھوڈ سگل بھیدں--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦੰ ॥

سِمر سِمر گوبِندں--

ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥

جھج نامہ ترس بھَو سِندھں--۴--ا--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥

ناد بھرمے جیسے مِرگائے--

ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥

پران تجے وا کو دھیان نہ جائے--ا--

ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥

ایسے راما ایسے ہیروَ--

ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام چھوڈ چِت انت نہ پھیروَ--ا--رہاوَ--

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥

جیوَ مِینا ہیرَے پسُوآرا--

ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥

سونا گڈھتے ہِرَے سُنارا--۲--

ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥

جیئو بِکھئی ہیرَے پر ناری--

ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥

کوئڈا ڈارت ہِرَے جواری--۳--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥

جہ جہ دیکھوَ تہ تہ راما--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥

ہر کے چرن نِت دھیاوَے نامہ--۴--۲--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥

مو کوُ تار لے راما تار لے--

ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے انجان جن ترِبے نہ جانوُ باپ بیٹھلا باہ دے--۱--رہاوُ--

ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥

نر تے سُر ہوئے جات نِمکھ مَے ستگور بُدھ سِکھلائی--

ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥

نر تے اُپج سُرگ کوُ جیتیو سو اوکھدھ مَے پائی--۱--

ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥

جہا جہا دھُوٗ نارد ٹیکے نیک ٹِکاوہُ موہِ--

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥

تیرے نام اوِلمب بہت جن اُدھرے نامے کی نِج مت ایہہ--۲--۳--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥

موہِ لاگتی تالابیلی--

ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥

بچھرے بِن گائے اکیلی--ا--

ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥

پانیا بِن مِین تلپھَے--

ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسے رام نامہ بِن باپُرو نامہ--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥

جیسے گائے کا باچھا چھُوٹلا--

ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥

تھن چوکھتا ماکھن گھُوٹلا--۲--

ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥

نامدیوٗ نارائن پایا--

ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥

گُر بھیٹت الکھ لکھایا--٣--

ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥

جیسے بکھَے ہیت پر ناری--

ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥

ایسے نامے پریت مُراری--٤--

ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥

جیسے تاپتے نِرمل گھاما--

ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥

تَیسے رام نامہ بِن باپُر و نامہ--٥--٤--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨

راگ گونڈ بانی نامدیوٗ جیوٗ کی گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥

ہر ہر کرت مِٹے سبھ بھرما--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥

ہر کو نام لَے اُوتم دھرما--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥

ہر ہر کرت جات کُل ہری--

ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥

سو ہر اندھلے کی لاکری--ا--

ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥

ہرئے نمستے ہرئے نمہ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کرت نہی دُکھ جمہ--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥

ہر ہرناکش ہرے پران--

ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥

اجیمل کیؤ بیکنٹھِ تھان--

ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥

سُوا پڑاوت گنِکا تری--

ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥

سو ہر نَینھو کی پُوتری--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥

ہر ہر کرت پُوتنا تری--

ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥

بال گھاتنی کپٹِہ بھری--

ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ॥

سِمرن دروپد سُت اُدھری--

ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥

گوُتم ستی سِلہ نِستری--۳--

ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥

کیسیَ کنس متھن جِن کیا--

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥

جی دان کالی کوُ دیا--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥

پرنوَے نامہ ایسو ہری--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥

جاس جپت بھَے اپدا ٹری--۴--ا--۵--

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥

بھیروُ بھُوت سیتلا دھاوَے--

ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥

کھر باہن اوہو چھار اُڈاوَے--ا--

ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥

ہوُ توُ ایک رمئیا لَیہوُ--

ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن دیوَ بدلاون دَیہوُ--ا--رہاوُ--

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥

سِو سِو کرتے جو نر دھیاوَے--

ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥

برد چڑھے ڈوُرُو ڈھمکاوَے--٢--

ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥

مہا مائی کی پُوجا کرَے--

ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥

نر سَے نار ہوئے اوُترَے--٣--

ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥

تُو کہیئت ہی آد بھوانی--

ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥

مُکت کی برِیا کہا چھپانی--٤--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥

گُرمت رام نام گہہ میتا--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥

پرَنوَے نامہ ایوُ کہَے گیتا--٥--٢--٦--

ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥

بِلاول گونڈ--

ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

آج نامے بیٹھل دیکھیا مُورکھ کو سمجھاؤُ رے--رہاؤ--

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥

پانڈے تُمری گائتری لودھے کا کھیت کھاتی تھی--

ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥

لَے کر ٹھیگا ٹگری توری لانگت لانگت جاتی تھی--١--

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥

پانڈے تُمرا مہادیوٗ دھوٗلے بلد چڑھیا آوت دیکھیا تھا--

ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥

مودی کے گھر کھانا پاکا وا کا لڑکا ماریا تھا--٢--

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥

پانڈے تُمرا رامچند سو بھی آوت دیکھیا تھا--

ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥

راون سیتی سربر ہوئی گھر کی جوئے گوَائی تھی--٣--

ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥

ہِندُو انّھا تُرکُو کانا--

ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥

دُہاں تے گیانی سِیانا--

ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥

ہِندُو پُوجے دیہُرا مُسلمان مسیت--

ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥

نامے سوئی سیویا جہ دیہُرا نہ مسیت--٤--٣--٧--

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨

راگ گونڈ بانی رویداس جیوٗ کی گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥

مُکند مُکند جپہو سنسار--

ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥

بِن مُکند تن ہوئے اوٗہار--

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

سوئی مُکند مُکت کا داتا--

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥

سوئی مُکند ہمرا پِت ماتا--ا--

ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥

جیوَت مُکندے مرت مُکندے--

ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تا کے سیوک کوٗ سدا انندے--ا--رہاوٗ--

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥

مُکند مُکند ہمارے پران--

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥

جپ مُکند مستک نیسان--

ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥

سیوَ مُکند کرَے بیراگی۔۔

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥

سوئی مُکند دُربل دھن لادھی۔۔۲۔۔

ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥

ایک مُکند کرَے اُپکار۔۔

ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ہمرا کہا کرَے سنسار۔۔

ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥

میَٹی جات ہُوئے دربار ۔

ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥

تُہی مُکند جوگ جُگ تار۔۔۳۔۔

ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥

اُپجیو گیان ہُوا پرگاس۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥

کر کِرپا لینے کیٹ داس۔۔

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥

کہو رویداس اب ترِسنا چُوکی۔۔

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥

جپ مُکند سیوا تاہُو کی۔۔۴۔۔۱۔۔

ਗੋਂਡ ॥

گونڈ--

ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਾਵੈ ॥

جے اوہُ اٹھسٹھ تیرتھ نھاوَے--

ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥

جے اوہُ دُوادس سِلا پُوجاوے--

ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥

جے اوہُ کُوپ تٹا دیواوے--

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥

کرَے نِند سبھ بِرتھا جاوے--ا--

ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥

سادھ کا نِندک کیَسے ترَے--

ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرپر جانہوُ نرک ہی پرَے--ا--رہاؤ--

ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥

جے اوہو گرہن کرَے کُلکھیت--

ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥

اربَے نار سیگار سمیت--

ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥

سگلی سِمرِت سرَونی سُنَے--

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥

کَرے نِند کَونے نہی گُنے۔۔۲۔۔

ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥

جے اوہ انِک پرساد کراوے۔۔

ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥

بھُوم دان سوبھا منڈپ پاوے۔۔

ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥

اپنا بِگار بِرانا سانڈھے۔۔

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥

کَرے نِند بہو جونی ہانڈھے۔۔۳۔۔

ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

نِندا کہا کرہو سنسارا۔۔

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥

نِندک کا پرگٹ پاہارا۔۔

ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

نِندک سودھ سادھ بیچاریا۔۔

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥੧੧॥੭॥੨॥੪੯॥ ਜੋੜੁ ॥

کہو رویداس پاپی نرک سِدھارِیا۔۔۴۔۔۲۔۔۱۱۔۔۷۔۔۲۔۔۴۹۔۔جوڑُ۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

رامکلی محلّہ ۱ گھر ۱ چؤپدے

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نربھوٗ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥

کوئی پڑتا سہساکِرتا کوئی پڑے پُرانا--

ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥

کوئی نام جپے جپمالی لاگے تِسے دھیانا--

ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥

اب ہی کب ہی کِچھُو نہ جانا تیرا ایکو نام پچھانا--ا--

ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥

نہ جانا ہرے میری کوَن گتے--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم مُورکھ اگیان سرن پرَبھ تیری کر کِرپا راکھو میری لاج پتے--ا--رہاوٗ--

ਕਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥

کبھُو جیئڑا اُوبھ چڑت ہےَ کبھُو جائے پِیالے--

ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥

لوبھی جیئڑا تھِر نہ رہت ہےَ چارے کُنڈا بھالے--۲--

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥

مرن لِکھائے منڈل مہہ آئے جیون ساجہِ مائی--

ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥

ایک چلے ہم دیکھ سُوامی بھاہِ بلنتی آئی--۳--

ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥

نہ کِسی کا میت نہ کِسی کا بھائی نہ کِسےَ باپ نہ مائی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥

پرنوِت نانک جے تُو دیوہِ انتے ہوئے سکھائی--۴--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ۱--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥

سرب جوت تیری پسر رہی--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥

جہ جہ دیکھا تہ نرہری--۱--

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥

جِیون طلب نِوار سُوامی--۱ج

ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندھ کُوپ مایا من گاڈیا کیوُ کر اُتروُ پار سُوامی--۱--رہاوُ--

ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥

جہ بھیتر گھٹ بھیتر بسیا باہر کاہے ناہی--

ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥

تِن کی سار کرے نِت صاحِب سدا چِنت من ماہی--۲--

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥

آپے نیڑَے آپے دُور--

ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

آپے سرب رہیا بھرپُور--

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

ستگور ملِے اندھیرا جائے--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

جہ دیکھا تہ رہیا سمائے--٣--

ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥

انتر سہسا باہر مایا نَینی لاگس بانی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥

پرنوِت نانک داسن داسا پرتاپہگا پرَانی--٤--٢--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ١--

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥

جِت در وسہہ کوَن در کہیَئے درا بھیتر در کوَن لہَے--

ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥

جِس در کارن پھِرا اُداسی سو در کوئی آئے کہَے--١--

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥

کِن بِدھ ساگر تریَئے--

ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیوتیا نہ مریَئے--١--رہاؤ--

ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥

دُکھ درواجہ روہو رکھوالا آسا اندیسا دُئے پٹ جڑے--

ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥

مایا جل کھائی پانی گھر بادھیا ست کَے آسن پُرکھ رہَے--۲--

ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥

کِنتے نامہ انت نہ جانیا تُم سر ناہی اوَر ہرے--

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥

اُوچا نہی کہنا من مہہ رہنا آپے جانَے آپ کرے--۳--

ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥

جب آسا اندیسا تب ہی کیوُ کر ایک کہَے--

ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥

آسا بھیتر رہَے نِراسا توٗ نانک ایک مِلَے--۴--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥

اِن بِدھ ساگر ترییَے--

ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥

جیوتیا ایوُ مرییَے--ا--رہاوُ دوجا--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥

سُرت سبد ساکھی میری سِنگی باجَے لوک سُنے--

ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥

پت جھولی منگن کےَ تائی بھیکھیا نام پڑے--ا--

ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥

بابا گورکھ جاگےَ--

ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گورکھ سو جِن گوئے اُٹھالی کرتے بار نہ لاگےَ--ا--رہاؤ--

ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥

پانی پران پوَن بندھ راکھے چند سُورج مُکھ دیئے--

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥

مرن جیون کوُ دھرتی دینی ایتے گُن وِسرے--۲--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

سِدھ سادِھک ار جوگی جنگم پِیر پُرس بہتیرے--

ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥

جے تِن مِلا ت کیرت آکھا تا من سیوَ کرے--۳--

ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥

کاگد لُون رہےَ گھرِت سنگے پانی کمل رہےَ--

ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥

ایسے بھگت مِلہہ جن نانک تِن جم کیا کرے--۴--۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلہ ا--

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥

سُن ماچھِندرا نانک بولَے--

ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥

وسگت پنچ کرے نہ ڈولَے--

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥

ایسی جُگت جوگ کَوُ پالے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥

آپ ترَے سگلے کُل تارے--ا--

ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

سو اوَدُھوت ایسی مت پاوَے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس سُنّ سمادھ سماوَے--ا--رہاوُ--

ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥

بھِکھیا بھائے بھگت بھَے چلَے--

ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥

ہووَے سو ترِپت سنتوکھ املُّے--

ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥

دھیان رُوپ ہوئے آسن پاوَے--

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥

سچ نام تاڑی چِت لاوَے--۲--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

نانک بولَے امرِت بانی--

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥

سُن ماچھِندرا اوَدُھو نیسانی--

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥

آسا ماہِ نِراس ولائے--

ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥

نِہچوَ نانک کرتے پائے--٣--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥

پرنوِت نانک اگم سُنائے--

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥

گُر چیلے کی سندھ مِلائے--

ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥

دیکھیا دارُو بھوجن کھائِے--

ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥

چھِ درسن کی سوجھی پائے--٤--٥--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ١--

ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥

ہم ڈولت بیڑی پاپ بھری ہےَ پوَن لگے مت جائی--

ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

سنمکھ سِدھ بھیٹن کوُ آئے نِہچوُ دیہہ وڈیائی--ا--

ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥

گُر تار تارنہاریا--

ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیہہ بھگت پُورن اوِناسی ہوُ تُجھ کوُ بلہاریا--ا--رہاوُ--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

سِدھ سادِھک جوگی ار جنگم ایک سِدھ جِنی دھیایا--

ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥

پرست پیَر سجھت تے سُوامی اکھر جِن کوُ آیا--۲--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

جپ تپ سنجم کرم نہ جانا نام جپی پرَبھ تیرا--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥

گُر پرمیسر نانک بھیٹیو ساچے سبد نِبیرا--۳--٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥

سُرتی سُرت رلائیَے ایت--

ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥

تن کر تُلہا لنگھہِ جیت--

ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥

انتر بھاہِ تِسَے تُو رکھ--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥

اہنِس دیوا بلَے اتھک--ا--

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥

ایسا دیوا نیر ترائے--

ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت دیوَے سبھ سوجھی پائے--ا--رہاؤ--

ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ہچھی مِٹی سوجھی ہوئے--

ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥

تا کا کِیا مانے سوئے--

ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥

کرنی تے کر چکھو ڈھال--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ایتھے اوتھے نِبہی نال--۲--

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥

آپے ندر کرے جا سوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئے--

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥

تِت گھٹ دِیوا نِہچل ہوئے۔۔

ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پانی مَرے نہ بجھُایا جائے۔۔

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥

ایسا دِیوا نیر ترائے۔۔۳۔۔

ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥

ڈولَے واوٗ نہ وڈا ہوئے۔۔

ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥

جاپَے جِیو سِنگھاسن لوئے۔۔

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥

کھتری براہمن سُود ک ویس۔۔

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥

نِرت نہ پائیا گنی سہنس۔۔

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥

ایسا دِیوا بالے کوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥

نانک سو پارنگت ہوئے۔۔۴۔۔۷۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ۱۔۔

ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

تُدھنو نِون مَنن تیرا ناوُ--

ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥

ساچ بھیٹ بَیسن کوُ تھاوُ--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ست سنتوکھ ہووَے ارداس--

ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥

تا سُن سد بحالے پاس--ا--

ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥

نانک بِرتھا کوئے نہ ہوئے--

ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسی درگہ ساچا سوئے--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥

پراپت پوتا کرم پساوُ--

ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥

تُو دیوِہ منگت جن چاوُ--

ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥

بھاڈے بھاوُ پوَے تِت آئے--

ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥

دھُر تَے چھوڈی قیمت پائے--۲--

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥

جِن کِچھ کیا سو کِچھ کرَے--

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥

اپنی قیمت آپے دھرَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

گُرمکھ پرگٹ ہوا ہر رائے--

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥

نہ کو آوَے نہ کو جائے--٣--

ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

لوک دھِکار کہَے منگت جن ماگت مان نہ پایا--

ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥

سہہ کیِا گلا در کیِا باتا تَے تا کہن کہایا--٤--٨--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

ساگر مہہ بُوند بُوند مہہ ساگر کوَن بُجُھے بِدھ جانَے--

ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

اُتبُھج چلت آپ کر چینَے آپے تت پچھانَے--ا--

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥

ایسا گیان بیچارے کوئی--

ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس تے مُکت پرم گت ہوئی--ا--رہاؤ--

ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥

دِن مہہ رَین رَین مہہ دِنیَر اُسن سِیت بِدھ سوئی--

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

تا کی گت مِت اوَر نہ جانَے گُر بِن سمجھ نہ ہوئی--٢--

ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

پُرکھ مہہ نار نار مہہ پُرکھا بُوجھہ برہم گیانی--

ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥

دھُن مہہ دھیان دھیان مہہ جانیا گُرمکھ اکتھ کہانی--٣--

ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥

من مہہ جوت جوت مہہ منُوا پنّچ ملے گُر بھائی--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥

نانک تِن کَے صد بلہاری جِن ایک سبد لِو لائی--٤--٩--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

جا ہر پرَبھ کرِپا دھاری--

ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥

تا ہوَمے وِچہو ماری--

ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥

سو سیوک رام پیاری--

ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥

جو گُر سبدی بیچاری--ا--

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

سو ہر جن ہر پرَبھ بھاوے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس بھگت کرے دِن راتی لاج چھوڈ ہر کے گُن گاوَے--ا--رہاؤ--

ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥

دھُن واجے انحد گھورا--

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥

من مانیا ہر رس مورا--

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥

گُر پُورَے سچ سمایا--

ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

گُر آد پُرکھ ہر پایا--۲--

ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥

سبھ ناد بید گُربانی--

ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

من راتا سارِگپانی--

ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥

تہ تیرتھ ورت تپ سارے۔۔

ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

گُر ملیا ہر نِستارے۔۔۳۔۔

ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

جہ آپ گیا بھوَ بھاگا۔۔

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥

گُر چرنی سیوک لاگا۔۔

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

گُر ستگور بھرم چُکایا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥

کہو نانک سبد مِلایا۔۔۴۔۔۱۰۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ۱۔۔

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥

چھادن بھوجن ماگت بھاگَے۔۔

ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥

کھُدِھیا دُسٹ جلَے دُکھ آگے۔۔

ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

گُرمت نہی لِینی دُرمت پت کھوئی۔۔

ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥

گُرمت بھگت پاوے جن کوئی--ا--

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥

جوگی جگت سہج گھر واسَے--

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک درِسٹ ایکو کر دیکھیا بھیکھیا بھائے سبد ترِپتاسَے--ا--رہاؤ--

ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥

پنچ بَیل گڈِیا دیہہ دھاری--

ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥

رام کلا نبہَے پت ساری--

ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

دھر تُوٹی گاڈو سِر بھار--

ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥

لکری بِکھر جری منجھ بھار--۲--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥

گُر کا سبد ویچار جوگی--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥

دُکھ سُکھ سم کرنا سوگ بیوگی--

ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

بھگت نام گُر سبد بیچاری--

ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥

استھِر کندھ جپےَ نِرنکاری--۳--

ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥

سہج جگوٹا بندھن تے چھُوٹا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥

کام کرودھ گُر سبدی لُوٹا--

ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

من مہہ مُندرا ہر گُر سنا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥

نانک رام بھگت جن ترنا--۴--اا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ۳ گھر ا--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ستجُگ سچ کہےَ سبھ کوئی--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

گھر گھر بھگت گُرمکھ ہوئی--

ਸਤਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥

ستجُگ دھرم پیَر ہے چار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

گُرمکھ بُوجھَے کو بیچار--ا--

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥

جگ چارے نام وڈیائی ہوئی--

ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جے نام لاگَے سو مکت ہووَے گُر بِن نام نہ پاوَے کوئی--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥

تریتَے اِک کل کینی دُور--

ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥

پاکھنڈ ورتیا ہر جانن دُور--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ بُوجھَے سوجھی ہوئی--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥

انتر نام وسَے سُکھ ہوئی--۲--

ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥

دُواپر دُوجے دُبدھا ہوئے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥

بھرم بھُلانے جانہِ دوئے--

ਦੁਆਪੁਰਿ ਧਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥

دُواپر دھرم دُئے پَیر رکھائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥

گُرمکھ ہووے ت نام درِڑائے--۳--

ਕਲਜੁਗਿ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਰਹਾਏ ॥

کلجُگ دھرم کلا اِک رہائے--

ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥

اِک پَیر چلَے مایا موہ ودھائے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥

مایا موہ ات گُبار--

ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥

ستگور بھیٹَے نام اُدھار--۴--

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

سبھ جُگ مہہ ساچا ایکو سوئی--

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

سبھ مہہ سچ دُوجا نہی کوئی--

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ساچی کیرت سچ سُکھ ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੫॥

گُرمکھ نام وکھانَے کوئی--۵--

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥

سبھ جُگ مہہ نام اُوتم ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئی۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥

ہر نام دھیائے بھگت جن سوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥

نانک جُگ جُگ نام وڈیائی ہوئی۔۔٦۔۔١۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

رامکلی محلّہ ۴ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

جے وڈ بھاگ ہووہِ وڈبھاگی تا ہر ہر نام دھیاوے۔۔

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

نام جپت نامے سُکھ پاوے ہر نامے نام سماوے۔۔١۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

گُرمکھ بھگت کرہو سد پرانی۔۔

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِردے پرگاس ہووے لِو لاگَے گُر مت ہر ہر نام سمانی۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥

ہیرا رتن جویہر مانک بہو ساگر بھرپُور کیا۔۔

ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥

جِس وڈ بھاگ ہووَے وڈ مستک تِن گُرمت کڈھ کڈھ لیا--۲--

ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

رتن جویہر لال ہر نامہ گُر کاڈھ تلی دِکھلایا--

ਭਾਗਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀਆ ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥

بھاگہین منمکھ نہی لیا ترِن اولَے لاکھ چھپایا--۳--

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

مستک بھاگ ہووَے دھُر لِکھیا تا ستگور سیوا لائے--

ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਪਾਵੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥

نانک رتن جویہر پاوَے دھن دھن گُرمت ہر پائے--۴--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

رامکلی محلّہ--۴--

ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥

رام جنا مِل بھیا انندا ہر نیکی کتھا سُنائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥

دُرمت مَیل گئی سبھ نیکل ستسنگت مِل بُدھ پائے--۱--

ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥

رام جن گُرمت رام بولائے--

ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو سُنے کہَے سو مُکتا رام جپت سوہائے--۱--رہاؤ--

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥

جے وڈ بھاگ ہووہِ مُکھ مستک ہر رام جنا بھیٹائے--

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥

درسن سنت دیہو کر کرپا سبھ دالد دُکھ لہہ جائے--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥

ہر کے لوگ رام جن نیکے بھاگہین نہ سُکھائے--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥

جیئو جیئو رام کہہ جن اُوچے نر نِندک ڈنس لگائے--۳--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥

دھرِگ دھرِگ نر نِندک جِن جن نہی بھائے ہر کے سکھا سکھائے--

ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥

سے ہر کے چور ویمکھ مُکھ کالے جِن گُر کی پیج نہ بھائے--۴--

ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥

دئیا دئیا کر راکھہو ہر جیئو ہم دِین تیری سرنائے--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥

ہم بارِک تُم پِتا پربھ میرے جن نانک بکھس مِلائے--۵--۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

رامکلی محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥

ہر کے سکھا سادھ جن نیکے تِن اُوپر ہاتھ وتاوے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥

گُرمکھ سادھ سیئی پربھ بھائے کر کِرپا آپ مِلاوے--ا--

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

رام مو کوُ ہر جن میَل من بھاوے--

ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امِیو امِیو ہر رس ہےَ میٹھا مِل سنت جنا مکھ پاوَے--ا--رہاوُ--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥

ہر کے لوگ رام جن اُوتم مِل اُوتم پدوی پاوَے--

ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥

ہم ہووت چیری داس داسن کی میرا ٹھاکرُ کھُسی کراوَے--۲--

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥

سیوک جن سیوِہ سے وڈبھاگی رِد من تن پریت لگاوَے--

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

بِن پریِتی کرہِ بہو باتا کُوڑ بول کُوڑو پھل پاوَے--۳--

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥

مو کوُ دھار کرِپا جگجیون داتے ہر سنت پگی لے پاوَے--

ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥

ہوَ کاٹوُ کاٹ باڈھ سِر راکھوُ جِت نانک سنت چڑ آوَے--۴--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

رامکلی محلّہ ۴--

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥

جے وڈ بھاگ ہووہِ وڈ میرے جن مِلدیا ڈھِل نہ لائیّے--

ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥

ہر جن امرِت کُنٹ سر نیکے وڈبھاگی تِت ناوائیئے--ا--

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥

رام مو کوُ ہر جن کارَے لائیّے--

ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوُ پانی پکھا پیسوُ سنت آگے پگ مل مل دھُور مُکھ لائیّے--ا--رہاوُ--

ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥

ہر جن وڈے وڈے وڈ اُوچے جو ستگور میل مِلائیّے--

ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥

ستگور جیوڈ اوَر نہ کوئی مِل ستگور پُرکھ دھیائیئےَ--۲--

ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥

ستگور سرن پرے تِن پایا میرے ٹھاکُر لاج رکھائیّے--

ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥

اِک اپنے سُوائے آئے بہہ گُر آگے جیئوَ بگُل سمادھ لگائیئے--۳--

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥

بگلا کاگ نیچ کی سنگت جائے کرنگ بِکھُو مُکھ لائیّے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥

نانک میَل میَل پرَبھ سنگت مِل سنگت ہنس کرائیّے--۴--۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

رامکلی محلّہ ۴--

ਸਤਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ستگور دئیا کرہو ہر میلھو میرے پریتم پران ہر رایا--

ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥

ہم چیری ہوئے لگہ گُر چرنی جِن ہر پرَبھ مارگ پنْتھ دِکھایا--ا--

ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

رام مَے ہر ہر نام من بھایا--

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مَے ہر بِن اور نہ کوئی بیلی میرا پِتا ماتا ہر سکھایا--ا--رہاؤ--

ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥

میرے اِک کھِن پران نہ رہہ بِن پریتم بِن دیکھے مرہِ میری مایا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

دھن دھن وڈ بھاگ گُر سرنی آئے ہر گُر مِل درسن پایا--۲--

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾਇਆ ॥

مَے اور نہ کوئی سُوجھے بُوجھَے من ہر جپ جپؤ جپایا--

ਨਾਮਹੀਣ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਨਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥੩॥

نامہین پھرِہ سے نکٹے تِن گھس گھس نک وڈھایا--۳--

ਮੋ ਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾਲਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

مو کؤ جگجیون جیوال لَے سُوامی رِد انتر نام وسایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥

نانک گُورُو گُورُو ہےَ پُورا مِل ستگور نام دھیایا--۴--۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

رامکلی محلّہ ۴--

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ستگور داتا وڈا وڈ پُرکھ ہےَ جِت ملیئےَ ہر اُر دھارے--

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

جی دان گُر پُورَے دِیا ہر امرِت نام سمارے--۱--

ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥

رام گُر ہر ہر نام کنٹھ دھارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ کتھا سُنی من بھائی دھن دھن وڈ بھاگ ہمارے--۱--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥

کوٹ کوٹ تیتیس دھیاوہِ تا کا انت نہ پاوہِ پارے--

ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥

ہِردَے کام کامنی ماگہِ رِدھ ماگہِ ہاتھ پسارے--۲--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ہر جس جپ جپ وڈا وڈیرا گُرمکھ رکھو اُر دھارے--

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥

جے وڈ بھاگ ہووہِ تا جپیےَ ہر بھوٴجل پار اُتارے--۳--

ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥

ہر جن نِکٹ نِکٹ ہر جن ہےَ ہر راکھےَ کنٹھ جن دھارے--

ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥

نانک پِتا ماتا ہےَ ہر پرَبھ ہم بارِک ہر پرَتِپارے--۴--۶--۱۸--

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ رامکلی محلّہ ۵ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥

کِرپا کرہو دین کے داتے میرا گُن اوَگن نہ بیچارہو کوئی--

ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥

ماٹی کا کیا دھوپےَ سُوامی مانس کی گت ایہی--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

میرے من ستگور سیوَ سُکھ ہوئی--

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو اِچھہُ سوئی پھل پاوہو پھِر دُوکھ نہ ویاپےَ کوئی--۱--رہاؤ--

ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥

کاچے بھاڈے ساج نِواجے انتر جوت سمائی--

ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥

جیسا لِکھت لِکھیا دھُر کرتےَ ہم تَیسی کِرت کمائی--۲--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥
من تن تھاپ کِیا سبھ اپنا ایہو آون جانا--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥
جِن دِیا سو چِت نہ آوے موہِ اندھ لپٹانا--۳--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
جِن کیا سوئی پربھ جانے ہر کا محل اپارا--

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥
بھگت کری ہر کے گُن گاوا نانک داس تُمارا--۴--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
رامکلی محلّہ ۵--

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥
چرنا تل اُوپر آوہو ایسی سیوَ کماوہو--

ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥
آپس تے اُوپر سبھ جانہُ توَ درگہ سُکھ پاوہو--۱--

ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥
سنتھو ایسی کتھہُ کہانی--

ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
سُر پوتر نر دیوَ پوترا کھِن بولہُ گُرمکھ بانی--۱--رہاؤ--

ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥
پرپنچ چھوڈ سہج گھر بَیسہُ جھُوٹھا کہو نہ کوئی--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥

ستگور مِلھو نوَے نِدھ پاوہو اِن بِدھ تت بِلوئی--٢--

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥

بھرم چُکاوہو گُرمکھ لِو لاوہو آتم چینہو بھائی--

ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥

نِکٹ کر جانھوسدا پرَبھ حاجر کِس سِیوً کر ہو برائی--٣--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥

ستگور ملیئے مارگ مُکتا سہجے مِلے سُوامی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥

دھن دھن سے جن جِنی کل مہہ ہر پایا جن نانک سد قُربانی--٤--٢--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥

آوت ہرکھ نہ جاوت دُوکھا نہ بیابَے من روگنی--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥

سدا انند گُر پُورا پایا توٗ اُتری سگل بیوگنی--١--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥

ایہہ بِدھ ہےَ من جوگنی--

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہ سوگ روگ لوگ نہ بیابَے تہ ہر ہر ہر رس بھوگنی--١--رہاوٗ--

ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥

سُرگ پوِترا مِرت پوِترا پیال پوِتر الوگنی--

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥

آگیاکاری سدا سُکھ بھُنچے جت کت پیکھوَ ہر گُنی--۲--

ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥

نہ سِو سکتی جل نہی پوَنا تہ اکار نہی میدنی--

ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥

ستگور جوگ کا تہا نِواسا جہ اوگت ناتھ اگم دھنی--۳--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

تن من ہر کا دھن سبھ ہر کا ہر کے گُن ہوَ کیا گنی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥

کہُونانک ہم تُم گُر کھوئی ہےَ امبھے امبھ مِلوگنی--۴--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥

ترَے گُن رہت رہے نِراری سادِھک سِدھ نہ جانےَ--

ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥

رتن کوٹھڑی امرِت سمپُورن ستگور کےَ کھجانےَ--۱--

ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

اچرج کِچھ کہن نہ جائی--

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بست اگوچر بھائی--ا--رہاوٗ--

ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥

مول ناہی کچھ کرنَے جوگا کیا کو کہَے سُناوَے--

ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥

کتھن کہن کوُ سوجھی ناہی جو پیکھے تِس بن آوَے--۲--

ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥

سوئی جانَے کرنیَہارا کیتا کیا بیچارا--

ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥

آپنی گت مِت آپے جانَے ہر آپے پُور بھنڈارا--۳--

ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥

ایسا رس امرت من چاکھیا ترِپت رہے آگھائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥

کہُو نانك میری آسا پُوری ستگور کی سرنائی--۴--۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥

انگیکار کِیا پرَبھ اپنے بیری سگلے سادھے--

ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥

جِن بیری ہےَ ایہو جگ لُوٹیا تے بیری لَے بادھے--ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥

ستگور پرمیسر میرا--

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِنک راج بھوگ رس مانی ناوَ جپی بھرواسا تیرا--ا--رہاؤ--

ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥

چِیت نہ آوس دُوجی باتا سِر اُوپر رکھوارا--

ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥

بیپرواہو رہت ہےَ سُوامی اِک نام کےَ آدھارا--۲--

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥

پُورن ہوئے ملیَو سُکھدائی اُون نہ کائی باتا--

ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥

تت سار پرم پد پایا چھوڑ نہ کتھوُ جاتا--۳--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

برن نہ ساکوَ جیسا تُو ہےَ ساچے الکھ اپارا--

ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥

اتُل اتھاہ اڈول سُوامی نانک کھسم ہمارا--۴--۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلہ ۵--

ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥

تُو دانا تُو ابچل تُوہی تُو جات میری پاتی--

ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥

تۄ اڈول کدے ڈولہِ ناہی تا ہم کیَسی تاتی--ا--

ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥

ایکَے ایکے ایک تُوہی--

ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥

ایکَے ایکے تُو رایا--

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تؤ کِرپا تے سُکھ پایا--ا--رہاؤ--

ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥

تُو ساگر ہم ہنس تُمارے تُم مہہ مانک لالا--

ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥

تُم دیوہُ تِل سنک نہ مانہو ہم بھُنچہ سدا نِہالا--٢--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥

ہم بارِک تُم پِتا ہمارے تُم مُکھ دیوہو کِھیرا--

ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥

ہم کھیلہ سبھ لاڈ لڈاوہ تُم سد گُنی گہیرا--٣--

ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥

تُم پُورن پُور رہے سمپُورن ہم بھی سنگ اگھائے--

ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥

مِلت مِلت مِلت مِل رہیا نانک کہن نہ جائے--۴--٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥

کر کر تال پکھاوج نَینہو ماتھَے وجہِ ربابا--

ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥

کرنہو مدھ باسُری باجَے جہوا دھُن آگاجا--

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥

نِرت کرے کر مَنُوا ناچَے آنے گھُوگھر ساجا--ا--

ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥

رام کو نِرتکاری--

ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھَے پیکھنہار دیالا جیتا ساج سیگاری--ا--رہاؤ--

ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥

آکھار منڈلی دھرن سبائی اُوپر گگن چندوآ--

ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥

پوَن وِچولا کرت اِکیلا جل تے اوپت ہوآ--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥

پنچ تت کر پُترا کینا کِرت مِلاوا ہوآ--۲--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥

چند سُورج دُئے جرے چراگا چھو کُنٹ بھِیتر راکھے--

ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥

دس پاتوٗ پنّچ سنّگیتا ایکے بھیِتر ساتھے--

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥

بھِنّ بھِنّ ہوئے بھاوَ دِکھاوہِ سبھھو نِراری بھاکھے--٣--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥

گھر گھر نِرت ہووے دِن راتی گھٹ گھٹ واجے توُرا--

ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥

ایک نچاوہِ ایک بھواوہِ اک آئے جائے ہوئے دھوُرا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੭॥

کہو نانک سو بہُر نہ ناچے جِس گُر بھیٹے پوُرا--٤--٧--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلہ ٥--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥

اوانکار ایک دھُن ایکے ایکے راگ الاپے--

ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ ॥

ایکا دیسی ایک دِکھاوے ایکو رہیا بیاپے--

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥

ایکا سُرت ایکا ہی سیوا ایکو گُر تے جاپے--١--

ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥

بھلو بھلو رے کیرتنیا--

ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

رام رما راما گُن گاوٗ--

ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھوڈ مایا کے دھندھ سُوآوٗ--ا--رہاوٗ--

ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥

پنچ بجِتر کرے سنتوکھا سات سُرا لَے چالَے--

ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥

باجا مان تان تج تانا پاوٗ نہ بِیگا گھالَے--

ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥

پھیری پھیر نہ ہووَے کب ہی ایک سبد بندھ پالَے--۲--

ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥

ناردی نرہر جان حدُورے--

ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥

گھُونگھر کھڑک تِیاگ وِسُورے--

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥

سہج انند دِکھاوے بھاوے--

ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥

ایہو نِرتکاری جنم نہ آوےَ--۳--

ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥

جے کو اپنے ٹھاکر بھاوے--

ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥

کوٹ مدھ ایہو کیرتن گاوَے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥

سادھسنگت کی جاووٗ ٹیک--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥

کہو نانک تِس کیرتن ایک--۴--۸--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥

کوئی بولَے رام رام کوئی کھُدائِ--

ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥

کوئی سیوَے گُسئِیا کوئی الاہِ--ا--

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥

کارن کرن کریم--

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا دھار رحیم--ا--رہاوٗ--

ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥

کوئی ناوے تیرتھ کوئی حج جائے--

ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥

کوئی کرَے پُوجا کوئی سِر نِوائے--۲--

ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥

کوئی پڑّے بید کوئی کتیب--

ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥

کوئی اوڈھے نیل کوئی سُپید--٣--

ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥

کوئی کہَے تُرک کوئی کہَے ہِندُو--

ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥੪॥

کوئی باچھے بھِست کوئی سُرگِندُو--٤--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

کہُونانک جِن حکم پچھاتا--

ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥

پرَبھ صاحِب کا تِن بھید جاتا--٥--٩--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥

پوَنے مہہ پوَن سمایا--

ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥

جوتی مہہ جوت رل جایا--

ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥

ماٹی ماٹی ہوئی ایک--

ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥

روونہارے کی کوَن ٹیک--ا--

ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥

کوَن مُوآ رے کوَن مُوآ--

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برہم گیانی مِل کرہو بیچارا ایہو توَ چلت بھیا--ا--رہاؤ--

ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥

اگلی کِچھ کھبر نہ پائی--

ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥

روونہار بھی اُوٹھ سِدھائی--

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥

بھرم موہ کے باندھے بندھ--

ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥

سُپن بھیا بھکھلائے اندھ--۲--

ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ایہو توَ رچن رچیا کرتار--

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥

آوت جاوت حکم اپار--

ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

نہ کو مُوآ نہ مرنَے جوگ--

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥

نہ بِنسے اِناسی ہوگ--۳--

ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥

جو ایہو جانھو سو ایہو ناہِ--

ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جانھارے کؤ جاؤ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

کہو نانک گُر بھرم چُکایا--

ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥

نہ کوئی مَرے نہ آوَے جایا--۴--۱۰--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥

جپ گوبِند گوپال لال--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام سِمر تُو جیوہِ پھِر نہ کھائی مہا کال--۱--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥

کوٹ جنم بھرّم بھرّم بھرّم آئیو--

ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥

بڈے بھاگ سادھسنگ پائیو--۱--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥

بِن گُر پُورے ناہی اُدھار۔۔

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥

بابا نانک آکھے ایہو بیچار۔۔۲۔۔اا۔۔

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

راگ رامکلی محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥

چار پُکارہِ نہ تُو مانہِ۔۔

ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥

کھٹ بھی ایکا بات وکھانہِ۔۔

ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥

دس اسٹی مِل ایکو کہیا۔۔

ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥

تا بھی جوگی بھید نہ لہیا۔۔ا۔۔

ਕਿੰਕੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥

کِنکُری اَنُوپ واجے۔۔

ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوگیا متوارو رے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥

پرتھمے وسیا ست کا کھیڑا--

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥

ترِتیئے مہہ کِچھ بھیا دُتیڑا--

ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥

دُتیا اردھو اردھ سمایا--

ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥

ایک رہیا تا ایک دِکھایا--٢--

ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥

ایکے سُوت پروئے منیئے--

ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥

گاٹھی بھِن بھِن بھِن بھِن تنیئے--

ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥

پھِرتی مالا بہو بِدھ بھائے--

ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥

کھِنچِیا سُوت ت آئی تھائے--٣--

ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥

چھو مہہ ایکے مٹ ہے کِیا--

ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥

تہ بِکھڑے تھان انِک کھِڑکیا--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥

کھوجت کھوجت دُوارے آیا--

ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥

تا نانک جوگی محل گھر پایا--۴--

ਇਉ ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥

ایوَ کِ نکُری آنوپ واجَے--

ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨॥

سُن جوگی کےَ من میٹھی لاگَے--ا--رہاوَ دوجا--ا--١٢--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥

تاگا کر کےَ لائی تھِگلی--

ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥

لوَ ناڑی سُوآ ہےَ استی--

ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥

امبھَے کا کر ڈنڈا دھریا--

ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥

کیا تُو جوگی گربہِ پڑیا--ا--

ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥

جپ ناتھ دِن رَینائی--

ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری کھِنتھا دو دِہائی--ا--رہاوٗ--

ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥

گہری بِبھوُت لائے بیٹھا تاڑی--

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥

میری تیری مُندرا دھاری--

ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ماگہِ ٹُوکا ترِپت نہ پاوَے--

ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ناتھ چھوڈ جاچہِ لاج نہ آوَے--۲--

ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥

چل چِت جوگی آسن تیرا--

ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥

سِنگی واجَے نِت اُداسیرا--

ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥

گُر گورکھ کی تَے بُوجھ نہ پائی--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥

پھِر پھِر جوگی آوے جائی--۳--

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥

جِس نو ہوآ ناتھ کرِپا لا--

ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

رہراس ہماری گُر گوپالا--

ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ ॥

نامَے کھِنتھا نامَے بستر--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥

جن نانک جوگی ہوآ استھِر--۴--

ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥

ایوَ جپیا ناتھ دِن رَینائی--

ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੩॥

ہُن پایا گُر گوسائی--ا--رہاوَ دوجا--۲--۱۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥

کرن کراون سوئی--

ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥

آن نہ دیسَے کوئی--

ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ٹھاکُر میرا سُگھڑ سُجانا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥

گُرمکھ مِلیا رنگ مانا--ا--

ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

ایسو رے ہر رس میٹھا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمُکھ کِنَے وِرلَے ڈیٹھا--ا--رہاؤ--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

نِرمل جوت امرِت ہر نام--

ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥

پیوت امر بھئے نِہکام--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

تن من سیتل اگن نِواری--

ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥

اند رُوپ پرگٹے سنساری--٢--

ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥

کیا دیوؤ جا سبھ کِچھ تیرا--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥

صد بلہار جاؤ لکھ بیرا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥

تن من جیوٗ پِنڈ دے ساجِیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥

گُر کِرپا تے نیچ نِواجِیا--٣--

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

کھول کِوارا محل بلُایا--

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

جیسا سا تَیسا دِکھلایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥

کہو نانک سبھ پڑدا تُوٹا--

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥

ہوَ تیرا تُو مَے من وُوٹھا--۴--۳--۱۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥

سیوک لائیو اپنی سیوَ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥

امرِت نام دِیوَ مُکھ دیوَ--

ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

سگلی چِنتا آپ نِواری--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥

تِس گُر کوَ ہوَ سد بلہاری--۱--

ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥

کاج ہمارے پُورے ستگور--

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

باجے انحد تُورے ستگور--ا--رہاؤ--

ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥

مہما جا کی گہر گمبھیر--

ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥

ہوئے نِہال دئے جِس دھیر--

ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥

جا کے بندھن کاٹے رائے--

ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

سو نر بہُر نہ جونی پائے--۲--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥

جا کَے انتر پرگٹیو آپ--

ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥

تا کؤ ناہی دُوکھ سنتاپ--

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥

لال رتن تِس پالَے پریا--

ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥

سگل کُٹنب اوہو جن لَے تریا--۳--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥

نہ کِچھ بھرم نہ دُبدھا دُوجا--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥

ایکو ایکُ نِرنجن پُوجا۔۔

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

جت کت دیکھوَ آپ دیال۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੪॥੧੫॥

کہُونانک پرَبھ مِلے رسال۔۔۴۔۔۴۔۔۱۵۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵۔۔

ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥

تن تے چھُٹکی اپنی دھاری۔۔

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥

پرَبھ کی آگیا لگی پیاری۔۔

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥

جو کِچھ کرَے سو من میرَے میٹھا۔۔

ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥

تا ایہو اچرج نینہو ڈیٹھا۔۔۱۔۔

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥

اب موہِ جانی رے میری گئی بلائے۔۔

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بُجھ گئی ترِسن نِواری ممتا گُر پُورَے لیو سمجھائے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥

کر کِرپا راکھیو گُر سرنا--

ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥

گُر پکرائے ہر کے چرنا--

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥

بیس بِسوے جا من ٹھہرانے--

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥

گُر پار.برہم ایکے ہی جانے--۲--

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ॥

جو جو کینو ہم تِس کے داس--

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥

پرَبھ میرے کو سگل نِواس--

ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥

نہ کو دُوت نہی بَیرائی--

ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥

گل مِل چالے ایکے بھائی--۳--

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥

جا کوُ گُر ہر دیئے سُوکھا--

ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥

تا کوُ بہُر نہ لاگہِ دُوکھا--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

آپے آپ سرب پرتپال--

ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥

نانک راتو رنگ گوپال--۴--۵--۱۶--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥

مکھ تے پڑتا ٹیکا سہت--

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥

ہِردَے رام نہی پُورن رہت--

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

اُپدیس کرے کر لوک درِڑاوَے--

ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥

اپنا کہیا آپ نہ کماوَے--۱--

ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥

پنڈت بید بیچار پنڈت--

ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کا کرودھ نِوار پنڈت--۱--رہاؤ--

ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥

آگے راکھیو سال گِرام--

ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

من کینو دہ دِس بِسرام--

ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥

تِلک چراوے پائی پائے--

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥

لوک پچارا اندھ کمائے--٢--

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥

کھٹ کرما ار آسن دھوتی--

ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥

بھاگھ گرہِ پڑے نِت پوتھی--

ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥

مالا پھیرَے منگے بِبھوُت--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥

ایہہ بِدھ کوئے نہ تریوُ میت--٣--

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

سو پنڈت گُر سبد کمائے--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥

ترِےَ گُن کی اوس اُتری مائے--

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

چتُر بید پُورن ہر نائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥

نانک تِس کی سرنی پائے--۴--۶--۱۷--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلہ ۵--

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥

کوٹ بِگھن نہی آوہِ نیر--

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥

انِک مایا ہےَ تا کی چیرَ--

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥

انِک پاپ تا کے پانیہار--

ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

جا کوُ میا بھئی کرتار--۱--

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥

جِسہہ سہائی ہوئے بھگوان--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک جتن اُوا کےَ سرانجام--۱--رہاوُ--

ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥

کرتا راکھے کیتا کوَن--

ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥

کیری جیتو سگلا بھوَن--

ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥

بےانت مہما تا کی کیتک برن--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥

بل بل جائیے تا کے چرن--٢--

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥

تِن ہی کیا جپ تپ دھیان--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥

انِک پرکار کِیا تِن دان--

ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥

بھگت سوئی کل مہہ پروان--

ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥

جا کو ٹھاکرُ دِیا مان--٣--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

سادھسنگ مِل بھیَے پرگاس--

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥

سہج سُوکھ آس نِواس--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥

پُورَے ستگور دِیا بِساس--

ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥

نانک ہوئے داسن داس--٤--٧--١٨--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥

دوس نہ دیجَے کاہُو لوگ--

ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥

جو کماون سوئی بھوگ--

ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥

آپن کرم آپے ہی بندھ--

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥

آون جاون مایا دھندھ--ا--

ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥

ایسی جانی سنت جنی--

ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرگاس بھیا پُورے گُر بچنی--ا--رہاؤ--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

تن دھن کلت مِتھیا بِستھار--

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥

حَیور گَیور چالنہار--

ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥

راج رنگ رُوپ سبھ کُور--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥

نام بِنا ہوئے جاسی دھُور--۲--

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

بھرم بھُولے بعد اہنکاری--

ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥

سنگ ناہی رے سگل پساری--

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥

سوگ ہرکھ مہہ دیہہ بِردھانی--

ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥

ساقط اوَ ہی کرت بِہانی--۳--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥

ہر کا نام امرِت کل ماہِ--

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥

ایہو نِدھانا سادھُو پاہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥

نانک گُر گووِد جِس تُوٹھا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥

گھٹ گھٹ رمئیا تِن ہی ڈیٹھا--۴--۸--۱۹--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥

پنّچ سبد تہ پُورن ناد--

ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

انحد باجے اچرج بِسماد--

ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥

کیَل کرہِ سنت ہر لوگ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥

پاربرہم پُورن نِرجوگ--١--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥

سُوکھ سہج آنند بھوَن--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ بَیس گُن گاوہِ تہ روگ سوگ نہی جنم مرن--١--رہاؤ--

ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥

اُوہا سِمرہِ کیول نام--

ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

بِرلے پاوہِ اوہُ بِسرام--

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥

بھوجن بھاؤ کیرتن آدھار--

ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

نِہچل آسن بےسُمار--٢--

ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥

ڈِگ نہ ڈولَے کتھوُ نہ دھاوَے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥

گُر پرساد کو ایہو محل پاوَے--

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥

بھرم بھَے موہ نہ مایا جال--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥

سُنّ سمادھ پربھُو کِرپال--۳--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

تا کا انت نہ پاراوار--

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥

آپے گُپت آپے پاسار--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥

جا کَے انتر ہر ہر سُواد--

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥

کہن نہ جائی نانك بِسماد--۴--۹--۲۰--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

بھیٹت سنگ پاربرہم چِت آیا--

ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥

سنگت کرت سنتوکھ من پایا--

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥

سنتہ چرن ماتھا میرو پوٗت--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥

انِک بار سنتہ ڈنڈوٗت--ا--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ایہو من سنتن کےَ بلہاری--

ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کی اوٹ گہی سُکھ پایا راکھے کِرپا دھاری--ا--رہاؤ--

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥

سنتہ چرن دھوئے دھوئے پیوا--

ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥

سنتہ درس پیکھ پیکھ جیوا--

ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥

سنتہ کی میرَے من آس--

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥

سنت ہماری نِرمل راس--۲--

ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥

سنت ہمارا راکھیا پڑدا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥

سنت پرساد موہِ کبہُو نہ کڑدا--

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥

سنتہ سنگ دِیا کِرپال--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥

سنت سہائی بھئے دیال--٣--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سُرت مت بُدھ پرگاس--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

گہر گمبھیر اپار گُنتاس--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جی جنت سگلے پرِتپال--

ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

نانک سنتہ دیکھ نِہال--٤--١٠--٢١--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥

تیرَے کاج نہ گرِہُ راج مال--

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥

تیرَے کاج نہ بکھے جنجال--

ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥

اسٹ میت جان سبھ چھلَے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥

ہر ہر نام سنگ تیرَے چلَے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥

رام نام گُن گائے لے میتا ہر سِمرت تیری لاج رہَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سِمرت جم کچھ نہ کہَے--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥

بِن ہر سگل نِرارتھ کام--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥

سوئنا رُپا ماٹی دام--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥

گُر کا سبد جاپ من سُکھا--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥

اِیہا اُوہا تیرو اُوجل مُکھا--۲--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥

کر کر تھاکے وڈے وڈیرے--

ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥

کِن ہی نہ کیئے کاج مایا پُورے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ہر ہر نام جپَے جن کوئے۔۔

ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥

تا کی آسا پُورن ہوئے۔۔۳۔۔

ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر بھگتن کو نام ادھار۔۔

ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

سنتی جیتا جنم اپار۔۔

ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ہر سنت کرے سوئی پروان۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

نانک داس تا کےَ قُربان۔۔۴۔۔۱۱۔۔۲۲۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵۔۔

ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥

سِنچہِ درب دیہہ دُکھ لوگ۔۔

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥

تیرَے کاج نہ اورا جوگ۔۔

ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥

کر اہنکار ہوئے ورتہہ اندھ۔۔

ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥

جم کی جیوڑی تُو آگے بندھ--ا--

ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥

چھاڈ وِڈانی تات مُوڑے--

ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥

اِیہا بسنا رات مُوڑے--

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥

مایا کے ماتے تَے اُٹھ چلنا--

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راچ رہیو تُو سنگ سُپنا--ا--رہاؤ--

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥

بال بِوستھا بارِك اندھ--

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥

بھر جوبن لاگا دُرگندھ--

ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥

ترِتیہ بِوستھا سِنچے مائے--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥

بِردھ بھیا چھوڑ چلیو پچھتائے--۲--

ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥

چِرنکال پائی دُرلبھ دیہہ--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥

نام بِہُونی ہوئی کھیہہ--

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥

پسُو پریت مُگدھ تے بُری--

ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥

تِسہ نہ بوجھَے جِن ایہہ سِری--٣--

ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥

سُن کرتار گووِند گوپال--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

دین دیال سدا کِرپال--

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥

تُمہِ چھڈاوہو چھُٹکہِ بندھ--

ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥

بکھس مِلاوہو نانک جگ اندھ--٤--١٢--٢٣--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥

کر سنجوگ بنائی کاچھ--

ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥

تِس سنگ رہیو ایانا راچ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥

پرتِپارے نِت سار سمارے--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥

انت کی بار اُوٹھ سِدھارے--ا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥

نام بِنا سبھ جھُوٹھ پرانی--

ਗੋਵਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گوود بھجن بِن اور سنگ راتے تے سبھ مایا مُوٹھ پرانی--ا--رہاؤ--

ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

تیرتھ نائے نہ اُترس میَل--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥

کرم دھرم سبھ ہوُمَے پھَیل--

ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥

لوک پچارے گت نہی ہوئے--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥

نام بِہُونے چلسہہ روئے--۲--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥

بِن ہر نام نہ ٹُوٹس پٹل--

ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥

سودھے ساستر سِمرت سگل--

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥

سو نام جپَے جِس آپ جپائے--

ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

سگل پھلا سے سُوکھ سمائے--٣--

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥

راکھنہارے راکھہو آپ--

ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥

سگل سُکھا پرَبھ تُمرے ہاتھ--

ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥

جِت لاوہِ تِت لاگہ سُوامی--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

نانک صاحِب انترجامی--٤--١٣--٢٤--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥

جو کِچھ کرَے سوئی سُکھ جانا--

ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥

من اسمجھ سادھسنگ پتِیانا--

ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥

ڈولن تے چُوکا ٹھہرایا--

ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ست ماہِ لے ست سمایا--ا--

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥

دُوکھ گیا سبھ روگ گیا--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ کی آگیا من مہہ مانی مہا پُرکھ کا سنگ بھیا--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥

سگل پوِتر سرب نِرملا--

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥

جو ورتائے سوئی بھلا--

ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥

جہ راکھَے سوئی مُکت تھان--

ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥

جو جپائے سوئی نام--۲--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥

اُٹھسٹھ تیرتھ جہ سادھ پگ دھرہِ--

ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥

تہ بیکُنٹھ جہ نام اُچرہِ--

ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥

سرب انند جب درسن پائیَے--

ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥

رام گُنا نِت نِت ہر گائیَے--٣--

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥

آپے گھٹ گھٹ رہیا بیاپ--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥

دیال پُرکھ پرگٹ پرتاپ--

ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥

کپٹ کھُلانے بھرم ناٹھے دُورے--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

نانک کوُ گُر بھیٹے پُورے--٤--١٤--٢٥--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

کوٹ جاپ تاپ بِسرام--

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥

رِدھ بُدھ سِدھ سُر گیان--

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਗ ਰਸੈ ॥

انِک رُوپ رنگ بھوگ رسَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥

گُرمکھ نام نِمکھ رِدَے وسَے--١--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ہر کے نام کی وڈیائی--

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

قیمت کہن نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਸੂਰਬੀਰ ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥

سُوربیر دھیرج مت پُورا--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਧੁਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

سہج سمادھ دھُن گہر گمبھیرا--

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥

سدا مُکت تا کے پُورے کام--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥

جا کَے رِدَے وسَے ہر نام--۲--

ਸਗਲ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥

سگل سُوکھ آنند اروگ--

ਸਮਦਰਸੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

سمدرسی پُورن نِرجوگ--

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥

آئے نہ جائے ڈولَے کت ناہی--

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥

جا کَے نام بسَے من ماہی--۳--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋੁਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥

دین دیال گوپال گوونِد--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

گُرمکھ جپیَے اُترَے چِند--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥

نانک کوَ گُر دِیا نام--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥

سنتن کی ٹہل سنت کا کام--۴--۱۵--۲٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥

بیج منتر ہر کیرتن گاوَ--

ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥

آگے ملی نِتھاوے تھاوَ--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

گُر پُورے کی چرنی لاگ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥

جنم جنم کا سویا جاگ--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥

ہر ہر جاپ جپلا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے ہِردَے واسَے بھوٗجل پار پرلا--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲ ॥

نام نِدھان دھیائے من اٹل--

ਤਾ ਛੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ ॥

تا چھوُٹہَ مایا کے پٹل--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

گُر کا سبد امرِت رس پِیو--

ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥

تا تیرا ہوئے نِرمل جیو--٢--

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

سودھت سودھت سودھ بیچارا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

بِن ہر بھگت نہی چھُٹکارا--

ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

سو ہر بھجن سادھ کَے سنگ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥

من تن راپَے ہر کَے رنگ--٣--

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

چھوڈ سِیانپ بہو چتُرائی--

ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥

من بِن ہر ناوے جائے نہ کائی--

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿਦ ਗੁੋਸਾਈ ॥

دئِیا دھاری گووِد گسائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥

ہر ہر نانک ٹیک ٹِکائی--۴--۱۶--۲۷--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥

سنت کےَ سنگ رام رنگ کیَل--

ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥

آگے جم سِیوٗ ہوئے نہ میَل--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥

اہمبُدھ کا بھیا ب ناس--

ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥

دُرمت ہوئی سگلی ناس--۱--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥

رام نام گُن گائے پنڈت--

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرم کانڈ اہنکار نہ کاجے کُسل سیتی گھر جاہے پنڈت--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ ॥

ہر کا جس نِدھ لابھ--

ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥

پُورن بھیٔے منورتھ سابھ--

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

دُکھ ناٹھا سُکھ گھر مہہ آیا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥

سنت پرساد کمل بِگسایا--۲--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥

نام رتن جن پایا دان--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

تِس جن ہوئے سگل نِدھان--

ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥

سنتوکھ آیا من پُورا پائے--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥

پھِر پھِر ماگن کاہے جائے--۳--

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ ॥

ہر کی کتھا سُنت پوِت--

ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥

جہوا بکت پائی گت مت--

ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥

سو پروان جِس رِدَے وسائی۔۔

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥

نانک تے جن اُوتم بھائی۔۔۴۔۔۱۷۔۔۲۸۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵۔۔

ਗਹੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥

گہو کر پکری نہ آئی ہاتھ۔۔

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥

پریت کری چالی نہی ساتھ۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥

کہو نانک جؤ تِیاگ دئی۔۔

ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥

تب اوہ چرنی آئے پئی۔۔۱۔۔

ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥

سُن سنتھو نِرمل بیچار۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام بِن گت نہی کائی گُر پُورا بھیٹت اُدھار۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥

جب اُس کؤ کوئی دیوَے مان۔۔

ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

تب آپس اُوپر رکھے گُمان--

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥

جب اُس کوَ کوئی من پرہرے--

ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥

تب اوہ سیوک سیوا کرے--٢--

ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥

مُکھ بیراوَے انت ٹھگاوے--

ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥

اِکت ٹھوَر اوہ کہی نہ سماوے--

ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

اُن موہے بہُتے برہمنڈ--

ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥

رام جنی کینی کھنڈ کھنڈ--٣--

ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥

جو ماگے سو بھُوکھا رہے--

ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥

اس سنگ راچے سو کچھُو نہ لہَے--

ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥

اسہِ تیاگ ستسنگت کرے--

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥੨੯॥

وڈبھاگی نانک اوہ ترَے--۴--۱۸--۲۹--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥

آتم رام سرب مہہ پیکھ--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥

پُورن پُور رہیا پرَبھ ایک--

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥

رتن امول رِدے مہہ جان--

ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥

اپنی وسط تُو آپ پچھان--۱--

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥

پی امرِت سنتن پرساد--

ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈے بھاگ ہووہِ توَ پائیَے بِن جہوا کیا جانَے سُواد--۱--رہاؤ--

ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥

اٹھ دس بید سُنے کہ ڈورا--

ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

کوٹ پرگاس نہ دِسَے اندھیرا--

ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

پسُو پریت گھاس سنگ رچے--

ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥

جس نہی بجھاوے سو کِت بِدھ بُجھے--٢--

ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥

جانہار رہیا پرَبھ جان--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥

اوت پوت بھگتن سنگان--

ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥

بِگس بِگس اپنا پرَبھ گاوہِ--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥

نانک تِن جم نیڑ نہ آوہِ--٣--١٩--٣٠--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥

دینو نام کیوُ پوِت--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥

ہر دھن راس نِراس ایہہ بِت--

ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

کاٹی بندھ ہر سیوا لائے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

ہر ہر بھگت رام گُن گائے--ا--

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥

باجے انحد باجا--

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسک رسک گُن گاوہ ہر جن اپنے گُردیو نِواجا--ا--رہاؤ--

ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥

آئے بنیوٗ پُوربلا بھاگ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥

جنم جنم کا سویا جاگ--

ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

گئی گِلان سادھ کے سنگ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

من تن راتو ہ ہر کے رنگ--۲--

ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

راکھے راکھنہار دیال--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥

نہ کِچھ سیوا نہ کِچھ گھال--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

کر کِرپا پرَبھ کینی دئیا--

ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥

بُوڈت دُکھ مہہ کاڈھ لئِیا--٣--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥

سُن سُن اُپجِیو من مہہ چاوُ--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

آٹھ پہر ہر کے گُن گاوُ--

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

گاوت گاوت پرم گت پائی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥

گُر پرساد نانک لِو لائی--٤--٢٠--٣١--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥

کوَڈی بدلَے تیاگَے رتن--

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥

چھوڈ جائے تاہُو کا جتن--

ਸੋ ਸੰਚੈ ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥

سو سنچے جو ہوچھی بات--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥

مایا موہیا ٹیڈھوَ جات--١--

ਅਭਾਗੇ ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥

ابھاگے تَے لاج ناہی--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ ساگر پُورن پرمیسر ہر نہ چیتیوٗ من ماہی--ا--رہاوٗ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥

امرِت کوٗرا بِکھیا میٹھی--

ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥

ساقط کی بِدھ نَینہو ڈیٹھی--

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥

کُوڑ کپٹ اہنکار ریجھانا--

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥

نام سُنت جن بِچھوٗ ڈسانا--٢--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥

مایا کارن سد ہی جُھورَے--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥

من مُکھ کبہِ نہ اُستت کرَے--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ॥

نِربھوٗ نِرنکار داتار--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥

تِس سِیوٗ پریت نہ کرَے گوار--٣--

ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥

سبھ صاحا سِر ساچا ساہو--

ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ویمُہتاج پُورا پاتساہو--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥

موہ مگن لپٹیو بھرم گِرہ--

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥

نانک تریَۓ تیری مہر--۴--۲۱--۳۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

رَین دِنس جپؤ ہر ناؤ--

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥

آگے درگہ پاوؤ تھاؤ--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥

سدا انند نہ ہووی سوگ--

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥

کبہُو نہ بیاپَے ہؤمَے روگ--۱--

ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

کھوجھو سنتھو ہر برہم گیانی--

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِسمن بِسم بھیٔے بِسمادا پرم گت پاوہِ ہر سِمر پرانی--ا--رہاؤ--

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥

گن مِن دیکھہو سگل بیچار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥

نام بِنا کو سکےَ نہ تار--

ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥

سگل اُپاو نہ چالہِ سنگ--

ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

بھَوجل تریَٔے پرَبھ کےَ رنگ--۲--

ਦੇਹੀ ਧੋਇ ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥

دیہی دھوئے نہ اُترَے میَل--

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥

ہوَمےَ بیاپےَ دُبدھا پھَیل--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥

ہر ہر اؤکھدھ جو جن کھائِے--

ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥

تا کا روگ سگل مِٹ جائے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥

کر کِرپا پاربرہم دیال--

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋੁਪਾਲ ॥

من تے کبھو نہ بِسر گوپال--

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥

تیرے داس کی ہووا دھُور--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥

نانك کی پربھ سردھا پُور--۴--۲۲--۳۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

تیری سرن پُورے گُردیو--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تُدھ بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

تُو سمرتھ پُورن پاربرہم--

ਸੋ ਧਿਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥

سو دھیائے پُورا جِس کرم--۱--

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

ترن تارن پربھ تیرو ناؤ--

ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکا سرن گہی من میرے تُدھ بِن دُوجا ناہی ٹھاؤ--۱--رہاؤ--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

جپ جپ جیوا تیرا ناؤ--

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥

آگے درگہ پاوؤ ٹھاؤ--

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥

دُوکھ اندھیرا من تے جائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥

دُرمت بِنسے راچے ہر نائے--٢--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چرن کمل سِیؤ لاگی پریت--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

گُر پُورے کی نِرمل رِیت--

ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥

بھوٗ بھاگا نِربھوٗ من بسے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥

امِرت نام رسنا نِت جپے--٣--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥

کوٹ جنم کے کاٹے پھاہے--

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥

پایا لابھ سچا دھن لاہے--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥

توٹ نہ آوے اکُھٹ بھنڈار--

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥

نانک بھگت ہر دُوار--۴--۲۳--۳۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮ ॥

رتن جویَہر نام--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ ॥

ست سنتوکھ گیان--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥

سُوکھ سہج دئِیا کا پوتا--

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥

ہر بھگتا ہوالَے ہوتا--۱--

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਭੰਡਾਰੁ ॥

میرے رام کو بھنڈار--

ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھات کھرچ کچھ توٹ نہ آوے انت نہی ہر پاراوار--۱--رہاؤ--

ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥

کیرتن نِرمولک ہیرا--

ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

آنند گُنی گہیرا--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥

انحد بانی پُونجی--

ਸੰਤਨ ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥

سنتن ہتھ راکھی کُنجی--۲--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥

سُنّ سمادھ گُپھا تہ آسن--

ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸਨੁ ॥

کیَول برہم پُورن تہ باسن--

ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥

بھگت سنگ پرَبھ گوسٹ کرت--

ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥

تہ ہرکھ نہ سوگ نہ جنم نہ مرت--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥

کر کِرپا جِس آپ دِوایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥

سادھسنگ تِن ہر دھن پایا--

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥

دیال پُرکھ نانک ارداس--

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥

ہر میری ورتن ہر میری راس--۴--۲۴--۳۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥

مہما نہ جانہِ بید--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥

برہمے نہی جانہِ بھید--

ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥

اوتار نہ جانہِ انت--

ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥

پرمیسر پاربرہم بےانت--ا--

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥

اپنی گت آپ جانَے--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُن سُن اوَر وکھانَے--ا--رہاؤ--

ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥

سنکرا نہی جانہِ بھیو--

ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥

کھوجت ہارے دیوَ--

ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥

دیویا نہی جانَے مرم--

ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥

سبھ اُوپر الکھ پاربرہم--٢--

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥

اپنے رنگ کرتا کیَل--

ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥

آپ بِچھورَے آپے میَل--

ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥

اِک بھرمے اِک بھگتی لائے--

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥

اپنا کِیا آپ جنائے--٣--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥

سنتن کی سُن ساچی ساکھی--

ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥

سو بولہِ جو پیکھہِ آکھی--

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥

نہی لیَپ تِس پُنّ نہ پاپ--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥

نانک کا پرَبھ آپے آپ--٤--٢٥--٣٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥

کچھُو کاج نہ کیوٗ جان--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥

سُرت مت ناہی کچھ گیان--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥

جاپ تاپ سیل نہی دھرم--

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥

کچھُو نہ جانوٗ کیَسا کرم--ا--

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

ٹھاکُر پریتم پرَبھ میرے--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُجھ بِن دُوجا اوَر نہ کوئی بھُولہ چُوکہ پرَبھ تیرے--ا--رہاوٗ--

ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

رِدھ نہ بدھ نہ سِدھ پرگاس--

ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥

بکھَے بیادھ کے گاو مہہ باس--

ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥

کرنہار میرے پرَبھ ایک--

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥

نام تیرے کی من مہہ ٹیک--۲--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

سُن سُن جیوؤ من ایہو بِسرام--

ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥

پاپ کھنڈن پرَبھ تیرو نام--

ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

تُو اگنت جی کا داتا--

ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥

جسہہ جناوہِ تِن تُو جاتا--۳--

ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥

جو اُپائیو تِس تیری آس--

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥

سگل ارادھہِ پرَبھ گُنتاس--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

نانک داس تیرَے قُربان--

ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥

بےانت صا حِب میرا مہروان--۴--۲۶--۳۷--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

راکھنہار دیال--

ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥

کوٹ بھَو کھنڈے نِمکھ کھیال--

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥

سگل ارادھہِ جنت--

ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥

ملیئے پرَبھ گُر مِل منت--ا--

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥

جیئَن کو داتا میرا پرَبھ--

ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن پرمیسُر سُوآمی گھٹ گھٹ راتا میرا پرَبھ--ا--رہاؤ--

ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥

تا کی گہی من اوٹ--

ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥

بندھن تے ہوئی چھوٹ--

ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ہِردَے جپ پرمانند--

ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥

من ماہِ بھیۓ انند--۲--

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥

تارن ترن ہر سرن--

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥

جیون رُوپ ہر چرن--

ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

سنتن کے پران ادھار--

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥

اُوچے تے اُوچ اپار--٣--

ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥

سو مت سار جت ہر سمریجَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥

کر کِرپا جِس آپے دیجَے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند ہر ناؤ--

ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥

نانک جپیا گُر مِل ناؤ--٤--٢٧--٣٨--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥

سگل سِیانپ چھاڈ--

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥

کر سیوا سیوک ساج--

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥

اپنا آپ سگل مِٹائے--

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥

من چِندے سیئی پھل پائے--ا--

ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥

ساودھان اپنے گُر سِیؤ--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آسا منسا پُورن ہووَے پاوہِ سگل نِدھان گُر سِیؤ--ا--رہاؤ--

ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

دُوجا نہی جانَے کوئے--

ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ستگور نِرنجن سوئے--

ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥

مانُکھ کا کر رُوپ نہ جان--

ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥

مِلی نِمانے مان--۲--

ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥

گُر کی ہر ٹیک ٹِکائے--

ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥

اور آسا سبھ لاہِ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ہر کا نام ماگ نِدھان--

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥

تا درگہ پاوہِ مان--٣--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥

گُر کا بچن جپ منت--

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥

ایہا بھگت سار تت--

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

ستگور بھیے دیال--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮॥੩੯॥

نانک داس نِہال--٤--٢٨--٣٩--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥

ہووے سوئی بھل مان--

ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

آپنا تج ابھیمان--

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

دِن رَین سدا گُن گاوُ--

ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥

پُورن ایہی سُوآوُ--ا--

ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥

آنند کر سنت ہر جپ--

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھاڈ سِیانپ بہو چتُرائی گُر کا جپ منت نِرمل--ا--رہاؤ--

ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥

ایک کی کر آس بھیتر--

ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥

نِرمل جپ نام ہر ہر--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥

گُر کے چرن نمسکار--

ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥

بھَوجل اُترہِ پار--٢--

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥

دیونہار داتار--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

انت نہ پاراوار--

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥

جا کےَ گھر سرب نِدھان--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥

راکھنہار نِدان--٣--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥

نانک پایا ایہو نِدھان--

ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥

ہرے ہر نِرمل نام--

ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

جو جپےَ تِس کی گت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥

نانک کرم پراپت ہوئے--٤--٢٩--٤٠--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥

دُلبھ دیہہ سوار--

ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥

جاہِ نہ درگہ ہار--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥

ہلت پلت تُدھ ہوئے وڈیائی--

ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥

انت کی بیَلا لئے چھڈائی--ا--

ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

رام کے گُن گاؤ--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت ہوہِ دووَے سُہیلے اچرج پُرکھ دھیاؤ--ا--رہاؤ--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر جاپ--

ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥

بِنسے سگل سنتاپ--

ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥

بَیر ی سبھ ہووہِ میت--

ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥

نِرمل تیرا ہووَے چیت--۲--

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥

سبھ تے اُوتم ایہو کرم--

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

سگل دھرم مہہ سریسٹ دھرم--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ہر سِمرن تیرا ہوئے اُدھار--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥

جنم جنم کا اُترَے بھار--٣--

ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥

پُورن تیری ہووَے آس--

ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥

جم کی کٹیئے تیری پھاس--

ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥

گُر کا اُپدیس سُنیجَے--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥

نانک سُکھ سہج سمیجَے--٤--٣٠--٤١--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥

جِس کی تِس کی کر مان--

ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥

آپن لاہِ گُمان--

ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

جِس کا تُو تِس کا سبھ کوئے--

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

تِسہہ ارادھ سدا سُکھ ہوئے--١--

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥

کاہے بھرم بھرمہِ بِگانے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا کِچھ کام نہ آوے میرا میرا کر بہت پچھتانے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥

جو جو کرَے سوئی مان لیہو--

ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥

بِن مانے رل ہووہِ کھیہہ--

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥

تِس کا بھانا لاگَے میٹھا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥

گُر پرساد وِرلے من وُوٹھا--۲--

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥

ویپرواہو اگوچر آپ--

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥

آٹھ پہر من تا کؤ جاپ--

ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥

جِس چِت آئے بِنسہِ دُکھا--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥

ہلت پلت تیرا اُوجل مُکھا--۳--

ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

کوَن کوَن اُدھرے گُن گائے--

ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥

گنن نہ جائی قیم نہ پائے--

ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥

بُوڈت لوح سادھسنگ رَے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥

نانک جِسہہ پراپت کرَے--۴--۳۱--۴۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥

من ماہِ جاپ بھگونت--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥

گُر پُورَے ایہو دینو منت--

ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥

مِٹے سگل بھَے تراس--

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥

پُورن ہوئی آس--۱--

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥

سپھل سیوا گُردیوا--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

قیمت کِچھ کہن نہ جائی ساچے سچ الکھ ابھیوا--ا--رہاؤ--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥

کرن کراون آپ--

ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥

تِس کوَ سدا من جاپ--

ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥

تِس کی سیوا کر نیت--

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥

سچ سہج سُکھ پاوہِ میت--٢--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥

صاحِب میرا ات بھارا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن اوَر نہ کوئی--

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥

جن کا راکھا سوئی--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥

کر کِرپا ارداس سُنیجَے--

ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

اپنے سیوک کوُ درسن دیجَے--

ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥

نانک جاپی جپ جاپ--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥

سبھ تے اُوچ جا کا پرتاپ--۴--۳۲--۴۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥

بِرتھا بھرواسا لوک--

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

ٹھاکُر پرَبھ تیری ٹیک--

ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥

اور چھُوٹی سبھ آس--

ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥

اچنت ٹھاکرُ بھیٹے گُنتاس--ا--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ایکو نام دھیائے من میرے--

ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کارج تیرا ہووَے پُورا ہر ہر ہر گُن گائے من میرے--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥

تُم ہی کارن کرن--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥

چرن کمل ہر سرن--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥

من تن ہر اوہی دھیایا--

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥

آنند ہر رُوپ دِکھایا--۲--

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥

تِس ہی کی اوٹ سدِیو--

ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥

جا کے کینے ہےَ جیو--

ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥

سِمرت ہر کرت نِدھان--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥

راکھنہار نِدان--۳--

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥

سرب کی ریَن ہوو یجےَ--

ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥

آپ مِٹائے ملیجےَ--

ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥

اندِن دھیائییَۓ نام--

ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥

سپھل نانک ایہو کام--۴--۳۳--۴۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥

کارن کرن کریم--

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥

سرب پرِتپال رحیم--

ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥

اللّٰا الکھ اپار--

ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥

کھُد کھُداِۓ وڈ بےسُمار--ا--

ਓੁਂ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥

اُو نمو بھگوَنت گُسائیَ--

ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھالق رَوِ رہیا سرب ٹھائی--ا--رہاؤ--

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥

جگنّاتھ جگجیون مادھو--

ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥

بھَو بھنجن رِد ماہِ ارادھو--

ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥

رِکھیکیس گوپال گووِند--

ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥

پُورن سربتر مُکند--٢--

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥

مہروان مَوَلا تُوہی ایک--

ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥

پیر پَیکامبر سیکھ--

ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥

دِلا کا مالک کرے ہاک--

ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥

قُرآن کتیب تے پاک--٣--

ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥

نارائن نرہر دیال--

ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥

رمت رام گھٹ گھٹ آدھار--

ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥

باسُدیو بست سبھ ٹھائے--

ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

لیلا کِچھ لکھی نہ جائے--۴--

ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

مہر دئیا کر کرنَیہار--

ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

بھگت بندگی دیہہ سِرجنہار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥

کہو نانک گُر کھوئے بھرم--

ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥

ایکو الہُ پاربرہم--۵--۳۴--۴۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥

کوٹ جنم کے بِنسے پاپ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥

ہر ہر جپت ناہی سنتاپ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥

گُر کے چرن کمل من وسے--

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥

مہا بِکار تن تے سبھ نسے--ا--

ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

گوپال کو جس گاؤ پرانی--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اکتھ کتھا ساچی پربھ پُورن جوتی جوت سمانی--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥

ترِسنا بھُوکھ سبھ ناسی--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

سنت پرساد جپیا ابِناسی--

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥

رَین دِنس پربھ سیوَ کمانی--

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥

ہر مِلنَے کی ایہہ نیسانی--۲--

ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥

مِٹے جنجال ہوئے پربھ دیال--

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر کا درسن دیکھ نِہال--

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥

پرا پُوربلا کرم بن آیا--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥

ہر کے گُن نِت رسنا گایا--۳--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ہر کے سنت سدا پروان--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥

سنت جنا مستک نیسان--

ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥

داس کی ریَن پائے جے کوئے--

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥

نانک تِس کی پرم گت ہوئے--۴--۳۵--۴۶--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

درسن کوُ جائیے قُربان--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥

چرن کمل ہِردَے دھر دھیان--

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥

دھُور سنتن کی مستک لائے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥

جنم جنم کی دُرمت مل جائے--ا--

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

جِس بھیٹت مِٹے ابھیمان--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم سبھ ندری آوے کر کرپا پورن بھگوان--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

گُر کی کیرت جپیے ہر ناؤ--

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

گُر کی بھگت سدا گُن گاؤ--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥

گُر کی سُرت نِکٹ کر جان--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

گُر کا سبد ست کر مان--۲--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥

گُر بچنی سمسر سُکھ دُوکھ--

ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥

کدے نہ بیاپے ترِسنا بھُوکھ--

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥

من سنتوکھ سبد گُر راجے--

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥

جپ گوبِند پڑدے سبھ کاجے--۳--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

گُر پرمیسر گُر گووِند--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

گُر داتا دیال بکھسِند--

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

گُر چرنی جا کا من لاگا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥

نانک داس تِس پُورن بھاگا--۴--۳٦--۴۷--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥

کِس بھرواسَے بِچرہِ بھوَن--

ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥

مُوڑ مُگدھ تیرا سنگی کوَن--

ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥

رام سنگی تِس گت نہی جانہِ--

ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥

پنچ بٹوارے سے میت کر مانہِ--۱--

ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥

سو گھر سیوَ جِت اُدھرہِ میت--

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن گووِند رویۓ دِن راتی سادھسنگ کر من کی پریت--۱--رہاؤ--

ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥

جنم بِہانو اہنکار ار واد--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥

ترِپت نہ آوےَ بِکھیا ساد--

ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

بھرمت بھرمت مہا دُکھ پایا--

ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥

تری نہ جائی دُتر مایا--٢--

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

کام نہ آوےَ سو کار کماوے--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥

آپ بیج آپے ہی کھاوے--

ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

راکھن کوُ دُوسر نہی کوئے--

ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥

توُ نِسترے جوُ کِرپا ہوئے--٣--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥

پتت پُنیت پرَبھ تیرو نام--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥

اپنے داس کوُ کیجےَ دان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥

کر کِرپا پرَبھ گت کر میری--

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥

سرن گہی نانک پرَبھ تیری--۴--۳۷--۴۸--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ایہہ لوکے سُکھ پایا--

ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥

نہی بھیٹت دھرم رایا--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ہر درگہ سوبھا ونت--

ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥

پھُن گربھ ناہی بسنت--ا--

ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥

جانی سنت کی مِترائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا دینو ہر نامہ پُورب سنجوگ مِلائی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

گُر کےَ چرن چِت لاگا--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥

دھنّ دھنّ سنجوگ سبھاگا--

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥

سنت کی دھُور لاگی میرَے ماتھے--

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥

کِلوِکھ دُکھ سگلے میرے لاتھے--۲--

ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥

سادھ کی سچ ٹہل کمانی--

ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥

تب ہوئے من سُدھ پرانی--

ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥

جن کا سپھل درس ڈیٹھا--

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥

نام پربھُو کا گھٹ گھٹ وُوٹھا--۳--

ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥

مِٹانے سبھ کل کلیس--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥

جِس تے اُپجے تِس مہہ پرویس--

ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥

پرگٹے آنوپ گووِند--

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥

پرَبھ پُورے نانک بکھسِند--۴--۳۸--۴۹--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥

گئو کئُ چارے سارْدُول--

ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥

کئُڈی کا لکھ ہُوا مُول--

ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥

بکری کئُ ہستی پرَتِپالے--

ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥

اپنا پرَبھ ندر نِہالے--ا--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

کِرپا نِدھان پریتم پرَبھ میرے--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برن نہ ساکئُ بہو گُن تیرے--ا--رہاؤ--

ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥

دیست ماس نہ کھائے بِلائی--

ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥

مہا قصاب چھُری سٹ پائی--

ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥

کرنہار پرَبھ ہِردَے وُوٹھا--

ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥

پھاتھی مچھلی کا جالا تُوٹا--٢--

ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥

سُوکے کاسٹ ہرے چلُول--

ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥

اُوچے تھل پھُولے کمل انُوپ--

ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥

اگن نِواری ستگور دیوَ--

ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥

سیوک اپنی لائیو سیوَ--٣--

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥

اکِرتگھنا کا کرے اُدھار--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥

پرَبھ میرا ہےَ سدا دیار--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥

سنت جنا کا سدا سہائی--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥

چرن کمل نانک سرنائی--٤--٣٩--٥٠--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥

پنچ سِنگھ راکھے پرَبھ مار--

ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥

دس بِگھیاڑی لئی نِوار--

ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥

تین آورت کی چُوکی گھیر--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥

سادھسنگ چُوکے بھَے پھیر--ا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋਵਿੰਦ ॥

سِمر سِمر جیِوا گووِند--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا راکھیو داس اپنا سدا سدا ساچا بکھسِند--ا--رہاؤ--

ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥

داجھ گئے ترِن پاپ سُمیر--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥

جپ جپ نام پُوجے پرَبھ پَیر--

ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾਨਿ ॥

اندَ رُوپ پرَگٹیو سبھ تھان--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥

پریم بھگت جوری سُکھ مان--۲--

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥

ساگر تریوٗ باچھر کھوج--

ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥

کھید نہ پائیو نہ پھُن روج--

ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥

سِندھ سمائیو گھٹکے ماہِ--

ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

کرنہار کوٗ کِچھ اچرج ناہِ--۳--

ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥

جوٗ چھوٗٹوٗ توٗ جائے پیال--

ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

جوٗ کاڈھیو توٗ ندر نِہال--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥

پاپ پُنّ ہمرَے وس ناہے -

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥

رسک رسک نانک گُن گاہے--۴--۴۰--۵۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥

نہ تن تیرا نہ من توہے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ ॥

مایا موہِ بیاپیا دھو ہے--

ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥

کُدم کرَے گاڈر جیو چھیَل--

ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ ॥੧॥

اچِنت جال کال چکر پیَل--ا--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥

ہر چرن کمل سرنائے منا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام جپ سنگ سہائی گُرمکھ پاوہِ ساچ دھنا--ا--رہاؤ--

ਊਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥

اُونے کاج نہ ہووت پُورے--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥

کام کرودھ مد سد ہی جھُورے--

ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅਰੇ ਕੈ ਤਾਈ ॥

کرَے بِکار جیئرے کےَ تائی--

ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੨॥

گاپھل سنگ نہ تسوا جائی--۲--

ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥

دھرت دھوہ انِک چھل جانَے--

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥

کوَڈی کوَڈی کوَ کھاک سِر چھانَے--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥

جِن دیا تِسَے نہ چیتَے مُول--

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੩॥

مِتھیا لوبھ نہ اُترَے سُول--٣--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

پار،برہم جب بھیٔے دیال--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥

ایہو من ہووا سادھ روال--

ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥

ہست کمل لڑ لینو لائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥

نانک ساچے ساچ سمائے--٤--٤١--٥٢--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

راجا رام کی سرنائے--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِربھؤ بھیٔے گوبِند گُن گاوت سادھسنگ دُکھ جائے--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

جا کےَ رام بسےَ من ماہی--

ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥

سو جن دُتر پ پیکھت ناہی--

ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥

سگلے کاج سوارے اپنے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥

ہر ہر نام رسن نِت جپنے--ا--

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥

جِس کےَ مستک ہاتھ گُر دھرَے--

ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥

سو داس ادیسا کاہے کرَے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥

جنم مرن کی چُوکی کان--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥

پُورے گُر اُوپر قُربان--٢--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر پرمیسر بھیٹ نِہال--

ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥

سو درسن پائے جِس ہوئے دیال--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

پاربرہم جِس کِرپا کرَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥

سادھسنگ سو بھوَجل ترَے--٣--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥

امِرت پیوہو سادھ پیارے--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥

مُکھ اُوجل ساچَے دربارے--

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥

انَد کرہو تج سگل بِکار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥

نانک ہر جپ اُترہو پار--٤--٤٢--٥٣--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥

اِیندھن تے بَیسنتر بھاگَے--

ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥

ماٹی کوَ جل دہ دِس تیاگَے--

ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥

اُوپر چرن تلَے آکاس--

ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

گھٹ مہہ سِندھِ کیوُ پرگاس--ا--

ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥

ایسا سمرتھ ہر جیوُ آپ--

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِمکھ نہ بِسرے جی بھگتن کےَ آٹھ پہر من تا کوُ جاپ--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥

پرتھمے ماکھن پاچھے دُودھ--

ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥

میلوُ کینو صابُن سُودھ--

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥

بھَے تے نِربھوُ ڈرتا پھِرے--

ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥

ہوندی کوُ انھوندی ہِرَے--۲--

ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥

دیہی گُپت بِدیہی دیسَے--

ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥

سگلے ساج کرت جگدیسَے--

ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥

ٹھگنہار انٹھگدا ٹھاگَے--

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥

بِن وکھر پھِر پھِر اُٹھ لاگَے--٣--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥

سنت سبھا مِل کرہُ بکھیان--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥

سِمرِت ساست بید پُران--

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥

برہم بیچار بیچارے کوئے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥

نانک تا کی پرم گت ہوئے--٤--٤٣--٥٤--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلہ ٥--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥

جو تِس بھاوے سو تھِیا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا سدا ہر کی سرنائی پرَبھ بِن ناہی آن بِیا--١--رہاؤ--

ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥

پُت کلتر لکھمی دیسَے اِن مہہ کِچھو نہ سنگ لیا--

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥

بِکھے ٹھگوری کھاۓ بھُلانا مایا مندر تِیاگ گیا--ا--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥

نِندا کر کر بہت وِگُوتا گربھ جون مہہ کِرت پیا--

ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥

پُرب کمانے چھوڑہِ ناہی جمدُوت گراسِیو مہا بھیا--۲--

ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥

بولَے جھُوٹھ کماوے اوَرا ترِسن نہ بوجھَے بہت ہیا--

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥

اسادھ روگ اُپجِیا سنت دُوکھن دیہہ بِناسی مہا کھیا--۳--

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥

جِنھے نِواجے تِن ہی ساجے آپے کینے سنت جیا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥

نانک داس کنٹھ لاۓ راکھے کر کِرپا پاربرہم میا--۴--۴۴--۵۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥

ایسا پُورا گُردیوُ سہائی--

ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کا سِمرن بِرتھا نہ جائی--ا--رہاوُ--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥

درسن پیکھت ہوئے نہال--

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥

جا کی دھور کاٹے جم جال--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥

چرن کمل بسے میرے من کے--

ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥

کارج سوارے سگلے تن کے--۱--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥

جا کے مستک راکھے ہاتھ--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

پربھ میرو اناتھ کو ناتھ--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥

پتت اُدھارن کرپا ندھان--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥

سدا سدا جائیے قربان--۲--

ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥

نرمل منت دئے جس دان--

ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

تجہہ بکار بنسے ابھیمان--

ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ایک دھیائیۓ سادھ کےَ سنگ--

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥

پاپ بِناسے نام کےَ رنگ--٣--

ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥

گُر پرمیسُر سگل نِواس--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا گُنتاس--

ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥

درس دیہہ دھارو پرَبھ آس--

ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥

نِت نانک چِتوے سچ ارداس--٤--٤٥--٥٦--

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

راگ رامکلی محلّہ ٥ گھر ٢ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥

گاوہو رام کے گُن گیت--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام جپت پرم سُکھ پائیَے آوا گوَن مِٹے میرے میت--١--رہاؤ--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥

گُن گاوت ہووت پرگاس--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

چرن کمل مہہ ہوئے نِواس--ا--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

سنتسنگت مہہ ہوئے اُدھار--

ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੫੭॥

نانک بھَوجل اُترس پار--٢--ا--۵٧--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

گُر پُورا میرا گُر پُورا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام جپ سدا سُہیلے سگل بِناسے روگ کُورا--ا--رہاؤ--

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ایک ارادھو ساچا سوئے--

ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

جا کی سرن سدا سُکھ ہوئے--ا--

ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥

نید سُہیلی نام کی لاگی بھُوکھ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥

ہر سِمرت بِنسے سبھ دُوکھ--٢--

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

سہج انند کرہو میرے بھائی--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥

گُر پُورے سبھ چِنت مِٹائی--٣--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥

آٹھ پہر پرَبھ کا جپ جاپ--

ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥

نانک راکھا ہوا آپ--٤--٢--٥٨--

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

راگ رامکلی محلّہ ٥ پڑتال گھر ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥

نرنرہ نمسکارں--

ਜਲਨ ਥਲਨ ਬਸੁਧ ਗਗਨ ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جلن تھلن بسُدھ گگن ایک ایکنکارں--١--رہاؤ--

ਹਰਨ ਧਰਨ ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥

ہرن دھرن پُن پُنہ کرن--

ਨਹ ਗਿਰਹ ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥

نہ گِرہ نِرّنہارّں--ا--

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥

گمبھیر دھیر نام ہیر اُوچ مُوچ اپارں--

ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥੧॥੫੯॥

کرن کیل گُن امول نانک بلہارں--۲--ا--۵۹--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رُوپ رنگ سُگندھ بھوگ تِیاگ چلے مایا چھلے کِنک کامنی--ا--رہاؤ--

ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥

بھنڈار درب عرب کھرب پیکھ لیلا من سدھارے--

ਨਹ ਸੰਗਿ ਗਾਮਨੀ ॥੧॥

نہ سنگ گامنی--ا--

ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥

سُت کلتر بھرات میت اُرجھ پریو بھرم موہیو ایہہ بِرکھ چھامنی--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥

چرن کمل سرن نانک سُکھ سنت بھاونی--۲--۲--۶۰--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ਤਿਪਦੇ ॥

راگ رامکلی محلّہ ۹ تِپدے--

ਰੇ ਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

رے من اوٹ لیہو ہر نامہ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کَے سِمرن دُرمت ناسَے پاوہِ پد نِربانا--ا--رہاؤ--

ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

بڈبھاگی تہ جن کؤ جانہُ جو ہر کے گُن گاوَے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥

جنم جنم کے پاپ کھوۓ کَے پھُن بیکُنٹھ سِدھاوَے--ا--

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥

اجامل کؤ انت کال مہہ نارائن سُدھ آئی--

ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥

جاں گت کؤ جوگیسر باچھت سو گت چھِن مہہ پائی--۲--

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥

ناہِن گُن ناہِن کچھ بِدیا دھرم کؤن گج کینا--

ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥

نانک بِرد رام کا دیکھو ابھے دان تہ دینا--۳--ا--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

رامکلی محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥

سادھو کوَن جگت اب کیجےَ--

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے دُرمت سگل بِناسَے رام بھگت من بھیجےَ--ا--رہاوَ--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

من مایا مہہ اُرجھ رہیو ہےَ بوجھےَ نہ کچھ گیانا--

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥

کوَن نام جگ جا کےَ سِمرے پاوَے پد نِربانا--ا--

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥

بھیَے دیال کِرپال سنت جن تب ایہہ بات بتائی--

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥

سرب دھرم مانو تہ کیئے جہ پرَبھ کیرت گائی--۲--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

رام نام نر نِس باسُر مہہ نِمکھ ایک اُر دھارے--

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥

جم کو تراس مِٹے نانک تہ اپنو جنم سوارے--۳--۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

رامکلی محلّہ ۹--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥

پرانی نارائن سُدھ لیہِ--

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھِن چھِن اوُدھ گھٹےَ نِس باسُر برِتھا جات ہےَ دیہہ--ا--رہاؤ--

ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥

ترناپو بِکھییَن سِیوُ کھوئیو بالپن آگیانا--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥

بِردھ بھیو اجھوُ نہی سمجھےَ کوَن کُمت اُرجھانا--ا--

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥

مانس جنم دیوُ جہ ٹھاکر سو تےَ کیوُ بِسرائیو--

ਮੁਕਤੁ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥

مُکت ہوت نر جا کےَ سِمرے نِمکھ نہ تا کوُ گائیو--۲--

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥

مایا کو مد کہا کرت ہےَ سنگ نہ کاہُو جائی--

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥੮੧॥

نانک کہت چیَت چِنتامن ہوۓ ہےَ انت سہائی--۳--۳--۸۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

رامکلی محلّہ ا اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥

سوئی چند چڑہِ سے تارے سوئی دِنیَر تپت رہےَ--

ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥

سا دھرتی سو پوَن جھُلارے جگ جی کھیلے تھاو کیَسے--ا--

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥

جیون طلب نِوار--

ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہووَے پروانا کرہِ دھِنگانا کل لکھن ویچار--ا--رہاؤ--

ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥

کِتَے دیس نہ آیا سُنیئے تیرتھ پاس نہ بیٹھا--

ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥

داتا دان کرے تہ ناہی محل اُسار نہ بیٹھا--۲--

ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥

جے کو ست کرے سو چھیجَے تپ گھر تپ نہ ہوئی--

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥

جے کو ناؤ لئے بدناوی کل کے لکھن ایئی--۳--

ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥

جِس سِکداری تِسہہ کھواری چاکر کیہے ڈرنا--

ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥

جا سِقدارَے پوَے جنجیری تا چاکر ہتھہُ مرنا--۴--

ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥

آکھ گُنا کل آئیئے--

ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِہُ جُگ کیرا رہیا تپاوس جے گُن دیہہ ت پائیَے--ا--رہاؤ--

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥

کل کلوالی سرا نِبیڑی قاجی کِرسنا ہوآ--

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥

بانی برہما بید اتھربن کرنی کیرت لہیا--۵--

ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥

پت وِن پُوجا ست وِن سنجم جت وِن کاہے جنیوُ--

ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥

ناوہُ دھووہو تِلک چڑاوہو سُچ وِن سوچ نہ ہوئی--٦--

ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥

کل پروان کتیب ک قُران--

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥

پوتھی پنڈت رہے پُران--

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥

نانک ناوُ بھیا رہمان--

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥

کر کرتا تُو ایکو جان--٧--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥

نانک نام ملَے وڈیائی ایدو اُپر کرم نہی--

ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥੧॥

جے گھر ہودَے منگن جائیَے پھِر اولاما مِلَے تہی--۸--ا--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥

جگ پربودھِ مڑی بدھاوِ--

ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥

آسن تِیاگ کاہے سچ پاوِ--

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

ممتا موہ کامن ہِتکاری--

ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥

نہ اوَ دُھوتی نہ سنساری--ا--

ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥

جوگی بَیس رہو دُبدھا دُکھ بھاگَے--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر گھر ماگت لاج نہ لاگَے--ا--رہاؤ--

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥

گاوِہ گیت نہ چینہِ آپ--

ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥

کیوَ لاگی نِورَے پرتاپ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥

گُر کےَ سبد رچےَ من بھاۓ--

ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥

بھِکھیا سہج ویچاری کھاۓ--٢--

ਭਸਮ ਚੜਾਇ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥

بھسم چڑاۓ کرہِ پاکھنڈ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥

مایا موہِ سہہِ جم ڈنڈ--

ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ਭੀਖ ਨ ਭਾਇ ॥

پھُوٹےَ کھاپر بھیکھ نہ بھاۓ--

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥

بندھن بادھیا آوےَ جاۓ--٣--

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥

بِند نہ راکھہ جتی کہاوہَ--

ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ॥

مائی ماگت ترِےَ لوبھاوہِ--

ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥

نِردیا نہِی جوت اُجالا--

ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥

بُوڈت بُوڈے سرب جنجالا--٤--

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਖਿੰਥਾ ਬਹੁ ਥਟੂਆ ॥

بھیکھ کرہِ کھِنتھا بہو تھٹُوآ--

ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥

جھُوٹھو کھیل کھیلَے بہو نٹُوآ--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥

انتر اگن چِنتا بہو جارے--

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥

وِن کرما کَیسے اُترس پارے--۵--

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥

مُندرا پھٹک بنائی کان--

ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥

مکت نہی بِدیا بِگیان--

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥

جہوا اِندری ساد لبھانا--

ਪਸੂ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥

پسُو بھیَے نہی مِٹے نیسانا--٦--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥

ترِبدھ لوگا ترِبدھ جوگا--

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥

سبد ویچارے چُوکس سوگا--

ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥

اُوجل ساچ سو سبد ہوئے--

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੭॥

جوگی جگت ویچارے سوئے--۷--

ਤੁਝ ਪਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੂ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

تُجھ پہہ نوٗ نِدھ تُو کرنَے جوگ--

ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥

تھاپ اُتھاپے کرے سو ہوگ--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥

جت ست سنجم سچ سُچیت--

ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੀਤੁ ॥੮॥੨॥

نانک جوگی ترِبھون میت--۸--۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

کھٹ مٹ دیہی من بَیراگی--

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥

سُرت سبد دھُن انتر جاگی--

ਵਾਜੈ ਅਨਹਦੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥

واجے انحد میرا من لینا--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥

گُر بچنی سچ نام پتینا--ا--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

پرَانی رام بھگت سُکھ پایئیے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ہر ہر میٹھا لاگَے ہر ہر نام سمائیئے--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਵਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥

مایا موہ بِورج سمائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ستگور بھیٹَے میَل مِلائے--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ॥

نام رتن نِرمولک ہیرا--

ਤਿਤੁ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥

تِت راتا میرا من دھیرا--۲--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ہؤمَے ممتا روگ نہ لاگَے--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

رام بھگت جم کا بھؤ بھاگَے--

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥

جم جندار نہ لاگَے موہِے--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ ॥੩॥

نِرمل نام رِدَے ہر سوہِے--٣--

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

سبد بیچار بھیئے نِرنکاری--

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥

گُرمت جاگے دُرمت پرہاری--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

اندِن جاگ رہے لِو لائی--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥

جیون مُکت گت انتر پائی--٤--

ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

الپت گُپھا مہہ رہہ نِرارے--

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥

تسکر پنچ سبد سنگھارے--

ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥

پر گھر جائے نہ من ڈولائے--

ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥

سہج نِرنتر رہو س مائے--٥--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥

گُرمکھ جاگ رہے اوُدھوتا--

ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥

سد بیراگی تت پروتا--

ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جگ سُوتا مر آوے جائے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥

بِن گُر سبد نہ سوجھی پائے--٦--

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

انحد سبد وجے دِن راتی--

ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥

اوگت کی گت گُرمکھ جاتی--

ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥

تؤ جانی جا سبد پچھانی--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥

ایکو رَوِ رہیا نِربانی--٧--

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

سُنّ سمادھ سہج من راتا--

ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

تج ہؤ لوبھا ایکو جاتا--

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

گُر چیلے اپنا من مانیا--

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥

نانک دُوجا م میٹ سمانِیا--۸--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

صاحا گنہِ نہ کرہِ بیچار--

ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

صاہے اُوپر ایکنکار--

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جِس گُر مِلَے سوئی بِدھ جانَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

گُرمت ہوئے ت حُکم پچھانَے--ا--

ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥

جھُوٹھ نہ بول پاڈے سچ کہِیَے--

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہئُمَے جائے سبد گھر لہِیَے--ا--رہاؤ--

ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥

گن گن جوتک کانڈی کینی--

ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥

پڑَے سُناوَے تت نہ چینی--

ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سبھسَے اُوپر گُر سبد بیچار--

ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥

ہور کتھنی بدؤ نہ سگلی چھار--٢--

ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥

ناوہِ دھووہِ پُوجہہ سَیلا--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥

بِن ہر راتے مَیلو مَیلا--

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥

گرب نِوار مِلَے پرَبھ سارتھ--

ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥

مُکت پران جپ ہر کِرتارتھ--٣--

ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

واچَے واد نہ بید بیچارَے--

ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥

آپ ڈُبَے کیوٗ پِترا تارَے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

گھٹ گھٹ برہم چینَے جن کوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥

ستگور مِلَے ت سوجھی ہوئے--٤--

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥

گنت گ نیئے سہسا دُکھ جیئے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥

گُر کی سرن پوَے سُکھ تھیئے--

ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥

کر اپرادھ سرن ہم آیا--

ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥

گُر ہر بھیٹے پُرب کمایا--۵--

ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

گُر سرن نہ آئیئے برہم نہ پائیے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥

بھرم بھُلائیے جنم مر آئیئے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥

جم در بادھوُ مرے بِکار--

ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥

نہ رِدَے نام نہ سبد اچار--٦--

ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥

اک پادھے پنڈت مِصر کہاوہَ--

ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

دُبدھا راتے محل نہ پاوہِ--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

جِس گُر پرسادی نام ادھار--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥

کوٹ مدھے کو جن آپار--۷--

ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥

ایک بُرا بھلا سچ ایکے--

ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥

بُوجھ گیانی ستگور کی ٹیکَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥

گُرمکھ وِرلی ایکو جانیا--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥

آون جانا مَیٹ سمِاینا--۸--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

جِن کےَ ہِردےَ ایکنکار--

ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سرب گُنی ساچا بیچار--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥

گُر کےَ بھانےَ کرم کماوے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥

نانک ساچے ساچ سماوے--۹--۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥

ہٹھ نِگرہو کر کایا چھیجے--

ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥

ورت تپن کر من نہی بھیجے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥

رام نام سر اور نہ پُوجے--ا--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥

گُر سیوَ منا ہر جن سنگ کیجے--

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جم جندار جوہِ نہی ساکے سرپن ڈس نہ سکے ہر کا رس پیجے--ا--رہاوٗ--

ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥

واد پڑے راگی جگ بھیجے--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥

ترِے گُن بِکھیا جنم مریجے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥

رام نام بِن دُوکھ سہیجے--۲--

ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥

چاڑس پوَن سِنگھاسن بھیجے--

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥

نیولی کرم کھٹ کرم کریجَے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥

رام نام بِن بِرتھا ساس لیجَے--٣--

ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥

انتر پنچ اگن کیوُ دھیرج دھیجَے--

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥

انتر چور کیوُ ساد لہیجِے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥

گُرمکھ ہوئے کایا گڑ لیجَے--٤--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥

انتر میَل تیرتھ بھرمیجَے--

ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥

من نہی سُوچا کیا سوچ کریجَے--

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥

کِرت پیا دوس کا کوُ دیجَے--٥--

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥

انّ نہ کھاہِ دیہی دُکھ دیجَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥

بِن گُر گیان ترِپت نہی تھیجَے--

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥

منمکھ جنمے جنم مریجے--٦--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥

ستگور پُوچھ سنگت جن کیجے--

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥

من ہر راچے نہی جنم مریجے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥

رام نام بِن کیا کرم کیجے--٧--

ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥

اُوندر دُوندر پاس دھریجے--

ਧੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

دھُر کی سیوا رام رویجے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥

نانک نام ملے کِرپا پربھ کیجے--٨--٥--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ١--

ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

انتر اُتبھُج اور نہ کوئی--

ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥

جو کہیئے سو پربھ تے ہوئی--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

جُگہ جُگنتر صاحِب سچ سوئی--

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

اُتپتِ پرلوُ اور نہ کوئی--١--

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

ایسا میرا ٹھاکُر گہر گمبھیر--

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جن جپیا تِن ہی سُکھ پایا ہر کےَ نام نہ لگےَ جم تیر--١--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥

نام رتن ہیرا نِرمول--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥

ساچا صاحِب امر ا تول--

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥

جہوا سُوچی ساچا بول--

ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥

گھر در ساچا ناہی رول--٢--

ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

اِک بن مہہ بَیسہ ڈُوگر استھان--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

نام بِسار پچہہ ابھیمان--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥

نام بِنا کیا گیان دھیان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥

گُرمکھ پاوہِ درگہہ مان--٣--

ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥

ہٹھ اہنکار کرَے نہی پاوَے--

ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥

پاٹھ پڑَے لے لوک سُناوَے--

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

تیرتھ بھرمس بیادھ نہ جاوَے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥

نام بِنا کیَسے سُکھ پاوَے--٤--

ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥

جتن کرَے بِند کِوَے نہ رہائی--

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥

مَنُوآ ڈولَے نرکے پائی--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥

جم پُر بادھو لہَے سجائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥

بِن ناوَے جیوٗ جل بل جائی--٥--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥

سِدھ سادِھک کیتے مُن دیَوا--

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥

ہٹھ نِگرہِ نہ ترِپتاوہِ بھیوا--

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥

سبد ویچار گہہِ گُر سیوا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥

من تن نِرمل ابھیمان ابھیوا--٦--

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

کرم مِلَے پاوَے سچ ناوُ--

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥

تُم سرناگت رہوُ سُبھاوُ--

ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥

تُم تے اُپجیو بھگتی بھاوُ--

ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥

جپ جاپوُ گُرمکھ ہر ناوُ--٧--

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥

ہوُمَے گرب جائے من بھینَے--

ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥

جھُوٹھ نہ پاوس پاکھنڈ کینَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥

بِن گُر سبد نہی گھر بار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥

نانک گُرمکھ تت بیچار--۸--٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥

جیئُو آیا تیئُو جاوہِ بئُورے جیئُو جنمے تیئُو مرن بھیا--

ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥

جیئُو رس بھوگ کیئِے تیتا دُکھ لاگَے نام وِسار بھَوجل پیا--ا--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥

تن دھن دیکھت گرب گیا--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کنک کامنی سِیئُو ہیت ودھائِہِ کی نام وِسارہِ بھرم گیا--ا--رہاؤ--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥

جت ست سنجم سِیل نہ راکھیا پریت پِنجر مہہ کاسٹ بھیا--

ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥

پُنّ دان اسنان نہ سنجم سادھسنگت بِن باد جیا--۲--

ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥

لالچ لاگَے نام بِساریو آوت جاوت جنم گیا--

ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥

جا جم دھائے کیس گہِ مارے سُرت نہی مُکھ کال گیا--۳--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥

اہنِس نِندا تات پرائی ہِردَے نام نہ سرب دئیا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥

بِن گُر سبد نہ گت پت پاوہے رام نام بِن نرک گیا--۴--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥

کھِن مہہ ویس کرہِ نٹُوآ جیئُو موہ پاپ مہہ گلط گیا--

ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥

اِت اُت مایا دیکھ پساری موہ مایا کےَ مگن بھیا--۵--

ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥

کرہے بِکار وِتھار گھنیرے سُرت سبد بِن بھرم پیا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥

ہوَمَے روگ مہا دُکھ لاگا گُرمت لیوہُ روگ گیا--۶--

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥

سُکھ سنپت کوَ آوت دیکھے ساقط من ابھیمان بھیا--

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥

جِس کا ایہو تن دھن سو پھِر لیوَے انتر سہسا دُوکھ پیا--۷--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥

انت کال کِچھ ساتھ نہ چالَے جو دیسَے سبھ تِسہہ میا--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥

آد پُرکھ اپرمپر سو پرَبھ ہر نام رِدَے لَے پار پیا--۸--

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥

مُوئے کوُ رووہِ کسہِ سُناوہِ بھَے ساگر اسرال پیا--

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥

دیکھ کُٹنب مایا گرِہ مندر ساقت جنجال پرال پپیا--۹--

ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥

جا آئے تا تِنہ پٹھائے چالے تِنَے بلائے لئیا--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥

جو کِچھ کرنا سو کر رہیا بکھسنہارے بکھس لئیا--۱۰--

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥

جِن ایہو چاکھیا رام رسائن تِن کی سنگت کھوج بھیا--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥

رِدھ سِدھ بُدھ گیان گُورُو تے پایا مکت پدارتھ سرن پیا--۱۱--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥

دُکھ سُکھ گُرمکھ سم کر جانا ہرکھ سوگ تے بِرکت بھیا--

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥

آپ مار گُرمکھ ہر پائے نانک سہج سمائے لئیا--۱۲--۷--

ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی دکھنی محلّہ ۱--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥

جت ست سنجم ساچ دِرڑایا ساچ سبد رس لِینا--ا--

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥

میرا گُر دیال سدا رنگ لِینا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہنِس رہَے ایک لِو لاگی ساچے دیکھ پتِینا--ا--رہاوٗ--

ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥

رہَے گگن پُر دِرسٹ سمَیسر انہت سبد رنگینا--۲--

ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥

ست بندھ کُپین بھرپُر لِینا جھوا رنگ رسِینا--۳--

ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥

مِلَے گُر ساچے جِن رچ راچے کِرت وِچار پتِینا--۴--

ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥

ایک مہہ سرب سرب مہہ ایکا ایہہ ستگور دیکھ دِکھائی--۵--

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

جِن کیئے کھنڈ منڈل برہمنڈا سو پرَبھ لکھن نہ جائی--٦--

ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥

دیپک تے دیپک پرگاسیا ترِبھَون جوت دِکھائی--۷--

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥

سچَے تخت سچ محلّی بیٹھے نِربھوٗ تاڑی لائی--۸--

ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥

موہِ گیا بیراگی جوگی گھٹ گھٹ کِنگُری وائی--۹--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥

نانک سرن پربھُو کی چھُوٹے ستگور سچ سکھائی--۱۰--۸--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

رامکلی محلّہ ا--

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥

اوُہٹھ ہست مڑی گھر چھایا دھرن گگن کل دھاری--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمُکھ کیتی سبد اُدھاری سنتھو--ا--رہاؤ--

ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

ممتا مار ہوَمے ترِبھوَن جوت تُماری--۲--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥

منسا مار منَے مہہ راکھَے ستگور سبد ویچاری--۳--

ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥

سِنگی سُرت اناہد واجے گھٹ گھٹ جوت تُماری--۴--

ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥

پرپنچ بین تہی من راکھیا برہم اگن پرجاری--۵--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥

پنچ تت مِل اہنِس دیپک نِرمل جوت اپاری--۶--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥

رَوِ سس لؤکے ایہو تن کِنگُری واجے سبد نِراری--۷--

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥

سِو نگری مہہ آسن اوُدُھو الکھ اگمّ اپاری--۸--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥

کایا نگری ایہو من راجا پنّچ وسہہ ویچاری--۹--و

ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥

سبد روَے آسن گھر راجا عدل کرے گُنکاری--۱۰--

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥

کال بِکال کہے کہہ بپرے جیوَت مُوآ من ماری--۱۱--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥

برہما بِسن مہیس اک مُورت آپے کرتا کاری--۱۲--

ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥

کایا سودھ ترَے بھَو ساگر آتم تت ویچاری--۱۳--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥

گُر سیوا تے سدا سُکھ پایا انتر سبد روَیا گُنکاری--۱۴--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥

آپے میَل لئے گُنداتا ہؤمَے ترِسنا ماری--۱۵--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥

ترِےَ گُن میٹے چوَتھے ورتَے ایہا بھگت نِراری--۱۶--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥

گُرمکھ جوگ سبد آتم چینے ہِردَے ایک مُراری--۱۷--

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥

منُوآ استِھر سبدے راتا ایہا کرنی ساری--۱۸--

ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥

بید باد نہ پاکھنڈ اوُدُھو گُرمکھ سبد بیچاری--۱۹--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥

گُرمکھ جوگ کماوَے اوُدُھو جت ست سبد ویچاری--۲۰--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥

سبد مَرے من مارے اوُدُھو جوگ جگت ویچاری--۲۱--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥

مایا موہ بھَوجل ہےَ اودھو سبد ترَے کُل تاری--۲۲--

ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥

سبد سُور جگ چارے اوُدُھو بانی بھگت ویچاری--۲۳--

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥

ایہو من مایا موہیا اوُدُھو نکسَے سبد ویچاری--۲۴--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥

آپے بکھسے میَل مِلائے نانک سرن تُماری--۲۵--۹--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

رامکلی محلّہ ۳ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥

سرمےَ دیا مُندرا کنّی پائے جوگی کِھنتھا کر تُو دئِیا--

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥

آون جان بِبھوُت لائے جوگی تا تین بھوَن جِن لئِیا--ا--

ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥

ایسی کِنگُری وجائے جوگی--

ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت کِنگُری انحد واجے ہر سِیوُ رہے لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥

ست سنتوکھ پت کر جھولی جوگی امِرت نام بھگت پائی--

ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥

دھیان کا کر ڈنڈا جوگی سِنگی سُرت وجائی--۲--

ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥

من درِڑھ کر آسن بَیس جوگی تا تیری کلپنا جائی--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥

کایا نگری مہہ منگن چڑہِ جوگی تا نام پلَے پائی--۳--

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

اِت کِنگُری دھیان نہ لاگَے جوگی نہ سچ پلَے پائے--

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥

اِت کِنگُری سانت نہ آوے جوگی ابھیمان نہ وِچھوہ جائے--۴--

ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥

بھوَ بھاوَ دُئے پت لائے جوگی ایہو سریر کر ڈنڈی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥

گُرمکھ ہووہِ تا تنتی واجے اِن بِدھ ترِسنا کھنڈی--۵--

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

حکم بُجھے سو جوگی کہیَۓ ایکس سِیوَ چِت لائے--

ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥

سہسا تُوٹے نِرمل ہووے جوگ جُگت اِو پائے--۶--

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ندری آودا سبھ کِچھ بِنسے ہر سیتی چِت لائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥

ستگور نال تیری بھاونی لاگَے تا ایہہ سوجھی پائے--۷--

ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥

ایہو جوگ نہ ہووے جوگی جے کُٹنب چھوڑ پربھوَن کرہِ--

ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥

گِرہ سریر مہہ ہر ہر نام گُر پرسادی اپنا ہر پرَبھ لہہ--۸--

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥

ایہو جگت مِٹی کا پُتلا جوگی اس مہہ روگ وڈا ترِسنا مایا--

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥

انیک جتن بھیکھ کرے جوگی روگ نہ جائے گوایا--۹--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام اؤکھدھ ہےَ جوگی جِس نو منّ وسائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥

گُرمکھ ہووَے سوئی بُوجھَے جوگ جُگت سو پائے--۱۰--

ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

جوگے کا مارگ بِکھم ہےَ جوگی جِس نو ندر کرے سو پائے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥

انتر باہر ایکو ویکھے وِچھوہ بھرم چُکائے--۱۱--

ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥

وِن وجائی کِنگُری واجےَ جوگی سا کِنگُری وجائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥

کہےَ نانک مُکت ہووِہ جوگی ساچے رہے سمائے--۱۲--۱--۱۰--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

رامکلی محلّہ ۳--

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

بھگت کھجانہ گُرمکھ جاتا ستگور بُوجھ بجھائی--۱--

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتھو گُرمکھ دئے وڈیائی--۱--رہاؤ--

ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥

سچ رہو سدا سہج سُکھ اُپجے کام کرودھ وِچھوہ جائی--۲--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥

آپ چھوڑ نام لِو لاگی ممتا سبد جلائی--۳--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥

س تے اُپجے تِس تے بِنسے انتے نام سکھائی--۴--

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥

سدا حجُور دُور نہ دیکھو رچنا جِن رچائی--۵--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

سچا سبد روَے گھٹ انتر سچے سِیؤ لِو لائی--۶--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥

ستسنگت مہہ نام نِرمولک وڈے بھاگ پایا جائی--۷--

ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥

بھرم نہ بھُولہو ستگور سیوہو من راکھو اِک ٹھائی--۸--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥

بِن ناوَے سبھ بھُولی پھِردی بِرتھا جنم گوَائی--۹--

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥

جوگی جگت گوَائی ہنڈھے پاکھنڈ جوگ نہ پائی--۱۰--

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥

سِو نگری مہہ آسن بیسے گُر سبدی جوگ پائی--۱۱--

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥

دھاتُر باجی سبد نِوارے نام وسَے من آئی ۔۔۱۲۔۔

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥

ایہو سریر سرور ہےَ سنتھو اِسنان کرے لِو لائی ۔۔۱۳۔۔

ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥

نام اسنان کرہِ سے جن نِرمل سبدے مَیل گوَائی ۔۔۱۴۔۔

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥

ترِے گُن اچیت نام چیتہہ ناہی بِن ناوَے بِنس جائی ۔۔۱۵۔۔

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥

برہما بِسن مہیس ترِے مُورت ترِگن بھرم بھُلائی ۔۔۱۶۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥

گُر پرسادی ترِکُٹی چھُوٹَے چؤتھَے پد لِو لائی ۔۔۱۷۔۔

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥

پنڈت پڑہِ پڑ واد وکھانہہ تِنّا بُوجھ نہ پائی ۔۔۱۸۔۔

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥

بِکھیا ماتے بھرم بھُلائے اُپدیس کہہ کِس بھائی ۔۔۱۹۔۔

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥

بھگت جنا کی اُوتم بانی جُگ جُگ رہی سمائی ۔۔۲۰۔۔

ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥

بانی لاگَے سو گت پائے سبدے سچ سمائی ۔۔۲۱۔۔

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥

کایا نگری سبدے کھوجے نام نوں نِدھ پائی --۲۲--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥

منسا مار من سہج سمانا بِن رسنا اُستت کرائی --۲۳--

ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥

لوئن دیکھ رہے بِسمادی چِت اِدِسٹ لگائی --۲۴--

ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥

اِدِسٹ سدا رہَے نِرالم جوتی جوت مِلائی --۲۵--

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥

ہؤ گُر صالاحی سدا آپنا جِن ساچی بُوجھ بُجھائی --۲۶--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥

نانک ایک کہَے بیننتی ناوہو گت پت پائی --۲۷--۲--۱۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

رامکلی محلّہ ۳--

ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ہر کی پُوجا دُلمبھ ہےَ سنتہو کہنا کچھُو نہ جائی --۱--

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥

سنتہو گُرمکھ پُورا پائی --

ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نامو پُوج کرائی --۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥

ہر بن سبھ کچھ میَلا سنتھو کیا ہوُ پُوج --۲--

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥

ہر ساچے بھاوے سا پُوجا ہووے بھانا من وسائی --۳--

ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥

پُوجا کرَے سبھ لوک سنتھو منمکھ تھائے نہ پائی --۴--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥

سبد مرے من نِرمل سنتھو ایہہ پُوجا تھائے پائی --۵--

ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

پوِت پاون سے جن ساچے ایک سبد لِو لائی --۶--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥

بِن ناوے ہور پُوج نہ ہووی بھرم بھُلی لوکائی --۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥

گُرمکھ آپ پچھانَے سنتھو رام نام لِو لائی --۸--

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥

آپے نِرمل پُوج کرائے گُر سبدی تھائے پائی --۹--

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥

پُوجا کرہے پر بِدھ نہی جانہِ دُوجَے بھائے مل لائی --۱۰--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥

گُرمکھ ہووے سو پُوجا جانَے بھانا من وسائی --۱۱--

ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥

بھانے تے سبھ سُکھ پاوے سنتھو انتے نام سکھائی--۱۲--

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥

اپنا آپ نہ پچھانہہ سنتھو کُوڑ کرہِ وڈیائی--۱۳--

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥

پاکھنڈ کینَے جم نہی چھوڑے لَے جاسی پت گوائی--۱۴--

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥

جِن انتر سبد آپ پچھانہہ گت مِت تِن ہی پائی--۱۵--

ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥

ایہو منُوآ سُنّ سمادھ لگاوے جوتی جوت مِلائی--۱۶--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥

سُن سُن گُرمکھ نام وکھانہہ ستسنگت میلائی--۱۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥

گُرمکھ گاوے آپ گواوے در ساچے سو بھا پائی--۱۸--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥

ساچی بانی سچ وکھانَے سچ نام لِو لائی--۱۹--

ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥

بھَے بھنجن ات پاپ نِکھنجن میرا پربھ انت سکھائی--۲۰--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥੧੨॥

سبھ کِچھ آپے آپ ورتَے نانک نام وڈیائی--۲۱--۳--۱۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

رامکلی محلّہ ۳--

ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥

ہم کچُل کچُیل ات ابھیمانی مِل سبدے مَیل اتاریَ--۱--

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥

سنتھو گُرمکھ نام نِستاری--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچّا نام وسیا گھٹ انتر کرتَے آپ سوار ی--۱--رہاؤ--

ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥

پارس پرسے پھِر پارس ہوئے ہر جیوُ اپنی کِرپا دھاری--۲--

ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥

اِک بھیکھ کرہِ پھرِہِ ابھیمانی تِن جُوئے باجی ہاری--۳--

ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥

اِک اندِن بھگت کرہِ دِن راتی رام نام اُر دھاری--۴--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੫॥

اندِن راتے سہجے ماتے سہجے ہوُمَے ماری--۵--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥

بھَے بِن بھگت نہ ہوئی کب ہی بھَے بھائے بھگت سواری--۶--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥

مایا موہ سبد جلایا گیان تت بیچاری--۷--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥

آپے آپ کرائے کرتا آپے بکھس بھنڈاری--۸--

ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥

تِس کیا گُنا کا انت نہ پایا ہؤ گاوا سبد ویچاری--۹--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥

ہر جیؤ جپی ہر جیؤ صالاحی وِچھوہ آپ نِواری--۱۰--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੧੧॥

نام پدارتھ گُر تے پایا اکُھٹ سچے بھنڈاری--۱۱--

ਅਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥

اپنیا بھگتا نو آپے تُٹھا اپنی کِرپا کر کل دھاری--۱۲--

ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥

تِن ساچے نام کی سدا بھُکھ لاگی گاون سبد ویچاری--۱۳--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥

جیؤ پِنڈ سبھ کِچھ ہے تِس کا آکھن بِکھم بیچاری--۱۴--

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥

سبد لگے سیئی جن نِسترے بھؤجل پار اُتاری--۱۵--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥

بِن ہر ساچے کو پار نہ پاوے بُوجھے کو ویچاری--۱۶--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥

جو دھُر لِکھیا سوئی پایا مِل ہر سبد سواری--۱۷--

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥

کایا کنچن سبدے راتی ساچے نائے پیاری --۱۸--

ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥

کایا امِرت رہی بھرپُورے پائیے سبد وچاری --۱۹--

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥

جو پرَبھ کھوجہِ سیئی پاوہِ ہور پھُوٹ مُوئے --۲۰--

ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥

بادی بِنسہِ سیوک سیوہِ گُر کےَ ہَیت پیاری --۲۱--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥

سو جوگی تت گیان بیچارے ہوَمےَ ترِسنا ماری --۲۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥

ستگور داتا تنےَ پچھاتا جِس نو کِرپا تُماری --۲۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥

ستگور نہ سیوہِ مایا لاگے ڈُوب مُوئے اہنکاری --۲۴--

ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥

جچر اندر ساس تچر سیوا کیچےَ جائے ملییَے رام مُراری --۲۵--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥

اندِن جاگت رہَے دِن راتی اپنے پِرء پریت پیاری --۲۶--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥

تن من واری وار گھُمائی اپنے گُر وِٹھو بلہاری --۲۷--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥

مایا موہ بِنس جائگا اُبرے سبد وِچاری--۲۸--

ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥

آپ جگائے سیئی جاگے گُر کےَ سبد وِچاری--۲۹--

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥

نانک سیئی مُوئے جے نام نہ چیتہہ بھگت جیوے وِچاری--۳۰--۴--۱۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

رامکلی محلّہ ۳--

ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥

نام کھجانہ گُر تے پایا ترِپت رہے آگھائی--۱--

ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

سنتھو گُرمکھ مکت گت پائی--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک نام وسیا گھٹ انتر پُورے کی وڈیائی--۱--رہاؤ--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥

آپے کرتا آپے بھگتا دیدا رِجق سبائی--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥

جو کِچھ کرنا سو کر رہیا اور نہ کرنا جائی--۳--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥

آپے ساجے سرِسٹ اُپائے سِر سِر دھندَھے لائی--۴--

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

تِسہہ سریوہو تا سُکھ پاوہو ستگور میل مِلائی--۵--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥

آپنا آپ آپ اُپائے الکھ نہ لکھنا جائی--٦--

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥

آپے مار جیوالے آپے تِس نو تِل نہ تمائی--۷--

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥

اِک داتے اِک منگتے کیتے آپے بھگت کرائی--۸--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥

سے وڈبھاگی جِنی ایکو جاتا سچے رہے سمائی--۹--

ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥

آپ سرُوپ سِیانا آپے قیمت کہن نہ جائی--۱۰--

ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥

آپے دُکھ سُکھ پائے انتر آپے بھرم بھُلائی--۱۱--

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥

وڈا داتا گُرمکھ جاتا نِگُری اندھ پھِرے لوکائی--۱۲--

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥

جِنی چاکھیا تِنا ساد آیا ستگور بُوجھ بجھائی--۱۳--

ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥

اِکنا ناوہو آپ بھُلائے اِکنا گُرمکھ دے بجھُائی--۱۴--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥

سدا سد ا سالاہِہُو سنتھو تِس دی وڈی وڈیائی--۱۵--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥

تِس بِن اور نہ کوئی راجا کر تپاوس بنت بنائی--۱٦--

ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥

نیاوُ تِسَے کا ہےَ سد ساچا وِرلے حکم منائی--۱۷--

ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥

تِس نو پرانی سدا دھیاوہُ جِن گُرمکھ بنت بنائی--۱۸--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥

ستگور بھیٹے سو جن سیجھے جِس ہِردَے نام وسائی--۱۹--

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥

سچا آپ سدا ہےَ ساچا بانی سبد سُنائی--۲۰--

ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

نانک سُن ویکھ رہیا وِسماد میرا پرَبھ روَیا سرب تھائی--۲۱--۵--۱۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

رامکلی محلّہ ۵ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥

کِنہی کِیا پروِرت پسارا--

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

کِنہی کیا پُوجا بِستھارا--

ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥

کِنہی نِول بھُئینگم سادھے--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥

موہِ دین ہر ہر آرادھے--ا--

ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥

تیرا بھروسا پیارے--

ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن نہ جانا ویسا--ا--رہاؤ--

ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥

کِنہی گِرہو تج ون کھنڈ پایا--

ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥

کِنہی مون اوُدُھوت سدائیا--

ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥

کوئی کہتوُ اننّ بھگوُتی--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥

موہِ دِین ہر ہر اوٹ لیتی--۲--

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

کِنہی کہیا ہوُ تیرتھ واسی--

ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥

کوئی اَنّ تج بھیا اُداسی--

ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥

کِنہی بھوَن سبھ دھرتی کرِیا--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥

موہِ دین ہر ہر در پرِیا--٣--

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

کِنہی کہیا مَے کُلہِ وڈیائی--

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥

کِنہی کہیا باہ بہو بھائی--

ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥

کوئی کہَے مَے دھنہِ پسارا--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥

موہِ دِین ہر ہر آدھارا--٤--

ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥

کِنہی گھوگھر نِرت کرائی--

ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥

کِنہو ورت نیم مالا پائی--

ਕਿਨਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥

کِنہی تِلک گوپی چندن لایا--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥

موہِ دِین ہر ہر ہر دھیایا--۵--

ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥

کِنہی سِدھ بہو چیٹک لائے--

ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥

کِنہی بھیکھ بہو تھاٹ بنائے--

ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥

کِنہی تنت منت بہو کھیَوا--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥

موہِ دِین ہر ہر ہر سیوا--٦--

ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥

کوئی چتُر کہاوَے پنڈت--

ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥

کو کھٹ کرم سہت سِیوُ منڈِت--

ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥

کوئی کرَے آچار سُکرنی--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥

موہِ دِین ہر ہر ہر سرنی--۷--

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥

سگلے کرم دھرم جگ سودھے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥

بِن ناوے ایہو من نہ پربودھے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

کہو نانک جؤ سادھسنگ پایا--

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥

بُوجھی ترِسنا مہا سیتلایا--٨--ا--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥

اِس پانی تے جِن تُو گھریا--

ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥

ماٹی کا لے دیہُرا کرَیا--

ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥

اُکت جوت لَے سُرت پریکھیا--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥

مات گربھ مہہ جِن تُو راکھیا--ا--

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥

راکھنہار سمھار جنا--

ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگلے چھوڈ بیچار منا--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥

جِن دیئے تُدھ باپ مہتاری--

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥

جِن دیئے بھرات پُت ہاری--

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥

جِن دیئے تُدھ بنتا ار میتا--

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥

تِس ٹھاکُر کوُ رکھ لیہُ چیتا--٢--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥

جِن دِیا تُدھ پوَن امولا--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥

جِن دِیا تُدھ نیر نِرمولا--

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥

جِن دِیا تُدھ پاوک بلنا--

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥

تِس ٹھاکُر کی رہو من سرنا--٣--

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥

چھتیہ امِرت جِن بھوجن دیئے--

ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥

انتر تھان ٹھہراون کوُ کیئے--

ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥

بسُدھا دیوٗ برتن بلنا--

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥

تِس ٹھاکرُ کے چِت رکھ چرنا--۴--

ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥

پیکھن کوٗ نیتر سُنن کوٗ کرنا--

ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥

ہست کماون باسن رسنا--

ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥

چرن چلن کوٗ سِر کینو میرا--

ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥

من تِس ٹھاکرُ کے پُوجہہ پیرا--۵--

ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥

اپوِتر پوِتر جِن تُو کرَیا--

ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥

سگل جون مہہ تُو سِر دھریا--

ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥

اب تُو سیجھ بھاوے نہی سیجھےَ--

ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥

کارج سورَے من پرَبھ دھیائیجےَ--٦--

ਈਹਾ ਊਹਾ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

اِیہا اُوہا ایکے اوہی--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥

جت کت دیکھیئے تت تت توہی--

ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥

تِس سیَوت من آلس کرَے--

ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥

جِس وِسریئے اِک نِمکھ نہ سرَے--۷--

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥

ہم اپرادھی نِرگُنیارے--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥

نہ کِچھ سیوا نہ کرمارے--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥

گُر بوہتھ وڈبھاگی مِلیا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥

نانک داس سنگ پاتھر تریا--۸--۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪ ॥

کاہُو بِہاوَے رنگ رس رُوپ--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ॥

کاہُو بِہاوَے مائے باپ پُوت--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥

کاہُو بِہاوَے راج مِلکھ واپارا--

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥

سنت بِہاوَے ہر نام ادھارا--ا--

ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥

رچنا ساچ بنی--

ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ کا ایک دھنی--ا--رہاؤ--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥

کاہُو بِہاوَے بید ار باد--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥

کاہُو بِہاوَے رسنا ساد--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥

کاہُو بِہاوَے لپٹ سنگ ناری--

ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥

سنت رچے کیول نام مُراری--۲--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥

کاہُو بِہاوَے کھیلت جُوآ--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥

کاہُو بِہاوَے عملی ہُوا--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੁੋਰਾਏ ॥

کاہُو بِہاوَے پر درب چرائے--

ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥

ہر جن بِہاوَے نام دھیائے--٣--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

کاہُو بِہاوَے جوگ تپ پُوجا--

ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥

کاہُو روگ سوگ بھرمیجا--

ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥

کاہُو پَون دھار جات بِہائے--

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥

سنت بِہاوَے کیرتن گائے--٤--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥

کاہُو بِہاوَے دِن رَین چالت--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥

کاہُو بِہاوَے سو پِڑ مالت--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥

کاہُو بِہاوَے بال پڑاوت--

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥

سنت بِہاوَے ہر جس گاوت--۵--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥

کاہُو بِہاوَے نٹ ناٹِک نِرتے--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥

کاہُو بِہاوَے جیائہ ہِرتے--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥

کاہُو بِہاوَے راج مہہ ڈرتے--

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥

سنت بِہاوَے ہر جس کرتے--٦--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥

کاہُو بِہاوَے متا مسُورت--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥

کاہُو بِہاوَے سیوا جرُورت--

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥

کاہُو بِہاوَے سودھت جیِوَت--

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥

سنت بِہاوَے ہر رس پیوت--۷--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥

جِت کو لایا تِت ہی لگانا--

ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥

نہ کو مُوڑ نہی کو سِیانا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥

کر کِرپا جِس دیوَے ناوُ--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥

نانک تا کےَ بل بل جاوُ--۸--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥

دعوا اگن رہے ہر بُوٹ--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥

مات گربھ سنکٹ تے چھُوٹ--

ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥

جا کا نام سِمرت بھوَ جائے--

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥

تَیسے سنت جنا راکھےَ ہر رائے--ا--

ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

ایسے راکھنہار دیال--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جت کت دیکھوَ تُم پرَتِپال--ا--رہاوُ--

ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥

جل پیوت جیئو تِکھا مِٹنت--

ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥

دھن بِگسے گِرہِ آوت کنت--

ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥

لوبھی کا دھن پران ادھار--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

تیئو ہر جن ہر ہر نام پیار--٢--

ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥

کِرسانی جیئو راکھے رکھوالا--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥

مات پِتا دِئیا جیئو بالا--

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥

پریتم دیکھ پریتم مِل جائے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥

تیئو ہر جن راکھے کنٹھ لائے--٣--

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥

جِیو اندھلے پیکھت ہوئے انند--

ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥

گُونگا بکت گاوے بہو چھند--

ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥

پِنگُل پربت پرتے پار--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥

ہر کےَ نام سگل اُدھار--۴--

ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥

جیئُو پاوک سنگ سِیت کو ناس--

ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥

ایسے پرَاچھت سنتسنگ بِناس--

ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

جیئُو صابُن کاپر اُوجل ہوت--

ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥

نام جپت سبھ بھرم بھوَ کھوت--۵--

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥

جیئُو چکوی سُورج کی آس--

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

جیئُو چاترِک بُوند کی پیاس--

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥

جیئُو کُرنک ناد کرن سمانے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥

تیؤُ ہر نام ہر جن منہہ سُکھانے--٦--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

تُمری کِرپا تے لاگی پریت--

ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥

دیال بھیَۓ تا آۓ چیت--

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥

دئِیا دھاری تِن دھارنہار--

ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥

بندھن تے ہوئی چھُٹکار--۷--

ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥

سبھ تھان دیکھے نَین الوے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوۓ--

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥

بھرم بھَے چھُوٹے گُر پرساد--

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੮॥੪॥

نانک پیکھیوٗ سبھ بِسماد--۸--۴--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥

جی جنت سبھ پیکھیۓِ پرَبھ سگل تُماری دھارنا--۱--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو من ہر کے نام اُدھارنا--ا--رہاؤ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپے قُدرت سبھ کرتے کے کارنا--۲--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥

کام کرودھ لوبھ جھُوٹھ نِندا سادُھو سنگ بِدارنا--۳--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥

نام جپت من نِرمل ہووے سُوکھے سُوکھ گُدارنا--۴--

ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥

بھگت سرن جو آوے پرانی تِس اِیہا اُوہا نہ ہارنا--۵--

ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥

سُوکھ دُوکھ اِس من کی بِرتھا تُم ہی آگے سارنا--٦--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥

تُو داتا سبھنا جیا کا آپن کیا پالنا--۷--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥

انِک بار کوٹ جن اُوپر نانک ونجے وارنا--۸--۵--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ

رامکلی محلّہ ۵ اسٹپدی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥

درسن بھیٹت پاپ سبھ ناسہِ ہر سِیوٗ دۓ مِلائی--ا--

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥

میرا گُر پرمیسر سُکھدائی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار.برہم کا نام درِڑاۓ انتے ہوۓ سکھائی--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥

سگل دُوکھ کا ڈیرہ بھنّا سنت دھُور مُکھ لائی--٢--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥

پتت پُنیت کیئۓ کھِن بھیتر اگیان اندھیر ونجائی--٣--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥

کرن کارن سمرتھ سُوامی نانک تِس سرنائی--٤--

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

بندھن توڑ چرن کمل درِڑاۓ ایک سبد لِو لائی--٥--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥

اندھ کُوپ بِکھیا تے کاڈھیو ساچ سبد بن آئی--٦--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥

جنم مرن کا سہسا چُوکا باہُڑ کتھو نہ دھائی--٧--

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥

نام رسائن ایہو من راتا امرِت پی ترِپتائی--٨--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥

سنتسنگ مِل کیرتن گایا نِہچل وسیا جائی--۹--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥

پُورے گُر پُوری مت دِینی ہر بِن آن نہ بھائی--۱۰--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥

نام نِدھان پایا وڈبھاگی نانک نرک نہ جائی--۱۱--

ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥

گھال سِیانپ اُکت نہ میری پُورے گُورُو کمائی--۱۲--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥

جپ تپ سنجم سُچ ہےَ سوئی آپے کرے کرائی--۱۳--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥

پُتر کلتر مہا بِکھیا مہہ گُر ساچے لائے ترائی--۱۴--

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥

اپنے جی تےَ آپ سمھالے آپ لیئے لڑ لائی--۱۵--

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥

ساچ دھرم کا بیڑا باندھیا بھَوجل پار پوائی--۱۶--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥

بےسُمار بےانت سُوامی نانک بل بل جائی--۱۷--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥

اکال مُورت اجونی سمبھوَ کل اندھکار دِیپائی--۱۸--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥

انترجامی جییئن کا داتا دیکھت ترِپت اگھائی--١٩--

ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥

ایکنکار نِرنجن نِربھؤ سبھ جل تھل رہیا سمائی--٢٠--

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥੧॥੬॥

بھگت دان بھگتا کؤ دینا ہر نانک جاچے مائی--٢١--١--٦--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥

سِکھہو سبد پیارہو جنم مرن کی ٹیک--

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥

مُکھ اُوجل سدا سُکھی نانک سِمرت ایک--١--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥

من تن راتا رام پیارے ہر پریم بھگت بن آئی سنتھو--١--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥

ستگور کھیپ نِباہی سنتھو--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر نام لاہا داس کؤ دِیا سگلی ترِسن اُلاہی سنتھو--١--رہاؤ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥

کھوجت کھوجت لال اِک پایا ہر قیمت کہن نہ جائی سنتھو--٢--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥

چرن کمل سِیوٗ لاگو دھیانا ساچے درس سمائی سنتھو--٣--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥

گُن گاوت گاوت بھئے نِہالا ہر سِمرت ترِپت اگھائی سنتھو--٤--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥

آتم رام روَیا سبھ انتر کت آوے کت جائی سنتھو--٥--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥

آد جُگادی ہےَ بھی ہوسی سبھ جیا کا سُکھدائی سنتھو--٦--

ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥

آپ بےانت انت نہی پائیے پُور رہیا سبھ ٹھائی سنتھو--٧--

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੨॥੭॥

میت ساجن مال جوبن سُت ہر نانک باپ میری مائی سنتھو--٨--٢--٧--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥

من بچ کرم رام نام چِتاری--

ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھُومن گھیر مہا ات بِکھڑی گُرمکھ نانک پار اُتاری--١--رہاوٗ--

ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥

انتر سُوکھا باہر سُوکھا ہر جپ ملن بھیٔے دُسٹاری--ا--

ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥

جِس تے لاگے تِنہہ نِوارے پربھ جیوٗ اپنی کِرپا دھاری--۲--

ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥

اُدھرے سنت پرے ہر سرنی پچ بِنسے مہا اہنکاری--۳--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥

ساڈھو سنگت ایہو پھل پایا اِک کیول نام ادھاری--۴--

ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੫॥

نہ کوئی سُور نہ کوئی ہینا سبھ پرگٹی جوت تُمھاری--۵--

ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥

تُمھ سمرتھ اکتھ اگوچر روَیا ایک مُراری--٦--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥

قیمت کوٗن کرے تیری کرتے پربھ انت نہ پاراواری--۷--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੮॥੨੨॥

نام دان نانک وڈیائی تیریا سنت جنا ریناری--۸--۳--۸--۲۲--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

رامکلی محلّہ ۳ انند

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

انند بھیا میری مائے ستگورو مَے پایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ستگور ت پایا سہج سَیتی من وجیا وادھائیا--

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

راگ رتن پروار پریا سبد گاون آئیا--

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

سبدو ت گاوہو ہری کیرا من جِنی وسایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

کہَے نانک انند ہوآ ستگورو مَے پایا--ا--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

اے من میریا تُو سدا رہو ہر نالے--

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ہر نال رہو تُو منّ میرے دُوکھ سبھ وِسارنا--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

انگیکار اوہو کرے تیرا کارج سبھ سوارنا--

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

سبھنا گلا سمرتھ سُوامی سو کیوُ منو وِسارے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

کہَے نانک منّ میرے سدا رہو ہر نالے--۲--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

ساچے صاحِبہ کیا ناہی گھر تیرَے--

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥

گھر ت تیرَے سبھ کِچھ ہےَ جس دیہہ سو پاوۓ--

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

سدا صِفت صلاحَ تیری نام من وساوۓ--

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

نام جِن کےَ من وسیا واجے سبد گھنیرے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

کہےَ نانک سچے صاحِب کیا ناہی گھر تیرَے--٣--

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥

ساچا نام میرا آدھارو--

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ساچ نام ادھار میرا جِن بھُکھا سبھ گوائیا--

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

کر سانت سُکھ من آۓ وسیا جِن اِچھا سبھ پُجائیا--

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

سدا قُربان کیتا گُورُو وِٹہو جِس دیا ایہہِ وڈیائیا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥

کہےَ نانک سُنہو سنتھو سبد دھرہو پیارو--

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥

ساچا نام میرا آدھارو--۴--

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥

واجے پنچ سبد تِت گھر سبھاگے--

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

گھر سبھاگے سبد واجے کلا جِت گھر دھارِیا--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

پنچ دُوت تُدھ وس کیتے کال کنٹک ماریا--

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

دھُر کرم پایا تُدھ جن کوُ سے نام ہر کےَ لاگے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

کہےَ نانک تہ سُکھ ہوآ تِت گھر انحد واجے--۵--

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ساچی لِوَے بِن دیہہ نِمانی--

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

دیہہ نِمانی لِوَے باجھو کیا کرے ویچاریا--

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

تُدھ باجھ سمرتھ کوئے ناہی کِرپا کر بنوارِیا--

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ایس نوُ ہور تھاوُ ناہی سبد لاگ سواریا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

کہَے نانک لِوَے باجھو کیا کرے ویچاریا--٦--

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

آنند آنند سبھ کو کہَے آنند گُورُو تے جانیا--

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

جانیا آنند سدا گُر تے کِرپا کرے پیاریا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

کر کِرپا کِلوِکھ کٹے گیان انجن سارِیا--

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

اندرہو جِن کا موہ تُٹا تِن کا سبد سچّے سوارِیا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

کہَے نانک ایہو انند ہےَ آنند گُر تے جانیا--٧--

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

بابا جِس تُو دیہہ سوئی جن پاوَے--

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

پاوَے ت سو جن دیہہ جِس نو ہور کیا کرہے ویچاریا--

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

اِک بھرم بھُولے پھِرہِ دہ دِس اِک نام لاگ سوارِیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

گُر پرسادی من بھیا نِرمل جِنا بھانا بھاوئے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥

کہَے نانک جِس دیہہ پیارے سوئی جن پاوئے--۸--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

آوہوسنت پیارہو اکتھ کی کرہ کہانی--

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

کرہ کہانی اکتھ کیری کِت دُوارے پائیَے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥

تن من دھن سبھ سوَپ گُر کوَ حکم منیَے پائیَے--

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

حکم منہو گرُو کیرا گاوہو سچی بانی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

کہَے نانک سُنہو سنتھو کتھو اکتھ کہانی--۹--

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اے من چنچلا چتُرائی کِنَے نہ پایا--

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

چتُرائی نہ پایا کِنَے تُو سُن منّ میریا--

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ایہہ مایا موہنی جِن ایت بھرم بھُلایا--

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

مایا ت موہنی تِنَے کیتی جِن ٹھگوَلی پائیا--

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

قُربان کیتا تسَے وِٹہو جِن موہ میٹھا لایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

کہےَ نانک من چنچل چتُرائی کنِے نہ پایا--١٠--

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

اے من پیاریا تُو سدا سچ سمالے--

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ایہو کُٹنب تُو جے دیکھدا چلَے ناہی تیرَے نالے--

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ساتھ تیرَے چلَے ناہی تِس نال کیوُ چِت لائیَے--

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ایسا کّم مُولے نہ کیچےَ جِت انت پچھوتائیَے--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ستگورو کا اُپدیس سُن تُو ہووَے تیرَے نالے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

کہےَ نانک من پیارے تُو سدا سچ سمالے--١١--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اگم اگوچرا تیرا انت نہ پایا--

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

انتو نہ پایا کنِے تیرا آپنا آپ تُو جانہے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

جی جنت سبھ کھیل تیرا کیا کو آکھ وکھانئے--

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

آکھہ ت ویکھہ سبھ تُوہے جِن جگت اُپایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

کہَے نانک تُو سدا اگمّ ہےَ تیرا انت نہ پایا--۱۲--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

سُر نر مُن جن امرِت کھوجدے سو امرِت گُر تے پایا--

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

پایا امرِت گُر کِرپا کینی سچا من وسایا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

جی جنت سبھ تُدھ اُپائے اِک ویکھ پرسن آیا--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

لب لوبھ اہنکار چُوکا ستگورو بھلا بھایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

کہَے نانک جِس نو آپ تُٹھا تِن امرِت گُر تے پایا--۱۳--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

بھگتا کی چال نِرالی--

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

چالا نِرالی بھگتاہ کیری بِکھم مارگ چلنا--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

لب لوبھ اہنکار تج ترِسنا بہت ناہی بولنا--

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

کھنۂ تِکھی والہو نِکی اِیَت مارگ جانا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

گُر پرسادی جِنی آپ تجیا ہر واسنا س مانی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

کہَے نانک چال بھگتا جگھو جُگ نِرالی--۱۴--

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

جیئو تُو چلائیے تِو چلہ سُوامی ہور کیا جانا گُن تیرے--

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

جِو تُو چلائۂ تِوَے چلہ جنِا مارگ پاوہے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

کر کِرپا جن نام لائیے سے ہر ہر سدا دھیاوہے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

جِس نو کتھا سُناہے آپنی سے گُردُوارے سُکھ پاوہے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

کہَے نانک سچے صاحِب جیئو بھاوے تِوَے چلاوہے--۱۵--

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ایہو سوہِلا سبد سُہاوا--

ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥

سبدو سُہاوا سدا سوہِلا ستگورو سُنایا--

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ایہو تِن کَے منّ وسیا جِن دھُرہُ لِکھیا آیا--

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اک پھِرہِ گھنیرے کرہِ گلا گلی کِنَے نہ پایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

کہَے نانک سبد سوہِلا ستگورو سُنایا--١٦--

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

پوِت ہوئے سے جنا جِنی ہر دھیایا--

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ہر دھیایا پوِت ہوئے گُرمکھ جِنی دھیایا--

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

پوِت ماتا پِتا کُٹنب سہت سِیوُ پوِت سنگت سبائیا--

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

کہدے پوِت سُندے پوِت سے پوِت جِنی منّ وسایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

کہَے نانک سے پوِت جِنی گُرمکھ ہر ہر دھیایا--١٧--

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥

کرمی سہج نہ اُوپجَے وِن سہجے سہسا نہ جائے--

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

نہ جائے سہسا کِتَے سنجم رہے کرم کمائے--

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥

سہسَے جیوٗ ملین ہے کِت سنجم دھوتا جائے--

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

منّ دھووہو سبد لاگھو ہر سِیوٗ رہو چِت لائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥

کہَے نانک گُر پرسادی سہج اُپجَے ایہو سہسا اِوجائے--۱۸--

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

جیئہُ مَیلے باہرہو نِرمل--

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥

باہرہو نِرمل جیئہُ ت مَیلے تِنی جنم جُوئے ہارِیا--

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ایہہ تِسنا وڈا روگ لگا مرن منہو وِساریا--

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ویدا مہہ نام اُتم سو سُنہہ ناہی پھِرہِ جیئو بیتالیا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

کہَے نانک جِن سچ تجیا کُوڑے لاگے تِنی جنم جُوئے ہارِیا--۱۹--

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

جیئہو نِرمل باہرہو نِرمل--

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥

باہرہو ت نِرمل جیہو نِرمل ستگور تے کرنی کمانی--

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

کُوڑ کی سوئے پہچّے ناہی منسا سچ سمانی--

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

جنم رتن جِنی کھٹیا بھلے سے ونجارے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

کہَے نانک جِن منّ نِرمل سدا رہہ گُر نالے--۲۰--

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

جے کو سِکھ گُورُو سیتی سنمکھ ہووَے--

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥

ہووَے ت سنمکھ سِکھ کوئی جیئوُ رہَے گُر نالے--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥

گُر کے چرن ہِردَے دھیائے انتر آتمے سمالے--

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

آپ چھڈ سدا رہَے پرنَے گُر بِن اور نہ جانَے کوئے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨੧॥

کہَے نانک سُنھو سنتھو سو سِکھ سنمکھ ہوئے--۲۱--

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

جے کو گُر تے ویمکھ ہووے بِن ستگور مکت نہ پاوَے--

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥

پاوَے مُکت نہ ہور تھے کوئی پُچھو بِبیکیا جائے--

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

انیک جونی بھرم آوے وِن ستگور مُکت نہ پائے--

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

پھِر مُکت پائے لاگ چرنی ستگورو سبد سُنائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

کہَے نانک ویچار دیکھو وِن ستگور مُکت نہ پائے--۲۲--

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

آوہو سِکھ ستگورو کے پیارہو گاوہو سچی بانی--

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

بانی ت گاوہو گُورُو کیری بانِیا سِر بانی--

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

جِن کوُ ندر کرم ہووَے ہِردَے تِنا سمانی--

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

پیوہو امِرت سدا رہو ہر رنگ جپہُ سارِگپانی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥

کہَے نانک سدا گاوہو ایہہ سچی بانی--۲۳--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ستگورو بِنا ہور کچی ہے بانی--

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

بانی ت کچی ستگورو باجھو ہور کچی بانی--

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

کہدے کچے سُندے کچے کچیں آکھ وکھانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ہر ہر نِت کرہِ رسنا کہیا کچھُو نہ جانی--

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

چِت جِن کا ہِر لئیا مایا بولن پئے روَانی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

کہَے نانک ستگورو باجھو ہور کچی بانی--۲۴--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

گُر کا سبد رتنّ ہےَ ہیرے جِت جڑاوٗ--

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

سبد رتن جِت منّ لاگا ایہو ہوآ سماوٗ--

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

سبد سیتی من مِلیا سچَے لایا بھاوٗ--

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

آپے ہیرا رتن آپے جِس نو دئے بُجھائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

کہَے نانک سبد رتن ہےَ ہیرا جِت جڑاوٗ--۲۵--

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

سِو سکت آپ اُپائے کَے کرتا آپے حُکم ورتائے--

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

حُکم ورتائے آپ ویکھے گُرمکھ کسےَ بجھائے--

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

توڑے بندھن ہووَے مکت سبد منّ وسائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُرمکھ جِس نو آپ کرے سو ہووَے ایکس سِیوُ لِو لائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

کہَے نانک آپ کرتا آپے حُکم بجھائے--٢٦--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

سِمرت ساستر پُنّ پاپ بیچاردے تتےَ سار نہ جانی--

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

تتےَ سار نہ جانی گُورُو باجھو تتےَ سار نہ جانی--

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

تِہی گُنی سنسار بھرم سُتا سُتِیا رَین وِہانی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

گُر کِرپا تے سے جن جاگے جِنا اہر من وسیا بولہِ امِرت بانی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

کہَے نانک سو تت پائے جِس نو اندِن ہر لِو لاگَے جاگت رَین وِہانی--٢٧--

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ماتا کے اُدر مہہ پرِتپال کرے سو کیوُ منھو وِساریئے--

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

منھو کیوُ وِساریئے ایوَڈ داتا جے اگن مہہ آہار پہچاوئے--

ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥

اوس نو کِھو پوہِ نہ سکی جِس نؤ آپنی لِو لاوئے--

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥

آپنی لِو آپے لائے گُرمکھ سدا سمالیئے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥

کہَے نانکٗ ایوَڈ داتا سو کیوُ منھو وِساریئے--۲۸--

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥

جیسی اگن اُدر مہہ تَیسی باہر مایا--

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

مایا اگن سبھ اِکو جیہی کرتَے کھیل رچایا--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

جا تِس بھانا تا جمّیا پروار بھلا بھایا--

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

لِو چھُڑکی لگی ترِسنا مایا امر ورتایا--

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

ایہہ مایا جِت ہر وِسرَے موہ اُپجَے بھاؤ دُوجا لایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

کہَے نانکُ گُر پرسادی جِنا لِو لاگی تِنی وِچے مایا پایا--۲۹--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ہر آپ امُلک ہےَ مُل نہ پایا جائے--

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥

مُل نہ پایا جائے کِسےَ وِٹہو رہے لوک وِللائے--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ایسا ستگور جے مِلَے تِس نو سِر سئُپیئَے وِچھوہ آپ جائے--

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

جِس دا جیوُ تِس مِل رہےَ ہر وسےَ من آئے--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ہر آپ ا مُلک ہےَ بھاگ تِنا کے نانکا جِن ہر پلَے پائے--۳۰--

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ہر راس میری من ونجارا--

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ہر راس میری من ونجارا ستگور تے راس جانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ہر ہر نِت جپِہُ جیئہُ لاہا کھٹھہ دِہاڑی--

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ایہو دھن تِنا مِلیا جِن ہر آپے بھانا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

کہَے نانک ہر راس میری من ہوآ ونجارا--۳۱--

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

اے رسنا تُو اَن رس راچ رہی تیری پیاس نہ جائے--

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

پیاس نہ جائے ہورت کِتَے جِچر ہر رس پلَے نہ پائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ہر رس پائے پلَے پیئَے ہر رس بَہڑ نہ ترِسنا لاگَے آئے--

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ایہ و ہر رس کرمی پائیَے ستگور مِلَے جِس آئے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

کہَے نانک ہور اَن رس سبھ ویسرے جا ہر وسَے من آئے--۳۲--

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

اے سریرا میریا ہر تُم مہہ جوت رکھی تا تُو جگ مہہ آیا--

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ہر جوت رکھی تُدھ وِچ تا تُو جگ مہہ آیا--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ہر آپے ماتا آپے پِتا جِن جیو اُپاے جگت دِکھایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

گُر پرسادی بُجھیا تا چلت ہوآ چلت ندری آیا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

کہےَ نانک سرِسٹ کا مُول رچیا جوت راکھی تا تُو جگ مہہ آیا--۳۳--

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

من چاؤ بھیا پرَبھ آگم سُنیا--

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ہر منگل گاؤ سکھی گرِہو مندر بنیا--

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥

ہر گاؤ منگل نِت سکھیئے سوگ دُوکھ نہ ویاپئے--

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

گُر چرن لاگے دِن سبھاگے آپنا پِر جاپئے--

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥

انہت بانی گُر سبد جانی ہر نام ہر رس بھوگو--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥

کہےَ نانک پرَبھ آپ مِلیا کرن کارن جوگو--۳۴--

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

اے سریرا میریا اس جگ مہہ آئے کےَ کیا تُدھ کرم کمایا--

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

کے کرم کمایا تُدھ سریرا جا تُو جگ مہہ آیا--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

جِن ہر تیرا رچن رچیا سو ہر من نہ وسایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

گُر پرسادی ہر منّ وسیا پُورب لکھیا پایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

کہَے نانک ایہو سریر پروان ہوآ جِن ستگور سِیوٗ چِت لایا--۳۵--

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

اے نیترہو میرہو ہر تُم مہہ جوت دھری ہر بِن اور نہ دیکھو کوئی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ہر بِن اور نہ دیکھوکوئی ندری ہر نِہالیا--

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ایہو وِس سنسار تُم دیکھدے ایہو ہر کا رُوپ ہےَ ہر رُوپ ندری آیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

گُر پرسادی بُجھیا جا ویکھا ہر اِک ہےَ ہر بِن اور نہ کوئی--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

کہَے نانک ایہہِ نیتر اندھ سے ستگور ملیئے دِب درِسٹ ہوئی--۳۶--

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥

اے سرَونہو میرہو ساچے سُننَے نو پٹھائے--

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ساچے سُننَے نو پٹھائے سریر لائے سُنہو ست بانی--

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

جِت سُنی من تن ہرِیا ہوآ رسنا رس سمانی--

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

سچ الکھ وِڈانی تا کی گت کہی نہ جائے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

کہےَ نانک امرِت نام سُنہو پوِتر ہووہو ساچےَ سُننےَ نو پٹھائے--٣٧--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ہر جیوُ گُپھا اندر رکھ کےَ واجا پوَن وجایا--

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

وجایا واجا پوَن نوُ دُوارے پرگٹ کیئے دسوا گُپت رکھایا--

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

گُردُوارے لائے بھاونی اِکنا دسوا دُوار دِکھایا--

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

تہ انیک رُوپ ناوُ نوَ نِدھ تِس دا انت نہ جائی پایا--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

کہےَ نانک ہر پیارے جیوُ گُپھا ا ندر رکھ کےَ واجا پوَن وجایا--٣٨--

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

ایہو ساچا سوہِلا ساچےَ گھر گاوہو--

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥

گاوہو ت سوہِلا گھر ساچےَ جتھےَ سدا سچ دھیاوہے--

ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

سچو دھیاوہِ جا تُدھ بھاوہِ گُرمکھ جِنا بجُھاوہے--

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ایہو سچ سبھنا کا کھسم ہےَ جس بکھسے سو جن پاوہے--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥

کہےَ نانک سچ سوہِلا سچےَ گھر گاوہے--۳۹--

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

اند سُنھو وڈبھاگیہو سگل منورتھ پُورے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥

پار،برہم پرَبھ پایا اُترے سگل وِسُورے--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

دُوکھ روگ سنتاپ اُترے سُنی سچی بانی--

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

سنت ساجن بھئے سرسے پُورے گُر تے جانی--

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

سُنتے پُنیت کہتے پوِت ستگور رہیا بھرپُورے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

بِنوَنت نانک گُر چرن لاگے واجے انحد تُورے--۴۰--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ

رامکلی صد

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥

جگ داتا سوئے بھگت وچھل تہُو لوئے جیوٗ--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

گُر سبد سماوئے اور نہ جانَے کوئے جیوٗ--

ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥

اور نہ جانہِ سبد گُر کَے ایک نام دھیاوہے--

ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥

پرساد نانک گُورُو انگد پرم پدوی پاوہے--

ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

آیا ہکارا چلنوارا ہر رام نام سمایا--

ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

جگ امر اٹل اتول ٹھاکرُ بھگت تے ہر پایا--ا--

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ہر بھانا گُر بھایا گُر جاوَے ہر پرَبھ پاس جیوٗ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ستگور کرے ہر پہہ بینتی میری پیَج رکھو ارداس جیوٗ--

ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥

پیَج راکھو ہر جنہ کیری ہر دیہو نام نرنجنو--

ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥

انت چلدیا ہوئے بیلی جمدُوت کال نکھنجنو--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ستگورو کی بینتی پائی ہر پربھ سُنی ارداس جیوٗ--

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر دھار کِرپا ستگور مِلایا دھن دھن کہَے ساباس جیوٗ--۲--

ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥

میرے سِکھ سُنہو پُت بھائیہو میرَے ہر بھانا آوٗ مَے پاس جیوٗ--

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ہر بھانا گُر بھایا میرا ہر پربھ کرے ساباس جیوٗ--

ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

بھگت ستگور پُرکھ سوئی جِس ہر پربھ بھانا بھاوئے--

ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥

آنند انحد وجہِ واجے ہر آپ گل میلاوئے--

ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥

تُسی پُت بھائی پروار میرا من ویکھو کر نِرجاس جیوٗ--

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥

دھُر لِکھیا پروانا پھِرے ناہی گُر جائے ہر پربھ پاس جیوٗ--۳--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥

ستگور بھانے آپنَے بہہ پروار سدائیا--

ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥

مت مَے پِچھے کوئی رووسی سو مَے مُول نہ بھایا--

ਮਿਤ੍ਰੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥

مِت پیجھے مِت بِگسے جِس مِت کی پیج بھاوۓ--

ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥

تُسی ویچار دیکھو پُت بھائی ہر ستگورو پیناوۓ--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥

ستگورو پرتکھ ہودَے بہہ راج آپ ٹِکایا--

ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥

سبھ سِکھ بندھپ پُت بھائی رامداس پیری پایا--۴--

ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

انتے ستگور بولیا مَے پِچھّے کیرتن کرئہُ نِربان جیُو--

ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥

کیسو گوپال پنڈِت سدِہُو ہر ہر کتھا پڑھِ پُران جیُو--

ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥

ہر کتھا پڑیۓ ہر نام سُنیۓ بیبان ہر رنگ گُر بھاوۓ--

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥

پِنڈ پتّل کِریا دیوا پھُل ہر سر پاوۓ--

ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ہر بھایا ستگور بولیا ہر مِلیا پُرکھ سُجان جیُو--

ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥

رامداس سوڈھی تِلک دیا گُر سبد سچ نیسان جیُو--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ستگور پُرکھ جے بولیا گُرسِکھا منّ لئی رجائے جیئو--

ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

موہری پُت سنمکھ ہویا رامداسَے پیری پائے جیئو--

ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥

سبھ پوَے پیری ستگورو کیری جِتھے گُورُو آپ رکھیا--

ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥

کوئی کر بکھیلی نِوے ناہی پھِر ستگورو آن نِوایا--

ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ہر گُرہِ بھانا دیئی وڈیائی دھُر لِکھیا لیکھ رجائے جیئو--

ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

کہَے سُندر سُنہو سنتھو سبھ جگت پیری پائے جیئو--٦--١--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

رامکلی محلّہ ۵ چھنت

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد--

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥

ساجنڑا میرا ساجنڑا نِکٹ کھلوئیڑا میرا ساجنڑا--

ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥

جانیئڑا ہر جانیئڑا نَین الوئیڑا ہر جانیئڑا--

ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥

نَین الویا گھٹ گھٹ سویا ات امرت پِرےَ گُوڑا۔۔

ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥

نال ہووندا لہہ نہ سکندا سُوآوَ نہ جانَے مُوڑا۔۔

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥

مایا مد ماتا ہوچھی باتا مِلن نہ جائی بھرم دھڑا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥

کہو نانک گُر بِن ناہی سُوجھے ہر ساجن سبھ کےَ نِکٹ کھڑا۔۔۱۔۔

ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥

گوبِندا میرے گوبِندا پران ادھارا میرے گوبِندا۔۔

ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

کِرپالا میرے کِرپالا دان داتارا میرے کِرپالا۔۔

ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥

دان داتارا اپر اپارا گھٹ گھٹ انتر سوہنیا۔۔

ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥

اِک داسی دھاری سبل پساری جی جنت لےَ موہنیا۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

جِس نو راکھے سو سچ بھاکھے گُر کا سبد بیچارا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

کہو نانک جو پرَبھ کوَ بھانا تِس ہی کوَ پرَبھ پیارا۔۔۲۔۔

ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥

مانو پرَبھ مانو میرے پرَبھ کا مانو--

ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥

جانو پرَبھ جانو سُوامی سگھڑ سُجانو--

ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥

سگھڑ سُجانا سد پردھانا امرِت ہر کا نامہ--

ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥

چاکھ اگھانے سارِگپانے جِن کےَ بھاگ متھانا--

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥

تِن ہی پایا تِنہہ دھیایا سگل تسےَ کا مانو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥

کہو نانک تھِر تخت نِواسی سچ تسےَ دیبانو--٣--

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥

منگلا ہر منگلا میرے پرَبھ کےَ سُنیئے منگلا--

ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥

سوہِلڑا پرَبھ سوہِلڑا انحد دھُنیئے سوہِلڑا--

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥

انحد واجے سبد اگاجے نِت نِت جِسہہ ودھائی--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

سو پرَبھ دھیائیئے سبھ کِچھ پائیے مرَے نہ آوے جائی--

ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥

چُوکی پیاسا پُورن آسا گُرمکھ مِل نِرگُنیئَ۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥

کہو نانک گھر پربھ میرے کےَ نِت نِت منگل سُنیئے۔۔۴۔۔۱

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ۵۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ہر ہر دھیائے منا کھِن نہ وِساریئے۔۔

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥

رام راما رام رما کنٹھ اُر دھاریئَ۔۔

ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥

اُر دھار ہر ہر پُرکھ پُورن پاربرہم نِرجنو۔۔

ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥

بھَے دُور کرتا پاپ ہرتا دُسہ دُکھ بھَو کھنڈنو۔۔

ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੁੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

جگدیس اِیس گوپال مادھو گُن گووِند وچاریئے۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥

بِنونت نانک مِل سنگ سادھو دِنس رَین چِتارَیے۔۔۱۔۔

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥

چرن کمل آدھار جن کا آسرا۔۔

ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥

مال مِلکھ بھنڈار نام اننت دھرا--

ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥

نام نرہر نِدھان جِن کےَ رس بھوگ ایک نرائنا--

ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥

رس رُوپ رنگ اننت بیٹھل ساس ساس دھیائنا--

ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥

کِلوِکھ ہرنا نام پُنہچرنا نام جم کی تراس ہرا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥

بِنوَنت نانک راس جن کی چرن کملہ آسرا--٢--

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥

گُن بےانت سُوآمی تیرے کوئے نہ جانئی--

ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥

دیکھ چلت دیال سُن بھگت وکھانئی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥

جی جنت سبھ تُجھ دھیاوہِ پُرکھپت پرمیسرا--

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥

سرب جاچِک ایک داتا کرُنا مےَ جگدیسرا--

ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥

سادُھو سنت سُجان سوئی جسہہ پرَبھ جی مانئی--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥

بِنونت نانک کرہو کِرپا سوئے تُجھ پچھانئی--٣--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

موہِ نِرگُن اناتھ سرنی آیا--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

بل بل بل گُردیو جِن نام دِرڑایا--

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥

گُر نام دیا کُسل تھیا سرب اِچھا پُنّیا--

ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

جلنے بُجھائی سانت آئی مِلے چِری وِچھُنّیا--

ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

آنند ہرکھ سہج ساچے مہا منگل گُن گایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

بِنونت نانک نام پربھ کا گُر پُورے تے پایا--٤--٢--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

رامکلی محلّہ ٥--

ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥

رُن جھُنو سبد اناہد نِت اُٹھ گایئے سنتن کے--

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥

کلوِکھ سبھ دوکھ بِناسن ہر نام جپیے گُر منتن کے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥

ہر نام لیجے امیو پیجے رَین دِنس ارادھیئے--

ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥

جوگ دان انیک کِریا لگ چرن کملہ سادھیئے--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥

بھاوٗ بھگت دیال موہن دُوکھ سگلے پرہرے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥

بِنوَنت نانک ترَے ساگر دھیائے سُوامی نرہرے--ا--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

سُکھ ساگر گوبِند سِمرن بھگت گاوہِ گُن تیرے رام--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥

اَند منگل گُر چرنی لاگے پائے سُوکھ گھنیرے رام--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥

سُکھ نِدھان مِلیا دُوکھ ہِریا کِرپا کر پرَبھ راکھیا--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥

ہر چرن لاگا بھرم بھوٗ بھاگا ہر نام رسنا بھاکھیا--

ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥

ہر ایک چِتوے پرَبھ ایک گاوے ہر ایک درِسٹی آیا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

بِنوَنت نانک پرَبھ کری کِرپا پُورا ستگور پایا--۲--

ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥

مِل رہیئے پرَبھ سادھ جنا مِل ہر کیرتن سُنیئے رام۔۔

ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥

دیال پربھُو دامودر مادھو انت نہ پائیے گُنیئے رام۔۔

ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥

دیال دُکھ ہر سرن داتا سگل دوکھ نِوارنو۔۔

ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥

موہ سوگ وِکار بِکھڑے جپت نام اُدھارنو۔۔

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥

سبھ جی تیرے پربھُو میرے کر کِرپا سبھ ریَن تھیوا۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥

بِنوَنت نانک پرَبھ میا کیجے نام تیرا جپ جیوا۔۔۳۔۔

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

راکھ لیئے پرَبھ بھگت جنا اپنی چرنی لائے رام۔۔

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

آٹھ پہر اپنا پرَبھ سِمرہ ایکو نام دھیائے رام۔۔

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

دھیائے سو پرَبھ ترے بھَوجل رہے آون جانا۔۔

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥

سدا سُکھ کلیان کیرتن پرَبھ لگا میٹھا بھانا۔۔

ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥

سبھ اِچھ پُنّی آس پُوری مِلے ستگو ر پُوریا۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥

بِنوَنت نانک پرَبھ آپ میلے پھِر ناہی دُوکھ وِسُوریا۔۔۴۔۔۳۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

رامکلی محلّہ ۵ چھنت۔۔

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک۔۔

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

چرن کمل سرناگتی اند منگل گُن گام۔۔

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥

نانک پرَبھ آرادھیئے بِپت نِوارن رام۔۔۱۔۔

ਛੰਤੁ ॥

چھنت۔۔

ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

پرَبھ بِپت نِوارنو تِس بِن اوَر نہ کوۓ جیوُ۔۔

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥

سدا سدا ہر سِمریۓ جل تھل مہیئل سوۓ جیوُ۔۔

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥

جل تھل مہیئل پُور رہیا اِک نِمکھ منھو نہ ویسرے۔۔

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥

گُر چرن لاگے دِن سبھاگے سرب گُن جگدیسرَے--

ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

کر سیوَ سیوک دِنس رَینی تِس بھاوے سو ہوئ جیوٗ--

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥

بل جائ نانک سُکھ داتے پرگاس من تن ہوئ جیوٗ--ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥

ہر سِمرت من تن سُکھی بِنسی دُتیا سوچ--

ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥

نانک ٹیک گوپال کی گووِند سنکٹ موچ--ا--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥

بھَے سنکٹ کاٹے نارائن دیال جیوٗ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥

ہر گُن آنند گائے پرَبھ دینا ناتھ پرَتِپال جیوٗ--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

پرَتِپال اچُت پُرکھ ایکو تِسہہ سِیوٗ رنگ لاگا--

ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥

کر چرن مستک میَل لینے سدا اندِن جاگا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥

جیوَ پِنڈ گرِہو تھان تِس کا تن جوبن دھن مال جیوَ--

ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥

صد سدا بل جائے نانک سرب جِیا پرِتپال جیوَ--۲--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨ ॥

رسنا اُچرے ہر ہرے گُن گووِند وکھیان--

ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥

نانک پکڑی ٹیک ایک پرمیسر رکھَے نِدان--۱--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥

سو سُوامی پرَبھ رکھکو انچل تا کےَ لاگ جیوَ--

ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥

بھج سادُھو سنگ دیال دیوَ من کی مت تِیاگ جیوَ--

ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥

اِک اوٹ کیجےَ جیوَ دیجےَ آس اِک دھرنیدھرے--

ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥

سادھسنگے ہر نام رنگے سنسار ساگر سبھ ترے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥

جنم مرن بِکار چھُوٹے پھِر نہ لاگَے داگ جیُو--

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥

بل جائے نانک پُرکھ پُورن تھِر جا کا سوہاگ جیُو--٣--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥

دھرم ارتھ ار کام موکھ مُکت پدارتھ ناتھ--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥

سگل منورتھ پُوریا نانک لِکھیا ماتھ--١--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥

سگل اِچھ میری پُنّیا مِلیا نِرنجن رائے جیُو--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥

اَند بھیا وڈبھاگیہو گرِہ پرگٹے پرَبھ آئے جیُو--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥

گرِہ لال آئے پُرب کمائے تا کی اُپما کیا گنا--

ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥

بےانت پُورن سُکھ سہج داتا کوَن رسنا گُن بھنا--

ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

آپے مِلائے گہِ کنٹھ لائے تِس بِنا نہی جائے جیوَ--

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

بل جائے نانک سدا کرتے سبھ مہہ رہیا سمائے جیوَ--۴--۴--

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ رامکلی محلّہ ۵--

ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥

رن جھُنجھنڑا گاوَ سکھی ہر ایک دھیاوہو--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥

ستگور تُم سیوَ سکھی من چِندئڑا پھل پاوہو--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ

رامکلی محلّہ ۵ رُتی سلوک

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥

کر بندن پربھ پار برہم باچھوَ سادھ دھُور--

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥

آپ نِوار ہر ہر بھجوَ نانک پربھ بھرپُور--۱--

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

کِلوِکھ کاٹن بھَے ہرن سُکھ ساگر ہر رائے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥

دین دیال دُکھ بھنجنو نانک نیت دھیائے--۲--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥

جس گاوہو وڈبھاگیہو کر کِرپا بھگونت جیوُ--

ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥

رُتی ماہ مُورت گھڑی گُن اُچرت سوبھاونت جیوُ--

ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

گُن رنگ راتے دھنّ تے جن جِنی اِک من دھیایا--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥

سپھل جنم بھیا تِن کا جِنی سو پرَبھ پایا--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥

پُنّ دان نہ تُل کِریا ہر سرب پاپا ہنت جیوُ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سِمر جیوا جنم مرن رہنت جیوُ--۱--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥

اُدم اگم اگوچرو چرن کمل نمسکار--

ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥

کتھنی سا تُدھ بھاوسی نانک نام ادھار--ا--

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥

سنت سرن ساجن پرہو سُوآمی سِمر اننت--

ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥

سُوکے تے ہرِیا تھِیا نانک جپ بھگونت--۲--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥

رُت سرس بسنت ماہ چیَت ویساکھ سُکھ ماس جیوُ--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥

ہر جیوُ ناہو مِلیا موَلیا من تن ساس جیوُ--

ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥

گھر ناہو نِہچل اند سکھیۓ چرن کمل پرپھُلیا--

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥

سُندر سگھڑ سُجان بیَتا گُن گووِند املیا--

ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥

وڈبھاگ پایا دُکھ گوَایا بھئی پُورن آس جیوُ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥

بِنوَنت نانک سرن تیری مِٹی جم کی تراس جیو--٢--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥

سادھسنگت بِن بھرم مُئی کرتی کرم انیک--

ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥

کومل بندھن بادھیا نانک کرمہِ لیکھ--١--

ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥

جو بھانے سے میلیا وِچھوڑے بھی آپ--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥

نانک پرَبھ سرناگتی جا کا وڈ پرتاپ--٢--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥

گریکھم رُت ات گاکھڑی جیٹھ اکھاڑے گھام جیو--

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥

پریم بِچھوہو دُہاگنی درِسٹ نہ کری رام جیو--

ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥

نہ درِسٹ آوے مرت ہاوے مہا گارب مُٹھیا--

ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥

جل باجھ مچھلی تڑپھڑاوے سنگ مایا رُٹھیا--

ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥

کر پاپ جونی بھے بھیت ہوئی دئے ساسن جام جیوُ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥

بِنوَنت نانک اوٹ تیری راکھ پُورن کام جیوُ--۳--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

سردھا لاگی سنگ پریتمے اِک تِل رہن نہ جائے--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥

من تن انتر رَوِ رہے نانک سہج سُبھائے--۱--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥

کر گہِ لینی ساجنہِ جنم جنم کے میت--

ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥

چرنہ داسی کر لئی نانک پرَبھ ہِت چیت--۲--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥

رُت برس سُہیلیا ساون بھادوے آنند جیوُ--

ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥

گھن اُنوَ وُٹھے جل تھل پُوریا مکرند جیوُ۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥

پرَبھ پُور رہیا سرب ٹھائی ہر نام نوَ ندھ گِرہ بھرے۔۔

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥

سِمر سُوامی انترجامی کُل سمُوہا سبھ ترے۔۔

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥

پِریہ رنگ جاگے نہ چھِدر لاگے کرِپال سد بکھسِند جیوُ۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥

بِنوَنت نانک ہر کنت پایا سدا من بھاوند جیوُ۔۔4۔۔

ਸਲੋਕ ॥

سلوک۔۔

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥

آس پیاسی مےَ پھِروُ کب پیکھوُ گوپال۔۔

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥

ہےَ کوئی ساجن سنت جن نانک پرَبھ میلنہار۔۔1۔۔

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

بِن ملبے سانت نہ اُوپجےَ تِل پل رہن نہ جائے۔۔

ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥

ہر سادھہ سرناگتی نانک آس پُجائے۔۔2۔۔

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥

رُت سرد اڈمبرو اسُو کتکے ہر پیاس جیوٗ--

ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥

کھوجنتی درسن پھِرت کب ملیئے گُنتاس جیوٗ--

ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥

بِن کنت پیارے نہ سُوکھ سارے ہار کنگن دھرِگ بنا--

ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥

سُندر سُجان چتُر بیَتی ساس بِن جیسے تنا--

ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥

اِیت اُت دہ دِس الوکن من مِلن کی پرَبھ پیاس جیوٗ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥

بِنوٗنت نانک دھار کِرپا میلھو پرَبھ گُنتاس جیوٗ--۵--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥

جلن بجھی سیتل بھیٔے من تن اُپجی سانت--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥

نانک پرَبھ پُورن ملے دُتیا بِنسی بھرانت--ا--

ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥

سادھ پٹھائے آپ ہر ہم تُم تے ناہی دُور--

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥

نانک بھرم بھَے مِٹ گئے رمن رام بھرپُور--٢--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥

رُت سیتل ہر پرگٹے منگھر پوہِ جیوَ--

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥

جلن بُجھی درس پایا بِنسے مایا دھروہ جیوَ--

ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥

سبھ کام پُورے مِل ہجُورے ہر چرن سیوک سیویا--

ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥

ہار ڈور سیگار سبھ رس گُن گاوَ الکھ ابھیَویا--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥

بھاوَ بھگت گووِند بانچھت جم نہ ساکَے جوہِ جیوَ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥

بِنوَنت نانک پرَبھ آپ میَلی تہ نہ پریم بِچھوہ جیوَ--٦--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥

ہر دھن پایا سوہاگنی ڈولت ناہی چِیت--

ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥

سنت سنجوگی نانکا گرِہ پرگٹے پرَبھ میت--ا--

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥

ناد بِنود انند کوڈ پِریہ پریتم سنگ بنے--

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥

من بانچھت پھل پایا ہر نانک نام بھنے--۲--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥

ہِمکر رُت من بھاوتی ماگھ پھگن گُنونت جیوَ--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥

سکھی سہیلی گاوَ منگلو گرِہ آئے ہر کنت جیوَ--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥

گرِہ لال آئے من دھیائے سیج سُندر سوہِیا--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥

ون ترِن ترِبھون بھیَے ہرِیا دیکھ درسن موہیا--

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥

ملے سُوامی اِچھ پُنّی من جپیا نِرمل منت جیوَ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥

بِنوَنت نانک نِت کرہو رلیا ہر سرِیدھر کنت جیئ--۷--

ਸਲੋਕ ॥

سلوک--

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥

سنت سہائی جی کے بھَوجل تارنہار--

ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥

سبھ تے اُوچے جانیئہِ نانک نام پیار--۱--

ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥

جِن جانیا سیئی ترے سے سُورے سے بیر--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥

نانک تِن بلہارنَے ہر جپ اُترے تیر--۲--

ਛੰਤੁ ॥

چھنت--

ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥

چرن بِراجِت سبھ اُوپرے مِٹیا سگل کلیَس جیئ--

ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥

آون جاون دُکھ ہرے ہر بھگت کِیا پرویس جیئ--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥

ہر رنگ راتے سہج ماتے تِل نہ من تے بیسرَے--

ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥

تج آپ سرنی پرے چرنی سرب گُن جگدیسرَے--

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥

گوِند گُن نِدھ سرِیرنگ سُوامی آد کوُ آدیس جیوُ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੬॥੮॥

بِنوَنت نانک میا دھارہو جگ جُگو اِک ویس جیوُ--۸--۱--۶--۸--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ

رامکلی محلّہ ۱ دکھنی اوانکار

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥

اوانکار برہما اُتپتِ--

ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥

اوانکار کیا جِن چِت--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥

اوانکار سَیل جگ بھئے--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥

اوانکار بید نرمئے--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥

اوانکار سبد اُدھرے--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥

اوانکار گُرمکھ ترے--

ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اونم اکھر سُنھو بیچار--

ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥

اونم اکھر ترِبھَون سار--ا--

ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥

سُن پاڈے کیا لِکھو جنجالا--

ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لکھ رام نام گُرمکھ گوپالا--ا--رہاؤ--

ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥

سسَے سبھ جگ سہج اُپایا تین بھون اِک جوتی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥

گُرمکھ وست پراپت ہووَے چُن لَے مانک موتی--

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥

سمجھَے سُوجھے پڑ پڑ بُوجھے انت نِرنتر ساچا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥

گُرمکھ دیکھے ساچ سمالے بِن ساچے جگ کاچا--۲--

ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥

دھدَھے دھرم دھرے دھرما پُر گُنکاری من دِھیرا--

ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥

دھدھے دھول پڑے مُکھ مستک کنچن بھیئے منُورا۔۔

ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥

دھن دھرنیدھر آپ اجونی تول بول سچ پُورا۔۔

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥

کرتے کی مِت کرتا جانَے کےَ جانَے گُر سُورا۔۔۳۔۔

ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥

گیان گوَایا دُوجا بھایا گرب گلے بِکھ کھایا۔۔

ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

گُر رس گیت باد نہی بھاوے سُنیئے گہر گمبھیر گوَایا۔۔

ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥

گُر سچ کہیا امرِت لہیا من تن ساچ سُکھایا۔۔

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥

آپے گُرمُکھ آپے دیوَے آپے امرِت پیائِیا۔۔۴۔۔

ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥

ایکو ایک کہَے سبھ کوئی ہوُمَے گرب ویابَے۔۔

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥

انتر باہر ایک پچھانَے ایوُ گھر محل سِنیابَے۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥

پرَبھ نیڑے ہر دُور نہ جانہو ایکو سرِسٹ سبائی۔۔

ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥

ایکنکار اور نہی دُوجا نانک ایک سمائی--۵--

ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥

اس کرتے کوُ کیوُ گہِ راکھوُ اپھریو تُلیو نہ جائی--

ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥

مایا کے دیوانے پرانی جھُوٹھ ٹھگوُری پائی--

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥

لب لوبھ مُحتاج وِگُوتے اب تب پھِر پچھتائی--

ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥

ایک سریوَے تا گت مِت پاوَے آون جان رہائی--۶--

ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥

ایک اچار رنگ اِک رُوپ--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥

پوَن پانی اگنی اسروپ--

ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ایکو بھوَر بھوَے تِہوُ لوئے--

ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ایکو بوجھَے سُوجھے پت ہوئے--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥

گیان دھیان لے سمسر رہَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥

گُرمُکھ ایک وِرلا کو لہَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

جِس نو دےئَ کِرپا تے سُکھ پائے--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥

گُورُو دُوارے آکھ سُنائے--7--

ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥

اُورم دھُورم جوت اُجالا--

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

تین بھَون مہہ گُر گوپالا--

ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥

اُگوِیا اسروپ دِکھاوَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

کر کِرپا اپنے گھر آوَے--

ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥

اُونَو برسَے نیجھر دھارا--

ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

اُوتم سبد سوارنہارا--

ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

اِس ایکے کا جانَے بھیؤ--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥

آپے کرتا آپے دیؤ--۸--

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥

اُگوَے سُور اسُر سنگھارَے--

ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥

اُوچؤ دیکھ سبد بیچارَے--

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

اُوپر آد انت تِہُو لوئے--

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥

آپے کرَے کتھَے سُنئَ سوئے--

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥

اوہو بِدھاتا من تن دئے--

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥

اوہو بِدھاتا من مُکھ سوئے--

ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

پرَبھ جگجیون اوَر نہ کوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥

نانک نام رتے پت ہوئے--۹--

ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥

راجن رام روَے ہِتکار--

ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥

رن مہہ لُوجھے منُوا مار--

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

رات دِننت رہے رنگ راتا--

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥

تین بھوَن جگ چارے جاتا--

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥

جِن جاتا سو تِس ہی جیہا--

ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥

ات نِرمائل سیجھس دیہا--

ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥

رَہسی رام رِدَے اِک بھائے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥

انتر سبد ساچ لِو لائے--۱۰--

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥

روس نہ کیجے امرت پیجے رہن نہی سنسارے--

ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥

راجے رائے رنک نہی رہنا آئے جائے جُگ چارے--

ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥

رہن کہن تے رہے نہ کوئی کِس پہہ کروُ بِننتی--

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥

ایک سبد رام نام نِرودھر گُر دیوَے پت متی ۔۔اا۔۔

ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥

لاج مرَنتی مر گئی گھُوگھٹ کھول چلی ۔۔

ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥

ساس دِوانی باوری سِر تے سنک ٹلی ۔۔

ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥

پریم بُلائی رلی سِیوَ من مہہ سبد انند ۔۔

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥

لال رتی لالی بھئی گُرمکھ بھئی نِچِند ۔۔اٗ۲۔۔

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥

لاہا نام رتن جپ سار ۔۔

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

لب لوبھ بُرا اہنکار ۔۔

ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥

لاڑی چاڑی لااعتبار ۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥

منمکھ اندھا مُگدھ گوار ۔۔

ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥

لاہے کارن آیا جگ ۔۔

ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥

ہوئے مجُور گیا ٹھگائے ٹھگ--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥

لاہا نام پُونجی ویساہو--

ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥

نانک سچی پت سچا پاتساہو--۱۳--

ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥

آئے وِگُوتا جگ جم پنتھ--

ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥

آئی نہ میٹن کو سمرتھ--

ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥

آتھ سَیل نیچ گھر ہوئے--

ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥

آتھ دیکھ نِوَے جِس دوئے--

ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥

آتھ ہوئے تا مُگدھ سِیانا--

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

بھگت بِہُونا جگ بؤرانا--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

سبھ مہہ ورتَے ایکو سوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪॥

جِس نو کِرپا کرے تِس پرگٹ ہوئے۔۔۱۴۔۔

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

جگ جُگ تھاپ سدا نِروَیر۔۔

ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥

جنم مرن نہی دھندھا دھَیر۔۔

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

جو دیسَے سو آپے آپ۔۔

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥

آپ اُپاے آپے گھٹ تھاپ۔۔

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥

آپ اگوچر دھندَھے لوئی۔۔

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥

جوگ جگت جگجیون سوئی۔۔

ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

کر آچار سچ سُکھ ہوئی۔۔

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥

نام وِہُونا مُکت کِو ہوئی۔۔۱۵۔۔

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥

وِن ناوَے ویرودھ سریر۔۔

ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥

کیوُ نہ مِلہِ کاٹہِ من پیِر--

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

واٹ وٹاوُ آوَے جائے--

ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

کیا لے آیا کیا پلَے پائے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥

وِن ناوَے توٹا سبھ تھائے--

ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

لاہا مِلَے جا دئے بُجھائے--

ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ونج واپار ونجَے واپاری--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥

وِن ناوَے کیَسی پت ساری--١٦--

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥

گُن ویچارے گیانی سوئے--

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

گُن مہہ گیان پراپت ہوئے--

ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

گُنداتا وِرلا سنسار--

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ساچی کرنی گُر ویچار--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائے--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

تا ملیئے جا لئے مِلائے--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥

گُنونتی گُن سارے نیت--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤ ॥੧੭॥

نانک گُرمت ملیئے میت--۱۷--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥

کام کرودھ کایا کَو گالَے--

ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥

جیئو کنچن سوہاگا ڈھالَے--

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥

کس کسوَٹی سہَے سو تاوَ--

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥

ندر صراف ونّی سچڑاوَ--

ਜਗਤੁ ਪਸੂ ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥

جگت پسُو اہں کال قصائی--

ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥

کر کرتےَ کرنی کر پائی--

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

جِن کیتی تِن قیمت پائی--

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥

ہور کیا کہیئے کِچھ کہن نہ جائی--۱۸--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

کھوجت کھوجت امِرت پِیا--

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

کھِما گہی من ستگور دِیا--

ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

کھرا کھرا آکھے سبھ کوئے--

ਖਰਾ ਰਤਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥

کھرا رتن جگ چارے ہوئے--

ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥

کھات پیئنت مُوئے نہی جانیا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

کھِن مہہ مُوئے جا سبد پچھانیا--

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

استھِر چِیت مرن من مانیا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥

گُر کِرپا تے نام پچھانیا--۱۹--

ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥

گگن گمبھیر گگنتر واس--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

گُن گاوَے سُکھ سہج نِواس--

ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥

گیا نہ آوے آئے نہ جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُر پرساد رہَے لِو لائے--

ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥

گگن اگّم اناتھ اجونی--

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥

استھِر چیت سمادھ سگونی--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥

ہر نام چیت پھِر پوہِ نہ جونی--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥੨੦॥

گُرمت سار ہور نام بِہُونی--۲۰--

ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

گھر در پھِر تھاکی بہتیرے--

ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥

جات اسنکھ انت نہی میرے--

ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥

کیتے مات پِتا سُت دھییا--

ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥

کیتے گُر چیلے پھُن ہُوا--

ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥

کاچے گُر تے مکت نہ ہُوا--

ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥

کیتی نار ور ایک سمال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥

گُرمکھ مرن جیون پرَبھ نال--

ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

دہ دِس ڈھُوڈھ گھرَے مہہ پایا--

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥

میَل بھیا ستگورو مِلایا--۲۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥

گُرمکھ گاوے گُرمکھ بولَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥

گُرمکھ تول تلاوَے تولَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥

گُرمُکھ آوے جائے نِسنگ--

ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥

پرہر مَیل جلائے کلنک--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُرمُکھ ناد بید بیچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥

گُرمُکھ مجن چج اچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

گُرمُکھ سبد امرِت ہےَ سار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥

نانک گُرمُکھ پاوے پار--۲۲--

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥

چنچل چیت نہ رہئی ٹھائے--

ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥

چوری مِرگ انگوری کھاۓ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥

چرن کمل اُر دھارے چیت--

ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥

چِر جیون چیتن نِت نیت--

ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

چِنتت ہی دیسَے سبھ کوئے--

ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

چیتہہ ایک تہی سُکھ ہوئے--

ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

چِت وسَے راچَے ہر نائے--

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥

مُکت بھیا پت سِیوٗ گھر جائے--۲۳--

ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥

چھیجَے دیہہ کھُلَے اِک گنڈھ--

ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥

چھیا نِت دیکھو جگ ہنڈھ--

ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥

دھوٗپ چھاو جے سم کر جانَے--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

بندھن کاٹ مُکت گھر آنَے--

ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥

چھایا چھوٗچھی جگت بھُلانا--

ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥

لِکھیا کِرت دھُرے پروانا--

ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥

چھیجَے جوبن جرُوآ سِر کال--

ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥

کایا چھیجَے بھئی سِبال--۲۴--

ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

جاپَے آپ پربھُو تِہُو لوئے--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

جگ جگ داتا اوَر نہ کوئے--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥

جیو بھاوے تیوُ راکھہ راکھ--

ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥

جس جاچوُ دیوَے پت ساکھ--

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥

جاگت جاگ رہا تُدھ بھاوا--

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥

جا تُو میلہہ تا تُجھَے سماوا--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥

جَے جَے کار جپوُ جگدیس--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥

گُرمت ملیئے بیس اِکیس--۲۵--

ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥

جھکھ بولن کیا جگ سِیوٗ واد--

ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥

جھُور مَرے پرماد--

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥

جنم مُوئے نہی جیون آسا--

ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥

آئے چلے بھئے آس نِراسا--

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥

جھُر جھُر جھکھ ماٹی رل جائے--

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

کال نہ چانپےَ ہر گُن گائے--

ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

پائی نوَ نِدھ ہر کےَ نائے--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥

آپے دیوَے سہج سُبھائے--٢٦--

ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥

ئِیانو بولَے آپے بُوجھَے--

ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥

آپے سمجھَے آپے سُوجھے--

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥

گُر کا کہیا انک سماوے--

ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥

نِرمل سُوچے ساچو بھاوے--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥

گُر ساگر رتنی نہی توٹ--

ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥

لال پدارتھ ساچ اکھوٹ--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥

گُر کہیا سا کار کماوہو--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥

گُر کی کرنی کاہے دھاوہو--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥

نانک گُرمت ساچ سماوہو--۲۷--

ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥

ٹُوٹَے نیہو کے بولہِ صحی--

ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥

ٹُوٹَے باہ دُہُو دِس گہی--

ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥

ٹُوٹ پریت گئی بُر بول--

ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥

دُرمت پرہر چھاڈی ڈھول--

ਤੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ٹُوٹَے گنٹھ پڑَے ویچار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥

گُر سبدی گھر کارج سار--

ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥

لاہا ساچ نہ آوے توٹا--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥

ترِبھون ٹھاکر پریتم موٹا--۲۸--

ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥

ٹھاکہُ منُوآ راکھو ٹھائے--

ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ٹھہک مُئی اوگُن پچھتائے--

ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥

ٹھاکرُ ایک سبائی نار--

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥

بہتے ویس کرے کُوڑیار--

ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥

پر گھر جاتی ٹھاک رہائی--

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥

محل بُلائی ٹھاک نہ پائی--

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥

سبد سواری ساچ پیاری--

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥

سائی سہاگن ٹھاکرُ دھاری--۲۹--

ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥

ڈولت ڈولت ہے سکھی پھاٹے چیر سیگار--

ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥

ڈاہپن تن سُکھ نہی بِن ڈر بِنٹھی ڈار--

ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥

ڈرپ مُئی گھر آپنَے ڈیٹھی کنت سُجان--

ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥

ڈر راکھیا گُر آپنَے نِربھؤ نام وکھان--

ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥

ڈُوگر واس تِکھا گھنی جب دیکھا نہی دُور--

ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

تِکھا نِواری سبد منّ امِرت پیا بھرپُور--

ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥

دیہہ دیہہ آکھے سبھ کوئی جَے بھاوے تَے دۓ--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥

گُورُو دُوارے دیوسی تِکھا نِوارے سوئے--۳۰--

ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥

ڈھنڈھولت ڈُھوڈھت ہو پھِری ڈھیہہ ڈھیہہ پوَن قرار--

ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥

بھارے ڈھتے ڈھیہہ پئے ہوَلے نکسے پار--

ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

امر اجاچی ہر مِلے تِن کے ہو بل جاوٗ--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥

تِن کی دھُوڑ اگھُلیئے سنگت میل مِلاوٗ--

ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥

من دیا گُر آپنے پایا نِرمل ناوٗ--

ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جِن نام دیا تِس سیوسا تِس بلہارے جاوٗ--

ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

جو اُسارے سو ڈھاہسی تِس بِن اور نہ کوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਹਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥

گُر پرسادی تِس سمھلا تا تن دُوکھ نہ ہوئے--۳۱--

ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

نا کو میرا کِس گہی نا کو ہوا نہ ہوگ--

ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥

آون جان وِگچیئے دُبدھا ویاپےَ روگ--

ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥

نام وِہوُنے آدمی کلر کندھ گِرنت--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥

وِن ناوَے کیوُ چھُوٹیے جائے رساتل انت--

ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

گنت گناوَے اکھری اگنت ساچا سوئے--

ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

اَگیانی متہین ہےَ گُر بِن گیان نہ ہوئے--

ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥

تُوٹی تنت رباب کی واجےَ نہی وِجوگ--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥

وِچھڑیا میلَے پربھُو نانک کر سنجوگ--۳۲--

ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥

ترور کایا پنکھ من ترور پنکھی پنچ--

ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥

تت چُگہِ مِل ایکسے تِن کوُ پھاس نہ رنچ--

ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥

اُڈہِ ت بیگل بیگُلے تاکہِ چوگ گھنی--

ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥

پنکھ تُٹے پھاہی پڑی اوَگُن بھیڑ بنی--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥

بِن ساچے کیوٗ چھُوٹیے ہر گُن کرم منی--

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥

آپ چھڈائے چھُوٹیے وڈا آپ دھنی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر پرسادی چھُوٹیے کِرپا آپ کرےَ--

ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥

اپنے ہاتھ وڈائیا جےَ بھاوے تےَ دئے--٣٣--

ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥

تھر تھر کمپیَے جیئڑا تھان وِہُونا ہوئے--

ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥

تھان مان سچ ایک ہےَ کاج نہ پھیٹےَ کوئے--

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

تھِر نارائن تھِر گُورُو تھِر ساچا بیچار--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

سُر نر ناتھ ناتھ تُو نِدھارا آدھار--

ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

سربے تھان تھننتری تُو داتا داتار--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

جہ دیکھا تہ ایک تُو انت نہ پاراوار--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

تھان تھننتر رَوِ رہیا گُر سبدی ویچار--

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥

امنگیا دان دیوسی وڈا اگم اپار--۳۴--

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥

دئیا دان دیال تُو کر کر دیکھنہار--

ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥

دئیا کرہِ پرَبھ میل لیہِ کھِن مہہ ڈھاہِ اُسار--

ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥

دانا تُو بینا تُہی دانا کَے سِر دان--

ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥

دالد بھنجن دُکھ دلن گُرمکھ گیان دھیان--۳۵--

ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥

دھن گئیَے بہہ جھُورئیَے دھن مہہ چِیت گوار--

ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥

دھن وِرلی سچ سنچِیا نِرمل نام پیار--

ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥

دھن گیا تا جان دیہہ جے راچہہ رنگ ایک--

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥

من دیجے سِر سوُپیئے بھی کرتے کی ٹیک--

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥

دھندھا دھاوت رہِ گئے من مہہ سبد انند--

ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥

دُرجن تے ساجن بھئے بھیٹے گُر گووِند--

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥

بن بن پھِرتی ڈھوڈھتی بست رہی گھر بار--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥

ستگور میلی مِل رہی جنم مرن دُکھ نِوار--٣٦--

ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥

نانا کرت نہ چھُوٹیے وِن گُن جم پُر جاہِ--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

نہ تِس ایہو نہ اوہو ہے اوگن پھِر پچھتاہِ--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥

نہ تِس گیان نہ دھیان ہے نہ تِس دھرم دھیان--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

وِن ناوَے نِربھوٗ کہا کیا جانا ابھیمان--

ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥

تھاک رہی کِو اپڑا ہاتھ نہی نہ پار--

ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

نہ ساجن سے رنگلے کِس پہہ کری پُکار--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

نانک پِرو پِرو جے کری میلے میلنہار--

ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥

جِن وِچھوڑی سو میلسی گُر کےَ ہیت اپار--٣٧--

ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥

پاپ بُرا پاپی کوُ پیارا--

ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥

پاپ لدے پاپے پاسارا--

ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥

پرہر پاپ پچھانےَ آپ--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥

نہ تِس سوگ وِجوگ سنتاپ--

ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

نرک پڑنتوُ کیوُ رہےَ کیوُ بنچےَ جمکال--

ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥

کیوُ آون جانا ویسرے جھُوٹھ بُرا کھےَ کال--

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥

من جنجالی ویڑیا بھی جنجالا ماہِ--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥

وِن ناوَے کیوُ چھُوٹیَے پاپے پچہہ پچاہِ--۳۸--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥

پھِر پھِر پھاہی پھاسَے کوُآ--

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥

پھِر پچھتانا اب کیا ہُوا--

ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

پھاتھا چوگ چگَے نہی بوجھَے--

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥

ستگور مِلَے ت آکھی سُوجھے--

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥

جیو مچھلی پھاتھی جم جال--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥

وِن گُر داتے مکت نہ بھال--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥

پھِر پھِر آوے پھِر پھِر جائے--

ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اِک رنگ رچے رہَے لِو لائے--

ਇਵ ਛੂਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥

اِوچھُوٹے پھِر پھاس نہ پائے--۳۹--

ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥

بیرا بیرا کر رہی بیر بھیٔے بَیرائے--

ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥

بیر چلے گھر آپنَے بہن بِرہِ جل جائے--

ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥

بابل کےَ گھر بیٹڑی بالی بالےَ نیہِ--

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥

جے ور کامنی ستگور سیوہِ تیہِ--

ਬਿਰਲੋ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥

بِرلو گیانی بوجھنوٗ ستگور ساچ ملیٔے--

ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥

ٹھاکر ہاتھ وڈائیا جےَ بھاوے تےَ دئے--

ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥

بانی بِرلوٗ بیچارسی جے کو گُرمکھ ہوئے--

ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥

ایہہ بانی مہا پُرکھ کی نِج گھر واسا ہوئے--۴۰--

ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥

بھن بھن گھڑیۓ گھڑ گھڑ بھجےَ ڈھاہِ اُسارے اُسرے ڈھاہے--

ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥

سر بھر بھی بھر پوکھے سمرتھ ویپرواہے--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥

بھرم بھُلانے بھیَۓ دِوانے وِن بھاگا کیا پائیَۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥

گُرمکھ گیان ڈوری پرَبھ پکڑی جِن کھنچے تِن جائیَۓ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ہر گُن گائۓ سدا رنگ راتے بہڑ نہ پچھوتائیَۓ--

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥

بھبھے بھالہہ گُرمکھ بوجھہہ تا نج گھر واسا پائیَۓ--

ਭਭੈ ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥

بھبھے بھوٗجل مارگ وِکھڑا آس نِراسا تریَۓ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨ੍ਹੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥

گُر پرسادی آپو چینھے جیوتیا اِومریۓ--۴۱--

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥

مایا مایا کر مُوئے مایا کسےَ نہ ساتھ--

ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥

ہنس چلَے اُٹھ ڈُمنو مایا بھُولی آتھ--

ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥

من جھُوٹھا جم جوہیا اوَگن چلہہ نال--

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥

من مہہ من اُلٹو مرے جے گُن ہووہِ نال--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥

میری میری کر مُوئے وِن ناوَے دُکھ بھال--

ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀਬਾਣੁ ॥

گڑ مندر محلّہ کہا جیو باجی دیبان--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

نانک سچے نام وِن جھُوٹھا آون جان--

ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥

آپے چتُر سرُوپ ہےَ آپے جان سُجان--۴۲--

ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

جو آوہِ سے جاہِ پھُن آئے گئے پچھتاہِ--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥

لکھ چوٗراسی میدنی گھٹےَ نہ ودَھے اُتاہِ--

ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥

سے جن اُبرے جِن ہر بھایا--

ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥

دھندھا مُوآ وِگُوتی مایا--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥

جو دیسَے سو چالسی کِس کوٗ میت کریوٗ--

ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥

جیوٗ سمپوٗ اپنا تن من آگے دیوٗ--

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥

استھِر کرتا تُو دھنی تِس ہی کی مَے اوٹ--

ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥

گُن کی ماری ہؤ مُئی سبد رتی من چوٹ--۴۳--

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥

رانا راؤ نہ کو رہَے رنگ نہ تُنگ پھقیر--

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥

واری آپو آپنی کوئے نہ بندھَے دھیر--

ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥

راہو بُرا بھیہاولا سر ڈُوگر اسگاہ--

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥

مَے تن اوگن جھُر مُئی وِن گُن کیوُ گھر جاہ--

ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥

گُنیا گُن لے پرَبھ ملِے کیوُ تِن مِلوُ پیار--

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥

تِن ہی جیسی تھی رہاں جپ جپ رِدَے مُرار--

ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥

اوگنی بھرپُور ہے َگُن بھی وسہہ نال--

ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥

وِن ستگور گُن نہ جاپنی جچر سبد نہ کرے بیچار--۴۴--

ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥

لسکریا گھر سملے آئے وجھو لکھائے--

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

کار کماوہِ سِر دھنی لاہا پلَے پائے--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

لب لوبھ بُریائیا چھوڈے منھو وِسار--

ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

گڑ دوہی پاتساہ کی کدے نہ آوےَ ہار--

ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥

چاکر کہیۓ کھسم کا سوُہے اُتر دئے--

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥

وجھو گوائے آپنا تخت نہ بَیسہِ سےَ--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥

پریتم ہتھ وڈیائیا جےَ بھاوے تےَ دئے--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥

آپ کرے کِس آکھیۓ اوَر نہ کوئے کرئے--۴۵--

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥

بیجوُ سُوجھے کو نہی بہَے دُلِیچا پائے--

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

نرک نِوارن نرہ نر ساچوُ ساچےَ نائے--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ون ترِن ڈُھوڈھت پھِر رہی من مہہ کرؤ بیچار--

ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥

لال رتن بہو مانکی ستگور ہاتھ بھنڈار--

ਊਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥

اُوتم ہووا پرَبھ مِلَے اِک من ایکے بھائے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥

نانک پریتم رس مِلے لاہا لَے پرتھائے--

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥

رچنا راچ جِن رچی جِن سِریا آکار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥

گُرمکھ بےانت دھیائیئے انت نہ پاراوار--۴٦--

ੜਾੜੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥

ڑاڑَے رُوڑا ہر جیوَ سوئی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن راجا اوَر نہ کوئی--

ੜਾੜੈ ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ڑاڑَے گارُڑ تُم سُنہو ہر وسَے من ماہِ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥

گُر پرسادی ہر پائیے مت کو بھرم بھُلاہِ--

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

سو ساہو ساچا جِس ہر دھن راس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥

گُرمکھ پُورا تِس ساباس--

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

رُوڑی بانی ہر پایا گُر سبدی بیچار--

ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥

آپ گیا دُکھ کٹیا ہر ور پایا نار--۴۷--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥

سوئنا رُپا سنچیۓ دھن کاچا بِکھ چھار--

ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ساہو سدائے سنچ دھن دُبدھا ہوۓ کھُوار--

ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥

سچِیاری سچ سنچِیا ساچؤ نام امول--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥

ہر نِرمائل اُوجلو پت ساچی سچ بول--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥

ساجن میت سُجان تُو تُو سرور تُو ہنس--

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥

ساچؤ ٹھاکرُ من وسَے ہؤ بلہاری تِس--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥

مایا ممتا موہنی جِن کیتی سو جان--

ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥

بِکھیا امرت ایک ہےَ بوجھےَ پُرکھ سُجان--۴۸--

ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥

کھِما وِہُونے کھپ گئےَ کھُوہن لکھ اسنکھ--

ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥

گنت نہ آوےَ کیوُ گنی کھپ کھپ مُوئے بِسنکھ--

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥

کھسم پچھانےَ آپنا کھُولےَ بندھ نہ پائےَ--

ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥

سبد محلّی کھرا تُو کھِما سچ سُکھ بھائےَ--

ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥

کھرچ کھرا دھن دھیان تُو آپے وسہہ سریر--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥

من تن مُکھ جاپےَسدا گُن انتر من دھیر--

ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ہوُمےَ کھپےَ کھپائسی بیجوُ وتھ وِکار--

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥

جنت اُپاے وِچ پائین کرتا الگ اپار--۴۹--

ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

سرِسٹے بھیوٗ نہ جانَے کوئے--

ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥

سرِسٹا کرَے سو نِہچوٗ ہوئے--

ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥

سنپے کوٗ اِیسر دھیائیئے--

ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥

سمپےَ پُرب لِکھے کی پائیَے--

ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥

سمپےَ کارن چاکر چور--

ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥

سمپےَ مساتھ نہ چالےَ ہور--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

بِن ساچے نہی درگہ مان--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥

ہر رس پیوَے چھُٹَے نِدان--۵۰--

ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥

ہَیرت ہَیرت ہے سکھی ہوئے رہی حَیران--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥

ہوٗ ہوٗ کرتی مَے مُئی سبد روَے من گیان--

ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ہار ڈور کنکن گھنے کر تھاکی سیگار--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

مِل پرِیتم سُکھ پایا سگل گُنا گل ہار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥

نانک گُرمکھ پائیَے ہر سِیوٗ پریت پیار--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ہر بِن کِن سُکھ پایا دیکھو من بیچار--

ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥

ہر پڑنا ہ ر بُجھنا ہر سِیوٗ رکھو پیار--

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥

ہر جپیَے ہر دھیائیَے ہر کا نام ادھار--۵۱--

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

لیکھ نہ مِٹئی ہے سکھی جو لِکھیا کرتار--

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥

آپے کارن جِن کیا کر کِرپا پگ دھار--

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کرتے ہتھ وڈیائیا بوجھہ گُر بیچار--

ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥

لِکھیا پھیر نہ سکیَے جیسُو بھاوی تیوٗ سار--

ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ندر تیری سُکھ پایا نانک سبد وچار--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥

منمُکھ بھُولے پچ مُوئے اُبرے گُر بیچار--

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

جے پُرکھ ندر نہ آوئی تِس کا کیا کر کہیا جائے--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥

بلہاری گُر آپنے جِن ہِردَے دِتا دِکھائے--۵۲--

ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

پادھا پڑیا آکھیئے بِدیا بچرے سہج سُبھائے--

ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

بِدیا سودھے تت لہے رام نام لِو لائے--

ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

منمُکھ بِدیا بِکردا بِکھ کھٹے بِکھ کھائے--

ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥

مُورکھ سبد نہ چینئی سُوجھ بُوجھ نہ کائے--۵۳--

ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

پادھا گُرمُکھ آکھیئے چاٹڑیا مت دئے--

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥

نام سمالہُ نام سنگرہو لاہا جگ مہہ لئے--

ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥

سچی پٹی سچ من پڑیۓ سبد سو سار--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥

نانک سو پڑیا سو پنڈت بینا جِس رام نام گل ہار--۵۴--ا--

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ

رامکلی محلّہ ا سِدھ گوسٹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥

سِدھ سبھا کر آسن بیٹھے سنت سبھا جیکارو--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥

تِس آگے رہراس ہماری ساچا اپر اپارو--

ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥

مستک کاٹ دھری تِس آگے تن من آگے دیوٗ--

ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥

نانک سنت مِلَے سچ پایۓ سہج بھاۓ جس لیوٗ--ا--

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥

کیا بھوَیۓ سچ سُوچا ہوۓ--

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ سبد بِن مُکت نہ کوۓ--ا--رہاوٗ--

ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥

کوَن تُمے کیا ناوٗ تُمارا کوٗن مارگ کوٗن سُواوٗ--

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥

ساچ کہوٗ ارداس ہماری ہوٗ سنت جنا بل جاوٗ--

ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥

کہ بَیسھو کہ رہیئے بالے کہ آوہو کہ جاہو--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥

نانک بولَے سُن بیراگی کیا تُمارا راہو--٢--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

گھٹ گھٹ بَیس نِرنتر رہیئے چالہِ ستگور بھائے--

ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥

سہجے آئے حکُم سِدھائے نانک سدا رجائے--

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥

آسن بَیسن تھِر نارائن ایسی گُرمت پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

گُرمکھ بُوجھَے آپ پچھانَے سچے سچ سمائے--٣--

ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥

دُنیا ساگر دُتر کہیئَے کیوٗ کر پائیَے پارو--

ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥

چرپٹ بولَے اوٗدُھو نانک دیہو سچا بیچارو--

ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥

آپے آکھے آپے سمجھے تِس کیا اُتر دیجے--

ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥

ساچ کہہُ تُم پارگرامی تُجھ کیا بَیسن دیجے--۴--

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥

جیسے جل مہہ کمل نِرالم مُرگائی نَے سانے--

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥

سُرت سبد بھَو ساگر تریئَے نانک نام وکھانے--

ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥

رہہ اِکانت ایکو من وسیا آسا ماہِ نِراسو--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥

اگم اگوچر دیکھ دِکھائے نانک تا کا داسو--۵--

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥

سُن سُوامی ارداس ہماری پُوچھوُ ساچ بیچارو--

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥

روس نہ کیجے اُتر دیجے کیوُ پائیَے گُر دُوارو--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥

ایہو من چلتوُ سچ گھر بیسَے نانک نام ادھارو--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥

آپے میل مِلائے کرتا لاگَے ساچ پیارو--٦--

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥

ہاٹی باٹی رہہ نِرالے رُوکھ بِرکھ اُدیانے--

ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥

کند مُول اہارو کھائیئے اوُدُھو بولَے گیانے--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥

تیرتھ نائیئے سُکھ پھل پائیئے مَیل نہ لاگَے کائی--

ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥

گورکھ پُوت لوہاریپا بولَے جوگ جگت بِدھ سائی--۷--

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋੁਲਾਈ ॥

ہاٹی باٹی نید نہ آوےَ پر گھر چِت نہ ڈُلائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥

بِن ناوے من ٹیک نہ ٹِکئی نانک بھُوکھ نہ جائی--

ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥

ہاٹ پٹّن گھر گُورُو دِکھایا سہجے سچ واپارو--

ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥

کھنڈِت نِدرا الپ اہارں نانک تت بیچارو--۸--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥

درسن بھیکھ کرہو جوگِندرا مُندرا جھولی کِھنتھا--

ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥

بارہ انتر ایک سریوہو کھٹ درسن اِک پنتھا--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥

اِن بِدھ من سمجھائیے پُرکھا باہُڑ چوٹ نہ کھائیے--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥

نانک بولَے گُرمکھ بوُجھَے جوگ جگت اوَ پائیَے--۹--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥

انتر سبد نِرنتر مُدرا ہوُمَے ممتا دُور کری--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥

کام کرودھ اہنکار نِوارے گُر کےَ سبد سو سمجھ پری--

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥

کِھنتھا جھَولی بھرپُر رہیا نانک تارے ایک ہری--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥

ساچا صاحِب ساچی نائی پرکھَے گُر کی بات کھری--۱۰--

ਊਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥

اُندھوَ کھپر پنچ بھُو ٹوپی--

ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥

کانیا کڑاسن من جاگوٹی--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

ست سنتوکھ سنجم ہےَ نال--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥

نانک گُرمکھ نام سمال--۱۱--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥

کوَن سو گُپتا کوَن سو مُکتا--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥

کوَن سو انتر باہر جُگتا--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥

کوَن سو آوے کوَن سو جائے--

ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥

کوَن س ترِبھوَن رہیا سمائے--۱۲--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥

گھٹ گھٹ گُپتا گُرمُکھ مُکتا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥

انتر باہر سبد سو جگتا--

ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

منمُکھ بِنسے آوے جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥

نانک گُرمُکھ ساچ سمائے--۱۳--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥

کیوٗ کر بادھا سرپن کھادھا--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥

کیوٗ کر کھویا کیوٗ کر لادھا--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

کیوٗ کر نِرمل کیوٗ کر اندھیارا--

ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥

ایہو تت بیچارے سو گوُرو ہمارا--۱۴--

ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥

دُرمت بادھا سرپن کھادھا--

ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥

منمکھ کھویا گُرمکھ لادھا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

ستگور مِلَے اندھیرا جائے--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥

نانک ہوَمَے میٹ سمائے--۱۵--

ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥

سُنّ نِرنتر دیجَے بندھ--

ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥

اُڈے نہ ہنسا پڑَے نہ کندھ--

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥

سہج گُپھا گھر جانَے ساچا--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥

نانک ساچے بھاوَے ساچا--۱۶--

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥

کِس کارن گِرہو تجیو اُداسی--

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥

کِس کارن ایہو بھیکھ نِواسی--

ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥

کِس وکھر کے تُم ونجارے--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥

کیوُ کر ساتھ لنگھاوہو پارے--۱۷--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥

گُرمکھ کھوجت بھیَۓ اُداسی--

ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥

درسن کےَ تائی بھیکھ نِواسی--

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ساچ وکھر کے ہم ونجارے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥

نانک گُرمکھ اُترس پارے--۱۸--

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥

کِت بِدھ پُرکھا جنم وٹایا--

ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥

کاہے کوُ تُجھ ایہو من لایا--

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥

کِت بِدھ آسا منسا کھائی--

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

کِت بِدھ جوت نِرنتر پائی--

ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥

بِن دنتا کیوُ کھائیئےَ سار--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥

نانک ساچا کرُہو بیچار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ستگور کےَ جنمے گوَن مِٹایا--

ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥

انہت راتے ایہو من لایا--

ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥

منسا آسا سبد جلائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

گُرمکھ جوت نِرنتر پائی--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥

ترِےَ گُن میٹے کھائیئےَ سار--

ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥

نانک تارے تارنہار--۲۰--

ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥

آد کوُ کوَن بیچار کتھیِئلے سُنّ کہا گھر واسو۔۔

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥

گیان کی مُدرا کوَن کتھیِئلے گھٹ گھٹ کوَن نِواسو۔۔

ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥

کال کا ٹھیگا کیوُ جلائیِئلے کیوُ نِربھوُ گھر جائیَے۔۔

ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥

سہج سنتوکھ کا آسن جانَے کیوُ چھیدے بَیرائیَے۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥

گُر کےَ سبد ہوُمےَ بِکھ مارے تا نِج گھر ہووَے واسو۔۔

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥

جِن رچ رچیا تِس سبد پچھانَے نانک تا کا داسو۔۔۲۱۔۔

ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥

کہا تے آوےَ کہا ایہو جاوَے کہا ایہو رہےَ سمائی۔۔

ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥

ایس سبد کوُ جو ارتھاوے تِس گُر تِل نہ تمائی۔۔

ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥

کیوُ تتَے اوگتے پاوَے گُرمکھ لگَے پیارو۔۔

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥

آپے سُرتا آپے کرتا کہو نانک بیچارو۔۔

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥

حکمے آوے حکمے جاوے حکمے رہے سمائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥

پُورے گُر تے ساچ کماوے گت مِت سبدے پائی--۲۲--

ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥

آد کؤ بسماد بیچار کتھیئلے سُنّ نِرنتر واس لیا--

ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥

اکلپت مُدرا گُر گیان بیچاریئلے گھٹ گھٹ ساچا سرب جیا--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥

گُر بچنی اوگت سمائیے تت نِرنجن سہج لہے--

ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥

نانک دُوجی کار نہ کرنی سیوے سِکھ سو کھوج لہے--

ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

حکم بسماد حکم پچھانے جی جگت سچ جانے سوئی--

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥

آپ میٹ نِرالم ہووے انتر ساچ جوگی کہیۓ سوئی--۲۳--

ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥

اوِگتو نِرمائل اُپجے نِرگُن تے سرگُن تھیا--

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥

ستگور پرچے پرم پد پائیے ساچے سبد سمائے لیا--

ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥

ایکے کو سچ ایکا جانے ہؤمے دُوجا دُور کیا--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥

سو جوگی گُر سبد پچھانے انتر کمل پرگاس تھیا--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥

جِیوت مرے تا سبھ کِچھ سُوجھے انتر جانے سرب دئیا--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥

نانک تا کو ملے وڈائی آپ پچھانے سرب جیا--۲۴--

ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥

ساچو اُپجے ساچ سماوے ساچے سُوچے ایک میا--

ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥

جھُوٹھے آوہِ ٹھور نہ پاوہِ دُوجے آوا گوَن بھیا--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥

آوا گوَن مٹے گُر سبدی آپے پرکھے بکھس لئیا--

ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥

ایکا بیدن دُوجے بیاپی نام رسائن ویسریا--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥

سو بُوجھے جِس آپ بجھائے گُر کے سبد س مکت بھیا--

ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥

نانک تارے تارنہارا ہؤمے دُوجا پرہریا--۲۵--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

منمُکھ بھُولَے جم کی کان--

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥

پر گھر جوہَے ہانے ہان--

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥

منمُکھ بھرم بھوَے بیبان--

ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥

ویمارگ مُوسَے منتر مسان--

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥

سبد نہ چینَے لوَے کُبان--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥

نانک ساچ رتے سُکھ جان--٢٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥

گُرمُکھ ساچے کا بھؤ پاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥

گُرمُکھ بانی اگھڑ گھڑاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

گُرمُکھ نِرمل ہر گُن گاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥

گُرمُکھ پوِتر پرم پد پاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥

گُرمکھ روم روم ہر دھیاوے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥

نانک گُرمکھ ساچ سماوے--٢٧--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥

گُرمکھ پرچے بید بیچاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

گُرمکھ پرچے تریئے تاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥

گُرمکھ پرچے سو سبد گیانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥

گُرمکھ پرَچے انتر بِدھ جانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥

گُرمکھ پائیے الکھ اپار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥

نانک گُرمکھ مُکت دُوار--٢٨--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥

گُرمکھ اکتھ کتھے بیچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥

گُرمکھ نبھے سپروار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥

گُرمکھ جپیَے انتر پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥

گُرمکھ پائیَے سبد اچار--

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥

سبد بھید جانَے جانائی--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥

نانک ہوَمےَ جال سمائی--۲۹--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥

گُرمکھ دھرتی ساچے ساجی--

ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥

تِس مہہ اوپت کھپت سو باجی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

گُر کےَ سبد رپےَ رنگ لائے--

ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ساچ رتوٗ پت سِیوٗ گھر جائے--

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥

ساچ سبد بِن پت نہی پاوَے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥

نانک بِن ناوے کیوٗ ساچ سماوے--۳۰--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥

گُرمکھ اسٹ سِدھی سبھ بُدھی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥

گُرمکھ بھَوجل تریئَے سچ سُدھی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

گُرمکھ سر اپسر بِدھ جانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

گُرمکھ پرورِت نرورِت پچھانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

گُرمکھ تارے پار اُتارے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥

نانک گُرمکھ سبد نِستارے--۳۱--

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥

نامے راتے ہوُمَے جائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

نام رتے سچ رہے سمائے--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نام رتے جوگ جُگت بیچار--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

نام رتے پاوہِ موکھ دُوار--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

نام رتے ترِبھوَن سوجھی ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥

نانک نام رتے سدا سُکھ ہوئے۔۔۳۲۔۔

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥

نام رتے سِدھ گوسٹ ہوئے۔۔

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥

نام رتے سدا تپ ہوئے۔۔

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

نام رتے سچ کرنی سار۔۔

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نام رتے گُن گیان بیچار۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥

بِن ناوَے بولَے سبھ ویکار۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥

نانک نام رتے تِن کوُ جیکار۔۔۳۳۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پُورے گُر تے نام پایا جائے۔۔

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

جوگ جُگت سچ رہَے سمائے۔۔

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥

بارہ مہہ جوگی بھرمائے سنِیاسی چھِ چار۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُر کَے سبد جو مر جیوَے سو پائے موکھ دُوار۔۔

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥

بِن سبدَے سبھ دُوجے لاگے دیکھو رِدَے بیچار۔۔

ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥

نانک وڈے سے وڈبھاگی جِنی سچ رکھیا ا ر دھار۔۔۳۴۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ رتن لہَے لِو لائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥

گُرمکھ پرکھے رتن سُبھائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

گُرمکھ ساچی کار کمائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥

گُرمکھ ساچے من پتیائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥

گُرمکھ الکھ لکھائے تِس بھاوے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੫॥

نانک گُرمکھ چوٹ نہ کھاوے۔۔۳۵۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

گُرمکھ نام دان اسنان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

گُرمکھ لاگَے سہج دھیان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

گُرمکھ پاوَے درگہ مان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥

گُرمکھ بھوُ بھنجن پردھان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥

گُرمکھ کرنی کار کرائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥

نانک گُرمکھ میَل مِلائے--٣٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥

گُرمکھ ساستر سِمرت بید--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥

گُرمکھ پاوَے گھٹ گھٹ بھید--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥

گُرمکھ ویر وِرودھ گواوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥

گُرمکھ سگلی گنت مِٹاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

گُرمکھ رام نام رنگ راتا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥

نانک گُرمکھ کھسم پچھاتا--٣٧--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

بِن گُر بھرمَے آوَے جائَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥

بِن گُر گھال نہ پوئی تھائَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥

بِن گُر منُوا ات ڈولائَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

بِن گُر ترِپت نہی بِکھ کھائِے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥

بِن گُر بِسیئر ڈسَے مر واٹ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥

نانک گُر بِن گھاٹے گھاٹ--٣٨--

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥

جِس گُر مِلَے تِس پار اُتارے--

ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

اوَگن میٹَے گُن نِستارے--

ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

مکت مہا سُکھ گُر سبد بیچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

گُرمکھ کدے نہ آوےَ ہار--

ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

تن ہٹڑی ایہو من ونجارا--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥

نانک سہجے سچ واپارا--۳۹--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥

گُرمکھ باندھیوُ سیَت بِدھاتےَ--

ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥

لنکا لُوٹی دَیت سنتاپےَ--

ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥

رامچند ماریو اہے راون--

ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥

بھید ببھیکھن گُرمکھ پرچائن--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥

گُرمکھ سائر پاہن تارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥

گُرمکھ کوٹ تیتیس اُدھارے--۴۰--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

گُرمکھ چُوکَے آون جان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥

گُرمکھ درگہ پاوَے مان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥

گُرمکھ کھوٹے کھرے پچھان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

گُرمکھ لاگَے سہج دھیان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥

گُرمکھ درگہ صِپھت سمائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥

نانک گُرمکھ بندھ نہ پائے--۴۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ نام نِرنجن پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

گُرمکھ ہوُمَے سبد جلائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

گُرمکھ ساچے کے گُن گائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

گُرمکھ ساچَے رہَے سمائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ ساچ نام پت اُوتم ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥

نانک گُرمکھ سگل بھوَن کی سوجھی ہوئے۔۔۴۲۔۔

ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥

کوَن مُول کوَن مت ویلا۔۔

ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥

تیرا کوَن گُورُو جِس کا تُو چیلا۔۔

ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥

کوَن کتھا لے رہو نِرالے۔۔

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥

بولَے نانک سُنہو تُم بالے۔۔

ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ایس کتھا کا دئے بیچار۔۔

ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥

بھَوجل سبد لنگھاونہار۔۔۴۳۔۔

ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥

پَون ارمبھ ستگور مت ویلا۔۔

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥

سبد گُورُو سُرت دھُن چیلا۔۔

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥

اکتھ کتھا لے رہوٗ نِرالا۔۔

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

نانک جُگ جُگ گُر گوپالا۔۔

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ایک سبد جِت کتھا ویچاری۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥

گُرمکھ ہوٗمَے اگن نِواری۔۔۴۴۔۔

ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥

مَین کے دنت کیوٗ کھائیئَے سار۔۔

ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥

جِت گرب جائے سوکوَن آہار۔۔

ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥

ہِوَے کا گھر مندر اگن پِراہن۔۔

ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥

کوَن گُپھا جِت رہَے اواہن۔۔

ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥

اِت اُت کِس کوٗ جان سماوَے۔۔

ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥

کوَن دھیان من منہہ سماوَے۔۔۴۵۔۔

ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥

ہئو ہئو مَے مَے وِچہوہ کھووَے--

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥

دُوجا میٹَے ایکو ہووَے--

ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥

جگ کرڑا منمکھ گاوار--

ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥

سبد کمائیے کھائیے سار--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

انتر باہر ایکو جانَے--

ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥

نانک اگن مرَے ستگور کے بھانَے--۴۶--

ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

سچ بھَے راتا گرب نِوارے--

ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥

ایکو جاتا سبد ویچارے--

ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥

سبد وسَے سچ انتر ہِیا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥

تن من سیتل رنگ رنگیا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کام کرودھ بِکھ اگن نِوارے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥

نانک ندری ندر پیارے--۴۷--

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥

کوَن مُکھ چند ہِوَے گھر چھایا--

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥

کوَن مُکھ سُورج تپےَ تپایا--

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥

کوَن مُکھ کال جوہت نِت رہَے--

ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

کوَن بُدھ گُرمُکھ پت رہَے--

ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥

کوَن جودھ جو کال سنگھارے--

ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥

بولَے بانی نانک بیچارے--۴۸--

ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

سبد بھاکھت سس جوت اپارا--

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

سس گھر سُور وسَے مٹے اندھیارا--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

سُکھ دُکھ سم کر نام ادھارا--

ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥

آپے پار اُتارنہارا--

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥

گُر پرچَے من ساچ سمائے--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥

پرنوِت نانک کال نہ کھائے--۴۹--

ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥

نام تت سبھ ہی سِر جاَپے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥

بِن ناوَے دُکھ کال سنتاپےَ--

ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

تتو تت مِلَے من مانے--

ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥

دُوجا جائے اِکت گھر آنےَ--

ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥

بولَے پوَنا گگن گرجےَ--

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥

نانک نِہچل مِلن سہجَے--۵۰--

ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥

انتر سُنں باہر سُنں ترِبھون سُنّ مسُنّں--

ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥

چؤتھے سُننَے جو نر جانَے تا کؤ پاپ نہ پُنں--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

گھٹ گھٹ سُنّ کا جانَے بھیؤ--

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥

آد پُرکھ نِرنجن دیؤ--

ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥

جو جن نام نِرنجن راتا--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥

نانک سوئی پُرکھ بِدھاتا--۵۱--

ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

سُنو سُنّ کہَے سبھ کوئی--

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥

انہت سُنّ کہا تے ہوئی--

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ॥

انہت سُنّ رتے سے کیَسے--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥

جِس تے اُپجے تِس ہی جیَسے--

ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

اوئے جنم نہ مرہِ نہ آوہِ جاہِ۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥

نانک گُرمکھ من سمجھاہِ۔۔۵۲۔۔

ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥

نؤ سر سُبھر دسوَے پُورے۔۔

ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥

تہ انہت سُنّ وجاوہِ تُورے۔۔

ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥

ساچَے راچے دیکھ ہجُورے۔۔

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

گھٹ گھٹ ساچ رہیا بھرپُورے۔۔

ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

گُپتی بانی پرگٹ ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥

نانک پرکھ لئے سچ سوئے۔۔۵۳۔۔

ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥

سہج بھائے ملیئے سُکھ ہووَے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥

گُرمکھ جاگَے نید نہ سووَے۔۔

ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥

سُنّ سبد اپرمپر دھارے--

ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

کہتے مُکت سبد نِستارے--

ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥

گُر کی دِیکھیا سے سچ راتے--

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥

نانک آپ گوَائے مِلن نہی بھراتے--۵۴-- ○

ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

کُبُدھ چواوے سو کِت ٹھائے--

ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

کیوُ تت نہ بُوجھَے چوٹا کھائے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥

جم در بادھے کوئے نہ راکھَے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥

بِن سبدَے ناہی پت ساکھَے--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥

کیوُ کر بوُجھَے پاوَے پار--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥

نانک منمکھ نہ بُجھَے گوار--۵۵--

ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کُبُدھ مٹے گُر سبد بیچار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ستگور بھیٹَے موکھ دُوار--

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥

تت نہ چینَے منمُکھ جل جائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

دُرمت وِچھڑ چوٹا کھاۓ--

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥

مانے حُکم سبھے گُن گیان--

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥

نانک درگہ پاوَے مان--٥٦--

ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥

ساچ وکھر دھن پلَے ہوئے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥

آپ ترَے تارے بھی سوئے--

ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

سہج رتا بُوجھَے پت ہوئے--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥

تا کی قیمت کرَے نہ کوئے--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

جہ دیکھا تہ رہیا سمائے--

ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥

نانک پار پرَے سچ بھائے--۵۷--

ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥

سو سبد کا کہا واس کتھیئلے جِت ترییَے بھَوجل سنسارو--

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥

ترِے ست انگُل وائی کہیَے تِس کہو کوَن ادھارو--

ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥

بولَے کھیلَے استھِر ہووے کیوُ کر الکھ لکھائے--

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥

سُن سُوامی سچ نانک پرنوے اپنے من سمجھائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

گُرمکھ سبدے سچ لِو لاگَے کر ندری میَل مِلائے--

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥

آپے دانا آپے بینا پُورَے بھاگ سمائے--۵۸--

ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥

سو سبد کوُ نِرنتر واس الکھں جہ دیکھا تہ سوئی--

ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥

پَون کا واسا سُنّ نِواسا عقل کلا دھر سوئی--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

ندر کرے سبد گھٹ مہہ وسَے وِچھوہ بھرم گوائے۔۔

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

تن من نِرمل نِرمل بانی نامومنّ وسائے۔۔

ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

سبد گُورُو بھَو ساگر تریَئے اِت اُت ایکو جانَے۔۔

ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥

چِہن ورن نہی چھایا مایا نانک سبد پچھانَے۔۔۵۹۔۔

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥

ترِےَ ست انگُل وائی اوُدُھو سُنّ سچ آہارو۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥

گُرمکھ بولَے تت بِرولَے چینَے الکھ اپارو۔۔

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥

ترِےَ گُن میٹَے سبد وسائے تا من چُوکَے اہنکارو۔۔

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥

انتر باہر ایکو جانَے تا ہر نام لگَے پیارو۔۔

ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥

سُکھمنا اِڑا پِنگلا بوُجھے جا آپے الکھ لکھائے۔۔

ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥

نانک تِہوُ تے اُوپر ساچا ستگور سبد سمائے۔۔۶۰۔۔

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥

من کا جیوُ پوَن کتھیئلے پوَن کہا رس کھائی--

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥

گیان کی مُدرا کوَن اوَدُھو سِدھ کی کوَن کمائی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥

بِن سبدَے رس نہ آوےَ اوَدُھو ہوَمےَ پیاس نہ جائی--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥

سبد رتے امرِت رس پایا ساچے رہے اگھائی--

ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥

کوَن بُدھ جِت استھِر رہیئے کِت بھوجن ترِپتاسَے--

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥

نانک دُکھ سُکھ سم کر جاپےَ ستگور تے کال نہ گراسَے--٦١--

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥

رنگ نہ راتا رس نہی ماتا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥

بِن گُر سبدَے جل بل تاتا--

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥

بِند نہ راکھیا سبد نہ بھاکھیا--

ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥

پوَن نہ سادھِیا سچ نہ ارادھیا--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥

اکتھ کتھا لے سم کر رہَے--

ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥

توَ نانک آتم رام کوَ لہَے--٦٢--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥

گُر پرسادی رنگے راتا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥

امِرت پِیا ساچے ماتا--

ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

گُر ویچاری اگن نِواری--

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥

اپِیوَ پِیو آتم سُکھ دھاری--

ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥

سچ ارادھیا گُرمکھ تر تاری--

ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥

نانک بوُجھَے کو ویچاری--٦٣--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥

ایہو من مَیگل کہا بسیلے کہا بسَے ایہو پوَنا--

ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥

کہا بسَے سو سبد اوَدُھو تا کوَ چُوکَے من کا بھوَنا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥

ندر کرے تا ستگور میلے تا نج گھر واسا ایہو من پائے--

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥

آپے آپ کھائِ تا نِرمل ہووَے دھاوت ورج رہائے--

ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

کیوٗ مُول پچھانَے آتم جانَے کیوٗ سس گھر سُور سماوے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥

گُرمکھ ہؤمَے وِچھوہ کھووے توٗ نانک سہج سماوے--٦٤--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥

ایہو من نِہچل ہِردَے وسیئلے گُرمکھ مُول پچھان رہَے--

ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥

نابھ پوَن گھر آسن بیسَے گُرمکھ کھوجت تت لہَے--

ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥

سوسبد نِرنتر نج گھر آچھَے ترِبھون جوت سو سبد لہَے--

ਖਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥

کھاوَے دُوکھ بھُوکھ ساچے کی ساچے ہی ترِپتاس رہَے--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥

انحد بانی گُرمکھ جانی بِرلو کو ارتھاوے--

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥

نانک آکھے سچ سُبھاکھَے سچ رپےَ رنگ کبہو نہ جاوے--٦٥--

ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥

جا ایہو ہِردا دیہہ نہ ہوتی تؤ من کیٹھے رہتا--

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥

نابھ کمل استھمبھ نہ ہوتو تا پوَن کوَن گھر سہتا--

ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

رُوپ نہ ہوتو ریکھ نہ کائی تا سبد کہا لِو لائی--

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

رقت بِند کی مڑی نہ ہوتی مِت قیمت نہی پائی--

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥

ورن بھیکھ اسروپ نہ جاپی کیوٗ کر جاپس ساچا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥

نانک نام رتے بیراگی اب تب ساچو ساچا--٦٦--

ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ہِردا دیہہ نہ ہوتی اوُدھو تؤ من سُنّ رہے بیراگی--

ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥

نابھ کمل استھمبھ نہ ہوتو تا نِج گھر بستؤ پوَن انراگی--

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥

رُوپ نہ ریکھیا جات نہ ہوتی تؤ اکلین رہتؤ سبد سو سار--

ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

گوَن گگن جب تبہِ نہ ہوتؤ ترِبھون جوت آپے نِرنکار--

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥
ورن بھیکھ اسروپ سو ایکو ایکو سبد وِڈانی--

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥
ساچ بِنا سُوچا کو ناہی نانک اکتھ کہانی--٦٧--

ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥
کِت کِت بِدھ جگ اُپجَے پُرکھا کِت کِت دُکھ بِنس جائی--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
ہئُمَے وِچ جگ اُپجَے پُرکھا نام وِسریئَے دُکھ پائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
گُرمکھ ہووے سو گیان تت بیچارے ہئُمَے سبد جلائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥
تن من نِرمل نِرمل بانی ساچَے رہَے سمائے--

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
نامے نام رہَے بیراگی ساچ رکھیا اُر دھارے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥
نانک بِن ناوَے جوگ کدے نہ ہووے دیکھو رِدَے بیچارے--٦٨--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥
گُرمکھ ساچ سبد بیچارے کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
گُرمکھ سچ بانی پرگٹ ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

گُرمکھ من بھیجَے وِرلا بُوجھے کوئے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ نِج گھر واسا ہوئے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

گُرمکھ جوگی جگت پچھانَے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥

گُرمکھ نانک ایکو جانَے۔۔٦٩۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥

بِن ستگور سیوے جوگ نہ ہوئی۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥

بِن ستگور بھیٹے مکت نہ کوئی۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

بِن ستگور بھیٹے نام پایا نہ جائے۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

بِن ستگور بھیٹے مہا دُکھ پائے۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥

بِن ستگور بھیٹے مہا گرب گُبار۔۔

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥

نانک بِن گُر مُوا جنم ہار۔۔٧٠۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

گُرمکھ من جیتا ہوَمَے مار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُرمکھ ساچ رکھیا اُر دھار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥

گُرمکھ جگ جیتا جمکال مار بِدار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

گُرمکھ درگہ نہ آوےَ ہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁੋ ਜਾਣੈ ॥

گُرمکھ میل مِلائے سو جانَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥

نانک گُرمکھ سبد پچھانَے--۷۱--

ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥

سبدَے کا نبیڑا سُن تُو اوَدُھو بِن ناوے جوگ نہ ہوئی--

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

نامے راتے اندِن ماتے نامَے تے سُکھ ہوئی--

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

نامَے ہی تے سبھ پرگٹ ہووَے نامے سوجھی پائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥

بِن ناوے بھیکھ کرہِ بہتیرے سچےَ آپ کھُوآئی--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥

ستگور تے نام پائیے اوُدُھو جوگ جگت تا ہوئی--

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥

کر بیچار من دیکھو نانک بِن ناوے مُکت نہ ہوئی--۷۲--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

تیری گت مِت تُوہَے جانہِ کیا کو آکھ وکھانَے--

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥

تُو آپے گُپتا آپے پرگٹ آپے سبھ رنگ مانَے--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥

سادِھک سِدھ گُورُو بہو چیلے کھوجت پھِرہِ پھُرمانَے--

ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥

ماگہِ نام پائے ایہہ بھِکھیا تیرے درسن کوُ قُربانے--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

اِبناسی پرَبھ کھیل رچایا گُرمکھ سوجھی ہوئی--

ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥੧॥

نانک سبھ جُگ آپے ورتَے دُوجا اوَر نہ کوئی--۷۳--۱--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

رامکلی کی وار محلّہ ۳--

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

جودھے ویرَے پُوربانی کی دھُنی--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥

ستگور سہجَے دا کھیت ہےَ جِس نو لائے بھاوُ--

ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ناوُ بیجے ناوُ اُگوَے نامے رہےَ سمائے--

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥

ہوُمےَ ایہو بیج ہےَ سہسا گیا وِلائے--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥

نہ کِچھ بیجے نہ اُگوَے جو بکھسے سو کھائِے--

ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥

امبھے سیتی امبھ رلیا بہُڑ نہ نِکسیا جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥

نانک گُرمکھ چلت ہےَ ویکھو لوکا آئے--

ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥

لوک کے ویکھےَ بپڑا جِس نو سوجھی ناہِ--

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

جِس ویکھالے سو ویکھے جِس وسیا من ماہِ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥

منمُکھ دُکھ کا کھیت ہےَ دُکھ بیجے دُکھ کھائِے--

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥

دُکھ وِچ جمّےَ دُکھ مرے ہوُمےَ کرت وِہائِے--

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

آون جان نہ سُجھئی اندھا اندھ کمائے--

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥

جو دیوَے تِسَے نہ جانئی دِتے کوُ لپٹائِے--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک پُورب لِکھیا کماونا اوَر نہ کرنا جائےَ--۲--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥

ستگور ملیئے سدا سُکھ جِس نو آپے میلے سوئے--

ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

سُکھےَ ایہو بِبیک ہےَ انتر نِرمل ہوئے--

ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

اگیان کا بھرم کٹیئے گیان پراپت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥

نانک ایکو ندری آیا جہ دیکھا تہ سوئے--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥

سچَے تخت رچایا بَیسن کوُ جائی--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ ہےَ گُر سبد سُنائی--

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥

آپے قُدرت ساجیئن کر محل سرائی--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

چند سُورج دُئے چانݨے پُوری بنت بنائی--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥

آپے ویکھے سُنے آپ گُر سبد دھیائی--ا--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

واہو واہو سچے پاتساہ تُو سچی نائی--ا--رہاؤ--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥

کبیر مہدی کر کےَ گھالیا آپ پیسائے پیسائے--

ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥

تَے سہ بات نہ پُچھیا کبہُو نہ لائی پائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

نانک مہدی کر کےَ رکھیا سو سَہو ندر کرےَ--

ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥

آپے پیسَے آپے گھسَے آپے ہی لائے لئیے--

ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥

ایہو پِرم پیالہ کھسم کا جےَ بھاوے تےَ دئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥

ویکی سرِسٹ اُپائین سبھ حکم آوےَ جائے سماہی--

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

آپے ویکھ وِگسدا دُوجا کو ناہی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥

جیئو بھاوے تیوٗ رکھ تُو گُر سبد بُجھاہی--

ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥

سبھنا تیرا جور ہےَ جیئو بھاوے تِوے چلاہی--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥

تُدھ جیوڈ مے ناہِ کو کِس آکھ سُنائی--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥

بھرم بھُلائی سبھ جگ پھِری پھاوی ہوئی بھال--

ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥

سو سَہو سانت نہ دیوئی کیا چلَے تِس نال--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُر پرسادی ہر دھیائیئَے انتر رکھیئے اُر دھار--

ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥

نانک گھر بیٹھیا سَہو پایا جا کِرپا کیتی کرتار--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥

دھندھا دھاوت دِن گیا رَین گوَائی سوئے--

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥

کُوڑ بول بِکھ کھایا منمکھ چلیا روئے--

ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

سِرَے اُپر جم ڈنڈ ہےَ دُوجےَ بھائے پت کھوئے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥

ہر نام کدے نہ چیتیوٗ پھِر آون جانا ہوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

گُر پرسادی ہر من وسَے جم ڈنڈ نہ لاگَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک سہجے مِل رہَے کرم پراپت ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥

اِک آپنی صِفتی لائین دے ستگور متی--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥

اِکنا نو ناوٗ بکھسیون استھِر ہر ستی--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥

پئوَن پانی بَیسنترو حکم کرہِ بھگتی--

ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥

اینا نو بھوٗ اگلا پُوری بنت بنتی--

ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥

سبھ اِکو حکم ورتدا منیّے سُکھ پائی--۳--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥

کبیر کسوٹی رام کی جھوٹھا ٹکے نہ کوئے۔۔

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

رام کسوٹی سو سہے جو مرجیوا ہوئے۔۔۱۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥

کیوُ کر ایہو من ماریئے کیوُ کر مِرتک ہوئے۔۔

ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥

کہیا سبد نہ مانئی ہوُمے چھڈے نہ کوئے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

گُر پرسادی ہوُمے چھُٹے جیون مُکت سو ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥

نانک جِس نو بکھسے تِس مِلے تِس بِگھن نہ لاگے کوئے۔۔۲۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳۔۔

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

جِیوت مرنا سبھ کو کہے جیون مُکت کیوُ ہوئے۔۔

ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥

بھَے کا سنجم جے کرے دارُو بھاوُ لائیئے۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥

اندِن گُن گاوے سُکھ سہجے بِکھ بھَوجل نام تریئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥

نانک گُرمُکھ پائیے جا کوُ ندر کرئے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥

دُوجا بھاوَ رچائیون ترَے گُن ورتارا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥

برہما بِسن مہیس اُپائین حُکم کماون کارا--

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

پنڈِت پڑدے جوتکی نہ بوجھہ بیچارا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

سبھ کِچھ تیرا کھیل ہےَ سچ سِرجنہارا--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥

جِس بھاوے تِس بکھس لیہِ سچ سبد سمائی--٤--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥

من کا جھُوٹھا جھُوٹھ کماوے--

ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥

مایا نو پھِرے تپا سداوے--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥

بھرمے بھُولا سبھ تیرتھ گہَے--

ਓਹੁ ਤਪਾ ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥

اوہو تپا کیَسے پرم گت لہَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

گُر پرسادی کو سچ کماوے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

نانک سو تپا موکھنتر پاوے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥

سو تپا جے ایہو تپ گھالے--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ستگور نو ملِے سبد سمالے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ستگور کی سیوا ایہو تپ پروان--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥

نانک سو تپا درگہہ پاوے مان--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥

رات دِنس اُپائِین سنسار کی ورتن--

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥

گُرمتی گھٹ چاننا آنیرَ بِناسن--

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥

حکمے ہی سبھ ساجیئَن روَیا سبھ ون ترِن--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ ہےَ گُرمکھ سدا ہر بھن--

ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥

سبدے ہی سوجھی پئی سچےَ آپ بجُھائی--٥--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م:٣--

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥

ابھیاگت ایہِ نہ آکھیئَن جِن کے چِت مہہ بھرم--

ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥

تِس دَے دِتےَ نانکا تیہو جیہا دھرم--

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥

ابھے نِرنجن پرم پد تا کا بھُوکھا ہوئے--

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥

تِس کا بھوجن نانکا وِرلا پائے کوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥

ابھیاگت ایہہِ نہ آکھیئن جے پر گھر بھوجن کرین--

ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ ॥

اُدرے کارن آپنے بہلے بھیکھ کرین--

ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥

ابھیاگت سیئی نانکا جے آتم گوَن کرین--

ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥

بھال لہن سَہو آپنا نج گھر رہن کرین--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥

امبر دھرت وِچھوڑئن وِچ سچا اسراوٗ--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

گھر در سبھو سچ ہےَ جِس وِچ سچا ناوٗ--

ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥

سبھ سچا حکم ورتدا گُرمکھ سچ سماوٗ--

ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥

سچا آپ تخت سچا بہہ سچا کرے نیاوٗ--

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥

سبھ سچو سچ ورتدا گُرمکھ الکھ لکھائی--٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

رینائر ماہے اننت ہےَ کُوڑی آوےَ جائےَ--

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥

بھانےَ چلےَ آپنےَ بہتی لہےَ سجائےَ--

ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

رینائر مہہ سبھ کچھ ہےَ کرمی پلےَ پائےَ--

ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥

نانک نوٗ ندھ پائیےَ جے چلےَ تسےَ رجائےَ--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥

سہجے ستگور نہ سیوِیو وِچ ہوٗمےَ جنم بِناس--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥

رسنا ہر رس نہ چکھیو کمل نہ ہوئیو پرگاس--

ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥

بِکھ کھادھی منمُکھ مُوآ مایا موہِ وِناس--

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥

اِکس ہر کے نام وِن دھرِگ جیون دھرِگ واس--

ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥

جا آپے ندر کرے پرَبھ سچا تا ہووَے داسن داس--

ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥

تا اندِن سیوا کرے ستگورو کی کبِہ نہ چھوڑے پاس--

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥

جیئو جل مہہ کمل الپتو ورتَے تیئ وِچے گرہ اُداس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥

جن نانک کرے کرایا سبھ کو جیئو بھاوے تِو ہر گُنتاس--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥

چھتیہ جُگ گُبار سا آپے گنت کینی--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥

آپے سرِسٹ سبھ ساجیئن آپ مت دِینی--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥

سِمرت ساست ساجِئن پاپ پُنّ گنت گنینی--

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥

جِس بجُھائے سو بجُھسی سچے سبد پتینی--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥

سبھ آپے آپ ورتدا آپے بکھس مِلائی--٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ایہو تن سبھو رت ہے رت بِن تنّ نہ ہوئے--

ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جو سہِ رتے آپنے تِن تن لوبھ رت نہ ہوئے--

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

بھے پئیے تن کھین ہوئے لوبھ رت وِچھوہ جائے--

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

جیئو بیسنتر دھات سُدھ ہوئے تیو ہر کا بھؤ دُرمت مَیل گوَایے--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک تے جن سوہنے جو رتے ہر رنگ لائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

رامکلی رام من وسیا تا بنیا سیگار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥

گُر کےَ سبد کمل بِگسیا تا سئوپیا بھگت بھنڈار--

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥

بھرم گیا تا جاگیا چُوکا اگیان اندھار--

ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

تِس نو رُوپ ات اگلا جِس ہر نال پیار--

ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

سدا روَے پِر آپنا سوبھاونتی نار--

ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥

منمُکھ سیگار نہ جاننی جاسن جنم سبھ ہار--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

بِن ہر بھگتی سیگار کرہِ نِت جمّہہ ہوئے کھُوار--

ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥

سَیسارَے وِچ سوبھ نہ پائنی اگَے جے کرے سو جانَے کرتار--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

نانک سچا ایک ہےَ دُہُ وِچ ہےَ سنسار--

ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

چنگےَ مندے آپ لائین سو کرن جے آپ کرائے کرتار--۲--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

بِن ستگور سیوے سانت نہ آوئی دُوجی ناہی جائے--

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

جے بہتیرا لوچیئے وِن کرما پایا نہ جائے--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

انتر لوبھ وِکار ہےَ دُوجےَ بھائے کھُوائے--

ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

تِن جمّن مرن نہ چُکئی ہؤمےَ وِچ دُکھ پائے--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

جِنی ستگور سِیو چِت لایا سو کھالی کوئی ناہے--

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

تِن جم کی طلب نہ ہووئی نہ اوۓ دُکھ سہاہے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥

نانک گُرمکھ اُبرے سچےَ سبد سماہے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥

آپ الپت سدا رہےَ ہور دھندَھے سبھ دھاوہِ--

ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥

آپ نِہچل اچل ہےَ ہور آوہے جاوہے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

سدا سدا ہر دھیائیئےَ گُرمکھ سُکھ پاوہے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

نَج گھر واسا پائیَے سچ صِفت سماوہے--

ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥

سچا گہر گمبھیر ہےَ گُر سبد بجھُائی--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥

سچا نام دھیائے تُو سبھو ورتےَ سچ--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥

نانک حکمےَ جو بُجھَے سو پھل پائے سچ--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥

کتھنی بدنی کرتا پھرَے حکم نہ بُوجھَے سچ--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

نانک ہر کا بھانا منّے سو بھگت ہوئے وِن منّے کچ نکچ--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

منمکھ بول نہ جانی اونا اندر کام کرودھ اہنکار--

ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

اوۓ تھاوٗ کُتھاوٗ نہ جانڑنی اُن انتر لوبھ وِکار--

ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥

اوۓ آپنٔے سُوائےِ آئے بہہ گلا کرہِ اونا مارے جم جندار--

ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥

اگَے درگہ لیکھے منگئے مار کھُوار کیچہہ کُوڑیار--

ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ایہہ کُوڑے کی مل کیوٗ اُترَے کوئی کڈھو ایہو ویچار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥

ستگور ملَے تا نام دِڑائے سبھ کلِوکھ کٹنہار--

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

نام جپے نامو آرادھے تِس جن کوٗ کرہو سبھ نمسکار--

ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥

مل کُوڑی نام اُتاریئن جپ نام ہوآسچِیار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥

جن نانک جِس دے ایہِ چلت ہہہ سو جیوٗ دیونہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

تُدھ جیَوڈ داتا ناہِ کِس آکھ سُنائیَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥

گُر پرسادی پائے جتھو ہوُمے جائیّے--

ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥

رس کس سادا باہرا سچی وڈیائیّے--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥

جِس نو بکھسے تِس دئے آپ لئے مِلاائیّے--

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥

گھٹ انتر امرِت رکھیون گُرمکھ کِسےَ پیائی--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥

بابانِیا کہانیا پُت سپُت کرَین--

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥

جے ستگور بھاوے سو منّ لَین سیئی کرم کرَین--

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥

جائے پُچھو سِمرت ساست بیاس سُک نارد بچن سبھ سرِسٹ کرَین--

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥

سچےَ لائے سچ لگے سدا سچ سمالیَن--

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥

نانک آئے سے پروان بہئے جے سگلے کُل تارَین--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥

گُورُو جِنا کا اندھلا سِکھ بھی اندھے کرم کرَین--

ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥

اوۓ بھانَے چلن آپےَ نِت جھُوٹھو جھُوٹھ بولیَن--

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥

کُوڑ کُست کماودے پر نِندا سدا کرَین--

ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥

اوۓ آپ ڈُبے پر نِندکا سگلے کُل ڈوبیَن--

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥

نانك جِت اوۓ لائے تِت لگے اوۓ بپڑے کیا کرَین--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥

سبھ ندری اندر رکھدا جیتی سبھ کیتی--

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥

اِك کُوڑ کُست لائین منمکھ وِگُوتی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥

گُرمکھ سدا دھیائیۓ اندر ہر پریتی--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥

جِن کوَ پوتےَ پُنّ ہےَ تِنھ وات سِپیتی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥

نانک نام دھیائیئےَ سچ صِفت سنائی--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م:ا--

ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ستی پاپ کر ست کماہے--

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥

گُر دیکھیا گھر دیون جاہے--

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥

استری پُرکھے کھٹیئے بھاوَ--

ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥

بھاوے آووَ بھاوے جاوَ--

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ساست بید نہ مانے کوئے--

ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥

آپو آپے پُوجا ہوئے--

ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥

قاجی ہوئے کےَ بہےَ نیائے--

ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥

پھیرے تسبیح کرے کھُداۓ۔۔

ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥

وڈھی لَے کَے ہق گواۓ۔۔

ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥

جے کو پُچھَے تا پڑ سُناۓ۔۔

ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥

تُرک منتر کن رِدَے سمِا ہے۔۔

ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥

لوک مُاوہِ چاڑی کھاہے۔۔

ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥

چَوُکا دے کَے سُچا ہوۓ۔۔

ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥

ایسا ہِندُو ویکھو کوۓ۔۔

ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥

جوگی گِرہی جٹا بِبھُوت۔۔

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥

آگے پاچھَے رووہِ پُوت۔۔

ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥

جوگ نہ پایا جُگت گوَائی۔۔

ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

کِت کارن سِر چھائی پائی--

ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نانک کل کا ایہو پروان--

ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥

آپے آکھن آپے جان--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥

ہِندُو کےَ گھر ہِندُو آوےَ--

ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥

سُوت جنیوُ پڑ گل پاوَے--

ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥

سُوت پائے کرے بُریائی--

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ناطہ دھوتا تھائے نہ پائی--

ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥

مُسلمان کرے وڈیائی--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

وِن گُر پیرَے کو تھائے نہ پائی--

ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥

راہو دسائے اوتھے کو جائے--

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

کرنی باجھو بھِست نہ پائے--

ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥

جوگی کےَ گھر جگت دسائی--

ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥

تِت کارن کن مُندرا پائی--

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

مُندرا پائے پھِرے سنسار--

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

جتھے کِتھَے سِرجنہار--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥

جیتَے جی تیتَے واٹاؤ--

ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥

چیری آئی ڈھِل نہ کاؤ--

ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥

ایتھے جانَے سو جائے سِنجانَے--

ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥

ہور پھکڑ ہِندُو مُسلمانَے--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥

سبھنا کا در لیکھا ہوئے--

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥

کرنی باجھو ترَے نہ کوئے--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥

سچو سچ وکھانَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک اگَے پُچھ نہ ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥

ہر کا مندر آکھیئے کایا کوٹ گڑ--

ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥

اندر لال جویہری گُرمکھ ہر نام پڑ--

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥

ہر کا مندر سریر ات سوہنا ہر ہر نام دِڑ--

ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥

منمکھ آپ کھُوائین مایا موہ نِت کڑ--

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥

سبھنا صاحِب ایک ہےَ پُورے بھاگ پایا جائی--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥

نہ ست دُکھیا نہ ست سُکھییا نہ ست پانی جنت پھِرہِ--

ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥

نہ ست مُونڈ مُڈائی کیسی نہ ست پڑیا دیس پھِرہِ--

ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥

نہ ست رُکھی بِرکھی پتھر آپ تچھاوہِ دُکھ سہیہِ--

ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥

نہ ست ہستی بدھے سنگل نہ ست گائی گھاہو چرہے--

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥

جِس ہتھ سِدھ دیوَے جے سوئی جِس نو دئے تِس آئے مِلَے--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥

نانک تا کؤ مِلَے وڈائی جِس گھٹ بھیتر سبد روَے--

ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥

سبھ گھٹ میرے ہؤ سبھنا اندر جِسہہ کھُوآئی تِس کؤن کہَے--

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥

جسِہہ دِکھالا واٹڑی تِسہہ بھُلاوَے کؤن--

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥

جسِہہ بھُلائی پندھ سِر تِسہہ دِکھاوَے کؤن--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥

سو گِرہی جو نِگرہو کرَے--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥

جپ تپ سنجم بھِیکھیا کرَے--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥

پُنّ دان کا کرے سریر--

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥

سو گِرہی گنگا کا نیر--

ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

بولَے اِیسر ست سرُوپ--

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥

پرم تنت مہہ ریکھ نہ رُوپ--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥

سو اوَدُھوتی جو دھُوپےَ آپ--

ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥

بھِکھیا بھوجن کرَے سنتاپ--

ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥

اوُہٹھ پٹن مہہ بھِیکھیا کرَے--

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥

سو اوَدھوتی سِو پُر چڑَے--

ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

بولَے گورکھ ست سرُوپ--

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥

پرم تنت مہہ ریکھ نہ رُوپ--۳--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥

سو اُداسی جے پالے اُداس--

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥

اردھ اُردھ کرے نِرنجن واس--

ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥

چند سُورج کی پائۓ گنڈھ--

ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥

تِس اُداسی کا پڑَے نہ کندھ--

ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

بولَے گوپی چند ست سرُوپ--

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥

پرم تنت مہہ ریکھ نہ رُوپ--۴--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥

سو پاکھنڈی جے کایا پکھالے--

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥

کایا کی اگن برہم پرجالے--

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥

سُپنَے بِند نہ دیئی جھرنا--

ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥

تِس پاکھنڈی جرا نہ مرنا--

ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

بولَے چرپٹ ست سرُوپ--

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥

پرم تنت مہہ ریکھ نہ رُوپ--۵--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥

سو بیراگی جے اُلٹے برہم--

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥

گگن منڈل مہہ روپَے تھم--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥

اہنِس انتر رہَے دھیان--

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥

تے بیراگی ست سمان--

ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

بولَے بھرتھر ست سرُوپ--

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥

پرم تنت مہہ ریکھ نہ رُوپ--٦--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥

کیوُ مرَے مندا کیِوُ جیوے جُگت--

ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥

کنّ پڑائے کیا کھاجَے بھُگت--

ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥

آست ناست ایکو ناوُ--

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥

کوَن سو اکھر جِت رہَے ہِیاوُ--

ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥

دھُوپ چھاو جے سم کر سہَے--

ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥

تا نانک آکھے گُر کو کہَے--

ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥

چھِ ورتارے ورتہہ پُوت--

ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥

نہ سنساری نہ اوُدُھوت--

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

نِرنکار جو رہَے سمائے--

ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥

کاہے بھِیکھیا منگن جائے--۷--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ہر مندر سوئی آکھیئے جِتھھو ہر جاتا--

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

مانس دیہہ گُر بچنی پایا سبھ آتم رام پچھاتا--

ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥

باہر مُول نہ کھوجیۓ گھر ماہِ بِدھاتا--

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥

منمکھ ہر مندر کی سار نہ جاننی تنی جنم گواتا--

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥

سبھ مہہ اِک ورتدا گُر سبدی پایا جائی--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥

مُورکھ ہووَے سو سُنے مُورکھ کا کہنا--

ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥

مُورکھ کے کیا لکھن ہےَ کیا مُورکھ کا کرنا--

ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥

مُورکھ اوہُ جے مُگدھ ہےَ اہنکارے مرنا--

ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥

ایت کمانےَ سدا دُکھ دُکھ ہی مہہ رہنا--

ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥

ات پیارا پوَے کھُوہِ کِہُ سنجم کرنا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥

گُرمکھ ہوئے س کرے ویچار اوس الپتو رہنا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥

ہر نام جپےَ آپ اُدھرَے اوس پچھے ڈُبدے بھی ترنا--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥

نانک جو تِس بھاوے سو کرے جو دئے سو سہنا--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥

نانک آکھے رے منا سُنیئے سِکھ صحی--

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥

لیکھا رب منگیسیا بیٹھا کڈھ وحی--

ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥

طلبا پؤسن آکییا باقی جِنا رہی--

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥

عجرائیل فریستا ہوسی آئے تئ--

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥

آون جان نہ سُجھئی بھیڑی گلی پھی--

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥

کُوڑ نِکھُٹے نانکا اوڑک سچ رہی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥

ہر کا سبھ سریر ہے ہر رَوِ رہیا سبھ آپے--

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥

ہر کی قیمت نہ پوَے کچھ کہن نہ جاپےَ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥

گُر پرسادی سالاہیئے ہر بھگتی راپےَ--

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥

سبھ من تن ہرِیا ہویا اہنکار گواپےَ--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥

سبھ کچھ ہر کا کھیل ہےَ گُرمکھ کسےَ بجھُائی--١٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥

سہنسر دان دے اِندر روآیا--

ਪਰਸ ਰਾਮੁ ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

پرس رام رووے گھر آیا--

ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥

اجَ سو رووَے بھیکھیا کھائِے--

ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ایسی درگہ ملِے سجائے--

ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥

رووَے رام نِکالا بھیا--

ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥

سیتا لکھمن وِچھڑ گیا--

ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥

رووَے دہسِر لنک گوٓایے--

ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥

جِن سیتا آدی ڈوُرُو وائے--

ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ਭਏ ਮਜੂਰ ॥

رووہِ پانڈو بھیٔے مجُور--

ਜਿਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥

جِن کےَ سُوامی رہت حدُور--

ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ॥

رووَے جنمیجا کھُئ گیا--

ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥

ایکی کارن پاپی بھیا--

ਰੋਵਹਿ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥

رووہِ سیکھ مسائق پیر--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥

انت کال مت لاگَے بھیڑ--

ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥

رووہِ راجے کنّ پڑائے--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥

گھر گھر ماگہِ بھیکھیا جائے--

ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥

رووہِ کِرپن سنچہِ دھن جائے--

ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥

پنڈت رووہِ گیان گوائے--

ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥

بالی رووَے ناہِ بھتار--

ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

نانک دُکھیا سبھ سنسار--

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥

منّے ناوُ سوئی جِن جائے--

ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥

اوُری کرم نہ لیکھَے لائے--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥

جپ تپ سبھ کِچھ منِّیے اوَر کارا سبھ بعد--

ਨਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥

نانک منیا منّیئے بجھیئے گُر پرساد--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

کایا ہنس دھُر میَل کرتےَ لکھ پایا--

ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

سبھ مہہ گُپت ورتدا گُرمکھ پرگٹایا--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

گُن گاوے گُن اُچرے گُن ماہے سمایا--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

سچی بانی سچ ہےَ سچ میَل مِلایا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥

سبھ کچھ آپے آپ ہےَ آپے دئے وڈیائی--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥

نانک اندھا ہوئے کےَ رتنا پرکھن جائے--

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥

رتنا سار نہ جانئ آوے آپ لکھائے--۱--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥

رتنا کیری گتھلی رتنی کھولی آئے--

ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥

وکھر تَے ونجاریا دُہا رہی سمائے--

ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥

جِن گُن پلَے نانکا مانک ونجہِ سیٔ--

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥

رتنا سار نہ جاننی اندھے وتہِ لوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥

نؤ درواجے کایا کوٹ ہےَ دسوَے گُپت رکھیجَے--

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥

بجر کپاٹ نہ کھُلنی گُر سبد کھُلیجَے--

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥

انحد واجے دھُن وجدے گُر سبد سُنیجَے--

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥

تِت گھٹ انتر چانا کر بھگت ملیجَے--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥

سبھ مہہ ایک ورتدا جِن آپے رچن رچائی--١٥--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥

اندھے کے راہِ دسئیے اندھا ہوئے سو جائے--

ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥

ہوئے سُجاکھا نانکا سو کیوُ اُجھڑ پائے--

ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥

اندھے ایہہ نہ آکھیئن جِن مُکھ لوئن ناہے--

ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

اندھے سیئی نانکا کھسمہ گھُتھے جاہے--۱--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਸਾਹਿਬਿ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥

صاحِب اندھا جو کِیا کرے سُجاکھا ہوئے--

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥

جیہا جانَے تیہو ورتَے جے سوَ آکھَے کوئے--

ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥

جِتھے سو وسط نہ جاپئی آپے ورتوٗ جان--

ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥

نانک گاہک کیوُ لئے سکَے نہ وسط پچھان--۲--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥

سو کیوُ اندھا آکھیئے جے ہُکمہو اندھا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥

نانک حکم نہ بجُھئی اندھا کہیئے سوئے--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥

کایا اندر گڑ کوٹ ہےَ سبھ دِسنتر دیسا--

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥

آپے تاڑی لائیئن سبھ مہہ پرویسا--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥

آپے سرِسٹ ساجیئن آپ گُپت رکھیَسا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥

گُر سیوا تے جانیا سچ پرگٹیئسا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥

سبھ کِچھ سچو سچ ہےَ گُر سوجھی پائی--۱۶--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥

ساون رات اہاڑ دِہو کام کرودھ دُئے کھیت--

ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ ॥

لب وتر دروگ بیوٗ ہالی راہک ہیت--

ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥

حل بیچار وِکار من حکمی کھٹے کھائِے--

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک لیکھے منگیٔے اوُت جنیدا جائے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ ॥

بھوٗ بھُئے پوِت پانی ست سنتوکھ بلَید--

ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥

حل ہلیمی ہالی چِت چیِتا وتر وکھت سنجوگ--

ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥

ناوٗ بیج بکھسیس بوہل دُنیا سگل دروگ--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥

نانک ندری کرم ہوئے جاوہِ سگل وِجوگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥

منمکھ موہ گُبار ہے دُوجَے بھائے بولَے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥

دُوجَے بھائے سدا دُکھ ہے نِت نیر وِرولَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥

گُرمکھ نام دھیائیئے متھ تت کڈھولَے--

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥

انتر پرگاس گھٹ چانَنا ہر لدھا ٹولَے--

ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥

آپے بھرم بھُلائدا کِچھ کہن نہ جائی--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥

نانک چِنتا مت کرہو چِنتا تِس ہی ہوئے--

ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥

جل مہہ جنت اُپائین تِنا بھی روجی دئے--

ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥

اوتھَے ہٹ نہ چلئی نہ کو کِرس کرئے--

ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥

سَودا مُول نہ ہووئی نہ کو لئے نہ دئے--

ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥

جیا کا آہار جی کھانا ایہو کرۓ--

ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

وِچ اُپاۓ سائِرا تِنا بھی سار کرۓ--

ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥

نانک چِنتا مت کرہو چِنتا تِس ہی ہوۓ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥

نانک ایہو جیوُ مچھلی جھِیور ترِسنا کال--

ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥

منُوآ اندھ نہ چیتئی پڑَے اچِنتا جال--

ਨਾਨਕ ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥

نانک چِت اچیت ہےَ چِنتا بدھا جاۓ--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ندر کرے جے آپنی تا آپے لئے مِلاۓ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥

سے جن ساچے سدا سدا جِنی ہر رس پیِتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥

گُرمکھ سچا من وسَے سچ سَودا کیتا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥

سبھ کِچھ گھر ہی ماہِ ہےَ وڈبھاگی لیتا--

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥

انتر ترِسنا مر گئی ہر گُن گاوِیتا--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥

آپے میل مِلائین آپے دئے بجُھائی--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥

ویل پِنجایا کت وُنایا--

ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥

کٹ کُٹ کر کھُنب چڑایا--

ਲੋਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥

لوہا وڈھے درجی پاڑے سُوئی دھاگا سِیوے--

ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥

ایوُ پت پاٹی صِفتی سیپےَ نانک جِیوت جیوے--

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥

ہوئے پُرانا کپڑ پاٹے سُوئی دھاگا گنڈھے--

ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥

ماہو پکھ کہو چلَے ناہی گھڑی مہُت کچھ ہنڈھے--

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥

سچ پُرانا ہووَے ناہی سِیتا کدے نہ پاٹَے--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥

نانک صاحِب سچو سچا تچر جاپی جاپَے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥

سچ کی کاتی سچ سبھ سار--

ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥

گھاڑت تِس کی اپر اپار--

ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥

سبدے سان رکھائی لائے--

ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥

گُن کی تھیکَے وِچ سمائے--

ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ ॥

تِس دا کُٹھا ہووَے سیکھ--

ਲੋਹੂ ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥

لوہُو لب نِکتھا ویکھ--

ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥

ہوئے حلال لگے ہق جائے--

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک در دیدار سمائے--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥

قمر کٹارا بنکڑا بنکے کا اسوار--

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥

گرب نہ کیجے نانکا مت سِر آوے بھار--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥

سو ستسنگت سبد مِلے جو گُرمکھ چلے--

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥

سچ دھیائن سے سچے جِن ہر کھرچ دھن پلے--

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥

بھگت سوہن گُن گاودے گُرمت اچلے--

ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥

رتن بیچار من وسیا گُر کے سبد بھلے--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥

آپے میل مِلائدا آپے دئے وڈیائی--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥

آسا اندر سبھ کو کوئے نِراسا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک جو مر جیویا سہلا آیا سوئے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥

نہ کِچھ آسا ہتھ ہےَ کیوُ نِراسا ہوئے--

ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ਜਾਂ ਭੋੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥

کیا کرے ایہہ بپڑی جاں بھلائے سوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥

دھرِگ جیون سنسار سچے نام بِن--

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥

پرَبھ داتا داتار نِہچل ایہو دھن--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥

ساس ساس آرادھے نِرمل سوئے جن--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥

انترجامی اگم رسنا ایک بھن--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥

رَوِ رہیا سربت نانک بل جائی--۲۰--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥

سرور ہنس دھُرے ہی میلہ کھسمےَ ایوےَ بھانا--

ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥

سرور اندر ہیرا موتی سو ہنسا کا کھانا--

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥

بگلا کاگ نہ رہئی سرور جے ہووَے ات سِیانا--

ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ਓਨ੍ਹਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥

اونا رِجق نہ پئیو اوتھے اونھا ہورو کھانا--

ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥

سچ کمانےَ سچو پائیے کُوڑے کُوڑا مانا--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੌ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥

نانک تِن کو ستگور مِلیا جِنا دھُرے پییا پروانا--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥

صاحِب میرا اُجلا جے کو چِت کرئے--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥

نانک سوئی سیویئے سدا سدا جو دئے--

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

نانک سوئی سیویئے جِت سیویئے دُکھ جائے--

ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥

اوگن ونجن گُن روہِ من سُکھ وسَے آئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥

آپے آپ ورتدا آپ تاڑی لائیئن--

ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥

آپے ہی اُپدیسدا گُرمکھ پتیائیئن--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥

اِک آپے اُجھڑ پائین اِک بھگتی لائین--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥

جِس آپ بجُھائے سو بجُھسی آپے نائے لائیئن--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

نانک نام دھیائیٔے سچی وڈیائی--۲۱--۱--سدھ--

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

رامکلی کی وار محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥

جیسا ستگور سُنیدا تَیسو ہی مَے ڈیٹھ--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥

وِچھڑیا میلے پربھُو ہر درگہ کا بسیٹھ--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥

ہر نامو منتر دِرڑائدا کٹے ہؤمَے روگ--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥

نانک ستگور تِنا مِلایا جِنا دھُرے پیا سنجوگ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥

اِک سجن سبھ سجنا اِک ویری سبھ واد--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥

گُر پُورَے دیکھالیا وِن ناوَے سبھ باد--

ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥

ساقط دُرجن بھرمیا جو لگے دُوجَے ساد--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥

جن نانک ہر پرَبھ بُجھیا گُر ستگور کےَ پرساد--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ ॥

تھٹنہارے تھاٹ آپے ہی تھٹیا--

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥

آپے پُورا ساہو آپے ہی کھٹیا--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥

آپے کر پا سار آپے رنگ رٹیا--

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥

قُدرت قِیم نہ پائے الکھ برہمٹیا--

ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥

اگم اتھاہ بےانت پرَے پرٹیا--

ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥

آپے وڈ پاتساہو آپ وجیرٹیا--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥

کوئے نہ جانَے قیم کیوڈ مٹِیا--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥੧॥

سچا صاحِب آپ گُرمکھ پرگٹیا--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥

سُن سجن پریتم میریا مَے ستگور دیہہُ دِکھال--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ہؤ تِس دیوا من آپنا نِت ہِردَے رکھا سمال--

ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

اِکس ستگور باہرا دھرِگ جیون سنسار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥

جن نانک ستگور تِنا مِلائیون جِن سد ہی ورتَے نال--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥

میرَے انتر لوچا مِلن کی کیوٗ پاوا پربھ توہے--

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥

کوئی ایسا سجن لوڑ لہو جو میلے پریتم موہِ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥

گُر پُورے میلایا جِت دیکھا تت سوئے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

جن نانک سو پرَبھ سیویا تِس جیوڈ اور نہ کوئے۔۔٢۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی۔۔

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥

دیونہار داتار کِت مُکھ سالاہیئے۔۔

ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥

جِس رکھَے کِرپا دھار رِجق سماہیۓ۔۔

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥

کوئے نہ کِس ہی وس سبھنا اِک دھر۔۔

ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥

پالے بالک واگ دے کےَ آپ کر۔۔

ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

کردا اند بِنود کِچھُو نہ جانیۓ۔۔

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥

سرب دھار سمرتھ ہئُ تِس قُربانیۓ۔۔

ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥

گایئے رات دِننت گاون جوگیا۔۔

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥

جو گُر کی پیری پاہے تِنی ہر رس بھوگیا--۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥

بھِیڑہو موکلائی کیتیئن سبھ رکھے کُٹمبے نال--

ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥

کارج آپ سوارِئن سو پرَبھ سدا سبھال--

ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥

پرَبھ مات پِتا کنٹھ لائیدا لہُڑے بالک پال--

ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

دیال ہوئے سبھ جی جنتر ہر نانک ندر نِہال--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥

وِن تُدھ ہور جے منگنا سِر دُکھا کےَ دُکھ--

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥

دیہہ نام سنتوکھِیا اُترَے من کی بھُکھ--

ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥

گُر ون تِن ہرِیا کیتیا نانک کیا منُکھ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥

سو ایسا داتار منہُ نہ ویسرے--

ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥

گھڑی نہ مُہت چسا تِس بِن نہ سرَے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥

انتر باہر سنگ کیا کو لُک کرَے--

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥

جِس پت رکھَے آپ سو بھَوجل ترَے--

ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

بھگت گیانی تپا جِس کِرپا کرَے--

ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥

سو پُورا پردھان جِس نو بل دھرَے--

ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥

جِسہہ جرائے آپ سوئی اجر جرَے--

ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥

تِس ہی ملِیا سچ منتر گُر من دھرَے--۳--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

دھنّ س راگ سُرنگڑے آلاپت سبھ تِکھ جائے--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥

دھنّ سو جنت سُہاوڑے جو گُرمکھ جپدے ناوُ--

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جِنی اِک من اِک ارادھیا تِن صد بلہارے جاوُ--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

تِن کی دھُوڑ ہم باچھدے کرمی پلَے پائے--

ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

جو رتے رنگ گوود کےَ ہوُ تِن بلہارے جاوُ--

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥

آکھا بِرتھا جی کی ہر سجن میلھو رائے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

گُر پُورَے میلایا جنم مرن دُکھ جائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥

جن نانک پایا اگم رُوپ انت نہ کاہُو جائے--ا--

ਮः ੫ ॥

م: ۵--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥

دھنّ سو ویلا گھڑی دھنّ دھن مُورت پل سار--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥

دھنّ سو دِنس سنجوگڑا جِت ڈِٹھا گُر درسار--

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

من کِیا اِچھا پُوریا ہر پایا اگم اپار--

ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ہؤمَے تُٹا موہڑا اِک سچ نام آدھار--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

جن نانک لگا سیوَ ہر اُدھرِیا سگل سنسار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥

صِفت سلاہن بھگت وِرلے دِتیئَن--

ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥

سَوپے جِس بھنڈار پھِر پُچھ نہ لیتیئَن--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥

جِس نو لگا رنگ سے رنگ رتیا--

ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥

اونا اِکو نام ادھار اِکا اُن بھتیا--

ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥

اونا پِچھَے جگ بھُنچَے بھوگئی--

ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥

اونا پیارا رب اوناہا جوگئ--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥

جِس ملیا گُر آئے تِن پرَبھ جانیا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥

ہوَ بلہاری تِن جے کھسمےَ بھانیا--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥

ہر اِکسے نال مےَ دوستی ہر اِکسے نال مےَ رنگ--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥

ہر اِکو میرا سجنو ہر اِکسے نال مےَ سنگ--

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ہر اِکسے نال مےَ گوسٹے مُہو مَیلا کرَے نہ بھنگ--

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥

جانےَ بِرتھا جی کی کدے نہ موڑے رنگ--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥

ہر اِکو میرا مسلتی بھنن گھڑن سمرتھ--

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥

ہر اِکو میرا داتار ہےَ سِر داتیا جگ ہتھ--

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥

ہر اِکسے دی مےَ ٹیک ہےَ جو سِر سبھنا سمرتھ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥

ستگور سنت مِلایا مستک دھر کےَ ہتھ--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

وڈا صاحِب گُورُو مِلایا جِن تاریا سگل جگت--

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥

من کیا اِچھا پُوریا پایا دھُر سنجوگ--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥

نانک پایا سچ نام سد ہی بھوگے بھوگ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥

منمُکھا کیری دوستی مایا کا سنبندھ--

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥

ویکھدیا ہی جھج جان کدے نہ پائن بندھ--

ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੑੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥

جِچر پینن کھاونھے تِچر رکھن گنڈھ--

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥

جِت دِن کِچھ نہ ہووئی تِت دِن بولن گندھ--

ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥

جی کی سار نہ جاننی منمکھ اگیانی اندھ--

ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥

کُوڑا گنڈھ نہ چلئی چِکڑ پتھر بندھ--

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥

اندھے آپ نہ جاننی پھکڑ پِٹن دھندھ--

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥

جھُوٹھے موہِ لپٹایا ہوَ ہوَ کرت بِہندھ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥

کِرپا کرے جِس آپنی دھُر پُورا کرم کرئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥

جن نانک سے جن اُبرے جو ستگور سرن پرے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥

جو رتے دیدار سیئی سچ ہاک--

ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥

جِنی جاتا کھسم کیوَ ل بھے تِنا کھاک--

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥

من میلا ویکار ہووے سنگ پاک--

ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥
دِسَے سچا محل کھُلَے بھرم تاک--

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥
جِسہہ دِکھالے محل تِس نہ مِلَے دھاک--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥
من تن ہوئے نِہال بِندک ندر جھاک--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥
نؤ نِدھ نام نِدھان گُر کےَ سبد لاگ--

ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥
تسےَ مِلَے سنت کھاک مستک جِسے بھاگ--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
سلوک م: ۵--

ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥
ہرناکھی کُو سچ وین سُنائی جو توُ کرے اُدھارن--

ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥
سُندر بچن تُم سُنھو چھبیلی پِر تَیڈا من سادھارن--

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਿ ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥
دُرجن سیتی نیہو رچائیو دس وِکھا مَے کارن--

ਊਣੀ ਨਾਹੀ ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥
اُونی ناہی جھُونی ناہی ناہی کسےَ وِہُونی--

ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥

پِر چھَیل چھبیلا چھڈ گوَائیو دُرمت کرم وِہُونی۔۔

ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥

نہ ہؤ بھُلی نہ ہؤ چُکی نہ مَے ناہی دوسا۔۔

ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥

جِت ہؤ لائی تِت ہؤ لگی تُو سُن سچ سندیسا۔۔

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

سائی سہُاگن سائی بھاگن جےَ پِر کِرپا دھاری۔۔

ਪਿਰਿ ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥

پِر اؤگن تِس کے سبھ گوائے گل سیتی لائے سواری۔۔

ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥

کرمہین دھن کرَے بِننتی کد نانک آوےَ واری۔۔

ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥

سبھ سُہاگن مانہہ رلیا اِک دیوہو رات مُراری۔۔ا۔۔

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵۔۔

ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥

کاہے من تُو ڈولتا ہر منسا پُورنہار۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ستگور پُرکھ دھیائے تُو سبھ دُکھ وِسارنہار۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ہر نامہ آرادھ من سبھ کِلوِکھ جاہِ وِکار--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا تِن رنگ لگا نِرنکار--

ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

اونی چھڈِیا مایا سُواوڑا دھن سنچِیا نام اپار--

ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

اٹھے پہر اِکتےَ لِوَے منّین حُکم اپار--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

جن نانک منگَے دان اِک دیہو درس من پیار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥

جِس تُو آوہِ چِت تِس نو سدا سُکھ--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥

جِس تُو آوہِ چِت تِس جم ناہے دُکھ--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥

جِس تُو آوہ چِت تِس کے کاڑیا--

ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥

جِس دا کرتا مِتر سبھ کاج سوارِیا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥

جِس تُو آوہِ چِت سو پروان جن--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥

جِس تُو آوہِ چِت بہتا تِس دھن--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥

جِس تُو آوہ چِت سو وڈ پرواریا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥

جِس تُو آوہِ چِت تِن کُل اُدھارِیا--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥

اندرہو انھا باہرہو انھا کُوڑی کُوڑی گاوَے--

ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥

دیہی دھووَے چکر بنائے مایا نو بہو دھاوَے--

ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

اندر مَیل نہ اُترَے ہوُمَے پھِر پھِر آوے جاوَے--

ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥

نیند ویاپیا کام سنتاپیا مکھو ہر ہر کہاوَے--

ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

بَیسنو نام کرم ہوُ جگتا تُہہ کُٹے کیا پھل پاوَے--

ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥

ہنسا وِچ بیٹھا بگ نہ بنئی نِت بیٹھا مچھی نو تار لاوے--

ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥

جا ہنس سبھا ویچار کر دیکھن تا بگا نال جوڑ کدے نہ آوے--

ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥

ہنسا ہیرا موتی چُگنا بگ ڈڈا بھالن جاوے--

ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥

اُڈرِیا ویچارا بگلا مت ہووے منّنج لکھاوے--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥

جِت کو لایا تِت ہی لاگا کِس دوس دِچے جا ہر ایوے بھاوے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥

ستگور سرور رتنی بھرپُورے جِس پراپت سو پاوے--

ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥

سِکھ ہنس سرور اکٹھے ہوئے ستگور کے ہُکماوے--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

رتن پدارتھ مانک سرور بھرپُورے کھائِ کھرچ رہے توٹ نہ آوے--

ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥

سرور ہنس دُور نہ ہوئی کرتے ایوے بھاوے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥

جن نانک جِس دَے مستک بھاگ دھُر لِکھیا سو سِکھ گُورُو پہہ آوے--

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥

آپ تریا کُٹنب سبھ تارے سبھا سرِسٹ چھڈاوے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥

پنڈت آکھائے بہتی راہی کورڑ موٹھ جنیہا--

ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥

اندر موہ نِت بھرم ویاپیا تِسٹس ناہی دیہا--

ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥

کُوڑی آوے کُوڑی جاوے مایا کی نِت جوہا--

ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥

سچ کہے تا چھوہو آوے انتر بہتا روہا--

ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥

ویاپیا دُرمت کُبدھ کُموڑا من لاگا تِس موہا--

ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥

ٹھگے سیتی ٹھگ رل آیا ساتھ بھی اِکو جیہا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥

ستگور صراف ندری وِچدو کڈھے تاں اُگھڑ آیا لوہا--

ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥

بہتیری تھائی رلائے رلائے دِتا اُگھڑیا پڑدا اگے آئے کھلوہا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥

ستگور کی جے سرنی آوے پھِر منُورہو کنچن ہوہا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥

ستگور نِرویر پُتر ستر سمانے اوُگن کٹے کرے سُدھ دیہا--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥

نانک جِس دھُر مستک ہووے لِکھیا تِس ستگور نال سنیہا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥

امرِت بانی ستگور پُورے کی جِس کِرپال ہووے تِس رِدَے وسیہا--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥

آون جانا تِس کا کٹیئے سدا سدا سُکھ ہوہا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥

جو تُدھ بھانا جنت سو تُدھ بُجھئی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥

جو تُدھ بھانا جنت سو درگہ سِجھئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥

جِس نو تیری ندر ہوَمے تِس گئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥

جِس نو تُو سنتُسٹ کلمل تِس کھئی--

ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥

جِس کےَ سُوامی ول نِربھوُ سو بھئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥

جِس نو تُو کِرپال س چا سو تھئیی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥

جِس نو تیری میا نہ پوہےَ اگنئی--

ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥

تِس نو سدا دیال جِن گُر تے مت لئی--۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥

کر کِرپا کِرپال آپے بکھس لےَ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥

سدا سدا جپی تیرا نام ستگور پائے پےَ--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥

من تن انتر وس دُوکھا ناس ہوئے--

ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥

ہتھ دئے آپ رکھ ویاپےَ بھوُ نہ کوئے--

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥

گُن گاوا دِن رَین ایتے کّم لائے--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥

سنت جنا کےَ سنگ ہوُمےَ روگ جائے--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

سرب نِرنتر کھسم ایکو رَوِ رہیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥

گُر پرسادی سچ سچو سچ لہیا--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥

دئِیا کرہو دیال اپنی صِفت دیہو--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥

درسن دیکھ نِہال نانک پریت ایہہ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ایکو جپیئے منَے ماہے اِکس کی سرنائے--

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

اِکس سِیوُ کر پِرہڑی دُوجی ناہی جائے--

ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

اِکو داتا منگیئے سبھ کِچھ پلَے پائے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥

من تن ساس گِراس پربھ اِکو اِک دھیائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

امرت نام ندھان سچ گُرمکھ پایا جائے--

ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥

وڈبھاگی تے سنت جن جن من وُٹھا آئے--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

جل تھل مہیئل رو رہیا دُوجا کوئی ناہِ--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥

نام دھیایئے نام اُچرا نانک کھسم رجائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥

جِس نو تُو رکھوالا مارے تِس کوَن--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥

جس نو تُو رکھوالا جتا تِتَے بھین--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥

جِس نو تیرا انگ تِس مکھ اُجلا--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥

جِس نو تیرا انگ سو نرملی ہُوں نرملا--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥

جِس نو تیری ندر نہ لیکھا پُچھیئَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥

جِس نو تیری کھُسی تِن نؤ نِدھ بھُنچیۓ--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥

جِس نو تُو پرَبھ ول تِس کیا مُہچھندگی--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥

جِس نو تیری مہر س تیری بندگی--۸--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سلوک محلّہ ۵--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥

کِرپال سُوامی میرے سنتاں سنگ وِہاوے--

ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥

تُدھو بھُلے سِ جم جم مردے تِن کدے نہ چُکن ہاوے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥

ستگور سِمرہو آپنا گھٹ اوگھٹ گھٹ گھاٹ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥

ہر ہر نام جپنتیا کوۓ نہ بندھے واٹ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥

تتھے تُو سمرتھ جتھے کوئے ناہِ--

ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥

اوتھے تیری رکھ اگنی اُدر ماہِ--

ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥

سُن کَے جم کے دُوت نائے تیرَے چھڈ جاہے--

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥

بھوٴجل بِکھم اسگاہو گُر سبدی پار پاہے--

ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥

جن کوٴ لگی پیاس امرِت سےٴ کھاہے--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥

کل مہہ ایہو پُنّ گُن گووِند گاہِ--

ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥

سبھسے نو کِرپال سمھالے ساہِ ساہِ--

ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥

بِرتھا کوئے نہ جائے جے آوے تُدھ آہِ--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥

دُوجا تِس نہ بجھُائِہو پاربرہم نام دیہُ آدھار--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥

اگم اگوچر صاحِبو سمرتھ سچ داتار--

ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥

تُو نِہچل نِرویر سچ سچا تُدھ دربار--

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

قیمت کہن نہ جائیَے انت نہ پارا وار--

ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥

پرَبھ چھوڈ ہور جے منگنا سبھ بِکھیا رس چھار--

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

سے سُکھیئے سچ ساہ سے جِن سچا بیوہار--

ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

جِنا لگی پریت پرَبھ نام سہج سُکھ سار--

ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥

نانک اِک آرادھے سنتن رینَار--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥

اند سُوکھ بِسرام نِت ہر کا کیرتن گائے--

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥

اور سِیانپ چھاڈ دیہہ نانک ا دھرس نائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥

نہ تُو آوہِ وس بہت گھناونے--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥

نہ تُو آوہِ وس بید پڑاونے--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥

نہ تُو آوہِ وس تیرتھ نائیئَے--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥

نہ تُو آوہِ وس دھرتی دھائیئَے--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥

نہ تُو آوہِ وس کِتَے سِیانپے--

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥

نہ تُو آوہِ وس بہتا دان دے--

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥

سبھ کو تیرَے وس اگم اگوچرا--

ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥

تُو بھگتا کےَ وس بھگتا تان تیرا--١٠--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਆਪੇ ਵੈਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥

آپے وید آپ نارائن--

ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥

ایہ وَید جی کا دُکھ لائن--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥

گُر کا سبد امرِت رس کھائن--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥

نانک جِس من وسَے تِس کے سبھ دُوکھ مِٹائن--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥

حُکم اُچھلَے حُکمے رہَے--

ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥

حُکمے دُکھ سُکھ سم کر سہَے--

ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

حُکمے نام جپےَ دِن رات--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥

نانک جِس نو ہووَے دات--

ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥

حُکم مرَے حُکمے ہی جیوے--

ਹੁਕਮੇ ਨਾਨ੍ਹਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥

حُکمے نانھا وڈا تھیوَے--

ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥

حُکمے سوگ ہرکھ آنند--

ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ ॥

حُکمے جپےَ نِرودھر گُرمنت--

ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥

حُکمے آون جان رہائے--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥

نانک جا کوُ بھگتی لائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥

ہوُ تِس ڈھاڈھی قُربان جے تیرا سیودار--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥

ہوُ تِس ڈھاڈھی بلہار جے گاوَے گُن اپار--

ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

سو ڈھاڈھی دھن دھنّ جِس لوڑے نِرنکار--

ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥

سو ڈھاڈھی بھاگٹھ جِس سچا دُوار بار--

ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥

اوہُ ڈھاڈھی تُدھ دھیائے کلانے دِن ریَنار--

ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥

منگَے امرِت نام نہ آوے کدے ہار--

ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥

کپڑ بھوجن سچ رہدا لِوے دھار--

ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥

سو ڈھاڈھی گُنونت جِس نو پرَبھ پیار--ا ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

امرِت بانی اَمیو رس امرِت ہر کا ناوٗ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

من تن ہِردَے سِمر ہر آٹھ پہر گُن گاوٗ--

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

اُپدیس سُنہو تُم گُرسِکھو سچا اِہے سُوآوٗ--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥

جنم پدارتھ سپھل ہوئے من مہہ لائہو بھاوٗ--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

سُوکھ سہج آنَد گھنا پرَبھ جپتیا دُکھ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥

نانک نام جپت سُکھ اُوپجَے درگہ پائیَے تھاوَ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

نانک نام دھیائیئے گُر پُورا مت دئے--

ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥

بھانَے جپ تپ سنجمو بھانَے ہی کڈھ لئے--

ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

بھانَے جون بھوائیَے بھانَے بکھس کرئے--

ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥

بھانَے دُکھ سُکھ بھوگیَے بھانَے کرم کرئے--

ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥

بھانَے مِٹی ساج کےَ بھانَے جوت دھریے--

ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥

بھانَے بھوگ بھوگائدا بھانَے منہِ کرئے--

ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥

بھانَے نرک سُرگ اوُتارے بھانَے دھرن پرئے--

ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥

بھانَے ہی جِس بھگتی لائے نانک وِرلے ہے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥

وڈیائی سچے نام کی ہوٗ جیوا سُن سُنے--

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥

پسُو پریت اگیان اُدھارے اِک کھنے--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥

دِنس رَین تیرا ناوٗ سدا سد جاپیَٔے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥

تِرسنا بھُکھ وِکرال نائے تیرَے دھراپیئَے--

ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

روگ سوگ دُکھ ونجے جِس ناوٗ من وسَے--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥

تِسہہ پراپت لال جو گُر سبدی رسَے--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥

کھنڈ برہمنڈ بےانت اُدھارنہاریا--

ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥

تیری سوبھا تُدھ سچے میرے پیاریا--١٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥

مِتر پیارا نانک جی مے چھڈ گوَایا رنگ کسُمبھےَ بھُلی--

ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥

توُ سجن کی مے قیم نہ پوَدی ہوُ تُدھ بِن اڈھ نہ لہدی--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥

سس وِرائن نانک جیوُ سسُرا وادی جیٹھو پوُ پوُ ل وہےَ--

ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥

ہبھے بھس پُنیدے وطن جا مے سجن تُوہےَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥

جِس تُو وُٹھا چِت تِس درد ن نِوارنو--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥

جِس تُو وُٹھا چِت تِس کدے نہ ہارنو--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥

جِس مِلیا پُورا گُورُو سو سر پر تارنو--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਣੋ ॥

جِس نو لائے سچ تِس سچ سمھالنو--

ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥

جِس آیا ہتھ نِدھان سو رہیا بھالنو۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥

جِس نو اکو رنگ بھگت سو جانو۔۔

ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥

اوہوسبھنا کی رین بِرہی چارنو۔۔

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥

سبھ تیرے چوج وِڈان سبھ تیرا کارنو۔۔۱۳۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵۔۔

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਆਗੀ ॥

اُستت نِندا نانک جی مَے ہبھ ونجائی چھوڑیا ہبھ کِچھ تیاگی۔۔

ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥

ہبھے ساک کُوڑاوے ڈِٹھے تؤ پلَے تَیڈے لاگی۔۔۱۔۔

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵۔۔

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥

پھِردی پھِردی نانک جیوُ ہوُ پھاوی تھیئی بہت دِساور پندھا۔۔

ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥

تا ہوُ سُکھ سُکھالی سُتی جا گُر مِل سجن مَے لدھا۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥

سبھے دُکھ سنتاپ جاں تُدھہُ بھُلیئے--

ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥

جے کیچن لکھ اُپاو تاں کہی نہ گھُلیۓ--

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥

جِس نو وِسرَے ناوُ سو نِردھن کانڈھیئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥

جِس نو وِسرَے ناوُ سو جونی ہانڈھیۓ--

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥

جِس کھسم نہ آوےَ چِت تِس جم ڈنڈ دے--

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥

جِس کھسم نہ آوی چِت روگی سے گنے--

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥

جِس کھسم نہ آوی چِت سو کھرو اہنکاریا--

ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥

سوئی دُہیلا جگ جِن ناوُ وِساریا--١۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

تَیڈی بندس مَے کوئے نہ ڈِٹھا تُو نانک من بھانا--

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥

گھول گھُمائی تِس مِتر وِچولے جَے مِل کنت پچھانا--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥

پاوَ سُہاوے جاں تؤ دِھر جُلدے سیس سُہاوا چرنی--

ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥

مُکھ سُہاوا جاں تؤ جس گاوَے جیوٗ پیا تؤ سرنی--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥

مِل ناری ستسنگ منگل گاویا--

ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥

گھر کا ہوا بندھان بہُڑ نہ دھاویا--

ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥

بِنٹھی دُرمت دُرت سوئے کُوڑاویا--

ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥

سیلونت پردھان رِدَے سچاوییا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥

انتر باہر اِک اِک ریتاویا--

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥

من درسن کی پیاس چرن داساوِیا--

ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥

سوبھا بنی سیگارھسم جاں راویا--

ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥

مِلیا آئے سنجوگ جاں تِس بھاویا--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥

ہبھ گُن تَیڈے نانک جیوَ مَے کُو تھیئے مَے نِرگُن تے کیا ہووَے--

ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥

توَ جیوَڈ داتار نہ کوئی جاچک سدا جاچووَے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥

دیہہ چھِجندڑی اُون مجھُونا گُر سجن جیوَ دھرایا--

ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

ہبھے سُکھ سُہیلڑا سُتا جِتا جگ سبایا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥

وڈا تیرا دربار سچا تُدھ تخت--

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥

سِر صاحا پاتساہو نِہچل چوُر چھت--

ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

جو بھاوے پار.برہم سوئی سچ نیاوُ--

ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥

جے بھاوے پار.برہم نِتھاوے مِلَے تھاوُ--

ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥

جو کینھی کرتار سائی بھلی گل--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥

جِنھی پچھاتا کھسم سے درگاہ مل--

ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥

صحی تیرا فُرمان کِنےَ نہ پھیریئَے--

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥

کارن کرن کریم قُدرت تیریئَے--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥

سوئے سُنندڑی میرا تن من موَلا نام جپندڑی لالی--

ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥

پندھ جلندڑی میرا اندر ٹھنڈھا گُر درسن دیکھ نِہالی--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਹਠ ਮੰਞਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥

ہٹھ منجھاہُو مےَ مانک لدھا--

ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥

مُل نہ گھِدھا مےَ کُو ستگور دِتا--

ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥

ڈُھونڈھ ونجائی تھیا تھِتا--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥

جنم پدارتھ نانک جِتا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥

جِس کےَ مستک کرم ہوئے سو سیوا لاگا--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥

جِس گُر مِل کمل پرگاسیا سو اندِن جاگا--

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

لگا رنگ چرنارِبند سبھ بھرم بھوَ بھاگا--

ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥

آتم جِتا گُر متی آگنجت پاگا--

ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥

جِسہہ دھیایا پاربرہم سو کل مہہ تاگا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥

سادُھو سنگت نِرملا اٹھسٹھ مجناگا--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥

جِس پرَبھ مِلیا آپنا سو پُرکھ سبھاگا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥

نانک تِس بلہارنَے جِس ایوَڈ بھاگا--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥

جاں پِر اندر تاں دھن باہر--

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥

جاں پِر باہر تاں دھن ماہر--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥

بِن ناوَے بہو پھیر پھِراہر--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥

ستگور سنگ دِکھایا جاہر--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥

جن نانک سچے سچ سماہر--ا--

ਮः ੫ ॥

م: ۵--

ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥

آہر سبھ کردا پھِرے آہر اِک نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥

نانک جِت آہر جگ ا دھرے وِرلا بُوجھے کوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥

وڈی ہُو وڈا اپار تیرا مرتبا--

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਿ ਕਰਤਬਾ ॥

رنگ پرنگ انیک نہ جاپنھِ کرتبہ--

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥

جیا اندر جیوٗ سبھ کچھ جانلا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥

سبھ کچھ تیرے وس تیرا گھر بھلا--

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥

تیرَے گھر آنند ودھائی تُدھ گھر--

ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥

مان مہتا تیج آپنا آپ جر--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥

سرب کلا بھرپُور دِسَے جت کتا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥

نانک داسن داس تُدھ آگے بِنوَتا--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥

چھتڑے باجار سوہن وِچ وپاریئے--

ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥

وکھر ہِک اپار نانک کھٹے سو دھنی--۱--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

کبیرا ہمرا کو نہی ہم کِس ہُو کے ناہِ--

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

جِن ایہو رچن رچایا تِس ہی ماہِ سماہِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

--پوڑی

ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥

--سپھلیو بِرکھ سُہاوڑا ہر سپھل امِرتا

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥

--من لوچے اُنھ مِلن کو کیو ونجے گھِتا

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥

--ورنہ چِہنا باہرا ا وہو اگم اجِتا

ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥

--اوہو پیارا جی کا جو کھولھے بھِتا

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥

--سیوا کری تُساڑیا مَے دسہو مِتا

ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥

--قُربانی ونجا وارنَے بلے بل کِتا

ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥

--دسن سنت پیاریا سُنھو لائے چِتا

ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥

--جِس لِکھیا نانك داس تِس ناو امرِت ستگور دِتا--۱۹

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

--سلوك محلّہ ۵

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥

کبیر دھرتی سادھ کی تسکر بَیسہِ گاہِ--

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥

دھرتی بھار نہ بیاپئی اُن کوَ لاہوُ لاہِ--ا--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥

کبیر چاول کارنے تُکھ کوَ مُہلی لائے--

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥

سنگ کُسنگی بَیستے تب پُوچھے دھرم رائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥

آپے ہی وڈ پروار آپ اِکاتیا--

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥

آپنی قیمت آپ آپے ہی جاتِیا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ آپ اُپنیا--

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥

آپنا کیتا آپ آپ ورنّیا--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥

دھنّ سو تیرا تھان جِتھے تُو وُٹھا--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥

دھنّ سو تیرے بھگت جِنھی سچ تُوں ڈِٹھا--

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥

جِس نو تیری دئِیا صلاحے سوئے تُدھ--

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥

جِس گُر بھیٹے نانک نِرمل سوئی سُدھ--٢٠--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥

فریدا بھُوم رنگاولی منجھ وِسُولا باگ--

ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥

جو نر پیر نِواجِیا تنھا انچ نہ لاگ--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥

فریدا عُمر سُہاوڑی سنگ سُونڑی دیہہ--

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ੍ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥

وِرلے کیئی پائیئنھِ جِنھا پیارے نیہہ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥

جپ تپ سنجم دئیا دھرم جِس دیہہ سو پائے--

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

جِس بجُھائیہِ اگن آپ سو نام دھیائے--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥

انترجامی اگم پُرکھ اِک درِسٹ دِکھائے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

سادھسنگت کےَ آسرے پرَبھ سِیوُ رنگ لائے--

ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥

اوَگن کٹ مُکھ اُجلا ہر نام ترائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥

جنم مرن بھوَ کٹیون پھِر جون نہ پائے--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥

اندھ کُوپ تے کا ڈھئَن لڑ آپ پھڑائے--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥

نانک بکھس مِلائین رکھے گل لائے--۲۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥

مُحبت جِس کھُدائےِ دی رتا رنگ چلَول--

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥

نانک وِرلے پائیٔہہ تِس جن قیِم نہ مُول--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥

اندر وِدھا سچ نائے باہر بھی سچ ڈِٹھوم--

ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥

نانک رویا ہبھ تھائے ون ترِن ترِبھَون روم--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥

آپے کیِتو رچن آپے ہی رتیا--

ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥

آپے ہوئیو اِک آپے بہو بھتیا--

ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥

آپے سبھنا منجھ آپے باہرا--

ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥

آپے جانہِ دُور آپے ہی جاہرا--

ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥

آپے ہووہِ گُپت آپے پرگٹیئَے--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥

قیمت کِسےَ نہ پائے تیری تھٹیئَے--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥

گہر گمبھیر اتھاہو اپار اگنت تُوں--

ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ ॥

نانک ورتَے اِک اِکو اِک تُوں--۲۲--۱--۲--سدھ--

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ

رامکلی کی وار رائے بلونڈ تتھا ستَے ڈُوم آکھی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥

ناوُ کرتا قادر کرے کیوُ بول ہووَے جوھیودَے--

ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥

دے گُنا ست بھین بھراو ہےَ پارنگت دان پڑیودَے--

ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥

نانک راج چلایا سچ کوٹ ستانی نیِو دَے--

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥

لہنے دھریون چھت سِر کر صِفتی امرت پیودَے--

ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥

مت گُر آتم دَیو دی کھڑگ جور پراکُئے جی دَے--

ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥

گُر چیلے رہراس کیئی نانک سلامت تھیودَے--

ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥੧॥

سہِ ٹِکا دِتَوس جیودے--ا--

ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥

لہنے دی پھیرائیئَے نانکا دوہی کھٹیئے--

ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥

جوت اوہا جُگت سائے سہِ کایا پھیر پلٹیئَے--

ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥

جھُلَے سو چھت نِرنجنی مَل تخت بیٹھا گُر ہٹیئَے--

ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥

کرہے جے گُر فُرمایا سِل جوگ الُونی چٹیئَے--

ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥

لنگر چلَے گُر سبد ہر توٹ نہ آوی کھٹیئے--

ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥

کھرچے دِت کھسم دی آپ کھہدی کھَیر دبٹیئَے--

ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥

ہووَے صِفت کھسمّ دی نُور ارسہُو کُرسہو جھُجھٹیئے--

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥

تُدھ ڈِٹھے سچے پاتساہ مل جنم جنم دی کٹیئے--

ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥

سچ جے گُر فُرمایا کیوٗ ایدُو بولہو ہٹیئے--

ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ ਮੁਰਟੀਐ ॥

پُتری کوٗل نہ پالِئو کر پیرہو کنّھ مُرٹیئے--

ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨ੍ਹਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨ੍ਹਿ ਛਟੀਐ ॥

دِل کھوٹَے عاقی پھِرن بنھِ بھار اُچائِنھوںِ چھٹیئے--

ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥

جِن آکھی سوئی کرے جِن کیتی تِنَے تھٹیئے--

ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥

کوٗن ہارے کِن اُوٹیَے--٢--

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥

جِن کیتی سو منّنا کو سال جِواہے سالی--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥

دھرم رائے ہےَ دَیوتا لَے گلا کرے دلالی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥

ستگور آکھے سچا کرے سا بات ہووَے درہالی--

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥

گُر انگد دی دوہی پھِری سچ کرتَے بندھ بحالی--

ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥

نانک کایا پلٹ کر مل تخت بیٹھا سَے ڈالی--

ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥

در سیوے اُمت کھڑی مسکلَے ہوئے جنگالی--

ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥

در درویس کھسمّ دَے نائے سچَے بانی لالی--

ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥

بلونڈ کھیوی نیک جن جِس بہُتی چھاؤ پتّرالی--

ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥

لنگر دوَلت ونڈیئے رس ا مرِت کھیر گھیالی--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥

گُرسِکھا کے مُکھ اُجلے منمُکھ تھیئے پرالی--

ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥

پئے قبُول کھسمّ نال جاں گھال مردی گھالی--

ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥

ماتا کھیوی سَہو سوئے جِن گوئے ا ٹھالی--٣--

ਹੋਰਿੰਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥

ہورِیوں گنگ وہائیئے دُنیائی آکھَے کے کِیون--

ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਚਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥

نانک اِیسر جگناتھ اُچھدی وین وِرکیون--

ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥

مادھانا پربت کر نیتر باسک سبد رِڑکیون--

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥

چوَدہ رتن نِکالئَن کر آوا گوَن چِلکیون--

ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥

قُدرت اہے ویکھالیئَن جِن ایوڈ پِڈ ٹھِنکیون--

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥

لہنے دھریون چھتر سِر اسمان کیاڑا چھِکیون--

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥

جوت سمانی جوت ماہِ آپ آپے سیتی مِکیون--

ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥

سِکھاں پُتراں گھوکھ کےَ سبھ اُمت ویکھو جے کِیون--

ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥

جاں سُدھوس تاں لہنا ٹِکیون--۴--

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥

پھیر وسایا پھیرُاں ستگور کھاڈُور--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥

جپ تپ سنجم نال تُدھ ہور مُچ گرُور--

ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥

لب وِناہے مانسا جیئوُ پانی بُور--

ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥

وِرھِئے درگہ گُورُو کی قُدرتی نُور--

ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥

جِت سو ہاتھ نہ لبھئی تُوں اوہو ٹھرُور--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥

نؤ نِدھ نام نِدھان ہےَ تُدھ وِچ بھرپُور--

ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥

نِندا تیری جو کرے سو ونجے چُور--

ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥

نیڑے دِسَے مات لوک تُدھ سُجھے دُور--

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥

پھیر وسایا پھیرُان ستگور کھاڈُور--۵--

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥

سو ٹِکا سو بیہنا سوئی دیبان--

ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

پِیئو دادے جیوِہا پوتا پروان--

ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥

جِن باسک نیترے گھتیا کر نیہی تان--

ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥

جِن سمُند وِرولیا کر میر مدھان--

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥

چوَدہ رتن نِکالئن کیتون چانان--

ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥

گھوڑا کیتو سہج دا جت کیوٗ پلان--

ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥

دھنکھ چڑائیو ست دا جس ہندا بان--

ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥

کل وِچ دھُو اندھار سا چڑھیا رَے بھان--

ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥

ستھو کھیت جمائیو ستھو چھاوان--

ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥

نِت رسوئی تیرِیئے گھِیوٗ میدا کھان--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

چارے کُنڈاں سُجھیوٗس من مہہ سبد پروان--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥

آوا گوٗن نِواریو کر ندر نیسان--

ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

اوٗترِیا اوٗتار لَے سو پُرکھ سُجان--

ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥

جھکھڑ واوٗ نہ ڈولئی پربت میران--

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥

جانے بِرتھا جی کی جانی ہُو جان--

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

کیا صالاحی سچے پاتساہ جاں تُو سگھڑ سُجان--

ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥

دان جے ستگور بھاوسی سو ستے دان--

ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥

نانک ہند ا چھتر سِر اُمت حَیران--

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥

سو ٹِکا سو بیہنا سوئی دیبان--

ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥

پِیو دادے جیوِہا پوترا پروان--٦--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

دھنّ دھنّ رامداس گُر جن سِریا تِنَے سوارِیا--

ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥

پُوری ہوئی کرامات آپ سِرجنہارے دھاریا--

ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

سِکھی اتے سنگتی پاربرہم کر نمسکاریا--

ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥

اٹل اتھاہو اتول تُو تیرا انت نہ پارا واریا--

ਜਿਨ੍ੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥

جِنھی تُوں سیویا بھاؤ کر سے تُدھ پار اُتارِیا--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥

لب لوبھ کام کرودھ موہ مار کڈھے تُدھ سپرواریا--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥

دھنّ سو تیرا تھان ہےَ سچّ تیرا پَیسکاریا--

ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

نانک تُو لہنا تُو ہےَ گُر امر تُو ویچاریا--

ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥

گُر ڈِٹھا تاں من سادھارِیا--۷--

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥

چارے جاگے چھو جگی پنچائن آپے ہوآ--

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ੍ ਖਲੋਆ ॥

آپینھَے آپ ساجِیون آپے ہی تھمّھِ کھلوآ--

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥

آپے پٹی قلم آپ آپ لکِھنہارا ہوآ--

ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥

سبھ اُمت آون جاونی آپے ہی نوَا نِروآ--

ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥

تخت بیٹھا ارجن گُورُو ستگور کا کھِوے چندوآ--

ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥

اُگوَنہو تے آتھوَنہو چھو چکی کیئن لوآ--

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥

جِنّھی گُورُو نہ سیوِیو منمُکھا پیا موآ--

ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥

دُونی چوُنی کرامات سچے کا س چا ڈھوآ--

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥

چارے جاگے چھو جگی پنچائن آپے ہوآ--۸--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

رامکلی بانی بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਜੀਉ

کبیر جیوَ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥

کایا کلالن لاہن میلوَ گُر کا سبد گُڑ کین رے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥

ترِسنا کام کرودھ مد متسر کاٹ کاٹ کس دین رے--۱--

ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥

کوئی ہےَ رے سنت سہج سُکھ انتر جا کوُ جپ تپ دیوُ دلالی رے--

ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک بُوند بھر تن من دیوءُ جو مد دئے کلالی رے--ا--رہاؤ--

ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥

بھوَن چتُر دس بھاٹھی کینھی برہم اگن تن جاری رے--

ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥

مُدرا مدک سہج دھُن لاگی سُکھمن پوچنہاری رے--۲--

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥

تیرتھ برت نیم سُچ سنجم رَوِ سس گہنَے دیوُ رے--

ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥

سُرت پیال سُدھا رس امِرت ایہو مہا رس پیوُ رے--۳--

ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥

نِجھر دھار چُّوۓ ات نِرمل ایہہ رس منُوآ راتو رے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥

کہہ کبیر سگلے مد چھُوچھے اِہےَ مہا رس ساچو رے--۴--ا--

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥

گُڑ کر گیان دھیان کر مہُوآ بھوءُ بھاٹھی من دھارا--

ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥

سُکھمن ناری سہج سمانی پیوَے پیونہارا--ا--

ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥

اوَدُھو میرا من متوارا--

ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُنمد چڑھا مدن رس چاکھیا ترِبھوَن بھیا اُجیارا--ا--رہاؤ--

ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥

دُئے پُر جور رسائی بھاٹھی پیِو مہا رس بھاری--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥

کام کرودھ دُئے کیئے جلیتا چھُوٹ گئی سنساری--۲--

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥

پرگٹ پرگاس گیان گُر گنمِت ستگور تے سُدھ پائی--

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥

داس کبیر طاس مد ماتا ا چِک نہ کبھُو جائی--۳--۲--

ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥

تُوں میرو میر پربت سُوآمی اوٹ گہی مَے تیری--

ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥

نہ تُم ڈولہو نہ ہم گِرتے رکھ لینی ہر میری--ا--

ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥

اب تب جب کب تُہی تُہی--

ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم تُو پرساد سُکھی سد ہی--ا--رہاؤ--

ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥

تورے بھروسے مگہر بسیوٗ میرے تن کی تپت بُجھائی--

ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥
پہلے درسن مگہر پائیو پھُن کاسی بسے آئی--۲--

ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥
جیسا مگہر تَیسی کاسی ہم ایکے کر جانی--

ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥
ہم نِردھن جیئو ایہو دھن پایا مرتے پھُوٹ گُمانی--۳--

ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥
کرَے گُمان چُبھِہ تِس سُولا کو کاڈھن کؤ ناہی--

ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥
اجے سو چوبھ کؤ بِلل بِلاتے نرکے گھور پچاہی--۴--

ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥
کوَن نرک کیا سُرگ بِچارا سنتن دوؤ رادے--

ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥
ہم کاہُو کی کان نہ کڈھتے اپنے گُر پرسادے--۵--

ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
اب توٗ جائے چڑھے سِنگھاسن مِلے ہےَ سارِنگپانی--

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥
رام کبیرا ایک بھیئے ہےَ کوئے نہ سکےَ پچھانی--٦--۳--

ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥
سنتا مانوٗ دُوتا ڈانوٗ ایہہ کُٹواری میری--

ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥

دِوس رَین تیرے پاؤ پلوسؤ کیس چوَر کر پھیری--ا--

ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥

ہم کُوکر تیرے دربار--

ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھؤ کہے آگے بدن پسار--ا--رہاؤ--

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥

پُورب جنم ہم تُمھرے سیوک اب تؤ مِٹیا نہ جائی--

ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥

تیرے دُوارے دھُن سہج کی ماتھے میرے دگائی--۲--

ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥

داگے ہوہے سو رن مہہ جُوجھ بِن داگے بھگ جائی--

ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥

سادُھو ہوئے سو بھگت پچھانَے ہر لئے کھجانَے پائی--۳--

ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کوٹھرے مہہ کوٹھری پرم کوٹھی بیچار--

ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥

گُر دینی بست کبیر کؤ لیوہو بست سمہار--۴--

ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

کبیر دیئی سنسار کؤ لینی جِس مستک بھاگ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥

امِرت رس جِن پایا تھِر تا کا سوہاگ--۵--۴--

ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥

جہ مُکھ بید گائتری نکسَے سو کیوٗ برہمن بِسر کرَے--

ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥

جا کےَ پاۓ جگت سبھ لاگَے سو کیوٗ پنڈت ہر نہ کہَے--۱--

ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥

کاہے میرے بامھن ہر نہ کہہ--

ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نہ بولہِ پاڈے دوجک بھرہِے--۱--رہاوٗ--

ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥

آپن اُوچ نِیچ گھر بھوجن ہٹھے کرم کر اُدر بھرہے--

ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥

چوٗدس اماوس رچ رچ مانگہِ کر دیپک لےَ کوُپ پرہِے--۲--

ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥

توُں برہمن مےَ کاسیک جُلہا مُوہِ توہِ برابری کیَسے کےَ بنہِ--

ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥

ہمرے رام نام کہہ اُبرے بید بھروسے پانڈے ڈُوب مرہِ--۳--۵--

ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥

ترور ایک اننت ڈار ساکھا پُہپ پتر رس بھریا--

ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥

ایہہ امرت کی باڑی ہےَ رے تِن ہر پُورے کرِیا--ا--

ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥

جانی جانی رے راجا رام کی کہانی--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر جوت رام پرگاسا گُرمکھ بِرلےَ جانی--ا--رہاؤ--

ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥

بھوَر ایک پُہپ رس بیدھا بارہ لے اُر دھریا--

ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥

سورہ مدھے پوَن جھکوریا آکاسے پھر پھریا--۲--

ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥

سہج سُنّ اِک بِروا اُپجیا دھرتی جلہر سوکھِیا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥

کہہ کبیر ہوَ تا کا سیوک جِن ایہو بِروا دیکھیا--۳--۶--

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥

مُندرا مون دئِیا کر جھولی پتر کا کرہو بیچار رے--

ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥

کھِنتھا ایہو تن سیئوَ اپنا نام کروَ آدھار رے--ا--

ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥

ایسا جوگ کماوہو جوگی--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ تپ سنجم گُرمکھ بھوگی--ا--رہاؤ--

ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚਢਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

بُدھ بِبھوُت چڑھاووُ اپنی سِنگی سُرت مِلائی--

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥

کر بیراگ پھِروُ تن نگری من کی کِنگُری بجائی--۲--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥

پنچ تت لَے ہِردَے راکھو رہَے نِرالم تاڑی--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥

کہت کبیر سُنہو رے سنتھو دھرم دئیا کر باڑی--۳--۷--

ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

کوَن کاج سِرجے جگ بھیتر جنم کوَن پھل پایا--

ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥

بھَو نِدھ ترن تارن چِنتا من اِک نِمکھ نہ ایہو من لایا--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥

گوبِند ہم ایسے اپرادھی--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن پرَبھ جیوُ پِنڈ تھا دیا تِس کی بھاوُ بھگت نہی سادھی--ا--رہاؤ--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥

پر دھن پر تن پر تی نِندا پر اپباد نہ چھُوٹَے--

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥

آوا گوَن ہوت ہےَ پھُن پھُن ایہو پرسنگ نہ توُٹےَ--۲--

ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥

جِہ گھر کتھا ہوت ہر سنتن اک نِمکھ نہ کینھو مےَ پھیرا--

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥

لمپٹ چور دُوت متوارے تِن سنگ سدا بسیرا--۳--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥

کام کرودھ مایا مد متسر اے سمپےَ مو ماہی--

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥

دئِیا دھرم ار گُر کی سیوا اے سُپننتر ناہی--۴--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥

دین دیال کِرپال دمودر بھگت بچھل بھےَ ہاری--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ॥੫॥੮॥

کہت کبیر بھیر جن راکھہو ہر سیوا کروُ تُمھاری--۵--۸--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥

جہ سِمرن ہوئے مُکت دُوار--

ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جاہِ بیکنٹھ نہی سنسار--

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥

نِربھوُ کےَ گھر بجاوہِ طُور--

ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥

انحد بجہہِ سدا بھر پُور--ا--

ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ایسا سِمرن کر من ماہِ--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن سِمرن مُکت کت ناہِ--ا--رہاؤ--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥

جہ سِمرن ناہی ننکار--

ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥

مُکت کرَے اُترَے بہو بھار--

ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥

نمسکار کر ہِردَے ماہِ--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥

پھِر پھِر تیرا آون ناہِ--۲--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥

جہ سِمرن کرہِ تُو کیَل--

ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥

دیپک باندھ دھریو بِن تیل--

ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

سو دیپک امرک سنسار--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥

کام کرودھ بِکھ کاڈھیلے مار--٣--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

جہ سِمرن تیری گت ہوئے--

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

سو سِمرن رکھ کنٹھ پروئے--

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥

سو سِمرن کر نہی راکھ اُتار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥

گُر پرسادی اُترہِ پار--٤--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥

جہ سِمرن ناہی تُہِ کان--

ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥

مندر سووہِ پٹمبر تان--

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥

سیج سُکھالی بِگسے جیوُ--

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥

سو سِمرن تُو اندِن پییو--٥--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥

جہ سِمرن تیری جائے بلائے--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥

جہ سِمرن تُجھ پوہے نہ مائے--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥

سِمر سِمر ہر ہر من گائیَے--

ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥

ایہو سِمرن ستگور تے پائیَے--٦--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

سدا سدا سِمر دِن رات--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

اُوٹھت بیٹھت ساس گِراس--

ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥

جاگ سوئے سِمرن رس بھوگ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ہر سِمرن پائیَے سنجوگ--٧--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥

جہ سِمرن ناہی تُجھ بھار--

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥

سو سِمرن رام نام ادھار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥

کہہ کبیر جا کا نہی انت--

ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥

تِس کے آگے تنت نہ منت--٨--٩--

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

رامکلی گھر ٢ بانی کبیر جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥

بندھچ بندھن پایا--

ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

مُکتَے گُر انل بجُھایا--

ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥

جب نکھ سِکھ ایہو من چینھا--

ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥੧॥

تب انتر مجن کینھا--ا--

ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥

پوَنپتِ اُنمن رہن کھرا--

ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہی مِرت نہ جنم جرا--ا--رہاؤ--

ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥

اُلٹی لے سکت سہارں--

ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥

پَیسیلے گگن مجھارں--

ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥

بیدھیئلے چکر بھُئنگا--

ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥

بھیٹیئلے رائے نِسنگا--۲--

ਚੂਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ॥

چُوکیئلے موہ میاسا--

ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥

سس کینو سُور گِراسا--

ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥

جب کُمبھک بھرپُر لینا--

ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥

تہ باجے انحد بِینا--۳--

ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥

بکتَے بک سبد سُنایا--

ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥

سُنتَے سُن منّ بسایا--

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥

کر کرتا اُترس پارں--

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥੧੦॥

کہےَ کبیر ا سارں--۴--ا--۱۰--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥

چند سُورج دُئے جوت سرُوپ--

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥

جوتی انتر برہم انُوپ--ا--

ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کر رے گیانی برہم بیچار--

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوتی انتر دھریا پسار--ا--رہاؤ--

ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥

ہیرا دیکھ ہیرے کروُ آدیس--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥

کہےَ کبیر نِرنجن الیکھ--۲--۲--اا--

ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥

دُنیا ہُسِیار بےدار جاگت مُسیئت ہوَ رے بھائی--

ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِگم ہُسِیار پہرُوآ دیکھت جم لے جائی--ا--رہاؤ--

ਨੀਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥

نیبُو بھیئو آمب آمب بھیئو کیلا پاکا جھار--

ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥

نالیئیر پھل سیبر پاکا مُورکھ مُگدھ گوار--ا--

ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥

ہر بھیو کھانڈ ریت مہہ بِکھریو ہستی چُنیو نہ جائی--

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥

کہہ کمیر کُل جات پانت تج چیٹی ہوئے چُن کھائی--۲--۳--۱۲--

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧

بانی نامدیوٗ جیوٗ کی رامکلی گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥

آنیلے کاگد کاٹیلے گُوڈی آکاس مدھے بھرمیئلے--

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥

پنچ جنا سِیوٗ بات بتوٗا چیت سو ڈوری راکھیئلے--ا--

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥

من رام نامہ بیدھیئلے--

ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے کنک کلا چِت مانڈیئلے--ا--رہاوٗ--

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥

آنیلے کُمبھ بھرائیلے اُودک راج کُوار پُرندریئے--

ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥

ہست بِنود بیچار کرتی ہےَ چیت سو گاگر راکھیئلے--۲--

ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥

مندر ایک دُوار دس جا کے گؤ چراون چھاڈیئلے--

ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥

پانچ کوس پر گؤ چراوت چیت سو بچھرا راکھیئلے--۳--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥

کہت نامدیو سُنہو تِلوچن بالک پالن پوڈھیئلے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥

انتر باہر کاج بِرُودھی چیت سو بارِک راکھیئلے--۴--۱--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥

بید پُران ساستر آننتا گیت کبِت نہ گاووُگو--

ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥

اکھنڈ منڈل نِرنکار مہہ انحد بین بجاووُ گو--۱--

ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥

بیراگی رامہِ گاووُگو--

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبد اتیت اناہد راتا آکُل کےَ گھر جاوُ گو--۱--رہاوُ--

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥

اِڑا پِنگلا اوُر سُکھمنا پوُنےَ بندھ رہاوُ گو--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥

چند سُورج دُئے سم کر راکھوٗ برہم جوت مِل جاوٗ گو--۲--

ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥

تیرتھ دیکھ نہ جل مہہ پَیسوٗ جی جنت نہ ستاووٗ گو--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ ॥੩॥

اٹھسٹھ تیرتھ گُورُو دِکھائے گھٹ ہی بھیتر نہاوٗ گو--۳--

ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥

پنچ سہائی جن کی سوبھا بھلو بھلو نہ کہاووٗ گو--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥

نامہ کہَے چِت ہر سِیوٗ راتا سُنّ سمادھ سماوٗ گو--۴--۲--

ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥

مائے نہ ہوتی باپ نہ ہوتا کرم نہ ہوتی کایا--

ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥

ہم نہی ہوتے تُم نہی ہوتے کوَن کہاں تے آیا--۱--

ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥

رام کوئے نہ کِس ہی کیَرا--

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے ترور پنکھ بسیرا--۱--رہاوٗ--

ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

چند نہ ہوتا سُور نہ ہوتا پانی پوَن مِلایا--

ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥

ساست نہ ہوتا بید نہ ہوتا کرم کہاں تے آیا--۲--

ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

کھیچر بھُوچر تُلسی مالا گُر پرسادی پایا--

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥

نامہ پرنٔوے پرم تت ہےَ ستگور ہوئے لکھایا--۳--۳--

ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ॥

رامکلی گھر ۲--

ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥

بانارسی تپ کرَے اُلٹ تیرتھ مرَے اگن دہےَ کایا کلپ کیجےَ--

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥

اسُمیدھ جگ کیجےَ سونا گربھ دان دیجےَ رام نام سر تؤ نہ پُوجے--۱--

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

چھوڈ چھوڈ رے پاکھنڈی من کپٹ نہ کیجےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا نام نِت نِتہِ لیجےَ--۱--رہاؤ--

ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥

گنگا جوٗ گوداور جائیے کُمبھ جوٗ کیدار گومتی سہس گوٗ دان کیجےَ--

ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥

کوٹ جوٗ تیرتھ کرَے تن جوٗ ہِوالے گارے رام نام سر تؤ نہ پُوجے--۲--

ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥

اس دان گج دان ناری بھُوم دان ایسو دان نِت نِتہِ کیجَے۔۔

ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥

آتم جوَ نِرمائل کیجَے آپ برابر کنچن دیجَے رام نام سر توُ نہ پُوجے۔۔۳۔۔

ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਲੀਜੈ ॥

منہہ نہ کیجَے روس جمہِ نہ دیجَے دوس نِرمل نِربان پد چینھِ لیجَے۔۔

ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥

جسرتھ رائے نند راجا میرا رام چند پرَنوے نامہ تت رس امرِت پیجَے۔۔۴۔۔۴۔۔

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

رامکلی بانی رویداس جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥

پڑیَے گُنیَے نام سبھ سُنیَے انبھوَ بھاوَ نہ درسَے۔۔

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥

لوہا کنچن ہِرن ہوئے کیَسے جوَ پارسہِ نہ پرسَے۔۔۱۔۔

ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥

دیوَ سنسَے گانٹھ نہ چھُوٹَے۔۔

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کام کرودھ مایا مد متسر اِن پنچھو مِل لُوٹے۔۔۱۔۔رہاوَ۔۔

ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

ہم بڈ کب کُلین ہم پنڈت ہم جوگی سنِیاسی--

ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥

گیانی گُنی سُور ہم داتے ایہہ بُدھ کبہِ نہ ناسی--۲--

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥

کہو رویداس سبھَے نہی سمجھس بھُول پرے جیسے بوُرے--

ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥

موہِ ادھار نام نارائن جیون پران دھن مورے--۳--۱--

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ

رامکلی بانی بینی جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥

اِڑا پِنگلا اوُر سُکھمنا تین بسہ اِک ٹھائی--

ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥

بینَی سنگم تہ پِراگ من مجن کرے تتھائی--۱--

ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥

سنتھو تہا نِرنجن رام ہےَ--

ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

گُر گم چینَے بِرلا کوئے--

ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تہاں نِرنجن رمئیا ہوئے--ا--رہاؤ--

ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥

دیوَ ستھانَے کیا نیسانی--

ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥

تہ باجے سبد اناہد بانی--

ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥

تہ چند نہ سُورج پئُن نہ پانی--

ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥

ساکھی جاگی گُرمُکھ جانی--۲--

ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥

اُپجَے گیان دُرمت چھیجَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥

امِرت رس گگنتر بھیجَے--

ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

ایس کلا جو جانَے بھیوٗ--

ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥

بھیٹَے تاس پرم گُردیوٗ--۳--

ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥

دسم دُوارا اگم اپارا پرم پُرکھ کی گھاٹی--

ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥

اُوپر ہاٹ ہاٹ پر اعلیٰ آلے بھیتر تھاتی--۴--

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥

جاگت رہَے سو کبہو نہ سووَے--

ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥

تین تِلوک سمادھ پلووَے--

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥

بیج منتر لَے ہِردَے رہَے--

ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥

منُوآ اُلٹ سُنّ مہہ گہَے--۵--

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥

جاگت رہَے نہ علیا بھاکھَے--

ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥

پاچوَ اِندری بس کر راکھَے--

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥

گُر کی ساکھی راکھَے چیت--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥

من تن اربَے کِرسن پریت--۶--

ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥

کر پلَو ساکھا بیچارے--

ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥

اپنا جنم نہ جُوئے ہارے--

ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥

اسُر ندی کا بندھے مُول--

ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥

پچھم پھیر چڑاوے سُور--

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥

اجر جرَے سو نِجھر جھرَے--

ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥

جگنّاتھ سِیوٗ گوسٹ کرَے--۷--

ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥

چوٗمکھ دِیوا جوت دُوار--

ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥

پلُو انت مُول بِچکار--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੈ ॥

سرب کلا لے آپے رہَے--

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥

من مانک رتنا مہہ گُہَے--۸--

ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥

مستک پدم دُوالَے منی--

ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥

ماہِ نِرنجن ترِبھوَن دھنی--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥

پنچ سبد نِرمائل باجے--

ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥

ڈھلکے چور سنکھ گھن گاجے--

ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥

دل مل دَیتھو گُرمکھ گیان--

ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥

بینی جاچَے تیرا نام--۹--۱--

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪

راگ نٹ نارائن محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

میرے من جپ اہنِس نام ہرے--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ کوٹ دوکھ بہو کینے سبھ پرہر پاس دھرے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥

ہر ہر نام جپہہ آرادھہِ سیوک بھائے کھرے--

ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥

کِلبِکھ دوکھ گئے سبھ نیکر جیئو پانی مَیل ہرے--ا--

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥

کھِن کھِن نر نارائن گاوہِ مُکھ بولہِ نر نرہرے--

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥

پنچ دوکھ اسادھ نگر مہہ اِک کھِن پل دُور کرے--۲--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥

وڈبھاگی ہر نام دھیاوہِ ہر کے بھگت ہرے--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥

تِن کی سنگت دیہہ پرَبھ جاچؤ مَے مُوڑ مُگدھ نِسترے--۳--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥

کِرپا کِرپا دھار جگجیون رکھ لیوہو سرن پرے--

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥

نانک جن تُمری سرنائی ہر راکھو لاج ہرے--۴--ا--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥

رام جپ جن رامَے نام رلے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام جپئیو گُر بچنی ہر دھاری ہر کرپلے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥

ہر ہر اگم اگوچر سُوآمی جن جپ مِل سلل سللے--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥

ہر کے سنت مِل رام رس پایا ہم جن کےَ بل بللے--ا--

ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥

پُرکھوتم ہر نام جن گائیو سبھ دالد دُکھ دللے--

ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥

وِچ دیہی دوکھ اسادھ پنچ دھاتُو ہر کیئے کھِن پرلے--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥

ہر کے سنت من پریت لگائی جیئو دیکھے سس کملے--

ਉਨਵੈ ਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥

اُنوَے گھن گھن گھنہر گرجَے من بِگسَے مور مُرلے--۳--

ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥

ہمرَے سُوآمی لوچ ہم لائی ہم جیوہ دیکھ ہر مِلے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥੪॥੨॥

جن نانک ہر عمل ہر لائے ہر میلھو اند بھلے--۴--۲--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥

میرے من جپ ہر ہر نام سکھے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی ہر نام دھیائیو ہم ستگور چرن پکھے--ا--رہاؤ--

ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਨਿ ਰਖੇ ॥

اُوتم جگنّاتھ جگدیسُر ہم پاپی سرن رکھے--

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥

تُم وڈ پُرکھ دین دُکھ بھنجن دِیوُ نام مُکھے--ا--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥

ہر گُن اُوچ نیچ ہم گائے گُر ستگور سنگ سکھے--

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥

جیئوُ چندن سنگ بسَے نِم بِرکھا گُن چندن کے بسکھے--۲--

ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥

ہمرے اوَگن بِکھیا بکھَے کے بہو بار بار نِمکھے--

ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥

اوگنیارے پاتھر بھارے ہر تارے سنگ جنکھے--۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥

جِن کوُ تُم ہر راکھو سُوآمی سبھ تِن کے پاپ کِرکھے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰਣਖੇ ॥੪॥੩॥

جن نانک کے دیال پرَبھ سُوآمی تُم دُسٹ تارے ہرنکھے--۴--۳--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥

میرے من جپ ہر ہر رام رنگے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کِرپا کری جگدیسُر ہر دھیائیو جن پگ لگے--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥

جنم جنم کے بھُول چُوک ہم اب آئے پربھ سرنگے--

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥

تُم سرناگت پرتِپالک سُوآمی ہم راکھو وڈ پاپگے--ا--

ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥

تُمری سنگت ہر کو کو نہ اُدھرِیو پربھ کیئے پتت--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥

گُن گاوت چھیپا دُسٹاریو پربھ راکھی پیج جنگے--۲--

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥

جو تُمرے گُن گاوہِ سُوآمی ہوَ بل بل بل تِنگے--

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥

بھوَن بھوَن پوِتر سبھ کیئے جہ دھُور پری جن پگے--۳--

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥

تُمرے گُن پربھ کہہ نہ سکہہ ہم تُم وڈ وڈ پُرکھ وڈگے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਸੇਵਹ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥

جن نانک کوَ دئیا پربھ دھارہو ہم سیوہ تُم جن پگے--۴--۴--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥

میرے من جپ ہر ہر نام منے--

ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگنّاتھ کِرپا پرَبھ دھاری مت گُرمت نام بنے--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥

ہر جن ہر جس ہر ہر گائیو اُپدیس گُورُو گُر سُنے--

ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥

کِلبکھ پاپ نام ہر کاٹے جو کھیت کِرسان لُنے--۱--

ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥

تُمری اُپما تُم ہی پرَبھ جانہو ہم کہہ نہ سکہہ ہر گُنے--

ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥

جیسے تُم تَیسے پرَبھ تُم ہی گُن جانہو پرَبھ اپنے--۲--

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥

مایا پھاس بندھ بہو بندھے ہر جپیو کھُل کھُلنے--

ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਂਧਿਓ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥

جیئُو جل کُنچر تدُوۓ باندھیوُ ہر تیوُ موکھ مُکھنے--۳--

ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥

سُوآمی پاربرہم پرمیسر تُم کھوجہُ جگ جگنے--

ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥

تُمری تھاہ پائی نہی پاوے جن نانک کے پرَبھ وڈنے--۴--۵--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥

میرے من کل کیرت ہر پرَونے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر دیال دئیا پرَبھ دھاری لگ ستگور ہر جپنے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥

ہر تُم وڈ اگم اگوچر سُوآمی سبھ دھیاوہِ ہر رُڑنے--

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮ੍ਰਣੇ ॥੧॥

جِن کوَ تُمھرے وڈ کٹاکھ ہےَ تے گُرمکھ ہر سِمرنے--ا--

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਣੇ ॥

ایہو پرپنچ کِیا پرَبھ سُوآمی سبھ جگجیون جُگنے--

ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਣੇ ॥੨॥

جیئُو سللےَ سلل اُٹھہِ بہو لہری مِل سللےَ سلل سمنے--۲--

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨਹ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਣੇ ॥

جو پرَبھ کِیا سو تُم ہی جانہُ ہم نہ جانی ہر گہنے--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਣੇ ॥੩॥

ہم بارِک کوَ رِد اُستت دھارہو ہم کرہ پربھُو سِمرنے--۳--

ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਣੇ ॥

تُم جل نِدھ ہر مان سروور جو سیوَے سبھ پھلنے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥੪॥੬॥

جن نانک ہر ہر ہر ہر بانچھے ہر دیوہو کر کِرپنے--۴--٦--

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ

نٹ نارائن محلّہ ۴ پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥

میرے من سیوَ سپھل ہر گھال--

ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥

لے گُر پگ رین روال--

ਸਭਿ ਦਾਲਿਦ ਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲ ॥

سبھ دالِد بھنج دُکھ دال--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو ہو ندر نِہال--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥

ہر کا گِرہو ہر آپ سوارِیو ہر رنگ رنگ محل بےانت لال لال ہر لال--

ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

ہر آپنی کِرپا کری آپ گِرہِ آئیو ہم ہر کی گُر کییئی ہےَ بسیٹھی ہم ہر دیکھے بھئی نِہال نِہال نِہال نِہال--ا--

ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥

ہر آوتے کی کھبر گُر پائی من تن آندو آنند بھیٔے ہر آوتے سُنے میرے لال ہر لال--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੮॥

جن نانک ہر ہر مِلے بھیٔے گلطان حالَ نِہال نِہال--۲--۱--۸--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਭਵੰਤੀ ॥

من مِل سنتسنگت سُبھوَنتی--

ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖਵੰਤੀ ॥

سُن اکتھ کتھا سُکھوَنتی--

ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥

سبھ کِلبِکھ پاپ لہَنتی--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو ہو لِکھت لِکھَنتی--۱--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥

ہر کیرت کلجُگ وِچ اُوتم مت گُرمت کتھا بھجَنتی--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥

جِن جن سُنی منی ہےَ جِن جن تِس جن کےَ ہوَ قُربانَنتی--۱--

ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ ॥

ہر اکتھ کتھا کا جِن رس چاکھیا تِس جن سبھ بھُوکھ لہَنتی--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥੨॥੨॥੮॥

نانک جن ہر کتھا سُن ترِپتے جپ ہر ہر ہر ہووَنتی--٢--٢--٨--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥

کوئی آن سُناوے ہر کی ہر گال--

ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ ॥

تِس کوَ ہوَ بل بل بال--

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲ ॥

سو ہر جن ہےَ بھل بھال--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو ہو میَل نِہال--ا--رہاوَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥

ہر کا مارگ گُر سنت بتائیو گُر چال دِکھائی ہر چال--

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

انتر کپٹ چُکاوہو میرے گُرسِکھہُ نِہکپٹ کماوہو ہر کی ہر گھال نِہال نِہال نِہال--ا--

ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥

تے گُر کے سِکھ میرے ہر پرَبھ بھائے جنا ہر پرَبھ جانیو میرا نال--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੩॥੯॥

جن نانک کوَ مت ہر پرَبھ دِینی ہر دیکھ نِکٹ حدُور نِہال نِہال نِہال نِہال--٢--٣--٩--

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫

راگ نٹ نارائن محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥

رام ہوُ کیا جانا کیا بھاوے--

ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من پیاس بہت درساوے--ا--رہاوُ--

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥

سوئی گیانی سوئی جن تیرا جِس اُوپر رُچ آوےَ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥

کِرپا کرہو جِس پُرکھ بِدھاتے سو سدا سدا تُدھ دھیاوے--ا--

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥

کوَن جوگ کوَن گیان دھیانا کوَن گُنی ریجھاوے--

ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥

سوئی جن سوئی نِج بھگتا جِس اُوپر رنگ لاوے--۲--

ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥

سائی مت سائی بُدھ سِیانپ جِت نِمکھ نہ پرَبھ بِسراوے--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥

سنتسنگ لگ ایہو سُکھ پائیو ہر گُن سد ہی گاوے--۳--

ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥

دیکھیو اچرج مہا منگل رُوپ کِچھ آن نہی دِسٹاوے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥

کہو نانک مورچا گُر لاہیو تہ گربھ جون کہ آوے--۴--ا--

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

نٹ نارائن محلّہ ۵ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥

اُلاہنو مَے کاہُو نہ دیو--

ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من میٹھ تُہارو کیوٗ--ا--رہاوٗ--

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥

آگیا مان جان سُکھ پایا سُن سُن نام تُہارو جیئو--

ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥

اِیہاں اُوہا ہر تُم ہی تُم ہی ایہو گُر تے منتر دِرڑیو--ا--

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥

جب تے جان پائی ایہہ باتا تب کُسل کھیم سبھ تھیو--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥੨॥

سادھسنگ نانک پرگاسیو آن ناہی رے بیو--۲--ا--۲--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥

جا کوُ بھئی تُماری دھیر--

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جم کی تراس مِٹی سُکھ پایا نِکسی ہوُمےَ پیر--ا--رہاوُ--

ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥

تپت بُجھانی امرِت بانی ترِپتے جیو بارِک کھیر--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥

مات پِتا ساجن سنت میرے سنت سہائی بیر--ا--

ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥

کھُلے بھرم بھِیت مِلے گوپالا ہیرَے بیدھے ہیر--

ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥

بِسم بھیَۓ نانک جس گاوت ٹھاکُر گُنی گہیر--۲--۲--۳--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥

اپنا جن آپہِ آپ اُدھاریو--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر جن کےَ سنگ بسیوُ من تے ناہِ بِساریو--ا--رہاوُ--

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥

برن چِہن ناہی کِچھ پیکھیو داس کا کُل نہ بِچاریو--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥

کر کِرپا نام ہر دیوٗ سہج سُبھائے سواریو--ا--

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥

مہا بِکھم اگن کا ساگر تِس تے پار اُتارِیو--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥੪॥

پیکھ پیکھ نانک بِگسانو پُنہ بلہاریوٗ--۲--۳--۴--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥

ہر ہر من مہہ نام کہیوٗ--

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ اپرادھ مِٹہِ کھِن بھیتر تا کا دُکھ نہ رہیو--ا--رہاؤ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥

کھوجت کھوجت بھییو بیراگی سادھو سنگ لہیو--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥

سگل تِیاگ ایک لِو لاگی ہر ہر چرن گہیو--ا--

ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥

کہت مکت سُنتے نِستارے جو جو سرن پئیو--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥

سِمر سِمر سُوآمی پرَبھ اپنا کہو نانک اند بھیو--۲--۴--۵--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥

چرن کمل سنگ لاگی ڈوری--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ ساگر کر پرم گت موری--۱--رہاؤ--

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥

انچلا گہائیو جن اپنے کوُ من بیدھو پریم کی کھوری--

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥

جس گاوت بھگت رس اُپجیو مایا کی جالی توری--۱--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥

پُورن پُور رہے کِرپا نِدھ آن نہ پیکھوُ ہوری--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥

نانک میَل لیِو داس اپنا پریت نہ کبھُو تھوری--۲--۵--٦--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥

میرے من جپ جپ ہر نارائن--

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کبھُو نہ بِسرہو من میرے تے آٹھ پہر گُن گائن--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥

سادُھو دھُور کروَ نِت مجّن سبھ کِلبِکھ پاپ گوائن--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥

پُورن پُور رہے کِرپا نِدھ گھٹ گھٹ دِسٹ سمائن--ا--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥

جاپ تاپ کوٹ لکھ پُوجا ہر سِمرن تُل نہ لائن--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥

دُئے کر جوڑ نانک دان مانگَے تیرے داسن داس دسائن--۲--٦--۷--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ۵--

ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

میرَے سربس نام نِدھان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا سادُھو سنگ ملِیو ستگور دینو دان--ا--رہاؤ--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥

سُکھداتا دُکھ بھنجنہارا گاوُ کیرتن پُورن گیان--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

کام کرودھ لوبھ کھنڈ کھنڈ کینھے بِنسیو مُوڑ ابھیمان--ا--

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥

کیا گُن تیرے آکھ وکھانا پرَبھ انترجامی جان--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੭॥੮॥

چرن کمل سرن سُکھ ساگر نانک صد قُربان--٢--٧--٨--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥

نٹ محلّہ ٥--

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ وار وار جاؤ گُر گوپال--١--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥

موہِ نِرگُن تُم پُورن داتے دینا ناتھ دیال--١--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥

اُوٹھت بیٹھت سووت جاگت جی پران دھن مال--٢--

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥

درسن پیاس بہت من میرَے نانک درس نِہال--٣--٨--٩--

ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫

نٹ پڑتال محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥

کوُ ہےَ میرو ساجن میت--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥

ہر نام سُناوے نیت--

ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥

بِنسے دُکھ بِپریت--

ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ ارپؤ من تن چیت--ا--رہاؤ--

ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥

کوئی وِرلا آپن کیت--

ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥

سنگ چرن کمل من سیت--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥

کر کِرپا ہر جس دِت--

ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥

ہر جھج جنم پدارتھ جیت--

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥

کوٹ پتت ہوہِ پُنیت--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥

نانک داس بل بل کیت--۲--ا--۱۰--۱۹--

ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪

نٹ اسٹپدیا محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

رام میرے من تن نام ادھارے--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھِن پل رہِ نہ سکوَ بِن سیوا مَے گُرمت نام سمھارے--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر ہر ہر ہر ہر مندھیاوہو مَے ہر ہر نام پیارے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

دین دیال بھیے پربھ ٹھاکُر گُر کےَ سبد سوارے--ا--

ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

مدھسُودن جگجیون مادھو میرے ٹھاکُر اگم اپارے--

ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥

اک بِنوَ بینتی کروٗ گُر آگے مَے سادھو چرن پکھارے--۲--

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥

سہس نیتر نیتر ہےَ پربھ کوَ پربھ ایکو پُرکھ نِرارے--

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥

سہس مُورت ایکو پربھ ٹھاکُر پربھ ایکو گُرمت تارے--۳--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

گُرمت نام دمودر پایا ہر ہر نام اُر دھارے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੪॥

ہر ہر کتھا بنی ات میٹھی جیئو گُونگا گٹک سمھارے--۴--

ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥

رسنا ساد چکھے بھائے دُوجے ات پھیکے لوبھ بِکارے--

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥

جو گُرمکھ ساد چکھِ رام نامہ سبھ ان رس ساد بِسارے--۵--

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥

گُرمت رام نام دھن پایا سُن کہتیا پاپ نِوارے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

دھرم رائے جم نیڑ نہ آوے میرے ٹھاکُر کے جن پیارے--٦--

ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥

ساس ساس ساس ہے جیتے مَیں گُرمت نام سمھارے--

ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥

ساس ساس جائے نامَے بِن سو بِرتھا ساس بِکارے--۷--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

کِرپا کِرپا کر دین پرَبھ سرنی مو کوُ ہر جن میل پیارے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥

نانک داسن داس کہت ہے ہم داسن کے پنِہارے--۸--۱--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥

رام ہم پاتھر نرگُنیارے--

ক্রিপা ক্রিপা করি গুরূ মিলাএ হম পাহন সবদি গুর তারে ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا کِرپا کر گُورُو مِلائے ہم پاہن سبد گُر تارے--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥

ستگور نام درِڑائے ات میٹھا میلاگر ملگارے--

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥

نامےَ سُرت وجی ہےَ دہ دِس ہر مُسکی مُسک گندھارے--ا--

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥

تیری نِرگُن کتھا کتھا ہےَ میٹھی گُر نیکے بچن سمارے--

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥

گاوت گاوت ہر گُن گائے گُن گاوت گُر نِستارے--۲--

ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥

بِبیک گُورُو گُورُو سمدرسی تِس ملیئے سنک اُتارے--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥

ستگور ملیئے پرم پد پایا ہؤ ستگور کےَ بلہارے--۳--

ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥

پاکھنڈ پاکھنڈ کر کر بھرمے لوبھ پاکھنڈ جگ بُریارے--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥

ہلت پلت دُکھدائی ہووہے جمکال کھڑا سِر مارے--۴--

ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥

اُگوے دِنس آل جال سمھالے بِکھ مایا کے بِستھارے--

ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥

آئی رَین بھیا سُپننتر بِکھ سُپنَے بھی دُکھ سارے--۵--

ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥

کلر کھیت لَے کُوڑ جمایا سبھ کُوڑے کے کھلوارے--

ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥

ساقط نر سبھ بھُوکھ بھُکھانے در ٹھاڈھے جم جندارے--٦--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

منمکھ قرج چڑھیا بِکھ بھاری اُترَے سبد ویچارے--

ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥

جتنے قرج قرج کے منگیئے کر سیوک پگ لگ وارے--۷--

ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥

جگنّاتھ سبھ جنتر اُپائے نک کھینی سبھ نتھہارے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥

نانک پرَبھ کھنچے تِو چلیۓ جیئُو بھاوے رام پیارے--۸--۲--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥

رام ہر امرِت سر ناوارے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور گیان مجن ہےَ نیکو مِل کلمل پاپ اُتارے--۱--رہاؤ--

ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥

سنگت کا گُن بہت اِدھکائی پڑ سُوآ گنک اُدھارے--

ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥

پرس نپرس بھیۓ کُبجا کوُ لےَ بیکنٹھ سِدھارے--۱--

ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥

اجامل پریت پُتر پرتی کینی کر نارائن بولارے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥

میرے ٹھاکُر کےَ من بھائے بھاونی جمکنکر مار بِدارے--۲--

ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥

مانُکھ کتھے کتھ لوک سُناوے جو بولےَ سو نہ بیچارے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ستسنگت مِلےَ ت دِڑتا آوے ہر رام نام نِستارے--۳--

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥

جب لگ جیوُ پِنڈ ہےَ ثابت تب لگ کِچھ نہ سمارے--

ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥

جب گھر مندر آگ لگانی کڈھ کُوپ کڈھے پنِہارے--۴--

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ساقط سِیوُ من میَل نہ کریہ جِن ہر ہر نام بِسارے--

ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥੫॥

ساقط بچن بِچھُوآ جیو ڈسیۓ تج ساقط پرَے پرارے--۵--

ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥

لگ لگ پریت بہو پریت لگائی لگ سادھُو سنگ سوارے--

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

گُر کے بچن ست ست کر مانے میرے ٹھاکُر بہت پیارے--٦--

ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥

پُورب جنم پرچُون کمائے ہر ہر ہر نام پیارے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥

گُر پرساد امِرت رس پایا رس گاوے رس ویچارے--۷--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥

ہر ہر رُوپ رنگ سبھ تیرے میرے لالن لال گُلارے--

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥

جیسا رنگ دیہہ سو ہووے کیا نانک جنت وِچارے--۸--۳--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥

رام گُر سرن پربھُو رکھوارے--

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جئیو کُنچر تدوۓ پکر چلائیو کر اُوپر کڈھ نِستارے--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥

پرَبھ کے سیوک بہت ات نیکے من سردھا کر ہر دھارے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

میرے پرَبھ سردھا بھگت من بھاوے جن کی پیج سوارے--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥

ہر ہر سیوک سیوا لاگَے سبھ دیکھے برہم پسارے--

ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥

ایک پُرکھ اِک ندری آوے سبھ ایکا ندر نِہارے--۲--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥

ہر پرَبھ ٹھاکُر رویا سبھ ٹھائی سبھ چیری جگت سمارے--

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥

آپ دیال دئیا دان دیوَے وِچ پاتھر کیرے کارے--۳--

ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥

انتر واس بہت مُسکائی بھرم بھُولا مِرگ سِنگھارے--

ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥

بن بن ڈھوڈھ ڈھوڈھ پھِر تھاکی گُر پُورے گھر نِستارے--۴--

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥

بانی گُورُو گُورُو ہےَ بانی وِچ بانی امرِت سارے--

ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥

گُر بانی کہےَ سیوک جن مانے پرتکھ گُورُو نِستارے--۵--

ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥
سبھ ہےَ برہم برہم ہےَ پسریا من بیجیا کھاوارے--

ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥
جیئُو جن چندرہانس دُکھیا دھرِسٹبدھی اپنا گھر لُوکی جارے--٦--

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥
پرَبھ کوُ جن انتر رِد لوچےَ پرَبھ جن کے ساس نِہارے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥
کرِپا کرِپا کر بھگت درِڑائے جن پیچھےَ جگ نِستارے--٧--

ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥
آپن آپ پرَبھ ٹھاکر پرَبھ آپے سرِسٹ سوارے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥
جن نانک آپے آپ سبھ ورتےَ کر کرِپا آپ نِستارے--٨--٤--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
نٹ محلّہ ٤--

ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥
رام کر کرِپا لیہُو اُبارے--

ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
جیئُو پکر دروپتی دُسٹاں آنی ہر ہر لاج نِوارے--١--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥
کر کرِپا جاچِک جن تیرے اِک ماگوُ دان پیارے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

ستگور کی نِت سردھا لاگی مو کوئ ہر گُر میل سوارے--ا--

ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥

ساقط کرم پانی جیو متھیئے نِت پانی جھول جھُلارے--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥

مِل ستسنگت پرم پد پایا کڈھ ماکھن کے گٹکارے--۲--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥

نِت نِت کایا مجن کِیا نِت مل مل دیہہ سوارے--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥

میرے ستگور کے من بچن نہ بھائے سبھ پھوکٹ چار سیگارے--۳--

ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥

مٹک مٹک چل سکھی سہیلی میرے ٹھاکُر کے گُن سارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥

گُرمکھ سیوا میرے پرَبھ بھائی مَے ستگور الکھ لکھارے--۴--

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ناری پُرکھ پُرکھ سبھ ناری سبھ ایکو پُرکھ مُرارے--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥

سنت جنا کی رین من بھائی مِل ہر جن ہر نِستارے--۵--

ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥

گرام گرام نگر سبھ پھریا رِد انتر ہر جن بھارے--

ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥

سردھا سردھا اُپاے مِلائے مو کوُ ہر گُر گُر نِستارے--٦--

ਪਵਨ ਸੂਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

پَون سُوت سبھ نیکا کرَیا ستگور سبد وچارے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥

نَج گھر جائے امرِت رس پِیا بِن نَینا جگت نِہارے--٧--

ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥

توٗ گُن ایس برن نہی ساکوُ تُم مندر ہم نِک کیرے--

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥੫॥

نانک کِرپا کرہو گُر میلھو مَے رام جپت من دھیرے--٨--٥--

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥

نٹ محلّہ ٤--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

میرے من بھج ٹھاکُر اگم اپارے--

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم پاپی بہو نِرگُنیارے کر کِرپا گُر نِستارے--١--رہاوُ--

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥

سادُھو پُرکھ سادھ جن پائے اِک بِنوُ کروُ گُر پیارے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥

رام نام دھن پُوجی دیوہو سبھ تِسنا بھُوکھ نِوارے--١--

ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥

پچےَ پتنگ مرِگ بھرِنگ کُنچر مین اِک اِندری پکر سگھارے--

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥

پنچ بھُوت سبل ہےَ دیہی گُر ستگور پاپ نِوارے--٢--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥

ساستر بید سودھ سودھ دیکھے مُن نارد بچن پُکارے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

رام نام پڑہو گت پاوہو ستسنگت گُر نِستارے--٣--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥

پریتم پریت لگی پربھ کیری جو سُورج کمل نِہارے--

ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥

میَر سُمیر مور بہو ناچےَ جب اُنوَے گھن گھنہارے--٤--

ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾਲ ਫੂਲ ਬਿਸੁਕਾਰੇ ॥

ساقط کوُ امرِت بہو سِنچہو سبھ ڈال پھُول بِسکارے--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੇਤੀ ਛੇੜਿ ਛੇੜਿ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੇ ॥੫॥

جیو جیو نِوہِ ساقط نر سیتی چھیڑ چھیڑ کڈھے بِکھ کھارے--٥--

ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥

سنتن سنت سادھ مِل رہیئے گُن بولہِ پراُپکارے--

ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥

سنتَے سنت مِلَے من بِگسَے جیئو جل مِل کمل سوارے--٦--

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ ॥

لوبھ لہر سبھ سُوآن حلق ہےَ ہلکِیو سبھہ بِگارے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋੁਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥

میرے ٹھاکرُ کےَ دیبان کھبر ہئی گُر گیان کھڑگ لےَ مارے--۷--

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

راکھ راکھ راکھ پربھ میرے مےَ راکھہو کِرپا دھارے--

ਨਾਨਕ ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

نانک مےَ دھر اور نہ کائی مےَ ستگور گُر نِستارے--۸--۶--چھکا ا--

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪

راگ مالی گوڑا محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥

انِک جتن کر رہے ہر انت ناہی پایا--

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر اگم اگم اگادھ بودھ آدیس ہر پربھ رایا--ا--رہاؤ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ نِت جھگرتے جھگرایا--

ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥

ہم راکھ راکھ دین تیرے ہر سرن ہر پربھ آیا--ا--

ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥

سرناگتی پرَبھ پالتے ہر بھگت وچھل نایا--

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥

پرہلاد جن ہرناکھ پکریا ہر راکھ لیو ترایا--۲--

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥

ہر چیت رے من محل پاون سبھ دُوکھ بھنجن رایا--

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

بھؤ جنم مرن نِوار ٹھاکُر ہر گُرمتی پرَبھ پایا--۳--

ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥

ہر پتت پاون نام سُوآمی بھؤ بھگت بھنجن گایا--

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥

ہر ہار ہر اُر دھاریو جن نانک نام سمایا--۴--۱--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مالی گوڑا محلہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

جپ من رام نام سکھداتا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت مِل ہر ساد آیا گُرمکھ برہم پچھاتا--۱--رہاؤ--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

وڈبھاگی گُر درسن پایا گُر ملیئے ہر پرَبھ جاتا--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥

دُرمت میَل گئی سبھ نیکر ہر امرِت ہر سر ناتا--ا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

دھن دھن سادھ جِنھی ہر پرَبھ پایا تِنھ پُوچھوَ ہر کی باتا--

ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥

پائے لگوَ نِت کروَ جُدریا ہر میلھو کرم بِدھاتا--٢--

ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥

لِلاٹ لکھے پایا گُر سادُھو گُر بچنی من تن راتا--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥

ہر پرَبھ آئے مِلے سُکھ پایا سبھ کِلوِکھ پاپ گواتا--٣--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥

رام رسائن جنھ گُرمت پایا تِنھ کی اُوتم باتا--

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥

تِن کی پنک پائیَے وڈبھاگی جن نانک چرن پراتا--٤--٢--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مالی گوَڑا محلّہ ٤--

ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥

سبھ سِدھ سادِھک مُن جنا من بھاونی ہر دھیائیو--

ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپرمپر و پاربرہم سُوآمی ہر الکھ گُورُو لکھائیو--ا--رہاوَ--

ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥

ہم نیچ مدھم کرم کیئے نہی چیتیوٗ ہر رائیو--

ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥

ہر آن میلیو ستگورو کھِن بندھ مُکت کرائیو--ا--

ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥

پرَبھ مستکے دھُر لیکھیا گُرمتی ہر لِو لائیو--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥

پنچ سبد درگہ باجیا ہر ملیو منگل گائیو--۲--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥

پتت پاون نام نرہر مند بھاگیاں نہی بھائیو--

ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥

تے گربھ جونی گالیئہ جیئو لون جلہ گلائیو--۳--

ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥

مت دیہہ ہر پرَبھ اگم ٹھاکُر گُر چرن من مےَ لائیو--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥

ہر رام نامےَ رہوٗ لاگو جن نانک نام سمائیو--۴--۳--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مالی گوُڑا محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥

میرا من رام نام رس لاگا--

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کمل پرگاس بھیا گُر پایا ہر جپیو بھرم بھؤ بھاگا--ا--رہاؤ--

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥

بھَے بھائے بھگت لاگو میرا ہیئرا من سوئیو گُرمت جاگا--

ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥

کِلبکھ کھین بھیَے سانت آئی ہر اُر دھاریو وڈبھاگا--ا--

ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥

منمُکھ رنگ کسُنبھ ہےَ کچُوآ جیئوَ کُسم چار دِن چاگا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥

کھِن مہہ بِنس جائے پرتاپَے ڈنڈ دھرم رائے کا لاگا--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥

ستسنگت پریت سادھ ات گُوڑی جیئوَ رنگ مجیٹھ بہو لاگا--

ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥

کایا کاپر چیر بہو پھارے ہر رنگ نہ لہَے سبھاگا--۳--

ਹਰਿ ਚਾਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥

ہر چارھیو رنگ مِلَے گُر سوبھا ہر رنگ چلُولَے رانگا--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥

جن نانک تِن کے چرن پکھارے جو ہر چرنی جن لاگا--۴--۴--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مالی گوڑا محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥

میرے من بھج ہر ہر نام گُپالا--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا من تن لِین بھیا رام نامےَ مت گُرمت رام رسالہ--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥

گُرمت نام دھیائیئےَ ہر ہر من جپیےَ ہر جپمالا--

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥

جِنھ کےَ مستک لیکھیا ہر مِلیا ہر بنمالا--ا--

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥

جِنھ ہر نام دھیایا تِنھ چُوکے سرب جنجالا--

ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥

تِنھ جم نیڑ نہ آوئی گُر راکھے ہر رکھوالا--۲--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ہم بارِک کِچھُو نہ جاݨہو ہر مات پِتا پرِتپالا--

ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥

کر مایا اگن نِت میلتے گُر راکھے دین دیالا--۳--

ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥

بہو مَیلے نِرمل ہویا سبھ کِلبِکھ ہر جس جالا--

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥

من اند بھیا گُر پایا جن نانک سبد نِہالا--۴--۵--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مالی گوڑا محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥

میرے من ہر جھج سبھ کِلبکھ کاٹ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر اُر دھاریو گُر پُورے میرا سیس کیجےَ گُر واٹ--ا--رہاؤ--

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥

میرے ہر پرَبھ کی مےَ بات سُناوے تِس من دیوؤ کٹ کاٹ--

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥

ہر ساجن میلیو گُر پُورے گُر بچن بِکانو ہٹ ہاٹ--ا--

ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥

مکر پرَاگ دان بہو کیا سریر دیوُ ادھ کاٹ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥

بِن ہر نام کو مُکت نہ پاوے بہو کنچن دیجےَ کٹ کاٹ--۲--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥

ہر کیرت گُرمت جس گائیو من اُگھرے کپٹ کپاٹ--

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥

ترِکُٹی پھور بھرم بھوُ بھاگا لج بھانی مٹکی ماٹ--۳--

ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥

کلجگ گُر پُورا تِن پایا جِن دھُر مستک لکھے لِلاٹ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

جن نانک رس امرتِ پییا سبھ لاتھی بھُوکھ تِکھاٹ--۴--۶--چھکا ا--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

مالی گوڑا محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥

رے من ٹہل ہر سُکھ سار--

ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر ٹہلا جھُوٹھیا نِت کرَے جم سِر مار--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥

جِنا مستک لیکھیا تے مِلے سنگار--

ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥

سنسار بھوَجل تاریا ہر سنت پُرکھ اپار--ا--

ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥

نِت چرن سیوہو ہسادھ کے تج لوبھ موہ بِکار--

ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

سبھ تجُہو دُوجی آسڑی رکھ آس اِک نرنکار--۲--

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥

اِک بھرم بھُولے ساکتا بِن گُر اندھ اندھار--

ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥

دھُر ہوونا سو ہویا کو نہ میٹنہار--۳--

ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥

اگم رُوپ گوبِند کا انِک نام اپار--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥

دھن دھنّ تے جن نانکا جِن ہر نامہ اُر دھار--۴--۱--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوئڑا محلّہ ۵--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥

رام نام کوُ نمسکار--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاس جپت ہووت اُدھار--۱--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥

جا کےَ سِمرن مِٹہِ دھندھ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥

جا کےَ سِمرن چھُوٹہِ بندھ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥

جا کےَ سِمرن مُورکھ چتُر--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥

جا کےَ سِمرن کُلہ اُدھر--۱--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥

جا کےَ سِمرن بھوُ دُکھ ہرے--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥

جا کےَ سِمرن اپدا ٹرَے--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥

جا کےَ سِمرن مُچت پاپ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥

جا کےَ سِمرن نہی سنتاپ--٢--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥

جا کےَ سِمرن رِد بِگاس--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥

جا کےَ سِمرن کوَلا داس--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥

جا کےَ سِمرن نِدھ نِدھان--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥

جا کےَ سِمرن ترے نِدان--٣--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥

پتت پاون نام ہری--

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥

کوٹ بھگت اُدھار کری--

ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥

ہر داس داسا دین سرن--

ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥

نانک ماتھا سنت چرن--۴--۲--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوُڑا محلّہ ۵--

ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ایسو سہائی ہر کو نام--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگت بھج پُورن کام--۱--رہاوُ--

ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥

بُوڈت کوُ جیسے بیڑی مِلت--

ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥

بُوجھت دیپک مِلت تِلت--

ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥

جلت اگنی مِلت نیر--

ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥

جیسے بارِک مُکھہِ کھیر--۱--

ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥

جیسے رن مہہ سکھا بھرات--

ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥

جیسے بھُوکھے بھوجن مات--

ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥

جیسے کِرکھ برس میگھ--

ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥

جیسے پالن سرن سینگھ--۲--

ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥

گرُڑ مکھ نہی سرپ تراس--

ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥

سُوآ پِنجر نہی کھائے بِلاس--

ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

جیسو آنڈو ہِردے ماہِ--

ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥

جیسو دانو چکی دراہِ--۳--

ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥

بہت اوپما تھور کہی--

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥

ہر اگم اگم اگادھ تُہی--

ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥

اُوچ مُوچو بہو اپار--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥

سِمرت نانک ترے سار--۴--۳--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوئڑا محلّہ ۵--

ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥

ایہی ہمارے سپھل کاج--

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنے داس کوُ لیہُو نِواج--ا--رہاؤ--

ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥

چرن سنتہہ ماتھ مور--

ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥

نَین درس پیکھوُ نِس بھور--

ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥

ہست ہمرے سنت ٹہل--

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥

پران من دھن سنت بہل--ا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

سنتسنگ میرے من کی پریت--

ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥

سنت گُن بسہِ میرَے چیت--

ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥

سنت آگیا منہہ میٹھ--

ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥

میرا کمل بِگسَے سنت ڈیٹھ--٢--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

سنتسنگ میرا ہوئے نِواس--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥

سنتن کی موہِ بہت پیاس--

ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥

سنت بچن میرے منہہ منت--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥

سنت پرساد میرے بکھَے ہنت--٣--

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥

مُکت جُگت ایہا نِدھان--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥

پرَبھ دیال موہِ دیوہُ دان--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥

نانک کوُ پرَبھ دئیا دھار--

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥

چرن سنتن کے میرے رِدے مجھار--٤--٤--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوڑا محلّہ ۵--

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥

سبھ کےَ سنگی ناہی دُور--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراون حاجرا حجوُر--ا--رہاؤ--

ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥

سُنت جیئو جاس نام--

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

دُکھ بِنسے سُکھ کیوٗ بِسرام--

ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

سگل نِدھ ہر ہر ہرے--

ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥

مُن جن تا کی سیوَ کرے--ا--

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥

جا کےَ گھر سگلے سماہِ--

ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥

جِس تے بِرتھا کوئے ناہِ--

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جی جنتر کرے پرِتپال--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥

سدا سدا سیوہو کِرپال--۲--

ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥

سدا دھرم جا کےَ دیبان--

ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥

بےمحتاج نہی کِچھ کان--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥

سبھ کِچھ کرنا آپن آپ--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥

رے من میرے تُو تا کوُ جاپ--۳--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥

سادھسنگت کوُ ہوُ بلہار--

ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥

جاس مِل ہووَے اُدھار--

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥

نام سنگ من تنہِ رات--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥

نانک کوُ پرَبھ کری دات--۴--۵--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

مالی گوُڑا محلّہ ۵ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥

ہر سمرتھ کی سرنا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوٗ پِنڈ دھن راس میری پربھ ایک کارن کرنا--ا--رہاوٗ--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥

سِمر سِمر سدا سُکھ پائیے جیونَے کا مُول--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥

رَوِ رہیا سربت ٹھائی سُوکھمو استھُول--ا--

ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥

آل جال بِکار تج سبھ ہر گُنا نِت گاوٗ--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥

کر جوڑ نانک دان مانگَے دیہُ اپنا ناوٗ--۲--ا--٦--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوڑا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥

پربھ سمرتھ دیوَ اپار--

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن جانَے چلِت تیرے کِچھ انت ناہی پار--ا--رہاوٗ--

ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

اِک کھِنہِ تھاپ اُتھاپدا گھڑ بھنّ کرنَیہار--

ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥

جیَت کین اُپارجنا پرَبھ دان دئے داتار--ا--

ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥

ہر سرن آئیو داس تیرا پرَبھ اُوچ اگم مُرار--

ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥

کڈھ لیہُ بھؤجل بِکھم تے جن نان سد بلہار--۲--۲--۷--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مالی گوڑا محلّہ ۵--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥

من تن بس رہے گوپال--

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین باندھو بھگت وچھل سدا سدا کرِپال--ا--رہاؤ--

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

آد انتے مدھ توُہے پرَبھ بِنا ناہی کوئے--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥

پُور رہیا سگل منڈل ایک سُوآمی سوئے--ا--

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

کرن ہر جس نیتر درسن رسن ہر گُن گاؤ--

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥੧੪॥

بلہار جائے سدا نانک دیہُ اپنا ناوُ--٢--٣--٨--٦--١٤--

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

مالی گوڑا بانی بھگت نامدیو جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥

دھن دھنّ او رام بَین باجے--

ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مدُھر مدُھر دھُن انہت گاجے--١--رہاوُ--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥

دھن دھن میگھا روماولی--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥

دھن دھن کِرسن اوڈھے کامبلی--١--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥

دھن دھن تُو ماتا دیوکی--

ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥

جہ گِرہ رمئیا وَلاپتی--٢--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥

دھن دھن بن کھنڈ بِندرابنا--

ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥

جہ کھیلَے سری نارائنا--۳--

ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥

بین بجاوَے گودھن چرَے--

ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥

نامے کا سُوآمی آند کرَے--۴--۱--

ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرو باپ مادھوٗ تُو دھن کیسَو سانولیوٗ بیٹھلائے--۱--رہاوٗ--

ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥

کر دھرے چکر بیکُنٹھ تے آئے گج ہستی کے پران اُدھاریئلے--

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥

دُہسان کی سبھا دروپتی امبر لیَت اُباریئلے--۱--

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

گوتم نار اَہلیا تاری پاون کیتک تاریئلے--

ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥

ایسا ادھم اجات نامدیوٗ توٗ سرناگت آئیئلے--۲--۲--

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥

سبھَے گھٹ رام بولَے راما بولَے--

ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام بِنا کو بولَے رے--۱--رہاوٗ--

ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥

ایکل ماٹی کُنجر چیٹی بھاجن ہَیں بہو نانا رے--

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥

استھاور جنگم کیٹ پتنگم گھٹ گھٹ رام سمانا رے--ا--

ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥

ایکل چِنتا راکھ اننت اوُر تجہُو سبھ آسا رے--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

پرَنوَے نامہ بھیۓ نِہکاما کو ٹھاکُر کو داسا رے--۲--۳--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

راگ مارُو محلّہ ا گھر ا چوُپدے

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥

ساجن تیرے چرن کی ہوۓ رہا سد دھُور--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

نانک سرن تُہاریا پیکھوُ سدا حجُور--ا--

ਸਬਦ ॥

سبد--

ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥

پِچھہو راتی سدڑا نام کھسم کا لیہِ--

ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥

کھیمے چھتر سراچے دِسن رتھ پیڑے--

ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥

جِنی تیرا نام دھیایا تِن کؤ سد ملے--ا--

ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥

بابا مَے کرمہین کُوڑیار--

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام نہ پایا تیرا اندھا بھرم بھُولا من میرا--ا--رہاؤ--

ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥

ساد کیتے دُکھ پرپھڑے پُورب لکھے مائے--

ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥

سُکھ تھوڑے دُکھ اگلے دُوکھے دُوکھ وِہائے--۲--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥

وِچھڑیا کا کیا ویچھڑے ملیا کا کیا میَل--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥

صاحِب سو سالاہیئے جِن کر دیکھیا کھیل--۳--

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥

سنجوگی میلاوڑا اِن تن کیتے بھوگ--

ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥

وِجوگی مِل وِچھڑے نانک بھی سنجوگ--۴--ا--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥

مِل مات پِتا پِنڈ کمایا--

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥

تِن کرتَے لیکھ لِکھایا--

ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥

لِکھ دات جوت وڈیائی--

ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥

مِل مایا سُرت گوائی--ا--

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥

مُورکھ من کاہے کرسہِ مانا--

ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُٹھ چلنا کھسمےَ بھانا--ا--رہاؤ--

ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

تج ساد سہج سُکھ ہوئی--

ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥

گھر چھڈنے رہَے نہ کوئی--

ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥

کچھ کھاجَے کچھ دھر جائیّے--

ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥

جے باہُڑ دُنیا آئیّے--۲--

ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥

سج کایا پٹ ہڈھائے--

ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥

فُرمائس بہت چلائے--

ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥

کر سیج سُکھالی سووَے--

ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥

ہتھی پئُدی کاہے رووَے--۳--

ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥

گھر گھُمنوانی بھائی--

ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

پاپ پتھر ترن نہ جائی--

ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥

بھئُ بیڑا جیئُ چڑاُو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥

کہو نانک دیوَے کاہُو--۴--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا گھر ا--

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥

کرنی کاگد من مسوانی بُرا بھلا دُئے لیکھ پئے--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥

جیئو جیئو کِرت چلائے تیو چلیے تؤ گُن ناہی انت ہرے--ا--

ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥

چِت چیَتس کی نہی باوریا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرت تیرے گُن گلیا--ا--رہاؤ--

ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥

جالی رَین جال دِن ہُوا جیتَی گھڑی پھاہی تیتَی--

ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥

رس رس چوگ چُگہِ نِت پھاسہِ چھُوٹس مُوڑے کوَن گُنی--٢--

ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥

کایا آرن من وِچ لوہا پنّچ اگن تِت لاگ رہی--

ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥

کوئلے پاپ پڑے تِس اُوپر من جلیا سنّھی چِنت بھئی--٣--

ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥

بھیا منُور کنّچن پھِر ہووَے جے گُر مِلَے تِنیہا--

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥

ایک نام امرِت اوہو دیوَے تؤ نانک ترِسٹس دیہا--۴--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥

بِمل مجھار بسس نِرمل جل پدمن جاول رے--

ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥

پدمن جاول جل رس سنگت سنگ دوکھ نہی رے--ا--

ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥

دادر تُو کبہِ نہ جانس رے--

ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھکھس سِبال بسس نِرمل جل امرِت نہ لکھس رے--ا--رہاوُ--

ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥

بس جل نِت نہ وسط الیئل میَر چچاگُن رے--

ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥

چند کُمُدنی دُرہو نِوسس انبھوَ کارن رے--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥

امرِت کھنڈ دُودھ مدھ سنچِس تُو بن چاتُر رے--

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥

اپنا آپ تُو کبھو نہ چھوڑس پِسن پریت جیئوَ رے--۳--

ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥

پنڈت سنگ وسہہ جن مُورکھ آگم ساس سُنے--

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥

اپنا آپ تُو کبھو نہ چھوڑس سُوآن پُوچھ جیئو رے--۴--

ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥

اِک پاکھنڈی نام نہ راچہہ اِک ہر ہر چرنی رے--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥

پُورب لِکھیا پاوس نانک رسنا نام جپ رے--۵--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸਲੋਕੁ ॥

سلوک--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥

پتت پُنیت اسنکھ ہوہِ ہر چرنی من لاگ--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥

اٹھسٹھ تیرتھ نام پربھ نانک جِس مستک بھاگ--ا--

ਸਬਦੁ ॥

سبد--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥

سکھی سہیلی گرب گہیلی--

ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥

سُن سہہ کی اِک بات سُہیلی--ا--

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥

جو مَے بیَدن سا کِس آکھا مائی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن جیوُ نہ رہَے کیَسے راکھا مائی--ا--رہاؤ--

ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥

ہوُ دوہاگن کھری رنیانی--

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥

گیا سو جوبن دھن پچھتانی--۲--

ਤੂ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥

تُو دانا صاحِب سِر میرا--

ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥

کھِجمت کری جن بندہ تیرا--۳--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥

بھنت نانک اندیسا ایہی--

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

بِن درسن کیَسے رَووُ سنیہی--۴--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥

مُل کھریدی لالا گولا میرا ناوٗ سبھاگا--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥

گُر کی بچنی ہاٹ بِکانا جِت لایا تِت لاگا--ا--

ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

تیرے لالے کیا چتُرائی--

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

صاحِب کا حُکم نہ کرنا جائی--ا--رہاوٗ--

ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥

ما لالی پیو لالا میرا ہوٗ لالے کا ج ایا--

ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥

لالی ناچے لالا گاوے بھگت کروٗ تیری رایا--۲--

ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥

پیہئہ ت پانی آنی مِیرا کھاہِ ت پیسن جاوٗ--

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥

پکھا پھیری پَیر ملووا جپت رہا تیرا ناوٗ--۳--

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥

لُون حرامی نانک لالا بکھسہ تُدھ وڈیائی--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥

آد جُگاد دیا پت داتا تُدھ وِن مُکت نہ پائی--۴--۶--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥

کوئی آکھے بھُوتنا کو کہَے بیتالا--

ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥

کوئی آکھے آدمی نانک ویچَارا--ا--

ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

بھیا دِیوانہ ساہ کا نانک بئُرانا--

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہؤ ہر بِن اوَر نہ جانا--ا--رہاؤ--

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥

توُ دیوانا جانیَے جا بھَے دیَوانا ہوئے--

ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ایکی صاحِب باہرا دُوجا اوَر نہ جانَے کوئے--۲--

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

توُ دیوانا جانیَے جا ایکا کار کمائے--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥

حکم پچھانَے کھسم کا دُوجی اور سِیانپ کائے--۳--

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

توُ دیوانا جانیَے جا صاحِب دھرے پیار--

ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥

مندا جانے آپ کوٗ اوَر بھلا سنسار--۴--۷--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ایہو دھن سرب رہیا بھرپُور--

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥

منمکھ پھِرہِ سِ جانہِ دُور--ا--

ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥

سو دھن وکھر نام رِدَے ہمارے--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس تُو دیہہ تسَے نِستارے--ا--رہاوُ--

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥

نہ ایہو دھن جلَے نہ تسکر لَے جائے--

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥

نہ ایہو دھن ڈُوبَے نہ اِس دھن کوٗ مِلَے سجائے--۲--

ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥

اس دھن کی دیکھو وڈیائی--

ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥

سہجے ماتے اندِن جائی--۳--

ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥

اِک بات انُوپ سُنہو نر بھائی--

ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥

اس دھن بِن کہہُ کِنَے پرم گت پائی--۴--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥

بھنت نانک اکتھ کی کتھا سُنائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥

ستگور مِلَے ت ایہو دھن پائے--۵--۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥

سُور سر سوس لَے سوم سر پوکھ لَے جُگت کر مرت سو سنبندھ کیجَے--

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥

مِین کی چپل سِیوُ جگت من راکھیئے اُڈے نہ ہنس نہ کندھ چھیجَے--ا--

ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥

مُوڑے کاچے بھرم بھُلا--

ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ چینیا پرما نند بیراگی--ا--رہاؤ--

ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥

اجر گہہ جار لَے امر گہہ مار لَے بھرات تج چھوڈ توُ اپیوُ پیجَے--

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥

مین کی چپل سِیوٗ جُگت من راکھیئے اُڈے نہ ہنس نہ کندھ چھیجَے--۲--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥

بھنِت نانک جنو روَے جے ہ ر منو من پوَن سِیوٗ امِرت پیجَے--

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥

مین کی چپل سِیوٗ جگت من راکھیئے اُڈے نہ ہنس نہ کندھ چھیجَے--۳--۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥

مایا مُئی نہ من مُوآ سر لہری مَے مت--

ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥

بوہتھ جل سِر تر ٹِکَے ساچا وکھر جِت--

ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥

مانک من مہہ من مارسی سچ نہ لاگَے کت--

ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥

راجا تخت ٹِکَے گُنی بھَے پنچائن رت--ا--

ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥

بابا ساچا صاحِب دُور نہ دیکھ--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب جوت جگجیونا سِر سِر ساچا لیکھ--ا--رہاؤ--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥

برہما بِسن رِکھی مُنی سنکر اِند تپے بھیکھاری--

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥

مانے حُکم سوہے در ساچے عاقی مرہِ اپھاری--

ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥

جنگم جودھ جتی سِنیاسی گُر پُورے وِچاری--

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥

بِن سیوا پھل کبہو نہ پاوس سیوا کرنی ساری--۲--

ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥

نِدھنیا دھن نِگُریا گُر نّمانیا تُو مان--

ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥

اندھلَے مانک گُر پکڑیا نِتا نیا تُو تان--

ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ہوم جپا نہی جانیا گُرمتی ساچ پچھان--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥

نام بِنا ناہی در ڈھوئی جھُوٹھا آون جان--۳--

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ساچا نام سلاہیئے ساچے تے ترِپت ہوئے--

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥

گیان رتن من ماجیئے بہُڑ نہ مَیلا ہوئے--

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جب لگ صاحِب من وسَے تب لگ بِگھن نہ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥

نانک سِر دے چھُٹیئے من تن ساچا سوئے--۴--۱۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥

جوگی جُگت نام نِرمائل تا کے مَیل نہ راتی--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥

پریتم ناتھ سدا سچ سنگے جنم مرن گت بیتی--ا--

ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥

گُسائیں تیرا کہا نام کَیسے جاتی--

ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تؤ بھیتر محل بُلاوہِ پُوچھوَ بات نِرنتی--ا--رہاوَ--

ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥

برہمن برہم گیان اسنانی ہر گُن پُوجے پاتی--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥

ایکو نام ایک نارائن ترِبھون ایکا جوتی--۲--

ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥

جہوا ڈنڈی ایہو گھٹ چھابا تولوَ نام اجاچی--

ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥

ایکو ہاٹ ساہو سبھنا سِر ونجارے اِک بھاتی--۳--

ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥

دووے سِرے ستگورو نِبیڑے سو بوجھَے جِس ایک لِو لاگی جیئہ رہَے نِبھراتی--

ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥

سبد وسائے بھرم چُکائے سدا سیوک دِن راتی--۴--

ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥

اُوپر گگن گگن پر گورکھ تا کا اگم گُورُو پُن واسی--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥

گُر بچنی باہر گھر ایکو نانک بھیا ا داسی--۵--اا--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫

راگ مارُو محلّہ ا گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥

اہنِس جاگَے نید نہ سووَے--

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥

سو جانَے جِس ویدن ہووَے--

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

پریم کے قان لگے تن بھیتر وید کے جانَے کاری جیوٗ--ا--

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥

جِس نو ساچا صِفتی لائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

گُرمُکھ وِرلے کِسےَ بجھائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امِرت کی سار سوئی جانَے جے امِرت کا واپاری جیوُ--ا--رہاؤ--

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥

پِر سیَتی دھن پریم رچائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

گُر کےَ سبد تتھا چِت لائے--

ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

سہج سیَتی دھن کھری سُہیلی ترِسنا تِکھا نِواری جیوُ--۲--

ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

سہسا توڑے بھرم چُکائے--

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥

سہجے صِفتی دھنکھ چڑائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

گُر کےَ سبد مَرے من مارے سُندر جوگادھاری جیوُ--۳--

ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ہوَمےَ جلیا منھو وِسارے--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥

جم پُر وجہِ کھڑگ کرارے--

ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥

اب کےَ کہیئے نام نہ مِلئَ تُو سَہو جیئڑے بھاری جیوَ--۴--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥

مایا ممتا پوہِ خیالی--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥

جم پُر پھاسہگا جم جالی--

ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥

ہیَت کے بندھن توڑ نہ ساکہِ تا جم کرے کھُواری جیوَ--۵--

ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥

نہ ہوَ کرتا نہ مےَ کیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

امِرت نام ستگور دیا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥

جِس تُو دیہہ تسَے کیا چارہ نانک سرن تُماری جیوَ--٦--ا--۱۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

مارُو محلّہ ۳ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥

جہ بیَسالہے تہ بیَسا سُوآمی جہ بھیجہِ تہ جاوا--

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ਸਭੇ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥

سبھ نگری مہہ ایکو راجا سبھے پوِت ہہہ تھاوا--ا--

ਬਾਬਾ ਦੇਹਿ ਵਸਾ ਸਚ ਗਾਵਾ ॥

بابا دیہہ وسا سچ گاوا--

ਜਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے سہجے سہج سماوا--ا--رہاؤ--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥

بُرا بھلا کچھ آپس تے جانیا ایئی سگل وِکارا--

ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥

ایہو فُرمایا کھسم کا ہوآ ورتَے ایہو سنسارا--۲--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥

اِندری دھات سبل کہیئت ہے اِندری کِس تے ہوئی--

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥

آپے کھیل کرَے سبھ کرتا ایسا بوجھَے کوئی--۳--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥

گُر پرسادی ایک لِو لاگی دُبدھا تدے بِناسی--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥

جو تِس بھانا سو ست کر مانیا کاٹی جم کی پھاسی--۴--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ਜਾ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

بھنِت نانک لیکھا ماگَے کوَنا جا چُوکا من ابھیمانا--

ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥

طاس طاس دھرم رائے جپت ہےَ پئے سچے کی سرنا--۵--ا--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥

آون جانا نہ تھیئے نِج گھر واسا ہوئے--

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥

سچ کھجانہ بکھسیا آپے جانَے سوئے--ا--

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਚੇਤਿ ਤੂ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

اے من ہر جیوُ چیَت تُو منھو تج وِکار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد دھیائے تُو سچ لگی پیار--ا--رہاوُ--

ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥

ایتھے ناوہو بھُلیا پھِر ہتھ کِتھاوُ نہ پائے--

ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

جونی سبھ بھوائیئن بِسٹا ماہِ سمائے--۲--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥

وڈبھاگی گُر پایا پُورب لکِھیا مائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

اندِن سچی بھگت کر سچا لئے مِلائے--۳--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

آپے سرِسٹ سبھ ساجیئن آپے ندر کرئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

نانک نام وڈیائیا جےَ بھاوے تےَ دئے--۴--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ਅਬ ਤੂ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥

پِچھلے گُناہ بکھسائے جیوَ اب تُو مارگ پائے--

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

ہر کی چرنی لاگ رہا وِچھوہ آپ گوّایے--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

میرے من گُرمکھ نام ہر دھیائے--

ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سدا ہر چرنی لاگ رہا اِک من ایکےَ بھائے--۱--رہاوَ--

ਨਾ ਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾ ਮੈ ਥੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥

نہ مےَ جات نہ پت ہےَ نہ مےَ تھیہو نہ تھاوَ--

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥

سبد بھید بھرم کٹیا گُر نام دِیا سمجھائے--۲--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਚ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥

ایہو من لالچ کردا پھِرے لالچ لاگا جائے--

ਧੰਧੈ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥

دھندَھے کُوڑ ویاپیا جم پُر چوٹا کھائے--٣--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

نانک سبھ کِچھ آپے آپ ہےَ دُوجا ناہی کوئے--

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥

بھگت کھجانہ بکھسیون گُرمکھا سُکھ ہوئے--٤--٣--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

سچ رتے سے ٹول لہو سے وِرلے سنسار--

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

تِن ملِیا مُکھ اُجلا جپ نام مُرار--١--

ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥

بابا ساچا صاحِب رِدَے سمال--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور اپنا پُچھ دیکھ لیہو وکھر بھال--١--رہاؤ--

ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

اِک سچا سبھ سیوَدی دھُر بھاگ مِلاوا ہوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥

گُرمکھ ملے سے نہ وِچھڑہِ پاوہِ سچ سوئے--۲--

ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

اِک بھگتی سار نہ جاننی منمکھ بھرم بھُلائے--

ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥

اونا وِچ آپ ورتدا کرنا کچھُو نہ جائے--۳--

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

جِس نال جور نہ چلئی کھلے کیچےَ ارداس--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥

نانک گُرمکھ نام من وسَے تا سُن کرے ساباس--۴--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥

مارُو تے سیتل کرے منُورہو کنچن ہوئے--

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

سو ساچا سالاہیئے تِس جیوڈ اوَر نہ کوئے--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

میرے من اندِن دھیائے ہر ناوَ--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور کےَ بچن ارادھ تُو اندِن گُن گاوَ--۱--رہاوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

گُرمُکھ ایکو جانیٔے جا ستگور دۓ بُجھاۓ--

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਦੂ ਏਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥

سو ستگور سالاہیئے جِدُو ایہہ سوجھی پاۓ--٢--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥

ستگور چھوڑ دُوجے لگے کیا کرن اگَے جاۓ--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

جم پُر بدھے ماریئہہ بہُتی مِلَے سجاۓ--٣--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

میرا پرَبھ ویپرواہو ہےَ نہ تِس تِل نہ تماۓ--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥

نانک تِس سرنائی بھج پئو آپے بکھس مِلاۓ--٤--٥--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

مارُو محلّہ ٤ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥

جپیو نام سُک جنک گُر بچنی ہر ہر سرن پرے--

ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥

دالد بھنج سُدامے ملیو بھگتی بھاۓ ترے--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥

بھگت وچھل ہر نام کِرتارتھ گُرمکھ کِرپا کرے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥

میرے من نام جپت اُدھرے--

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھر پرہلاد بِدر داسی سُت گُرمکھ نام ترے--ا--رہاؤ--

ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥

کلجُگ نام پردھان پدارتھ بھگت جنا اُدھرے--

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥

نامہ جیدیوٗ کبیر ترِلوچن سبھ دوکھ گئے چمرے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥

گُرمکھ نام لگے سے اُدھرے سبھ کِلبِکھ پاپ ٹرے--۲--

ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥

جو جو نام جپے اپرادھی سبھ تِن کے دوکھ پرہرے--

ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥

بیسوآ رَوت اجامل اُدھرِیو مکھ بولَے نارائن نرہرے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥

نام جپت اُگرسَین گت پائی توڑ بندھن مکت کرے--۳--

ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥

جن کوُ آپ انگرہو کِیا ہر انگیکار کرے--

ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥

سیوک پَیج رکھَے میرا گووِد سرن پرے اُدھرے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥

جن نانک ہر کِرپا دھاری اُر دھریو نام ہرے--۴--۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ۴--

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥

سِدھ سمادھ جپیو لِو لائی سادِھک مُن جپیا--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥

جتی ستی سنتوکھی دھیایا مُکھ اِندرادِک روِیا--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥

سرن پرے جپیو تے بھائے گُرمُکھ پار پیا--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥

میرے من نام جپت تریا--

ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھنا جٹ بالمِیک بٹوارا گُرمُکھ پار پیا--۱--رہاؤ--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥

سُر نر گن گندھربے جپیو رِکھ بپرَے ہر گایا--

ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥

سنکر برہمَے دیوی جپیو مُکھ ہر ہر نام جپیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥

ہر ہر نام جنا من بھینا تے گُرمکھ پار پیا--۲--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

کوٹ کوٹ تیتیس دھیائیو ہر جپتیا انت نہ پایا--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥

بید پُران سِمرت ہر جپیا مکھ پنڈت ہر گایا--

ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥

نام رسال جِنا من وسیا تے گُ رمکھ پار پیا--۳--

ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥

انت ترنگی نام جِن جپیا مَے گنت نہ کر سکیا--

ਗੋਬਿਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

گوبِد کِرپا کرے تھائے پائے جو ہر پرَبھ من بھایا--

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥

گُر دھار کِرپا ہر نام درِڑائیو جن نانک نام لئیا--۴--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩

مارُو محلّہ ۴ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

ہر ہر نام نِدھان لَے گُرمت ہر پت پائے--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

ہلت پلت نال چلدا ہر انتے لئے چھڈائے--

ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

جتھےَ اوگھٹ گلیاِ بھیڑیا تتھے ہر ہر مکت کرائے--ا--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

میرے ستگورا مےَ ہر ہر نام درِڑائےِ--

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا مات پِتا سُت بندھپو مےَ ہر بِن اوَر نہ مائے--ا--رہاوُ--

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥

مےَ ہر بِرہی ہر نام ہےَ کوئی آن مِلاوے مائے--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥

تِس آگے مےَ جودڑی میرا پریتم دئے مِلائےِ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

ستگور پُرکھ دیال پرَبھ ہر میلے ڈھِل نہ پائے--۲--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

جِن ہر ہر نام نہ چیتیوُ سے بھاگہین مر جائے--

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

اوۓ پھِر پھِر جون بھوائیہہ مر جمّہہ آوےَ جائے--

ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

اوۓ جم در بدھے ماریئہہ ہر درگہ مِلَے سجائے--۳--

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

تُو پرَبھ ہم سرناگتی مو کوُ میل لیہو ہر رائے--

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ہر دھار کِرپا جگجیونا گُر ستگور کی سرنائے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ہر جیوُ آپ دیال ہوئے جن نانک ہر میلائے--۴--۱--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ۴--

ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

ہوُ پُونجی نام دسائدا کو دسے ہر دھن راس--

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥

ہوُ تِس وِٹھو کھن کھنیئے مَے میلے ہر پرَبھ پاس--

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥

مَے انتر پریم پِرمّ کا کیوُ سجن مِلَے مِلاس--۱--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

من پیاریا مِترا مَے ہر ہر نام دھن راس--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے نام دِرڑایا ہر دھیرک ہر ساباس--۱--رہاوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

ہر ہر آپ مِلائے گُر مَے دسے ہر دھن راس--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

بِن گُر پریم نہ لبھئی جن ویکھہو من نِرجاس--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

ہر گُر وِچ آپ رکھیا ہر میلے گُر ساباس--٢--

ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ساگر بھگت بھنڈار ہر پُورے ستگور پاس--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ستگور تُٹھا کھول دئے مُکھ گُرمُکھ ہر پرگاس--

ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥

منمُکھ بھاگ وِہُونیا تِکھ مُئیا کندھی پاس--٣--

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

گُر داتا داتار ہےَ ہؤ ماگؤ دان گُر پاس--

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥

چِری وِچھُنا میَل پرَبھ مےَ من تن وڈڑی آس--

ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥

گُر بھاوے سُن بینتی جن نانک کی ارداس--٤--٢--٤--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥

ہر ہر کتھا سُنائے پرَبھ گُرمت ہر رِدَے سمانی--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥

جپ ہر ہر کتھا وڈبھاگیا ہر اُتم پد نِربانی--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥

گُرمکھا من پرتیت ہےَ گُر پُورے نام سمانی--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

من میرے مےَ ہر ہر کتھا من بھانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کتھا نِت سدا کر گُرمکھ اکتھ کہانی--ا--رہاؤ--

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

مےَ من تن کھوج ڈھنڈھولیا کیوُ پائیۓ اکتھ کہانی--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

سنت جنا مِل پایا سُن اکتھ کتھا من بھانی--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥

میرَے من تن نام ادھار ہر مےَ میلے پُرکھ سُجانی--٢--

ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

گُر پُرکھے پُرکھ مِلائے پرَبھ مِل سُرتی سُرت سمانی--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥

وڈبھاگی گُر سیویا ہر پایا سگھڑ سُجانی--

ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥

منمکھ بھاگ وِہُونیا تِن دُکھی رَین وِہانی--٣--

ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ہم جاچِک دین پرَبھ تیریا مُکھ دیجےَ امرِت بانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥

ستگور میرا مِتر پرَبھ ہر میلھو سگھڑ سُجانی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥

جن نانک سرناگتی کر کِرپا نام سمانی--۴--۳--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥

ہر بھاوُ لگا بیراگیا وڈبھاگی ہر من راکھ--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥

مِل سنگت سردھا اُوپجےَ گُر سبدی ہر رس چاکھ--

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥

سبھ من تن ہرِیا ہویا گُربانی ہر گُن بھاکھ--۱--

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥

من پیاریا مِترا ہر ہر نام رس چاکھ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے ہر پایا ہلت پلت پت راکھ--۱--رہاوُ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥

ہر ہر نام دھیائیئےَ ہر کیرت گُرمُکھ چاکھ--

ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥

تن دھرتی ہر بیجیئَے وِچ سنگت ہر پرَبھ راکھ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥

امرت ہر ہر نام ہےَ گُر پُورے ہر رس چاکھ--۲--

ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥

منمکھ ترِسنا بھر رہے من آسا دہ دِس بہو لاکھ--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥

بِن ناوَے دھرِگ جیودے وِچ بِسٹا منمکھ راکھ--

ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥

اوئے آوہِ جاہِ بھوائیِہ بہو جونی دُرگندھ بھاکھ--۳--

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥

تراہِ تراہِ سرناگتی ہر دئیا دھار پرَبھ راکھ--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥

سنتسنگت میلاپ کر ہر نام مِلَے پت ساکھ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥

ہر ہر نام دھن پایا جن نانک گُرمت بھاکھ--۴--۴--۶--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

مارُو محلّہ ۴ گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ہر ہر بھگت بھرے بھنڈارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

گُرمکھ رام کرے نِستارا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥

جِس نو کِرپا کرے میرا سُوآمی سو ہر کے گُن گاوے جیوَ--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥

ہر ہر کِرپا کرے بنوالی--

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥

ہر ہِردَے سدا سدا سمالی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام جپہُ میرے جیئڑے جپ ہر ہر نام چھڈاوے جیوَ--ا--رہاوَ--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

سُکھ ساگر امرِت ہر ناوَ--

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥

منگت جن جاچے ہر دیہو پساوَ--

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥

ہر ست ست سدا ہر ست ہر ست میرَے من بھاوے جیوَ--٢--

ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥

نوے چھِدر سرَوہِ اپوِتر--

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥

بول ہر نام پوِتر سبھ کِتا--

ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥

جے ہر سُپرسنّ ہووَے میرا سُوآمی ہر سِمرت مل لہہ جاوَے جیوُ--٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥

مایا موہ بِکھم ہےَ بھاری--

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥

کیوُ تریِئے دُتر سنساری--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥

ستگور بوہتھ دۓ پرَبھ ساچا جپ ہرہر پار لنگھاوے جیوُ--٤--

ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

تُو سربتر تیرا سبھ کوئی--

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥

جو تُو کرہِ سوئی پرَبھ ہوئی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥

جن نانک گُن گاوَے بیچارا ہر بھاوے ہر تھائے پاوَے جیوُ--٥--١--٧--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ہر ہر نام جپہو من میرے--

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥

سبھ کِلوِکھ کاٹَے ہر تیرے--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ہر دھن راکھہو ہر دھن سنچہو ہر چلدیا نال سکھائی جیؤ--ا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥

جِس نو کِرپا کرے سو دھیاوے--

ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

نِت ہر جپ جابَے جپ ہر سُکھ پاوے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی ہر رس آوےَ جپ ہر ہر پار لنگھائی جیؤ--ا--رہاؤ--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥

نِربھؤ نِرنکار ست نام--

ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥

جگ مہہ سریسٹ اُوتم کام--

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

دُسمن دُوت جمکال ٹھیہ مارو ہر سیوک نیڑ نہ جائی جیؤ--٢--

ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

جِس اُپر ہر کا من مانیا--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥

سو سیوک چھو جُگ چھو کُنٹ جانیا--

ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

جے اُس کا بُرا کہَے کوئی پاپی تِس جمکنکر کھائی جیوُ--۳--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥

سبھ مہہ ایک نِرنجن کرتا--

ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥

سبھ کر کر ویکھےَ اپنے چلتا--

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥

جِس ہر راکھےَ تِس کوَن مارے جِس کرتا آپ چھڈائی جیوُ--۴--

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥

ہوَ اندِن نام لئی کرتارے--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

جِن سیوک بھگت سبھے نِستارے--

ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥

دس اٹھ چار وید سبھ پُوچھہُ جن نانک نام چھڈائی جیوُ--۵--۲--۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

مارُو محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥

ڈرپےَ دھرت اکاس نکھیترا سِر اُوپر امر کرارا--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥

پئون پانی بَیسنتر ڈربَے ڈربَے اِندر بچارا--ا--

ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥

ایکا نِربھؤ بات سُنی--

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو سُکھیا سو سدا سُوہیلا جو گُر مِل گائے گُنی--ا--رہاؤ--

ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥

دیہدھار ار دیوا ڈرپہ سِدھ سادِھک ڈر مُویا--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥

لکھ چؤراسی مر مر جنمے پھِر پھِر جونی جویا--٢--

ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥

راجس ساتک تامس ڈرپہ کیتے رُوپ اُپایا--

ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥

چھل بپری ایہہ کوَلا ڈربَے ات ڈربَے دھرم رایا--٣--

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

سگل سمگری ڈرہِ بیاپی بِن ڈر کرنیَہارا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥

کہو نانک بھگتن کا سنگی بھگت دربارا--٤--ا--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ٥--

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥

پانچ برکھ کو اناتھ دھرو بارِک ہر سِمرت امر اٹارے--

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥

پُتر ہیت نارائن کہیو جمکنکر مار بِدارے--ا--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥

میرے ٹھاکرُ کیتے اگنَت اُدھارے--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ دین الپ مت نِرگُن پریو سرن دُوارے--ا--رہاؤ--

ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥

بالِمیک سُپچارو تریوُ بدھِک ترے بِچارے--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥

ایک نِمکھ من ماہے ارادھیو گجپت پار اُتارے--۲--

ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

کینی رکھیا بھگت پرہَلادَے ہرناکھس نکھِ بِدارے--

ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥

بِدر داسی سُت بھیئو پُنیتا سگلے کُل اُجارے--۳--

ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥

کوَن پرادھ بتاوؤ اپنے مِتھیا موہ مگنارے--

ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥

آئیو سام نانک اوٹ ہر کی لیجَے بھُجا پسارے--۴--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥

وِت نوِت بھرمیو بہو بھاتی انِك جتن کر دھائے--

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥

جو جو کرم کیئے ہوَ ہوَمے تے تے بھیَے اجائے--ا--

ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥

اوَر دِن کاہُو کاج نہ لائے--

ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو دِن مو کوَ دیجَے پربھ جیوَ جا دِن ہر جس گائے--ا--رہاوَ--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥

پُتر کلتر گِرہ دیکھ پسارا اِس ہی مہہ اُرجھائے--

ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥

مایا مد چاکھ بھیَے اُدماتے ہر ہر کبھو نہ گائے--۲--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥

ایہہ بِدھ کھوجی بہو پرکارا بِن سنتن نہی پائے--

ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥

تُم داتار وڈے پربھ سمرتھ ماگن کوَ دان آئے--۳--

ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥

تیاگیو سگلا مان مہتا داس رین سرنائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

کہو نانک ہر مِل بھیۓ ایکے مہا انند سُکھ پاۓ--۴--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

کوَن تھان دھیریو ہےَ نامہ کوَن بست اہنکارا--

ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥

کوَن چِہن سُن اُوپر چھوہیو مُکھ تے سُن کر گارا--۱--

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥

سُنہو رے تُو کوَن کہا تے آئیو--

ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایتی نہ جانوُ کیتیک مُدت چلتے کھبر نہ پائیو--۱--رہاوُ--

ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥

سہن سیل پوَن ار پانی بسُدھا کھِما نِبھراتے--

ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥

پنچ تت مِل بھیو سنجوگا اِن مہہ کوَن دُراتے--۲--

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥

جِن رچ رچیا پُرکھ بِدھاتےَ نالے ہوَمےَ پائی--

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥

جنم مرن اُس ہی کوَ ہےَ رے اوہا آوےَ جائی--۳--

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥

برن چِہن ناہی کِچھ رچنا مِتھیا سگل پسارا--

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥

بھنت نانک جب کھیل اُجھارے تب ایکے ایکنکارا--۴--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥

مان موہ ار لوبھ وِکارا بیوٗ چیت نہ گھالیو--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥

نام رتن گُنا ہر بنجے لاد وکھر لَے چالیو--۱--

ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

سیوک کی اوڑک نِبہی پریت--

ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِیوت صاحِب سیوِیو اپنا چلتے راکھیو چیت--۱--رہاؤ--

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥

جیسی آگیا کینی ٹھاکُر تِس تے مُکھ نہی موریو--

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥

سہج انند رکھیو گِرہ بھیتر اُٹھ اُ آہُو کوٗ دوٗریو--۲--

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥

آگیا مہہ بھُوکھ سوئی کر سُوکھا سوگ ہرکھ نہی جانیو--

ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥

جو جو حُکم بھیو صاحِب کا سو ماتھے لے مانیو--۳--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥

بھیو کِرپال ٹھاکرُ سیوک کوُ سوَرے ہلت پلاتا--

ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥

دھنّ سیوک سپھل اوہو آیا جن نانک کھسم پچھاتا--۴--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥

کھُلیا کرم کِرپا بھئی ٹھاکرُ کیرتن ہر ہر گائی--

ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥

سرَم تھاکا پائے بِسرا ما مِٹ گئی سگلی دھائی--۱--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥

اب موہِ جیون پدوی پائی--

ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چیِت آئیو من پُرکھ بِدھاتا سنّتن کی سرنائی--۱--رہاؤ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ نِوارے نِورے سگل بَیرائی--

ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥

سد حجوُر حاجُر ہےَ ناجر کتہِ نہ بھییُو دُورائی--۲--

ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥

سُکھ سیتل سردھا سبھ پُوری ہوئے سنت سہائی ۔۔

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥

پاون پتِت کیئے کھِن بھیتر مہما کتھن نہ جائی ۔۔۳۔۔

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥

نِربھؤ بھیٔے سگل بھَے کھوئے گوبِد چرن اوٹائی ۔۔

ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥

نانک جس گاوَے ٹھاکُر کا رَین دِنس لِو لائی ۔۔۴۔۔٦۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵ ۔۔

ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥

جو سمرتھ سرب گُن نائک تِس کؤ کبھو نہ گاوس رے ۔۔

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥

چھوڈ جائے کھِن بھیتر تا کؤ اُوآ کؤ پھِر پھِر دھاوس رے ۔۔۱۔۔

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥

اپنے پرَبھ کؤ کیوٗ نہ سمارس رے ۔۔

ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بَیری سنگ رنگ رس رچیا تِس سِیوٗ جیئرا جارس رے ۔۔۱۔۔رہاؤ ۔۔

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥

جا کَے نام سُنیئے جم چھوڈے تا کی سرن نہ پاوس رے ۔۔

ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥

کاڈھ دئے سِیال بپرے کوُ تا کی اوٹ ٹِکاوس رے--۲--

ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥

جِس کا جاس سُنت بھَو ترِیَئے تا سِیوُ رنگ نہ لاوس رے--

ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥

تھوری بات الپ سُپنے کی بہُر بہُر اٹکاوس رے--۳--

ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

بھیئوُ پرساد کرِپا نِدھ ٹھاکرُ سنتسنگ پت پائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥

کہو نانک ترِےَ گُن بھرم چھُوٹا جوُ پرَبھ بھیئے سہائی--۴--۷--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥

انترجامی سبھ بِدھ جانےَ تِس تے کہا دُلاریو--

ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥

ہست پاوَ جھرے کھِن بھیتر اگن سنگ لےَ جاریو--۱--

ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥

مُوڑے تےَ من تے رام بِساریو--

ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لُون کھاۓ کرہِ حرامکھوری پیکھت نَین بِداریو--۱--رہاؤ--

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥

اسادھ روگ اُپجِیو تن بھیتر ٹرت نہ کاہُو ٹاریو--

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥

پرَبھ بِسرت مہا دُکھ پائِیو ایہو نانک تت بِیچاریو--۲--۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥

چرن کمل پرَبھ راکھے چِیت--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥

ہر گُن گاوہ نِیتا نیت--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوُو--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥

آد مدھ انت ہےَ سوؤ--ا--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتن کی اوٹ آپے آپ--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جا کےَ وس ہےَ سگل سنسار--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

آپے آپ آپ نِرنکار--

ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

نانک گہیو ساچا سوئے--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥

سُکھ پایا پھِر دُوکھ نہ ہوئے--۲--۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

مارُو محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥

پران سُکھداتا جیئا سُکھ داتا تُم کاہے بِساریو اگیانَتھ--

ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥

ہوچھا مد چاکھ ہوئے تُم باور دُلبھ جنم اکارتھ--۱--

ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥

رے نر ایسی کرہِ اِیانَتھ--

ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تج سارنگدھر بھرم تُو بھُولا موہِ لپٹیو داسی سنگ سانَتھ--۱--رہاؤ--

ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥

دھرنیدھر تِیاگ نیچ کُل سیوہِ ہؤ ہؤ کرت بِہاوتھ--

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥

پھوکٹ کرم کرہِ آگیانی منمُکھ اندھ کہاوتھ--۲--

ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥

ست ہوتا است کر مانیا جو بِنست سو نِہچل جانَتھ--

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥

پر کی کوَ اپنی کر پکری ایسے بھُول بھُلانَتھ--۳--

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥

کھتری براہمن سُود ویس سبھ ایکے نام ترانَتھ--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥

گُر نانک اُپدیس کہت ہےَ جو سُنےَ سو پار پرانتھ--۴--۱--۱۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥

گُپت کرتا سنگ سو پرَبھ ڈہکاوۓ منُکھاۓ--

ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥

بِسار ہر جیوُ بِکھےَ بھوگہہ تپت تھم گل لاۓ--۱--

ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥

رے نر کاۓ پر گرِہِ جاۓ--

ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کُچل کٹھور کام گردھبھ تُم نہی سُنیو دھرم راۓ--۱--رہاؤ--

ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥

بِکار پاتھر گلہِ بادھے نِند پوٹ سِراۓ--

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥

مہا ساگر سمُد لنگھنا پار نہ پرنا جائے--۲--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥

کام کرودھ لوبھ موہِ بیاپیو نیتر رکھے پھِرائے--

ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥

سیس اُٹھاون نہ کبہو مِلئی مہا دُتر مائے--۳--

ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥

سُو ر مُکتا سسی مُکتا برہم گیانی الپائے--

ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥

سُبھاوت جیَسے بَیسنتر الپت سدا نِرملائے--۴--

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥

جِس کرم کھُلیا تِس لہیا پڑدا جِن گُر پہہ منیا سُبھائے--

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥੨॥

گُر منتر اوکھدھ نام دینا جن نانک سنکٹ جون نہ پائے--۵--۲--

ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥

رے نر اِن بِدھ پار پرائے--

ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥

دھیائے ہر جیو ہوئے مِرتک تِیاگ د وجا بھاؤ--رہاؤ دوجا--۲--۱۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥

باہر ڈھوڈھن تے چھوٹ پرے گُر گھر ہی ماہے دِکھایا تھا--

ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥

انبھوَ اچرج رُوپ پرَبھ پیکھیا میرا من چھوڈ نہ کتھوُ جایا تھا--ا--

ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥

مانک پائیو رے پائیو ہر پُورا پایا تھا--

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مول امول نہ پایا جائی کر کِرپا گُورُو دِوایا تھا--ا--رہاؤ--

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥

اِدِسٹ اگوچر پاربرہم مِل سادھُو اکتھ کتھایا تھا--

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥

انحد سبد دسم دُوار تہ امِرت نام چُوایا تھا--۲--

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥

توٹ ناہی من ترِسنا بُوجھی اکُھٹ بھنڈار سمایا تھا--

ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥

چرن چرن چرن گُر سیوے اگھڑ گھڑیو رس پایا تھا--۳--

ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥

سہجے آوا سہجے جاوا سہجے من کھیلایا تھا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

کہو نانک بھرم گُر کھویا تا ہر محلّی محل پایا تھا--۴--۳--۱۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥

جِسہہ ساج نِواجِیا تِسہہ سِیوٗ رُچ ناہِ--

ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥

آن رُوتی آن بوئِیَے پھل نہ پھُلے تاہِ--ا--

ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥

رے من وتر بیجن ناوٗ--

ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بوئے کھیتی لائے منُوآ بھلو سمَو سُوآوٗ--ا--رہاوٗ--

ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥

کھوۓ کھہڑا بھرم من کا ستگور سرنی جائے--

ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥

کرم جِس کوٗ دھُرہو لِکھیا سوئی کار کمائے--۲--

ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥

بھاوٗ لاگا گوبِد سِیوٗ گھال پائی تھائے--

ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥

کھیت میرَے جمّیا نِکھُٹ نہ کبھُو جائے--۳--

ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥

پایا امول پدارتھو چھوڈ نہ کتھوٗ جائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥

کہو نانک سُکھ پایا ترِپت رہے آگھائے--۴--۴--۱۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥

پھُوٹو آنڈا بھرم کا منہہ بھیئو پرگاس--

ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥

کاٹی بیری پتگہہ تے گُر کینی بند کھلاص--۱--

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥

آون جان رہیو--

ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تپت کڑاہا بُجھ گیا گُر سِیتل نام دیوَ--۱--رہاؤ--

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥

جب تے سادُھو سنگ بھیا توَ چھوڈ گئے نِگہار--

ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥

جِس کی اٹک تِس تے چھُٹی توَ کہا کرَے کوٹوار--۲--

ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥

چُوکا بھارا کرم کا ہوئے نِہکرما--

ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥

ساگر تے کنڈھے چڑے گُر کینے دھرما--۳--

ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥

سچ تھان سچ بیٹھکا سچ سُوآوَ بنایا--

ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥

سچ پُونجی سچ وکھرو نانک گھر پایا--۴--۵--۱۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥

بید پُکارے مُکھ تے پنڈت کامامن کا ماٹھا--

ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥

مونی ہوئے بیٹھا اِکانتی ہِردَے کلپن گاٹھا--

ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥

ہوئے ا داسی گِرہو تج چلیو چھُٹکے ناہی ناٹھا--ا--

ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥

جی کی کےَ پہہ بات کہا--

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ مُکت مو کوُ پرَبھ میلے ایسو کہا لہا--ا--رہاوَ--

ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥

تپسی کر کےَ دیہی سادھی منُوآ دہ دِس دھانا--

ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥

برہمچار برہمچج کینا ہِردَے بھیا گُمانا--

ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥

سنِیاسی ہوئے کےَ تیرتھ بھرمیو اُس مہہ کرودھ بِگانا--٢--

ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥

گھُونگھر بادھ بھیۓ رامداسا روٹیئن کے اوپاوا--

ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥

برت نیمَ کرم کھٹ کینے باہر بھیکھ دِکھاوا--

ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥

گیت ناد مُکھ راگ الاپے من نہی ہر ہر گاوا--٣--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥

ہرکھ سوگ لوبھ موہ رہت ہہہ نِرمل ہر کے سنتا--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥

تِن کی دھُوڑ پائے من میرا جا دئِیا کرے بھگوَنتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥

کہو نانک گُر پُورا مِلیا تاں اُتری من کی چِنتا--٤--

ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

میرا انترجامی ہر رایا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥

سبھ کِچھ جانےَ میرے جی کا پریتم بِسر گئے بکبایا--١--رہاؤ دوجا--٦--١٥--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ٥--

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

کوٹ لاکھ سرب کو راجا جِس ہِردَے نام تُمارا--

ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥

جا کوُ نام نہ دِیا میرَے ستگور سے مر جنمہِ گاوارا--ا--

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥

میرے ستگور ہی پت راکھ--

ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِیت آوہِ تب ہی پت پُوری بِسرت رلیئَے کھاک--ا--رہاوُ--

ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥

رُوپ رنگ کھُسیا من بھوگن تے تے چھِدر وِکارا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥

ہر کا نام نِدھان کلیانا سُوکھ سہج ایہو سارا--۲--

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥

مایا رنگ بِرنگ کھِنَے مہہ جیئو بادر کی چھایا--

ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥

سے لال بھیئے گُوڑے رنگ راتے جِن گُر مِل ہر ہر گایا--۳--

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥

اُوچ مُوچ اپار سُوآمی اگم دربارا--

ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥੧੬॥

نامو وڈیائی سوبھا نانک کھسم پیارا--۴--۷--۱۶--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

مارُو محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥

اوانکار اُتپاتی--

ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤੀ ॥

کیا دِنس سبھ راتی--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥

ون ترِن ترِبھوَن پانی--

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥

چار بید چارے کھانی--

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥

کھنڈ دیپ سبھ لوآ--

ਏਕ ਕਵਾਵੈ ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥

ایک کواوَے تے سبھ ہوآ--ا--

ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥

کرنیَہارا بُوجھہ رے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور مِلَے ت سُوجھے رے--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥

ترِے گُن کِیا پسارا۔۔

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ॥

نرک سُرگ اوتارا۔۔

ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

ہوَمَے آوے جائی۔۔

ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥

من ٹِکن نہ پاوَے رائی۔۔

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥

باجھ گُورُو گُبارا۔۔

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥

مِل ستگور نِستارا۔۔۲۔۔

ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥

ہوَ ہوَ کرم کمانے۔۔

ਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥

تے تے بندھ گلانے۔۔

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰੀ ॥

میری میری دھاری۔۔

ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥

اوہا پیَر لوہاری۔۔

ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥

سو گُر مِل ایک پچھانے--

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਣੈ ॥੩॥

جِس ہووَے بھاگ متھانے--٣--

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

سو مِ لیا جے ہر من بھایا--

ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥

سو بھُولا جے پربھُو بھُلایا--

ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥

نہ آپہو مُورکھ گیانی--

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥

جے کراوَے سو نام وکھانی--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

تیرا انت نہ پارا وارا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥

جن نانک سد بلہارا--٤--١--١٧--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ٥--

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥

موہنی موہِ لیئے ترَے گُنیا--

ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥

لوبھ ویاپی جھُوٹھی دُنیا--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥

میری میری کر کےَ سنچی انت کی بار سگل لے چھلییا--ا--

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਇਅਲੀਆ ॥

نِربھوُ نِرنکار دئیلیا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جی جنت سگلے پرِتپالیِا--ا--رہاوُ--

ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥

ایکے سرَم کر گاڈی گڈہےَ--

ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥

ایکہِ سُپنےَ دام نہ چھڈہےَ--

ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥

راج کمائےَ کری جِن تھَیلی تا کےَ سنگ نہ چنچل چلیا--۲--

ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥

ایکہِ پران پِنڈ تے پیاری--

ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥

ایک سنچی تج باپ مہتاری--

ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥

سُت میت بھرات تے گُہجی تا کےَ نِکٹ نہ ہوئی کھلیا--۳--

ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥

ہوئے اوُدھوت بیٹھے لائے تاری--

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥

جوگی جتی پنڈت بیچاری--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥

گرِہِ مڑی مسانی بن مہہ بستے اُوٹھ تِنا کےَ لاگی پلیا--۴--

ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥

کاٹے بندھن ٹھاکر جا کے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥

ہر ہر نام بسیوُ جی تا کےَ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥

سادھسنگ بھیئے جن مُکتے گت پائی نانک ندر نِہلیا--۵--۲--۱۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥

سِمرہو ایک نِرنجن سوئ--

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥

جا تے بِرتھا جات نہ کوُئ--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥

مات گربھ مہہ جِن پرَتِپاریا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

جیوُ پِنڈ دے ساج سوارِیا--

ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥

سوئی بِدھاتا کھِن کھِن جپیَے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥

جس سِمرت اوَگُن سبھ ڈھکیَے--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

چرن کمل اُر انتر دھارہو--

ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥

بِکھیا بن تے جیوُ اُدھارہو--

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥

کرن پلاہ مِٹہِ بِلَلاٹا--

ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥

جپ گوود بھرم بھوُ پھاٹا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥

سادھسنگ وِرلا کو پائے--

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥

نانک تا کےَ بل بل جائے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥

رام نام من تن آدھارا--

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سِمرَے تِس کا نِستارا--ا--رہاؤ--

ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥

مِتھیا وسط ست کر مانی--

ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ہِت لائیو سٹھ مُوڑ اگیانی--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥

کام کرودھ لوبھ مد ماتا--

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥

کوُڈی بدلَے جنم گواتا--

ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥

اپنا چھوڑ پرائیَے راتا--

ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥

مایا مد من تن سنگ جاتا--

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥

ترِسن نہ بُوجھَے کرت کلولا--

ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥

اُونی آس مِتھیا سبھ بولا--

ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

آوت اِکیلا جات اِکیلا--

ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥

ہم تُم سنگ جھُوٹھے سبھ بولا--

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥

پائے ٹھگوری آپ بھُلائیو--

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥

نانک کِرت نہ جائے مِٹائیو--٢--

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥

پس پنّکھی بھُوت ار پریتا--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥

بہو بِدھ جونی پھِرت انیتا--

ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

جہ جانو تہ رہن نہ پاوَے--

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥

تھان بِہُون اُٹھ اُٹھ پھِر دھاوَے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

من تن باسنا بہت بِستھارا--

ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥

اہنمیو مُوٹھو بیچارا--

ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥

انِک دوکھ ار بہت سجائے--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تا کی قیمت کہن نہ جائی--

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ بِسرت نرک مہہ پایا--

ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥

تہ مات نہ بندھ نہ میت نہ جایا--

ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥

جِس کوُ ہوت کرِپال سُوآمی--

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥

سو جن نانک پارگرامی--٣--

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥

بھرمت بھرمت پرَبھ سرنی آیا--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥

دینا ناتھ جگت پِت مایا--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥

پرَبھ دیال دُکھ درد بِدارن--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥

جِس بھاوے تِس ہی نِستارن--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥

اندھ کُوپ تے کا ڈھنہارا--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

پریم بھگت ہووت نِستارا--

ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥

سادھ رُوپ اپنا تن دھاریا--

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

مہا اگن تے آپ اُباریا--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

جپ تپ سنجم اِس تے کِچھ ناہی--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥

آد انت پرَبھ اگم اگاہی--

ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥

نام دیہہ ماگَے داس تیرا--

ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥

ہر جیون پد نانک پرَبھ میرا--۴--۳--۱۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥

کت کوُ ڈہکا وہو لوگا موہن دین کِرپائی--۱--

ਐਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥

ایسی جان پائی--

ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرن سُورو گُر داتا راکھَے آپ وڈائی--ا--رہاؤ--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥

بھگتا کا آگیا کاری سدا سدا سُکھدائی--۲--

ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥

اپنے کوُ کِرپا کریہہ اِک نام دھیائی--۳--

ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥

نانک دِین نام ماگَے دُتیا بھرم چُکائی--۴--۴--۲۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥

میرا ٹھاکُر ات بھارا--

ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥

موہِ سیوک بیچارا--ا--

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

موہن لال میرا پریتم من پرَانا--

ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مو کوُ دیہو دانا--ا--رہاؤ--

ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥

سگلے مَے دیکھے جوئی--

ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

بیجو اور نہ کوئی--۲--

ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥

جییَن پرِتپال سماہےَ--

ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥

ہےَ ہوسی آہے--۳--

ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥

دئِیا موہ کیجےَ دَیوا--

ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥

نانک لاگو سیوا--۴--۵--۲۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

پتِت اُدھارن تارن بل بل بلے بل جائیَے--

ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

ایسا کوئی بھیٹےَ سنت جِت ہر ہرے ہر دھیائیَے--ا--

ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

مو کوُ کوئے نہ جانت کہیئت داس تُمارا--

ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہا اوٹ آدھارا--ا--رہاؤ--

ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥

سرب دھارن پرتِپارن اِک بِنوٗ دینا--

ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥

تُمری بِدھ تُم ہی جانہُ تُم جل ہم مینا--٢--

ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥

پُورن بِستھیرن سُوآمی آہِ آئیو پاچھے--

ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥

سگلو بھُو منڈل کھنڈل پرَبھ تُم ہی آچھےَ--٣--

ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

اٹل اکھئیو دیوا موہن الکھ اپارا--

ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥

دان پاوؤ سنتا سنگ نانک ریَن داسارا--٤--٦--٢٢--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ٥--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ਸੰਤਾ ॥

ترِپت آگھائے سنتا--

ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥

گُر جانے جِن منتا--

ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تا کی کِچھ کہن نہ جائی--

ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥

جا کوُ نام بڈائی--ا--

ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥

لال امولا لالو--

ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اگہہ اتولا نامو--ا--رہاؤ--

ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥

اوگت سِیوُ مانیا مانو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥

گُرمکھ تت گیانو--

ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥

پیکھت سگل دھیانو--

ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥

تجیو من تے ابھِمانو--۲--

ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥

نِہچل تِن کا ٹھانا--

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥

گُر تے محل پچھانا--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥

اندِن گُر مِل جاگے--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥

ہر کی سیوا لاگے--٣--

ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥

پُورن ترِپت اگھائے--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥

سہج سمادھ سُبھائے--

ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥

ہر بھنڈار ہاتھ آیا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥

نانک گُر تے پایا--٤--٧--٢٣--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ

مارُو محلّہ ۵ گھر ٦ دُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥

چھوڑ سگل سِیانپا مِل سادھ تِیاگ گُمان--

ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥

اور سبھ کِچھ مِتھیا رسنا رام رام وکھان--١--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

میرے من کرن سُن ہر نام--

ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِٹہِ اگھ تیرے جنم جنم کے کوَن بپُرو جام--ا--رہاؤ--

ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

دُوکھ دین نہ بھوَ بیاپَے مِلَے سُکھ بِسرام--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥

گُر پرساد نانک بکھانَے ہر بھجن تت گیان--۲--ا--۲۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥

جِنی نام وِساریا سے ہوت دیکھے کھیہہ--

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥

پُتر مِتر بِلاس بنتا تُوٹتے اے نیہہ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥

میرے من نام نِت نِت لیہہ--

ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جلت ناہی اگن ساگر سُوکھ من تن دیہہ--ا--رہاؤ--

ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥

بِرکھ چھایا جیسے بِنست پوَن جھُولت میہہ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥

ہر بھگت درِڑھ مِل سادھ نانک تیرَے کام آوت ایہہ--۲--۲--۲۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥

پُرکھ پُورن سُکھہ داتا سنگ بستو نیت--

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥

مَرے نہ آوےَ نہ جائے بِنسے بیاپت اُسن نہ سیت--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

میرے من نام سِیو کر پریت--

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چیَت من مہہ ہر ہر ندھانا ایہہ نِرمل رِیت--ا--رہاؤ--

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥

کِرپال دیال گوپال گوبِد جو جپے تِس سیدھ--

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥

نوَل نوَتن چتُر سُندر من نانك تِس سنگ بِیدھ--٢--٣--٢٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥

چلت بَیست سووت جاگت گُر منتر رِدے چِتار--

ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥

چرن سرن بھج سنگ سادُھو بھَو ساگر اُترہِ پار--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥

میرے من نام ہِردَے دھار--

ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر پریت من تن لائے ہر سِیوُ اوَر سگل وِسار--ا--رہاوُ--

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥

جیوُ من تن پران پرَبھ کے تُو آپن آپ نِوار--

ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥

گووِد جھج سبھ سُوارتھ پُورے نانک کبھو نہ ہار--۲--۴--۲۷--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥

تج آپ بِنسی تاپ ریَن سادُھو تھیوُ--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥

تِسہ پراپت نام تیرا کر کرِپا جِس دِیوُ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

میرے من نام امرِت پِیو--

ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن ساد بِسار ے ہو چھے امر جُگ جُگ جیوُ--ا--رہاوُ--

ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥

نام اِک رس رنگ نامہ نام لاگی لِیوُ--

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥

میت ساجن سکھا بندھپ ہر ایک نانک کیئ--۲--۵--۲۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥

پرِتپال ماتا اُدر راکھَے لگن دیت نہ سیک--

ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥

سوئی سُوآمی اِیہا ر اکھَے بُوجھ بُدھ بِبیک--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥

میرے من نام کی کر ٹیک--

ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِسہہ بُوجھ جِن تُو کیا پرَبھ کرن کارن ایک--ا--رہاؤ--

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥

چیَت من مہہ تج سِیانپ چھوڈ سگلے بھیکھ--

ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥

سِمر ہر ہر سدا نانک ترے کئی انیک--۲--۶--۲۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥

پتِت پاون نام جا کو اناتھ کو ہےَ ناتھ--

ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥

مہا بھوٴجل ماہِ تُلھو جا کو لِکھیو ماتھ--ا--

ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥

ڈُوبے نام بِن گھن ساتھ--

ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن چِت نہ آوےَ دے کر راکھےَ ہاتھ--ا--رہاوٴ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥

سادھسنگت گُن اُچارن ہر نام امرِت پاتھ--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥

کرہو کِرپا مُرار مادھوٴ سُن نانک جیوَے گاتھ--۲--۷--۳۰--

ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

مارُو انجلی محلّہ ۵ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥

سنجوگ وِجوگ دھُرہو ہی ہُوا--

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥

پنچ دھات کر پُتلا کیا--

ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥

ساہے کےَ پھُرمایڑے جی دیہی وِچ جیوٴ آئے پیا--ا--

ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥

جِتھَے اگن بھکھَے بھڑہارے--

ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥

اُوردھ مُکھ مہا گُبارے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥

ساس ساس سمالے سوئی اوتھَے کھسم چھڈائے لئیا--۲--

ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥

وِچھوہ گربھَے نِکل آیا--

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

کھسم وِسار دُنی چِت لایا--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥

آوے جائے بھوائیے جونی رہن نہ کِتی تھائے بھیا--۳--

ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥

مہروان رکھ لئین آپے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥

جی جنت سبھ تِس کے تھاپے--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥

جنم پدارتھ جن چلیا نانک آیا سو پروان تھیا--۴--۱--۳۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥

ویدو نہ وائی بھینو نہ بھائی ایکو سہائی رام ہے--ا--

ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥

کیتا جِسو ہووَے پاپاں ملو دھووَے سو سِمرہو پردھان ہے--۲--

ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥

گھٹ گھٹے واسی سرب نِواسی استھِر جا کا تھان ہے--۳--

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥

آوَے نہ جاوَے سنگے سماوَے پُورن جا کا کام ہے--۴--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥

بھگت جنا کا راکھنہارا--

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

سنت جیوہِ جپ پران ادھارا--

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥

کرن کارن سمرتھ سُوآمی نانک تِس قُربان ہے--۵--۲--۳۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥

مارُو محلّہ ۹--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ہر کو نام سدا سُکھدائی--

ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کوُ سِمر اجامل اُدھرِیو گنِکا ہُو گت پائی--ا--رہاؤ--

ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥

پنچالی کوُ راج سبھا مہہ رام نام سُدھ آئی--

ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥

تا کو دُوکھ ہرِیوُ کرُنا مَے اپنی پَیج بڈھائی--ا--

ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥

جِہہ نر جس کِرپا نِدھ گائیو تا کوُ بھیو سہائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥

کہو نانک مَے ایہی بھروسَے گہی آن سرنائی--۲--ا--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥

مارُو محلّہ ۹--

ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥

اب مَے کہا کروُ ری مائی--

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل جنم بِکھیئن سِیوُ کھویا سِمرِیو ناہِ کنھائی--ا--رہاؤ--

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥

کال پھاس جب گر مہہ میَلی تہ سُدھ سبھ بِسرائی--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥

رام نام بِن یا سنکٹ مہہ کو اب ہوت سہائی--ا--

ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥

جو سنپت اپنی کر مانی چھِن مہہ بھئی پرائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥

کہو نانک یہ سوچ رہی من ہر جس کبھُو نہ گائی--۲--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥

مارُو محلّہ ۹--

ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥

مائی مَے من کو مان نہ تیاگیو--

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا کے مد جنم سِرائیو رام بھجن نہی لاگیو--ا--رہاؤ--

ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥

جم کو ڈنڈ پریو سِر اُوپر تب سووت تَے جاگیو--

ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥

کہا ہوت اب کَے پچھتائے چھُوٹت ناہِن بھاگیو--ا--

ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥

ایہہ چِنتا اُپجی گھٹ مہہ جب گُر چرنن انُوراگیو--

ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥

سُپھل جنم نانک تب ہُوا جؤ پرَبھ جس مہہ پاگیو--۲--۳--

ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

مارُو اسٹپدیا محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥

بید پُران کتھے سُنے ہارے مُنی انیکا۔۔

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥

اٹھسٹھ تیرتھ بہو گھنا بھرم تھاکے بھیکھا۔۔

ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥

ساچو صاحِب نِرملو من مانے ایکا۔۔ا۔۔

ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥

تُو اجراور امر تُو سبھ چالنہاری۔۔

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام رسائن بھائے لَے پرہر دُکھ بھاری۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥

ہر پڑیَئے ہر بُجھیَئے گُرمتی نام اُدھارا۔۔

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

گُر پُورَے پُوری مت ہےَ پُورَے سبد بیچارا۔۔

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥

اٹھسٹھ تیرتھ ہر نام ہےَ کِلوِکھ کا ٹنہارا۔۔۲۔۔

ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥

جل بِلووَے جل متھے تت لوڑے اندھ آگیانا۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

گُرمتی ددھ متھیئَے امرِت پائیَے نام نِدھانا--

ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥

منمکھ تت نہ جاننی پسُو ماہِ سمانا--۳--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ہؤمَے میرا مری مر مر جمّے وارو وار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥

گُر کےَ سبدے جے مَرے پھِر مَرے نہ دُوجی وار--

ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥

گُرمتی جگجیون من وسَے سبھ کُل اُدھارنہار--۴--

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥

سچا وکھر نام ہےَ سچا واپارا--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥

لاہا نام سنسار ہےَ گُرمتی ویچارا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥

دُوجے بھائے کار کماونی نِت توٹا سَیسارا--۵--

ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥

ساچی سنگت تھان سچ سچے گھر بارا--

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

سچا بھوجن بھاؤ سچ سچ نام ادھارا--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥

سچی بانی سنتوکھِیا سچا سبد ویچارا--٦--

ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥

رس بھوگن پاتساہیا دُکھ سُکھ سنگھارا--

ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥

موٹا ناوٗ دھرائیئے گل اوٗگن بھارا--

ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥

مانس دات نہ ہووئی تُو داتا سارا--٧--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥

اگم اگوچر تُو دھنی اوگت اپارا--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

گُر سبدی در جوئیَ مُکتے بھنڈارا--

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥

نانک میَل نہ چُوکئ ساچے واپارا--٨--١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥

بِکھ بوہتھا لادی ا دیا سمُند منجھار--

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

کندھی دِس نہ آوئی نہ اُروار نہ پار--

ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥

ونجھی ہاتھ نہ کھیوٹو جل ساگر اسرال--ا--

ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥

بابا جگ پھاتھا مہا جال--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی اُبرے سچا نام سمال--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ستگورو ہےَ بوہتھا سبد لنگھاونہار--

ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥

تتھےَ پوَن نہ پاوکو نہ جل نہ آکار--

ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

تتھےَ سچا سچ نائے بھَوجل تارنہار--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ لنگھے سے پار پئے سچے سِیو لِو لائے--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

آوا گوَن نِواریا جوتی جوت مِلائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥

گُرمتی سہج اُوپجےَ سچے رہےَ سمائے--٣--

ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥

سپ پِڑائی پائیے بِکھ انتر من روس--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥

پُورب لِکھیا پائیَۓ کِس نو دیجے دوس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥

گُرمُکھ گارڑ جے سُنے منّے ناوٗ سنتوس--۴--

ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥

ماگرمچھ پھائیَۓ کُنڈی جال وتائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥

دُرمت پھاتھا پھاہیَۓ پھِر پھِر پچھوتائے--

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥

جمّن مرن نہ سُجھئی کِرت نہ میٹیا جائے--۵--

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥

ہوٗمَے بِکھ پائے جگت اُپایا سبد وسَے بِکھ جائے--

ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ذرا جوہِ نہ سکئی سچ رہَے لِو لائے--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥

جیون مُکت سو آکھیۓ جِس وِچھو ہوٗمَے جائے--٦--

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

دھندَھے دھاوت جگ بادھیا نہ بُوجھے ویچار--

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥

جمّن مرن وِساریا منمُکھ مُگدھ گوار--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥

گُر راکھے سے اُبرے سچّا سبد وِچار--۷--

ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥

سُوہٹ پِنجر پریم کَے بولَے بولنہار--

ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

سچ چُگَے امِرت پییَے اُڈّے ت ایکا وار--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥

گُر ملییَے کھسم پچھانییَے کہو نانک موکھ دُوار--۸--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥

سبد مَرے تا مار مر بھاگو کِس پہہ جاوَ--

ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥

جِس کَے ڈر بھَے بھاگییَے امِرت تا کو ناوَ--

ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥

مارہِ راکھہ ایک تُو بیجوَ ناہی تھاوَ--ا--

ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥

بابا مَے کُچیل کاچوَ متہین--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا کو کچھ نہی گُر پُورَے پُوری مت کِین--ا--رہاوَ--

ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥

اوگن سُبھر گُن نہی بِن گُن کیوُ گھر جاوُ--

ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥

سہج سبد سُکھ اُوپجے بِن بھاگا دھن ناہِ--

ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥

جِن کےَ نام نہ من وسَے سے بادھے دُوکھ سہاہے--۲--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جِنی نام وِساریا سے کِت آئے سنسار--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥

آگےَ پاچھے سُکھ نہی گاڈے لادے چھار--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥

وِچھُڑیا میلہ نہی دُوکھ گھنو جم دُوار--۳--

ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥

اگےَ کیا جانا ناہِ مےَ بھُولے تُو سمجھائے--

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

بھُولے مارگ جو دسے تِس کےَ لاگوُ پائے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

گُر بِن داتا کو نہی قیمت کہن نہ جائے--۴--

ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥

ساجن دیکھا تا گل مِلا ساچ پٹھائیو لیکھ--

ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥

مُکھ دھِمانَے دھن کھڑی گُرمُکھ آکھی دیکھ--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥

تُدھ بھاوے تُو من وسہہ ندری کرم وِسَیکھ--۵--

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥

بھُوکھ پیاسو جے بھوَے کیا تِس ماگوٗ دئے--

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥

بیجوٗ سُوجھَے کو نہی من تن پُورن دئے--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥

جِن کیا تِن دیکھیا آپ وڈائی دئے--٦--

ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥

نگری نائک نوَ تنو بالک لیل انُوپ--

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥

نار نہ پُرکھ نہ پنکھنُو ساچوٗ چتُر سرُوپ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے تُو دیپک تُو دھُوپ--۷--

ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥

گیت ساد چاکھے سُنے باد ساد تن روگ--

ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥

سچ بھاوے ساچوٗ چوَے چھُوٹَے سوگ وِجوگ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥

نانک نام نہ ویسرے جو تِس بھاوے سو ہوگ--۸--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥

ساچی کار کماونی ہور لالچ بعد--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥

ایہو من ساچے موہیا جہوا سچ ساد--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥

بِن ناوے کو رس نہی ہور چلہہ بِکھ لاد--ا--

ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥

ایسا لالا میرے لال کو سُن کھسم ہمارے--

ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیو پھُرماوہِ تیوٗ چلا سچ لال پیارے--ا--رہاوٗ--

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥

اندِن لالے چاکری گولے سِر میرا--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥

گُر بچنی من ویچیا سبد من دھیرا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥

گُر پُورے ساباس ہےَ کاٹے من پیرا--۲--

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥

لالا گولا دھنی کو کیا کہوٗ وڈیائیۓ--

ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

بھانَے بکھسے پُورا دھنی سچ کار کمائیۓ--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥

وِچھڑیا کوٗ میل لئے گُر کوٗ بل جائیۓ--٣--

ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥

لالے گولے مت کھری گُر کی مت نیکی--

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥

ساچی سُرت سُہاونی منمکھ مت پھیکی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥

من تن تیرا تُو پربھُو سچ دھیرک دھُر کی--٤--

ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥

ساچے بَیسن اُٹھنا سچ بھوجن بھاکھیا--

ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

چِتِ سچے وِتو سچا ساچا رس چاکھیا--

ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥

ساچے گھر ساچے رکھے گُر بچن سُبھاکھیا--٥--

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥

منمکھ کوٗ آلس گھنو اوجاڑی--

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥

پھاتھا چُگے نِت چوگڑی لگ بندھ وِگاڑی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥

گُر پرسادی مُکت ہوئے ساچے نِج تاڑی--٦--

ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

انہت لالا بیدھیا پرَبھ ہیت پیاری--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥

بِن ساچے جیؤ جل بلؤ جھُوٹھے ویکاری--

ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥

باد کارا سبھ چھوڈیا ساچی تر تاری--٧--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

جنِی نام وِساریا تِنا ٹھوَر نہ ٹھاؤ--

ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

لالَے لالچ تیاگیا پایا ہر ناؤ--

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥

تُو بکھسہ تا میل لیہِ نانک بل جاؤ--٨--٤--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥

لالَے گارب چھوڈیا گُر کَے بھَے سہج سُبھائی--

ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

لالَے کھسم پچھانیا وڈی وڈیائی--

ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

کھسم ملیئے سُکھ پایا قیمت کہن نہ جائی--ا--

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥

لالا کھسم کا کھسمَے وڈیائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرسادی اُبرے ہر کی سرنائی--ا--رہاؤ--

ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥

لالے نو سِر کار ہےَ دھُر کھسم پھُرمائی--

ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥

لالَے حکم پچھانیا سدا رہےَ رجائی--

ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

آپے میرا بکھس لئے وڈی وڈیائی--٢--

ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥

آپ سچا سبھ سچ ہےَ گُر سبد بجھُائی--

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥

تیری سیوا سو کرے جِس نو لیہِ تُو لائی--

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥

بِن سیوا کِنَے نہ پایا دُوجَے بھرم کھُوآئی--٣--

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

سو کیوٗ منہُ وِساریئے نِت دیوَے چڑٖے سَوایا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥

جیوٗ پِنڈ سبھ تِس دا ساہو تِنَے وِچ پایا--

ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥

جا کِرپا کرے تا سیویئے سیوَ سچ سمایا--۴--

ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

لالا سو جیوَت مَرے مر وِچھوہ آپ گوائے--

ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

بندھن توٗٹہِ مُکت ہوئے ترِسنا اگن بجُھائے--

ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥

سبھ مہہ نام نِدھان ہےَ گُرمکھ کو پائے--۵--

ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥

لالے وِچ گُن کِچھ نہی لالا اوَگنیار--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥

تُدھ جیوڈ داتا کو نہی توٗ بکھسنہار--

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥

تیرا حُکم لالا منّے ایہہ کرنی سار--٦--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

گُر ساگر امرِت سر جو اِچھے سو پھل پائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

نام پدارتھ امر ہےَ ہِردَے منّ وسائے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥

گُر سیوا سدا سُکھ ہےَ جِس نو حکم منائے--٧--

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥

سوئنا رُپا سبھ دھات ہےَ ماٹی رل جائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

بِن ناوَے نال نہ چلئی ستگور بُوجھ بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥

نانک نام رتے سے نِرملے ساچےَ رہے سمائی--٨--٥--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥

حکم بھیا رہنا نہی دھُر پھاٹے چیرَے--

ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥

ایہو من اوَگن بادھیا سَہو دیہہ سریرَے--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥

پُورَے گُر بکھسائیئہِ سبھ گُنہ پھکیرَے--١--

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥

کیوٗ رہیئے اُٹھ چلنا بُجھ سبد بیچارا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس تُو میلہہ سو مِلَے دھُر حُکم اپارا--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥

جیو تُو راکھہہ تیوَ رہا جو دیہہ سو کھاوَ--

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥

جیو تُو چلاوہِ تیوَ چلا مُکھ امرِت ناوَ--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥

میرے ٹھاکُر ہتھ وڈیائیا میلہہ من چاوَ--۲--

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥

کیتا کیا سالاہیئے کر دیکھے سوئی--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

جِن کیا سو من وسَے مَے اوَر نہ کوئی--

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

سو ساچا سالاہیئے ساچی پت ہوئی--۳--

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥

پنڈت پڑ نہ پہچئی بہو آل جنجالا--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥

پاپ پُنّ دُئے سنگمے کھُدِھیا جمکالا--

ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥

وِچھوڑا بھوَ ویسرے پُورا رکھوالا--۴--

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥

جِن کی لیکھَے پت پوَے سے پُورے بھائی--

ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

پُورے پُوری مت ہےَ سچی وڈیائی--

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥

دیدے توٹ نہ آوئی لےَ لےَ تھک پائی--۵--

ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥

کھار سمُدر ڈھنڈھولیے اِک منیا پاوے--

ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥

دُئے دِن چار سُہاونا ماٹی تِس کھاوے--

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥

گُر ساگر ست سیویئے دے توٹ نہ آوےَ--٦--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥

میرے پرَبھ بھاون سے اُوجلے سبھ مَیل بھریجےَ--

ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥

میلا اُوجل تا تھیئے پارس سنگ بھیجےَ--

ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥

ونّی ساچے لال کی کِن قیمت کیجےَ--۷--

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥

بھیکھی ہاتھ نہ لبھئی تیرتھ نہی دانے--

ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥

پُوچھوٗ بید پڑنتیا مُوٹھ ی وِن مانے--

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥

نانک قیمت سو کرے پُورا گُر گیانے--۸--٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥

منمکھ لہر گھر تج وِگُوچے اوَرا کے گھر ہیرَے--

ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥

گِرہ دھرم گوائے ستگور نہ بھیٹ َے دُرمت گھُومن گھیرَے--

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥

دِسنتر بھوَے پاٹھ پڑ تھاکا ترِسنا ہوئے ودھیرَے--

ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥

کاچی پِنڈی سبد نہ چینَے اُدر بھرَے جیسے ڈھورَے--ا--

ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

بابا ایسی روَت روَے سنِیاسی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد ایک لِو لاگی تیرَے نام رتے ترِپتاسی--ا--رہاؤ--

ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥

گھولی گیرُو رنگ چڑایا وستر بھیکھ بھیکھاری--

ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥

کاپڑ پھار بنائی کھِنتھا جھولی مایا دھاری--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥

گھر گھر ماگَے جگ پربودھے من اندھے پت ہاری--

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥

بھرم بھُلانا سبد نہ چینَے جُوئے باجی ہاری--٢--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥

انتر اگن نہ گُر بِن بُوجھَے باہر پُوئر تاپَے--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥

گُر سیوا بِن بھگت نہ ہووی کیوُ کر چینس آپے --

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥

نِندا کر کر نرک نِواسی انتر آتم جاپَے--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥

اٹھسٹھ تیرتھ بھرم وِگُوچِہ کیوُ مل دھوپَے پاپَے--٣--

ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥

چھانی کھاک بِبھُوت مایا کا مگ جوہَے--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥

انتر باہر ایک نہ جانَے ساچ کہے تے چھوہَے--

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥

پاٹھ پڑے مُکھ جھُوٹھو بولَے نِگُرے مت اوہَے--

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥

نام نہ جپئی کیوٗ سُکھ پاوے بِن ناوے کیوٗ سوہے--۴--

ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

مُونڈ مُڈائے جٹا سِکھ بادھی مون رہے ابھیمانا--

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥

منُوا ڈولَے دہ دِس دھاوے بِن رت آتم گیانا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥

امِرت چھوڈ مہا بِکھ پیوے مایا کا دیوانا--

ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥

کِرت نہ مِٹئی حُکم نہ بجُوجھے پسُوم م ماہِ سمانا--۵--

ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥

ہاتھ کمنڈل کاپڑیا من ترِسنا اُپجی بھاری--

ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥

استری تج کر کام ویاپیا چِت لایا پر ناری--

ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥

سِکھ کرے کر سبد نہ چینَے لمپٹ ہےَ باجاری--

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥

انتر بِکھ باہر نِبھراتی تا جم کرے کھُواری--٦--

ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

سو سنِیاسی جو ستگور سیوے وِچھوہ آپ گوائے--

ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥

چھادن بھوجن کی آس نہ کرئی اچِنت مِلَے سو پائے--

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥

بکَے نہ بولَے کھِما دھن سنگرہَے تامس نام جلائے--

ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥

دھن گرہی سنِیاسی جوگی جے ہر چرنی چِت لائے--۷--

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

آس نِراس رہَے سنِیاسی ایکس سِیو لِو لائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥

ہر رس پیوَے تا سات آوَے نج گھر تاڑی لائے--

ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥

منُوآ نہ ڈولَے گُرمکھ بوُجھَے دھاوت ورج رہائے--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥

گرہو سریر گُرمتی کھوجے نام پدارتھ پائے--۸--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

برہما بِسن مہیس سریسٹ نام رتے ویچاری--

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

کھانی بانی گگن پتالی جنتا جوت تُماری--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

سبھ سُکھ مکت نام دھُن بانی سچ نام اُر دھاری--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥

نام بِنا نہی چھُوٹس نانک ساچی تر تُو تاری--۹--۷--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥

مات پِتا سنجوگ اُپائے رقت بِند مِل پِنڈ کرے--

ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥

انتر گربھ اُردھ لِو لاگی سو پرَبھ سارے دات کرے--ا--

ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥

سنسار بھَوجل کیوُ ترَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام نِرنجن پائیَے اپھریو بھار اپھار ٹرَے--ا--رہاؤ--

ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥

تے گُن وِسر گئے اپرادھی مَے بوَرا کیا کروُ ہرے--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥

تُو داتا دیال سبھَے سِر اہنِس دات سمار کرے--۲--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥

چار پدارتھ لَے جگ جنمیا سِو سکتی گھر واس دھرے--

ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥

لاگی بھُوکھ مایا مگ جوہَے مُکت پدارتھ موہِ کھرے--۳--

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥

کرن پلاوَ کرے نہی پاوَے ات اُت ڈھوڈھت تھاک پرے--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥

کام کرودھ اہنکار وِیاپے کُوڑ کُٹنب سِیُوَ پریت کرے--۴--

ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥

کھاوَے بھوگَے سُن سُن دیکھے پہر دِکھاوَے کال گھرے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥

بِن گُر سبد نہ آپ پچھانَے بِن ہر نام نہ کال ٹرے--۵--

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥

جیتا موہ ہوَمَے کر بھُولے میری میری کرتے چھین کھرے--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥

تن دھن بِنسے سہسَے سہسا پھِر پچھتاوے مُکھ دھُور پرے--٦--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥

بِردھ بھیا جوبن تن کھِسیا کپھ کنٹھ بِرُودھو نَینھو نیر ڈھرے--

ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥

چرن رہے کر کمپن لاگے ساقط رام نہ رِدَے ہرے--۷--

ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥

سُرت گئی کالی ہُو دھوُلے کِسےَ نہ بھاوے رکھیو گھرے--

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥

بِسرت نام ایسے دوکھ لاگہِ جم مار سمارے نرک کھرے--۸--

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

پُورب جنم کو لیکھ نہ مِٹئی جنم مَرے کا کوُ دوس دھرے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥

بِن گُر بعد جیون ہور مرنا بِن گُر سبدَے جنم جرے--۹--

ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥

کھُسی کھُوا ر بھیئے رس بھوگن پھوکٹ کرم وِکار کرے--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥

نام بِسار لوبھ مُول کھوئیو سِر دھرم رائے کا ڈنڈ پرے--۱۰--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

گُرمکھ رام نام گُن گاوہِ جا کوُ ہر پرَبھ ندر کرے--

ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥

تے نِرمل پُرکھ اپرمپر پُورے تے جگ مہہ گُر گووِند ہرے--۱۱--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥

ہر سِمرہو گُر بچن سمارہو سنگت ہر جن بھاوُ کرے--

ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥

ہر جن گُر پردھان دُوارے نانک تِن جن کی رین ہرے--۱۲--۸--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

مارُو کافی محلّہ ۱ گھر ۲--

ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥

آووَ ونجوَ ڈُمنّی کِتی مِتر کریوَ--

ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥

سا دھن ڈھوئی نہ لہے واڈھی کیوَ دھیریوَ--ا--

ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥

مَیڈا من رتا آپنڑے پِر نال--

ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ گھول گھُمائی کھنیئے کیتی ہِک بھوری ندر نِہال--ا--رہاوَ--

ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥

پیئیڑے ڈوہاگنی ساہُرڑے کیوَ جاوَ--

ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥

مَے گل اوَگن مُٹھڑی بِن پِر جھُور مراوَ--۲--

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥

پیئیڑے پِر سملا ساہُرڑے گھر واس--

ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥

سُکھ سوَندھ سوہاگنی پِر پایا گُنتاس--۳--

ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥

لیپھ نِہالی پٹ کی کاپڑ انگ بنائے--

ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥

پِر مُتی ڈوہاگنی تِن ڈُکھی رَین وِہائے--۴--

ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥

کِتی چکھوٗ ساڈڑے کِتی ویس کریوٗ--

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥

پِر بِن جوبن بعد گئیم واڈھی جھُوریدی جھُوریوٗ--۵--

ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سچے سندا سدڑا س نیئے گُر ویچار--

ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥

سچے سچا بیہنا ندری ندر پیار--٦--

ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥

گیانی انجن سچ کا ڈیکھے ڈیکھنہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥

گُرمکھ بوجھے جانیے ہوٗمے گرب نِوار--۷--

ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥

توٗ بھاون توٗ جیہیا مُو جیہیا کِتیاہ--

ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥

نانک ناہو نہ ویچھڑے تِن سچے رتڑیاہ--۸--ا--۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥

نہ بھینا بھرجائیا نہ سے سسُڑیاہ--

ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥

سچا ساک نہ تُٹیئی گُر میلے سہیاہ--ا--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

بلہاری گُر آپنے صد بلہارے جاوٗ--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر بِن ایتا بھَو تھکی گُر پِر میلم دِتم مِلائے--ا--رہاوٗ--

ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥

پھُپھی نانی ماسیا دیر جیٹھا نڑیاہ--

ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥

آون ونجن نہ رہن پُور بھرے پہیاہ--۲--

ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥

مامے تَے مامانیا بھائر باپ نہ ماوٗ--

ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥

ساتھ لڈے تِن ناٹھیا بھیڑ گھنی دریاوٗ--۳--

ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥

ساچوٗ رنگ رنگاولو سکھی ہمارو کنت--

ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥

سچ وِچھوڑا نہ تھیئے سو سَہو رنگ روَنت--۴--

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

سبھے رُتی چنگیا جِت سچے سِیوٗ نیہو--

ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥

سا دھن کنت پچھانیا سُکھ سُتی نِس ڈیہو--۵--

ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥

پتن کُوکے پاتنی ونجھو دھرک وِلاڑ--

ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥

پار پوَندڑے ڈِٹھ مَے ستگور بوہتھ چاڑ--٦--

ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

ہِکنی لدیا ہِک لد گئے ہِک بھارے بھر نال--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥

جِنی سچ ونجیا سے سچے پرَبھ نال--۷--

ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥

نہ ہم چنگے آکھیئہ بُرا نہ دِسَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥

نانک ہؤمَے ماریئے سچے جیہڑا سوئے--۸--۲--۱۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥

نہ جانا مُورکھ ہےَ کوئی نہ جانا سِیانا--

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥

سدا صاحِب کےَ رنگے راتا اندِن نام وکھانا--۱--

ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

بابا مُورکھ ہا ناوَے بل جاؤ--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو کرتا تُو دانا بینا تیرَے نام تراؤ--ا--رہاؤ--

ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥

مُورکھ سِیانا ایکُ ہےَ ایک جوت دُئے ناؤ--

ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥

مُورکھا سِر مُورکھ ہےَ جے منّے ناہی ناؤ--۲--

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

گُر دُوارے ناؤ پائیَے بِن ستگور پلَے نہ پائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥

ستگور کےَ بھانَے من وسَے تا اہنِس رہَے لِو لائے--۳--

ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥

راجں رنگں رُوپں مالں جوبن تے جُوآری--

ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥

حکمی بادھے پاسَے کھیلہِ چوپڑ ا یکا ساری--۴--

ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥

جگ چتُر سِیانا بھرم بھُلانا ناؤ پنڈت پڑہِ گاواری--

ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥

ناؤ وِسارہِ بید سماہِہ بِکھ بھُولے لیکھاری--۵--

ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥

کلر کھیتی ترور کنٹھے باگا پہرہِ کجل جھرَے--

ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥

ایہو سنسار تسَے کی کوٹھی جو پَیسَے سو گرب جرَے--٦--

ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥

رَیَت راجے کہا سبائے دُہو انتر سو جاسی--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥

کہت نانک گُر سچے کی پوڑی رہسی الکھ نِواسی--٧--٣--١١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ

مارُو محلّہ ٣ گھر ٥ اسٹپدی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

جِس نو پریم منّ وسائے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ساچَے سبد سہج سُبھائے--

ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ایہا ویدن سوئی جانَے اوَر کے جانَے کاری جیوٗ--١--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے میلے آپ مِلائے--

ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

آپنا پیار آپے لائے--

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پریم کی سار سوئی جانَے جِس نو ندر تُماری جیوُ--ا--رہاؤ--

ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

دِب درِسٹ جاگَے بھرم چُکائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥

گُر پرساد پرم پد پائے--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

سو جوگی ایہہ جگت پچھانَے گُر کےَ سبد بیچاری جیوُ--٢--

ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥

سنجوگی دھن پِر میلہ ہووَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥

گُرمت وِچھوہ دُرمت کھووَے--

ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

رنگ سِیوُ نِت رلیا مانَے اپنے کنت پیاری جیوُ--٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ستگور باجھو وید نہ کوئی--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥

آپے آپ نِرنجن سوئی--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥

ستگور ملیئے مَرے مندا ہووَے گیان بیچاری جیوٗ--۴--

ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥

ایہو سبد سار جِس نو لائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥

گُرمکھ ترِسنا بھُکھ گوائے--

ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥

آپن لیِا کِچھُو نہ پائیِے کر کِرپا کل دھاری جیوٗ--۵--

ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥

اگم نِگم ستگورو دِکھایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

کر کِرپا اپنے گھر آیا--

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥

انجن ماہِ نرنجن جاتا جِن کوٗ ندر تُماری جیوٗ--۶--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ ہووَے سو تت پائے--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥

آپنا آپ وِچھوہ گوائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥

ستگور باجھہُ سبھ دھندھ کماوَے ویکھو من ویچاری جیوٗ--۷--

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

اک بھرم بھُولے پھِرہِ اہنکاری--

ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

اِکنا گُرمکھ ہئُمَے ماری--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥

سچَے سبد رتے بیراگی ہور بھرم بھُلے گاواری جیئُ--۸--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گُرمکھ جِنی نام نہ پایا--

ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

منمکھ بِرتھا جنم گوایا--

ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥

اگَے وِن ناوے کو بیلی ناہی بوُجھَے گُر بیچاری جیئُ--۹--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

امِرت نام سدا سُکھداتا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥

گُر پُورے جگ چارے جاتا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥

جِس تُو دیوہِ سوئی پائے نانک بیچاری جیئُ--۱۰--۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

مارُو محلّہ ۵ گھر ۳ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓ ॥੧॥
لکھ چوٗراسی بھرمتے بھرمتے دُلبھ جنم اب پائیو--ا--

ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥
رے مُوڑے تُو ہوچھَے رس لپٹائیو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
امِرت سنگ بست ہےَ تیرَے بِکھیا سِیوٗ اُرجھائیو--ا--رہاوٗ--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥
رتن جویہر بنجن آئیو کالر لا د چلائیو--۲--

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥
جِہ گھر مہہ تُدھ رہنا بسنا سو گھر چیت نہ آئیو--۳--

ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥
اٹل اکھنڈ پران سُکھدائی اِک نِمکھ نہی تُجھ گائیو--۴--

ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥
جہا جانا سو تھان وِساریو اِک نِمکھ نہی من لائیو--۵--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥
پُتر کلتر گِرہ دیکھ سمگری اِس ہی مہہ اُرجھائیو--٦--

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥
جِت کو لائیو تِت ہی لاگا تَیسے کرم کمائیوٗ--۷--

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥

جوُ بھیو کِرپال تا سادھسنگ پایا جن نانک برہم دھیائیو--۸--۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥

کر انگرہو راکھ لینو بھیو سادُھو سنگ--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥

ہر نام رس رسنا اُچارے مِسٹ گُوڑا رنگ--۱--

ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥

میرے مان کو استھان--

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میت ساجن سکھا بندھپ انترجامی جان--۱--رہاوُ--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥

سنسار ساگر جِن اُپائیو سرن پرَبھ کی گہی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥

گُر پرسادی پرَبھ ارادھے جمکنکر کِچھ نہ کہی--۲--

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥

موکھ مکت دُوار جا کےَ سنت رِدا بھنڈار--

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥

جی جگت سُجان سُوآمی سدا راکھنہار--۳--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

دُوکھ درد کلیس بِنسہ جِس بسَے من ماہِ--

ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥

مِرت نرک استھان بِکھڑے بِکھ نہ پوہَے تاہِ--۴--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥

رِدھ سِدھ نوَ نِدھ جا کےَ امرِتا پرواہ--

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥

آد انتے مدھ پُورن اُوچ اگم اگاہ--۵--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥

سِدھ سادِھک دیوَ مُن جن بید کرہِ اُچار--

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥

سِمر سُوآمی سُکھ سہج بھُنچہِ نہی انت پاراوار--٦--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥

انِک پراَچھت مِٹہِ کھِن مہہ رِدَے جپ بھگوان--

ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥

پاونا تے مہا پاون کوٹ دان اِسنان--٧--

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

بل بُدھ سُدھ پران سربس سنتنا کی راس--

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥

بِسر ناہی نِمکھ من تے نانک کی ارداس--٨--٢--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ماڑو محلّہ ۵--

ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥

سستر تیکھن کاٹ ڈاریو من نہ کینو روس--

ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥

کاج اُوا کو لے سواریو تِل نہ دینو دوس--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

من میرے رام رؤ نِت نیت--

ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیال دیوَ کرپال گوبِند سُن سنتنا کی رِیت--ا--رہاؤ--

ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥

چرن تلَے اُگاہِ بیسیو سرَم نہ رہیو سریر--

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥

مہا ساگر نہ ویاپَے کھِنہ اُترِیو تیر--۲--

ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

چندن اگر کپُور لیپن تِس سنگے نہی پریت--

ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥

بِسٹا مُوتر کھود تِل تِل من نہ منی بِپریت--۳--

ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥

اُوچ نیچ بِکار سُکرِت سنلگن سبھ سُکھ چھتر--

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥੪॥

مِتر ستر نہ کچھُو جانَے سرب جی سمت--۴--

ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥

کر پرگاس پرَچنڈ پرَگٹیو اندھکار بِناس--

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥

پوِتر اپوِترہ کِرن لاگے من نہ بھیو بِکھاد--۵--

ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥

سِیت مند سُگندھ چلیو سرب تھان سمان--

ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥

جہا سا کِچھ تہا لاگیو تِل نہ سنکا مان--٦--

ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥

سُبھائےِ ابھائے جو نِکٹ آوےَ سیت تا کا جائے--

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥

آپ پر کا کچھ نہ جانَے سدا سہج سُبھائےِ--۷--

ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥

چرن سرن سناتھ ایہو من رنگ راتے لال--

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥

گوپال گُن نِت گاوُ نانک بھیٔے پرَبھ کرِپال--۸--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ

مارُو محلّہ ۵ گھر ۴ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکْ اونکار ستگور پرساد--

ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥

چادنا چادن آنگن پرَبھ جیوٗ انتر چادنا--ا--

ਆਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥

آرادھنا ارادھن نیکا ہر ہر نام ارادھنا--۲--

ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥

تِیاگنا تِیاگن نیکا کام کرودھ لوبھ تِیاگنا--۳--

ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥

ماگنا ماگن نیکا ہر جس گُر تے ماگنا--۴--

ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥

جاگنا جاگن نیکا ہر کیرتن مہہ جاگنا--۵--

ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥

لاگنا لاگن نیکا گُر چرنی من لاگنا--۶--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥

ایہہ بِدھ تِسہہ پراپتے جا کےَ مستک بھاگنا--۷--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥

کہو نانک تِس سبھ کِچھ نیکا جو پرَبھ کی سرناگنا--۸--ا--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آوٗ جی تُو آوٗ ہمارے ہر جس سرَون سُناونا--ا--رہاوٗ--

ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥

تُدھ آوت میرا من تن ہرِیا ہر جس تُم سنگ گاونا--ا--

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥

سنت کِرپا تے ہِردَے واسَے دُوجا بھاوٗ مِٹاونا--۲--

ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥

بھگت دئِیا تے بدُھ پرگاسَے دُرمت دُوکھ تجاونا--۳--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥

درسن بھیٹت ہوت پُنیتا پُنرپ گربھ نہ پاونا--۴--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥

نوٗ نِدھ رِدھ سِدھ پائی جو تُمرَے من بھاونا--۵--

ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥

سنت بِنا مَے تھاوٗ نہ کوئی اور نہ سُوجھے جاونا--٦--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥

موہِ نِرگُن کوٗ کوئے نہ راکھَے سنتا سنگ سماونا--۷--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥

کہو نانک گُر چلت دِکھایا من مدھے ہر ہر راونا--۸--۲--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیونا سپھل جیون سُن ہر جپ جپ سد جیونا--ا--رہاؤ--

ਪੀਵਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥

پیونا جِت من آگھاوَے نام امِرت رس پیونا--ا--

ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥

کھاونا جِت بھُوکھ نہ لاگَے سنتوکھ سدا ترِپتیونا--۲--

ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥

پینّنا رکھ پت پرمیسُر پھِر ناگے نہی تھیونا--۳--

ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥

بھوگنا من مدھے ہر رس سنتسنگت مہہ لیونا--۴--

ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥

بِن تاگے بِن سُوئی آنی من ہر بھگتی سنگ سیونا--۵--

ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥

ماتیا ہر رس مہہ راتے تِس بہُڑ نہ کبھو اؤکھِیونا--٦--

ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥

ملیو تِس سرب نِدھانا پربھ کرِپال جِس دیوَنا--۷--

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥

سُکھ نانک سنتن کی سیوا چرن سنت دھوئے پیونا--۸--۳--٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ

مارُو محلّہ ۵ گھر ۸ انجلیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥

جِس گرِہ بہت تِسَے گرِہ چِنتا--

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥

جِس گرِہ تھوری سو پھِرے بھرمنتا--

ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥

دُہو بِوستھا تے جو مُکتا سوئی سُوہیلا بھالیئے--ا--

ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥

گرِہ راج مہہ نرک اُداس کرودھا--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥

بہو بِدھ بید پاٹھ سبھ سودھا--

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥

دیہی مہہ جو رہے الِپتا تِس جن کی پُورن گھالیَے--۲--

ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥

جاگت سُوتا بھرم وِگُوتا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥

بِن گُر مُکت نہ ہوئیَے میتا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥

سادھسنگ تُٹہہ ہؤ بندھن ایکو ایک نِہالیئَے--۳--

ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥

کرم کرَے ت بندھا نہہ کرَے ت نِندا--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥

موہ مگن من وِیاپیا چِندا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥

گُر پرساد سُکھ دُکھ سم جانَے گھٹ گھٹ رام ہِیالیئَے--۴--

ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥

سنارَرے مہہ سہسا بیاپَے--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥

اکتھ کتھا اگوچر نہی جاپَے--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥

جسہہ بجھائے سوئی بُوجھَے اوہو بالک واگی پالیئَے--۵--

ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥

چھوڈ بہَے توَ چھُوٹَے ناہی--

ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

جوَ سنچے توَ بھوَ من ماہی--

ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥

اس ہی مہہ جِس کی پت راکھَے تِس سادُھو چوَر ڈھالیئے--٦--

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥

جو سُورا تِس ہی ہوئے مرنا--

ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥

جو بھاگَے تِس جونی پھِرنا--

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥

جو ورتائے سوئی بھل مانے بُجھ حکمےَ دُرمت جالیَے--٧--

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

جِت جِت لاوہِ تِ ت تِت لگنا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥

کر کر ویکھے اپنے جچنا--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥

نانک کے پُورن سُکھداتے تُو دیہہ ت نام سمالیئے--٨--ا--٧--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ٥--

ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥

بِرکھَے ہیٹھ سبھ جنت اِکٹھے--

ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥

اِک تتے اِک بولن مِٹھے--

ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥

است اُدوت بھیا اُٹھ چلے جیئُو جیو اوُدھ وِہانیا--ا--

ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥

پاپ کریدڑ سر پر مُٹھے--

ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥

عجرائیل پھڑے پھڑ کُٹھے--

ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥

دوجک پائے سِرجنہارے لیکھا منگے بانِیا--۲--

ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥

سنگ نہ کوئی بھئیا بیبا--

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਵੇਸਾ ॥

مال جوبن دھن چھوڑ و نجیسا--

ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥

کرن کریم نہ جاتو کرتا تِل پیڑے جیئو گھانیا--۳--

ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥

کُھس کُھس لَیدا وسط پرائی--

ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥

ویکھے سُنے تیرَے نال کھُدائی--

ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥

دُنیا لب پیا کھات اندر اگلی گل نہ جانیا--۴--

ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥

جم جم مرَے مرَے پھِر جمّے--

ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥

بہت سجائے پیا دیس لمَے--

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੫॥

جن کیتا تسَے نہ جانی اندھا تا دُکھ سہَے پرانیا--۵--

ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥

کھالق تھاوہو بھُلا مُٹھا--

ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥

دُنیا کھیل بُرا رُٹھ تُٹھا--

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥

صِدق صبوُری سنت نہ ملیو وتَے آپن بھانِیا--٦--

ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥

موَلا کھیل کرے سبھ آپے--

ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥

اِک کڈھے اِک لہر ویاپے--

ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥

جیئو نچائے تیوُ تیوُ نچِن سِر سِر کِرت وِہانِیا--۷--

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥

مہر کرے تا کھسم دھیائی--

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥

سنتا سنگت نرک نہ پائی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥੧੨॥੨੦॥

امرِت نام دان نانک کوُ گُن گیتا نِت وکھانِیا--۸--۲--۸--۱۲--۲۰--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧

مارُو سولہے محلّہ ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ساچا سچ سوئی اور نہ کوئی--

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

جِن سِرجی تِن ہی پھُن گوئی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥

جیئو بھاوے تیئو راکھہو رہنا تُم سِیو کیا مُکرائی ہے--ا--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥

آپ اُپائے آپ کھپائے--

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

آپے سِر سِر دھندَھے لائے--

ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥

آپے ویچاری گُنکاری آپے مارگ لائی ہے--۲--

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥

آپے دانا آپے بینا--

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥

آپے آپ اُپاے پتینا--

ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥

آپے پئون پانی بَیسنتر آپے میل مِلائی ہے--٣--

ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥

آپے سس سُورا پُورو پُورا--

ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

آپے گیان دھیان گُر سُورا--

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥

کال جال جم جوہِ نہ ساکَے ساچے سِیئُ لِو لائی ہے--٤--

ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥

آپے پُرکھ آپے ہی ناری--

ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥

آپے پاسہ آپے ساری--

ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥

آپے پِڑ بادھی جگ کھیلَے آپے قیمت پائی ہے--٥--

ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥

آپے بھوَر پھُل پھل ترور--

ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥

آپے جل تھل ساگر سرور--

ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥

آپے مچھ کچھ کرنیکر تیرا رُوپ نہ لکھنا جائی ہے--٦--

ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥

آپے دِنس آپے ہی رَینی--

ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥

آپ پتیجَے گُر کی بَینی--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥

آد جُگاد اناہد اندِن گھٹ گھٹ سبد رجائی ہے--۷--

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥

آپے رتن انُوپ امولو--

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥

آپے پرکھے پُورا تولو--

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥

آپے کِس ہی کس بکھسے آپے دے لَے بھائی ہے--۸--

ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥

آپے دھنکھ آپے سربانا--

ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥

آپے سگھڑ سرُوپ سِیانا--

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥

کہتا بکتا سُنتا سوئی آپے بنت بنائی ہے--۹--

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥

پؤن گُورُو پانی پِت جاتا--

ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥

اُدر سنجوگی دھرتی ماتا--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

رَین دِنس دُئے دائی دایا جگ کھیلَے کھیلائی ہے--۱۰--

ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥

آپے مچھلی آپے جالا--

ਆਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥

آپے گؤ آپے رکھوالا--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

سرب جیا جگ جوت تُماری جیسی پرَبھ پھُرمائی ہے--۱۱--

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥

آپے جوگی آپے بھوگی--

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥

آپے رسیا پرم سنجوگی--

ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

آپے ویبانی نِرنکاری نِربھؤ تاڑی لائی ہے--۱۲--

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

کھانی بانی تُجھ سمانی--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

جو دیسَے سبھ آون جانی--

ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

سیئی ساہ سچے واپاری ستگور بُوجھ بجھائی ہے--١٣--

ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

سبد بجھُائے ستگور پُورا--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥

سرب کلا ساچے بھرپُورا--

ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

اپھریو ویپرواہو سدا تُو نہ تِس تِل نہ تمائی ہے--١٤--

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥

کال بِکال بھیَے دیوانے--

ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥

سبد سہج رس انتر مانے--

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

آپے مکت ترِپت ورداتا بھگت بھائے من بھائی ہے--١٥--

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥

آپ نِرالم گُر گم گیانا--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

جو دیسَے تُجھ ماہِ سمانا--

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

نانک نِیچ بھِکھیا در جاچَے مَے دیجَے نام وڈائی ہے--١٦--١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥

آپے دھرتی دھوَل اکاس--

ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥

آپے ساچے گُن پرگاس--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

جتی ستی سنتوکھی آپے آپے کار کمائی ہے--١--

ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥

جِس کرنا سو کر کر ویکھے--

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥

کوئے نہ میٹَے ساچے لیکھَے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥

آپے کرے کرائے آپے آپے دے وڈیائی ہے--٢--

ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥

پنچ چور چنچل چِت چالہِ--

ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥

پر گھر جوہہِ گھر نہی بھالہِ--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥

کایا نگر ڈھَے ڈھیہہ ڈھیری بِن سبدَے پت جائی ہے--٣--

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥

گُر تے بُوجھے ترِبھوَن سُوجھے--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥

منسا مار منَے سِیوُ لُوجھے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥

جو تُدھ سیوہِ سے تُدھ ہی جیہے نِربھوَ بال سکھائی ہے--۴--

ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥

آپے سُرگ مچھ پیالا--

ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥

آپے جوت سرُوپی بالا--

ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥

جٹا بِکٹ بِکرال سرُوپی رُوپ نہ ریکھیا کائی ہے--۵--

ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥

بید کتیبی بھید نہ جاتا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

نہ تِس مات پِتا سُت بھراتا--

ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥

سگلے سَیل اُپاے سمائے الکھ نہ لکھنا جائی ہے--٦--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥

کر کر تھاکی میت گھنیرے--

ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥

کوئے نہ کاٹے اوگن میرے--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥

سُر نر ناتھ صاحِب سبھنا سِر بھائے مِلَے بھوٗ جائی ہے--۷--

ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥

بھُولے چُوکے مارگ پاوہِ--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥

آپ بھُلائے تُوہے سمجھاوہِ--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥

بِن ناوے مَے اور نہ دیسَے ناوہو گت مِت پائی ہے--۸--

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥

گنگا جمُنا کیل کیدارا--

ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥

کاسی کانتی پُری دُوارا--

ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥

گنگا ساگر بینی سنگم اٹھسٹھ انک سمائی ہے--۹--

ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

آپے سِدھ سادِھک ویچاری--

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥

آپے راجن پنچا کاری--

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

تخت بہَے عدلی پرَبھ آپے بھرم بھید بھؤ جائی ہے--۱۰--

ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥

آپے قاجی آپے مُلا--

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥

آپ ابھُل نہ کبہو بھُلا--

ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

آپے مہر دیا پت داتا نہ کسےَ کو بَیرائی ہے--۱۱--

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

جِس بکھسے تِس دے وڈیائی--

ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥

سبھسَے داتا تِل نہ تمائی--

ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

بھرپُر دھار رہیا نِہکیول گُپت پرگٹ سبھ ٹھائی ہے--۱۲--

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥

کیا صالاحی اگم اپارے--

ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥

ساچے سِرجنہار مُرارے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

جِس نو ندر کرے تِس میلے میل ملِے میلائی ہے--۱۳--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥

برہما بِسن مہیس دُوارے۔۔

ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥

اُو بھے سیوہِ الکھ اپارے۔۔

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

ہور کیتی در دیسَے بللادی مَے گنت نہ آوےَ کائی ہے۔۔۱۴۔۔

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ساچی کیرت ساچی بانی۔۔

ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥

ہور نہ دیسَے بید پُرانی۔۔

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

پُونجی ساچ سچے گُن گاوا مَے دھر ہور نہ کائی ہے۔۔۱۵۔۔

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥

جُگ جُگ ساچا ہےَ بھی ہوسی۔۔

ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥

کوَن نہ مُوآ کوَن نہ مرسی۔۔

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

نانک نیچ کہَے بیننتی در دیکھو لِو لائی ہے۔۔۱۶۔۔۲۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱۔۔

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥

دُوجی دُرمت انی بولی--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥

کام کرودھ کی کچی چولی--

ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥

گھر ور سہج نہ جانَے چھوہر بِن پِر نید نہ پائی ہے--ا--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥

انتر اگن جلَے بھڑکارے--

ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥

منمکھ تکے کُنڈا چارے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥

بِن ستگور سیوے کیوُ سُکھ پائیَے ساچے ہاتھ وڈائی ہے--۲--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کام کرودھ اہنکار نِوارے--

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥

تسکر پنچ سبد سنگھارے--

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥

گیان کھڑگ لَے من سِیوُ لُوجھے منسا منہہ سمائی ہے--۳--

ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਧਾਰਾ ॥

ما کی رقت پِتا بِد دھارا--

ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥

مُورت صُورت کر آپارا--

ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥

جوت دات جیتَی سبھ تیری تُو کرتا سبھ ٹھائی ہے--۴--

ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥

تُجھ ہی کیا جمّن مرنا--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ ॥

گُر تے سمجھ پڑی کیا ڈرنا--

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥

تُو دیال دئیا کر دیکھہ دُکھ درد سریرہو جائی ہے--۵--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥

نِج گھر بَیس رہے بھؤ کھایا--

ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

دھاوت راکھے ٹھاک رہایا--

ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥

کمل بِگاس ہرے سر سُبھر آتم رام سکھائی ہے--۶--

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥

مرن لِکھائے منڈل مہہ آئے--

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥

کیوٗ رہیئے چلنا پرتھائے--

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥

سچا امر سچے امرا پُر سو سچ ملَے وڈائی ہے--۷--

ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

آپ اُپایا جگت سبایا--

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

جِن سِریا تِن دھندَھے لایا--

ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥

سچَے اُوپر اوَر نہ دیسَے ساچے قیمت پائی ہے--۸--

ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥

ایتھے گوئلڑا دِن چارے--

ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥

کھیل تماسا دُھندھُوکارے--

ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥

باجی کھیل گئے باجیگر جیئو نِس سُپنَے بھکھلائی ہے--۹--

ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥

تِن کوَ تخت ملی وڈیائی--

ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

نِربھوَ من وسیا ل لِو لائی--

ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

کھنڈی برہمنڈی پاتالی پُریئی ترِبھوَن تاڑی لائی ہے--۱۰--

ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥

ساچی نگری تخت سچاوا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥

گُرمکھ ساچ ملَے سُکھ پاوا--

ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

ساچے ساچَے تخت وڈائی ہؤمَے گنت گوائی ہے--اا--

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥

گنت گنیئے سہسا جیئَ--

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥

کیوُ سُکھ پاوَے دُوئَے تیئَے--

ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

نِرمل ایک نِرنجن داتا گُر پُورے تے پت پائی ہے--۱۲--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

جُگ جُگ وِرلی گُرمکھ جاتا--

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ساچا رَوِ رہیا من راتا--

ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

تِس کی اوٹ گہی سُکھ پایا من تن میَل نہ کائی ہے--۱۳--

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥

جیبھ رسائن ساچَے راتی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥

ہر پرَبھ سنگی بھوَ نہ بھراتی--

ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

سرَون سروت رجے گُربانی جوتی جوت مِلائی ہے--۱۴--

ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥

رکھ رکھ پَیر دھرے پوَ دھرنا--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥

جت کت دیکھوَ تیری سنا--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥

دُکھ سُکھ دیہہ توُہَے من بھاوِہ ت جھ ہی سِیوُ بن آئی ہے--۱۵--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥

انت کال کو بیلی ناہی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

گُرمکھ جاتا تُدھ صالاحی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

نانک نام رتے بیراگی نج گھر تاڑی لائی ہے--۱۶--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥

آد جُگاد ی اپر اپارے--

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥

آد نِرنجن کھسم ہمارے--

ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥

ساچے جوگ جگت ویچاری ساچے تاڑی لائی ہے--ا--

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥

کیتڑیا جُگ دھُندھوکارے--

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥

تاڑی لائی سِرجنہارے--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥

سچ نام سچی وڈیائی ساچَے تخت وڈائی ہے--۲--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥

ستجُگ ست سنتوکھ سریرا--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

ست ست ورتَے گہر گمبھیرا--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥

سچا صاحِب سچ پرکھَے ساچَے حکم چلائی ہے--۳--

ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

ست سنتوکھی ستگور پُورا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥

گُر کا سبد منے سو سُورا--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥

ساچی درگہ ساچ نِواسا مانے حکم رجائی ہے--۴--

ਸਤਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ستجگ ساچ کہے سبھ کوئی--

ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥

سچ ورتے ساچا سوئی--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥

من مکھ ساچ بھرم بھؤ بھنجن گرمکھ ساچ سکھائی ہے--۵--

ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥

تریتے دھرم کلا اِک چُوکی--

ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥

تین چرن اِک دُبدھا سُوکی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥

گرمکھ ہووے سو ساچ وکھانے منمکھ پچے اوائی ہے--۶--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥

منمکھ کدے نہ درگہ سیجھے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥

بِن سبدے کیوٗ انتر ریجھے--

ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥

بادھے آوہِ بادھے جاوہِ سوجھی بُوجھ نہ کائی ہے--۷--

ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਅਧੀ ਹੋਈ ॥

دئیا دُواپر ادھی ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا چینَے کوئی--

ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥

دُئے پگ دھرم دھرے دھرنیدھر گُرمکھ ساچ تِتھائی ہے--۸--

ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥

راجے دھرم کرہِ پرتھائے--

ਆਸਾ ਬੰਧੇ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥

آسا بندھے دان کرائے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی تھاکے کرم کمائی ہے--۹--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥

کرم دھرم کر مُکت منگاہی--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥

مُکت پدارتھ سبد صلاحی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

بِن گُر سبدَے مُکت نہ ہوئی پرپنچ کر بھرمائی ہے--۱۰--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥

مایا ممتا چھوڈی نہ جائی--

ਸੇ ਛੂਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

سے چھُوٹے سچ کار کمائی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥

اہنِس بھگت رتے ویچاری ٹھاکرُ سِیوُ بن آئی ہے--١١--

ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥

اِک جپ تپ کر کر تیرتھ ناوہِ--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥

جیئوُ تُدھ بھاوے تِوَے چلاوہِ--

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

ہٹھ نِگرہِ اپتیج نہ بھیجَے بِن ہر گُر کِن پت پائی ہے--١٢--

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥

کلی کال مہہ اِک کل راکھی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥

بِن گُر پُورے کِنَے نہ بھاکھی--

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

منمکھ کُوڑ ورتے ورتارا بِن ستگور بھرم نہ جائی ہے--١٣--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥

ستگور و یپرواہ ہو سِرندا--

ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥

نہ جم کان نہ چھندا بندہ--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

جو تِس سیوے سو اِبناسی نہ تِس کال سنتائی ہے--۱۴--

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥

گُر مہہ آپ رکھیا کرتارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥

گُرمکھ کوٹ اسنکھ اُدھارے--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

سرب جیا جگجیون داتا نِربھو میل نہ کائی ہے--۱۵--

ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥

سگلے جاچہِ گُر بھنڈاری--

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥

آپ نِرنجن الکھ اپاری--

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

نانک ساچ کہَے پرَبھ جاچَے مَے دیجَے ساچ رجائی ہے--۱۶--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ساچَے میلے سبد مِلائے--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥

جا تِس بھانا سہج سمائے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥

ترِبھوَن جوت دھری پرمیسر اوَر نہ دُوجا بھائی ہے--ا--

ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

جِس کے چاکر تِس کی سیوا--

ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

سبد پتیجَے الکھ ابھیوا--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥

بھگتا کا گُنکاری کرتا بکھس لئے وڈیائی ہے--٢--

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥

دیدے توٹ نہ آوَے ساچے--

ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥

لَے لَے مُکر پؤدے کاچے--

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥

مُول نہ بوجھہ ساچ نہ ریجھ دُوجے بھرم بھُلائی ہے--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥

گُرمکھ جاگ رہے دِن راتی--

ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥

ساچے کی لِو گُرمت جاتی--

ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥

منمکھ سوئے رہے سے لُوٹے گُرمکھ ثابت بھائی ہے--٤--

ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥

کُوڑے آوےَ کُوڑے جاوَے--

ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥

کُوڑے راتی کُوڑ کماوَے--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥

سبد مِلے سے درگہ پیَدھے گُرمکھ سُرت سمائی ہے--۵--

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥

کُوڑ مُٹھی ٹھگی ٹھگواڑی--

ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥

جِئو واڑی اوجاڑ اُجاڑی--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥

نام بِنا کِچھ صا د نہ لاگےَ ہر بِسریَئے دُکھ پائی ہے--٦--

ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥

بھوجن ساچ مِلےَ آگھائی--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

نام رتن ساچی وڈیائی--

ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

چینےَ آپ پچھانےَ سوئی جوتی جوت مِلائی ہے--٧--

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

ناوہو بھُلی چوٹا کھائے--

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥

بہت سِیانپ بھرم نہ جائے--

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥

پچ پچ مُوئے اچیت نہ چیتہہ اجگر بھار لدائی ہے--۸--

ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

بِن باد بِرودھہِ کوئی ناہی--

ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

مَے دیکھالہو تِس صالاحی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥

من تن ارپ ملِے جگجیون ہر سِیوٗ بنت بنائی ہے--۹--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥

پرَبھ کی گت مِت کوئے نہ پاوَے--

ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥

جے کو وڈا کہائے وڈائی کھاوَے--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

ساچے صاحِب توٹ نہ داتی سگلی تِنہہ اُپائی ہے--۱۰--

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

وڈی وڈیائی ویپرواہے--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥

آپ اُپائے دان سماہے--

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

آپ دیال دُور نہی داتا مِلیا سہج رجائی ہے--اا--

ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥

اِک سوگی اِک روگ وِیاپے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥

جو کِچھ کرے سو آپے آپے--

ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

بھگت بھاؤ گُر کی مت پُوری انحد سبد لکھائی ہے--١٢--

ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥

اِک ناگے بھُوکھے بھَوہِ بھوائے--

ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥

اِک ہٹھ کر مرہِ نہ قیمت پائے--

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

گت اوگت کی سار نہ جانَے بوجھَے سبد کمائی ہے--١٣--

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥

اِک تیرتھ ناوہِ انّ نہ کھاوہِ--

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥

اِک اگن جلاوہِ دیہہ کھپاوہِ--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی کِت بِدھ پار لنگھائی ہے--١٤--

ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥

گُرمت چھوڑہِ اُجھڑ جائی--

ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਅਵਾਈ ॥

منمکھ رام نہ جپَے اوائی--

ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

پچ پچ بوڑہِ کُوڑ کماوہِ کُوڑ کال بَیرائی ہے--۱۵--

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥

حکمے آوے حکمے جاوَے--

ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

بوجھَے حکم سو ساچ سماوَے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥

نانک ساچ ملِے من بھاوے گُرمکھ کار کمائی ہے--۱٦--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

آپے کرتا پُرکھ بِدھاتا--

ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥

جِن آپے آپ اُپاے پچھاتا--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥

آپے ستگور آپے سیوک آپے سرِسٹ اُپائی ہے--ا--

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥

آپے نیڑَے ناہی دُورے--

ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥

بوجھہ گُرمکھ سے جن پُورے--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥

تِن کی سنگت ا ہنِس لاہا سنگت ایہہ وڈائی ہے--٢--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥

جُگ جُگ سنت بھلے پرَبھ تیرے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥

ہر گُن گاوہِ رسن رسیرے--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥

اُستت کرہِ پرہر دُکھ دالد جِن ناہی چِنت پرائی ہے--٣--

ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥

اوۓ جاگت رہہ نہ سُوتے دیسہِ--

ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥

سنگت کُل تارے ساچ پریسہِ--

ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥

کلِمل مَیل ناہی تے نِرمل اوۓ رہہ بھگت لِو لائی ہے--۴--

ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥

بوجھہ ہر جن ستگور بانی--

ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥

ایہو جوبن ساس ہےَ دیہہ ہ پُرانی--

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥

آج کال مر جائیَے پرانی ہر جپ جپ رِدَے دھیائی ہے--۵--

ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥

چھوڈہو پرانی کُوڑ کباڑا--

ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥

کُوڑ مارے کال اُچھاہاڑا--

ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥

ساقط کُوڑ پچہہ من ہوئمے دُہو مارگ پچےَ پچائی ہے--٦--

ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥

چھوڈہو نِندا تات پرائی--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥

پڑ پڑ دجھہِ سات نہ آئی--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥

مِل ستسنگت نام سلاہہُ آتم رام سکھائی ہے--۷--

ਛੋਡਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥

چھوڈہو کام کرودھ بُریائی--

ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥

ہوئمے دھندھ چھوڈہو لمپٹائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਤਾ ਉਬਰਹੁ ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥

ستگور سرن پرہو تا اُبرہو ایوُ تریۓَ بھَوجل بھائی ہے--۸--

ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥

آگے بِمل ندی اگن بِکھ جھَیلا--

ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥

تِتھَے اوَر نہ کوئی جیوُ اِکیلا--

ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥

بھڑ بھڑ اگن ساگر دے لہری پڑ دجھِہ منمُکھ تائی ہے--۹--

ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥

گُر پہہ مُکت دان دے بھانَے--

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جِن پایا سوئی بِدھ جانَے--

ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

جِن پایا تِن پُوچھہُ بھائی سُکھ ستگور سیوَ کمائی ہے--۱۰--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥

گُر بِن اُرجھ مرہِ بیکارا--

ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥

جم سِر مارے کرے کھُوآرا--

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

بادھے مُکت ناہی نر نِندک ڈُوبہِہ نِند پرائی ہے--۱۱--

ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥

بولہُ ساچ پچھانہو اندر۔۔

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥

دُور ناہی دیکھو کر نندر۔۔

ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

بِگھن ناہی گُرمکھ تر تاری ایوُ بھَوجل پار لنگھائی ہے۔۔۱۲۔۔

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥

دیہی اندر نام نِواسی۔۔

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

آپے کرتا ہےَ اِبناسی۔۔

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

نہ جیوُ مَرے نہ ماریا جائی کر دیکھےَ سبد رجائی ہے۔۔۱۳۔۔

ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

اوہو نِرمل ہےَ ناہی اندھیارا۔۔

ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥

اوہو آپے تخت بہےَ سچِیارا۔۔

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

ساقط کُوڑے بندھ بھوائیِہہ مر جنمہِ آئی جائی ہے۔۔۱۴۔۔

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥

گُر کے سیوک ستگور پیارے۔۔

ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

اوۓ بَیسہِ تخت سوسبد وِچارے--

ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

تت لہہ انترگت جانہِ ستسنگت ساچ وڈائی ہے--١٥--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥

آپ ترَے جن پِترا تارے--

ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

سنگت مُکت سو پار اُتارے--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥

نانک تِس کا لالا گولا جِن گُرمکھ ہر لِو لائی ہے--١٦--٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥

کیتے جُگ ورتے گُبارَے--

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥

تاڑی لائی اپر اپارے--

ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥

دُھندُھوکار نِرالم بیٹھا نہ تد دُھندھ پسارا ہے--١--

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥

جگ چھتیہہ تِنَے ورتائے--

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥

جیِئُو تِس بھانا تِوَے چلائے--

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥

تِسہِ سریک نہ دیسَے کوئی آپے اپر اپارا ہے--٢--

ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥

گُپتے بوجھوہ جُگ چتوارے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥

گھٹ گھٹ ورتَے اُدر مجھارے--

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥

جُگ جُگ ایکا ایکی ورتَے کوئی بُوجھَے گُر ویچارا ہے--٣--

ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥

بِند رقت مِل پِنڈ سریا--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥

پئُن پانی اگنی مِل جِیا--

ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥

آپے چوج کرے رنگ محلّی ہور مایا موہ پسارا ہے--٤--

ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥

گربھ کُنڈل مہہ اُردھ دھیانی--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

آپے جانَے انتر جامی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥

ساس ساس سچ نام سمالے انتر اُدر مجھارا ہے--۵--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

چار پدارتھ لَے جگ آیا--

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥

سِو سکتی گھر واسا پایا--

ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥

ایک وِسارے تا پِڑ ہارے اندھلَے نام وِسارا ہے--٦--

ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥

بالک مَرے بالک کی لیلا--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥

کہہ کہہ رووہِ بال رنگیلا--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥

جِس کا سا سو تِن ہی لِیا بھُولا رووَنہارا ہے--۷--

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥

بھر جوبن مر جاہِ کے کیجَے--

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥

میرا میرا کر رووِیجَے--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥

مایا کارن روئے وِگُوچہِ دھرِگ جیون سنسارا ہے--۸--

ਕਾਲੀ ਹੂ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥

کالی ہُو پھُن دھوَلے آئے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥

وِن ناوَے گتھ گیا گوائے--

ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥

دُرمت اندھلا بِنس بِناسَے مُوٹھے روئے پُوکارا ہے--۹--

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥

آپ ویچار نہ رووَے کوئی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

ستگور مِلَے ت سوجھی ہوئی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥

بِن گُر بجر کپاٹ نہ کھُولہِ سبد مِلَے نِستارا ہے--۱۰--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥

بِردھ بھیا تن چھیجَے دیہی--

ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥

رام نہ جپئی انت سنیہی--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥

نام وِسار چلَے مُوہِ کالَے درگہ جھُوٹھ کھُوآرا ہے--۱۱--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥

نام وِسار چلَے کُوڑیارو--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥

آوت جات پڑَے سِر چھارو--

ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥

ساہُرڑے گھر واس نہ پائے پیئیڑے سِر مارا ہے--۱۲--

ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥

کھاجَے پیجھَے رلی کریجَے--

ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥

بِن ابھ بھگتی بعد مریجَے--

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥

سر اپسر کی سار نہ جانَے جم مارے کیا چارہ ہے--۱۳--

ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

پرورتی نروِرت پچھانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥

گُر کَے سنگ سبد گھر جانَے--

ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥

کِس ہی مندا آکھ نہ چلَے سچ کھرا سچِیارا ہے--۱۴--

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥

ساچ بِنا در سِجھَے نہ کوئی--

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥

ساچ سبد پیجھَے پت ہوئی--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥

آپے بکھس لئے تِس بھاوَے ہوُمَے گرب نِوارا ہے--۱۵--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُر کِرپا تے حکم پچھانَے--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جُگہ جُگنتر کی بِدھ جانَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥

نانک نام جپہُ تر تاری سچ تارے تارنہارا ہے--۱۶--۱--۷--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥

ہر سا میت ناہی مَے کوئی--

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥

جِن تن من دِیا سُرت سموئے--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥

سرب جیا پرَتپال سمالے سو انتر دانا بینا ہے--۱--

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥

گُر سرور ہم ہنس پیارے--

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥

ساگر مہہ رتن لال بہو سارے--

ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥

موتی مانک ہیرا ہر جس گاوت من تن بھینا ہے--۲--

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥

ہر اگم اگاہو اگادھ نِرالا--

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ہر انت نہ پائیَے گُر گوپالا--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥

ستگور مت تارے تارنہارا میَل لئے رنگ لینا ہے--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥

ستگور باجھہو مُکت کِنیہی--

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

اوہو آد جُگادی رام سنیہی--

ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥

درگہ مُکت کرے کر کِرپا بکھسے اوگن کینہ ہے--۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥

ستگور داتا مُکت کرائے--

ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥

سبھ روگ گوائے امرِت رس پائے--

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥

جم جاگات ناہی کر لاگَے جِس اگن بُجھی ٹھر سینہ ہے--۵--

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥

کایا ہنس پریت بہو دھاری--

ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥

اوہو جوگی پُرکھ اوہ سُندر ناری--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥

اہنِس بھوگَے چوج بِنودی اُٹھ چلتَے متا نہ کینا ہے--٦--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥

سرِسٹ اُپاے رہے پرَبھ چھاجَے--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥

پوَن پانی بَیسنتر گاجَے--

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥

منُوآ ڈولَے دُوت سنگت مِل سو پائے جو کِچھ کینہ ہے--٧--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥

نام وِسار دوکھ دُکھ سہیے--

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥

حُکم بھیا چلنا کیوُ رہیئے--

ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥

نرک کُوپ مہہ گوطے کھاوَے جیئُو جل تے باہر مینا ہے--٨--

ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥

چوَراسی نرک ساقط بھوگائیئے--

ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥

جیَسا کیچےَ تیَسو پائیَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥

ستگور باجھو مُکت نہ ہوئی کِرت بادھا گرس دینا ہے--۹--

ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥

کھنڈے دھار گلی ات بھیڑی--

ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥

لیکھا لیجےَ تِل جیئو پیڑی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥

مات پِتا کلتر سُت بیلی ناہی بِن ہر رس مُکت نہ کینہ ہے--۱۰--

ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥

میت سکھے کیتے جگ ماہی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

بِن گُر پرمیسر کوئی ناہی--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥

گُر کی سیوا مُکت پرائن اندِن کیرتن کینہ ہے--۱۱--

ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥

کُوڑ چھوڈ ساچے کوُ دھاوہو--

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥

جو اِچھو سوئی پھل پاوہو--

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥

ساچ وکھر کے واپاری وِرلے لَے لاہا سَودا کینہ ہے--۱۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥

ہر ہر نام وکھر لَے چلھو--

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥

درسن پاوہو سہج مہلھو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥

گُرمکھ کھوج لہہ جن پُورے ایؤ سمدرسی چینا ہے--۱۳--

ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥

پرَبھ بےانت گُرمت کو پاوہِ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥

گُر کےَ سبد من کؤ سمجھاوہِ--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥

ستگور کی بانی ست ست کر مانھو ایؤ آتم رامَے لینا ہے--۱۴--

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥

نارد سارد سیوک تیرے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥

ترِبھَون سیوک وڈھو وڈیرے--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥

سبھ تیری قُدرت تُو سِر سِر داتا سبھ تیرو کارن کینا ہے--۱۵--

ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥

اِک در سیوہِ درد ونجائے۔۔

ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾਏ ॥

اوئے درگہ پیدھے ستگورو چھڈائے۔۔

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥

ہئومَے بندھن ستگور توڑے چِت چنچل چلن نہ دینا ہے۔۔١٦۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥

ستگور مِلہو چینہو بِدھ سائی۔۔

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥

جِت پرَبھ پاوہو گنت نہ کائی۔۔

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥

ہئومَے مار کرہو گُر سیوا جن نانک ہر رنگ بھینا ہے۔۔١٧۔۔٢۔۔٨۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١۔۔

ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

اسُر سگھارن رام ہمارا۔۔

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

گھٹ گھٹ رمئیا رام پیارا۔۔

ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥

نالے الکھ نہ لکھیئَے مُولے گُرمکھ لکھ ویچارا ہے۔۔١۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

گُرمکھ سادُھو سرن تُماری--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

کر کِرپا پربَھ پار اُتاریَ--

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥

اگن پانی ساگر ات گہرا گُر ستگور پار اُتارا ہے--٢--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥

منمکھ اندھلے سوجھی ناہی--

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥

آوہِ جاہِ مرہے مر جاہی--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥

پُورب لِکھیا لیکھ نہ مِٹئی جم در اندھ کھُوآرا ہے--٣--

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

اِک آوہِ جاوہِ گھر واس نہ پاوہِ--

ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥

کِرت کے بادھے پاپ کماوہے--

ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥

اندھلے سوجھی بُوجھ نہ کائی لوبھ بُرا اہنکار ا ہے--٤--

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥

پِر بِن کیا تِس دھن سیگارا--

ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥

پر پِر راتی کھسم وِسارا--

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥

جئیو بیسوآ پُوت باپ کو کہیئے تیو پھوکٹ کار وِکارا ہے--۵--

ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

پریت پِنجر مہہ دُوکھ گھنیرے--

ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥

نرک پچہہ اگیان اندھیرے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥

دھرم رائے کی باقی لیجَے جِن ہر کا نام وِسارا ہے--٦--

ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥

سُورج تپَے اگن بِکھ جھالا--

ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥

اپت پسُو منمکھ بیتالا--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥

آسا منسا کُوڑ کماوہِ روگ بُرا بُریارا ہے--۷--

ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥

مستک بھار کلر سِر بھارا--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥

کیوٗ کر بھَوجل لنگھس پارا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥

ستگور بوہتھ آد جُگادی رام نام نِستارا ہے--۸--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥

پُتر کلتر جگ ہیت پیارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

مایا موہ پسریا پاسارا--

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥

جم کے پھاہے ستگور توڑے گُرمکھ تت بیچارا ہے--۹--

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥

کُوڑ مُٹھی چالَے بہو راہی--

ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥

منمکھ داجھے پڑ پڑ بھاہی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥

امرِت نام گُورُو وڈ دانہ نام جپہُ سُکھ سارا ہے--۱۰--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ستگور تُٹھا سچ درِڑائے--

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

سبھ دُکھ میٹے مارگ پائے--

ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥

کنڈا پائے نہ گڈئی مُولے جِس ستگور راکھنہارا ہے--۱۱--

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

کھیہُو کھیہہ رلَے تن چھیجَے--

ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥

منمُکھ پاتھر سَیل نہ بھیجَے--

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥

کرن پلاوَ کرے بہتیرے نرک سُرگ اوتارا ہے--۱۲--

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥

مایا بِکھ بھُئینگم نالے--

ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥

اِن دُبدھا گھر بہُتے گالَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥

ستگور باجھو پریت نہ اُپجَے بھگت رتے پتیارا ہے--۱۳--

ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥

ساقط مایا کوُ بہو دھاوہِ--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

نام وِسار کہا سُکھ پاوہِ--

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥

ترِہو گُن انتر کھپہِ کھپاوہِ ناہی پار اُتارا ہے--۱۴--

ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥

کُوکر سُوکر کہیئہہ کُوڑیارا--

ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥

بھئوک مرہے بھئو بھئو بھئو ہارا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥

من تن جھُوٹھے کُوڑ کماوہِ دُرمت درگہ ہارا ہے--۱۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥

ستگور مِلَے ت منُوآ ٹیکَے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥

رام نام دے سرن پریکَے--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥

ہر دھن نام امولک دیوَے ہر جس درگہ پیارا ہے--۱۶--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥

رام نام سادُھو سرنائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥

ستگور بچنی گت مِت پائی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੩॥੯॥

نانک ہر جپ ہر من میرے ہر میلے میلنہارا ہے--۱۷--۳--۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥

گھر رہو رے من مُگدھ ایانے--

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥

رام جپہو انترگت دھیانے--

ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥

لالچ چھوڑ رچہو اپرمپر ایوٗ پاوہو مُکت دُوارا ہے--۱--

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥

جِس بِسریئَے جم جوہن لاگَے--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥

سبھ سُکھ جاہِے دُکھا پھُن آگے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥

رام نام جپ گُرمُکھ جیئڑے ایہو پرم تت ویچارا ہے--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

ہر ہر نام جپہو رس میٹھا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥

گُرمُکھ ہر رس انتر ڈیٹھا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥

اہنِس رام رہو رنگ راتے ایہو جپ تپ سنجم سارا ہے--۳--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥

رام نام گُر بچنی بولہو--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥

سنت سبھا مہہ ایہو رس ٹولہو--

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥

گُرمت کھوج لہو گھر اپنا بہُڑ نہ گربھ مجھارا ہے--۴--

ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥

سچ تیرتھ ناوہو ہر گُن گاوہو--

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥

تت ویچارہو ہر لِو لاوہو--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥

انت کال جم جوہِ نہ ساکَے ہر بولہو رام پیارا ہے--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥

ستگور پُرکھ داتا وڈ دانہ--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥

جِس انتر ساچ سو سبد سمانا--

ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥

جِس کوَ ستگور میل مِلائے تِس چُوکا جم بھَے بھارا ہے--۶--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥

پنچ تت مِل کایا کینی--

ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥

تِس مہہ رام رتن لَے چینی--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥

آتم رام رام ہےَ آتم ہر پائیَے سبد ویچارا ہے--۷--

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥

ست سنتوکھ رہو جن بھائی--

ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

کھِما گہو ستگور سرنائی--

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥

آتم چین پراتم چینہو گُر سنگت ایہو نِستارا ہے--٨--

ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥

ساقط کُوڑ کپٹ مہہ ٹیکا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥

اہنِس نِندا کرہِ انیکا--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥

بِن سِمرن آوہِ پھُن جاوہِ گربھ جونی نرک مجھارا ہے--٩--

ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥

ساقط جم کی کان نہ چُوکے--

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥

جم کا ڈنڈ نہ کبھُو مُوکے--

ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥

باقی دھرم رائے کی لیجےَ سِر اپھریو بھار اپھارا ہے--١٠--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥

بِن گُر ساقط کہو کو تریا--

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥

ہئومَے کرتا بھوجل پریا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥

بِن گُر پار نہ پاوَے کوئی ہر جپیَے پار اُتارا ہے--اا--

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥

گُر کی دات نہ میٹَے کوئی--

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥

جِس بکھسے تِس تارے سوئی--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥

جنم مرن دُکھ نیڑ نہ آوَے من سو پرَبھ اپر اپارا ہے--۱۲--

ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥

گُر تے بھُولے آوہو جاوہو--

ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥

جنم مرہو پھُن پاپ کماوہو--

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥

ساقط مُوڑ اچیت نہ چیتہہ دُکھ لاگَے تا رام پُکارا ہے--۱۳--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥

سُکھ دُکھ پُرب جنم کے کیئے--

ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥

سو جانَے جِن داتَے دیئے--

ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥

کِس کؤ دوس دیہہ تُو پرَانی سَہو اپنا کِیا کرارا ہے--١٤--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥

ہؤمَے ممتا کردا آیا--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥

آسا منسا بندھ چلایا--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥

میری میری کرت کیا لے چالے بِکھ لادے چھار بِکارا ہے--١٥--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥

ہر کی بھگت کرہو جن بھائی--

ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥

اکتھ کتھو من منہہ سمائی--

ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥

اُٹھ چلتا ٹھاک رکھو گھر اپنے دُکھ کاٹے کاٹنہارا ہے--١٦--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥

ہر گُر پُورے کی اوٹ پراتی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥

گُرمکھ ہر لِو گُرمکھ جاتی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥

نانک رام نام مت اُوتم ہر بکھسے پار اُتارا ہے--١٧--٤--١٠--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥

سرن پرے گُر دیو تُماری--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

تُو سمرتھ دیال مُراری--

ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥

تیرے چوج نہ جانَے کوئی تُو پُورا پُرکھ بِدھاتا ہے--ا--

ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

تُو آد جُگاد کرہِ پرِتپالا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥

گھٹ گھٹ رُوپ انُوپ دیالا--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥

جیُو تُدھ بھاوے تِوے چلاوہِ سبھ تیرو کِیا کماتا ہے--۲--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥

انتر جوت بھلی جگجیون--

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥

سبھ گھٹ بھوگَے ہر رس پیون--

ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥

آپے لیوَے آپے دیوَے تِہُو لوئی جگت پِت داتا ہے--۳--

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

جگت اُپاے کھیل رچایا--

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥

پَونَے پانی اگنی جیوٗ پایا--

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥

دیہی نگری نوٗ درواجے سو دسوا گُپت رہاتا ہے--۴--

ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥

چار ندی اگنی اسرالا--

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥

کوئی گُرمکھ بُوجھَے سبد نِرالا--

ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥

ساقط دُرمت ڈُوبہہِ داجھہِ گُر راکھے ہر لِو راتا ہے--۵--

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥

اپ وائے پرِتھمی آکاسا--

ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

تِن مہہ پنچ تت گھر واسا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥

ستگور سبد رہہَ رنگ راتا تج مایا ہوٗمَ ے بھراتا ہے--٦--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥

اِیہو من بھیجَے سبد پتیجَے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥

بِن ناوے کیا ٹیک ٹکیجَے--

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥

انتر چور مُوہے گھر مندر اِن ساقط دُوت نہ جاتا ہے--۷--

ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥

دُندر دُوت بھُوت بھیہالے--

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥

کھِنچو تان کرہِ بیتالے--

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥

سبد سُرت بِن آوےَ جاوے پت کھوئی آوت جاتا ہے--۸--

ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥

کُوڑ کلر تن بھسمَے ڈھیری--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥

بِن ناوے کیَسی پت تیری--

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥

بادھے مُکت ناہی جُگ چارے جمکنکر کال پراتا ہے--۹--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥

جم در بادھے مِلہ سجائی--

ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥

تِس اپرادھی گت نہی کائی--

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥

کرن پلاوَ کرے بِللاوے جیسُو کُنڈی مین پراتا ہے--۱۰--

ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ساقط پھاسی پڑَے اِکیلا--

ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥

جم وس کِیا اندھ دُہیلا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥

رام نام بِن مُکت نہ سُوجھے آج کال پچ جاتا ہے--۱۱--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥

ستگور باجھ نہ بیلی کوئی--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

ایتھے اوتھے راکھا پرَبھ سوئی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥

رام نام دیوَے کر کِرپا ایوَ سللےَ سلل مِلاتا ہے--۱۲--

ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥

بھُولے سِکھ گُورُو سمجھائے--

ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

اُجھڑ جادے مارگ پائے--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥

تِس گُر سیوَ سدا دِن راتی دُکھ بھنجن سنگ سکھاتا ہے--۱۳--

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

گُر کی بھگت کرہِ کیا پرانی--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥

برہمَے اندر مہیس نہ جانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥

ستگور الکھ کہہُ کیوُ لکھیئَے جِس بکھسے تِسہِ پچھاتا ہے--۱۴--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥

انتر پریم پراپت درسن--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥

گُربانی سِیوُ پریت سو پرسن--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥

اہنِس نِرمل جوت سبائی گھٹ دیپکؐ گُرمکھ جاتا ہے--۱۵--

ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

بھوجن گیان مہا رس میٹھا--

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥

جِن چاکھیا تِن درسن ڈیٹھا--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥

درسن دیکھ مِلے بیراگی من منسا مار سماتا ہے--۱۶--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥

ستگور سیوہِ سے پردھانا--

ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

تِن گھٹ گھٹ انتر برہم پچھانا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥

نانک ہر جس ہر جن کی سنگت دیجَے جن ستگور ہر پرَبھ جاتا ہے--١٧--٥--١١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ساچے صاحب سِرجنہارے--

ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

جِن دھر چکر دھرے ویچارے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

آپے کرتا کر کر ویکھے ساچا ویپرواہا ہے--١--

ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥

ویکی ویکی جنت اُپائے--

ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥

دُئے پندی دُئے راہ چلائے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

گُر پُورے وِن مُکت نہ ہوئی سچ نام جپ لاہا ہے--٢--

ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

پڑھِ منمکھ پر بِدھ نہی جانا--

ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

نام نہ بوجھہ بھرم بھُلانا--

ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

لَے کَے وڈھی دین اُگاہی دُرمت کا گل پھاہا ہے--۳--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥

سِمرت ساستر پڑھِ پُرانا--

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

واد وکھانہہ تت نہ جانا--

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

وِن گُر پُورے تت نہ پائیَے سچ سُوچے سچ راہا ہے--۴--

ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥

سبھ صالاحے سُن سُن آکھے--

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥

آپے دانا سچ پراکھَے--

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

جِن کوَ ندر کرے پرَبھ اپنی گُرمکھ سبد صلاحا ہے--۵--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥

سُن سُن آکھے کیَتی بانی--

ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

سُن کہیَے کو انت نہ جانی--

ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

جا کوُ الکھ لکھائے آپے اکتھ کتھا بُدھ تاہا ہے--٦--

ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥

جنمے کوُ واجہہ وادھائے--

ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥

سوہِلڑے اگیانی گائے--

ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

جو جنمَے تِس سر پر مرنا کِرت پیا سِر صاحا ہے--٧--

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥

سنجوگ وِجوگ میرَے پرَبھ کیئے--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥

سرِسٹ اُپاے دُکھا سُکھ دیئے--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

دُکھ سُکھ ہی تے بھیۓ نِرالے گُرمکھ سِیل سناہا ہے--٨--

ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥

نیکے ساچے کے واپاری--

ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥

سچ سَودا لَے گُر ویچاری--

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

سچا وکھر جِس دھن پلَے سبد سچَے اوماہا ہے--٩--

ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥

کاچی سئودی توٹا آوےَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

گُرمکھ ونج کرے پرَبھ بھاوے--

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

پُونجی ثابت راس سلامت چُوکا جم کا پھاہا ہے--١٠--

ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥

سبھ کو بولےَ آپن بھانےَ--

ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥

منمکھ دُوجےَ بول نہ جانےَ--

ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

اندھلے کی مت اندھلی بولی آئے گیا دُکھ تاہا ہے--١١--

ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥

دُکھ مہہ جنمے دُکھ مہہ مرنا--

ਦੂਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥

دُوکھ نہ مٹے بِن گُر کی سرنا--

ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

دُوکھی اُپجےَ دُوکھی بِنسے کیا لےَ آیا کیا لےَ جاہا ہے--١٢--

ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥

سچی کرنی گُر کی سِرکارا--

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥

آون جان نہی جم دھارا--

ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

ڈال چھوڑ تت مُول پراتا من ساچا اوماہا ہے--١٣--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥

ہر کے لوگ نہی جم مارَے--

ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥

نہ دُکھ دیکھہ پنتھ کرارَے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

رام نام گھٹ انتر پُوجا اوَر نہ دُوجا کاہا ہے--١٤--

ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥

اوڑ نہ کتھنَے صِفت سجائی--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥

جیئو تُدھ بھاوہِ رہہ رجائی--

ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

درگہ پیدھے جان سہیلے حکم سچے پاتساہا ہے--١٥--

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥

کیا کہیئَے گُن کتھہِ گھنیرے--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥

انت نہ پاوہِ وڈے وڈیرے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥

نانک ساچ مِلَے پت راکھہو تُو سِر صاحا پاتساہا ہے--١٦--٦--١٢--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

مارُو محلّہ ١ دکھنی--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥

کایا نگر نگر گڑ اندر--

ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥

ساچا واسا پُر گگنندر--

ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥

استِھر تھان سدا نِرمائل آپے آپ اپُائدا--١--

ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥

اندر کوٹ چھجے ہٹنالے--

ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

آپے لیوَے وسط سمالے--

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥

بجر کپاٹ جڑے جڑ جانَے گُر سبدی کھولائدا--٢--

ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥

بھیتر کوٹ گُپھا گھر جائی--

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

نؤ گھر تھاپے حکم رجائی--

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥

دسوَے پُرکھ الیکھ اپاری آپے الکھ لکھائدا۔۔۳۔۔

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥

پوَن پانی اگنی اِک واسا۔۔

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥

آپے کیتو کھیل تماسا۔۔

ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

بلدی جل نِورَے کِرپا تے آپے جل نِدھ پائدا۔۔۴۔۔

ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

دھرت اُپاے دھری دھرم سالا۔۔

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥

اُتپتِ پرلوَ آپ نِرالا۔۔

ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥

پَونَے کھیل کیا سبھ تھائی کلا کھِنچ ڈھاہائدا۔۔۵۔۔

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥

بھار اٹھارہ مالن تیری۔۔

ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥

چوَر ڈُھلَے پَونَے لَے پھیری۔۔

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥

چند سُورج دُئے دیپک راکھے سس گھر سُور سمائدا۔۔۶۔۔

ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥

پنکھی پنچ اُڈر نہی دھاوہِ--

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥

سپھلیو بِرکھ امرِت پھل پاوہِ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥

گُرمکھ سہج روَے گُن گاوَے ہر رس چوگ چُگائدا--٧--

ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥

جھِلمِل جھلکَے چند نہ تارا--

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥

سُورج کِرن نہ بِجل گیَنارا--

ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥

اکتھی کتھؤ چِہن نہی کوئی پُور رہیا من بھائدا--٨--

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥

پسری کِرن جوت اُجیالا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

کر کر دیکھے آپ دیالا--

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ ॥੯॥

انحد رُن جھُنکار سدا دھُن نِربھؤ کےَ گھر وایدا--٩--

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥

انحد واجے بھرم بھؤ بھاجے--

ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥

سگل بیاپ رہیا پرَبھ چھاجے--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥

سبھ تیری تُو گُرمکھ جاتا در سوہے گُن گائدا--۱۰--

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥

آد نِرنجن نِرمل سوئی--

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥

اوَر نہ جانا دُوجا کوئی--

ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥

ایکنکار وسَے من بھاوے ہَومےَ گرب گوَائدا--۱۱--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

امرِت پِیا ستگور دیا--

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਆ ਤੀਆ ॥

اوَر نہ جانا دُوآ تِییا--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥

ایکو ایک سو اپر پرَمپر پرکھ کھجانےَ پائدا--۱۲--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

گیان دھیان سچ گہر گمبھیرا--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥

کوئے نہ جانےَ تیرا چیرا--

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

جیَتی ہےَ تیَتی تُدھ جاچےَ کرم مِلےَ سو پائِدا۔۔۱۳۔۔

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥

کرم دھرم سچ ہاتھ تُمارے۔۔

ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥

ویپرواہ اکُھٹ بھنڈارے۔۔

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥

تُو دیال کِرپال سدا پرَبھ آپے میَل مِلائِدا۔۔۱۴۔۔

ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥

آپے دیکھ دِکھاوے آپے۔۔

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥

آپے تھاپ اُتھاپے آپے۔۔

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥

آپے جوڑ وِچھوڑے کرتا آپے مار جیوائِدا۔۔۱۵۔۔

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥

جیَتی ہےَ تیَتی تُدھ اندر۔۔

ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜ ਮੰਦਰਿ ॥

دیکھہ آپ بَیس بِج مندر۔۔

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥

نانک ساچ کہےَ بینتی ہر درسن سُکھ پائِدا۔۔۱۶۔۔۱۔۔۱۳۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥

درسن پاوا جے تُدھ بھاوا--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

بھائے بھگت ساچے گُن گاوا--

ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥

تُدھ بھانے تُو بھاوہِ کرتے آپے رسن رسائدا--ا--

ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰੇ ॥

سوہن بھگت پربھُو دربارے--

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥

مکت بھیَے ہر داس تُمارے--

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥

آپ گوَایے تیرَے رنگ راتے اندِن نام دھیائدا--۲--

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥

اِیسر برہما دیوی دیوا--

ਇੰਦ੍ਰ ਤਪੇ ਮੁਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥

اِندر تپے مُن تیری سیوا--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥

جتی ستی کیتے بنواسی انت نہ کوئی پائدا--۳--

ਵਿਣੁ ਜਾਣਾਏ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥

وِن جانائے کوئے نہ جانَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥

جو کِچھ کرے سو آپن بھانَے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥

لکھ چوَراسی جی اُپائے بھانَے ساہ لوائدا--۴--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥

جو تِس بھاوے سو نِہچوَ ہووَے--

ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥

منمکھ آپ گنائے رووَے--

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥

ناوہو بھُلا ٹھوَر نہ پائے آئے جائے دُکھ پائدا--۵--

ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥

نِرمل کایا اُوجل ہنسا--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥

تِس وِچ نام نِرنجن انسا--

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥

سگلے دُوکھ امِرت کر پیوَے باہُڑ دُوکھ نہ پائدا--٦--

ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

بہو سادہو دُوکھ پراپت ہووَے--

ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥

بھوگہو روگ سو انت وِگوَوے--

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥

ہرکھہُ سوگ نہ مِٹئی کبہُو وِن بھانے بھرمائدا--۷--

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥

گیان وِہُونی بھوَے سبائی--

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ساچا رَوِ رہیا لِو لائی--

ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥

نِربھوَ سبد گُورُو سچ جاتا جوتی جوت مِلائدا--۸--

ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

اٹل اڈول اتول مُرارے--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹੇ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥

کھِن مہہ ڈھاہے پھیر اُسارے--

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥

رُوپ نہ ریکھیا مِت نہی قیمت سبد بھید پتیائدا--۹--

ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥

ہم داسن کے داس پیارے--

ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

سادِھک ساچ بھلے ویچارے--

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥

منّے ناؤ سوئی جن جاسی آپے ساچ درِڑائدا-۔۱۰-۔

ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥

پلَے ساچ سچے سچِیارا-۔

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ساچے بھاوے سبد پیارا-۔

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥

ترِبھَون ساچ کلا دھر تھاپ ی ساچے ہی پتیائدا-۔۱۱-۔

ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

وڈا وڈا آکھے سبھ کوئی-۔

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥

گُر بِن سوجھی کتَے نہ ہوئی-۔

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥

ساچ ملَے سو ساچے بھائے نہ ویچھڑ دُکھ پائدا-۔۱۲-۔

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥

دھُرہو وِچھُنے دھاہی رُنّے-۔

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥

مر مر جنمہِ مُہلت پُنے-۔

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥

جِس بکھسے تِس دے وڈیائی میَل نہ پچھوتائدا-۔۱۳-۔

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

آپے کرتا آپے بھُگتا--

ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥

آپے ترِپتا آپے مُکتا--

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥

آپے مُکت دان مُکتیسر ممتا موہ چُکائدا--۱۴--

ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

دانا کےَ سِر دان ویچارا--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥

کرن کارن سمرتھ اپارا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥

کر کر ویکھےَ کیتا اپنا کرنی کار کرائدا--۱۵--

ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥

سے گُن گاوہِ ساچے بھاوہِ--

ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

تُجھ تے اپجہِ تُجھ ماہے سماوہِ--

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥

نانک ساچ کہےَ بیننتی مِل ساچے سُکھ پائدا--۱٦--۲--۱۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥

اربد نربد دھُندُوکارا--

ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

دھرن نہ گگنا حکم اپارا--

ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥

نہ دِن رَین نہ چند نہ سُورج سُنّ س مادھ لگائدا--ا--

ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥

کھانی نہ بانی پؤن نہ پانی--

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

اوپت کھپت نہ آون جانی--

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥

کھنڈ پتال سپت نہی ساگر ندی نہ نیر وہائدا--۲--

ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥

نہ تد سُرگ مچھ پیالا--

ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥

دوجک بھِست نہی کھَے کالا--

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥

نرک سُرگ نہی جمّن مرنا نہ کو آئے نہ جائدا--۳--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥

برہما بِسن مہیس نہ کوئی--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

اور نہ دیسے ایکو سوئی--

ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

نار پُرکھ نہی جات نہ جنما نہ کو دُکھ سُکھ پائدا--۴--

ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥

نہ تد جتی ستی بنواسی--

ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

نہ تد سِدھ سادِھک سُکھواسی--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥

جوگی جنگم بھیکھ نہ کوئی نہ کو ناتھ کہائدا--۵--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥

جپ تپ سنجم نہ برت پُوجا--

ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥

نہ کو آکھ وکھانَے دُوجا--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥

آپے آپ اُپاے وِگسے آپے قیمت پائدا--٦--

ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥

نہ سُچ سنجم تُلسی مالا--

ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋੁਆਲਾ ॥

گوپی کان نہ گؤ گوالا--

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥

تنت منت پاکھنڈ نہ کوئی نہ کو ونس وجائدا--٧--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥

کرم دھرم نہی مایا ماکھی--

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥

جات جنم نہی دیسَے آکھی--

ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥

ممتا جال کال نہی ماتھَے نہ کو کسےَ دھیائدا--٨--

ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥

نِند بِند نہی جیوُ نہ جِندو--

ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥

نہ تد گورکھ نہ ماچھِندو--

ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥

نہ تد گیان دھیان کُل اوپت نہ کو گنت گنائدا--٩--

ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥

ورن بھیکھ نہی برہمن کھتری--

ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥

دیوُ نہ دیہُرا گوٗ گائتری--

ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥

ہوم جگ نہی تیرتھ ناون نہ کو پُوجا لائیدا--١٠--

ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥

نہ کو مُلا نہ کو قاجی--

ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥

نہ کو سیکھ مسائق حاجی--

ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥

رعیت راوٗ نہ ہوٗمے دُنیا نہ کو کہن کہائدا--اا--

ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥

بھاوٗ نہ بھگتی نہ سِو سکتی--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥

ساجن میت بِند نہی رکتی--

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥

آپے ساہو آپے ونجارا ساچے ایہو بھائدا--١٢--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥

بید کتیب نہ سِمرِت ساست--

ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥

پاٹھ پُران اُدے نہی آست--

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥

کہتا بکتا آپ اگوچر آپے الکھ لکھائدا--١٣--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

جا تِس بھانا تا جگت اُپایا--

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥

باجھ کلا آڈان رہایا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥

برہما بِسن مہیس اُپائے مایا موہ ودھائدا--۱۴--

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

وِرلے کوُ گُر سبد سُنایا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥

کر کر دیکھے حکم سبایا--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥

کھنڈ برہمنڈ پاتال ارمبھے گُپتھو پرگٹی آئدا--۱۵--

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

تا کا انت نہ جانَے کوئی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

پُورے گُر تے سوجھی ہوئی--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੫॥

نانک ساچ رتے بِسمادی بِسم بھیئے گُن گائدا--۱٦--۳--۱۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥

آپے آپ اُپاے نِرالا--

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥

ساچا تھان کیوُ دیالا--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥

پوَن پانی اگنی کا بندھن کایا کوٹ رچاِندا--ا--

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥

نوُ گھر تھاپے تھاپنہارے--

ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥

دسوَے واسا الکھ اپارے--

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥

سائر سپت بھرے جل نِرمل گُرمُکھ مَیل نہ لائیدا--۲--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥

رِو سس دیپک جوت سبائی--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے کر ویکھے وڈیائی--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥

جوت سرُوپ سدا سُکھداتا سچے سوبھا پائدا--۳--

ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥

گڑ مہہ ہاٹ پٹن واپارا--

ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥

پُورے تول تولَے ونجارا--

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

آپے رتن وِساہے لیوَے آپے قیمت پائِدا--۴--

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥

قیمت پائی پاونہارے--

ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥

ویپرواہ پُورے بھنڈارے--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥

سرب کلا لے آپے رہیا گُرمکھ کِسےَ بُجھائِدا--۵--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥

ندر کرے پُورا گُر بھیٹےَ--

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥

جم جندار نہ مارے پھیٹےَ--

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥

جیئُو جل انتر کمل بِگاسی آپے بِگس دھیائِدا--۶--

ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥

آپے ورکھےَ امرت دھارا--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥

رتن جویہر لال اپارا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥

ستگور مِلےَ ت پُورا پائیَے پریم پدارتھ پائِدا--۷--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥

پریم پدارتھ لہَے امولو--

ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥

کب ہی نہ گھاٹس پُورا تولو--

ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥

سچے کا واپاری ہووَے سچو سَودا پائدا--۸--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥

سچا سَودا وِرلا کو پائے--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥

پُورا ستگور ملَے مِلائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥

گُرمکھ ہوئے سو حکم پچھانَے مانے حکم سمائدا--۹--

ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

حکمے آیا حکم سمایا--

ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

حکمے دیسَے جگت اُپایا--

ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥

حکمے سُرگ مچھ پیالا حکمے کلا رہائدا--۱۰--

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥

حکمے دھرتی دھوَل سِر بھارں--

ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥

حکمے پوَن پانی گَینارں--

ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥

حکمے سِو سکتی گھر واسا حکمے کھیل کھیلائدا--اا--

ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥

حکمے آڈانے آگاسی--

ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥

حکمے جل تھل ت ترِبھوَن واسی--

ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥

حکمے ساس گِراس سدا پھُن حکمے دیکھ دِکھائدا--۱۲--

ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥

حکم اُپائے دس اؤتارا--

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥

دیوَ دانَو اگنت اپارا--

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥

مانے حکم سو درگہ پَیجھے ساچ مِلائے سمائدا--۱۳--

ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥

حکمے جُگ چھتیہ گُدارے--

ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥

حکمے سِدھ سادِھک ویچارے--

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥

آپ ناتھ نتھیں سبھ جا کی بکھسے مُکت کرائدا--۱۴--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥

کایا کوٹ گڑے مہہ راجا--

ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥

نیب کھواس بھلا درواجہ--

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥

مِتھیا لوبھ ناہی گھر واسا لب پاپ پچھتائدا--۱۵--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥

ست سنتوکھ نگر مہہ کاری--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥

جت ست سنجم سرن مُراری--

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥

نانک سہج ملَے جگجیون گُر سبدی پت پائدا--۱٦--۴--۱٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١--

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥

سُنّ کلا اپرمپر دھاری--

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥

آپ نِرالم اپر اپاری--

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥

آپے قُدرت کر کر دیکھے سُنّہو سُنّ اپُائدا--ا--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥

پوَن پانی سُنّنے تے ساجے--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥

سرِسٹ اُپاے کایا گڑ راجے--

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥

اگن پانی جیوُ جوت تُماری سُنے کلا رہائدا--٢--

ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥

سُنّہو برہما بِسن مہیس اُپائے--

ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥

سُنے ورتے جگ سبائے--

ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥

اِس پد ویچارے سو جن پُورا تِس ملییَۓ بھرم چُکائدا--٣--

ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥

سُنّہو سپت سروور تھاپے--

ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥

جِن ساجے ویچارے آپے--

ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

تِت ست سر منُوآ گُرمکھ ناوے پھِر باہُڑ جون نہ پائدا--٤--

ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥

سُنّہو چند سُورج گینارے--

ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥

تِس کی جوت ترِبھوَن سارے--

ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥

سُنے الکھ اپار نِرالم سُنے تاڑی لائیرا--۵--

ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥

سُنّہو دھرت اکاس اُپائے--

ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥

بِن تھمّا راکھے سچ کل پائے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥

ترِبھوَن ساج میکھلی مایا آپ اُپاے کھپائدا--٦--

ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥

سُنّہو کھانی سُنّہو بانی--

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥

سُنّہو اُپجی سُنّ سمانی--

ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥

اُتبھج چلت کیا سِر کرتَے بِسماد سبد دیکھائدا--۷--

ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥

سُنّہو رات دِنس دُئے کیئے--

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥

اوپت کھپت سُکھا دُکھ دیئے--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥

سُکھ دُکھ ہی تے امُر اتیتا گُرمکھ نِج گھر پایے دا--

ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥

سام وید رِگ جُجر اتھربن--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥

برہمے مُکھ مایا ہےَ ترِےَ گُن--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥

تا کی قیمت کہہ نہ سکےَ کو تیوُ بولے جیئو بولائدا--۹--

ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥

سُنّہو سپت پاتال اُپائے--

ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

سُنّہو بھَون رکھے لِو لائے--

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥

آپے کارن کِیا اپرمپر سبھ تیرو کِیا کمائدا--۱۰--

ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥

رج تم ست کل تیری چھایا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جنم مرن ہوَمےَ دُکھ پایا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥

جِس نو کِرپا کرے ہر گُرمکھ گُن چوٗتھے مکت کرائدا--اا--

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥

سُنّہو اُپجے دس اوتارا--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

سرِسٹ اُپاے کِیا پاسارا--

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥

دیوَ دانَو گن گندھرب ساجے سبھ لِکھیا کرم کمائدا--١٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ سمجھے روگ نہ ہوئی--

ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥

ایہہ گُر کی پوڑی جانَے جن کوئی--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

جگہ جُگنتر مکت پرائن سو مکت بھیا پت پائدا--١٣--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

پنچ تت سُنّہو پرگاسا--

ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥

دیہہ سنجوگی کرم ابھیاسا--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥

بُرا بھلا دُئے مستک لیکھے پاپ پُنّ بیجائدا--١٤--

ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥

اُوتم ستگور پُرکھ نِرالے۔۔

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥

سبد رتے ہر رس متوالے۔۔

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥

رِدھ بُدھ سِدھ گیان گُورُو تے پائیَے پُورَے بھاگ مِلائدا۔۔١۵۔۔

ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥

اِس من مایا کَوُ نیہو گھنیرا۔۔

ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥

کوئی بوجھہ گیانی کرہو نِبیرا۔۔

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥

آسا منسا سہسا نر لوبھی کُوڑ کمائدا۔۔١٦۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ستگور تے پائے ویچارا۔۔

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥

سُنّ سمادھ سچے گھر بارا۔۔

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥

نانک نِرمل ناد سبد دھُن سچ رامَے نام سمائدا۔۔١٧۔۔۵۔۔١٧۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ١۔۔

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

جہ دیکھا تہ دین دیالا--

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

آئے نہ جائی پرَبھ کرِپالا--

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥

جیا اندر جگت سمائی رہیو نِرالم رایا--ا--

ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥

جگ تِس کی چھایا جِس باپ نہ مایا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥

نہ تِس بھین نہ بھراوٗ کمایا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥

نہ تِس اوپت کھپت کُل جاتی اوہو اجراور من بھایا--٢--

ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥

تُو اکال پُرکھ ناہی سِر کالا--

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥

تُو پُرکھ الیکھ اگمّ نِرالا--

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥

ست سنتوکھ سبد ات سیتل سہج بھائے لِو لایا--٣--

ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

ترِے ورتائے چوُتھے گھر واسا--

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥

کال بِکال کیئے اِک گراسا--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥

نِرمل جوت سرب جگجیون گُر انحد سبد دِکھایا--۴--

ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

اُوتم جن سنت بھلے ہر پیارے--

ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

ہر رس ماتے پار اُتارے--

ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥

نانک رین سنت جن سنگت ہر گُر پرسادی پایا--۵--

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥

تُو انترجامی جی سبھ تیرے--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥

تُو داتا ہم سیوک تیرے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥

امرِت نام کرپا کر دیجئے گُر گیان رتن دیپایا--٦--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥

پنچ تت مِل ایہو تن کِیا--

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥

آتم رام پائے سُکھ تھِیا--

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥

کرم کرتُوت امرِت پھل لاگا ہر نام رتن من پایا--۷--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

نہ تِس بھُوکھ پیاس من مانیا--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥

سرب نِرنجن گھٹ گھٹ جانیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥

امرِت رس راتا کیَول بیراگی گُرمت بھائے سُبھایا--۸--

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ادھیاتم کرم کرے دِن راتی--

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥

نِرمل جوت نِرنتر جاتی--

ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥

سبد رسال رسن رس رسنا بیَن رسال وجایا--۹--

ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥

بیَن رسال وجاوے سوئی--

ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

جا کی ترِبھَون سوجھی ہوئی--

ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥

نانک بُوجھہ ایہہ بِدھ گُرمت ہر رام نام لِو لایا--۱۰--

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ایسے جن وِرلے سنسارے--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

گُر سبد ویچارہِ رہہ نِرارے--

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥

آپ ترہِ سنگت کُل تارہِ ت ن سپھل جنم جگ آیا--اا--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

گھر در مندر جانَے سوئی--

ਜਿਸੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

جِس پُورے گُر تے سوجھی ہوئی--

ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥

کایا گڑ محل محلّی پرَبھ ساچا سچ ساچا تخت رچایا--۱۲--

ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥

چتُر دس ہاٹ دِیوے دُئے ساکھی--

ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥

سیوک پنچ ناہی بِکھ چاکھی--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

انتر وسط انُوپ نِرمولک گُر ملیئے ہر دھن پایا--۱۳--

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥

تخت بہے تکھتَے کی لایق--

ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥

پنچ سمائے گُرمت پائک--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥

آد جگادی ہےَ بھی ہوسی سہسا بھرم چُکایا--۱۴--

ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

تخت سلام ہووَے دِن راتی--

ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥

ایہو ساچ وڈائی گُرمت لِو جاتی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥

نانک رام جپہُ تر تاری ہر انت سکھائی پایا--۱۵--۱--۱۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥

ہر دھن سنچہو رے جن بھائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥

ستگور سیوَ رہہو سرنائی--

ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥

تسکر چور نہ لاگَے تا کوُ دھُن اُپجَے سبد جگایا--۱--

ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥

تُو ایکنکار نِرالم راجا--

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥

تُو آپ سوارہہَ جن کے کاجا--

ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥

امر اڈول اپار امولک ہر استِھر تھان سُہایا--٢--

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥

دیہی نگری اُوتم تھانا--

ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥

پنّچ لوک وسہہ پردھانا--

ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥

اُوپر ایکنکار نِرالم سُنّ سمادھ لگایا--٣--

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥

دیہی نگری نؤ درواجے--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥

سِر سِر کرنَیہارَے ساجے--

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥

دسوَے پُرکھ ا تیت نِرالا آپے الکھ لکھایا--٤--

ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥

پُرکھ الیکھ سچے دیوانا--

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥

حُکم چلائے سچ نیسانا--

ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥

نانک کھوج لہو گھر اپنا ہر آتم رام نام پایا--۵--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

سرب نِرنجن پُرکھ سُجانا--

ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥

عدل کرے گُر گیان سمانا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥

کام کرودھ لَے گردن مارے ہئومَے لوبھ چُکایا--٦--

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

سچَے تھان وسَے نِرنکارا--

ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

آپ پچھانَے سبد ویچارا--

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥

سچَے محل نِواس نِرنتر آون جان چُکایا--۷--

ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥

نہ من چلَے نہ پئون اُڈاوے--

ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥

جوگی سبد اناہد واوَے--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥

پنچ سبد جھُنکار نِرالم پرَبھ آپے وائے سُنایا--۸--

ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥

بھوَ بیراگا سہج سماتا--

ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥

ہوَمَے تیاگی انحد راتا--

ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥

انجن سار نِرنجن جانَے سرب نِرنجن رایا--۹--

ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

دُکھ بھَے بھنجن پرَبھ اِبناسی--

ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥

روگ کٹے کاٹی جم پھاسی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

نانک ہر پرَبھ سو بھوَ بھنجن گُر ملیئے ہر پرَبھ پایا--۱۰--

ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

کالَے کوَل نِرنجن جانَے--

ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥

بُوجھَے کرم س سبد پچھانَے--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥

آپے جانَے آپ پچھانَے سبھ تِس کا چوج سبایا--۱۱--

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥

آپے ساہو آپے ونجارا--

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥

آپے پرکھے پرکھنہارا--

ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

آپے کس کسوَٹی لائے آپے قیمت پایا--۱۲--

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

آپ دیال دئیا پرَبھ دھاری--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا بنواری--

ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥

پُرکھ اتیت وسَے نِہکیول گُر پُرکھے پُرکھ مِلایا--۱۳--

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥

پرَبھ دانا بینا گرب گوائے--

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥

دُوجا میٹے ایک دِکھائے--

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥

آسا ماہِ نِرالم جونی عقل نِرنجن گایا--۱۴--

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ہوَمے میَٹ سبد سُکھ ہوئی--

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥

آپ ویچارے گیانی سوئی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥

نانک ہر جس ہر گُن لاہا ستسنگت سچ پھل پایا--۱۵--۲--۱۹--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥

سچ کہو سچے گھر رہنا--

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥

جیوَت مرہو بھَوجل جگ ترنا--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥

گُر بوہتھ گُر بیڑی تُلہا من ہر جپ پار لنگھایا--ا--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥

ہوَمے ممتا لوبھ بِناسن--

ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥

نوَ در مُکتے دسوَے آسن--

ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥

اُوپر پرَے پرَے اپرمپر جِن آپے آپ اُپایا--۲--

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥

گُرمت لیوہو ہر لِو تریَئے--

ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥

عقل گائے جم تے کیا ڈریئے--

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥

جت جت دیکھوَ تت تت تُم ہی اور نہ دُتیا گایا--٣--

ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥

سچ ہر نام سچ ہےَ سرنا--

ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥

سچ گُر سبد جِتے لگ ترنا--

ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥

اکتھ کتھے دیکھےَ اپرمپر پھُن گربھ نہ جونی جایا--٤--

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

سچ بِن ست سنتوکھ نہ پاوے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

بِن گُر مکت نہ آوےَ جاوے--

ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥

مُول منتر ہر نام رسائن کہو نانک پُورا پایا--٥--

ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥

سچ بِن بھَوجل جائے نہ تریا--

ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥

ایہو سمُند اتھاہو مہا بِکھ بھریا--

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥

رہےَ اتیت گُرمت لے اُوپر ہر نِربھوَ کے گھر پایا--٦--

ਝੂਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥

جھُوٹھی جگ ہِت کی چتُرائی--

ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

بِلم نہ لاگَے آوے جائی--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥

نام وِسار چلہہ ابھیمانی اُپجَے بِنس کھپایا--۷--

ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥

اُپجہِ بِنسہِ بندھن بندھے--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥

ہوَمے مایا کے گل پھندھے--

ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥

جِس رام نام ناہی مت گُرمت سو جم پُر بندھ--۸--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥

گُر بِن موکھ مُکت کیوُ پائیَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥

بِن گُر رام نام کیوُ دھیائییَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥

گُرمت لیہو ترہو بھَو دُتر مُکت بھیَے سُکھ پایا--۹--

ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥

گُرمت کِرسن گووردھن دھارے--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥

گُرمت سائِر پاہن تارے--

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥

گُرمت لیہو پرم پد پائیے نانک گُر بھرم چُکایا--١٠--

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥

گُرمت لیہو ترہو سچ تاری--

ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

آتم چینھو رِدَے مُراری--

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥

جم کے پھاہے کاٹہِ ہر جپ عقُل نِرنجن پایا--١١--

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥

گُرمت پنچ سکھے گُر بھائی--

ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥

گُرمت اگن نِوار سمائی--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥

من مُکھ نام جپہو جگجیون رِد انتر الکھ لکھایا--١٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥

گُرمکھ بُوجھَے سبد پتیجَے--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥

اُستت نِندا کِس کی کیجَے--

ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥

چینہو آپ جپہو جگدیسر ہر جگنّاتھ من بھایا--١٣--

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥

جو برہمنڈ کھنڈ سو جانہو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥

گُرمکھ بُوجھہ سبد پچھانہو--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥

گھٹ گھٹ بھوگے بھوگنہارا رہے اتیت سبایا--١٤--

ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥

گُرمت بولہو ہر جس سُوچا--

ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥

گُرمت آکھی دیکھو اُوچا--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥

سرَونی نام سُنے ہر بانی نانک ہر رنگ رنگایا--١٥--٣--٢٠--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥

کام کرودھ پرہر پر نِندا--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥

لب لوبھ تج نِچِندا--

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

بھرم کا سنگل توڑ نِرالا ہر انتر ہر رس پایا--ا--

ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥

نِس دامن جیئو چمک چندائن دیکھے--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥

اہِنِس جوت نِرنتر پیکّھے--

ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥

آنند رُوپ انُوپ سرُوپا گُر پُورے دیکھایا--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥

ستگور مِلھو آپے پرَبھ تارے--

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥

سس گھر سُور دیپک گیَنارے--

ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥

دیکھ ادِسٹ رہو لِو لاگی سبھ ترِبھَون برہم سبایا--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥

امرِت رس پائے ترِسنا بھوَ جائے--

ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

انبھوَ پد پاوَے آپ گوائے--

ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

اُوچی پدوی اوچو اُوچا نِرمل سبد کمایا--۴--

ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ادرِسٹ اگوچر نام اپارا--

ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ات رس میٹھا نام پیارا--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥

نانک کوُ جُگ جُگ ہر جس دیجے ہر جپیے انت نہ پایا--۵--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥

انتر نام پراپت ہیرا--

ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥

ہر جپتے من من تے دھیرا--

ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥

دُگھٹ گھٹ بھوُ بھنجن پائیے باہُڑ جنم نہ جایا--٦--

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥

بھگت ہیَت گُر سبد ترنگا--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥

ہر جس نام پدارتھ منگا--

ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥

ہر بھاوے گُر میَل مِلائے ہر تارے جگت سبایا--۷--

ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥

جِن جپ جپیئو ستگور مت وا کے--

ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥

جمکنکر کال سیَوک پگ تا کے--

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥

اُوتم سنگت گت مِت اُوتم جگ بھوٗجل پار ترایا--۸--

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥

ایہو بھَوجل جگت سبد گُر تریَئے--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥

انتر کی دُبدھا انتر جریَئے--

ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥

پنچ بان لے جم کوٗ مارے گگنتر دھنکھ چڑایا--۹--

ਸਾਕਤ ਨਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥

ساقط نر سبد سُرت کیوٗ پایَئے--

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥

سبد سُرت بِن آئیَئے جائیَئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥

نانک گُرمکھ مُکت پرائن ہر پُورے بھاگ مِلایا--۱۰--

ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥

نربھوٗ ستگور ہے رکھوالا--

ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

بھگت پراپت گُر گوپالا--

ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥

دھُن انند اناہد واجے گُر سبد نِرنجن پایا--اا--

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥

نِربھو سو سِر ناہی لیکھا--

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥

آپ الیکھ قُدرت ہے دیکھا--

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

آپ اتیت اجونی سمبھو نانک گُرمت سو پایا--١٢--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥

انتر کی گت ستگور جانے--

ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

سو نِربھو گُر سبد پچھانے--

ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥

انتر دیکھ نِرنتر بوجھے انت نہ من ڈولایا--١٣--

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥

نِربھو سو ابھ انتر وسیا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥

اہنِس نام نِرنجن رسیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥

نانک ہر جس سنگت پایئے ہر سہجے سہج مِلایا--١٤--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥

انتر باہر سو پرَبھ جانَے--

ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

رہَے الپت چلتے گھر آنَے--

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥

اُوپر آد سرب تِہو لوئی سچ نانک امِرت رس پایا--۱۵--۴--۲۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

مارُو محلّہ ۱--

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥

قُدرت کرنَیہار اپارا--

ਕੀਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥

کیتے کا ناہی کِہو چارا--

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥

جی اُپاے رِجق دے آپے سِر سِر حُکم چلایا--۱--

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

حُکم چلائے رہیا بھرپُورے--

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥

کِس نیڑَے کِس آکھاں دُورے--

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

گُپت پرگٹ ہر گھٹ گھٹ دیکھو ورتَے تاک سبایا--۲--

ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥

جِس کوُ میَلے سُرت سمائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

گُر سبدی ہر نام دھیائے--

ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥

آنَد رُوپ انُوپ اگوچر گُر ملیئے بھرم جایا--٣--

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

من تن دھن تے نام پیارا--

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣਵਾਰਾ ॥

انت سکھائی چلنوارا--

ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥

موہ پسار نہی سنگ بیلی بِن ہر گُر کِن سُکھ پایا--٤--

ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

جِس کوُ ندر کرے گُر پُورا--

ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥

سبد مِلائے گُرمت سُورا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥

نانک گُر کے چرن سریوہو جِن بھُولا مارگ پایا--٥--

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥

سنت جناں ہر دھن جس پیارا--

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

گُرمت پایا نام تُمارا--

ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥

جاچِک سیوَ کرے در ہر کےَ ہر درگہ جس گایا--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥

ستگور مِلَے ت محل بُلائے--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥

ساچی درگہ گت پت پائے--

ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ساقط ٹھؤر ناہی ہر مندر جنم مَرے دُکھ پایا--٧--

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥

سیوہو ستگور سمُند اتھاہا--

ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥

پاوہو نام رتن دھن لاہا--

ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥

بِکھیا مل جائے امرِت سر ناوہو گُر سر سنتوکھ پایا--٨--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ستگور سیوہو سنک نہ کیجےَ--

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥

آسا ماہِ نِراس رہیجےَ--

ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥

سنسا دُوکھ بِناسن سیوہو پھِر باہُڑ روگ نہ لایا--٩--

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥

ساچے بھاوے تِس وڈیائے--

ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥

کوَن سو دُوجا تِس سمجھائے--

ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥

ہر گُر مُورت ایکا ورتَے نانک ہر گُر بھایا--١٠--

ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥

واچہہ پُستک وید پُراناں--

ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥

اِک بہہ سُنہِ سُناوہِ کاناں--

ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥

اجگر کپٹ کہو کیوُ کھُلّھے بِن ستگور تت نہ پایا--١١--

ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥

کرہِ بِبھُوت لگاوہِ بھسمَے--

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ॥

انتر کرودھ چنڈال سو ہوُمَے--

ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

پاکھنڈ کینے جوگ نہ پائیَے بِن ستگور الکھ نہ پایا--١٢--

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥

تیرتھ ورت نیم کرہِ اُدیانا--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥

جت ست سنجم کتھ گیانا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥

رام نام بِن کیوُ سُکھ پایَۓ بِن ستگور بھرم نہ جایا--١٣--

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥

نیولی کرم بھُئینگم بھاٹھی--

ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ ॥

ریچک کُمبھک پُورک من ہاٹھی--

ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥

پاکھنڈ دھرم پریت نہی ہر گُر سبد مہا رس پایا--١٤--

ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

قُدرت دیکھ رہے من مانیا--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

گُر سبدی سبھ برہم پچھانیا--

ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੫॥੨੨॥

نانک آتم رام سبایا گُر ستگور الکھ لکھایا--١٥--٥--٢٢--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩

مارُو سولہے محلّہ ٣

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

حُکمی سہجے سرِسٹ اُپائی--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥

کر کر ویکھے اپنی وڈیائی--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

آپے کرے کرائے آپے حُکمے رہیا سمائی ہے--۱--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥

مایا موہ جگت گُبارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥

گُرمکھ بُوجھَے کو ویچارا--

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥

آپے ندر کرے سو پائے آپے میَل مِلائی ہے--۲--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے میَلے دے وڈیائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

گُر پرسادی قیمت پائی--

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥

منمکھ بہت پھِرے بِللادی دُوجے بھائے کھُوآئی ہے--۳--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥

ہوَمے مایا وِچے پائی--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

منمُکھ بھُولے پت گوائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥

گُرمکھ ہووے سو نائے راچے ساچے رہیا سمائی ہے--۴--

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر تے گیان نام رتن پایا--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

منسا مار من ماہِ سمایا--

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥

آپے کھیل کرے سبھ کرتا آپے دئے بُجھائی ہے--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ستگور سیوے آپ گوائے--

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

مِل پریتم سبد سُکھ پائے--

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥

انتر پیار بھگتی راتا سہج متے بن آئی ہے--۶--

ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥

دُوکھ نِوارن گُر تے جاتا--

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

آپ مِلیا جگجیون داتا--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥

جِس نو لائے سوئ بُوجھے بھو بھرم سریرہو جائ ہے--۷--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥

آپے گُرمکھ آپے دوے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥

سچَے سبد ستگور سیوَے--

ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥

جرا جم تِس جوہِ نہ ساکَے ساچے سِیُو بن آئی ہے--۸--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ترِسنا اگن جلَے سنسارا--

ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥

جل جل کھپَے بہت وِکارا--

ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥

منمکھ ٹھوَر نہ پائے کبہُو ستگور بُوجھ بُجھائی ہے--۹--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ستگور سیوَن سے وڈبھاگی--

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ساچَے نام سدا لِو لاگی--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

انتر نام روَیا نہکیول ترِسنا سبد بجھائی ہے--١٠--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

سچا سبد سچی ہَے بانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥

گُرمکھ وِرلَے کِنَے پچھانی--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

سچَے سبد رتے بیراگی آون جان رہائی ہے--١١--

ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥

سبد بُجھَے سو مَیل چُکائے--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

نِرمل نام وسَے من آئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

ستگور اپنا سد ہی سیوہِ ہؤمَے وِچھوہ جائی ہے--١٢--

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

گُر تے بُوجھَے تا در سُوجھے--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

نام وِہُونا کتھ کتھ لُوجھے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

ستگور سیوے کی وڈیائی ترِسنا بھُوکھ گوائی ہے--١٣--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥

آپے آپ مِلَے تا بوجھَے--

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥

گیان وِہُونا کِچھُو نہ سُوجھے--

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

گُر کی دات سدا من انتر بانی سبد وجائی ہے--١۴--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

جو دُھر لِکھیا سو کرم کمایا--

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

کوئے نہ میٹَے دھُر پھُرمایا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

ستسنگت مہہ تِن ہی واسا جِن کوُ دھُر لکھ پائی ہے--١۵--

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

اپنی ندر کرے سو پائے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

سچَے سبد تاڑی چِت لائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

نانک داس کہَے بیننتی بھیکھیا نام در پائی ہے--١٦--١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥

ایکو ایک ورتَے سبھ سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئی--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥

ایکو رَوِ رہیا سبھ انتر تِس بِن اور نہ کوئی ہے--ا--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥

لکھ چوٴراسی جی اُپائے--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

گیانی دھیانی آکھ سُنائے--

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥

سبھنا رِجق سماہے آپے قیمت ہور نہ ہوئی ہے--۲--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥

مایا موہ اندھ اندھارا--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ہوٴمَے میرا پسریا پاسارا--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥

اندِن جلت رہَے دِن راتی گُر بِن سانت نہ ہوئی ہے--۳--

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥

آپے جوڑ وِچھوڑے آپے--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥

آپے تھاپ اُتھاپے آپے--

ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥

سچا حُکم سچا پاسارا ہورن حُکم نہ ہوئی ہے--۴--

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥

آپے لائے لئے سو لاگَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

گُر پرسادی جم کا بھوٗ بھاگَے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥

انتر سبد سدا سُکھداتا گُرمکھ بُوجھَے کوئی ہے--۵--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے میلے میل مِلائے--

ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥

پُرب لِکھیا سو میٹنا نہ جائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥

اندِن بھگت کرے دِن راتی گُرمکھ سیوا ہوئی ہے--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ جاتا--

ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

آپے آئے ملِیا سبھنا کا داتا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥

ہوَمے مار ترِسنا اگن نِواری سبد چِین سُکھ ہوئی ہے--۷--

ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥

کایا کُٹنب موہ نہ بُوجھَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥

گُرمکھ ہووَے ت آکھی سُوجھے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥

اندِن نام روَے دِن راتی مِل پرِیتم سُکھ ہوئی ہے--۸--

ਮਨਮੁਖ ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥

منمکھ دھات دُوجے ہےَ لاگا--

ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਓ ਆਭਾਗਾ ॥

جنمت کی نہ مُوَو آبھاگا--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥

آوت جات بِرتھا جنم گوَایا بن گُر مکت نہ ہوئی ہے--۹--

ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥

کایا کُسدھ ہوَمے مل لائی--

ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥

جے دھووہِ تا مَیل نہ جائی--

ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥

سبد دھوپَے تا ہچھی ہووَے پھِر مَیلی مُول نہ ہوئی ہے--۱۰--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥

پنچ دُوت کایا سنگھارہے--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥

مر مر جمّہہ سبد نہ ویچارہے--

ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥

انتر مایا موہ گُبارا جیئو سُپنَے سُدھ نہ ہوئی ہے--اا--

ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥

اِک پنچا مار سبد ہےَ لاگے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਗੇ ॥

ستگور آئے مِلیا وڈبھاگے--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥

انتر ساچ رَوہِ رنگ راتے سہج سماوے سوئی ہے--١٢--

ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥

گُر کی چال گُورُو تے جاپَے--

ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥

پُورا سیوک سبد سِنیاپَے--

ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥

سدا سبد روَے گھٹ انتر رسنا رس چاکھَے سچ سوئی ہے--١٣--

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ہوَمےَ مارے سبد نِوارے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ہر کا نام رکھے اُر دھارے--

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥

ایکس بِن ہوَ ہور نہ جانا سہجے ہوئے سو ہوئی ہے--۱۴--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

بِن ستگور سہج کِنَے نہی پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥

گُرمکھ بُوجھے سچ سمایا--

ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥

سچا سیوَ سبد سچ راتے ہوَمَے سبدے کھوئی ہے--۱۵--

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥

آپے گُنداتا بیچاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥

گُرمکھ دیوہِ پکی ساری--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

نانک نام سماوہے ساچَے ساچے تے پت ہوئی ہے--۱٦--۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥

جگجیون ساچا ایکو داتا--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

گُر سیوا تے سبد پچھاتا--

ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥

ایکو امر ایکا پتساہی جُگ جُگ سِر کار بنائی ہے--ا--

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥

سو جن نِرمل جِن آپ پچھاتا--

ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

آپے آئے مِلیا سُکھداتا--

ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥

رسنا سبد رتی گُن گاوَے در ساچَے پت پائی ہے--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرمکھ نام مِلَے وڈیائی--

ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

منمکھ نِندک پت گوَائی--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥

نام رتے پرم ہنس بیراگی نِج گھر تاڑی لائی ہے--٣--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥

سبد مَرے سوئی جن پُورا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥

ستگور آکھ سُنائے سُورا--

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥

کایا اندر امِرت سر ساچا من پیوَے بھائے سُبھائی ہے--۴--

ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥

پڑ پنڈت اوَرا سمجھائے--

ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥

گھر جلتے کی کھبر نہ پائے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥

بِن ستگور سیوے نام نہ پایَیے پڑ تھاکے سانت نہ آئی ہے--۵--

ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

اِک بھسم لگائے پھِرہِ بھیکھدھاری--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥

بِن سبدَے ہوُمَے کِن ماری--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥

اندِن جلت رہہ دِن راتی بھرم بھیکھ بھرمائی ہے--٦--

ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥

اک گِرہ کُٹنب مہہ سدا اُداسی--

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥

سبد مُوئے ہر نام نِواسی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

اندِن سدا رہہ رنگ راتے بھَے بھائے بھگت چِت لائی ہے--۷--

ਮਨਮੁਖੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥

منمکھ نِندا کر کر وِگُتا--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥

انتر لوبھ بھوَکے جِس کُتا--

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥

جمکال تِس کدے نہ چھوڑے انت گیا پچھتائی ہے--۸--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥

سچے سبد سچی پت ہوئی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥

بِن ناوے مُکت نہ پاوے کوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥

بِن ستگور کو ناوَ نہ پائے پرَبھ ایسی بنت بنائی ہے--۹--

ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

اِک سِدھ سادِھک بہت ویچاری--

ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

اِک اہنِس نام رتے نِرنکاری--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

جِس نو آپ مِلائے سو بُوجھے بھگت بھائے بھوَ جائی ہے--۱۰--

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥

اسنان دان کرہِ نہی بوجھہ--

ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥

اِک منُوآ مار منَے سِیوَ لُوجھہ--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

ساچَے سبد رتے اِک رنگی ساچَے سبد مِلائی ہے--اا--

ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے سِرجے دے وڈیائی--

ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥

آپے بھانَے دئے مِلائی--

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

آپے ندر کرے من وسیا میرَے پرَبھ ایوُ پھرمائی ہے--۱۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥

ستگور سیوہِ سے جن ساچے--

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥

منمُکھ سیوَ نہ جانن کاچے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

آپے کرتا کر کر ویکھے جیئو بھاوے تیوَ لائی ہے--۱۳--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥

جُگ جُگ ساچا ایکو داتا--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥

پُورے بھاگ گُر سبد پچھاتا--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

سبد مِلے سے وِچھڑے ناہی ندری سہج مِلائی ہے--۱۴--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ہوَمے مایا مَیل کمایا--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

مر مر جمّہہ دُوجا بھایا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

بِن ستگور سیوے مُکت نہ ہوئی من دیکھو لِو لائی ہے--۱۵--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی--

ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥

آپہو ہوآ نہ کِچھ ہوسی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

نانک نام ملَے وڈیائی در ساچے پت پائی ہے--۱۶--۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥

جو آیا سو سبھ کو جاسی--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥

دُوجے بھائے بادھا جم پھاسی--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

ستگور راکھے سے جن اُبرے ساچے ساچ سمائی ہے--ا--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥

آپے کرتا کر کر ویکھَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

جِس نو ندر کرے سوئی جن لیکھَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥

گُرمکھ گیان تِس سبھ کِچھ سُوجھے اگیانی اندھ کمائی ہے--۲--

ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥

منمکھ سہسا بُوجھ نہ پائی--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

مر مر جمّے جنم گوائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥

گُرمکھ نام رتے سُکھ پایا سہجے ساچ سمائی ہے--۳--

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥

دھندَھے دھاوت من بھیا منُورا--

ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

پھِر ہووَے کنچن بھیٹَے گُر پُورا--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥

آپے بکھس لئے سُکھ پائے پُورے سبد مِلائی ہے--۴--

ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥

دُرمت جھُوٹھی بُری بُریار--

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥

اوَگنیاری اوَگنیار--

ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥

کچی مت پھیکا مُکھ بولَے دُرمت نام نہ پائی ہے--۵--

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥

اوَگنیاری کنت نہ بھاوے--

ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥

من کی جُوٹھی جُوٹھ کماوَے--

ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥

پِر کا ساوَ نہ جانَے مُورکھ بِن گُر بُوجھ نہ پائی ہے--٦--

ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥

دُرمت کھوٹی کھوٹ کماوَے--

ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥

سیگار کرے پِر کھسم نہ بھاوَے--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

گُنونتی سدا پِر راوَے ستگور میل مِلائی ہے--۷--

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥

آپے حُکم کرے سبھ ویکھَے--

ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥

اِکنا بکھس لئے دھُر لیکھَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥

اندِن نام رتے سچ پایا آپے میل مِلائی ہے--۸--

ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥

ہوُمَے دھات موہ رس لائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھ لِو ساچی سہج سمائی--

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥

آپے میلَے آپے کر ویکھے بِن ستگور نہ پائی ہے--۹--

ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥

اِک سبد ویچار سدا جن جاگے--

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥

اِک مایا موہِ سوئے رہے ابھاگے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

آپے کرے کرائے آپے ہور کرنا کِچھُو نہ جائی ہے--۱۰--

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کال مار گُر سبد نِوارے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر کا نام رکھَے اُر دھارے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

ستگور سیوا تے سُکھ پایا ہر کے نام سمائی ہے--اا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥

دُوجے بھائے پھرے دیوانی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

مایا موہِ دُکھ ماہے سمانی--

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

بہتے بھیکھ کرے نہ پائے بِن ستگور سُکھ نہ پائی ہے--۱۲--

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

کِس نو کہیئے جا آپ کرائے--

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥

جِت بھاوے تِت راہے چلائے--

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

آپے مہروان سُکھداتا جیئو بھاوے تِوے چلائی ہے--۱۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

آپے کرتا آپے بُھگتا--

ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥

آپے سنجم آپے جُگتا--

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

آپے نِرمل مہروان مدھسُودن جِس دا حُکم نہ میٹیا جائی ہے--۱۴--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

سے وڈبھاگی جِنی ایکو جاتا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

گھٹ گھٹ وس رہیا جگجیون داتا--

ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

اِک تھےَ گُپت پرگٹ ہےَ آپے گُرمکھ بھرم بھوَ جائی ہے--۱۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

گُرمکھ ہر جیوَ ایکو جاتا--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

انتر نام سبد پچھاتا--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

جِس تُو دیہہ سوئی جن پائے نانک نام وڈائی ہے--۱٦--۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥

سچ صالاحی گہر گمبھیرے--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥

سبھ جگ ہےَ تِس ہی کےَ چیرے--

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥

سبھ گھٹ بھوگوے سدا دِن راتی آپے سُوکھ نِواسی ہے--۱--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

سچا صاحب سچّی نائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

گُر پرسادی منّ وسائی--

ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥

آپے آئے وسیا گھٹ انتر تُوٹی جم کی پھاسی ہے--۲--

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

کِس سیوی تَے کِس صالاحی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ستگور سیوی سبد صالاحی--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥

سچےَ سبد سدا مت اُوتم انتر کمل پرگاسی ہے--۳--

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥

دیہی کاچی کاگد مِکدارا--

ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥

بُوند پوَے بِنسے ڈھت نہ لاگَے بارا--

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥

کنچن کایا گُرمکھ بُوجھَے جِس انتر نام نِواسی ہے--۴--

ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥

سچا چوؤکا سُرت کی کارا--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥

ہر نام بھوجن سچ آدھارا--

ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥

سدا ترِپت پوِتر ہےَ پاون جِت گھٹ ہر نام نِواسی ہے--۵--

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥

ہئُ تِن بلہاری جو ساچےَ لاگے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥

ہر گُن گاوہِ اندِن جاگے--

ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥

ساچا سُوکھ سدا تِن انتر رسنا ہر رس راسی ہے--٦--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥

ہر نام چیِتا اوَر نہ پُوجا--

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥

ایکو سیوی اوَر نہ دُوجا--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥

پُورے گُر سبھ سچ دِکھایا سچےَ نام نِواسی ہے--۷--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥

بھرم بھرم جونی پھِر پھِر آیا--

ਆਪਿ ਭੂਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

آپ بھُولا جا کھسم بھُلایا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥

ہر جیئو مِلَے تا گُرمکھ بُوجھَے چینَے سبد اِبناسی ہے--۸--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥

کام کرودھ بھرے ہم اپرادھی--

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥

کیا م ہو لَے بولہ نہ ہم گُن نہ سیوا سادھی--

ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥

ڈُبدے پاتھر میل لیہو تُم آپے ساچ نام اِبناسی ہے--۹--

ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥

نہ کوئی کرے نہ کرنَے جوگا--

ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥

آپے کرہے کراوہے سو ہوئگا--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥

آپے بکھس لیہہ سُکھ پائے سد ہی نام نِواسی ہے--۱۰--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ایہو تن دھرتی سبد بیج اپارا--

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ہر ساچے سیَتی ونج واپارا--

ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥

سچ دھن جمّیا توٹ نہ آوے انتر نام نِواسی ہے--۱۱--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥

ہر جیوُ اوگنیارے نو گُن کیجَے--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥

آپے بکھس لَیہ نام دیجَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥

گُرمکھ ہووَے سو پت پائے اِکت نام نِواسی ہے--۱۲--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥

انتر ہر دھن سمجھ نہ ہوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُر پرسادی بوُجھَے کوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥

گُرمکھ ہووَے سو دھن پائے سد ہی نام نِواسی ہے--۱۳--

ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

انل واوُ بھرم بھُلائی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

مایا موہے سُدھ نہ کائی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥

منمکھ اندھے کِچھو نہ سُوجھے گُرمت نام پرگاسی ہے--۱۴--

ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥

منمکھ ہوَمے مایا سُوتے--

ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥

اپنا گھر نہ سماِلہِ انت وِگُوتے--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥

پر نِندا کرہِ بہو چِنتا جالَے دُکھے دُکھ نِواسی ہے--۱۵--

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥

آپے کرتَے کار کرائی--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥

آپے گُرمکھ دئے بُجھائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥

نانک نام رتے من نِرمل نامے نام نِواسی ہے--۱۶--۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥

ایکو سیَوی سدا تھِر ساچا--

ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥

دُوجے لاگا سبھ جگ کاچا--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥

گُرمتی سدا سچ صلاحی ساچے ہی ساچ پتیجَے ہے--۱--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥

تیرے گُن بہُتے مَیں ایک نہ جاتا--

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

آپے لائِے لئِے جگجیون داتا--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥

آپے بکھسے دے وڈیائی گُرمت ایہو من بھیجےَ ہے--۲--

ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

مایا لہر سبد نِواری--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ایہو من نِرمل ہؤمےَ ماری--

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥

سہجے گُن گاوے رنگ راتا رسنا رام رویجےَ ہے--۳--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥

میری میری کرت وِہانی--

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥

منمُکھ نہ بُوجھےَ پھِرے ایانی--

ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥

جمکال گھڑی مُہت نِہالے اندِن آرجا چھیجےَ ہے--۴--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥

انتر لوبھ کرَے نہی بُوجھے--

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥

سِر اُوپر جمکال نہ سُوجھے--

ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥

ایتھے کمانا سو اگے آیا انتکال کیا کیجے ہے--۵--

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥

جو سچ لاگے تِن ساچی سوئے--

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥

دُوجے لاگے منمکھ روئے--

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥

دُہا سِریا کا کھسم ہے آپے آپے گُن مہہ بھیجے ہے--٦--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥

گُر کے سبد سدا جن سوہے--

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥

نام رسائن ایہو من موہے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥

مایا موہ مَیل پتنگ نہ لاگے گُرمتی ہر نام بھیجے ہے--۷--

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥

سبھنا وِچ ورتے اِک سوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

گُر پرسادی پرگٹ ہوئی--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥

ہوَمے مار سدا سُکھ پایا نائے ساچے امرت پیجے ہے--۸--

ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

کِلبِکھ دُوکھ نِوارنہارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

گُرمُکھ سیویا سبد ویچارا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥

سبھ کِچھ آپے آپ ورتَے گُرمُکھ تن من بھیجَے ہے--۹--

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥

مایا اگن جلَے سنسارے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

گُرمُکھ نِوارَے سبد ویچارے--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥

انتر سانت سدا سُکھ پایا گُرمتی نام لیجَے ہے--۱۰--

ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥

اِندر اِندراسن بیٹھے جم کا بھؤ پاوہے--

ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥

جم نہ چھوڈے بہو کرم کماوہِے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥

ستگور بھیٹَے تا مُکت پائیَے ہر ہر رسنا پیجَے ہے--۱۱--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

منمُکھ انتر بھگت نہ ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

گُرمکھ بھگت سانت سُکھ ہوئی--

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥

پوِتر پاون سدا ہے بانی گُرمت انتر بھیجے ہے--۱۲--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

برہما بِسن مہیس ویچاری--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥

ترِے گُن بدھک مکت نِراری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥

گُرمکھ گیان ایکو ہے جاتا اندِن نام رویجے ہے--۱۳--

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥

بید پڑہِ ہر نام نہ بُوجھہ--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥

مایا کارن پڑ پڑ لُوجھہ--

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥

انتر مَیل اَگیانی اندھا کیوُ کر دُتر تریجے ہے--۱۴--

ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

بید بعد سبھ آکھ وکھانہہ--

ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥

نہ انتر بھیجے نہ سبد پچھانہہ--

ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥

پُنّ پاپ سبھ بید دِرڑایا گُرمکھ امرِت پیجَے ہے--١۵--

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

آپے ساچا ایکو سوئی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن دُوجا اوَر نہ کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥

نانک نام رتے من ساچا سچو سچ رویجَے ہے--١٦--٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥

سچَے سچا تخت رچایا--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥

نِج گھر وسیا تِتھَے موہ نہ مایا--

ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥

سد ہی ساچ وسیا گھٹ انتر گُرمکھ کرنی ساری ہے--١--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥

سچا سَودا سچ واپارا--

ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥

نہ تِتھَے بھرم نہ دُوجا پسارا--

ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥

سچا دھن کھٹیا کدے توٹ نہ آوے بُوجھے کو ویچاری ہے--۲--

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥

سچے لائے سے جن لاگے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥

انتر سبد مستک وڈبھاگے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥

سچے سبد سدا گُن گاوہِ سبد رتے ویچاری ہے--۳--

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

سچو سچا سچ صالاحی--

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥

ایکو ویکھا دُوجا ناہی--

ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥

گُرمت اُوچو اُوچی پوڑی گیان رتن ہوَمے ماری ہے--۴--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

مایا موہ سبد جلایا--

ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

سچ من وسیا جا تُدھ بھایا--

ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥

سچے کی سبھ سچی کرنی ہوَمے تِکھا نِواری ہے--۵--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥

مایا موہ سبھ آپے کینا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥

گُرمکھ وِرلَے کِن ہی چینا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥

گُرمکھ ہووَے سو سچ کماوَے ساچی کرنی ساری ہے--٦--

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥

کار کمائی جو میرے پرَبھ بھائی--

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ہؤمَے ترِسنا سبد بُجھائی--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥

گُرمت سد ہی انتر سیتل ہؤمَے مار نِواری ہے--٧--

ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥

سچ لگے تِن سبھ کِچھ بھاوَے--

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

سچَے سبدے سچ سُہاوَے--

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥

ایتھے ساچے سے در ساچے ندری ندر سواری ہے--٨--

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥

بِن ساچے جو دُوجے لایا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥

مایا موہ دُکھ سبایا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥

بِن گُر دُکھ سُکھ جاپَے ناہی مایا موہ دُکھ بھاری ہے--۹--

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ساچا سبد جِنا من بھایا--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥

پُورب لِکھیا تِنی کمایا--

ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥

سچو سیوہو سچ دھیاوہو سچ رتے ویچاری ہے--۱۰--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥

گُر کی سیوا میٹھی لاگی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥

اندِن سُوکھ سہج سمادھی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥

ہر ہر کرتیا من نِرمل ہوآ گُر کی سیوَ پیاری ہے--۱۱--

ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥

سے جن سُکھیئے ستگور سچے لائے--

ਆਪੇ ਭਾਣੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے بھانے آپ مِلائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥

ستگور راکھے سے جن اُبرے ہور مایا موہ کھُواری ہے--۱۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

گُرمکھ ساچا سبد پچھاتا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥

نہ تِس کُٹنب نہ تِس ماتا--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥

ایکو ایک روَیا سبھ انتر سبھنا جیا کا آدھاری ہے--۱۳--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ہوَمےَ میرا دُوجا بھایا--

ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

کِچھ نہ چلَے دھُر کھسم لکھ پایا--

ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥

گُر ساچے تے ساچ کماوہِ ساچےَ دُوکھ نِواری ہے--۱۴--

ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

جا تُو دیہہ سدا سُکھ پائے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥

ساچےَ سبدے ساچ کمائے--

ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥

اندر ساچا من تن ساچا بھگت بھرے بھنڈاری ہے--۱۵--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥

آپے ویکھے حکم چلائے--

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

اپنا بھانا آپ کرائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥

نانک نام رتے بیراگی من تن رسنا نام سواری ہے--١٦--٧--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥

آپے آپ اُپائے اُپنّا--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥

سبھ مہہ ورتَے ایک پرچھنا--

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥

سبھنا سار کرے جگجیون جِن اپنا آپ پچھاتا ہے--ا--

ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥

جِن برہما بِسن مہیس اُپائے--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

سِر سِر دھندَھے آپے لائے--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥

جِس بھاوَے تِس آپے میلے جِن گُرمکھ ایکو جاتا ہے--٢--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

آوا گوَن ہےَ سنسارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥

مایا موہ بہو چِتےَ بِکارا--

ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥

تھِر ساچا صالاحی سد ہی جِن گُر کا سبد پچھاتا ہے--٣--

ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

اِک مُول لگے اونی سُکھ پایا--

ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ڈالی لاگے تِنی جنم گوَایا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥

امِرت پھل تِن جن کوُ لاگے جو بولہِ امرِت باتا ہے--٤--

ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥

ہم گُن ناہی کیا بولہ بول--

ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥

تُو سبھنا دیکھہ توَلہ توَل--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥

جیسُو بھاوے تیوُ راکھہ رہنا گُرمکھ ایکو جاتا ہے--٥--

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥

جا تُدھ بھانا تا سچّی کارَے لائے--

ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

اوَگن چھوڈ گُن ماہِ سمائے--

ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥

گُن مہہ ایکو نِرمل ساچا گُر کےَ سبد پچھاتا ہے--٦--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

جہ دیکھا تہ ایکو سوئی--

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥

دُوجی دُرمت سبدے کھوئی--

ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥

ایکس مہہ پرَبھ ایک سمانا اپنے رنگ سد راتا ہے--٧--

ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥

کایا کمل ہےَ کُملانا--

ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥

منمُکھ سبد نہ بُوجھے ایانا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥

گُر پرسادی کایا کھوجے پائے جگجیون داتا ہے--٨--

ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥

کوٹ گہی کے پاپ نِوارے--

ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

سدا ہر جیوُ راکھے اُر دھارے--

ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥

جو اِچھے سوئی پھل پائے جیئو رنگ مجیٹھے راتا ہے--۹--

ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥

منمکھ گیان کتھے نہ ہوئی--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥

پھِر پھِر آوے ٹھوَر نہ کوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥

گُرمکھ گیان سدا صالاحے جُگ جُگ ایکو جاتا ہے--۱۰--

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥

منمکھ کار کرے سبھ دُکھ سبائے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥

انتر سبد ناہی کیئو در جائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥

گُرمکھ سبد وسے من ساچا سد سیوے سُکھداتا ہے--۱۱--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

جہ دیکھا تُو سبھنی تھائی--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

پُورے گُر سبھ سوجھی پائی--

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥

نامو نام دھیائیئے سدا سد ایہو من نامے راتا ہے--۱۲--

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

نامے راتا پوِت سریرا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥

بِن ناوَے ڈُوب مُوئے بِن نیرا--

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥

آوہِ جاوہِ نام نہی بوجھہ اِکنا گُرمکھ سبد پچھاتا ہے--١٣--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

پُورَے ستگور بُوجھ بجھائی--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

وِن ناوَے مکت کِنَے نہ پائی--

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥

نامے نام مِلَے وڈیائی سہج رہَے رنگ راتا ہے--١٤--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥

کایا نگر ڈھَے ڈھیہہ ڈھیری--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥

بِن سبدَے چُوکَے نہی پھیری--

ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥

ساچ صلاحے ساچ سماوے جِن گُرمکھ ایکو جاتا ہے--١٥--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

جِس نو ندر کرے سو پائے--

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

ساچا سبد وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥

نانک نام رتے نِرنکاری در ساچے ساچ پچھاتا ہے--١٦--٨--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ੩ ॥

مارُو سولہے ٣--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥

آپے کرتا سبھ جِس کرنا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥

جی جنت سبھ تیری سرنا--

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥

آپے گُپت ورتَے سبھ انتر گُر کَے سبد پچھاتا ہے--١--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ہر کے بھگت بھرے بھنڈارا--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

آپے بکھسے سبد ویچارا--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥

جو تُدھ بھاوے سوئی کرسہِ سچے سِیوُ من راتا ہے--٢--

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥

آپے ہیرا رتن امولو--

ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥

آپے ندری تولے تولو--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥

جی جنت سبھ سرن تُماری کر کِرپا آپ پچھاتا ہے--۳--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥

جِس نو ندر ہووَے دھُر تیری--

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥

مَرے نہ جَمّے چُوکَے پھیری--

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥

ساچے گُن گاوَے دِن راتی جُگ جُگ ایکو جاتا ہے--۴--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

مایا موہِ سبھ جگت اُپایا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥

برہما بِسن دیوَ سبایا--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥

جو تُدھ بھانے سے نام لاگے گیان متی پچھاتا ہے--۵--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

پاپ پُنّ ورتَے سنسارا--

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥

ہرکھ سوگ سبھ دُکھ ہےَ بھارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥

گُرمکھ ہووَے سو سُکھ پائے جِن گُرمکھ نام پچھاتا ہے--٦--

ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

کِرت نہ کوئی میٹنھارا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

گُر کےَ سبدے موکھ دُوارا--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥

پُورب لِکھیا سو پھل پایا جِن آپ مار پچھاتا ہے--٧--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

مایا موہِ ہر سِیُو چِت نہ لاگَے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥

دُوجے بھائے گھنا دُکھ آگے--

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥

منمکھ بھرم بھُلے بھیکھدھاری انت کال پچھتاتا ہے--٨--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ہر کےَ بھانےَ ہر گُن گائے--

ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥

سبھ کِلبِکھ کاٹے دُوکھ سبائے--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥

ہر نِرمل نِرمل ہےَ بانی ہر سیتی من راتا ہے--٩--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥

جِس نو ندر کرے سو گُن ندھ پائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

ہئومَے میرا ٹھاک رہائے--

ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥

گُن اوگن کا ایکو داتا گُرمکھ وِرلی جاتا ہے--۱۰--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

میرا پرَبھ نِرمل ات اپارا--

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

آپے میلَے گُر سبد ویچارا--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥

آپے بکھسے سچ درِڑائے من تن ساچَے راتا ہے--۱۱--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

من تن مَیلا وِچ جوت اپارا--

ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

گُرمت بُوجھَے کر ویچارا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥

ہئومَے مار سدا من نِرمل رسنا سیوَ سُکھداتا ہے--۱۲--

ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥

گڑ کایا اندر بہو ہٹ باجارا--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

تِس وِچ نام ہےَ ات اپارا۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥

گُر کےَ سبد سدا در سوہےَ ہئُمےَ مار پچھاتا ہے۔۔١٣۔۔

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

رتن امولک اگم اپارا۔۔

ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥

قیمت کوَن کرے ویچارا۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥

گُر کےَ سبدے تول تولائے انتر سبد پچھاتا ہے۔۔١٤۔۔

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

سِمرت ساستر بہت بِستھارا۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

مایا موہ پسرِیا پاسارا۔۔

ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥

مُورکھ پڑہِ سبد نہ بُوجھہ گُرمکھ وِرلےَ جاتا ہے۔۔١٥۔۔

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

آپے کرتا کرے کرائے۔۔

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

سچی بانی سچ دِرڑائے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੯॥

نانک نام مِلَے وڈیائی جُگ جُگ ایکو جاتا ہے--١٦--٩--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

سو سچ سیوہو سِرجنہارا--

ਸਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

سبدے دُوکھ نِوارنہارا--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی آپے اگم اتھاہا ہے--١--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥

آپے سچا سچ ورتائے--

ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

اِک جن ساچَے آپے لائے--

ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

ساچو سیوہِ ساچ کماوہِ نامے سچ سماہا ہے--٢--

ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

دھُر بھگتا میَلے آپ مِلائے--

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

سچی بھگتی آپے لائے--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

ساچی بانی سدا گُن گاوے اِس جنمے کا لاہا ہے--٣--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥

گُرمکھ ونج کرہِ پر آپ پچھانہہ--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

ایکس بِن کو اوَر نہ جانہِ--

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

سچا ساہو سچے ونجارے پُونجی نام وِساہا ہے--٤--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

آپے ساجے سرِسٹ اُپائے--

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥

وِرلے کوُ گُر سبد بُجھائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

ستگور سیوہسے سے جن ساچے کاٹے جم کا پھاہا ہے--٥--

ਭੰਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥

بھنّے گھڑے سوارے ساجے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥

مایا موہے دُوجے جنت پاجے--

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

منمکھ پھرِہ سدا اندھ کماوہے جم کا جیوڑا گل پھاہا ہے--٦--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

آپے بکھسے گُر سیَوا لائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُرمتی نام منّ وسائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

اندِن نام دھیائے ساچا اِس جگ مہہ نامو لاہا ہے--۷--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

آپے سچا سچی نائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

گُرمکھ دیوَے منّ وسائی--

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

جِن من وسیا سے جن سوہے تِن سِر چُوکا کاہا ہے--۸--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

گُر پرسادی منّ وسائی--

ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

سدا سبد صالاحی گُنداتا لیکھا کوئے نہ منگَے تاہا ہے--۹--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

برہما بِسن رُدر تِس کی سیوا--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

انت نہ پاوہِ الکھ ابھیوا--

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

جِن کوُ ندر کرہِ توُ اپنی گُرمکھ الکھ لکھاہا ہے--١٠--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

پُورَے ستگور سوجھی پائی--

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ایکو نام منّ وسائی--

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

نام جپی تَے نام دھیائی محل پائے گُن گاہا ہے--١١--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

سیوک سیوہے منّ حکم اپارا--

ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥

منمکھ حکم نہ جانہِ سارا--

ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

حکمے منّے حکمے وڈیائی حکمے ویپر واہا ہے--١٢--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُر پرسادی حکم پچھانَے--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

دھاوت راکھَے اِکت گھر آنَے--

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

نامے راتا سدا بیراگی نام رتن من تاہا ہے--۱۳--

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

سبھ جگ مہہ ورتَے ایکو سوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

گُر پرسادی پرگٹ ہوئی--

ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

سبد سلاہہِ سے جن نِرمل نِج گھر واسا تاہا ہے--۱۴--

ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

سدا بھگت تیری سرنائی--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

جیئو تُدھ بھاوہِ تیوُ توُ راکھہ گُرمکھ نام دھیاہا ہے--۱۵--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

سدا سدا تیرے گُن گاوا--

ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥

سچے صاحب تیرَے من بھاوا--

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥

نانک ساچ کہَے بینتی سچ دیوہو سچ سماہا ہے--۱۶--۱--۱۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماُرو محلّہ ۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ستگور سیَون سے وڈبھاگی--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

اندِن ساچ نام لِو لاگی--

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

سدا سُکھداتا روَیا گھٹ انتر سبد سچےَ اوماہا ہے--ا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

ندر کرے تا گُورُو مِلائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

ہر من وسیا سدا سُکھداتا سبدے من اوماہا ہے--۲--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

کرِپا کرے تا میَل مِلائے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ہوَمےَ ممتا سبد جلائے--

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

سدا مُکت رہےَ اِک رنگی ناہی کسےَ نال کاہا ہے--۳--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥

بِن ستگور سیوے گھور اندھارا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥

بِن سبدَے کوئے نہ پاوَے پارا--

ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

جو سبد راتے مہا بیراگی سو سچ سبدے لاہا ہے--۴--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

دُکھ سُکھ کرتَے دھُر ل لکھ پایا--

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥

دُوجا بھاؤ آپ ورتایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

گُرمکھ ہووَے سو الپتو ورتَے منمکھ کا کیا ویساہا ہے--۵--

ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥

سے منمکھ جو سبد نہ پچھانہہ--

ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

گُر کے بھَے کی سار نہ جانہِ--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

بھَے بِن کیوُ نِربھوُ سچ پائیَے جم کاڈھ لئیگا صاحا ہے--٦--

ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥

اپھریو جم مارِیا نہ جائ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥

گُر کےَ سبدے نیڑ نہ آئی--

ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

سبد سُنے تا دُورہو بھاگےَ مت مارے ہر جیوَ وپیرواہا ہے--۷--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥

ہر جیوَ کی ہےَ سبھ سِرکارا--

ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥

ایہو جم کیا کرے وِچارا--

ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

حُکمی بندا ہُکم کماوے حُکمے کڈھدا صاحا ہے--۸--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥

گُرمکھ ساچے کیا اکارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥

گُرمکھ پسریا سبھ پاسارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

گُرمکھ ہووَے سو سچ بُوجھے سبد سچےَ سُکھ تاہا ہے--۹--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥

گُرمکھ جاتا کرم بِدھاتا--

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

جُگ چارے گُر سبد پچھاتا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

گُرمکھ مَرے نہ جنمے گُرمکھ گُرمکھ سبد سماہا ہے--۱۰--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥

گُرمکھ نام سبد صالاحے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

اگم اگوچر ویپرواہے--

ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

ایک نام جگ چار اُدھارے سبدے نام وِساہا ہے--۱۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ سانت سدا سُکھ پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

گُرمکھ ہِردَے نام وسائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

گُرمکھ ہووَے سو نام بُوجھَے کاٹے دُرمت پھاہا ہے--۱۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

گُرمکھ اُپجَے ساچ سماوے--

ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥

نہ مر جمّے نہ جُونی پاوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

گُرمکھ سدا رہہ رنگ راتے اندِن لَیدے لاہا ہے--۱۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

گُرمکھ بھگت دربارے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

سچی بانی سبد سوارے--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

اندِن گُن گاوے دِن راتی سہج سیتی گھر جاہا ہے--١٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ستگور پُورا سبد سُنائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

اندِن بھگت کرہو لِو لائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

ہر گُن گاوِہ سد ہی نِرمل نِرمل گُن پاتساہا ہے--١٥--

ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

گُن کا داتا سچا سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھے کوئی--

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥

نانک جن نام صلاحے بِگسے سو نام بیپرواہا ہے--١٦--٢--١١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ہر جیوُ سیوہو اگم اپارا--

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

تِس دا انت نہ پائیَے پارا وارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

گُر پرساد روَیا گھٹ انتر تِت گھٹ مت اگاہا ہے--ا--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥

سبھ مہہ ورتےَ ایکو سوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

گُر پرسادی پرگٹ ہوئی--

ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

سبھنا پرَتِپال کرے جگجیون دیدا رِجق سمباہا ہے--۲--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

پُورَے ستگور بُوجھ بُجھایا--

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

حکمے ہی سبھ جگت اُپایا--

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

حکم منّے سوئی سُکھ پائے حکم سِر صاحا پاتساہا ہے--۳--

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

سچا ستگور سبد اپارا--

ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

تِس دَے سبد نِسترے سنسارا--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

آپے کرتا کر کر ویکھے دیدا ساس گِراہا ہے--۴--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥

کوٹ مدھے کسہِ بُجھائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

گُر کَے سبد رتے رنگ لائے--

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

ہر سالہہِ سدا سُکھداتا ہر بکھسے بھگت صلاحا ہے--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥

ستگور سیوہِ سے جن ساچے--

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥

جو مر جمّہہ کاچن کاچے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

اگم اگوچر ویپرواہا بھگت وچھل اتھاہا ہے--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ستگور پُورا ساچ دِرڑائے--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

سچَے سبد سدا گُن گائے--

ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

گُنداتا ورتَے سبھ انتر سِر سِر لِکھدا صاحا ہے--۷--

ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥

سدا حدُور گُرمکھ جاپَے--

ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

سبدے سیوَے سو جن دھراپَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

اندِن سیوہِ سچی بانی سبد سچَے اوماہا ہے--۸--

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

اَگیانی اندھا بہو کرم دِرڑائے--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥

منہٹھ کرم پھِر جونی پائے--

ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

بِکھیا کارن لب لوبھ کماوہِ دُرمت کا دوراہا ہے--۹--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

پُورا ستگور بھگت دِرڑائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

گُر کَے سبد ہر چِت لائے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

من تن ہر روَیا گھٹ انتر من بھینَے بھگت صلاحا ہے--۱۰--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥

میرا پربھ ساچا اسُر سنگھارن--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥

گُر کےَ سبد بھگت نِستارن--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

میرا پربھ ساچا صد ہی ساچا سِر صاحا پاتساہا ہے--اا--

ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

سے بھگت سچے تیرَے من بھائے--

ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

در کیرتن کرہِ گُر سبد سُہائے--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

ساچی بانی اندِن گاوہِ نِردھن کا نام ویساہا ہے--١٢--

ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥

جِن آپے میَل وِچھوڑہِ ناہی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥

گُر کےَ سبد سدا صالاحی--

ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

سبھنا سِر تُو ایکو صاحِب سبدے نام صلاحا ہے--١٣--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥

بِن سبدَے تُدھنو کوئی نہ جانی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

تُدھ آپے کتھی اکتھ کہانی--

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

آپے سبد سدا گُر داتا ہر نام جپ سمباہا ہے--۱۴--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

تُو آپے کرتا سِرجنہارا--

ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

تیرا لِکھیا کوئے نہ میٹنہارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

گُرمکھ نام دیوہِ تُو آپے سہسا گنت نہ تاہا ہے--۱۵--

ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥

بھگت سچے تیرَے دروارے--

ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

سبدے سیَون بھائے پیارے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

نانک نام رتے بیراگی نامے کارج سوہا ہے--۱٦--۳--۱۲--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

میرَے پرَبھ ساچَے اِک کھیل رچایا--

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥

کوئے نہ کِس ہی جیہا اُپایا--

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

آپے پھرق کرے ویکھ وِگسے سبھ رس دیہی ماہا ہے--۱--

ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥

واجے پؤن تَے آپ وجائے--

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥

سِو سکتی دیہی مہہ پائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

گُر پرسادی اُلٹی ہووے گیان رتن سبد تاہا ہے--۲--

ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥

اندھیرا چانن آپے کیا--

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

ایکو ورتَے اوَر نہ بیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

گُر پرسادی آپ پچھانَے کمل بِگسَے بُدھ تاہا ہے--۳--

ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥

اپنی گہن گت آپے جانَے--

ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ہور لوک سُن سُن آکھ وکھانَے--

ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

گیانی ہووَے سو گُرمکھ بُوجھَے ساچی صِفت صلاحا ہے--۴--

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥

دیہی اندر وسط اپارا--

ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥

آپے کپٹ کھُلاونہارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

گُرمکھ سہجے امِرت پیوَے ترِسنا اگن بُجھاہا ہے--۵--

ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥

سبھ رس دیہی اندر پائے--

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥

وِرلے کوٗ گُر سبد بجھائے--

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

اندر خوجے سبد صالاحے باہر کاہے جاہا ہے--۶--

ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥

وِن چاکھے صاد کِسےَ ن آیا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥

گُر کےَ سبد امِرت پیائیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

امِرت پی امرا پد ہوئے گُر کےَ سبد رس تاہا ہے--۷--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥

آپ پچھانَے سو سبھ گُن جانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

گُر کےَ سبد ہر نام وکھانَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

اندِن نام رتا دِن راتی مایا موہ چُکاہا ہے--۸--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

گُر سیوا تے سبھ کِچھ پائے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ہوُمےَ میرا آپ گوائے--

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥

آپے کِرپا کرے سُکھداتا گُر کےَ سبدے سوہا ہے--۹--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

گُر کا سبد امرِت ہےَ بانی--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

اندِن ہر کا نام وکھانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

ہر ہر سچا وسَے گھٹ انتر سو گھٹ نِرمل تاہا ہے--۱۰--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥

سیوک سیوہِ سبد سلاہہِ--

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥

سدا رنگ راتے ہر گُن گاوہِ--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

آپے بکھسے سبد مِلائے پرمل واس من تاہا ہے--اا--

ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥

سبدے اکتھ کتھے صالاحے--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

میرے پرَبھ ساچے ویپرواہے--

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

آپے گُنداتا سبد مِلائے سبدَے کا رس تاہا ہے--١٢--

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥

منمُکھ بھُولا ٹھوَر نہ پائے--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

جو دھُر لِکھیا سو کرم کمائے--

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

بِکھیا راتے بِکھیا کھوجَے مر جنمَے دُکھ تاہا ہے--١٣--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥

آپے آپ آپ صالاحے--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥

تیرے گُن پرَبھ تُجھ ہی ماہے--

ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

تُو آپ سچا تیری بانی سچی آپے الکھ اتھاہا ہے--١۴--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥

بِن گُر داتے کوئے نہ پائے--

ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

لکھ کوٹی جے کرم کمائے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

گُر کِرپا تے گھٹ انتر وسیا سبدے سچ سالاہا ہے--١۵--

ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

سے جن مِلے دھُر آپ مِلائے--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

ساچی بانی سبد سُہائے--

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥

نانک جن گُن گاوے نِت ساچے گُن گاوہ گُنی سماہا ہے--١٦--۴--١٣--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

نِہچل ایک سدا سچ سوئی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

پُورے گُر تے سوجھی ہوئی--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

ہر رس بھینے سدا دھیائن گُرمت سِیل سنّاہا ہے--ا--

ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥

اندر رنگ سدا سچِیارا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥

گُر کےَ سبد ہر نام پیارا--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

نؤ نِدھ نام وسیا گھٹ انتر چھوڑیا مایا کا لاہا ہے--۲--

ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥

رعیت راجے دُرمت دوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥

بِن ستگور سیوے ایک نہ ہوئی--

ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

ایک دھیائن سدا سُکھ پائن نِہچل راج تِناہا ہے--۳--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥

آون جانا رکھےَ نہ کوئی--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥

جمّن مرن تِسےَ تے ہوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

گُرمکھ ساچا سدا دھیاوہو گت مکت تِسےَ تے پاہا ہے--۴--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥

سچ سنجم ستگورو دُوارے--

ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ہوَمے کرودھ سبد نِوارے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پائیَے سِیل سنتوکھ سبھ تاہا ہے--۵--

ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ہوَمے موہ اُپجَے سنسارا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥

سبھ جگ بِنسے نام وِسارا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

بِن ستگور سیوے نام نہ پائیَے نام سچا جگ لاہا ہے--٦--

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

سچا امر سبد سُہایا--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥

پنچ سبد مِل واجا وایا--

ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥

سدا کارج سچ نام سُوہیلا بِن سبدَے کارج کیہا ہے--۷--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥

کھِن مہہ ہسَے کھِن مہہ رووَے--

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

دُوجی دُرمت کارج نہ ہووَے--

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

سنجوگ وِجوگ کرتَے لکھ پائے کِرت نہ چلَے چلاہا ہے--۸--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥

جیون مُکت گُر سبد کمائے--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

ہر سِیئو سد ہی رہَے سمائے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

گُر کِرپا تے ملَے وڈیائی ہؤمَے روگ نہ تاہا ہے--۹--

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥

رس کس کھائے پِنڈ ودھائے--

ਭੇਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥

بھیکھ کرَے گُر سبد نہ کمائے--

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

انتر روگ مہا دُکھ بھاری بِسٹا ماہِ سماہا ہے--۱۰--

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥

بید پڑہِ پڑ باد وکھانہہ--

ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥

گھٹ مہہ برہم تِس سبد نہ پچھانہہ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

گُرمکھ ہووَے سو تت بِلووَے رسنا ہر رس تاہا ہے--اا--

ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥

گھر وتھ چھوڈِہ باہر دھاوہِ--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

منمکھ اندھے ساد نہ پاوہِ--

ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

ان رس راتی رسنا پھیکی بولے ہر رس مُول نہ تاہا ہے--١٢--

ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥

منمکھ دیہی بھرم بھتارو--

ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥

دُرمت مَرے نِت ہوئے کھُوارو--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

کام کرودھ من دُوجے لایا سُپنَے سُکھ نہ تاہا ہے--١٣--

ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥

کنچن دیہی سبد بھتارو--

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥

اندِن بھوگ بھوگے ہر سِیو پیارو--

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

محلّہ اندر گیر محل پائے بھانا بُجھ سماہا ہے--١٤--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

آپے دیوَے دیونہارا--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥

تِس آگے نہی کِسےَ کا چارہ--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

آپے بکھسے سبد مِلائے تِس دا سبد اتھاہا ہے--۱۵--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ ہےَ تِس کیرا--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥

سچا صاحِب ٹھاکُر میرا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥

نانک گُربانی ہر پایا ہر جپ جاپ سماہا ہے--۱۶--۵--۱۴--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُرمکھ ناد بید بیچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥

گُرمکھ گیان دھیان آپار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥

گُرمکھ کار کرے پرَبھ بھاوے گُرمکھ پُورا پائدا--۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥

گُرمکھ منوآ اُلٹ پراوے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥

گُرمکھ بانی ناد وجاوے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥

گُرمکھ سچ رتے بیراگی نج گھر واسا پائدا۔۔٢۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥

گُر کی ساکھی امِرت بھاکھی۔۔

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥

سچَے سبدے سچ سُبھاکھی۔۔

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥

سدا سچ رنگ راتا من میرا سچے سچ سمائدا۔۔٣۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥

گُرمکھ من نِرمل ست سر ناوے۔۔

ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

مَیل نہ لاگَے سچ سماوے۔۔

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥

سچو سچ کماوے سد ہی سچی بھگت درِڑائدا۔۔٤۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥

گُرمکھ سچ بَینی گُرمکھ سچ نَینی۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥

گُرمکھ سچ کماوے کرنی--

ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥

سد ہی سچ کہَے دِن راتی اوَرا سچ کہائدا--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥

گُرمکھ سچی اُوتم بانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥

گُرمکھ سچو سچ وکھانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥

گُرمکھ سد سیوہِ سچو سچا گُرمکھ سبد سُنائدا--٦--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ ہووَے سو سوجھی پائے--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

ہوَمَے مایا بھرم گوائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥

گُر کی پوڑی اُوتم اُوچی در سچَے ہر گُن گائدا--٧--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ سچ سنجم کرنی سار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُرمکھ پائے موکھ دُوار--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥

بھائے بھگت سدا رنگ راتا آپ گوَایے سمائدا--۸--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥

گُرمکھ ہووَے من کھوج سُنائے--

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

سچَے نام سدا لِو لائے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥

جو تِس بھاوے سوئی کرسی جو سچے من بھائدا--۹--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

جا تِس بھاوے ستگورو مِلائے--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

جا تِس بھاوے تا منّ وسائے--

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥

آپنَے بھانَے سدا رنگ راتا بھانَے منّ وسائدا--۱۰--

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ॥

منہٹھ کرم کرے سو چھیجَے--

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥

بہتے بھیکھ کرے نہی بھیجَے--

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥

بِکھیا راتے دُکھ کماوہِ دُکھے دُکھ سمائدا--۱۱--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥

گُرمُکھ ہووَے سو سُکھ کمائے--

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥

مرن جیون کی سوجھی پائے--

ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥

مرن جیون جو سمع کر جانَے سو میرے پرَبھ بھائدا--١٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

گُرمُکھ مرہِ سو ہہہ پروان--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥

آون جانا سبد پچھان--

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥

مرَے نہ جمّے نہ دُکھ پائے من ہی منہہ سمائدا--١٣--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

سے وڈبھاگی جِنی ستگور پایا--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ہوَمَے وِچھوہ موہ چُکایا--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥

من نِرمل پھِر میَل نہ لاگَے در سچّے سوبھا پائدا--١٤--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥

آپے کرے کرائے آپے--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

آپے ویکھے تھاپ اُتھاپے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥

گُرمکھ سیوا میرے پرَبھ بھاوے سچ سُن لیکھَے پائدا--١۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

گُرمکھ سچو سچ کماوَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥

گُرمکھ نِرمل مَیل نہ لاوَے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥

نانک نام رتے ویچاری نامے نام سمائدا--١٦--١--١۵--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥

آپے سرِسٹ حُکم سبھ ساجی--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥

آپے تھاپ اُتھاپ نِواجی--

ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

آپے نیاؤ کرے سبھ ساچا ساچے ساچ مِلائدا--١--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥

کایا کوٹ ہےَ آکارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥

مایا موہ پسریا پاسارا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥

بِن سبدَے بھسمَے کی ڈھیری کھیہُو کھیہہ رلائدا--۲--

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥

کایا کنچن کوٹ اپارا--

ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

جِس وِچ رویا سبد اپارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥

گُرمکھ گاوَے سدا گُن ساچے مِل پریتم سُکھ پائدا--۳--

ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

کایا ہر مندر ہر آپ سوارے--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥

تِس وِچ ہر جیوُ وسَے مُرارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥

گُر کَے سبد ونجن واپاری ندری آپ مِلائدا--۴--

ਸੋ ਸੂਚਾ ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

سو سُوچا جے کرودھ نِوارے--

ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥

سبدے بُوجھَے آپ سوارے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥

آپے کرے کرائۓ کرت آپے منّ وسائدا--۵--

ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥

نِرمل بھگت ہےَ نِرالی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

من تن دھووہِ سبد ویچاری--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥

اندِن سدا رہےَ رنگ راتا کر کِرپا بھگت کرائدا--٦--

ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥

اِس من مندر مہہ منُوآ دھاوَے--

ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

سُکھ پلر تِیاگ مہا دُکھ پاوَے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥

بِن ستگور بھیٹے ٹھوَر نہ پاوَے آپے کھیل کرائدا--۷--

ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

آپ اپرمپر آپ ویچاری--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥

آپے میلے کرنی ساری--

ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥

کیا کو کار کرے ویچارا آپے بکھس مِلائدا--۸--

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥

آپے ستگور میلے پُورا--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥

سچَے سبد مہابل سُورا--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥

آپے میلے دے وڈیائی سچے سِیوُ چِت لائیرا--۹--

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥

گھر ہی اندر ساچا سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا بُوجھَے کوئی--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥

نام نِدھان وسیا گھٹ انتر رسنا نام دھیائدا--۱۰--

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥

دِسنتر بھوَے انتر نہی بھالے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥

مایا موہِ بدھا جمکالے--

ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥

جم کی پھاسی کبھُو نہ تُوٹَے دُوجے بھائے بھرمائدا--۱۱--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

جپ تپ سنجم ہور کوئی ناہی--

ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥

جب لگ گُر کا سبد نہ کماہی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥

گُر کَے سبد ملیا سچ پایا سچے سچ سمائدا--١٢--

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

کام کرودھ سبل سنسارا--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥

بہو کرم کماوہِ سبھ دُکھ کا پسارا--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥

ستگور سیوِہسے سُکھ پاوِہے سچَے سبد مِلائدا--١٣--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥

پوَن پانی ہےَ بَیسنتر--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥

مایا موہ ورتَے سبھ انتر--

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥

جِن کیتے جا تسَے پچھانہہ مایا موہ چُکائدا--١٤--

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥

اِک مایا موہِ گرب ویاپے--

ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥

ہوَمَے ہوئے رہے ہےَ آپے--

ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥

جمکالَے کی کھبر نہ پائی انت گیا پچھتائدا--۱۵--

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جِن اُپائے سو بِدھ جانَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُرمکھ دیوَے سبد پچھانَے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥

نانک داس کہَے بیننتی سچ نام چِت لائیدا--۱٦--۲--۱٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥

آد جگاد دیا پت داتا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

پُورے گُر کے سبد پچھاتا--

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

تُدھنو سیوہِ سے تُجھ سماوہِ تُو آپے میل مِلائدا--۱--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

جی جنت تیری سرنائی--

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥

جیئو تُدھ بھاوے تِوے چلاوہِ تُو آپے مارگ پائدا--۲--

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥

ہےَ بھی ساچا ہوسی سوئی--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آپے ساجے اور نہ کوئی--

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥

سبھنا سار کرے سُکھداتا آپے رِجق پہچائدا--۳--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

اگم اگوچر الکھ اپارا--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥

کوئے نہ جانَے تیرا پروارا--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥

آپنا آپ پچھانہہ آپے گُرمتی آپ بُجھائدا--۴--

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥

پاتال پُریا لوء آکارا--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥

تِس وِچ ورتَے حکم کرارا--

ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥

حکمے ساجے حکمے ڈھاہے حکمے میل مِلائدا--۵--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥

حُکمےَ بُوجھے سو حُکم صلاحے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

اگم اگوچر ویپرواہے--

ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥

جیہی مت دیہہ سو ہووے تُو آپے سبد بُجھائدا--٦--

ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥

اندِن آرجا چھجدی جائے--

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥

رَین دِنس دُئے ساکھی آئے--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥

منمکھ اندھ نہ چیتےَ مُوڑا سِر اُوپر کال رُوآئدا--٧--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥

من تن سیتل گُر چرنی لاگا--

ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

انتر بھرم گیا بھوَ بھاگا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥

سدا انند سچے گُن گاوہِ سچ بانی بولائدا--٨--

ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

جِن تُو جاتا کرم بِدھاتا--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

پُورے بھاگ گُر سبد پچھاتا--

ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥

جت پت سچ سچا سچ سوئی ہئومَے مار مِلائدا--٩--

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥

من کٹھور دُوجے بھائے لاگا--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥

بھرمے بھُولا پھِرے ابھاگا--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

کرم ہووَے تا ستگور سیوے سہجے ہی سُکھ پائدا--١٠--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥

لکھ چوٗراسی آپ اُپائے--

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

مانس جنم گُر بھگت درِڑائے--

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥

بِن بھگتی بِسٹا وِچ واسا بِسٹا وِچ پھِر پائدا--١١--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

کرم ہووَے گُر بھگت درِڑائے--

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

وِن کرما کیوٗ پایا جائے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥

آپے کرے کرائے کرتا جیئو بھاوے تِوَے چلائدا--۱۲--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥

سِمرت ساست انت نہ جانَے--

ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

مُورکھ اندھا تت نہ پچھانَے--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥

آپے کرے کرائے کرتا آپے بھرم بھُلائدا--۱۳--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

سبھ کِچھ آپے آپ کرائے--

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

آپے سِر سِر دھندَھے لائے--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥

آپے تھاپ اُتھاپے ویکھے گُرمکھ آپ بُجھائدا--۱۴--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

سچا صاحب گہر گمبھیرا--

ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥

سدا صلاحی تا من دھیرا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی گُرمکھ منّ وسائدا--۱۵--

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥

آپ نِرالم ہور دھندَھے لوئی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

گُر پرسادی بُوجھَے کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥

نانک نام وسَے گھٹ انتر گُرمتی میل مِلائدا--١٦--٣--١٧--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥

جگ چھتیہ کیوُ گُبارا--

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

تُو آپے جانہِ سِرجنہارا--

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥

ہور کیا کو کہَے کے آکھ وکھانَے تُو آپے قیمت پائدا--١--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

اوانکار سبھ سرِسٹ اُپائی--

ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سبھ کھیل تماسا تیری وڈیائی--

ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇਦਾ ॥੨॥

آپے ویک کرے سبھ ساچا آپے بھنّ گھڑائدا--٢--

ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

باجیگر اِک باجی پائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥

پُورے گُر تے ندری آئی--

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੩॥

سدا الپت رہَے گُر سبدی ساچے سِیوُ چِت لائیدا--٣--

ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥

باجہِ باجے دھُن آکارا--

ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥

آپ وجائے وجاونہارا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੪॥

گھٹ گھٹ پؤن وہَے اِک رنگی مِل پَوَنے سبھ وجائدا--٤--

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥

کرتا کرے سو نِہچؤ ہووَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥

گُر کَے سبدے ہؤمَے کھووَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੫॥

گُر پرسادی کِسَے دے وڈیائی نامو نام دھیائدا--٥--

ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥

گُر سیوے جیَوڈ ہور لاہا ناہی--

ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥

نام منّ وسَے نامو صالاحی--

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥

نامو نام سدا سُکھداتا نامو لاہا پائدا--٦--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

بِن ناوے سبھ دُکھ سنسارا--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥

بہو کرم کماوہِ ودھہِ وِکارا--

ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥

نام نہ سیوہِ کیوُ سُکھ پائیَے بِن ناوے دُکھ پائدا--٧--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

آپ کرے تَے آپ کرائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

گُر پرسادی کِسے بجُھائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥

گُرمکھ ہووہِ سے بندھن توڑہِ مُکتی کےَ گھر پائدا--٨--

ਗਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

گنت گنَے سو جلَے سنسارا--

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥

سہسا مُول نہ چُکَے وِکارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥

گُرمکھ ہووَے سو گنت چُکائے سچے سچ سمائدا۔۔۹۔۔

ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥

جے سچ دئے ت پائے کوئی۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

گُر پرسادی پرگٹ ہوئی۔۔

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

سچ نام صالاحے رنگ راتا گُر کِرپا تے سُکھ پائدا۔۔۱۰۔۔

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

جپ تپ سنجم نام پیارا۔۔

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥

کِلوِکھ کاٹے کا ٹنہارا۔۔

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥

ہر کےَ نام تن من سِیتل ہوآ سہجے سہج سمائدا۔۔۱۱۔۔

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥

انتر لوبھ من میلَے مل لائے۔۔

ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

مَیلے کرم کرے دُکھ پائے۔۔

ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥

کُوڑو کُوڑ کرے واپارا کُوڑ بول دُکھ پائدا۔۔۱۲۔۔

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

نِرمل بانی کو منّ وسائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥

گُر پرسادی سہسا جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

گُر کےَ بھانے چلےَ دِن راتی نام چیت سُکھ پائدا--١٣--

ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

آپ سِرندا سچا سوئی--

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥

آپ اُپاے کھپائے سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥

گُرمکھ ہووے سو سدا صلاحے مِل ساچے سُکھ پائدا--١٤--

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥

انیک جتن کرے اِندری وس نہ ہوئی--

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

کام کرودھ جلےَ سبھ کوئی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥

ستگور سیوے من وس آوےَ من مارے منہہ سمائدا--١٥--

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥

میرا تیرا تُدھ آپے کیِا--

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥

سبھ تیرے جنت تیرے سبھ جیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥

نانک نام سمال سدا تۄ گُرمتی منّ وسائدا--١٦--٤--١٨--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

ہر جیوُ داتا اگم اتھاہا--

ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

اوس تِل نہ تمائے ویپرواہا--

ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

تِس نو اپڑ نہ سکَے کوئی آپے میل مِلائدا--١--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥

جو کِچھ کرَے سو نِہچوُ ہوئی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

تِس بِن داتا اوَر نہ کوئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥

جِس نو نام دان کرے سو پائے گُر سبدی میلائدا--٢--

ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥

چوُدہ بھَون تیرے ہٹنالے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ستگور دِکھائے انتر نالے۔۔

ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥

ناوَے کا واپاری ہووَے گُر سبدی کو پائدا۔۔٣۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥

ستگور سیویئے سہج انندا۔۔

ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

ہِردَے آئے وُٹھا گووِندا۔۔

ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥

سہجے بھگت کرے دِن راتی آپے بھگت کرائدا۔۔٤۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ستگور تے وِچھڑے تِنی دُکھ پایا۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

اندِن ماریئہہ دُکھ سبایا۔۔

ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥

متھے کالے محل نہ پاوہِ دُکھ ہی وِچ دُکھ پائدا۔۔٥۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ستگور سیوہِ سے وڈبھاگی۔۔

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

سہج بھائے سچی لِو لاگی۔۔

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥

سچو سچ کماوہِ سد ہی سچےَ میل مِلائدا--٦--

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥

جِس نو سچا دئے سو پائے--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

انتر ساچ بھرم چُکائے--

ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥

سچ سچےَ کا آپے داتا جِس دیوَے سو سچ پائدا--٧--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

آپے کرتا سبھنا کا سوئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

جِس نو آپ بجھائے بُوجھے کوئی--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥

آپے بکھسے دے وڈیائی آپے میل مِلائدا--٨--

ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ہؤمے کردیا جنم گوَایا--

ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥

آگے موہ نہ چُوکے مایا--

ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥

اگے جمکال لیکھا لیوَے جیئو تِل گھانی پیڑائدا--٩--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥

پُورَے بھاگ گُر سیوا ہوئی۔۔

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥

ندر کرے تا سیوے کوئی۔۔

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

جمکال تِس نیڑ نہ آوَے محل سچَے سُکھ پائدا۔۔۱۰۔۔

ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥

تِن سُکھ پایا جو تُدھ بھائے۔۔

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

پُورَے بھاگ گُر سیوا لائے۔۔

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥

تیرَے ہتھ ہے سبھ وڈیائی جِس دیوہِ سو پائدا۔۔۱۱۔۔

ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥

اندر پرگاس گُورُو تے پائے۔۔

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

نام پدارتھ منّ وسائے۔۔

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥

گیان رتن سدا گھٹ چانن اگیان اندھیر گوائدا۔۔۱۲۔۔

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥

اَگیانی اندھے دُوجے لاگے۔۔

ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਅਭਾਗੇ ॥

بِن پانی ڈُب مُوئے ابھاگے--

ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

چلدیا گھر در ندر نہ آوے جم در بادھا دُکھ پائدا--١٣--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

بِن ستگور سیوے مُکت نہ ہوئی--

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥

گیانی دھیانی پُوچھُ کوئی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥

ستگور سیوے تِس مِلَے وڈیائی در سچّے سوبھا پائدا--١٤--

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ستگور نو سیوے تِس آپ مِلائے--

ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ممتا کاٹ سچّ لِو لائے--

ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥

سدا سچّ ونجہِ واپاری نامو لاہا پائدا--١٥--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥

آپے کرے کرائے کرتا--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥

سبد مَرے سوئی جن مُکتا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥

نانک نام وسَے من انتر نامو نام دھیائدا--١٦--٥--١٩--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

جو تُدھ کرنا سو کر پایا--

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥

بھانے وِچ کو وِرلا آیا--

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥

بھانا منّے سو سُکھ پائے بھانے وِچ سُکھ پائدا--١--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥

گُرمکھ تیرا بھانا بھاوے--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

سہجے ہی سُکھ سچ کماوَے--

ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥

بھانے نو لوچے بہتیری آپنا بھانا آپ منائدا--٢--

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥

تیرا بھانا منّے سو ملَے تُدھ آئے--

ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਏ ॥

جِس بھانا بھاوے سو تُجھ سمائے--

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥

بھانے وِچ وڈی وڈیائی بھانا کسہِ کرائدا--٣--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

جا تِس بھاوے تا گُورُو مِلائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ نام پدارتھ پائے--

ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥

تُدھ آپنَے بھانَے سبھ سرِسٹ اُپائی جِس نو بھانا دیہہ تِس بھائدا--٤--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥

منمکھ اندھ کرے چتُرائی--

ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

بھانا نہ منّے بہت دُکھ پائی--

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥

بھرمے بھُولا آوے جائے گھر محل نہ کبھُو پائدا--٥--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور میلے دے وڈیائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥

ستگور کی سیوا دھُر پھُرمائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥

ستگور سیوے تا نام پائے نامے ہی سُکھ پائدا--٦--

ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥

سبھ ناوہو اُپجےَ ناوہو چھیجےَ--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥

گُر کِرپا تے من تن بھیجےَ--

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥

رسنا نام دھیائے رس بھیجےَ رس ہی تے رس پائدا--۷--

ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥

مہلےَ اندر محل کو پائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

گُر کےَ سبد سچ چِت لائے--

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥

جِس نو سچ دئے سوئی سچ پائے سچے سچ مِلائدا--۸--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

نام وِسار من تن دُکھ پایا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥

مایا موہ سبھ روگ کمایا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥

بِن ناوے من تن ہےَ کُسٹی نرکے واسا پائدا--۹--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥

نام رتے تِن نِرمل دیہا--

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥

نِرمل ہنسا سدا سُکھ نیہا--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

نام سلاہِ سدا سُکھ پایا نج گھر واسا پائدا--١٠--

ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

سبھ کو ونج کرے واپارا--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥

وِن ناوے سبھ توٹا سنسارا--

ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥

ناگو آیا ناگو جاسی وِن ناوے دُکھ پائدا--١١--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

جِس نو نام دئے سو پائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

گُر کَے سبد ہر منّ وسائے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥

گُر کِرپا تے نام وسیا گھٹ انتر نامو نام دھیائدا--١٢--

ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥

ناوے نو لوچے جیَتی سبھ آئی--

ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥

ناوٗ تِنا ملے دھُر پُرب کمائی--

ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥

جِنی ناوُ پایا سے وڈبھاگی گُر کےَ سبد مِلائدا--١٣--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

کایا کوٹ ات اپارا--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥

تِس وِچ بہہ پرَبھ کرے وچارا--

ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥

سچا نیاوُ سچو واپارا نہچل واسا پائدا--١٤--

ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

انتر گھر بنکے تھان سُہایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥

گُرمکھ وِرلےَ کِنےَ تھان پایا--

ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥

اِت ساتھ نبہےَ صالاحے سچے ہر سچا منّ وسائدا--١٥--

ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

میرَے کرتےَ اِک بنت بنائی--

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥

اِس دیہی وِچ سبھ وتھ پائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੨੦॥

نانک نام ونجہِ رنگ راتے گُرمکھ کو نام پائدا--١٦--٦--٢٠--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ماُرو محلّہ ۳--

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

کایا کنّچن سبد ویچارا--

ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

تِتھےَ ہر وسےَ جِس دا انت نہ پارا وارا--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

اندِن ہر سیوہو سچّی بانی ہر جیوُ سبد مِلائدا--١--

ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ہر چیتہہ تِن بلہارے جاوُ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥

گُر کےَ سبد تِن میل مِلاوُ--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥

تِن کی دھوُر لائی مُکھ مستک ستسنگت بہہ گُن گائدا--٢--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥

ہر کے گُن گاوا جے ہر پرَبھ بھاوا--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥

انتر ہر نام سبد سُہاوا--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥

گُربانی چہو کُنڈی سُنیئے ساچے نام سمائدا--٣--

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥

سو جن ساچا جے انتر بھالے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

گُر کےَ سبد ہر ندر نِہالے--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥

گیان انجن پائے گُر سبدی ندری ندر مِلائدا--۴--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥

وڈے بھاگ ایہو سریر پایا--

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

مانس جنم سبد چِت لایا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥

بِن سبدَے سبھ اندھ اندھیرا گُرمُکھ کسہِ بُجھائدا--۵--

ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

اِک کِت آئے جنم گوائے--

ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

منمُکھ لاگے دُوجے بھائے--

ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥

ایہہ ویلا پھِر ہاتھ نہ آوےَ پگ کھِسیَے پچھتائدا--٦--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥

گُر کےَ سبد پوِتر سریرا--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

تِس وِچ وسَے سچ گُنی گہیرا--

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥

سچو سچ ویکھے سبھ تھائی سچ سُن منّ وسائدا--٧--

ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ہؤمَے گنت گُر سبد نِوارے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر جیوٗ ہِردَے رکھو اُر دھارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥

گُر کَے سبد سدا صالاحے مِل ساچے سُکھ پائدا--٨--

ਸੋ ਚੇਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥

سو چیتے جس آپ چیتائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

گُر کَے سبد وسَے من آئے--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥

آپے ویکھے آپے بُوجھَے آپے آپ سمائدا--٩--

ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥

جِن من وِچ وتھ پائی سوئی جانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

گُر کَے سبدے آپ پچھانَے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥

آپ پچھانے سوئی جن نرمل بانی سبد سُنائدا--١٠--

ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥

ایہہ کایا پوِت ہے سریر--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

گُر سبدی چیتے گُنی گہیر--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥

اندِن گُن گاوے رنگ راتا گُن کہہ گُنی سمائدا--١١--

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

ایہو سریر سبھ مُول ہے مایا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

دُوجے بھائے بھرم بھُلایا--

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥

ہر نہ چیتے سدا دُکھ پائے بِن ہر چیتے دُکھ پائدا--١٢--

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جے ستگور سیوے سو پروان--

ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥

کایا ہنس نرمل در سچے جان--

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥

ہر سیوے ہر منّ وسائے سوہے ہر گُن گائدا--١٣--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

بِن بھاگا گُر سیویا نہ جائے--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥

منمُکھ بھُولے مُوئے بِللائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥

جِن کوُ ندر ہووَے گُر کیری ہر جیوُ آپ مِلائدا--۱۴--

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥

کایا کوٹ پکے ہٹنالے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

گُرمکھ لیوَے وسط سمالے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥

ہر کا نام دھیائ دِن راتی اُوتم پدوی پائدا--۱۵--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

آپے سچا ہےَ سُکھداتا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

پُورے گُر کےَ سبد پچھاتا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥

نانک نام صلاحے ساچا پُورَے بھاگ کو پائدا--۱٦--۷--۲۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥

نِرنکار آکار اُپایا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥

مایا موہ حُکم بنایا--

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥

آپے کھیل کرے سبھ کرتا سُن ساچا منّ وسائدا--ا--

ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥

مایا مائی ترِے گُن پرسُوت جمایا--

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

چارے بید برہمے نو پھُرمایا--

ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥

ورھے ماہ وار تھِتی کر اِس جگ مہہ سوجھی پائدا--۲--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥

گُر سیوا تے کرنی سار--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥

رام نام راکھو اُر دھار--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥

گُربانی ورتی جگ انتر اِس بانی تے ہر نام پائدا--۳--

ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥

وید پڑے اندِن واد سمالے--

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥

نام نہ چیتَے بدھا جمکالے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥

دُوجے بھائے سدا دُکھ پائے ترِے گُن بھرم بھُلائدا--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

گُرمکھ ایکس سِیوُ لِو لائے--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ترِ بدھ منسا منہہ سمائے--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥

ساچے سبد سدا ہےَ مُکتا مایا موہ چُکائدا--۵--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥

جو دھُر راتے سے ہُن راتے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥

گُر پرسادی سہجے ماتے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥

ستگور سیوَ سدا پرَبھ پایا آپے آپ مِلائدا--۶--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥

مایا موہِ بھرم نہ پائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

دُوجے بھائے لگا دُکھ پائے--

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥

سُوہا رنگ دِن تھوڑے ہووَے اِس جادے بِلم نہ لائیدا--۷--

ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥

ایہو من بھَے بھائے رنگائے--

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

اِت رنگ ساچے ماہِ سمائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥

پُورَے بھاگ کو ایہو رنگ پائے گُرمتی رنگ چڑائدا--۸--

ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

منمکھ بہت کرے ابھیمان--

ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

درگہ کب ہی نہ پاوَے مان--

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥

دُوجَے لاگے جنم گوَایا بِن بُوجھے دُکھ پائدا--۹--

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥

میرَے پرَبھ اندر آپ لُکایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

گُر پرسادی ہر مِلَے مِلایا--

ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

سچا پرَبھ سچا واپارا نام امولک پائدا--۱۰--

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

اِس کایا کی قیمت کِنَے نہ پائی--

ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

میرَے ٹھاکُر ایہہ بنت بنائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥

گُرمکھ ہووَے سو کایا سودھَے آپہِ آپ مِلائدا--اا--

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥

کایا وِچ توٹا کایا وِچ لاہا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

گُرمکھ کھوجے ویپرواہا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥

گُرمکھ ونج سدا سُکھ پائے سہجے سہج مِلائدا--١٢--

ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

سچا محل سچے بھنڈارا--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

آپے دیوَے دیو نہارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

گُرمکھ صالاحے سُکھداتے من میلے قیمت پائدا--١٣--

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

کایا وِچ وسط قیمت نہی پائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

گُرمکھ آپے دے وڈیائی--

ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥

جِس دا ہٹ سوئی وتھ جانَے گُرمکھ دئے نہ پچھوتائدا--١٤--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ہر جیئو سبھ مہہ رہیا سمائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥

گُر پرسادی پایا جائی--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥

آپے میل مِلائے آپے سبدے سہج سمائدا--١٥--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے سچا سبد مِلائے--

ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

سبدے وِچھوہ بھرم چُکائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥

نانک نام مِلَے وڈیائی نامے ہی سُکھ پائدا--١٦--٨--٢٢--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ٣--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

اگم اگوچر ویپرواہے--

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥

آپے مہروان اگم اتھاہے--

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥

اپڑ کوئے نہ سکےَ تِس نو گُر سبدی میلایا--ا--

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥

تُدھنو سیوہِ جو تُدھ بھاوہِ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

گُر کےَ سبدے سچ سماوہِ--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥

اندِن گُن رَوہِ دِن راتی رسنا ہر رس بھایا--۲--

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥

سبد مرہِ سے مرن سوارہہَ--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥

ہر کے گُن ہِردَے اُر دھارہِ--

ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

جنم سپھل ہر چرنی لاگے دُوجا بھاوَ چُکایا--۳--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ہر جیوَ میلے آپ مِلائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

گُر کےَ سبدے آپ گوائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥

اندِن سدا ہر بھگتی راتے اس جگ مہہ لاہا پایا--۴--

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تیرے گُن کہا مَے کہن نہ جائی--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

انت نہ پارا قیمت نہی پائی--

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

آپے دئیا کرے سُکھداتا گُن مہہ گُنی سمایا--۵--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥

اس جگ مہہ موہ ہےَ پاسارا--

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥

منمُکھ آگیانی اندھ اندھارا--

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥

دھندَھے دھاوت جنم گوَایا بِن ناوے دُکھ پایا--٦--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥

کرم ہووَے تا ستگور پائے--

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ہوَمے مَیل سبد جلائے--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥

من نِرمل گیان رتن چانن اگیان اندھیر گوَایا--۷--

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

تیرے نام انیک قیمت نہی پائی--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥

سچ نام ہر ہِردَے وسائی--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥

قیمت کوَن کرے پرَبھ تیری تُو آپے سہج سمایا--۸--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

نام امولک اگم اپارا--

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥

نہ کو ہوآ تولنہارا--

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥

آپے تولے تول تولائے گُر سبدی میل تولایا--۹--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

سیوک سیوِہ کرِہ ارداس--

ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥

تُو آپے میل بہالہِ پاس--

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥

سبھنا جِیا کا سُکھداتا پُورَے کرم دھیایا--۱۰--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

جت ست سنجم جے سچ کماوَے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ایہو من نِرمل جے ہر گُن گاوے--

ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥

اس بِکھ مہہ امرِت پراپت ہووے ہر جیوٗ میرے بھایا--اا--

ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥

جِس نو بُجھائے سوئی بُوجھَے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

ہر گُن گاوے اندر سُوجھے--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

ہوٗمَے میرا ٹھاک رہائے سہجے ہی سچ پایا--۱۲--

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥

بِن کرما ہور پھِرے گھنیری--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥

مر مر جمّے چُکے نہ پھیری--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

بِکھ کا راتا بِکھ کماوے سُکھ نہ کبہُو پایا--۱۳--

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

بہتے بھیکھ کرے بھیکھدھاری--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥

بِن سبدَے ہوٗمَے کِنَے نہ ماری--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥

جیوَت مَرے تا مُکت پائے سچّےَ نائے سمایا--۱۴--

ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥

اگیان ترِسنا اِس تنہِ جلائے--

ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥

تِس دی بُوجھے جے گُر سبد کمائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥

تن من سیتل کرودھ نِوارے ہؤمَے مار سمایا--۱۵--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سچّا صاحِب سچّی وڈیائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥

گُر پرِسادی وِرلَے پائی--

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥

نانک ایک کہَے بیننتی نامے نام سمایا--۱۶--۱--۲۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

مارُو محلّہ ۳--

ਨਦਰੀ ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ندری بھگتا لیہُو مِلائے--

ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

بھگت سلاہن سدا لِو لائے--

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

تۆ سرنائی اُبرہ کرتے آپے میل مِلایا--ا--

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥

پُورَے سبد بھگت سُہائی--

ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

انتر سُکھ تیرَے من بھائی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

من تن سچی بھگتی راتا سچے سِیو چِت لایا--۲--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥

ہوَمَے وِچ سد جلَے سریرا--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

کرم ہووَے بھیٹے گُر پُورا--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

انتر اگیان سبد بُجھائے ستگور تے سُکھ پایا--۳--

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥

منمُکھ اندھا اندھ کمائے--

ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥

بہو سنکٹ جونی بھرمائے--

ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥

جم کا جیوڑا کدے نہ کاٹَے انتے بہو دُکھ پایا--۴--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

آون جانا سبد نِوارے--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

سچ نام رکھے اُر دھارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

گُر کےَ سبد مَرے من مارے ہوُمےَ جائے سمایا--۵--

ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥

آون جانے پرج وِگوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥

بِن ستگور تھِر کوئے نہ ہوئی--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥

انتر جوت سبد سُکھ وسیا جوتی جوت مِلایا--٦--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥

پنچ دُوت چِتوہِ وِکارا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥

مایا موہ کا ایہو پسارا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥

ستگور سیوے تا مکت ہووے پنچ دُوت وس آیا--٧--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥

باجھ گورُو ہےَ موہ گُبارا--

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥

پھِر پھِر ڈُبے وارو وارا--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥

ستگور بھیٹے سچ درِڑائے سچ نام من بھایا--۸--

ਸਾਚਾ ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥

ساچا در ساچا دروارا--

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥

سچے سیوہِ سبد پیارا--

ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥

سچی دھُن سچے گُن گاوا سچے ماہِ سمایا--۹--

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

گھرَے اندر کو گھر پائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

گُر کَے سبدے سہج سُبھائے--

ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥

اوتھے سوگ وِجوگ نہ وِیاپَے سہجے سہج سمایا--۱۰--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥

دُوجے بھائے دُسٹا کا واسا--

ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥

بھوَدے پھِرہِ بہو موہ پیاسا--

ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥

کُسنگت بہہ سدا دُکھ پاوہِ دُکھو دُکھ کمایا--اا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ستگور باجھو سنگت نہ ہوئی--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥

بِن سبدے پار نہ پائے کوئی--

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥

سہجے گُن رَوہِ دِن راتی جوتی جوت مِلایا--۱۲--

ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥

کایا بِرکھ پنکھی وِچ واسا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥

امرت چُگہِ گُر سبد نِواسا--

ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

اُڈِہ نہ مُولے نہ آوہِ نہ جاہی نِج گھر واسا پایا--۱۳--

ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥

کایا سودھہِ سبد ویچارہِ--

ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥

موہ ٹھگوری بھرم نِوارہِ--

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥

آپے کِرپا کرے سُکھداتا آپے میل مِلایا--۱۴--

ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥

سد ہی نیڑَے دُور نہ جانہو--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥

گُر کَے سبد نجیک پچھانہو--

ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥

بِگسَے کمل کِرن پرگاسَے پرگٹ کر دیکھایا--۱۵--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

آپے کرتا سچا سوئی--

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

آپے مار جیوالے اوَر نہ کوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥

نانک نام مِلَے وڈیائی آپ گوَایے سُکھ پایا--۱۶--۲--۲۴--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪

مارُو سولہے محلّہ ۴

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

سچا آپ سوارنہارا--

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥

اوَر نہ سُوجھس بیجی کارا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

گُرمکھ سچ وسَے گھٹ انتر سہجے سچ سمائی ہے--ا--

ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

سبھنا سچ وسَے من ماہی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥

گُر پرسادی سہج سماہی--

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥

گُر گُر کرت سدا سُکھ پایا گُر چرنی چِت لائی ہے--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥

ستگور ہےَ گیان ستگور ہےَ پُوجا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥

ستگور سیوی اوَر نہ دُوجا--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥

ستگور تے نام رتن دھن پایا ستگور کی سیوا بھائی ہے--۳--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥

بِن ستگور جو دُوجے لاگے--

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥

آوہِ جاہِ بھرم مرہِ ابھاگے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥

نانک تِن کی پھِر گت ہووے جے گُرمکھ رہہ سرنائی ہے--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥

گُرمکھ پریت سدا ہےَ ساچی--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥

ستگور تے ماگوُ نام اجاچی--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥

دیال کِرپا کر ہر جیوُ رکھ لیوہو گُر سرنائی ہے--۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥

امرِت رس ستگورو چُوایا--

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥

دسوَے دُوار پرگٹ ہوۓ آیا--

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥

تہ انحد سبد وجہِ دھُن بانی سہجے سہج سمائی ہے--٦--

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥

جِن کوُ کرتَے دھُر لکھ پائی--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥

اندِن گُر گُر کرت وِہائی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥

بِن ستگور کو سیجھےَ ناہی گُر چرنی چِت لائی ہے--۷--

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

جِس بھاوے تِس آپے دۓ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥

گُرمکھ نام پدارتھ لئے--

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥

آپے کِرپا کرے نام دیوَے نانک نام سمائی ہے--٨--

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥

گیان رتن من پرگٹ بھیا--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥

نام پدارتھ سہجے لئیا--

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥

ایہہ وڈیائی گُر تے پائی ستگور کوُ صد بل جائی ہے--٩--

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

پرگٹیا سُور نِس مِٹیا اندھیارا--

ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥

اگیان مِٹیا گُر رتن اپارا--

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

ستگور گیان رتن ات بھاری کرم مِلَے سُکھ پائی ہے--١٠--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥

گُرمکھ نام پرگٹی ہےَ سوئے--

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥

چھو جُگ نِرمل ہچھا لوئے--

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

نامے نام رتے سُکھ پایا نام رہیا لِو لائی ہے--اا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

گُرمکھ نام پراپت ہووَے--

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥

سہجے جاگَے سہجے سووَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥

گُرمکھ نام سمائے سماوے نانک نام دھیائی ہے--۱۲--

ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

بھگتا مکھ امرِت ہےَ بانی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

گُرمکھ ہر نام آکھ وکھانی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

ہر ہر کرت سدا من بِگسَے ہر چرنی من لائی ہے--۱۳--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

ہم مُورکھ اگیان گیان کِچھ ناہی--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ستگور تے سمجھ پڑی من ماہی--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

دیال کِرپا کر ہر جیوٗ ستگور کی سیوا لائی ہے--۱۴--

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥

جِن ستگور جاتا تِن ایک پچھاتا--

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

سربے رَوِ رہیا سُکھداتا--

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

آتم چین پرم پد پایا سیوا سُرت سمائی ہے--١۵--

ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥

جِن کؤ آد ملی وڈیائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ستگور من وسیا لِو لائی--

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

آپ مِلیا جگجیون داتا نانک انک سمائی ہے--١٦--١--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥

مارُو محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ہر اگم اگوچر سدا اِبناسی--

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥

سربے رَوِ رہیا گھٹ واسی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥

تِس بِن اوَر نہ کوئی داتا ہر تِسہ سریوہو پرَانی ہے--١--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥

جا کوُ راکھے ہر راکھنہارا--

ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥

تا کوُ کوئے نہ ساکس مارا--

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥

سو ایسا ہر سیوہُ سنتھو جا کی اُوتم بانی ہے--۲--

ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥

جا جاپَے کِچھ کِتھاوُ ناہی--

ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥

تا کرتا بھرپُور سماہی--

ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥

سُوکے تے پھُن ہِریا کیتَون ہر دھیاوہو چوج وِڈانی ہے--۳--

ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥

جو جِیا کی ویدن جانَے--

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥

تِس صاحِب کےَ ہئو قُربانےَ--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥

تِس آگے جن کر بیننتی جو سرب سُکھا کا دانی ہے--۴--

ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥

جو جیئے کی سار نہ جانَے--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥

تِس سِیوُ کِچھ نہ کہیےَ اجانے--

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥

مُورکھ سِیوُ نہ لُوجھ پرانی ہر جپیےَ پد نِربانی ہے--۵--

ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥

نہ کر چِنت چِنتا ہےَ کرتے--

ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥

ہر دیوَے جل تھل جنتا سبھتےَ--

ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥

اچِنت دان دۓ پرَبھ میرا وِچ پاتھر کیٹ پکھانی ہے--۶--

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

نہ کر آس میت سُت بھائی--

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥

نہ کر آس کِسےَ ساہ بیوہار کی پرائی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥

بِن ہر ناوَے کو بیلی ناہی ہر جپیےَ سارنگپانی ہے--۷--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥

اندِن نام جپہو بنواری--

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥

سبھ آسا منسا پُورے تھاری--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥

جن نانک نام جپہُ بھو کھنڈن سُکھ سہجے رَین وِہانی ہے--۸--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن ہر سیویا تِن سُکھ پایا--

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

سہجے ہی ہر نام سمایا--

ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥

جو سرن پرَے تِس کی پت راکھَے جائے پُوچھو وید پُرانی ہے--۹--

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥

جِس ہر سیوا لائے سوئی جن لاگَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

گُر کےَ سبد بھرم بھوَ بھاگَے--

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥

وِچے گِرہ سدا رہَے اُداسی جیئو کمل رہَے وِچ پانی ہے--۱۰--

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥

وِچ ہوَمےَ سیوا تھائے نہ پائے--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

جنم مرے پھِر آوےَ جائے--

ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥

سو تپ پُورا سائی سیوا جو ہر میرے من بھانی ہے--۱۱--

ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥

ہوَ کیا گُن تیرے آکھا سُوآمی--

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تُو سرب جیا کا انترجامی--

ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਹੇ ॥੧੨॥

ہوَ ماگوَ دان تُجھَے پہہ کرتے ہر اندِن نام وکھانی ہے--١٢--

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥

کِس ہی جور اہنکار بولن کا--

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥

کِس ہی جور دیبان مایا کا--

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਤੂ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੩॥

مَے ہر بِن ٹیک دھر اوَر نہ کائی تُو کرتے راکھ مَے نِمانی ہے--١٣--

ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥

نِمانے مان کرہِ تُدھ بھاوَے--

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ہور کیتی جھکھ جھکھ آوےَ جاوَے--

ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਊਪਰਿ ਗਲ ਤੁਧੁ ਆਣੀ ਹੇ ॥੧੪॥

جِن کا پکھ کرہِ تُو سُوآمی تِن کی اُوپر گل تُدھ آنی ہے--١٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥

ہر ہر نام جِنی سدا دھیایا--

ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

تِنی گُر پرساد پرم پد پایا--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥

جِن ہر سیویا تِن سُکھ پایا بِن سیوا پچھوتانی ہے--١٥--

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ॥

تُو سبھ مہہ ورتہہ ہر جگنّاتھ--

ਸੋ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥

سو ہر جپے جِس گُر مستک ہاتھ--

ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ہر کی سرن پیا ہر جاپی جن نانک داس دسانی ہے--١٦--٢--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥

کلا اُپاے دھری جِن دھرنا--

ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥

گگن رہایا حکمے چرنا--

ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥

اگن اُپاے ایدھن مہہ بادھی سو پرَبھ راکھے بھائی ہے--١--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥

جی جنت کوُ رِجق سمباہے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥

کرن کارن سمرتھ آپاہے--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا سوئی تیرا سہائی ہے--٢--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥

مات گربھ مہہ جِن پرَتِپالیا--

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ساس گراس ہوئے سنگ سمالیا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥

سدا سدا جپیِٔے سو پریتم وڈی جِس وڈیائی ہے--٣--

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥

سُلطان کھان کرے کھِن کیرے--

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥

گریب نِواج کرے پرَبھ میرے--

ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥

گرب نِوارن سرب سدھارن کِچھ قیمت کہی نہ جائی ہے--٤--

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥

سو پتونتا سو دھنونتا--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥

جِس من وسیا ہر بھگونتا--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥

مات پِتا سُت بندھپ بھائی جِن ایہہ سرِسٹ اُپائی ہے--۵--

ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥

پرَبھ آئے سرنا بھوَ نہی کرنا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥

سادھسنگت نِہچوَ ہےَ ترنا--

ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥

من بچ کرم ارادھے کرتا تِس ناہی کدے سجائ ہے--٦--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥

گُن نِدھان من تن مہہ روِیا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥

جنم مرن کی جون نہ بھویا--

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥

دُوکھ بِناس کِیا سُکھ ڈیرہ جا ترِپت رہے آگھائی ہے--۷--

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥

میت ہمارا سوئی سُوآمی--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

تھان تھننتر انترجامی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥

سِمر سِمر پُورن پرمیسُر چِنتا گنت مِٹائی ہے--۸--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥

ہر کا نام کوٹ لکھ باہا--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥

ہر جس کیرتن سنگ دھن تاہا--

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥

گیان کھڑگ کر کِرپا دینا دُوت مارے کر دھائی ہے--۹--

ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥

ہر کا جاپ جپہو جپ جپنے--

ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥

جیت آوہو وسہو گھر اپنے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

لکھ چوَراسی نرک نہ دیکھو رسک رسک گُن گائی ہے--۱۰--

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥

کھنڈ برہمنڈ اُدھارنہارا--

ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥

اُوچ اتھاہ اگمّ اپارا--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥

جِس نو کِرپا کرے پرَبھ اپنی سو جن تِسہہ دھیائی ہے--۱۱--

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥

بندھن توڑ لیئے پربھ مولے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥

کر کرپا کینے گھر گولے--

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

انحد رُن جھُنکار سہج دھُن ساچی کار کمائی ہے--۱۲--

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

من پرتیت بنی پربھ تیری--

ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥

بِنس گئی ہؤمے مت میری--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

انگیکار کِیا پربھ اپنے جگ مہہ سوبھ سُہائی ہے--۱۳--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥

جَے جَے کار جپہو جگدیسَے--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥

بل بل جائی پربھ اپنے اِیسَے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

تِس بِن دُوجا اور نہ دیسَے ایکا جگت سبائی ہے--۱۴--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ست ست ست پربھ جاتا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

گُر پرساد سدا من راتا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

سِمر سِمر جیوہِ جن تیرے ایکنکار سمائی ہے--۱۵--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

بھگت جنا کا پریتم پیارا--

ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

سبھَے اُدھارن کھسم ہمارا--

ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

سِمر نام پُنّی سبھ اِچھا جن نانک پَیج رکھائی ہے--۱۶--۱--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥

سنگی جوگی نار لپٹانی--

ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥

اُرجھ رہی رنگ رس مانی--

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥

کِرت سنجوگی بھیئے اِکترا کرتے بھوگ بِلاسا ہے--۱--

ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥

جو پِر کرَے سو دھن تت مانےَ۔۔

ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥

پِر دھنہِ سیگار رکھَے سنگانےَ۔۔

ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥

مِل ایکتر وسہہ دِن راتی پِروُ دے دھنہِ دِلاسہ ہے۔۔۲۔۔

ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥

دھن ماگےَ پِروُ بہو بِدھ دھاوے۔۔

ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥

جو پاوَے سو آن دِکھاوے۔۔

ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥

ایک وسط کوُ پہچ نہ ساکَے دھن رہتی بھُوکھ پیاسا ہے۔۔۳۔۔

ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥

دھن کرَے بِنوُ دووُ کر جورَے۔۔

ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥

پرِیہ پردیس نہ جاہو وسہو گھر مورَے۔۔

ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥

ایسا بنج کرہو گرِہ بھیتر جِت اُترے بھُوکھ پیاسا ہے۔۔۴۔۔

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥

سگلے کرم دھرم جگ سادھا۔۔

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥

بِن ہر رس سُکھ تِل نہی لادھا--

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥

بھئی کِرپا نانک ستسنگے تؤ دھن پِر انند اُلاسا ہے--۵--

ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥

دھن اندھی پِر چپل سِیانا--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥

پنچ تت کا رچن رچانا--

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥

جِس وکھر کؤ تُم آئے ہہو سو پائیو ستگور پاسا ہے--٦--

ਧਨ ਕਹੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥

دھن کہَے تُو وس مَے نالے--

ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥

پِریہ سُکھواسی بال گُپالے--

ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥

تُجھے بِنا ہؤ کِت ہی نہ لیکھَے وچن دیہہ چھوڈ نہ جاسا ہے--٧--

ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥

پِر کہیا ہؤ حُکمی بندہ--

ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥

اوہو بھارو ٹھاکُر جِس کان نہ چھندا--

ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾ ਸਦੇ ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥

جِچر راکھَے تِچر تُم سنگ رہنا جا سدے ت اُوٹھ سِدھاسا ہے--۸--

ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥

جوَ پِریہ بچن کہے دھن ساچے--

ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥

دھن کچھُو نہ سمجھَے چنچل کاچے--

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥

بہُر بہُر پِر ہی سنگ ماگَے اوہو بات جانَے کر ہاسا ہے--۹--

ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥

آئی آگیا پِرہو بلایا--

ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥

نہ دھن پُچھی نہ متا پکایا--

ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥

اُوٹھ سِدھائیو چھُوٹر ماٹی دیکھ نانک مِتھن موہاسا ہے--۱۰--

ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

رے من لوبھی سُن من میرے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥

ستگور سیوَ دِن رات سدیَرے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥

بِن ستگور پچ مُوئے ساقط نِگُرے گل جم پھاسا ہے--۱۱--

ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥

منمکھ آوے منمکھ جاوے--

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥

منمکھ پھِر پھِر چوٹا کھاوے--

ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥

جِتنے نرک سے منمکھ بھوگے گُرمکھ لیپ نہ ماسہ ہے--۱۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥

گُرمکھ سوئے جے ہر جیوُ بھایا--

ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

تِس کوَن مِٹاوے جے پرَبھ پہرایا--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥

سدا انند کرے آنندی جِس سِرپاؤ پیا گل کھاصہ ہے--۱۳--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

ہوَ بلہاری ستگور پُورے--

ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥

سرن کے داتے بچن کے سُورے--

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥

ایسا پرَبھ مِلیا سُکھداتا وِچھڑ نہ کت ہی جاسا ہے--۱۴--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

گُن نِدھان کِچھ قیِم نہ پائی--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥

گھٹ گھٹ پُور رہیو سبھ ٹھائی--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥

نانک سرن دین دُکھ بھنجن ہوَ رین تیرے جو داسا ہے--١۵--١--٢--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥

کرَے انند انندی میرا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥

گھٹ گھٹ پُورن سِر سِرہِ نِبیرا--

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥

سِر صاحا کےَ سچا صاحِب اور ناہی کو دُوجا ہے--١--

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥

ہرکھونت آننت دیالا--

ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥

پرگٹ رہیئو پرَبھ سرب اُجالا--

ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥

رُوپ کرے کر ویکھے وِگسے آپے ہی آپ پُوجا ہے--٢--

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥

آپے قُدرت کرے وچارا--

ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥

آپے ہی سچ کرے پسارا--

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥

آپے کھیل کھِلاوے دِن راتی آپے سُن سُن بھیجا ہے--۳--

ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

ساچا تخت سچی پاتساہی--

ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥

سچ کھجینا ساچا ساہی--

ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥

آپے سچ دھاریو سبھ ساچا سچے سچ ورتیجا ہے--۴--

ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥

سچ تپاوس سچے کیرا--

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

ساچا تھان سدا پرَبھ تیرا--

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥

سچی قُدرت سچی بانی سچ صاحِب سُکھ کیجا ہے--۵--

ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥

ایکو آپ تُوہَے وڈ راجا--

ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥

حُکم سچے کےَ پُورے کاجا--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥

انتر باہر سبھ کُچھ جانےَ آپے ہی آپ پتیجا ہے--٦--

ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥

تُو وڈ رسِیا تُو وڈ بھوگی--

ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥

تُو نِربان تُوہےَ ہی جوگی--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥

سرب سُوکھ سہج گھر تیرَے امِیو تیری درِسٹیجا ہے--٧--

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥

تیری دات تجھَے تے ہووَے--

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥

دیہہ دان سبھسےَ جنت لوۓَ--

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥

توٹ نہ آوےَ پُور بھنڈارے ترِپت رہے آگھیجا ہے--٨--

ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥

جاچہِ سِدھ سادِھک بنواسی--

ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

جاچہِ جتی ستی سُکھواسی--

ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥

اِک داتار سگل ہےَ جاچِک دیہہ دان سرِسٹیجا ہے--۹--

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥

کرِہ بھگت عر رنگ اپارا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہارا--

ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥

بھارو تول بےانت سُوآمی حُکم منّ بھگتیجا ہے--۱۰--

ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥

جِس دیہہ درس سوئی تُدھ جانَے--

ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥

اوہو گُر کےَ سبد سدا رنگ مانَے--

ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥

چتُر سرُوپ سِیانا سوئی جو من تیرَے بھاویجا ہے--۱۱--

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

جِس چیِت آوہِ سو ویپرواہا--

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥

جِس چیت آوہِ سو ساچا صاحا--

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥

جِس چیت آوہے تِس بھوَ کیہا اوَر کہا کِچھ کیجا ہے--۱۲--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥

ترِسنا بُوجھی انتر ٹھنڈھا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥

گُر پُورَے لَے تُوٹا گنڈھا--

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥

سُرت سبد رِد انتر جاگی امِیو جھوَل جھوَل پیجا ہے--۱۳--

ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥

مَرے ناہی صد صد ہی جیوَے--

ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥

امر بھیا اِبناسی تھیوَے--

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥

نہ کو آوےَ نہ کو جاوے گُر دُور کیا بھرمیجا ہے--۱۴--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥

پُورے گُر کی پُوری بانی--

ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

پُورَے لاگا پُورے ماہے سمانی--

ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥

چڑّے سَوایا نِت نِت رنگا گھٹے ناہی تولیجا ہے--۱۵--

ਬਾਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥

بارہا کنچن سُدھ کرایا--

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥

ندر صراف ونّی سچڑایا--

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥

پرکھ کھجانےَ پایا صرافی پھِر ناہی تائیجا ہے--١٦--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

امرِت نام تُمارا سُوآمی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

نانک داس سدا قُربانی--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥

سنتسنگ مہا سُکھ پایا دیکھ درسن ایہو من بھیجا ہے--١٧--١--٣--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ

مارُو محلّہ ۵ سولہے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

گُر گوپال گُر گووِندا--

ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥

گُر دیال سدا بکھسِندا--

ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥

گُر ساست سِمرت کھٹ کرما گُر پوِتر استھانا ہے--١--

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥

گُر سِمرت سبھ کِلوِکھ ناصِح--

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥

گُر سِمرت جم سنگ نہ پھاسہِ--

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥

گُر سِمرت من نِرمل ہووَے گُر کاٹے اپمانا ہے--۲--

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥

گُر کا سیوک نرک نہ جائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥

گُر کا سیوک پار.برہم دھیائے--

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥

گُر کا سیوک سادھسنگ پائے گُر کردا نِت جِیا دانا ہے--۳--

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥

گُر دُوارے ہر کیرتن سُنیئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥

ستگور بھیٹ ہر جس مُکھ بھنیئَے--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥

کل کلیس مِٹائے ستگور ہر درگہ دیوَے ماناں ہے--۴--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥

اگم اگوچر گُورُو دِکھایا--

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥

بھُولا مارگ ستگور پایا--

ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆਨਾਂ ਹੇ ॥੫॥

گُر سیوک کوُ بِگھن نہ بھگتی ہر پُور درِڑھایا گیاناں ہے--۵--

ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥

گُر درِسٹایا سبھنی ٹھانئی--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥

جل تھل پُور رہیا گوسائی--

ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥

اُوچ اُون سبھ ایک سماناں من لاگا سہج دھیانا ہے--٦--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥

گُر ملیئے سبھ ترِسن بُجھائی--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥

گُر ملیئے نہ جوہے مائی--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾਂ ਹੇ ॥੭॥

ست سنتوکھ دِیا گُر پُورَے نام امرِت پی پاناں ہے--۷--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

گُر کی بانی سبھ ماہے سمانی--

ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥

آپ سُنی تَے آپ وکھانی--

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾਂ ਹੇ ॥੮॥

جِن جِن جپی تیئی سبھ نِسترے تِن پایا نِہچل تھاناں ہے--۸--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥

ستگور کی مہما ستگور جانَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥

جو کِچھ کرے سو آپن بھانَے--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ਹੇ ॥੯॥੧॥੪॥

سادُھو دھُور جاچہِ جن تیرے نانک صد قُرباناں ہے--۹--۱--۴--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

آد نِرنجن پربھ نِرنکارا--

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥

سبھ مہہ ورتَے آپ نِرارا--

ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥

ورن جات چِہن نہی کوئی سبھ حُکمے سرِسٹ اُپائدا--۱--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥

لکھ چوَراسی جون سبائی--

ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥

مانس کوُ پربھ دیئی وڈیائی--

ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥

اِس پوڑی تے جو نر چُوکَے سو آئے جائے دُکھ پائدا--٢--

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥

کیتا ہووَے تِس کیا کہیَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥

گُرمکھ نام پدارتھ لہیئَے--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥

جِس آپ بھُلائے سوئی بھُولَے سو بُوجھَے جسہہ بُجھائدا--٣--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥

ہرکھ سوگ کا نگر ایہو کییا--

ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥

سے اُبرے جو ستگور سرنییا--

ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥

ترِہا گُنا تے رہَے نِرارا سو گُرمکھ سوبھا پائدا--٤--

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

انِک کرم کیئے بہتیرے--

ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥

جو کیجَے سو بندھن پیَرے--

ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥

کُرُتا بیج بیجے نہی جمّے سبھ لاہا مُول گوَائدا--۵--

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥

کلجُگ مہہ کیرتن پردھانا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

گُرمُکھ جپیَے لائے دھیانا--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥

آپ ترَے سگلے کُل تارے ہر درگہ پت سِیوُ جائدا--۶--

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥

کھنڈ پتال دیپ سبھ لوآ--

ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥

سبھ کالَے وس آپ پرَبھ کِیا--

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥

نِہچل ایک آپ اِبناسی سو نِہچل جو تِسہ دھیائدا--۷--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥

ہر کا سیوک سو ہر جیہا--

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥

بھید نہ جانہو مانس دیہا--

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥

جیوُ جل ترنگ اُٹھِ بہو بھاتی پھِر سللےَ سلل سمائدا--۸--

ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥

اِک جاچِک منگّے دان دُوارے--

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥

جا پرَبھ بھاوے تا کِرپا دھارے--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥

دیہو درس جِت من ترِپتاسَے ہر کیرتن من ٹھہرائدا--۹--

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥

رُوڑو ٹھاکُر کِتَے وس نہ آوَے--

ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥

ہر سو کِچھ کرے جے ہر کِیا سنتا بھاوے--

ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

کِیتا لوڑن سوئی کرائن در پھیر نہ کوئی پائدا--۱۰--

ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

جِتھَے اؤگھٹ آئے بنت ہے پرَانی--

ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥

تِتھَے ہر دھیائیئے سارِنگپانی--

ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥

جِتھے پُتر کلتر نہ بیلی کوئی تِتھے ہر آپ چھڈائدا--۱۱--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

وڈا صاحب اگم اتھاہا--

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

کیوٗ ملییَے پربھ ویپرواہا--

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥

کاٹ سِلک جِس مارگ پائے سو وِچ سنگت واسا پائدا--١٢--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥

حکم بوُجھَے سو سیوک کہیَے--

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥

بُرا بھلا دُئے سمسر سہیَے--

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥

ہوَمےَ جائے ت ایکو بوُجھَے سو گُرمکھ سہج سمائدا--١٣--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ہر کے بھگت سدا سُکھواسی--

ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥

بال سُبھائِے اتیت اُداسی--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥

انِک رنگ کرہِ بہو بھاتی جیوٗ پِتا پوُت لاڈائدا--١٤--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

اگم اگوچر قیمت نہی پائی--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥

تا ملییَے جا لئے مِلائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥

گُرمکھ پرگٹ بھیا تِن جن کوُ جِن دھُر مستک لیکھ لِکھائدا۔۔۱۵۔۔

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥

تُو آپے کرتا کارن کرنا۔۔

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥

سرِسٹ اُپاے دھری سبھ دھرنا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥

جن نانک سرن پیا ہر دُوارے ہر بھاوے لاج رکھائدا۔۔١٦۔۔١۔۔۵۔۔

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد۔۔

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥

جو دیسَے سو ایکو تُوہَے۔۔

ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥

بانی تیری سرَون سُنیئَے۔۔

ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥

دُوجی اوَر نہ جاپس کائی سگل تُماری دھارنا۔۔١۔۔

ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

آپ چِتارے اپنا کیا۔۔

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥

آپے آپ آپ پرَبھ تھِیا۔۔

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥

آپ اُپاے رچِیَون پسارا آپے گھٹ گھٹ سارنا۔۔۲۔۔

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥

اِک اُپائے وڈ درواری۔۔

ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥

اِک اُداسی اِک گھر باری۔۔

ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥

اِک بھُوکھے اِک ترِپت اگھائے سبھسَے تیرا پارنا۔۔۳۔۔

ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥

آپے ست ست ست ساچا۔۔

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥

اوت پوت بھگتن سنگ راچا۔۔

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥

آپے گُپت آپے ہےَ پرگٹ اپنا آپ پسارنا۔۔۴۔۔

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥

سدا سدا سد ہوونہارا۔۔

ਊਚਾ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥

اُوچا اگم اتھاہو اپارا۔۔

ਊਨੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥

اُونے بھرے بھرے بھر اُونے ایہہِ چلت سُوآمی کے کارنا--۵--

ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥

مُکھ صالاحی سچے صاحا--

ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

نَینی پیکھا اگم اتھاہا--

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥

کرنی سُن سُن من تن ہرِیا میرے صاحِب سگل اُدھارنا--٦--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥

کر کر ویکھہِ کیتا اپنا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥

جی جنت سوئی ہےَ جپنا--

ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥

اپنی قُدرت آپے جانےَ ندری ندر نِہالنا--۷--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥

سنت سبھا جہ بَیسہِ پرَبھ پاسے--

ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥

انَند منگل ہر چلت تماسے--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥

گُن گاوہِ انحد دھُن بانی تہ نانک داس چِتارنا--۸--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

آون جانا سبھ چلت تُمارا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥

کر کر دیکھے کھیل اپارا--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥

آپ اُپائے اپاونہارا اپنا کِیا پالنا--۹--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥

سُن سُن جیوا سوئے تُماری--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

سدا سدا جائی بلہاری--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥

دُئے کر جوڑ سِمرؤ دِن راتی میرے سُوآمی اگم اپارنا--۱۰--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

تُدھ بِن دُوجے کِس صالاحی--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ایکو ایک جپی من ماہی--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥

حکم بُوجھ جن بہئے نِہالا ایہہ بھگتا کی گھالنا--۱۱--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥

گُر اُپدیس جپیَے من ساچا--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥

گُر اُپدیس رام رنگ راچا--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੁਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਣਾ ॥੧੨॥

گُر اُپدیس تُٹہہ سبھ بندھن ایہو بھرم موہ پرجالنا--١٢--

ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥

جہ راکھَے سوئی سُکھ تھانا--

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥

سہجے ہوئے سوئی بھل مانا--

ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥

بِنسے بَیر ناہی کو بَیری سبھ ایکو ہےَ بھالنا--١٣--

ਡਰ ਚੂਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥

ڈر چُوکے بِنسے اندھیارے--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥

پرگٹ بھئے پرَبھ پُرکھ نِرارے--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥

آپ چھوڈ پئے سرنائی جِس کا سا تِس گھالنا--١٤--

ਐਸਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥

ایسا کو وڈبھاگی آیا--

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

آٹھ پہر جن کھسم دھیایا--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥

تِس جن کےَ سنگ ترَے سبھ کوئی سو پروار سدھارنا--١۵--

ਇਹ ਬਖਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥

ایہہ بکھسیس کھسم تے پاوا--

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥

آٹھ پہر کر جوڑ دھیاوا--

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬॥੧॥੬॥

نام جپی نام سہج سماوا نام نانک مِلَے اُچارنا--١٦--١--٦--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥

صُورت دیکھ نہ بھُول گوارا--

ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥

مِتھن موہارا جھُوٹھ پسارا--

ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥

جگ مہہ کوئی رہن نہ پائے نِہچل ایک نارائنا--١--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥

گُر پُورے کی پؤ سرنائی--

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥

موہ سوگ سبھ بھرم مِٹائی--

ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥

ایکو منتر دڑِڑائے اوَکھدھ سچ نام رِد گائنا--٢--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥

جِس نامَے کوَ ترسہِ بہو دیوا--

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥

سگل بھگت جا کی کردے سیوا--

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੩॥

اناتھا ناتھ دین دُکھ بھنجن سو گُر پُورے تے پائنا--٣--

ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ॥

ہور دُوارا کوئے نہ سُوجھے--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਵੈ ਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥

ترِبھوَن دھاوے تا کِچھُو نہ بوجھَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੪॥

ستگور ساہو بھنڈار نام جِس ایہو رتن تِسَے تے پائنا--٤--

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥

جا کی دھُور کرے پُنیتا--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥

سُر نر دیوَ نہ پاوہِ میتا--

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥੫॥

ست پُرکھ ستگور پرمیسر جِس بھیٹت پار پرائنا--٥--

ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥

پارجات من پیارے--

ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥

کامدھین سوہی دربارے--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥੬॥

ترِپت سنتوکھ سیوا گُر پُورے نام کمائے رسائنا--٦--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥

گُر کَے سبد مرہِ پنچ دھاتُو--

ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥

بھَے پاربرہم ہووہِ نِرملا تُو--

ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥

پارس جب بھیٹَے گُر پُورا تا پارس پرس دِکھائنا--٧--

ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥

کئی بیکُنٹھ ناہی لوَے لاگے--

ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥

مکت بپُڑی بھی گیانی تیاگے--

ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥

ایکنکار ستگور تے پائیے ہوَ بل بل گُر درسائنا--٨--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

گُر کی سیوَ نہ جانَے کوئی--

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥

گُر پار برہم اگوچر سوئی--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥

جِس نو لائے لئے سو سیوک جِس وڈبھاگ متھائنا--۹--

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

گُر کی مہما بید نہ جانہِ--

ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

تُچھ مات سُن سُن وکھانہہ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥

پار برہم اپرمپر ستگور جِس سِمرت من سیتلائنا--۱۰--

ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥

جا کی سوئے سُنی من جیوے--

ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥

رِدَے وسَے تا ٹھنڈھا تھیوَے--

ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥

گُر مکھو الائے تا سوبھا پائے تِس جم کَے پنتھ نہ پائنا--۱۱--

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥

سنتن کی سرنائی پڑیا--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥

جیوُ پران دھن آگے دھریا--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥

سیوا سُرت نہ جانا کائی تُم کرہو دئِیا کِرمائِنا--۱۲--

ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥

نِرگُن کؤ سنگ لیہُو رلائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا موہِ ٹہلَے لائے--

ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥

پکھا پھیروَ پیسوَ سنت آگے چرن دھوئے سُکھ پائِنا--۱۳--

ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥

بہت دُوارے بھرَم بھرَم آیا--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥

تُمری کِرپا تے تُم سرنایا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥

سدا سدا سنتہ سنگ راکھو ایہو نام دان دیوائِنا--۱۴--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥

بھیٔے کِرپال گُسائیں میرے--

ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

درسن پایا ستگور پُورے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥

سُوکھ سہج سدا آنندا نانک داس دسائِنا--۱۵--۲--۷--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

ماُرو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥

سِمرَے دھرتی عر آکاسا--

ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

سِمرہِ چند سُورج گُنتاسا--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥

پئون پانی بَیسنتر سِمرہِ سِمرَے سگل اُپار جنا--ا--

ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥

سِمرہِ کھنڈ دیپ سبھ لوآ--

ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥

سِمرہِ پاتال پُرِیا سچ سوآ--

ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥

سِمرہِ کھانی سِمرہِ بانی سِمرہِ سگلے ہر جنا--۲--

ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥

سِمرہِ برہمے بِسن مہیسا--

ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥

سِمرہِ دیوتے کوڑ تیتیسا--

ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ੍ਯ਼ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥

سِمرہِ جکھے دَیت سبھ سِمرہِ اگنت نہ جائی جس گنا--٣--

ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥

سِمرہِ پسو پنکھی سبھ بھُوتا--

ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥

سِمرہِ بن پربت اوُدھوتا--

ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥

لتا بلی ساکھ سبھ سِمرہِ رَوِ رہیا سُوآمی سبھ منا--٤--

ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥

سِمرہِ تھُول سُوکھم سبھ جنتا--

ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥

سِمرہِ سِدھ سادِھک ہر منتا--

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥

گُپت پرگٹ سِمرہِ پربھ میرے سگل بھوَن کا پربھ دھنا--٥--

ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥

سِمرہِ نر ناری آسرما--

ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥

سِمرہِ جات جوت سبھ ورنہ--

ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥

سِمرہِ گُنی چتُر سبھ بیتے سِمرہِ رَینی عر دِنا--٦--

ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥

سِمرہِ گھڑی مُورت پل نِمکھا--

ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥

سِمرَے کال اکال سُچ سوچا--

ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥

سِمرہِ سؤن ساستر سنجوگا الکھ نہ لکھیئَے اِک کھِنا--۷--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

کرن کراونہار سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سگل گھٹا کے انترجامی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥

کر کِرپا جِس بھگتی لاوہو جنم پدارتھ سو جِنا--۸--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥

جا کےَ من ووٹھا پرَبھ اپنا--

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥

پُورَے کرم گُر کا جپ جپنا--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੯॥

سرب نِرنتر سو پرَبھ جاتا بہُڑ نہ جونی بھرم رُنا--۹--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥

گُر کا سبد وسَے من جا کےَ--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥

دُوکھ درد بھرم تا کا بھاگے--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥

سُوکھ سہج آنند نام رس انحد بانی سہج دھُنا--۱۰--

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سو دھنونتا جِن پرَبھ دھیایا--

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

سو پتِوَنتا جِن سادھسنگ پایا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥

پاربرہم جا کےَ من وُوٹھا سو پُور کرّ ما نہ چھِنا--۱۱--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥

جل تھل مہیئل سُوآمی سوئی--

ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥

اور نہ کہیئے دُوجا کوئی--

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥

گُر گیان انجن کاٹیوُ بھرم سگلا اور نہ دیسے ایک بِنا--۱۲--

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥

اُوچے تے اُوچا دربارا--

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥

کہن نہ جائی انت نہ پارا--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥

گہر گمبھیر اتھاہ سُوآمی اتُل نہ جائی کیا مِنا--۱۳--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥

تُو کرتا تیرا سبھ کِیا--

ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥

تُجھ بِن اوَر نہ کوئی بِیا--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥

آد مدھ انت پرَبھ تُوہَے سگل پسارا تُم تنا--۱۴--

ਜਮਦੂਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

جمدُوت تِس نِکٹ نہ آوَے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥

سادھسنگ ہر کیرتن گاوَے--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥

سگل منورتھ تا کے پُورن جو سرَونی پرَبھ کا جس سُنا--۱۵--

ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥

تُو سبھنا کا سبھ کو تیرا--

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

ساچے صاحِب گہر گمبھیرا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਊਤਮ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬॥੧॥੮॥

کہو نانک سیئی جن اُوتم جو بھاوہِ سُوآمی تم منا--۱۶--۱--۸--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥

پرَبھ سمرتھ سرب سُکھ دانا--

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

سِمرؤ نام ہوہومہروانا--

ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥

ہر داتا جیا جنت بھیکھاری جِن بانچھے جاچنگنا--ا--

ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥

ماگوَ جن دھُور پرم گت پاووَ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥

جنم جنم کی مَیل مِٹاووَ--

ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥

دیرگھ روگ مِٹہِ ہر اوُکھدھ ہر نِرمل راپَے منگنا--۲--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥

سرَونی سُنو بِمل جس سُوآمی--

ਏਕਾ ਓਟ ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥

ایکا اوٹ تجوُ بِکھ کامی--

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥

نِو نِو پائے لگوَ داس تیرے کر سُکسِرت ناہی سنگنا--۳--

ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥

رسنا گُن گاوَے ہر تیرے۔۔

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥

مِٹہِ کماتے اوگُن میرے۔۔

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥

سِمر سِمر سُوآمی من جیوے پنّچ دُوت تج تنگنا۔۔۴۔۔

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥

چرن کمل جپ بوہتھ چرِیَے۔۔

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥

سنتسنگ مِل ساگر ترِیَے۔۔

ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰਗਨਾ ॥੫॥

ارچا بندن ہر سمت نِواسی باہُڑ جون نہ ننگنا۔۔۵۔۔

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥

داس داسن کو کر لیہو گپالا۔۔

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

کِرپا نِدھان دِین دیالا۔۔

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗਨਾ ॥੬॥

سکھا سہائی پُورن پرمیسُر مِل کدے نہ ہووی بھنگنا۔۔٦۔۔

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥

من تن ارپ دھری ہر آگے۔۔

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥

جنم جنم کا سویا جاگَے--

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥

جِس کا سا سوئی پرِتپالک ہت تیاگی ہؤمَے ہنتنا--۷--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

جل تھل پُورن انترجامی--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥

گھٹ گھٹ روَیا اچھل سُوآمی--

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ॥੮॥

بھرم بِھیت کھوئی گُر پُورَے ایک روِیا سربنگنا--۸--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥

جت کت پیکھوَ پرَبھ سُکھ ساگر--

ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥

ہر توٹ بھنڈار ناہی رتناگر--

ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥

اگہہ اگاہ کِچھ مِت نہی پائیَے سو بُوجھَے جِس کرِپنگنا--۹--

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥

چھاتی سِیتل من تن ٹھنڈھا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥

جنم مرن کی مِٹوی ڈنجھا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥੧੦॥

کر گہِ کاڈھ لیئے پرَبھ اپنے امِیو دھار درِسٹنگنا--۱۰--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥

ایکو ایک روَیا سبھ ٹھائی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

تِس بِن دُوجا کوئی ناہی--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥

آد مدھ انت پرَبھ روَیا ترِسن بُجھی بھرمنگنا--۱۱--

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥

گُر پرمیسر گُر گوبِند--

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥

گُر کرتا گُر سد بکھسند--

ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥

گُر جپ جاپ جپت پھل پایا گیان دیپک سنت سنگنا--۱۲--

ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥

جو پیکھا سو سبھ کِچھ سُوآمی--

ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

جو سُننا سو پرَبھ کی بانی--

ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩॥

جو کینو سو تُمہِ کرائیو سرن سہائی سنتہ تنا--۱۳--

ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥

جاچک جاچے تُمہِ ارادھے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥

پتت پاون پُورن پرَبھ سادَھے--

ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥

ایکو دان سرب سُکھ گُن ندِھ آن منگن نِہکِنچنا--١٤--

ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

کایا پاتر پرَبھ کرنیَہارا--

ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥

لگی لاگ سنت سنگارا--

ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥

نِرمل سوئے بنی ہر بانی من نام مجیٹھے رنگنا--١٥--

ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥

سولہ کلا سمپُورن پھلیا--

ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥

انت کلا ہوئے ٹھاکُر چڑھیا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥

اند بِنود ہر نام سُکھ نانک امرِت رس ہر بھُنچنا--١٦--٢--٩--

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

مارُو سولہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥

تُو صاحِب ہوُ سیوک کِیتا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تیرا دیتا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥

کرن کراون سبھ تُوہَے تُوہَے ہَے ناہی کِچھ اساڑا--ا--

ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥

تُمہِ پٹھائے تا جگ مہہ آئے--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

جو تُدھ بھانا سے کرم کمائے--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥

تُجھ تے باہر کِچھُو نہ ہوآ تا بھی ناہی کِچھ کاڑا--۲--

ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥

اُوہا حُکم تُمارا سُنیئے--

ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥

اِیہا ہر جس تیرا بھنیئَے--

ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥

آپے لیکھ الیکھَے آپے تُم سِیوُ ناہی کِچھ جھاڑا--۳--

ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥

تُو پِتا سبھ بارِک تھارے--

ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥

جیو کھیلاوہِ تیوٗ کھیلنہارے--

ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥

اُجھڑ مارگ سبھ تُم ہی کینہ چلَے ناہی کو ویپاڑا--۴--

ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥

اِک بیَسائے رکھے گِرہ انتر--

ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥

اِک پٹھائے دیس دِسنتر--

ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥

اِک ہی کوٗ گھاس اِک ہی کوٗ راجا اِن مہہ کہیَے کیا کُوڑا--۵--

ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥

کوَن سو مُکتی کوَن سو نرکا--

ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥

کوَن سَیساری کوَن سو بھگتا--

ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥

کوَن سو دانا کوَن سو ہوچھا کوَن سو سُرتا کوَن جڑا--٦--

ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥

حُکمے مُکتی حُکمے نرکا--

ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥

حکم سَیساری حکمے بھگتا--

ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥

حکمے ہوچھا حکمے دانا دُوجا ناہی اوَر دھڑا--٧--

ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥

ساگر کینہ ات تُم بھارا--

ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥

اِک کھڑے رساتل کر منمُکھ گاوارا--

ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥

اِکنا پار لنگھاوِہ آپے ستگور جِن کا سچ بیڑا--٨--

ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥

کوتک کال ایہو حکم پٹھایا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥

جی جنت اوپائے سمایا--

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥

ویکھے وِگسے سبھ رنگ مانے رچن کینا اِک آکھاڑا--٩--

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥

وڈا صاحِب وڈی نائی--

ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥

وڈ داتا ر وڈی جِس جائی--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥

اگم اگوچر بےانت اتولا ہےَ ناہی کِچھ آہاڑا--١٠--

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥

قیمت کوئے نہ جانَے دُوجا--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥

آپے آپ نِرنجن پُوجا--

ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥

آپ سو گیانی آپ دھیانی آپ ستوَنتا ات گاڑا--١١--

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥

کیتڑیا دِن گُپت کہایا--

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥

کیتَڑیا دِن سُنّ سمایا--

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥

کیتَڑیا دِن دھُندھوکارا آپے کرتا پرگٹڑا--١٢--

ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥

آپے سکتی سبل کہایا--

ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥

آپے سُورا امر چلایا--

ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥

آپے سِو ورتائیَن انتر آپے سیتل ٹھار گڑا--١٣--

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥

جسہ نِواجے گُرمکھ ساجے--

ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥

نام وسَے تِس انحد واجے--

ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥

تِس ہی سُکھ تِس ہی ٹھکُرائی تِسہ نہ آوےَ جم نیڑا--۱۴--

ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥

قیمت کاگد کہی نہ جائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥

کہو نانک بے انت گُسائی--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥

آد مدھ انت پرَبھ سوئی ہاتھ تسَے کےَ نیبیڑا--۱۵--

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥

تِسہ سریک ناہی رے کوئی--

ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥

کِس ہی بُتےَ جباب نہ ہوئی--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥

نانک کا پرَبھ آپے آپے کر کر ویکھےَ چوج کھڑا--۱۶--۱--۱۰--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

اچُت پاربرہم پرمیسُر انترجامی--

ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥

مدھُسودن دامودر سُوآمی--

ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥

رِکھیکیس گووردھن دھاری مُرلی منوہر ہر رنگا--ا--

ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥

موہن مادھوَ کِرسن مُرارے--

ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥

جگدیسُر ہر جیوُ اسُر سنگھارے--

ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥

جگجیون اِبناسی ٹھاکُر گھٹ گھٹ واسی ہےَ سنگا--۲--

ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥

دھرنیدھر اِیس نرسِنگھ نارائن--

ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥

داڑا اگرے پرِتھم دھرائن--

ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥

باون رُوپ کییا تُدھ کرتے سبھ ہی سیَتی ہےَ چنگا--۳--

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥

سری رامچند جِس رُوپ نہ ریکھیا--

ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥

بنوالی چکرپان درس انُوپیا--

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥

سہس نیتر مُورت ہےَ سہسا اِک داتا سبھ ہےَ منگا--۴--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥

بھگت وچھل اناتھ ناتھے--

ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥

گوپی ناتھ سگل ہےَ ساتھے--

ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥

باسُدیو نِرنجن داتے برن نہ ساکوَ گُن انگا--۵--

ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥

مُکند منوہر لکھمی نارائن--

ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥

دروپتی لجا نِوار اُدھارن--

ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥

کملاکنت کرہِ کنتوُہل اند بِنودی نِہسنگا--٦--

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥

اموگھ درسن آجونی سمبھوَ--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥

اکال مُورت جِس کدے ناہی کھوَ--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥

اِبناسی اِبگت اگوچر سبھ کِچھ تُجھ ہی ہےَ لگا--۷--

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

سرِیرنگ بیکنٹھ کے واسی--

ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥

مچھ کچھ کُورم آگیا اوتراسی--

ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥

کیسَو چلت کرہِ نِرالے کیتا لوہڑے سو ہوئگا--۸--

ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥

نِراہاری نِرویر سمایا--

ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥

دھار کھیل چتُرجھج کہایا--

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥

ساول سُندر رُوپ بناوِہ بیَن سُنت سبھ موہَیگا--۹--

ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥

بنمالا بِبھوُکھن کمل نَین--

ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥

سُندر کُنڈل مکٹ بَین--

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥

سنکھ چکر گدا ہےَ دھاری مہا سارتھی ستسنگا--۱۰--

ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥

پیت پیتنبر تِربھَون دھنی--

ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥

جگنّاتھ گوپال مکھ بھنی--

ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥

سارِنگدھر بھگوان بیٹھلا مَے گنت نہ آوےَ سربنگا--اا--

ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥

نِہکنٹک نِہکیول کہئیَے--

ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥

دھننجےَ جل تھل ہےَ مہیئیَے--

ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥

مِرت لوک پیال سمیپت استِھر تھان جِس ہےَ ابھگا--۱۲--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥

پتِت پاون دُکھ بھےَ بھنجن--

ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥

اہنکار نِوارن ہےَ بھَو کھنڈن--

ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥

بھگتی توکھت دِین کِرپا لا گُنے نہ کِت ہی ہےَ بھِگا--۱۳--

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥

نِرنکار اچھل اڈولو--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥

جوت سرُوپی سبھ جگ مؤلو--

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥

سو مِلَے جِس آپ مِلائے آپھو کوئے نہ پاوَیگا--١٤--

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥

آپے گوپی آپے کانا--

ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥

آپے گؤ چراوے بانا--

ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥

آپ اپاوہِ آپ کھپاوہِ تُدھ لیپ نہی اِک تِل رنگا--١٥--

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ایک جیہہ گُن کوَن بکھانَے--

ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥

سہس پھنی سیکھ انت نہ جانَے--

ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥

نوَتن نام جپے دِن راتی اِک گُن ناہی پرَبھ کہہ سنگا--١٦--

ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥

اوٹ گہی جگت پِت سرنایا--

ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

بھَے بھیانک جمدُوت دُتر ہے مایا--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥

ہوہو کِرپال اِچھا کر راکھہو سادھ سنتن کےَ سنگ سنگا--۱۷--

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥

درِسٹمان ہےَ سگل مِتھینا--

ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥

اِک ماگو دان گوبِد سنت رینا--

ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥

مستک لائے پرم پد پاوو جِس پراپت سو پاوَیگا--۱۸--

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

جِن کو کِرپا کری سُکھداتے--

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥

تِن سادُھو چرن لےَ رِدَے پراتے--

ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥

سگل نام نِدھان تِن پایا انحد سبد من واجنگا--۱۹--

ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਬਾ ॥

کِرتم نام کتھے تیرے جہبا--

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥

ست نام تیرا پرا پُوربلا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥

کہو نانک بھگت پےٴ سرنائی دیہُ درس من رنگ لگا--۲۰--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥

تیری گت مِت تُوہَے جانہِ--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

تُو آپے کتھہِ تَے آپ وکھانہِ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੨॥੧੧॥

نانک داس داسن کو کریہو ہر بھاوَے داسا راکھ سنگا--۲۱--۲--۱۱--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵--

ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥

الله الّا اگم کھُدائی بندے--

ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥

چھوڈ کھیال دُنیا کے دھندھے--

ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥

ہوئے پَے کھاک فقیر مُسافر ایہو درویس قبول درا--۱--

ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥

سچ نِواج یقین مُسلا--

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥

منسا مار نِوارہو آسا--

ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥

دیہہ مسیت من موَلانا قلم کھُدائی پاک کھرا--۲--

ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥

سرا سریئت لے کماوہو۔۔

ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥

طریقت ترک کھوج ٹولاوہو۔۔

ਮਾਰਫਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥

معرفت من مارہو ابدالا مِلہو حقیقت جِت پھِر نہ مرا۔۔۳۔۔

ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥

قُران کتیب دِل ماہِ کماہی۔۔

ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥

دس اؤرات رکھو بد راہی۔۔

ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥

پنچ مرد صِدق لے بادھو کھَیر صبُوری قبُول پرا۔۔۴۔۔

ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥

مکا مہر روجا پَے کھاکا۔۔

ਭਿਸਤੁ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥

بھِست پیر لپھظ کمائے انداجا۔۔

ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥

حُور نُور مُسک خُدایا بندگی اللہ اعالا حُجرا۔۔۵۔۔

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥

سچ کماوَے سوئی قاجی۔۔

ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥

جو سودھے سوئی حاجی--

ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥

سو مُلا ملعُون نِوارے سو درویس جِس صِپھت دھرا--٦--

ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥

سبھے وکھت سبھے کر ویلا--

ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥

کھالق یاد دِلے مہہ مَوَلا--

ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥

تسبیح یاد کر ہو دس مردن سُنت سِیل بندھان برا--٧--

ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥

دِل مہہ جانہو سبھ پھِلحالا--

ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥

کھِلکھانا بِرادر ہمُو جنجالا--

ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥

میر ملک اُمرے پھانایا ایک مُقام کھُدائے درا--٨--

ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥

اول صِفت دُوجی سابُوری--

ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥

تیجے ہلیمی چوتھے کھَیری--

ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥

پنجوَے پنجے اِکت مکامے ایہہِ پنج وکھت تیرے اپرپرا--۹--

ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥

سگلی جان کرہو مؤدیپھا--

ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥

بد عمل چھوڈ کرہو ہتھ کُوجا--

ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥

کھُدائے ایک بُجھ دیوہو بانگاں بُرگو برکھُردار کھرا--۱۰--

ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥

ہق حلال بکھورہو کھانا--

ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥

دِل دریاوُ دھووہو مَیلانا--

ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥

پیر پچھانَے بھِستی سوئی عجرائیل نہ دوج ٹھرا--۱۱--

ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥

کایا کِردار عَورت ییقنا--

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥

رنگ تماسے مان ہکینا--

ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥

ناپاک پاک کر حدُور ہدیسا ثابت صُورت دستار سِرا--۱۲--

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥

مُسلمان موم دِل ہووَے۔۔

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥

انتر کی مل دِل تے دھووَے۔۔

ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥

دُنیا رنگ نہ آوےَ نیڑے جیئو کُسم پاٹ گھِیوَ پاک ہرا۔۔۱۳۔۔

ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

جا کوُ مہر مہر مہروانا۔۔

ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥

سوئی مرد مرد مردانا۔۔

ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥

سوئی سیکھ مسائق حاجی سو بندہ جِس نجر نرا۔۔۱۴۔۔

ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥

قُدرت قادر کرن کریما۔۔

ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥

صِفت مُحبت اتھاہ رہیما۔۔

ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥

ہق حکم سچ کھُدایا بُجھ نانک بند کھلاص ترا۔۔۱۵۔۔۳۔۔۱۲۔۔

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

مارُو محلّہ ۵۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥

پار.برہم سبھ اُوچ بِراجے--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥

آپے تھاپ اُتھاپے ساجے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥

پرَبھ کی سرن گہت سُکھ پائیَے کِچھ بھوَ نہ ویاپَے بال کا--ا--

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

گربھ اگن مہہ جِنہہ اُباریا--

ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥

رقت کِرم مہہ نہی سنگھارِیا--

ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥

اپنا سِمرن دے پرَتِپالیا اوہو سگل گھٹا کا مالکا--۲--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

چرن کمل سرنائی آیا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥

سادھسنگ ہےَ ہر جس گایا--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥

جنم مرن سبھ دُوکھ نِوارے جپ ہر ہر بھوَ نہی کال کا--۳--

ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥

سمرَتھ اکتھ اگوچر دیوا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

جی جنت سبھ تا کی سیوا--

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥

انڈج جیرج سیتج اُتبُھج بہو پرکاری پالکا--۴--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥

تِسہہ پراپت ہوئے نِدھانا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥

رام نام رس انتر مانا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕਾ ॥੫॥

کر گہِ لینے اندھ کُوپ تے وِرلے کیئی سالکا--۵--

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

آد انت مدھ پرَبھ سوئی--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

آپے کرتا کرے سو ہوئی--

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥

بھرم بھوُ مِٹیا سادھسنگ تے دالد نہ کوئی گھالکا--٦--

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੁੋਪਾਲਾ ॥

اُوتم بانی گاوُ گپالا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥

سادھسنگت کی منگھو روالا--

ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥

باسن میٹ نِباسن ہوییَ کلمل سگلے جالکا--۷--

ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥

سنتا کی ایہہ رِیت نِرالی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥

پاربرہم کر دیکھہ نالی--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥

ساس ساس آرادھن ہر ہر کیوُ سِمرت کیجےَ آلکا--۸--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

جہ دیکھا تہ انترجامی--

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥

نِمکھ نہ وِسرہو پرَبھ میرے سُوآمی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥

سِمر سِمر جیوِہ تیرے داسا بن جل پُورن تھالکا--۹--

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥

تتی واوُ نہ تا کوُ لاگےَ--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

سِمرت نام اندِن جاگےَ--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥

اند بِنود کرے ہر سِمرن تِس مایا سنگ نہ تالکا--۱۰--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥

روگ سوگ دُوکھ تِس ناہی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥

سادھسنگ ہر کیرتن گاہی--

ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥

آپنا نام دیہہ پرَبھ پریتم سُن بیننتی کھالکا--اا--

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥

نام رتن تیرا ہےَ پیارے--

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥

رنگ رتے تیرَے داس اپارے--

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥

تیرَے رنگ رتے تُدھ جیہے وِرلے کیئی بھالکا--۱۲--

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

تِن کی دھُوڑ مانگَے من میرا--

ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥

جِن وِسرہِ ناہی کاہُو بیَرا--

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥

تِن کےَ سنگ پرم پد پائی سدا سنگی ہر نالکا--۱۳--

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥

ساجن میت پیارا سوئی--

ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥

ایک درِڑائے دُرمت کھوئی--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥

کام کرودھ اہنکار تجائے تِس جن کوُ اُپدیس نِرمالکا--۱۴--

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥

تُدھ وِن ناہی کوئی میرا--

ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥

گُر پکڑائے پرَبھ کے پیَرا--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫॥

ہوُ بلہاری ستگور پُورے جِن کھنڈِیا بھرم انالکا--۱۵--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥

ساس ساس پرَبھ بِسرے ناہی--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥

آٹھ پہر ہر ہر کوُ دھیائی--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥

نانک سنت تیرَے رنگ راتے تُو سمرتھ وڈالکا--۱۶--۴--۱۳--

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

مارُو محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥

چرن کمل ہِردَے نِت دھاری--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥

گُر پُورا کھِن کھِن نمسکاری--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥

تن من ارپ دھری سبھ آگے جگ ٹھاکر کِیوُ مہہ نام سُہاونا--ا--

ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

سو ٹھاکُر کیوں منہو وِسارے--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥

جیوُ پِنڈ دے ساج سوارے--

ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥

ساس گراس سمالے کرتا کیتا اپنا پاونا--۲--

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥

جا تے بِرتھا کوُ ناہی--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

آٹھ پہر ہر رکھ من ماہی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥

سادھسنگ جھج اچُت سُوآمی درگہ سوبھا پاونا--۳--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥

چار پدارتھ اسٹ دسا سِدھ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

نام نِدھان سہج سُکھ نؤ نِدھ--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥

سرب کلیان جے من مہہ چاہہِ مِل سادھو سُوآمی راونا--۴--

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥

ساست سِمرِت بید وکھانی--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥

جنم پدارتھ جیت پرانی--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥

کام کرودھ نِندا پرہریَۓ ہر رسنا نانک گاونا--۵--

ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥

جِس رُوپ نہ ریکھیا کُل نہی جاتی--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

پُورن پُور رہیا دِن راتی--

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥

جو جو جپے سوئی وڈبھاگی بہُڑ نہ جونی پاونا--٦--

ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

جِس نو بِسرے پُرکھ بِدھاتا--

ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥

جلتا پھِرے رہے نِت تاتا--

ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥

اکِرتگھنے کوَ رکھَے نہ کوئی نرک گھور مہہ پاونا--۷--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥

جیوَ پران تن دھن جِن ساجِیا--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥

مات گربھ مہہ راکھ نِواجِیا--

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥

تِس سِیوَ پریت چھاڈ ان راتا کاہُو سِرے نہ لاونا--۸--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥

دھار انُگرہو سُوآمی میرے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥

گھٹ گھٹ وسہہ سبھن کےَ نیرے--

ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥

ہاتھ ہمارے کچھُوۓ ناہی جِس جنائہِ تِسَے ج ناونا--۹--

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

جا کےَ مستک دھُر لِکھ پایا--

ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥

تِس ہی پُرکھ نہ ویاپَے مایا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥

نانک داس سدا سرنائی دُوسر لوَے نہ لاونا--۱۰--

ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥

آگیا دُوکھ سُوکھ سبھ کینے۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥

امرِت نام بِرلَے ہی چینے۔۔

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥

تا کی قیمت کہن نہ جائی جت کت اوہی سماونا۔۔اا۔۔

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥

سوئی بھگت سوئی وڈ داتا۔۔

ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

سوئی پُورن پُرکھ بِدھاتا۔۔

ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥

بال سہائی سوئی تیرا جو تیرَے من بھاونا۔۔١٢۔۔

ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥

مِرت دُوکھ سُوکھ لکھ پائے۔۔

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥

تِل نہی بدھے گھٹے نہ گھٹائے۔۔

ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥

سوئی ہوئے جے کرتے بھاوَے کہہ کےَ آپ ونجاونا۔۔١٣۔۔

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥

اندھ کُوپ تے سیَئی کاڈھے۔۔

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥

جنم جنم کے ٹُوٹے گانڈھے--

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥

کِرپا دھار رکھے کر اپنے مِل سادُھو گوبِند دھیاونا--۱۴--

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

تیری قیمت کہن نہ جائی--

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

اچرج رُوپ وڈی وڈیائی--

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥੨॥੧੪॥੬੨॥

بھگت دان منگَے جن تیرا نانک بل بل جاونا--۱۵--۱--۱۴--۲۲--۲۴--۲--۱۴--٦۲--

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩

مارُو وار محلّہ ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱--

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥

وِن گاہک گُن ویچیئے تو گُن سہگھو جائے--

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥

گُن کا گاہک جے ملَے تو گُن لاکھ وِکائے--

ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

گُن تے گُن مِل پائیے جے ستگور ماہے سمائے--

ਮੋੁਲਿ ਅਮੋੁਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥

مول امول نہ پائیے ونج نہ لیجےَ ہاٹ--

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥

نانک پُورا تول ہےَ کبہو نہ ہووَے گھاٹ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥

نام وِہُونے بھرمسہِ آوہِ جاوہِ نیت--

ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

اِک باندھے اِک ڈھیلیا اِک سُکھیئے ہر پریت--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥

نانک سچا منّ لَے سچ کرنی سچ رِیت--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥

گُر تے گیان پایا ات کھڑگ کرارا--

ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

دُوجا بھرم گڑ کٹیا موہ لوبھ اہنکارا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ہر کا نام من وسیا گُر سبد ویچارا--

ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥

سچ سنجم مت اُوتما ہر لگا پیارا--

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥

سبھ سچو سچ ورتدا سچ سِرجنہارا--ا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

کیدارا راگا وِچ جانیٔے بھائی سبدے کرے پیار--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ستسنگت سِیوٗ مِلدو رہَے سچے دھرے پیار--

ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥

وِچھوہ مل کٹے آپنی کُلا کا کرے اُدھار--

ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥

گُنا کی راس سنگرہے اوَگن کڈھَے وِڈار--

ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

نانک مِلیا سو جانیٔے گُورُو نہ چھوڑے آپنا دُوجے نہ دھرے پیار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥

ساگر دیکھوَ ڈر مروَ بھَے تیرَے ڈر ناہِ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥

گُر کےَ سبد سنتوکھِیا نانک بِگسا نائے--٢--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥

چڑ بو ہتھے چالسوَ ساگر لہری دئے--

ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥

ٹھاک نہ سچےَ بوہتھے جے گُر دھیرک دئے--

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥

تِت در جائے اُتارِیا گُر دِسَے ساودھان--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥

نانک ندری پائیَے درگہ چلَے مان--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥

نِہکنٹک راج بھُن تُو گُرمکھ سچ کمائی--

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

سچےَ تخت بیٹھا نیاوَ کر ستسنگت میَل مِلائی--

ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥

سچا اُپدیس ہر جاپنا ہر سِیوُ بن آئی--

ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

ایتھے سُکھداتا من وسَے انت ہوئے سکھائی--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

ہر سِیوُ پریت اُوپجی گُر سوجھی پائی--٢--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

بھُولی بھُولی مےَ پھِری پادھر کہے نہ کوئے--

ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥

پُوچھہُ جائے دُکھ کاٹَے میرا کوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥

ستگور ساچا من وسَے ساجن اُت ہی ٹھائے--

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥

نانک من ترِپتاسیئے صِفتی ساچے نائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥

آپے کرنی کار آپ آپے کرے رجائے--

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

آپے کِس ہی بکھس لئے آپے کار کمائے--

ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥

نانک چانن گُر مِل دُکھ بِکھ جالی نائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥

مایا ویکھ نہ بھُل تُو منمُکھ مُورکھا--

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥

چلدیا نال نہ چلئی سبھ جھُوٹھ درب لکھا--

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥

اَگیانی اندھ نہ بُوجھئی سِر اُوپر جم کھڑگ کلکھا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥

گُر پرسادی اُبرے جِن ہر رس چکھا--

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥

آپ کرائے کرے آپ آپے ہر رکھا--٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥

جِنا گُر نہی بھیٹیا بھَے کی ناہی بِند--

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥

آون جاون دُکھ گھنا کدے نہ چُوک چِند--

ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥

کاپڑ جِوَے پچھوڑیئَے گھڑی مُہت گھڑیال--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥

نانک سچے نام بِن سِرہو نہ چُکے جنجال--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥

ترِ بھوَن ڈُونڈھی سجنا ہومےَ بُری جُگت--

ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥

نہ جھُر ہیئڑے سچ چوُ نانک سچو سچ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥

گُرمکھ آپے بکھسیون ہر نام سمانے--

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥

آپے بھگتی لائیون گُر سبد نیسانے--

ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥

سنمکھ سدا سوہنے سچےَ در جانے--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥

ایتھے اوتھے مُکت ہے جن رام پچھانے--

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥

دھنّ دھنّ سے جن جِن ہر سیویا تِن ہوَ قُربانے--۴--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥

محل کچّجی مڑوڑی کالی منہُ کسُدھ--

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥

جے گُن ہوون تا پِر روَے نانک اوَگن مُندھ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥

ساچ سِیل سچ سنجمی سا پُوری پروار--

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥

نانک اہنِس سدا بھلی پِر کے ہیت پیار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥

آپنا آپ پچھانیا نام نِدھان پایا--

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

کِرپا کر کےَ آپنی گُر سبد مِلایا--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥

گُر کی بانی نِرملی ہر رس پیائیا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

ہر رس جِنی چاکھیا ان رس ٹھاک رہایا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥

ہر رس پی سدا ترِپت بھیَے پھِر ترِسنا بھُکھ گوَایا--۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

پِر کھُسیےَ دھن راویےَ دھن اُر نام سیگار--

ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥

نانک دھن آگے کھڑی سوبھا ونتی نار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥

سسُرے پییَے کنت کی کنت اگّم اتھاہو--

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥

نانک دھنّ سوہاگنی جو بھاوہِ ویپرواہ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥

تخت راجا سو بہے جے تکھتَے لایق ہوئی--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥

جِنی سچ پچھانیا سچ راجے سیئی--

ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ایہ بھُوپت راجے نہ آکھیئے دُوجے بھائے دُکھ ہوئی--

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥

کیتا کیا سالاہیئے جِس جادے بِلم نہ ہوئی--

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥

نِہچل سچا ایک ہےَ گُرمکھ بُوجھے سو نِہچل ہوئی--٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥

سبھنا کا پِر ایک ہےَ پِر بِن کھالی ناہِ--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

نانک سے سوہاگنی جے ستگور ماہِ سماہِ--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥

من کے اِدھک ترنگ کیوٗ در صاحِب چھُٹیئےَ۔۔

ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥

جے راچےَ سچ رنگ گوُڑے رنگ اپار کےَ۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥

نانک گُر پرسادی چھُٹیئےَ جے چِت لگےَ سچ۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی۔۔

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥

ہر کا نام امول ہےَ کیوٗ قیمت کیجےَ۔۔

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥

آپے سرِسٹ سبھ ساجیئن آپے ورتیجےَ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥

گُرمکھ سدا سلاہیئے سچ قیمت کیجےَ۔۔

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

گُر سبدی کمل بِگاسیا اِو ہر رس پیجےَ۔۔

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥

آون جانا ٹھاکیا سُکھ سہج سوِیجےَ۔۔۷۔۔

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱۔۔

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥

نہ میلا نہ دھُندھلا نہ بھگوا نہ کچ--

ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥

نانک لالو لال ہےَ سچےَ رتا سچ--١--

ਮਃ ੩ ॥

م:٣--

ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥

سہج ونسپت پھُل پھل بھور وسےَ بھےَ کھنڈ--

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥

نانک ترور ایک ہےَ ایکو پھُل بھِرنگ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥

جو جن لُوجھہ منےَ سِیو سے سُورے پردھانا--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ہر سیَتی سدا مِل رہے جِنی آپ پچھانا--

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

گیانِیا کا ایہو مہت ہےَ من ماہِ سمانا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

ہر جیوَ کا محل پایا سچ لائے دھیانا--

ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੮॥

جِن گُر پرسادی من جِیتیا جگ تِنہہ جتانا--۸--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥

جوگی ہووا جگ بھوا گھر گھر بھِیکھیا لیؤ--

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥

درگہ لیکھا منگیئے کِس کِس اُتر دیؤ--

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

بھِکھیا نام سنتوکھ مڑی سدا سچ ہےَ نال--

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

بھیکھی ہاتھ نہ لدھِیا سبھ بدھی جمکال--

ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

نانک گلا جھُوٹھیا سچا نام سمال--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥

جِت در لیکھا منگیئے سو در سیوہو نہ کوئے--

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایسا ستگور لوڑ لہو جِس جیوڈ اور نہ کوئے--

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥

تِس سرنائی چھُوٹیّۓ لیکھا منگّے نہ کوۓ--

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥

سچ درِڑائے سچ درِڑھ سچّا اوہو سبد دئے--

ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ہِردَے جِس دَے سچ ہےَ تن من بھی سچّا ہوۓ--

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥

نانک سچّےَ حکم منّیےَ سچّی وڈیائی دئے--

ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

سچے ماہِ سماوسی جِس نو ندر کرۓ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

سُورے ایہہِ نہ آکھیئے اہنکار مرہِ دُکھ پاوہِ--

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥

اندھے آپ نہ پچھاننی دُوجے پچ جاوہِ--

ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ات کرودھ سِیوُ لُوجھدے اگےَ پچھےَ دُکھ پاوہِ--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥

ہر جیوُ اہنکار نہ بھاوئی وید کُوک سُناوہِ--

ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥

اہنکار مُوئے سے وِگتی گئے مر جنمہِ پھِر آوہِ--۹--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥

کاگؤ ہوئے نہ اُوجلا لوہے ناوَ نہ پار--

ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

پِرم پدارتھ منّ لَے دھنّ سوارنہار--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥

حُکم پچھانَے اُوجلا سِر کاسٹ لوہا پار--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥

تِرسنا چھوڈے بھَے وسَے نانک کرنی سار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥

مارُو مارن جو گئے مار نہ سکہہ گوار--

ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

نانک جے ایہو ماریئے گُر سبدی ویچار--

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ایہو من ماریا نہ مَرے جے لوچے سبھ کوئے--

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک من ہی کوُ من مارسی جے ستگور بھیٹے سوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥

دووَے طرپھا اُپائیوُن وِچ سکت سِو واسا--

ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

سکتی کِنَے نہ پائیو پھِر جنم بِناسا--

ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥

گُر سیویَۓ سات پائیَۓ جپ ساس گِراسا--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥

سِمرت ساست سودھ دیکھ اُوتم ہر داسا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥

نانک نام بِنا کو تھِر نہی نامے بل جاسا--١٠--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥

ہووا پنڈت جوتکی وید پڑ امکھ چار--

ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

نوَ کھنڈ مدھے پُوجیا اپنے چج ویچار--

ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥

مت سچا اکھر بھُل جائے چئوکَے بھِٹَے نہ کوئے--

ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥

جھُوٹھے چئوکے نانکا سچا ایکو سوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

آپ اُپائے کرے آپ آپے ندر کرئے--

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

آپے دے وڈیائیا کہو نانک سچا سوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥

کنٹک کال ایک ہےَ ہور کنٹک نہ سُوجھے--

ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥

اپھریو جگ مہہ ورتدا پاپی سِیوَ لُوجھَے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥

گُر سبدی ہر بھیدیئے ہر جپ ہر بُوجھَے--

ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥

سو ہر سرنائی چھُٹیئے جو من سِیوَ جُوجھَے--

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥

من ویچار ہر جپ کرے ہر درگہ سیجھَے--اا--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥

حکم رجائی ساکھتی درگہ سچ قبُول--

ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥

صاحِب لیکھا منگسی دُنیا دیکھ نہ بھُول--

ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥

دِل دروانی جو کرے درویسی راس--

ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥

اسک مُحبت نانکا لیکھا کرتے پاس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥

الگوَ جوئ مدھوکڑوَ سارنگپان سبائے--

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥

ہیرَے ہیرا بیدھیا نانک کنٹھ سُبھائےِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥

منمکھ کال ویاپدا موہِ مایا لاگے--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥

کھِن مہہ مار پچھاڑسی بھائے دُوجے ٹھاگے--

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥

پھِر ویلا ہتھ نہ آوئی جم کا ڈنڈ لاگے--

ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥

تِن جم ڈنڈ نہ لگئی جو ہر لِو جاگے--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥

سبھ تیری تُدھ چھڈاونی سبھ تُدھے لاگے--۱۲--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆਥਿ ॥

سربے جوئے اگچھمی دُوکھ گھنیرو آتھ--

ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥

کالر لادس سر لاگھنؤ لابھ نہ پُونجی ساتھ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥

پُونجی ساچؤ نام تُو اکھُٹؤ درب اپار--

ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥

نانک وکھر نِرملوَ دھنّ ساہو واپار--٢--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥

پُورب پریت پِران لَے موٹو ٹھاکُر مان--

ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥

ماتھَے اُوبھَے جم مارسی نانک میلن نام--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

آپے پِنڈ سوارِیون وِچ نَو نِدھ نام--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥

اِک آپے بھرم بھُلائین تِن نِہپھل کام--

ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥

اِکنی گُرمکھ بُجھیا ہر آتم رام--

ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥

اِکنی سُن کے منیا ہر اُوتم کام--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥

انتر ہر رنگ اُپجیا گایا ہر گُن نام--١٣--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥

بھولتن بھَے من وسَے ہیکَے پادھر ہیڈ--

ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥

ات ڈاہپن دُکھ گھنو تینے تھاو بھرِیڈ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ ਜੋਇ ॥

ماندل بید سے باجنو گھنو دھڑیئَے جوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

نانک نام سمال تُو بیجوُ اوَر نہ کوئے--٢--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥

ساگر گُنی اتھاہو کِن ہاتھالا دیکھیئَے--

ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥

وڈا ویپرواہو ستگور مِلَے ت پار پوا--

ਮਝ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ ॥

مجھ بھر دُکھ بدُکھ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥

نانک سچے نام بِن کسَے نہ لتھی بھُکھ--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

جِنی اندر بھالیا گُر سبد سُہاوَے--

ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

جو اِچھن سو پائدے ہر نام دھیاوَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

جِس نو کِرپا کرے تِس گُر مِلَے سو ہر گُن گاوَے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

دھرم رائے تِن کا مِت ہےَ جم مگ نہ پاوَے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥

ہر نام دھیاوہے دِنس رات ہر نام سماوَے--١٤--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥

سُنیئے ایک وکھانیئے سُرگ مِرت پیال--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥

حکم نہ جائی میٹیا جو لِکھیا سو نال--

ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥

کوَن مُوآ کوَن مارسی کوَن آوے کوَن جائے--

ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

کوَن رہسی نانکا کِس کی سُرت سمائے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥

ہوَ مُوآ مَے ماریا پوَن وہَے دریاؤ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥

ترِسنا تھکی نانکا جا من رتا نائے--

ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥

لوئن رتے لوئنی کّنی سُرت سمائے--

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥

جیبھ رسائن چُونڑی رتی لال لوائے--

ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

اندر مُسک جھکولیا قیمت کہی نہ جائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥

اِس جگ مہہ نام نِدھان ہے نامو نال چلَے--

ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥

ایہو اکُھٹ کدے نہ نِکھُٹئی کھائِے کھرچیو پلَے--

ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥

ہر جن نیڑ نہ آوئی جمکنکر جمکلَے--

ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥

سے ساہ سچے ونجاریا جِن ہر دھن پلَے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥

ہر کِرپا تے ہر پائیَے جا آپ ہر گھلَے--۱۵--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

منمُکھ واپارَے سار نہ جانڑی بِکھ وِہاجھِہِ بِکھ سنگرہہِ بِکھ سِیوَ دھرہِ پیار--

ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

باہرہو پنڈت سدائدے نہو مُورکھ گاوار--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ہر سِیوَ چِت نہ لائنی وادی دھرن پیار--

ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

وادا کیا کرن کہانیا کُوڑ بول کرہِ آہار--

ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥

جگ مہہ رام نام ہر نِرملا ہور مَیلا سبھ آکار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥

نانک نام نہ چیتنی ہوئے میَلے مرہِ گوار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

دُکھ لگا بِن سیویۓ حکم منّے دُکھ جائۓ--

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

آپے داتا سُکھےَ دا آپے دۓ سجائۓ--

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥

نانک ایوے جانیۓ سبھ کِچھ تسَے رجائۓ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥

ہر نام بِنا جگت ہےَ نِردھن بِن ناوَے ترِپت ناہی--

ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥

دُوجے بھرم بھُلایا ہوَمےَ دُکھ پاہی--

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥

بِن کرما کِچھُو نہ پائیۓ جے بہت لوچاہی--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥

آوے جائۓ جمّے مَرے گُر سبد چھُٹاہی--

ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥

آپ کرَے کِس آکھیئے دُوجا کو ناہی--١٦--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

اِس جگ مہہ سنتی دھن کھٹیا جِنا ستگور مِلیا پرَبھ آئے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ستگور سچ درِڑایا اِس دھن کی قیمت کہی نہ جائے--

ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

اِت دھن پایئے بھُکھ لتھی سُکھ وسیا من آئے--

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥

جِنھا کوُ دھُر لِکھیا تِنی پایا آئے--

ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥

منمُکھ جگت نِردھن ہےَ مایا نو بِللائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥

اندِن پھِردا سدا رہَے بھُکھ نہ کدے جائے--

ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

سانت نہ کدے آوئی نہ سُکھ وسَے من آئے--

ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥

سدا چِنت چِتودا رہَے سہسا کدے نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

نانک وِن ستگور مت بھوَی ستگور نو مِلَے تا سبد کمائے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

سدا سدا سُکھ مہہ رہَے سچے ماہِ سمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

جِن اُپائی میدنی سوئی سار کرے--

ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو سِمرہو بھائے رہو تِس بِن اور نہ کوئے--

ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥

کھانا سبد چنگیائیا جِت کھادھَے سدا ترِپت ہوئے--

ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

پینن صِفت سنائے ہے سدا سدا اوہو اُوجلا مَیلا کدے نہ ہوئے--

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

سہجے سچ دھن کھٹیا تھوڑا کدے نہ ہوئے--

ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

دیہی نو سبد سیگار ہے جِت سدا سدا سُکھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ بجھیئے جِس نو آپ وِکھالے سوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥

انتر جپ تپ سنجمو گُر سبدی جاپَے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥

ہر ہر نام دھیائیئے ہؤمَے اگیان گواپَے--

ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ ॥

اندر امرِت بھرپُور ہےَ چاکھیا ساد جاپَے--

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

جِن چاکھیا سے نِربھؤ بھیۓ سے ہر رس دھراپَے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧੭॥

ہر کِرپا دھار پیائیا پھِر کال نہ ویاپَے--١٧--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਲੋਕੁ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥

لوک اوگنا کی بنھَے گنٹھڑی گُن نہ وِہاجھَے کوۓ--

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

گُن کا گاہک نانکا وِرلا کوئی ہوۓ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

گُر پرسادی گُن پائیئنھِ جِس نو ندر کرۓ--١--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

گُن اوگُن سمان ہہہ جے آپ کیتے کرتار--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥

نانک حکم منّیَۓ سُکھ پائیَۓ گُر سبدی ویچار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥

اندر راجا تخت ہےَ آپے کرے نیاوُ--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ ॥

گُر سبدی در جانیَۓ اندر محل اسراوُ--

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

کھرے پرکھ کھجانےَ پائیئن کھوٹیا ناہی تھاوُ--

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

سبھ سچو سچ ورتدا سدا سچ نیاوُ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥

امرِت کا رس آیا من وسیا ناوُ--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م:۱--

ਹਉ ਮੈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥

ہوَ مَے کری تاں تُو ناہی تُو ہووہِ ہوَ ناہے--

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

بُوجھہ گیانی بُوجھنا ایہہ اکتھ کتھا من ماہے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥

بِن گُر تت نہ پایئے الکھ وسَے سبھ ماہے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ستگور مِلَے ت جانیَے جاں سبد وسَے من ماہے--

ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥

آپ گیا بھرم بھوَ گیا جنم مرن دُکھ جاہے--

ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥

گُرمت الکھ لکھائیَے اُوتم مت تراہِے--

ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

نانک سوہں ہنسا جپ جاپہُ ترِبھوَن تسَے سماہے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

من مانک جِن پرکھیا گُر سبدی ویچار--

ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥

سے جن وِرلے جانیئہِ کلجُگ وِچ سنسار--

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥

آپے نو آپ مِل رہیا ہوَمَے دُبدھا مار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

نانک نام رتے دُتر ترے بھوَجل بِکھم سنسار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ ॥

منمُکھ اندر نہ بھالنی مُٹھے اہنمتے--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥

چارے کُنڈاں بھَو تھکے اندر تِکھ تتے--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥

سِمرِت ساست نہ سودھنی منمُکھ وِگُتے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥

بِن گُر کِنَے نہ پائیو ہر نام ہر سطے--

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥

تت گیان ویچاریا ہر جپ ہر گتے--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

آپے جانَے کرے آپ آپے آنَے راس--

ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥

تسَے اگَے نانکا کھلے کیچےَ ارداس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

جِن کیا تِن دیکھیا آپے جانَے سوئے--

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥

کِس نو کہیَے نانکا جا گھر ورتَے سبھ کوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥

سبھے تھوک وِسار اِکو مِت کر--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥

من تن ہوئے نِہال پاپا دہَے ہر--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥

آون جانا چُکَے جنم نہ جاہِ مر--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥

سچ نام آدھار سوگ نہ موہِ جر--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥

نانک نام نِدھان من مہہ سنج دھر--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥

مایا منھو نہ ویسرے مانگے دما دمّ--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧॥

سو پرَبھ چِت نہ آوئی نانک نہی کرّم--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥

مایا ساتھ نہ چلئی کیا لپٹاوہِ اندھ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥

گُر کے چرن دھیائے تُو تُوٹہِ مایا بندھ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

بھانَے حکم منائیون بھانَے سُکھ پایا--

ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

بھانَے ستگور میلیون بھانَے سچ دھیایا--

ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

بھانے جیوڈ ہور دات ناہی سچ آکھ سُنایا--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا تِن سچ کمایا--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥

نانک تِس سرناگتی جِن جگت اُپایا--۲۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥

جِن کوُ اندر گیان نہی بھَے کی ناہی بِند--

ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥੧॥

نانک مُویا کا کیا مارنا جے آپ مارے گووِند--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥

من کی پتری واچنی سُکھی ہُو سُکھ سار--

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سو براہمن بھلا آکھیئے جے بُوجھے برہم بیچار--

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ہر صالاحے ہر پڑَے گُر کےَ سبد وِچار--

ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥

آیا اوہو پروان ہے جے کُل کا کرے اُدھار--

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

اگَے جات نہ پُچھیِئَے کرنی سبد ہے َسار--

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ہور کُوڑ پڑنا کُوڑ کماونا بِکھیا نال پیار--

ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥

اندر سُکھ نہ ہووئی منمکھ جنم کھُوار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥

نانک نام رتے سے اُبرے گُر کےَ ہیت اپار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥

آپے کر کر ویکھدا آپے سبھ سچا--

ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥

جو حکم نہ بُوجھَے کھسم کا سوئی نر کچا--

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥

جِت بھاوے تِت لائیدا گُرمکھ ہر سچا--

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥

سبھنا کا صا ب ایک ہےَ گُر سبدی رچا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥

گُرمکھ سدا سلاہیئے سبھ تِس دے جچا--

ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

جیئو نانک آپ نچائدا تِو ہی کو نچا--۲۲--ا--سدھ--

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫

مارُو وار محلّہ ۵ ڈکھنے م: ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥

تُو چوَ سجن مَیڈِیا ڈیئی سِس اُتار--

ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥

نَین مہنجے ترسدے کد پسی دیدار--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥

نیہُ مہنجا توؤ نال بِیا نیہہ کُوڑاوے ڈیکھ--

ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥

کپڑ بھوگ ڈراونے جِچر پِری نہ ڈیکھ--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

اُٹھی جھالُو کنتڑے ہوَ پسی توَ دیدار--

ਕਾਜਲੁ ਹਾਰੁ ਤਮੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥

کاجل ہار تمول رس بِن پسے ہبھ رس چھار--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥

تُو سچا صاحِب سچ سچ سبھ دھاریا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥

گُرمکھ کیتو تھاٹ سِرج سنسارِیا--

ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ہر آگیا ہوئے بید پاپ پُنّ وِچاریا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥

برہما بِسن مہیس ترِے گُن بِستھاریا--

ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥

نوَ کھنڈ پرِتھمی ساج ہر رنگ سوارِیا--

ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥

ویکی جنت اُپاے انتر کل دھاریا--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

تیرا انت نہ جانَے کوئے سچ سِرجنہارِیا--

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥

تُو جانہِ سبھ بِدھ آپ گُرمکھ نِستاریا--١--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥

جے تُو مِتر اساڈڑا ہِک بھوری نہ ویچھوڑ--

ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੧॥

جیوُ مہنجا توُ موہیا کد پسی جانی توہِ--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

دُرجن تُو جل بھاہڑی وِچھوڑے مر جاہے--

ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥

کنتا تُو سیجڑی مَیڈا ہبھو دُکھالاہے--٢--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥

دُرجن دُوجا بھاوُ ہےَ ویچھوڑا ہوُمےَ روگ--

ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥

سجن سچا پاتساہو جِس مِل کیچےَ بھوگ--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥

تُو اگم دیال بےانت تیری قیمت کہےَ کوَن--

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥

تُدھ سِرجِیا سبھ سنسار تُو نائک سگل بھوَن--

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥

تیری قُدرت کوئے نہ جانےَ میرے ٹھاکرُ سگل روَن--

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥

تُدھ اپڑ کوئے نہ سکےَ تُو اِبناسی جگ اُدھرن--

ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣ ॥

تُدھ تھاپے چارے جُگ تُو کرتا سگل دھرن--

ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥

تُدھ آون جانا کِیا تُدھ لیَپ نہ لگے ترِن--

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥

جِس ہووہِ آپ دیال تِس لاوہِ ستگور چرن--

ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥੨॥

تُو ہورت اُپاے نہ لبھی اِبناسی سرِسٹ کرن--۲--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥

جے تُو وتہِ انگنے ہبھ دھرت سُہاوی ہوئے--

ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥

"ہِکس کنتے باہری میڈی ، وات نہ پُچھے کوئے--ا--"

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥

ہبھے ٹول سُہاونے سَہو بیٹھا انگن مل--

ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥

پہی نہ ونجے بِرتھڑا جو گھر آوے چل--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

سیج وِچھائی کنت کُو کییا ہبھ سیگار--

ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥

اِتی منجھ نہ سماوئی جے گل پہرا ہار--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥

تُو پاربرہم پرمیسر جون نہ آوہی--

ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥

تُو حکمی ساجھِ سرِسٹ ساج سماوہی--

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥

تیرا رُوپ نہ جائی لکھیا کیوُ تُجھ دھیاوہی--

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥

تُو سبھ مہہ ورتہہ آپ قُدرت دیکھاوہی--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥

تیری بھگت بھرے بھنڈار توٹ نہ آوہی--

ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥

ایہہِ رتن جویہر لال قیم نہ پاوہی--

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥

جِس ہووہِ آپ دیال تِس ستگور سیوا لاوہی--

ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥

تِس کدے نہ آوےَ توٹ جو ہر گُن گاوہی--٣--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ٥--

ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥

جا مُو پسی ہٹھ مےَ پِری مہجے نال--

ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥

ہبھے ڈکھ اُلاہیم نانک ندر نِہال--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥

نانک بیٹھا بھکھے واوٗ لمے سیوہِ در کھڑا--

ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥

پِریئے تُو جان مہجا ساوٗ جوئی سائی مُہو کھڑا--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥

کیا گالائیو بھُوچھ پر ویل نہ جوہے کنت تُو--

ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥

نانک پھُلا سندی واڑ کھِڑیا ہبھ سنسار جیئو--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥

سگھڑ سُجان سرُوپ تُو سبھ مہہ ورتنتا--

ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥

تُو آپے ٹھاکرُ سیوکو آپے پُوجنتا--

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥

دانا بینا آپ تُو آپے ستونتا--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥

جتی ستی پرَبھ نِرملا میرے ہر بھگونتا--

ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥

سبھ برہم پسار پساریو آپے کھیلنتا--

ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥

ایہو آوا گوَن رچائیو کر چوج دیکھنتا--

ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥

تِس باہُڑ گربھ نہ پاوہی جِس دیوہے گُر منتا--

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥

جیئو آپ چلاوہے تیوٗ چلدے کِچھ وس نہ جنتا--۴--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥

کُریئے کُریئے ویدیا تل گاڑا مہریر--

ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥

ویکھے چھِٹڑ تھیودو جام کھِسندو پیرَ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥

سچ جانَے کچ وَیدیو توٗ آگھو آگھے سلوے--

ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥

نانک آتسڑی منجھ نَینُو بِیا ڈھل پبن جیئو جمیو--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥

بھورے بھورے رُوہڑے سیویدے آلک--

ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥

مُدت پئی چِرانیا پھِر کڈُو آوےَ رُت--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥

تُدھ رُوپ نہ ریکھیا جات تُو ورنہ باہرا--

ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥

اے مانس جانہِ دُور تُو ورتہہ جاہرا--

ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥

تُو سبھ گھٹ بھوگہہ آپ تُدھ لیَپ نہ لاہرا--

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥

تُو پُرکھ انندی اننّنَت سبھ جوت سماہرا--

ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥

تُو سبھ دیوا مہہ دیوَ بِدھاتے نرہرا--

ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥

کیا آرادھے جھوا اِک تُو ابِناسی اپرپرا--

ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥

جِس میلہہ ستگور آپ تِس کے سبھ کُل ترا--

ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥

سیوک سبھ کردے سیوَ در نانک جن تیرا--۵--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥

گہڈڑڑا ترِن چھایا گاپھل جلیوہو بھاہے--

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥

جِنا بھاگ متھاہڑے تِن اُستاد پناہِ--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥

نانک پیٹھا پکا ساجِیا دھریا آن موَجود--

ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥

باجھہُ ستگور آپنے بیٹھا جھاک درُود--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥

نانک بھُسریا پکائیا پائیا تھالَ ے ماہے--

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥

جنی گُورُو منایا رج رج سیئی کھاہے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥

تُدھ جگ مہہ کھیل رچایا وِچ ہوُمَے پائیا--

ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ایک مندر پنچ چور ہہہ نِت کرہِ بُریائیا--

ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋੁਭਾਈਆ ॥

دس ناری اِک پُرکھ کر دسے ساد لوبھایا--

ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥

این مایا موہنی موہیا نِت پھِرہِ بھرمائیا--

ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥

ہاٹھا دووَے کیتیوُ سِو سکت ورتائیا--

ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥

سِو اگَے سکتی ہارِیا ایوَے ہر بھائیا--

ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥

اِک وِچھوہ ہی تُدھ رکھیا جو ستسنگ مِلائیا--

ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥

جل وِچھوہ بِمب اُٹھلیو جل ماہے سمائیا--٦--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥

آگاہا کُو تراگھ پِچھا پھیر نہ مُہڈڑا--

ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥

نانک سِجھ اِویہا وار بہُڑ نہ ہووی جنمڑا--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥

سجن مَیڈا چائیا ہبھ کہی دا مِت--

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥

ہبھے جانن آپنا کہی نہ ٹھاہے چِت--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥

گُجھڑا لدھم لال متھے ہی پرگٹ تھِیا--

ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥

سوئی سُہاوا تھان جِتھے پِریئے نانک جی تُو وٹھیا--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥

جا تُو میرَے ول ہےَ تا کیا مُہچھندا--

ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥

تُدھ سبھ کِچھ مینو سئُپیا جا تیرا بندہ--

ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥

لکھمی توٹ نہ آوئی کھاۓ کھرچ رہندا--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥

لکھ چئُراسی میدنی سبھ سیَو کرندا--

ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥

ایہہ ویری مِتر سبھ کیتیا نہ منگہہ مندا--

ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥

لیکھا کوۓ نہ پُچھئی جا ہر بکھسندا--

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

انند بھیا سُکھ پایا مِل گُر گووِندا--

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥

سبھے کاج سوارِۓ جا تُدھ بھاوندا--٧--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥

ڈیکھن کُو مُستاک مُکھ کِجیہا تؤ دھنی--

ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥

پھِردا کِتَے حالَ جا ڈِٹھم تا من دھراپیا--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧਣੀ ॥

دُکھیا درد گھنے ویدن جانے تُو دھنی--

ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥

جانا لکھ بھوے پِری ڈِکھندو تا جیوسا--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥

ڈھہدی جائے قرار وہن وہندے مَے ڈِٹھیا--

ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥

سیئی رہے امان جِنا ستگور بھیٹیا--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥

جِس جن تیری بھُکھ ہےَ تِس دُکھ نہ ویاپَے--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥

جِن جن گُرمکھ بُجھیا سو چھو کُنڈی جاپَے--

ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥

جو نر اُس کی سرنی پرَے تِس کمبہِ پاپَے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥

جنم جنم کی مل اُترَے گُر دھُوڑی ناپَے--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

جِن ہر بھانا منیا تِس سوگ نہ سنتاپےَ--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥

ہر جیوُ تُو سبھنا کا مِت ہےَ سبھ جانہِ آپے--

ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥

ایسی سوبھا جنَے کی جیوڈ ہر پرتابَے--

ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥

سبھ انتر جن ورتایا ہر جن تے جابَے--۸--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥

جِنا پِچھَے ہوُ گئی سے مَے پِچھَے بھی رویاس--

ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥

جِنا کی مَے آسڑی تِنا مہجی آس--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥

گلی گلی روڈڑی بھؤدی بھَو بھَو آئے۔۔

ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥

جو بیٹھے سے پھاتھِیا اُبرے بھاگ متھائے۔۔۲۔۔

ਮਃ ੫ ॥

م:۵۔۔

ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

ڈِٹھا ہبھ مجھاہِ کھالی کوئے نہ جانیَے۔۔

ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥

تَے سکھی بھاگ متھاہِ جِنی میرا سجن راویا۔۔۳۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

ہؤ ڈھاڈھی در گُن گاودا جے ہر پرَبھ بھاوے۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

پرَبھ میرا تھِر تھاوری ہور آوے جاوَے۔۔

ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੁੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥

سو منگا دان گسائیا جِت بھُکھ لہہ جاوَے۔۔

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

پرَبھ جیؤ دیوہو درسن آپنا جِت ڈھاڈھی ترِپتاوَے۔۔

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥

ارداس سُنی داتار پرَبھ ڈھاڈھی کوَ محل بلاوَے--

ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

پرَبھ دیکھدیا دُکھ بھُکھ گئی ڈھاڈھی کوَ منگن چِت نہ آوےَ--

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥

سبھے اِچھا پُوریا لگ پرَبھ کےَ پاوَے--

ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥

ہوَ نِرگُن ڈھاڈھی بکھسیون پرَبھ پُرکھ ویداوَے--۹--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥

جا چھُٹے تا کھاك تُو سُنجی کنت نہ جانہی--

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥

دُرجن سیتی نیہو تُو کےَ گُن ہر رنگ مانہی--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥

نانك جِس بِن گھڑی نہ جیونا وِسرے سرَے نہ بِند--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥

تِس سِیوَ کیوَ من رُوسیئے جسہہ ہماری چِند--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥

رتے رنگ پار.برہم کےَ من تن ات گُلال--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥

نانک وِن ناوَے آلُودیا جِتی ہور کھیال--٣--

ਪਵੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥

ہر جیئُ جا تُو میرا مِتر ہےَ تا کیا مےَ کاڑا--

ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥

جنِی ٹھگی جگ ٹھگیا سے تُدھ مار نِواڑا--

ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥

گُر بھوٗجل پار لنگھایا جِتا پاواڑا--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥

گُرمتی سبھ رس بھوگدا وڈا آکھاڑا--

ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥

سبھ اندریا وس کر دِتیوٗ ستونتا ساڑا--

ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥

جِت لائیئَن تِتَے لگدیا نہ کھِنجوتاڑا--

ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥

جو اِچھی سو پھل پاٸدا گُر اندر واڑا--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥

گُر نانک تُٹھا بھاۓ رہو ہر وسدا نیڑا--١٠--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥

جا مُوں آوہ چِت تُو تا ہبھے سُکھ لہاؤ--

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥

نانک من ہی منجھ رنگاولا پِری تہجا ناؤ--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥

کپڑ بھوگ وِکار اے ہبھے ہی چھار--

ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥

کھاک لُڑیدا تنّ کھے ج رتے دیدار--٢--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥

کیا تکہِ بیِا پاس کر ہیئڑے ہِک ادھار--

ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥

تھیوَ سنتن کی رین جِت لبھی سُکھ داتار--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥

وِن کرما ہر جیوَ نہ پائیَے بِن ستگور منُوآ نہ لگَے--

ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥

دھرم دھیرا کل اندرے ایہو پاپی مُول نہ تگَے--

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥

اہے کر کرے سو اہے کر پائے اِک گھڑی مُہت نہ لگَے--

ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥

چارے جُگ مَے سودھِیا وِن سنگت اہنکار نہ بھگَے--

ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥

ہوَمَے مُول نہ چھُٹئی وِن سادھُو ستسنگَے--

ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥

تِچر تھاہ نہ پاوئی جِچر صاحِب سِیوَ من بھنگَے--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥

جِن جن گُرمکھ سیویا تِس گھر دیبان ابھگے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥

ہر کِرپا تے سُکھ پایا گُر ستگور چرنی لگَے--اا--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥

لوڑیدو ہبھ جائے سو میرا میرّن سِر--

ਹਠ ਮੰਞਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥

ہٹھ منجھاہُو سو دھنی چۓدو مکھ ا لا ئے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥

مانکُو موہِ ماؤ ڈِنا دھنی اپاہِ--

ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥

ہِیاؤ مہجا ٹھنڈھڑا مکھہُ سچ الائے--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥

مُو تھِیاؤ سیج نَینا پِری وِچھاونا--

ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥

جے ڈیکھے ہِک وار تا سُکھ کیما ہُو باہرے--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥

من لوچے ہر مِلن کوٗ کیوٗ درسن پائیا--

ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੋੁਲਾਈਆ ॥

مَے لکھ وِڑتے صاحِبہ جے بِند بلائیا--

ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥

مَے چارے کُنڈا بھالیا تُدھ جیوڈ نہ سائِیا--

ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥

مَے دسہُ مارگ سنتہو کیوٗ پربھُو مِلائیا--

ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥

من ارپِہو ہوٗمَے تجہو اِت پنتھ جُلائیا--

ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥

نِت سیوہو صاحِب آپنا ستسنگ مِلائیا--

ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥

سبھے آسا پُوریا گُر محل بُلائیا--

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੋੁਸਾਈਆ ॥੧੨॥

تُدھ جیوڈ ہور نہ سجھُئی میرے متر گوسائیا--۱۲--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਮੂ ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

مُو تھِیاوٗ تخت پِری مہنجے پاتساہ--

ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ਕਵਲ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥

پاوَ ملاِوے کول کوَل جِوے بِگساودو--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥

پِریا سندڑی بھُکھ مُو لاون تھی وِتھرا--

ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥

جان مِٹھائی اِکھ بیئی پیڑے نہ ہُٹےَ--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥

ٹھگا نیہُو متروڑ جان گندھربا نگری--

ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥

سُکھ گھٹاوُ ڈُوئے اِس پندھانُو گھر گھنے--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥

عقل کلا نہ پائیِئے پرَبھ الکھ الیکھں--

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥

کھٹ درسن بھرمتے پھرِہ نہ ملیئے بھیکھں--

ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥

ورت کرہِ چندرائنا سے کِتَے نہ لیکھں--

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥

بید پڑہِ سمپُورنا تت سار نہ پیکھں--

ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥

تِلک کڈھہِ اسنان کر انتر کالیکھں--

ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥

بھیکھی پربھُو نہ لبھئَی وِن سچی سِکھں--

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥

بھُولا مارگ سو پوَے جِس دھُر مستک لیکھں--

ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥

تِن جنم سوارِیا آپنا جِن گُر اکھی دیکھں--۱۳--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥

سو نِواہُو گڈ جو چلاوُ نہ تھیئَے--

ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥

کار کُوڑاوی چھڈ سمل سچ دھنی--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥

ہبھ سمانی جوت جیئو جل گھٹاؤ چندرما--

ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥

پرگٹ تھِیا آپ نانک مستک لِکھیا--٢--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

مُکھ سُہاوے نام چوٗ آٹھ پہر گُن گاوٗ--

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥

نانک درگہ منّیہَہ مِلی نِتھاوے تھاوٗ--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

باہر بھیکھ نہ پائیے پرَبھ انترجامی--

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥

اِکس ہر جیوٗ باہری سبھ پھِرے نِکامی--

ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥

من رتا کُٹنب سِیوٗ نِت گرب پھِرامی--

ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥

پھِرہِ گُمانی جگ مہہ کیا گربہِ دامی--

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥

چلدیا نال نہ چلئی کھِن جائے بِلامی--

ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥

بچردے پھِرہِ سنسار مہہ ہر جی ہُکامی--

ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥

کرم کھُلا گُر پایا ہر مِلیا سُوآمی--

ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥

جو جن ہر کا سیوکو ہر تِس کی کامی--١٤--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ٥--

ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥

مُکھوُ الائے ہبھ مرن پچھانندو کوئے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥

نانک تِنا کھاک جِنا یکینا ہِک سِیُو--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥

جان وسندو منجھ پچھانُو کو ہیکڑو--

ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥

تَے تن پڑدا ناہِ نانک جَے گُر بھیٹیا--٢--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥

مترڑی کانڈھک آہ پاوَ دھووندو پیوسا--

ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥

مُو تن پریم اتھاہ پسن کُو سچا دھنی--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥

نِربھوَ نام وِساریا نال مایا رچا--

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥

آوے جائے بھوائیے بہو جونی نچا--

ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥

بچن کرے تَے کھِسک جائے بولے سبھ کچا--

ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥

اندرہو تھوتھا کُوڑیار کُوڑی سبھ کھچا--

ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥

وَیر کرے نِروَیر نال جھُوٹھے لالچا--

ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥

ماریا سچے پاتساہِ ویکھ دھُر کرمچا--

ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥

جمدُوتی ہےَ ہیَرِیا دُکھ ہی مہہ پچا--

ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥

ہوآ تپاوس دھرم کا نانک در سچا--۱۵--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥

پربھاتے پرَبھ نام جپ گُر کے چرن دھیائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥

جنم مرن مل اُترَے سچے کے گُن گائے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥

دیہہ اندھاری اندھ سُنجی نام وِہُونیا--

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

نانک سپھل جنمّ جےَ گھٹ وُٹھا سچ دھنی--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥

لوئن لوئی ڈِٹھ پیاس نہ بُجھَے مُو گھنی--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥

نانک سے اکھڑِیا بئَنّ جنِی ڈِسندو ما پِری--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥

جِن جن گُرمکھ سیویا تِن سبھ سُکھ پائی--

ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥

اوہو آپ تریا کُٹنب سِیُ سبھ جگت ترائی--

ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

اون ہر نامہ دھن سنچِیا سبھ تِکھا بجھُائی--

ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

اون چھڈے لالچ دُنی کے انتر لِو لائی--

ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥

اوس سدا سدا گھر انند ہےَ ہر سکھا سہائی--

ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥

اون ویری مِتر سم کیتیا سبھ نال سُبھائی--

ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥

ہوآ اوہی ال جگ مہہ گُر گیان جپائی--

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥

پُورب لِکھیا پایا ہر سِیُ بن آئی--۱۶--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ۵--

ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥

سچ سُہاوا کاڈھیئے کُوڑے کُوڑی سوئے--

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک وِرلے جانیئہ جِن سچ پلَے ہوئے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥

سجن مُکھ انُوپ اٹھے پہر نِہالسا--

ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥

سُتڑی سو سَہو ڈِٹھ تَے سُپنے ہوَ کھنیئے--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥

سجن سچ پرکھ مُکھ الاون تھوتھرا--

ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥

منّ مجھاہُو لکھ تُدھُو دُو ر نہ سو پِری--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥

دھرت آکاس پاتال ہےَ چند سُور بِناسی--

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥

بادساہ ساہ ا مراو کھان ڈھاہِ ڈیرے جاسی--

ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥

رنگ تُنگ گریب مست سبھ لوک سِدھاسی--

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥

قاجی سیکھ مسائکا سبھے اُٹھ جاسی--

ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥

پیر پَیکابر اوُلیئے کو تھِر نہ رہاسی--

ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥

روجا باگ نِواج کتیب وِن بُجھے سبھ جاسی--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥

لکھ چوَراسی میدنی سبھ آوےَ جاسی--

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥

نِہچل سچ کھُدائِ ایک کھُدائِ بندہ اِبناسی--١٧--

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

ڈکھنے م: ٥--

ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ڈِٹھی ہبھ ڈھنڈھول ہِکس باجھ نہ کوئے--

ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥

آوٗ سجن تُو مُکھ لگ میرا تن من ٹھنڈھا ہوئے--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥

آسک آسا باہرا مُو من وڈی آس--

ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥

آس نِراسا ہِک تُو ہوٗ بل بل بل گئیاس--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥

وِچھوڑا سُنے ڈُکھ وِن ڈِٹھے مریود--

ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥

باجھ پیارے آپنے بِرہی نہ دھیرود--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥

تٹ تیرتھ دیوَ دیوالیا کیدار متھرا کاسی--

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥

کوٹ تیتیسا دیوتے سن اِندرے جاسی--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥

سِمرت ساستر بید چار کھٹ درس سماسی--

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥

پوتھی پنڈت گیت کوِت کوَتے بھی جاسی--

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥

جتی ستی سنِیاسِیا سبھ کالَے واسی--

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥

مُن جوگی دِگمبرا جمَے سن جاسی--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥

جو دیسَے سو وِنسنا سبھ بِنس بِناسی--

ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥

تھِر پاربرہم پرمیسرو سیوک تھِر ہوسی--۱۸--

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

سلوک ڈکھنے م: ۵--

ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥

سَے ننگے نہ ننگ بھُکھے لکھ نہ بھُکھیا--

ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥

ڈُکھے کوڑ نہ ڈکھ نانک پِری پِکھندو سُبھ دِسٹ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥

سُکھ سمُوہا بھوگ بھُوم سبائی کو دھنی--

ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥

نانک ہبھو روگ مِرتک نام وِہُونیا--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥

ہِکس کُوں تُو آہِ پچھانُو ب ہِک کر--

ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥

نانک آسڑی نِباہِ مانُکھ پرتھائی لجیودو--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥

نِہچل ایک نرائنو ہر اگم اگادھا--

ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥

نِہچل نام نِدھان ہےَ جس سِمرت ہر لادھا--

ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥

نِہچل کیرتن گُن گوبِند گُرمکھ گاوادھا--

ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥

سچ دھرم تپ نِہچلو دِن رَین ارادھا--

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥

دئِیا دھرم تپ نِہچلو جِس کرم لِکھادھا--

ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥

نِہچل مستک لیکھ لِکھِیا سو ٹلَے نہ ٹلادھا--

ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥

نِہچل سنگت سادھ جن بچن نِہچل گُر سادھا--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥

جِن کوُ پُورب لِکھِیا تِن سدا سدا آرادھا--١٩--

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

سلوک ڈکھنے م: ٥--

ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ਹ ਖੇ ॥

جو ڈُبندو آپ سو ترائے کِنھ کھے--

ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥

تاریدڑو بھی تار نانک پِر سِیوُ رتیا--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥

جِتھے کوئے کتھّن ناوُ سُنندو ما پِری--

ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥

مُوں جُلاؤں تتھ نانک پِری پسندو ہرِیوُ تھیوُس--٢--

ਮਃ ੫ ॥

م:۵--

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥

میری میری کیا کرہِ پُتر کلتر سنیہہ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥

نانک نام وِہُونیا نِمُنیادی دیہہ--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥

نَینی دیکھوُ گُر درسنو گُر چرنی متھا--

ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥

پیری مارگ گُر چلدا پکھا پھیری ہتھا--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥

اکال مُورت رِدَے دھیائدا دِن رَین جپنتھا--

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥

مَے چھڈیا سگل اپائنو بھرواسَے گُر سمرتھا--

ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥

گُر بکھسیا نام نِدھان سبھو دُکھ لتھا--

ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥

بھوگہو بھُنچہو بھائیہو پلَے نام اگتھا--

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥

نام دان اِسنان دِڑ سدا کرہو گُر کتھا--

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥

سہج بھیا پرَبھ پایا جم کا بھوَ لتھا--۲۰--

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

سلوک ڈکھنے م: ۵--

ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥

لگڑیا پِریئَںّ پیکھندِیا نہ تِپیا--

ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥

ہبھ مجھاہُو سو دھنی بِیا نہ ڈِٹھو کوئے--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥

کتھڑیا سنتاہ تے سُکھاوَ پندھیا--

ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥

نانک لدھڑیا تِنّاہ جِنا بھاگ متھاہڑے--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥

ڈُونگر جلا تھلا بھُوم بنا پھل کندرا--

ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥

پاتالا آکاس پُورن ہبھ گھٹا--

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥

نانک پیکھ جیئو اِکت سُوت پروتیا--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥

ہر جی ماتا ہر جی پِتا ہر جیئُ پرتِپالک--

ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥

ہر جی میری سار کرے ہم ہر کے بالک--

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥

سہجے سہج کھِلائِدا نہی کردا آلک--

ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥

اوَگن کو نہ چِتاردا گل سیَتی لایق--

ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥

مُوہِ منگاں سوئی دیودا ہر پِتا سُکھدائک--

ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥

گیان راس نام دھن سوَپیون اِس سوَدے لایق--

ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥

ساجھی گُر نال بہالیا سرب سُکھ پائک--

ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥

مَے ناٖلہو کدے نہ وِچھڑَے ہر پِتا سبھنا گلا لایِق--۲۱--

ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥

سلوک ڈکھنے م: ۵--

ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥

نانک کچڑیا سِیوٗ توڑ ڈھوڈھ سجن سنت پکیا--

ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥

اوۓ جیوندے وِچھڑہِ اوۓ مُویا نہ جاہی چھوڑ--۱--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ੍ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥

نانک بِجلیا چمکنّ گھُرنِہ گھٹا ات کالیا--

ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥

برسن میگھ اپار نانک سنگم پِری سُہندیا--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥

جل تھل نیر بھرے سیتل پَون جھُلاردے--

ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥

سیجڑیا سوئنّ ہیرے لال جڑنِدیا--

ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥

سُبھر کپڑ بھوگ نانک پِری وِہُونی تتِیا--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥

کارن کرتَے جو کِیا سوئی ہےَ کرنا--

ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥

جے دھاوہِ پرانیا پاوہِ دھُر لہنا--

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥

بِن کرما کِچھُو نہ لبھئی جے پھِرہِ سبھ دھرنا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥

گُر مِل بھئو گووِند کا بھَے ڈر دُور کرنا--

ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥

بھَے تے بیراگ اُوپجَے ہر کھوجت پھِرنا--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥

کھوجت کھوجت سہج اُپجِیا پھِر جنم نہ مرنا--

ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥

ہِیائے کمائے دھیایا پایا سادھ سنا--

ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥

بوہتھ نانک دیوُ گُر جِس ہر چڑائے تِس بھوُجل ترنا--٢٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥

پہلا مرن قبُول جیون کی چھڈ آس--

ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

ہوہو سبھنا کی رینُکا توٗ آوٗ ہمارے پاس--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥

مُوآ جیوندا پیکھ جیوندے مر جان--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥

جِنھا مُحبت اِک سِیوٗ تے مانس پردھان--۲--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥

جِس من وسَے پاربرہم نِکٹ نہ آوے پِیر--

ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥

بھُکھ تِکھ تِس نہ ویاپئی جم نہی آوے نیر--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥

قیمت کہن نہ جائیَے سچ ساہ اڈولے--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥

سِدھ سادِھک گیانی دھیانِیا کوَن تُدھنو تولَے--

ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥

بھنن گھڑن سمرتھ ہےَ اوپت سبھ پرلَے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥

کرن کارن سمرتھ ہےَ گھٹ گھٹ سبھ بولَے--

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥

رِجق سماہے سبھسَے کیا مانس ڈولَے--

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥

گہر گبھیر اتھاہو تُو گُن گیان امولے--

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥

سوئی کّم کماونا کیا دھُر موَلَے--

ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥

تُدھوُ باہر کِچھ نہی نانک گُن بولَے--۲۳--۱--۲--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

راگ مارُو بانی کبیر جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥

پڈیا کوَن کُمت تُم لاگے--

ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بُوڈہگے پرِوار سقل سِیوٗ رام نہ جپہو ابھاگے--ا--رہاؤ--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥

بید پُران پڑے کا کیا گُن کھر چندن جس بھارا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥

رام نام کی گت نہی جانی کیَسے اُترس پارا--ا--

ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥

جی بدھو سو دھرم کر تھاپہو ادھرم کہہُ کت بھائی--

ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥

آپس کوٗ مُنِور کر تھاپہو کا کوٗ کہو قصائی--۲--

ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥

من کے اندھے آپ نہ بُوجھو کاہے بُجھاوہو بھائی--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥

مایا کارن بِدیا بیچہُ جنم اِبرتھا جائی--۳--

ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥

نارد بچن بیاس کہت ہےَ سُک کوٗ پُوچھہُ جائی--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥

کہہ کبیر رامےَ رم چھُوٹھو ناہِ ت بُوڈے بھائی--۴--ا--

ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

بنہِ بسے کیوُ پائیے جوُ لوُ منھو نہ تجہِ بِکار--

ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥

جہ گھر بن سمسر کیا تے پُورے سنسار--ا--

ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮਾ ॥

سار سُکھ پائیے راما--

ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رنگ رَوہو آتمے رام--ا--رہاؤ--

ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥

جٹا بھسم لیپَن کیا کہا گُپھا مہہ باس--

ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥

من جیتے جگ جیتیا جاں تے بِکھیا تے ہوئے اُداس--۲--

ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥

انجن دئے سبھَے کوئی ٹُک چاہن ماہِ بِڈان--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥

گیان انجن جہ پایا تے لوئن پروان--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥

کہہ کبیر اب جانیا گُر گیان دِیا سمجھائے--

ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥

انترگت ہر بھیٹیا اب میرا من کتھوُ نہ جائے--۴--۲--

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥

رِدھ سِدھ جا کوُ پھُری تب کاہو سِیوُ کیا کاج--

ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥

تیرے کہنے کی گت کیا کہوُ مَے بولت ہی بڈ لاج--ا--

ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

رام جہ پایا رام--

ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تے بھَوہِ نہ بارَے بار--ا--رہاؤ--

ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥

جھوُٹھا جگ ڈہکَے گھنا دِن دُئے برتن کی آس--

ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥

رام اُدک جہ جن پِیا تہِ بہُر نہ بھئی پیاس--۲--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥

گُر پرساد جہ بوُجھیا آسا تے بھیا نِراس--

ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥

سبھ سچ ندری آیا جوُ آتم بھیا اُداس--۳--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥

رام نام رس چاکھیا ہر نامہ ہر تار--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥

کہُ کبیر کنّچن بھیا بھرم گیا سمُدرَے پار--۴--۳--

ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥

اُدک سمُند سلل کی ساکھِیا ترنگ سماوہگے--

ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥

سُنہِ سُنّ ملیا سمدرسی پَو ن رُوپ ہوئے جاوہگے--ا--

ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥

بہُر ہم کاہے آوہگے--

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آون جانا حُکم تسےَ کا حُکمےَ بُجھ سماوہگے--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥

جب چُوکےَ پنچ دھات کی رچنا ایسے بھرم چُکاوہِگے--

ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥

درسن چھوڑ بھیئے سمدرسی ایکو نام دھیاوہگے--۲--

ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥

جِت ہم لائے تِت ہی لاگے تَیسے کرم کماوہگے--

ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥

ہر جی کِرپا کرے جوُ اپنی تَو گُر کے سبد سماوہگے--۳--

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥

جیوَت مرہو مرہو پھُن جیوہو پُنرپ جنم نہ ہوئی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥

کہُ کبیر جو نام سمانے سُنّ رہیا لِو سوئی--۴--۴--

ਜਉ ਤੁਮ੍ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥

جوُ تُمھ مو کوُ دُور کرت ہوُ توُ تُم مُکت بتاوہ--

ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥

ایک انیک ہوئے رہیو سگل مہہ اب کیَسے بھرماوہو--ا--

ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥

رام مو کوُ تار کہاں لَے جئی ہےَ--

ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سودھوُ مُکت کہا دیوُ کیَسی کر پرساد موہِ پائی ہےَ--ا--رہاوُ--

ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

تارن ترن تبےَ لگ کہیَئے جب لگ تت نہ جانیا--

ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥

اب توُ بِمل بھیَۓ گھٹ ہی مہہ کہہ کبیر من مانیا--۲--۵--

ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥

جِن گڑ کوٹ کیئۓ کنّچن کے چھوڈ گیا سو راون--ا--

ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥

کاہے کیجت ہےَ من بھاون--

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب جم آئے کیس تے پکرَے تہ ہر کو نام چھڈاون--ا--رہاوُ--

ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨ੍ਹਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥

کال اکال کھسم کا کینھا ایہو پرپنّچ بدھاون--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥

کہہ کبیر تے انتے مُکتے جِنھ ہِردَے رام رسائن--٢--٦--

ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥

دیہی گاوا جیوٗ دھر مہتوٗ بسہِ پنّچ کِرسانا--

ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥

نَینُو نکٹُو سرَونو رسپت اندری کہیا نہ مانا--ا--

ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥

بابا اب نہ بسوٗ ایہہ گاوٗ--

ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھری گھری کا لیکھا ماگَے کائتھ چیتُو ناوٗ--ا--رہاوٗ--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥

دھرم رائے جب لیکھا ماگَے باقی نِکسی بھاری--

ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥

پنّچ کِرسانو ا بھاگ گئے لَے بادھیوٗ جیوٗ درباری--٢--

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥

کہَے کبیر سُنہو رے سنتھو کھیت ہی کر ہو نِبیرا--

ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥

اب کی بار بکھس بندے کوٗ بہُر نہ بھوٗجل پھیرا--٣--٧--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

راگ مارُو بانی کبیر جیوٗ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

انبھوَ کِنے نہ دیکھِیا بَیراگڑِئے--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੧॥

بِن بھَے انبھوَ ہوئے وناہمبَے--ا--

ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

سَہو حدُور دیکھے تاں بھوَ پوَے بیراگیئڑے--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੨॥

حُکمے بوجھَے ت نِربھوَ ہوئے وناہمبَے--۲--

ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

ہر پاکھنڈ نہ کیجئی بیراگیئڑے--

ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੩॥

پاکھنڈ رتا سبھ لوک وناہمبَے--۳--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

ترِسنا پاس نہ چھوڈئی بیراگیئڑے--

ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੪॥

ممتا جالیا پِنڈ وناہمبَے--۴--

ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

چِنتا جال تن جالیا بیراگیئڑے--

ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੫॥

جے من مِرتک ہوئے وناہںبَے--۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

ستگور بِن بیراگ نہ ہووئی بیراگیئڑے--

ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੬॥

جے لوچَے سبھ کوئے وناہںبَے--٦--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

کرم ہووَے ستگور ملَے بیراگیئڑے--

ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੭॥

سہجے پاوَے سوئے وناہںبَے--۷--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥

کہُ کبیر اِک بینتی بیراگیئڑے--

ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥

مو کوَ بھوَجل پار اُتار وناہںبَے--۸--ا--۸--

ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥

راجن کوَن تُمارے آوَے--

ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسو بھاوَ بِدر کو دیکھیو اوہو گریب موہِ بھاوے--ا--رہاوَ--

ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

ہستی دیکھ بھرم تے بھُولا سری بھگوان نہ جانیا--

ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨ੍ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

تُمرو دُودھ بِدر کو پانھو امرت کر مَے مانیا--ا--

ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥

کھیر سمان ساگ مَے پایا گُن گاوت رَین بِہانی--

ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥

کبیر کو ٹھاکُر اند بِنودی جات نہ کاہُو کی مانی--۲--۹--

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥

سلوک کبیر--

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥

گگن دمامہ باجیو پریو نیسانَے گھاؤ--

ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥

کھیت جو مانڈیو سُورما اب جُوجھن کو داؤ--ا--

ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥

سُورا سو پہچانیئَے جو لڑَے دین کے ہیت--

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥

پُرجا پُرجا کٹ مَرے کبہُو نہ چھاڈے کھیت--۲--۲--

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ

کبیر کا سبد راگ مارُو انی نامدیوُ جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥

چار مُکت چارے سِدھ مِل کے دُولہ پربھ کی سرن پریو--

ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥

مُکت بھیئو چوہوں جُگ جانیو جس کیرت ماتھے چھتر دھریو--ا--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥

راجا رام جپت کو کو نہ تریو--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر اُپدیس سادھ کی سنگت بھگت بھگت تا کو نام پریو--ا--رہاؤ--

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥

سنکھ چکر مالا تِلک بِراجِت دیکھ پرتاپ جم ڈریو--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥

نِربھؤ بھئے رام بل گرجِت جنم مرن سنتاپ ہِریو--۲--

ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥

امبریک کو دیو ابھے پد راج بھبھیکھن ادِھک کریو--

ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥

نؤ نِدھ ٹھاکُر دئی سُدامے دھرو اٹل اجھو نہ ٹریو--۳--

ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥

بھگت ہیت ماریو ہرناکھس نرسِنگھ رُوپ ہوئے دیہہ دھریو--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥

نامہ کہے بھگت بس کیسو اجھوں بل کے دُوار کھرو--۴--ا--

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

مارُو کبیر جیوٗ--

ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥

دین بِساریو رے دِوانے دین بِساریو رے--

ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیٹ بھریو پسُوآ جیئو سوئیو منُکھ جنم ہےَ ہارِیو--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥

سادھسنگت کبھُو نہی کینی رچیئو دھندَھے جھُوٹھ--

ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥

سُوآن سُوکر باعث جِوے بھٹکت چالیو اُوٹھ--ا--

ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥

آپس کوُ دیرگھ کر جانےَ اوُرن کوُ لگ مات--

ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥

منسا باچا کرمنا مےَ دیکھے دوجک جات--۲--

ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥

کامی کرودھی چاتُری باجیگر بیکام--

ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥

نِندا کرتے جنم سِرانو کبھُو نہ سِمرِیو رام--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥

کہہ کبیر چیتےَ نہی مُورکھ مُگدھ گوار--

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥

رام نام جانیو نہی کیسے اُترس پار--۴--ا--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ

راگ مارُو بانی جیدیوُ جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥

چند ست بھیدیا ناد ست پُوریا سُور ست کھوڑسا دت کیا--

ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥

ابل بل توڑیا اچل چل تھپیا اگھڑ گھڑیا تہا اپیوُ پِیا--ا--

ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥

من آد گُن آد وکھانیا--

ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری دُبدھا دِرسٹ سمانیا--ا--رہاوُ--

ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥

اردھ کوُ اردھیا سردھ کوُ سرِدھیا سلل کوُ سلل سنمان آیا--

ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥

بدت جیدیوُ جیدیو کوُ رمیا برہم نِربان لِو لین پایا--۲--ا--

ਕਬੀਰੁ ॥ ਮਾਰੂ ॥

کبیر--مارُو--

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥

رام سِمر پچھتاہِگا من--

ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاپی جیئرا لوبھ کرت ہےَ آج کال اُٹھ جاہِیگا--ا--رہاؤ--

ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥

لالچ لاگے جنم گوَایا مایا بھرم بھُلاہیگا--

ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥

دھن جوبن کا گرب نہ کیجےَ کاگد جیئو گل جاہِیگا--ا--

ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥

جؤ جم آئے کیس گہ پٹکےَ تا دِن کِچھ نہ بساہیگا--

ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥

سِمرن بھجن دئِیا نہی کینی تؤ مُکھ چوٹا کھاہِیگا--۲--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥

دھرم رائے جب لیکھا ماگےَ کیا مُکھ لےَ کےَ جاہِیگا--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥੧॥

کہت کبیر سُنھو رے سنتھو سادھسنگت تر جانہِیگا--۳--ا--

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

راگ مارُو بانی رویداس جیئو کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥

ایسی لال تُجھ بِن کوَن کرَے--

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گریب نِواج گُسئیا میرا ماتھَے چھتر دھرَے--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥

جا کی چھوت جگت کوُ لاگَے تا پر تُہیں ڈھرَے--

ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥

نیچہ اُوچ کرَے میرا گوبِند کاہُو تے نہ ڈرَے--ا--

ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥

نامدیو کبیر تِلوچن سدھنا سَین ترَے--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

کہہ رویداس سُنہو رے سنتھو ہر جیوُ تے سبھَے سرَے--۲--ا--

ਮਾਰੂ ॥

مارُو--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥

سُکھ ساگر سُرِتر چِنتا من کامدھین بس جا کے رے--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥

چار پدارتھ اسٹ مہا سِدھ نوَ نِدھ کر تل تا کَے--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥

ہر ہر ہر نہ جپس رسنا--

ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اور سبھ چھاڈ بچن رچنا--ا--رہاؤ--

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥

نانا کھیان پُران بید بِدھ چؤتیس اچھر ماہی--

ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥

بیاس بیچار کہیؤ پرمارتھ رام نام سر ناہی--۲--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

سہج سمادھ اُپادھ رہت ہوئے بڈے بھاگ لِو لاگی--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥੧੫॥

کہہ رویداس اُداس داس مت جنم مرن بھے بھاگی--۳--۲--۱۵--

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ

تُکھاری چھنت محلّہ ا بارہ ماہا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥

تُو سُن کِرت کرّما پُرب کمایا--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥

سِر سِر سُکھ سہا دیہہ سو تُو بھلا--

ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥

ہر رچنا تیری کیا گت میری ہر بِن گھڑی نہ جیوا--

ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥

پِرء باجھ دُہیلی کوئے نہ بیلی گُرمکھ امِرت پیِواں--

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥

رچنا راچ رہے نِرنکاری پرَبھ من کرم سُکرما--

ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥

نانک پنتھ نِہالے سا دھن تُو سُن آتم راما--ا--

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥

بابیہا پِروُ بولے کوکِل بانِیا--

ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥

سا دھن سبھ رس چولَے انک سمانیا--

ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥

ہر انک سمانی جا پرَبھ بھانی سا سوہاگن نارے--

ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

نوَ گھر تھاپ محل گھر اُوچوَ نج گھر واس مُرارے--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥

سبھ تیری تُو میرا پریتم نِس باسُر رنگ راوَے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥

نانک پِروُ پِروُ چوَے ببیہا کوکِل سبد سُہاوَے--۲--

ਤੂ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥

تُو سُن ہر رس بھِنّے پریتم آپنے--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥

من تن روت رونّے گھڑی نہ بیسرے--

ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

کیوٗ گھڑی بِساری ہوٗ بلہاری ہوٗ جیوا گُن گائے--

ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥

نہ کوئی میر ا ہوٗ کِس کیرا ہر بِن رہن نہ جائے--

ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥

اوٹ گہی ہر چرن نِواسے بھیَۓ پوِتر سریرا--

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥

نانک درِسٹ دیرگھ سُکھ پاوے گُر سبدی من دھیرا--٣--

ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥

برسَے امرِت دھار بُوند سُہاونی--

ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥

ساجن مِلے سہج سُبھائےِ ہر سِیوٗ پریت بنی--

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥

ہر مندر آوےَ جا پرَبھ بھاوے دھن اُوبھی گُن ساری--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥

گھر گھر کنت روَے سوہاگن ہوٗ کیوٗ کنت وِساری--

ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥

اُنوِ گھن چھائے برس سُبھائے من تن پریم سُکھاوے--

ਨਾਨਕ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥

نانک ورسَے امرِت بانی کر کِرپا گھر آوَے--۴--

ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥

چیت بسنت بھلا بھوَر سُہاوڑے--

ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥

بن پھُولے منجھ بار مَے پِر گھر باہُڑَے--

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

پِر گھر نہی آوے دھن کیوُ سُکھ پاوے بِرہِ بِرودھ تن چھیجَے--

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥

کوکِل امب سُہاوی بولَے کیوُ دُکھ انک سہیجَے--

ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥

بھوَر بھَونتا پھُولی ڈالی کیوُ جیوا مر مائے--

ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥

نانک چیَت سہج سُکھ پاوے جے ہر ور گھر دھن پائے--۵--

ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥

ویساکھ بھلا ساکھا ویس کرے--

ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥

دھن دیکھے ہر دُوار آوہو دئیا کرے--

ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥

گھر آوُ پیارے دُتر تارے تُدھ بِن اڈھ نہ مولو--

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ॥

قیمت کوَن کرے تُدھ بھاواں دیکھ دِکھاوے ڈھولو--

ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥

دُور نہ جانا انتر مانا ہر کا محل پچھانا--

ਨਾਨਕ ਵੈਸਾਖੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥

نانک ویساکھیں پرَبھ پاوے سُرت سبد من مانا--٦--

ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥

ما ہ جیٹھ بھلا پریتم کیوَ بِسرے--

ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥

تھل تاپہہ سر بھار سا دھن بِنوَ کرَے--

ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥

دھن بِنٔوَ کریدی گُن ساریدی گُن ساری پرَبھ بھاوا--

ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥

ساچے محل رہَے بیراگی آون دیہہ ت آوا--

ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥

نِمانی نِتانی ہر بِن کیوَ پاوے سُکھ محلّی--

ਨਾਨਕ ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥

نانک جیٹھ جانَے تِس جیسی کرم مِلَے گُن گہلی--٧--

ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥

آساڑ بھلا سُورج گگن تپَے--

ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥

دھرتی دُوکھ سہَے اگن بھکھَے--

ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥

اگن رس مریئے دھوکھَے بھی سو کِرت نہ ہارے--

ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥

رتھ پھِرے چھایا دھن تاکَے ٹیڈ لوَے منجھ بارے--

ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

اوگن بادھ چلی دُکھ آگے سُکھ تِس ساچ سمالے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥

نانک جِس نو ایہو من دیا مرن جیون پرَبھ نالے--۸--

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥

ساون سرس منا گھن ورسہِ رُت آئے--

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥

مَے من تن سَہو بھاوے پِر پردیس سِدھائے--

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥

پِر گھر نہی آوے مریئے ہاوَے دامن چمک ڈرائے--

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥

سیج اکیلی کھری دُہیلی مرن بھیا دُکھ مائے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥

ہر بِن نید بھُوکھ کہو کیَسی کاپڑ تن نہ سُکھاوئے--

ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥

نانک سا سوہاگن کنتی پِر کےَ انک سماوئے--۹--

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

بھادوُ بھرم بھُلی بھر جوبن پچھتانی--

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥

جل تھل نیر بھرے برس رُتے رنگ مانی--

ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥

برسَے نِس کالی کیوُ سُکھ بالی دادر مور لوَنتے--

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥

پِروُ پِروُ چوَے ببیہا بولے بھُئینگم پھِرہِ ڈسنتے--

ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

مچھر ڈنگ سائر بھر سُبھر بِن ہر کیوُ سُکھ پائیَے--

ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥

نانک پُوچھ چلوُ گُر اپنے جہ پرَبھ تہ ہی جائیَے--۱۰--

ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥

اسُن آوُ پِرا سا دھن جھُور مُئی--

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥

تا ملیئے پرَبھ میلے دُوجے بھائے کھُئی--

ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥

جھُوٹھ وِگُتی تا پِر مُتی کُوکہ کاہ سے پھُلے--

ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥

آگے گھام پچھے رُت جاڈا دیکھ چلت من ڈولے--

ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥

دہ دِس ساکھ ہری ہریاول سہج پکے سو میٹھا--

ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥

نانک اسُن مِلہو پیارے ستگور بھیے بسیٹھا--اا--

ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥

کتک کِرت پیا جو پربھ بھایا--

ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥

دیپک سہج بلَے تت جلایا--

ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥

دیپک رس تیلو دھن پِر میلو دھن اوماہے سرسی--

ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥

اوَگن ماری مرے نہ سیجھے گُن ماری تا مرسی--

ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥

نام بھگت دے نج گھر بیٹھے اجھو تِناڑی آسا--

ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥

نانک مِلہو کپٹ در کھولہو ایک گھڑی کھٹ ماسہ--۱۲--

ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥

منگھر ماہو بھلا ہر گُن انک سماوئے--

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥

گُنونتی گُن روَے مَے پِر نِہچل بھاوئے۔۔

ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

نِہچل چتُر سُجان بِدھاتا چنچل جگت سبایا۔۔

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥

گیان دھیان گُن انک سمانے پرَبھ بھانے تا بھایا۔۔

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥

گیت ناد کوِت کوے سُن رام نام دُکھ بھاگَے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥

نانک سا دھن ناہ پیاری ابھ بھگتی پِر آگے۔۔۱۳۔۔

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥

پوکھ تُکھار پڑَے ون ترِن رس۔۔

ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥

آوت کی ناہی من تن وسہ مُکھے۔۔

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥

من تن رَوِ رہیا جگجیون گُر سبدی رنگ مانی۔۔

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

انڈج جیرج سیتج اُتبھج گھٹ گھٹ جوت سمانی۔۔

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥

درسن دیہو دیاپت داتے گت پاوو مت دیہو۔۔

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥

نانک رنگ روے رس رسِیا ہر سِیو پریت سنیہو--۱۴--

ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ماگھ پُنیت بھئی تیرتھ انتر جانیا--

ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥

ساجن سہج ملے گُن گہِ انک سمانِیا--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥

پریتم گُن انکے سُن پرَبھ بنکے تُدھ بھاوا سر ناوا--

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥

گنگ جمن تہ بینی سنگم سات سمُند سماوا--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

پُنّ دان پُوجا پرمیسُر جُگ جُگ ایکو جاتا--

ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥

نانک ماگھ مہا رس ہر جپ اٹھسٹھ تیرتھ ناتا--۱۵--

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥

پھلگُن من رہسی پریم سُبھایا--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

اندِن رَہس بھیا آپ گوَایا--

ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥

من موہ چُکایا جا تِس بھایا کر کِرپا گھر آؤ--

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥

بہُتے ویس کری پِر باجھو محلّی لہا نہ تھاؤ--

ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥

ہار ڈور رس پاٹ پٹمبر پِر لوڑی سیگاری--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥

نانک میَل لئی گُر اپنے گھر ور پایا ناری--١٦--

ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥

بے دس ماہ رُتی تھِتی وار بھلے--

ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥

گھڑی مُورت پل ساچے آئے سہج مِلے--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

پرَبھ مِلے پیارے کارج سارے کرتا سبھ بِدھ جانَے--

ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥

جِن سیگاری تِسہ پیاری میَل بھیا رنگ مانَے--

ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥

گھر سیج سُہاوی جا پِر راوی گُرمکھ مستک بھاگو--

ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥

نانک اہنس راوَے پریتم ہر ور تھِر سوہاگو--١٧--١--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

تُکھاری محلّہ ١--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥

پہلَے پہرَے نَین سلونڑیئے رَین اندھیاری رام--

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥

وکھر راکھ مُئیے آوےَ واری رام--

ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥

واری آوےَ کوَن جگاوَے سُوتی جم رس چُوسئے--

ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥

رَین اندھیری کیا پت تیری چور پڑَے گھر مُوسئے--

ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥

راکھنہارا اگم اپارا سُن بیننتی میریا--

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥

نانک مُورکھ کبہِ نہ چیتَے کیا سُوجھے رَین اندھیریا--ا--

ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥

دُوجا پہر بھیا جاگ اچیتی رام--

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥

وکھر راکھ مُئیے کھاجےَ کھیتی رام--

ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

راکھو کھیتی ہر گُر حیتی جاگت چور نہ لاگَے--

ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

جم مگ نہ جاوہو نہ دُکھ پاوہو جم کا ڈر بھوَ بھاگَے--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ॥

رَوِ سس دیپک گُرمت دُوارے من ساچا مُکھ دھیاوئے--

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥

نانک مُورکھ اجھو نہ چیتَے کِو دُوجے سُکھ پاوئے--۲--

ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥

تیجا پہر بھیا نید ویاپی رام--

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮ ॥

مایا سُت دارا دُوکھ سنتاپی رام--

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥

مایا سُت دارا جگت پیارا چوگ چُگَے نِت پھاسَے--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥

نام دھیاوَے تا سُکھ پاوَے گُرمت کال نہ گراسَے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥

جمّن مرن کال نہی چھوڑے وِن ناوے سنتاپی--

ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥੩॥

نانک تیجے تِربدھ لوکا مایا موہِ ویاپی--۳--

ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ ਰਾਮ ॥

چؤتھا پہر بھیا دؤت ب ہاگَے رام--

ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿਅੜਾ ਜੁੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥

تِن گھر راکھئڑا جو اندِن جاگَے رام--

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥

گُر پُوچھ جاگے نام لاگے تِنا رَین سُہیلیا--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥

گُر سبد کماوہِ جنم نہ آوہِ تِنا ہر پرَبھ بیلیا--

ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ ॥

کر کمپ چرن سریر کمپَے نَین اندھلے تن بھسم سے--

ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥੪॥

نانک دُکھیا جگ چارے بِن نام ہر کے من وسے--۴--

ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥

کھُولی گنٹھ اُٹھو لِکھیا آیا رام--

ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

رس کس سُکھ ٹھاکے بندھ چلایا رام--

ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥

بندھ چلایا جا پرَبھ بھایا نہ دیسَے نہ سُنیئَے--

ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥

آپن واری سبھسَے آوےَ پکی کھیتی لُنیئَے--

ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥

گھڑی چسے کا لیکھا لیجےَ بُرا بھلا سہو جِیا--

ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥

نانک سُر نر سبد مِلائے تِن پرَبھ کارن کیا--۵--۲--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

تکھاری محلّہ ا--

ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥

تارا چڑھیا لما کیوٗ ندر نِہالیا رام--

ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥

سیوک پُور کرّما ستگور سبد دِکھالیا رام--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

گُر سبد دِکھالیا سچ سمالِیا اہنِس دیکھ بیچاریا--

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥

دھاوت پنچ رہے گھر جانیا کام کرودھ بِکھ ماریا--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥

انتر جوت بھئی گُر ساکھی چینے رام کرّما--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥

نانک ہوٗمے مار پتینے تارا چڑھیا لما--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥

گُرمکھ جاگ رہے چُوکی ابھیمانی رام--

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥

اندِن بھور بھیا ساچ سمانی رام--

ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥

ساچ سمانی گُرمکھ من بھانی گُرمکھ ثابت جاگے--

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

ساچ نام امرِت گُر دِیا ہر چرنی لِو لاگے--

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

پرَگٹی جوت جوت مہہ جاتا منمُکھ بھرم بھُلانی--

ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥

نانک بھَور بھیا من مانیا جاگت رَین وِہانی--۲--

ਅਉਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥

اوَگن ویسریا گُنی گھر کیا رام--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥

ایکو رَوِ رہیا اوَر نہ بیا رام--

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

رَوِ رہیا سوئی اوَر نہ کوئی من ہی تے من مانیا--

ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥

جِن جل تھل ترِبھَون گھٹ گھٹ تھاپیا سو پرَبھ گُرمکھ جانیا--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥

کرن کارن سمرتھ اپارا ترِبدھ میٹ سمائی--

ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

نانک اوگن گُنہ سمانے ایسی گُرمت پائی--۳--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥

آون جان رہے چُوکا بھولا رام--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥

ہوُمَے مار مِلے ساچا چولا رام--

ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ہوُمَے گُر کھوئی پرگٹ ہوئی چُوکے سوگ سنتاپَے--

ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥

جوتی اندر جوت سمانی آپ پچھاتا آپے--

ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥

پیئیڑے گھر سبد پتینی ساہُرڑے پِر بھانی--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥

نانک ستگور میَل مِلائی چُوکی کان لوکانی--۴--۳--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

تکُھاری محلّہ ا--

ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥

بھولاوڑے بھُلی بھُل بھُل پچھوتانی--

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

پِر چھوڈئڑی سُتی پِر کی سار نہ جانی--

ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥

پِر چھوڈی سُتی اوگن مُتی تِس دھن وِدھن راتے--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥

کام کرودھ اہنکار وِگُتی ہوُمَے لگی تاتے--

ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥

اُڈر ہنس چلیا فُرمایا بھسمَے بھسم سمانی--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥

نانک سچے نام وِہُونی بھُل بھُل پچھوتانی--ا--

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥

سُن ناہ پیارے اِک بیننتی میری--

ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥

تُو نِج گھر وسیٔڑا ہئُ رُل بھسمَے ڈھیری--

ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

بِن اپنے ناہَے کوئے نہ چاہَے کیا کہیٔے کیا کیجَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

امرِت نام رسن رس رسنا گُر سبدی رس پیجَے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

وِن ناوَے کو سنگ نہ ساتھی آوَے جائے گھنیری--

ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥

نانک لاہا لَے گھر جائیٔے ساچی سچ مت تیری--۲--

ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥

ساجن دیس وِدیسیٔڑے سانیہڑے دیدی--

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥

سار سمالے تِن سجنا مُندھ نَین بھریدی--

ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥

مُندھ نَین بھریدی گُن ساریدی کیوٗ پرَبھ مِلا پیارے--

ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥

مارگ پنتھ نہ جانوٗ وِکھڑا کیوٗ پائیَے پِر پارے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ستگور سبدی ملَے وِچھُنّی تن من آگے راکھَے--

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥

نانک امرِت بِرکھ مہا رس پھلیا مِل پریتم رس چاکھَے--٣--

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

محل بلائڑیئے بِلم نہ کیجےَ--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥

اندِن رتڑیئے سہج ملیجےَ--

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥

سُکھ سہج ملیجےَ روس نہ کیجےَ گرب نِوار سمانی--

ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

ساچے راتی ملَے مِلائی منمُکھ آون جانی--

ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥

جب ناچی تب گھُوگھٹ کیَسا مٹکی پھوڑ نِراری--

ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥

نانک آپے آپ پچھانے گُرمکھ تت بیچاری--٤--٤--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
تُکھاری محلّہ ا--

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥
میرے لال رنگیلے ہم لعلن کے لالے--

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥
گُر الکھ لکھایا اوَر نہ دُوجا بھالے--

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
گُر الکھ لکھایا جا تِس بھایا جا پرَبھ کِرپا دھاری--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥
جگجیون داتا پُرکھ بِدھاتا سہج ملِے بنواری--

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ندر کرِہ تُو تارہِ تریئَے سچ دیوہو دین دیالا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥
پرنوِت نانک داسن دا سا تُو سرب جیا پرَتِپالا--ا--

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
بھرپُر دھار رہے ات پیارے--

ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥
سبدے رَوِ رہیا گُر رُوپ مُرارے--

ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
گُر رُوپ مُرارے ترِبھوَن دھارے تا کا انت نہ پایا--

ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

رنگی جِنسی جنت اُپائے نِت دیوَے چڑّے سَوایا۔۔

ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥

اپرمپر آپے تھاپ اُتھاپے تِس بھاوے سو ہووَے۔۔

ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥

نانک ہیرا ہیرَے بیدھیا گُن کےَ ہار پرووَے۔۔۲۔۔

ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥

گُن گُنہہ سمانے مستک نام نیسانو۔۔

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥

سچ ساچ سمایا چُوکا آون جانو۔۔

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

سچ ساچ پچھاتا ساچے راتا ساچ مِلَے من بھاوَے۔۔

ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ساچے اُوپر اَور نہ دیسَے ساچے ساچ سماوَے۔۔

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

موہن موہ لیا من میرا بندھن کھول نِرارے۔۔

ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

نانک جوتی جوت سمانی جا مِلیا ات پیارے۔۔۳۔۔

ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥

سچ گھر کھوج لہے ساچا گُر تھانو۔۔

ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥

منمکھ نہ پائیَے گُرمکھ گیانو--

ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥

دیوَے سچ دانو سو پروانو سد داتا وڈ دانہ--

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥

امر اجونی استھِر جاپَے ساچا محل چِرانا--

ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥

دوت اُچاپتِ لیکھ نہ لکھیئے پرگٹی جوت مُراری--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥

نانک ساچا ساچَے راچا گُرمکھ تریَے تاری--۴--۵--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

تُکھاری محلّہ ا--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥

اے من میریا تُو سمجھ اچیت اِآنیا رام--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥

اے من میریا چھڈ اوَگن گُنی سماِینا رام--

ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥

بہو ساد لُبھانے کِرت کمانے وِچھڑیا نہی میلہ--

ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥

کیوٗ دُتر تریَے جم ڈر مریَے جم کا پنتھ دُہیلا--

ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥

من رام نہی جاتا ساجھ پربھاتا اوگھٹ رُدھا کیا کرے--

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥

بندھن بادھیا اِن بِدھ چھُوٹے گُرمکھ سیوَے نرہرے--ا--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥

اے من میریا تُو چھوڑ آل جنجالا رام--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥

اے من میریا ہر سیوہو پُرکھ نِرالا رام--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

ہر سِمر ایکنکار ساچا سبھ جگت جِنّ اُپایا--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

پؤن پانی اگن بادھے گُر کھیل جگت دِکھایا--

ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥

آچار تُو وِچار آپے ہر نام سنجم جپ تپو--

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥

سکھا سَین پیار پریتم نام ہر کا جپ جپو--۲--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥

اے من میریا تُو تھِر رہو چوٹ نہ کھاوہی رام--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥

اے من میریا گُن گاوہِ سہج سماوہی رام--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥

گُن گائے رام رسائے رسیئہِ گُر گیان انجن سارہے--

ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥

ترِے لوک دیپک سبد چانن پنچ دُوت سنگھارہے--

ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥

بھَے کاٹ نِربھؤ ترہِ دُتر گُر ملیئَے کارج سارئے--

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥

رُوپ رنگ پیار ہر سِیؤ ہر آپ کِرپا دھارئے--٣--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥

اے من میریا تُو کیا لَے آیا کیا لَے جائسی رام--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥

اے من میریا تا چھُٹسی جا بھرم چُکائسی رام--

ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥

دھن سنچ ہر ہر نام وکھر گُر سبد بھاؤ پچھانہے--

ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥

میل پر ہر سبد نِرمل محل گھر سچ جانہے--

ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥

پت نام پاوہِ گھر سِدھاوہِ جھَول امِرت پی رسو--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥

ہر نام دھیائیئَے سبد رس پائیَے وڈبھاگ جپیَے ہر جسو--۴--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥

اے من میریا بِن پوڑیا مندر کیوُ چڑّے رام--

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥

اے من میریا بِن بیڑی پار نہ امبڑے رام--

ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥

پار ساجن اپار پریتم گُر سبد سُرت لنگھاوئے--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥

مِل سادھسنگت کرہِ رلیا پھِر نہ پچھوتاوئے--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥

کر دئیا دان دیال ساچا ہر نام سنگت پاوو--

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥

نانک پئیمپے سُنھو پریتم گُر سبد من سمجھاووُ--۵--٦--

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪

تُکھاری چھنت محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥

انتر پِر پیار کیوُ پِر بِن جیویئے رام--

ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥

جب لگ درس نہ ہوئے کیوُ امرت پیوِیے رام--

ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥

کیوُ امرِت پیوِیَے ہر بِن جیوِیَے تِس بِن رہن نہ جائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥

اندِن پِروُ پِروُ کرے دِن راتی پِر بِن پیاس نہ جائے--

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ ਸਾਰਿਆ ॥

اپنی کِرپا کرہو ہر پیارے ہر ہر نام سد سارِیا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥

گُر کےَ سبد ملیا مے پریتم ہوُ ستگور وِٹھو واریا--ا--

ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥

جب دیکھاں پِر پیارا ہر گُن رس روا رام--

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥

میرَے انتر ہوئے وِگاس پِروُ پِروُ سچ نِت چوا رام--

ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥

پِروُ چوا پیارے سبد نِستارے بِن دیکھے ترِپت نہ آوئے--

ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥

سبد سیگار ہووَے نِت کامن ہر ہر نام دھیاوئے--

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥

دئِیا دان منگت جن دیجَے مے پریتم دیہو مِلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥

اندِن گُر گوپال دھیائی ہم ستگور وِٹھو گھُمائے--۲--

ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥

ہم پاتھر گُر ناوَ بِکھ بھَوجل تاریئے رام--

ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥

گُر دیوہو سبد سُبھائِے مَے مُوڑ نِستاریئے رام--

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥

ہم مُوڑ مُگدھ کِچھ مِت نہی پائی تُو اگمّ وڈ جانیا--

ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥

تُو آپ دیال دئِیا کر میلہہ ہم نِرگُنی نِمانیا--

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥

انیک جنم پاپ کر بھرمے ہُن تؤ سرناگت آئے--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥

دئِیا کرہو رکھ لیوہو ہر جیؤ ہم لاگہ ستگور پائے--٣--

ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥

گُر پارس ہم لوح مِل کنچن ہویا رام--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥

جوتی جوت مِلائے کایا گڑ سوہِیا رام--

ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

کایا گڑ سوہِیا میرے پرَبھ موہیا کیؤ ساس گِراس وِساریئے--

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥

ادرِسٹ اگوچر پکڑیا گُر سبدی ہؤ ستگور کے بلہاریئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ستگور آگے سیس بھیٹ دیوُ جے ستگور ساچے بھاوے--

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥

آپے دئیا کرہو پربھ داتے نانک انک سماوے--۴--۱--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

تکُھاری محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥

ہر ہر اگم اگادھ اپرمپر اپر پرا--

ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥

جو تُم دھیاوہِ جگدیس تے جن بھوَ بِکھم ترا--

ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

بِکھم بھوَ تِن تریا سُوہیلا جِن ہر ہر نام دھیایا--

ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

گُر واک ستگور جو بھائے چلے تِن ہر ہر آپ مِلایا--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥

جوتی جوت مِل جوت سمانی ہر کرِپا کر دھرنیدھرا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥੧॥

ہر ہر اگم اگادھ اپرمپر اپرپرا--۱--

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

تُم سُوآمی اگم اتھاہ تُو گھٹ گھٹ پُور رہیا--

ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥

تُو الکھ ابھیو اگمّ گُر ستگور بچن لہیا۔۔

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥

دھن دھنّ تے جن پُرکھ پُورے جِن گُر سنتسنگت مِل گُن روے۔۔

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥

بِبیک بُدھ بیچار گُرمکھ گر سبد کھِن کھِن ہر نِت چوے۔۔

ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥

جا بہہ گُرمکھ ہر نام بولہِ جا کھڑے گُرمکھ ہر ہر کہیا۔۔

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

تُم سُوآمی اگم اتھاہ تُو گھٹ گھٹ پُور رہیا۔۔۲۔۔

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥

سیوک جن سیوہِ تے پروان جِن سیویا گُرمت ہرے۔۔

ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥

تِن کے کوٹ سبھ پاپ کھِن پرہر ہر دُور کرے۔۔

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥

تِن کے پاپ دوکھ سبھ بِنسے جِن من چِت اِک ارادھیا۔۔

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥

تِن کا جنم سپھلیو سبھ کِیا کرتَے جِن گُر بچنی سچ بھاکھیا۔۔

ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥

تے دھنّ جن وڈ پُرکھ پُورے جو گُرمت ہر جپ بھؤ بِکھم ترے۔۔

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥

سیوک جن سیوہِ تے پروان جِن سیویا گُرمت ہرے--٣--

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥

تُو انترجامی ہر آپ جیئُو تُو چلاوہِ پیارے ہوَ تِوے چلا--

ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥

ہمرَے ہاتھ کِچھ ناہِ جا تُو میلہہ تا ہوَ آئے مِلا--

ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥

جِن کوَ تُو ہر میلہےسُوآمی سبھ تِن کا لیکھا چھُٹک گیا--

ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥

تِن کی گنت نہ کریہُو کو بھائی جو گُر بچنی ہر میَل لئیا--

ਨਾਨਕ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥

نانک دیال ہوآ تِن اُوپر جِن گُر کا بھانا منیا بھلا--

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥

تُو انترجامی ہر آپ جیئُو تُو چلاوہِ پیارے ہوَ تِوے چلا--٤--٢--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

تُکھاری محلّہ ٤--

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥

تُو جگجیون جگدیس سبھ کرتا سرِسٹ ناتھ--

ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥

تِن تُو دھیایا میرا رام جِن کےَ دھُر لیکھ ماتھ--

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥

جِن کوُ دھُر ہر لِکھیا سُوآمی تِن ہر ہر نام ارادھیا--

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥

تِن کے پاپ اِک نِمکھ سبھ لاتھے جِن گُر بچنی ہر جاپیا--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥੁ ॥

دھن دھنّ تے جن جِن ہر نام جپیا تِن دیکھے ہوُ بھیا سناتھ--

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥

تُو جگجیون جگدیس سبھ کرتا سرِسٹ ناتھ--ا--

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥

تُو جل تھل مہیئل بھرپُور سبھ اُوپر ساچ دھنی--

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਘਣੀ ॥

جِن جپیا ہر من چیت ہر جپ جپ مُکت گھنی--

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥

جِن جپیا ہر تے مُکت پرَانی تِن کے اُوجل مُکھ ہر دُوار--

ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥

اوۓ ہلت پلت جن بھیَۓ سہیلے ہر راکھ لیئۓ رکھنہار--

ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ ॥

ہر سنتسنگت جن سُنہو بھائی گُرمُکھ ہر سیوا سپھل بنی--

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

تُو جل تھل مہیئل بھرپُور سبھ اُوپر ساچ دھنی--۲--

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥

تُو تھان تھننتر ہر ایک ہر ایکو ایک رویا--

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥

ون ترِن ترِبھون سبھ سرِسٹ مُکھ ہر ہر نام چوِیا--

ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ ॥

سبھ چوہِ ہر ہر نام کرتے اسنکھ اگنت ہر دھیاوئے--

ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥

سو دھنّ دھن ہر سنت سادُھو جو ہر پرَبھ کرتے بھاوئے--

ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ ॥

سو سپھل درسن دیہوکرتے جِس ہر ہِردَے نام سد چوِیا--

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥

تُو تھان تھننتر ہر ایک ہر ایکو ایک رویا--۳--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥

تیری بھگت بھنڈار اسنکھ جِس تُو دیوہِ میرے سُوآمی تِس مِلہِ--

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥

جِس کےَ مستک گُر ہاتھ تِس ہِردَے ہر گُن ٹِکھِے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥

ہر گُن ہِردَے ٹِکہِ تِس کےَ جِس انتر بھوَ بھاونی ہوئی--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥

بِن بھَے کِنَے نہ پریم پایا بِن بھَے پار نہ اُترِیا کوئی--

ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥

بھوَ بھاوَ پریت نانک تِسہہ لاگَے جِس تُو آپنی کِرپا کرہے--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥

تیری بھگت بھنڈار اسنکھ جِس تُو دیوہِ میرے سُوآمی تِس مِلہہ--۴--۳--

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

تُکھاری محلّہ ۴--

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥

ناون پُرب ابھیچ گُر ستگور درس بھیا--

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥

دُرمت مَیل ہری اگیان اندھیر گیا--

ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥

گُر درس پایا اگیان گوَایا انتر جوت پرگاسی--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

جنم مرن دُکھ کھِن مہہ بِنسے ہر پایا پرَبھ اِبناسی--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥

ہر آپ کرتَے پُرب کِیا ستگورو کُلکھیت ناون گیا--

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥

ناون پُرب ابھیچ گُر ستگور درس بھیا--۱--

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥

مارگ پنتھ چلے گُر ستگور سنگ سِکھا--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥

اندِن بھگت بنی کھِن کھِن نِمکھ وِکھا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥

ہر ہر بھگت بنی پرَبھ کیری سبھ لوک ویکھن آیا--

ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥

جِن درس ستگور گُورُو کِیا تِن آپ ہر میلایا--

ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥

تیرتھ اُدم ستگورو کِیا سبھ لوک اُدھرن ارتھا--

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥੨॥

مارگ پنتھ چلے گُر ستگور سنگ سِکھا--۲--

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥

پرتھم آئے کُلکھیَت گُر ستگور پُرب ہوآ--

ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥

کھبر بھئی سنسار آئے ترِے لوآ--

ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ ॥

دیکھن آئے تین لوک سُر نر مُن جن سبھ آیا--

ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥

جِن پرسیا گُر ستگورو پُورا تِن کے کِلوِکھ ناس گوایا--

ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥

جوگی دِگمبر سنِیاسی کھٹ درسن کر گئے گوسٹ ڈھوآ--

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥੩॥

پرتھم آئے کُلکھیت گُر ستگور پُرب ہوآ--٣--

ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥

دُتیا جمن گئے گُر ہر ہر جپن کِیا--

ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥

جاگاتی ملے دے بھیٹ گُر پِچھے لنگھائے دِیا--

ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سبھ چھُٹی ستگورو پِچھَے جِن ہر ہر نام دھیایا--

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥

گُر بچن مارگ جو پنتھ چالے تِن جم جاگاتی نیڑ نہ آیا--

ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥

سبھ گُورُو گُورُو جگت بولَے گُر کَے نائے لئیَے سبھ چھُٹک گیا--

ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥੪॥

دُتیا جمن گئے گُر ہر ہر جپن کِیا--٤--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥

ترِتیا آئے سُرسری تہ کوَتک چلت بھیا--

ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥

سبھ موہی دیکھ درسن گُر سنت کِنَے آڈھ نہ دام لئیا--

ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥

آڈھ دام کِچھ پیا نہ بولک جاگاتِیا موہن مُندن پئی--

ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥

بھائی ہم کرہ کیا کِس پاس مانگہ سبھ بھاگ ستگور پِچھے پئی--

ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥

جاگاتِیا اُپاو سِیانپ کر ویچار ڈِٹھا بھنّ بولکا سبھ اُٹھ گیا--

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥

ترِتیا آئے سُرسری تہ کوتک چلت بھیا--۵--

ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥

مِل آئے نگر مہا جنا گُر ستگور اوٹ گہی--

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥

گُر ستگور گُر گووِد پُچھ سِمرت کیتا صحی--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سِمرت ساستر سبھنی صحی کیتا سُک پرہلاد سریرام کر گُر گووِد دھیایا--

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥

دیہی نگر کوٹ پنچ چور وٹوارے تِن کا تھاؤ تھیہو گوایا--

ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥

کیرتن پُران نِت پُنّ ہووہِ گُر بچن نانک ہر بھگت لہی--

ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥

مِل آئے نگر مہا جنا گُر ستگور اوٹ گہی--٦--٤--١٠--

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

تُکھاری چھنت محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥

گھول گھُمائی لالنا گُر من دِینا--

ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥

سُن سبد تُمارا میرا من بھینا--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ایہو من بھینا جیئُو جل مینا لاگا رنگ مُرارا--

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥

قیمت کہی نہ جائی ٹھاکُر تیرا محل اپارا--

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥

سگل گُنا کے داتے سُوآمی بِنؤ سُنہو اِک دینا--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥

دیہُ درس نانک بلہاری جیئڑا بل بل کینہ--ا--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ایہو تن من تیرا سبھ گُن تیرے--

ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥

کھنیئے ونجا درسن تیرے--

ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥

درسن تیرے سُن پرَبھ میرے نِمکھ دِرسٹ پیکھ جیوا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥

امرت نام سُنیجے تیرا کرپا کرہِ ت پیوا--

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥

آس پیاسی پِر کے تائی جیئو چاترِک بوندیرے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥

کہو نانک جیئڑا بلہاری دیہو درس پرَبھ میرے--۲--

ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥

تُو ساچا صاحِب ساہو امِتا--

ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥

تُو پریتم پیارا پران ہِت چِتا--

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥

پران سُکھداتا گُرمکھ جاتا سگل رنگ بن آئے--

ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥

سوئی کرم کماوے پرَانی جیہا تُو فُرمائے--

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥

جا کوُ کرِپا کری جگدیسُر تِن سادھسنگ من جِتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥

کہو نانک جیئڑا بلہاری جیوُ پِنڈ توٗ دِتا--۳--

ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥

نِرگُن راکھ لِیا سنتن کا صدقہ--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥

ستگور ڈھاک لیا موہِ پاپی پڑدا--

ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

ڈھاکنہارے پربھُو ہمارے جی پران سُکھداتے--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

اِبناسی اِبگت سُوآمی پُورن پُرکھ بِدھاتے--

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥

اُستت کہن نہ جائے تُماری کوَن کہَے تُو کد کا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥

نانک داس تا کےَ بلہاری مِلَے نام ہر نِمکا--۴--۱--۱۱--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

کیدارا محلّہ ۴ گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥

میرے من رام نام نِت گاوئیَے رے--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اگم اگوچر نہ جائی ہر لکھیا گُر پُورا مِلَے لکھاویَے رے--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥

جِس آپے کِرپا کرے میرا سُوآمی تِس جن کوَ ہر لِو لاویَے رے--

ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥

سبھ کو بھگت کرے ہر کیری ہر بھاوے سو تھائے پاویئے رے--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥

ہر ہر نام امولک ہر پہہ ہر دیوَے تا نام دھیاویئے رے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥

جِس نو نام دئے میرا سُوآمی تِس لیکھا سبھ چھڈاویَے رے--۲--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥

ہر نام ارادھے سے دھنّ جن کہیئہہ تِن مستک بھاگ دھُر لکھ پاویئَے رے--

ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥

تِن دیکھے میرا من بِگسَے جیئو سُت مِل مات گل لاویئے رے--۳--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥

ہم بارِک ہر پِتا پربھ میرے مو کوُ دیہُ متی جِت ہر پاویئَے رے--

ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥

جیئو بچھرا دیکھ گوٗ سُکھ مانے تیوٗ نانک ہر گل لاویئے رے--۴--ا--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

کیدارا محلّہ ۴ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥

میرے من ہر ہر گُن کہو رے--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگورو کے چرن دھوئے دھوئے پُوجہو اِن بِدھ میرا ہر پربھ لہو رے--رہاؤ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ ابھیمان بِکھے رس اِن سنگت تے تُو رہو رے--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥

مِل ستسنگت کیجے ہر گوسٹ ساڈھو سِیوٗ گوسٹ ہر پریم رسائن رام نام رسائن ہر رام نام رام رمہو رے--ا--

ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥

انتر کا ابھیمان جور تُو کچھ کچھ کچھ جانتا ایہو دُور کرہو آپن گہہ رے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧॥੨॥

جن نانک کوٗ ہر دیال ہوہو سُوامی ہر سنتن کی دھُور کر ہرے--۲--ا--۲--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

کیدارا محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥

مائی سنتسنگ جاگی--

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

پِرء رنگ دیکھے جپتی نام نِدھانی--رہاؤ--

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥

درسن پیاس لوچن تار لاگی--

ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥

بسری تِیاس بِڈانی--ا--

ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥

اب گُر پائیو ہےَ سہج سُکھدائک درسن پیکھت من لپٹانی--

ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥

دیکھ دمودر رَہس من اُپجِیو نانک پِرء امرت بانی--۲--ا--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

کیدارا محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥

دین بِنوَ سُن دیال--

ਪੰਚ ਦਾਸ ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥

پنچ داس تین دوکھی ایک من اناتھ ناتھ--

ਰਾਖੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

راکھ ہو کِرپال--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥

انِک جتن گوَن کروَ--

ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥

کھٹ کرم جگت دھیان دھروَ--

ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥

اُپاو سگل کر ہارِیو نَہہ نَہہ ہُٹہِ بِکرال--ا--

ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥

سرن بندن کرُنا پتے--

ਭਵ ਹਰਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

بھَو ہرن ہر ہر ہر ہرے--

ਏਕ ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ایک تُوہی دین دیال--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥

پرَبھ چرن نانک آسرو--

ਉਧਰੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥

اُدھرے بھرم موہ ساگر--

ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥

لگ سنتنا پگ پال--۲--ا--۲--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

کیدارا محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥

سرنی آئیو ناتھ ندھان--

ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام پریت لاگی من بھیتر ماگن کؤ ہر دان--ا--رہاؤ--

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥

سُکھدائی پُورن پرمیسُر کر کِرپا راکھہو مان--

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥

دیہو پریت سادُھو سنگ سُوآمی ہر گُن رسن بکھان--ا--

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥

گوپال دیال گوبِد دمودر نِرمل کتھا گیان--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥

نانک کؤ ہر کےَ رنگ راگہو چرن کمل سنگ دھیان--۲--ا--۳--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ہر کے درسن کو من چاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا ستسنگ مِلاوہو تُم دیوہو اپنو ناؤ--رہاؤ--

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥

کرؤ سیوا ست پُرکھ پیارے جت سُنیئے تت من رہساؤ--

ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥੧॥

واری پھیری سدا گھُمائی کوَن انُوپ تیرو ٹھاؤ--ا--

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥

سرب پرتپالہِ سگل سماہِ سگلیا تیری چھاوٗ--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥

نانک کے پرَبھ پُرکھ بِدھاتے گھٹ گھٹ تُجھ دِکھاوٗ--۲--۲--۴--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

پِرء کی پریت پیاری--

ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مگن منے مہہ چِتووٗ آسا نَینھو تار تُہاری--رہاوٗ--

ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥

اوۓ دِن پہر مُورت پل کَیسے اوۓ پل گھری کِہاری--

ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥

کھُولے کپٹ دھپٹ بُجھ ترِسنا جیووٗ پیکھ درساری--۱--

ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کوَن سو جتن اُپاوٗ کِنیہا سیوا کوَن بیچاری--

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥

مان ابھیمان موہ تج نانک سنتہ سنگ اُدھاری--۲--۳--۵--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥

ہر ہر ہر گُن گاوہو--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہو کِرپا گوپال گوبِدے اپنا نام جپاوہو--رہاؤ--

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥

کاڈھ لِیئے پرَبھ آن بِکھَے تے سادھسنگ من لاوہو--

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥

بھرم بھوٗ موہ کٹیو گُر بچنی اپنا درس دِکھاوہو--١--

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥

سبھ کی ریَن ہوئے من میرا اہمبُدھ تجاوہو--

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥

اپنی بھگت دیہہ دیالا وڈبھاگی نانک ہر پاوہو--٢--٤--٦--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥

ہر بِن جنم اکارتھ جات--

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تج گوپال آن رنگ راچت مِتھیا پہرت کھات--رہاؤ--

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥

دھن جوبن سمپَے سُکھ بھوگوے سنگ نہ نِبہت مات--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥

مرِگ ترِسنا دیکھ رچیو باور درُم چھایا رنگ رات--ا--

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥

مان موہ مہا مد موہت کام کرودھ کےَ کھات--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥

کر گہِ لیہُ داس نانک کوَ پربھ جیوَ ہوئے سہات--۲--۵--۷--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥

ہر بِن کوئے نہ چالس ساتھ--

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥

دینا ناتھ کرُناپت سُوآمی اناتھا کے ناتھ--رہاؤ--

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੋਗਵਤ ਨਹ ਨਿਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥

سُت سنپت بِکھیا رس بھوگوَت نہ نِبہت جم کےَ پاتھ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥

نام نِدھان گاوٗ گُن گوبِند اُدھر ساگر کے کھات--ا--

ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥

سرن سمرتھ اکتھ اگوچر ہر سِمرت دُکھ لاتھ--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥

نانک دین دھور جن بانچھت ملِےَ لِکھت دھُر ماتھ--۲--۶--۸--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

کیدارا محلّہ ۵ گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥

بِسرت ناہِ من تے ہری--

ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اب ایہہ پریت مہا پربل بھئی آن بِکھے جری--رہاؤ--

ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥

بُوند کہا تِیاگ چاترِک مین رہت نہ گھری--

ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥

گُن گوپال اُچار رسنا ٹیو ایہہ پری--ا--

ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥

مہا ناد کُرنک موہیو بیدھ تیکھن سری--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥

پرَبھ چرن کمل رسال نانک گاٹھ بادھ دھری--۲--ا--۹--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥

پریتم بست رِد مہہ کھور--

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم بھیت نِوار ٹھاکُر گہِ لیہُ اپنی اور--ا--رہاؤ--

ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥

اِدھک گرت سنسار ساگر کر دئِیا چارہو دھور--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥

سنتسنگ ہر چرن بوہتھ اُدھرتے لَے مور--ا--

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥

گربھ کُنٹ مہہ جنہہ دھاریو نہی بِکھَے بن مہہ ہور--

ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥

ہر سکت سرن سمرتھ نانک آن نہی نِہور--۲--۲--۱۰--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥

رسنا رام رام بکھان--

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن گوپال اُچار دِن رَین بھیۓ کلمل ہان--رہاؤ--

ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥

تِیاگ چلنا سگل سنپت کال سِر پر جان--

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥

مِتھن موہ دُرنت آسا جھُوٹھ سر پر مان--ا--

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ست پُرکھ اکال مُورت رِدَے دھارہو دھیان--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥

نام نِدھان لابھ نانک بست ایہہ پروان--٢--٣--١١--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ہر کے نام کو آدھار--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کل کلیس نہ کچھ بیاپَے سنتسنگ بیوہار--رہاؤ--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥

کر انگرہو آپ راکھیو نہ اُپجتوٗ بےکار--

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥

جِس پراپت ہوئے سِمرَے تِس دہت نہ سنسار--١--

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥

سُکھ منگل آنند ہر ہر پرَبھ چرن امرِت سار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥

نانک داس سرناگتی تیرے سنتنا کی چھار--٢--٤--١٢--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥

ہر کے نام بِن دھرِگ سروت--

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جیون رُوپ بِسار جیوہِ تہ کت جیون ہوت--رہاؤ--

ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥

کھات پیت انیک بِنجن جیسے بھار باہک کھوت--

ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥

آٹھ پہر مہا سرَم پایا جیسے بِرکھ جنتی جوت--۱--

ਤਜਿ ਗੋੁਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥

تج گوپال جے آن لاگے سے بہو پرکاری روت--

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥

کر جور نانک دان ماگَے ہر رکھو کنٹھ پروت--۲--۵--۱۳--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥

سنتہہ دھُور لے مکھ ملی--

ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

گُنا اچُت سدا پُورن نہ دوکھ بیاپہہ کلی--رہاؤ--

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥

گُر بچن کارج سرب پُورن اِیت اُوت نہ ہلی--

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥

پرَبھ ایک انِک سربت پُورن بکھَے اگن نہ جلی--١--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥

گہِ بھُجا لینو داس اپنو جوت جوتی رلی--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥

پرَبھ چرن سرن اناتھ آئیو نانک ہر سنگ چلی--٢--٦--١٤--

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کیدارا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥

ہر کے نام کی من رُچَے--

ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ سانت انند پُورن جلت چھاتی بُجھَے--رہاؤ--

ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥

سنت مارگ چلت پرانی پتت اُدھرے مُچَے--

ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥

رےَن جن کی لگی مستک انِک تیرتھ سُچے--١--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥

چرن کمل دھیان بھیتر گھٹ گھٹہِ سُوآمی سُجھےَ--

ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥

سرن دیوَ اپار نانک بہُر جم نہی لُجھے--٢--٧--١٥--

ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

کیدارا چھنت محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل میرے پریتم پیاریا--رہاؤ--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

پُور رہیا سربتر مَے سو پُرکھ بِدھاتا--

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥

مارگ پرَبھ کا ہر کیا سنتن سنگ جاتا--

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

سنتن سنگ جاتا پُرکھ بِدھاتا گھٹ گھٹ ندر نِہالیا--

ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥

جو سرنی آوےَ سرب سُکھ پاوَے تِل نہی بھنّےَ گھالیا--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥

ہر گُن نِدھ گائے سہج سُبھائے پریم مہا رس ماتا--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥

نانک داس تیری سرنائی تُو پُورن پُرکھ بِدھاتا--ا--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥

ہر پریم بھگت جن بیدھیا سے آن کت جاہی--

ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥

مین بِچھوہا نہ سہَے جل بِن مر پاہی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥

ہر بِن کیوُ رہیۓ دُوکھ کِن سہیۓ چاترِک بُوند پیاسیا--

ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥

کب رَین بِہاوَے چکوی سُکھ پاوَے سُورج کِرن پرگاسیا--

ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥

ہر درس من لاگا دِنس سبھاگا اندِن ہر گُن گاہی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥

نانک داس کہَے بیننتی کت ہر بِن پران ٹِکاہی--٢--

ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥

ساس بِنا جیئو دیہُری کت سوبھا پاوَے--

ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥

درس بِہُونا سادھ جن کھِن ٹِکن نہ آوَے--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥

ہر بِن جو رہنا نرک سو سہنا چرن کمل من بیدھیا--

ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥

ہر رسِک بیراگی نام لِو لاگی کتھو نہ جائۓ نِکھیدھیا--

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥

ہر سِیوُ جائۓ مِلنا سادھسنگ رہنا سو سُکھ انک نہ ماوَے--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥

کِرپال نانک کے سُوآمی ہر چرنہ سنگ سماوے--۳--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥

کھوجت کھوجت پربھ ملے ہر کرُنا دھارے--

ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥

نِرگُن نیچ اناتھ مے نہی دوکھ بیچارے--

ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥

نہی دوکھ بیچارے پُورن سُکھ سارے پاون بِرد بکھانیا--

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋੁ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥

بھگت وچھل سُن انچل گہیا گھٹ گھٹ پُور سمانِیا--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੋੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥

سُکھ ساگر پایا سہج سُبھایا جنم مرن دُکھ ہارے--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥

کر گہِ لینے نانک داس اپنے رام نام اُر ہارے--۴--۱--

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

راگ کیدارا بانی کبیر جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

اُستت نِندا دووُ بِبرجت تجوُ مان ابھیمانا--

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥

لوہا کنچن سم کر جانہِ تے مُورت بھگوانا--ا--

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥

تیرا جن ایک آدھ کوئی--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ بِبرجت ہر پد چینھَے سوئی--ا--رہاؤ--

ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

رج گُن تم گُن ست گُن کہیَۓ ایہہ تیری سبھ مایا--

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨ੍ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

چوٗتھے پد کوٗ جو نر چینھَے تِنھ ہی پرم پد پایا--۲--

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥

تیرتھ برت نیم سُچ سنجم سدا رہَے نِہکاما--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥

ترِسنا ار مایا بھرم چُوکا چِتوت آتم راما--۳--

ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥

جہ مندر دیپک پرگاسیا اندھکار تہ ناسا--

ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥

نِربھوٗ پُور رہے بھرم بھاگا کہہ کبیر جن داسا--۴--ا--

ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥

کِنہی بنجیا کانسی تانبا کِنہی لوٗگ سُپاری--

ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

سنتھو بنجیا نام گوبِد کا ایسی کھیپ ہماری--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥

ہر کے نام کے بیاپاری--

ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہیرا ہاتھ چڑھیا نِرمولک چھُوٹ گئی سنساری--ا--رہاؤ--

ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ساچے لائے توَ سچ لاگے ساچے کے بیوہاری--

ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥

ساچی بست کے بھار چلائے پہچے جائے بھنڈاری--۲--

ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥

آپہِ رتن جواہر مانِک آپے ہےَ پاساری--

ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥

آپے دہ دِس آپ چلاوے نِہچل ہےَ بیاپاری--۳--

ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥

من کر بَیل سُرت کر پَیڈا گیان گَون بھر ڈاری--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥

کہت کبیر سُنھو رے سنتھو نِبہی کھیپ ہماری--۴--۲--

ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥

ری کلوار گوار مُوڈھ مت اُلٹو پوَن پھِراووَ--

ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥੧॥

من متوار میر سر بھاٹھی امِرت دھار چُواوؤ--ا--

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥

بولہو بھئیا رام کی دُہائی--

ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت سدا مت دُرلبھ سہجے پیاس بجھائی--ا--رہاؤ-- wپیوہ

ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥

بھَے بچ بھاؤ بھائے کوؤ بُوجھہ ہر رس پاوے بھائی--

ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥

جیتے گھٹ امِرت سبھ ہی مہہ بھاوے تِسہ پیائی--۲--

ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥

نگری ایکے نؤ دروازے دھاوت برج رہائی--

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥

ترِکُٹی چھُوٹے دسوا در کھُولھَے تا من کھیوا بھائی--۳--

ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ابھے پد پُور تاپ تہ ناسے کہہ کبیر بیچاری--

ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

اُبٹ چلنتے ایہو مد پایا جیسے کھوند کھُماری--۴--۳--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥

کام کرودھ ترِسنا کے لینے گت نہی ایکے جانی--

ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥

پھُوٹی آکھے کچھُو نہ سُوجھے بُوڈ مُوئے بِن پانی--ا--

ਚਲਤ ਕਤ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥

چلت کت ٹیڈھے ٹیڈھے ٹیڈھے--

ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

است چرم بِسٹا کے مُوندے دُرگندھ ہی کے بیڈھے--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥

رام نہ جپہو کوَن بھرم بھُولے تم تے کال نہ دُورے--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥

اِنک جتن کر ایہو تن راکھہو رہَے اوستھا پُورے--۲--

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥

آپن کیا کچھُو نہ ہووَے کیا کو کرَے پرانی--

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥

جا تِس بھاوے ستگور بھیٹَے ایکو نام بکھانی--۳--

ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ ਅਇਆਨੇ ॥

بلُوآ کے گھرُوآ مہہ بستے پھُلوت دیہہ ایانے--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੪॥

کہو کبیر جہ رام نہ چیتیوُ بُوڈے بہت سِیانے--۴--۴--

ਟੇਢੀ ਪਾਗ ਟੇਢੇ ਚਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥

ٹیڈھی پاگ ٹیڈھے چلے لاگے بِیرے کھان--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥

بھاؤ بھگت سِیوٗ کاج نہ کچھُوآے میرو کام دیوان--ا--

ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥

رام بِساریو ہےَ ابھیمان--

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کنک کامنی مہا سُندری پیکھ پیکھ سچ مان--ا--رہاؤ--

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥

لالچ جھُوٹھ بِکار مہا مد ایہہ بِدھ اوٗدھ بِہان--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥

کہہ کبیر انت کی بیَر آئے لاگو کال نِدان--٢--٥--

ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥

چار دِن اپنی نوٗبت چلے بجائے--

ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِتنک کھٹِیا گٹھیا مٹیا سنگ نہ کچھ لَے جائے--ا--رہاؤ--

ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

دِہری بیٹھی مہری رووَے دُوارے لوٗ سنگ مائے--

ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥

مرہٹ لگ سبھ لوگ کُٹنب مِل ہنس اِکیلا جائے--ا--

ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥

وَے سُت وَے بِت وَے پُر پاٹن بہُر نہ دیکھے آئے--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥

کہت کبیر رام کی نہ سمرہو جنم اکارتھ جائے--٢--٦--

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

راگ کیدارا بانی رویداس جیوٗ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥

کھٹ کرم کُل سنجگت ہےَ ہر بھگت ہِردَے ناہِ--

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥

چرنارِبند نہ کتھا بھاوے سُپچ تُل سمان--ا--

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥

رے چِت چیَت چیَت اچیَت--

ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥

کاہے نہ بالمیکہِ دیکھ--

ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِس جات تے کِہ پدہِ امریو رام بھگت بِسیکھ--ا--رہاوٗ--

ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥

سُوآن ستر اجات سبھ تے کِرسن لاوے ہیَت--

ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥

لوگ بپرا کیا سراہےَ تین لوک پرَویس--٢--

ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

اجامل پِنگلا لُبھت کُنچر گئے ہر کےَ پاس--

ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥

ایسے دُرمت نِسترے تُو کیوُ نہ ترہے رویداس--۳--۱--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

راگ بھیروُ محلّہ ۱ گھر ۱ چوُپدے

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

تُجھ تے باہر کِچھُو نہ ہوئے--

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥

تُو کر کر دیکھہ جانہِ سوئے--۱--

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

کیا کہیَۓ کِچھ کہی نہ جائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ اہےَ سبھ تیری رجائے--۱--رہاوُ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥

جو کِچھ کرنا سو تیرَے پاس--

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥

کِس آگے کیچےَ ارداس--۲--

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

آکھن سُننا تیری بانی--

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥

تُو آپے جانہِ سرب وِڈانی--٣--

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥

کرے کرائے جانَے آپ--

ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥

نانک دیکھے تھاپ اُتھاپ--٤--١--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

راگ بھیروُ محلّہ ١ گھر ٢--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥

گُر کےَ سبد ترے مُن کیتے اندرادِک برَہماد ترے--

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥

سنک سنندن تپسی جن کیتے گُر پرسادی پار پرے--١--

ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥

بھَوجل بِن سبدَے کیوُ تریئَے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا جگ روگ بیاپیا دُبدھا ڈُب ڈُب مریئے--١--رہاوُ--

ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

گُر دیوا گُر الکھ ابھیوا تِربھوَن سوجھی گُر کی سیوا--

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥

آپے دات کری گُر داتَے پایا الکھ ابھیِوا--٢--

ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥

من راجا من من تے مانیا منسا منہہ سمائی--

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥

من جوگی من بِنس بیوگی من سمجھَے گُن گائی--٣--

ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

گُر تے من ماریا سبد ویچاریا تے وِرلے سنسارا--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥

نانک صاحِب بھر پُر لینا ساچ سبد نِستارا--٤--١--٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروُ محلّہ ١--

ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥

نَینی درِسٹ نہی تن ہینا جر جیتیا سِر کالو--

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥

رُوپ رنگ رَہس نہی ساچا کیوُ چھوڑے جم جالو--١--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

پرَانی ہر جپ جنم گیئوُ--

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ سبد بِن کبہو نہ چھُوٹس بِرتھا جنم بھیو--ا--رہاؤ--

ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

تن مہہ کام کرودھ ہؤ ممتا کٹھِن پِیر ات بھاری--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥

گُرمکھ رام جپہو رس رسنا اِن بِدھ تر تُو تاری--۲--

ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥

بہرے کرن عقل بھئی ہوچھی سبد سہج نہی بُوجھیا--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥

جنم پدارتھ منمکھ ہارِیا بِن گُر اندھ نہ سُوجھیا--۳--

ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥

رہے اُداس آس نِراسا سہج دھیان بیراگی--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥

پرنوِت نانک گُرمکھ چھُوٹس رام نام لِو لاگی--۴--۲--۳--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروٗ محلّہ ا--

ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥

بھُونڈی چال چرن کر کھِسرے تچا دیہہ کُملانی--

ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥

نیتری دھُندھ کرن بھیئے بہرے منمکھ نام نہ جانی--ا--

ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥

اندھلے کیا پایا جگ آئے--

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام رِدَے نہی گُر کی سیوا چالے مُول گوَایے--ا--رہاوٗ--

ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥

جہوا رنگ نہی ہر راتی جب بولَے تب پھیکے--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥

سنت جنا کی نِندا ویاپس پسُو بھیے کدے ہوہِ نہ نیکے--۲--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

امِرت کا رس وِرلی پایا ستگور میَل مِلائے--

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥

جب لگ سبد بھید نہی آیا تب لگ کال سنتائے--۳--

ਅਨ ਕੋ ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥

ان کو در گھر کبھُو نہ جانس ایکو در سچِیارا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥

گُر پرساد پرم پد پایا نانک کہَے وِچارا--۴--۳--۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروٗ محلّہ ا--

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥

سگلی رَین سووت گل پھاہی دِنس جنجال گوَایا--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥

کھِن پل گھڑی نہی پرَبھ جانیا جِن ایہو جگت اُپایا--ا--

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

من رے کیوٗ چھوٗٹس دُکھ بھاری--

ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیا لے آوس کیا لے جاوس رام جپہو گُنکاری--ا--رہاؤ--

ਊਂਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥

اُندھوٗ کوَل منمکھ مت ہوچھی من اندھےَ سِر دھندھا--

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥੨॥

کال بِکال سدا سِر تیرَے بِن ناوے گل پھندھا--۲--

ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

ڈگری چال نیتر پھُن اندھلے سبد سُرت نہی بھائی--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁਲਉ ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥੩॥

ساستر بید ترِےَ گُن ہےَ مایا اندھلوٗ دھندھ کمائی--۳--

ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥

کھوئیو مُول لابھ کہ پاوس دُرمت گیان وِہوُنے--

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥

سبد بیچار رام رس چاکھیا نانک ساچ پتینے--۴--۴--۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروٗ محلّہ ا--

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

گُر کےَ سنگ رہےَ دِن راتی رام رسن رنگ راتا--

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥

اوَر نہ جانس سبد پچھانس انتر جان پچھاتا--۱--

ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

سو جن ایسا مےَ من بھاوے--

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ مار اپرمپر راتا گُر کی کار کماوے--۱--رہاؤ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥

انتر باہر پُرکھ نِرنجن آد پُرکھ آدیسو--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥

گھٹ گھٹ انتر سرب نِرنتر رَوِ رہیا سچ ویسو--۲--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥

ساچ رتے سچ امرِت جہوا مِتھیا مَیل نہ رائی--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

نِرمل نام امرِت رس چاکھیا سبد رتے پت پائی--۳--

ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥

گُنی گُنی مِل لاہا پاوس گُرمُکھ نام وڈائی--

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥

سگلے دُوکھ مِٹہِ گُر سیوا نانک نام سکھائی--۴--۵--۶--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروُ محلّہ ١--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ہِردَے نام سرب دھن دھارن گُر پرسادی پائیَے--

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥

امر پدارتھ تے کِرتارتھ سہج دھیان لِو لائیَے--١--

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

من رے رام بھگت چِت لائیَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رام نام جپ ہِردَے سہج سیَتی گھر جائیَے--١--رہاؤ--

ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥

بھرم بھید بھوُ کبھو نہ چھُوٹس آوت جات نہ جانی--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥

بِن ہر نام کو مُکت نہ پاوس ڈُوب مُوئے بِن پانی--٢--

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥

دھندھا کرت سگلی پت کھووس بھرم نہ مِٹس گوارا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥

بِن گُر سبد مُکت نہی کب ہی اندھلے دھندھ پسارا--٣--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥

عقُل نِرنجن سِیوُ من مانیا من ہی تے من مُوآ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥੭॥

انتر باہر ایکو جانیا نانک اور نہ دُوآ--۴--٦--۷--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بھیروُ محلّہ ا--

ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥

جگن ہوم پُنّ تپ پُوجا دیہہ دُکھی نِت دُوکھ سہَے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥

رام نام بِن مُکت نہ پاوس مُکت نام گُرمُکھ لہَے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥

رام نام بِن بِرتھے جگ جنما--

ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِکھ کھاوے بِکھ بولی بولَے بِن ناوے نِہپھل مر بھرَمنا--ا--رہاوُ--

ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥

پُستک پاٹھ بِیاکرن وکھانَے سندِھیا کرم تِکال کرَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥੨॥

بِن گُر سبد مُکت کہا پرانی رام نام بِن اُرجھ مرَے--۲--

ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥

ڈنڈ کمنڈل سِکھا سُوت دھوتی تیرتھ گوَن ات بھرَمن کرَے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥

رام نام بِن سانت نہ آوےَ جپ ہر ہر نام سو پار پرَے--۳--

ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥

جٹا مکٹ تن بھسم لگائی بستر چھوڑ تن نگن بھیا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥੪॥

رام نام بِن ترِپت نہ آوے کِرت کے باندھے بھیکھ بھیا--۴--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥

جیتے جی جنت جل تھل مہیئل جتر کتر تُو سرب جِیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥੮॥

گُر پرساد راکھ لے جن کؤ ہر رس نانک جھول پِیا--۵--۷--۸--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ بھیروٗ محلّہ ۳ چوٗپدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥

جات کا گرب نہ کریہہ کوئی--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥

برہم بِندے سو براہمن ہوئی--ا--

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥

جات کا گرب نہ کر مُورکھ گوارا--

ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اس گرب تے چلہہ بہت وِکارا--ا--رہاؤ--

ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

چارے ورن آکھے سبھ کوئی--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥

برہم بِند تے سبھ اوپت ہوئی--٢--

ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ماٹی ایک سگل سنسارا--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥

بہو بِدھ بھانڈے گھڑَے کُمھارا--٣--

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥

پنچ تت مِل دیہی کا آکارا--

ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥

گھٹ ودھ کو کرَے بیچارا--٤--

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥

کہت نانک ایہو جیوُ کرم بندھ ہوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥

بِن ستگور بھیٹے مُکت نہ ہوئی--٥--١--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ٣--

ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

جوگی گِرہی پنڈت بھیکھدھاری--

ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥

اے سُوتے اپنے اہنکاری--ا--

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥

مایا مد ماتا رہیا سوئے--

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاگت رہَے نہ مُوسَے کوئے--ا--رہاؤ--

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥

سو جاگَے جِس ستگور مِلَے--

ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥

پنچ دُوت اوہو وسگت کرَے--٢--

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

سو جاگَے جو تت بیچارَے--

ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥

آپ مرَے اورا نہ مارَے--٣--

ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

سو جاگَے جو ایکو جانَے--

ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥

پرکِرت چھوڈے تت پچھانَے--٤--

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥

چھو ورنہ وِچ جاگَے کوئے--

ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥

جمَے کالَے تے چھُوٹَے سوئے-۔۵-۔

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥

کہت نانک جن جاگَے سوئے-۔

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥

گیان انجن جا کی نیتری ہوئے-۔٦-۔۲-۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ۳-۔

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥

جا کوُ راکھَے اپنی سرنائی-۔

ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥

ساچے لاگَے ساچا پھل پائی-۔۱-۔

ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥

رے جن کےَ سِیوُ کرہو پُکارا-۔

ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

حُکمے ہوآ حُکمے ورتارا-۔۱-۔رہاؤ-۔

ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥

ایہو آکار تیرا ہےَ دھارا-۔

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥

کھِن مہہ بِنسے کرت نہ لاگَے بارا-۔۲-۔

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

کر پرساد اِک کھیل دِکھایا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

گُر کِرپا تے پرم پد پایا--٣--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥

کہت نانک مار جیوالے سوئے--

ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥

ایسا بوُجھہ بھرم نہ بھُولہو کوئے--۴--٣--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ٣--

ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

مَے کامن میرا کنت کرتار--

ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥

جیہا کرائے تیہا کری سیگار--ا--

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥

جاں تِس بھاوے تاں کرے بھوگ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من ساچے صاحِب جوگ--ا--رہاؤ--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥

اُستت نِندا کرے کیا کوئی--

ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥

جاں آپے ورتَے ایکو سوئی--٢--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ ॥

گُر پرسادی پِرم قصائی--

ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ ॥੩॥

مِلؤگی دیال پنچ سبد وجائی--٣--

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥

بھنت نانک کرے کیا کوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥

جِس نو آپ مِلاوَے سوئے--٤--٤--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیرؤ محلّہ ٣--

ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥

سو مُن جے من کی دُبدھا مارے--

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥

دُبدھا مار برہم بیچارے--١--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥

اِس من کؤ کوئی کھوجھو بھائی--

ਮਨੁ ਖੋਜਤ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کھوجت نام نؤ نِدھ پائی--١--رہاؤ--

ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

مُول موہ کر کرتَے جگت اُپایا۔۔

ਮਮਤਾ ਲਾਇ ਭਰਮਿ ਭੋੁਲਾਇਆ ॥੨॥

ممتا لائِے بھرم بھُلایا۔۔٢۔۔

ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਾਣਾ ॥

اس من تے سبھ پِنڈ پرانا۔۔

ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥

من کےَ ویچار حکم بُجھ سمانا۔۔٣۔۔

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

کرم ہووَے گُر کِرپا کرَے۔۔

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥

ایہو من جاگَے اِس من کی دُبدھا مرَے۔۔٤۔۔

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

من کا سُبھاوَ سدا بیراگی۔۔

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥

سبھ مہہ وسَے اتیت انراگی۔۔٥۔۔

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

کہت نانک جو جانَے بھیوَ۔۔

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੬॥੫॥

آد پُرکھ نِرنجن دیوَ۔۔٦۔۔٥۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ۳--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

رام نام جگت نِستارا--

ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥

بھَوجل پار اُتارنہارا--ا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

گُر پرسادی ہر نام سمھال--

ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سد ہی نبہَے تیرَے نال--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥

نام نہ چیتہہ منمُکھ گاوارا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥

بِن ناوَے کیَسے پاوہِ پارا--۲--

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

آپے دات کرے داتار--

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥

دیونہارے کوُ جیکار--۳--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

ندر کرے ستگورو مِلائے--

ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੪॥੬॥

نانک ہِردَے نام وسائے--۴--٦--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ۳--

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਅ ॥

نامے اُدھرے سبھ جِتنے لوء--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

گُرمکھ جِنا پراپت ہوئے--۱--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥

ہر جیوُ اپنی کِرپا کرئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام وڈیائی دئے--۱--رہاوُ--

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥

رام نام جِن پریت پیار--

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

آپ اُدھرے سبھ کُل اُدھارنہار--۲--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥

بِن ناوَے منمکھ جم پُر جاہِ--

ਅਉਖੇ ਹੋਵਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥

اوَکھے ہووہِ چوٹا کھاہِ--۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥

آپے کرتا دیوَے سوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥

نانک نام پراپت ہوئے--۴--۷--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ۳--

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥

گوِند پریت سنکادِک اُدھارے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥

رام نام سبد بیچارے--۱--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥

ہر جیوُ اپنی کِرپا دھار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نامے لگَے پیار--۱--رہاوُ--

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥

انتر پریت بھگت ساچی ہوئے--

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

پُورَے گُر میلاوا ہوئے--۲--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

نِج گھر وسَے سہج سُبھائِے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

گُرمکھ نام وسَے من آئے--۳--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥

آپے ویکھے ویکھنہار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥

نانک نام رکھو اُر دھار--۴--۸--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروٗ محلّہ ۳--

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੁ ॥

کلجُگ مہہ رام نام اُر دھار--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥

بِن ناوَے ماتھِے پاوَے چھار--۱--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥

رام نام دُلبھ ہےَ بھائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد وسَے من آئی--۱--رہاوٗ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥

رام نام جن بھالہہ سوئے--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

پُورے گُر تے پراپت ہوئے--۲--

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ہر کا بھانا منّہِ سے جن پروان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥

گُر کےَ سبد نام نیسان--۳--

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥

سو سیوہوجو کل رہیا دھار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥

نانک گُرمکھ نام پیار--۴--۹--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروٗ محلّہ ۳--

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

کلجُک مہہ بہو کرم کماہِ--

ਨਾ ਰੁਤਿ ਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥

نہ رُت نہ کرم تھائے پاہِ--ا--

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

کلجُک مہہ رام نام ہےَ سار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ ساچا لگےَ پیار--ا--رہاوٗ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

تن من کھوج گھرے مہہ پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

گُرمکھ رام نام چِت لایا--۲--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥

گیان انجن ستگور تے ہوئے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥

رام نام رَوِ رہیا تِہُو لوئے--۳--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥

کلجُگ مہہ ہر جیوُ ایک ہور رُت نہ کائی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥

نانک گُرمکھ ہِردَے رام نام لیہو جمائی--۴--۱۰--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

بھیروُ محلّہ ۳ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥

دُبدھا منمکھ روگ ویاپے ترِسنا جلہہ اِدھکائی--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥

مر مر جمّہہ ٹھوُر نہ پاوہ بِرتھا جنم گوائی--۱--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥

میرے پریتم کر کِرپا دیہو بجھائی--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَمےَ روگی جگت اُپایا بِن سبدَے روگ نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

سِمرِت ساستر پڑہِ مُن کیتے بِن سبدَے سُرت نہ پائی--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥

ترِےَ گُن سبھے روگ وِیاپے ممتا سُرت گوائی--٢--

ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥

اِک آپے کاڈھ لئے پرَبھ آپے گُر سیوا پرَبھ لائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥

ہر کا نام نِدھانو پایا سُکھ وسیا من آئے--٣--

ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥

چوَتھی پدوی گُرمکھ ورتہہ تِن نِج گھر واسا پایا--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥

پُورے ستگور کِرپا کینی وِچھوہ آپ گوایا--٤--

ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ایکس کی سِر کار ایک جِن برہما بِسن رُدر اُپایا--

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥

نانک نِہچل ساچا ایکو نہ اوہو مرے نہ جایا--٥--ا--اا--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروَ محلّہ ٣--

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

منمُکھ دُبدھا سدا ہےَ روگی روگی سگل سنسارا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥

گُرمُکھ بوُجھہِ روگ گواوہِ گُر سبدی ویچارا۔۔۱۔۔

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥

ہر جیوُ ستسنگت میلائے۔۔

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نانک تِس نو دئے وڈیائی جو رام نام چِت لائے۔۔۱۔۔رہاوُ۔۔

ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥

ممتا کال سبھ روگ ویاپے تِن جم کی ہےَ سِر کارا۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥

گُرمُکھ پرانی جم نیڑ نہ آوےَ جِن ہر راکھیا اُر دھارا۔۔۲۔۔

ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥

جِن ہر کا نام نہ گُرمُکھ جاتا سے جگ مہہ کاہے آیا۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

گُر کی سیوا کدے نہ کینی بِرتھا جنم گوایا۔۔۳۔۔

ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

نانک سے پُورے وڈبھاگی ستگور سیوا لائے۔۔

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥

جو اِچھہِ سوئی پھل پاوہِ گُربانی سُکھ پائے۔۔۴۔۔۲۔۔۱۲۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ٣--

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

دُکھ وِچ جمّےَ دُکھ مَرے دُکھ وِچ کار کمائے--

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

گربھ جونی وِچ کدے نہ نِکلے بِسٹا ماہِ سمائے--۱--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

دھرِگ دھرِگ منمُکھ جنم گوَایا--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورے گُر کی سیوَ نہ کینی ہر کا نام نہ بھایا--۱--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥

گُر کا سبد سبھ روگ گوائے جِس نو ہِر جیوُ لائے--

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥

نامے نام مِلَے وڈِیائی جِس نو منّ وسائے--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ستگور بھیٹَے تا پھل پائے سچ کرنی سُکھ سار--

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥

سے جن نِرمل جو ہر لاگے ہر نامے دھرہے پیار--٣--

ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥

تِن کی رین مِلَے تاں مستک لائی جِن ستگور پُورا دھیایا--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥

نانک تِن کی ریَن پُورے بھاگ پائیِۓ جِنی رام نام چِت لایا--۴--۳--۱۳--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیرو محلّہ ۳--

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥

سبد بیچارے سو جن ساچا جِن کےَ ہِردَے ساچا سوئی--

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ساچی بھگت کرہِ دِن راتی تاں تن دُوکھ نہ ہوئی--۱--

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

بھگت بھگت کہےَ سبھ کوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ستگور سیوے بھگت نہ پائیِۓ پُورے بھاگ مِلَے پرَبھ سوئی--۱--رہاوٗ--

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥

منمکھ مُول گواوہِ لابھ ماگہِ لاہا لابھ کِدُو ہوئی--

ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥

جمکال سدا ہےَ سِر اُوپر دُوجے بھائے پت کھوئی--۲--

ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥

بہلے بھیکھ بھوہِ دِ ن راتی ہوُمَے روگ نہ جائی--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥

پڑ پڑ لُوجھہ باد وکھانہ مِل مایا سُرت گوائی--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور سیوہِ پرم گت پاوہِ نام ملَے وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥

نانک نام جنِا من وسیا در ساچے پت پائی--۴--۴--۱۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیرؤ محلّہ ۳--

ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥

منمُکھ آسا نہی اُترَے دُوجے بھائے کھُوائے--

ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥

اُدر نَے سان نہ بھریۓ کبہُو ترِسنا اگن پچائے--۱--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

سدا انند رام رس راتے--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِردَے نام دُبدھا من بھاگی ہر ہر امرِت پی ترِپتاتے--۱--رہاؤ--

ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

آپے پار برہم سرِسٹ جِن ساجی سِر سِر دھندَھے لائے--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥

مایا موہو کِیا جِن آپے آپے دُوجے لائے--۲--

ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

تِس نو کِہُ کہیۓ جے دُوجا ہووَے سبھ تُدھَے ماہے سمائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥

گُرمُکھ گیان تت بیچارا جوتی جوت مِلائے--۳--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥

سو پرَبھ ساچا سد ہی ساچا ساچا سبھ آکارا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥

نانک ستگور سوجھی پائی سچ نام نِستارا--۴--۵--۱۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ۳--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥

کل مہہ پریت جِنھی رام نہ پچھاتا ستجگ پرم ہنس بیچاری--

ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥

دُواپر تریتَے مانس ورتہہ وِرلَے ہوَمَے ماری--۱--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥

کل مہہ رام نام وڈیائی--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جُگ جُگ گُرمُکھ ایکو جاتا وِن ناوے مکت نہ پائی--۱--رہاوُ--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ہِردَے نام لکھے جن ساچا گُرمُکھ منّ وسائی--

ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥

آپ ترے سگلے کُل تارے جِنی رام نام لِو لائی--۲--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

میرا پربھ ہےَ گُن کا داتا اوَگن سبد جلائے--

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥

جِن من وسیا سے جن سوہے ہِردَے نام وسائے--٣--

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

گھر در محل ستگورو دِکھایا رنگ سِیوُ رلیا مانَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥

جو کِچھ کہےَ سو بھلا کر مانے نانک نام وکھانَے--٤--٦--١٦--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ٣--

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥

منسا منہہ سمائے لَے گُر سبدی ویچار--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥

گُر پُورے تے سوجھی پوَے پھِر مَرے نہ وارو وار--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

من میرے رام نام آدھار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا سبھ اِچھ پجُاونہار--ا--رہاؤ--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

سبھ مہہ ایکو رَوِ رہیا گُر بِن بُوجھ نہ پائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

گُرمکھ پرگٹ ہوآ میرا ہر پربھ اندن ہر گُن گائے--۲--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥

سُکھداتا ہر ایک ہےَ ہور تھےَ سُکھ نہ پاہِ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥

ستگور جِنی نہ سیویا داتا سے انت گئے پچھتاہِ--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پایا پھِر دُکھ نہ لاگےَ دھائے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥

نانک ہر بھگت پراپت ہوئی جوتی جوت سمائے--۴--۷--۱۷--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلہ ۳--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥

باجھو گُورُو جگت بوُرانا بھُولا چوٹا کھائی--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

مر مر جمّےَ سدا دُکھ پائے در کی کھبر نہ پائی--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥

میرے من سدا رہو ستگور کی سنا--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِردَے ہر نام میٹھا سد لاگا گُر سبدے بھَوجل ترنا--۱--رہاؤ--

ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

بھیکھ کرَے بہت چِت ڈولَے انتر کام کرودھ اہنکار--

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥

انتر تِسا بھُوکھ ات بہتی بھوُکت پھِرے در بار--٢--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥

گُر کےَ سبد مرہِ پھِر جیوہِ تِن کوُ مکت دُوار--

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥

انتر سانت سدا سُکھ ہووَے ہر راکھیا اُر دھار--٣--

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥

جیو تِس بھاوے تِوے چلاوَے کرنا کِچھُو نہ جائی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥

نانک گُرمکھ سبد سمھالے رام نام وڈیائی--٤--٨--١٨--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروُ محلّہ ٣--

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥

ہوُمے مایا موہِ کھُوایا دُکھ کھٹے دُکھ کھاۓ--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥

انتر لوبھ حلق دُکھ بھاری بِن بِبیک بھرمائے--١--

ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥

منمکھ دھرِگ جیون سَیسار--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام سُپنَے نہی چیتیا ہر سِیو کدے نہ لاگے پیار--ا--رہاؤ--

ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥

پسُوآ کرم کرے نہی بُوجھَے کُوڑ کماوے کُوڑو ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥

ستگور مِلَے ت اُلٹی ہووے کھوج لہَے جن کوئے--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ہر ہر نام ر دَے سد وسیا پایا گُنی نِدھان--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥

گُر پرسادی پُورا پایا چُوکا من ابھیمان--۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

آپے کرتا کرے کرائے آپے مارگ پائے--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥

آپے گُرمکھ دے وڈیائی نانک نام سمائے--۴--۹--۱۹--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیرؤ محلّہ ۳--

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥

میری پٹِیا ل لکھو ہر گوِند گوپالا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥

دُوجے بھائے جم جالا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ستگور کرے میری پرتِپالا--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥

ہر سکھداتا میرَے نالا--ا--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥

گُر اُپدیس پرہلاد ہر اُچرے--

ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساسنا تے بالک گم نہ کرَے--ا--رہاؤ--

ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥

ماتا اُپدیسَے پرہلاد پیارے--

ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥

پُتر رام نام چھوڑہو جیوُ لیہُ اُبارے--

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

پرہلاد کہَے سُنہو میری مائے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥

رام نام نہ چھوڑا گُر دِیا بُجھائے--۲--

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥

سنڈا مرکا سبھ جائے پُکارے--

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥

پرہلاد آپ وِگڑیا سبھ چاٹڑے وِگاڑے--

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥

دُسٹ سبھا مہہ منتر پکایا--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥

پرہلاد کا راکھا ہوئے رگھُرایا--٣--

ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

ہاتھ کھڑگ کر دھایا ات اہنکار--

ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥

ہر تیرا کہا تُجھ لئے اُبار--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ ਉਪਾੜਿ ॥

کھِن مہہ بھَیان رُوپ نِکسیا تھمّھ اُپاڑ--

ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥

ہرناکھس نکھی بِداریا پرہلاد لیا اُبار--٤--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

سنت جنا کے ہر جیوُ کارج سوارے--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥

پرہلاد جن کے اِکیہہ کُل اُدھارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥

گُر کےَ سبد ہوُمےَ بِکھ مارے--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥

نانک رام نام سنت نِستارے--٥--١٠--٢٠--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
بھیروٗ محلّہ ۳--

ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥
آپے دَیت لائے دِتے سنت جنا کوٗ آپے راکھا سوئی--

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
جو تیری سدا سرنائی تِن من دُکھ نہ ہوئی--ا--

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
جُگ جُگ بھگتا کی رکھدا آیا--

ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
دَیت پُتر پرہلاد گائتری ترپن کِچھُو نہ جانَے سبدے میل مِلایا--ا--رہاوٗ--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥
اندِن بھگت کرہِ دِن راتی دُبدھا سبدے کھوئی--

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥
سدا نِرمل ہےَ جو سچ راتے سچ وسیا من سوئی--۲--

ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
مُورکھ دُبدھا پڑھہِ مُول نہ پچھانہہ بِرتھا جنم گوَایا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥
سنت جنا کی نِندا کرہِ دُسٹ دَیت چِڑایا--۳--

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥
پرہلاد دُبدھا نہ پڑَے ہر نام نہ چھوڈے ڈرَے نہ کسےَ دا ڈرائیا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥

سنت جنا کا ہر جیوُ راکھا دَیتے کال نیڑا آیا--۴--

ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپنی پیج آپے راکھے بھگتاں دئے وڈیائی--

ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥

نانک ہرناکھس نکھی بِداریا اندھےَ در کی کھبر نہ پائی--۵--اا--۲۱--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ بھیروُ محلّہ ۴ چوُپدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥

ہر جن سنت کر کِرپا پگ لائن--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥

گُر سبدی ہر بھج سُرت سمائن--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥

میرے من ہر بھج نام نرائن--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کِرپا کرے سُکھداتا گُرمُکھ بھَوجل ہر نام ترائن--ا--رہاوُ--

ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥

سنگت سادھ میل ہر گائن--

ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥

گُرمتی لے رام رسائن--۲--

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥

گُر سادُھو امرِت گیان سر نائن--

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥

سبھ کِلوِکھ پاپ گئے گاوائن--۳--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥

تُو آپے کرتا سرِسٹ دھرائن--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥

جن نانک میل تیرا داس دسائن--۴--۱--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بھیروٗ محلّہ ۴--

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥

بول ہر نام سپھل سا گھری--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥

گُر اُپدیس سبھ دُکھ پرہری--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥

میرے من ہر بھجّ نام نرہری--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا میلھو گُر پُورا ستسنگت سنگ سِندھِ بھوٗ تری--۱--رہاوٗ--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥

جگجیون دھیائے من ہر سِمری--

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥

کوٹ کوٹنتر تیرے پاپ پرہری--٢--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥

ستسنگت سادھ دھُور مُکھ پری--

ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥

اسنان کیوٗ اٹھسٹھ سُرسری--٣--

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ہم مُورکھ کوٗ ہر کِرپا کری--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥

جن نانکُ تاریو تارن ہری--٤--٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بھیروٗ محلّہ ٤--

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥

سُکسِرت کرنی سار جپمالی--

ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥

ہِردَے پھیر چلَے تُدھ نالی--١--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥

ہر ہر نام جپہو بنوالی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا میلھو ستسنگت تُوٹ گئی مایا جم جالی--ا--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥

گُرمکھ سیوا گھال جِن گھالی--

ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥

تِس گھڑیئے سبد سچی ٹکسالی--٢--

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥

ہر اگم اگوچر گُر اگم دِکھالی--

ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥

وِچ کایا نگر لدھا ہر بھالی--٣--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥

ہم بارِک ہر پِتا پرِتپالی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥

جن نانک تارہو ندر نِہالی--٤--٣--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بھیروُ محلّہ ٤--

ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥

سبھ گھٹ تیرے تُو سبھنا ماہِ--

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥

تُجھ تے باہر کوئی ناہِ--ا--

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥

ہر سُکھداتا میرے من جاپ--

ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ تُدھ صالاحی تُو میرا ہر پرَبھ باپ--ا--رہاوُ--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

جہ جہ دیکھا تہ ہر پرَبھ سوئے--

ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

سبھ تیرَے وس دُوجا اوَر نہ کوئے--٢--

ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥

جِس کوُ تُم ہر راکھیا بھاوے--

ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥

تِس کےَ نیڑَے کوئے نہ جاوَے--٣--

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥

تُو جل تھل مہیئل سبھ تےَ بھرپُور--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥

جن نانک ہر جپ حاجرا حجُور--٤--٤--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

بھیروُ محلّہ ٤ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ہر کا سنت ہر کی ہر مُورت جس ہِردَے ہر نام مُرار--

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ॥੧॥

مستک بھاگ ہووَے جِس لِکھیا سو گُرمت ہِردَے ہر نام--ا--

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

مدھسودن جپیَے اُر دھار--

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیہی نگر تسکر پنچ دھاتُو گُر سبدی ہر کاڈھے مار--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥

جِن کا ہر سیتی من مانیا تِن کارج ہر آپ سوار--

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥

تِن چُوکی مُحتاجی لوکن کی ہر انگیکار کیا کرتار--٢--

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥

متا مسُورت تاں کِچھ کیجَے جے کِچھ ہووَے ہر باہر--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥

جو کِچھ کرے سوئی بھل ہوسی ہر دھیاوہو اندِن نام مُرار--٣--

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ہر جو کِچھ کرے سو آپے آپے اوہو پُوچھ نہ کِسےَ کرے بیچار--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥੫॥

نانک سو پربھ سدا دھیائیئے جِن میلیا ستگور کِرپا دھار--۴--ا--۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بھیروُ محلّہ ۴--

ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥

تے سادُھو ہر میلھو سُوآمی جِن جپیا گت ہوئے ہماری--

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥

تِن کا درس دیکھ من بِگسَے کھِن کھِن تِن کوُ ہوُ بلہاری--ا--

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ہر ہِردَے جپ نام مُراری--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِرپا کِرپا کر جگت پِت سُوآمی ہم داسن داس کیجَے پنِہاری--ا--رہاوُ--

ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

تِن مت اُوتم تِن پت اُوتم جِن ہِردَے وسیا بنواری--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥

تِن کی سیوا لائے ہر سُوآمی تِن سِمرت گت ہوئے ہماری--۲--

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥

جِن ایسا ستگور سادھ نہ پایا تے ہر درگہ کاڈھے ماری--

ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥

تے نر نِندک سوبھ نہ پاوہِ تِن نک کاٹے سِرجنہاری--۳--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥

ہر آپ بُلاوَے آپے بولَے ہر آپ نِرنجن نِرنکار نِراہاری--

ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥

ہر جِس تُو میلھ سو تُدھ مِلسی جن نانک کیا ایہ جنت وِچاری--۴--۲--۶--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بھیروُ محلّہ ۴--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥

ستسنگت سائی ہر تیری جِت ہر کیرت ہر سُننے--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥

جِن ہر نام سُنیا من بھینا تِن ہم سریوہ نِت چرنے--۱--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥

جگجیون ہر دھیائے ترنے--

ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انیک اسنکھ نام ہر تیرے نہ جاہی جہوا ات گننے--۱--رہاوُ--

ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥

گُرسِکھ ہر بولھو ہر گاوھو لے گُرمت ہر جپنے--

ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥

جو اُپدیس سُنے گُر کیرا سو جن پاوے ہر سُکھ گھنے--۲--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥

دھنّ سو ونس دھنّ سو پِتا دھنّ سو ماتا جِن جن جنے--

ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥

جِن ساس گِراس دھیایا میرا ہر ہر سے ساچی درگہ ہر جن بنے--۳--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥

ہر ہر اگم نام ہر تیرے وِچ بھگتا ہر دھرنے--

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੭॥

نانک جن پایا مت گُرمت جپ ہر ہر پار پوَنے--۴--۳--۷--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

بھیرؤ محلّہ ۵ گھر ۱

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥

سگلی تھیت پاس ڈار راکھی--

ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥

اسٹم تھیت گووِند جنما سی--۱--

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥

بھرم بھُولے نر کرت کچرائن--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم مرن تے رہت نارائن--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥

کر پنجیر کھوائیو چور--

ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥

اوہو جنم نہ مرے رے ساقط ڈھور--۲--

ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋੋਰੋਨੀ ॥

سگل پرادھ دیہہ لورونی--

ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥

سو مُکھ جلوَ جِت کہہ ٹھاکُر جونی--٣--

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

جنم نہ مَرے نہ آوے نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥

نانک کا پرَبھ رہیو سمائے--۴--ا--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروَ محلّہ ۵--

ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥

اُوٹھت سُکھیا بیٹھت سُکھیا--

ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥

بھوَ نہی لاگَے جاں ایسے بُجھیا--ا--

ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

راکھا ایک ہمارا سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل گھٹا کا انترجامی--ا--رہاوَ--

ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥

سوئے اچنتا جاگ اچنتا--

ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥

جہا کہاں پرَبھ تُوں ورتنتا--۲--

ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گھر سُکھ وسیا باہر سُکھ پایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥

کہو نانک گُر منتر درِڑایا--۳--۲--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ۵--

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥

ورت نہ رہوٗ نہ مہ رمدانا--

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥

تِس سیوی جو رکھَے نِدانا--ا--

ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥

ایک گُسائیٗ الہو میرا--

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِندُو تُرک دُہاں نیبیرا--ا--رہاوٗ--

ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥

حج کابےَ جاوٗ نہ تیرتھ پُوجا--

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ایکو سیوی اوَر نہ دُوجا--۲--

ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥

پُوجا کرؤ نہ نِواج گُجارؤ--

ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥

ایک نِرنکار لے رِدَے نمسکارؤ--٣--

ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥

نہ ہم ہِندُو نہ مُسلمان--

ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥

اللّٰہ رام کے پِنڈ پران--٤--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥

کہُ کبیر ایہو کیا وکھانا--

ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥

گُر پیر مِل کھُد کھسم پچھانا--٥--٣--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرؤ محلّہ ٥--

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥

دس مِرگی سہجے بندھ آنی--

ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥

پانچ مِرگ بیدھے سِو کی بانی--١--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥

سنتسنگ لے چڑیو سِکار--

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مرِگ پکرے بِن گھور ہتھِیار--ا--رہاؤ--

ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥

آکھیر بِرت باہر آئیو دھائے--

ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥

اہیرا پائیو گھر کَے گانئے--٢--

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥

مرِگ پکرے گھر آنے ہاٹ--

ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥

چُکھ چُکھ لے گئے بانڈھے باٹ--٣--

ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ایہو اہیرا کینو دان--

ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥

نانک کَے گھر کیول نام--٤--٤--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥

جے لوچ لوچ کھاوایا--

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

ساقط ہر ہر چیت نہ آیا--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥

سنت جنا کی لیہو متے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ پاوہو پرم گتے--١--رہاؤ--

ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥

پاتھر کؤ بہو نیر پوایا--

ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥

نہ بھیگَے اِدھک سُوکایا--٢--

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥

کھٹ ساستر مُورکھَے سُنایا--

ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥

جیسے دہ دِس پوَن جھُلایا--٣--

ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥

بِن کن کھلہان جیسے گاہن پایا--

ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇਆ ॥੪॥

تیوُ ساقط تے کو نہ براسایا--٤--

ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥

تِت ہی لاگا جِت کو لایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥

کہو نانک پرَبھ بنت بنایا--٥--٥--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥

جیوُ پران جِن رچِیو سریر--

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥

جنہہ اُپائے تِس کوُ پیر--ا--

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥

گُر گوبِند جی کےَ کام--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت جا کی سد چھام--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

پرَبھ آرادھن نِرمل رِیت--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥

سادھسنگ بِنسی بِپریت--۲--

ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥

میت ہیت دھن نہ پارنا--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥

دھنّ دھنّ میرے نارائنا--۳--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

نانک بولےَ امرِت بانی--

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥

ایک بِنا دُوجا نہی جانی--۴--٦--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرؤ محلّہ ۵--

ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥

آگے دیَو پاچھے نارائن--

ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥

مدھ بھاگ ہر پریم رسائن--ا--

ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥

پربھُو ہمارے ساستر سؤن--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند گِرہ بھؤن--ا--رہاؤ--

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥

رسنا نام کرن سُن جیوے--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥

پرَبھ سِمر سِمر امر تھِر تھیوے--۲--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

جنم جنم کے دُوکھ نِوارے--

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥

انحد سبد وجے دربارے--۳--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥

کر کِرپا پربھ لیئے مِلائے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥

نانک پربھ سرناگت آئے--۴--۷--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥

کوٹ منورتھ آوہِ ہاتھ--

ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥

جم مارگ کےَ سنگی پانتھ--ا--

ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥

گنگا جل گُر گوبِند نام--

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سِمرے تِس کی گت ہووے پیوت بہڑ نہ جون بھرمام--ا--رہاوُ--

ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥

پُوجا جاپ تاپ اسنان--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥

سِمرت نام بھیئے نِہکام--۲--

ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥

راج مال سادن دربار--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥

سِمرت نام پُورن آچار--٣--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نانک داس ایہو کیا بیچار--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥

بِن ہر نام مِتھیا سبھ چھار--٤--٨--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥

لیَپ نہ لاگو تِل کا مُول--

ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥

دُسٹ براہمن مُوآ ہوۓ کےَ سُول--١--

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥

ہر جن راکھے پاربرہم آپ--

ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاپی مُوآ گُر پرتاپ--١--رہاؤ--

ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥

اپنا کھسم جن آپ دھیایا--

ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥

ایانا پاپی اوہو آپ پچایا--٢--

ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥

پربھ مات پِتا اپنے داس کا رکھوالا--

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥

نِندک کا ماتھا اِیہاں اُوہاں اُہاں کالا

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

جن نانک کی پرمیسر سُنی ارداس--

ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥

ملیچھ پاپی پچیا بھیا نِراس--۴--۹--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥

کھُوب کھُوب کھُوب کھُوب کھُوب تیرو نام--

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھُوٹھ جھُوٹھ جھُوٹھ جھُوٹھ دُنی گُمان--ا--رہاؤ--

ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥

نگج تیرے بندے دیدار اپار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥

نام بِنا سبھ دُنیا چھار--ا--

ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥

اچرج تیری قُدرت تیرے قدم صلاحَ--

ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥

گنِیو تیری صِفت سچے پاتساہ--۲--

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥

نیدھریا دھر پنہ کھُدائِ--

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥

گریب نِواج دِن رَین دھیائے--۳--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥

نانک کؤ کھُد کھسم مہروان--

ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥

الہو نہ وِسرَے دِل جی پران--۴--۱۰--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ۵--

ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥

ساچ پدارتھ گُرمکھ لہو--

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥

پرَبھ کا بھانا ست کر سہوُ--۱--

ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥

جیِوت جیِوت جیِوت رہو--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥

رام رسائن نِت اُٹھ پیِوہو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر ہر ہر رسنا کہو--ا--رہاؤ--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥

کلجُگ مہہ اِک نام اُدھار--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥

نانک بولَے برہم بیچار--۲--اا--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرؤ محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥

ستگور سیوَ سرب پھل پائے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥

جنم جنم کی مَیل مِٹائے--ا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

پتت پاون پرَبھ تیرو ناؤ--

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورب کرم لکھے گُن گاؤ--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥

سادُھو سنگ ہووَے اُدھار--

ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥

سوبھا پاوَے پرَبھ کےَ دُوار--۲--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥

سرب کلیان چرن پربھ سیوا--

ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥

دھور باچھہِ سبھ سُر نر دیوا--۳--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥

نانک پایا نام نِدھان--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥

ہر جپ جپ اُدھرِیا سگل جہان--۴--۱۲--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرو محلہ ۵--

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥

اپنے داس کوُ کنٹھ لگاوے--

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

نِندک کوُ اگن مہہ پاوے--۱--

ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥

پاپی تے راکھے نارائن--

ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاپی کی گت کتھوُ ناہی پاپی پچیا آپ کمائن--۱--رہاؤ--

ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

داس رام جیوُ لاگی پریت--

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥

نِندک کی ہوئی بِپریت--٢--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

پاربرہم اپنا بِرد پرگٹایا--

ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥

دوکھی اپنا کیتا پایا--٣--

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

آئے نہ جائی رہیا سمائی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥

نانک داس ہر کی سرنائی--٤--١٣--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

راگ بھیروٗ محلّہ ۵ چوٗپدے گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

سرِیدھر موہن سگل اُپاون نِرنکار سُکھداتا--

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥

ایسا پربھ چھوڈ کرہِ ان سیوا کوَن بِکھیا رس ماتا--١--

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਵਿਦ ਭਾਜੁ ॥

رے من میرے توُ گوۏد بھاج--

ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اور اُپاو سگل مَے دیکھے جو چِتوِیَے تِت بِگرس کاج--ا--رہاؤ--

ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥

ٹھاکُر چھوڈ داسی کوُ سِمرہِ منمُکھ اندھ آگیانا--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥

ہر کی بھگت کرہِ تِن نِندہِ نِگُرے پسُو سمانا--۲--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥

جیوُ پِنڈ تن دھن سبھ پرَبھ کا ساقط کہتے میرا--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥

اہمبُدھ دُرمت ہےَ مَیلی بِن گُر بھوجل پھیرا--۳--

ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

ہوم جگ جپ تپ سبھ سنجم تٹ تیرتھ نہی پایا--

ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥

مِٹیا آپ پیۓ سرنائی گُرمُکھ نانک جگت ترایا--۴--ا--۱۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥

بن مہہ پیکھیوُ ترِن مہہ پیکھیوُ گرِہِ پیکھیوُ اُداسائے--

ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥

دنڈدھار جٹدھارے پیکھیوُ ورت نیم تیرتھائے--ا--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥

سنتسنگ پیکھیو من مائیں--

ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوبھ پیال سرب مہہ پُورن رس منگل گُن گائے--ا--رہاؤ--

ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥

جوگ بھیکھ سنِیاسے پیکھیو جت جنگم کاپڑائے--

ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥

تپی تپیسر مُن مہہ پیکھیو نٹ ناٹِک نِرتائے--۲--

ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥

چھو مہہ پیکھیو کھٹ مہہ پیکھیو دس اسٹی سِنمرِتائے--

ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥

سبھ مِل ایکو ایک وکھانہِ تو کِس تے کہو دُرائے--۳--

ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥

اگہہ اگہہ بےانت سُوآمی نہ قیم قیم کیمائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥

جن نانک تِن کے بل بل جائیے جہ گھٹ پرگٹیائے--۴--۲--۱۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرو محلہ ۵--

ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥

نِکٹ بُجھے سو بُرا کیو کرے--

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥

بِکھ سنچے نِت ڈرتا پھِرے--

ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ہےَ نکٹے ار بھید نہ پایا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥

بِن ستگور سبھ موہی مایا--ا--

ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥

نیڑَے نیڑَے سبھ کو کہَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ بھید وِرلا کو لہَے--ا--رہاؤ--

ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥

نِکٹ نہ دیکھے پر گرہِ جائے--

ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥

درب ہِرے مِتھیا کر کھاۓ--

ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

پئی ٹھگوری ہر سنگ نہ جانیا--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥

باجھ گُورُو ہےَ بھرم بھُلانیا--۲--

ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥

نِکٹ نہ جانَے بولَے کُوڑ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥

مایا موہِ مُوٹھا ہےَ مُوڑ--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥

انتر وسط دِسنتر جائے--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥

باجھ گُورُو ہےَ بھرم بھُلائے--٣--

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥

جِس مستک کرم لِکھیا لِلاٹ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲੑੇ ਕਪਾਟ ॥

ستگور سیوے کھُلّے کپاٹ--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥

انتر باہر نِکٹے سوئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥

جن نانک آوے نہ جاوے کوئے--٤--٣--١٦--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥

جِس تُو راکھہ تِس کوَن مارَے--

ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥

سبھ تُجھ ہی انتر سگل سنارَرے--

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

کوٹ اُپاو چِتوت ہےَ پرَانی--

ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥

سو ہووَے جے کرَے چوج وِڈانی--ا--

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

راکھو راکھو کِرپا دھار--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیری سرن تیرَے دروار--ا--رہاوٗ--

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

جِن سیویا نِربھوٗ سُکھداتا--

ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥

تِن بھوٗ دُور کیا ایکُ پراتا--

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥

جو تُو کرہِ سوئی پھُن ہوئے--

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥

مارے نہ راکھَے دُوجا کوئے--۲--

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥

کیا تُو سوچہِ مانس بان--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

انترجامی پُرکھ سُجان--

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ایک ٹیک ایکو آدھار--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥

سبھ کچھ جانَے سِرجنہار--٣--

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥

جِس اُوپر ندر کرے کرتار--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥

تِس جن کے سبھ کاج سوار--

ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

تِس کا راکھا ایکو سوئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥

جن نانك اپڑ نہ ساکَے کوئے--٤--٤--١٧--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥

توُ کڑیئَے جے ہووَے باہر--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥

توُ کڑیئَے جے وِسرَے نرہر--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥

توُ کڑیئَے جے دُوجا بھائے--

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥

کیا کڑیئے جاں رہیا سمائے--ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥

مایا موہِ کڑے کڑ پچیا--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ناوے بھرم بھرم بھرم کھپیا--ا--رہاؤ--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥

تؤ کڑیئے جے دُوجا کرتا--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥

تؤ کڑیئے جے اِنیائے کو مرتا--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥

تؤ کڑیئے جے کِچھ جانَے ناہی--

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

کیا کڑیئے جاں بھرپُور سماہی--۲--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥

تؤ کڑیئے جے کِچھ ہوئے دھِنگانَے--

ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥

تؤ کڑیئے جے بھُول رنئیانے--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥

گُر کہیا جو ہوئے سبھ پرَبھ تے--

ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥

تب کاڑا چھوڑ اچِنت ہم سوتے--۳--

ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥

پرَبھ توُہے ٹھاکُر سبھ کو تیرا--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥

جیئو بھاوے تیؤ کرہِ نِبیرا--

ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

دُتیا ناست اِک رہیا سمائے--

ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥

راکھہو پیج نانک سرنائے--۴--۵--۱۸--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥

بِن باجے کیَسو نِرتکاری--

ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥

بِن کنٹھَے کیَسے گاونہاری--

ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥

جِیل بِنا کیَسے بجَے رباب--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥

نام بِنا بِرتھے سبھ کاج--۱--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥

نام بِنا کہہُ کو تریا--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ستگور کیَسے پار پریا--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥

بِن جہوا کہا کو بکتا--

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥

بِن سرَونا کہا کو سُنتا--

ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥

بِن نیترا کہا کو پیکھَے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥

نام بِنا نر کہی نہ لیکھَے--۲--

ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥

بِن بِدیا کہا کوئی پنڈت--

ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥

بِن امرَے کیَسے راج منڈِت--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥

بِن بُوجھے کہا من ٹھہرانا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥

نام بِنا سبھ جگ بؤرانا--۳--

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

بِن بیراگ کہا بیراگی--

ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥

بِن ہوَ تِیاگ کہا کوُ تیاگی--

ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥

بِن بس پنچ کہا من چُورے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥

نام بِنا سد سد ہی جھُورے--۴--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥

بِن گُر دِیکھیا کیَسے گیان--

ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥

بِن پیکھے کہو کیَسو دھیان--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥

بِن بھَے کھتنَی سرب بِکار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥੧੯॥

کہو نانک در کا بیچار--۵--۶--۱۹--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥

ہوَمَے روگ مانُکھ کوَ دینا--

ਕਾਮ ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥

کام روگ مَیگل بس لینا--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥

درِسٹ روگ پچ مُوئے پتنگا--

ਨਾਦ ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥

ناد روگ کھپ گئے کُرنگا--۱--

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥

جو جو دیسَے سو سو روگی--

ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

روگ رہت میرا ستگور جوگی--۱--رہاؤ--

ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥

جہوا روگ مین گرسیانو--

ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥

باسن روگ بھوَر بِنسانو--

ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ہیَت روگ کا سگل سنسارا--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥

ترِبدھ روگ مہہ بدھے بِکارا--۲--

ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥

روگے مرتا روگے جنمَے--

ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥

روگے پھِر پھِر جونی بھرمَے۔۔

ਰੋਗ ਬੰਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥

روگ بندھ رہن رتی نہ پاوَے۔۔

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥

بِن ستگور روگ کتہِ نہ جاوَے۔۔۳۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

پاربرہم جِس کینی دئیا۔۔

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥

باہ پکڑ روگہ کڈھ لئیا۔۔

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

تُوٹے بندھن سادھسنگ پایا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੦॥

کہو نانک گُر روگ مِٹایا۔۔۴۔۔۷۔۔۲۰۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥

چِیت آوَے تاں مہا انند۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥

چیت آوَے تاں سبھ دُکھ بھنج۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥

چیت آوے تاں سردھا پُوری۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥

چیت آوے تاں کبہِ نہ جھُوری۔۔ا۔۔

ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥

انتر رام رائے پرگٹے آئے۔۔

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورَے دیوٗ رنگ لائَے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥

چیت آوے تاں سرب کو راجا۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥

چیت آوے تاں پُورے کاجا۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥

چیت آوے تاں رنگ گُلال۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

چیت آوے تاں سدا نِہال۔۔۲۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥

چیت آوے تاں سد دھنونتا۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥

چیت آوے تاں سد نِبھرنتا۔۔

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

چیت آوےَ تاں سبھ رنگ مانے--

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥

چیت آوےَ تاں چُوکی کانے--٣--

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

چیت آوےَ تاں سہج گھر پایا--

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥

چیت آوےَ تاں سُنّ سمایا--

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥

چیت آوےَ سد کیرتن کرتا--

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥

من مانیا نانک بھگونتا--٤--٨--٢١--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥

باپ ہمارا سد چرنجیوی--

ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥

بھائی ہمارے سد ہی جیوی--

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

میت ہمارے سدا اِناسی--

ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥

کُٹنب ہمارا نِج گھر واسی--ا--

ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ہم سُکھ پایا تاں سبھہ سہیلے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے پِتا سنگ میلے--ا--رہاؤ--

ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥

مندر میرے سبھ تے اُوچے--

ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥

دیس میرے بےانت اپُوچھے--

ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥

راج ہمارا سد ہی نِہچل--

ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥

مال ہمارا اکھُوٹ ابیچل--۲--

ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥

سوبھا میری سبھ جگ انتر--

ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥

باج ہماری تھان تھننتر--

ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥

کیرت ہمری گھر گھر ہوئی--

ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥

بھگت ہماری سبھنی لوئی--٣--

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥

پِتا ہمارے پرگٹے ماجھ--

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥

پِتا پُوت رل کینی سانجھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥

کہو نانک جوُ پِتا پتینے--

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥

پِتا پُوت ایکے رنگ لینے--٤--٩--٢٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

نِروَیر پُرکھ ستگور پرَبھ داتے--

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ ਬਖਸਾਤੇ ॥

ہم اپرادھی تُمھ بکھساتے--

ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥

جِس پاپی کوُ ملَے نہ ڈھوئی--

ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥

سرن آوےَ تاں نِرمل ہوئی--١--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥

سُکھ پایا ستگورو منائے--

ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ پھل پائے گُورُو دھیائے--ا--رہاؤ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥

پاربرہم ستگور آدیس--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥

من تن تیرا سبھ تیرا دیس--

ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

چُوکا پڑدا تاں ندری آیا--

ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥

کھسم تُوہے سبھنا کے رایا--۲--

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥

تِس بھانا سُوکے کاسٹ ہرِیا--

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥

تِس بھانا تاں تھل سِر سرِیا--

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥

تِس بھانا تاں سبھ پھل پائے--

ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥

چِنت گئی لگ ستگور پائے--۳--

ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥

حرامخور نِرگُن کوُ تُوٹھا۔۔

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥

من تن سیتل من امرِت وُوٹھا۔۔

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

پاربرہم گُر بھئے دیالا۔۔

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥

نانک داس دیکھ بھئے نِہالا۔۔۴۔۔۱۰۔۔۲۳۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥

ستگور میرا بےمحتاج۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥

ستگور میرے سچا ساج۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ستگور میرا سبھس کا داتا۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥

ستگور میرا پُرکھ بِدھاتا۔۔۱۔۔

ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥

گُر جیسا ناہی کو دیوَ۔۔

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس مستک بھاگ سو لاگا سیوَ۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥

ستگور میرا سرب پرِتپالے۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥

ستگور میرا مار جیوالے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ستگور میرے کی وڈیائی۔۔

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥

پرگٹ بھئی ہےَ سبھنی تھائی۔۔۲۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥

ستگور میرا تان نِتان۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ستگور میرا گھر دیبان۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥

ستگور کےَ ہوَ سد بل جایا۔۔

ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥

پرگٹ مارگ جِن کر دِکھلایا۔۔۳۔۔

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

جِن گُر سیویا تِس بھوَ نہ بیاپےَ۔۔

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

جِن گُر سیویا تِس دُکھ نہ سنتاپےَ--

ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥

نانک سودھے سِمرِت بید--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥

پاربرہم گُر ناہی بھید--۴--۱۱--۲۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥

نام لَیت من پرگٹ بھیا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥

نام لَیت پاپ تن تے گیا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥

نام لَیت سگل پُربایا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥

نام لَیت اٹھسٹھ مجنایا--۱--

ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥

تیرتھ ہمرا ہر کو نام--

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر اُپدیسیا تت گیان--۱--رہاوُ--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥

نام لَیت دُکھ دُور پرانا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥

نام لَیت ات مُوڑ سُگیانا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

نام لَیت پرگٹ اُجیارا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥

نام لَیت چھُٹے جنجارا--٢--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

نام لَیت جم نیڑ نہ آوَے--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

نام لَیت درگہ سُکھ پاوَے--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

نام لَیت پرَبھ کہَے ساباس--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥

نام ہماری ساچی راس--٣--

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥

گُر اُپدیس کہیوٗ ایہو سار--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر کیرت من نام ادھار--

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥

نانک اُدھرے نام پُنہچار--

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥

اور کرم لوکہ پتیار--۴--۱۲--۲۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ۵--

ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥

نمسکار تا کوٗ لکھ بار--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥

ایہو من دیجَے تا کوٗ وار--

ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥

سِمرن تا کَے مِٹہِ سنتاپ--

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥

ہوئے اَنند نہ ویاپہِ تاپ--ا--

ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥

ایسو ہیرا نِرمل نام--

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جاس جپت پُورن سبھ کام--ا--رہاوٗ--

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥

جا کی درِسٹ دُکھ ڈیرہ ڈھَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥

امِرت نام سیتل من گہے۔۔

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥

انِکَ بھگت جا کے چرن پُوجاری۔۔

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥

سگل منورتھ پُورنہاری۔۔۲۔۔

ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥

کھِن مہہ اُونے سُبھر بھریا۔۔

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥

کھِن مہہ سُوکے کینے ہرِیا۔۔

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥

کھِن مہہ نِتھاوے کوُ دینو تھان۔۔

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥

کھِن مہہ نِمانے کوُ دینو مان۔۔۳۔۔

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥

سبھ مہہ ایک رہیا بھرپُورا۔۔

ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

سو جاپَے جِس ستگور پُورا۔۔

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ہر کیرتن تا کو آدھار۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥

کہو نانک جِس آپ دیار--۴--۱۳--۲۶--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروَ محلّہ ۵--

ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥

موہِ دُہاگن آپ سیگاری--

ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥

رُوپ رنگ دے نام سواری--

ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥

مِٹیو دُکھ ار سگل سنتاپ--

ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥

گُر ہوئے میرے مائی باپ--ا--

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥

سکھی سہیری میرَے گرست انند--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا بھیٹے موہِ کنت--ا--رہاوَ--

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥

تپت بُجھی پُورن سبھ آسا--

ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥

مٹے اندھیر بھئے پرگاسا--

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

انحد سبد اچرج بِسماد--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥

گُر پُورا پُورا پرساد--٢--

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥

جا کوُ پرگٹ بھیَۓ گوپال--

ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

تا کےَ درسن سدا نِہال--

ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥

سرب گُنا تا کےَ بہت نِدھان--

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥

جا کوُ ستگور دیوُ نام--٣--

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥

جا کوُ بھیٹیو ٹھاکُر اپنا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

من تن سیتل ہر ہر جپنا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥

کہو نانک جو جن پربھ بھاۓ--

ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥

تا کی ریَن بِرلا کو پاۓ--٤--١٤--٢٧--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلہ ۵--

ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥

چِتوت پاپ نہ آلک آوےَ--

ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥

بیسوآ بھجت کِچھ نہ سرماوے--

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥

سارو دِنس مجُوری کرَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥

ہر سِمرن کی ویلا بجر سِر پرَے--ا--

ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥

مایا لگ بھُولو سنسار--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آپ بھُلایا بھُلاونہارے راچ رہیا بِرتھا بیوہار--ا--رہاوُ--

ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥

پیکھت مایا رنگ بِہائے--

ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

گڑبڑ کرَے کوُڈی رنگ لائے--

ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥

اندھ بیوہار بندھ من دھاوے--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥

کرنَیہار نہ جی مہہ آوے--۲--

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

کرت کرت اوَ ہی دُکھ پایا--

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥

پُورن ہوت نہ کارج مایا--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

کام کرودھ لوبھ من لینا--

ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥

تڑپھ مُوآ جیو جل بِن مینا--۳--

ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

جِس کے راکھے ہوئے ہر آپ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥

ہر ہر نام سدا جپ جاپ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

سادھسنگ ہر کے گُن گایا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥

نانک ستگور پُورا پایا--۴--۱۵--۲۸--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

اپنی دئیا کرے سو پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ساچ سبد ہِردے من ماہِ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥

جنم جنم کے کِلوِکھ جاہِ--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

رام نام جی کو آدھار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد جپہو نِت بھائی تار لئے ساگر سنسار--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

جِن کؤ لِکھیا ہر ایہو نِدھان--

ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

سے جن درگہ پاوہِ مان--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

سُوکھ سہج آنند گُن گاؤ--

ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥

آگے مِلَے نِتھاوے تھاؤ--۲--

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥

جُگہ جُگنتر ایہو تت سار--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ہر سِمرن ساچا بیچار--

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥

جِس لڑ لائے لئے سو لاگَے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥

جنم جنم کا سویا جاگَے--٣--

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥

تیرے بھگت بھگتن کا آپ--

ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥

اپنی مہما آپے جاپ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥

جی جنت سبھ تیرَے ہاتھ--

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

نانک کے پرَبھ سد ہی ساتھ--۴--١٦--٢٩--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

نام ہمارے انترجامی--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥

نام ہمارے آوے کامی--

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

روم روم رَویا ہر نام--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥

ستگور پُورَے کینو دان--ا--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥

نام رتن میرَے بھنڈار--

ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اگم امولا اپر اپار--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥

نام ہمارے نہچل دھنی--

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥

نام کی مہما سبھ مہہ بنی--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥

نام ہمارے پُورا ساہو--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥

نام ہمارے بیپروا ہو--۲--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥

نام ہمارے بھوجن بھاؤ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥

نام ہمارے من کا سُوآوُ--

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

نام نہ وِسرَے سنت پرساد--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥

نام لَیت انحد پُورے ناد--٣--

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

پرَبھ کِرپا تے نام نوٗ نِدھ پائی--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

گُر کِرپا تے نام سِیوٗ بن آئی--

ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥

دھنونتے سیئی پردھان--

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥

نانک جا کَے نام نِدھان--٤--١٧--٣٠--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ٥--

ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥

توٗ میرا پِتا تُوہَے میرا ماتا--

ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

توٗ میرے جی پران سُکھداتا--

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥

تُو میرا ٹھاکُر ہوَ داس تیرا۔۔

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥

تُجھ بِن اوَر نہی کو میرا۔۔ا۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥

کر کِرپا کرہو پرَبھ دات۔۔

ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمھری اُستت کروَ دِن رات۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥

ہم تیرے جنت تُو بجاونہارا۔۔

ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ہم تیرے بھِکھاری دان دیہہ داتارا۔۔

ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥

توَ پرساد رنگ رس مانے۔۔

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥

گھٹ گھٹ انتر تُمہِ سمانے۔۔۲۔۔

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥

تُمھری کِرپا تے جپیَے ناوَ۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

سادھسنگ تُمرے گُن گاوَ۔۔

ਤੁਮ੍ਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥

تمھری دئیا تے ہوئے درد بِناس--

ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥

تُمری میا تے کمل بِگاس--٣--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ہو بلہار جاؤ گُردیو--

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥

سپھل درسن جا کی نِرمل سیوَ--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

دئیا کرہو ٹھاکُر پرَبھ میرے--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥

گُن گاوے نانک نِت تیرے--٤--١٨--٣١--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

سبھ تے اُوچ جا کا دربار--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥

سدا سدا تا کوُ جوہار--

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥

اُوچے تے اُوچا جا کا تھان--

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

کوٹ اگھا مِٹہِ ہر نام--ا--

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

تِس سرنائی سدا سُکھ ہوئے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا جا کوُ میلَے سوئے--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥

جا کے کرتب لکھے نہ جاہِے--

ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

جا کا بھرواسا سبھ گھٹ ماہِے--

ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

پرگٹ بھیا ساڈُھو کےَ سنگ--

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥

بھگت ارادھہِ اندِن رنگ--۲--

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥

دیدے توٹ نہی بھنڈار--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥

کھِن مہہ تھاپ اُتھاپنہار--

ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

جا کا حکم نہ میٹَے کوئے--

ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥

سِر پاتساہا ساچا سوئے--٣--

ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥

جِس کی اوٹ تسَے کی آسا--

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥

دُکھ سُکھ ہمرا تِس ہی پاسہ--

ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥

راکھ لینو سبھ جن کا پڑدا--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥

نانک تِس کی اُستت کردا--٤--١٩--٣٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرو محلّہ ٥--

ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥

روونہاری روج بنایا--

ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

بلن برتن کوُ سنبندھ چِت آیا--

ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥

بُوجھ بیراگ کرے جے کوئے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

جنم مرن پھِر سوگ نہ ہوئے--١--

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥

بِکھیا کا سبھ دھندھ پسار--

ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِرلَے کینو نام ادھار--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥

ترِبدھ مایا رہی بیاپ--

ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥

جو لپٹانو تِس دُوکھ سنتاپ--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥

سُکھ ناہی بِن نام دھیائے--

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥

نام نِدھان بڈبھاگی پائے--۲--

ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥

سَوانگی سِیو جو من ریجھاوَے--

ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

سَواگ اُتارِیَے پھِر پچھتاوے--

ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥

میگھ کی چھایا جیسے برتنہار--

ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥

تَیسو پرپنچ موہ بِکار--۳--

ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ایک وسط جے پاوے کوئے۔۔

ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥

پُورن کاج تاہی کا ہوئے۔۔

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥

گُر پرساد جِن پایا نام۔۔

ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥

نانک آیا سو پروان۔۔۴۔۔۲۰۔۔۳۳۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵۔۔

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥

سنت کی نِندا جونی بھَونا۔۔

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥

سنت کی نِندا روگی کرنا۔۔

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥

سنت کی نِندا دُوکھ سہام۔۔

ਡਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥

ڈان دَیت نِندک کوُ جام۔۔ا۔۔

ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥

سنتسنگ کرہِ جو باد۔۔

ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِن نِندک ناہی کِچھ ساد--ا--رہاؤ--

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥

بھگت کی نِندا کندھ چھیداوے--

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥

بھگت کی نِندا نرک بھُنچاوے--

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥

بھگت کی نِندا گربھ مہہ گلَے--

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥

بھگت کی نِندا راج تے ٹلَے--۲--

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥

نِندک کی گت کتھو ناہِ--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

آپ بیج آپے ہی کھاہِے--

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੁਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥

چور جار جُوآر تے بُرا--

ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥

انھودا بھار نِندک سِر دھرا--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥

پاربرہم کے بھگت نِرویر--

ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥

سو نِسترَے جو پُوجے پَیر--

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥

آد پُرکھ نِندک بھُولایا--

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥

نانک کِرت نہ جائے مِٹایا--۴--۲۱--۳۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرؤ محلّہ ۵--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥

نام ہمارَے بید ار ناد--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥

نام ہمارَے پُورے کاج--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥

نام ہمارَے پُوجا دیوَ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥

نام ہمارَے گُر کی سیوَ--ا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

گُر پُورَے درِڑیو ہر نام--

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ تے اُوتم ہر ہر کام--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥

نام ہمارے مجن اِسنان--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥

نام ہمارے پُورن دان--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥

نام لَیت تے سگل پویت--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥

نام جپت میرے بھائی میت--۲--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥

نام ہمارے سوَن سنجوگ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥

نام ہمارے ترِپت سُبھوگ--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥

نام ہمارے سگل آچار--

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥

نام ہمارے نِرمل بیوہار--۳--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥

جا کےَ من وسیا پرَبھ ایک--

ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥

سگل جنا کی ہر ہر ٹیک--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

من تن نانک ہر گُن گاوُ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥

سادھسنگ جِس دیوَے ناوُ--۴--۲۲--۳۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥

نِردھن کوُ تُم دیوہو دھنا--

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥

انِک پاپ جاہِ نِرمل منا--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥

سگل منورتھ پُورن کام--

ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥

بھگت اپنے کوُ دیوہو نام--ا--

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥

سپھل سیوا گوپال رائے--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراونہار سُوآمی تا تے بِرتھا کوئے نہ جائے--ا--رہاوُ--

ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥

روگی کا پرَبھ کھنڈہو روگ--

ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥

دُکھیئے کا مِٹاوہو پرَبھ سوگ--

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥

نِتھاوے کوُ تُمھ تھان بیٹھاوہو--

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥

داس اپنے کوُ بھگتی لاوہو--۲--

ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥

نِمانے کوُ پرَبھ دیتو مان--

ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

مُوڑ مُگدھ ہوئے چتُر سگیان--

ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥

سگل بھیان کا بھوُ نسَے--

ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥

جن اپنے کےَ ہر من بسَے--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥

پاربرہم پرَبھ سُوکھ نِدھان--

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥

تت گیان ہر امرِت نام--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا سنت ٹہلَے لائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥

نانک سادھو سنگ سمائے--۴--۲۳--۳٦--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

سنت منڈل مہہ ہر من وسَے--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

سنت منڈل مہہ دُرت سبھ نسَے--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

سنت منڈل مہہ نِرمل رِیت--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥

سنتسنگ ہوئے ایک پریت--ا--

ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

سنت منڈل تہا کا ناوُ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم کیول گُن گاوُ--ا--رہاوُ--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥

سنت منڈل مہہ جنم مرن رہَے--

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥

سنت منڈل مہہ جم کِچھُو نہ کہَے--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥

سنتسنگ ہوئے نِرمل بانی۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥

سنت منڈل مہہ نام وکھانی۔۔٢۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

سنت منڈل کا نِہچل آسن۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥

سنت منڈل مہہ پاپ بِناسن۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥

سنت منڈل مہہ نِرمل کتھا۔۔

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥

سنتسنگ ہوُمَے دُکھ نسا۔۔٣۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

سنت منڈل کا نہی بِناس۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

سنت منڈل مہہ ہر گُنتاس۔۔

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

سنت منڈل ٹھاکُر بِسرام۔۔

ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥

نانک اوت پوت بھگوان۔۔٤۔۔٢٤۔۔٣٧۔۔

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥

روگ کوَن جاں راکھَے آپ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥

تِس جن ہوئے نہ دُوکھ سنتاپ--

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

جِس اُوپر پرَبھ کِرپا کرَے--

ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥

تِس اُوپر تے کال پرہرَے--ا--

ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

سدا سکھائی ہر ہر نام--

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس چِیت آوےَ تِس سدا سُکھ ہووَے نِکٹ نہ آوےَ تا کےَ جام--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥

جب ایہو نہ سو تب کِنہِ اُپایا--

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

کوَن مُول تے کیا پرگٹایا--

ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥

آپہِ مار آپ جیوالے--

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥

اپنے بھگت کوُ سدا پرِتپالے--۲--

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥

سبھ کِچھ جانہو تِس کےَ ہاتھ--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥

پرَبھ میرو اناتھ کو ناتھ--

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥

دُکھ بھنجن تا کا ہےَ ناوُ--

ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥

سُکھ پاوہِ تِس کے گُن گاوُ--۳--

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥

سُن سُوآمی سنتن ارداس--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥

جیوُ پران دھن تُمھرے پاس--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥

ایہو جگ تیرا سبھ تُجھ دھیائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥

کر کِرپا نانک سُکھ پائے--۴--۲۵--۳۸--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥

تیری ٹیک رہا کل ماہِ--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥

تیری ٹیک تیرے گُن گاہِ--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥

تیری ٹیک نہ پوہَے کال--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥

تیری ٹیک بِنسے جنجال--ا--

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

دین دُنیا تیری ٹیک--

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ مہہ رَویا صاحِب ایک--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥

تیری ٹیک کرؤ آنند--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

تیری ٹیک جپؤ گُر منت--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥

تیری ٹیک تریئَے بھؤ ساگر--

ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥

راکھنہار پُورا سُکھ ساگر--۲--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥

تیری ٹیک ناہی بھوَ کوئے--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

انترجامی ساچا سوئے--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥

تیری ٹیک تیرا من تان--

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥

اِیہاں اُوہاں تُو دیبان--٣--

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

تیری ٹیک تیرا بھرواسا--

ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

سگل دھیاوہِ پرَبھ گُنتاسا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥

جپ جپ انَد کرہِ تیرے داسا--

ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥

سِمر نانک ساچے گُنتاسا--٤--٢٦--٣٩--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥

پرتھمے چھوڈی پرائی نِندا--

ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥

اُتر گئی سبھ من کی چِندا--

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥

لوبھ موہ سبھ کینو دُور--

ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

پرم بَیسنو پرَبھ پیکھ حجُور--ا--

ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ایسو تیاگی وِرلا کوئے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام جپَے جن سوئے--ا--رہاؤ--

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥

اہمبُدھ کا چھوڑیا سنگ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥

کام کرودھ کا اُترِیا رنگ--

ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

نام دھیائے ہر ہر ہرے--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥

سادھ جنا کےَ سنگ نِسترے--۲--

ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥

بیری میت ہوئے سمان--

ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥

سرب مہہ پُورن بھگوان--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

پرَبھ کی آگیا مان سُکھ پایا--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥

گُر پُورَے ہر نام دِرڑایا--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥

کر کِرپا جِس راکھَے آپ--

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥

سوئی بھگت جپَے نام جاپ--

ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥

من پرگاس گُر تے مت لئی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥

کہو نانک تا کی پُوری پئی--٤--٢٧--٤٠--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥

سُکھ ناہی بہُتَے دھن کھاٹے--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥

سُکھ ناہی پیکھے نِرت ناٹے--

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥

سُکھ ناہی بہو دیس کمائے--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

سرب سُکھا ہر ہر گُن گائے--ا--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥

سُوکھ سہج آنند لہو--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگت پائیے وڈبھاگی گُرمکھ ہر ہر نام کہو--ا--رہاؤ--

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥

بندھن مات پِتا سُت بنتا--

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥

بندھن کرم دھرم ہؤ کرتا--

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

بندھن کاٹنہار من وسَے--

ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥

تؤ سُکھ پاوَے نِج گھر بسَے--٢--

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

سبھ جاچِک پرَبھ دیونہار--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

گُن نِدھان بےانت اپار--

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥

جِس نو کرم کرے پرَبھ اپنا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥

ہر ہر نام تِتَے جن جپنا--٣--

ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

گُر اپنے آگے ارداس--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

کر کِرپا پُرکھ گُنتاس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

کہو نانک تُمری سرنائی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥

جیئُو بھاوے تیوُ رکھو گُسائیَ--٤--٢٨--٤١--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

گُر مِل تیاگیو دُوجا بھاوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

گُرمکھ جپیو ہر کا ناوَ--

ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

بسری چِنت نام رنگ لاگا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥

جنم جنم کا سویا جاگا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

کر کِرپا اپنی سیوا لائے--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساڈھو سنگ سرب سُکھ پائے--ا--رہاؤ--

ਰੋਗ ਦੋਖ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

روگ دوکھ گُر سبد نِوارے--

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥

نام اؤکھدھ من بھیتر سارے--

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥

گُر بھیٹت من بھیا انند--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥

سرب نِدھان نام بھگونت--۲--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥

جنم مرن کی مِٹی جم تراس--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥

سادھسنگت اُوندھ کمل بِگاس--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

گُن گاوت نِہچل بِسرام--

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥

پُورن ہوئے سگلے کام--٣--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

دُلبھ دیہہ آئی پروان--

ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

سپھل ہوئی جپ ہر ہر نام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

کہو نانک پربھ کِرپا کری--

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥੪੨॥

ساس گِراس جپیُو ہر ہری--٤--٢٩--٤٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروَ محلّہ ٥--

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

سبھ تے اُوچا جا کا ناوَ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

سدا سدا تا کے گُن گاوَ--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

جِس سِمرت سگلا دُکھ جائے--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

سرب سُوکھ وسہہ من آئے--١--

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

سِمر منا تُو ساچا سوئے--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہلت پلت تُمری گت ہوئے--ا--رہاؤ--

ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥

پُرکھ نِرنجن سِرجنہار--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦੇਵੈ ਆਹਾਰ ॥

جی جنت دیوَے آہار--

ਕੋਟਿ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥

کوٹ کھتے کھِن بکھسنہار--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥

بھگت بھائے سدا نِستار--۲--

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ساچا دھن ساچی وڈیائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥

گُر پُورے تے نِہچل مت پائی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

کر کِرپا جِس راکھنہارا--

ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥

تا کا سگل مِٹے اندھیارا--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥

پار.برہم سِیوُ لاگو دھیان--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਨਿਰਬਾਨ ॥

پُورن پُور رہیو نِربان--

ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ॥

بھرم بھوُ میٹ مِلے گوپال--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥

نانک کوُ گُر بھیۓ دیال--۴--۳۰--۴۳--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

جِس سِمرت من ہوۓ پرگاس--

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

مِٹہِ کلیس سُکھ سہج نِواس--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥

تِسہ ہ پراپت جِس پرَبھ دۓ--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥

پُورے گُر کی پاۓ سیوَ--١--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥

سرب سُکھا پرَبھ تیرو ناوُ--

ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر میرے من گاوٗ--ا--رہاوٗ--

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

جو اِچھَے سوئی پھل پائے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ہر کا نام منّ وسائے--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

آون جان رہے ہر دھیائے--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

بھگت بھائے پرَبھ کی لِو لائے--۲--

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥

بِنسے کام کرودھ اہنکار--

ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥

تُوٹے مایا موہ پیار--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

پرَبھ کی ٹیک رہَے دِن رات--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੩॥

پاربرہم کرے جِس دات--۳--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

کرن کراونہار سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سگل گھٹا کے انترجامی--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥

کر کِرپا اپنی سیوا لائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥

نانک داس تیری سرنائے--۴--۳۱--۴۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ۵--

ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥

لاج مَرے جو نام نہ لیوَے--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥

نام بِہُون سُکھی کیوٗ سووَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥

ہر سِمرن چھاڈ پرم گت چاہَے--

ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥

مُول بِنا ساکھا کت آہَے--ا--

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥

گُر گووِند میرے من دھیائے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کی مَیل اُتارے بندھن کاٹ ہر سنگ مِلائے--ا--رہاوٗ--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥

تیرتھ نائے کہا سُچ سَیل--

ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥

من کوَ ویاپَے ہوَمَے مَیل--

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥

کوٹ کرم بندھن کا مُول--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥੨॥

ہر کے بھجن بِن بِرتھا پُول--٢--

ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥

بِن کھائے بُوجھَے نہی بھُوکھ--

ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥

روگ جائے تاں اُترہِ دُوکھ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥

کام کرودھ لوبھ موہِ بیاپیا--

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥

جِن پرَبھ کینہ سو پرَبھ نہی جاپیا--٣--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

دھن دھن سادھ دھنّ ہر ناوَ--

ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

آٹھ پہر کیرتن گُن گاوَ--

ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

دھن ہر بھگت دھن کرنَیہار--

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥

سرن نانک پرَبھ پُرکھ اپار--۴--۳۲--۴۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ ॥

گُر سُپرسنّ ہوئے بھوُ گئے--

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥

نام نِرنجن من مہہ لئے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

دین دیال سدا کِرپال--

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥

بِنس گئے سگلے جنجال--۱--

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥

سُوکھ سہج آنند گھنے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ مِٹے بھَے بھرما امرِت ہر ہر رسن بھنے--۱--رہاوُ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥

چرن کمل سِیوُ لاگو ہیت--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥

کِھن مہہ بِنسیو مہا پریت--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥

آٹھ پہر ہر ہر جپ جاپ--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥

راکھنہار گووِد گُر آپ--۲--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥

اپنے سیوک کوُ سدا پرَتِپارے--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥

بھگت جنا کے ساس نِہارے--

ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥

مانس کی کہو کیتک بات--

ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥

جم تے راکھَے دے کر ہاتھ--۳--

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

نِرمل سوبھا نِرمل رِیت--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥

پاربرہم آیا من چیت--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

کر کِرپا گُر دینو دان--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥

نانک پایا نام نِدھان--۴--۳۳--۴۶--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروَ محلّہ ۵--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥

کرن کارن سمرتھ گُر میرا--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥

جی پران سُکھداتا نیرا--

ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥

بھَے بھنجن اِبناسی رائے--

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

درسن دیکھئیے سبھ دُکھ جائے--ا--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥

جت کت پیکھوَ تیری سرنا--

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بل بل جائی ستگور چرنا--ا--رہاوَ--

ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

پُورن کام مِلے گُردیو--

ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥

سبھ پھلداتا نِرمل سیوَ--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥

کر گہِ لینے اپنے داس--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥

رام نام رِد دیوٗ نِواس--٢--

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥

سدا انند ناہی کِچھ سوگ--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥

دُوکھ درد نہ بیاپَے روگ--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

سبھ کِچھ تیرا تُو کرنَیہار--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥

پاربرہم گُر اگم اپار--٣--

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥

نِرمل سوبھا اچرج بانی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

پاربرہم پُورن من بھانی--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥

جل تھل مہیئل رَویا سوئے--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥

نانک سبھ کِچھ پرَبھ تے ہوئے--٤--٣٤--٤٧--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھَیروُ محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥

من تن راتا رام رنگ چرنے--

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥

سرب منورتھ پُورن کرنے--

ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥

آٹھ پہر گاوت بھگوَنت--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥

ستگور دینو پُورا منت--ا--

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سو وڈبھاگی جِس نام پیار--

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس کےَ سنگ ترَے سنسار--ا--رہاوُ--

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥

سوئی گیانی جے سِمرے ایک--

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥

سو دھنونتا جِس بُدھ بِبیک--

ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥

سو کُلونتا جے سِمرے سُوآمی--

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥

سو پتونتا جے آپ پچھانی--۲--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا--

ਗੁਣ ਗੋੁਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

گُن گوپال دِن رَین دھیایا--

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

تُوٹے بندھن پُورن آسا--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥

ہر کے چرن رِد ماہِ نِواسا--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥

کہو نانک جا کے پُورن کرما--

ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥

سو جن آیا پربھ کی سرنا--

ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥

آپ پوِت پاون سبھ کینے--

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥

رام رسائن رسنا چینے--۴--۳۵--۴۸--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلہ ۵--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

نام لَیت کِچھ بِگھن نہ لاگَے--

ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥

نام سُنت جم دُورہو بھاگَے--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥

نام لَیت سبھ دُوکھ ناس--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

نام جپت ہر چرن نِواس--ا--

ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

نِربِگھن بھگت جھج ہر ہر ناوُ--

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسک رسک ہر کے گُن گاوُ--ا--رہاوُ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥

ہر سِمرت کِچھ چاکھ نہ جوہَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥

ہر سِمرت دَیت دیوُ نہ پوہَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥

ہر سِمرت موہ مان نہ بدھَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥

ہر سِمرت گربھ جون نہ رُدھَے--۲--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥

ہر سِمرن کی سگلی بیلا--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥

ہر سِمرن بہو ماہِ اِکیلا--

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

جات اجات جپے جن کوئے--

ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

جو جاپَے تِس کی گت ہوئے--٣--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥

ہر کا نام جپیَے سادھسنگ--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥

ہر کے نام کا پُورن رنگ--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

نانک کَوُ پربَھ کِرپا دھار--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥

ساس ساس ہر دیہو چِتار--٤--٣٦--٤٩--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥

آپے ساست آپے بید--

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥

آپے گھٹ گھٹ جانَے بھید--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥

جوت سرُوپ جا کی سبھ وتھ--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥

کرن کارن پُورن سمرتھ--ا--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

پرَبھ کی اوٹ گہہُ من میرے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل گُرمکھ آرادھہو دُسمن دُوکھ نہ آوےَ نیرے--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥

آپے ون ترِن ترِبھون سار--

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

جا کےَ سُوت پرویُا سنسار--

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥

آپے سِو سکتی سنجوگی--

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥

آپ نِربانی آپے بھوگی--۲--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥

جت کت پیکھوُ تت تت سوئے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تِس بِن دُوجا ناہی کوئے--

ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ساگر تریئَے نام کَے رنگ--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥

گُن گاوَے نانک سادھسنگ--٣--

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥

مُکت بُھگت جُگت وس جا کَے--

ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥

اُونا ناہی کِچھ جن تا کَے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

کر کِرپا جِس ہوئے سُپرسنّ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੭॥੫੦॥

نانک داس سیئی جن دھنّ--٤--٣٧--٥٠--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ٥--

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

بھگتا من آنند گوبِند--

ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥

استِھت بھیَے بِنسی سبھ چِند--

ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

بھَے بھرم بِنس گئے کھِن ماہے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

پاربرہم وسیا من آئے--ا--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥

رام رام سنت سدا سہائے--

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھر باہر نالے پرمیسر رَوِ رہیا پُورن سبھ ٹھائے--ا--رہاؤ--

ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥

دھن مال جوبن جُگت گوپال--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جی پران نِت سُکھ پرِتپال--

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥

اپنے داس کَو دے راکھَے ہاتھ--

ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥

نِمکھ نہ چھوڈے سد ہی ساتھ--۲--

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ہر سا پریتم اوَر نہ کوئے--

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

سار سمھالے ساچا سوئے--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥

مات پِتا سُت بندھ نرائن--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥

آد جگاد بھگت گُن گائن--٣--

ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥

تِس کی دھر پرَبھ کا من جور--

ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥

ایک بِنا دُوجا نہی ہور--

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥

نانک کےَ من ایہو پُرکھارتھ--

ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥

پربھُو ہمارا سارے سُوارتھ--٤--٣٨--٥١--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ٥--

ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

بھَے کوُ بھوُ پڑیا سِمرت ہر نام--

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل بیادھ مِٹی ترِہو گُن کی داس کے ہوئے پُورن کام--١--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥

ہر کے لوک سدا گُن گاوہِ تِن کوُ ملیا پُورن دھام--

ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥

جن کا درس بانچھے دِن راتی ہوئے پُنیت دھرم رائے جام--ا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥

کام کرودھ لوبھ مد نِندا سادھسنگ مِٹیا ابھیمان--

ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥

ایسے سنت بھیٹہِ وڈبھاگی نانک تِن کےَ سد قُربان--۲--۳۹--۵۲--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرو محلّہ ۵--

ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥

پنچ مجمی جو پنچن راکھےَ--

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥

مِتھیا رسنا نِت اُٹھ بھاکھےَ--

ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥

چکر بنائے کرَے پاکھنڈ--

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥

جھُر جھُر پچےَ جیسے تِریہ رنڈ--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥

ہر کے نام بِنا سبھ جھُوٹھ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر پُورے مُکت نہ پایئے ساچی درگہہ ساقط مُوٹھ--ا--رہاؤ--

ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥
سوئی کچیل قُدرت نہی جانَے۔۔

ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥
لیپئَے تھائے نہ سُچ ہر مانے۔۔

ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥
انتر میلا باہر نِت دھووے۔۔

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥
ساچی درگہہ اپنی پت کھووَے۔۔۲۔۔

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥
مایا کارن کرَے اُپاؤ۔۔

ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥
کبہِ نہ گھالَے سیدھا پاؤ۔۔

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥
جِن کیِیا تِس چِیت نہ آنَے۔۔

ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥
کُوڑی کُوڑی مُکھو وکھانَے۔۔۳۔۔

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
جِس نو کرم کرے کرتار۔۔

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
سادھسنگ ہوئے تِس بیوہار۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ہر نام بھگت سِیُو لاگا رنگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥

کہو نانک تِس جن نہی بھنگ--۴--۴۰--۵۳--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیرؤ محلّہ ۵--

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

نِندک کؤ پھِٹکے سنسار--

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

نِندک کا جھُوٹھا بیوہار--

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥

نِندک کا مَیلا آچار--

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥

داس اپنے کؤ راکھنہار--ا--

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥

نِندک مُوآنِندک کےَ نال--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم پرمیسر جن راکھے نِندک کےَ سِر کڑکیو کال--ا--رہاؤ--

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥

نِندک کا کہیا کوئے نہ مانے--

ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥

نِندک جھُوٹھ بول پچھُتانے--

ਹਾਥ ਪਛੋਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥

ہاتھ پچھورہِ سِر دھرن لگاہِ--

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥

نِندک کوُ دئی چھوڈّے ناہِ--۲--

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥

ہر کا داس کِچھ بُرا نہ ماگَے--

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥

نِندک کوُ لاگَے دُکھ سانگَے--

ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥

بگُلے جیئوُ رہیا پنکھ پسار--

ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥

مُکھ تے بولیا تاں کڈھیا بیچار--۳--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥

انترجامی کرتا سوئے--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥

ہر جن کرَے سو نِہچل ہوئے--

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥

ہر کا داس ساچا دربار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥

جن نانک کہیا تت بیچار--۴--۴۱--۵۴--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥

دُئے کر جور کروُ ارداس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

جیوُ پِنڈ دھن تِس کی راس--

ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

سوئی میرا سُوآمی کرنَیہار--

ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

کوٹ بار جائی بلہار--ا--

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥

سادُھو دھُور پُنیت کری--

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من کے بِکار مِٹہِ پرَبھ سِمرت جنم جنم کی مَیل ہری--ا--رہاوُ--

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

جا کےَ گِرہ مہہ سگل نِدھان--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

جا کی سیوا پایئَے مان--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥

سگل منورتھ پُورنہار--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥

جی پران بھگتن آدھار--۲--

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

گھٹ گھٹ انتر سگل پرگاس--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥

جپ جپ جیوہِ بھگت گُنتاس--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

جا کی سیوَ نہ بِرتھی جائے--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥

من تن انتر ایک دھیائے--۳--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥

گُر اُپدیس دئیا سنتوکھ--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥

نام نِدھان نِرمل ایہو تھوک--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

کر کِرپا لیجےَ لڑ لائے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥

چرن کمل نانک نِت دھیائے--۴--۴۲--۵۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
بھیرؤ محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ستگور اپنے سُنی ارداس--

ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥
کارج آیا سگلا راس--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥
من تن انتر پربھُو دھیایا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥
گُر پُورے ڈر سگل چُکایا--ا--

ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥
سبھ تے وڈ سمرتھ گُردیو--

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥
سبھ سُکھ پائی تِس کی سیوَ--رہاؤ--

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
جا کا کِیا سبھ کِچھ ہوئے--

ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
تِس کا امر نہ میٹّے کوئے--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥
پاربرہم پرمیسر انُوپ--

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥

سپھل مُورت گُر تِس کا رُوپ--۲--

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

جا کےَ انتر بسےَ ہر نام--

ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥

جو جو پیکھے سو برہم گ یان--

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

بیس بِسوئے جا کےَ من پرگاس--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

تِس جن کےَ پاربرہم کا نِواس--۳--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥

تِس گُر کوُ سد کری نمسکار--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥

تِس گُر کوُ سد جاوُ بلہار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥

ستگور کے چرن دھوئے دھوئے پیوا--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੪੩॥੫੬॥

گُر نانک جپ جپ سد جیوا--۴--۴۳--۵۶--

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

راگ بھیروُ محلّہ ۵ پڑتال گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥

پرِتپال پرَبھ کرِپال کوَن گُن گنی ۔۔

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک رنگ بہو ترنگ سرب کو دھنی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥

انِک گیان انِک دھیان انِک جاپ جاپ تاپ۔۔

ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥

انِک گُنِت دھُنِت للِت انِک دھار مُنی۔۔ا۔۔

ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥

انِک ناد انِک باج نِمکھ نِمکھ انِک سواد انِک دوکھ انِک روگ مِٹہِ جس سُنی۔۔

ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥੮॥੨੧॥੭॥੫੭॥੯੩॥

نانک سیَو اپار دیَو تٹہ کھٹہ برت پُوجا گوَن بھوَن جاتر کرن سگل پھل پُنی

۔۔۹۳۔۔۵۷۔۔۷۔۔۲۱۔۔۸۔۔۵۷۔۔ا۔۔۲۔۔

ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

بھیرؤ اسٹپدیا محلّہ ا گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥

آتم مہہ رام رام مہہ آتم چینس گُر بیچارا۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥

امِرت بانی سبد پچھانی دُکھ کاٹَے ہؤ مارا--ا--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥

نانک ہؤمَے روگ بُرے--

ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ دیکھاں تہ ایکا بیدن آپے بکھسَے سبد دھُرے--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰੈ ਬਹੁਰਿ ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥

آپے پرکھے پرکھنہارے بہُر سُولاک نہ ہوئی--

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥

جِن کؤ ندر بھئی گُر میلے پرَبھ بھانا سچ سوئی--۲--

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥

پؤن پانی بَیسنتر روگی روگی دھرت سبھوگی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਸਿ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥

مات پِتا مایا دیہہ سے روگی روگی کُٹنب سنجوگی--۳--

ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

روگی برہما بِسن سرُدرا روگی سگل سنسارا--

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥

ہر پد چِین بھئے سے مُکتے گُر کا سبد ویچارا--۴--

ਰੋਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥

روگی سات سمُند سندِیا کھنڈ پتال سے روگ بھرے--

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥

ہر کے لوک سے ساچ سہیلے سربی تھائی ندر کرے--۵--

ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥

روگی کھٹ درسن بھیکھدھاری نانا ہٹھی انیکا--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥

بید کتیب کرہِ کہ بپرے نہ بوجھہ اک ایکا--۶--

ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥

مِٹھ رس کھائے سو روگ بھریجے کند مُول سُکھ ناہی--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥

نام وِسار چلہہ ان مارگ انت کال پچھتاہی--۷--

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਪੜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥

تیرتھ بھرمَے روگ نہ چھُوٹس پڑیا باد بِباد بھیا--

ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥

دُبدھا روگ سو اِدھک وڈیرا مایا کا مُحتاج بھیا--۸--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥

گُرمکھ ساچا سبد سلاہَے من ساچا تِس روگ گیا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥

نانک ہر جن اندِن نِرمل جِن کو کرم نیسان پیا--۹--۱--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

بھیروٗ محلّہ ۳ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

تِن کرتَے اِک چلت اُپایا--

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

انحد بانی سبد سُنایا--

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

منمکھ بھُولے گُرمکھ بُجھایا--

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥

کارن کرتا کردا آیا--ا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥

گُر کا سبد میرَے انتر دھیان--

ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہئَو کبہو نہ چھوڈوَ ہر کا نام--ا--رہاؤ--

ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥

پِتا پرہلاد پڑن پٹھایا--

ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥

لَے پاٹی پادھے کےَ آیا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥

نام بِنا نہ پڑوَ اچار--

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥

میری پٹیا لِکھ دیہو گوبِند مُرار--۲--

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥

پُتر پرہلاد سِیؤ کہیا مائے--

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥

پروِرت نہ پڑہو رہی سمجھائے--

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

نِربھؤ داتا ہر جیؤ میرَے نال--

ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥

جے ہر چھوڈؤ تؤ کُل لاگَے گال--۳--

ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥

پرہلاد سبھ چاٹڑے وِگارے--

ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ہمارا کہیا نہ سُنڑَے آپنڑے کارج سوارے--

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

سبھ نگری مہہ بھگت درِڑائی--

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥

دُسٹ سبھا کا کِچھ نہ وسائی--۴--

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥

سنڈَے مرکَے کیئی پُوکار--

ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥

سبھے دَیت رہے جھکھ مار--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥

بھگت جنا کی پت راکھَے سوئی--

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥

کیِتے کَے کہِیَے کیا ہوئی--٥--

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥

کِرت سنّجوگی دَیت راج چلایا--

ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ہر نہ بُوجھَے تِن آپ بھُلایا--

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥

پُتر پرہلاد سِیوُ واد رچایا--

ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥

اندھا نہ بُوجھَے کال نیڑَے آیا--٦--

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥

پرہلاد کوٹھے وِچ راکھیا بار دِیا تالا--

ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

نِربھوُ بالک مُول نہ ڈرئی میرَے انتر گُر گوپالا--

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥

کیِتا ہووَے سریکی کرَے انہودا ناوُ دھرایا--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥

جو دھُر لکھِیا سو آئے پہوتا جن سِیوٗ واد رچایا--۷--

ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥

پِتا پرہلاد سِیوٗ گُرج اُٹھائی--

ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥

کہاں تمّھارا جگدِیس گُسائی--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

جگجیون داتا انت سکھائی--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥

جہ دیکھا تہ رہیا سمائی--۸--

ਥੰਮ੍ਹੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

تھمّھ اُپاڑ ہر آپ دِکھایا--

ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥

اہنکاری دَیت مار پچایا--

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥

بھگتا من آنند وجی ودھائی--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥

اپنے سیوک کوٗ دے وڈیائی--۹--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥

جمّن مرنا موہ اُپایا--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

آون جانا کرتَے لِکھ پایا--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

پرہلاد کےَ کارج ہر آپ دِکھایا--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥

بھگتا کا بول آگے آیا--۱۰--

ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥

دیوَ کُلی لکھمی کوَ کرہِ جیکار--

ਮਾਤਾ ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥

ماتا نرسِنگھ کا رُوپ نِوار--

ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥

لکھمی بھوَ کرَے نہ ساکَے جائے--

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥

پرہلاد جن چرنی لاگا آئے--اا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ستگور نام نِدھان درِڑایا--

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

راج مال جھُوٹھی سبھ مایا--

ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥

لوبھی نر رہے لپٹائے--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧੨॥

ہر کے نام بِن درگہ مِلَے سجائے--١٢--

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

کہَے نانك سبھ کو کرے کرایا--

ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

سے پروان جِنی ہر سِیوً چِت لایا--

ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥

بھگتا کا انگیکار کردا آیا--

ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੨॥

کرتَے اپنا رُوپ دِکھایا--١٣--١--٢--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بھیروً محلّہ ٣--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥

گُر سیوا تے امِرت پھل پایا ہوُمَے ترِسن بُجھائی--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ہر کا نام ہرِدَے من وسیا منسا منہہ سمائی--١--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر جیوً کرِپا کرہُ میرے پیارے--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن ہر گُن دین جن مانگَے گُر کےَ سبد اُدھارے--١--رہاوً--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥

سنت جنا کو جم جوہِ نہ ساکے رتی انچ دُوکھ نہ لائی--

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

آپ ترہِ سگلے کُل تارہِ جو تیری سرنائی--۲--

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

بھگتا کی پیج رکھہہ تُو آپے ایہہ تیری وڈیائی--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥

جنم جنم کے کِلوِکھ دُکھ کاٹہِ دُبدھا رتی نہ رائی--۳--

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ہم مُوڑ مُگدھ کِچھ بُوجھہہ ناہی تُو آپے دیہہ بجھائی--

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥

جو تُدھ بھاوے سوئی کرسی اوَر نہ کرنا جائی--۴--

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਭੂੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

جگت اُپاے تُدھ دھندَھے لایا بھُونڈی کار کمائی--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥

جنم پدارتھ جُوئے ہارِیا سبدَے سُرت نہ پائی--۵--

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥

منمکھ مرہِ تِن کِچھُو نہ سُوجھے دُرمت اگیان اندھارا--

ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥

بھَوجل پار نہ پاوہِ کب ہی ڈُوب مُوئے بِن گُر سِر بھارا--۶--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ساچے سبد رتے جن ساچے ہر پربھ آپ مِلائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥

گُر کی بانی سبد پچھاتی ساچ رہے لِو لائے--۷--

ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

تُوں آپ نِرمل تیرے جن ہےَ نِرمل گُر کےَ سبد ویچارے--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥

نانک تِن کےَ سد بلہارے رام نام اُر دھارے--۸--۲--۳--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

بھیروُ محلّہ ۵ اسٹپدیا گھر ۲

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥

جِس نام رِدَے سوئی وڈ راجا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس پُورے کاجا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥

جِس نام رِدَے تِن کوٹ دھن پائے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥

نام بِنا جنم بِرتھا جائے--ا--

ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

تِس صالاحی جِس ہر دھن راس--

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو وڈبھاگی جِس گُر مستک ہاتھ--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس کوٹ کئی سَینا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس سہج سُکھَینا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥

جِس نام رِدَے سو سیتل ہُوا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥

نام بِنا دھرِگ جیون مُوآ--۲--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥

جِس نام رِدَے سو جیون مُکتا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس سبھ ہی جُگتا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

جِس نام رِدَے تِن نوُ نِدھ پائی--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥

نام بِنا بھرم آوے جائی--۳--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

جِس نام رِدَے سو وِیپرواہا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس سد ہی لاہا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس وڈ پرِوارا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥

نام بِنا منمُکھ گاوارا--۴--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

جِس نام رِدَے تِس نِہچل آسن--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥

جِس نام رِدَے تِس تخت نِواسن--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥

جِس نام رِدَے سو ساچا ساہو--

ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥

نامہین ناہی پت ویساہو--۵--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥

جِس نام رِدَے سو سبھ مہہ جاتا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

جِس نام رِدَے سو پُرکھ بِدھاتا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

جِس نام رِدَے سو سبھ تے اُوچا--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥

نام بِنا بھرم جونی مُوچا--٦--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس پرگٹ پہارا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥

جِس نام رِدَے تِس مِٹیا اندھارا--

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِس نام رِدَے سو پُرکھ پروان--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥

نام بِنا پھِر آون جان--٧--

ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

تِن نام پایا جِس بھیئو کِرپال--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥

سادھسنگت میہ لکھے گوپال--

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

آون جان رہے سُکھ پایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥

کہو نانک تتَے تت مِلایا--٨--١--٤--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروُ محلّہ ۵--

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥

کوٹ بِسن کینے اوَتار--

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥

کوٹ برہمنڈ جا کے دھرمسال--

ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥

کوٹ مہیس اُپاے سمائے--

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥

کوٹ برہمے جگ ساجن لائے--ا--

ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ایسو دھنی گُوِند ہمارا--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برن نہ ساکوُ گُن بِستھارا--ا--رہاوُ--

ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥

کوٹ مایا جا کےَ سیوکائے--

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥

کوٹ جِیا جا کی سِہجائے--

ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥

کوٹ اُپارجنا تیرَے انگ--

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥

کوٹ بھگت بست ہر سنگ--۲--

ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥

کوٹ چھترپت کرت نمسکار--

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥

کوٹ اِندر ٹھاڈھے ہےَ دُوار--

ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

کوٹ بیکُنٹھ جا کی درِسٹی ماہِ--

ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥

کوٹ نام جا کی قیمت ناہِ--۳--

ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥

کوٹ پُوریئت ہےَ جا کےَ ناد--

ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥

کوٹ اکھارے چلت بِسماد--

ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥

کوٹ سکت سِو آگیاکار--

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥

کوٹ جی دیوَے آدھار--۴--

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥

کوٹ تیرتھ جا کے چرن مجھار--

ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥

کوٹ پوِتر جپت نام چار--

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥

کوٹ پُوجاری کرتے پُوجا--

ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥

کوٹ بِسارتھن اوَر نہ دُوجا--۵--

ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥

کوٹ مہما جا کی نِرمل ہنس--

ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥

کوٹ اُستت جا کی کرت برہمنس--

ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥

کوٹ پرلوَ اوپت نِمکھ ماہِ--

ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥

کوٹ گُنا تیرے گنے نہ جاہِ--٦--

ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥

کوٹ گیانی کتھِ گیان--

ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥

کوٹ دھیانی دھرت دھیان--

ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥

کوٹ تپیسر تپ ہی کرتے--

ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੋੁਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥

کوٹ مُنیسر من مہہ رہتے--۷--

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥

اوِگت ناتھ اگوچر سُوآمی--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

پُور رہیا گھٹ انترجامی--

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥

جت کت دیکھوٗ تیرا واسا--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥

نانک کوٗ گُر کیوٗ پرگاسا--۸--۲--۵--

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بھیروٗ محلّہ ۵--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ستگور مو کوٗ کینو دان--

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥

امول رتن ہر دینو نام--

ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥

سہج بِنود چوج آننتا--

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥

نانک کوٗ پرَبھ ملیو اچِنتا--۱--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥

کھو نانک کیرت ہر ساچی--

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھُر بھُر تِس سنگ من راچی--ا--رہاؤ--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥

اچِنت ہمارے بھوجن بھاؤ--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥

اچِنت ہمارے لیچے ناؤ--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥

اچِنت ہمارے سبد اُدھار--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥

اچِنت ہمارے بھرے بھنڈار--۲--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

اچِنت ہمارے کارج پُورے--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥

اچِنت ہمارے لتھے وِسُورے--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥

اچِنت ہمارے بیری میتا--

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥

اچِنتو ہی ایہو من وس کیتا--۳--

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥

اچِنت پربھُو ہم کیا دِلاسہ--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

اچِنت ہماری پُورن آسا--

ਅਚਿੰਤ ਹਮ੍ਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥

اچِنت ہمھا کوُ سگل سِدھانت--

ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥

اچِنت ہم کوُ گُر دینو منت--۴--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥

اچِنت ہمارے بِنسے بَیر--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥

اچِنِت ہمارے مِٹے اندھیر--

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥

اچِنتو ہی من کیرتن میٹھا--

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥

اچِنتو ہی پرَبھ گھٹ گھٹ ڈیٹھا--۵--

ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥

اچِنت مِٹیو ہےَ سگلو بھرما--

ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥

اچِنت وسیو من سُکھ بِسراما--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥

اچِنت ہمارے انہت واجے--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥

اچِنت ہمارے گوبِند گاجے--٦--

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥

اچِنت ہمارے من پتیانا--

ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥

نِہچل دھنی اچِنت پچھانا--

ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥

اچِنتو اُپجِیو سگل بِبیکا--

ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥

اچِنت چری ہتھ ہر ہر ٹیکا--٧--

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥

اچِنت پربھو دھر لِکھیا لیکھ--

ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥

اچِنت ملیو پربھ ٹھاکر ایک--

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥

چِنت اچِنتا سگلی گئی--

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥

پربھ نانک نانک نانک مئی--٨--٣--٦--

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

بھیروُ بانی بھگتا کی--

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧

کبیر جیوُ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

ایہو دھن میرے ہر کو ناوُ--

ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گانٹھ نہ بادھوُ بیچ نہ کھاوُ--١--رہاوُ--

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥

ناوُ میرے کھیتی ناوُ میرے باری--

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥

بھگت کروُ جن سرن تُمھاری--١--

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥

ناوُ میرے مایا ناوُ میرے پُونجی--

ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥

تُمہِ چھوڈ جانوُ نہی دُوجی--٢--

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ناوُ میرے بندھِپ ناوُ میرے بھائی--

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

ناوٗ میرے سنگ انت ہوۓ سکھائی--٣--

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥

مایا مہہ جِس رکھے اُداس--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥

کہہ کبیر ہوٗ تا کو داس--٤--١--

ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥

نانگے آون نانگے جانا--

ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥

کوۓ نہ رہہَے راجا رانا--١--

ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥

رام راجا نوٗ نِدھ میرَے--

ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سمپَے ہیَت کلت دھن تیرَے--١--رہاوٗ--

ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥

آوت سنگ نہ جات سنگاتی--

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥

کہا بھیو در باندھے ہاتھی--٢--

ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥

لنکا گڑھ سونے کا بھیا--

ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥

مُورکھ راون کیا لے گیا--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کہہ کبیر کِچھ گُن بیچار--

ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥

چلے جواری دُئے ہتھ جھار--۴--۲--

ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥

میلا برہما میلا اِند--

ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥

رَوِ میلا میلا ہےَ چند--۱--

ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

میلا ملتا ایہو سنسار--

ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِک ہر نِرمل جا کا انت نہ پار--۱--رہاؤ--

ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥

میلے برہمنڈائے کےَ ایس--

ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥

میلے نِس باسُر دِن تیس--۲--

ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥

میلا موتی میلا ہیر--

ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥

میلا پوَن پاوک ار نیر--٣--

ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥

میلے سِو سنکرا مہیس--

ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥

میلے سِدھ سادِھک ار بھیکھ--٤--

ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥

میلے جوگی جنگم جٹا سہیت--

ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥

مَیلی کایا ہنس سمیت--٥--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

کہہ کبیر تے جن پروان--

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥

نِرمل تے جو رامہِ جان--٦--٣--

ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥

من کر مکا قِبلہ کر دیہی--

ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥

بولنہار پرم گُر ایہی--١--

ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥

کہو رے مُلاں بانگ نِواج--

ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک مسیت دسَے درواج--ا--رہاؤ--

ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥

مِسمِل تامس بھرم قدُوری--

ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥

بھاکھ لے پنچَے ہوئے صبُوری--۲--

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥

ہِندُو تُرک کا صاحِب ایک--

ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥

کہ کرَے مُلاں کہ کرَے سیکھ--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥

کہہ کبیر ہؤ بھیا دِیوانہ--

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥

مُس مُس منُوآ سہج سمانا--۴--۴--

ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥

گنگا کےَ سنگ سِلتا بِگری--

ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥

سو سِلتا گنگا ہوئے نِبری--ا--

ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥

بِگریو کبیرا رام دُہائی--

ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ بھیئو ان کتہِ نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥

چندن کےَ سنگ ترور بِگریو--

ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥

سو ترور چندن ہوئے نِبریو--۲--

ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥

پارس کےَ سنگ تانبا بِگریو--

ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥

سو تانبا کنچن ہوئے نِبریو--۳--

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥

سنتن سنگ کبیرا بِگریو--

ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥

سو کبیر رامےَ ہوئے نِبریو--۴--۵--

ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥

ماتھے تِلک ہتھ مالا باناں--

ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

لوگن رام کھِلوَنا جاناں--ا--

ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥

جوَ ہوَ بوَرا توَ رام تورا--

ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوگ مرم کہ جانَے مورا--ا--رہاؤ--

ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥

توروَ نہ پاتی پُوجوَ نہ دیوا--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥

رام بھگت بِن نِہپھل سیوا--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥

ستگور پُو جوَ سدا سدا مناووَ--

ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥

ایسی سیوَ درگہ سُکھ پاووَ--۳--

ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

لوگ کہَے کبیر بؤرانا--

ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥

کبیر کا مرم رام پہچاناں--۴--٦--

ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥

اُلٹ جات کُل دووُ بِساری--

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

سُنّ سہج مہہ بُنت ہماری--ا--

ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥

ہمرا جھگرا رہا نہ کووُ--

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پنڈت مُلاں چھاڈے دووٗ--ا--رہاؤ--

ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥

بُن بُن آپ آپ پہراووٗ--

ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥

جہ نہی آپ تہا ہوئے گاووٗ--۲--

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥

پنڈت مُلاں جو لکِھ دِیا--

ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥

چھاڈ چلے ہم کچھُو نہ لیا--۳--

ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥

رِدَے اخلاص نِرکھ لے میرا--

ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥

آپ کھوج کھوج مِلے کبیرا--۴--۷--

ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥

نِردھن آدر کوئی نہ دئے--

ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لاکھ جتن کرَے اوہو چِت نہ دھریے--ا--رہاؤ--

ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥

جوٗ نِردھن سردھن کےَ جائے--

ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥

آگے بیٹھا پیٹھ پھِرائے--۱--

ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥

جوَ سردھن نِردھن کےَ جائے--

ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥

دِیا آدر لِیا بلائے--۲--

ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥

نِردھن سردھن دونوَ بھائی--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥

پرَبھ کی کلا نہ میٹی جائی--۳--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥

کہہ کبیر نِردھن ہےَ سوئی--

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥

جا کے ہِردَے نام نہ ہوئی--۴--۸--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥

گُر سیوا تے بھگت کمائی--

ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥

تب ایہہ مانس دیہی پائی--

ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥

اس دیہی کوَ سِمرہِ دیوَ--

ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥

سو دیہی جھج ہر کی سیوَ--ا--

ਭਜਹੁ ਗੋੁਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥

بھجہو گُبند بھُول مت جاہو--

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مانس جنم کا ایہی لاہو--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥

جب لگ جرا روگ نہی آیا--

ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥

جب لگ کال گرسی نہی کایا--

ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥

جب لگ بِکل بھئی نہی بانی--

ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥

جھج لیہِ رے من سارِگپانی--۲--

ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥

اب نہ بھجس بھجس کب بھائی--

ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥

آوےَ انت نہ بھجیا جائی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥

جو کِچھ کرہِ سوئی اب سار--

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥

پھِر پچھتاہو نہ پاوہو پار--۳--

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥

سو سیوک جو لایا سیوَ--

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥

تِن ہی پائے نِرنجن دیوَ--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥

گُر مِل تا کے کھُلّھے کپاٹ--

ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥

بہُر نہ آوے جونی باٹ--۴--

ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥

ایہی تیرا اؤسر ایہہ تیری بار--

ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥

گھٹ بھیتر تُو دیکھ بِچار--

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥

کہت کبیر جیت کَے ہار--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥

بہو بِدھ کہیو پُکار پُکار--۵--۱--۹--

ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥

سِو کی پُری بسے بُدھ سار--

ਤਹ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥

تہ تُمھ مِل کَے کرہو بِچار--

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

اِیت اُوت کی سوجھی پرَے--

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥

کوَن کرم میرا کر کر مرَے--ا--

ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥

نِج پد اُوپر لاگو دھیان--

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راجا رام نام مورا برہم گیان--ا--رہاؤ--

ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥

مُول دُوارَے بندھِیا بندھ--

ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥

رَوِ اُوپر گہِ راکھیا چند--

ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥

پچھم دُوارَے سُورج تپَے--

ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥

میر ڈنڈ سِر اُوپر بسَے--۲--

ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥

پسچم دُوارے کی سِل اوڑ--

ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥

تہ سِل اُوپر کھِڑکی اوُر--

ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥

کھِڑکی اُوپر دسوا دُوار--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥

کہہ کبیر تا کا انت نہ پار--٣--٢--١٠--

ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥

سو مُلاں جو من سِیوُ لرَے--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥

گُر اُپدیس کال سِیوُ جرے--

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥

کال پُرکھ کا مردَے مان--

ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥

تِس مُلا کوُ سدا سلام--ا--

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ہےَ حجوُر کت دُور بتاوہو--

ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُندر بادھو سُندر پاوہو--ا--رہاوُ--

ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥

قاجی سو ج کایا بیچاَرے--

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥

کایا کی اگن برہم پر جارے--

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥

سُپنَے بِند نہ دیئی جھرنا--

ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥

تِس قاجی کؤ جرا نہ مرنا--۲--

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥

سو سُرتان جو دُئے سر تانَے--

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥

باہر جاتا بھیتر آنَے--

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥

گگن منڈل مہہ لسکر کرَے--

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥

سو سُرتان چھتر سِر دھرَے--۳--

ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥

جوگی گورکھ گورکھ کرَے--

ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ہِندُو رام نام اُچرَے--

ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥

مُسلمان کا ایک کھُدائِے--

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥

کبیر کا سُوآمی رہیا سمائے--۴--۳--اا--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥

جو پاتھر کوُ کہتے دیوَ--

ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥

تا کی بِرتھا ہووَے سیوَ--

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥

جو پاتھر کی پانئی پائے--

ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥

تِس کی گھال اجانئی جائے--ا--

ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥

ٹھاکُر ہمرا سد بولنتا--

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب جیا کوُ پرَبھ دان دیتا--ا--رہاوُ--

ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥

انتر دیوُ نہ جانَے اندھ--

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥

بھرم کا موہیا پاوَے پھندھ--

ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥

نہ پاتھر بولَے نہ کچھ دئے--

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥

پھوکٹ کرم نِہپھل ہےَ سیوَ--۲--

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥

جے مِرتک کوُ چندن چڑاوے--

ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥

اُس تے کہو کوَن پھل پاوے--

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥

جے مِرتک کوُ بِسٹا ماہِ رُلائی--

ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥

تاں مِرتک کا کیا گھٹ جائی--۳--

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥

کہت کبیر ہوُ کہوُ پُکار--

ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥

سمجھ دیکھ ساقط گاوار--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥

دُوجَے بھائے بہت گھر گالَے--

ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥

رام بھگت ہےَ سدا سُکھالے--۴--۴--۱۲--

ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥

جل مہہ مین مایا کے بیدھے--

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥

دیپک پتنگ مایا کے چھیدے--

ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥

کام مایا کُنچر کوَ بیاپَے--

ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥

بھُئینگم بھرِنگ مایا مہہ کھاپے--ا--

ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥

مایا ایسی موہنی بھائی--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیتے جیا تیتے ڈہکائی--ا--رہاوَ--

ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥

پنکھی مرِگ مایا مہہ راتے--

ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥

ساکر ماکھی ادِھک سنتاپے--

ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥

تُرے اُسٹ مایا مہہ بھَیلا--

ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥

سِدھ چوَراسی مایا مہہ کھیلا--۲--

ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥

چھِ جتی مایا کے بندہ--

ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥

نوَے ناتھ سُورج ار چندا--

ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥

تپے رکھیسر مایا مہہ سُوتا--

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥

مایا مہہ کال ار پنچ دُوتا--٣--

ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥

سُوآن سِیال مایا مہہ راتا--

ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥

بنتر چیتے ار سِنگھاتا--

ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥

مانجار گاڈر ار لُوبرا--

ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥

بِرکھ مُول مایا مہہ پرا--٤--

ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥

مایا انتر بھِینے دیوَ--

ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥

ساگر اِندرا ار دھرتیو--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥

کہہ کبیر جِس اُدر تِس مایا--

ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥

تب چھُوٹے جب ساڈھو پایا--۵--۵--۱۳--

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥

جب لگ میری میری کرَے--

ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥

تب لگ کاج ایک نہی سرَے--

ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥

جب میری میری مِٹ جائے--

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥

تب پرَبھ کاج سوارہہَ آئے--۱--

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥

ایسا گیان بِچار منا--

ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کی نہ سِمرہو دُکھ بھنجنا--۱--رہاوُ--

ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥

جب لگ سِنگھ رہےَ بن ماہِ--

ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥

تب لگ بن پھُولےَ ہی ناہِ--

ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥

جب ہی سِیار سِنگھ کوُ کھاۓِ۔۔

ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥

پھُول رہی سگلی بنراۓِ۔۔۲۔۔

ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥

جیِتو بوُڈے ہارو تِرَے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥

گُر پرسادی پار اُترَے۔۔

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥

داس کبیر کہَے سمجھاۓ۔۔

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥

کیول رام رہہو لِو لاۓِ۔۔۳۔۔۶۔۔۱۴۔۔

ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥

سطر سَیَٔے سلار ہےَ جا کے۔۔

ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥

سَوا لاکھ پَیکابر تا کے۔۔

ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥

سیکھ جو کہیئہہ کوٹ اٹھاسی۔۔

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥

چھپن کوٹ جا کے کھیل کھاصی۔۔۱۔۔

ਮੋ ਗਰੀਬ ਕ੍ਹੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥

مو گریب کی کو گُجراوے--

ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مجلس دُور محل کو پاوَے--ا--رہاوُ--

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥

تیتیس کروڑی ہےَ کھیل کھانا--

ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥

چوُراسی لکھ پھِرے دِواناں--

ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥

بابا آدم کوُ کِچھ ندر دِکھائی--

ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥

اُن بھی بھِست گھنیری پائی--٢--

ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥

دِل کھلہل جا کےَ جرد رُو بانی--

ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥

چھوڈ کتیب کرَے سَیطانی--

ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥

دُنیا دوس روس ہےَ لوئی--

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥

اپنا کِیا پاوَے سوئی--٣--

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥

تُم داتے ہم سدا بھِکھاری--

ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥

دیوُ جباب ہوئے بجگاری--

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥

داس کبیر تیری پنہ سماناں--

ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥

بھِست نجیک راکھ رہمانا--۴--۷--۱۵--

ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥

سبھ کوئی چلن کہت ہےَ اُوہاں--

ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نہ جانوُ بیکنٹھ ہےَ کہاں--۱--رہاوُ--

ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥

آپ آپ کا مرم نہ جاناں--

ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥

باطن ہی بیکنٹھ بکھاناں--۱--

ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥

جب لگ من بیکنٹھ کی آس--

ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥

تب لگ ناہی چرن نِواس--۲--

ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥

کھائی کوٹ نہ پرل پگارا۔۔

ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥

نہ جانوٗ بیکنٹھ دُوارا۔۔۳۔۔

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥

کہہ کمیر اب کہیَۓ کاہِ۔۔

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥

سادھسنگت بیکُنٹھے آہے۔۔۴۔۔۸۔۔۱۶۔۔

ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥

کیوٗ لیجَے گڈھ بنکا بھائی۔۔

ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیور کوٹ ار طیوَر کھائی۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥

پانچ پچیس موہ مد متسر آڈی پربل مایا۔۔

ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥

جن گریب کو جور نہ پہچَے کہا کروٗ رگھورایا۔۔۱۔۔

ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥

کام کِواری دُکھ سُکھ دروانی پاپ پُنّ درواجہ۔۔

ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥

کرودھ پردھان مہا بڈ دُندر تہ من ماواسی راجا۔۔۲۔۔

ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥

سواد سناہ ٹوپ ممتا کو کُبدھ کمان چڑھائی--

ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥

تِسنا تیر رہے گھٹ بھیتر ایوٗ گڈھ لیو نہ جائی--٣--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥

پریم پلیتا سُرت ہوائی گیان چلایا--

ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥

برہم اگن سہجے پرجالی ایکہِ چوٹ سجھایا--٤--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥

ست سنتوکھ لَے لرنے لاگا توڑے دُئے درواجہ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥

سادھسنگت ار گُر کی کِرپا تے پکریو گڈھ کو راجا--٥--

ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥

بھگوَت بھیِر سکت سِمرن کی کٹی کال بھَے پھاسی--

ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜਿ੍ਓ ਗੜ੍ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥

داس کبیر چڑھیو گڑھ اُوپر راج لیو اِبناسی--٦--٩--١٧--

ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥

گنگ گُسائن گہر گمبھیر--

ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥

جنجیر باندھ کر کھرے کبیر--١--

ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥

من نہ ڈِگے تن کاہے کوُ ڈرائے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل چِت رہیو سمائے--رہاؤ--

ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥

گنگا کی لہر میری ٹُٹی جنجیر--

ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥

مرِگچھالا پر بیٹھے کبیر--٢--

ਕਹਿ ਕੰਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥

کہہ کمبیر کوُ سنگ نہ ساتھ--

ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

جل تھل راکھن ہےَ رگھُوناتھ--٣--١٠--١٨--

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨

بھیروُ کبیر جیوُ اسٹپدی گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥

اگم درَگم گڑ رچیو باس--

ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥

جا مہہ جوت کرے پرگاس--

ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥

بِجلی چمکے ہوئے انند--

ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥

جہ پوڑھے پرَبھ بال گوبِند--ا--

ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥

ایہو جیوُ رام نام لِو لاگَے--

ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جرا مرن چھُوٹَے بھرم بھاگَے--ا--رہاوُ--

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ابرن برن سِیوُ من ہی پریت--

ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥

ہوُمَے گاون گاوہِ گیت--

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥

انحد سبد ہوت جھُنکار--

ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥

جہ پوڑھے پرَبھ سری گوپال--٢--

ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥

کھنڈل منڈل منڈل منڈا--

ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥

تِریہ استھان تین تریہ کھنڈا--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥

اگم اگوچر رہیا ابھ انت--

ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥

پار نہ پاوَے کو دھرنیدھر منت--٣--

ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥

کدلی پُہپ دھُوپ پرگاس--

ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥

رج پنکج مہہ لیو نِواس--

ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥

دُوادس دل ابھ انتر منت--

ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥

جہ پوَڑے سری کملا کنت--٤--

ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥

اردھ اُردھ مُکھ لاگو کاس--

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سُنّ منڈل مہہ کر پرگاس--

ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥

اُوہاں سُورج ناہی چند--

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥

آد نِرنجن کرَے انند--٥--

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥

سو برہمنڈ پِنڈ سو جان--

ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥

مان سروور کر اِسنان--

ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥

سوہں سو جا کوُ ہےَ جاپ--

ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥

جا کوُ لِپت نہ ہوئے پُنّ ار پاپ--٦--

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥

ابرن برن گھام نہی چھام--

ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥

اوَر نہ پائیَے گُر کی سام--

ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ٹاری نہ ٹرَے آوےَ نہ جائے--

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥

سُنّ سہج مہہ رہیو سمائے--٧--

ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

من مدھے جانَے جے کوئے--

ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥

جو بولَے سو آپے ہوئے--

ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥

جوت منتر من استھِر کرَے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥

کہہ کبیر سو پرانی ترَے--۸--۱--

ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥

کوٹ سُور جا کےَ پرگاس--

ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥

کوٹ مہادیو ار کبِلاس--

ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥

دُرگا کوٹ جا کےَ مردن کرَے--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥

برہما کوٹ بید اُچرَے--۱--

ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥

جوَ جاچوَ توَ کیول رام--

ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن دیوَ سِیوَ ناہی کام--۱--رہاوَ--

ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥

کوٹ چندرمے کرہِ چراک--

ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥

سُر تیتیسوَ جیوہِ پاک--

ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥

نوَ گرہ کوٹ ٹھاڈھے دربار--

ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥

دھرم کوٹ جا کےَ پرَتہار--٢--

ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥

پَون کوٹ چئُبارے پھرِہ--

ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥

باسک کوٹ سیج بِستھرِہ--

ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥

سمُند کوٹ جا کے پانیہار--

ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥

روماول کوٹ اٹھارہ بھار--٣--

ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

کوٹ کمیر بھرِہ بھنڈار--

ਕੋਟਿਕ ਲਖਿਮੀ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥

کوٹِک لکھمی کرَے سیگار--

ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥

کوٹِک پاپ پُنّ بہو ہِرِہ--

ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥

اِندر کوٹ جا کے سیوا کرِہ--٤--

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥

چھپن کوٹ جا کے پرتہار۔۔

ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥

نگری نگری کھِئت اپار۔۔

ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥

لٹ چھُوٹی ورتے بِکرال۔۔

ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥

کوٹ کلا کھیلے گوپال۔۔۵۔۔

ਕੋਟਿ ਜਗ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥

کوٹ جگ جا کے دربار۔۔

ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥

گندھرب کوٹ کرہِ جیکار۔۔

ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥

بِدیا کوٹ سبھے گُن کہے۔۔

ਤਊ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥

تؤ پاربرہم کا انت نہ لہے۔۔٦۔۔

ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥

باون کوٹ جا کے روماولی۔۔

ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥

راون سینا جہ تے چھلی۔۔

ਸਹਸ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥

سہس کوٹ بہو کہت پُران--

ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥

دُرجودھن کا مِتھیا مان--۷--

ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥

کندرپ کوٹ جا کےَ لوَے نہ دھرہِ--

ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥

انتر انتر منسا ہرہِ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥

کہہ کبیر سُن سارِگپان--

ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥੧੮॥੨੦॥

دیہہ ابھےَ پد مانگوَ دان--۸--۲--۱۸--۲۰--

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧

بھیروَ بانی نامدیوَ جیوَ کی گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥

رے جِہبا کروَ ست کھنڈ--

ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥

جام نہ اُچرس سری گوبِند--۱--

ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

رنگی لے جِہبا ہر کےَ نائے--

ਸੁਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُرنگ رنگیلے ہر ہر دھیائے--ا--رہاؤ--

ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥

مِتھیا جِہبا اوَریں کام--

ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥

نِربان پد اِک ہر کو نام--٢--

ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥

اسنکھ کوٹ ان پُوجا کری--

ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥

ایک نہ پُوجس نامےَ ہری--٣--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥

پرَنوَے نامدیوَ ایہو کرنا--

ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥

اننت رُوپ تیرے نارائنا--٤--ا--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰਹਰੀ ॥

پر دھن پر دارا پرہری--

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥

تا کےَ نِکٹ بسےَ نرہری--ا--

ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥

جو نہ بھجنتے نارائنا--

ਤਿਨ ਕਾ ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِن کا مَے نہ کرؤ درسنا--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥

جِن کَے بھیتر ہَے انترا--

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥

جیسے پسو تَیسے اوۓ نرا--٢--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥

پرنوِت نامدیؤ ناکہ بِنا--

ਨਾ ਸੋਹੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥

نہ سوہَے بتیس لکھنا--٣--٢--

ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥

دُودھ کٹورَے گڈوَے پانی--

ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥

مچلنا کپ ل گائۓ نامَے دُہ آنی--

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥

دُودھ پِیو گوبنِدے رائۓ--

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥

دُودھ پِیو میرو من پتیائۓ--

ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ناہِ ت گھر کو باپ رسائے--ا--رہاوٗ--

ਸੋੁਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥

سوئن کٹوری امرِت بھری--

ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥

لَے نامَے ہر آگے دھری--۲--

ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥

ایک بھگت میرے ہِردے بسَے--

ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥

نامے دیکھ نرائن ہسَے--۳--

ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥

دُودھ پیائے بھگت گھر گیا--

ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥

نامے ہر کا درسن بھیا--۴--۳--

ਮੈ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥

مَے بئُری میرا رام بھتار--

ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥

رچ رچ تا کوٗ کروٗ سِنگار--ا--

ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥

بھلے نِندوٗ بھلے نِندوٗ بھلے نِندوٗ لوگ--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من رام پیارے جوگ--ا--رہاؤ--

ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥

باد بِباد کاہُو سِیئو نہ کیجَے--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥

رسنا رام رسائن پیجَے--۲--

ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥

اب جی جان ایسی بن آئی--

ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥

مِلؤ گُپال نیسان بجائی--۳--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥

اُستت نِندا کرَے نر کوئی--

ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥

نامے سریرنگ بھیٹل سوئی--۴--۴--

ਕਬਹੂ ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥

کبہُو کھیر کھاڈ گھیئو نہ بھاوے--

ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥

کبہُو گھر گھر ٹُوک مگاوَے--

ਕਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥

کبہُو کُورن چنے بِناوَے--ا--

ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥

جیئو رام راکھے تیوٗ رہیئے رے بھائی--

ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کی مہما کچھ کتھن نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥

کبہو تُرے تُرنگ نچاوے--

ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

کبہو پائے پنہیوٗ نہ پاوے--۲--

ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥

کبہو کھاٹ سُپیدی سُواوے--

ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥

کبہو بھُوم پیار نہ پاوے--۳--

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

بھنت نامدیوٗ اِک نام نِستارے--

ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥

جہ گُر ملے تہ پار اُتارے--۴--۵--

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥

ہست کھیلت تیرے دیہورے آیا--

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥

بھگت کرت نامہ پکر اُٹھایا--ا--

ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥

ہینڑی جات میری جادِم رایا--

ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھیپے کے جنم کاہے کؤ آیا--ا--رہاؤ--

ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥

لَے کملی چلیو پلٹائے--

ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥

دیہُرے پاچھے بیٹھا جائے--٢--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥

جیئو جیئو نامہ ہر گُن اُچرے--

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥

بھگت جناں کؤ دیہُرا پھِرے--٣--٦--

ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨

بھیروُ نامدیوُ جیوُ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥

جیسی بھُوکھے پریت اناج--

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥

ترِکھاونت جل سیتی کاج--

ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥

جیسی مُوڑ کُٹنب پرائن--

ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥

ایسی نامے پریت نرائن--ا--

ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥

نامے پریت نارائن لاگی--

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سہج سُبھائےِ بھیو بیراگی--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥

جیسی پر پُرکھا رت ناری--

ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

لوبھی نر دھن کا ہِتکاری--

ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥

کامی پُرکھ کامنی پیاری--

ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥

ایسی نامے پریت مُراری--٢--

ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

سائی پریت جے آپے لائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥

گُر پرسادی دُبدھا جائے--

ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

کبھوُ نہ توُٹس رہیا سمائے--

ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥

نامے چِت لایا سچ نائے--٣--

ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥

جیسی پریت بارِک ار ماتا--

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ایسا ہر سیتی من راتا--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

پرَنوَے نامدیوُ لاگی پریت--

ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥

گوبِد بسَے ہمارے چیت--٤--١--٧--

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥

گھر کی نار تیاگے اندھا--

ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥

پر ناری سِیوُ گھالَے دھندھا--

ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥

جیسے سِمبل دیکھ سُوآ بِگسانا--

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥

انت کی بار مُوآ لپٹانا--١--

ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥

پاپی کا گھر اگنے ماہِ--

ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جلت رہَے مِٹوے کب ناہِ--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥

ہر کی بھگت نہ دیکھَے جائے--

ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥

مارگ چھوڑ امارگ پائے--

ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

مُولہو بھُولا آوے جائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥

امرت ڈار لاد بِکھ کھائے--۲--

ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥

جیئو بیسوا کے پرَے اکھارا--

ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥

کاپر پہر کرہِ سیگارا--

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥

پُورے تال نِہالے ساس--

ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥

وا کے گلے جم کا ہےَ پھاس--۳--

ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥

جا کے مستک لکھیو کرما--

ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥

سو جھج پر ہَے گُر کی سرنا--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کہت نامدیئو ایہو بیچار--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥

اِن بِدھ سنتھو اُترہو پار--۴--۲--۸--

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥

سنڈا مرکا جائے پُکارے--

ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥

پڑَے نہی ہم ہی پچ ہارے--

ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥

رام کہَے کر تال بجاوے چٹیا سبھَے بِگارے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥

رام نامہ جپبو کرَے--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہِردَے ہر جی کو سِمرن دھرَے--ا--رہاؤ--

ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥

بُسدھا بس کینی سبھ راجے بِنتی کرَے پٹرانی--

ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥

پُوت پرہلاد کہیا نہی مانے تِن تؤ اوَرے ٹھانی--٢--

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥

دُسٹ سبھا مِل منتر اُپایا کرسہ اوَدھ گھنیری--

ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥

گِر تر جل جوالا بھَے راکھیو راجا رام مایا پھیری--٣--

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥

کاڈھ کھڑگ کال بھَے کوپیو موہِ بتاؤ جو تُہِ راکھَے--

ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥

پیت پیتامبر ترِبھوَن دھنی تھمبھ ماہِ ہر بھاکھَے--٤--

ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥

ہرناکھس جِن نکھہ بِداریو سُر نر کیئے سناتھا--

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥

کہہ نامدیوَ ہم نرہر دھیاوہ رام ابھے پد داتا--٥--٣--٩--

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥

سُلطان پُوچھَے سُن بے نامہ--

ਦੇਖਉ ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕ੍ਾਮਾ ॥੧॥

دیکھوَ رام تمھارے کاما--١--

ਨਾਮਾ ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿਲਾ ॥

نامہ سُلطانے بادھلا--

ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھوَ تیرا ہر بیٹھلا--ا--رہاؤ--

ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥

بِسمل گوٗ دیہو جیوائے--

ਨਾਤਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥

ناتر گردن مارو ٹھانئے--۲--

ਬਾਦਿਸਾਹ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

بادساہ ایسی کیوُ ہوئے--

ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥

بِسمل کِیا نہ جیوے کوئے--۳--

ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

میرا کیا کچھُو نہ ہوئے--

ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥

کر ہےَ رام ہوئے ہےَ سوئے--۴--

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

بادساہو چڑھیو اہنکار--

ਗਜ ਹਸਤੀ ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥

گج ہستی دینو چمکار--۵--

ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥

رُدن کرَے نامے کی مائے--

ਛੋਡਿ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥

چھوڑ رام کی نہ بھجہِ کھُدائے--٦--

ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

نہ ہؤ تیرا پُونگڑا نہ تُو میری مائے--

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥

پِنڈ پڑے تؤ ہر گُن گائے--٧--

ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥

کرَے گجِند سُنڈ کی چوٹ--

ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥

نامہ اُبرَے ہر کی اوٹ--٨--

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥

قاجی مُلاں کرہِ سلام--

ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥

اِن ہِندُو میرا ملیا مان--٩--

ਬਾਦਿਸਾਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥

بادساہ بینتی سُنیہو--

ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥

نامے سر بھر سونا لیہو--١٠--

ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥

مال لیؤ تؤ دوجک پرؤ--

ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥

دین چھوڑ دُنیا کوُ بھروُ--اا--

ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥

پاوہو بیڑی ہاتھو تال--

ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥

نامہ گاوَے گُن گوپال--۱۲--

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥

گنگ جمن جوُ اُلٹی بہَے--

ਤਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥

توُ نامہ ہر کرتا رہَے--۱۳--

ਸਾਤ ਘੜੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥

سات گھڑی جب بیتی سُنی--

ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥

اجہو نہ آئیو ترِبھَون دھنی--۱۴--

ਪਾਖੰਤਣ ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥

پاکھنتن باج بجائلا--

ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥

گرُڑ چڑھے گوبِند آئِلا--۱۵--

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

اپنے بھگت پر کی پرِتپال--

ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥

گرُڑ چڑھے آئے گوپال--١٦--

ਕਹਹਿ ਤ ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥

کہہ ت دھرن اِکوڈی کرؤ--

ਕਹਹਿ ਤ ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥

کہہ ت لے کر اُوپر دھرؤ--١٧--

ਕਹਹਿ ਤ ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥

کہہ ت مُئی گؤ دیؤ جیائے--

ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥

سبھ کوئی دیکھے پتیائے--١٨--

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥

نامہ پرنوے سَیل مسَیل--

ਗਊ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥

گؤ دُہائی بچھرا میَل--١٩--

ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥

دُودھِ دُہِ جب مٹکی بھری--

ਲੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥

لے بادساہ کے آگے دھری--٢٠--

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥

بادساہو محل مہہ جائے--

ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥

اوگھٹ کی گھٹ لاگی آئے--۲۱--

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥

قاجی مُلاں بِنتی فُرمائے--

ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥

بکھسی ہِندُو مےَ تیری گائے--۲۲--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹ ॥

نامہ کہےَ سُنہو بادساہ--

ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥

ایہو کِچھ پتِیا مُجھےَ دِکھائے--۲۳--

ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

اس پتِیا کا اِہےَ پروان--

ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥

ساچ سِیل چالہو سُلطان--۲۴--

ਨਾਮਦੇਉ ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

نامدیوُ سبھ رہیا سمائے--

ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥

مِل ہِندُو سبھ نامے پہہ جاہِ--۲۵--

ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥

جوُ اب کی بار نہ جیوے گائے--

ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥

ت نامدیو کا پتِیا جائے--۲٦--

ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥

نامے کی کیرت رہی سنسار--

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥

بھگت جناں لے اُدھرِیا پار--۲۷--

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥

سگل کلیس نِندک بھیا کھید--

ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੦॥

نامے نارائن ناہی بھید--۲۸--۱--۱۰--

ਘਰੁ ੨ ॥

گھر ۲--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥

جوَ گُردیوَ ت ملِے مُرار--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥

جوَ گُردیوَ ت اُترَے پار--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥

جوَ گُردیوَ ت بیکنٹھ ترَے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥

جوَ گُردیوَ ت جیوَت مرَے--۱--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ست ست ست ست ست گُردیو۔۔

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھُوٹھ جھُوٹھ جھُوٹھ جھُوٹھ آن سبھ سیوَ۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔جُت

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

جوَ گُردیوَ ت نام درِڑاوے۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥

جوَ گُردیوَ نہ دہ دِس دھاوے۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

جوَ گُردیوَ پنّچ تے دُور۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥

جوَ گُردیوَ نہ مربو جھُور۔۔۲۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

جوَ گُردیوَ ت امرت بانی۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥

جوَ گُردیوَ ت اکتھ کہانی۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥

جوَ گُردیوَ ت امرِت دیہہ۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥

جوَ گُردیوَ نام جپ لیہِ۔۔۳۔۔

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥

جوٗ گُردیوٗ بھوَن ترِے سُوجھے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥

جوٗ گُردیوٗ اُوچ پد بُوجھَے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥

جوٗ گُردیوٗ ت سیس اکاس--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥

جوٗ گُردیوٗ سدا ساباس--۴--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

جوٗ گُردیوٗ سدا بیراگی--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥

جوٗ گُردیوٗ پر نندِا تیاگی--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥

جوٗ گُردیوٗ بُرا بھلا ایک--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥

جوٗ گُردیوٗ لِلاٹہِ لیکھ--۵--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥

جوٗ گُردیوٗ کندھ نہی ہِرے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥

جوٗ گُردیوٗ دیہُرا پھِرے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥

جوَ گُردیوَ ت چھاپر چھائی--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥

جوَ گُردیوَ سہج نِکسائی--٦--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥

جوَ گُردیوَ ت اٹھسٹھ نایا--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥

جوَ گُردیوَ تن چکر لگایا--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥

جوَ گُردیوَ ت دُوادس سیوا--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥

جوَ گُردیوَ سبھَے بِکھ میوہ--٧--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥

جوَ گُردیوَ ت سنسا ٹُوٹَے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥

جوَ گُردیوَ ت جم تے چھُوٹَے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥

جوَ گُردیوَ ت بھوَجل ترَے--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥

جوَ گُردیوَ ت جنم نہ مرَے--٨--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥

جوٗ گُردیوٗ اٹھدس بیوہار--

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥

جوٗ گُردیوٗ اٹھارہ بھار--

ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥

بِن گُردیوٗ اوَر نہی جائی--

ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧॥੨॥੧੧॥

نامدیوٗ گُر کی سرنائی--۴--ا--۲--اا--

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨

بھیروٗ بانی رویداس جیوٗ کی گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥

بِن دیکھے اُپجَے نہی آسا--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

جو دیسَے سو ہوئے بِناسا--

ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥

برن سہت جو جاپَے نام--

ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥

سو جوگی کیول نِہکام--ا--

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

پرچے رام روَے جوَ کوئی--

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پارس پرسَے دُبدھا نہ ہوئی--ا--رہاوَ--

ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥

سو مُن من کی دُبدھا کھائِے--

ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥

بِن دُوارے ترِے لوک سمائے--

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥

من کا سُبھاوَ سبھ کوئی کرَے--

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥

کرتا ہوئے سو انبھَے رہَے--۲--

ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥

پھل کارن پھُولی بنرائِے--

ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥

پھل لاگا تب پھُول بِلائِے--

ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥

گیانَے کارن کرم ابھیاس--

ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥

گیان بھیا تہ کرمہ ناس--۳--

ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥

گھِرت کارن ددھ متھے سِیان--

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥

جیوَت مُکت سدا نِربان--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥

کہہ رویداس پرم بیراگ--

ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥

رِدَے رام کی نہ جپس ابھاگ--۴--۱--

ਨਾਮਦੇਵ ॥

نامدیو--

ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥

آوَ قلندر کیَسوا--

ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

کر ابدالی بھیَسوا--رہاوَ--

ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥

جِن آکاس کُلہ سِر کینی کوَسَے سپت پیالا--

ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥

چمر پوس کا مندر تیرا ایہہ بِدھ بنے گُپالا--۱--

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥

چھپن کوٹ کا پیہن تیرا سولہ سہس اِجارہ--

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥

بھار اٹھارہ مُدگر تیرا صحنک سبھ سنسارا--۲--

ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥

دیہی مسجِد من مؤلانا سہج نِواج گُجارے--

ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥

بیبی کؤلا سؤ کائن تیرا نِرنکار آکارے--۳--

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥

بھگت کرت میرے تال چھِنائے کِہ پہہ کرؤ پُکارا--

ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥

نامے کا سُوآمی انترجامی پھِرے سگل بیدیسوا--۴--۱--

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ

راگ بسنت محلّہ ا گھر ا چؤپدے دُتُکے

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥

ماہا ماہ مُمارکھی چڑھیا سدا بسنت--

ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥

پرپھڑ چِت سمال سوئے سدا سدا گوبِند--۱--

ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥

بھولیا ہؤمَے سُرت وِسار--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوُمےَ مار بیچار من گُن وِچ گُن لےَ سار--ا--رہاوُ--

ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥

کرم پیڈ ساکھا ہری دھرم پھُل پھل گیان--

ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥

پت پراپت چھاو گھنی چُوکا من ابھیمان--۲--

ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

اکھی قُدرت کّنی بانی مُکھ آکھن سچ نام--

ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

پت کا دھن پُورا ہوآ لاگا سہج دھیان--۳--

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ماہا رُتی آونا ویکھہو کرم کمائے--

ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥

نانک ہرے نہ سُوکہی جے گُرمُکھ رہے سمائے--۴--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ॥

محلّہ ا بسنت--

ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥

رُت آئیلے سرس بسنت ماہِ--

ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥

رنگ راتے رَوہِ سِ تیرَے چائے--

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥

کِس پُوج چڑاووُ لگوُ پائے--ا--

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥

تیرا داسن داسا کہو رائے--

ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگجیون جگت نہ مِلَے کائے--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥

تیری مُورت ایکا بہت رُوپ--

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥

کِس پُوج چڑاووُ دیوُ دھُوپ--

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥

تیرا انت نہ پایا کہا پائے--

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥

تیرا داسن داسا کہوُ رائے--۲--

ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥

تیرے سٹھ سمبت سبھ تیرتھا--

ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥

تیرا سچ نام پرمیسرا--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥

تیری گت اوگت نہی جانیے--

ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥

انجانت نام وکھانیئے--٣--

ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥

نانک ویچارا کیا کہَے--

ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥

سبھ لوک صلاحے ایکسے--

ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥

سِر نانک لوکا پاوَ ہےَ--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥

بلہاری جاوٗ جیتے تیرے ناوَ ہےَ--٤--٢--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ١--

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥

سوئنے کا چوٗکا کنچن کُوار--

ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

رُپے کِیا کارا بہت بِستھار--

ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥

گنگا کا اُدک کرنتے کی آگ--

ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥

گرُڑا کھانا دُدھ سِیوٗ گاڈ--١--

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥

رے من لیکھَے کبہُو نہ پائے--

ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جام نہ بھیجَے ساچ نائے--ا--رہاؤ--

ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥

دس اٹھ لیکھے ہووہِ پاس--

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥

چارے بید مُکھاگر پاٹھ--

ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥

پُربی ناوَے ورناں کی دات--

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥

ورت نیم کرے دِن رات--۲--

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥

قاجی مُلاں ہووہِ سیکھ--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥

جوگی جنگم بھگوے بھیکھ--

ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥

کو گِرہی کرما کی سندھ--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥

بِن بوجھے سبھ کھڑیئس بندھ--۳--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥

جیتے جی لِکھی سِر کار۔۔

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥

کرنی اُپر ہووگ سار۔۔

ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

حُکم کرہِ مُورکھ گاوار۔۔

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥

نانک ساچے کے صِفت بھنڈار۔۔۴۔۔۳۔۔

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥

بسنت محلّہ ۳ تیجا۔۔

ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥

بستر اُتار دِگمبر ہوگ۔۔

ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥

جٹادھار کِیا کماوَے جوگ۔۔

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥

من نِرمل نہی دسوَے دُوار۔۔

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੂੜ੍ਹਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥

بھرم بھرم آوےَ مُوڑھا وارو وار۔۔ا۔۔

ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜ੍ਹ ਮਨਾ ॥

ایک دھیاوہو مُوڑھ منا۔۔

ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پار اُتر جاہِ اِک کھِناں--ا--رہاؤ--

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

سِمرت ساستر کرہِ وکھیان--

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥

نادی بیدی پڑھ پُران--

ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥

پاکھنڈ درِسٹ من کپٹ کماہِ--

ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥

تِن کےَ رمئیا نیڑ ناہِ--۲--

ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥

جے کو ایسا سنجمی ہوئے--

ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥

کِریا وِسَیکھ پُوجا کرئے--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥

انتر لوبھ من بِکھیا ماہِ--

ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥

اوۓ نِرنجن کیَسے پاہِ--۳--

ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

کیتا ہوآ کرے کِیا ہوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥

جِس نو آپ چلائے سوئے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ندر کرے تاں بھرم چُکائے--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥

حُکمےَ بُوجھے تاں ساچا پائے--۴--

ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥

جِس جیوُ انتر مَیلا ہوئے--

ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥

تیرتھ بھوَے دِسنتر لوئے--

ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥

نانک ملیئے ستگور سنگ--

ਤਉ ਭਵਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥

توَ بھوَجل کے تُوٹس بندھ--۵--۴--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا--

ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥

سگل بھوَن تیری مایا موہ--

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ ॥

مےَ اوَر نہ دیسَے سرب توہ--

ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥

تُو سُر ناتھا دیوا دیوَ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੧॥

ہر نام مِلَے گُر چرن سیوَ--ا--

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ ॥

میرے سُندر گہر گمبھِیر لال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رام نام گُن گائے تُو اپرمپر سرب پال--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

بِن سادھ نہ پائیَے ہر کا سنگ--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥

بِن گُر مَیل ملین انگ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥

بِن ہر نام نہ سُدھ ہوئے--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥

گُر سبد صلاحے ساچ سوئے--۲--

ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ ॥

جا کوُ تُو راکھہ رکھنہار--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥

ستگورو مِلاوہِ کرہِ سار--

ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥

بِکھ ہوُمے ممتا پرہرائے--

ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥

سبھ دُوکھ بِناسے رام رائے--٣--

ਊਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥

اُوتم گت مِت ہر گُن سریر--

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥

گُرمت پرگٹے رام نام ہیر--

ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

لِو لاگی نام تج دُوجا بھاوُ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੫॥

جن نانک ہر گُر گُر مِلاوُ--٤--٥--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا--

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥

میری سکھی سہیلی سُنہو بھائے--

ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥

میرا پِر ریسالُو سنگ سائے--

ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥

اوہو الکھ نہ لکھیئے کہہُ کائے--

ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥

گُر سنگ دِکھائیو رام رائے--ا--

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥

مِل سکھی سہیلی ہر گُن بنے--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر پرَبھ سنگ کھیلہِ ور کامن گُرمکھ کھوجت من منے--ا--رہاوَ--

ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥

منمُکھی دُہاگن ناہِ بھیوَ--

ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥

اوہو گھٹ گھٹ راوَے سرب پریَوَ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥

گُرمکھ تھِر چینَے سنگ دیوَ--

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥

گُر نام درِڑایا جپ جپیوَ--۲--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥

بِن گُر بھگت نہ بھاوَ ہوئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥

بِن گُر سنت نہ سنگ دئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥

بِن گُر اندھلے دھندھ روئے--

ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥

من گُرمکھ نِرمل مل سبد کھوئِے--۳--

ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥

گُر من ماریو کر سنجوگ--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥

اہنِس راوے بھگت جوگ--

ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥

گُر سنت سبھا دُکھ مِٹے روگ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥

جن نانک ہر ور سہج جوگ--۴--۶--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا--

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥

آپے قُدرت کرے ساج--

ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥

سچ آپ نِبیڑے راج راج--

ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥

گُرمت اُوتم سنگ ساتھ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥

ہر نام رسائن سہج آتھ--ا--

ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥

مت بِسرس رے من رام بول--

ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپرمپر اگم اگوچر گُرمکھ ہر آپ تُلائے اتُل تول--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥

گُر چرن سریوہِ گُرسِکھ تور--

ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥

گُر سیوَ ترے تج میر تور--

ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥

نر نِندک لوبھی من کٹھور--

ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥

گُر سیوَ نہ بھائی سِ چور چور--۲--

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥

گُر تُٹھا بکھسے بھگت بھاوَ--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥

گُر تُٹھَے پائیَے ہر محل ٹھاوَ--

ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥

پرہر نِندا ہر بھگت جاگ--

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥

ہر بھگت سُہاوی کرم بھاگ--۳--

ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥

گُر میَل مِلاوے کرے دات--

ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥

گُرسِکھ پیارے دِنس رات--

ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥

پھل نام پراپت گُر تُس دئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥

کہو نانک پاوہِ وِرلے کیئِ--۴--۷--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥

بسنت محلّہ ۳ اِک تُکا--

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥

صاحِب بھاوے سیوک سیوا کرَے--

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥

جیوَت مرَے سبھ کُل اُدھرَے--ا--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥

تیری بھگت نہ چھوڈوُ کیا کو ہسَے--

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ نام میرَے ہِردَے وسَے--ا--رہاوُ--

ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥

جیسے مایا موہِ پرَانی گلط رہَے--

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥

تَیسے سنت جن رام نام روَت رہَے--٢--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥

مَے مُورکھ مُگدھ اُوپر کرہو دئِیا--

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥

توُ سرناگت رہوُ پیا--٣--

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥

کہت نانک سنسار کے نِہپھل کاما--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥

گُر پرساد کو پاوَے امِرت نامہ--٤--٨--

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨

محلّہ ١ بسنت ہنِڈول گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥

سال گرام بِپ پُوج مناوہو سُکسِرت تُلسی مالا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥

رام نام جپ بیڑا باندھو دئِیا کرہو دیالا--١--

ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥

کاہے کلرا سِنچہو جنم گواوہو--

ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاچی ڈھگ دِوال کاہے گچ لاوہو--ا--رہاؤ--

ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥

کر ہرہٹ مال ٹِنڈ پرووہو تِس بھیتر من جووہو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥

امرت سِنچھو بھرہو کیارے توٗ مالی کے ہووہو--۲--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥

کام کرودھ دُئے کرہو بسولے گوڈہُ دھرتی بھائی--

ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ੍ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥

جیو گوڈہو تیوٗ تُمھ سُکھ پاوہو کِرت نہ میٹیا جائی--۳--

ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥

بگلے تے پھُن ہنسُلا ہووَے جے تُو کرہِ دیالا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥

پرنوِت نانک داسن داسا دئِیا کرہو دیالا--۴--ا--۹--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲ ॥

بسنت محلّہ ا ہنڈِول--

ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥

ساہُرڑی وتھ سبھ کُچھ ساجھی پیوکڑے دھن وکھے--

ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥

آپ کُچّجی دوس نہ دیوٗ جانا ناہی رکھے--ا--

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

میرے صاحِبہ ہوُ آپے بھرم بھُلانی--

ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اکھر لکھے سیئی گاوا اوَر نہ جانا بانی--ا--رہاوُ--

ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ੍ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥

کڈھ قصیدہ پہرہِ چولی تاں تُمھ جانہو ناری--

ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

جے گھر راکھہ بُرا نہ چاکھہِ ہووہِ کنت پیاری--۲--

ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥

جے تُوں پڑیا پنڈت بینا دُئے اکھر دُئے ناوا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥

پرنوِت نانك ایک لنگھائے جے کر سچ سماواں--۳--۲--۱۰--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت ہنڈِول محلّہ ا--

ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥

راجا بالک نگری کاچی دُسٹا نال پیارو--

ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥

دُئے مائی دُئے باپا پڑیئہِ پنڈت کرہو بیچارو--ا--

ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ੍ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥

سُوآمی پنڈتا تُمھ دیہو متی--

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِن بِدھ پاوءُ پرانپتی--ا--رہاؤ--

ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥

بھیتر اگن بناسپت مؤلی ساگر پنڈے پایا--

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

چند سُورج دُئے گھر ہی بھیتر ایسا گیان نہ پایا--۲--

ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥

رام رَونتا جانیے اِک مائی بھوگ کرئے--

ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥

تا کے لکھن جانیئہِ کھِما دھن سنگرہے--۳--

ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥

کہیا سُنہہ نہ کھایا مانہِ تنھا ہی سیتی واسا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥

پرنوِت نانک داسن داسا کھِن تولا کھِن ماسہ--۴--۳--اا--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت ہنڈِول محلّہ ا--

ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥

ساچا ساہو گُورُو سُکھداتا ہر میلے بھُکھ گوائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

کر کِرپا ہر بھگت درِڑائے اندِن ہر گُن گائے--ا--

ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥

مت بھُولہ رے من چیت ہری--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن گُر مکت ناہی ترِے لوئی گُرمکھ پائیے نام ہری--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥

بِن بھگتی نہی ستگور پائیے بِن بھاگا نہی بھگت ہری--

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥

بِن بھاگا ستسنگ نہ پائیے کرم ملَے ہر نام ہری--۲--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥

گھٹ گھٹ گُپت اُپائے ویکھَے پرگٹ گُرمکھ سنت جنا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥

ہر ہر کرہِ سو ہر رنگ بھینے ہر جل امرِت نام منا--۳--

ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥

جِن کؤ تخت ملَے وڈیائی گُرمکھ سے پردھان کیئے--

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥

پارس بھیٹ بھیئے سے پارس نانک ہر گُر سنگ تھیئے--۴--۴--۱۲--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ

بسنت محلّہ ۳ گھر ا دُتُکے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥

ماہا رُتی مہہ سد بسنت--

ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥

جِت ہرِیا سبھ جی جنت--

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥

کیا ہؤ آکھا کِرم جنت--

ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥

تیرا کِنَے نہ پایا آد انت--ا--

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥

تَے صاحِب کی کرہِ سیوَ--

ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرم سُکھ پاوہِ آتم دیوَ--ا--رہاؤ--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥

کرم ہووَے تاں سیوا کرَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥

گُر پرسادی جیوَت مَرے--

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

اندِن ساچ نام اُچرَے--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥

اِن بِدھ پرَانی دُتر ترَے--٢--

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥

بِکھ امرِت کرتار اُپائے--

ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥

سنسار بِرکھ کوُ دُئے پھل لائے--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

آپے کرتا کرے کرائے--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥

جو تِس بھاوے تسَے کھوائے--٣--

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

نانک جِس نو ندر کرۓ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

امرِت نام آپے دۓ--

ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥

بِکھیا کی باسنا منہہ کرۓ--

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥

اپنا بھانا آپ کرۓ--٤--١--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ٣--

ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥

راتے ساچ ہر نام نِہالا--

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

دئِیا کرہو پربھ دین دیالا--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥

تِس بِن اور نہی مَے کوئے--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥

جیئو بھاوے تیئو راکھَے سوئے--ا--

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

گُر گوپال میرَے من بھائے--

ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رہِ نہ سکو درسن دیکھے بِن سہج مِلؤ گُر میَل مِلائے--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥

ایہو من لوبھی لوبھ لُبھانا--

ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥

رام بِسار بہُر پچھُتانا--

ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥

بِچھُرت مِلائے گُر سیو رانگے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥

ہر نام دیؤ مستک وڈبھاگے--۲--

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥

پؤن پانی کی ایہہ دیہہ سریرا--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥

ہوَمَے روگ کٹھِن تن پیرا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

گُرمکھ رام نام دارُو گُن گایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

کر کِرپا گُر روگ گوَایا--٣--

ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥

چار ندیا اگنی تن چارے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥

تِرسنا جلت جلے اہنکارے--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥

گُر راکھے وڈبھاگی تارے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥

جن نانک اُر ہر امرِت دھارے--٤--٢--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ٣--

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥

ہر سیوے سو ہر کا لوگ--

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ساچ سہج کدے نہ ہووَے سوگ--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

منمکھ مُوئے ناہی ہر من ماہِ--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

مر مر جمّہہ بھی مر جاہِ--ا--

ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

سے جن جیوے جِن ہر من ماہِ--

ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ سمھالہِ ساچ سماہِ--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ہر نہ سیوہِ تے ہر تے دُور--

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥

دِسنتر بھَوہِ سِر پاوہِ دھُور--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥

ہر آپے جن لیئے لائے--

ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥

تِن سدا سُکھ ہےَ تِل نہ تمائے--۲--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ندر کرے چُوکےَ ابھیمان--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

ساچی درگہ پاوَے مان--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥

ہر جیوُ ویکھے سد حجوُر--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥

گُر کےَ سبد رہیا بھرپُور--٣--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جی جنت کی کرے پرِتپال--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲ ॥

گُر پرسادی سد سمھال--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

در ساچےَ پت سِیوُ گھر جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥

نانک نام وڈائی پائے--٤--٣--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ٣--

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥

انتر پُوجا من تے ہوئے--

ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو ویکھے اوُر نہ کوئے--

ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

دُوجے لوکی بہت دُکھ پایا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥

ستگور مینو ایک دِکھایا--ا--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥

میرا پرَبھ موَلیا سد بسنت--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو من موَلیا گائے گُن گوبِند--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ੍ ਕਰ੍ਹਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُر پُوچھ تُمھ کرہو بیچار--

ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

تاں پرَبھ ساچے لگَے پیار--

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥

آپ چھوڑ ہوہِ داست بھائے--

ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

توَ جگجیون وسَے من آئے--٢--

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥

بھگت کرے صد ویکھے حجُور--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

میرا پرَبھ سد رہیا بھرپُور--

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

اِس بھگتی کا کوئی جانَے بھیوَ--

ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥

سبھ میرا پرَبھ آتم دیو۔۔۳۔۔

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

آپے ستگور میَل مِلائے۔۔

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

جگجیون سِیوُ آپ چِت لائے۔۔

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

من تن ہرِیا سہج سُبھائے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥

نانک نام رہے لِو لائے۔۔۴۔۔۴۔۔

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳۔۔

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

بھگت وچھل ہر وسَے من آئۓ۔۔

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

گُر کِرپا تے سہج سُبھائۓ۔۔

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥

بھگت کرے وِچھوہ آپ کھوئۓ۔۔

ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

تد ہی ساچ مِلاوا ہوئۓ۔۔۱۔۔

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥

بھگت سدا ہر پرَبھ دُوار--

ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ ہیت ساچےَ پریم پیار--ا--رہاؤ--

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

بھگت کرے سو جن نِرمل ہوئے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥

گُر سبدی وِچھو ہوُمےَ کھوئِے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ہر جیوُ آپ وسےَ من آئے--

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

سدا سانت سُکھ سہج سمائے--۲--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥

ساچ رتے تِن سد بسنت--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥

من ہرِیا رَوے گُن گوُوِند--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥

بِن ناوَے سُوکا سنسار--

ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥

اگن ترِسنا جلَے وارو وار--۳--

ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥

سوئی کرے جے ہر جیوُ بھاوے--

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥

سدا سُکھ سریر بھانَے چِت لاوَے--

ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

اپنا پرَبھ سیوے سہج سُبھائِ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥

نانک نام وسَے من آئے--۴--۵--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

مایا موہ سبد جلائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

من تن ہرِیا ستگور بھائے--

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥

سپھلیو بِرکھ ہر کےَ دُوار--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

ساچی بانٗی نام پیار--ا--

ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

اے من ہرِیا سہج سُبھائِ--

ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچ پھل لاگَے ستگور بھائے--ا--رہاؤ--

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥

آپے نیڑَے آپے دُور--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥

گُر کےَ سبد ویکھے سد حجُور--

ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥

چھاو گھنی پھُولی بنرائے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥

گُرمکھ بِگسَے سہج سُبھائِے--٢--

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

اندِن کیرتن کرہِ دِن رات--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥

ستگور گوَائی وِچھوہ جُوٹھ بھرانت--

ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

پرپنچ ویکھ رہیا وِسماد--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥

گُرمکھ پائیَے نام پرساد--٣--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥

آپے کرتا سبھ رس بھوگ--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥

جو کچھ کرے سوئی پر ہوگ--

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

وڈا داتا تِل نہ تمائے--

ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥

نانک ملیئے سبد کمائے--۴--٦--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ٣--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

پُورے بھاگ سچ کار کماوے--

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ایکو چیتَے پھِر جون نہ آوے--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

سپھل جنم اِس جگ مہہ آیا--

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ساچ نام سہج سمایا--ا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

گُرمکھ کار کرہو لِو لائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر نام سیوہو وِچہو آپ گوَایے--ا--رہاؤ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

تِس جن کی ہےَ ساچی بانی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

گُر کےَ سبد جگ ماہِ سمانی--

ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥

چھو جُگ پسری ساچی سوئے--

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥

نام رتا جن پرگٹ ہوئے--۲--

ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اِک ساچےَ سبد رہے لِو لائے--

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥

سے جن ساچے ساچےَ بھائے--

ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥

ساچ دھیائن دیکھ حجوُر--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥

سنت جنا کی پگ پنکج دھُور--۳--

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو کرتا اوَر نہ کوئے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

گُر سبدی میلاوا ہوئے--

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

جِن سچ سیویا تِن رس پایا--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥

نانک سہجے نام سمایا--۴--۷--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥

بھگت کرہِ جن دیکھ ہجوُر--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥

سنت جنا کی پگ پنکج دھوُر--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہر سیتی سد رہہ لِو لائے--

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥

پوُرے ستگور دِیا بجھائے--ا--

ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

داسا کا داس وِرلا کوئی ہوئے--

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوتم پدوی پاوے سوئے--ا--رہاؤ--

ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو سیوہو اور نہ کوئے--

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

جِت سیویۓ سدا سُکھ ہوۓ--

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

نہ اوہو مَرے نہ آوۓ جاۓ--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥

تِس بِن اوَر سیوی کیوُ ماۓ--٢--

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

سے جن ساچے جِنی ساچ پ پچھانیا--

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥

آپ مار سہجے نام سمانِیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ نام پراپت ہوۓ--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥

من نِرمل نِرمل سچ سوۓ--٣--

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥

جِن گیان کیا تِس ہر تُو جان--

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥

ساچ سبد پرَبھ ایک سِنجان--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥

ہر رس چاکھے تاں سُدھ ہوۓ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥

نانک نام رتے سچ سوئے--۴--۸--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥

نام رتے قُلاں کا کرہے اُدھار--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ساچی بانی نام پیار--

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥

منمکھ بھُولے کاہے آئے--

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥

نامہو بھُولے جنم گوائے--۱--

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥

جیوَت مَرے مر مرن سوارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد ساچ اُر دھارے--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

گُرمکھ سچ بھوجن پوت سریرا--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

من نِرمل سد گُنی گہیرا--

ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

جمّے مرے نہ آوے جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

گُر پرسادی ساچ سمائے--٢--

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ساچا سیوہو ساچ پچھانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥

گُر کَے سبد ہر در نیسانَے--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥

در ساچَے سچ سوبھا ہوئے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

نج گھر واسا پاوے سوئے--٣--

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

آپ ابُھل سچا سچ سوئے--

ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

ہور سبھ بھُولہہ دُوجے پت کھوئِے--

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ساچا سیوہو ساچی بانی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥

نانک نامے ساچ سمانی--٤--٩--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

بِن کرما سبھ بھرم بھُلائی--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

مایا موہِ بہت دُکھ پائی--

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥

منمُکھ اندھے ٹھوَر نہ پائی--

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

بِسٹا کا کیڑا بِسٹا ماہِ سمائی--ا--

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

حکم منّے سو جن پروان--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد نام نیسان--ا--رہاوٗ--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ساچ رتے جِنھا دھُر لکھ پایا--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ہر کا نام سدا من بھایا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ستگور کی بانی سدا سُکھ ہوئے--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥

جوتی جوت مِلائے سوئے۔۔۲۔۔

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ایک نام تارے سنسار۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

گُر پرسادی نام پیار۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

بِن نامَے مُکت کِنَے نہ پائی۔۔

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥

پُورے گُر تے نام پلَے پائی۔۔۳۔۔

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

سو بُوجھَے جِس آپ بُجھائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥

ستگور سیوا نام دِرڑھائے۔۔

ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِن اِک جاتا سے جن پروان۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥

نانک نام رتے در نیسان۔۔۴۔۔۱۰۔۔

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳۔۔

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥

کِرپا کرے ستگورو مِلائے--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

آپے آپ وسَے من آئے--

ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥

نِہچل مت سدا من دھیر--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥

ہر گُن گاوَے گُنی گہیر--ا--

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

نامہو بھُولے مرہِ بِکھ کھائِے--

ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برِتھا جنم پھِر آوہِ جائے--ا--رہاؤ--

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بہو بھیکھ کرہِ من سانت نہ ہوئے--

ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

بہو ابھیمان اپنی پت کھوئِے--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

سے وڈبھاگی جِن سبد پچھانیا--

ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥

باہر جادا گھر مہہ آنیا--۲--

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

گھر مہہ وسط اگم اپارا--

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

گُرمت کھوجہِ سبد بیچارا--

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

نام نوَ ندِھ پائی گھر ہی ماہِ--

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥

سدا رنگ راتے سچ سماہِ--٣--

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

آپ کرے کِچھ کرن نہ جائے--

ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

آپے بھاوے لئے مِلائے--

ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥

تِس تے نیڑَے ناہی کو دُور--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥

نانک نام رہیا بھرپُور--۴--اا--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ٣--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُر سبدی ہر چیَت سُبھائے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

رام نام رس رہَے اگھائے--

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥

کوٹ کوٹنتر کے پاپ جل جاہِ--

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

جیوَت مرہِ ہر نام سماہِ--ا--

ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥

ہر کی دات ہر جیوُ جانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کےَ سبد ایہو من موَلیا ہر گُنداتا نام وکھانَے--ا--رہاوُ--

ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بھگوَے ویس بھرم مُکت نہ ہوئے--

ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

بہو سنجم سانت نہ پاوَے کوئے--

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

گُرمت نام پراپت ہوئے--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

وڈبھاگی ہر پاوَے سوئے--۲--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥

کل مہہ رام نام وڈیائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥

گُر پُورے تے پایا جائی--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

نام رتے سدا سُکھ پائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥

بِن نامَے ہئُمَے جل جائی--۳--

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

وڈبھاگی ہر نام بیچارا--

ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥

چھُوٹَے رام نام دُکھ سارا--

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ہِردَے وسیا س باہر پاسارا--

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥

نانک جانَے سبھ اُپاونہارا--۴--۱۲--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥

بسنت محلّہ ۳ اِک تُکے--

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥

تیرا کیِا کِرم جنت--

ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥

دیہہ ت جاپی آد منت--۱--

ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

گُن آکھ ویچاری میری مائے--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جپ ہر کےَ لگوٗ پائے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥

گُر پرساد لاگے نام سُواد--

ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥

کاہے جنم گواوہو وَیر واد--۲--

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

گُر کِرپا کینھی چُوکا ابھیمان--

ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥

سہج بھائے پایا ہر نام--۳--

ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥

اُوتم اُوچا سبد کام--

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥

نانک وکھانَے ساچ نام--۴--ا--۱۳--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥

بنسپت موَلی چڑھیا بسنت--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥

ایہو من موَلیا ستگورو سنگ--ا--

ਤੁਮ੍ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥

تُمھ ساچ دھیاوہ مُگدھ منا--

ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تاں سُکھ پاوہو میرے منا--ا--رہاوٗ--

ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥

اِت من موَلیَۓ بھیا انند--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥

امرِت پھل پایا نام گوبِند--۲--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ایکو ایک سبھ آکھ وکھانَے--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥

حُکم بُوجھَے تاں ایکو جانَے--۳--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

کہت نانک ہوٗمَے کہَے نہ کوئے--

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੧੪॥

آکھن ویکھن سبھ صاحِب تے ہوئے--۴--۲--۱۴--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥

سبھ جُگ تیرے کیتے ہوئے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧॥

ستگور بھیٹَے مت بدھ ہوئے--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر جیؤ آپے لیہو مِلائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کے سبد سچ نام سمائے--ا--رہاؤ--

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥

من بسنت ہرے سبھ لوئے--

ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

پھلِہ پھُلیئہِ رام نام سُکھ ہوئے--۲--

ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

سدا بسنت گُر سبد ویچارے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥

رام نام راکھَے اُر دھارے--۳--

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

من بسنت تن من ہرِیا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥

نانک ایہو تن بِرکھ رام نام پھل پائے سوئے--۴--۳--۱۵--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਤਿਨ੍ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

تِنھ بسنت جو ہر گُن گائے--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

پُورَے بھاگ ہر بھگت کرائے--ا--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥

اِس من کوُ بسنت کی لگَے نہ سوئے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو من جلیا دُوجَے دوئے--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ایہو من دھندَھے باندھا کرم کمائے--

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥

مایا مُوٹھا سدا بِلّلائے--۲--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥

ایہو من چھُوٹَے جاں ستگور بھیٹَے--

ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥

جمکال کی پھِر آوےَ نہ پھیٹَے--۳--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥

ایہو من چھُوٹا گُر لیا چھڈائے--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

نانک مایا موہ سبد جلائے--۴--۴--۱۶--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

بسنت محلّہ ۳--

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥

بسنت چڑھیا پھُولی بنرائے--

ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥

ایہ جی جنت پھُولہہ ہر چِت لائے--۱--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

ان بِدھ ایہہ من ہرِیا ہوئے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام جپے دِن راتی گُرمکھ ہوٗمے کڈھے دھوئے--۱--رہاوٗ--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ستگور بانی سبد سُنائے--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥

ایہو جگ ہرِیا ستگور بھائے--۲--

ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥

پھل پھُول لاگے جاں آپے لائے--

ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥

مُول لگے تاں ستگور پائے--۳--

ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥

آپ بسنت جگت سبھ واڑی--

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥

نانک پُورے بھاگ بھگت نِرالی--۴--۵--۱۷--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

بسنت ہنڈِول محلّہ ۳ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

گُر کی بانی وِٹھو واریا بھائی گُر سبد وِٹھو بل جائی--

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥

گُر صالاحی سد اپنا بھائی گُر چرنی چِت لائی--۱--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

میرے من رام نام چِت لائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن تیرا ہرِیا ہووے اِک ہر نامہ پھل پائے--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥

گُر راکھے سے اُبرے بھائی ہر رس امرِت پیائے--

ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

وِچھو ہئومَے دُکھ اُٹھ گیا بھائی سُکھ وُٹھا من آئے--۲--

ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥

دھُر آپے جِنھا نو بکھسیون بھائی سبدے لئین مِلائے--

ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

دھوڑ تنِھا کی اگھلیئَ بھائی ستسنگت میَل مِلائے--٣--

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

آپ کرائے کرے آپ بھائی جِن ہرِیا کِیا سبھ کوئے--

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥

نانک من تن سُکھ سد وسَے بھائی سبد مِلاوا ہوئے--٤--١--١٨--١٢--١٨--٣٠--

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ

راگ بسنت محلّہ ٤ گھر ١ اک تکُے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥

جیو پسری سُورج کِرن جوت--

ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥

تیوُ گھٹ گھٹ رمئیا اوت پوت--١--

ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥

ایکو ہر روِیا سرب تھائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر سبدی ملیئے میری مائے--١--رہاؤ--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

گھٹ گھٹ انتر ایکو ہر سوئے۔۔

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر ملیئے اِک پرگٹ ہوئے۔۔۲۔۔

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ایکو ایک رہیا بھرپُور۔۔

ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥

ساقط نر لوبھی جانہِ دُور۔۔۳۔۔

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥

ایکو ایک ورتَے ہر لوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

نانک ہر ایک کرے سو ہوئے۔۔۴۔۔۱۔۔

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بسنت محلّہ ۴۔۔

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥

رَین دِنس دُئے سدے پئے۔۔

ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥

من ہر سِمرہو انت سدا رکھ لئے۔۔۱۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ہر ہر چیِت سدا من میرے۔۔

ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ آلس دُوکھ بھنج پرَبھ پایا گُرمت گاوہو گُن پرَبھ کیرے--ا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥

منمُکھ پھِر پھِر ہؤمَے مُوئے--

ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥

کال دَیت سنگھارے جم پُر گئَے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

گُرمکھ ہر ہر ہر لِو لاگے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥

جنم مرن دوؤ دُکھ بھاگے--۳--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

بھگت جنا کوُ ہر کِرپا دھاری--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥

گُر نانک تُٹھا مِلیا بنواری--۴--۲--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

بسنت ہِنڈول محلّہ ۴ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥

رام نام رتن کوٹھڑی گڑ مندر ایک لُکانی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ستگور مِلَے ت کھوجیۓ مِل جوتی جوت سمانی--ا--

ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

مادھو سادُھو جن دیہو مِلائے--

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دیکھت درس پاپ سبھ ناسہے پوِتر پرم پد پائے--ا--رہاؤ--

ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥

پنچ چور مِل لاگے نگریا رام نام دھن ہِریا--

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥

گُرمت کھوج پرے تب پکرے دھن ثابت راس اُبریا--٢--

ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥

پاکھنڈ بھرم اُپاو کر تھاکے رِد انتر مایا مایا--

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

سادُھو پُرکھ پُرکھپت پایا اگیان اندھیر گوَایا--٣--

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥

جگنّاتھ جگدیس گُسائیں کر کِرپا سادھ مِلاوے--

ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥

نانک سانت ہووے من انتر نِت ہِردے ہر گُن گاوے--۴--ا--٣--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਿੰਡੋਲ ॥

بسنت محلّہ ۴ ہنڈول--

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥

تمھ وڈ پُرکھ وڈ اگم گُسائی ہم کیرے کِرم تمنچھے--

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥

ہر دین دیال کرہو پرَبھ کِرپا گُر ستگور چرن ہم بنچھے--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥

گوبِند جیو ستسنگت میَل کر کِرپچھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کے کلِوکھ مل بھریا مِل سنگت کر پرَبھ ہنچھے--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ੍ਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ੍ਰ ਪਵੀਛੇ ॥

تمھرا جن جات اوجاتا ہر جپیو پتت پویچھے--

ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥

ہر کیوُ سگل بھون تے اُوپر ہر سوبھا ہر پرَبھ دِنچھے--٢--

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥

جات اجات کوئی پرَبھ دھیاوَے سبھ پُورے مانس تِنچھے--

ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥

سے دھنّ وڈے وڈ پُورے ہر جن جنھ ہر دھاریو ہر اُرچھے--٣--

ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥

ہم ڈھینڈھے ڈھیم بہت ات بھاری ہر دھار کِرپا پرَبھ مِلچھے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥

جن نانك گُر پایا ہر تُوٹھے ہم کیئے پتت پویچھے--٤--٢--٤--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥
بسنت ہنڈول محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥
میرا اِک کھِن منُوآ رہِ نہ سکےَ نِت ہر ہر نام رس گیدھے--

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥
جیو بارِک رسک پریو تھن ماتا تھن کاڈھے بِلل بِلیدھے--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥
گوبِند جیوُ میرے من تن نام ہر بیدھے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
وڈے بھاگ گُر ستگور پایا وِچ کایا نگر ہر سیدھے--ا--رہاوُ--

ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥
جن کے ساس ساس ہےَ جیتے ہر بِرہِ پربھُو ہر بیدھے--

ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥
جیو جل کمل پریت ات بھاری بِن جل دیکھے سُکلیے--۲--

ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥
جن جپیو نام نِرنجن نرہر اُپدیس گُورُو ہر پریدھے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥
جنم جنم کی ہوُمےَ مل نِکسی ہر امرِت ہر جل نیدھے--۳--

ਹਮਰੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥
ہمرے کرم نہ بچرہو ٹھاکُر تمھ پیَج رکھو اپنیدھے--

ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥

ہر بھاوے سُن بِنو بینتی جن نانک سرن پویدھے--۴--۳--۵--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بسنت ہنڈول محلّہ ۴--

ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥

من کھِن کھِن بھرم بھرم بہو دھاوے تِل گھر نہی واسا پائیے--

ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥

گُر انکس سبد دارُو سِر دھاریو گھر مندر آن وسائیے--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥

گوبِند جیوٗ ستسنگت میَل ہر دھیائیے--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوٗمَے روگ گیا سُکھ پایا ہر سہج سمادھ لگائیے--ا--رہاوٗ--

ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥

گھر رتن لال بہو مانک لادے من بھرّمیا لہہ نہ سکائیے--

ਜਿਉ ਓਡਾ ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥

جیئوٗ اوڈا کُوپ گُہج کھِن کاڈھے تیوٗ ستگور وسط لہائیے--۲--

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥

جِن ایسا ستگور سادھ نہ پایا تے دھرِگ دھرِگ نر جیوائیے--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥

جنم پدارتھ پُنّ پھل پایا کوڈی بدلَے جائیے--۳--

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥

مدھسُودن ہر دھار پرَبھ کِرپا کر کِرپا گُورُو مِلاۓَیے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥

جن نانک نِربان پد پایا مِل سادُھو ہر گُن گاۓَیے--۴--۴--۶--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥

بسنت ہِنڈول محلّہ ۴--

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥

آون جان بھیا دُکھ بِکھیا دیہہ منمُکھ سُنجی سُننج--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥

رام نام کھِن پل نہی چیتیا جم پکرے کال سلنج--۱--

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥

گوبِند جیوُ بِکھ ہوُمَے ممتا مُننج--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت گُر کی ہر پیاری مِل سنگت ہر رس بھُننج--۱--رہاوُ--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥

ستسنگت سادھ دئِیا کر میلھو سرناگت سادُھو پننج--

ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥੨॥

ہم ڈُبدے پاتھر کاڈھ لیہو پرَبھ تُمھ دین دیال دُکھ بھننج--۲--

ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥

ہر اُستت دھارہو رِد انتر سُوآمی ستسنگت مِل بُدھ لنئِی--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥੩॥

ہر نامَے ہم پریت لگانی ہم ہر وِٹہو گھُم ونجّ--٣--

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਞੁ ॥

جن کے پُور منورتھ ہر پرَبھ ہر نام دیوہو ہر لنجّ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਞੁ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥

جن نانک من تن اند بھیا ہےَ گُر منتر دیوُ ہر بھننج--٤--٥--٧--١٢--١٨--٧--٣٧--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ

بسنت محلّہ ٥ گھر ا دُتکے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکّ اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥

گُر سیوؤ کر نمسکار--

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥

آج ہمارے منگلچار--

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥

آج ہمارے مہا انند--

ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥

چِنت لتھی بھیٹے گوبِند--ا--

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥

آج ہمارے گِرہِ بسنت--

ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن گائے پرَبھ تُمھ بےانت--ا--رہاؤ--

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥

آج ہمارے بنے پھاگ--

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥

پرَبھ سنگی مِل کھیلن لاگ--

ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥

ہولی کینی سنت سیَو--

ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥

رنگ لاگا ات لال دیوَ--٢--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥

من تن موَلیو ات انُوپ--

ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥

سُوکےَ ناہی چھاو دھُوپ--

ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

سگلی رُوتی ہرِیا ہوئے--

ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥

سد بسنت گُر مِلے دیوَ--٣--

ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥

بِرکھ جمیو ہےَ پارجات--

ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥

پھُول لگے پھل رتن بھانت--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥

ترِپت اگھانے ہر گُنہ گائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥

جن نانک ہر ہر ہر دھیائے--۴--ا--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥

ہٹوانی دھن مال ہاٹ کِیت--

ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥

جُوآری جوئے ماہِ چیت--

ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥

عملی جیوے عمل کھائِے--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥

تیوُ ہر جن جیوے ہر دھیائے--ا--

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥

اپنے رنگ سبھ کو رچَے--

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت پربَھ لایا تِت تِت لگَے--ا--رہاوُ--

ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥

میگھ سمَے مور نِرتکار--

ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥

چند دیکھ بِگسہِ کؤلار--

ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥

ماتا بارِک دیکھ انند--

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥

تیوَ ہر جن جیوہِ جپ گوبِند--٢--

ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥

سِنگھ رُچے سد بھوجن ماس--

ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥

رن دیکھ سُورے چِت اُلاس--

ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥

کِرپن کؤ ات دھن پیار--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥

ہر جن کؤ ہر ہر آدھار--٣--

ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥

سرب رنگ اِک رنگ ماہِ--

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

سرب سُکھا سُکھ ہر کے نائے--

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

تِسہ پراپت ایہو نِدھان--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥

نانک گُر جِس کرے دان--۴--۲--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥

تِس بسنت جِس پرَبھ کِرپال--

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥

تِس بسنت جِس گُر دیال--

ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥

منگل تِس کےَ جِس ایک کام--

ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥

تِس سد بسنت جِس رِدَے نام--ا--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥

گرِہِ تا کے بسنت گنی--

ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ کیرتن ہر دھُنی--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥

پریت پاربرہم موَل منا--

ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥

گیان کمائیے پُوچھ جناں--

ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥

سو تپسی جِس سادھسنگ--

ਸਦ ਧਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥੨॥

سد دھیانی جِس گُرہِ رنگ--۲--

ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ ਭਉ ਪਇਆ ॥

سے نِربھوَ جنھ بھوَ پیا--

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

سو سُکھیا جِس بھرم گیا--

ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ ॥

سو اِکانتی جِس رِدا تھائے--

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥

سوئی نِہچل ساچ ٹھائے--۳--

ਏਕਾ ਖੋਜੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ایکا کھوجے ایک پریت--

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥

درسن پرسن ہیت چیت--

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥

ہر رنگ رنگا سہج مان--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥

نانک داس تِس جن قُربان--۴--۳--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ੍ ਪਿੰਡ ਦੀਨ੍ ॥

جی پران تُمھ پِنڈ دینہہ--

ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ੍ ॥

مُگدھ سُندر دھار جوت کینہہ--

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ॥

سبھ جاچِک پرَبھ تُمہہ دیال--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

نام جپت ہووت نِہال--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥

میرے پرِیتم کارن کرن جوگ--

ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہؤ پاوؤ تُم تے سگل تھوک--ا--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥

نام جپت ہووت اُدھار--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥

نام جپت سُکھ سہج سار--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥

نام جپت پت سوبھا ہوئے--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥

نام جپت بِگھن ناہی کوئے--٢--

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

جا کارن ایہہ دُلبھ دیہہ--

ਸੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥

سو بول میرے پربھُو دیہہ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

سادھسنگت مہہ ایہو بِسرام--

ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥

سدا رِدَے جپی پرَبھ تیرو نام--٣--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥

تُجھ بِن دُوجا کوئے ناہِ--

ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

سبھ تیرو کھیل تُجھ مہہ سماہِ--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ ॥

جیئُو بھاوے تیئُ راکھ لے--

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥੪॥੪॥

سُکھ نانک پُورا گُر مِلے--٤--٤--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥

پرَبھ پریتم میرَے سنگ رائے--

ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥

جسہہ دیکھ ہؤ جیوا مائے--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جا کےَ سِمرن دُکھ نہ ہوئے--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥

کر دئیا مِلاوہو تِسہہ موہِ--ا--

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ॥

میرے پریتم پران ادھار من--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیوَ پران سبھ تیرو دھن--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥

جا کوُ کھوجہِ سُر نر دیوَ--

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ ॥

مُن جن سیکھ نہ لہہ بھیو--

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

جا کی گت مِت کہی نہ جائے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

گھٹ گھٹ گھٹ گھٹ رہیا سمائے--۲--

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ॥

جا کے بھگت آنند مَے--

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਖੈ ॥

جا کے بھگت کوُ ناہی کھَے--

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭੈ ॥

جا کے بھگت کوُ ناہی بھَے--

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ॥੩॥

جا کے بھگت کوُ سدا جَے--۳--

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥

کوَن اُپما تیری کہی جائے--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥

سُکھداتا پرَبھ رہیو سمائے--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥

نانک جاچے ایک دان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੫॥

کر کِرپا موہِ دیہو نام--۴--۵--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥

مِل پانی جیئو ہرے بُوٹ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥

سادھسنگت تیئوَ ہئومَے چھُوٹ--

ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ ॥

جَیسی داسے دھیر میر--

ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹ ਪੀਰ ॥੧॥

تَیسے اُدھارن گُرہ پیر--ا--

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥

تُم داتے پرَبھ دینہار--

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِمکھ نِمکھ تِس نمسکار--ا--رہاؤ--

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥

جسہہ پراپت سادھسنگ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥

تِس جن لاگا پاربرہم رنگ--

ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥

تے بندھن تے بھیَے مُکت--

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥

بھگت ارادھِ جوگ جگت--۲--

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥

نیتر سنتوکھے درس پیکھ--

ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥

رسنا گائے گُن انیک--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ترِسنا بُوجھی گُر پرساد--

ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥

من آگھانا ہر رسہِ سُواد--٣--

ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਣ ਸੇਵ ॥

سیوک لاگو چرن سیوَ--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥

آد پُرکھ اپرمپر دیوَ--

ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥

سگل اُدھارن تیرو نام--

ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥

نانک پائیو ایہو نِدھان--٤--٦--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ٥--

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥

تُم بڈ داتے دے رہے--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥

جی پران مہہ رَوِ رہے--

ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥

دینے سگلے بھوجن کھان--

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥

موہِ نرگُن اِک گُن نہ جان--ا--

ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ہؤ کچھُو نہ جانؤ تیری سار--

ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو کر گت میری پرَبھ دیار--ا--رہاؤ--

ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥

جاپ نہ تاپ نہ کرم کیت--

ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥

آوے ناہی کچھُو رِیت--

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥

من مہہ راکھؤ آس ایک--

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥

نام تیرے کی ترؤ ٹیک--۲--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥

سرب کلا پرَبھ تمھ پربین--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥

انت نہ پاوہِ جلہہ مین--

ਅਗਮ ਅਗਮ ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥

اگم اگم اُوچہ تے اُوچ--

ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥੩॥

ہم تھورے تُم بہت مُوچ--٣--

ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥

جِن تُو دھیایا سے گنی--

ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੀ ॥

جِن تُو پایا سے دھنی--

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥

جِن تُو سیویا سُکھی سے--

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥

سنت سرن نانک پرے--٤--٧--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ٥--

ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥

تِس تُو سیوَ جِن تُو کیا--

ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥

تِس ارادھ جِن جیوَ دیا--

ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

تِس کا چاکر ہوہِ پھِر ڈان نہ لاگَے--

ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥

تِس کی کر پوتداری پھِر دُوکھ نہ لاگَے--ا--

ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ایوڈ بھاگ ہوہِ جِس پرَانی--

ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو پاۓ ایہو پد نِربانی--ا--رہاؤ--

ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥

دُوجی سیوا جیون بِرتھا--

ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥

کچھُو نہ ہوئی ہےَ پُورن ارتھا--

ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥

مانس سیوا کھری دُہیلی--

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥

سادھ کی سیوا سدا سُہیلی--۲--

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥

جے لوڑہے سدا سُکھ بھائی--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥

سادُھو سنگت گُرہِ بتائی--

ਊਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥

اُوہا جپیئے کیول نام--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ ॥੩॥

سادھو سنگت پارگرام--۳--

ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

سگل تت مہہ تت گیان--

ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

سرب دھیان مہہ ایک دھیان--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥

ہر کیرتن مہہ اُوتم دھُنا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੮॥

نانک گُر مِل گائے گُنا--۴--۸--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥

جِس بولت مکھ پوِت ہوئے--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥

جِس سِمرت نِرمل ہےَ سوئے--

ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥

جِسارادھے جم کِچھ نہ کہےَ--

ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥੧॥

جِس کی سیوا سبھ کِچھ لہَے--۱--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

رام رام بول رام رام--

ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِیاگہو من کے سگل کام--۱--رہاؤ--

ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥

جِس کے دھارے دھرن اکاس--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

گھٹ گھٹ جِس کا ہےَ پرگاس--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥

جِس سِمرت پتت پُنیت ہوئے--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥੨॥

انت کال پھِر پھِر نہ روئے--۲--

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧਰਮ ॥

سگل دھرم مہہ اُوتم دھرم--

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥

کرم کرتُوت کےَ اُوپر کرم--

ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥

جِس کوُ چاہہِ سُر نر دیوَ--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥

سنت سبھا کی لگھو سیوَ--۳--

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥

آد پُرکھ جِس کِیا دان--

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥

تِس کئُ مِلیا ہر نِدھان--

ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

تِس کی گت مِت کہی نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥

نانک جن ہر ہر دھیائے--۴--۹--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥

من تن بھِیتر لاگی پیاس--

ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥

گُر دیا ل پُوری میری آس--

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥

کِلوِکھ کاٹے سادھسنگ--

ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥

نام جپیئو ہر نام رنگ--۱--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥

گُر پرساد بسنت بنا--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل ہِردَے اُر دھارے سدا سدا ہر جس سُنا--ا--رہاؤ--

ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥

سمرتھ سُوآمی کارن کرن--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥

موہِ اناتھ پرَبھ تیری سرن--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥

جی جنت تیرے آدھار--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥

کر کِرپا پرَبھ لیہِ نِستار--۲--

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥

بھَو کھنڈن دُکھ ناس دیوَ--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥

سُر نر مُن جن تا کی سیوَ--

ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥

دھرن اکاس جا کی کلا ماہِ--

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥

تیرا دِیا سبھ جنت کھاہِ--۳--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥

انترجامی پرَبھ دیال--

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

اپنے داس کوُ ندر نِہال--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥

کر کِرپا موہِ دیہو دان--

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥

جپ جیوے نانک تیرو نام--۴--۱۰--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥

رام رنگ سبھ گئے پاپ--

ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥

رام جپت کچھ نہی سنتاپ--

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥

گوبِند جپت سبھ مٹے اندھیر--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥

ہر سِمرت کچھ ناہِ پھیر--۱--

ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥

بسنت ہمارے رام رنگ--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنت جنا سِیئُ سدا سنگ--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥

سنت جنی کِیا اُپدیس--

ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥

جہ گوبِند بھگت سو دھنّ دیس--

ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥

ہر بھگتہین اُدیان تھان--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥

گُر پرساد گھٹ گھٹ پچھان--۲--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ਰੰਗੁ ॥

ہر کیرتن رس بھوگ رنگ--

ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥

من پاپ کرت تُو سدا سنگ--

ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥

نِکٹ پیکھ پرَبھ کرنہار--

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥

اِیت اُوت پرَبھ کارج سار--۳--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥

چرن کمل سِیئُ لگو دھیان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

کر کِرپا پربھ کینو دان--

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

تیریا سنت جنا کی باچھوَ دھور--

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥

جپ نانک سُوآمی سد حجوُر--۴--اا--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥

سچ پرمیسر نِت نوَا--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥

گُر کِرپا تے نِت چوا--

ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥

پربھ رکھوالے مائی باپ--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥

جا کےَ سِمرن نہی سنتاپ--ا--

ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥

کھسم دھیائی اِک من اِک بھائے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے کی سدا سرنائی ساچےَ صاحِب رکھیا کنٹھ لائے--ا--رہاؤ--

ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥

اپنے جن پرَبھ آپ رکھے--

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥

دُسٹ دُوت سبھ بھرم تھکے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

بِن گُر ساچے نہی جائے--

ਦੁਖੁ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥

دُکھ دیس دِسنتر رہے دھائے--٢--

ਕਿਰਤੁ ਓਨ੍ਹਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥

کِرت اونھا کا مِٹس ناہِ--

ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥

او ئے امنا بیجِیا آپ کھایئں--

ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥

جن کا رکھوالا آپ سوئے--

ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥

جن کوُ پہُنچ نہ سکس کوئے--٣--

ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥

پرَبھ داس رکھے کر جتن آپ--

ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥

اکھنڈ پُورن جا کو پرَتاپ--

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥

گُن گوبِند نِت رسن گائے--

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥

نانکؔ جیوے ہر چرن دھیائے--۴--۱۲--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥

گُر چرن سریوت دُکھ گیا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥

پار.برہم پرَبھ کری میا--

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥

سرب منورتھ پُورن کام--

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥

جپ جیوے نانکؔ رام نام--۱--

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

سا رُت سُہاوی جِت ہر چِت آوَے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِن ستگور دیسَے بِللانتی ساقط پھِر پھِر آوَے جاوَے--۱--رہاؤ--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥

سے دھنونت جِن ہر پرَبھ راس--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥

کام کرودھ گُر سبد ناس--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

بھَے بِنسے نِربھَے پد پایا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥

گُر مِل نانک کھسم دھیایا--٢--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥

سادھسنگت پرَبھ کیوُ نِواس--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥

ہر جپ جپ ہوئی پُورن آس--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

جل تھل مہیئل رَوِ رہیا--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥

گُر مِل نانک ہر ہر کہیا--٣--

ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥

اسٹ سِدھ نوَ نِدھ ایہہ--

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥

کرم پراپت جِس نام دیہہ--

ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥

پرَبھ جپ جپ جیوہِ تیرے داس--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥

گُر مِل نانک کمل پرگاس--۴--۱۳--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ

بسنت محلّہ ۵ گھر ۱ اک تُکے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥

سگل اچھا جپ پُنّیا--

ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥

پرَبھ میَلے چِری وِچھُنّیا--۱--

ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥

تُم رَوہو گوبِندَے رَون جوگ--

ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت روِئَے سُکھ سہج بھوگ--۱--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

کر کِرپا ندر نِہالیا--

ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੨॥

اپنا داس آپ سمھالیا--۲--

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥

سیج سُہاوی رس بنی--

ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥

آئے ملے پرَبھ سُکھ دھنی--٣--

ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

میرا گُن اوَگن نہ بیچاریا--

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥

پرَبھ نانک چرن پُوجاریا--٤--١--١٤--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ٥--

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥

کِلبِکھ بِنسے گائے گُنا--

ਅਨਦਿਨ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥

اندِن اُپجی سہج دھُنا--١--

ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥

من موَلی و ہر چرن سنگ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا سادُھو جن بھیٹے نِت راتّو ہر نام رنگ--١--رہاوُ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥

کر کِرپا پرگٹے گوپال--

ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥

لڑ لائے اُدھارے دین دیال--٢--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥

ایہو من ہوآ سادھ دھُور۔۔

ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥

نِت دیکھے سُوآمی حجُور۔۔٣۔۔

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥

کام کرودھ ترِسنا گئی۔۔

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥

نانک پرَبھ کِرپا بھئی۔۔٤۔۔٢۔۔١٥۔۔

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ٥۔۔

ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥

روگ مِٹائے پربھُو آپ۔۔

ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥

بالک راکھے اپنے کر تھاپ۔۔١۔۔

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥

سانت سہج گرِہِ سد بسنت۔۔

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے کی سرنی آئے کلیان رُوپ جپ ہر ہر منت۔۔١۔۔رہاؤ۔۔

ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥

سوگ سنتاپ کٹے پرَبھ آپ۔۔

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥

گُر اپنے کوُ نِت نِت جاپ--٢--

ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥

جو جن تیرا جپے ناوُ--

ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥

سبھ پھل پائے نِہچل گُن گاوُ--٣--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥

نانک بھگتا بھلی رِیت--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥

سُکھداتا جپدے نیت نیت--٤--٣--١٦--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ٥--

ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੑੇ ਨਿਹਾਲ ॥

حکم کر کینھے نِہال--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥

اپنے سیوک کوُ بھیا دیال--١--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥

گُر پُورے سبھ پُورا کیا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت نام رِد مہہ دِیا--١--رہاوُ--

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥

کرم دھرم میرا کچھ نہ بیچاریو--

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥

باہ پکر بھوجل نِستاریو--٢--

ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥

پرَبھ کاٹ مَیل نِرمل کرے--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥

گُر پُورے کی سرنی پرے--٣--

ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥

آپ کرہے آپ کرنیَہارے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥

کر کِرپا نانک اُدھارے--٤--٤--١٧--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

بسنت محلّہ ٥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥

دیکھ پھُول پھُول پھُولے--

ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥

اہں تِیاگ تیاگے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥

چرن کمل پاگے--

ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥

تُم مِلہو پرَبھ سبھاگے--

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر چیَت من میرے--رہاؤ--

ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥

سگھن باس کُولے--

ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥

اِک رہے سُوک کٹھُولے--

ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥

بسنت رُت آئی--

ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥

پربھُولتا رہے--ا--

ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥

اب کلُو آئیو رے--

ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥

اِک نام بووہو بووہو--

ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥

ان رُوت ناہی ناہی--

ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥

مت بھرم بھُولہو بھُولہو--

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

گُر مِلے ہر پائے--

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥

جِس مستک ہےَ لیکھا--

ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥

من رُت نام رے--

ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥

گُن کہے نانک ہر ہرے ہر ہرے--۲--۱۸--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ

بسنت محلّہ ۵ گھر ۲ ہنڈِول

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہوئے اکتر مِلہو میرے بھائی دُبدھا دُور کرہو لِو لائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥

ہر نامےَ کے ہووہو جوڑی گُرمکھ بَیسہُ سپھا وِچھائے--۱--

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥

اِنھ بِدھ پاسہ ڈھالہو بیِر--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ نام جپہو دِن راتی انت کال نہ لاگَے پیر--۱--رہاؤ--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ ਸਾਰੀ ॥

کرم دھرم تُمھ چوپڑ ساجہو ست کر ہو تُمھ ساری--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

کام کرودھ لوبھ موہو جیتھو ایسی کھیل ہر پیاری--۲--

ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥

اُٹھ اِسنا ن کرہو پربھاتے سوئے ہر آرادھے--

ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥

بِکھڑے داؤ لنگھاوَے میرا ستگور سُکھ سہج سیتی گھر جاتے--۳--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ہر آپے کھیلَے آپے دیکھے ہر آپے رچن رچایا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥

جن نانک گُرمکھ جو نر کھیلَے سو جن باجی گھر آیا--۴--۱--۱۹--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥

بسنت محلّہ ۵ ہنڈِول--

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥

تیری قُدرت تُوہَے جانہِ اوُر نہ دُوجا جانَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

جِس نو کِرپا کرہِ میرے پیارے سوئی تُجھَے پچھانَے--۱--

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

تیریا بھگتا کوُ بلہارا--

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تھان سُہاوا سدا پرَبھ تیرا رنگ تیرے آپارا--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥

تیری سیوا تُجھ تے ہووَے اوُر نہ دُوجا کرتا--

ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥

بھگت تیرا سوئی تُدھ بھاوے جِس نو توُ رنگ دھرتا--٢--

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥

توُ وڈ داتا توُ وڈ دانا اوُر نہی کو دُوجا--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥

توُ سمرتھ سُوآمی میرا ہوُ کیا جانا تیری پُوجا--٣--

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥

تیرا محل اگوچر میرے پیارے بِکھم تیرا ہےَ بھانا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥

کہو نانک ڈھَہ پیا دُوارَے رکھ لیوہو مُگدھ اجانا--٤--٢--٢٠--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت ہنڈِول محلّہ ٥--

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥

مُول نہ بُوجھَے آپ نہ سُوجھے بھرم بیاپی اہں منی--ا--

ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

پِتا پاربرہم پربھ دھنی--

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ نِستارہو نِرگُنی--ا--رہاؤ--

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥

اوپت پرلؤ پربھ تے ہووے ایہہ بیچاری ہر جنی--۲--

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥

نام پربھُو کے جو رنگ راتے کل مہہ سُکھیئے سے گنی--۳--

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥

اور اُپاؤ نہ کوئی سُوجھے نانک تریئے گُر بچنی--۴--۳--۲۱--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ بسنت ہنِڈول محلّہ ۹--

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥

سادھو ایہو تن مِتھیا جانؤ--

ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

یا بھیتر جو رام بست ہےَ ساچو تاہِ پچھانو--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥

ایہو جگ ہےَ سنپت سُپنے کی دیکھ کہا اَیڈانو--

ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥

سنگ تِہارے کچھُو نہ چالَے تاہِ کہا لپٹانو--ا--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥

اُستت نِندا دوؤ پرہر ہر کیرت اُر آنو--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥

جن نانک سبھ ہی مَے پُورن ایک پُرکھ بھگوانو--۲--ا--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بسنت محلّہ ۹--

ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥

پاپی ہیئے مَے کام بسائے--

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من چنچل یا تے گہیو نہ جائے--ا--رہاؤ--

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥

جوگی جنگم ار سنِیاس--

ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥

سبھ ہی پر ڈاری ایہہ پھاس--ا--

ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥

جہِ جہِ ہر کو نام--

ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥

تے بھَو ساگر اُترے پار--۲--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥

جن نانک ہر کی سرنائے--

ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥

دیجَے نام رہَے گُن گائے--٣--٢--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بسنت محلّہ ٩--

ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

مائی مَے دھن پائیو ہر نام--

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من میرو دھاون تے چھُوٹیو کر بیٹھو بِسرام--١--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥

مایا ممتا تن تے بھاگی اُپجیو نِرمل گیان--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

لوبھ موہ ایہہ پرس نہ ساکَے گہی بھگت بھگوان--١--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥

جنم جنم کا سنسا چُوکا رتن نام جب پایا--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥

ترِسنا سکل بِنا سی من تے نِج سُکھ ماہِ سمایا--٢--

ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

جا کَوُ ہوت دیال کِرپا نِدھ سو گوبِند گُن گاوے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥

کہو نانک ایہہ بِدھ کی سمپَے کوءُ گُرمکھ پاوَے--۳--۳--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بسنت محلّہ ۹--

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥

من کہا بِساریو رام نام--

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن بِنسَے جم سِیءُ پرَے کام--۱--رہاؤ--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥

ایہو جگ دھُوئے کا پہار--

ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥

تَے ساچا مانیا کِہ بِچار--۱--

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥

دھن دارا سنپت گریہہ--

ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥

کچھ سنگ نہ چالَے سمجھ لیہ--۲--

ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥

اِک بھگت نارائن ہوئے سنگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥

کہو نانک جھج تہ ایک رنگ--۳--۴--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

بسنت محلّہ ۹--

ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥

کہا بھُولیو رے جھُوٹھے لوبھ لاگ--

ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کچھ بِگریو ناہِن اجہو جاگ--ا--رہاؤ--

ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥

سم سُپنَے کَے ایہو جگ جان--

ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥

بِنسے چھِن مَے ساچی مان--ا--

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥

سنگ تیرَے ہر بست نیت--

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥

نِس باسُر جھج تاہِ میت--۲--

ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

بار انت کی ہوئے سہائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥

کہو نانک گُن تا کے گائے--۳--۵--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ

بسنت محلّہ ا اسٹپدیا گھر ا دُتُکیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥

جگ کوا نام نہی چیت--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥

نام بِسار گِرے دیکھ بھیت--

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥

منُوآ ڈولَے چیت انیت--

ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥

جگ سِیو تُوٹی جھُوٹھ پریت--ا--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥

کام کرودھ بِکھ بجر بھار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا کیَسے گُن چار--ا--رہاؤ--

ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥

گھر بالُو کا گھُومن گھیر--

ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥

برکھس بانی بدبُدا ہیَر--

ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥

ماتر بُوند تے دھر چک پھیر--

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥

سرب جوت نامےَ کی چیرَ--۲--

ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥

سرب اُپاے گُورُو سِر مور--

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥

بھگت کرؤ پگ لاگؤ تور--

ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥

نام رتو چاہوَ تُجھ اور--

ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥

نام دُرائےَ چلَے سو چور--۳--

ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥

پت کھوئی بِکھ انچل پائے--

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ساچ نام رتو پت سِیوَ گھر جائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥

جو کِچھ کینہس پرَبھ رجائے--

ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥

بھَے مانے نِربھوَ میری مائے--۴--

ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥

کامن چاہَے سُندر بھوگ--

ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥

پان پھُول میٹھے رس روگ--

ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥

کھیلَے بِگسَے تیتو سوگ--

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥

پرَبھ سرناگت کینھس ہوگ--۵--

ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

کاپڑ پہرس اِدھک سیگار--

ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥

ماٹی پھُولی رُوپ بِکار--

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥

آسا منسا باندھو بار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥

نام بِنا سُونا گھر بار--٦--

ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥

گاچھو پُتری راج کُوار--

ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥

نام بھنہو سچ دوت سوار--

ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥

پِرو سیوہو پرَبھ پریم ادھار--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥

گُر سبدی بِکھ تِیاس نِوار--٧--

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥

موہن موہِ لیا من موہِ--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥

گُر کےَ سبد پچھانا توہِ--

ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥

نانک ٹھاڈھے چاہہِ پربھُو دُوار--

ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥

تیرے نام سنتوکھے کِرپا دھار--٨--١--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ١--

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥

من بھُولؤ بھرمس آئے جائے--

ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥

ات لُبدھ لُبھانو بِکھم مائے--

ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥

نہ استھِر دیسےَ ایک بھائے--

ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥

جیو مین کُنڈلیا کنٹھ پائے--١--

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥

من بھُولوَ سمجھس ساچ نائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر سبد بیچارے سہج بھائے--ا--رہاؤ--

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥

من بھُولوَ بھرمس بھوَر تار--

ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥

بِل بِرتھے چاہَے بہو بِکار--

ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥

مَیگل جیئو پھاسس کامہار--

ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥

کڑ بندھن بادھیوَ سیس مار--۲--

ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥

من مُگدھَو دادر بھگتہین--

ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥

در بھرسٹ سراپی نام بین--

ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥

تا کےَ جات نہ پاتی نام لین--

ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥

سبھ دُوکھ سکھائی گُنہ بین--۳--

ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥

من چلَے نہ جائی ٹھاک راکھ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥

بِن ہر رس راتے پت نہ ساکھ--

ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥

تُو آپے سُرتا آپ راکھ--

ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥

دھر دھارن دیکھے جانَے آپ--۴--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥

آپ بھُلائے کِس کہوُ جائے--

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥

گُر میلے بِرتھا کہوُ مائے--

ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥

اوَگن چھوڈوُ گُن کمائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥

گُر سبدی راتا سچ سمائے--۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ستگور ملیئے مت اُوتم ہوئے--

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

من نِرمل ہوَمے کڈھے دھوئے--

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

سدا مُکت بندھ نہ سکےَ کوئے--

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥

سدا نام وکھانےَ اوٗر نہ کوئے--٦--

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

من ہر کےَ بھانےَ آوےَ جائے--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

سبھ مہہ ایکو کِچھ کہن نہ جائے--

ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥

سبھ حُکمو ورتےَ حُکم سمائے--

ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥

دُوکھ سُوکھ سبھ تِس رجائے--٧--

ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥

تُو ابُھل نہ بھُولَو کدے ناہِ--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥

گُر سبد سُنائے مت اگاہِ--

ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥

تُو موٹو ٹھاکُر سبد ماہِ--

ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥

من نانک مانیا سچ سلاہِ--٨--٢--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا۔۔

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥

درسن کی پیاس جِس نر ہوئے۔۔

ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥

ایکت راچے پرہر دوئے۔۔

ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥

دُور درد متھ امرِت کھاۓ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥

گُرمکھ بُوجھے ایک سمائے۔۔ا۔۔

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥

تیرے درسن کؤ کیتی بِلّلائے۔۔

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وِرلا کو چینس گُر سبد مِلائے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥

بید وکھان کہہ اِک کہیٔے۔۔

ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥

اوہو بےانت انت کِن لہیٔے۔۔

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥

ایکو کرتا جِن جگ کیا۔۔

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥

باجھ کلا دھر گگن دھرَییا--۲--

ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ایکو گیان دھیان دھُن بانی--

ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

ایک نِرالم اکتّھ کہانی--

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ایکو سبد سچا نیسان--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥

پُورے گُر تے جانَے جان--۳--

ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥

ایکو دھرم درِڑے سچ کوئی--

ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥

گُرمت پُورا جُگ جُگ سوئی--

ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

انحد راتا ایک لِو تار--

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥

اوہو گُرمُکھ پاوَے الکھ اپار--۴--

ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ایکو تخت ایکو پاتساہو--

ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

سربی تھائی ویپرواہو--

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥

تِس کا کیِیا ترِبھوَن سار--

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥

او ہو اگم اگوچر ایکنکار--۵--

ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ایکا مُورت ساچا ناوُ--

ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥

تِتھَے نِبڑے ساچ نیاوُ--

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ساچی کرنی پت پروان--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥

ساچی درگہ پاوے مان--٦--

ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥

ایکا بھگت ایکو ہےَ بھاوُ--

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥

بِن بھَے بھگتی آووُ جاوُ--

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥

گُر تے سمجھ رہَے مہمان--

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥

ہر رس راتا جن پروان--۷--

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥

اِت اُت دیکھوَ سہجے راوو--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥

تُجھ بِن ٹھاکُر کِسےَ نہ بھاووَ--

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

نانک ہئُمےَ سبد جلایا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥

ستگور ساچا درس دِکھایا--۸--۳--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا--

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥

چنچل چیت نہ پاوَے پارا--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥

آوت جات نہ لاگَے بارا--

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥

دُوکھ گھنو مریئَے کرتارا--

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥

بِن پریتم کو کرَے نہ سارا--ا--

ਸਭ ਊਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥

سبھ اُوتم کِس آکھوَ ہینا--

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بھگتی سچ نام پتینا--ا--رہاوَ--

ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

اوَکھدھ کر تھاکی بہتیرے--

ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥

کیوَ دُکھ چُوکے بِن گُر میرے--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥

بِن ہر بھگتی دُوکھ گھنیرے--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥

دُکھ سُکھ داتے ٹھاکُر میرے--۲--

ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥

روگ وڈو کیوَ باندھوَ دھیرا--

ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥

روگ بُجھے سو کاٹے پیرا--

ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥

مَے اوَگن من ماہِ سریرا--

ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥

ڈھوڈھت کھوجت گُر میلے بیرا--۳--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

گُر کا سبد دارُو ہر ناوٗ--

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥

جئیو تُو راکھے تِوے رہا ئو--

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥

جگ روگی کہ دیکھ دِکھاوٗ--

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥

ہر نِرمائل نِرمل ناوٗ--۴--

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥

گھر مہہ گھر جو دیکھ دِکھاوے--

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥

گُر محلّی سو محل بلاوے--

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥

من مہہ منُوا چِت مہہ چیتا--

ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥

ایسے ہر کے لوگ اتیتا--۵--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ہرکھ سوگ تے رہہ نِراسا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥

امرِت چاکھ ہر نام نِواسا--

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

آپ پچھان رہَے لِو لاگا--

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥

جنم جیت گُرمت دُکھ بھاگا--٦--

ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥

گُر دِیا سچ امرِت پِیوَء--

ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥

سہج مرؤ جیوَت ہی جیوؤ--

ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

اپنو کر راکھو گُر بھاوے--

ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥

تُمرو ہوئے سو تُجھ سماوَے--٧--

ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥

بھوگی کوُ دُکھ روگ ویاپَے--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥

گھٹ گھٹ رَوِ رہیا پرَبھ جاپَے--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥

سُکھ دُکھ ہی تے گُر سبد اتیتا--

ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥

نانک رام روَے ہِت چیِتا--٨--٤--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥

بسنت محلّہ ا اِک تُکیا--

ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥

مت بھسم اندھولے گرب جاہِ--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥

اِن بِدھ ناگے جوگ ناہِ--ا--

ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥

مُوڑھے کاہے بِساریو تَے رام نام--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انت کال تیرَے آوے کام--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُر پُوچھ تُم کرہو بیچار--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥

جہ دیکھوَ تہ سارِنگپان--۲--

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥

کیا ہوَ آکھا جاں کچھُو ناہِ--

ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥

جات پت سبھ تیرَے نائے--۳--

ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥

کاہے مال درب دیکھ گرب جاہِ--

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥

چلتی بار تیرو کچھو ناہِ--۴--

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥

پنچ مار چِت رکھو تھائے--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥

جوگ جُگت کی اِہَے پائے--۵--

ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥

ہئُمَے پَیکھڑ تیرے منَے ماہِ--

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ہر نہ چیتہہ مُوڑے مُکت جاہِ--٦--

ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥

مت ہر وِسریَے جم وس پاہِ--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥

انت کال مُوڑے چوٹ کھاہِ--۷--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

گُر سبد بیچارہِ آپ جائے--

ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥

ساچ جوگ من وسَے آئے--۸--

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥

جِن جیوُ پِنڈ دِتا تِس چیتہہ ناہِ--

ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥

مڑی مسانی مُوڑے جوگ ناہِ--۹--

ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥

گُن نانک بولَے بھلی بان--

ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥

تُم ہوہو سُجاکھے لیہو پچھان--۱۰--۵--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ۱--

ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥

دُبدھا دُرمت ادُھلی کار--

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥

منمکھ بھرمَے مجھ گُبار--۱--

ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥

من اندھلا اندُھلی مت لاگَے--

ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کرنی بِن بھرم نہ بھاگَے--۱--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥

منمکھ اندھلے گُرمت نہ بھائی--

ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

پسُو بھیٔے ابھیمان نہ جائی--۲--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥

لکھ چوُراسی جنت اُپائے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

میرے ٹھاکُر بھانے سِرج سمائے--۳--

ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥

سگلی بھُولَے نہی سبد اچار--

ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥

سو سمجھَے جِس گُر کرتار--۴--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥

گُر کے چاکر ٹھاکُر بھانے--

ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥

بکھس لییۓ ناہی جم کانے--۵--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥

جِن کےَ ہِردے ایکو بھایا--

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥

آپے میلے بھرم چُکایا--٦--

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥

بےمحتاج بےانت اپارا--

ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥

سچ پتیجےَ کرنیَہارا--۷--

ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥

نانک بھُولے گُر سمجھاوَے--

ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥

ایک دِکھاوَے ساچ ٹِکاوَے--۸--٦--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

بسنت محلّہ ا--

ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥

آپے بھورا پھُول بیل--

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥

آپے سنگت مِیت میَل--ا--

ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ॥

ایسی بھوَرا ب اس لے--

ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ترور پھُولے بن ہرے--ا--رہاوٗ--

ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥

آپے کوَلا کنت آپ--

ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥

آپے راوے سبد تھاپ--۲--

ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਊ ਖੀਰੁ ॥

آپے بچھرُو گؤ کھیر--

ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮ੍ਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥

آپے مندر تھمّھُ سریر--٣--

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥

آپے کرنی کرنہار--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥

آپے گُرمکھ کر بیچار--٤--

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥

تُو کر کر دیکھہ کرنہار--

ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥

جوت جِیا اسنکھ دئے ادھار--٥--

ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥

تُو سر ساگر گُن گہیر--

ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥

تُو عقُل نِرنجن پرم ہیر--٦--

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥

تُو آپے کرتا کرن جوگ--

ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥

نِہکیول راجن سُکھی لوگ--٧--

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥

نانک دھراپے ہر نام سُواد--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥

بِن ہر گُر پریتم جنم باد--۸--۷--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

بسنت محلّہ ۱ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥

نؤ ست چوُدہ تین چار کر مہلت چار بحالی--

ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥੧॥

چارے دِیوے چھو ہتھ دیئے ایکا ایکا واری--ا--

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہروان مدھسُودن مادھَو ایسی سکت تُمھاری--ا--رہاؤ--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥

گھر گھر لسکر پا وک تیرا دھرم کرے سِکداری--

ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥

دھرتی دیگ ملِے اِک ویَرا بھاگ تیرا بھنداری--

ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

نہ صابُور ہووَے پھِر منگَے نارد کرے کھُواری--

ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥

لب ادھیرا بندیکھانا اوُگن پیَر لُہاری--۳--

ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੁੋਟਵਾਰੀ ॥

پُونجی مار پوَے نِت مُدگر پاپ کرے کوٹواری--

ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੪॥

بھاوَے چنگا بھاوَے مندا جیسی ندر تمھاری--۴--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥

آد پُرکھ کؤ الھُو کہیَۓ سیکھاں آئی واری--

ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥

دیول دیوتیا کر لاگا ایسی کیرت چالی--۵--

ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥

کُوجا بانگ نِواج مُسّلا نیل رُوپ بنواری--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥

گھر گھر مِیا سبھناں جیاں بولی اوَر تُماری--۶--

ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥

جے تُو میر مہیپت صاحِب قُدرت کوَن ہماری--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੭॥

چارے کُنٹ سلام کرہِگے گھر گھر صِفت تمھاری--۷--

ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥

تیرتھ سِمرِت پُنّ دان کِچھ لاہا مِلَے دِہاڑی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮ੍ਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥

نانک نام مِلَے وڈیائی میکا گھڑی سمھالی--۸--۱--۸--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪

بسنت گھر ۲ محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥

کانیا نگر اِک بالک وسیا کھِن پل تھِر نہ رہائی--

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥

انِک اُپاو جتن کر تھاکے باروں بار بھرمائی--ا--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥

میرے ٹھاکُر بالک اِکت گھر آن--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور مِلَے ت پُورا پایَے بھج رام نام نیسان--ا--رہاوٗ--

ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥

ایہو مِرتک مڑا سریر ہےَ سبھ جگ جت رام نام نہی وسیا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥

رام نام گُر اُدک چُوایا پھِر ہِریا ہوآ رسیا--۲--

ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

مَے نِرکھت نِرکھت سریر سبھ کھوجیا اک گُرمکھ چلت دِکھایا--

ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥

باہر کھوج مُوئے سبھ ساقط ہر گُرمتی گھر پایا--۳--

ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

دینا دین دیال بھیٔے ہےَ جیو کرِسن بِدر گھر آیا--

ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥

ملیو سُداما بھاونی دھار سبھ کچھ آگے دالد بھنج سمایا--۴--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥

رام نام کی پیَج وڈیری میرے ٹھاکُر آپ رکھائی--

ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥

جے سبھ ساقط کرہِ بکھیلی اِک رتی تِل نہ گھٹائی--۵--

ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

جن کی اُستت ہےَ رام نامہ دہ دِس سوبھا پائی--

ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥

نِندک ساقط کھوِ نہ سکےَ تِل اپنے گھر لُوکی لائی--۶--

ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥

جن کوُ جن مِل سوبھا پاوَے گُن مہہ گُن پرگاسا--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥

میرے ٹھاکُر کے جن پریتم پیارے جو ہووہِ داسن داسا--۷--

ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

آپے جل اپرمپر کرتا آپے میِل مِلاوَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੯॥

نانک گُرمکھ سہج مِلائے جیئو جل جلہہ سماوَے--۸--۱--۹--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ

بسنت محلّہ ۵ گھر ا دُتُکیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥

سُن ساکھی من جپ پیار--

ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥

اجامل اُدھریا کہہ ایک بار--

ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥

بالمیکے ہوآ سادھسنگ--

ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥

دھرُو کوُ ملیا ہر نِسنگ--ا--

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥

تیریا سنتا جاچوُ چرن ریَن--

ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لے مستک لاووُ کر کِرپا دیَن--ا--رہاوُ--

ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥

گنِکا اُدھری ہر کہَے توت--

ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥

گجِندر دھیائیو ہر کیوُ موکھ--

ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥

بِپر سُدامے دالد بھنج--

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥

رے من تُو بھی جھج گوبِند--۲--

ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥

بدھِکُ اُدھاریو کھم پرہار--

ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥

کُبجا اُدھری انگُسٹ دھار--

ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥

بِدر اُدھاریو داست بھائے--

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥

رے من تُو بھی ہر دھیائے--۳--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥

پرہلاد رکھی ہر پَیج آپ--

ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥

بستر چھینت دروپتی رکھی لاج--

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥

جِن جِن سیویا انت بار--

ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥

رے من سیوَ تُو پرہِ پار--۴--

ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥

دھنَّےَ سیویا بال بُدھ--

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥

ترِلوچن گُر مِل بھئی سِدھ--

ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

بینی کوَ گُر کیوَ پرگاس--

ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥

رے من تُو بھی ہوہِ داس--۵--

ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥

جیدیو تیاگیو اہنمیو--

ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥

نائی اُدھرِیو سَین سیوَ--

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥

من ڈِیگ نہ ڈولَے کہوں جائے--

ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥

من تُو بھی ترسہِ سرن پائے--٦--

ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥

جہ انگرہو ٹھاکُر کیوَ آپ--

ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥

سے تَیں لِینے بھگت راکھ--

ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥

تِن کا گُن اوَگن نہ بیچاریو کوئے--

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥

ایہہ بِدھ دیکھ من لگا سیوَ--۷--

ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗ ॥

کبیر دھیائیو ایک رنگ--

ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥

نامدیو ہر جیوُ بسہِ سنگ--

ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥

رویداس دھیائے پرَبھ انُوپ--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥

گُر نانک دیوَ گووِند رُوپ--۸--۱--

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

بسنت محلّہ ۵--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥

انِک جنم بھرمے جون ماہِ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ہر سِمرن بِن نرک پاہِ--

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥

بھگت بِہُونا کھنڈ کھنڈ--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥

بِن بُوجھے جم دیَت ڈنڈ--ا--

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥

گوبِند بھجھو میرے سدا میت--

ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساچ سبد کر سدا پریت--ا--رہاؤ--

ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥

سنتوکھ نہ آوت کہوں کاج--

ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥

دھُومّ بادر سبھ مایا ساج--

ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ਨਹ ਸੰਗਾਇ ॥

پاپ کرنتَو نہ سنگاَئے--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

بِکھ کا ما تا آوے جائے--۲--

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥

ہوَ ہوَ کرت بدھے بِکار--

ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ ॥

موہ لوبھ ڈُوبَو سنسار--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥

کام کرودھ من وس کِیا--

ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥

سُپنَے نام نہ ہر لیا--۳--

ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ ॥

کب ہی راجا کب منگنہار--

ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੌ ਸੰਸਾਰ ॥

دُوکھ سُوکھ بادھَو سنسار--

ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥

من اُدھرن کا ساج ناہِ--

ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ॥੪॥

پاپ بندھن نِت پئُت جاہِ--۴--

ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥

اِیٹھ میت کوءُ سکھا ناہے--

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥

آپ بیج آپے ہی کھانہِ--

ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੑੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥

جا کَے کینھَے ہوت بِکار--

ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੫॥

سے چھوڈ چلیا کھِن مہہ گوار--۵--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥

مایا موہِ بہو بھرمیا--

ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥

کِرت ریکھ کر کرمیا--

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥

کرنَیہار الپت آپ--

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੬॥

نہی لیپ پرَبھ پُنّ پاپ--٦--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ॥

راکھ لیہو گوبِند دیال--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

تیری سرن پُورن کرِپال--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥

تُجھ بِن دُوجا نہی ٹھاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥੭॥

کر کِرپا پرَبھ دیہو ناؤ--٧--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥

تُو کرتا تُو کرنہار--

ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥

تُو اُوچا ت اُونچا بہو اپار--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥

کر کِرپا لڑ لیہو لائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥

نانک داس پرَبھ کی سرنائے--۸--۲--

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫

بسنت کی وار محل ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥

ہر کا نام دھیا ئے کَے ہوہو ہرِیا بھائی--

ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥

کرم لِکھنتَے پائیَے ایہہ رُت سُہائی--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥

ون ترِن ترِبھَون موَلیا امرِت پھل پائی--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥

مِل سادُھو سُکھ اُپجَے لتھی سبھ چھائی--

ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥

نانک سِمرَے ایک نام پھِر بہُڑ نہ دھائی--۱--

ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥

پنجے بدھے مہابلی کر سچا ڈھوآ--

ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥

آپنے چرن جپائین وِچ دیَو کھڑوآ--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥

روگ سوگ سبھ مِٹ گئے نِت نوا نِروآ--

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥

دِن رَین نام دھیایدا پھِر پائے نہ موآ--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥

جِس تے اُپجِیا نانکا سوئی پھِر ہوآ--٢--

ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥

کِتھو اُپجے کہ رہے کہ ماہِ سماوے--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

جی جنت سبھ کھسم کے کوئن قیمت پاوے--

ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥

کہن دھیائن سُنن نِت سے بھگت سُہاوے--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥

اگم اگوچر صاحِبو دُوسر لوَے نہ لاوے--

ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥

سچ پُورے گُر اُپدیسیا نانک سُناوے--٣--١--

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥

بسنت بانی بھگتاں کی--

ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧

کبیر جی گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥

مَولی دھرتی مَولیا اکاس--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥

گھٹ گھٹ مَولیا آتم پرگاس--١--

ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥

راجا رام مَولیا انت بھائے--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ دیکھوَ تہ رہیا سمائے--١--رہاوَ--

ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥

دُتیا مَولے چار بید--

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥

سِمرِت مَولی سِیوَ کتیب--٢--

ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥

سنکر مَولیو جوگ دھیان--

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥

کبیر کو سُوآمی سبھ سمان--٣--١--

ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥

پنڈت جن ماتے پڑھِ پُران--

ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥

جوگی ماتے جوگ دھیان--

ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

سنِیاسی ماتے اہنمیو--

ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥

تپسی ماتے تپ کےَ بھیَو--ا--

ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥

سبھ مد ماتے کوُ نہ جاگ--

ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنگ ہی چور گھر مُسن لاگ--ا--رہاؤ--

ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥

جاگےَ سُکدیُو ار اکُور--

ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥

ہنونت جاگےَ دھر لنکُور--

ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥

سنکر جاگےَ چرن سیوَ--

ਕਲਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥

کل جاگے نامہ جَیدیو--۲--

ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥

جاگت سووت بہو پرکار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ جاگَے سوئی سار--

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥

اس دیہی کے اِدھک کام--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥

کہہ کبیر بھج رام نام--٣--٢--

ਜੋਇ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥

جوئے کھسم ہےَ جایا--

ਪੂਤਿ ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥

پُوت باپ کھیلایا--

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥

بِن سرَونا کھیر پِلاِیا--ا--

ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥

دیکھو لوگا کل کو بھاوَ--

ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُت مُکلائی اپنی ماوَ--ا--رہاوَ--

ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥

پگا بِن ہُریا مارتا--

ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥

بدنَے بِن کھِر کھِر ہاستا--

ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥

نِدرا بِن نر پَے سووَے--

ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥

بِن باسن کھیر بِلووَے--۲--

ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥

بِن استھن گؤ لویری--

ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥

پَیڈے بِن باٹ گھنیری--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥

بِن ستگور باٹ نہ پائی--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥

کہو کبیر سمجھائی--۳--۳--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ ਪੜਨ ਸਾਲ ॥

پرہلاد پٹھائے پڑن سال--

ਸੰਗਿ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥

سنگ سکھا بہو لیئے بال--

ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਹਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥

مو کوُ کہا پڑھاوس آل جال--

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋੁਪਾਲ ॥੧॥

میری پٹیا لِکھ دیہو سری گوپال--۱--

ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥

نہی چھوڈُوَ رے بابا رام نام--

ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜ੍ਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرو اوُر پڑ٘ھن سِیوُ نہی کام--ا--رہاوُ--

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥

سنڈَے مرکَے کہِیوُ جائے--

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥

پرہلاد بلائے بیگ دھائے--

ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥

تُو رام کہن کی چھوڈ بان--

ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥

تُجھ تُرت چھڈاوُ میرو کہِیوُ مان--۲--

ਮੋ ਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥

مو کوُ کہا ستاوہو بار بار--

ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥

پرَبھ جل تھل گِر کیِئے پہار--

ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥

اِک رام نہ چھوڈُوَ گُرہِ گار--

ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥

مو کوُ گھال جار بھاوَے مار ڈار--۳--

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕੋਪਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥

کاڈھ کھڑگ کو پیو رِسائے۔۔

ਤੁਝ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥

تُجھ راکھنہارو موہِ بتائے۔۔

ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥

پرَبھ تھمبھ تے نکسے کےَ بِستھار۔۔

ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੪॥

ہرناکھس چھیدیو نکھ بِدار۔۔۴۔۔

ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥

اوئے پرم پُرکھ دیوادھ دیوَ۔۔

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥

بھگت ہیت نرسِنگھ بھیو۔۔

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥

کہہ کبیر کو لکھے نہ پار۔۔

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥੪॥

پرہلاد اُدھارے انِک بار۔۔۵۔۔۴۔۔

ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦਨ ਚੋਰ ॥

اس تن من مدھے مدن چور۔۔

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥

جِن گیان رتن ہِر لین مور۔۔

ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥

مَے اناتھ پرَبھ کہوُ کاہِ--

ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥

کو کو نہ بِگوُتو مَے کو آہِ--ا--

ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥

مادھوُ دارن دُکھ سہیو نہ جائے--

ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرو چپل بُدھ سِیوُ کہا بسائے--ا--رہاوُ--

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥

سنک سنندن سِو سُکاد--

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥

نابھ کمل جانے برہماد--

ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥

کب جن جوگی جٹادھار--

ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥

سبھ آپن اوُسر چلے سار--۲--

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥

توُ اتھاہو موہِ تھاہ ناہِ--

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥

پرَبھ دینا ناتھ دُکھ کہوُ کاہِ--

ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀਰ ॥

مورو جنم مرن دُکھ آتھ دھیر--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥

سُکھ ساگر گُن رؤ کبیر--٣--۵--

ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥

نائک ایک بنجارے پاچ--

ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥

بردھ پچیسک سنگ کاچ--

ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥

نؤ بہیاں دس گون آہِ--

ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥

کسن بہتر لاگی تاہِ--ا--

ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥

موہِ ایسے بنج سِیوٗ نہین کاج--

ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ گھٹَے مُول نِت بڈھے بیاج--رہاؤ--

ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥

سات سُوت مِل بنج کین--

ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥

کرم بھاونی سنگ لین--

ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥

تین جگاتی کرت رار--

ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥

چلو بنجارا ہاتھ جھار--٢--

ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥

پُونجی ہِرانی بنج ٹُوٹ--

ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥

دہ دِس ٹانڈو گیئو پھُوٹ--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥

کہہ کبیر من سرسی کاج--

ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥

سہج سمانو ت بھرم بھاج--٣--٦--

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨

بسنت گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥

ماتا جُوٹھی پِتا بھی جُوٹھا جُوٹھے ہی پھل لاگے--

ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥

آوِہ جُوٹھے جاہِ بھی جُوٹھے جُوٹھے مرہِ ابھاگے--١--

ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥

کہو پنڈت سُوچا کوَن ٹھاوَ--

ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہاں بَیس ہوَ بھوجن کھاوَ--ا--رہاوَ--

ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥

جِہبا جُوٹھی بولت جُوٹھا کرن نیتر سبھ جُوٹھے--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥

اِندری کی جُوٹھ اُترس ناہی برہم اگن کے لُوٹھے--۲--

ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥

اگن بھی جُوٹھی پانی جُوٹھا جُوٹھی بَیس پکایا--

ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥

جُوٹھی کرچھی پروسن لاگا جُوٹھے ہی بیٹھ کھایا--۳--

ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥

گوبر جُوٹھا چوَکا جُوٹھا جُوٹھی دینی کارا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥

کہہ کبیر تییٔ نر سُوچے ساچی پری بِچارا--۴--ا--۷--

ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਘਰੁ ੧

رامانند جی گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥

کت جائیے رے گھر لاگو رنگ--

ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا چِت نہ چلَے من بھیَو پنگ--ا--رہاؤ--

ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥

ایک دِوس من بھئی اُمنگ--

ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥

گھس چندن چوآ بہو سُگندھ--

ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥

پُوجن چالی برہم ٹھائے--

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥

سو برہم بتائیو گُر من ہی ماہِ--ا--

ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥

جہا جائیے تہہ جل پکھان--

ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥

تُو پُور رہیو ہےَ سبھ سمان--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥

بید پُران سبھ دیکھے جوئے--

ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

اُوہاں توَ جائیے جوَ اِیہاں نہ ہوئے--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥

ستگور مَے بلہاری تور--

ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥

جِن سکل بِکل بھرم کاٹے مور--

ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥

رامانند سُوآمی رمت برہم--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥

گُر کا سبد کاٹَے کوٹ کرم--۳--ا--

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ

بسنت بانی نامدیوُ جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ ॥

صاحِب سنکٹوے سیوک بھجَے--

ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥

چِرنکال نہ جیوے دووُ کُل لجَے--ا--

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥

تیری بھگت نہ چھوڈوُ بھاوے لوگ ہسَے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل میرے ہیئرے بسَیں--ا--رہاوُ--

ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥

جیسے اپنے دھنہِ پرانی مرن مانڈَے--

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈਂ ॥੨॥

تَیسے سنت جناں رام نام نہ چھاڈیں--٢--

ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥

گنگا گیا گوداوری سنسار کے کاما--

ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥

نارائن سُپرسنّ ہوئے ت سیوک نامہ--٣--١--

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥

لوبھ لہر ات نیجھر باجَے--

ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥

کایا ڈُوبَے کیسوا--١--

ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥

سنسار سمُندے تار گوِبندے--

ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تار لَے باپ بیٹھلا--١--رہاوٗ--

ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥

انِل بیڑا ہوٗ کھیو نہ ساکوٗ--

ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠੁਲਾ ॥੨॥

تیرا پار نہ پایا بیٹھلا--٢--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ॥

ہو ہو دیال ستگور میَل تُو مو کوُ--

ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥

پار اُتارے کیسوا--٣--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥

نامہ کہَے ہوُ تر بھی نہ جانوُ--

ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥

مو کوُ باہ دیہہ باہ دیہہ بیٹھُلا--٤--٢--

ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥

سہج اول دھُوڑ منی گاڈی چالتی--

ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥

پیچھَے تِنکا لَے کر ہانکتی--١--

ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥

جیسے پنکت تھروٹِٹ ہانکتی--

ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سر دھوون چالی لاڈلی--١--رہاوُ--

ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥

دھوبی دھووَے بِرہ بِراتا--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥

ہر چرن میرا من راتا--٢--

ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥

بھنت نامدیوٗ رم رہیا--

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥

اپنے بھگت پر کر دئیا--٣--٣--

ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

بسنت بانی رویداس جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥

تُجھ سُجھنتا کچھُو ناہِ--

ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥

پہراوا دیکھے اُوبھ جاہِ--

ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

گربوَتی کا ناہی ٹھاوٗ--

ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥

تیری گردن اُوپر لوَے کاوٗ--ا--

ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥

تُو کانئے گربہِ باولی--

ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے بھادوٗ کھُومبراج تُو تِس تے کھری اُتاولی--ا--رہاوٗ--

ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥

جیسے کُرنک نہی پائیو بھید--

ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥

تن سُگندھ ڈھوڈھے پردیس--

ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اپ تن کا جو کرے بیچار--

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

تِس نہی جمکنکر کرے کھُوار--٢--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

پُتر کلتر کا کرہِ اہنکار--

ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥

ٹھاکُر لیکھا مگنہار--

ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥

پھیڑے کا دُکھ سہے جیوُ--

ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥

پاچھے کسہِ پُکارہِ پیو پیو--٣--

ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥

سادُھو کی جوُ لیہِ اوٹ--

ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

تیرے مِٹہِ پاپ سبھ کوٹ کوٹ--

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥

کہہ رویداس جو جپے نام--

ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥

تِس جات نہ جنم نہ جون کام--۴--۱--

ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ

بسنت کبیر جیوٗ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥

سُرہ کی جیَسی تیری چال--

ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥

تیری پُونچھٹ اُوپر جھمک بال--۱--

ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥

اس گھر مہہ ہےَ سو تُو ڈھونڈھ کھاہِ--

ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوُر کِس ہی کے تُو مت ہی جاہِ--۱--رہاوُ--

ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥

چاکی چاٹہِ چُون کھاہِ--

ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥

چاکی کا چیتھرا کہاں لےَ جاہِ--۲--

ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥

چھیکے پر تیری بہت ڈیٹھ--

ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥

مت لکری سوٹا تیری پرَے پیٹھ--٣--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥

کہہ کبیر بھوگ بھلے کین--

ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥

مت کوُ مارے اِینٹ ڈھیم--٤--١--

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ سارگ چوُپدے محلّہ ١ گھر ١

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥

اپنے ٹھاکُر کی ہوُ چیری--

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن گہے جگجیون پربھ کے ہوُمےَ مار نِبیری--١--رہاوُ--

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥

پُورن پرم جوت پرمیسر پریتم پران ہمارے--

ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥

موہن موہِ لیا من میرا سمجھس سبد بیچارے--١--

ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥

منمُکھ ہین ہوچھی مت جھُوٹھی من تن پیر سریرے--

ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥

جب کی رام رنگیلَے راتی رام جپت من دھیرے--۲--

ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ہئُمَے چھوڈ بھئی بیراگن تب ساچی سُرت سمانی--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥੩॥

عقُل نِرنجن سِیُو من مانیا بسری لاج لکانی--۳--

ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

بھُور بھوِکھ ناہی تُم جیسے میرے پریتم پران ادھارا--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ہر کَے نام رتی سوہاگن نانک رام بھتارا--۴--۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سارگ محلّہ ا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥

ہر بِن کیُوں رہیٔے دُکھ بیاپَے--

ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھوا صاد نہ پھیکی رس بِن بِن پرَبھ کال سنتاپَے--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥

جب لگ درس نہ پرسَے پریتم تب لگ بھُوکھ پیاسی--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥

درسن دیکھت ہی من مانیا جل رس کمل بِگاسی--ا--

ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥

اُونَو گھنہر گرجے برسَے کوکِل مور بَیراگَے--

ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥

ترور بِرکھ بِہنگ بھُئینگم گھر پِر دھن سوہاگَے--۲--

ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

کُچِل کُرُوپ کُنار کُلّکھنی پِر کا سہج نہ جانیا--

ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥

ہر رس رنگ رسن نہی ترِپتی دُرمت دُوکھ سمانِیا--۳--

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥

آئے نہ جاوَے نہ دُکھ پاوَے نہ دُکھ درد سریرے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥

نانک پرَبھ تے سہج سُہیلی پرَبھ دیکھت ہی من دھیرے--۴--۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سارگ محلّہ ا--

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥

دُور ناہی میرو پرَبھ پیارا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور بچن میرو من مانیا ہر پائے پران ادھارا--ا--رہاؤ--

ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥

اِن بِدھ ہر ملییَۓ ور کامن دھن سوہاگ پیاری--

ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥

جات برن کُل سہسا چُوکا گُرمت سبد بیچاری--١--

ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

جِس من مانے ابھیمان نہ تا کوُ ہِنسا لوبھ وِسارے--

ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥

سہج روَے ور کامن پِر کی گُرمکھ رنگ سوارے--٢--

ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥

جاروُ ایسی پریت کُٹنب سنبندھی مایا موہ پساری--

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥

جِس انتر پریت رام رس ناہی دُبدھا کرم بِکاری--٣--

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੌ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥

انتر رتن پدارتھ ہِت کو دُرَے نہ لال پیاری--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥

نانک گُرمکھ نام امولک جُگ جُگ انتر دھاری--٤--٣--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

سارنگ محلّہ ٤ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥

ہر کے سنت جنا کی ہم دھُور--

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِل ستسنگت پرم پد پایا آتم رام رہیا بھرپُور--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥

ستگور سنت مِلَے سانت پایئَے کِلوِکھ دُکھ کاٹے سبھ دُور--

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

آتم جوت بھئی پربھُولت پُرکھ نِرنجن دیکھیا حجُور--ا--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

وڈے بھاگ ستسنگت پائی ہر ہر نام رہیا بھرپُور--

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥

اٹھسٹھ تیرتھ مجن کِیا ستسنگت پگ نائے دھُور--٢--

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥

دُرمت بِکار ملین مت ہوچھی ہِردا کُسُدھ لاگا موہ کُور--

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥

بِن کرما کیو سنگت پایئَے ہؤمَے بیاپ رہیا من جھُور--٣--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥

دیال کرِپا کر ہر جی ماگو ستسنگت پگ دھُور--

ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥

نانک سنت مِلَے ہر پایئَے جن ہر بھیٹیا رام حجُور--۴--ا--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارنگ محلّہ ۴--

ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

گوبِند چرنن کوُ بلہاری--

ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھَوجل جگت نہ جائی ترنا جپ ہر ہر پار اُتاری--۱--رہاؤ--

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ہِردَے پرتیت بنی پرَبھ کیری سیوا سُرت بیچاری--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥

اندِن رام نام جپ ہِردَے سرب کلا گُنکاری--۱--

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥

پرَبھ اگم اگوچر روَیا سرب ٹھائی من تن الکھ اپاری--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥

گُر کرِپال بھیَے تب پایا ہِردَے الکھ لکھاری--۲--

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

انتر ہر نام سرب دھرنیدھر ساقط کوُ دُور بھیا--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥

ترِسنا جلت نہ کبہُو بُوجھہِ جُوئے باجی ہاری--۳--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

اُوٹھت بیٹھت ہر گُن گاوہِ گُر کنِچت کرِپا دھاری--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥

نانک جِن کؤ ندر بھئی ہےَ تِن کی پیَج سواری--۴--۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ہر ہر امرت نام دیہو پیارے--

ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن اُوپر گُرمکھ من مانیا تِن کے کاج سوارے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

جو جن دین بھیۓ گُر آگے تِن کے دُوکھ نِوارے--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

اندِن بھگت کرہِ گُر آگے گُر کےَ سبد سوارے--ا--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ہِردَے نام امرِت رس رسنا رس گاوہِ رس بیچارے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥

گُر پرساد امرِت رس چینھیا اوۓ پاوہِ موکھ دُوارے--۲--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

ستگور پُرکھ اچل اچلا متِ جِس درِڑتا نام ادھارے--

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥

تِس آگے جیوَ دیوَ اپنا ہوَ ستگور کےَ بلہارے--۳--

ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥

منمکھ بھرم دُوجے بھائے لاگے انتر اگیان گُبارے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥

ستگور داتا ندر نہ آوےَ نہ اُروار نہ پارے--۴--

ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥

سربے گھٹ گھٹ روِیا سُوآمی سرب کلا کل دھارے--

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥

نانک داسن داس کہت ہےَ کر کِرپا لیہو اُبارے--۵--۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ۴--

ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

گوبِد کی ایسی کار کمائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ کرے سو ست ک ر مانہو گُرمکھ نام رہو لِو لائے--ا--رہاؤ--

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥

گوبِد پریت لگی ات میٹھی اوَر وِسر سبھ جائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

اندِن رَہس بھیا من مانیا جوتی جوت مِلائے--ا--

ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

جب گُن گائے تب ہی من ترِپتےَ سانت وسےَ من آئے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥

گُر کِرپال بھیے تب پایا ہر چرنی چِت لائے--۲--

ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

مت پرگاس بھئی ہر دھیایا گیان تت لِو لائے--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥

انتر جوت پرَگٹی من مانیا ہر سہج سمادھ لگائے--۳--

ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥

ہِردے کپٹ نِت کپٹ کماوہ مُکھو ہر ہر سُنائے--

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੪॥

انتر لوبھ مہا گُبارا توہ کوٹَے دُکھ کھائے--۴--

ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥

جب سُپرسنّ بھیے پرَبھ میرے گُرمکھ پرچہ لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥੪॥

نانک نام نِرنجن پایا نام جپت سُکھ پائے--۵--۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥

میرا من رام نام من مانی--

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرَے ہیئرَے ستگور پریت لگائی من ہر ہر کتھا سکھانی--۱--رہاؤ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥

دین دیال ہووہو جن اُوپر جن دیوہو اکتھ کہانی--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥

سنت جنا مِل ہر رس پایا ہر من تن میٹھ لگانی--ا--

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥

ہر کَے رنگ رتے بیراگی جِنھ گُرمت نام پچھانی--

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥

پُرکھے پُرکھ مِلیا سُکھ پایا سبھ چُوکی آون جانی--۲--

ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥

نَینی بِرہو دیکھا پرَبھ سُوآمی رسنا نام وکھانی--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥

سرَونی کیرتن سُنؤ دِن راتی ہِردَے ہر ہر بھانی--۳--

ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥

پنچ جنا گُر وسگت آنے توَ اُنمن نام لگانی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥

جن نانک ہر کِرپا دھاری ہر رامَے نام سمانی--۴--۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥

جپ من رام نام پڑھ سار--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
رام نام بِن تھِر نہی کوئی ہور نِہپھل سبھ بِستھار--ا--رہاؤ--

ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥
کیا لیجَے کیا تجیئَے بؤرے جو دیسَے سو چھار--

ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥
جِس بِکھیا کؤ تُمھ اپنی کر جانہو سا چھاڈ جاہو سِر بھار--ا--

ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥
تِل تِل پل پل اؤدھ پھُن گھاٹَے بُوجھ نہ سکَے گوار--

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥
سو کِچھ کرَے جے ساتھ نہ چالَے ایہو ساقط کا آچار--٢--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
سنت جنا کَے سنگ مِل بؤرے تؤ پاوہِ موکھ دُوار--

ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥
بِن ستسنگ سُکھ کِنَے نہ پایا جائے پُوچھُ بید بیچار--٣--

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥
رانا راؤ سبھَے کوُ چالَے جھُوٹھ چھوڈ جائے پاسار--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥
نانک سنت سدا تھِر نِہچل جِن رام نام آدھار--۴--٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦਾ
سارگ محلّہ ۴ گھر ٣ دُپدا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥

کاہے پُوت جھگرت ہؤ سنگ باپ--

ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن کے جنے بڈیرے تُم ہؤ تِن سِیؤ جھگرت پاپ--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥

جِس دھن کا تُم گرب کرت ہؤ سو دھن کسہِ نہ آپ--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥

کھِن مہہ چھوڈ جائے بِکھیا رس توٗ لاگَے پچھتاپ--ا--

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥

جو تُمرے پرَبھ ہوتے سُوآمی ہر تِن کے جاپہو جاپ--

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥

اُپدیس کرت نانک جن تُم کؤ جؤ سُنھو توٗ جائے سنتاپ--۲--ا--۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ

سارگ محلّہ ۴ گھر ۵ دُپدے پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ من جگنّاتھ جگدیسرو جگجیونو منموہن سِیؤ پریت لاگی مَے ہر ہر ہر ٹیک سبھ دِنس سبھ رات--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥

ہر کی اُپما انِک انِک انِک گُن گاوت سُک نارد برہمادِک تو گن سُوآمی گنِن نہ جات--

ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥

تُو ہر بےانت تُو ہر بےانت تُو ہر سُوآمی تُو آپے ہی جانہِ آپنی بھانت--ا--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥

ہر کےَ نِکٹ نِکٹ ہر نِکٹ ہی بستے تے ہر کے جن سادُھو ہر بھگات--

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥

تے ہر کے جن ہر سِیُو رل مِلے جیسے جن نانک سللےَ سلل مِلات--٢--ا--٨--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارنگ محلّہ ٤--

ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ من نرہرے نرہر سُوآمی ہر سگل دیوَ دیوا سری رام رام نامہ ہر پریتم مورا--ا--رہاوُ--

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥

جِت گرِہ گُن گاوتے ہر کے گُن گاوتے رام گُن گاوتے تِت گرِہ واجے پنّچ سبد وڈ بھاگ متھورا--

ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥

تِنھ جن کے سبھ پاپ گئے سبھ دوکھ گئے سبھ روگ گئے کام کرودھ لوبھ موہ ابھیمان گئے تِنھ جن کے ہر مار کڈھے پنّچ چورا--ا--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥

ہر رام بولہو ہر ساڈھو ہر کے جن ساڈھو جگدیس جپہو من بچن کرم ہر ہر آراڈھو ہر کے جن ساڈھو--

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥

ہر رام بول ہر رام بول سبھ پاپ گواڈھو--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੋਰਾ ॥

نِت نِت جاگرن کرہو سدا سدا آنند جپ جگدیسُرا--

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥੯॥

من اِچھے پھل پاوہو سبھَے پھل پاوہو دھرم ارتھ کام موکھ جن نانک ہر سِیوٗ مِلے ہر بھگت تورا--٢--٢--٩--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ٤--

ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

جپ من مادھو مدھُسُودھنو ہر سریرنگو پرمیسرو ست پرمیسرو پرَبھ انترجامی--

ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ دُوکھن کو ہنتا سبھ سُوکھن کو داتا ہر پریتم گُن گاوٗ--١--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਚਾਉ ॥

ہر گھٹ گھٹے گھٹ بستا ہر جل تھلے ہر بستا ہر تھان تھانتر بستا مَے ہر دیکھن کو چاوٗ--

ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥

کوئی آوے سنتو ہر کا جن سنتو میرا پریتم جن سنتو موہِ مارگ دِکھلاوے--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥

تِس جن کے ہؤ مل مل دھووا پاؤ--١--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥

ہر جن کؤ ہر مِلیا ہر سردھا تے مِلیا گُرمکھ ہر مِلیا--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥

میرَے من تن آنند بھیۓ مَے دیکھیا ہر راؤ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥

جن نانک کؤ کِرپا بھئی ہر کی کِرپا بھئی جگدیسُر کِرپا بھئی--

ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥

مَے اندِنو سد سد سدا ہر جپیا ہر ناؤ--٢--٣--١٠--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلہ ٤--

ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥

جپ من نِربھؤ--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥

ست ست سدا ست--

ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥

نِرویر اکال مُورت--

ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥

آجونی سمبھوَ--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੋੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرے من اندِن دھیائے نِرنکار نِراہاری--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥

ہر درسن کوَ ہر درسن کوَ کوٹ کوٹ تیتیس سِدھ جتی جوگی تٹ تیرتھ پربھَون کرت رہت نِراہاری--

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥

تِن جن کی سیوا تھائے پئی جِنھ کوَ کِرپال ہووت بنواری--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ہر کے ہو سنت بھلے تے اُوتم بھگت بھلے جو بھاوت ہر رام مُراری--

ਜਿਨ੍ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥

جِنھ کا انگ کرَے میرا سُوآمی تِنھ کی نانک ہر پَیج سواری--۲--۴--اا--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥

سارگ محلّہ ۴ پڑتال--

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جپ من گووِند ہر گووِند گُنی نِدھان سبھ سرِسٹ کا پربھو میرے من ہر بول ہر پُرکھ اِبناسی--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥

ہر کا نام امرِت ہر ہر ہرے سو پیئَے جِس رام پیاسی--

ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥

ہر آپ دیال دئِیا کر میلَے جِس ستگورو سو جن ہر ہر امرِت نام چکھاسی--ا--

ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥

جو جن سیوہ سد سدا میرا ہر ہرے تِن کا سبھ دُوکھ بھرم بھوَ جاسی--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥

جن نانک نام لئے تاں جیئوے جیو چاترِک جل پیئَے ترِپتاسی--۲--۵--۱۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

سارگ محلّہ ۴--

ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥

جپ من سِری رام--

ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥

رام رمت رام--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥

ست ست رام--

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بولہو بھئیا سد رام رام رام رَوِ رہیا سربگے--ا--رہاؤ--

ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥

رام آپے آپ آپے سبھ کرتا رام آپے آپ آپ سبھت جگے--

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥

جِس آپ کِرپا کرے میرا رام رام رام رائے سو جن رام نام لِو لاگے--ا--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥

رام نام کی اُپما دیکھهو ہر سنتهو جو بھگت جناں کی پت راکھَے وِچ کلجُگ اگے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥

جن نانک کا انگ کیا میرَے رام رائے دُسمن دُوکھ گئے سبھ بھگے--۲--٦--۱۳--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

سارنگ محلّہ ۵ چوُپدے گھر ۱

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ستگور مُورت کوُ بل جاوُ--

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਂਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انتر پیاس چاترِک جیئو جل کی سپھل درسن کد پانئو--۱--رہاوُ--

ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

اناتھا کو ناتھ سرب پرتِپالک بھگت وچھل ہر ناوُ--

ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥

جا کوُ کوئے نہ راکھَے پرانی تِس تُو دیہہ اسراوُ--۱--

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਨਿਗਤਿਆ ਗਤਿ ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥

نِدھریا دھر نِگتیا گت نِتھاویا تُو تھاوُ--

ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥

دہ دِس جانئو تہاں تُو سنگے تیری کیرت کرم کماوُ--۲--

ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥

ایکس تے لاکھ لاکھ تے ایکا تیری گت مِت کہہ نہ سکاوٗ--

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥

توٗ بےانت تیری مِت نہی پایئے سبھ تیرو کھیل دِکھاوٗ--۳--

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥

سادھن کا سنگ سادھ سِیوٗ گوسٹ ہر سادھن سِیوٗ لِو لاوٗ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥

جن نانک پایا ہےَ گُرمت ہر دیہو درس من چاوٗ--۴--۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥

ہر جیوٗ انترجامی جان--

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرت بُرائی مانُکھ تے چھپائی ساکھی بھُوت پوان--۱--رہاوٗ--

ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥

بَیسنَو نام کرت کھٹ کرما انتر لوبھ جُوٹھان--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥੧॥

سنت سبھا کی نِندا کرتے ڈُوبے سبھ اگیان--۱--

ਕਰਹਿ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥

کرہِ سوم پاک ہِرہِ پر دربا انتر جھُوٹھ گُمان--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥

ساستر بید کی بِدھ نہی جانہہِ بیاپے من کےَ مان--۲--

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ ॥

سندِھیا کال کرہِ سبھ ورتا جیو سپھری دنپھان--

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥

پربھو بھُلائے اُوجھڑ پائے نِہپھل سبھ کرمان--۳--

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥

سو گیانی سو بَیسنَو پڑھیا جِس کری کِرپا بھگوان--

ਉਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥

اُن ستگور سیوَ پرم پد پایا اُدھرِیا سگل بِسوان--۴--

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋੁਲਾਨ ॥

کیا ہم کتھ کِچھ کتھ نہی جانہ پرَبھ بھاوے تِوے بلان--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥

سادھسنگت کی دھُور اِک مانگوَ جن نانک پئیو سران--۵--۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥

اب مورو ناچنو رہو--

ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لال رگیلا سہجے پائیو ستگور بچن لہو--۱--رہاؤ--

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥

کُوار کنّیا جیسے سنگ سہیری پِرء بچن اُپہاس کہو--

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥

جوَ سُرجن گِرہ بھیتر آئیو تب مُکھ کاج لجو--ا--

ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥

جیئو کنِکو کوٹھاری چڑیو قبرو ہوت پھِرو--

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥

جب تے سُدھ بھیٔے ہےَ بارہِ تب تے تھان تھِرو--٢--

ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥

جوَ دِن رَین توٗ لوَ بجیو مُورت گھری پلو--

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥

بجاونہارو اُوٹھ سِدھارِیو تب پھِر باج نہ بھیو--٣--

ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥

جیسے کُمبھ اُدک پُور آنیو تب اوہو بھِنّ دِرسٹو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥

کہو نانک کُمبھ جلَے مہہ ڈاریو امبھے امبھ مِلو--٤--٣--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥

اب پُوچھے کیا کہا--

ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لَینو نام امرِت رس نیکو باور بِکھ سِیوٗ گہِ رہا--ا--رہاؤ--

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥

دُلبھ جنم چِرنکال پائیو جاتوٗ کوٗڈی بدلہا--

ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥

کاتھوری کو گاہک آئیو لادیو کالر بِرکھ جِوہا--ا--

ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥

آئیو لابھ لابھن کےَ تائی موہن ٹھاگوٗری سِیوٗ اُلجھ پہا--

ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥

کاچ بادرے لال کھوئی ہےَ پھِر ایہو اوٗسر کد لہا--۲--

ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥

سگل پرادھ ایک گُن ناہی ٹھاکُر چھوڈہ داس بھجہا--

ਆਈ ਮਸਟਿ ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹ੍ਹਿਹਾ ॥੩॥

آئی مسٹ جڑوت کی نیائی جیئو تسکر در سانٖنِھا--۳--

ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥

آن اُپاؤ نہ کوؤ سُوجھے ہر داسا سرنی پر رہا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥

کہو نانک تب ہی من چھُٹیٔے جوٗ سگلے اوٗگن میٹ دھرہا--۴--۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥

مائی دھیر رہی پِرء بہت بِراگیو--

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک بھانت آنوپ رنگ رے تِنھ سِیوُ رُچے نہ لاگیو--ا--رہاؤ--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ਨੀਦ ਪਲਕ ਨਹੀ ਜਾਗਿਓ ॥

نِس باسُر پِرء پِرء مُکھ ٹیروُ نیند پلک نہی جاگیو--

ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥

ہار کجر بستر انِک سیگار رے بِن پِر سبھَے بِکھ لاگیو--ا--

ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥

پُوچھوُ پُوچھوُ دین بھانت کر کوُو کہَے پِرء دیسانگیو--

ਹੀਂਉ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥

ہیںوُ دیںوُ سبھ من تن ارپوُ سیس چرن پر راکھیو--۲--

ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ਦੇਂਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰਦਾਗਿਓ ॥

چرن بندنا امول داسرو دیںوُ سادھسنگت ارداگیو--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥

کرہو کِرپا موہِ پربھُو مِلاوہوُ نِمکھ درس پیکھاگیو--۳--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥

دِرسٹ بھئی تب بھیتر آئیو میرا من اندِن سیتلاگیو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥

کہو نانک رس منگل گائے سبد اناہد باجیو--۴--۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥

مائی ست ست ست ہر ست ست ست سادھا--

ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بچن گُورُو جو پُورَے کہیُو مَے چھیک گانٹھری بادھا--ا--رہاؤ--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥

نِس باسُر نکھِتّر بِناسی رَوِ سسیئر بینادھا--

ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥

گِر بسُدھا جل پَون جائگو اِک سادھ بچن اٹلادھا--ا--

ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥

انڈ بِناسی جیر بِناسی اُتبُھج سیت بِنادھا--

ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥

چار بِناسی کھٹہِ بِناسی اِک سادھ بچن نِہچلادھا--۲--

ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥

راج بِناسی تام بِناسی ساتک بھی بینادھا--

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥

درِسٹمان ہےَ سگل بِناسی اِک سادھ بچن آگادھا--۳--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥

آپے آپ آپ ہی آپے سبھ آپن کھیل دِکھادھا--

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥

پائیو نہ جائی کہی بھانت رے پربھ نانک گُر مِل لادھا--۴--۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

میرَے من باسِبو گُر گوبِند--

ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہاں سِمرن بھیو ہےَ ٹھاکُر تہاں نگر سُکھ آنند--۱--رہاؤ--

ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥

جہاں بیسرَے ٹھاکُر پیارو تہاں دُوکھ سبھ آپد--

ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥

جہ گُن گائے آنند منگل رُوپ تہاں سدا سُکھ سمپد--۱--

ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥

جہا سرَون ہر کتھا نہ سُنیئے تہ مہا بھیان اُدیانَد--

ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥

جہاں کیرتن سادھسنگت رس تہ سگھن باس پھللند--۲--

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥

بِن سِمرن کوٹ برکھ جیوَے سگلی اوُدھ برِتھاند--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥

ایک نِمکھ گوبِند بھجن کر توٗ سدا سدا جیواند--۳--

ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥

سرن سرن سرن پرَبھ پاوۄ دیجَے سادھسنگت کِرپانَد۔۔

ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥

نانک پُور رہیو ہےَ سرب مےَ سگل گُنا بِدھ جانند۔۔۴۔۔۷۔۔

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵۔۔

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥

اب موہِ رام بھروسۄ پائے۔۔

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو سرن پریو کرُنانِدھ تے تے بھَوہِ ترائے۔۔۱۔۔رہاۄ۔۔

ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥

سُکھ سوئیو ار سہج سمائیو سہسا گُرہِ گوائے۔۔

ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥

جو چاہت سوئی ہر کیوۄ من بانچھت پھل پائے۔۔۱۔۔

ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥

ہِردے جپۄ نیتر دھیان لاوۄ سرَونی کتھا سُنائے۔۔

ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥

چرنی چلوۄ مارگ ٹھاکُر کےَ رسنا ہر گُن گائے۔۔۲۔۔

ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥

دیکھیو دِرسٹ سرب منگل رُوپ اُلٹی سنت کرائے۔۔

ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥

پائیو لال امول نام ہر چھوڑ نہ کتھوُ جائے--٣--

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥

کوَن اُپما کوَن بڈائی کیا گُن کہوَ ریجھائے--

ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥

ہوت کرِپال دین دئیا پرَبھ جن نانک داس دسائے--٤--٨--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਉਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥

اوۓ سُکھ کا سِیوُ برن سُناوت--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اَند بِنود پیکھ پرَبھ درسن من منگل گُن گاوت--١--رہاوٗ--

ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥

بِسم بھئی پیکھ بِسمادی پُور رہے کرِپاوت--

ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥

پِیو امرِت نام امولک جیئوُ چاکھ گُونگا مُسکاوت--١--

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥

جیسے پوَن بندھ کر راکھیو بُوجھ نہ آوت جاوت--

ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥

جا کوَ رِدَے پرگاس بھئیوُ ہر اُوا کی کہی نہ جائۓ کہاوت--٢--

ਆਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥

آن اُپاو جیتے کچھ کہیٔہہ تیتے سیکھے پاوت--

ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥

اچنت لال گِرہ بھیتر پرٗگٹیو اگم جیسے پرکھاوت--٣--

ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥

نِرگُن نِرنکار اِبناسی اتُلو تُلیو نہ جاوت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥

کہو نانک اجر جِن جریا تِس ہی کوٗ بن آوت--۴--۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥

بِکھیٔ دِن رَین اِو ہی گُدارے--

ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گوبِند نہ بھجےَ اہمبُدھ ماتا جنم جُوئے جیئو ہارے--۱--رہاوٗ--

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥

نام امولا پریت نہ تِس سِیوٗ پر نِندا ہِتکارے--

ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥

چھاپر باندھ سوارے ترِن کو دُوارے پاوک جارے--۱--

ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥

کالر پوٹ اُٹھاوے مُونڈھِ امرِت من تے ڈارے--

ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥

اوڈھے بستر کاجر مہہ پریا بہُر بہُر پھِر جھارے--۲--

ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥

کاٹَے پیڈ ڈال پر ٹھاڈھَو کھائے کھائے مُسکارے--

ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥

گرِیو جائے رساتل پریو چھِٹی چھِٹی سِر بھارے--۳--

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥

نِروَیرَے سنگ وَیر رچائے پہچ نہ سکَے گوارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥

کہو نانک سنتن کا راکھا پاربرہم نِرنکارے--۴--۱۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

اوَر سبھ بھُولے بھرمت نہ جانیا--

ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک سُدھاکھر جا کےَ ہِردَے وسیا تِن بیدہِ تت پچھانیا--۱--رہاؤ--

ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥

پروِرت مارگ جیتا کچھ ہوئیَے تیتا لوگ پچارا--

ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥

جؤ لؤ رِدَے نہی پرگاسا توَ لؤ اندھ اندھارا--۱--

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥

جیسے دھرتی سادھے بہو بِدھ بِن بیجے نہی جائمے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥

رام نام بِن مُکت نہ ہوئی ہے تُٹے ناہی ابھمانے--٢--

ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥

نیر بِلووے ات سرَم پاوے نَینُو کَیسے ریسَے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥

بِن گُر بھیٹے مُکت نہ کاہُو مِلت نہی جگدیسَے--٣--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

کھوجت کھوجت اہے بیچاریو سرب سُکھا ہر نامہ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥

کہو نانک تِس بھیو پراپت جا کَے لیکھ متھاما--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥

اندِن رام کے گُن کہیَے--

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل پدارتھ سرب سُوکھ سِدھ من بانچھت پھل لہیئَے--١--رہاؤ--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

آوہو سنت پران سُکھداتے سِمرہ پرَبھ اِبناسی--

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥

اناتھ ناتھ دین دُکھ بھنجن پُور رہیو گھٹ واسی--ا--

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥

گاوت سُنت سُناوت سردھا ہر رس پی وڈبھاگے--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥

کل کلیس مِٹے سبھ تن تے رام نام لِو جاگے--۲--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥

کام کرودھ جھُوٹھ تج نِندا ہر سِمرن بندھن تُوٹے--

ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥

موہ مگن اہں اندھ ممتا گُر کِرپا تے چھُوٹے--۳--

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥

تُو سمرتھ پاربرہم سُوآمی کر کِرپا جن تیرا--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥

پُور رہیو سرب مہہ ٹھاکُر نانک سو پربھ نیرا--۴--۱۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥

بلہاری گُردیو چرن--

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کےَ سنگ پاربرہم دھیائیئے اُپدیس ہماری گت کرن--ا--رہاؤ--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥

دُوکھ روگ بھَے سگل بِناسے جو آوےَ ہر سنت سرن--

ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥

آپ جپےَ اوَرہ نام جپاوے وڈ سمرتھ تارن ترن--۱--

ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥

جا کو منتر اُتارے سہسا اُونے کوُ سُبھر بھرن--

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥

ہر داسن کی آگیا مانت تے ناہی پھُن گربھ پرن--۲--

ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥

بھگتن کی ٹہل کماوت گاوت دُکھ کاٹے تا کے جنم مرن--

ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥

جا کوُ بھیو کِرپال بیٹھلا تِن ہر ہر اجر جرن--۳--

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥

ہر رسہِ اگھانے سہج سمانے مُکھ تے ناہی جات برن--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥੪॥੧੩॥

گُر پرساد نانک سنتوکھے نام پربھُو جپ جپ اُدھرن--۴--۱۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥

گائیو ری مےَ گُن نِدھ منگل گائیو--

ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھلے سنجوگ بھلے دِن اوسر جوٗ گوپال ریجھائیو--ا--رہاؤ--

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥

سنتہ چرن مورلو ماتھا--

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥

ہمرے مستک سنت دھرے ہاتھا--ا--

ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥

سادھہ منتر مورلو منُوآ--

ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨॥

تا تے گت ہوئے ترِے گُنِیا--٢--

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥

بھگتہ درس دیکھ نَین رنگا--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥

لوبھ موہ تُوٹے بھرم سنگا--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥

کہو نانک سُکھ سہج انندا--

ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥

کھولھے بھیت مِلے پرمانندا--۴--١۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

سارگ محلّہ ۵ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥

کَیسے کہوُ موہِ جیا بیدنائی--

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن پیاس پِرء پریت منوہر من نہ رہَے بہو بِدھ اُمکائی--ا--رہاوُ--

ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥

چِتون چِتووُ پِرء پریت بیراگی کد پاووُ ہر درسائی--

ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥

جتن کروُ ایہو من نہی دھیرَے کوُو ہےَ رے سنت مِلائی--ا--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥

جپ تپ سنجم پُنّ سبھ ہومو تِس ارپوُ سبھ سُکھ جائی--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥

ایک نِمکھ پِرء درس دِکھاوے تِس سنتن کےَ بل جائی--۲--

ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥

کروُ نِہورا بہت بینتی سیووُ دِن رَینائی--

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥

مان ابھیمان ہوُ سگل تِیاگوُ جو پِرء بات سُنائی--۳--

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥

دیکھ چرِتر بھئی ہوُ بِسمن گُر ستگور پُرکھ مِلائی--

ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥

پرَبھ رنگ دیال موہِ گِرہ مہہ پایا جن نانک تپت بجھُائی--۴--۱--۱۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥

رے مُوڑہھے تُو کیوُ سِمرت اب ناہی--

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نرک گھور مہہ اُردھ تپ کرتا نِمکھ نِمکھ گُن گانہی--۱--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥

انِک جنم بھرمتَو ہی آئیو مانس جنم دُلبھاہی--

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥

گربھ جون چھوڈ جوَ نِکسیو توَ لاگو ان ٹھانہی--۱--

ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥

کرہِ بُرائی ٹھگائی دِن رَین نِہپھل کرم کماہی--

ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥

کن ناہی تُوہ گاہن لاگے دھائے دھائے دُکھ پانہی--۲--

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥

مِتھیا سنگ کُوڑ لپٹائیو اُرجھ پریو کُسمانہی--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥

دھرم رائے جب پکرس بوَرے توَ کال مُکھا اُٹھ جاہی--۳--

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥

سو مِلیا جو پربھُو مِلایا جِس مستک لیکھ لکھانہی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥

کہو نانک تِنھ جن بلہاری جو الپ رہے من مانہی--۴--۲--۱۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥

کیوُ جیون پریتم بِن مائی--

ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا کے بِچھرت ہوت مِرتکا گرہ مہہ رہن نہ پائی--۱--رہاؤ--

ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥

جی ہِیا پران کو داتا جا کےَ سنگ سُہائی--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥

کر ہو کِرپا سنتھو موہِ اپنی پرَبھ منگل گُن گائی--۱--

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈ ॥

چرن سنتن کے ماتھے میرے اُوپر نَینہو دھُور بانچھائیں--

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥

جِہ پرساد ملییٔے پرَبھ نانک بل بل تا کےَ ہوُ جائی--۲--۳--۱۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

اُوا اؤسر کےَ ہوَ بل جائی--

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آٹھ پہر اپنا پرَبھ سِمرن وڈبھاگی ہر پائنی--ا--رہاؤ--

ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥

بھلو کبیر داس داسن کو اُوتم سَین جن نائی--

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥

اُوچ تے اُوچ نامدیوَ سمدرسی رویداس ٹھاکُر بن آئی--ا--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥

جیوَ پِنڈ تن دھن سادھن کا ایہو من سنت رینائی--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥

سنت پرَتاپ بھرم سبھ ناسے نانک مِلے گُسائیَ--۲--۴--۱۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥

منورتھ پُورے ستگور آپ--

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل پدارتھ سِمرن جا کےَ آٹھ پہر میرے من جاپ--ا--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥

امرِت نام سُوآمی تیرا جو پیوَے تِس ہی ترِپتاس--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥

جنم جنم کے کِلبِکھ ناسہِ آگے درگہ ہوئے کھلاص--ا--

ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥

سرن تُماری آئیو کرتے پاربرہم پُورن اِبناس--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥

کر کِرپا تیرے چرن دھیاوؤ نانک من تن درس پیاس--۲--۵--۱۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

سارگ محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥

من کہا لُبھائیئے آن کوُ--

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِیت اُوت پربھ سدا سہائی جی سنگ تیرے کام کوُ--ا--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥

امرِت نام پِرء پریت منوہر اِہَے اگھاون پان کوُ--

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥

اکال مُورت ہےَ سادھ سنتن کی ٹھاہر نیکی دھیان کوُ--ا--

ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥

بانی منتر مہا پُرکھن کی منہہ اُتارن مانن کوُ--

ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥

کھوج لہیو نانک سُکھ تھاناں ہر نامہ بِسرام کوَ--۲--ا--۲۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥

من سدا منگل گوبِند گائے--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

روگ سوگ تیرے مِٹہِ سگل اگھ نِمکھ ہیئے ہر نام دھیائے--ا--رہاؤ--

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥

چھوڈ سِیانپ بہو چتُرائی سادھُو سرنی جائے پائے--

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥

جوَ ہوئے کرِپال دین دُکھ بھنجن جم تے ہووے دھرم رائے--ا--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥

ایکس بِن ناہی کو دُوجا آن نہ بیوَ لوَے لائے--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥

مات پِتا بھائی نانک کو سکھداتا ہر پران سائے--۲--۲--۲۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥

ہر جن سگل اُدھارے سنگ کے--

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئے پُنیت پوِتر من جنم جنم کے دُکھ ہرے--ا--رہاؤ--

ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥

مارگ چلے تِنھی سُکھ پایا جِنھ سِیُو گوسٹ سے ترے--

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥

بُوڈت گھور اندھ کُوپ مہہ تے سادُھو سنگ پار پرے--ا--

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥

جِنھ کے بھاگ بڈے ہےَ بھائی تِنھ سادُھو سنگ مُکھ جُرے--

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥

تِنھ کی دھُور بانچھے نِت نانک پرَبھ میرا کِرپا کرے--۲--۳--۲۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਂਏ ॥

ہر جن رام رام رام دھیانئے--

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਂਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک پلک سُکھ سادھ سماگم کوٹ بیکنٹھ پانئے--ا--رہاؤ--

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥

دُلبھ دیہہ جپ ہوت پُنیتا جم کی تراس نِوارے--

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥

مہا پتِت کے پاتِک اُترہِ ہر نامہ اُر دھارے--ا--

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥

جو جو سُنَے رام جس نِرمل تا کا جنم مرن دُکھ ناسا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥

کہو نانک پائیے وڈبھاگیں من تن ہوئے بِگاسا--۲--۴--۲۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪

سارگ محلّہ ۵ دُپدے گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥

موہن گھر آوہو کرؤ جودریا--

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مان کرؤ ابھِمانَے بولؤ بھُول چُوک تیری پرِء چِرییا--ا--رہاؤ--

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥

نِکٹ سُنؤ ار پیکھؤ ناہی بھرم بھرم دُکھ بھریا--

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥

ہوئے کرِپال گُر لاہِ پاردو مِلؤ لال من ہرییا--ا--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

ایک نِمکھ جے بِسرے سُوآمی جانؤ کوٹ دِنس لکھ برِیا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥

سادھسنگت کی بھیر جؤ پائی تؤ نانک ہر سنگ مریا--۲--ا--۲۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥

اب کیا سوچو سوچ بِساری--

ਕਰਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرنا سا سوئی کر رہیا دیہہ ناوٗ بلہاری--ا--رہاوٗ--

ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥

چہو دِس پھُول رہی بِکھیا بِکھ گُر منتر مُوکھ گرُڑاری--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥

ہاتھ دےئ راکھیو کر اپنا جِئو جل کملا الپاری--ا--

ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ہوَ ناہی کِچھ مَے کیا ہوسا سبھ تُم ہی کل دھاری--

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥

نانک بھاگ پریو ہر پاچھے راکھ سنت سدکاری--۲--۲--۲۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥

اب موہِ سرب اُپاو بِرکاتے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کارن سمرتھ سُوآمی ہر ایکس تے میری گاتے--ا--رہاوٗ--

ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ ॥

دیکھے نانا رُوپ بہو رنگا ان ناہی تُم بھانتے--

ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥

دینہِ ادھار سرب کوُ ٹھ جی پران سُکھداتے--ا--

ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥

بھرمتَو بھرمتَو ہار جوُ پریو توَ گُر مِل چرن پراتے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥

کہو نانک مَے سرب سُکھ پایا ایہہ سُوکھ بِہانی راتے--۲--۳--۲٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥

اب موہ لبدھیو ہےَ ہر ٹیکا--

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر دیال بھیۓ سُکھدائی اندھلَے مانک دیکھا--ا--رہاوُ--

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥

کاٹے اگیان تِمر نِرملیا بُدھ بِگاِس بِبیکا--

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥

جیو جل ترنگ پھیَن جل ہوئی ہےَ سیوک ٹھاکُر بھیۓ ایکا--ا--

ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥

جہ تے اُٹھیو تہ ہی آئیو سبھ ہی ایکَے ایکا--

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥

نانک درِسٹ آئیو سرب ٹھائی پرانپتی ہر سمکا--۲--۴--۲۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥

میرا من ایکےَ ہی پِریا مانگےَ--

ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھ آئیو سرب تھان دیس پِرء روم نہ سمسر لاگےَ--ا--رہاؤ--

ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥

مَے نیرے انِک بھوجن بہو بِنجن تِن سِیُو درِسٹ نہ کرَے رُچانگےَ--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥

ہر رس چاہَے پِرء پِرء مُکھ ٹیرَے جیئو ال کملا لوبھانگے--ا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥

گُن نِدھان منموہن لعلن سُکھدائی سربانگےَ--

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥

گُر نانک پرَبھ پاہِ پٹھائیو مِلہو سکھا گل لاگےَ--۲--۵--۲۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥

اب مورو ٹھاکُر سِیُو من مانان--

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ کِرپال دیال بھیٔے ہےَ ایہو چھیدیو دُسٹ بِگانہ--ا--رہاوٗ--

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥

تُم ہی سُندر تُمہِ سِیانے تُم ہی سُگھر سُجانا--

ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

سگل جوگ ار گیان دھیان اِک نِمکھ نہ قیمت جاناں--ا--

ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥

تُم ہی نائک تُمھِ چھترپت تُم پُور رہے بھگوانا--

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥

پاووٗ دان سنت سیوا ہر نانک صد قُرباناں--۲--٦--۲۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥

میرَے من چیت آئے پِرء رنگا--

ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِسریو دھندھ بندھ مایا کو رجن سبائی جنگا--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥

ہر سیووٗ ہر رِدَے بساووٗ ہر پایا ستسنگا--

ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥

ایسو ملیو منوہر پریتم سُکھ پائے مُکھ منگا--ا--

ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥

پ٘رِءُ اپنا گُر بس کر دینا بھوگءُ بھوگ نِسنگا--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥

نِربھءُ بھۓ نانک بھءُ مِٹیا ہر پائِیو پاٹھنگا--٢--٧--٣٠--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ہر جیءُ کے درسن کءُ قُربانی--

ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بچن ناد میرے سرَونہو پُورے دیہا پ٘رِء انک سمانی--١--رہاؤ--

ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋੁਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥

چھُوٹر تے گُر کیئی سُہاگن ہر پائِیو سُگھڑ سُجانی--

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥

جہ گھر مہہ بَیسن نہی پاوت سو تھان ملِیو باسانی--١--

ਉਨ੍ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥

اُنھ کےَ بس آئِیو بھگت بچھل جِن راکھی آن سنتانی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥

کہو نانک ہر سنگ من مانیا سبھ چُوکی کان لوکانی--٢--٨--٣١--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਅਬ ਮੇਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥
اب میرو پنچا تے سنگ تُوٹا--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
درسن دیکھ بھیے من آنند گُر کِرپا تے چھُوٹا--ا--رہاؤ--

ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥
بِکھم تھان بہت بہو دھریا انِک راکھ سُورُوٹا--

ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥੧॥
بِکھم گارھ کر پہچَے ناہی سنت سانتھ بھیے لُوٹا--ا--

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥
بہت کھجانے میرَے پالَے پرِیا امول لال آکھوٹا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥
جن نانک پرَبھ کِرپا دھاری تؤ من مہہ ہر رس گھُوٹا--۲--۹--۳۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
اب میرو ٹھاکُر سِیؤ من لینا--

ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
پران دان گُر پُورَے دِیا اُرجھائیو جیئو جل مینا--ا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥
کام کرودھ لوبھ مد متسر ایہہ ارپ سگل دان کینا--

ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥

منتر درِڑائِے ہر اوُکھدھ گُر دیوُ توُ ملیو سگل پربینا--ا--

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥

گرِہو تیرا توُ ٹھاکُر میرا گُر ہوُ کھوئی پرَبھ دینا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥

کہو نانک مَے سہج گھر پایا ہر بھگت بھنڈار کھجینا--۲--۱۰--۳۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥

موہن سبھ جی تیرے توُ تارہِ--

ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چھُٹہِ سنگھار نِمکھ کِرپا تے کوٹ برہمنڈ اُدھارہِ--ا--رہاوُ--

ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਾਰਹਿ ॥

کرہِ ارداس بہت بیننتی نِمکھ نِمکھ سامھارہِ--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥

کرِپال دین دُکھ بھنجن ہاتھ دئے نِستارہِ--ا--

ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥

کیا اے بھُوپت بپرے کہییَہ کہو اے کِس نو مارہِ--

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥

راکھ راکھ راکھ سُکھداتے سبھ نانک جگت تُمھارہِ--۲--اا--۳۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

اب موہِ دھن پائیو ہر نامہ--

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھئے اچنت ترِسن سبھ بُجھی ہے ایہو لِکھیو لیکھ متھاما--ا--رہاؤ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥

کھوجت کھوجت بھیو بیراگی پھِر آئیو دیہہ گراما--

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥

گُر کرِپال سَودا ایہو جوریو ہتھ چریو لال اگاما--ا--

ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥

آن باپار بنّج جو کریئہ تیتے دُوکھ سہاما--

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥

گوبِد بھجن کے نِربھے واپاری ہر راس نانک رام نامہ--۲--۱۲--۳۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥

میرَے من مِسٹ لگے پِرء بولا--

ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر باہ پکر پرَبھ سیوا لائے سد دیال ہر ڈھولا--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥

پربھ تو ٹھاکر سرب پرتپالک موہِ کلتر سہت سبھ گولا--

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥

مان تان سبھ توہے توہے اِک نام تیرا مَے اولھا--ا--

ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥

جے تخت بیَسالہِ تو داس تمھارے گھاس بڈھاوہِ کیتک بولا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥

جن نانک کے پربھ پُرکھ بِدھاتے میرے ٹھاکُر اگہہ اتولا--٢--١٣--٣٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥

رسنا رام کہت گُن سوہں--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک نِمکھ اوپائے سماوے دیکھ چرت من موہں--ا--رہاؤ--

ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥

جِس سُنیٔے من ہوئے رہس ات رِدے مان دُکھ جوہں--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥

سُکھ پائیو دُکھ دُو ر پرائیو بن آئی پربھ توہں--ا--

ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥

کلِوکھ گئے من نِرمل ہوئی ہے گُر کاڈھے مایا دروہں--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥

کہو نانک مَے سو پربھ پایا کرن کارن سمرتھوہں--۲--۱۴--۳۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥

نَینہو دیکھیو چلت تماسا--

ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سبھ ہُو دُور سبھ ہُو تے نیرَے اگم اگم گھٹ واسا--۱--رہاوُ--

ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥

ابھول نہ بھُولَے لِکھیو نہ چلاوَے متا نہ کرَے پچاسا--

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥

کھِن مہہ ساج سوار بِناہَے بھگت وچھل گُنتاسا--۱--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥

اندھ کُوپ مہہ دیپک بلیوُ گُر رِدَے کیوُ پرگاسا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥

کہو نانک درس پیکھ سُکھ پایا سبھ پُورن ہوئی آسا--۲--۱۵--۳۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

چرنہ گوبِند مارگ سُہاوا--

ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن مارگ جیتا کِچھ دھائیئے تیتو ہی دُکھ ہاوا--ا--رہاؤ--

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥

نیتر پُنیت بھئے درس پیکھے ہست پُنیت ٹہلاوا--

ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥

رِدا پُنیت رِدَے ہر بسیوٗ مست پُنیت سنت دھوٗراوا--ا--

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥

سرب نِدھان نام ہر ہر کےَ جِس کرم لِکھیا تِن پاوا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥

جن نانک کوُ گُر پوُرا بھیٹیو سُکھ سہجے اند بِہاوا--۲--۱٦--۳۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥

دھیائیو انت بار نام سکھا--

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ مات پِتا سُت بھائی نہ پہُچَے تہا تہا توُ رکھا--ا--رہاؤ--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥

اندھ کوُپ گِرہ مہہ تِن سِمرِیو جِس مستک لیکھ لِکھا--

ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥

کھوٗلے بندھن مُکت گُر کینی سبھ توُہے تُہی دِکھا--ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥

امرِت نام پِیا من ترِپتِیا آگھائے رسن چکھا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥

کہو نانک سُکھ سہج مَے پایا گُر لاہی سگل تِکھا۔۔۲۔۔۱۷۔۔۴۰۔۔

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵۔۔

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥

گُر مِل ایسے پربھُو دھیایا۔۔

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیو کِرپال دیال دُکھ بھنجن لگَے نہ تاتی بایا۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

جیتَے ساس ساس ہم لیتَے تیتَے ہی گُن گایا۔۔

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥

نِمکھ نہ بِچھُرے گھری نہ بِسرَے سد سنگے جت جایا۔۔۱۔۔

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥

ہؤ بل بل بل بل چرن کمل کؤ بل بل گُر درسایا۔۔

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥

کہو نانک کاہُو پرواہا جوُ سُکھ ساگر مَے پایا۔۔۲۔۔۱۸۔۔۴۱۔۔

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵۔۔

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥

میرَے من سبد لگو گُر میٹھا--

ਖੁਲ੍ਹਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھُلھِیو کرم بھیئو پرگاسا گھٹ گھٹ ہر ہر ڈیٹھا--ا--رہاؤ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥

پاربرہم آجونی سمبھوٗ سرب تھان گھٹ بیٹھا--

ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥

بھیئو پراپت امرِت نامہ بل بل پرَبھ چرنیٹھا--ا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀਠਾ ॥

ستسنگت کی ریَن مُکھ لاگی کیئِے سگل تیرتھ مجنیٹھا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੨॥

کہو نانک رنگ چلُول بھیئے ہےَ ہر رنگ نہ لہَے مجیٹھا--۲--۱۹--۴۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥

ہر ہر نام دیوٗ گُر ساتھے--

ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِمکھ بچن پرَبھ ہیئرَے بسیوٗ سگل بھُوکھ میری لاتھے--ا--رہاؤ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥

کِرپا نِدھان گُن نائک ٹھاکُر سُکھ سمُوہ سبھ ناتھے--

ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥੧॥

ایک آس موہِ تیری سُوآمی اوُر دُتیا آس بِراتھے--ا--

ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥

نَین ترِپتاسے دیکھ درساوا گُر کر دھارے میرَے ماتھے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥

کہو نانک مَے اتُل سُکھ پایا جنم مرن بھَے لاتھے--۲--۲۰--۴۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥

رے مُوڑھے آن کاہے کت جائی--

ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنگ منوہر امرِت ہےَ رے بھُول بھُول بِکھ کھائی--ا--رہاوُ--

ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥

پرَبھ سُندر چتُر انُوپ بِدھاتے تِس سِیوُ رُچ نہی رائی--

ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥

موہن سِیوُ باور من موہیو جھُوٹھ ٹھگوُری پائی--ا--

ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

بھیو دیال کرِپال دُکھ ہرتا سنتن سِیوُ بن آئی--

ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥

سگل نِدھان گھرَے مہہ پائے کہو نانک جوت سمائی--۲--۲۱--۴۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲਰੀਆ ॥

اوئں پرِء پریت چِیت پہلرِیا--

ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو تؤ بچن دیوُ میرے ستگور تؤ مَے ساج سیگرِیا--ا--رہاؤ--

ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥

ہم بھُولہ تُم سدا ابھولا ہم پتِت تُم پتِت اُدھرییا--

ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥

ہم نیچ بِرکھ تُم میلاگر لاج سنگ سنگ بسریا--ا--

ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥

تُم گمبھیر دھیر اُپکاری ہم کیا بپرے جنتریا--

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨॥੪੫॥

گُر کرِپال نانک ہر میلیو تؤ میری سُوکھ سیجریا--۲--۲۲--۴۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾਂ ॥

من اوۓ دِنس دھنّ پرواناں--

ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سپھل تے گھری سنجوگ سُہاوے ستگور سنگ گیاناں--ا--رہاؤ--

ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥

دھنّ سُبھاگ دھنّ سوہاگا دھنّ دیت جِن ماناں--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਹੀਂਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥

ایہو تن تمھرا سبھ گرہو دھن تمھرا ہیئو کیو قُرباناں--ا--

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥

کوٹ لاکھ راج سُکھ پائے اِک نِمکھ پیکھ درِسٹاناں--

ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥

جوَ کہہُ مُکھہو سیوک ایہہ بیَسیئے سُکھ نانک انت نہ جاناں--٢--٢٣--٤٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥

اب مورو سہسا دُوکھ گیا--

ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر اُپاو سگل تِیاگ چھوڑے ستگور سرن پیا--ا--رہاؤ--

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥

سرب سِدھ کارج سبھ سوَرے اہں روگ سگل ہی کھیا--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥

کوٹ پرادھ کھِن مہہ کھوَ بھئی ہے گُر مِل ہر ہر کہیا--ا--

ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥

پنچ داس گُر وسگت کینے من نِہچل نِربھیا--

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥

آئے نہ جاوے نہ کت ہی ڈولے تھِر نانک راجیا--۲--۲۴--۴۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥

پرَبھ میرو اِت اُت سدا سہائی--

ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

منموہن میرے جی کو پیارو کوَن کہا گُن گائی--ا--رہاؤ--

ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥

کھیل کھِلائے لاڈ لاڈاوے سدا سدا اندائی--

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥

پرَتِپالے بارِک کی نیائی جیسے مات پِتائی--ا--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥

تِس بِن نِمکھ نہی رہِ سکیَے بِسر نہ کبھُو جائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥

کہو نانک مِل سنتسنگت تے مگن بھیے لِو لائی--۲--۲۵--۴۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥

اپنا میت سُوآمی گائیَے--

ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آس نہ اور کاہُو کی کیجےَ سُکھداتا پرَبھ دھیائیئےَ--ا--رہاوَ--

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥

سُوکھ منگل کلیان جِسہہ گھر تِس ہی سرنی پائیَے--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥

تِسہہ تِیاگ مانُکھ جے سیوہو توَ لاج لون ہوئے جائیَے--ا--

ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥

ایک اوٹ پکری ٹھاکُر کی گُر مِل مت بُدھ پائیَے--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥

گُن نِدھان نانک پرَبھ مِلیا سگل چُکی مُہتائیئےَ--۲--۲۶--۴۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥

اوٹ ستانی پرَبھ جیوَ میرَے--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درِسٹ نہ لیاووَ اور کاہُو کوَ مان مہت پرَبھ تیرَے--ا--رہاوَ--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥

انگیکار کیوَ پرَبھ اپنے کاڈھ لیا بِکھ گھیرَے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥

امرِت نام اوَکھدھ مُکھ دینو جائے پیا گُر پیرَے--ا--

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥

کوَن اُپما کہوُ ایک مُکھ نِرگُن کے داتیرَے--

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥

کاٹ سِلک جوُ اپنا کینو نانک سُوکھ گھنیرَے--۲--۲۷--۵۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥

پرَبھ سِمرت دُوکھ بِناسی--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیو کرِپال جی سُکھداتا ہوئی سگل کھلاصی--ا--رہاوُ--

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥

اوَر نہ کوُ سُوجھے پرَبھ بِن کہو کو کِس پہہ جاسی--

ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥

جیئُو جانہُ تیوُ راکھو ٹھاکُر سبھ کِچھ تُم ہی پاسی--ا--

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ہاتھ دئے راکھے پرَبھ اپنے سد جیون اِبناسی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥

کہو نانک من اند بھیا ہےَ کاٹی جم کی پھاسی--۲--۲۸--۵۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥

میرو من جت کت تُجھ سمھارے--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم بارِک دین پِتا پرَبھ میرے جیئو جانہِ تیئو پارے--ا--رہاؤ--

ਜਬ ਭੁਖੌ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥

جب بھُوکھَو تب بھوجن مانگَے اگھائے سُوکھ سگھارے--

ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥

تب اروگ جب تُم سنگ بستَو چھُٹکت ہوئے روارے--ا--

ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥

کوَن بسیرو داس داسن کو تھاپیو تھاپنہارے--

ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥

نام نہ بِسرے تب جیون پائیَے بِنتی نانک ایہہ سارے--۲--۲۹--۵۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥

من تے بھَے بھؤ دُور پرائیؤ--

ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لال دیال گُلال لاڈلے سہج سہج گُن گائیو--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥

گُر بچنات کمات کِرپا تے بہُر نہ کتھوُ دھائیو--

ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥

رہت اُپادھ سمادھ سُکھ آسن بھگت وچھل گِرہِ پائیو--ا--

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥

ناد بِنود کوڈ آنندا سہجے سہج سمائیو--

ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥

کرنا آپ کراون آپے کہو نانک آپ آپائیو--۲--۳۰--۵۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥

امرِت نام منہہ آدھارو--

ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن دیا تِس کےَ قُربانےَ گُر پُورے نمسکارو--ا--رہاؤ--

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥

بُوجھی ترِسنا سہج سُوہیلا کام کرودھ بِکھ جارو--

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥

آئے نہ جائے بسَے ایہہ ٹھاہر جہ آسن نِرنکارو--ا--

ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥

ایکے پرگٹ ایکے گُپتا ایکے دھندھُوکارو--

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥

آد مدھ انت پرَبھ سوئی کہو نانک ساچ بیچارو--۲--۳۱--۵۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥

بِن پرَبھ رہن نہ جائے گھری--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب سُوکھ تاہُو کےَ پُورن جا کےَ سُکھ ہےَ ہری--ا--رہاؤ--

ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥

منگل رُوپ پران جیون دھن سِمرت اند گھنا--

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥

وڈ سمرتھ سدا سد سنگے گُن رسنا کوَن بھنا--ا--

ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥

تھان پوِترا مان پوِترا پوِتر سُنن کہنہارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥

کہو نانک تے بھون پوِترا جا مہہ سنت تُمھارے--۲--۳۲--۵۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥

رسنا جپتی تُوہی تُوہی--

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مات گربھ تُم ہی پرَتپالک مرِت منڈل اِک تُہی--ا--رہاؤ--

ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

تُمہِ پِتا تُم ہی پھُن ماتا تُمہِ میت ہِت بھراتا--

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥

تُم پرِوار تُمہِ آدھارا تُمہِ جیا پرانداتا--ا--

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥

تُمہِ کھجیانا تُمہِ جرینا تُم ہی مانک لالا--

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥

تُمہِ پارجات گُر تے پائے توُ نانک بھئے نِہالا--۲--۳۳--۵۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

جاہُو کاہُو اپنو ہی چِت آوَے--

ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کاہُو کو چیرو ہووت ٹھاکُر ہی پہہ جاوَے--ا--رہاوُ--

ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥

اپنے پہہ دُوکھ اپنے پہہ سُوکھا اپنے ہی پہہ بِرتھا--

ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥

اپنے پہہ مان اپنے پہہ تانا اپنے ہی پہہ ارتھا--ا--

ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥

کِن ہی راج جوبن دھن مِلکھا کِن ہی باپ مہتاری--

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥

سرب تھوک نانک گُر پائے پُورن آس ہماری--۲--۳۴--۵۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥

جھُوٹھو مایا کو مد مان--

ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھروہ موہ دُور کر بپُرے سنگ گوپالہِ جان--ا--رہاؤ--

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥

مِتھیا راج جوبن ار اُمرے میر ملک ار کھان--

ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥

مِتھیا کاپر سُگندھ چتُرائی مِتھیا بھوجن پان--ا--

ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨ ॥

دین بندھرو داس داسرو سنتہ کی ساران--

ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥

مانگن مانگوٗ ہوئے اچِنتا مِل نانک کے ہر پران--۲--۳۵--۵۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥

اپنی اِتنی کچھُو نہ ساری--

ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اَنِک کاج اَنِک دھاورتا اُرجھیو آن جنجاری--ا--رہاؤ--

ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥

دِیوس چار کے دیسہِ سنگی اُوہاں ناہی جہ بھاری--

ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥

تِن سِیوٗ راچ ماچ ہِت لائیو جو کام نہی گاواری--ا--

ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥

ہوٗ ناہی ناہی کِچھ میرا نہ ہمرو بس چاری--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥

کرن کراون نانک کے پربھ سنتن سنگ اُدھاری--٢--٣٦--۵٩--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥

موہنی موہت رہے نہ ہوری--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادِھک سِدھ سگل کی پیاری تُٹّے نہ کاہو توری--ا--رہاؤ--

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥

کھٹ ساستر اُچرت رسناگر تیرتھ گوَن نہ تھوری--

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥

پُوجا چکر برت نیم تپیا اُوہا گَیل نہ چھوری--ا--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥

اندھ کُوپ مہہ پتت ہوت جگ سنتھو کرہو پرم گت موری --

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥

سادھسنگت نانک بھیئو مُکتا درسن پیکھت بھوری--٢--٣٧--٦٠--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥

کہا کرہ رے کھاٹ کھاٹُلی--

ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پوَن اپھار تور چامرو ات ججری تیری رے ماٹُلی--١--رہاؤ--

ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥

اُوہی تے ہرِیوٗ اُوہا لے دھریو جیسے باسا ماس دیَت جھاٹُلی--

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥

دیونہار بِساریو اندھلے جیئو سفری اُدر بھرَے بہہ ہاٹُلی--١--

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥

صاد بِکار بِکار جھُوٹھ رس جہ جانو تہ بھیر باٹُلی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥

کہو نانک سمجھ رے اِیانے آج کال کھلّھَے تیری گانٹھُلی--٢--٣٨--٦١--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥

گُر جیُو سنگ تُہارے جانیو--

ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ اُوا کی بات نہ پُچھیَۓ تاں درگہ بھی مانیو--ا--رہاو--

ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥

کوَن مُول پرانی کا کہیَۓ کوَن رُوپ درِسٹانیو--

ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥

جوت پرگاس بھئی ماٹی سنگ دُلبھ دیہہ بکھانیو--ا--

ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥

تُم تے سیوَ تُم تے جپ تاپا تُم تے تت پچھانیو--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥

کر مستک دھر کٹی جیوری نانک داس دسانیو--٢--٣٩--٦٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥

ہر ہر دیوُ سیوک کوُ نام--

ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مانس کا کو بپُرو بھائی جا کو راکھا رام--ا--رہاو--

ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥

آپ مہا جن آپے پنچا آپ سیوک کےَ کام--

ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥

آپے سگلے دُوت بِدارے ٹھاکُر انترجام--ا--

ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥

آپے پت راکھی سیوک کی آپ کیو بندھان--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥

آد جگاد سیوک کی راکھَے نانک کو پرَبھ جان--۲--۴۰--۶۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

تُو میرے میت سکھا ہر پران--

ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من دھن جیوُ پِنڈ سبھ تُمرا ایہو تن سِیتو تُمرے دھان--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥

تُم ہی دیئے انِک پرکارا تُم ہی دیئے مان--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥

سدا سدا تُم ہی پت راکھو انترجامی جان--ا--

ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥

جِن سنتن جانیا تُو ٹھاکُر تے آئے پروان--

ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥

جن کا سنگ پایئے وڈبھاگی نانک سنتن کےَ قُربان--۲--۴۱--۶۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥

کرہو گت دیال سنتھو موری--

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُم سمرتھ کارن کرنا تُوٹی تُم ہی جوری--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥

جنم جنم کے بِکھئی تُم تارے سُمِت سنگ تُمارے پائی--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥

انِک جون بھرمتے پرَبھ بِسرت ساس ساس ہر گائی--ا--

ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥

جو جو سنگ مِلے سادھو کےَ تے تے پتت پُنیتا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥

کہو نانک جا کے وڈبھاگا تِن جنم پدارتھ جیتا--۲--۴۲--۶۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥

ٹھاکُر بِنتی کرن جن آئیو--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب سُوکھ آنند سہج رس سُنت تُہارو نائیو--ا--رہاؤ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥

کِرپا ندِھان سُوکھ کے ساگر جس سبھ مہہ جا کو چھائیو--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥

سنتسنگ رنگ تُم کیئے اپنا آپ درِسٹائیو--ا--

ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥

نَینہو سنگ سنتن کی سیوا چرن جھاری کیسائیو--

ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥

آٹھ پہر درسن سنتن کا سُکھ نانک ایہو پائیو--۲--۴۳--٦٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

جا کی رام نام لِو لاگی--

ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سجن سُرِدا سُوہیلا سہجے سو کہیَۓ بڈبھاگی--ا--رہاؤ--

ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥

رہت بِکار الپ مایا تے اہمبُدھ بِکھ تیاگی--

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥

درس پیاس آس ایکہِ کی ٹیک ہیئں پِرء پاگی--ا--

ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥

اچِنت سوۓ جاگن اُٹھ بَیسن اچِنت ہست بیراگی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥

کہو نانک جن جگت ٹھگانا سو مایا ہر جن ٹھاگی--۲--۴۴--۶۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥

اب جن اُوپر کو نہ پُکارے--

ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُوکارن کوُ جو اُدم کرتا گُر پرمیسر تا کوُ مارے--ا--رہاؤ--

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥

نِروَیرَے سنگ ویر رچاوے ہر درگہ اوہو ہارے--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥

آد جُگاد پرَبھ کی وڈیائی جن کی پیَج سوارے--ا--

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥

نِربھوُ بھیٔے سگل بھوُ مِٹیا چرن کمل آدھارے--

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥

گُر کےَ بچن جپیو ناوُ نانک پرگٹ بھیَو سنسارے--۲--۴۵--۶۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਜਨ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥

ہر جن چھوڈیا سگلا آپ--

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو جانہو تیئو رکھہو گُسائی پیکھ جیواں پرتاپ--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥

گُر اُپدیس سادھ کی سنگت بِنسیو سگل سنتاپ--

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥

مِتر ستر پیکھ سمت بیچاریو سگل سمبھاکھن جاپ--ا--

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

تپت بُجھی سیتل آگھانے سُن انحد بِسم بھیئے بِسماد--

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥

اند بھیا نانک من ساچا پُورن پُورے ناد--۲--۴۶--۶۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥

میرَے گُر مورو سہسا اُتارِیا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس گُر کےَ جائیِے بلہاری سدا سدا ہوَ واریا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥

گُر کا نام جپیو دِن راتی گُر کے چرن من دھاریا--

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥

گُر کی دھُور کروَ نِت مجن کلوِکھ مَیل اُتارِیا--ا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

گُر پُورے کی کروَ نِت سیوا گُر اپنا نمسکاریا--

ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੑੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥

سرب پھلا دینھے گُر پُورَے نانک گُر نِستاریا--۲--۴۷--۷۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

سِمرت نام پران گت پاوَے--

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مِٹہِ کلیس تراس سبھ ناسَے سادھسنگ ہِت لاوَے--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥

ہر ہر ہر ہر من آرادھے رسنا ہر جس گاوَے--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥

تج ابھیمان کام کرودھ نِندا باسُدیو رنگ لاوَے--ا--

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋੁਹਾਵੈ ॥

دامودر دیال آرادھو گوبِند کرت سہاوَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥

کہو نانک سبھ کی ہوئے رینا ہر ہر درس سماوَے--۲--۴۸--۷۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥

اپنے گُر پُورے بلہارے۔۔

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرگٹ پرَتاپ کیوٗ نام کو راکھے راکھنہارے۔۔١۔۔رہاوٗ۔۔

ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥

نِربھوٗ کیئے سیوک داس اپنے سگلے دُوکھ بِدارے۔۔

ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥

آن اُپاو تِیاگ جن سگلے چرن کمل رِد دھارے۔۔١۔۔

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥

پران ادھار مِیت ساجن پرَبھ ایکے ایکنکارے۔۔

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥

سبھ تے اُوچ ٹھاکُر نانک کا بار بار نمسکارے۔۔٢۔۔٤٩۔۔٧٢۔۔

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥۔۔

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥

بِن ہر ہےَ کو کہا بتاوہو۔۔

ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ سمُوہ کرُنا مے کرتا تِس پرَبھ سدا دھیاوہو۔۔١۔۔رہاوٗ۔۔

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥

جا کےَ سُوت پروئے جنتا تِس پرَبھ کا جس گاوہو۔۔

ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥

سِمر ٹھاکُر جِن سبھ کِچھ دینا آن کہا پہہ جاوہو--ا--

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥

سپھل سیوا سُوآمی میرے کی من بانچھت پھل پاوہو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥

کہو نانک لابھ لاہا لَے چالہُ سُکھ سیتی گھر جاوہو--۲--۵۰--۷۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

ٹھاکُر تُمھ سرنائی آیا--

ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُتر گیئو میرے من کا سنسا جب تے درسن پایا--ا--رہاؤ--

ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

انبولت میری بِرتھا جانی اپنا نام جپایا--

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥

دُکھ ناٹھے سُکھ سہج سمائے اند اند گُن گایا--ا--

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥

باہ پکر کڈھ لینے اپنے گرہ اندھ کُوپ تے مایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥

کہو نانک گُر بندھن کاٹے بِچھرت آن مِلایا--۲--۵۱--۷۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥

ہر کے نام کی گت ٹھانڈھی--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بید پُران سِمرت سادُھو جن کھوجت کھوجت کاڈھی--ا--رہاؤ--

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥

سِو بِرنچ ار اِندر لوک تا مہہ جلتَو پھِریا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥

سِمر سِمر سُوآمی بھیے سیتل دُوکھ درد بھرم ہِریا--ا--

ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥

جو جو تریوٗ پُراتن نوَتن بھگت بھائے ہر دیوا--

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥

نانک کی بیننتی پرَبھ جیوٗ مِلَے سنت جن سیوا--۲--۵۲--۷۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥

جِھوے امرِت گُن ہر گاوٗ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر بول کتھا سُن ہر کی اُچرہ پرَبھ کو ناوٗ--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥

رام نام رتن دھن سنچہو من تن لاوہو بھاوَ--

ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥

آن بِبھوُت مِتھیا کر مانہو ساچا اِہےَ سُوآوَ--ا--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥

جی پران مُکت کو داتا ایکس سِیوَ لِو لاوَ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥

کہو نانک تا کی سرنائی دیَت سگل اپیاوَ--٢--٥٣--٧٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥

ہوتی نہی کوَن کچھ کرنی--

ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اہے اوٹ پائی مِل سنتہ گوپال ایک کی سرنی--ا--رہاوَ--

ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥

پنچ دوکھ چھِدر اِیا تن مہہ بِکھے بیادھ کی کرنی--

ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥੧॥

آس اپار دِنس گن راکھے گرست جات بل جرنی--ا--

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥

اناتھ ناتھ دیال سُکھ ساگر سرب دوکھ بھے ہرنی--

ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥

من بانچھت چِتوت نانک داس پیکھ جیوا پرَبھ چرنی--٢--٥٤--٧٧--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥

پھیکے ہر کے نام بِن صاد--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرِت رس کیرتن ہر گائیَے اہنِس پُورن ناد--١--رہاؤ--

ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥

سِمرت سانت مہا سُکھ پائیَے مِٹ جاہِ سگل بِکھاد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥

ہر ہر لابھ سادھسنگ پائیَے گھر لَے آوہو لاد--١--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥

سبھ تے اُوچ اُوچ تے اُوچو انت نہی مرجاد--

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥੭੮॥

برن نہ ساکوَ نانک مہما پیکھ رہے بِسماد--٢--٥٥--٧٨--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥

آئیو سُنن پڑن کوَ بانی--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام وِسار لگہِ ان لالچِ بِرتھا جنم پرانی--ا--رہاؤ--

ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

سمجھ اچیت چیت من میرے کتھی سنتن اکتھ کہانی--

ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥

لابھ لیہو ہر رِدے ارادھہُ چھُٹکے آون جانی--ا--

ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੀ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

اُدم سکت سِیانپ تمھری دیہہ ت نام وکھانی--

ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥

سیئی بھگت بھگت سے لاگے نانک جو پرَبھ بھانی--۲--۵۶--۷۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

دھنونت نام کے ونجارے--

ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سانجھی کرہو نام دھن کھاٹہو گُر کا سبد ویچارے--ا--رہاؤ--

ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥

چھوڈہو کپٹ ہوئے نِروَیرا سو پرَبھ سنگ نِہارے--

ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥

سچ دھن ونجھو سچ دھن سنچھو کبھُو نہ آوہو ہارے--ا--

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥

کھات کھرچت کچھ نِکھُٹت ناہی اگنت بھرے بھنڈارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥

کہو نانک سوبھا سنگ جاوہو پار.برہم کےَ دُوارے--۲--۵۷--۸۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥

پرَبھ جی موہِ کوَن اناتھ بِچارا--

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوَن مُول تے مانکھ کرَیا ایہو پرتاپ تُہارا--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥

جی پران سرب کے داتے گُن کہے نہ جاہِ اپارا--

ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥

سبھ کے پریتم سرب پرَتِپالک سرب گھٹاں آدھارا--ا--

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥

کوئے نہ جانَے تُمری گت مِت آپہِ ایک پسارا--

ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥

سادھ ناوَ بیٹھاوہو نانک بھَو ساگر پار اُتارا--۲--۵۸--۸۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥

آوے رام سرن وڈبھاگی--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکس بِن کِچھ ہور نہ جانے اور اُپاو تیاگی--ا--رہاؤ--

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

من بچ کرم آرادھے ہر ہر سادھسنگ سُکھ پایا--

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

اند بِنود اکتھ کتھا رس ساچے سہج سمایا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥

کر کِرپا جو اپنا کینو تا کی اُوتم بانی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥

سادھسنگ نانک نِسترِیئے جو راتے پربھ نِربانی--٢--۵٩--٨٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥

جا تے سادُھو سرن گہی--

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سانت سہج من بھیو پرگاسا بِرتھا کچھ نہ رہی--ا--رہاؤ--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥

کِرپال نام دیہو اپنا بِنتی ایہہ کہی--

ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥

آن بیوہار بسِرے پربھ سِمرت پائیو لابھ صحی--ا--

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥

جہ تے اُپجیو تہی سمانو سائی بست اہی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥

کہو نانک بھرم گُر کھوئیو جوتی جوت سمہی--۲--۶۰--۸۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥

رسنا رام کو جس گاؤ--

ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن سُواد بِسار سگلے بھلو نام سُوآؤ--ا--رہاؤ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥

چرن کمل بسائے ہِردے ایک سِیوٗ لِو لاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥

سادھسنگت ہوہِ نِرمل بُہڑ جون نہ آؤ--ا--

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥

جیوٗ پران ادھار تیرا تُو نِتھاوے تھاؤ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥

ساس ساس سمھال ہر ہر نانک سد بل جاؤ--۲--۶۱--۸۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥

بیکنٹھ گوبِند چرن نِت دھیاؤ--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مکت پدارتھ سادھو سنگت امرِت ہر کا ناؤ--ا--رہاؤ--

ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥

اُوتم کتھا سُنیجے سرَونی میا کرہو بھگوان--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥

آوت جات دوؤ پکھ پُورن پائیے سُکھ بِسرام--ا--

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥

سودھت سودھت تت بیچاریو بھگت سریسٹ پُوری--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥

کہو نانک اِک رام نام بِن اور سگل بِدھ اُوری--۲--۶۲--۸۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ساچے ستگورو داتارا--

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن دیکھ سگل دُکھ ناصِ چرن کمل بلہارا--ا--رہاؤ--

ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ست پرمیسر ست سادھ جن نِہچل ہر کا ناوٗ--

ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

بھگت بھاونی پاربرہم کی اِبناسی گُن گاوٗ--ا--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥

اگم اگوچر مِت نہی پائیے سگل گھٹا آدھار--

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥

نانک واہو واہوکہو تا کوٗ جا کا انت نہ پار--۲--۶۳--۸۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥

گُر کے چرن بسے من میرَے--

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُور رہیو ٹھاکُر سبھ تھائی نِکٹ بسَے سبھ نیرَے--ا--رہاوٗ--

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

بندھن تور رام لِو لائی سنتسنگ بن آئی--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥

جنم پدارتھ بھیو پُنیتا اچھا سگل پُجائی--ا--

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥

جا کوٗ کِرپا کرہو پرَبھ میرے سو ہر کا جس گاوے--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥

آٹھ پہر گوبِند گُن گاوے جن نانک صد بل جاوے--۲--۶۴--۸۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥

جیون تؤ گنیئے ہر پیکھا--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہو کِرپا پریتم منموہن پھور بھرم کی ریکھا--ا--رہاؤ--

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥

کہت سُنت کچھ سانت نہ اُپجت بِن بِساس کیا سیکھاں--

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥

پربھُو تِیاگ آن جو چاہت تا کَے مُکھ لاگَے کالیکھا--ا--

ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥

جا کَے راس سرب سُکھ سُوآمی آن نہ مانت بھیکھا--

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥

نانک درس مگن من موہیو پُورن ارتھ بَسیکھا--۲--۶۵--۸۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ਇਕੁ ਨਾਮ ॥

سِمرن رام کو اِک نام--

ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کلمل دگدھ ہوہِ کھِن انتر کوٹ دان اِسنان--ا--رہاؤ--

ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥

آن جنجار برِتھا سرَم گھالت بِن ہر پھوکٹ گیان--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥

جنم مرن سنکٹ تے چھُوٹَے جگدیس بھجن سُکھ دھیان--ا--

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥

تیری سرن پُورن سُکھ ساگر کر کِرپا دیوہو دان--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥

سِمر سِمر نانک پرَبھ جیوے بِنس جائے ابھیمان--٢--٦٦--٨٩--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥

دھُورت سوئی ج دھُر کوُ لاگَے--

ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سوئی دھُرندھر سوئی بسُندھر ہر ایک پریم رس پاگَے--ا--رہاؤ--

ਬਲਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ॥

بلبنچ کرَے نہ جانَے لابھَے سو دھُورت نہی مُوڑھا--

ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥

سُوارتھ تِیاگ اسارتھ رچیو نہ سِمرے پرَبھ رُوڑا--ا--

ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਸੂਰਾ ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥

سوئی چتُر سِیانا پنڈت سو سُورا سو داناں--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥

سادھسنگ جِن ہر ہر جپِیئو نانک سو پروانا--۲--٦٧--۹۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥

ہر ہر سنت جنا کی جیون--

ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بکھَے رس بھوگ امرِت سُکھ ساگر رام نام رس پیون--ا--رہاؤ--

ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥

سنچن رام نام دھن رتنا من تن بھیتر سِیون--

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥

ہر رنگ رانگ بھیَے من لالا رام نام رس کھیون--ا--

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥

جیسُو مینا جل سِیوُ اُرجھانو رام نام سنگ لِیون--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥

نانک سنت چاترِک کی نیائی ہر بُوند پان سُکھ تھیون--۲--٦٨--۹۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਬੇਤਾਲ ॥

ہر کے نامہین بےتال--

ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیِتا کرن کراون تیتا سبھ بندھن جنجال--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ॥

بِن پرَبھ سیوَ کرت ان سیوا بِرتھا کاٹےَ کال--

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥

جب جم آئے سنگھارے پرانی تب تُمرو کوَن حوال--ا--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

راکھ لیہو داس اپنے کوُ سدا سدا کرِپال--

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥

سُکھ نِدھان نانک پرَبھ میرا سادھسنگ دھن مال--٢--٦٩--٩٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

من تن رام کو بیوہار--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پریم بھگت گُن گاون گیدھے پوہت نہ سنسار--ا--رہاؤ--

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥

سرَونی کیرتن سِمرن سُوآمی ایہو سادھ کو آچار--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

چرن کمل استھِت رِد انتر پُوجا پران کو آدھار--ا--

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥

پرَبھ دین دیال سُنھو بیننتی کرِپا اپنی دھار--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥

نام نِدھان اُچرؤ نِت رسنا نانک صد بلہار--۲--۷۰--۹۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥

ہر کے نامہین مت تھوری--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرت ناہِ سِریدھر ٹھاکُر مِلت اندھ دُکھ گھوری--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥

ہر کے نام سِیوُ پریت نہ لاگی انِک بھیکھ بہو جوری--

ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥

تُوٹت بار نہ لاگَے تا کوُ جیئُو گاگر جل پھوری--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥

کر کرِپا بھگت رس دیجَے من کھچِت پریم رس کھوری--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥

نانک داس تیری سرنایء پُربھ بِن آن نہ حوری--۲--۷--۹۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

چِتوء وا اَوسر من ماہے--

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوۓ اِکتر مِلھو سنت ساجن گُن گوبِند نِت گاہِ--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥

بِن ہر بھجن جیتَے کام کریئہِ تیتے بِرتھے جانہِ--

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥

پُورن پرمانند من میٹھو تِس بِن دُوسر ناہِ--ا--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥

جپ تپ سنجم کرم سُکھ سادھن تُل نہ کچھُواَے لاہِ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥

چرن کمل نانک من بیدھیو چرنہ سنگ سماہِ--۲--۷۲--۹۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

میرا پربھ سنگے انترجامی--

ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آگے کُسل پاچھے کھیم سُوکھا سِمرت نام سُوآمی--ا--رہاؤ--

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੁੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ساجن میت سکھا ہر میرے گُن گوپال ہر رایا--

ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

بِسر نہ جائی نِمکھ ہِردے تے پُورے گُورُو مِلایا--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥

کر کِرپا راکھے داس اپنے جی جنت وس جا کَے--

ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥

ایکا لِو پُورن پرمیسُر بھؤ نہی نانک تا کَے--۲--۷۳--۹٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥

جا کَے رام کو بل ہوئے--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل منورتھ پُورن تاہُو کے دُوکھ نہ بیاپَے کوئے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥

جو جن بھگت داس نِج پربھ کا سُن جیواں تِس سوئے--

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੌ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

اُدم کرؤ درسن پیکھن کو کرم پراپت ہوئے--ا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

گُر پرسادی درِسٹ نِہارؤ دُوسر ناہی کوئے--

ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੭੪॥੯੭॥

دان دیہہ نانک اپنے کوُ چرن جیواں سنت دھوئے--٢--٧٤--٩٧--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

جیوَت رام کے گُن گائے--

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرہو کِرپا گوپال بیٹھلے بِسر نہ کب ہی جائے--ا--رہاوُ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥

من تن دھن سبھ تُمرا سُوآمی آن نہ دُوجی جائے--

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥੧॥

جیئو تُو راکھہ تِو ہی رہنا تُمھرا پینھے کھائِے--ا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥

سادھسنگت کےَ بل بل جائی بہُھڑ نہ جنما دھائے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੭੫॥੯੮॥

نانک داس تیری سرنائی جیئو بھاوے تِوے چلائے--٢--٧٥--٩٨--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥

من رے نام کو سُکھ سار--

ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آن کام بِکار مایا سگل دیسہِ چھار--ا--رہاؤ--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥

گِرہِ اندھ کُوپ پتت پرانی نرک گھور گُبار--

ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥

انِک جونی بھرمت ہارِیو بھرمت بارں بار--ا--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥

پتت پاون بھگت بچھل دین کِرپا دھار--

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੭੬॥੯੯॥

کر جوڑ نانک دان مانگے سادھسنگ اُدھار--۲--۷۶--۹۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلہ ۵--

ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥

بِراجِت رام کو پرتاپ--

ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آدھ بیادھ اُپادھ سبھ ناسی بِنسے تینیَ تاپ--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥

ترِسنا بُجھی پُورن سبھ آسا چُوکے سوگ سنتاپ--

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥

گُن گاوت اچِت اِبناسی من تن آتم دھراپ--ا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪ ॥

کام کرودھ لوبھ مد متسر سادھُو کےَ سنگ کھاپ--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥

بھگت وچھل بھےَ کاٹنہارے نانک کے مائی باپ--۲--۷۷--۱۰۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਆਤੁਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥

آتُر نام بِن سنسار--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ترِپت نہ ہووت کُوکری آسا اِت لاگو بِکھیا چھار--ا--رہاؤ--

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥

پائے ٹھگوَری آپ بھُلائیو جنمت بارو بار--

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥

ہر کا سِمرن نِمکھ نہ سِمرِیو جمکنکر کرت کھُوار--ا--

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ ॥

کرِپال دین دُکھ بھنجن تیریا سنتہ کی راوار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥

نانک داس درس پرَبھ جاچےَ من تن کو آدھار--۲--۷۸--۱۰۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥

مَیلا ہر کے نام بِن جیو--

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِن پرَبھ ساچے آپ بھُلایا بِکھے ٹھگوری پِیو--ا--رہاؤ--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥

کوٹ جنم بھرمتو بہو بھانتی تھِت نہی کتھو پائی--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥

پُورا ستگور سہج نہ بھیٹیا ساقط آوے جائی--ا--

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

راکھ لیہو پرَبھ سمرِتھ داتے تُم پرَبھ اگم اپار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥

نانک داس تیری سرنائی بھَوجل اُتریو پار--۲--۷۹--۱۰۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥

رمن کوَ رام کے گُن باد--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ دھیائیۓ پرمیسر امرِت جا کے سُواد--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥

سِمرت ایک اچُت اِبناسی بِنسے مایا ماد--

ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥

سہج اند انحد دھُن بانی بہُر نہ بھیٔے بِکھاد--ا--

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥

سنکادِک برہمادِک گاوت سُک پرہلاد--

ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥

پیوت امِیو منوہر ہر رس جپ نانک ہر بِسماد--۲--۸۰--۱۰۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਕੀਨ੍ਹੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ ॥

کینھے پاپ کے بہو کوٹ--

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دِنس رَینی تھکت ناہی کتہِ ناہی چھوٹ--ا--رہاؤ--

ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥

مہا بجر بِکھ بیادھی سِر اُٹھائی پوٹ--

ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥

اُگھر گئیاں کھِنہِ بھیتر جمہِ گراسے جھوٹ--ا--

ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥

پس پریت اُسٹ گردھبھ انِک جونی لیٹ--

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥

بھج سادھسنگ گوبِند نانک کچھو نہ لاگے پھیٹ--۲--۸۱--۱۰۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥

اندھے کھاوہِ بِسُو کے گٹاک--

ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نَین سرَون سریر سبھ ہُٹیو ساس گیئو تت گھاٹ--ا--رہاؤ--

ਅਨਾਥ ਰਵਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈਆ ਹਾਟਿ ॥

اناتھ رنیان اُدر لے پوکھِ مایا گئیا ہاٹ--

ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥

کِلبکھ کرت کرت پچھتاوہِ کبہو نہ ساکہِ چھانٹ--ا--

ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥

نِندک جمدُوتی آئے سنگھارِیو دیوہِ مُونڈ اُپر مٹاک--

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥

نانک آپن کٹاری آپس کوُ لائی من اپنا کینو پھاٹ--۲--۸۲--۱۰۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧ ਬੀਚ ॥

ٹُوٹی نِندک کی ادھ بیچ--

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جن کا راکھا آپ سُوآمی بےمکھ کوُ آئے پہوچی میچ--ا--رہاؤ--

ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥

اُس کا کہیا کوئے نہ سُنئی کہی نہ بَیسن پاوے--

ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥

اِیہاں دُکھ آگے نرک بھُنچے بہو جونی بھرماوے--ا--

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥

پرگٹ بھیا کھنڈی برہمنڈی کیتا اپنا پایا--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥

نانک سرن نِربھوَ کرتے کی اند منگل گُن گایا--۲--۸۳--۱۰۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥

ترِسنا چلت بہو پرکار--

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن ہوت نہ کتھو باتہِ انت پرتی ہار--ا--رہاوٗ--

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥

سانت سُوکھ نہ سہج اُپجے اِہے اِس بیوہار--

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥

آپ پر کا کچھو نہ جانَے کام کرودھِ جار--ا--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥

سنسار ساگر دُکھ بیاپیو داس لیوہو تار--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥

چرن کمل سرنائے نانک صد سدا بلہار--۲--۸۴--۱۰۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥

رے پاپی تَے کوَن کی مت لین--

ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِمکھ گھری نہ سِمر سُوآمی جیوٗ پِنڈ جِن دین--۱--رہاؤ--

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥

کھات پیوت سوَنت سُکھیا نام سِمرت کھین--

ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥

گربھ اُدر بِللاٹ کرتا تہاں ہووت دین--۱--

ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥

مہا ماد بِکار بادھا انِک جون بھرمین--

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ੍ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥

گوبِند بسرے کوَن دُکھ گنیئہِ سُکھ نانک ہر پد چینھ--۲--۸۵--۱۰۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥

مائی ری چرنہ اوٹ گہی--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن پیکھ میرا من موہیو دُرمت جات بہی--ا--رہاﺅ--

ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥

اَگہہ اگادھ اُوچ اِبناسی قیمت جات نہ کہی--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥

جل تھل پیکھ پیکھ من بِگسیو پُور رہیو سرب مہی--ا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥

دین دیال پریتم منموہن مِل سادھہ کینو صحی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥

سِمر سِمر جیوَت ہر نانک جم کی بھیر نہ پھی--۲--۸٦--۱۰۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥

مائی ری من میرو متوارو--

ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھ دیال اند سُکھ پُورن ہر رس رپیو کھُمارو--ا--رہاﺅ--

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥

نِرمل بھیئے اُوجل جس گاوت بہُر نہ ہووت کارو--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥

چرن کمل سِیوَ ڈوری راچی بھیٹیو پُرکھ اپارو--ا--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥

کر گہِ لینے سربس دینے دیپک بھیئو اُجارو--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥

نانک نام رسِک بیراگی کُلہ سمُوہاں تارو--۲--۸۷--۱۱۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥

مائی ری آن سِمر مر جانہِ--

ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِیاگ گوبِد جیئن کو داتا مایا سنگ لپٹاہِ--۱--رہاؤ--

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥

نام بِسار چلہہ ان مارگ نرک گھور مہہ پاہِ--

ਅਨਿਕ ਸਜਾਂਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥

انِک سجائیُں گنت نہ آوےَ گربھےَ گربھ بھرماہِ--۱--

ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥

سے دھنونتے سے پتونتے ہر کی سرن سماہِ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥

گُر پرساد نانک جگ جیتیو بہُر نہ آوہِ جانہِ--۲--۸۸--۱۱۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ਕੁਠਾਰਿ ॥

ہر کاٹی کُٹِلتا کُٹھار--

ਭ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم بن دہن بھیۓ کھِن بھیتر رام نام پرہار--ا--رہاؤ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰਿ ॥

کام کرودھ نِندا پرہِریا کاڈھے سادُھو کےَ سنگ مار--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥

جنم پدارتھ گُرمکھ جیتیا بہُر نہ جُوئے ہار--ا--

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥

آٹھ پہر پرَبھ کے گُن گاوہ پُورن سبد بیچار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥

نانک داسن داس جن تیرا پُنہ پُنہ نمسکار--۲--۸۹--۱۱۲--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥

پوتھی پرمیسر کا تھان--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ گاوہِ گُن گوبِند پُورن برہم گیان--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥

سادِھک سِدھ سگل مُن لوچہِ بِرلے لاگےَ دھیان--

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥

جِسہہ کِرپال ہوئے میرا سُوآمی پُورن تا کو کام--ا--

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸगल ਜਹਾਨੁ ॥

جا کےَ رِدے وسَے بھےَ بھنجن تِس جانے سگل جہان--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥

کھِن پل بِسر نہی میرے کرتے ایہو نانک مانگےَ دان--۲--۹۰--۱۱۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥

وُوٹھا سرب تھائی میہُ--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اند منگل گاؤ ہر جس پُورن پرگٹیو نیہو--ا--رہاؤ--

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥

چار کُنٹ دہ دِس جل نِدھ اُون تھاؤ نہ کیہو--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥

کِرپا نِدھ گوبِند پُورن جی دان سبھ دیہو--ا--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥

ست ست ہر ست سُوآمی ست سادھسنگیہہ--

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥

ست تے جن جن پرتیت اُپجی نانک نہ بھرمیہ--۲--۹۱--۱۱۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

گوبِد جیوٗ تُو میرے پران ادھار--

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساجن میت سہائی تُم ہی تُو میرو پروار--ا--رہاوٗ--

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

کر مستک دھاریو میرَے ماتھَے سادھسنگ گُن گائے--

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥

تُمری کِرپا تے سبھ پھل پائے رسک رام نام دھیائے--ا--

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥

ابِچل نیو دھرائی ستگور کبہُو ڈولت ناہی--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥

گُر نانک جب بھیئے دیارا سرب سُکھا نِدھ پانہی--۲--۹۲--۱۱۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥

نِبہی نام کی سچ کھیپ--

ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لابھ ہر گُن گائے نِدھ دھن بِکھَے ماہِ الیپ--ا--رہاوٗ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥

جی جنت سگل سنتوکھے آپنا پرَبھ دھیائے--

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥

رتن جنم اپار جیتیو بہُڑ جون نہ پائے--ا--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥

بھیٔے کِرپال دیال گوبِد بھیا سادھُو سنگ--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥

ہر چرن راس نانک پائی لگا پرَبھ سِیوُ رنگ--٢--٩٣--١١٦--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥

مائی ری پیکھ رہی بِسماد--

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انحد دھُنی میرا من موہیو اچرج تا کے سواد--ا--رہاوٗ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥

مات پِتا بندھپ ہےَ سوئی من ہر کو اہِلاد--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥

سادھسنگ گائے گُن گوبِند بِنسیو سبھ پرماد--ا--

ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥

ڈوری لپٹ رہی چرنہ سنگ بھرم بھےَ سگلے کھاد--

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥

ایک ادھار نانک جن کیا بہُر نہ جون بھرماد--۲--۹۴--۱۱۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥

مائی ری ماتی چرن سمُوہ--

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایکس بِن ہؤ آن نہ جانؤ دُتیا بھاوٗ سبھ لُوہ--۱--رہاوٗ--

ਤਿਆਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥

تِیاگ گوپال اوَر جو کرنا تے بِکھیا کے کھُوہ--

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥

درس پیاس میرا من موہیو کاڈھی نرک تے دھُوہ--۱--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥

سنت پرساد ملیو سُکھداتا بِنسی ہؤمَے ہُوہ--

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥

رام رنگ راتے داس نانک مؤلیو من تن جُوہ--۲--۹۵--۱۱۸--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥

بِنسے کاچ کے بیوہار--

ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام جھج مِل سادھسنگت اِہےَ جگ مہہ سار--ا--رہاؤ--

ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥

اِیت اُوت نہ ڈول کتھوُ نام ہِردَے دھار--

ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥

گُر چرن بوہتھ ملیو بھاگی اُترِیو سنسار--ا--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥

جل تھل مہیئل پُور رہیو سرب ناتھ اپار--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥

ہر نام امرِت پِیو نانک آن رس سبھ کھار--۲--۹۲--۱۱۹--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥

تا تے کرن پلاہ کرے--

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مہا بِکار موہ مد ماتوَ سِمرت ناہِ ہرے--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥

سادھسنگ جپتے نارائن تِن کے دوکھ جرے--

ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥

سپھل دیہہ دھنّ اوءِ جنمے پرَبھ کےَ سنگ رلے--ا--

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥

چار پدارتھ اسٹ دسا سِدھ سبھ اُوپر سادھ بھلے--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥

نانک داس دھُور جن بانچھے اُدھرہِ لاگ پلے--۲--۹۷--۱۲۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥

ہر کے نام کے جن کانکھی--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن بچن ایہی سُکھ چاہت پربھ درس دیکھہ کب آکھی--۱--رہاؤ--

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥

تُو بےانت پاربرہم سُوآمی گت تیری جائے نہ لاکھی--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥

چرن کمل پریت من بیدھیا کر سربس انتر راکھی--۱--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥

بید پُران سِمرت سادُھو جن ایہہ بانی رسنا بھاکھی--

ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥

جپ رام نام نانک نِستریئے ہور دُتیا بِرتھی ساکھی--۲--۹۸--۱۲۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥

ماکھی رام کی تُو ماکھی--

ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جہ دُرگندھ تہا تُو بَیسہِ مہا بِکھیا مد چاکھی--١--رہاؤ--

ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥

کِتہِ استھان تُو ٹِکن نہ پاوہِ ایہہ بِدھ دیکھی آکھی--

ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥

سنتا بِن تَے کوئے نہ چھاڈیا سنت پرے گوبِد کی پاکھی--١--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥

جی جنت سگلے تَے موہے بِن سنتا کِنَے نہ لاکھی--

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥

نانک داس ہر کیرتن راتا سبد سُرت سچ ساکھی--٢--٩٩--١٢٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

مائی ری کاٹی جم کی پھاس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر جپت سرب سُکھ پائے بیچے گرست اُداس--١--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥

کر کِرپا لینے کر اپنے اُپجی درس پیاس--

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥

سنتسنگ مِل ہر گُن گائے بِنسی دُتیا آس--ا--

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥

مہا اُدیان اٹوی تے کاڈھے مارگ سنت کہیؤ--

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥

دیکھت درس پاپ سبھ ناسے ہر نانک رتن لہیو--٢--١٠٠--١٢٣--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥

مائی ری اریو پریم کی کھور--

ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن رُچت پیاس من سُندر سکت نہ کوئی تور--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥

پران مان پت پِت سُت بندھپ ہر سربس دھن مور--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥

دھرِگ سریر است بِسٹا کرم بِن ہر جانت ہور--ا--

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥

بھیو کرپال دین دُکھ بھنجن پرا پُوربلا جور--

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥

نانک سرن کرپا نِدھ ساگر بِنسیو آن نہور--٢--١٠١--١٢٤--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥

نیکی رام کی دھُن سوئے--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چرن کمل انُوپ سُوآمی جپت سادُھو ہوئے--ا--رہاؤ--

ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥

چِتوتا گوپال درسن کلملا کڈھ دھوئے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥

جنم مرن بِکار انکر ہر کاٹ چھاڈے کھوئِے--ا--

ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥

پرا پُورب جسہہ لِکھیا بِرلا پائے کوئے--

ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥

رَون گُن گوپال کرتے نانکا سچ جوئے--۲--۱۰۲--۱۲۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥

ہر کے نام کی مت سار--

ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسا جو آن راچہہ مِتھن سبھ بِستھار--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥

سادھسنگم جھج سُوآمی پاپ ہووت کھار--

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥

چرنار بِند بسائے ہِردَے بہُر جنم نہ مار--ا--

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥

کر انگرہ راکھ لینے ایک نام ادھار--

ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥

دِن رَین سِمرت سدا نانک مُکھ اُوجل دربار--۲--۱۰۳--۱۲۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥

مانی تُوں رام کَے در مانی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگ مِل ہر گُن گائے بِنسی سبھ ابھیمانی--ا--رہاؤ--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥

دھار انگرہو اپنی کر لینی گُرمکھ پُور گیانی--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥੧॥

سرب سُوکھ آنند گھنیرے ٹھاکر درس دھیانی--ا--

ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥

نِکٹ ورتن سا سدا سُہاگن دہ دِس سائی جانی--

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥

پِرء رنگ رنگ رتی نارائن نانک تِس قُربانی۔۔۲۔۔۱۰۴۔۔۱۲۷۔۔

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵۔۔

ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ਈਸ ॥

تُو چرن آسرو ایس۔۔

ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمہِ پچھانُو ساک تُمہِ سنگ راکھنہار تُمے جگدیس۔۔رہاوٗ۔۔

ਤੂ ਹਮਰੋ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥

تُو ہمرو ہم تُمرے کہیَے اِت اُت تُم ہی راکھے۔۔

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥

تُو بےانت اپرمپر سُوآمی گُر کِرپا کوئی لاکھَے۔۔۱۔۔

ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥

بِن بکنے بِن کہن کہاون انتر جامی جانَے۔۔

ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

جا کوُ میل لئے پرَبھ نانک سے جن درگہ مانے۔۔۲۔۔۱۰۵۔۔۱۲۸۔۔

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫

سارنگ محلّہ ۵ چوُپدے گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد ۔

ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥

ہر جھج آن کرم بِکار--

ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مان موہ نہ بُجھت ترِسنا کال گرس سنسار--ا--رہاؤ--

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰ ॥

کھات پیوت ہست سووت اؤدھ بِتی اثار--

ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥

نرک اُدر بھرمنت جلتو جمہِ کینی سار--ا--

ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰ ਝਾਰ ॥

پر دروہ کرت بِکار نِندا پاپ رت کر جھار--

ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

بِنا ستگور بُوجھ ناہی تم موہ مہاں اندھار--٢--

ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥

بِکھ ٹھگوَری کھائے مُوٹھو چِتِ نہ سِرجنہار--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥

گوبِند گُپت ہوئے رہیو نیارو ماتنگ مت اہنکار--٣--

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥

کر کِرپا پرَبھ سنت راکھے چرن کمل ادھار--

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੋੁਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥

کر جور نانک سرن آئیو گوپال پُرکھ اپار--۴--ا--١٢٩--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲ

سارگ محلّہ ۵ گھر ۶ پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥

سُبھ بچن بول گُن امول--

ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ॥

کِنکری بِکار--

ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥

دیکھ ری بیچار--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥

گُر سبد دھیائے محل پائے--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر سنگ رنگ کرتی مہا کیَل--ا--رہاؤ--

ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥

سُپن ری سنسار--

ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

مِتھنی بِستھار--

ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥

سکھی کائے موہِ موہلی پِرء پریت رِدَے میَل--ا--

ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥

سرب ری پریت پیار--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥

پرَبھ سدا ری دیار--

ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥

کائیں آن آن رُچیئے--

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥

ہر سنگ سنگ کھچیئے--

ਜਉ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ॥

جوُ سادھسنگ پائے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥

کہو نانک ہر دھیائے--

ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥

اب رہے جمہِ میَل--۲--۱--۱۳۰--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥

کنچنا بہو دت کرا--

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥

بھُوم دان ارپ دھرا--

ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥

مَن انِک سوچ پوِتر کرت--

ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ناہی رے نام تُل من چرن کمل لاگے--ا--رہاؤ--

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥

چار بید جِہو بھنے--

ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥

دس اسٹ کھسٹ سرَون سُنے--

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥

نہی تُل گوبِد نام دھُنے--

ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥

من چرن کمل لاگے--ا--

ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ ॥

برت سندھ سوچ چار--

ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥

کِریا کُنٹ نِراہار--

ਅਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ ॥

اپرس کرت پاکسار--

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥

نِولی کرم بہو بِستھار--

ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥

دھُوپ دیپ کرتے ہر نام تُل نہ لاگے--

ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥

رام دیار سُن دین بینتی--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥

دیہو درس نَین پیکھوَ جن نانک نام مِسٹ لاگے--٢--٢--١٣١--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام رام رام جاپ رمت رام سہائی--١--رہاؤ--

ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥

سنتن کےَ چرن لاگے کام کرودھ لوبھ تیاگے گُر گوپال بھیٔے کِرپال لبدھ اپنی پائی--١--

ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥

بِنسے بھرم موہ اندھ ٹُوٹے مایا کے بندھ پُورن سربتر ٹھاکُر نہ کوۄ بَیرائی--

ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥

سُوآمی سُپرسنّ بھیٔے جنم مرن دوکھ گیٔے سنتن کےَ چرن لاگ نانک گُن گائی

--١٣٢--٣--٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ٥--

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہرے ہر مکھو بول ہر ہرے من دھارے--١--رہاؤ--

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥

سرَون سُنن بھگت کرن انِک پُنہچرن--

ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥

سرن پرن سادُھو آن بان بِسارے--ا--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ہر چرن پریت نیت نیت پاونا مہہ مہا پُنیت--

ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥

سیوک بھَے دُور کرن کلِمل دوکھ جارے--

ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥

کہت مُکت سُنت مُکت رہت جنم رہتے--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥

رام رام سار بھُوت نانک تت بیچارے--۲--۴--۱۳۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بھگت ماگ سنت تِیاگ سگل کامی--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋੁਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥

پریت لائے ہر دھیائے گُن گوبِند سدا گائے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

ہر جن کی رین بانچھ دَینہار سُوآمی--ا--

ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سرب کُسل سُکھ بِسرام آنَدا آنند نام جم کی کچھو ناہِ تراس سِمر انترجامی--

ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥

ایک سرن گوبِند چرن سنسار سگل تاپ ہرن--

ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥

ناوَ رُوپ سادھسنگ نانک پارگرامی--۲--۵--۱۳۴--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥

گُن لال گاوؤ گُر دیکھے--

ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پنچا تے ایک چھُوٹا جوُ سادھسنگ پگ روُ--ا--رہاؤ--

ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥

درِسٹوُ کچھو سنگ نہ جائے مان تِیاگ موہا--

ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥

ایکے ہر پریت لائے مِل سادھسنگ سوہا--ا--

ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥

پائیو ہےَ گُن نِدھان سگل آس پُوری--

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥

نانک من انند بھیَے گُر بِکھم گارھ توری--۲--٦--۱۳۵--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥

من بِراگیگی--

ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھوجتی درسار--ا--رہاؤ--

ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥

سادھو سنتن سیو کےَ پِروُ ہیئرے دھیائیو--

ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥

آنند رُوپی پیکھ کےَ ہوُ محل پاووگی--ا--

ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥

کام کری سبھ تِیاگ کےَ ہوُ سرن پروُگی--

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥

نانک سُوآمی گر مِلے ہوُ گُر مناووُگی--۲--۷--۱۳۶--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥

ایسی ہوئے پری--

ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جانتے دیار--ا--رہاؤ--

ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥

ماتر پِتر تِیاگ کےَ من سنتن پاہِ بیچائیو--

ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥

جات جنم کُل کھوئیۓ ہؤ گاوؤ ہر ہری--ا--

ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥

لوک کُٹنب تے ٹُوٹیَۓ پرَبھ کِرت کِرت کری--

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥

گُر مو کوُ اُپدیسیا نانک سیَو ایک ہری--۲--۸--۱۳۷--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سارگ محلّہ ۵--

ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥

لال لال موہن گوپال تُو--

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِیٹ ہست پاکھان جنت سرب مےَ پرَتِپال تُو--ا--رہاؤ--

ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥

نہ دُور پُور حجُور سنگے--

ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥

سُندر رسال تُو--ا--

ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥

نہ برن برن نہ کُلہ کُل--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥

نانک پربھ کرپال توُ--۲--۹--۱۳۸--

ਸਾਰਗ ਮਃ ੫ ॥

سارگ ؛م ۵--

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥

کرت کیَل بکھےَ میَل چندر سُور موہے--

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

اُپجتا بِکار دُندر نوپُری جھُننتکار سُندر انِگ بھاوَ کرت پھِرت بِن گوپال دھوہے--رہاوَ--

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥

تین بھوَنے لپٹائے رہی کاچ کرم نہ جات صحی اُنمت اندھ دھندھ رچت جیَسے مہا ساگر

ہوہے--ا--

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥

اُدھرے ہر سنت داس کاٹ دینی جم کی پھاس پتت پاون نام جا کو سِمر نانک اوہے

--۱۵۵--۱۳--۳--۱۳۹--۱۰--۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ سارنگ محلہ ۹--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥

ہر بِن تیرو کو نہ سہائی--

ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاں کی مات پِتا سُت بنتا کو کاہُو کو بھائی--ا--رہاؤ--

ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥

دھن دھرنی ار سنپت سگری جو مانیو اپنائی--

ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥

تن چھُوٹَے کچھ سنگ نہ چالَے کہا تاہِ لپٹائی--ا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥

دین دیال سدا دُکھ بھنجن تا سِیوٗ رُچ نہ بڈھائی--

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥

نانک کہت جگت سبھ مِتھیا جیئو سُپنا رینائی--۲--ا--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سارنگ محلّہ ۹--

ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥

کہا من بِکھیا سِیوٗ لپٹاہی--

ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

یا جگ مہہ کوۇ رہن نہ پاوَے اِک آوہِ اِک جاہی--ا--رہاؤ--

ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥

کاں کو تن دھن سنپت کاں کی کا سِیوٗ نیہُ لگاہی--

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥

جو دیسَے سو سگل بِناسَے جیئو بادر کی چھاہی--ا--

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥

تج ابھیمان سرن سنتن گہہ مُکت ہوہِ چھِن ماہی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥

جن نانک بھگونت بھجن بِن سُکھ سُپنَے بھی ناہی--۲--۲--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سارنگ محلّہ ۹--

ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥

کہا نر اپنو جنم گواوے--

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مایا مد بِکھیا رس رچیو رام سرن نہی آوے--ا--رہاؤ--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥

ایہو سنسار سگل ہےَ سُپنو دیکھ کہا لوبھاوے--

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥

جو اُپجَے سو سگل بِناسَے رہن نہ کوُ پاوے--ا--

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥

مِتھیا تن ساچو کر مانیو ایہہ بِدھ آپ بندھاوے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥

جن نانک سوؤ جن مُکتا رام بھجن چِت لاوے--۲--۳--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سارنگ محلّہ ۹--

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥

من کر کبہو نہ ہر گُن گائیو--

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِکھیاسکت رہیو نِس باسُر کینو اپنو بھائیو--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥

گُر اُپدیس سُنیو نہِ کانن پر دارا لپٹائیو--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥

پر نِندا کارن بہو دھاوت سمجھیو نہ سمجھائیو--ا--

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥

کہا کہوَ مےَ اپنی کرنی جہ بِدھ جنم گوَائیو--

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥

کہو نانک سبھ اوَگن مو مہہ راکھ لیہو سرنائیو--۲--۴--۳--۱۳--۱۳۹--۴--۱۵۹--

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ سارگ اسٹپدیا محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ہر بِن کیوَ جیوا میری مائی--

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جَے جگدیس تیرا جس جاچؤ مَے ہر بِن رہن نہ جائی--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥

ہر کی پیاس پیاسی کامن دیکھؤ رَین سبائی--

ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥

سرِیدھر ناتھ میرا من لینا پرَبھ جانَے پیر پرائی--ا--

ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥

گنت سریر پیر ہےَ ہر بِن گُر سبدی ہر پانئی--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥

دیال کرِپا کر ہر جیئو ہر سِیو رہاں سمائی--۲--

ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥

ایسی رَوت رَوَہو من میرے ہر چرنی چِت لائی--

ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥

بِسم بھئے گُن گائے منوہر نِربھؤ سہج سمائی--۳--

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ہِردَے نام سدا دھُن نِہچل گھٹَے نہ قیمت پائی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥

بِن ناوَے سبھ کوئی نِردھن ستگور بُوجھ بُجھائی--۴--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥

پریتم پران بھئے سُن سجنی دُوت مُوئے بِکھ کھائی--

ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥

جب کی اُپجی تب کی تَیسی رنگُل بھئی من بھائی--۵--

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥

سہج سمادھ سدا لِو ہر سِیوٗ جیواں ہر گُن گائی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥

گُر کےَ سبد رتا بیراگی نِج گھر تاڑی لائی--٦--

ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥

سُدھ رس نام مہا رس میٹھا نِج گھر تت گُسائیں--

ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥

تہ ہی من جہ ہی تےَ راکھیا ایسی گُرمت پائی--۷--

ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥

سنک سناد برہماد اِندرادِک بھگت رتے بن آئی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥

نانک ہر بِن گھری نہ جیواں ہر کا نام وڈائی--۸--ا--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سارگ محلّہ ا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ہر بِن کیوٗ دھیرَے من میرا--

ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ کلپ کے دُوکھ بِناسن ساچ درِڑاۓ نِبیرا--ا--رہاؤ--

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥

کرودھ نِوار جلے ہوَ ممتا پریم سدا نوَ رنگی--

ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥

انبھوَ بِسر گئے پربھ جاچِیا ہر نِرمائل سنگی--ا--

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

چنچل مت تِیاگ بھوَ بھنجن پایا ایک سبد لِو لاگی--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥

ہر رس چاکھ ترِکھا نِواری ہر میَل لئے بڈبھاگی--٢--

ਅਭਰਤ ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ابھرت سِنچ بھیۓ سُبھر سر گُرمت ساچ نِہالا--

ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥

من رت نام رتے نِہکیول آد جُگاد دیالا--٣--

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

موہن موہِ لیا من مورا بڈے بھاگ لِو لاگی--

ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥

ساچ بیچار کِلوِکھ دُکھ کاٹے من نِرمل انراگی--۴--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥

گہر گمبھیر ساگر رتناگر اوَر نہی ان پُوجا--

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥

سبد بیچار بھرم بھوَ بھنجن اوَر نہ جانیا دُوجا--۵--

ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

منُوآ مار نِرمل پد چینیا ہر رس رتے اِدھکائی--

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥

ایکس بِن مَے اور نہ جاناں ستگور بُوجھ بُجھائی--٦--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥

اگم اگوچر اناتھ اجونی گُرمت ایکو جانیا--

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥

سُبھر بھرے ناہی چِت ڈولَے من ہی تے من مانیا--٧--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥

گُر پرسادی اکتھو کتھیئے کہو کہاوے سوئی--

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥

نانک دین دیال ہمارے اور نہ جانیا کوئی--٨--٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

سارگ محلّہ ٣ اسٹپدیا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥

من میرے ہر کَے نام وڈائی--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِن اور نہ جانا کوئی ہر کَے نام مُکت گت پائی--ا--رہاؤ--

ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

سبد بھوٗ بھنجن جمکال نِکھنجن ہر سیتی لِو لائی۔۔

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ہر سُکھداتا گُرمکھ جاتا سہجے رہیا سمائی۔۔١۔۔

ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨ੍ਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥

بھگتاں کا بھوجن ہر نام نِرنجن پیہنھن بھگت بڈائی۔۔

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥

نِج گھر واسا سدا ہر سیون ہر در سوبھا پائی۔۔٢۔۔

ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥

منمکھ بُدھ کاچی منُوآ ڈولَے اکتھ نہ کتھے کہانی۔۔

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥

گُرمت نِہچل ہر من وسیا امرِت ساچی بانی۔۔٣۔۔

ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥

من کے ترنگ سبد نِوارے رسنا سہج سُبھائی۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

ستگور مِل رہیۓ سد اپنے جِن ہر سیَتی لِو لائی۔۔٤۔۔

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥

من سبد مرَے تا مُکتو ہووَے ہر چرنی چِت لائی۔۔

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥

ہر سر ساگر سدا جل نِرمل ناوَے سہج سُبھائی۔۔٥۔۔

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥

سبد ویچار سدا رنگ راتے ہوَمے ترِسنا ماری--

ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥

انتر نِہکیول ہر روِیا سبھ آتم رام مُراری--٦--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

سیوک سیوَ رہے سچ راتے جو تیرَے من بھانے--

ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥

دُبدھا محل نہ پاوے جگ جھُوٹھی گُن اوَگن نہ پچھانے--٧--

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥

آپے میَل لئے اکتھ کتھیئے سچ سبد سچ بانی--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥

نانک ساچے سچ سمانے ہر کا نام وکھانی--٨--١--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سارگ محلّہ ٣--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥

من میرے ہر کا نام ات میٹھا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم جنم کے کِلوِکھ بھوَ بھنجن گُرمکھ ایکو ڈیٹھا--١--رہاوَ--

ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

کوٹ کوٹنتر کے پاپ بِناسن ہر ساچا من بھایا--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥

ہر بِن اور نہ سُوجھے دُوجا ستگور ایک بُجھایا--ا--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥

پریم پدارتھ جِن گھٹ وسیا سہجے رہے سمائی--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

سبد رتے سے رنگ چلُولے راتے سہج سُبھائی--۲--

ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥

رسنا سبد ویچار رس راتی لال بھئی رنگ لائی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥

رام نام نِہکیول جانیا من ترِپتیا سانت آئی--۳--

ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

پنڈت پڑھِ پڑھِ مونی سبھ تھاکے بھرم بھیکھ تھکے بھیکھدھاری--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥

گُر پرساد نِرنجن پایا ساچے سبد ویچاری--۴--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

آوا گوَن نِوار سچ راتے ساچ سبد من بھایا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ پائیے جِن وِچھوہ آپ گوایا--۵--

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ساچے سبد سہج دھُن اُپجے من ساچے لِو لائی--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥

اگم اگوچر نام نِرنجن گُرمکھ منّ وسائی--٦--

ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ایکس مہہ سبھ جگتو ورتَے وِرلا ایک پچھانَے--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥

سبد مَرے تا سبھ کِچھ سُوجھے اندِن ایکو جانَے--٧--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

جس نو ندر کرے سوئی جن بُوجھَے ہور کہنا کتھن نہ جائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥

نانک نام رتے سدا بیراگی ایک سبد لِو لائی--٨--٢--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سارگ محلّہ ٣--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

من میرے ہر کی اکتھ کہانی--

ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ندر کرے سوئی جن پائے گُرمکھ وِرلَے جانی--١--رہاؤ--

ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ہر گہر گمبھیر گُنی گہیر گُر کےَ سبد پچھانیا--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥

بہو بِدھ کرم کرہِ بھائے دُوجے بِن سبدَے بؤرانیا--١--

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ہر نام ناوے سوئی جن نِرمل پھِر میلا مُول نہ ہوئی--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥

نام بِنا سبھ جگ ہے مَیلا دُوجے بھرم پت کھوئی--٢--

ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥

کیا درِڑاں کیا سنگریہہ تیاگی مَے تا بُوجھ نہ پائی--

ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

ہوہِ دیال کِرپا کر ہر جیوٗ نامو ہوئے سکھائی--٣--

ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥

سچا سچ داتا کرم بِدھاتا جِس بھاوے تِس نائے لائے--

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥

گُورُو دُوارے سوئی بُوجھَے جِس نو آپ بُجھائے--٤--

ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

دیکھ بسماد ایہو من نہی چیتے آوا گوَن سنسارا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥

ستگور سیوے سوئی بُوجھَے پائے موکھ دُوارا--٥--

ਜਿਨ੍ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

جنھ در سُوجھے سے کدے نہ وِگاڑہِ ستگور بُوجھ بُجھائی--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥

سچ سنجم کرنی کِرت کماوہِ آون جان رہائی--٦--

ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥

سے در ساچے ساچ کماوہِ جِن گُرمکھ ساچ ادھارا--

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥

منمکھ دُوجے بھرم بھُلائے نہ بُوجھہ ویچارا--۷--

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥

آپے گُرمکھ آپے دیوَے آپے کر کر ویکھے--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥

نانک سے جن تھائے پئے ہےَ جِن کی پت پاوَے لیکھَے--۸--۳--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

سارگ محلّہ ۵ اسٹپدیا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥

گُسائیں پرتاپ تُہارو ڈیٹھا--

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرن کراون اُپاے سماون سگل چھترپت بیٹھا--ا--رہاؤ--

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥

رانا راؤ راج بھئے رنکا اُن جھُوٹھے کہن کہائیو--

ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥

ہمرا راجن سدا سلامت تا کو سگل گھٹا جس گائیو--ا--

ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥

اُپما سُنہو راجن کی سنتھو کہت جیَت پاہُوچا۔۔

ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥

بےسُمار وڈ ساہ داتارا اُوچے ہی تے اُوچا۔۔۲۔۔

ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥

پوَن پرویُو سگل اکارا پاوک کاسٹ سنگے۔۔

ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥

نیر دھرن کر راکھے ایکت کوئے نہ کِس ہی سنگے۔۔۳۔۔

ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥

گھٹ گھٹ کتھا راجن کی چالَے گھر گھر تُجھ اُماہا۔۔

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥

جی جنت سبھ پاچھے کرَیا پرتھمے رِجق سماہا۔۔۴۔۔

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥

جو کِچھ کرنا سو آپے کرنا مسلت کاہُو دینھی۔۔

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨ੍ਹੀ ॥੫॥

انِک جتن کر کرہ دِکھائے ساچی ساکھی چینھی۔۔۵۔۔

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥

ہر بھگتا کر راکھے اپنے دینی نام وڈائی۔۔

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੬॥

جِن جِن کری اوگیا جن کی تے تَیں دیئے رُڑھائی۔۔۶۔۔

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥

مکت بھیۓ سادھسنگت کر تِن کے اوگن سبھ پرہریا--

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥

تِن کوُ دیکھ بھیۓ کِرپالا تِن بھَو ساگر تریا--۷--

ਹਮ ਨਾਨ੍ਹੇ ਨੀਚ ਤੁਮ੍ਹੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ہم نانھے نیچ تمھے بڈ صاحِب قُدرت کوُن بیچارا--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

من تن سیتل گُر درس دیکھے نانک نام ادھارا--۸--۱--

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬

سارگ محلّہ ۵ اسٹپدی گھر ٦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥

اگم اگادھ سُنہو جن کتھا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پاربرہم کی اچرج سبھا--۱--رہاوُ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥

سدا سدا ستگور نمسکار--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥

گُر کِرپا تے گُن گاۓ اپار--

ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

من بھیتر ہووے پرگاس--

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥

گیان انجن اگیان بِناس--ا--

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

مِت ناہی جا کا بِستھار--

ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥

سوبھا تا کی اپر اپار--

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥

انِک رنگ جا کے گنے نہ جاہِ--

ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥

سوگ ہرکھ دُہُو مہہ ناہِ--۲--

ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥

انِک برہمے جا کے بید دھُن کرہِ--

ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥

انِک مہیس بَیس دھیان دھرہِ--

ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥

انِک پُرکھ انسا اوَتار--

ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥

انِک اِندر اُوبھے دربار--۳--

ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥

اِنک پَون پاوک ار نیر--

ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥

اِنک رتن ساگر ددھ کھیر--

ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥

اِنک سُور سسیئر نکھیات--

ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥

اِنک دیوی دیوا بہو بھانت--۴--

ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥

اِنک بسُدھا اِنک کامدھین--

ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥

اِنک پارجات اِنک مُکھ بین--

ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥

اِنک اکاس اِنک پاتال--

ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥

اِنک مُکھی جپیئے گوپال--۵--

ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥

اِنک ساستر سِمرت پُران--

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥

اِنک جگت ہووت بکھیان--

ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥

اَنِک سروتے سُنہِ نِدھان--

ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥

سرب جی پُورن بھگوان--٦--

ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥

اَنِک دھرم اَنِک کُمیر--

ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥

اَنِک برن اَنِک کنک سُمیر--

ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥

اَنِک سیکھ نوَتن نام لیہِ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥

پار.برہم کا انت نہ تیہِ--٧--

ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥

اَنِک پُرِیا اَنِک تہ کھنڈ--

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

اَنِک رُوپ رنگ .برہمنڈ--

ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥

اَنِک بنا اَنِک پھل مُول--

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੮॥

آپہِ سُوکھم آپہِ استھُول--٨--

ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

اَنِک جُگاد دِنس ار رات--

ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥

اَنِک پرلوٗ اَنِک اُتپات--

ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥

اَنِک جی جا کے گِرہ ماہِ--

ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੯॥

رمت رام پُورن سرب ٹھانئےَ--۹--

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥

اَنِک مایا جا کی لکھی نہ جائے--

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

اَنِک کلا کھیلَے ہر رائے--

ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥

اَنِک دھُنِت لِلت سنگیت--

ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥

اَنِک گُپت پرگٹے تہ چیت--۱۰--

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

سبھ تے اُوچ بھگت جا کےَ سنگ--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥

آٹھ پہر گُن گاوہِ رنگ--

ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

اِنِک اناہد آنند جھُنکار--

ਉਆ ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥

اُوا رس کا کچھو انت نہ پار--اا--

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ست پُرکھ ست استھان--

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

اُوچ تے اُوچ نِرمل نِربان--

ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥

اپنا کیا جانہِ آپ--

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

آپے گھٹ گھٹ رہیو بیاپ--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥

کِرپا نِدھان نانک دیال--

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥੭॥

جِن جپیا نانک تے بھیے نِہال--١٢--ا--٢--٢--٣--٧--

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

سارگ چھنت محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

سبھ دیکھیئے انبھے کا داتا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥

گھٹ گھٹ پُورن ہےَ الِپاتا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥

گھٹ گھٹ پُورن کر بِستھیرن جل ترنگ جیئو رچن کیا--

ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ہبھ رس مانے بھوگ گھٹانے آن نہ بیِا کو تھِیا--

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ہر رنگی اِک رنگی ٹھاکُر سنتسنگ پرَبھ جاتا--

ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥

نانک درس لینا جیئو جل مینا سبھ دیکھیئے انبھے کا داتا--ا--

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥

کوَن اُپما دیوَ کوَن بڈائی--

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥

پُورن پُور رہیو سرب ٹھائی--

ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥

پُورن منموہن گھٹ گھٹ سوہن جب کھِنچےَ تب چھائی--

ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥

کیوُ نہ ارادھو مِل کر سادھو گھری مُہتک بیلا آئی--

ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥

ارتھ درب سبھ جو کِچھ دیسَے سنگ نہ کچھُو جائی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥੨॥

کہو نانک ہر ہر آرادھو کوَن اُپما دیوَ کوَن بڈائی--٢--

ਪੂਛਉ ਸੰਤ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥

پُوچھوَ سنت میرو ٹھاکُر کیَسا--

ਹੀਉ ਅਰਾਪਉਂ ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥

ہیوَ اراپوَں دیہو سدیسا--

ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥

دیہو سدیسا پرَبھ جیوَ کیَسا کہ موہن پرویَسا--

ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥

انگ انگ سُکھدائی پُورن برہمائی تھان تھانتر دیسا--

ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥

بندھن تے مُکتا گھٹ گھٹ جُگتا کہہ نہ سکوَ ہر جیسا--

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥

دیکھ چرت نانک من موہیو پُوچھَے دین میرو ٹھاکُر کیَسا--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

کر کِرپا اپنے پہہ آیا--

ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥

دھنّ سو رِدا جہ چرن بسایا--

ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

چرن بسایا سنت سنگایا اگیان اندھیر گوٓایا--

ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

بھیا پرگاس رِدَے اُلاس پرَبھ لوڑیدا پایا--

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥

دُکھ ناٹھا سُکھ گھر مہہ وُوٹھا مہا انند سہجایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥

کہو نانک مَے پُورا پایا کر کِرپا اپنے پہہ آیا--۴--ا--

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ

سارنگ کی وار محلّہ ۴ رائے مہمے حسنے کی دھُن

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲--

ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛਤਿ ॥

گُر کُنجی پاہُو نِول من کوٹھا تن چھت--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥

نانک گُر بِن من کا تاک نہ اُگھڑَے اوَ ر نہ کُنجی ہتھ--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਨ ਭੀਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥

نہ بھیجے راگی نادی بید--

ਨ ਭੀਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥

نہ بھیجے سُرتی گیانی جوگ--

ਨ ਭੀਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥

نہ بھیجے سوگی کیتے روج--

ਨ ਭੀਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥

نہ بھیجے رُوپیں مالیں رنگ--

ਨ ਭੀਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥

نہ بھیجے تیرتھ بھویۓ ننگ--

ਨ ਭੀਜੈ ਦਾਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥

نہ بھیجے داتیں کیتے پُنّ--

ਨ ਭੀਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥

نہ بھیجے باہر بیٹھیا سُنّ--

ਨ ਭੀਜੈ ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥

نہ بھیجے بھیڑ مرہِ بھڑِ سُور--

ਨ ਭੀਜੈ ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥

نہ بھیجے کیتے ہووہِ دھُوڑ--

ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥

لیکھا لکھیۓ من کے بھائے--

ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥

نانک بھیجَے ساچے نائے--۲--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

نوَ چھِ کھٹ کا کرے بیچار--

ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥

نِس دِن اُچرے بھار اٹھار--

ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥

تِن بھی انت نہ پایا توہِ--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

نام بِہُون مکت کیوُ ہوئے--

ਨਾਭਿ ਵਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

نابھ وسط برہمَے انت نہ جانیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥

گُرمکھ نانک نام پچھانیا--۳--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

آپے آپ نِرنجنا جِن آپ اُپایا--

ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

آپے کھیل رچائیون سبھ جگت سبایا--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ترِےَ گُن آپ سِرجِئَن مایا موہ ودھایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥

گُر پرسادی اُبرے جِن بھانا بھایا--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

نانک سچ ورتدا سبھ سچ سمایا--ا--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ٢--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥

آپ اُپائے نانکا آپے رکھَے ویک--

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥

مندا کِس نو آکھیئے جاں سبھنا صاحِب ایک--

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥

سبھنا صاحِب ایک ہےَ ویکھے دھندَھے لائے--

ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

کسےَ تھوڑا کسےَ اگلا کھالی کوئی ناہِ--

ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥

آوہِ ننگے جاہِ ننگے وِچے کرہِ وِتھار--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥

نانک حکم نہ جانیے اگے کائی کار--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥

جِنس تھاپ جیاں کوُ بھیجَے جِنس تھاپ لَے جاوَے--

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥

آپے تھاپ اُتھاپَے آپے ایتے ویس کراوَے--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥

جیتے جی پھِرہِ اوَدھوتی آپے بھِکھیا پاوَے--

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥

لیکھَے بولن لیکھَے چلن کائت کیچہِ دعوے--

ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

مُول مت پروانا ایہو نانک آکھ سُنائے--

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥

کرنی اُپر ہوئے تپاوس جے کو کہَے کہائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥

گُرمکھ چلت رچائیون گُن پرگٹی آیا--

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

گُربانی سد اُچرے ہر منّ وسایا--

ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥

سکت گئی بھرم کٹیا سِو جوت جگایا--

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

جِن کےَ پوتےَ پُنّ ہےَ گُر پُرکھ مِلایا--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥

نانک سہجے مِل رہے ہر نام سمایا--۲--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲--

ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥

ساہ چلے ونجاریا لِکھیا دیوَے نال--

ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

لِکھے اُپر حُکم ہوئے لئیَے وسط سمھال--

ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥

وسط لئی ونجارئی وکھر بدھا پائے--

ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥

کیئی لاہا لَے چلے اِک چلے مُول گوَاے--

ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

تھوڑا کِنَے نہ منگیو کِس کہیَے ساباس--

ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥

ندر تِنا کوُ نانکا جے ثابت لائے راس--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥

جُڑ جُڑ وِچھڑے وِچھڑ جُڑے--

ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥

جیو جیو مُوئے مُوئے جیوے--

ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥

کیتیا کے باپ کیتیا کے بیٹے کیتے گُر چیلے ہُوئے--

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥

آگے پاچھے گنت نہ آوےَ کیا جاتی کیا ہُن ہُوئے--

ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥

سبھ کرنا کِرت کر لکھیئے کر کر کرتا کرے کرے--

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥

منمکھ مریئے گُرمکھ تریئے نانک ندری ندر کرے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥

منمکھ دُوجا بھرم ہےَ دُوجے لوبھایا--

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥

کُوڑ کپٹ کماودے کُوڑو آلایا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

پُتر کلتر موہ ہیت ہےَ سبھ دُکھ سبایا--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥

جم در بدھے ماریئہہ بھرمہِ بھرمایا--

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥

منمُکھ جنم گوَایا نانک ہر بھایا--٣--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ٢--

ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

جن وڈیائی تیرے نام کی تے رتے من ماہِ--

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥

نانک امرِت ایک ہےَ دُوجا امرِت ناہِ--

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

نانک امرِت منَے ماہِ پائیَے گُر پرساد--

ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥

تِنّھی پیِتا رنگ سِیو جِنھ کوُ لِکھیا آد--١--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ٢--

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

کیتا کیا سالاہیئے کرے سوئے سالاہِ--

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥

نانک ایکی باہرا دُوجا داتا ناہِ--

ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

کرتا سو سالاہیئے جِن کیتا آکار--

ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥

داتا سو سالاہیئے جے سبھسَے دے آدھار--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥

نانک آپ سدیو ہےَ پُورا جِس بھنڈار--

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥

وڈا کر سالاہیئے انت نہ پاراوار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ہر کا نام نِدھان ہےَ سیویئے سُکھ پائی--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥

نام نِرنجن اُچراں پت سِیوُ گھر جائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥

گُرمکھ بانی نام ہےَ نام رِدَے وسائی--

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥

مت پنکھیرُو وس ہوئے ستگورو دھیائیں--

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

نانک آپ دیال ہوئے نامے لِو لائی--۴--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

سلوک محلّہ ۲--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥

تِس سِیُو کَیسا بولنا جے آپے جانَے جان--

ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

چیرِی جا کی نہ پھِرے صاحِب سو پروان--

ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥

چیری جِس کی چلنا میر ملک سلار--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

جو تِس بھاوے نانکا سائی بھلی کار--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

جِنھا چیری چلنا ہتھ تِنھا کِچھ ناہِ--

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥

صاحِب کا فُرمان ہوئے اُٹھی کرلَے پاہِ--

ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥

جیہا چیری لِکھیا تیہا حُکم کماہِ--

ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥

گھلے آوہِ نانکا سدے اُٹھی جاہِ--ا--

ਮਹਲਾ ੨ ॥

محلّہ ۲--

ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥

صِفت جِنا کوُ بکھسیِۓ سیئ پوتیدار--

ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨ੍ਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥

کُنجی جِن کوُ دِتِیا تِنّھا مِلے بھنڈار--

ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جہ بھنڈاری ہوُ گُن نِکلہِ تے کیئہِ پروان--

ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ندر تِنّھا کوُ نانکا نام جِنّھا نیسان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

نام نِرنجن نِرملا سُنِئیے سُکھ ہوئی--

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥

سُن سُن منّ وسائیۓ بُوجھے جن کوئی--

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

بہدِیا اُٹھدِیا نہ وِسرے ساچا سچ سوئی--

ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

بھگتا کوُ نام ادھار ہےَ نامے سُکھ ہوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥

نانک من تن رَوِ رہیا گُرمُکھ ہر سوئی۔۔۵۔۔

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سلوک محلّہ ا۔۔

ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥

نانک تُلیئہِ تول جے جیوُ پِچھےَ پائیَے۔۔

ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥

اِکس نہ پُجہِ بول جے پُورے پُورا کر مِلےَ۔۔

ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥

وڈا آکھن بھارا تول۔۔

ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥

ہور ہوَلی متی ہوَلے بول۔۔

ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥

دھرتی پانی پربت بھار۔۔

ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

کیوُ کنڈَے تولَے سُنیار۔۔

ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥

تولا ماسہ رتک پائے۔۔

ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥

نانک پُچھیا دۓ پُجاۓ--

ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥

مُورکھ اندھیا اندھی دھات--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥

کہہ کہہ کہن کہائن آپ--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥

آکھن اؤکھا سُنن اؤکھا آکھ نہ جاپی آکھ--

ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

اِک آکھ آکھہ سبد بھاکھِ اردھ اُردھ دِن رات--

ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥

جے کِہو ہوۓ ت کِہو دِسَے جاپَے رُوپ نہ جات--

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥

سبھ کارن کرتا کرے گھٹ اؤگھٹ گھٹ تھاپ--

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥

آکھن اؤکھا نانکا آکھ نہ جاپَے آکھ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥

نائے سُنیّے من رہسیئے نامے سانت آئی--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥

نائے سُنیّے من ترِپتیئے سبھ دُکھ گوائی--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥

نائے سُنیّے ناوٗ اُوپجے نامے وڈیائی--

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

نامے ہی سبھ جات پت نامے گت پائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

گُرمکھ نام دھیائیئے نانک لِو لائی--٦--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سلوک محلّہ ا--

ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥

جُوٹھ نہ راگیں جُوٹھ نہ ویدیں--

ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥

جُوٹھ نہ چند سُورج کی بھیدی--

ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥

جُوٹھ نہ انّی جُوٹھ نہ نائی--

ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥

جُوٹھ نہ میہو ورِھئے سبھ تھائی--

ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥

جُوٹھ نہ دھرتی جُوٹھ نہ پانی--

ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

جُوٹھ نہ پوَنے ماہِ سمانی--

ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

نانک نِگُریا گُن ناہی کوئے--

ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥

مُوہِ پھیِرئَے مُہو جوٹھا ہوئے--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

نانک چُلِیا سُچِیا جے بھر جانَے کوئے--

ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥

سُرتے چُلی گیان کی جوگی کا جت ہوئے--

ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥

برہمن چُلی سنتوکھ کی گرہی کا ست دان--

ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥

راجے چُلی نیاو کی پڑیا سچ دھیان--

ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

پانی چِت نہ دھوپئی مُکھ پیِتَے تِکھ جائے--

ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥

پانی پِتا جگت کا پھِر پانی سبھ کھاۓ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥

ناۓ سُنیَے سبھ سِدھ ہےَ رِدھ پِچھےَ آوےَ--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥

ناۓ سُنیَے نؤ نِدھ مِلَے من چِندیا پاوَے--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥

ناۓ سُنیَے سنتوکھ ہوۓ کوَلا چرن دھیاوَے--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ناۓ سُنیَے سہج اُوپجَے سہجے سُکھ پاوَے--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥

گُرمتی ناوٗ پایئَے نانک گُن گاوَے--٧--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سلوک محلّہ ا--

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

دُکھ وِچ جمّن دُکھ مرن دُکھ ورتن سنسار--

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

دُکھ دُکھ اگےَ آکھیۓ پڑ٘ھِ پڑ٘ھِ کرہِ پُکار--

ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥

دُکھ کِیا پنڈا کھُلِھیا سُکھ نہ نِکلیو کوئے--

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥

دُکھ وِچ جیوُ جلایا دُکھیا چلیا روئے--

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

نانک صِفتی رتیا من تن ہرِیا ہوئے--

ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥

دُکھ کیا اگی ماریہہ بھی دُکھ دارُو ہوئے--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥

نانک دُنیا بھس رنگ بھسوُ ہُو بھس کھیہہ--

ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥

بھسو بھس کماونی بھی بھس بھریئے دیہہ--

ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥

جا جیوُ وِچھوہ کڈھیئے بھسوُ بھریا جائے--

ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥

اگَے لیکھَے منگِئے ہور دسُونی پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

نائے سُنیَئے سُچ سنجمو جم نیڑ نہ آوے--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥

نائے سُنیَئے گھٹ چانَنا آنھیر گواوے--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥

نائے سُنیَئے آپ بُجھیئے لاہا ناؤ پاوے--

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥

نائے سُنیَئے پاپ کٹیئہِ نِرمل سچ پاوے--

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥

نانک نائے سُنیَئے مُکھ اُجلے ناؤ گُرمُکھ دھیاوے--۸--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سلوک محلّہ ۱--

ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥

گھر نارائن سبھا نال--

ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥

پُوج کرے رکھَے ناوال--

ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥

کُنگوُ چنن پھُل چڑائے--

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥

پیری پَے پَے بہت منائے--

ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨ੍ਹੈ ਖਾਇ ॥

مانُوآ منگ منگ پَیہنّھے کھاۓ۔۔

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥

اندھی کمّی اَندھ سجاۓ۔۔

ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥

بھُکھیا دۓ نہ مردیا رکھَے۔۔

ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥

اندھا جھگڑا اندھی ستھَے۔۔ا۔۔

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا۔۔

ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥

سبھے سُرتی جوگ سبھ سبھے پُران۔۔

ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥

سبھے کرنے تپ سبھ سبھے گیت گیان۔۔

ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥

سبھے بُدھی سُدھ سبھ سبھ تیرتھ سبھ تھان۔۔

ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥

سبھ پاتساہیا امر سبھ سبھ کھُسیا سبھ کھان۔۔

ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥

سبھے مانس دیوَ سبھ سبھے جوگ دھیان۔۔

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

سبھے پُرِیا کھنڈ سبھ سبھے جی جہان--

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥

حُکم چلائے آپنَے کرمی وہَے کلام--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥

نانک سچا سچ نائے سچ سبھا دیبان--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥

نائے منِیَے سُکھ اُپجَے نامے گت ہوئی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

نائے منِیَے پت پائیَے ہِردَے ہر سوئی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

نائے منِیَے بھَوجل لنگھیئے پھِر بِگھن نہ ہوئی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥

نائے منِیَے پنتھ پرگٹا نامے سبھ لوئی--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥

نانک ستگور ملیئے ناوٗ منّیئے جِن دیوَے سوئی--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥

پُرِیا کھنڈا سِر کرے اِک پَیر دھیائے--

ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥

پؤن مار من جپ کرے سِر مُنڈی تلَے دئے--

ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥

کِس اُپر اوہو ٹِک ٹِکے کِس نو جور کرئے--

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥

کِس نو کہیَے نانکا کِس نو کرتا دئے--

ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥

حُکم رہائے آپنَے مُورکھ آپ گنیے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ہےَ ہےَ آکھاں کوٹ کوٹ کوٹی ہُو کوٹ کوٹ--

ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

آکھوں آکھاں سدا سدا کہن نہ آوے توٹ--

ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥

نہ ہؤ تھکاں نہ ٹھاکیا ایوڈ رکھہ جوت--

ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥

نانک چسہو چُکھ بِند اُپر آکھن دوس--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

نائے منِیَے کُل اُدھرَے سبھ کُٹنب سبایا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥

نائے منِیَے سنگت اُدھرَے جِن رِدَے وسایا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥

نائے منِیَے سُن اُدھرے جِن رسن رسایا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

نائے منِیَے دُکھ بھُکھ گئی جِن نام چِت لایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥

نانک نام تِنی سالاہِیا جِن گُورُو مِلایا--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥

سبھے راتی سبھ دِہ سبھ تھِتی سبھ وار--

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥

سبھے رُتی ماہ سبھ سبھ دھرتیں سبھ بھار--

ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

سبھے پانی پوَن سبھ سبھ اگنی پاتال--

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

سبھے پُرِیا کھنڈ سبھ سبھ لوء لوء آکار--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥

حُکم نہ جاپِی کیتڑا کہہ نہ سکیجَے کار--

ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥

آکھہہ تھکہِ آکھ آکھ کر صِفتی ویچار--

ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥

ترِن نہ پائیو بپڑی نانکؔ کہَے گوار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥

اکھی پرنَے جے پھِراں دیکھاں سبھ آکار--

ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

پُچھا گیانی پنڈِتاں پُچھا بید بیچار--

ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥

پُچھا دیواں مانساں جودھ کرہِ ا وتار--

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥

سِدھ سمادھی سبھ سُنی جائے دیکھاں دربار--

ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥

اگَے سچّا سچ نائے نِربھوؔ بھَے وِن سار--

ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ہور کچی متی کچ پچ اندھیا اندھ بیچار--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥

نانک کرمی بندگی ندر لنگھائے پار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥

نائے منّیَے دُرمت گئی مت پرگٹی آیا--

ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥

ناوُ منّیَے ہوُمَے گئی سبھ روگ گوایا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

نائے منّیَے نام اُوپجَے سہجے سُکھ پایا--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

نائے منّیَے سانت اُوپجَے ہر منّ وسایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥

نانک نام رتنّ ہےَ گُرمکھ ہر دھیایا--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥

ہور سریک ہووَے کوئی تیرا تِس اگَے تُدھ آکھاں--

ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥

تُدھ اگَے تُدھَے صالاحی مَے اندھے ناوُ سُجھاکھ ا--

ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥

جیتا آکھن ساہی سبدی بھاکھیا بھائے سُبھائی--

ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

نانک بہُتا ایہو آکھن سبھ تیری وڈیائی--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥

جاں نہ سِیا کِیا چاکری جاں جمّے کیا کار--

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

سبھ کارن کرتا کرے دیکھے وارو وار--

ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

جے چُپَے جے منگئَے دات کرے داتار--

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥

اِک داتا سبھ منگتے پھِر دیکھہ آکار--

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥

نانک ایوَے جانیَے جیوَے دیونہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥

نائے مّنیے سُرت اُوپجے نامے مت ہوئی۔۔

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥

نائے مّنیے گُن اُچرے نامے سُکھ سوئی۔۔

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

نائے مّنیے بھرم کٹیئے پھِر دُکھ نہ ہوئی۔۔

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥

نائے مّنیے سالاہیئے پاپاں مت دھوئی۔۔

ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥

نانک پُورے گُر تے ناوٗ منّییٔے جِن دیوَے سوئی۔۔۱۲۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ۱۔۔

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥

ساستر بید پُران پڑ٘ھنتا۔۔

ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥

پُوکارَنتا اجاننتا۔۔

ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥

جاں بوجھَے تاں سُوجھے سوئی۔۔

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

نانک آکھے کُوک نہ ہوئی۔۔۱۔۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥

جاں ہوَ تیرا تاں سبھ کِچھ میرا ہوَ ناہی تُو ہووہِ--

ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥

آپے سکتا آپے سُرتا سکتی جگت پرووہِ--

ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥

آپے بھیجے آپے سدے رچنا رچ رچ ویکھےَ--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥

نانک سچا سچی سچ پوَے دھُر لیکھےَ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥

نام نِرنجن الکھ ہےَ کیوُ لکھیا جائی--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥

نام نِرنجن نال ہےَ کیوُ پائیے بھائی--

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥

نام نِرنجن ورتدا روَیا سبھ ٹھائی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥

گُر پُورے تے پائیے ہِردَے دئے دِکھائی--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥

نانک ندری کرم ہوئے گُر ملییَے بھائی-۔۱۳-۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا-۔

ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

کل ہوئی کُتے مُہی کھاج ہوآ مُردار-۔

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کُوڑ بول بول بھؤکنا چُوکا دھرم بیچار-۔

ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥

جِن جیوندیا پت نہی مُویا مندی سوئے-۔

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥

لِکھیا ہووَے نانکا کرتا کرے سو ہوئے-۔ا-۔

ਮਃ ੧ ॥

م: ا-۔

ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥

رنّا ہوئیا بودھیا پُرس ہوئے سیاد-۔

ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥

سِیل سنجم سُچ بھنّی کھانا کھاج اہاج-۔

ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

سرم گیا گھر آپنَے پت اُٹھ چلی نال-۔

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥

نانک سچا ایک ہےَ اوُر نہ سچا بھال--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥

باہر بھسم لیپن کرے انتر گُباری--

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

کھِنتھا جھَولی بہو بھیکھ کرے دُرمت اہنکاری--

ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥

صاحِب سبد نہ اُوچرے مایا موہ پساری--

ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥

انتر لالچ بھرم ہےَ بھرمےَ گاواری--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥

نانک نام نہ چیتئیَ جُوئے باجی ہاری--١٤--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥

لکھ سِیوُ پریت ہووَے لکھ جیون کیا کھُسیا کیا چاوُ--

ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥

وِچھڑیا وِس ہوئے وِچھوڑا ایک گھڑی مہہ جائے--

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥

جے سَو وَرِھیا مِٹھا کھاجَے بھی پھِر کوُڑا کھائِے--

ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥

مِٹھا کھادھا چِت نہ آوَے کوُڑتن دھائے جائے--

ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥

مِٹھا کوُڑا دووَے روگ--

ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥

نانک انت وِگُتے بھوگ--

ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥

جھکھ جھکھ جھکھنا جھگڑا جھاکھ--

ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਸਿ ॥੧॥

جھکھ جھکھ جاہِ جھکھِہ تِنھ پاس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥

کاپڑ کاٹھ رنگایا رانگ--

ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥

گھر گچ کیتے باگے باگ--

ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥

ساد سہج کر من کھیلایا--

ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥

تَے سہہ پاسہو کہن کہایا--

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥

مِٹھا کر کےَ کوڑا کھایا--

ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥

تِن کوڑے تن روگ جمایا--

ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥

جے پھِر مِٹھا پیڑے پائے--

ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥

توَ کوڑتن چُوکس مائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

نانک گُرمکھ پاوَے سوئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥

جِس نو پراپت لِکھیا ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥

جِن کےَ ہِردَے مَیل کپٹ ہےَ باہر دھووایا--

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥

کُوڑ کپٹ کماودے کُوڑ پرگٹی آیا--

ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥

اندر ہوئے سو نِکلے نہ چھِپے چھپایا--

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥

کُوڑے لالچ لگیا پھِر جونی پایا--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥

نانک جو بیجے سو کھاونا کرتَے لِکھ پایا--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

کتھا کہانی بیدیں آنی پاپ پُنّ بیچار--

ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥

دے دے لَینا لَے لَے دینا نرک سُرگ اوَتار--

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

اُتم مدھم جاتیں جِنسی بھرم بھوَے سنسار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥

امرِت بانی تت وکھانی گیان دھیان وِچ آئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥

گُرمکھ آکھی گُرمکھ جاتی سُرتی کرم دھیائی--

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥

حکم ساج حکمَے وِچ رکھَے حکمَے اندر ویکھے--

ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥

نانک اگہو ہوَمَے تُٹَّے تاں کو لِکھیئے لیکھَے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥

بید پُکارے پُنّ پاپ سُرگ نرک کا بیوُ--

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

جو بیجَے سو اُگوَے کھاندا جانَے جیوُ--

ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

گیان صلاحے وڈا کر سچو سچا ناوُ--

ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥

سچ بیجَے سچ اُگوَے درگہ پایئَے تھاوُ--

ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥

بید وپاری گیان راس کرمی پلَے ہوئے--

ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥

نانک راسی باہرا لد نہ چلیا کوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

نِمّ بِرکھ بہو سنچیےَ امرِت رس پایا--

ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥

بِسیئَر منتر وِساہیئے بہو دُودھ پیائِیا--

ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥

منمکھ اِبھنّ نہ بھِجئی پتھر ناوایا--

ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

بِکھ مہہ امرِت سِنچیےَ بِکھ کا پھل پایا--

ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥

نانک سنگت میَل ہر سبھ بِکھ لہہ جایا--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥

مرن نہ مُورت پُچھیا پُچھی تھِت نہ وار--

ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥

اِکنھی لدیا اِک لد چلے اِکنھی بدھے بھار--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥

اِکنھا ہوئی ساکھتی اِکنھا ہوئی سار--

ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥

لسکر سنَے دمامیا چھُٹے بنک دُوار--

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥

نانک ڈھیری چھار کی بھی پھِر ہوئی چھار--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥

نانک ڈھیری ڈھیہ پئی مِٹی سندا کوٹ--

ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥

بھیتر چور بہالیا کھوٹ وے جیا کھوٹ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥

جِن اندر نِندا دُسٹ ہےَ نک وڈھے نک وڈھایا--

ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥

مہا کرُوپ دُکھیئے سدا کالے مُوہ مایا--

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥

بھلکے اُٹھ نِت پر درب ہِرہِ ہر نام چُرایا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ہر جیوُ تِن کی سنگت مت کرہو رکھ لیہو ہر رایا--

ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥

نانک پیَئیےَ کِرت کماودے منمُکھ دُکھ پایا--١٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥

سبھ کوئی ہےَ کھسم کا کھسمہہ سبھ کو ہوئے--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

حکم پچھانَے کھسم کا تا سچ پاوَے کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥

گُرمکھ آپ پچھانیئَے بُرا نہ دیسَے کوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک گُرمکھ نام دھیائیئَے سہلا آیا سوئے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

سبھنا داتا آپ ہےَ آپے میَلنہار--

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥

نانک سبد ملے نہ وِچھڑہِ جِنا سیویا ہر داتار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥

گُرمکھ ہِردَے سانت ہےَ ناوُ اُگوے آیا--

ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥

جپ تپ تیرتھ سنجم کرے میرے پرَبھ بھایا--

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ہِردا سُدھ ہر سیودے سوہے گُن گایا--

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥

میرے ہر جیوٗ ایوے بھاودا گُرمکھ ترایا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥

نانک گُرمکھ میلیئَن ہر در سوہایا--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥

دھنونتا اِو ہی کہَے اوَری دھن کوٗ جاوٗ--

ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥

نانک نِردھن تِت دِن جِت دِن وِسرَے ناوٗ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥

سُورج چڑے وِجوگ سبھسَے گھٹَے آرجا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥

تن من رتا بھوگ کوئی ہارے کو جِنے--

ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮ੍ਹੀਐ ॥

سبھ کو بھریا پھُوک آکھن کہن نہ تھمّھیئَے--

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥

نانک ویکھے آپ پھُوک کڈھائے ڈھیہہ پوَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ستسنگت نام نِدھان ہےَ جِتھہو ہر پایا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

گُر پرسادی گھٹ چاننا آنھیر گوَایا--

ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥

لوہا پارس بھیٹیئے کنچن ہوئے آیا--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

نانک ستگور ملییئے ناوٗ پاییَے مِل نام دھیایا--

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥

جِنھ کےَ پوتےَ پُنّ ہےَ تِنھی درسن پایا--۱۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ١--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥

دھرِگ تِنا کا جیویا جے لکھ لکھ ویچہِ ناوٗ--

ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥

کھیتی جِن کی اُجڑے کھلواڑے کیا تھاوٗ--

ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥

سچَے سرمَے باہرے اگَے لہہ نہ داد--

ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥

عقل ایہہ نہ آکھیٔے عقل گوَائیَے باد--

ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

عقلی صاحِب سیویَے عقلی پائیَے مان--

ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥

عقلی پڑھِ کےَ بُجھیَے عقلی کیچَے دان--

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥

نانک آکھے راہو ایہو ہور گلاں سَیتان--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥

جیسا کرَے کہاوَے تَیسا ایسی بنی جرُورت--

ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥

ہووہِ لِنگ جِھنگ نہ ہووہِ ایسی کہیَے صُورت--

ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥

جو اوس اِچھے سو پھل پائے تاں نانک کہیَے مُورت--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥

ستگور امرِت بِرکھ ہےَ امرِت رس پھلیا--

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥

جِس پراپت سو لہےَ گُر سبدی مِلیا--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥

ستگور کےَ بھانےَ جو چلےَ ہر سیَتی رلیا--

ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥

جمکال جوہِ نہ سکئی گھٹ چانن بلیا--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥

نانک بکھس مِلائین پھِر گربھ نہ گلیا--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

سچ ورت سنتوکھ تیرتھ گیان دِھیان اِسنان--

ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥

دئیا دیوتا کھِما جپمالی تے مانس پردھان--

ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥

جُگت دھوتی سُرت چؤکا تِلک کرنی ہوئے--

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥

بھاؤ بھوجن نانکا وِرلا ت کوئی کوئے--ا--

ਮਹਲਾ ੩ ॥

محلّہ ۳--

ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥

نئومی نیم سچ جے کرے--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥

کام کرودھ ترِسنا اُچرے--

ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥

دسمی دسے دُوار جے ٹھاکے ایکادسی ایک کر جانَے--

ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

دُوادسی پنچ وسگت کر راکھَے تؤ نانک من مانے--

ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥

ایسا ورت رہیجَے پاڈے ہور بہت سِکھ کیا دیجَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥

بھُوپت راجے رنگ رائے سنچہِ بِکھ مایا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥

کر کر ہیت ودھائدے پر درب چُرایا--

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥

پُتر کلتر نہ وِسہہِ بہو پریت لگایا--

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥

ویکھدیا ہی مایا دُھہِ گئی پچھُتہِ پچھُتایا--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥

جم در بدھے ماریئہہ نانک ہر بھایا--۲۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥

گیان وِہوُنا گاوے گیت--

ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥

بھُکھے مُلاں گھرے مسیت--

ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥

مکھٹُو ہوئے کَے کنّ پڑائے--

ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥

فقر کرے ہور جات گوائے--

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥

گُر پیر سدائے منگن جائے--

ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥

تا کَے مُول نہ لگیئے پائے--

ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥

گھال کھائِ کچھ ہتھو دئے--

ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥

نانک راہو پچھانہہ سےِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੑੀ ॥

منہو جے اندھے کُوپ کہیا بِرد نہ جانڑنھی--

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨੑਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥

من اندھےَ اُوندھےَ کوَل دِسنھِ کھرے کرُوپ--

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥

اِک کہہ جانڑہِ کہیا بُجھہہ تے نر سگھڑ سرُوپ--

ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥

اِکنا ناد نہ بید نہ گییا رس رس کس نہ جانڑنت--

ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥

اِکنا سُدھ نہ بُدھ نہ عقل سر اکھر کا بھیوُ نہ لہنت--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥

نانک سے نر اصل کھر جے بِن گُن گرب کرنت--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥

گُرمکھ سبھ پوِت ہےَ دھن سمپےَ مایا--

ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ہر ارتھ جو کھرچدے دیندے سُکھ پایا--

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥

جو ہر نام دھیائدے تِن توٹ نہ آیا--

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥

گُرمکھاں ندری آودا مایا سُٹ پایا--

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥

نانک بھگتاں ہور چِت نہ آوئی ہر نام سمایا--۲۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ستگور سیَون سے وڈبھاگی--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

سچَے سبد جِنھا ایک لِو لاگی--

ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥

گِرہ کُٹنب مہہ سہج سمادھی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥

نانک نام رتے سے سچے بیراگی--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

گنتَے سیَو نہ ہووئی کیتا تھائے نہ پائے--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥

سبدَے ساد نہ آئیو سچ نہ لگو بھاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ستگور پیارا نہ لگئی منہٹھ آوے جائے--

ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥

جے اِک وِکھ اگاہا بھرے تاں دس وِکھاں پِچھاہا جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ستگور کی سیوا چاکری جے چلہہ ستگور بھائے--

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

آپ گوَایے ستگورو نو مِلَے سہجے رہَے سمائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک تِنھا نام نہ ویسرے سچے میَل مِلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥

کھان مُلوک کہائدے کو رہن نہ پائی--

ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥

گڑھ مندر گچ گیریا کِچھ ساتھ نہ جائی--

ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

سوئن ساکھت پؤن ویگ دھرِگ دھرِگ چتُرائی۔۔

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥

چھتیہ امرِت پرکار کرہِ بہو مَیل ودھائی۔۔

ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥

نانک جو دیوَے تِسہ نہ جاننھی منمُکھ دُکھ پائی۔۔۲۳۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋੁਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

پڑھِ پڑھِ پنڈت مونی تھکے دیسنتر بھَو تھکے بھیکھدھاری۔۔

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

دُوجے بھائے ناوُ کدے نہ پائن دُکھ لاگا ات بھاری۔۔

ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

مُورکھ اندھے ترِےَ گُن سیوہِ مایا کےَ بیوہاری۔۔

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥

اندر کپٹ اُدر بھرن کےَ تائی پاٹھ پڑہِ گاواری۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥

ستگور سیوے سو سُکھ پائے جِن ہوُمےَ وِچھو ماری۔۔

ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਣਨਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥

نانک پڑنا گُننا اِک ناوُ ہےَ بُوجھے کو بیچاری۔۔ا۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

نانگے آونا نانگے جانا ہر حکم پایا کیا کیجے--

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥

جِس کی وست سوئی لے جایگا روس کسے سِیوں کیجے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

گُرمکھ ہووے سو بھانا منّے سہجے ہر رس پیجے--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥

نانک سکھداتا سدا سلاہیہو رسنا رام رویجے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥

گڑھ کایا سیگار بہو بھانت بنائی--

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥

رنگ پرنگ کتیپھیا پہرہے دھر مائی--

ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥

لال سُپید دُلیچیا بہو سبھا بنائی--

ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥

دُکھ کھانا دُکھ بھوگنا گربے گربائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥

نانک نام نہ چیتیوٗ انت لئے چھڈائی--۲۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

سہجے سُکھ سُتی سبد سمائے--

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥

آپے پرَبھ میَل لئی گل لائے--

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

دُبدھا چُوکی سہج سُبھائے--

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

انتر نام وسیا من آئے--

ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥

سے کنٹھ لائے جے بھنّ گھڑائے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

نانک جو دھُر ملے سے ہُن آن مِلائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥

جنھی نام وِساریا کیا جپ جاپہِ ہور--

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥

بِسٹا اندر کیٹ سے مُٹھے دھندَھے چور--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥੨॥

نانک نام نہ ویسرے جھُوٹھے لالچ ہور--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥

نام سلاہن نام منّ استھِر جگ سوئی--

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ہِردَے ہر ہر چِتوے دُوجا نہی کوئی--

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

روم روم ہر اُچرے کھِن کھِن ہر سوئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥

گُرمکھ جنم سکارتھا نِرمل مل کھوئی--

ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥

نانک جیودا پُرکھ دھیایا امرا پد ہوئی--٢٥--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥

جِنی نام وِساریا بہو کرم کماوہِ ہور--

ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ ਸੰਨ੍ਹੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥

نانک جم پُر بدھے ماریئہہ جیئو سنھی اُپر چور--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

دھرت سُہاوڑی آکاس سُوہندا جپندیا ہر ناوٗ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ੍ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥

نانک نام وِہوُنیا تِنھ تن کھاوہِ کاوٗ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥

نام سلاہن بھاوٗ کر نج محلّی واسا--

ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥

اوۓ باہُڑ جون نہ آونی پھِر ہوہِ نہ بِناسا--

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥

ہر سیَتی رنگ رَوِ رہے سبھ ساس گِراسا--

ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ہر کا رنگ کدے نہ اُترَے گُرمکھ پرگاسا--

ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥

اوۓ کِرپا کر کےَ میلئَن نانک ہر پاسہ--۲٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

جچر ایہو من لہری وِچ ہے ہئومَے بہت اہنکار--

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

سبدَے ساد نہ آوئی نام نہ لگے پیار--

ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

سیوا تھائے نہ پوئی تِس کی کھپ کھپ ہوئے کھُوار--

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥

نانک سیوک سوئی آکھیئے جو سِر دھرے اُتار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ستگور کا بھانا منّ لئے سبد رکھَے اُر دھار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥

سو جپ تپ سیوا چاکری جو کھسمَے بھاوے--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥

آپے بکھسے میَل لئے آپت گواوَے--

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

مِلیا کدے نہ ویچھڑے جوتی جوت مِلاوَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥

نانک گُر پرسادی سو بُجھسی جِس آپ بُجھاوَے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

سبھ کو لیکھے وِچ ہےَ منمکھ اہنکاری--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥

ہر نام کدے نہ چیتئی جمکال سِر ماری--

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥

پاپ بِکارمنُور سبھ لدے بہو بھاری--

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

مارگ بِکھم ڈراونا کیو تریَئے تاری--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥

نانک گُر راکھے سے اُبرے ہر نام اُدھاری--٢٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

وِن ستگور سیوے سُکھ نہی مر جمّہہ وارو وار--

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥

موہ ٹھگوَلی پائیَن بہو دُوجے بھائے وِکار--

ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥

اِک گُر پرسادی اُبرے تِس جن کوُ کرہِ سبھ نمسکار--

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥

نانک اندِن نام دھیائے تُو انتر جت پاوہِ موکھ دُوار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

مایا موہ وِساریا سچ مرنا ہر نام--

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥

دھندھا کرتیا جنم گیا اندر دُکھ سہام--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥

نانک ستگور سیوَ سُکھ پایا جِنھ پُورب لِکھیا کرام--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

لیکھا پڑیئے ہر نام پھِر لیکھ نہ ہوئی--

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥

پُچھ نہ سکے کوئے ہر در سد ڈھوئی--

ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥

جمکال مِلَے دے بھیٹ سیوک نِت ہوئی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥

پُورے گُر تے محل پایا پت پرگٹ لوئی--

ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥

نانک انحد دھُنی در وجدے مِلیا ہر سوئی--۲۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥

گُر کا کہیا جے کرے سُکھی ہُو سُکھ سار--

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥

گُر کی کرنی بھؤ کٹیئے نانک پاوہِ پار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥

سچ پُرانا نہ تھیئے نام نہ مَیلا ہوئے--

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥

گُر کےَ بھانےَ جے چلےَ بہُڑ نہ آون ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥

نانک نام وِساریئے آون جانا دوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥

منگت جن جاچے دان ہر دیہو سُبھائے--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥

ہر درسن کی پیاس ہےَ درسن ترِپتائے--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥

کھِن پل گھڑی نہ جیوؤ بِن دیکھے مراں مائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥

ستگور نال دِکھالیا رَوِ رہیا سبھ تھائے--

ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥

سُتِیا آپ اُٹھال دےَ نانک لِو لائے--۲۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

منمکھ بول نہ جانّنھی اونا اندر کام کرودھ اہنکار--

ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

تھاؤ کُتھاؤ نہ جانی سدا چِتوِہ بِکار--

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥

درگہ لیکھا منگیِۓ اوتھے ہوہِ کُوڑیار--

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

آپے سرِسٹ اُپائین آپ کرے بیچار--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥

نانک کِس نو آکھیئے سبھ ورتےَ آپ سچِیار--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ੍ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ہر گُرمُکھ تِنّھی ارادھیا جِنھ کرم پراپت ہوئے--

ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

نانک ہوُ بلہاری تِنّھ کوُ جِنھ ہر من وسیا سوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥

آس کرے سبھ لوک بہو جیون جانیا--

ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥

نِت جیون کوُ چِت گڑھ منڈپ سوارِیا--

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥

ولوَنچ کر اُپاو مایا ہِر آنیا--

ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

جمکال نِہالے ساس آوَ گھٹےَ بیتالیا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥

نانک گُر سرنائی اُبرے ہر گُر رکھوالیا--۳۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥

پڑ پڑ پنڈت واد وکھاندے مایا موہ سُوآئے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

دُوجے بھائے نام وِساریا من مُورکھ ملَے سجائے--

ਜਿਨਿ੍ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨ੍ਹੀ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥

جنھِ کیتے تسَے نہ سیونہی دیدا رِجق سمائے--

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥

جم کا پھاہا گلھو نہ کٹیئے پھِر پھِر آوہِ جائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا ستگور مِلیا تِن آئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

اندِن نام دھیائدے نانک سچ سمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥

سچ ونجِہ سچ سیودے جے گُرمکھ پیری پاہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُر کےَ بھانَے جے چلہہ سہجے سچ سماہِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

آسا وِچ ات دُکھ گھنا منمُکھ چِت لایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُرمُکھ بھیۓ نِراس پرم سُکھ پایا--

ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

وِچے گِرہ اُداس الِپت لِو لایا--

ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥

اونا سوگ وِجوگ نہ وِیاپئی ہر بھانا بھایا--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੧॥

نانک ہر سیتی سدا رَوِ رہے دھُر لئے مِلایا--۳۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م-- ۳--

ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

پرائی امان کیوٗ رکھیۓ دِتی ہی سُکھ ہوۓ--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥

گُر کا سبد گُر تھے ٹِکے ہور تھے پرگٹ نہ ہوۓ--

ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥

انھے وس مانک پیا گھر گھر ویچن جاۓ--

ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

اونا پرکھ نہ آوئی اڈھ نہ پلَے پائے--

ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓੁ ਪਰਖਾਇ ॥

جے آپ پرکھ نہ آوئی تاں پارکھِیا تھاوہو لئیو پرکھائے--

ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

جے اوس نال چِت لائے تاں وتھ لہَے نوُ ندھ پلَے پائے--

ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥

گھر ہودَے دھن جگ بھُکھا مُوآ بِن ستگور سوجھی نہ ہوئے--

ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سبد سیتل من تن وسَے تِتھَے سوگ وِجوگ نہ کوئے--

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥

وسط پرائی آپ گرب کرے مُورکھ آپ گنائے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥

نانک بِن بُوجھے کِنَے نہ پائیو پھِر پھِر آوَے جائے--ا--

ਮः ੩ ॥

م: ٣--

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥

من اند بھیا ملِیا ہر پریتم سرسے سجن سنت پیارے--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥

جو دھُر ملِے نہ وِچھڑہِ کبہُو جے آپ میلے کرتارے--

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

انتر سبد روِیا گُر پایا سگلے دُوکھ نِوارے۔۔

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ہر سُکھداتا سدا صلاحی انتر رکھاں اُر دھارے۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

منمکھ تِن کی بکھیلی کے کرے جے سچَے سبد سوارے۔۔

ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥

اونا دی آپ پت رکھسی میرا پیارا سرناگت پئے گُر دُوارے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ سے سُہیلے بھئے مکھ اُوجل دربارے۔۔۲۔۔

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی۔۔

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

اِستری پُرکھے بہو پریت مِل موہ ودھایا۔۔

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥

پُتر کلتر نِت ویکھے وِگسَے موہِ مایا۔۔

ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥

دیس پردیس دھن چورائے آن مُوہِ پایا۔۔

ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥

انت ہووَے ویر وِرودھ کو سکَے نہ چھڈایا۔۔

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥

نانک وِن ناوے دھرِگ موہ جِت لگ دُکھ پایا--۳۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥

گُرمکھ امرِت نام ہےَ جِت کھادھےَ سبھ بھُکھ جائے--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ترِسنا مُول نہ ہووئی نام وسَے من آئے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥

بِن ناوے جے ہور کھانا تِت روگ لگے تن دھائے--

ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

نانک رس کس سبد سلاہنا آپے لئے مِلائے--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

جیا اندر جیوُ سبد ہےَ جِت سہہ میلاوا ہوئے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

بِن سبدَے جگ آنھیر ہےَ سبدے پرگٹ ہوئے--

ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥

پنڈت مونی پڑ پڑ تھکے بھیکھ تھکے تن دھوئے--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥

بِن سبدَے کِنَے نہ پائیو دُکھیئے چلے روئِے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک ندری پائِیَے کرم پراپت ہوۓ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥

استری پُرکھے ات نیہو بہہ مند پکایا--

ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥

دِسدا سبھ کِچھ چلسی میرے پرَبھ بھایا--

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥

کیوُ رہیئے تھِر جگ کو کڈھو اُپایا--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥

گُر پُورے کی چاکری تھِر کندھ سبایا--

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥

نانک بکھس مِلائین ہر نام سمایا--٣٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥

مایا موہِ وِساریا گُر کا بھوَ ہیت اپار--

ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

لوبھ لہر سُدھ مت گئی سچ نہ لگَے پیار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُرمکھ جِنا سبد من وسَے درگہ موکھ دُوار--

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

نانک آپے میَل لئے آپے بکھسنہار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥

نانک جِس بِن گھڑی نہ جیونا وِسرے سرَے نہ بِند--

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥

تِس سِیو کیوُ من رُوسیئے جِسہ ہماری چِند--۲--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ساون آیا جھِمجھِما ہر گُرمکھ نام دھیائے--

ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

دُکھ بھُکھ کاڑا سبھ چُکائسی میہوہ وُٹھا چھبر لائے--

ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥

سبھ دھرت بھئی ہرِیاولی انّ جمّیا بوہل لائے--

ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥

ہر اچِنت بُلاوَے کِرپا کر ہر آپے پاوَے تھائے--

ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

ہر تِسہہ دھیاوہو سنت جنہو جو انتے لئے چھڈائے--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ہر کیرت بھگت انند ہےَ سدا سُکھ وسَے من آئے--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

جِنھا گُرمکھ نام ارادھیا تِنا دُکھ بھُکھ لہہ جائے--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥

جن نانک ترِپتَے گائے گُن ہر درسن دیہو سُبھائے--٣--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥

گُر پُورے کی دات نِت دیوَے چڑّے سَوائیا--

ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥

تُس دیوَے آپ دیال نہ چھپَے چھپائیا--

ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥

ہِردَے کوَل پرگاس اُنمن لِو لائیا--

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥

جے کو کرے اُس دی ریس سِر چھائی پائیا--

ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥

نانک اپڑ کوئے نہ سکئی پُورے ستگور کی وڈیائیا۔۔۳۴۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م:۳۔۔

ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥

امر ویپرواہو ہےَ تِس نال سِیانپ نہ چلئی نہ ہُجت کرنی جائے۔۔

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥

آپ چھوڈ سرنائے پوَے منّ لئے رجائے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُرمکھ جم ڈنڈ نہ لگئی ہوَمےَ وِچھوہ جائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

نانک سیوک سوئی آکھیئے جے سچ رہےَ لِو لائے۔۔۱۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م:۳۔۔

ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥

دات جوت سبھ صُورت تیری۔۔

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥

بہت سِیانپ ہوَمےَ میری۔۔

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥

بہو کرم کماوہِ لوبھ موہِ ویاپے ہوَمےَ کدے نہ چُوکےَ پھیری۔۔

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥

نانک آپ کرائے کرتا جو تِس بھاوے سائی گل چنگیری--۲--

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

پوڑی م: ۵--

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

سچ کھانا سچ پینںا سچ نام ادھار--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

گُر پُورے میلایا پرَبھ دیونہار--

ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

بھاگ پُورا تِن جاگیا جپیا نِرنکار--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

سادُھو سنگت لگیا تریا سنسار--

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥

نانک صِفت صلاحَ کر پرَبھ کا جیکار--۳۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ۵--

ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥

سبھے جی سمال اپنی مہر کر--

ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥

انّ پانی مُچ اُپاے دُکھ دالد بھنّ تر--

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥

ارداس سُنی داتار ہوئی ٹھر--

ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥

لیوہو کنٹھ لگائے اپدا سبھ ہر--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥

نانک نام دھیائے پرَبھ کا سپھل گھر--ا--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥

وُٹھے میگھ سُہاونے حُکم کیتا کرتار--

ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

رِجق اُپائیون اگلا ٹھانڈھ پئی سنسار--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

تن من ہرِیا ہویا سِمرت اگم اپار--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپنی سچے سِرجنہار--

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

کیتا لوڑہ سو کرہِ نانک صد بلہار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

وڈا آپ اگمّ ہےَ وڈی وڈیائی--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥

گُر سبدی ویکھ وِگسیا انتر سانت آئی--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥

سبھ آپے آپ ورتدا آپے ہےَ بھائی--

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥

آپ ناتھ سبھ نتھیئن سبھ حکم چلائی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

نانک ہر بھاوے سو کرے سبھ چلَے رجائی--٣٦--١--سدھ--

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥

راگ سارنگ بانی بھگتاں کی--

ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

کبیر جی--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥

کہا نر گربس تھوری بات--

ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من دس ناج ٹکا چار گانٹھی اینڈو ٹیڈھو جات--١--رہاؤ--

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥

بہت پرَتاپ گانوٗ پائے دُئے لکھ ٹکا برات--

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥

دِوس چار کی کرہو صاحِبی جیسے بن ہر پات--ا--

ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥

نہ کوءُ لَے آئیو ایہو دھن نہ کوءُ لَے جات--

ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥

راون ہُوں تے اِدھک چھترپت کھِن مہہ گئے بِلات--٢--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥

ہر کے سنت سدا تھِر پُوجہہ جو ہر نام جپات--

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥

جِن کوءُ کرِپا کرت ہےَ گوبِد تے ستسنگ مِلات--٣--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥

مات پِتا بنتا سُت سنپت انت نہ چلت سنگات--

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥

کہت کبیر رام جھج بوءرے جنم اکارتھ جات--٤--ا--

ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥

راجاسرم مِت نہی جانی تیری--

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے سنتن کی ہوءُ چیری--ا--رہاؤ--

ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ ਹਸੈ ॥

ہستو جائے سو رووَت آوے رووَت جائے سو ہسَے--

ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੋੁ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥

بستو ہوئے ہوئے سو اُوجر اُوجر ہوئے سو بسےَ-- ا--

ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥

جل تے تھل کر تھل تے کُوآ کُوپ تے میر کراوے--

ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥

دھرتی تے آکاس چڑھاوے چڑھے اکاس گِراوے--٢--

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥

بھیکھاری تے راج کراوے راجا تے بھیکھاری--

ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥

کھل مُورکھ تے پنڈت کِربو پنڈت تے مُگدھاری--٣--

ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥

ناری تے جو پُرکھ کراوے پُرکھن تے جو ناری--

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥

کہو کبیر سادُھو کو پریتم تِس مُورت بلہاری--٤--٢--

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥

سارنگ بانی نامدیوٗ جی کی--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥

کائیں رے من بِکھیا بن جائے--

ਭੂਲੌ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھُولَو رے ٹھگمُوری کھاۓ--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥

جیسے مین پانی مہہ رہَے--

ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥

کال جال کی سُدھ نہی لہَے--

ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥

جہبا سُوادی لیلت لوح--

ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥੧॥

ایسے کنِک کامنی بادھیوُ موہ--ا--

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥

جیئو مدھ ماکھی سنچے اپار--

ਮਧੁ ਲੀਨੋ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ ॥

مدھ لینو مُکھ دینی چھار--

ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥

گؤ باچھ کوُ سنچے کھیر--

ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ ॥੨॥

گلا باندھ دُہِ لئے اہیر--۲--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥

مایا کارن سرَم ات کرَے--

ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥

سو مایا لَے گاڈّے دھرَے--

ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹ ॥

ات سنچے سمجھَے نہی مُوڑھ--

ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥

دھن دھرتی تن ہوئے گیئو دھُوڑ--٣--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥

کام کرودھ ترِسنا ات جرَے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥

سادھسنگت کبہُو نہی کرَے--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ ॥

کہت نامدیوُ تا چی آن--

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥

نِربھَے ہوئے بھجیئے بھگوان--٤--١--

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥

بدہو کی نہ ہوڈ مادھوُ مو سِیوُ--

ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ٹھاکرُ تے جن جن تے ٹھاکرُ کھیل پریو ہےَ تو سِیوُ--١--رہاوُ--

ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥

آپن دیوٗ دیہُرا آپن آپ لگاوے پُوجا--

ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

جل تے ترنگ ترنگ تے ہےَ جل کہن سُنن کوٗ دُوجا--ا--

ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥

آپہے گاوے آپہے ناچے آپ بجاوے تُورا--

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥

کہت نامدیوٗ تُوں میرو ٹھاکر جن اُورا تُو پُورا--۲--۲--

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥

داس انِنّ میرو نِج رُوپ--

ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درسن نِمکھ تاپ ترئی موچن پرست مُکت کرت گِرہ کُوپ--ا--رہاوٗ--

ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥

میری باندھی بھگت چھڑاوے باندھے بھگت نہ چھُوٹے موہِ--

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ایک سمےَ مو کوٗ گہِ باندھے توٗ پھُن مو پےَ جباب نہ ہوئے--ا--

ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥

مےَ گُن بندھ سگل کی جیون میری جیون میرے داس--

ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥

نامدیو جا کے جیا ایسی تَیسو تا کےَ پریم پرگاس--۲--۳--

ਸਾਰੰਗ ॥

سارنگ--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥

تَے نر کیا پُران سُن کینہ--

ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انپاونی بھگت نہی اُپجی بھُوکھَے دان نہ دینا--ا--رہاوُ--

ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥

کام نہ بِسریو کرودھ نہ بِسریو لوبھ نہ چھُوٹیو دیوا--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥

پر نِندا مُکھ تے نہی چھُوٹی نِپھل بھئی سبھ سیوا--ا--

ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥

باٹ پار گھر مُوس بِرانو پیٹ بھرَے اپرادھی--

ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥

جہِ پرلوک جائے اپکیرت سوئی اِبدیا سادھی--۲--

ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥

ہِنسا توَ من تے نہی چھُوٹی جیا دئیا نہی پالی--

ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੬॥

پرمانند سادھسنگت مِل کتھا پُنیت نہ چالی--۳--ا--٦--

ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥

چھاڈ من ہر بِمُکھن کو سنگ--

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ ॥

سارنگ محلّہ ۵ سُورداس--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥

ہر کے سنگ بسے ہر لوک--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من ارپ سربس سبھ ارپیو اند سہج دھُن جھوک--ا--رہاؤ--

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥

درسن پیکھ بھیے نِربکھئی پائے ہے سگلے تھوک--

ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥

آن بست سِیُو کاج نہ کچھُواے سُندر بدن الوک--ا--

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥

سِیام سُندر تج آن جو چاہت جیئو کُسٹی تن جوک--

ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥

سُورداس من پرَبھ ہتھ لینو دینو ایہو پرلوک--۲--ا--۸--

ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

سارنگ کبیر جیو--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥

ہر بِن کوَن سہائی من کا۔۔

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مات پِتا بھائی سُت بنتا ہِت لاگو سبھ پھن کا۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥

آگے کوَ کِچھ تُلہا باندھو کیا بھرواسا دھن کا۔۔

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥

کہا بِساسا اِس بھانڈے کا اتنک لاگَے ٹھنکا۔۔ا۔۔

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥

سگل دھرم پُنّ پھل پاوہو دھُور بانچھو سبھ جن کا۔۔

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥

کہَے کبیر سُنہو رے سنتھو ایہو من اُڈن پنکھیرُو بن کا۔۔۲۔۔ا۔۔۹۔۔

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

راگ ملار چوَپدے محلّہ ا گھر ا

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد۔۔

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥

کھانا پینا ہسنا سوَنا وِسر گیا ہے مرنا۔۔

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥

کھسم وِسار کھُواری کینی دھرِگ جیون نہی رہنا--ا--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥

پرَانی ایکو نام دھیاو ہو--

ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اپنی پت سیتی گھر جاوہو--ا--رہاؤ--

ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥

تُدھنو سیوہِ تُجھ کِیا دیوہِ مانگہِ لیوہِ رہہ نہی--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥

تُو داتا جیا سبھنا کا جیا اندر جیوُ تُہی--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥

گُرمکھ دھیاوہِ سِ امرِت پاوہِ سیَئی سُوچے ہوہی--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥

اہنِس نام جپہو رے پرَانی مَیلے ہچھے ہوہی--۳--

ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥

جیہی رُت کایا سُکھ تیہا تیہو جیہی دیہی--

ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥

نانک رُت سُہاوی سائی بِن ناوَے رُت کیہی--۴--ا--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

کروٗ بِنوٗ گُر اپنے پریتم ہر ور آن مِلاوے--

ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥

سُن گھن گھور سیتل من مورا لال رتی گُن گاوے--ا--

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥

برس گھنا میرا من بھینا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

امرت بُوند سُہانی ہیئرے گُر موہی من ہر رس لینا--ا--رہاوٗ--

ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

سہج سُکھی ور کامن پیاری جِس گُر بچنی من مانیا--

ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥

ہر ور نار بھئی سوہاگن من تن پریم سُکھانیا--۲--

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥

اوَگن تِیاگ بھئی بیراگن استھِر ور سوہاگ ہری--

ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥

سوگ وِجوگ تِس کدے نہ ویاپَے ہر پربھ اپنی کِرپا کری--۳--

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥

آون جان نہی من نِہچل پُورے گُر کی اوٹ گہی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥

نانک رام نام جپ گُرمکھ دھن سوہاگن سچ صحی--۴--۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥

ساچی سُرت نام نہی ترِپتے ہوَمَے کرت گوَایا--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

پر دھن پر ناری رت نِندا بِکھ کھائی دُکھ پایا--

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥

سبد چِین بھَے کپٹ نہ چھُوٹے من مُکھ مایا مایا--

ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

اجگر بھار لدے ات بھاری مر جنمے جنم گوَایا--ا--

ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

من بھاوے سبد سُہایا--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھرم بھرم جون بھیکھ بہو کینھے گُر راکھے سچ پایا--ا--رہاؤ--

ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਹਾਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

تیرتھ تیج نِوار نہ نہاتے ہر کا نام نہ بھایا--

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥

رتن پدارتھ پرہر تیاگیا جت کو تت ہی آیا--

ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

بِسٹا کیٹ بھیۓ اُت ہی تے اُت ہی ماہِ سمایا--

ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ادِھک سُواد روگ ادِھکائی بِن گُر سہج نہ پایا--۲--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

سیوا سُرت رَہس گُن گاوا گُرمکھ گیان بیچارا--

ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥

کھوجی اُپجے بادی بِنسے ہوَ بل بل گُر کرتارا--

ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ہم نیچ ہوُتے ہینمت جھُوٹھے تُو سبد سوارنہارا--

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥

آتم چین تہا تُو تارن سچ تارے تارنہارا--۳--

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥

بَیس سُتھان کہاں گُن تیرے کیا کیا کتھوَ اپارا--

ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥

الکھ نہ لکھیئَے اگم اجونی تُوں ناتھاں ناتھنہارا--

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥

کِس پہہ دیکھ کہوَ تُو کیَسا سبھ جاچک تُو داتارا--

ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥

بھگتہین نانک در دیکھو اِک نام ملَے اُر دھارا--۴--۳--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥

جِن دھن پِر کا ساد نہ جانیا سا بِلکھ بدن کُملانی--

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥

بھئی نِراسی کرم کی پھاسی بِن گُر بھرم بھُلانی--ا--

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

برس گھنا میرا پِر گھر آیا--

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بل جاواں گُر اپنے پریتم جِن ہر پربھ آن مِلایا--ا--رہاؤ--

ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥

نوُتن پریت سدا ٹھاکُر سِیو اندِن بھگت سُہاوی--

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥

مُکت بھئے گُر درس دِکھایا جُگ جُگ بھگت سُبھاوی--۲--

ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥

ہم تھارے ترِبھوَن جگ تُمرا توُ میرا ہوُ تیرا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥

ستگور ملیئے نِرنجن پایا بہُر نہ بھوَجل پھیرا--۳--

ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥

اپنے پِر ہر دیکھ وِگاسی توُ دھن ساچ سیگارو--

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥

عقل نِرنجن سِیوُ سچ ساچی گُرمت نام ادھارو--۴--

ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

مُکت بھئی بندھن گُر کھولھے سبد سُرت پت پائی--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥

نانک رام نام رِد انتر گُرمکھ میَل مِلائی--۵--۴--

ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਾਰ ॥

محلّہ ۱ ملار--

ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥

پر دارا پر دھن پر لوبھا ہوَمے بکھَے بِکار--

ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥

دُسٹ بھاوٗ تج نِند پرائی کام کرودھ چنڈار--۱--

ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

محل مہہ بیٹھے اگم اپار--

ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیتر امرِت سوئی جن پاوَے جِس گُر کا سبد رتن آچار--۱--رہاوٗ--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥

دُکھ سُکھ دووٗ سم کر جانَے بُرا بھلا سنسار--

ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥

سُدھ بدھ سُرت نام ہر پائیَے ستسنگت گُر پیار--۲--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

اہنِس لاہا ہر نام پراپت گُر داتا دیونہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥

گُرمُکھ سِکھ سوئی جن پائے جِس نو ندر کرے کرتار۔۔۳۔۔

ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

کایا محل مندر گھر ہر کا تِس مہہ راکھی جوت اپار۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥

نانک گُرمُکھ محل بُلائیَے ہر میِلے میَلنہار۔۔۴۔۔۵۔۔

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ملار محلّہ ۱ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥

پوَنَے پانی جانَے جات۔۔

ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥

کایاں اگن کرے نِبھرانت۔۔

ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥

جمّہہ جیا جانَے جے تھاوَ۔۔

ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥

سُرتا پنڈت تا کا ناوَ۔۔۱۔۔

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥

گُن گوبِند نہ جانیئہِ مائے۔۔

ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

انڈیٹھا کچھ کہن نہ جائے--

ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیا کر آکھ وکھانیئے مائے--ا--رہاؤ--

ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥

اُوپر در اسمان پیال--

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

کیوُ کر کہیئے دیہو ویچار--

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥

بِن جہوا جو جپے ہیائے--

ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥

کوئی جانے کیسا ناوُ--۲--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥

کتھنی بدنی رہے نبھرانت--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥

سو بُوجھے ہووے جِس دات--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

اہنِس انتر رہے لِو لائے--

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

سوئی پُرکھ جے سچ سمائے--۳--

ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥

جات کُلین سیوک جے ہوئے--

ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تا کا کہنا کہو نہ کوئے--

ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥

وِچ سناتی سیوک ہوئے--

ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥

نانک پنہیا پہرَے سوئے--۴--۱--٦--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ۱--

ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥

دُکھ وچھوڑا اِک دُکھ بھُوکھ--

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥

اِک دُکھ سکتوار جمدُوت--

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥

اِک دُکھ روگ لگَے تن دھائے--

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥

وید نہ بھولے دارُو لائے--۱--

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥

وید نہ بھولے دارُو لائے--

ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥

درد ہووَے دُکھ رہَے سریر۔۔

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسا دارُو لگَے نہ بِیر۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥

کھسم وِسار کیئے رس بھوگ۔۔

ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥

تاں تن اُٹھ کھلوئے روگ۔۔

ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

من اندھے کوُ ملِے سجائے۔۔

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥

وید نہ بھولے دارُو لائے۔۔۲۔۔

ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥

چندن کا پھل چندن واس۔۔

ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥

مانس کا پھل گھٹ مہہ ساس۔۔

ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥

ساس گئیَے کایا ڈھل پائے۔۔

ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥

تا کےَ پاچھے کوئے نہ کھائِے۔۔۳۔۔

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥

کنچن کایا نِرمل ہنس--

ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥

جِس مہہ نام نِرنجن انس--

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥

دُوکھ روگ سبھ گیا گوّاے--

ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥

نانک چھُوٹس ساچے نائے--۴--۲--۷--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

دُکھ مہورا مارن ہر نام--

ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥

صِلہ سنتوکھ پیسن ہتھ دان--

ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥

نِت نِت لیہو نہ چھیجے دیہہ--

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥

انت کال جم مارے ٹھیہہ--ا--

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥

ایسا دارُو کھاہِ گوار--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت کھادھَے تیرے جاہِ وِکار۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥

راج مال جوبن سبھ چھانو۔۔

ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥

رتھ پھِرندَے دیسہِ تھاو۔۔

ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥

دیہہ نہ ناؤ نہ ہووَے جات۔۔

ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥

اوتھَے دِہو اَیتھے سبھ رات۔۔۲۔۔

ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥

صاد کر سمدھاں ترِسنا گھِیوُ تیل۔۔

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥

کام کرودھ اگنی سِیوُ میل۔۔

ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ہوم جگ ار پاٹھ پُران۔۔

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥

جو تِس بھاوے سو پروان۔۔۳۔۔

ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥

تپ کاگد تیرا نام نیسان۔۔

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

جِن کوُ لِکھیا ایہو نِدھان--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

سے دھنونت دِسہہ گھر جائے--

ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥

نانک جنّنی دھنّی مائے--۴--۳--۸--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥

باگے کاپڑ بولَے بَین--

ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥

لمّا نک کالے تیرے نَین--

ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥

کبہُوں صاحِب دیکھیا بھَین--ا--

ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥

اُوڈاں اُوڈِ چڑاں اسمان--

ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥

صاحِب سمرِتھ تیرَے تان--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥

جل تھل ڈُونگر دیکھاں تیر--

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥

تھان تھنتر صاحِب بیر--۲--

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥

جِن تن ساج دیئے نال کھنبھ--

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥

ات ترِسنا اُڈنےَ کی ڈنجھ--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥

ندر کرے تاں بندھاں دھیر--

ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥

جیئُ ویکھالے تیئُ ویکھاں بیر--۳--

ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥

نہ ایہو تن جائگا نہ جاہِگے کھنبھ--

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥

پئُنےَ پانی اگنی کا سنبندھ--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥

نانک کرم ہووَے جپیَے کر گُر پیر--

ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥

سچ سماوے ایہو سریر--۴--۴--۹--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ملار محلّہ ۳ چوُپدے گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥
نِرنکار آکار ہےَ آپے آپے بھرم بھُلائے--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
کر کر کرتا آپے ویکھےَ جِت بھاوے تِت لائے--

ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥
سیوک کوُ ایہا وڈیائی جا کوُ حکم منائے--ا--

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥
آپنا بھانا آپے جانےَ گُر کِرپا تے لہیئےَ--

ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ایہا سکت سِوَے گھر آوَے جیودیا مر رہیئے--ا--رہاوُ--

ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥
وید پڑَے پڑ واد وکھانےَ برہما بِسن مہیسا--

ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥
ایہہ ترِگن مایا جِن جگت بھُلایا جنم مرن کا سہسا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥
گُر پرسادی ایکو جانےَ چُوکےَ منہو اندیسا--۲--

ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
ہم دین مُورکھ اویچاری تُم چِنتا کرہو ہماری--

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥

دیال کر داس داسا کا سیوا کری تُماری--

ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥

ایک نِدھان دیہہ تُو اپنا اہنِس نام وکھانی--٣--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥

کہت نانک گُر پرسادی بُوجھہ کوئی ایسا کرے ویچارا--

ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

جیئو جل اُوپر پھین بُدبُدا تَیسا ایہو سنسارا--

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥

جِس تے ہوآ تِسہ سمانا چُوک گیا پاسارا--٤--١--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ٣--

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥

جِنی حُکم پچھانیا سے میلے ہؤمَے سبد جلائے--

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سچی بھگت کرہِ دِن راتی سچ رہے لِو لائے--

ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥

سدا سچ ہر ویکھدے گُر کےَ سبد سُبھائے--١--

ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

من رے حُکم منّ سُکھ ہوئے--

ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ بھانا اپنا بھاودا جِس بکھسے تِس بِگھن نہ کوئے--ا--رہاؤ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥

ترِے گُن سبھا دھات ہےَ نہ ہ ر بھگت نہ بھائے--

ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

گت مکت کدے نہ ہووئی ہئُمےَ کرم کماہِے--

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥

صاحِب بھاوے سو تھیئے پئیےَ کِرت پھِراہِ--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ستگور بھیٹیئے من مر رہےَ ہر نام وسَے من آئے--

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

تِس کی قیمت نہ پوَے کہنا کِچھُو نہ جائے--

ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥

چؤتھے پد واسا ہویا سچےَ رہےَ سمائے--۳--

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

میرا ہر پرَبھ اگم اگوچر ہےَ قیمت کہن نہ جائے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

گُر پرسادی بجھیئے سبدے کار کمائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥

نانک نام سلاہِ تُو ہر ہر در سوبھا پائے--۴--۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُرمکھ کوئی وِرلا بُوجھَے جس نو ندر کرۓ--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

گُر بِن داتا کوئی ناہی بکھسے ندر کرۓ--

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥

گُر ملیۓ سانت اُو پجے اندِن نام لیۓ--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

میرے من ہر امرت نام دھیاۓ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور پُرکھ ملَے ناوُ پایۓ ہر نامے سدا سماۓ--ا--رہاوُ--

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥

منمکھ سدا وِچھڑے پھِرہِ کوۓ نہ کِس ہی نال--

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥

ہوُمَے وڈا روگ ہےَ سِر مارے جمکال--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੨॥

گُرمت ستسنگت نہ وِچھڑہِ اندِن نام سمھال--۲--

ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

سبھنا کرتا ایک تُو نِت کر دیکھہ ویچار--

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥

اِک گُرمکھ آپ مِلایا بکھسے بھگت بھنڈار۔۔

ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥

تُو آپے سبھ کِچھ جاندا کِس آگے کری پُوکار۔۔۳۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ہر ہر نام امرِت ہےَ ندری پایا جائے۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

اندِن ہر ہر اُچرے گُر کےَ سہج سُبھائے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥

نانک نام نِدھان ہےَ نامے ہی چِت لائے۔۔۴۔۔۳۔۔

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳۔۔

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥

گُر صالاحی سدا سُکھداتا پرَبھ نارائن سوئی۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥

گُر پرساد پرم پد پایا وڈی وڈیائی ہوئی۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

اندِن گُن گاوے نِت ساچے سچ سماوے سوئی۔۔۱۔۔

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

من رے گُرمکھ رِدے ویچار۔۔

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تج کُوڑ کُٹنب ہوُمے بِکھ ترِسنا چلن رِدَے سمّھال--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

ستگور داتا رام نام کا ہور داتا کوئی ناہی--

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥

جی دان دئے ترِپتاسے سچّے نام سماہی--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥

اندِن ہر روَیا رِد انتر سہج سمادھ لگاہی--٢--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ستگور سبدی ایہو من بھیدیا ہِردَے ساچی بانی--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

میرا پرَبھ الکھ نہ جائی لکھیا گُرمکھ اکتّھ کہانی--

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥

آپے دئیا کرے سُکھداتا جپیَے سارِنگپانی--٣--

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥

آون جانا بُہڑ نہ ہووَے گُرمکھ سہج دھیایا--

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥

من ہی تے من مِلیا سُوآمی من ہی منّ سمایا--

ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥

ساچے ہی سچ ساچ پتیجَے وِچھوہ آپ گوایا--٤--

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ایکو ایک وسَے من سُوآمی دُوجا اور نہ کوئی--

ਏਕੋੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ایک نام امرِت ہےَ میٹھا جگ نِرمل سچ سوئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥

نانک نام پربھُو تے پائیَے جِن کوُ دھُر لِکھیا ہوئی--۵--۴--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

گن گندھرب نامے سبھ اُدھرے گُر کا سبد ویچار--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہوُمَے مار سد منّ وسایا ہر راکھیا اُر دھار--

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

جسہہ بُجھائے سوئی بُوجھَے جِس نو آپے لئے مِلائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

اندِن بانی سبدے گانوَے ساچ رہَے لِو لائے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

من میرے کھِن کھِن نام سمھال--

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کی دات سبد سُکھ انتر سدا نبھَے تیرَے نال--ا--رہاوُ--

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

منمکھ پاکھنڈ کدے نہ چُوکے دُوجے بھائے دُکھ پائے--

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

نام وِسار بِکھیا من راتے بِرتھا جنم گوائے--

ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥

ایہہ ویلا پھِر ہتھ نہ آوے اندِن سدا پچھتائے--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

مر مر جنمے کدے نہ بُوجھے وِسٹا ماہِ سمائے--٢--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

گُرمکھ نام رتے سے اُدھرے گُر کا سبد ویچار--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

جیون مکت ہر نام دھیایا ہر راکھیا اُر دھار--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥

من تن نِرمل نِرمل مت اُوتم اُوتم بانی ہوئی--

ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ایکو پُرکھ ایک پرَبھ جاتا دُوجا اوَر نہ کوئی--٣--

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

آپے کرے کرائے پرَبھ آپے آپے ندر کرئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥

من تن راتا گُر کی بانی سیوا سُرت سمئے--

ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥

انتر وسیا الکھ ابھیوا گُرمکھ ہوئے لکھائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥

نانک جِس بھاوے تِس آپے دیوے بھاوے توِے چلائیے--۴--۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ملار محلّہ ۳ دو تُکے--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥

ستگُر تے پاوے گھر در محل سو تھان--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

گُر سبدی چُوکے ابھیمان--۱--

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥

جِن کو مِلایئے لِکھیا دُھر نام--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اندِن نام سدا سدا دھیاوہِ ساچی درگہ پاوہِ مان--۱--رہاؤ--

ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥

من کی بِدھ ستگور تے جانَے اندِن لاگَے صد ہر سِیو دھیان--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

گُر سبد رتے سدا بیراگی ہر درگہ ساچی پاوہِ مان--۲--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ایہو من کھیلَے حکم کا بادھا اِک کھِن مہہ دہ دِس پھِر آوَے--

ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥

جاں آپے ندر کرے ہر پربھ ساچا تاں ایہو من گُرمکھ تتکال وس آوے--٣--

ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

اِس من کی بِدھ من ہُو جانَے بُوجھَے سبد ویچار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥

نانک نام دھیائے سدا تُو بھَو ساگر جِت پاوہِ پار--٤--٦--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ٣--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

جیوٗ پِنڈ پران سبھ تِس کے گھٹ گھٹ رہیا سمائی--

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

ایکس بِن مَے اوَر نہ جانا ستگور دیا بجھائی--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

من میرے نام رہوٗ لِو لائی--

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِدسٹ اگوچر اپرمپر کرتا گُر کےَ سبد ہر دھیائی--١--رہاوٗ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥

من تن بھیجےَ ایک لِو لاگےَ سہجے رہے سمائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥

گُر پرسادی بھرم بھوٗ بھاگےَ ایک نام لِو لائی--٢--

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥

گُر بچنی سچ کار کماوے گت مت تب ہی پائی--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥

کوٹ مدھے کسہِ بُجھائے تِن رام نام لِو لائی--۳--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

جہ جہ دیکھا تہ ایکو سوئی ایہہ گُرمت بُدھ پائی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥

من تن پران دھریں تِس آگے نانک آپ گوائی--۴--۷--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥

میرا پربھ ساچا دُوکھ نِوارن سبدے پایا جائی--

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥

بھگتی راتے سد بیراگی در ساچے پت پائی--۱--

ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥

من رے من سِیو رہو سمائی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمکھ رام نام من بھیجے ہر سیتی لِو لائی--۱--رہاؤ--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥

میرا پربھ ات اگم اگوچر گُرمت دئے بجھائی--

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥

سچ سنجم کرنی ہر کیرت ہر سیَتی لِو لائی--۲--

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

آپے سبد سچ ساکھی آپے جِنھ جوتی جوت مِلائی--

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥

دیہی کاچی پوَن وجائے گُرمکھ امرِت پائی--۳--

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

آپے ساجے سبھ کارے لائے سو سچ رہیا سمائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥

نانک نام بِنا کوئی کِچھ ناہی نامے دئے وڈائی--۴--۸--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥

ہوَمے بِکھ من موہیا لدیا اجگر بھاری--

ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥

گَرُڑ سبد مُکھ پایا ہوَمے بِکھ ہر ماری--۱--

ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

من رے ہوَمے موہ دُکھ بھاری--

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایہو بھَوجل جگت نہ جائی ترنا گُرمکھ تر ہر تاری--۱--رہاوَ--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥

ترِے گُن مایا موہ پسارا سبھ ورتے آکاری--

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥

تُریا گُن ستسنگت پائیَے ندری پار اُتاریَ--٢--

ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥

چندن گندھ سُگندھ ہےَ بہو باسنا بہکار--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥

ہر جن کرنی اُوتم ہےَ ہر کیرت جگ بِستھار--٣--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

کِرپا کِرپا کر ٹھاکُر میرے ہر ہر ہر اُر دھار--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥

نانک ستگور پُورا پایا من جپیا نام مُرار--٤--٩--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ملار محلّہ ٣ گھر ٢

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥

ایہو من گرہی کے ایہو من اُداسی--

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥

کے ایہو من اورن سدا اوِناسی--

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

کے ایہو من چنچل کے ایہو من بیراگی--

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥

اِس من کوَ ممتا کِتھو لاگی--ا--

ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

پنڈت اِس من کا کرہو بیچار--

ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر کے بہتا پڑہِ اُٹھاوہِ بھار--ا--رہاوٗ--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥

مایا ممتا کرتَے لائی--

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

ایہو حکم کر سرِسٹ اُپائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥

گُر پرسادی بُوجھہ بھائی--

ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

سدا رہو ہر کی سرنائی--۲--

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥

سو پنڈت جو تِہاں گُنا کی پنڈ اُتارے--

ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

اندِن ایکو نام وکھانَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥

ستگور کی اوہو دیکھیا لئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥

ستگور آگے سیس دھریے--

ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

سدا الگ رہے نربان--

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥

سو پنڈت درگہ پروان--۳--

ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥

سبھناں مہہ ایکو ایک وکھانَے--

ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

جاں ایکو ویکھے تاں ایکو جانَے--

ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥

جا کوُ بکھسے میلے سوئے--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥

ایتھے اوتھے سدا سُکھ ہوئے--۴--

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥

کہت نانک کوَن بِدھ کرے کیا کوئے--

ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥

سوئی مُکت جا کوُ کِرپا ہوئے--

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥

اندِن ہر گُن گاوے سوئے--

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥

ساستر بید کی پھِر کُوک نہ ہوئے--۵--ا--۱۰--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥

بھرم بھرم جون منمُکھ بھرمائی--

ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

جمکال مارے نِت پت گوائی--

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥

ستگور سیوا جم کی کان چُکائی--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥

ہر پرَبھ مِلیا محل گھر پائی--ا--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

پرَانی گُرمُکھ نام دھیائے--

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جنم پدارتھ دُبدھا کھویا کوُڈی بدلَے جائے--ا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

کر کِرپا گُرمُکھ لگَے پیار--

ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥

انتر بھگت ہر ہر اُر دھار--

ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

بھَوجل سبد لنگھاونہار--

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥

در ساچَے دِسَے سچِیار--۲--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

بہو کرم کرے ستگور نہی پایا--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥

بِن گُر بھرم بھُولے بہو مایا--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ہوَمَے ممتا بہو موہ ودھایا--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

دُوجَے بھائے منمکھ دُکھ پایا--۳--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

آپے کرتا اگم اتھاہا--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥

گُر سبدی جپیَے سچ لاہا--

ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

حاجُر حجوُر ہر ویپرواہا--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥

نانک گُرمکھ نام سماہا--۴--۲--اا--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥

جیوَت مکت گُرمتی لاگے--

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥

ہر کی بھگت اندِن سد جاگے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ستگور سیوہِ آپ گوٗایے--

ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥

ہؤ تِن جن کے صد لاگوٗ پائے--ا--

ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

ہؤ جیواں سدا ہر کے گُن گائی--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کا سبد مہا رس میٹھا ہر کےَ نام مکت گت پائی--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

مایا موہ اگیان گُبار--

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

منمکھ موہے مگدھ گوار--

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥

اندِن دھندھا کرت وِہائے--

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥

مر مر جمّہہ مِلَے سجائے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

گُرمکھ رام نام لِو لائی--

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥

کُوڑے لالچ نہ لپٹائی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

جو کِچھ ہووَے سہج سُبھائے--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥

ہر رس پیوَے رسن رسائے--۳--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

کوٹ مدھے کسہِ بُجھائی--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

آپے بکھسے دے وڈیائی--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥

جو دھُر مِلیا سو وِچھڑ نہ جائی--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥

نانک ہر ہر نام سمائی--۴--۳--۱۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥

رسنا نام سبھ کوئی کہَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥

ستگور سیوے تا نام لہَے--

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥

بندھن توڑے مُکت گھر رہَے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥

گُر سبدی استھِر گھر بہَے--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥

میرے من کاہے روس کریجَے--

ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لاہا کلجُگ رام نام ہےَ گُرمت اندِن ہِردَے رو یجَے--ا--رہاؤ--

ਬਾਬੀਹਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥

بابیہا کھِن کھِن بِللائے--

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਇ ॥

بِن پِر دیکھے نیند نہ پائے--

ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ایہو وِچھوڑا سہیا نہ جائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥

ستگور مِلَے تاں مِلَے سُبھائے۔۔۲۔۔

ਨਾਮਹੀਣੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

نامہین بِنسے دُکھ پائے۔۔

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ترِسنا جلیا بھُوکھ نہ جائے۔۔

ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

وِن بھاگا نام نہ پایا جائے۔۔

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥

بہو بِدھ تھاکا کرم کمائے۔۔۳۔۔

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ترِے گُن بانی بید بیچار۔۔

ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥

بِکھیا مَیل بِکھیا واپار۔۔

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥

مر جنمہِ پھِر ہوہِ کھُوار۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥

گُرمکھ تُریا گُن اُر دھار۔۔۴۔۔

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

گُر مانَے مانَے سبھ کوئے۔۔

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥

گُر بچنی من سیتل ہوئے۔۔

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

چھو جُگ سوبھا نِرمل جن سوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥

نانک گُرمکھ وِرلا کوئے۔۔۵۔۔۴۔۔۱۳۔۔۹۔۔۱۳۔۔۲۲۔۔

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

راگ ملار محلّہ ۴ گھر ا چؤپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥

اندِن ہر ہر دھیائیو ہِردَے مت گُرمت دُوکھ وِساری۔۔

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥

سبھ آسا منسا بندھن تُوٹے ہر ہر پرَبھ کِرپا دھاری۔۔ا۔۔

ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥

نَینی ہر ہر لاگی تاری۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور دیکھ میرا من بِگسیو جن ہر بھیٹیو بنواری۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥

جِن ایسا نام وِساریا میرا ہر ہر تِس کے کُل لاگی گاری۔۔

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥

ہر تِس کےَ کُل پرسُوت نہ کریہہ تِس بِدھوا کر مہتاری--۲--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ہر ہر آن مِلاوہو گُر سادُھو جِس اہنِس ہر اُر دھاری--

ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥

گُر ڈیٹھےَ گُر کا سِکھ بِگسےَ جیئو بارِک دیکھ مہتاری--۳--

ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥

دھن پِر کا اِک ہی سنگ واسا وِچ ہئُمےَ بھیت قراری--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥

گُر پُورے ہئُمےَ بِھیت توری جن نانک مِلے بنواری--۴--۱--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥

گنگا جمُنا گوداوری سرسُتی تے کرہِ اُدم دھُور سادُھو کی تائی--

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥

کِلوِکھ مَیل بھرے پرے ہمرَے وِچ ہمری مَیل سادُھو کی دھُور گوَائی--۱--

ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥

تیرتھ اٹھسٹھ مجن نائی--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستسنگت کی دھُور پری اُڈ نیتری سبھ دُرمت مَیل گوَائی--۱--رہاؤ--

ਜਾਹਰਨਵੀ ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ ॥

جاہرنوی تپَے بھاگیرتھ آنی کیدار تھاپیو مہسائی--

ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥

کانسی کِرسن چراوت گاؤُ مِل ہر جن سوبھا پائی--٢--

ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥

جِتنے تیرتھ دیوی تھاپے سبھ تِتنے لوچہِ دھُور سادھُو کی تائی--

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥

ہر کا سنت مِلَے گُر سادھُو لَے تِس کی دھُور مُکھ لائی--٣--

ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥

جِتنی سرِسٹ تُمری میرے سُوآمی سبھ تِتنی لوچَے دھُور سادھُو کی تائی--

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥

نانک لِلاٹ ہووَے جِس لِکھیا تِس سادھُو دھُور دے ہر پار لنگھائی--٤--٢--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ٤--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥

تِس جن کؤ ہر میٹھ لگانا جِس ہر ہر کِرپا کرَے--

ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭਿ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥

تِس کی بھُوکھ دُوکھ سبھ اُترَے جو ہر گُن ہر اُچرَے--١--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥

جپ من ہر ہر ہر نِسترَے--

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کے بچن کرن سُن دھیاوے بھَو ساگر پار پرَے--ا--رہاؤ--

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥

تِس جن کے ہم ہاٹ بِہاجھے جِس ہر ہر کِرپا کرَے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥

ہر جن کؤ مِلیاں سُکھ پائیَے سبھ دُرمت مَیل ہرَے--۲--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੂਖ ਲਗਾਨੀ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥

ہر جن کؤ ہر بھُوکھ لگانی جن ترِپتَے جا ہر گُن بِچرَے--

ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥

ہر کا جن ہر جل کا مینا ہر بِسرت پھُوٹ مرَے--۳--

ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥

جِن ایہہ پریت لائی سو جانَے کَے جانَے جِس من دھرَے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥

جن نانک ہر دیکھ سُکھ پاوے سبھ تن کی بھُوکھ ٹرَے--۴--۳--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥

جِتنے جی جنت پرَبھ کینے تِتنے سِر کار لکھاوے--

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ੍ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥

ہر جن کؤ ہر دینھ وڈائی ہر جن ہر کارے لاوے--ا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

ستگور ہر ہر نام درِڑاوے--

ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بولہُ گُر کے سِکھ میرے بھائی ہر بھوٗجل جگت تراوے--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

جو گُر کوُ جن پُوجے سیوے سو جن میرے ہر پربھ بھاوے--

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੨॥

ہر کی سیوا ستگور پُوجہہ کر کِرپا آپ تراوے--٢--

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥

بھرم بھُولے اگیانی اندھلے بھرم بھرم پھُول توراوے--

ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥

نِرجیوٗ پُوجہہ مڑا سریوہِ سبھ بِرتھی گھال گواوے--٣--

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥

برہم بِندے سو ستگور کہیَۓ ہر ہر کتھا سُناوے--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥

تِس گُر کوُ چھادن بھوجن پاٹ پٹمبر بہو بِدھ ست کر مُکھ سنچھو تِس پُنّ کی پھِر توٹ نہ آوےَ--٤--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ستگور دیوٗ پرتکھ ہر مُورت جو امرِت بچن سُناوے--

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥

نانک بھاگ بھلے تِس جن کے جو ہر چرنی چِت لاوے--٥--٤--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥

جنھ کےَ ہیئرَے بسیوُ میرا ستگور تے سنت بھلے بھل بھانت--

ਤਿਨ੍ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥੧॥

تِنھ دیکھے میرا من بِگسَے ہوُ تِن کےَ صد بل جانت--ا--

ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

گیانی ہر بولہو دِن رات--

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِنھ کی ترِسنا بھُوکھ سبھ اُتری جو گُرمت رام رس کھانت--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥

ہر کے داس سادھ سکھا جن جن مِلیا لہہ جائےَ بھرانت--

ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥

جیو جل دُدھ بھِنّ بھِنّ کاڈھے چُن ہنسُلا تیوُ دیہی تے چُن کاڈھے سادھُو ہوُمےَ تات--۲--

ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥

جِن کےَ پریت ناہی ہر ہِردے تے کپٹی نر نِت کپٹ کمانت--

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥

تِن کوُ کیا کوئی دۓ کھوالےَ اوۓ آپ بیج آپے ہی کھانت--۳--

ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥

ہر کا چِہن سوئی ہر جن کا ہر آپے جن مہہ آپ رکھانت--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥

دھن دھنّ گُورُو نانک سمدرسی جِن نِندا اُستت تری ترانت--۴--۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

اگم اگوچر نام ہر اُوتم ہر کِرپا تے جپ لئیا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥

ستسنگت سادھ پائی وڈبھاگی سنگ سادُھو پار پیا--۱--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥

میرَے من اندِن اند بھیا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد نام ہر جپیا میرے من کا بھرم بھؤ گیا--۱--رہاؤ--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

جِن ہر گایا جِن ہر جپیا تِن سنگت ہر میلھو کر میا--

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥

تِن کا درس دیکھ سُکھ پایا دُکھ ہؤمَے روگ گیا--۲--

ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥

جو اندِن ہِردَے نام دھیاوہِ سبھ جنم تِنا کا سپھل بھیا--

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥

اوۓ آپ ترے سرِسٹ سبھ تاری سبھ کُل بھی پار پیا--۳--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥

تُدھ آپے آپ اُپایا سبھ جگ تُدھ آپے وس کر لئیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥

جن نانک کوُ پرَبھ کِرپا دھاری بِکھ ڈُبدا کاڈھ لئیا--۴--۶--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥

گُر پرسادی امرِت نہی پِیا ترِسنا بھُوکھ نہ جائی--

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

منمکھ مُوڑھ جلت ہوُمَے وِچ دُکھ پائی--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥

آوت جات بِرتھا جنم گوَایا دُکھ لاگَے پچھتائی--

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥

جِس تے اُپجے تِسہ نہ چیتہہ دھرِگ جیون دھرِگ کھائی--ا--

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

پرَانی گُرمکھ نام دھیائی--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کرِپا کرے گُر میلے ہر ہر نام سمائی--ا--رہاوُ--

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥

منمکھ جنم بھیا ہےَ بِرتھا آوت جات لجائی--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥

کام کرودھ ڈُوبے ابھیمانی ہوُمَے وِچ جل جائی--

ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

تِن سِدھ نہ بُدھ بھئی مت مدھم لوبھ لہر دُکھ پائی--

ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥

گُر بِہُون مہا دُکھ پایا جم پکرے بِللائی--٢--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥

ہر کا نام اگوچر پایا گُرمکھ سہج سُبھائی--

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

نام نِدھان وسیا گھٹ انتر رسنا ہر گُن گائی--

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

سدا انند رہَے دِن راتی ایک سبد لِو لائی--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

نام پدارتھ سہجے پایا ایہہ ستگور کی وڈیائی--٣--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ستگور تے ہر ہر من وسیا ستگور کوُ صد بل جائی--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥

من تن ارپ رکھو سبھ آگے گُر چرنی چِت لائی--

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

اپنی کِرپا کرہو گُر پُورے آپے لیہُ مِلائی--

ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥

ہم لوح گُر ناوَ بوہتھا نانک پار لنگھائی--۴--۷--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

ملار محلّہ ۴ پڑتال گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جن بولت سریرام نامہ مِل سادھسنگت ہر تور--۱--رہاؤ--

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥

ہر دھن بنجھو ہر دھن سنچھو جِس لاگت ہےَ نہی چور--۱--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥

چاترِک مور بولت دِن راتی سُن گھنہر کی گھور--۲--

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥

جو بولت ہےَ مرِگ مین پنکھیرو سو بِن ہر جاپت ہےَ نہی ہور--۳--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥

نانک جن ہر کیرت گائی چھُوٹ گیئو جم کا سبھ سور--۴--۱--۸--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ملار محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥

رام رام بول بول کھوجتے بڈبھاگی--

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا پنتھ کوؤ بتاوے ہؤ تا کےَ پائے لاگی--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥

ہر ہمارو میت سکھائی ہم ہر سِیؤ پریت لاگی--

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥

ہر ہم گاوہِ ہر ہم بولہ اوُر دُتیا پریت ہم تیاگی--ا--

ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥

منموہن مورو پریتم رام ہر پرمانند بیراگی--

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੨॥੯॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥

ہر دیکھے جیوَت ہےَ نانک اِک نِمکھ پلو مُکھ لاگی--۲--۲--۹--۹--۱۳--۹--۳۱--

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ ملار محلّہ ۵ چوُپدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥

کیا تُو سوچہِ کیا تُو چِتوہِ کیا تُوں کرہِ اُپائے--

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥

تا کوُ کہو پرواہ کاہُو کی جہ گوپال سہائے--ا--

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥

برسَے میگھ سکھی گھر پاہُن آئے--

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہِ دین کِرپا نِدھ ٹھاکُر نوَ نِدھ نام سمائے--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥

اَنِک پرکار بھوجن بہو کیئے بہو بِنجن مِسٹائے--

ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥

کری پاکسال سوچ پوِترا ہُن لاوہو بھوگ ہر رائے--۲--

ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥

دُسٹ بِدارے ساجن رہسے اِہ مندر گھر اپنائے--

ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥

جوَ گرِہ لال رنگیوُ آیا توَ مَے سبھ سُکھ پائے--۳--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥

سنت سبھا اوٹ گُر پُورے دھُر مستک لیکھ لِکھائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥

جن نانک کنت رنگیلا پایا پھِر دُوکھ نہ لاگَے آئے--۴--ا--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

کھیر ادھار بارِک جب ہوتا بِن کھیرَے رہن نہ جائی--

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥

سار سمھال ماتا مُکھ نیرَے تب اوہو ترِپت اگھائی--ا--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥

ہم بارِک پِتا پربھ داتا--

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھُولہِ بارِک انِک لکھ برِیا ان ٹھئُر ناہی جہ جاتا--ا--رہاؤ--

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥

چنچل مت بارِک بپُرے کی سرپ اگن کر میلَے--

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥

ماتا پِتا کنٹھ لائے راکھَے اند سہج تب کھیلَے--۲--

ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥

جِس کا پِتا تُو ہےَ میرے سُوآمی تِس بارِک بھُوکھ کیَسی--

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥

نوَ نِدھ نام نِدھان گرِہِ تیرَے من بانچھَے سو لَیسی--۳--

ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥

پِتا کرِپال آگیا ایہہ دینی بارِک مُکھ مانگَے سو دینا--

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥

نانک بارِک درس پرَبھ چاہےَ موہِ ہرِدَے بسہِ نِت چرنا--۴--۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥

سگل بِدھی جُر آہر کرَیا تجیو سگل اندیسا--

ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥

کارج سگل ارمبھیو گھر کا ٹھاکُر کا بھاروسا--ا--

ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥

سُنیئے باجے باج سُہاوی--

ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھور بھیا میں پِرء مُکھ پیکھے گِرہِ منگل سُہلاوی--ا--رہاؤ--

ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥

منُوآ لائے سوارے تھاناں پُوچھوٗ سنتا جائے--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥

کھوجت کھوجت مَے پاہُن ملیو بھگت کرؤ نِو پائے--۲--

ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

جب پِرء آئے بسے گِرہِ آسن تب ہم منگل گایا--

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥

میت ساجن میرے بھیٔے سہیلے پرَبھ پُورا گُورُو مِلایا--۳--

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥

سکھی سہیلی بھیٔے انندا گُر کارج ہمرے پُورے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥

کہو نانک ور مِلیا سُکھداتا چھوڈ نہ جائی دُورے--۴--۳--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥

راج تے کیٹ کیٹ تے سُرپت کر دوکھ جٹھر کوُ بھرتے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥

کِرپا نِدھ چھوڑ آن کوُ پُوجہہ آتم گھاتی ہرتے--ا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥

ہر بِسرت تے دُکھ دُکھ مرتے--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک بار بھرمہِ بہو جونی ٹیک نہ کاہُو دھرتے--ا--رہاوُ--

ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥

تِیاگ سُوآمی آن کوُ چِتوت مُوڑ مُگدھ کھل کھر تے--

ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥

کاگر ناوَ لنگھہِ کت ساگر بِرتھا کتھت ہم ترتے--۲--

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥

سِو بِرنچ اسُر سُر جیتے کال اگن مہہ جرتے--

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

نانک سرن چرن کملن کی تُمھ نہ ڈارہو پرَبھ کرتے--۳--۴--

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧

راگ ملار محلّہ ۵ دُپدے گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥

پربھ میرے اوئے بیراگی تیاگی--

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوءُ اِک کھِن تِس بِن رہِ نہ سکوءُ پریت ہماری لاگی--ا--رہاؤ--

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥

اُن کےَ سنگ موہِ پربھ چِت آوےَ سنت پرساد موہِ جاگی--

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥

سُن اُپدیس بھیۓ من نِرمل گُن گاۓ رنگ رانگی--ا--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥

ایہو من دۓ کیئۓ سنت میتا کرِپال بھیۓ بڈبھاگیں--

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥

مہا سُکھ پایا برن نہ ساکوءُ ریَن نانک جن پاگی--۲--ا--۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

مائی موہِ پریتم دیہو مِلائی--

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل سہیلی سُکھ بھر سُوتی جہ گھر لال بسائی--ا--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

موہِ اوَگن پربھ سدا دیالا موہِ نِرگُن کیا چتُرائی--

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥

کروُ برابر جو پِرء سنگ راتیں ایہہ ہوُمے کی ڈھیٹھائی--ا--

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥

بھئی نِمانی سرن اِک تاکی گُر ستگور پُرکھ سُکھدائی--

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥

ایک نِمکھ مہہ میرا سبھ دُکھ کاٹیا نانک سُکھ رَین بِہائی--٢--٢--٦--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥

برس میگھ جی تِل بِلم نہ لاوُ--

ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

برس پیارے منہہ سدھارے ہوئے اند سدا من چاوُ--ا--رہاوُ--

ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ہم تیری دھر سُوامِیا میرے تُو کیوُ منھو بِسارے--

ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥

استری رُوپ چیری کی نیائی سوبھ نہی بِن بھرتارے--ا--

ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

بِنوُ سُنیو جب ٹھاکُر میرَے بیگ آئیو کِرپا دھارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥

کھو نانک میرو بنیوُ سُہاگو پت سوبھا بھلے اچارے--٢--٣--٧--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

پریتم ساچا نام دھیائے--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُوکھ درد بِنسے بھَو ساگر گُر کی مُورت رِدَے بسائے--۱--رہاؤ--

ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

دُسمن ہتے دوکھی سبھ وِیاپے ہر سرنائی آیا--

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

راکھنہارے ہاتھ دے راکھیو نام پدارتھ پایا--۱--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥

کر کِرپا کِلوِکھ سبھ کاٹے نام نِرمل من دِیا--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥

گُن نِدھان نانک من وسیا باہُڑ دُوکھ نہ تھِیا--۲--۴--۸--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥

پرَبھ میرے پریتم پران پیارے--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پریم بھگت اپنو نام دیجے دیال انگرہو دھارے--۱--رہاؤ--

ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥

سِمرۄ چرن تُہارے پریتم رِدَے تُہاری آسا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥

سنت جنا پہہ کرۄ بینتی من درسن کی پیاسا--ا--

ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

بِچھُرت مرن جیون ہر مِلتے جن کوُ درسن دیِجَے--

ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥

نام ادھار جیون دھن نانک پرَبھ میرے کِرپا کیِجَے--۲--۵--۹--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

اب اپنے پریتم سِیوُ بن آئی--

ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

راجا رام رمت سُکھ پائیو برس میگھ سُکھدائی--ا--رہاوُ--

ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

اِک پل بِسرت نہی سُکھ ساگر نام نوَے نِدھ پائی--

ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥

اُدوت بھیو پُورن بھاوی کو بھیٹے سنت سہائی--ا--

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

سُکھ اُپجے دُکھ سگل بِناسے پاربرہم لِو لائی--

ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥

تریوٗ سنسار کٹھِن بھَے ساگر ہر نانک چرن دھیائی--۲--۶--۱۰--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

گھنہر برس سگل جگ چھایا--

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھیٔے کِرپال پریتم پرَبھ میرے اند منگل سُکھ پایا--۱--رہاؤ--

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

مٹے کلیس ترِسن سبھ بُوجھی پاربرہم من دھیایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥

سادھسنگ جنم مرن نِوارے بہُر نہ کتھوُ دھایا--۱--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥

من تن نام نِرنجن راتو چرن کمل لِو لایا--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥

انگیکار کیوٗ پرَبھ اپنے نانک داس سرنایا--۲--۷--۱۱--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥

بِچھُرت کیوٗ جیوے اوۓ جیون--

ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِتہِ اُلاس آس ملبے کی چرن کمل رس پیون--ا--رہاؤ--

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥

جِن کوُ پیاس تُماری پریتم تِن کوُ انتر ناہی--

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀਂ ॥੧॥

جِن کوُ بِسرے میرو رام پیارا سے مُوئے مر جانہیں--ا--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

من تن رَوِ رہیا جگدیسُر پیکھت سدا ہجُورے--

ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥

نانک رَوِ رہیو سبھ انتر سرب رہیا بھرپُورے--۲--۸--۱۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥

ہر کےَ بھجن کوَن کوَن نہ تارے--

ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھگ تن مِین تن مرِگ تن براہ تن سادُھو سنگ اُدھارے--ا--رہاؤ--

ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥

دیوَ کُل دَیت کُل جکھّ کِنر نر ساگر اُترے پارے--

ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥

جو جو بھجن کرَے سادُھو سنگ تا کے دُوکھ بِدارے--ا--

ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥

کام کرودھ مہا بِکھیا رس اِن تے بھیٔے نِرارے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥

دین دیال جپہہ کرُنا مَے نانکؕ صد بلہارے--٢--٩--١٣--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥

آج مَے بیسیو ہر ہاٹ--

ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام راس ساجھی کر جن سِیوٗ جاوٗں نہ جم کےَ گھاٹ--١--رہاوٗ--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥

دھار انگرہو پاربرہم راکھے بھرم کے کھُلّے کپاٹ--

ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥

بےسُمار ساہو پرَبھ پایا لاہا چرن نِدھ کھاٹ--١--

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥

سرن گہی اچُت ابِناسی کِلبِکھ کاڈھے ہےَ چھانٹ--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥

کل کلیس مِٹے داس نانکؕ بہُر نہ جونی ماٹ--٢--١٠--١٤--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥

بہو بِدھ مایا موہ ہِرانو--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ مدھے کوؤ بِرلا سیوک پُورن بھگت چِرانو--ا--رہاؤ--

ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥

ات اُت ڈول ڈول سرَم پائیو تن دھن ہوت بِرانو--

ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥

لوگ دُرائے کرت ٹھگیائی ہوتؤ سنگ نہ جانو--ا--

ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥

مرِگ پنکھی مین دین نیچ ایہہ سنکٹ پھِر آنو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥

کہو نانک پاہن پرَبھ تارہو سادھسنگت سُکھ مانو--۲--اا--۱۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥

دُسٹ مُوئے بِکھ کھائی ری مائی--

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس کے جی تِن ہی رکھ لِینے میرے پرَبھ کؤ کرپا آئی--ا--رہاؤ--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥

انترجامی سبھ مہہ ورتےَ تاں بھؤ کیسا بھائی--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥

سنگ سہائی چھوڑ نہ جائی پربھ دیسَے سبھنی ٹھائیں--ا--

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥

اناتھا ناتھ دین دُکھ بھنجن آپ لیئے لڑ لائی--

ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥

ہر کی اوٹ جیوہِ داس تیرے نانک پربھ سرنائی--۲--۱۲--۱۶--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥

من میرے ہر کے چرن رویجَے--

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

درس پیاس میرو من موہیو ہر پنکھ لگائے ملیجَے--ا--رہاؤ--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥

کھوجت کھوجت مارگ پائیو سادُھو سیوَ کریجَے--

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥

دھار انگرہو سُوآمی میرے نام مہا رس پیجَے--ا--

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

تراہِ تراہِ کر سرنی آئے جلتؤ کِرپا کیجَے--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥

کر گہِ لیہو داس اپنے کوُ نانک اپنو کیجَے--۲--۱۳--۱۷--

ਮਲਾਰ ਮਃ ੫ ॥

ملار م: ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥

پرَبھ کو بھگت بچھل بِردائیو--

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندک مار چرن تل دینے اپنو جِس ورتائیو--ا--رہاؤ--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥

جَے جَے کار کینو سبھ جگ مہہ دئیا جیئن مہہ پائیو--

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥

کنٹھ لائے اپنو داس راکھیو تاتی واؤ نہ لائیو--ا--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥

انگیکار کیؤ میرے سُوآمی بھرم بھؤ میٹ سُکھائیو--

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥

مہا انند کرہو داس ہر کے نانک بِسواس من آئیو--۲--۱۴--۱۸--

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

راگ ملار محلّہ ۵ چوُپدے گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ دیسَے برہم پسار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

گُرمکھ ترِے گُنیاں بِستھار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

گُرمکھ ناد بید بیچار--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥

بِن گُر پُورے گھور اندھار--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

میرے من گُر گُر کرت سدا سُکھ پائیَے--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر اُپدیس ہر ہِردَے وسیو ساس گِراس اپنا کھسم دھیائیَے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

گُر کے چرن وِٹہو بل جاؤ--

ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥

گُر کے گُن اندِن نِت گاؤ--

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥

گُر کی دھُوڑ کرؤ اسنان--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥

ساچی درگہ پائیَے مان--۲--

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥

گُر بوہتھ بھَوجل تارنہار--

ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥

گُر بھیٹیئے نہ ہوئے جون اوُتار--

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

گُر کی سیوا سو جن پائے--

ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥

جا کوُ کرم لِکھیا دھُر آئے--٣--

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥

گُر میری جیون گُر آدھار--

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

گُر میری ورتن گُر پروار--

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

گُر میرا کھسم ستگور سرنائی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥

نانک گُر پاربرہم جا کی قیم نہ پائی--٤--١--١٩--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥

گُر کے چرن ہِردَے وسائے--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

کر کِرپا پرَبھ آپ مِلائے--

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥

اپنے سیوک کوُ لئے پرَبھ لائے--

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

تا کی قیمت کہی نہ جائے--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

کر کِرپا پوُرن سُکھداتے--

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمھری کِرپا تے توُں چِت آوہِ آٹھ پہر تیرَے رنگ راتے--ا--رہاوُ--

ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

گاون سُنن سبھ تیرا بھانا--

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥

حکم بُوجھَے سو ساچ سمانا--

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥

جپ جپ جیوہِ تیرا ناوُں--

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥

تُجھ بِن دُوجا ناہی تھاوُ--۲--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥

دُکھ سُکھ کرتے حکم رجائے--

ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

بھانَے بکھس بھانَے دئے سجائے--

ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥

دُہاں سِریاں کا کرتا آپ--

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥

قُربان جائی تیرے پرتاپ--٣--

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥

تیری قیمت تُوہَے جانہِ--

ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

تُو آپے بُوجھہ سُن آپ وکھانہہ--

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥

سیئی بھگت جو تُدھ بھانے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥

نانک تِن کَے صد قُربانے--٤--٢--٢٠--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥

پرمیسر ہوآ دیال--

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥

میگھ ورسَے امرِت دھار--

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥

سگلے جی جنت ترِپتاسے--

ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥

کارج آئے پُورے راسے--ا--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥

سدا سدا من نام سمھال--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے کی سیوا پایا ایتھے اوتھے نبہے نال--ا--رہاؤ--

ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥

دُکھ بھنّا بھے بھنجنہار--

ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥

آپنیا جیا کی کیتی سار--

ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥

راکھنہار سدا مہروان--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥

سدا سدا جائیے قُربان--٢--

ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥

کال گوَایا کرتَے آپ--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥

سدا سدا من تِس نو جاپ--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥

درِسٹ دھار راکھے سبھ جنت--

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥

گُن گاوہو نِت نِت بھگونت--٣--

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥

ایکو کرتا آپے آپ--

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥

ہر کے بھگت جانہِ پرتاپ--

ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥

ناوے کی پَیج رکھدا آیا--

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥

نانک بولَے تِس کا بولایا--٤--٣--٢١--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ٥--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

گُر سرنائی سگل نِدھان--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

ساچی درگہہ پائیے مان--

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

بھرم بھؤ دُوکھ درد سبھ جائے--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥

سادھسنگ صد ہر گُن گائے--١--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥

من میرے گُر پُورا سالاہِ۔۔

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام نِدھان جپہو دِن راتی من چِندے پھل پائے۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ستگور جیوڈ اوَر نہ کوئے۔۔

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥

گُر پاربرہم پرمیسر سوئے۔۔

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

جنم مرن دُوکھ تے راکھَے۔۔

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥

مایا بِکھ پھِر بہُڑ نہ چاکھَے۔۔٢۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

گُر کی مہما کتھن نہ جائے۔۔

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

گُر پرمیسر ساچے نائے۔۔

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥

سچ سنجم کرنی سبھ ساچی۔۔

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥

سو من نِرمل جو گُر سنگ راچی۔۔٣۔۔

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥

گُر پُورا پائیے وڈ بھاگ۔۔

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥

کام کرودھ لوبھ من تے تِیاگ۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥

کر کِرپا گُر چرن نِواس۔۔

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥

نانک کی پرَبھ سچ ارداس۔۔۴۔۔۴۔۔۲۲۔۔

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

راگ ملار محلّہ ۵ پڑتال گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

گُر منار پِرء دِیا ر سِیوُ رنگ کِیا۔۔

ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ॥

کینو ری سگل سیگار۔۔

ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥

تجیو ری سگل بِکار۔۔

ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھاوتو استھِر تھیا۔۔ا۔۔رہاوُ۔۔

ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥

ایسے رے من پائے کےَ آپ گوَایے کےَ کر سادھن سِیوٗ سنگ--

ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥

باجے بجہِ مرِدنگ اناہد کوکِل ری رام نام بولَے مدھُر بَین ات سُہیا--ا--

ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥

ایسی تیرے درسن کی سوبھ ات اپار پِرء اموگھ تَیسے ہی سنگ سنت بنے--

ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥

بھَو اُتار نام بھنے--

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥

رم رام رام مال--

ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥

من پھیرتے ہر سنگ سنگیا--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥

جن نانک پِروُ پریتم تھیا--٢--ا--٢٣--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥

من گھنَے بھرمَے بنَے--

ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥

عُمق ترس چالَے--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ ملبے کی چاہ--ا--رہاو--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥

ترِےَ گُن مائی موہِ آئی کہنوٗ بیدن کاہِ--ا--

ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥

آن اُپاو سگر کیئے نہِ دُوکھ ساکہِ لاہِ--

ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥

جھج سرن سادُھو نانکا مِل گُن گوبِندہِ گاہِ--۲--۲--۲۴--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

پِرء کی سوبھ سُہاونی نِیکی--

ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہاہا ہُوہُو گندھرب اپسرا انند منگل رس گاونی نِیکی--ا--رہاو--

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥

دھُنِت للِت گُنگھ انِک بھانت بہو بِدھ رُوپ دِکھاونی نِیکی--ا--

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥

گِر تھل جل بھوَن بھرپُر گھٹ گھٹ لعلن چھاونی نِیکی--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥

سادھسنگ رامئیا رس پائیو نانک جا کےَ بھاونی نِیکی--۲--۳--۲۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پریت پیارے چرن کمل رِد انتر دھارے--ا--رہاؤ--

ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥

درس سپھلیو درس پیکھیو گئے کِلبِکھ گئے--

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥

من نِرمل اُجیارے--ا--

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥

بِسم بِسمَے بِسم بھئی--

ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥

اگھ کوٹ ہرتے نام لئی--

ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥

گُر چرن مستک ڈار پہی--

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥

پرَبھ ایک تُونہی ایک تُہی--

ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥

بھگت ٹیک تُہارے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥

جن نانک سرن دُوارے--۲--۴--۲٦--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥

برس سرس آگیا--

ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوہِ آنند سگل بھاگ--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥

سنت سنگے من پرپھڑے مِل میگھ دھر سُہاگ--ا--

ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥

گھنگھور پریت مور--

ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥

چِت چاترِک بُوند اور--

ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥

ایسو ہر سنگے من موہ--

ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥

تِیاگ مایا دھوہ--

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥

مِل سنت نانک جاگیا--۲--۵--۲۷--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਗੁਨ ਗ੍ਰੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥

گُن گوپال گاوٗ نیت--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام نام دھار چیت--ا--رہاوٗ--

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

چھوڈ مان تج گُمان مِل سادھوآ کےَ سنگ--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥

ہر سِمر ایک رنگ مِٹ جانہِ دوکھ میت--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

پاربرہم بھیٔے دیال--

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥

بِنس گئے بِکھے جنجال--

ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥

سادھ جناں کےَ چرن لاگ--

ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥

نانک گاوَے گوبِند نیت--۲--٦--۲۸--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥

گھن گرجت گوبِند رُوپ--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُن گاوت سُکھ چَین--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥

ہر چرن سرن ترن ساگر دھُن انہتا رس بَین--ا--

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥

پتھِک پیاس چِت سرووَر آتم جل لَین--

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥

ہر درس پریم جن نانک کر کِرپا پرَبھ دَین--۲--۷--۲۹--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ملار محلّہ ۵--

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہے گوبِند ہے گوپال ہے دیال لال--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥

پران ناتھ اناتھ سکھے دین درد نِوار--ا--

ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ہے سمرتھ اگم پُورن موہِ میا دھار--۲--

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥

اندھ کُوپ مہا بھیان نانک پار اُتار--۳--۸--۳۰--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ملار محلّہ ا اسٹپدیا گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥

چکوی نَین نیند نہِ چاہَے بِن پِر نیند نہ پائی--

ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥

سُور چرھَے پِرو دیکھے نَینی نِو نِو لاگَے پائئ--ا--

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥

پِر بھاوے پریم سکھائی--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تِس بِن گھڑی نہی جگ جیوا ایسی پیاس تِسائی--ا--رہاؤ--

ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥

سرور کمل کِرن آکاسی بِگسے سہج سُبھائی--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥

پریتم پریت بنی ابھ ایسی جوتی جوت مِلائی--۲--

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥

چاترِک جل بِن پِرو پِرو ٹیرے بِلپ کرے بِللائی--

ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥

گھنہر گھور دسَو دِس برسَے بِن جل پیاس نہ جائی--۳--

ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥

مین نِواس اُپجے جل ہی تے سُکھ دُکھ پُرب کمائی--

ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥

کھِن تِل رہِ نہ سکے پل جل بِن مرن جیون تِس تائی--۴--

ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ ॥

دھن واندھی پِر دیس نواسی سچے گُر پہہ سبد پٹھائیں--

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥

گُن سنگریہہ پربھ رِدَے نِواسی بھگت رتی ہرکھائی--۵--

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ ॥

پِروٗ پِروٗ کرے سبھَے ہےَ جیتی گُر بھاوے پِروٗ پائیں--

ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥

پِروٗ نالے صد ہی سچ سنگے ندری میَل مِلائی--۶--

ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

سبھ مہہ جیوٗ جیوٗ ہےَ سوئی گھٹ گھٹ رہیا سمائی--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥

گُر پرساد گھر ہی پرگاسیا سہجے سہج سمائی--۷--

ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥

اپنا کاج سوارہو آپے سکھداتے گوسائیں--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥

گُر پرساد گھر ہی پِر پایا توٗ نانک تپت بجھُائی--۸--۱--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلہّ ۱--

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

جاگت جاگ رہے گُر سیوا بن ہر مَے کو ناہی--

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥

انِک جتن کر رہن نہ پاوے آچ کاچ ڈھر پانہی--ا--

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥

اس تن دھن کا کہو گرب کیَسا--

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنست بار نہ لاگے بورے ہوُمَے گرب کھپے جگ ایسا--ا--رہاوُ--

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥

جےَ جگدیس پربھُو رکھوارے راکھَے پرکھے سوئی--

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ੍ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

جیَتی ہےَ تیتی تُجھ ہی تے تُمھ سر اوَر نہ کوئی--٢--

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥

جی اُپاے جگت وس کینی آپے گُرمکھ انجن--

ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥

امر اناتھ سرب سِر مورا کال بِکال بھرم بھَے کھنجن--٣--

ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥

کاگد کوٹ ایہو جگ ہےَ بپرو رنگن چِہن چتُرائی--

ਨਾਨ੍ਹੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ ॥੪॥

نانھی سی بُوند پوَن پت کھووے جنم مَرے کھِن تائیں--٤--

ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥

ندی اُپکنٹھ جیسے گھر ترور سرپن گھر گھر ماہی--

ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥

اُلٹی ندی کہاں گھر ترور سرپن ڈسَے دُوجا من مانہی--۵--

ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥

گارُڑ گُر گیان دھیان گُر بچنی بِکھیا گُرمت جاری--

ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥

من تن ہَینو بھیَے سچ پایا ہر کی بھگت نِراری--٦--

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ ॥

جیَتی ہےَ تیتی تُدھ جاچَے تُو سرب جیاں دیالا--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥

تُمھری سرن پرے پت راکھو ساچ مِلَے گوپالا--۷--

ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥

بادھی دھندھ اندھ نہی سُوجھے بدھِک کرم کماوے--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥

ستگور مِلَے ت سُوجھس بُوجھس سچ من گیان سماوے--۸--

ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥

نِرگُن دیہہ ساچ بِن کاچی مَے پُوچھوُ گُر اپنا--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥

نانک سو پرَبھ پربھُو دِکھاوے بِن ساچے جگ سُپنا--۹--۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ا--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥

چاترِک مین جل ہی تے سُکھ پاوہِ سارِنگ سبد سُہائی--ا--

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رَین ببیہا بولیو میری مائی--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥

پِرء سِیوٗ پریت نہ اُلٹَے کبہُو جو تَے بھاوے سائی--۲--

ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥

نید گئی ہوٗمَے تن تھاکی سچ مت رِدَے سمائی--۳--

ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥

رُوکھیں بِرکھیں اُوڈوٗ بھُوکھا پیوا نام سُبھائی--۴--

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥

لوچن تار للتا بِللاتی درسن پیاس رجائی--۵--

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥

پِرء بِن سیگار کری تیَتا تن تاپَے کاپر انگ نہ سُہائی--۶--

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੰਉ ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥

اپنے پیارے بِن اِک کھِن رہِ نہ سکوٗ بِن مِلے نیند نہ پائی--۷--

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥

پِر نجیک نہ بوُجھَے بپڑی ستگور دِیا دِکھائی--۸--

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥

سہج مِلیا تب ہی سُکھ پایا ترِسنا سبد بُجھائی--۹--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥

کہو نانک تُجھ تے مانیا قیمت کہن نہ جائی--۱۰--۳--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ملار محلّہ ۱ اسٹپدیا گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

اکھلی اُونڈی جل بھر نال--

ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥

ڈُوگر اُوچؤ گڑ پاتال--

ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ساگر سیتل گُر سبد ویچار--

ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥

مارگ مُکتا ہؤمَے مار--۱--

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

مَے اندھلے ناوے کی جوت--

ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام ادھار چلا گُر کَے بھَے بھَیت--۱--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥

ستگور سبدی پادھر جان--

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥

گُر کےَ تکییَے ساچے تان--

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਸਿ ਰੂੜ੍ਹੀ ਬਾਣਿ ॥

نام سمھالس رُوڑہی بان--

ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥

تھَیں بھاوے در لہس پِران--٢--

ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

اُوڈاں بیسا ایک لِو تار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥

گُر کےَ سبد نام آدھار--

ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥

نہ جل ڈُونگر نہ اُوچی دھار--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥

نِج گھر واسا تہ مگ نہ چالنہار--٣--

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥

جِت گھر وسہہ تُوہَے بِدھ جانہِ بیجوُ محل نہ جاپَے--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥

ستگور باجھو سمجھ نہ ہووی سبھ جگ دبیا چھاپَے--

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥

کرن پلاوَ کرَے بِللاتوٗ بِن گُر نام نہ جاپَے--

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥

پل پنکج مہہ نام چھڈائے جے گُر سبد سِنیاپَے--۴--

ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

اِک مُورکھ اندھے مُگدھ گوار--

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥

اِک ستگور کےَ بھَے نام ادھار--

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥

ساچی بانی میٹھی امرِت دھار--

ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥

جِن پیِتی تِس موکھ دُوار--۵--

ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥

نام بھَے بھائے رِدَے وساہی گُر کرنی سچ بانی--

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

اِند ورسَے دھرت سُہاوی گھٹ گھٹ جوت سمانی--

ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥

کالر بیجس دُرمت ایسی نِگُرے کی نیسانی--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥

ستگور باجھو گھور اندھارا ڈُوب مُوئے بِن پانی--۶--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥

جو کچھ کینو سو پربھو رجائے--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥

جو دھُر لِکھیا سو میٹنا نہ جائے--

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

حکمے بادھا کار کمائے--

ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥

ایک سبد راچے سچ سمائے--۷--

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥

چھو دِس حکم ورتَے پرَبھ تیرا چھو دِس نام پتالں--

ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ ॥

سبھ مہہ سبد ورتَے پرَبھ ساچا کرم ملِے بَیالں--

ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥

جانمن مرنا دیسَے سِر اُوبھوّ کھُدِھیا نِدرا کالں--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥

نانک نام ملِے من بھاوَے ساچی ندر رسالں--۸--۱--۴--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ملار محلّہ ۱--

ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥

مرن مکت گت سار نہ جانَے--

ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥

کنٹھے بیٹھی گُر سبد پچھانے--ا--

ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥

تُو کیَسے آڑ پھاتھی جال--

ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

الکھ نہ جاچہِ رِدَے سمھال--ا--رہاؤ--

ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥

ایک جی کےَ جیا کھاہی--

ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥

جل ترتی بوُڈی جل ماہی--۲--

ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥

سرب جی کیئے پرَتپانی--

ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥

جب پکڑی تب ہی پچھتانی--۳--

ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

جب گل پھاس پڑی ات بھاری--

ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥

اُوڈِ نہ ساکے پنکھ پساری--۴--

ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥

رس چُوگہِ منمکھ گاوار--

ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥

پھاتھی چھُوٹہ گُن گیان بیچار--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ستگور سیوَ تُوٹَے جمکال--

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੁ ॥੬॥

ہِردَے ساچا سبد سمھال--٦--

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

گُرمت ساچی سبد ہےَ سار--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥

ہر کا نام رکھَے اُر دھار--٧--

ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥

سے دُکھ آگے جے بھوگ بِلاسے--

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥

نانک مُکت نہی بِن ناوَے ساچے--۸--۲--۵--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥

ملار محلّہ ۳ اسٹپدیا گھر ا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

کرم ہووَے تا ستگور پائیَے وِن کرمَے پایا نہ جائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ستگور ملیئے کنچن ہوییٔے جاں ہر کی ہوئے رجائے--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

من میرے ہر ہر نام چِت لائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ستگور تے ہر پائیے ساچا ہر سِیو رہے سمائے--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥

ستگور تے گیان اُو پجے تاں ایہہ سنسا جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥

ستگور تے ہر بُجھیئے گربھ جونی نہ پائے--۲--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

گُر پرسادی جیوَت مَرے مر جیوے سبد کمائے--

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥

مُکت دُوارا سوئی پائے جے وِچھوہ آپ گوّایے--۳--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥

گُر پرسادی سِو گھر جمّے وِچھوہ سکت گوّایے--

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

اچر چرَے ببیک بُدھ پائے پُرکھے پُرکھ مِلائے--۴--

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥

دھاتُر باجی سنسار اچیت ہے چلَے مُول گوّایے--

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥

لاہا ہر ستسنگت پائیَے کرمی پلَے پائے--۵--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ستگور وِن کِنَے نہ پایا من ویکھو رِدَے بیچار--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥

وڈبھاگی گُر پایا بھَوجل اُترے پار--۶--

ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر ناماں ہر ٹیک ہےَ ہر ہر نام ادھار--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥

کِرپا کرہو گُر میلھو ہر جیوُ پاووُ موکھ دُوار--۷--

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥

مستک لِلاٹ لِکھیا دھُر ٹھاکُر میٹنا نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥

نانک سے جن پُورن ہوئے جِن ہر بھانا بھائے--۸--۱--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ملار محلّہ ۳--

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

بید بانی جگ ورتدا ترَے گُن کرے بیچار--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

بِن ناوَے جم ڈنڈ سہَے مر جنمَے وارو وار--

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥

ستگور بھیٹے مُکت ہوئے پائے موکھ دُوار--ا--

ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥

من رے ستگور سیوَ سمائے--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

وڈے بھاگ گُر پُورا پایا ہر ہر نام دھیائے--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر آپنَے بھانَے سرِسٹ اُپائی ہر آپے دئے ادھار--

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥

ہر آپنَے بھانَے من نِرمل کِیا ہر سِیوَ لاگا پیار--

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ہر کَے بھانَے ستگور بھیٹیا سبھ جنم سوارنہار--۲--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

واہو واہو بانی ست ہےَ گُرمکھ بُوجھَے کوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

واہو واہو کر پرَبھ سالاہیئے تِس جیوڈ اوَر نہ کوئے--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

آپے بکھسے میَل لئے کرم پراپت ہوئے--۳--

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

ساچا صاحِب ماہرو ستگور دِیا دِکھائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

امرِت ورسَے من سنتوکھیئے سچ رہے لِو لائے--

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥

ہر کےَ نائے سدا ہریاولی پھِر سُکےَ نہ کُملائے--۴--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥

بِن ستگور کِنَے نہ پائیو من ویکھوکو پتیائے--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ہر کِرپا تے ستگور پائیَے بھیٹے سہج سُبھائے--

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥

منمکھ بھرم بھُلایا بِن بھاگا ہر دھن نہ پائے--۵--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ترِے گُن سبھا دھات ہےَ پڑ پڑ کرہِ ویچار--

ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ੍ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

مکت کدے نہ ہووئی نہُ پائنہِ موکھ دُوار--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥

بِن ستگور بندھن نہ تُٹھی نام نہ لگَے پیار--۶--

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥

پڑ پڑ پنڈت مونی تھکے بیداں کا ابھیاس--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥

ہر نام چِت نہ آوئی نہ نِج گھر ہووے واس--

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥

جمکال سِرہو نہ اُترَے انتر کپٹ وِناس--۷--

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر ناوَے نو سبھ کو پرتاپدا وِن بھاگاں پایا نہ جائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ندر کرے گُر بھیٹیئے ہر نام وسَے من آئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

نانک نامے ہی پت اُوپجَے ہر سِیوُ رہاں سمائے--۸--۲--

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ॥

ملار محلّہ ۳ اسٹپدی گھر ۲--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥

ہر ہر کِرپا کرے گُر کی کارَے لائے--

ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

دُکھ پلھر ہر نام وسائے--

ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ساچی گت ساچَے چِت لائے--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

گُر کی بانی سبد سُنائے--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥

من میرے ہر ہر سیوَ ندھان--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر کِرپا تے ہر دھن پائیَے اندِن لاگَے سہج دھیان--ا--رہاؤ--

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

بِن پِر کامن کرے سیگار--

ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

دُہچارنی کہیَے نِت ہوئے کھُوار--

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥

منمُکھ کا ایہو باد آچار--

ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥

بہو کرم درِڑاوہ نام وِسار--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

گُرمُکھ کامن بنیا سیگار--

ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

سبدے پِر راکھیا اُر دھار--

ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ایک پچھانَے ہوُمَے مار--

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥

سوبھا ونتی کہیَے نار--۳--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

بِن گُر داتے کِنَے نہ پایا--

ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥

منمُکھ لوبھ دُوجے لوبھایا--

ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥

ایسے گیانی بُوجھہ کوئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥

بِن گُر بھیٹے مُکت نہ ہوئے--۴--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

کہہ کہہ کہن کہَے سبھ کوئے--

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

بِن من مُوئے بھگت نہ ہوئے--

ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥

گیان متی کمل پرگاس--

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

تِت گھٹ نامَے نام نِواس--۵--

ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ہوُمَے بھگت کرے سبھ کوئے--

ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

نہ من بھیجَے نہ سُکھ ہوئے--

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥

کہہ کہہ کہن آپ جانائے--

ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥

بِرتھی بھگت سبھ جنم گوائے--٦--

ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

سے بھگت ستگور من بھائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

اندِن نام رہے لِو لائے--

ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥

سد ہی نام ویکھہ حجوُر--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥

گُر کَے سبد رہیا بھرپُور--٧--

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥

آپے بکھسے دئے پیار--

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ہئومَے روگ وڈا سنسار--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥

گُر کِرپا تے ایہو روگ جائے--

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥

نانک ساچے ساچ سمائے--٨--١--٣--٥--٨--

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

راگ ملار چھنت محلّہ ۵--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥

پریتم پریم بھگت کے داتے--

ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

اپنے جن سنگ راتے--

ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥

جن سنگ راتے دِنس راتے اِک نِمکھ منھو نہ ویسرے--

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥

گوپال گُن نِدھ سدا سنگے سرب گُن جگدیسرَے--

ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥

من موہِ لینا چرن سنگے نام رس جن ماتے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥

نانک پریتم کِرپال سدہوُں کِنَے کوٹ مدھے جاتے--ا--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

پریتم تیری گت اگم اپارے--

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ੍ਹ ਤਾਰੇ ॥

مہا پتِت تُمھ تارے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥

پتت پاون بھگت وچھل کِرپا سِندھِ سُوامِیا--

ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰੰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥

سنتسنگے بھج نِسنگے رنؤ سدا انترجامِیا--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥

کوٹ جنم بھرمنت جونی تے نام سِمرت تارے--

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥

نانک درس پیاس ہر جیوٗ آپ لیہو سمھارے--۲--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

ہر چرن کمل من لینا--

ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥

پرَبھ جل جن تیرے مینا--

ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥

جل مین پرَبھ جیوٗ ایک تُوہَے بھِنّ آن نہ جانیَے--

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥

گہِ بھُجا لیوہو نام دیوہو توٗ پرسادی مانیَے--

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥

بھج سادھسنگے ایک رنگے کِرپال گوبِد دینا--

ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥

اناتھ نیچ سرنائے نانک کر میا اپنا کینہ--۳--

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

آپس کوُ آپ مِلایا--

ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

بھرم بھنجن ہر رایا--

ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥

آچرج سُوآمی انترجامی مِلے گُن نِدھ پیاریا--

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥

مہا منگل سُوکھ اُپجے گوبِند گُن نِت سارِیا--

ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

مِل سنگ سوہے دیکھ موہے پُرب لِکھیا پایا--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک سرن تِن کی جنھی ہر ہر دھیایا--۴--۱--

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥

وار ملار کی محلّہ ۱ رانے کیَلاس تتھا مالدے کی دھُن--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥

سلوک محلّہ ۳--

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

گُر ملیئے من رہسیئے جیئو وُٹھے دھرن سیگار--

ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥

سبھ دِسَے ہرِیاولی سر بھرے سُبھر تال--

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥

اندر رچَے سچ رنگ جیئو منجیٹھے لال--

ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥

کمل وِگسے سچ من گُر کےَ سبد نِہال--

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

منمُکھ دُوجی طرف ہےَ ویکھو مندر نِہال--

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

پھاہی مِرگ جیئو سِر دِیسَے جمکال--

ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥

کھُدِھیا ترِسنا نِندا بُری کام کرودھ وِکرال--

ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

اینی اکھی ندر نہ آوئی جچر سبد نہ کرے بیچار--

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥

تُدھ بھاوے سنتوکھیاں چُوکَے آل جنجال--

ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥

مُول رہَے گُر سیویَے گُر پوڑی بوہتھ--

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥

نانک لگی تت لَے تُوں سچا من سچ--ا--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥

ہیکو پادھر ہیک در گُر پوڑی نج تھان--

ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥

رُوڑؤ ٹھاکُر نانکا سبھ سُکھ ساچؤ نام--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

آپینھے آپ ساج آپ پچھانیا--

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥

امبر دھرت وِچھوڑ چندوآ تانیا--

ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥

وِن تھمّھا گگن رہائے سبد نیسانیا--

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥

سُورج چند اُپاے جوت سمِانیا--

ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥

کیئے رات دِننت چوج وِڈانیا--

ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥

تیرتھ دھرم ویچار ناون پُربانیا--

ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥

تُدھ سر اور نہ کوئے کے آکھ وکھانیا--

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥

سچےَ تخت نِواس ہور آون جانیا--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥

نانک ساون جے وسَے چھو اوماہا ہوئے--

ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ناگاں مِرگاں مچھیاں رسیاں گھر دھن ہوئے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥

نانک ساون جے وسَے چھو ویچھوڑا ہوئے--

ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥

گائی پُتا نِردھنا پنتھی چاکر ہوئے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

تُو سچا سچِیار جِن سچ ورتایا--

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥

بیٹھا تاڑی لائے کوَل چھپایا--

ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

برہمَے وڈا کہائے انت نہ پایا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥

نہ تِس باپ نہ مائے کِن تُو جایا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥

نہ تِس رُوپ نہ ریکھ ورن سبایا--

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥

نہ تِس بھُکھ پیاس رجا دھایا--

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

گُر مہہ آپ سموئِ بد ورتایا--

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥

سچے ہی پتیائے سچ سمایا--٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥

وَید بُلایا ویدگی پکڑ ڈھنڈھولے بانہہ--

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥

بھولا وَید نہ جانئ کرک کلیجے ماہِ--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م:۲--

ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥

وَیدا وَید سُوَید تُو پہلاں روگ پچھان--

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥

ایسا دارُو لہو جِت ونجے روگا گھان--

ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥

جِت دارُو روگ اُٹھیٔہِ تن سُکھ وسَے آئے--

ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥

روگ گوَائہہ آپنا ت نانک وَید سدائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥

برہما بِسن مہیس دیوَ اُپایا--

ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

برہمے دِتے بید پُوجا لایا--

ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥

دس اوتاری رام راجا آیا--

ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥

دَیتا مارے دھائے حُکم سبایا--

ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ایس مہیسر سیوَ تِنّھی انت نہ پایا--

ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥

سچی قیمت پائے تخت رچایا--

ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥

دُنیا دھندَھے لائے آپ چھپایا--

ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥

دھرم کرائے کرم دھُرہو پھُرمایا--٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ٢--

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥

ساون آیا ہے سکھی کنتَے چِت کریہو--

ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥

نانک جھُور مرہِ دوہاگنی جِنھ اوری لاگا نیہو--١--

ਮਃ ੨ ॥

م: ٢--

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥

ساون آیا ہے سکھی جلہر برسنہار--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

نانک سُکھ سوَن سوہاگنی جِنھ سہ نال پیار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥

آپے چھِنجھ پوائے ملاکھاڑا رچیا--

ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥

لتھے بھڑتھو پائے گُرمکھ مچیا--

ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥

منمکھ مارے پچھاڑ مُورکھ کچیا--

ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥

آپ بھِڑے مارے آپ آپ کارج رچیا--

ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥

سبھنا کھسم ایک ہےَ گُرمکھ جانیَے--

ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥

حکمی لکھےَ سِر لیکھ وِن قلم مسوانیَے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ستسنگت میلاپ جِتھے ہر گُن سدا وکھانیَے--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥

نانک سچا سبد سلاہِ سچ پچھانیَے--۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥

اُونَنو اُونَنو آیا اوَر کریندا ونّ--

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥

کیا جانا تِس ساہ سِیُو کیَو رہسی رنگ--

ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥

رنگ رہیا تِنھ کامنی جِنھ من بھوَ بھاوَ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک بھَے بھائے باہری تِن تن سُکھ نہ ہوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥

اُونَنو اُونَنو آیا ورسَے نیر نِپنگ--

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥

نانک دُکھ لاگا تِنھ کامنی جِنھ کنتَے سِیُو من بھنگ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥

دووَے طرفہ اُپاے اِک ورتیا--

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥

بید بانی ورتائے اندر واد گھتیا--

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥

پرورت نِرورت ہاٹھا دووَے وِچ دھرم پھِرے ریباریا--

ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥

منمکھ کچے کُوڑیار تِنھی نِہچؤ درگہ ہارِیا--

ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਮਾਰਿਆ ॥

گُرمتی سبد سُور ہےَ کام کرودھ جِنھی ماریا--

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

سچےَ اندر محل سبد سوارِیا--

ਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

سے بھگت تُدھ بھاودے سچےَ نائے پیاریا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥

ستگور سیون آپنا تنھا وِٹھو ہؤ واریا--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥

اُوننوِ اُوننوِ آیا ورسَے لائِے جھڑی--

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥

نانک بھانَے چلَے کنت کےَ سو مانے سدا رلی--۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

کیا اُٹھ اُٹھ دیکھو بپڑیں اِس میگھے ہتھ کچھ ناہِ--

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥

جِن ایہو میگھ پٹھایا تِس راکھو من مانہِ--

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

تِس نو منّ وسائسی جا کوُ ندر کرےَ--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥

نانک ندری باہری سبھ کرن پلاہ کرےَ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥

سو ہر سدا سریویۓ جِس کرت نہ لاگے وار--

ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥

آڈانے آکاس کر کھِن مہہ ڈھاہِ اُسارنہار--

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥

آپے جگت اُپاۓ کےَ قُدرت کرے ویچار--

ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥

منمکھ اگےَ لیکھا منگییۓ بہُتی ہووَے مار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥

گُرمکھ پت سِیوُ لیکھا نبڑے بکھسے صِفت بھنڈار--

ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥

اوتھَے ہتھ نہ اپڑَے کُوک نہ سُنیئَے پُکار--

ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥

اوتھَے ستگور بیلی ہووَے کڈھ لئے انتی وار--

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥

اینا جنتا نو ہور سیوا نہی ستگور سِر کرتار--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

بابیہا جِس نو تُو پُوکاردا تِس نو لوچَے سبھ کوئے--

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

اپنی کِرپا کر کےَ وسسی ون ترِن ہرِیا ہوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥

گُر پرسادی پائیَے وِرلا بوجھَے کوئے--

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

بہدیا اُٹھدِیا نِت دھیائیئَے سدا سدا سُکھ ہوئے--

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥

نانک امرت سد ہی ورسدا گُرمکھ دیوَے ہر سوئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

کلمل ہوئی میدنی ارداس کرے لِو لائِے--

ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سچے سُنیا کنّ دے دھیرک دیوَے سہج سُبھائِے--

ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

اِندرَے نو فُرمایا وُٹھا چھہبر لائِے--

ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ان دھن اُپجے بہو گھنا قیمت کہن نہ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

نانک نام سلاہِ تُو سبھنا جیا دیدا رِجق سمباہِ--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥

جِت کھادھَے سُکھ اُوپجے پھِر دُوکھ نہ لاگَے آئَے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر جیوَ سچا سچ تُو سچے لیہِ مِلائِے--

ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥

دُوجے دُوجی طرف ہے کُوڑ ملَے نہ ملیا جائے--

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥

آپے جوڑ وِچھوڑِئے آپے قُدرت دئے دِکھائے--

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥

موہ سوگ وِجوگ ہےَ پُورب لِکھیا کمائے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہوَ بلہاری تِن کوَ جو ہر چرنی رہےَ لِو لائے--

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥

جیئو جل مہہ کمل الِپت ہےَ ایسی بنت بنائے--

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

سے سُکھیئے سدا سوہنے جنھ وِچھوہ آپ گوَایے--

ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥

تِنھ سوگ وِجوگ کدے نہی جو ہر کےَ انک سمائے--٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

نانک سو سالاہیئے جِس وس سبھ کِچھ ہوئے--

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

تِسَے سریووہو پرانیہو تِس بِن اوَر نہ کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

گُرمکھ ہر پرَبھ من وسَے تاں سدا سدا سُکھ ہوئے--

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

سہسا مُول نہ ہووئی سبھ چِنتا وِچھوہ جائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

جو کچھ ہوئے سو سہجے ہوئے کہنا کُچھُو نہ جائے--

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

سچا صاحِب من وسَے تاں من چِندیا پھل پائے--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥

نانک تِن کا آکھیا آپ سُنے جے لئین پنَے پائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥

امرِت سدا ورسدا بُوجھن بُوجھنہار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

گُرمکھ جِنھی بُجھیا ہر امرِت رکھیا اُر دھار--

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥

ہر امرِت پیوہِ سدا رنگ راتے ہوُمَے ترِسنا مار--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

امرِت ہر کا نام ہےَ ورسَے کِرپا دھار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ندری آیا ہر آتم رام مُرار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

اتُل کیوٗ تولیٖئَے وِن تولے پایا نہ جائے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

گُر کَے سبد وچاریٖئَے گُن مہہ رہَے سمائے--

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥

اپنا آپ آپ تولسی آپے مِلَے مِلائے--

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

تِس کی قیمت نہ پوَے کہنا کِچھُو نہ جائے--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥

ہوٗ بلہاری گُر آپنے جِن سچی بُوجھ دِتی بجھُائے--

ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥

جگت مُسَے امرِت لُٹیٖئَے منمُکھ بُوجھ نہ پائے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

وِن ناوَے نال نہ چلسی جاسی جنم گوَایے--

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥

گُرمتی جاگے تِنھی گھر رکھیا دُوتا کا کِچھ نہ وسائے--۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥

بابیہا نہ بِللائے نہ ترسائے ایہو من کھسم کا حکم منّ--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥

نانک حکم مَنیَے تِکھ اُترَے چڑّے چوگل ونّ--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

بابیہا جل مہہ تیرا واس ہےَ جل ہی ماہِ پھِراہِ--

ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥

جل کی سار نہ جانہی تاں تُوں کُوکن پاہِ--

ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥

جل تھل چھو دِس ورسدا کھالی کو تھاوَ ناہِ--

ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ایتے جل ورسدَے تِکھ مرہِ بھاگ تِنا کے ناہِ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥

نانک گُرمکھ تِن سوجھی پئی جِن وسیا من ماہِ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ناتھ جتی سِدھ پیر کِنَے انت نہ پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥

گُرمکھ نام دھیائے تجھَے سمایا--

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥

جگ چھتیہ گُبار تِس ہی بھایا--

ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥

جلا بِمب اسرال تِتَے ورتایا--

ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

نیل انیل اگمّ سرجیت سبایا--

ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥

اگن اُپائی واد بھُکھ تِہایا--

ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

دُنیا کَے سِر کال دُوجا بھایا--

ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥

رکھَے رکھنہار جِن سبد بُجھایا--٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥

ایہو جل سبھ تَے ورسدا ورسَے بھائے سُبھائِے--

ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

سے بِرکھا ہرِیاولے جو گُرمُکھ رہے سمائے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

نانک ندری سُکھ ہوئے اینا جنّتا کا دُکھ جائے--١--

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

بھِنّی رَین چمکیا وُٹھا چھبر لائے--

ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥

جِت وُٹھے ان دھن بہت اُوپجےَ جاں سَہو کرے رجائے--

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥

جِت کھادھےَ من ترِپتیئےَ جیاں جگت سمائے--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥

ایہو دھن کرتے کا کھیل ہےَ کدے آوےَ کدے جائے--

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

گیانِیا کا دھن نام ہےَ سد ہی رہےَ سمائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک جِن کوُ ندر کرے تاں ایہو دھن پلَے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

آپ کرائے کرے آپ ہوُ کےَ سِیوُ کری پُکار--

ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥

آپے لیکھا منگسی آپ کرائے کار--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥

جو تِس بھاوے سو تھیئے حکم کرے گاوار--

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥

آپ چھڈائے چھُٹیئے آپے بکھسنہار--

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥

آپے ویکھے سُن آپ سبھسَے دے آدھار--

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سبھ مہہ ایک ورتدا سِر سِر کرے بیچار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥

گُرمکھ آپ وچاریئے لگے سچ پیار--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥

نانک کِس نو آکھیئے آپے دیونہار--۱۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

بابیہا ایہو جگت ہےَ مت کو بھرم بھُلائے--

ਇਹੁ ਬਾਬੀਂਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ایہو بابیہنا پسُو ہےَ اِس نو بُوجھن ناہِ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

امرِت ہر کا نام ہےَ جِت پیتَے تِکھ جائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹ ਪੀਆ ਤਿਨ੍ਹ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥

نانک گُرمکھ جِنھ پیا تِنھ بہُڑ نہ لاگی آئے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥

ملار سیتل راگ ہےَ ہر دھیایئےَ سانت ہوئے--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ہر جیوُ اپنی کِرپا کرے تاں ورتےَ سبھ لوئے--

ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥

وُٹھے جِیا جگت ہوئے دھرنی نو سیگار ہوئے--

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥

نانک ایہو جگت سبھ جل ہےَ جل ہی تے سبھ کوئے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥

گُر پرسادی کو وِرلا بوُجھَے سو جن مُکت سدا ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوئڑی--

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥

سچا ویپرواہو اکو توُ دھنی--

ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥

توُ سبھ کِچھ آپے آپ دُوجے کِس گنی--

ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥

مانس کُوڑا گرب سچّی تُدھ منی--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥

آوا گوئن رچائے اُپائی میدنی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥

ستگور سیوے آپنا آیا تِس گنی--

ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥

جے ہوُمَے وِچھوہ جائے ت کیہی گنت گنی--

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥

منمُکھ موہِ گُبار جیئو بھُلا منجھ ونی--

ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥

کٹے پاپ اسنکھ ناوَے اِک کنی--اا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ٣--

ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥

بابیہا کھسمےَ کا محل نہ جانہی محل دیکھ ارداس پائے--

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

آپنَے بھانَے بہُتا بولہِ بولیا تھائے نہ پائے--

ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥

کھسم وڈا داتار ہےَ جو اِچھے سو پھل پائے--

ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥

بابیہا کیا بپڑا جگتَے کی تِکھ جائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥

بابیہا بھِنّی رَین بولیا سہجے سچ سُبھائے--

ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ایہو جل میرا جیو ہےَ جل بِن رہن نہ جائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

گُر سبدی جل پائیَے وِچھوہ آپ گوائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

نانک جِس بِن چسا نہ جیودی سو ستگور دِیا مِلائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥

کھنڈ پتال اسنکھ مےَ گنت نہ ہوئی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥

تُو کرتا گووِند تُدھ سِرجی تُدھَے گوئی--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥

لکھ چوراسی میدنی تُجھ ہی تے ہوئی--

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥

اِک راجے کھان مُلوک کہہ کہاوہے کوئی۔۔

ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

اِک ساہ سداوہِ سنچ دھن دُوجے پت کھوئی۔۔

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥

اِک داتے اِک منگتے سبھنا سِر سوئی۔۔

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥

وِن ناوَے باجارِیا بھیہاول ہوئی۔۔

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥

کُوڑ نِکھُٹے نانکا سچ کرے سو ہوئی۔۔۱۲۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳۔۔

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥

بابیہا گُنونتی محل پایا اوَگنونتی دُور۔۔

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

انتر تیرَے ہر وسَے گُرمکھ سدا حجُور۔۔

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

کُوک پُکار نہ ہووئی ندری ندر نِہال۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥

نانک نام رتے سہجے مِلے سبد گُورُو کےَ گھال۔۔۱۔۔

ਮਃ ੩ ॥

م:۳--

ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥

بابیہا بینتی کرے کر کِرپا دیہو جی دان--

ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

جل بِن پیاس نہ اُوترے چھُٹک جانہِ میرے پران--

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥

تُو سُکھداتا بےانت ہےَ گُنداتا نیدھان--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

نانک گُرمکھ بکھس لئے انت بیلی ہوئے بھگوان--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

آپے جگت اُپاے کےَ گُن اوگن کرے بیچار--

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ترِے گُن سرب جنجال ہےَ نام نہ دھرے پیار--

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥

گُن چھوڈ اوگن کماودے درگہ ہوہِ کھُوار--

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥

جُوئے جنم تِنی ہارِیا کِت آئے سنسار--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥

سچےَ سبد من ماریا اہنِس نام پیار--

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥

جِنی پُرکھی اُر دھاریا سچا الکھ اپار--

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥

تُو گُنداتا نِدھان ہہہ اسی اوگنیار--

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥

جِس بکھسے سو پائسی گُر سبدی ویچار--١٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

سلوک م: ٥--

ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥

رات نہ وِہاوی ساکتاں جِنھا وِسرَے ناوُ--

ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥

راتی دِنس سُہیلیا نانک ہر گُن گانوٌ--١--

ਮਃ ੫ ॥

م: ٥--

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥

رتن جویہر مانکا ہبھے منی متھّن--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥

نانک جو پرَبھ بھانیا سچےَ در سوہنّ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥

سچا ستگور سیوَ سچ سمھالیا--

ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥

انت کھلوآ آئے جے ستگور اگے گھالیا--

ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥

پوہِ نہ سکےَ جمکال سچا رکھوالیا--

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥

گُر ساکھی جوت جگائے دیوا بالیا--

ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

منمکھ وِن ناوے کُوڑیار پھرِہ بیتالیا--

ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥

پسُو مانس چمّ پلیٹے اندرہو کالیا--

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

سبھو ورتےَ سچ سچے سبد نِہالیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥

نانک نام نِدھان ہےَ پُورے گُر دیکھالیا--۱۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

بابیہَے حکم پچھانیا گُر کَے سہج سُبھاۓ--

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

میگھ ورسَے دئِیا کر گُوڑی چھہبر لائِے--

ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

بابیہے کُوک پُکار رہِ گئی سُکھ وسیا من آئے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥

نانک سو سالاہیئے جے دیندا سبھناں جیا رِجق سمائے--ا--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

چاترِک تُو نہ جانہی کیا تُدھ وِچ تِکھا ہےَ کِت پیتَے تِکھ جائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

دُوجَے بھائے بھرنمیا امرِت جل پلَے نہ پائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥

ندر کرے جے آپنی تاں ستگور ملَے سُبھاۓ--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

نانک ستگور تے امرِت جل پایا سہجے رہیا سمائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥

اِک ون کھنڈ بَیسہِ جائے صد نہ دیوہی--

ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥

اِک پالا ککر بھنّ سیتل جل ہَینوہی--

ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥

اِک بھسم چڑھاوہِ انگ مَیل نہ دھووہی--

ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥

اِک جٹا بِکٹ بِکرال کُل گھر کھووہی--

ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥

اِک نگن پھِرہِ دِن رات نیند نہ سووہی--

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥

اِک اگن جلاوہِ انگ آپ وِگووہی--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥

وِن ناوَے تن چھار کیا کہہ رو وہی--

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥

سوہن کھسم دُوار ج ستگور سیوہی--۱۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوک م: ۳--

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥

بابیہا امرِت ویلے بولیا تاں در سُنی پکار--

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

میگھے نو فُرمان ورسہو کِرپا دھار--

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ہوَ تِن کےَ بلہارنےَ جِنی سچ رکھیا اُر دھار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

نانک نامے سبھ ہرِیاولی گُر کےَ سبد وِچار--ا--

ਮः ੩ ॥

م: ٣--

ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

بابیہا اوَ تیری تِکھا نہ اُترَے جے کرہِے پُکار--

ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ندری ستگور پائیَے ندری اُپجےَ پیار--

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥

نانک صاحِب من وسَے وِچھوہ جاہِ وِکار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥

اِک جَینی اُجھڑ پائے دھُرہو کھُوایا--

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਇਆ ॥

تِن مُکھ ناہی نام نہ تیرتھ نہایا--

ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇ ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥

ہتھی سِر کھوہاۓ نہ بھد کرایا--

ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

کُچِل رہہ دِن رات سبد نہ بھایا--

ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

تِن جات نہ پت نہ کرم جنم گوَایا--

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥

من جُوٹھے ویجات جُوٹھا کھایا--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥

بِن سبدَے آچار نہ کِن ہی پایا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥

گُرمکھ اوانکار سچ سمایا--١٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

سلوك م: ٣--

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ساون سرسی کامنی گُر سبدی ویچار--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥

نانك سدا سُوہاگنی گُر کےَ ہیَت اپار--١--

ਮਃ ੩ ॥

م: ٣--

ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ساون دجھے گُن باہری جِس دُوجے بھائے پیار--

ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

نانک پِر کی سار نہ جانئ سبھ سیگار کھُوار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوُڑی--

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥

سچا الکھ ابھیوُ ہٹھ نہ پتیجئی--

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥

اِک گاوہِ راگ پریا راگ نہ بھیجئی--

ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥

اِک نچ نچ پُورہِ تال بھگت نہ کیجئی--

ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥

اِک انّ نہ کھاہِ مُورکھ تِنا کیا کیجئی--

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥

ترِسنا ہوئی بہت کِوے نہ دھیجئی--

ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥

کرم ودھہِ کےَ لوء کھپ مریجئی--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥

لاہا نام سنسار امرِت پیجئی--

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸ੍ਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥
ہر بھگتی اسنیہہ گُرمکھ گھیجئی--۱۷--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
سلوک م: ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥
گُرمکھ ملار راگ جو کرہِ تِن من تن سیتل ہوئے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
گُر سبدی ایک پچھانیا ایکو سچا سوئے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥
من تن سچا سچ من سچے سچی سوئے--

ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥
اندر سچی بھگت ہےَ سہجے ہی پت ہوئے--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
کلجگ مہہ گھور اندھار ہےَ منمکھ راہو نہ کوئے--

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥
سے وڈبھاگی نانکا جِن گُرمکھ پرگٹ ہوئے--۱--

ਮਃ ੩ ॥
م: ۳--

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
اِند ورسےَ کر دئِیا لوکاں من اُپجےَ چاؤ--

ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥

جِس کےَ حُکم اِند ورسدا تِس کےَ صد بلہارے جانوٗ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮੑਾਲੀਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

گُرمکھ سبد سمھالیئےَ سچے کے گُن گاوٗ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥

نانک نام رتے جن نِرملے سہجے سچ سماوٗ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

پُورا ستگور سیوَ پُورا پایا--

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

پُورَے کرم دھیائے پُورا سبد منّ وسایا--

ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

پُورَے گیان دھیان مَیل چُکایا--

ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥

ہر سر تیرتھ جان منُوآ نایا--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

سبد مَرے من مار دھنّ جنیدی مایا--

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥

در سچےَ سچیار سچا آیا--

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥

پُچھ نہ سکے کوئے جاں کھسمے بھایا--

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥

نانک سچ سلاہِ لِکھیا پایا--۱۸--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥

کُلہاں دیندے باولے لَیندے وڈے نِلج--

ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥

چُوہا کھڈ نہ ماوئی تِکل بنھّے چھج--

ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥

دینھِ دُوائی سے مرہِ جِن کوُ دین سے جاہِ--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥

نانک حکم نہ جاپئی کِتھے جائے سماہِ--

ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

فصل اہاڑی ایک نام ساونی سچ ناوُ--

ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥

مَے مہدُود لِکھایا کھسمے کے در جائے--

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥

دُنیا کے در کیتڑے کیتے آوہِ جانہِ--

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

کیتے منگہہ منگتے کیتے منگ منگ جاہِ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥

من ہستی گھیوٗ گُڑ کھاوے پنج سَے دانہ کھاۓ--

ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ڈکَے پھُوکَے کھیہہ اُڈاوے ساہِ گیٔے پچھتاۓ--

ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥

اندھی پھُوک مُئی دیوانی--

ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥

کھسم مِٹی پھِر بھانی--

ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ادھ گُلھا چِڑی کا چُگن گَین چڑی بِللاۓ--

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥

کھسمےَ بھاوے اوہا چنگی جے کرے کھُداۓ کھُداۓ--

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥

سکتا سیہہ مارے سَے مِریا سبھ پچھَے پَے کھاۓ--

ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ہوۓ ستانا گھُرے نہ ماوے ساہِ گیٔے پچھتاۓ--

ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

اندھا کِس نو بُک سُناوے--

ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥

کھسمےَ مُول نہ بھاوے--

ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥

اِک سِیوٗ پریت کرے اک تِڈا اِک ڈالی بہہ کھائِ--

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥

کھسمےَ بھاوے اوہو چنگا جے کرے کھُدائِ کھُدائِ--

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥

نانک دُنیا چار دِہاڑے سُکھ کیتَے دُکھ ہوئی--

ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

گلا والے ہَین گھنیرے چھڈ نہ سکےَ کوئی--

ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥

مکھیں مِٹھے مرنا--

ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

جِن تُو رکھہ تِن نیڑ نہ آوےَ تِن بھوٗ ساگر ترنا--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥

اگم اگوچر تُو دھنی سچا الکھ اپار--

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

تُو داتا سبھ منگتے اِکو دیونہار--

ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جِنی سیویا تِنی سُکھ پایا گُرمتی ویچار--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

اِکنا نو تُدھ ایوَے بھاودا مایا نال پیار--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

گُر کَے سبد سلاہیئے انتر پریم پیار--

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

وِن پریتی بھگت نہ ہووئی وِن ستگور نہ لگَے پیار--

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

تُو پرَبھ سبھ تُدھ سیودے اِک ڈھاڈھی کرے پُکار--

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥

دیہہ دان سنتوکھِیا سچا نام مِلَے آدھار--١٩--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥

راتی کال گھٹَے دِن کال--

ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥

چھِجے کایا ہوئے پرال--

ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ورتن ورتیا سرب جنجال--

ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥

بھُلیا چُک گیا تپ تال--

ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥

اندھا جھکھ جھکھ پیا جھَیر--

ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥

پِچھَے رووہ لیاوہِ پھَیر--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥

بِن بُوجھے کِچھ سُوجھے ناہی--

ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥

مویا رونہِ روندے مر جانہیں--

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥

نانک کھسمےَ ایوےَ بھاوے--

ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥

سیئَی مُوئے جِن چِت نہ آوےَ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥

مُوآ پیار پریت مُئی مُو آ ویَر وادی--

ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥

وںّ گیا رُوپ وِنسیا دُکھی دیہہ رُلی--

ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥

کِتھو آیا کہ گیا کِہو نہ سیوٗ کِہو سی--

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥

من مُکھ گلا گوئیا کیتا چاوٗ رلی--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥

نانک سچے نام بِن سِر کھُر پت پاٹی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

امرِت نام سدا سُکھداتا انتے ہوئے سکھائی--

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥

باجھ گُورُو جگت بوٗرانا ناوَے سار نہ پائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ستگور سیوہِ سے پروان جِنھ جوتی جوت مِلائی--

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

سو صاحِب سو سیوک تیہا جِس بھانا منّ وسائی--

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥

آپنَے بھانَے کہو کِن سُکھ پایا اندھا اندھ کمائی--

ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥

بِکھیا کدے ہی رجَے ناہی مُورکھ بھُکھ نہ جائی--

ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥

دُوجے سبھ کو لگ وِگُتا بِن ستگور بُوجھ نہ پائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥

ستگور سیوے سو سُکھ پائے جِس نو کِرپا کرے رجائی--۲۰--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

سرم دھرم دُئے نانکا جے دھن پلَے پائے--

ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥

سو دھن مِتر نہ کانڈھیئے جِت سِر چوٹاں کھائے--

ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥

جِن کَے پلَے دھن وسَے تِن کا ناوُ فقیر--

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥

جِنھ کَے ہِردَے تُو وسہہ تے نر گُنی گہیر--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥

دُکھی دُنی سہیڑیےَ جائے ت لگہِ دُکھ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥

نانک سچے نام بِن کسےَ نہ لتھی بھُکھ--

ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥

رُوپی بھُکھ نہ اُترَے جاں دیکھاں تاں بھُکھ--

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥

جیتے رس سریر کے تیتے لگہِ دُکھ--۲--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥

اندھی کمّی اندھ من من اندھےَ تن اندھ--

ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥

چِکڑ لائیے کیا تھیئے جاں تُٹےَ پتھر بندھ--

ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥

بندھ تُٹا بیڑی نہی نہ تُلہا نہ ہاتھ--

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥

نانک سچے نام وِن کیتے ڈُبے ساتھ--۳--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥

لکھ من سوئنا لکھ من رُپا لکھ صاحا سِر ساہ--

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

لکھ لسکر لکھ واجے نیجے لکھی گھوڑی پاتساہ--

ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥

جتھے سائر لنگھنا اگن پانی اسگاہ--

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥

کندھی دِس نہ آوئی دھاہی پوَے کہاہ--

ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥

نانک اوتھے جانیئہِ ساہ کیئی پاتساہ--۴--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀਂ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥

اِکنھا گلیں جنجیر بند ربانیئے--

ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥

بدھے چھُٹہ سچ سچ پچھانیئَے--

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥

لِکھیا پلَے پائے سو سچ جانیے--

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥

حکمی ہوئے نِبیڑ گیا جانیے--

ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥

بھوَجل تارنہار سبد پچھانیئَے--

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥

چور جار جُوآر پیڑے گھانیَے--

ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਵਾਣੀਐ ॥

نِندک لااعتبار مِلے ہڑھوانیَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥

گُرمکھ سچ سمائے سو درگہ جانیَے--۲۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

سلوک م: ۲--

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥

ناوَ فکیرَے پاتساہو مُورکھ پنڈت ناوَ--

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥

اندھے کا ناوَ پارکھُو ایوےَ کرے گُواوَ--

ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥

اِلّت کا ناوَ چوَدھری کُوڑی پُورے تھاوَ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥

نانک گُرمکھ جانیَے کل کا ایہو نیاوَ--۱--

ਮਃ ੧ ॥

م: ۱--

ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾਉ ॥

ہرناں باجاں تےَ سِکداراں اینھا پڑھیا ناوَ--

ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

پھاندھی لگی جات پھسائن اگے ناہی تھاوَ--

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੑੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥

سو پڑیا سو پنڈت بینا جِنھی کمانا ناوَ--

ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥

پہلو دے جڑ اندر جمّے تا اُپر ہووے چھانوَ--

ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥

راجے سیہہ مُکدم کُتے--

ਜਾਇ ਜਗਾਇਨਿੑ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥

جائے جگائنھِ بیٹھے سُتے--

ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨਿੑ ਘਾਉ ॥

چاکر نہدا پائنھِ گھاوَ--

ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥

رت پِت کُتھو چٹ جاہو--

ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥

جتھے جیاں ہوسی سار--

ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥

نکیں وڈھیں لااعتبار--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

آپ اُپائے میدنی آپے کردا سار--

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

بھَے بِن بھرم نہ کٹیئے نام نہ لگّے پیار--

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ستگور تے بھوَ اُوپجے پائیے موکھ دُوار--

ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

بھَے تے سہج پائیے مِل جوتی جوت اپار--

ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

بھَے تے بھیجل لنگھیئے گُرمتی ویچار--

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

بھَے تے نِربھوَ پائیے جِس دا انت نہ پاراوار--

ਮਨਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

منمکھ بھَے کی سار نہ جاننی ترِسنا جلتے کرہِ پُکار--

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥

نانک ناوے ہی تے سُکھ پایا گُرمتی اُر دھار--۲۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਰੁਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥

رُوپَے کامَے دوستی بھُکھے سادے گنڈھ--

ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ ਪਲੰਘੁ ॥

لَبے مالے گھُل مِل مِچل اُونگھے سوئڑ پلنگھ--

ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕੜੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥

بھئوکے کوپ کھُوار ہوئے پھکڑ پٹے اندھ--

ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥

چُپے چنگا نانکا وِن ناوے مُوہِ گندھ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥

راج مال رُوپ جات جوبن پنجے ٹھگ--

ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥

اینی ٹھگیں جگ ٹھگیا کِنے نہ رکھی لج--

ਏਨਾ ਠਗਨ੍ਹ੍ਹਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥

اینا ٹھگنھِ ٹھگ سے جے گُر کی پیری پاہِ--

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥

نانک کرما باہرے ہور کیتے مُٹھے جاہِ--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥

پڑیا لیکھیدار لیکھا منگیئے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥

وِن ناوَے کُوڑیار اوُکھا تنگیَے--

ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥

اوُگھٹ رُدھے راہ گلیاں روکیاں--

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥

سچا ویپرواہوسبد سنتوکھیاں--

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥

گہر گبھیر اتھاہو ہاتھ نہ لبھئی--

ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥

مُہے مُوہِ چوٹا کھاہو وِن گُر کوئے نہ چھُٹسی--

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

پت سیَی گھر جاہو نام وکھانیئے--

ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥

حُکمی ساہ گِراہ دیندا جانیے--۲۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥

پوَنے پانی اگنی جیوَ تِن کیا کھُسیا کیا پیڑ--

ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥

دھرتی پاتالی آکاسی اِک در رہن وجیر--

ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥

اِکنا وڈی آرجا اِک مر ہوہِ جہیر--

ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥

اِک دے کھاہِ نِکھُٹے ناہی اِک سدا پھِرہِ فقیر--

ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥

حُکمی ساجے حُکمی ڈھاہے ایک چسے مہہ لکھ--

ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥

سبھ کو نتھے نتھیا بکھسے توڑے نتھ--

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥

ورنہ چِہنا باہرا لیکھے باجھ الکھ--

ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥

کیوُ کتھیئے کیوُ آکھیئے جاپَے سچو سچ--

ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥

کرنا کتھنا کار سبھ نانک آپ اکتھ--

ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥

اکتّھ کی کتھا سُنیے--

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

رِدھ بُدھ سِدھ گیان سدا سُکھ ہوئے--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥

اجر جرَے ت نؤ کُل بندھ--

ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥

پُوجَے پران ہووَے تھِر کندھ--

ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥

کہاں تے آیا کہاں ایہو جان--

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جیِوت مرت رہَے پروان--

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥

حکمَے بوجھَے تت پچھانَے--

ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥

ایہو پرساد گُورُو تے جانَے--

ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥

ہوندا پھڑیئگ نانک جان--

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥

نہ ہؤ نہ مَے جُونی پان--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥

پڑھیئَے نام صالاح ہور بُدھیں مِتھیا--

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥

بِن سچے واپار جنم بِرتھیا--

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥

انت نہ پارا وار نہ کِن ہی پایا--

ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

سبھ جگ گرب گُبار تِن سچ نہ بھایا--

ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥

چلے نام وِسار تاون تتیا--

ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥

بلدی اندر تیل دُبدھا گھتیا--

ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥

آیا اُٹھی کھیل پھِرے اُوتیا--

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੁ ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥

نانک سچَے میَل سچَے رتیا--۲۴--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥

پہلاں ماسہو نِمّیا ماسَے اندر واس--

ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਡੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥

جیوٗ پائے ماس مُوہِ مِلیا ہڈ چمّ تن ماس--

ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥

ماسہو باہر کڈھیا مّما ماس گِراس--

ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥

مُہو ماسَے کا جیبھ ماسَے کی ماسَے اندر ساس--

ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥

وڈا ہوآ وِیاہیا گھر لَے آیا ماس--

ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥

ماسہو ہی ماس اُوپجَے ماسہو سبھو ساک--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ستگور ملییَے حکم بجھُییَے تاں کو آوےَ راس--

ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥

آپ چھُٹے نہ چھُوٹیَے نانک بچن بِناس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥

ماس ماس کر مُورکھ جھگڑے گیان دھیان نہی جانَے--

ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥

کوَن ماس کوَن ساگ کہاوے کِس مہہ پاپ سمانے--

ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥

گینڈا مار ہوم جگ کیئے دیوتیا کی بانے--

ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥

ماس چھوڈ بَیس نک پکڑہِ راتی مانس کھانے--

ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥

پھڑ کر لوکاں نو دِکھلاوہِ گیان دھیان نہی سُوجھے--

ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥

نانک اندھے سِیوُ کیا کہیَے کہَے نہ کہیا بُوجھَے--

ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥

اندھا سوئے جے اندھ کماوَے تِس رِدَے سِ لوچن ناہی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥

مات پِتا کی رقت نِپنّے مچھی ماس نہ کھانہی--

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥

استری پُرکھَے جاں نِس میلہ اوتھَے مندھ کماہی--

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥

ماسہو نمّے ماسہو جمّے ہم ماسَے کے بھانڈے--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥

گیان دھیان کچھ سُوجھے ناہی چتُر کہاوَے پانڈے--

ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥

باہر کا ماس مندا سُوآمی گھر کا ماس چنگیرا--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥

جی جنت سبھ ماسہو ہوئے جییَ لئیا واسیرا--

ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥

ابھکھ بھکھہِ بھکھ تج چھوڈہِ اندھ گُورُو جِن کیرا--

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥

ماسہو نمّے ماسہو جمّے ہم ماسَے کے بھانڈے--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥

گیان دھیان کچھو سُوجھے ناہی چتُر کہاوے پانڈے--

ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥

ماس پُرانی ماس کتیبیں چھو جگ ماس کمانا--

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥

جج کاج وِیاہِ سُہاوے اوتھے ماس سمانا--

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥

استری پُرکھ نپجہِ ماسہو پاتساہ سُلطاناں--

ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥

جے اوۓ دِسہہ نرک جاندے تاں اُنھ کا دان نہ لَینا--

ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥

دیندا نرک سُرگ لَیدے دیکھو ایہو دھِنگانا--

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥

آپ نہ بُوجھَے لوک بُجھائے پانڈے کھرا سِیانا--

ਪਾਂਡੇ ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥

پانڈے تُو جانَے ہی ناہی کِتھو ماس اُپنا--

ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥

تویٔیہو انّ کماد کپاہاں تویٔیہو ترِبھون گنّا--

ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥

توَآ آکھے ہوُ بہو بِدھ ہچھا توئےَ بہت بِکارا--

ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥

ایتے رس چھوڈ ہووے سنِیاسی نانک کہےَ وِچارا--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥

ہوُ کیا آکھا اِک جیبھ تیرا انت نہ کِن ہی پایا--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

سچا سبد ویچار سے تُجھ ہی ماہِ سمایا--

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

اِک بھگوا ویس کر بھرمدے وِن ستگور کِنےَ نہ پایا--

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥

دیس دِسنتر بھَو تھکے تُدھ اندر آپ لُکایا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

گُر کا سبد رتنّ ہےَ کر چانن آپ دِکھایا--

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥

آپنا آپ پچھانیا گُرمتی سچ سمایا--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥

آوا گوَن بجاریا باجار جِنی رچایا--

ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥

اِک تھِر سچا سالاہنا جِن من سچا بھایا--۲۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥

نانک مایا کرم بِرکھ پھل امرِت پھل وِس--

ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥

سبھ کارن کرتا کرے جِس کھوالے تِس--ا--

ਮਃ ੨ ॥

م: ۲--

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥

نانک دُنیا کیاں وڈیائیاں اگی سیَتی جال--

ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥

اینی جلیئیں نام وِساریا اِک نہ چلیا نال--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوَڑی--

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥

سِر سِر ہوئے نبیڑ حکم چلایا--

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

تیرَے ہتھ نبیڑ تُوہَے من بھایا--

ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥

کال چلائے بنّ کوئے نہ رکھسی--

ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨ੍ਹਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥

جر جروانا کنّھِ چڑھیا نچسی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥

ستگور بوہتھ بیڑ سچا رکھسی--

ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥

اگن بھکھے بھڑہاڑ اندِن بھکھسی--

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥

پھاتھا چُگے چوگ حکمی چھُٹسی--

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥

کرتا کرے سو ہوگ کُوڑ نکھُٹسی--٢٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

گھر مہہ گھر دیکھائے دئے سو ستگور پُرکھ سُجان--

ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

پنچ سبد دھُنکار دھُن تہ باجے سبد نیسان--

ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥

دیپ لوء پاتال تہ کھنڈ منڈل حَیران--

ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥

تار گھور باجِنتر تہ ساچ تخت سُلطان--

ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

سُکھمن کےَ گھر راگ سُن سُنّ منڈل لِو لائے--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥

اکتھ کتھا بیچاریَے منسا منہہ سمائے--

ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥

اُلٹ کمل امرِت بھریا ایہو من کتھو نہ جائے--

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥

اجپا جاپ نہ ویسرے آد جُگاد سمائے--

ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥

سبھ سکھِیا پنچے ملے گُرمکھ نِج گھر واس--

ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥

سبد کھوج ایہو گھر لہَے نانک تا کا داس--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥

چِلمِل بِسیار دُنیا پھانی--

ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥

کالوُب عقل من گور نہ مانی--

ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥

من کمین کمترین تُو دریاؤ کھُدایا--

ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥

ایک چِیج مُجھے دیہہ اور جہر چِیج نہ بھایا--

ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ ਕੂਜੈ ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥

پُراب کھام کُوجے حِکمت کھُدایا--

ਮਨ ਤੁਆਨਾ ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥

من تُوانا تُو قُدرتی آیا--

ਸਗ ਨਾਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

سگ نانک دیبان مستانہ نِت چڑے سَوایا--

ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ਖੁਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥

آتس دُنیا کھُنک نام کھُدایا--٢--

ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥

پئوڑی نوی م: ۵--

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

سبھو ورتَے چلت چلت وکھانیا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥

پاربرہم پرمیسر گُرمکھ جانیا--

ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥

لتھے سبھ وِکار سبد نیسانیا--

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥

سادُھو سنگ اُدھا ر بھیۓ نِکانیا--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥

سِمر سِمر داتار سبھ رنگ مانیا--

ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥

پرگٹ بھیا سنسار مہر چھاوانیا--

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥

آپے بکھس مِلاۓ صد قُربانیا--

ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥

نانک لئے مِلاۓ کھسمَے بھانیا--٢٧--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

سلوک م: ا--

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥

دھنّ سو کاگد قلم دھنّ دھن بھانڈا دھن مس--

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥

دھن لیکھاری نانکا جِن نام لِکھایا سچ--ا--

ਮਃ ੧ ॥

م: ا--

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥

آپے پٹی قلم آپ اُپر لیکھ بھی تُوں--

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥

ایکو کہیَۓ نانکا دُوجا کاہے کُو--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُوڑی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

تُوں آپے آپ ورتدا آپ بنت بنائی--

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

تُدھ بِن دُوجا کو نہی تُو رہیا سمائی--

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

تیری گت مِت تُوہَے جاندا تُدھ قیمت پائی--

ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥

تُو الکھ اگوچر اگم ہےَ گُرمت دِکھائی--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥

انتر اگیان دُکھ بھرم ہےَ گُر گیان گوائی--

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

جِس کِرپا کرہِ تِس میَل لیہِ سو نام دھیائی--

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥

تُو کرتا پُرکھ اگّم ہےَ روَیا سبھ ٹھائی--

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ

جِت تُو لائہِ سچِیا تِت کو لگَے نانک گُن گائی--۲۸--ا--سدھ

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥

راگ ملار بانی بھگت نامدیو جیوٗ کی--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥

سیویلے گوپال رائے عقُل نِرنجن--

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگت دان دیجَے جاچہِ سنت جن--ا--رہاؤ--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਸਾਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥

جاں چےَ گھر دِگ دِسَے سرائِچا بیکنٹھ بھوَن چِترسالا سپت لوک سامان پُوریئلے--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥

جاں چےَ گھر لچھمی کُوآری چند سُورج دیوڑے کوَتک کال بپُڑا کوٹوال سو کرا سِری--

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥

سو ایسا راجا سری نرہری--ا--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਲੇ ॥

جاں چےَ گھر کُلال برہما چتُر مُکھ ڈانوڑا جِن بِسو سنسار راچیلے--

ਜਾਂ ਕੈ ਘਰਿ ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਲੇ ॥

جاں کےَ گھر اِیسر باولا جگت گُورُو تت سارکھا گیان بھاکھیلے--

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂ ਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥

پاپ پُنّ جاں چے ڈانگیا دُوارے چِتر گُپت لیکھِیا--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥

دھرم رائے پرُلی پرتیہار--

ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥

سو ایسا راجا سری گوپال--۲--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥

جاں چے گھر گن گندھرب رِکھی بپُڑے ڈھاڈھیا گاونت آچھَے--

ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਰੂਪੀਆ ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥

سرب ساستر بہو رُوپیا انگروآ آکھاڑا منڈلیک بول بولہِ کاچھے--

ਚਉਰ ਢੂਲ ਜਾਂ ਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥

چوَر ڈھول جاں چے ہےَ پوَن--

ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿ ਲੇ ਭਵਣੁ ॥

چیری سکت جِیت لے بھَون--

ਅੰਡ ਟੂਕ ਜਾ ਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥

انڈ ٹُوک جا چے بھسمتی--

ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥

سو ایسا راجا ترِبھون پتی--۳--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਕੁਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸ੍ਰ ਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜ ਵਾਲੂਆ ॥

جاں چے گھر کُورما پال سہسر پھنی باسک سیج والُوآ--

ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀਹਾਰੀਆ ॥

اٹھارہ بھار بناسپتی مالنی چھِنوے کروڑی میگھ مالا پانیہاریا--

ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ਜਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥

نکھ پرسیو جا چے سُرسری--

ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾਂ ਚੈ ਘੜਥਲੀ ॥

سپت سمُند جاں چے گھڑتھلی--

ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥

ایتے جی جاں چے ورتنی--

ਸੋੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥

سو ایسا راجا ترِبھَون دھنی--۴--

ਜਾਂ ਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥

جاں چے گھر نِکٹ ورتی ارجن دھروُ پرہلاد امبریک نارد نیجَے سِدھ بدھ گن گندھرب بانَوے ہیَلا--

ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥

ایتے جیا جاں چے ہہ گھری--

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥

سرب بیاپک انتر ہری--

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥

پرَنوے نامدیوُ تاں چی آن--

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥

سگل بھگت جا چے نیسان--۵--۱--

ਮਲਾਰ ॥

ملار--

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥

مو کوُ تُوں نہ بِسار تُو نہ بِسار--

ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو نہ بِسارے رامئیا--ا--رہاؤ--

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥

آلاونتی ایہو بھرم جو ہےَ مُجھ اُوپر سبھ کوپلا--

ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥

سُود سُود کر مار اُٹھائیو کہا کروُ باپ بیٹھلا--ا--

ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥

مُوئے ہُوئے جوُ مُکت دیہگے مُکت نہ جانےَ کوئلہ--

ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥

اے پنڈیا مو کوُ ڈھیڈھ کہت تیری پیَج پچھنوڈی ہوئلا--۲--

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥

تُو ج دیال کرِپال کہیئت ہیَں اتبھُج بھیو اپارلا--

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥

پھیر دِیا دیہُرا نامے کوُ پنڈیئن کوُ پچھوارلا--۳--۲--

ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ملار بانی بھگت رویداس جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥

ناگر جناں میری جات بِکھیات چنّمارں--

ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رِدَے رام گوبِند گُن سارں--ا--رہاؤ--

ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥

سُرسری سلل کِرت بارنی رے سنت جن کرت نہی پانں--

ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥

سُرا اپوِتر نت اوَر جل رے سُرسری مِلت نہِ ہوئے آنں--ا--

ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥

تر تار ا پوِتر کر مانیئے رے جیسے کاگرا کرت بیچارں--

ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥

بھگت بھاگوُت لِکھیئے تہ اُوپرے پُوجیئے کر نمسکارں--۲--

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥

میری جات کُٹ بانڈھلا ڈھور ڈھوونتا نِتہِ بانارسی آس پاسہ--

ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥

اب بِپر پردھان تہِ کرہِ ڈنڈوُت تیرے نام سرنائے رویداس داسا--۳--ا--

ਮਲਾਰ ॥

ملار--

ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥

ہر جپت تیوٗ جنا پدم کوَلاس پت طاس سم تُل نہی آن کوۄ--

ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ਆਨ ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ایک ہی ایک انیک ہوئے بِستھریو آن رے آن بھرپُور سوئ--رہاوٗ--

ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥

جا کےَ بھاگوت لیکھیئے اوَر نہی پیکھیئے طاس کی جات آچھوپ چھیپا--

ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥

بیاس مہہ لیکھیئے سنک مہہ پیکھیئے نام کی نامنا سپت دیپا--۱--

ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਹਿ ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥

جا کےَ عید بقرعید کُل گوٗ رے بُدھ کرہِ مانیئہِ سیکھ سہید پیرا--

ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥

جا کےَ باپ ویسی کری پُوت ایسی سری تِہو رے لوک پرسِدھ کبیرا--۲--

ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥

جا کے کُٹنب کے ڈھیڈھ سبھ ڈھور ڈھوونت پھِرہِ اجھو بنّارسی آس پاسہ--

ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥

آچار سہت بِپر کرہِ ڈنڈوٗت تِن تنےَ رویداس داسان داسا--۳--۲--

ਮਲਾਰ

ملار

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥

مِلت پیارو پران ناتھ کوَن بھگت تے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھسنگت پائی پرم گتے--رہاؤ--

ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥

مَیلے کپرے کہا لؤ دھووؤ--

ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥

آوَیگی نید کہا لگ سووو--ا--

ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥

جوئی جوئی جوریو سوئی سوئی پھاٹیوٗ--

ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ ॥੨॥

جھوٗٹھے بنج اُٹھ ہی گئی ہاٹیو--٢--

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥

کہُو رویداس بھییُو جب لیکھو--

ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥

جوئی جوئی کینو سوئی سوئی دیکھئیو--٣--ا--٣--

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

راگ کانڑا چوُپدے محلّہ ۴ گھر ا

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥

میرا من سادھ جناں مِل ہرِیا--

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوَ بل بل بل بل سادھ جناں کوَ مِل سنگت پار اُترِیا--ا--رہاوَ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥

ہر ہر کِرپا کرہو پرَبھ اپنی ہم سادھ جناں پگ پرِیا--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥

دھن دھن سادھ جِن ہر پرَبھ جانیا مِل سادُھو پتت اُدھرِیا--ا--

ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥

منُوآ چلَے چلَے بہو بہو بِدھ مِل سادُھو وسگت کرَیا--

ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥

جیئوں جل تنت پساریو بدھک گرس مینا وسگت کھریا--٢--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥

ہر کے سنت سنت بھل نیکے مِل سنت جنا مل لہیا--

ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ہوَمے دُرت گیا سبھ نیکر جیئو صابُن کاپر کرَیا--٣--

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥

مستک لِلاٹ لِکھیا دھُر ٹھاکُر گُر ستگور چرن اُر دھریا--

ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥

سبھ دالد دُوکھ بھنج پرَبھ پایا جن نانک نام اُدھرِیا--٤--ا--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥

میرا من سنت جنا پگ ریَن--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کتھا سُنی مِل سنگت من کورا ہر رنگ بھیَن--ا--رہاؤ--

ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥

ہم اچِت اچیت نہ جانہِ گت مِت گُر کیئے سُچِت چِتیَن--

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥

پرَبھ دین دیال کیوٗ انگیکرِت من ہر ہر نام جپیَن--ا--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥

ہر کے سنت مِلہہ من پریتم کٹ دیوؤ ہیئرا تیَن--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥

ہر کے سنت مِلے ہر مِلیا ہم کیئے پتت پویَن--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥

ہر کے جن اُوتم جگ کہیئہہ جِن مِلیا پاتھر سیَن--

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥

جن کی مہما برن نہ ساکوٗ اوۓ اُوتم ہر ہر کیَن--۳--

ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥

تُمھ ہر ساہ وڈے پرَبھ سُوآمی ہم ونجارے راس دیَن--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥

جن نانک کوُ دئِیا پربھ دھارہو لد واکھر ہر ہر لیَن--۴--۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ--۴

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥

جپ من رام نام پرگاس--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کے سنت مِل پریت لگانی وِچے گِرہ اُداس--۱--رہاؤ--

ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥

ہم ہر ہِردَے جپِیو نام نرہر پربھ کرپا کری کِرپاس--

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥

اندِن اند بھیا من بِگسیا اُدم بھیَۓ مِلن کی آس--۱--

ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥

ہم ہر سُوآمی پریت لگائی جِتنے ساس لیئۓ ہم گراس--

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥

کِلبِکھ دہن بھیَۓ کھِن انتر تُوٹ گئۓ مایا کے پھاس--۲--

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥

کیا ہم کِرم کیا کرم کماوہِ مُورکھ مُگدھ رکھے پربھ طاس--

ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥

اوگنیارے پاتھر بھارے ستسنگت مِل ترے تراس--۳--

ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥

جیَتی سرِسٹ کری جگدیسر تے سبھ اُوچ ہم نیچ بِکھیاس--

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥

ہمرے اوُگن سنگ گُر میٹے جن نانک میَل لیئے پرَبھ پاس--۴--۳--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥

میرَے من رام نام جپیو گُر واک--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر کرِپا کری جگدیسر دُرمت دُوجا بھاوٗ گیئو سبھ جھاک--ا--رہاوٗ--

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥

نانا رُوپ رنگ ہر کیرَے گھٹ گھٹ رام رَویو گُپلاک--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥

ہر کے سنت ملے ہر پرگٹے اُگھر گئے بِکھیا کے تاک--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥

سنت جنا کی بہت بہو سوبھا جِن اُر دھاریو ہر رسِک رساک--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥

ہر کے سنت ملے ہر ملیا جیسے گوٗ دیکھ بَچھراک--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥

ہر کے سنت جنا مہہ ہر ہر تے جن اُوتم جنک جناک--

ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥

تِن ہر ہِردَے باس بسانی چھُوٹ گئی مُسکی مُسکاک--٣--

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥

تُمرے جن تُمھ ہی پرَبھ کیئے ہر راکھ لیہو آپن اپناک--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥

جن نانک کے سکھا ہر بھائی مات پِتا بندھپ ہر ساک--٤--٤--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ٤--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥

میرے من ہر ہر رام نام جپ چِیت--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر وسط مایا گڑھہِ ویڑھی گُر کےَ سبد لیو گڑ جیت--١--رہاؤ--

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

مِتھیا بھرم بھرم بہو بھرمیا لُبھدو پُتر کلتر موہ پریت--

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥

جیَسے ترور کی تُچھ چھایا کھِن مہہ بِنس جائے دیہہ بھیت--١--

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ہمرے پران پریتم جن اُوتم جِن مِلیا من ہوئے پرتیت--

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥

پرچے رام روِیا گھٹ انتر استِھر رام روِیا رنگ پریت--٢--

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥

ہر کے سنت سنت جن نیکے جِن ملِیاں من رنگ رنگیت--

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥

ہر رنگ لہَے نہ اُترَے کبہُو ہر ہر جائے ملِےَ ہر پریت--٣--

ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥

ہم بہو پاپ کیئے اپرادھی گُر کاٹے کٹِت کٹیت--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥

ہر ہر نام دِیوٗ مکھ اوٗکھدھ جن نانک پتِت پُنیت--٤--٥--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ٤--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥

جپ من رام نام جگنّاتھ--

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھُومن گھیر پرے بِکھ بِکھیا ستگور کاڈھ لیئے دے ہاتھ--ا--رہاؤ--

ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥

سُوآمی ابھے نِرنجن نرہر تُمھ راکھ لیہو ہم پاپی پاتھ--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥

کام کرودھ بِکھیا لوبھ لُبھتے کاسٹ لوح ترے سنگ ساتھ--ا--

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥

تُمھ وڈ پُرکھ بڈ اگم اگوچر ہم ڈھوڈھ رہے پائی نہی ہاتھ--

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥

تُو پرَے پرَے اپرمپر سُوآمی تُو آپن جانہِ آپ جگنّاتھ--٢--

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥

ادرِسٹ اگوچر نام دھیائے ستسنگت مِل سادُھو پاتھ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥

ہر ہر کتھا سُنی مِل سنگت ہر ہر جپِیُو اکتھ کتھ کاتھ--٣--

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥

ہمرے پرَبھ جگدیس گُسائیٔ ہم راکھ لیہو جگنّاتھ--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥

جن نانک داس داس داسن کو پرَبھ کرہو کِرپا راکھہو جن ساتھ--٤--٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٤ پڑتال گھر ٥--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥

من جاپہو رام گُپال--

ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥

ہر رتن جویہر لال--

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥

ہر گُرمکھ گھڑ ٹکسال--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو کرپال--ا--رہاؤ--

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥

تُمرے گُن اگم اگوچر ایک جیہہ کیا کتھےَ بِچاری رام رام رام رام لال--

ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥

تُمری جی اکتھ کتھا تُو تُو تُو ہی جانہہ ہوَ ہر جپ بھئی نِہال نِہال نِہال--ا--

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥

ہمرے ہر پران سکھا سُوآمی ہر میتا میرے من تن جیہ ہر ہرے ہرے رام نام دھن مال--

ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥

جا کو بھاگ تِن لیو ری سُہاگ ہر ہر ہرے ہرے گُن گاوَے گُرمت ہوَ بل بلے ہوَ بل بلے جن نانک ہر جپ بھئی نِہال نِہال نِہال--۲--ا--۷--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ہر گُن گاوہو جگدیس--

ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥

ایکا جیہ کیچےَ لکھ بیس--

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥

جپ ہر ہر سبد جپیس--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو کِرپِیس--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥

ہر کِرپا کر سُوآمی ہم لائے ہر سیوا ہر جپ جپے ہر جپ جپے جپ جاپؤ جگدیس--

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥

تُمرے جن رام جپہہ تے اُوتم تِن کؤ ہؤ گھُم گھُمے گھُم گھُم جیس--ا--

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥

ہر تُم وڈ وڈے وڈے وڈ اُوچے سو کرہِ جے تُدھ بھاویس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥

جن نانک امرِت پِیا گُرمتی دھن دھنّ دھن دھنّ دھنّ گُورُو سابیں--۲--۲--۸--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮ ॥

بھج رامو من رام--

ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮ ॥

جِس رُوپ نہ ریکھ وڈام--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ॥

ستسنگت مِل بھج رام--

ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بڈ ہو ہو بھاگ متھام--ا--رہاؤ--

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

جِت گِرہِ مندر ہر ہوت جاس تِت گھر آنَدو آنند جھج رام رام رام--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥

رام نام گُن گاوہو ہر پریتم اُپدیس گُورُو گُر ستگورا سُکھ ہوت ہر ہرے ہر ہرے ہرے جھج رام رام رام--ا--

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

سبھ سِسٹ دھار ہر تُم کِرپال کرتا سبھ تُو تُو تُو رام رام رام--

ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥

جن نانکو سرناگتی دیہو گُرمتی جھج رام رام رام--٢--٣--٩--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥

ستگور چاٹوُ پگ چاٹ--

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥

جِت مِل ہر پادھر باٹ--

ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥

جھج ہر رس رس ہر گاٹ--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو لکھے لِلاٹ--ا--رہاؤ--

ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥

کھٹ کرم کِریا کر بہو بہو بِستھار سِدھ سادِھک جوگیا کر جٹ جٹا جٹ جاٹ--

ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥

کر بھیکھ نہ پائیے ہر برہم جوگ ہر پائیے ستسنگتی اُپدیس گُورُو گُر سنت جنا کھول کھول

کپاٹ--ا--

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥

تُو اپرمپر سُوآمی ات اگاہو تُو بھرپُر رہیا جل تھلے ہر اِک اکو اِک ایکے ہر تھاٹ--

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥

تُو جانہِ سبھ بِدھ بوجھہ آپے جن نانک کے پرَبھ گھٹ گھٹے گھٹ گھٹے گھٹ ہر گھاٹ

--١٠--٤--٢--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ٤--

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥

جپ من گوبِد مادھو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥

ہر ہر اگم اگادھو--

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥

مت گُرمت ہر پرَبھ لادھو--

ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھُر ہو ہو لکھے لِلادھو--ا--رہاؤ--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥

بِکھ مایا سنچ بہو چِتےَ بِکار سُکھ پایئَے ہر جھج سنت سنت سنگتی مِل ستگورو گُر سادھو--

ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥

جیئو چھوہ پارس منُور بھیۓ کنچن تیوٗ پتت جن مِل سنگتی سُدھ ہووت گُرمتی سُدھ ہادھو--ا--

ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥

جیئو کاسٹ سنگ لوہا بہو ترتا تیوٗ پاپی سنگ ترے سادھ سادھ سنگتی گُر ستگورو گُر سادھو--

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥

چار برن چار آسرم ہےَ کوئی ملےَ گوُرو گُر نانک سو آپ ترَے کُل سگل ترادھو

--اا--۵--۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥

ہر جس گاوہو بھگوان--

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥

جس گاوت پاپ لہان--

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥

مت گُرمت سُن جس کان--

ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہو ہو کِرپان--ا--رہاؤ--

ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥

تیرے جن دھیاوہِ اِک من اِک چِت تے سادھو سُکھ پاوہِ جپ ہر ہر نام ندِھان--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

اُستت کرہے پرَبھ تیرِیا مِل سادھو سادھ جنا گُر ستگورو بھگوان--ا--

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥

جِن کےَ ہِردَے تُو سُوآمی تے سُکھ پھل پاوہِ تے ترے بھَو سِندھِ تے بھگت ہر جان--

ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥

تِن سیوا ہم لائے ہرے ہم لائے ہرے جن نانک کے ہر تُو تُو تُو تُو تُو بھگوان

--۱۲--٦--۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥

گایئَے گُن گوپال کرِپا نِدھ--

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکھ بِدارن سُکھداتے ستگور جا کَوُ بھیٹت ہوئے سگل سِدھ--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥

سِمرت نام منہہ سادھارے--

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥

کوٹ پرادھی کھِن مہہ تارے--ا--

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥

جا کوُ چیت آوے گُر اپنا--

ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥

تا کوُ دُوکھ نہی تِل سُپنا--٢--

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥

جا کوُ ستگور اپنا راکھَے--

ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥

سو جن ہر رس رسنا چاکھَے--٣--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥

کہو نانک گُر کینی میا--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥

ہلت پلت مُکھ اُوجل بھیا--٤--١--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٥--

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥

آرادھوُ تُجھہ سُوآمی اپنے--

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوٹھت بیٹھت سووت جاگت ساس ساس ساس ہر جپنے--١--رہاوُ--

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥

تا کےَ ہِردے بسیوُ نام--

ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥

جا کوُ سُوآمی کینو دان--ا--

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥

تا کےَ ہِردَے آئی سانت--

ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥

ٹھاکُر بھیٹے گُر بچنانت--۲--

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥

سرب کلا سوئی پربین--

ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥

نام منتر جا کوُ گُر دین--۳--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

کہو نانک تا کےَ بل جاوُ--

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

کلجُگ مہہ پایا جِن ناوُ--۴--۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥

کیرت پرَبھ کی گاوُ میری رسناں--

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

انِک بار کر بندن سنتن اُوہاں چرن گوبِند جی کے بسنا--ا--رہاوُ--

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥

اِنِک بھانت کر دُوار نہ پاوؤ--

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥

ہوئے کِرپال ت ہر ہر دھیاوؤ--۱--

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥

کوٹ کرم کر دیہہ نہ سودھا--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥

سادھسنگت مہہ من پربودھا--۲--

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥

تِرسن نہ بُوجھی بہو رنگ مایا--

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥

نام لَیت سرب سُکھ پایا--۳--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

پار.برہم جب بھیئے دیال--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥

کہو نانک تؤ چھُوٹے جنجال--۴--۳--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥

ایسی مانگ گوبِد تے--

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ٹہل سنتن کی سنگ سادھو کا ہ ر ناماں جپ پرم گتے--ا--رہاؤ--

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥

پُوجا چرنا ٹھاکُر سرنا--

ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥

سوئی کُسل جو پربھ جیوٗ کرنا--ا--

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥

سپھل ہوت ایہہ دُرلبھ دیہی--

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥

جا کوٗ ستگور میا کریہی--۲--

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥

اگیان بھرم بِنسے دُکھ ڈیرہ--

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥

جا کےَ ہِردَے بسہِ گُر پیرا--۳--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥

سادھسنگ رنگ پربھ دھیایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

کہو نانک تِن پُورا پایا--۴--۴--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥

بھگت بھگتن ہُوں بن آئی--

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من گلت بھئے ٹھاکُر سِیوٗ آپن لیئے مِلائی--ا--رہاؤ--

ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥

گاونہاری گاوَے گیت--

ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥

تے اُدھرے بسے جہ چیت--ا--

ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥

پیکھے بِنجن پروسنہارَے--

ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥

جہ بھوجن کینو تے ترِپتارَے--٢--

ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

اَنِک سَوانگ کاچھے بھیکھدھاری--

ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥

جیسو سا تَیسو درِسٹاری--٣--

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥

کہن کہاون سگل جنجار--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥

نانک داس سچ کرنی سار--٤--٥--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرو جن ہر جس سُنت اُماہِیو--ا--رہاؤ--

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥

منہہ پرگاس پیکھ پرَبھ کی سوبھا جت کت پیکھوُ آہیوُ--ا--

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥

سبھ تے پرَے پرَے تے اُوچا گہر گمبھیر اتھاہیو--۲--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥

اوت پوت ملیو بھگتن کوُ جن سِیوُ پردا لاہیو--۳--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥

گُر پرساد گاوَے گُن نانک سہج سمادھ سماہِیو--۴--٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنتن پہہ آپ اُدھارن آئیو--ا--رہاؤ--

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥

درسن بھیٹت ہوت پُنیتا ہر ہر منتر درِڑائیو--ا--

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥

کاٹے روگ بھیَۓ من نِرمل ہر ہر اوُکھدھ کھائیو--۲--

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥

استھِت بھئے بسے سُکھ تھانا بہُر نہ کتہوُ دھائیو--٣--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥

سنت پرساد ترے کُل لوگا نانک لِپت نہ مائیو--۴--٧--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٥--

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥

بِسر گئی سبھ تات پرائی--

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب تے سادھسنگت موہِ پائی--١--رہاؤ--

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥

نہ کو بیری نہی بِگانہ سگل سنگ ہم کوَ بن آئی--١--

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥

جو پرَبھ کینو سو بھل مانیو ایہہ سُمِت سادُھو تے پائی--٢--

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥

سبھ مہہ رَوِ رہیا پرَبھ ایکےَ پیکھ پیکھ نانک بِگسائی--٣--٨--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٥--

ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥

ٹھاکُر جیو تُھارو پرنا--

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
مان مہت تُمھارے اُوپر تُمھری اوٹ تُمھاری سرنا--ا--رہاؤ--

ਤੁਮ੍ਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥
تُمھری آس بھروسا تُمھرا تُمرا نام رِدَے لَے دھرنا--

ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥
تُمرو بل تُم سنگ سہیلے جو جو کہہُ سوئی سوئی کرنا--ا--

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
تُمری دئِیا میا سُکھ پاوؤ کِرپال ت بھوٴجل ترنا--

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥
ابھے دان نام ہر پائیو سِر ڈاریو نانک سنت چرنا--۲--۹--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
کانڑا محلّہ ۵--

ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
سادھ سرن چرن چِت لایا--

ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
سُپن کی بات سُنی پیکھی سُپنا نام منتر ستگورو درِڑایا--ا--رہاؤ--

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥
نہ ترِپتانو راج جوبن دھن بہُر بہُر پھِر دھایا--

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥
سُکھ پایا ترِسنا سبھ بُجھی ہےَ سانت پائی گُن گایا--ا--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥

بِن بُوجھے پسُو کی نیائی بھرم موہِ بیاپیو مایا--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥

سادھسنگ جم جیوری کاٹی نانک سہج سمایا--۲--۱۰--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥

ہر کے چرن ہِردے گائے--

ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سیتلا سُکھ سانت مُورت سِمر سِمر نِت دھیائے--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

سگل آس ہوت پُورن کوٹ جنم دُکھ جائے--ا--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥

پُنّ دان انیک کِریا سادھُو سنگ سمائے--

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥

تاپ سنتاپ مِٹے نانک باہُڑ کال نہ کھائِے--۲--اا--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥

کتھیئے سنتسنگ پربھ گیان--

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورن پرم جوت پرمیسُر سِمرت پائیے مان--ا--رہاؤ--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥

آوت جات رہے سرَم ناسے سِمرت سادُھو سنگ--

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥

پتِت پُنیت ہوہِ کھِن بھیتر پار.برہم کے رنگ--ا--

ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸ ॥

جو جو کتھے سُنے ہر کیرتن تا کی دُرمت ناس--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥

سگل منورتھ پاوے نانک پُورن ہووے آس--٢--ا--١٢--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

سادھسنگت نِدھ ہر کو نام--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سنگ سہائی جی کے کام--ا--رہاؤ--

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥

سنت ریَن نِت مجن کرے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥

جنم جنم کے کِلبِکھ ہرَے--ا--

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥

سنت جنا کی اُوچی بانی--

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥

سِمر سِمر ترے نانک پرانی--۲--۲--۱۳--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

سادُھو ہر ہرے گُن گائے--

ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مان تن دھن پران پرَبھ کے سِمرت دُکھ جائے--ا--رہاوٗ--

ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋੁਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥

اِیت اُوت کہا لبھاوہِ ایک سِیوٗ من لائے--ا--

ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥

مہا پوِتر سنت آسن مِل سنگ گوبِد دھیائے--۲--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥

سگل تِیاگ سرن آئیو نانک لیہو مِلائے--۳--۳--۱۴--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھ پیکھ بِگساوٗ ساجن پرَبھ آپنا اِکانت--ا--رہاوٗ--

ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥

آندا سُکھ سہج مُورت تِس آن ناہی بھانت--ا--

ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥

سِمرت اِک بار ہر ہر مِٹ کوٹ کسمل جانت--۲--

ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥

گُن رمَنت دُوکھ ناسہ رِد بھئیَنت سانت--۳--

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥

امرِتا رس پیِو رسنا نانک ہر رنگ رات--۴--۴--۱۵--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساجنا سنت آوٗ میرَے--ا--رہاوٗ--

ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥

آندا گُن گائے منگل کسملا مِٹ جاہِ پریرَے--ا--

ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥

سنت چرن دھروٗ ماتھے چاندنا گرِہِ ہوئے اندھیرَے--۲--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥

سنت پرساد کمل بِگسَے گوبِند بھجوٗ پیکھ نیرَے--۳--

ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥

پرَبھ کِرپا تے سنت پائے وار وار نانک اوہ بیرَے--۴--۵--١٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥

چرن سرن گوپال تیری--

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

موہ مان دھوہ بھرم راکھ لیجےَ کاٹ بیَری--ا--رہاؤ--

ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥

بُوڈت سنسار ساگر--

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥

اُدھرے ہر سمر رتناگر--ا--

ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

سیتلا ہر نام تیرا--

ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥

پُورنو ٹھاکُر پرَبھ میرا--۲--

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਨ ॥

دین درد نِوار تارن--

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥

ہر کِرپا نِدھ پتِت اُدھارن--۳--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥

کوٹ جنم دُوکھ کر پائیو--

ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥

سُکھی نانک گُر نام درِڑائیو--۴--٦--۱۷--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥

دھن اوہ پریت چرن سنگ لاگی--

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کوٹ جاپ تاپ سُکھ پائے آئے مِلے پُورن بڈبھاگی--۱--رہاؤ--

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥

موہِ اناتھ داس جن تیرا اوَر اوٹ سگلی موہِ تیاگی--

ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥

بھور بھرم کاٹے پرَبھ سِمرت گیان انجن مِل سووت جاگی--۱--

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥

تُو اتھاہو ات بڈو سُوآمی کرِپا سِندھِ پُورن رتناگی--

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥

نانک جاچک ہر ہر نام مانگے مستک آن دھریو پرَبھ پاگی--۲--۷--۱۸--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥

کُچِل کٹھور کپٹ کامی --

ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو جانہِ تیئو تار سُوآمی --ا-- رہاؤ --

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥

تُو سمرتھ سرن جوگ تُو راکھہ اپنی کل دھار --ا--

ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥

جاپ تاپ نیم سُچ سنجم ناہی اِن بِدھے چھُٹکار --

ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥

گرت گھور اندھ تے کاڈھو پرَبھ نانک ندر نِہار --۲--۸--۱۹--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد --

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

نارائن نرپت نمسکارے --

ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسے گُر کؤ بل بل جائیے آپ مُکت موہِ تارے --ا-- رہاؤ --

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥

کوَن کوَن کوَن گُن کہیَے انت نہی کچھ پارے --

ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥

لاکھ لاکھ لاکھ کئی کورے کو ہےَ ایسو بیچارے--ا--

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥

بِسم بِسم بِسم ہی بھئی ہےَ لال گُلال رنگارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥

کہو نانک سنتن رس آئی ہےَ جیئو چاکھ گُونگا مُسکارے--۲--ا--۲۰--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥

نہ جانی سنتن پرَبھ بِن آن--

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوچ نیچ سبھ پیکھ سمانو مُکھ بکنو من مان--ا--رہاؤ--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

گھٹ گھٹ پُور رہے سُکھ ساگر بھَے بھنجن میرے پران--

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥

منہہ پرگاس بھیو بھرم ناسیو منتر دیوُ گُر کان--ا--

ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ ॥

کرت رہے کرتگئ کرُونا مَے انترجامی گیان--

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥

آٹھ پہر نانک جس گاوے مانگن کوُ ہر دان--۲--۲--۲۱--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥

کہن کہاون کوُ کئی کیتَے--

ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسو جن بِرلو ہےَ سیوک جو تت جوگ کوُ بیتَے--ا--رہاوٗ--

ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥

دُکھ ناہی سبھ سُکھ ہی ہےَ رے ایکے ایکی نیتَے--

ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥

بُرا نہی سبھ بھلا ہی ہےَ رے ہار نہی سبھ جیتَے--ا--

ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥

سوگ ناہی سدا ہرکھی ہےَ رے چھوڈ ناہی کِچھ لیتَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥

کہو نانک جن ہر ہر ہر ہےَ کت آوےَ کت رمتَے--۲--۳--۲۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ہیئے کو پریتم بِسر نہ جائے--

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من گلط بھیئے تِہہ سنگے موہنی موہِ رہی موری مائے--ا--رہاوٗ--

ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥

جَے جَے پہہ کہوٗ بِرتھا ہوٗ اپنی تیوٗ تیوٗ گہے رہے اٹکائے--

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥

اِنک بھانت کی ایکے جالی تا کی گنٹھ نہی چھورائے--ا--

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥

پھِرت پھِرت نانک داس آئیو سنتن ہی سرنائے--

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥

کاٹے اگیان بھرم موہ مایا یو کنٹھ لگائے--۲--۴--۲۳--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥

آنَد رنگ بِنود ہمارے--

ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نامو گاون نام دھیاون نام ہمارے پران ادھارے--ا--رہاوٗ--

ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥

نامو گیان نام اسنانا ہر نام ہمارے کارج سوارے--

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥

ہر نامو سوبھا نام بڈائی بھوٗجل بِکھم نام ہر تارے--ا--

ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥

اگم پدارتھ لال امولا بھیو پراپت گُر چرنارے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥

کہو نانک پرَبھ بھئے کِرپا لا مگن بھئے ہیرَے درسارے--۲--۵--۲۴--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥

ساجن میت سُوآمی نیرو--

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پیکھت سُنت سبھن کےَ سنگے تھورَے کاج بُرو کہ پھیرو--ا--رہاؤ--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥

نام بِنا جیتو لپٹائیو کچھُو نہی ناہی کچھو تیرو--

ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥

آگے درِسٹ آوت سبھ پرگٹ اِیہا موہیو بھرم اندھیرو--ا--

ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥

اٹکیو سُت بنتا سنگ مایا دیونہار داتار بِسیرو--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥

کہو نانک ایکے بھاروسوَ بندھن کاٹنہار گُر میرو--۲--٦--۲۵--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥

بِکھے دل سنتن تمھرَے گاہیو--

ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُمری ٹیک بھروسا ٹھاکُر سرن تُمھاری آہیو--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥

جنم جنم کے مہا پراچھت درسن بھیٹ مِٹاہیو--

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥

بھیئو پرگاس اند اُجیارا سہج سمادھ سماہِیو--ا--

ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥

کوَن کہَے تُم تے کچھو ناہی تُم سمرتھ اتھاہیو--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥

کِرپا نِدھان رنگ رُوپ رس نام نانک لَے لاہیو--٢--٧--٢٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥

بُوڈت پرانی ہر جپ دھیرَے--

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنسے موہ بھرم دُکھ پیرَے--ا--رہاؤ--

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥

سِمروَ دِن رَین گُر کے چرنا--

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥

جت کت پیکھوَ تُمری سرنا--ا--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥

سنت پرساد ہر کے گُن گایا--

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥

گُر بھیٹت نانک سُکھ پایا--۲--۸--۲۷--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

سِمرت نام منہ سُکھ پائیَے--

ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھ جنا مِل ہر جس گائیَے--ا--رہاؤ--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥

کر کِرپا پرَبھ رِدَے بسیرو--

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥

چرن سنتن کےَ ماتھا میرو--ا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥

پاربرہم کؤ سِمرہو مناں--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥

گُرمکھ نانک ہر جس سُناں--۲--۹--۲۸--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥

میرے من پریت چرن پربھ پرسن--

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رسنا ہر ہر بھوجن ترِپتانی اکھیئن کوُ سنتوکھ پربھ درسن--ا--رہاوُ--

ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥

کرنن پوُر رہیو جس پریتم کلمل دوکھ سگل مل ہرسن--

ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥

پاون دھاون سُوآمی سُکھ پنتھ ا انگ سنگ کایا سنت سرسن--ا--

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥

سرن گہی پوُرن اِبناسی آن اُپاو تھکِت نہی کرسن--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

کر گہِ لییۓ نانک جن اپنے اندھ گھور ساگر نہی مرسن--۲--۱۰--۲۹--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کُہکت کپٹ کھپٹ کھل گرجت مرجت میِچ انِک برِیا--ا--رہاوُ--

ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥

اہں مت ان رت کُمت ہِت پریتم پیکھت بھرمت لاکھ گریا--ا--

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥

انِت بیوہار اچار بِدھ ہینت مم مد مات کوپ جرِیا--

ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋੁਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

کرُن کرِپال گوپال دین بندھ نانک اُدھر سرن پریا--۲--اا--۳۰--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥

جی پران مان داتا--

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر بِسرتے ہی ہان--ا--رہاؤ--

ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥

گوبِند تیاگ آن لاگہِ امرتو ڈار بھُوم پاگہِ--

ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥

بکھَے رس سِیوُ آسکت مُوڑے کاہے سُکھ مان--ا--

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥

کام کرودھ لوبھ بیاپیو جنم ہی کی کھان--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥

پتِت پاون سرن آئیو اُدھر نانک جان--۲--اr--۳۱--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥

اولوکوُ رام کو مکھارِبند--

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھوجت کھوجت رتن پائیو بِسری سبھ چِند--ا--رہاؤ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥

چرن کمل رِدَے دھار--

ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥

اُترِیا دُکھ مند--ا--

ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥

راج دھن پروار میرَے سربسو گوبِند--

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

سادھسنگم لابھ پائیو نانک پھِر نہ مرَند--٢--١٣--٣٢--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥

پرَبھ پُوجھو نام ارادھ--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥

گُر ستگور چرنی لاگ--

ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥

ہر پاوہو من اگادھ--

ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگ جیتو ہو ہو گُر کِرپادھ--ا--رہاؤ--

ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥

انِک پُوجا مَے بہو بِدھ کھوجی سا پُوجا جے ہر بھاواس--

ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥

ماٹی کی ایہہ پُتری جوری کیا ایہہ کرم کماس--

ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥

پرَبھ باہ پکر جِس مارگ پاوہو سو تُدھ جنت مِلاس--ا--

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥

اوَر اوٹ مَے کوئے نہ سُوجھے اِک ہر کی اوٹ مَے آس--

ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

کیا دین کرے ارداس--

ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥

جوَ سبھ گھٹ پربھُو نِواس--

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥

پرَبھ چرنن کی من پیاس--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥

جن نانک داس کہیئت ہےَ تمھرا ہوُ بل بل صد بل جاس--۲--ا--۳۳--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥

جگت اُدھارن نام پِرء تیرَے--

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥

نوَ نِدھ نام نِدھان ہر کیرَے--

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥

ہر رنگ رنگ رنگ اَنُوپیرَے--

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥

کاہے رے من موہِ مگنیرَے--

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥

نَینہُ دیکھ سادھ درسیرَے--

ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو پاوَے جِس لِکھت للیرَے--ا--رہاؤ--

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥

سیوؤ سادھ سنت چرنَے--

ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥

بانچھو دھُور پوِتر کریرَے--

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥

اٹھسٹھ مجن مَیل کٹیرَے--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥

ساس ساس دھیاوہو مکھ نہی مورے۔۔

ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥

کِچھ سنگ نہ چالَے لاکھ کرورے۔۔

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥

پرَبھ جی کو نام انت پُکرورے۔۔ا۔۔

ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥

منسا مان ایک نِرنکیرَے۔۔

ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥

سگل تِیاگہو بھاوَ دُوجیرَے۔۔

ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥

کوَن کہاں ہوَ گُن پِرء تیرَے۔۔

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥

برن نہ ساکوَ ایک ٹُلیرَے۔۔

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥

درسن پیاس بہت من میرَے۔۔

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥

مِل نانک دیوَ جگت گُر کیرَے۔۔۲۔۔ا۔۔۳۴۔۔

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵۔۔

ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ایسی کوَن بِدھے درسن پرسنا--ا--رہاؤ--

ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥

آس پیاس سپھل مُورت اُمگ ہیوٗ ترسنا--ا--

ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥

دِین لِین پیاس مین سنتنا ہر سنتنا--

ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ہر سنتنا کی ریَن--

ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥

ہیوٗ ارپ دیَن--

ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥

پرَبھ بھیَۓ ہےَ کِرپیَن--

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥

مان موہ تِیاگ چھوڈیو توٗ نانك ہر جیوٗ بھیٹنا--٢--٢--٣٥--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٥--

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥

رنگا رنگ رنگن کے رنگا--

ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کیٹ ہست پُورن سبھ سنگا--ا--رہاؤ--

ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥

برت نیم تیرتھ سہت گنگا--

ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥

جل ہیوت بھُوکھ ع ننگا--

ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥

پُوجاچار کرت میلنگا--

ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥

چکر کرم تِلک کھاٹنگا--

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥

درسن بھیٹے بِن ستسنگا--ا--

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥

ہٹھ نِگرہِ ات رہت بِٹنگا--

ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥

ہؤ روگ بیاپَے چُکَے نہ بھنگا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥

کام کرودھ ات ترِسن جرنگا--

ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥

سو مُکت نانک جِس ستگور چنگا--٢--٣--٣٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۷

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥

تِکھ بُوجھ گئی گئی مِل سادھ جنا--

ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پنچ بھاگے چور سہجے سُکھَینو ہرے گُن گاوتی گاوتی گاوتی درس پیار--ا--رہاؤ--

ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ ਮੋ ਸਿਉ ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥

جیسی کری پرَبھ مو سِیۄ مو سِیۄ ایسی ہۄ کَیسے کرۄ--

ਹੀਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥

ہیۄ تُمھارے بل بلے بل بلے بل گئی--ا--

ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥

پہلے پَے سنت پائے دھیائے دھیائے پریت لائے--

ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ਜਿਤੁ ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

پرَبھ تھان تیرو کیہرو جِت جنتن کر بیچار--

ਅਨਿਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥

انِک داس کیرت کرہِ تُہاری--

ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥

سوئی ملیو جو بھاوتو جن نانک ٹھاکُر رہیو سمائے--

ਏਕ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥

ایک تُوہی تُوہی--٢--ا--٣٧--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۸

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیاگیئے گُمان مان پیکھتا دیال لال ہاں ہاں من چرن ریَن--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥

ہر سنت منت گُپال گیان دھیان--ا--

ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥

ہِردَے گوبِند گائے چرن کمل پریت لائے دین دیال موہنا--

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥

کِرپال دئیا میا دھار--

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥

نانک ماگَے نام دان--

ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥

تج موہ بھرم سگل ابھیمان--۲--ا--۳۸--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ کہن ملن دہن لہن گُر مِلے آن نہی اُپاؤ--ا--رہاؤ--

ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥

تٹن کھٹن جٹن ہومن ناہی ڈنڈدھار سُوآوَ--ا--

ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥

جتن بھانتن تپن بھرمن انِک کتھن کتھتے نہی تھاہ پائی ٹھاوَ--

ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥

سودھ سگر سودھنا سُکھ نانکا جھج ناوَ--٢--٢--٣٩--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯

کانڑا محلّہ ۵ گھر ۹

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتت پاون بھگت بچھل بھَے ہرن تارن ترن--ا--رہاوَ--

ਨੈਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥

نَین ترپتے درس پیکھ جس توکھ سُنت کرن--ا--

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥

پران ناتھ اناتھ داتے دِین گوبِد سرن--

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥

آس پُورن دُکھ بِناسن گہی اوٹ نانک ہر چرن--٢--ا--۴٠--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

چرن سرن دیال ٹھاکُر آن ناہی جائے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پتِت پاون بِرد سُوآمی اُدھرتے ہر دھیائے--ا--رہاوَ--

ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥

سَیسار گار بِکار ساگر پتِت موہ مان اندھ--

ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥

بِکل مایا سنگ دھندھ--

ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥

کر گہے پرَبھ آپ کاڈھَھو راکھ لیہو گوبِند رائے--ا--

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥

اناتھ ناتھ سناتھ سنتن کوٹ پاپ بِناس--

ਮਨਿ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

من درسنَے کی پیاس--

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ ॥

پرَبھ پُورن گُنتاس--

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥

کرِپال دیال گُپال نانک ہر رسنا گُن گائے--۲--۲--۴۱--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥

وار وارؤ انِک ڈارؤ--

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ پِرء سُہاگ پلک رات--ا--رہاؤ--

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥

کنِک مندر پاٹ سیج سکھی موہِ ناہِ ان سِیؤ تات--ا--

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥

مکت لال انِک بھوگ بِن نام نانک ہات--

ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥

رُوکھو بھوجن بھُوم سَین سکھی پِرء سنگ سُوکھ بِہات--۲--۳--۴۲--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਅਹੰ ਤੋਰੋ ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥

اہں تورو مکھ جورو--

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥

گُر گُر کرت من لورو--

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پِرء پریت پیارو مورو--ا--رہاؤ--

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥

گرِہ سیج سُہاوی آگن چینا تورو ری تورو پنچ دُوتن سِیؤ سنگ تورو--ا--

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥

آئے نہ جائے بسے نِج آسن اُوندھ کمل بِگسورو--

ਛੁਟਕੀ ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ ॥

چھُٹکی ہوُمَے سورو--

ਗਾਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥

گائیو ری گائیو پرَبھ نانک گُنی گہیرو--٢--٤--٤٣--

ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥

کانڑا م: ۵ گھر ۹--

ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

تاں تے جاپ منا ہر جاپ--

ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥

جو سنت بید کہت پنتھ گاکھرو موہ مگن اہں تاپ--رہاؤ--

ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥

جو راتے ماتے سنگ بپری مایا موہ سنتاپ--١--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥

نام جپت سوؤ جن اُدھرَے جسہہ اُدھارہو آپ--

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥

بِنس جائے موہ بھَے بھرما نانک سنت پرَتاپ--٢--۵--٤٤--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦

کانڑا محلّہ ۵ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥
ایسو دان دیہو جی سنتھو جات جیوٗ بلہار۔۔

ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
مان موہی پنچ دوہی اُرجھ نِکٹ بسیوٗ تاکی سرن ساڈھوآ دُوت سنگ نِوار۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥
کوٹ جنم جون بھرمیو ہار پریو دُوار۔۔ا۔۔

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
کِرپا گوبِند بھئی ملیو نام ادھار۔۔

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥
دُلبھ جنم سپھل نانک بھَو اُتار پار۔۔۲۔۔ا۔۔۴۵۔۔

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧
کانڑا محلّہ ۵ گھر

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥
سہج سُبھائے آپن آئے۔۔

ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥
کچھُو نہ جانَو کچھُو دِکھائے۔۔

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پربھ ملیو سُکھ بالے بھولے--ا--رہاؤ--

ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥

سنجوگ مِلائے سادھ سنگائے--

ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥

کتھوُ نہ جائے گھرہِ بسائے--

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥

گُن نِدھان پرگٹیو ایہہ چولَے--ا--

ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ ॥

چرن لُبھائے آن تجائے--

ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥

تھان تھنائے سرب سمائے--

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥

رسک رسک نانک گُن بولَے--٢--ا--٤٦--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ٥--

ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥

گوبِند ٹھاکُر مِلن دُرائی--

ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرمِت رُوپ اگمّ اگوچر رہیو سرب سمائی--ا--رہاؤ--

ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥

کہن بھوَن ناہی پائیو پائیو انِک اکت چتُرائی--ا--

ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥

جتن جتن انِک اُپاو رے توَ ملیو جوَ کِرپائی--

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥

پربھُو دیار کِرپار کِرپا نِدھ جن نانک سنت رینائی--۲--۲--۴۷--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

مائی سِمرت رام رام رام--

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥

پرَبھ بِنا ناہی ہور--

ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

چِتوَ چرنارِبند ساسن نِس بھور--ا--رہاوٗ--

ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥

لائے پریت کین آپن توُٹت نہی جور--

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥

پران من دھن سربس ہر گُن نِدھے سُکھ مور--ا--

ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥

اِیت اُوت رام پُورن نِرکھت رِد کھور--

ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥

سنت سرن ترن نانک بِنسیو دُکھ گھور--۲--۳--۴۸--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥

جن کو پرَبھ سنگے اسنیہو--

ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ساجنو تُو میت میرا گرِہِ تیرَے سبھ کیہو--۱--رہاؤ--

ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥

مان مانگوَ تان مانگوَ دھن لکھمی سُت دیہہ--۱--

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥

مُکت جُگت بھُگت پُورن پرمانند پرم نِدھان--

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥

بھَے بھائے بھگت نِہال نانک سدا سدا قُربان--۲--۴--۴۹--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کانڑا محلّہ ۵--

ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥

کرت کرت چرچ چرچ چرچری--

ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جوگ دھیان بھیکھ گیان پھِرت پھِرت دھرت دھرت دھرچری--۱--رہاؤ--

ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥

اہں اہں اہےَ اور مُوڑ مُوڑ مُوڑ بورئی--

ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥

جت جات جات جات سدا سدا سدا سدا کال حئی--ا--

ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥

مان مان مان تِیاگ مِرت مِرت نِکٹ نِکٹ سدا حئی--

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥੧੨॥੬੨॥

ہر ہرے ہرے بھاج کہت نانک سُنھو رے مُوڑ بِن بھجن بھجن بھجن اہِلا جنم گئی

--۲--۵--۵۰--۱۲--٦۲--

ਕਾਨੜਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

کانڑا اسٹپدیا محلہ ۴ گھر ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥

جپ من رام نام سُکھ پاوَیگو--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو جیئو جپے تِوے سُکھ پاوے ستگور سیوَ سماوَیگو--ا--رہاوَ--

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥

بھگت جناں کی کھِن کھِن لوچا نام جپت سُکھ پاوَیگو--

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥

ان رس صاد گئے سبھ نیکر بِن ناوے کِچھ نہ سُکھاوَیگو--ا--

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥

گُرمت ہر ہر میٹھا لاگا گُر میٹھے بچن کڈھاویگو-۔

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥

ستگور بانی پُرکھ پُرکھوتم بانی سِیو چِت لاویگو-۔۲-۔

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥

گُربانی سُنت میرا من درَوِیا من بھینا نِج گھر آویگو-۔

ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥

تہ انہت دھُنی باجہِ نِت باجے نیجھر دھار چُواویگو-۔۳-۔

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥

رام نام اِک تِل تِل گاوے من گُرمت نام سماویگو-۔

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥

نام سُنئے نامو من بھاوے نامے ہی ترِپتاویگو-۔۴-۔

ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥

کنِک کنِک پہرے بہو کنگنا کاپر بھانت بناویگو-۔

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥

نام بِنا سبھ پھیک پھِکانے جنم مرَے پھِر آویگو-۔۵-۔

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥

مایا پٹل پٹل ہےَ بھاری گھر گھُومن گھیر گھُلاویگو-۔

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥

پاپ بِکار منُور سبھ بھارے بِکھ دُتر تریوَ نہ جاویگو-۔۶-۔

ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥

بھوَ بیراگ بھیا ہےَ بوہتھ گُر کھیوٹ سبد تراویگو۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥

رام نام ہر بھیٹیۓ ہر رامےَ نام سماوَیگو۔۔۷۔۔

ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥

اگیان لائے سوالیا گُر گیانےَ لائے جگاوَیگو۔۔

ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥

نانک بھانےَ آپنےَ جیئو بھاوے تِوے چلاوَیگو۔۔۸۔۔۱۔۔

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴۔۔

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥

جپ من ہر ہر نام تراوَیگو۔۔

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو جو جپےَ سوئی گت پاوَے جیو دھر پرہلاد سماوَیگو۔۔۱۔۔رہاوَ۔۔

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥

کِرپا کِرپا کِرپا کر ہر جیوُ کر کِرپا نام لگاوَیگو۔۔

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥

کر کِرپا ستگورو مِلاوہو مِل ستگور نام دھیاوَیگو۔۔۱۔۔

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥

جنم جنم کی ہوَمےَ مل لاگی مِل سنگت مل لہہ جاویگو۔۔

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥

جیئو لوہا تریوٗ سنگ کاسٹ لگ سبد گُورُو ہر پاوَیگو--۲--

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥

سنگت سنت مِلہو ستسنگت مِل سنگت ہر رس آوَیگو--

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥

بِن سنگت کرم کرَے ابھیمانی کڈھ پانی چیکڑ پاوَیگو--۳--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥

بھگت جنا کے ہر رکھوارے جن ہر رس میٹھ لگاوَیگو--

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥

کھِن کھِن نام دئے وڈیائی ستگور اُپدیس سماوَیگو--۴--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥

بھگت جنا کوٗ سدا نِو رہیئے جن نِوہِ تا پھل گُن پاوَیگو--

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥

جو نِندا دُسٹ کرہِ بھگتا کی ہرناکھس جیئو پچ جاوَیگو--۵--

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥

برہم کمل پُت مین بیاسا تپ تاپن پُوج کراوَیگو--

ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥

جو جو بھگت ہوئے سو پُوجہو بھرمن چُکاوَیگو--۶--

ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀਂ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

جات نجات دیکھ مت بھرمہو سُک جنک پگیں لگ دھیاوَیگو--

ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥

جُوٹھن جُوٹھ پئی سِر اُوپر کھِن منُوآ تِل نہ ڈُلاوَیگو--٧--

ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥

جنک جنک بیٹھے سِنگھاسن نؤ مُنی دھُور لَے لاوَیگو--

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥

نانک کِرپا کِرپا کر ٹھاکُر مَے داسن داس کراوَیگو--٨--٢--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ٤--

ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥

من گُرمت رس گُن گاوَیگو--

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جھوا ایک ہوۓ لکھ کوٹی لکھ کوٹی کوٹ دھیاوَیگو--١--رہاؤ--

ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥

سہس پھنی جپیو سیکھناگَے ہر جپتیا انت نہ پاوَیگو--

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥

تُو اتھاہو ات اگم اگم ہےَ مت گُرمت من ٹھہراوَیگو--١--

ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥

جِن تُو جپیئو تیئی جن نیکے ہر جپتۂ کؤ سُکھ پاوَیگو--

ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥

بِدر داسی سُت چھوک چھوہرا کِرسن انک گل لاوَیگو--٢--

ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥

جل تے اوپت بھئی ہےَ کاسٹ کاسٹ انگ تراوَیگو--

ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥

رام جنا ہر آپ سوارے اپنا بِرد رکھاوَیگو--٣--

ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥

ہم پاتھر لوح لوح بڈ پاتھر گُر سنگت ناوَ تراوَیگو--

ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥

جیو ستسنگت تریوُ جُلاہو سنت جنا من بھاوَیگو--٤--

ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

کھرے کھروئے بیٹھت اُوٹھت مارگ پنتھ دھیاوَیگو--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥

ستگور بچن بچن ہےَ ستگور پادھر مکت جناوَیگو--٥--

ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

ساسن ساس ساس بل پائی ہےَ نِہساسن نام دھیاوَیگو--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥

گُر پرسادی ہوُمےَ بوجھے توَ گُرمت نام سماوَیگو--٦--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥

ستگور داتا جیا جیئَن کو بھاگہین نہی بھاوَیگو--

ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥

پھِر ایہہ ویلا ہاتھ نہ آوےَ پرتاپےَ پچھُتاوَیگو--٧--

ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥

جے کو بھلا لوڑے بھل اپنا گُر آگے ڈھیہہ ڈھیہہ پاوَیگو۔۔

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥

نانک دئیا دئیا کر ٹھاکُر مَے ستگور بھسم لگاوَیگو۔۔۸۔۔۳۔۔

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴۔۔

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥

من ہر رنگ راتا گاوَیگو۔۔

ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھَے بھَے تراس بھیئے ہےَ نِرمل گُرمت لاگ لگاوَیگو۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥

ہر رنگ راتا سد بیراگی ہر نِکٹ تِنا گھر آوَیگو۔۔

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥

تِن کی پنک مِلَے تاں جیوا کر کِرپا آپ دِواوَیگو۔۔۱۔۔

ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥

دُبدھا لوبھ لگے ہےَ پرانی من کورے رنگ نہ آوَیگو۔۔

ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥

پھِر اُلٹیو جنم ہووے گُر بچنی گُر پُرکھ مِلَے رنگ لاوَیگو۔۔۲۔۔

ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥

اِندری دسے دسے پھُن دھاوت ترِےَ گُنیا کھِن نہ ٹِکاوَیگو۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥

ستگور پرچے وسگت آوے موکھ مکت سو پاوَیگو--۳--

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥

اوانکار ایکو رَوِ رہیا سبھ ایکس ماہِ سماوَیگو--

ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥

ایکو رُوپ ایکو بہو رنگی سبھ ایکت بچن چلاوَیگو--۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥

گُرمکھ ایکو ایک پچھاتا گُرمکھ ہوئے لکھاوَیگو--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥

گُرمکھ جائے مِلَے نِج محلّی انحد سبد بجاوَیگو--۵--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥

جی جنت سبھ اُپائی گُرمکھ سوبھا پاوَیگو--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥

بِن گُر بھیٹے کو محل نہ پاوے آئے جائے دُکھ پاوَیگو--۶--

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥

انیک جنم وِچھڑے میرے پریتم کر کرپا ا گُورُو مِلاوَیگو--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥

ستگور مِلت مہا سُکھ پایا مت ملین بِگساوَیگو--۷--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥

ہر ہر کِرپا کرہو جگجیون مَے سردھا نام لگاوَیگو--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥

نانک گُرو گُرو ہےَ ستگور مےَ ستگور سرن مِلاوَیگو۔۔۸۔۔۴۔۔

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴۔۔

ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥

من گُرمت چال چلاوَیگو۔۔

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو میَگل مست دیجےَ تل کُنڈے گُر انکس سبد درِڑاوَیگو۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥

چلتَو چلےَ چلےَ دہ دہ دِس گُر راکھےَ ہر لِو لاوَیگو۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥

ستگور سبد دۓ رِد انتر مُکھ امرِت نام چُواوَیگو۔۔۱۔۔

ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੂ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥

بِسیئر بِسُو بھرے ہےَ پُورن گُر گرُڑ سبد مُکھ پاوَیگو۔۔

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥

مایا بھُینگ تِس نیڑ نہ آوے بِکھ جھار جھار لِو لاوَیگو۔۔۲۔۔

ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥

سُوآن لوبھ نگر مہہ سبلا گُر کھِن مہہ مار کڈھاوَیگو۔۔

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥

ست سنتوکھ دھرم آن راکھے ہر نگری ہر گُن گاوَیگو۔۔۳۔۔

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥

پنکج موہ نِگھرت ہےَ پرانی گُر نِگھرت کاڈھ کڈھاویگو--

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥

تراہِ تراہِ سرن جن آئے گُر ہاتھی دے نِکلاویگو--۴--

ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥

سُپننتر سنسار سبھ باجی سبھ باجی کھیل کھِلاویگو--

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥

لاہا نام گُرمت لےَ چالہو ہر درگہ پیَدھا جاویگو--۵--

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥

ہؤمےَ کرَے کراوے ہؤمےَ پاپ کوئلے آن جماویگو--

ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥

آیا کال دُکھدائی ہوئے جو بیجے سو کھولاویگو--٦--

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥

سنتھو رام نام دھن سنچہو لےَ کھرچ چلے پت پاویگو--

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥

کھاۓِ کھرچ دیوہِ بہتیرا ہر دَیدے توٹ نہ آویگو--٧--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥

رام نام دھن ہےَ رِد انتر دھن گُر سرنائی پاویگو--

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥

نانک دئیا دئیا کر دینی دُکھ دالد بھنج سماویگو--۸--۵--

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کانڑا محلّہ ۴--

ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

من ستگور سرن دھیاوَیگو--

ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

لوہا ہِرن ہووَے سنگ پارس گُن پارس کو ہوئے آوَیگو--ا--رہاؤ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥

ستگور مہا پُرکھ ہےَ پارس جو لاگےَ سو پھل پاوَیگو--

ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥

جیئو گُر اُپدیس ترے پرہلادا گُر سیوک پیَج رکھاوَیگو--ا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥

ستگور بچن بچن ہےَ نِیکو گُر بچنی امرِت پاوَیگو--

ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥

جیئو امبریک امرا پد پائے ستگور مُکھ بچن دھیاوَیگو--۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

ستگور سرن سرن من بھائی سُدھا سُدھا کر دھیاوَیگو--

ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥

دیال دین بھیَئے ہےَ ستگور ہر مارگ پنتھ دِکھاوَیگو--۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥

ستگور سرن پئے سے تھاپے تِن راکھن کوُ پرَبھ آوَیگو--

ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥

جے کو سر سندھے جن اُوپر پھِر اُلٹو تسَے لگاوَیگو--۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥

ہر ہر ہر ہر ہر سر سیوہِ تِن درگہ مان دِواوَیگو--

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥

گُرمت گُرمت گُرمت دھیاوہِ ہر گل مِل میَل مِلاوَیگو--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

گُرمکھ ناد بید ہےَ گُرمکھ گُر پرچے نام دھیاوَیگو--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥

ہر ہر رُوپ ہر رُوپو ہووَے ہر جن کوَ پُوج کراوَیگو--٦--

ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥

ساقط نر ستگور نہی کِیا تے بےمکھ ہر بھرماوَیگو--

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥

لوبھ لہر سُوآن کی سنگت بِکھ مایا کرنگ لگاوَیگو--٧--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥

رام نام سبھ جگ کا تارک لگ سنگت نام دھیاوَیگو--

ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

نانک راکھ راکھ پربھ میرے ستسنگت راکھ سماوَیگو--٨--٦--چھکا ا--

ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

کانڑا چھنت محلہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥

سے اُدھرے جِن رام دھیا ئے--

ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥

جتن مایا کے کام نہ آئے--

ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥

رام دھیائے سبھ پھل پائے دھن دھنّ تے بڈبھاگیا--

ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥

ستسنگ جاگے نام لاگے ایک سِیوٗ لِو لاگیا--

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥

تج مان موہ بِکار سادھو لگ تروٗ تِن کےَ پائے--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥

بِنوَنت نانک سرن سُوآمی بڈبھاگ درسن پائے--ا--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥

مِل سادھو نِت بھجہ نارائن--

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥

رسک رسک سُوآمی گُن گائن--

ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥

گُن گائے جیوہ ہر اَمِیو پیوہ جنم مرنا بھاگئے--

ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥

ستسنگ پائیَے ہر دھیائیَے بہُڑ دُوکھ نہ لاگئے--

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥

کر دئِیا داتے پُرکھ بِدھاتے سنت سیوَ کمائِن--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥

بِنوَنت نانک جن دھُور بانچھ ہر درس سہج سمائن--۲--

ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥

سگلے جنت بھجھو گوپالےَ--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥

جپ تپ سنجم پُورن گھالےَ--

ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥

نِت بھجھو سُوآمی انترجا می سپھل جنم سبایا--

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥

گوبِد گائیَے نِت دھیائیَے پروان سوئی آیا--

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

جپ تاپ سنجم ہر ہر نرنجن گوبِند دھن سنگ چالےَ--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥

بِنوَنت نانک کر دئِیا دیجےَ ہر رتن بادھوَ پالےَ--۳--

ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥

منگلچار چوج آنندا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

کر کِرپا مِلے پرمانندا۔۔

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥

پرَبھ مِلے سُوآمی سُکھگامی اِچھ من کی پُنّیا۔۔

ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥

بجی بدھائی سہجے سمائی بہُڑ دوکھ نہ رُنّیا۔۔

ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥

لے کنٹھ لائے سُکھ دِکھائے بِکار بِنسے مندا۔۔

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥

بِنوَنت نانک مِلے سُوآمی پُرکھ پرمانندا۔۔۴۔۔۱۔۔

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ

کانڑے کی وار محلّہ ۴ مُوسے کی وار کی دھُنی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴۔۔

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

رام نام نِدھان ہر گُرمت رکھ اُر دھار۔۔

ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥

داسن داسا ہوئے رہو ہوَمے بِکھیا مار۔۔

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

جنم پدارتھ جیتیا کدے نہ آوےَ ہار--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥

دھن دھن وڈبھاگی نانکا جِن گُرمت ہر رس سار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

گووِند گووِد گووِد ہر گووِد گُنی نِدھان--

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

گووِد گووِد گُرمت دھیائیئےَ تاں درگہ پائیئے مان--

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥

گووِد گووِد گووِد جپ مُکھ اُوجلا پردھان--

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥

نانک گُر گووِند ہر جِت مِل ہر پایا نام--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥

تُوں آپے ہی سِدھ سادِھکو تُو آپے ہی جُگ جوگیا--

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥

تُو آپے ہی رس رسیئڑا تُو آپے ہی بھوگ بھوگیا--

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥

تُو آپے آپ ورتدا تُو آپے کرہِ سو ہوگیا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥

ستسنگت ستگور دھنّ دھن دھنّ دھنّ دھنو جِت مِل ہر بُلگ بلوگیا--

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥

سبھ کہو مکھو ہر ہر ہرے ہر ہر ہرے ہر بولت سبھ پاپ لہوگیا--ا--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ہر ہر ہر ہر نام ہےَ گُرمکھ پاوَے کوئے--

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ہوَمےَ ممتا ناس ہوئے دُرمت کڈھے دھوئے--

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

نانک اندِن گُن اُچرے جِن کوَ دھُر لکھیا ہوئے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ہر آپے آپ دیال ہر آپے کرے سو ہوئے--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ہر آپے آپ ورتدا ہر جیوڈ اوَر نہ کوئے--

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

جو ہر پرَبھ بھاوے سو تھیئے جو ہر پرَبھ کرے سو ہوئے--

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

قیمت کِنَے نہ پائِیا بےانت پربھُو ہر سوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک گُرمکھ ہر سالاہِیا تن من سیتل ہوئے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥

سبھ جوت تیری جگجیونا تُو گھٹ گھٹ ہر رنگ رنگنا--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

سبھ دھیاوہِ تُدھ میرے پریتما تُو ست ست رکھ نِرنجنا--

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥

اِک داتا سبھ جگت بھِکھارِیا ہر جاچہِ سبھ منگ منگنا--

ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥

سیوک ٹھاکُر سبھ تُوہَے تُوہَے گُرمتی ہر چنگ چنگنا--

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥

سبھ کہو مکھو رِکھیکیس ہرے رِکھیکیس ہرے جِت پاوہِ سبھ پھل پھلنا--٢--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ہر ہر نام دھیائے من ہر درگہ پاوہِ مان--

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥

جو اِچھِ سو پھل پائسی گُر سبدی لگَے دھیان--

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

کِلوِکھ پاپ سبھ کٹیئہ ہؤمَے چُکے گُمان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥

گُرمُکھ کمل وِگسیا سبھ آتم برہم پچھان--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ہر ہر کِرپا دھار پرَبھ جن نانک جپ ہر نام--ا--

ਮः ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ہر ہر نام پوِت ہےَ نام جپت دُکھ جائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥

جِن کؤ پُورب لِکھیا تِن من وسیا آئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

ستگور کےَ بھانےَ جو چلےَ تِن دالد دُکھ لہہ جائے--

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥

آپنےَ بھانےَ کِنےَ نہ پائیو جن ویکھومن پتیائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥

جن نانک داسن داس ہےَ جو ستگور لاگے پائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥

تُوں تھان تھننتر بھرپُور ہہہ کرتے سبھ تیری بنت بناونی--

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥

رنگ پرنگ سبھ ساجی بہو بہو بِدھ بھانت اُپاونی--

ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥

سبھ تیری جوت جوتی وِچ ورتہہ گُرمتی تُدھےَ لاونی--

ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥

جِن ہوہِ دیال تِن ستگور میلہہ مُکھ گُرمُکھ ہر سمجھاونی--

ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥

سبھ بولہُ رام رمو سری رام رمو جِت دالد دُکھ بھُکھ سبھ لہہ جاونی--٣--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ہر ہر امرِت نام رس ہر امرِت ہر اُر دھار--

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥

وِچ سنگت ہر پرَبھ ورتدا بُجھو سبد ویچار--

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥

من ہر ہر نام دھیایا بِکھ ہؤمَے کڈھی مار--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥

جِن ہر ہر نام نہ چیتیو تِن جوئے جنم سبھ ہار--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

گُر تُٹھے ہر چیتایا ہر نامہ ہر اُر دھار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥

جن نانک تے مکھ اُجلے تِت سچے دربار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ہر کیرت اُتم نام ہےَ وِچ کلجُگ کرنی سار--

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥

مت گُرمت کیرت پائیے ہر نامہ ہر اُر ہار--

ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥

وڈبھاگی جِن ہر دھیایا تِن سؤپیا ہر بھنڈار--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

بِن ناوے جے کرم کماونے نِت ہؤمَے ہوئے کھوار--

ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥

جل ہستی مل ناوالیئے سِر بھی پھِر پاوے چھار--

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ہر میلھو ستگور دئیا کر من وسَے ایکنکار--

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥

جِن گُرمکھ سُن ہر منیا جن نانک تِن جَیکار--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئوڑی--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥

رام نام وکھر ہےَ اُوتم ہر نائک پُرکھ ہمارا--

ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ہر کھیل کِیا ہر آپے ورتےَ سبھ جگت کییا ونجارا--

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥

سبھ جوت تیری جوتی وِچ کرتے سبھ سچ تیرا پاسارا--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

سبھ دھیاوہِ تُدھ سپھل سے گاوہِ گُرمتی ہر نِرنکارا--

ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥

سبھ چوہو مُکھو جگنّاتھ جگنّاتھ جگجیونو جت بھوجل پار اُتارا--٤--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥

ہمری جہبا ایک پرَبھ ہر کے گُن اگم اتھاہ--

ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥

ہم کِیُ کر جپہ اِانِیا ہر تُم وڈ اگم اگاہ--

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥

ہر دیہو پربھُو مت اُوتما گُر ستگور کےَ پگ پاہ--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥

ستسنگت ہر میَل پرَبھ ہم پاپی سنگ تراہ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥

جن نانک کوُ ہر بکھس لیہُ ہر تُٹھے میَل مِلاہ--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥

ہر کِرپا کر سُن بینتی ہم پاپی کِرم تراہ--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥

ہر کرہو کرِپا جگجیونا گُر ستگور میَل دیال--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

گُر سیوا ہر ہم بھائیا ہر ہوآ ہر کرِپال--

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥

سبھ آسا منسا وِسری من چُوکا آل جنجال--

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥

گُر تُٹھے نام درِڑایا ہم کیئے سبد نِہال--

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥

جن نانک اُتٹ دھن پایا ہر نامہ ہر دھن مال--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥

ہر تُمھ وڈ وڈے وڈے وڈ اُوچے سبھ اُوپر وڈے وڈّونا--

ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥

جو دھیاوہِ ہر اپرمپر ہر ہر ہر دھیائے ہرے تے ہونا--

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥

جو گاوہِ سُنہہ تیرا جس سُوآمی تِن کاٹے پاپ کٹونا--

ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥

تُم جیسے ہر پُرکھ جانے مت گُرمت مکھ وڈ وڈ بھاگ وڈونا--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥

سبھ دھیاوہو آد ستے جگُاد سطے پرتکھ ستے سدا سدا ستے جن نانک داس دسونا--۵--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ہمرے ہر جگجیونا ہر جپیو ہر گُر منت--

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ہر اگم اگوچر اگم ہر ہر ملیا آئے اچِنت--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥

ہر آپے گھٹ گھٹ ورتدا ہر آپے آپ بِانت--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥

ہر آپے سبھ رس بھوگدا ہر آپے کوَلا کنت--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥

ہر آپے بھِکھیا پائدا سبھ سِسٹ اُپائی جیا جنت--

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥

ہر دیوہو دان دیال پرَبھ ہر مانگہِ ہر جن سنت--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥

جن نانک کے پرَبھ آئے مِل ہم گاوہ ہر گُن چھنت--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥

ہر پرَبھ سجن نام ہر مےَ من تن نام سریر--

ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥

سبھ آسا گُرمکھ پُوریا جن نانک سُن ہر دھیر--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پؤڑی--

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥

ہر اُوتم ہرِیا نام ہےَ ہر پُرکھ نِرنجن موَلا--

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥

جو جپدے ہر ہر دِنس رات تِن سیوے چرن نِت کوُلا--

ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥

نِت سار سمھالے سبھ جی جنت ہر وسَے نِکٹ سبھ جوُلا--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥

سو بُوجھَے جِس آپ بُجھائسی جِس ستگور پُرکھ پرَبھ سوُلا--

ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥

سبھ گاوہو گُن گووِند ہرے گووِند ہرے گووند ہرے گُن گاوت گُنی سمّولا--٦--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥

سُتیا ہر پرَبھ چیَت من ہر سہج سمادھ سمائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥

جن نانک ہر ہر چاؤ من گُر تُٹھا میَلے مائے--١--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥

ہر اِکس سیَتی پِرہڑی ہر اِکو میرَے چِت--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥

جن نانک اِک ادھار ہر پرَبھ اکس تے گت پت--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥

پنّچے سبد وجے مت گُرمت وڈبھاگی انحد وجیا--

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥

آنَد مُول رام سبھ دیکھیا گُر سبدی گووِد گجِیا--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥

آد جُگاد ویس ہر ایکو مت گُرمت ہر پرَبھ بھجیا--

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥

ہر دیوہو دان دیال پرَبھ جن راکھہو ہر پرَبھ لجیا--

ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥

سبھ دھنّ کہو گُر ستگورو گُر ستگورو جِت مِل ہر پڑدا کجیا--۷--

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥

بھگت سروور اُچھلَے سُبھر بھرے وہنّ--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥

جِنا ستگور منیا جن نانک وڈ بھاگ لہنّ--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥

ہر ہر نام اسنکھ ہر ہر کے گُن کتھن نہ جاہِ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥

ہر ہر اگم اگادھ ہر جن کِت بِدھ مِلہہ مِلاہِ--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥

ہر ہر جس جپت جپنت جن اک تِل نہی قیمت پائے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥

جن نانک ہر اگم پرَبھ ہر میَل لَیہو لڑ لائے--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥

ہر اگم اگوچر اگم ہر کیوُ کر ہر درسن پکھا--

ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥

کچھ وکھر ہوئے سو ورنیئے تِس رُوپ نہ رِکھا--

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥

جِس بُجھائے آپ بُجھائے دئے سوئی جن دِکھا--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥

ستسنگت ستگور چٹسال ہےَ جِت ہر گُن سِکھا--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥

دھن دھنّ سو رسنا دھنّ کر دھنّ سو پادھا ستگورو جِت مِل ہر لیکھا لکھا--٨--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ہر ہر نام امرِت ہےَ ہر جپیےَ ستگور بھائے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ہر ہر نام پوِت ہےَ ہر جپت سُنت دُکھ جائے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥

ہر نام تِنی آرادھیا جِن مستک لِکھیا دھُر پائے--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥

ہر درگہ جن پینائیئن جِن ہر من وسیا آئے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥

جن نانک تے مُکھ اُجلے جِن ہر سُنیا من بھائے--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ہر ہر نام نِدھان ہےَ گُرمُکھ پایا جائے--

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

جن دھُر مستک لِکھیا تِن ستگور مِلیا آئے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥

تن من سیتل ہویا سانت وسی من آئے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥

نانک ہر ہر چؤدیا سبھ دالد دُکھ لہہ جائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥

ہؤ واریا تِن کؤ سدا سدا جِنا ستگور میرا پیارا دیکھیا--

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥

تِن کؤ ملِیا میرا ستگورو جِن کؤ دھُر مستک لیکھیا--

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥

ہر اگم دھیایا گُرمتی تِس رُوپ نہی پرَبھ ریکھیا--

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥

گُر بچن دھیایا جِنا اگم ہر تے ٹھاکُر سیوک رل ایکیا--

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥

سبھ کہہُ مُکھو نر نرہرے نر نرہرے نر نرہرے ہر لاہا ہر بھگت وِسیکھیا--۹--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥

رام نام رم رَوِ رہے رم رامو رام رمیت--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥

گھٹ گھٹ آتم رام ہے پرَبھ کھیل کیؤ رنگ رِیت--

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥

ہر نِکٹ وسَے جگجیونا پرگاس کیوٗ گُر میت--

ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ہر سُوآمی ہر پرَبھ تِن ملے جِن لِکھیا دھُر ہر پریت--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥

جن نانک نام دھیایا گُر بچن جپیو من چیت--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥

ہر پرَبھ سجن لوہڑ لہو بھاگ وسَے وڈبھاگ--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥

گُر پوُرے دیکھالیا نانک ہر لِو لاگ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوٗڑی--

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

دھن دھن سُہاوی سپھل گھڑی جِت ہر سیوا من بھانی--

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

ہر کتھا سُناوہو میرے گُرسِکھہُ میرے ہر پرَبھ اکتھ کہانی--

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥

کیوٗ پائیے کیوٗ دیکھیئے میرا ہر پرَبھ سگھڑ سُجانی--

ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ہر میَل دِکھائے آپ ہر گُر بچنی نام سمانی--

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥

تِن وِٹھو نانک واریا جو جپدے ہر نِربانی--١٠--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥

ہر پرَبھ رتے لوئنا گیان انجن گُر دئے--

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥

مَے پرَبھ سجن پایا جن نانک سہج ملیئے--١--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

گُرمکھ انتر سانت ہےَ من تن نام سمائے--

ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

نام چِتوَے نامو پڑے نام رہَے لِو لائے--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥

نام پدارتھ پائیَے چِنتا گئی بِلائے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ستگور ملیئے نام اُپجےَ ترِسنا بھُکھ سبھ جائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

نانک نامے رتیا نامو پلَے پائے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥

تُدھ آپے جگت اُپاے کےَ تُدھ آپے وسگت کیتا--

ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥

اِک منمکھ کر ہارائین اِکنا میَل گُورُو تِنا جیتا--

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥

ہر اُوتم ہر پرَبھ نام ہےَ گُر بچن سبھاگےَ لیتا--

ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥

دُکھ دالد سبھو لہہ گیا جاں ناوٗ گُورُو ہر دیتا--

ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥

سبھ سیوہو موہنو منموہنو جگموہنو جِن جگت اُپاے سبھو وس کیتا--۱۱--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥

من انتر ہوٗمےَ روگ ہےَ بھرم بھُولے منمکھ دُرجنا--

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥

نانک روگ ونجائے مِل ستگور سادُھو سجنا--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥

من تن تام سگاروا جاں دیکھا ہر نَینے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥

نانک سو پربھ مَے ملَے ہو جیوا صد سُنے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پوڑی--

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥

جگنّاتھ جگدیسر کرتے اپرمپر پُرکھ اتول--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥

ہر نام دھیاوہو میرے گُرسِکھو ہر اُوتم ہر نام امول--

ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥

جِن دھیایا ہِردے دِنس رات تے ملِے نہی ہر رول--

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥

وڈبھاگی سنگت ملَے گُر ستگور پُورا بول--

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥

سبھ دھیاوہو نر نارائنو نارائنو جِت چُوکا جم جھگڑ جھگول--۱۲--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥

ہر جن ہر ہر چئُدیا سر سندِھیا گاوار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥

نانک ہر جن ہر لِو اُبرے جِن سندِھیا تِس پھِر مار--ا--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨ੍ਹਿ ॥

اکھی پریم کسائِیا ہر ہر نام پِکھنّھِ--

ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥

جے کر دُوجا دیکھدے جن نانک کڈھ دِچنّھِ--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥

جل تھل مہیئل پُورنو اپرمپر سوئی--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

جی جنت پرِتپالدا جو کرے سو ہوئی--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

مات پِتا سُت بھرات میت تِس بِن نہی کوئی--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥

گھٹ گھٹ انتر رَوِ رہیا جپیئوہ جن کوئی--

ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥

سگل جپہو گوپال گُن پرگٹ سبھ لوئی--۱۳--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ۴--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥

گُرمکھ ملے سِ سجنا ہر پربھ پایا رنگ--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥

جن نانک نام سلاہِ تُو لُڈ لُڈ درگہہ وَنّنج--۱--

ਮਃ ੪ ॥

م: ۴--

ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥

ہر تُوہَے داتا سبھس دا سبھ جی تُمھارے--

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

سبھ تُدھَے نو آرادھدے دان دیہہ پیارے--

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥

ہر داتَے داتار ہتھ کڈھیا میہہ وُٹھا سَیسارے--

ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥

انّ جمّیا کھیتی بھاؤ کر ہر نام سمّھارے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥

جن نانک منگَے دان پربھ ہر نام ادھارے--۲--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥

اِچھا من کی پُوریئے جپیٔے سُکھ ساگر--

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥

ہر کے چرن ارادھیئہِ گُر سبد رتناگر--

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥

مِل سادُھو سنگ اُدھار ہوئے پھاٹے جم کاگر--

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥

جنم پدارتھ جیتیئے جپ ہر بیَراگر--

ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥

سبھ سرن ستگورو کی بِنسے دُکھ داگر--١٤--

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

سلوک م: ٤--

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥

ہوَ ڈھونڈھیندی سجنا سجن میَڈے نال--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥

جن نانک الکھ نہ لکھیئے گُرمکھ دیہہ دِکھال--١--

ਮਃ ੪ ॥

م: ٤--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

نانک پریت لائی تِن سچے تِس بِن رہن نہ جائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥

ستگور ملِے ت پُورا پائیَے ہر رس رسن رسائی--٢--

ਪਉੜੀ ॥

پئُڑی--

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥

کوئی گاوے کو سُنے کو اُچر سُناوے--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥

جنم جنم کی مل اُترے من چِندیا پاوے--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

آون جانا میٹیئے ہر کے گُن گاوے--

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥

آپ ترہِ سنگی تراہِ سبھ کُٹنب تراوے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

جن نانک تِس بلہارنَے جو میرے ہر پرَبھ بھاوے--١٥--١--سدھ--

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ

راگ کانڑا بانی نامدیو جیوُ کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ایسو رام رائے انترجامی--

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیسے درپن ماہِ بدن پروانی--ا--رہاوٗ--

ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥

بسَے گھٹا گھٹ لیپ نہ چھیپَے--

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥

بندھن مُکتا جات نہ دیسَے--ا--

ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥

پانی ماہِ دیکھ مُکھ جیسیا--

ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥

نامے کو سُوآمی بیٹھل ایسا--۲--ا--

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪

راگ کلیان محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ نِربھوٗ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

راما رم رامَے انت نہ پایا--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم بارِک پرتِپارے تُمرے تُو بڈ پُرکھ پِتا میرا مایا--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ہر کے نام اسنکھ اگم ہہہ اگم اگم ہر رایا--

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

گُنی گیانی سُرت بہو کینی اِک تِل نہی قیمت پایا--ا--

ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گوبِد گُن گوبِد سد گاوہِ گُن گوبِد انت نہ پایا--

ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

تُو امِت اتول اپرمپر سُوآمی بہو جپیَے تھاہ نہ پایا--۲--

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

اُستت کرہِ تُمری جن مادھَو گُن گاوہِ ہر رایا--

ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥

تُمھ جل نِدھ ہم مینے تُمرے تیرا انت نہ کتھوُ پایا--۳--

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

جن کؤ کِرپا کرہو مدھسُودن ہر دیوہو نام جپایا--

ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥

مَے مُورکھ اندھلے نام ٹیک ہےَ جن نانک گُرمکھ پایا--۴--ا--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥

ہر جن گُن گاوت ہسِیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر بھگت بنی مت گُرمت دھُر مستک پرَبھ لکھیا--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥

گُر کے پگ سِمرؤ دِن راتی من ہر ہر ہر بسیا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥

ہر ہر ہر کیرت جگ ساری گھس چندن جس گھسیا--ا--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥

ہر جن ہر ہر ہر لِو لائی سبھ ساقط کھوج پیا--

ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥

جیو کِرت سنجوگ چلیو نر نِندک پگ ناگن چھُہِ جلیا--۲--

ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥

جن کے تُمھ ہر راکھے سُوآمی تُمھ جُگ جُگ جن رکھیا--

ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥

کہا بھیا دَیت کری بکھیلی سبھ کر کر جھر پرِیا--۳--

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥

جیتے جی جنت پرَبھ کیئے سبھ کالَے مُکھ گرسیا--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥

ہر جن ہر ہر ہر پرَبھ راکھے جن نانک سرن پیا--۴--۲--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ ॥

میرے من جپ جپ جگنّاتھے--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر اُپدیس ہر نام دھیائیو سبھ کِلبِکھ دُکھ لاتھے--ا--رہاؤ--

ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥

رسنا ایک جس گائے نہ ساکے بہو کیجَے بہو رسنتھے--

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥

بار بار کھِن پل سبھ گاوہِ گُن کہہ نہ سکہ ہ پرَبھ تمنتھے--ا--

ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥

ہم بہو پریت لگی پرَبھ سُوآمی ہم لوچہ پرَبھ دِکھنتھے--

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥

تُم بڈ داتے جی جییَن کے تُم جانہُ ہم بِرتھے--۲--

ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥

کوئی مارگ پنتھ بتاوے پرَبھ کا کہُ تِن کوَ کیا دِنتھے--

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥

سبھ تن من ارپوَ ارپ اراپوَ کوئی میلَے پرَبھ مِلتھے--۳--

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥

ہر کے گُن بہت بہت بہو سوبھا ہم تُچھ کر کر برنتھے--

ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥

ہمری مت وسگت پرَبھ تُمرے جن نانک کے پرَبھ سمرتھے--۴--۳--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥

میرے من جپ ہر گُن اکتھ سُنتھئی--

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھرم ارتھ سبھ کام موکھ ہےَ جن پیچھےَ لگ پھِرتھئی--ا--رہاؤ--

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥

سو ہر ہر نام دھیاوَے ہر جن جِس بڈبھاگ متھئی--

ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥

جہ درگہہ پرَبھ لیکھا ماگےَ تہ چھُٹےَ نام دھیائتھئی--ا--

ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥

ہمرے دوکھ بہو جنم جنم کے دُکھ ہوَمےَ میَل لگتھئی--

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥

گُر دھار کِرپا ہر جل ناوائے سبھ کِلبِکھ پاپ گتھئی--۲--

ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥

جن کےَ رِد انتر پرَبھ سُوآمی جن ہر ہر نام بھجتھئی--

ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥

جہ انتی اوُسر آئے بنت ہےَ تہ راکھےَ نام ساتھئی--۳--

ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥

جن تیرا جس گاوہِ ہر ہر پرَبھ ہر جپیو جگنتھئی--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥

جن نانک کے پربھ راکھے سُوآمی ہم پاتھر رکھ بُڈتھئی--۴--۴--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ہمری چِتونی ہر پربھ جانَے--

ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اور کوئی نِند کرَے ہر جن کی پربھ تا کا کہیا اِک تِل نہی مانے--ا--رہاؤ--

ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥

اور سبھ تِیاگ کر سیوا اچُت جو سبھ تے اُوچ ٹھاکُر بھگوانَے--

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥

ہر سیوا تے کال جوہِ نہ ساکَے چرنی آئے پوَے ہر جانَے--ا--

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥

جا کوُ راکھ لئے میرا سُوآمی تا کوُ سُمِت دئے پَے کانَے--

ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥

تا کوُ کوئی اپر نہ ساکَے جا کی بھگت میرا پربھ مانے--۲--

ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥

ہر کے چوج وِڈان دیکھ جن جو کھوٹا کھرا اِک نِمکھ پچھانَے--

ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥

تا تے جن کوُ اند بھیا ہےَ رِد سُدھ مِلے کھوٹے پچھتانَے--۳--

ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥

تُم ہر داتے سمرتھ سُوآمی اِک ماگوُ تُجھ پاسہو ہر دانَے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥

جن نانک کوُ ہر کِرپا کر دیجَے سد بسہِ رِدَے موہِ ہر چرانَے--۴--۵--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥

پرَبھ کیجَے کِرپا نِدھان ہم ہر گُن گاوَہگے--

ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہوُ تُمری کروُ نِت آس پرَبھ موہِ کب گل لاوہگے--۱--رہاوُ--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥

ہم بارِک مُگدھ اِآن پِتا سمجھاوہگے--

ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥

سُت کھِن کھِن بھُول بِگار جگت پِت بھاوہگے--۱--

ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥

جو ہر سُوآمی تُم دیہُ سوئی ہم پاوہگے--

ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥

موہِ دُوجی ناہی ٹھوُر جِس پہہ ہم جاوہگے--۲--

ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥

جو ہر بھاوہِ بھگت تِنا ہر بھاوہگے--

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥

جوتی جوت مِلائے جوت رل جاوہگے--۳--

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥

ہر آپے ہوئے کرِپال آپ لِو لاوہگے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

جن نانک سرن دُوار ہر لاج رکھاوہگے--۴--۶--چھکا ا--

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪

کلیان بھوپالی محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥

پار.برہم پرمیسُر سُوآمی دُوکھ نِوارن نارائنے--

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگل بھگت جاچہِ سُکھ ساگر بھَو نِدھ ترن ہر چِنتامنے--ا--رہاؤ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥

دین دیال جگدیس دمودر ہر انترجامی گوبِندے--

ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥

تے نِربھؤ جن سریرام دھیایا گُرمت مُرار ہر مُکندے--ا--

ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥

جگدیسُر چرن سرن جو آئے تے جن بھَو نِدھ پار پرے--

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥

بھگت جنا کی پیج ہر راکھے جن نانک آپ ہر کِرپا کرے--٢--١--٧--

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

راگ کلیان محلّہ ۵ گھر ١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

ہمارَے ایہہ کِرپا کیجَے--

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ال مکرند چرن کمل سِیوَ من پھیر پھیر ریجھَے--١--رہاوَ--

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥

آن جلا سِیوَ کاج نہ کچھُوے ہر بُوند چاترِک کوَ دیجَے--١--

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥

بِن مِلبے ناہی سنتوکھا پیکھ درسن نانک جیجَے--٢--١--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥

جاچِک نام جاچَے جاچَے--

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سرب دھار سرب کے نائک سُکھ سمُوہ کے داتے--١--رہاوَ--

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥

کیَتی کیَتی مانگن ماگَے بھاونیا سو پائیَے--ا--

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

سپھل سپھل سپھل درس رے پرس پرس گُن گائیَے--

ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥

نانک تت تت سِیوُ ملیئے ہیرَے ہیر بِدھائیئے--۲--۲--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥

میرے لالن کی سوبھا--

ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سد نوَتن من رنگی سوبھا--ا--رہاوُ--

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥

برہم مہیس سِدھ مُن اِندرا بھگت دان جس منگی--ا--

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥

جوگ گیان دھیان سیکھناگَے سگل جپہہ ترنگی--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥

کہو نانک سنتن بلہارے جو پربھ کے سد سنگی--۲--۳--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

کلیان محلّہ ۵ گھر ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥

تیرَے مان ہر ہر مان--

ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نَین بَین سرَون سُنیئے انگ انگے سُکھ پران--ا--رہاؤ--

ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥

اِت اُت دہ دِس رَوِیو میر تِنہہ سمان--ا--

ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥

جت کتا تت پیکھیئے ہر پُرکھ پت پردھان--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥

سادھسنگ بھرم بھَے مِٹے کتھے نانک برہم گیان--۲--ا--۴--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥

گُن ناد دھُن انند بید--

ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کتھت سُنت مُن جنا مِل سنت مندلی--ا-- رہاوء

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥

گیان دھیان مان دان من رسِک رسن نام جپت تہہ پاپ کھندلی--ا--

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥

جوگ جگت گیان بھگت سُرت سبد تت بیتے جپ تپ اکھنڈلی--

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥

اوت پوت مِل جوت نانک کچھُو دُکھ نہ ڈنڈلی--۲--۲--۵--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥

کوَن بِدھ تا کی کہا کروُ--

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھرت دھیان گیان سستِرگیا اجر پد کیَسے جروُ--۱--رہاوُ--

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥

بِسن مہیس سِدھ مُن اِندرا کےَ در سرن پروُ--۱--

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥

کاہُو پہہ راج کاہُو پہہ سُرگا کوٹ مدھے مُکت کہوُ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥

کہو نانک نام رس پائیَے سادُھو چرن گہوُ--۲--۳--٦--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥

پراَنپت دیال پُرکھ پرَبھ سکھے--

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گربھ جون کل کال جال دُکھ بِناسن ہر رکھے--ا--رہاؤ--

ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥

نام دھاری سرن تیری--

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥

پرَبھ دیال ٹیک میری--ا--

ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥

اناتھ دین آسونت--

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥

نام سُوآمی منہہ منت--۲--

ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥

تُجھ بِنا پرَبھ کِچھُو نہ جانُو--

ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥

سرب جگ مہہ تُم پچھانُو--۳--

ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥

ہر من بسے نِس باسرو--

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥

گوبِند نانک آسرو--۴--۴--۷--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥

من تن جاپیَۓ بھگوان--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورے سُپرسنّ بھۓ سدا سُوکھ کلیان--ا--رہاوٗ--

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥

سرب کارج سِدھ بھۓ گاۓ گُن گُپال--

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥

مِل سادھسنگت پربھُو سِمرے ناٹھیا دُکھ کال--ا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥

کر کِرپا پربھ میریا کروٗ دِن رَین سیوَ--

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥

نانک داس سرناگتی ہر پُرکھ پُورن دیوَ--۲--۵--۸--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥

پربھ میرا انترجامی جان--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کر کِرپا پُورن پرمیسر نِہچل سچ سبد نیسان--ا--رہاوٗ--

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥

ہر بِن آن نہ کوئی سمرتھ تیری آس تیرا من تان--

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥

سرب گھٹا کے داتے سُوآمی دیہہ سو پہرن کھان--ا--

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥

سُرت مت چتُرائی سوبھا رُوپ رنگ دھن مان--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥

سرب سُوکھ آنند نانک جپ رام نام کلیان--۲--٦--۹--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

کلیان محلّہ ۵--

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥

ہر چرن سرن کلیان کرن--

ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پرَبھ نام پتت پاونو--ا--رہاؤ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥

سادھسنگ جپ نِسنگ جمکال تِس نہ کھاونو--ا--

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥

مُکت جُگت انِک سُوکھ ہر بھگت لوَے نہ لاونو--

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥

پرَبھ درس لُبدھ داس نانک بہُڑ جون نہ دھاونو--۲--۷--۱۰--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

کلیان محلّہ ۴ اسٹپدیا--

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥

راما رم رامو سُن من بھیجے--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام امرِت رس میٹھا گُرمت سہجے پیجے--ا--رہاؤ--

ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥

کاسٹ مہہ جیئو ہے بَیسنتر متھ سنجم کاڈھ کڈھیجے--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥

رام نام ہے جوت سبائی تت گُرمت کاڈھ لئیجے--ا--

ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥

نؤ درواج نوے در پھیکے رس امرِت دسوے چُئیجے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥

کِرپا کِرپا کِرپا کر پیارے گُر سبدی ہر رس پیجے--۲--

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥

کایا نگر نگر ہے نیکو وِچ سَودا ہر رس کیجے--

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥

رتن لال امول امولک ستگور سیوا لیجے--۳--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥

ستگور اگم اگم ہے ٹھاکُر بھر ساگر بھگت کریجے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥

کرِپا کرِپا کر دین ہم سارِنگ اِک بُوند نام مُکھ دیجَے--۴--

ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥

لالن لال لال ہےَ رنگن من رنگن کو گُر دیجَے--

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥

رام رام رام رنگ راتے رس رسِک گٹک نِت پیجَے--۵--

ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥

بسُدھا سپت دیپ ہےَ ساگر کڈھ کنچن کاڈھ دھریجَے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥

میرے ٹھاکُر کے جن اِنہو نہ باچھہِ ہر ماگہِ ہر رس دیجَے--٦--

ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥

ساقط نر پرانی سد بھُوکھے نِت بھُوکھن بھُوکھ کریجَے--

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥

دھاوت دھائے دھاوہِ پریت مایا لکھ کوسن کو بِتھ دیجَے--۷--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ ਦੀਜੈ ॥

ہر ہر ہر ہر ہر جن اُوتم کیا اُپما تِنھ دیجَے--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥

رام نام تُل اوَر نہ اُپما جن نانک کرِپا کریجَے--۸--۱--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥

رام گُر پارس پرس کریجَے--

ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہم نِرگُنی منُور ات پھیکے مِل ستگور پارس کیجَے--ا--رہاؤ--

ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥

سُرگ مُکت بیکنٹھ سبھ بانچھِ نِت آسا آس کریجَے--

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥

ہر درسن کے جن مُکت نہ مانگہِ مِل درسن ترِپت من دھیجَے--ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥

مایا موہ سبل ہےَ بھاری موہ کالکھ داگ لگیجَے--

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥

میرے ٹھاکُر کے جن الِپت ہےَ مُکتے جیئو مُرغائی پنک نہ بھیجَے--٢--

ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥

چندن واس بھُئینگم ویڑی کِو ملیئے چندن لیجَے--

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥

کاڈھ کھڑگ گُر گیان کرارا بِکھ چھید چھید رس پیجَے--٣--

ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥

آن آن سمدھا بہو کینی پل بَیسنتر بھسم کریجَے--

ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥

مہا اُگر پاپ ساقط نر کینے مِل سادھُو لُوکی دیجَے--۴--

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥

سادھو سادھ سادھ جن نیکے جِن انتر نام دھر یجَے--

ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥

پرس نپرس بھیٔے سادھو جن جن ہر بھگوان دِکھیجَے--۵--

ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥

ساقط سُوت بہو گُرجھی بھریا کیوُ کر تان تنیجَے--

ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥

تنت سُوت کِچھ نکسَے ناہی ساقط سنگ نہ کیجَے--٦--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

ستگور سادھسنگت ہےَ نیکی مِل سنگت رام رو یجَے--

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥

انتر رتن جویہر مانك گُر کرِپا تے لیجَے--۷--

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥

میرا ٹھاکُر وڈا وڈا ہےَ سُوآمی ہم کیوُ کر مِلہ ملیجَے--

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥

نانك میَل مِلائے گُر پُورا جن کوُ پُورن د یجَے--۸--۲--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

راما رم رامو رام رو یجَے--

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سادھو سادھ سادھ جن نیکے مِل سادھو ہر رنگ کیجے--ا--رہاؤ--

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥

جی جنت سبھ جگ ہے جیتا من ڈولت ڈول کر یجے--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥

کرِپا کرِپا کر سادھ مِلاوہو جگ تھمّن کوَ تھم دیجے--ا--

ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥

بسُدھا تلے تلے سبھ اُوپر مِل سادھو چرن رُلیجے--

ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥

ات اُوتم ات اُوتم ہووہو سبھ چرن تل دیجے--۲--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥

گُرمکھ جوت بھلی سِو نیکی آن پانی سکت بھر یجے--

ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥

میندنت نکسے گُر بچنی سار چب چب ہر رس پیجے--۳--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥

رام نام انگرہو بہو کیا گُر سادھو پُرکھ ملیجے--

ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥

گُن رام نام بِستھیرن کیئے ہر سگل بھوَن جس دیجے--۴--

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥

سادھو سادھ سادھ من پریتم بِن دیکھے رہِ نہ سکیجے--

ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥

جیئو جل مین جلں جل پریت ہےَ کھِن جل بِن پھُوٹ مریجےَ--۵--

ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥

مہا ابھاگ ابھاگ ہےَ جِن کے تِن سادھُو دھُور نہ پیجےَ--

ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥

تِنا تِسنا جلت جلت نہی بُوجھہ ڈنڈ دھرم رائے کا دیجےَ--٦--

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ੍ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

سبھ تیرتھ برت جگّ پُنّ کیئے ہِوَے گال گال تن چھیجےَ--

ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥

اتُلا تول رام نام ہےَ گُرمت کو پُجےَ نہ تول تُلیجےَ--٧--

ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥

تَو گُن برہم برہم تُو جانہِ جن نانک سرن پریجےَ--

ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥

تُو جل نِدھ مین ہم تیرے کر کِرپا سنگ رکھیجےَ--۸--۳--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ۴--

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥

راما رم رامو پُوج کر یجےَ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

من تن ارپ دھروُ سبھ آگے رس گُرمت گیان درِڑیجے--ا--رہاؤ--

ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥

برہم نام گُن ساکھ تروور نِت چُن چُن پُوج کریجَے--

ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥

آتم دیوُ دیوُ ہےَ آتم رس لاگَے پُوج کریجَے--١--

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

بِبیک بُدھ سبھ جگ مہہ نِرمل بچر بچر رس پیجَے--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥

گُر پرساد پدارتھ پایا ستگور کوُ ایہو من دیجَے--٢--

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥

نِرمولک ات ہیرو نیکو ہیرَے ہیر بِدھیجَے--

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥

من موتی سال ہےَ گُر سبدی جِت ہیرا پرکھ لئیجَے--٣--

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥

سنگت سنت سنگ لگ اُوچے جیئوُ پیپ پلاس کھاۓ لیجَے--

ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥

سبھ نر مہہ پرانی اُوتم ہووَے رام نامَے باس بسیجَے--٤--

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥

نِرمل نِرمل کرم بہو کینے نِت ساکھا ہری جڑیجَے--

ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥

دھرم پھُل پھل گُر گیان درِڑایا بہکار باس جگ دیجَے--٥--

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥

ایک جوت ایکو من وسیا سبھ برہم درِسٹ اِک کیجَے--

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥

آتم رام سبھ ایکے ہےَ پسرے سبھ چرن تلے سِر دیجَے--٦--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥

نام بِنا نکٹے نر دیکھو تِن گھس گھس ناک وڈھیجَے--

ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥

ساقط نر اہنکاری کہیئہہ بِن ناوے دھرِگ جیویجے--٧--

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥

جب لگ ساس ساس من انتر تت بیَگل سرن پر یجَے--

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥

نانک کرِپا کرِپا کر دھارہو مےَ سادُھو چرن پکھیجَے--٨--٤--

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ٤--

ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥

راما مےَ سادُھو چرن دھُو یجَے--

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کِلبِکھ دہن ہوہِ کھِن انتر میرے ٹھاکُر کرِپا کیجَے--١--رہاؤ--

ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥

منگت جن دین کھرے در ٹھاڈھے ات ترسن کوُ دان د یجَے--

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥

تراہِ تراہِ سرن پرَبھ آئے مو کوُ گُرمت نام درِڑیجے--ا--

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥

کام کرودھ نگر مہہ سبلا نِت اُٹھ اُٹھ جُوجھ کریجے--

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥

انگیکار کرہو رکھ لیوہو گُر پُورا کاڈھ کڈھیجَے--٢--

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥

انتر اگن سبل ات بِکھیا ہِو سیتل سبد گُر دیجَے--

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥

تن من سانت ہوئے اِدھکائی روگ کاٹَے سُوکھ سویجَے--٣--

ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

جیئُو سُورج کِرن روَیا سرب ٹھائی سبھ گھٹ گھٹ رام رویجَے--

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥

سادُھو سادھ مِلے رس پاوَے تت نِج گھر بیٹھیا پیجَے--٤--

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥

جن کوُ پریت لگی گُر سیَتی جیئُو چکوی دیکھ سُوریجَے--

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥

نِرکھت نِرکھت رَین سبھ نِرکھی مُکھ کاڈھے امرِت پیجَے--٥--

ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥

ساقط سُوآن کہیئہ بہو لوبھی بہو دُرمت مَیل بھریجَے--

ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥

آپن سُوآئے کرہِ بہو باتا تِنا کا کیا کیجے--٦--

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥

سادُھو سادھ سرن مِل سنگت جِت ہر رس کاڈھ کڈھیجے--

ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥

پراُپکار بولہِ بہو گُنیا مُکھ سنت بھگت ہ ر د یجے--٧--

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥

تُو اگم دیال دیًا پت داتا سبھ دیًا دھار رکھ لیجے--

ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥

سرب جی جگجیون ایکو نانک پرِتپال کر یجے--٨--٥--

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

کلیان محلّہ ٤--

ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥

راما ہم داسن داس کر یجے--

ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جب لگ ساس ہوئے من انتر سادُھو دھُور پِو یجے--١--رہاؤ--

ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥

سنکر نارد سیکھناگ مُن دھُور سادُھو کی لوچیجے--

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥

بھوَن بھوَن پوِت ہوہِ سبھ جہ سادُھو چرن دھر یجے--١--

ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥

تج لاج اہنکار سبھ تجیئے مِل سادھو سنگ رہیجے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥

دھرم رائے کی کا ن چُکاوے بِکھ ڈُ بدا کاڈھ کڈھیجے--٢--

ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥

بھرم سُوکے بہو اُبھ سُک کہیئہہ مِل سادھو سنگ ہریجے--

ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥

تا تے بِلم پل ڈھِل نہ کیجے جائے سادھو چرن لگیجے--٣--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥

رام نام کیرتن رتن وتھ ہر سادھو پاس رکھیجے--

ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥

جو بچن گُر ست ست کر مانے تِس آگے کاڈھ دھریجے--۴--

ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥

سنتہو سُنہو سُنہو جن بھائی گُر کاڈھی باہ کُکیجے--

ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥

جے آتم کوُ سُکھ سُکھ نِت لوڑہو تاں ستگور سرن پویجے--۵--

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥

جے وڈ بھاگ ہوئے ات نِیکا تاں گُرمت نام درِڑیجے--

ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥

سبھ مایا موہ بِکھم جگ تریئے سہجے ہر رس پیجے--٦--

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥

مایا مایا کے جو اِدھکائی وِچ مایا پچَے پچیجَے--

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥

اگیان اندھیر مہا پنتھ بِکھڑا اہنکار بھار لد لیجَے--۷--

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥

نانک رام رم رم رم رم رامَے تے گت کیجَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ستگور مِلَے تا نام دِرڑائے رام نامَے رلَے ملیجَے--۸--٦--چھکا ا--

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستنام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

راگ پربھاتی بِبھاس محلّہ ا چوُپدے گھر ا--

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥

نائے تیرَے ترنا نائے پت پُوج--

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥

ناوُ تیرا گہنا مت مقصُود--

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥

نائے تیرَے ناوُ منّے سبھ کوئے--

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

وِن ناوَے پت کبھو نہ ہوئے--ا--

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥

اَور سِیانپ سگلی پاج--

ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جَے بکھسے تَے پُورا کاج--ا--رہاو--

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ناوَ تیرا تان ناوَ دیبان--

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥

ناوَ تیرا لسکر ناوَ سُلطان--

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥

نائے تیرَے مان مہت پروان--

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

تیری ندری کرم پوَے نیسان--٢--

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥

نائے تیرَے سہج نائے صالاح--

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥

ناوَ تیرا امرِت بِکھ اُٹھ جائے--

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥

نائے تیرَے سبھ سُکھ وسہہ من آئے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥

بِن ناوَے بادھی جم پُر جائے--٣--

ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥

ناری بیری گھر در دیس--

ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥

من کییا کھُسیا کیچہہ ویس--

ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥

جاں سدے تاں ڈھِل نہ پائے--

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥

نانک کُوڑ کُوڑو ہوئے جائے--۴--ا--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥

تیرا نام رتن کرم چانن سُرت تِتھَے لوئے--

ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥

اندھیر اندھی واپرَے سگل لیجَے کھوئِے--ا--

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥

ایہو سنسار سگل بِکار--

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرا نام دارُو اوَر ناست کرنہار اپار--ا--رہاوَ--

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥

پاتال پُرِیا ایک بھار ہووہِ لاکھ کروڑ--

ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥

تیرے لال قیمت تا پوَے جاں سِرَے ہووہِ ہور--۲--

ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥

دُوکھا تے سُکھ اُپجہہ سُوکھی ہووہِ دُوکھ--

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥

جِت مُکھ تُو سالاہیئہِ تِت مُکھ کَیسی بھُوکھ--۳--

ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥

نانک مُورکھ ایک تُو اور بھلا سَیسار--

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥

جت تن نام نہ اُوپجَے سے تن ہوہے کھُوار--۴--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ا--

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥

جےَ کارن بید برہمَے اُچرے سنکر چھوڈی مایا--

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥

جےَ کارن سِدھ بھیَے اُداسی دیوی مرم نہ پایا--ا--

ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥

بابا من ساچا مُکھ ساچا کہیَۓ تریَۓ ساچا ہوئی--

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُسمن دُوکھ نہ آوے نیڑے ہر مت پاوے کوئی--ا--رہاؤ--

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥

اگن بمب پَونَے کی بانی تین نام کے داسا--

ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥

تے تسکر جو نام نہ لیوہِ واسہِ کوٹ پنچاسا--٢--

ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥

جے کو ایک کرَے چنگیائی من چِت بہت بپھاوے--

ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥

ایتے گُن ایتیا چنگیائیا دئے نہ پچھوتاوے--٣--

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥

تُدھ صالاحن تِن دھن پلَے نانک کا دھن سوئی--

ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥

جے کو جیوُ کہَے اونا کوُ جم کی طلب نہ ہوئی--٤--٣--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ١--

ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥

جا کےَ رُوپ ناہی جات ناہی ناہی مکھ ماسا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥

ستگور ملِے نِرنجن پایا تیرَے نام ہےَ نِواسا--١--

ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

اوَدُھو سہجے تت بیچار--

ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جا تے پھِر نہ آوہو سَیسار--ا--رہاؤ--

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥

جا کےَ کرم ناہی دھرم ناہی ناہی سُچ مالا--

ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥

سِو جوت کنّہو بُدھ پائی ستگورو رکھوالا--۲--

ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥

جا کےَ برت ناہی نیم ناہی ناہی بکبائی--

ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥

گت اوگت کی چِنت ناہی ستگورو فُرمائی--۳--

ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥

جا کےَ آس ناہی نِراس ناہی چِت سُرت سمجھائی--

ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

تنت کوَ پرم تنت مِلیا نانکا بُدھ پائی--۴--۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

تا کا کہیا در پروان--

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥

بِکھ امرِت دُئے سم کر جان--ا--

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

کیا کہیئے سربے رہیا سمائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کچھ ورتے سبھ تیری رجائے--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

پرگٹی جوت چُوکا ابھیمان--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ستگور دییا امرت نام--٢--

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥

کل مہہ آیا سو جن جان--

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥

ساچی درگہ پاوے مان--٣--

ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

کہنا سُننا اکتھ گھر جائے--

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥

کتھنی بدنی نانک جل جائے--٤--٥--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥

امرت نیر گیان من مجن اٹھسٹھ تیرتھ سنگ گہے--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥

گُر اُپدیس جواہر مانک سیوے سِکھ کھوجھ لئےَ--ا--

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

گُر سمان تیرتھ نہی کوئے--

ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سر سنتوکھ طاس گُر ہوئے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥

گُر دریاؤ سدا جل نِرمل مِلیا دُرمت مَیل ہرَے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥

ستگور پائیَے پُورا ناون پسُو پریتھو دیوَ کرَے--۲--

ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥

رتا سچ نام تل ہیئل سو گُر پرمل کہیَے--

ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥

جا کی واس بناسپت سوَرے طاس چرن لِو رہیئے--۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥

گُرمکھ جی پران اُپجہِ گُرمکھ سِو گھر جائیَے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥

گُرمکھ نانک سچ سمائیَے گُرمکھ نج پد پائیَے--۴--۶--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ا--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

گُر پرسادی وِدیا وچارے پڑ پڑ پاوے مان--

ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥

آپا مدھے آپ پرگاسیا پایا امرِت نام--ا--

ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥

کرتا تُو میرا ججمان--

ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اِک دکھنا ہوُ تَے پہہ ماگوُ دیہہ آپنا نام--ا--رہاوُ--

ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

پنچ تسکر دھاوت راکھے چُوکا من ابھیمان--

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥

دِسٹ بِکاری دُرمت بھاگی ایسا برہم گیان--۲--

ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥

جت ست چاول دئیا کنک کر پراپت پاتی دھان--

ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥

دُودھ کرم سنتوکھ گھیوُ کر ایسا مانگوُ دان--۳--

ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥

کھِما دھیرج کر گوُ لویری سہجے بچھرا کھیر پیئَے--

ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥

صِفت سرم کا کپڑا مانگوُ ہر گُن نانک رَوت رہے--۴--۷--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ۱--

ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥

آوت کِنَے نہ راکھیا جاوت کیوٗ راکھیا جائے--

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

جِس تے ہوآ سوئی پر جانَے جاں اُس ہی ماہِ سمائے--۱--

ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥

توُہَے ہےَ واہو تیری رجائے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو کِچھ کرہِ سوئی پر ہوئبا اوَر نہ کرنا جائے--۱--رہاؤ--

ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥

جیسے ہرہٹ کی مالا ٹِنڈ لگت ہےَ اِک سکھنی ہور پھیر بھریٔت ہےَ--

ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

تَیسو ہی ایہو کھیل کھسم کا جیئوُ اُس کی وڈیائی--۲--

ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥

سُرتی کےَ مارگ چل کےَ اُلٹی ندر پرگاسی--

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥

من ویچار دیکھ برہم گیانی کوَن گرہی کوَن اُداسی--۳--

ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

جِس کی آسا تِس ہی سوَپ کےَ ایہو رہیا نِربان--

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥

جِس تے ہوآ سوئی کر مانیا نانک گِرہی اُداسی سو پروان--۴--۸--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ا--

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

دِسٹ بِکاری بندھن باندھے ہؤ تِس کے بل جائی--

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥

پاپ پُنّ کی سار نہ جانے بھُولا پھِرے اجائی--ا--

ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥

بولہو سچ نام کرتار--

ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پھُن بہُڑ نہ آون وار--ا--رہاؤ--

ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥

اُوچا تے پھُن نیچ کرت ہے نیچ کرے سُلطان--

ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥

جِنی جان سُجانیا جگ تے پُورے پروان--۲--

ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥

تا کؤ سمجھاون جائیے جے کو بھُولا ہوئی--

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥

آپے کھیل کرے سبھ کرتا ایسا بوجھے کوئی--۳--

ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥

ناوٗ پربھاتَے سبد دھیائیئَے چھوڈ़ہو دُنی پریتا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥

پرنوِت نانک داسن داسا جگ ہارِیا تِن جیتا--۴--۹--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥

من مایا من دھایا من پنّکھی آکاس--

ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥

تسکر سبد نِواریا نگر وُٹھا ساباس--

ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥

جا تُو راکھہہ راکھ لیہِ ثابت ہووَے راس--ا--

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥

ایسا نام رتن نِدھ میرَے--

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمت دیہہ لگوٗ پگ تیرَے--ا--رہاوٗ--

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥

من جوگی من بھوگیا من مُورکھ گاوار--

ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

من داتا من منگتا من سِر گُر کرتار--

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥

پنچ مار سُکھ پایا ایسا برہم ویچار--۲--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

گھٹ گھٹ ایک وکھانیئے کہوٗ نہ دیکھیا جائے--

ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥

کھوٹو پُوٹھو رالیئَے بِن ناوے پت جائے--

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥

جا تُو میلہ تا مِل رہاں جاں تیری ہوئے رجائے--۳--

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥

جات جنم نہ پُوچھیئَے سچ گھر لیہو بتائے--

ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

سا جات سا پت ہےَ جیہے کرم کمائے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥

جنم مرن دُکھ کاٹیئے نانک چھُوٹس نائے--۴--۱۰--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥

جاگت بِگسے مُوٹھو اندھا--

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥

گل پھاہی سِر مارے دھندھا--

ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥

آسا آوے منسا جائے--

ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥

اُرجھی تانی کِچھ نہ بسائے--ا--

ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥

جاگس جیون جاگنہارا--

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سُکھ ساگر امرِت بھنڈارا--ا--رہاو--

ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

کہیوٗ نہ بُوجھَے اندھ نہ سُوجھے بھونڈی کار کمائی--

ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥

آپے پریت پریم پرمیسُر کرمی مِلَے وڈائی--۲--

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥

دِن دِن آوے تِل تِل چھیجَے مایا موہ گھٹائی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥

بِن گُر بُوڈو ٹھوَر نہ پاوَے جب لگ دُوجی رائی--۳--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥

اہنِس جیا دیکھ سمھالےَ سُکھ دُکھ پُرب کمائی--

ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥

کرمہین سچ بھیکھیا مانگے نانک مِلَے وڈائی--۴--اا--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ا--

ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥

مسٹ کروُ مُورکھ جگ کہیا--

ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥

ادِھک بکوُ تیری لِو رہیا--

ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

بھُول چُوک تیرَے دربار--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥

نام بِنا کیَسے آچار--ا--

ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ایسے جھُوٹھ مُٹھے سنسارا--

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نِندک نِندَے مُجھَے پیارا--ا--رہاوُ--

ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

جِس نِندہِ سوئی بِدھ جانَے--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥

گُر کےَ سبدے در نیسانَے--

ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥

کارن نام انترگت جانَے--

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥

جِس نو ندر کرے سوئی بِدھ جانَے--٢--

ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

مَے مَیلوَ اُوجل سچ سوئے--

ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥

اُوتم آکھ نہ اُوچا ہوئے--

ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ੍ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

منمُکھ کھُولھِ مہا بِکھ کھائِے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥

گُرمُکھ ہوئے سو راچَے نائے--٣--

ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥

اندھوَ بولَو مُگدھ گوار--

ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥

ہِینَو نِیچ بُرو بُریار--

ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥

نیدھن کو دھن نام پیار--

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥

ایہو دھن سار ہور بِکھیا چھار--٤--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

اُستت نِندا سبد ویچار--

ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥

جو دیوَے تِس کوُ جیکار--

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

توُ بکھسہِ جات پت ہوئے--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥

نانک کہَے کہاوَے سوئے--۵--۱۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۱--

ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਨਿ ॥

کھایا مَیل ودھایا پیدَھے گھر کی ہان--

ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥

بک بک واد چلایا بِن ناوَے بِکھ جان--۱--

ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥

بابا ایسا بِکھم جال من واسیا--

ਬਿਬਲੁ ਝਾਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِبل جھاگ سہج پرگاسیا--۱--رہاوُ--

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

بِکھ کھانا بِکھ بولنا بِکھ کی کار کمائے--

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥

جم در بادھے ماریہہ چھوُٹس ساچَے نائے--۲--

ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

جو آیا تِو جائسی کِییا لِکھ لَے جائے--

ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

منمُکھ مُول گوَایا درگہ ملَے سجائے--٣--

ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥

جگ کھوٹو سچ نِرملو گُر سبدیں ویچار--

ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥

تے نر وِرلے جانیئہِ جِن انتر گیان مُرار--٤--

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥

اجر جرَے نیجھر جھرَے امر انند سرُوپ--

ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥

نانک جل کو مین سَے تھے بھاوے راکھہو پریت--٥--١٣--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥

گیت ناد ہرکھ چتُرائی--

ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥

رہس رنگ پھُرمائس کائی--

ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

پینھن کھانا چِیت نہ پائی--

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥

ساچ سہج سُکھ نام وسائی--ا--

ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥

کیا جاناں کیا کرَے کراوے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

نام بِنا تن کِچھ نہ سُکھاوے--ا--رہاؤ--

ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥

جوگ بِنود سواد آنندا--

ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥

مت ست بھائے بھگت گوبِندا--

ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥

کیرت کرم کار نِج سندا--

ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥

انتر رَوتَو راج روِندا--۲--

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

پِرؤ پِرؤ پریت پریم اُر دھاری--

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥

دینا ناتھ پیِو بنواری--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥

اندِن نام دان برتکاری--

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥

ترِپت ترنگ تت بیچاری--٣--

ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥

اکتھو کتھوءُ کیا مَے جور--

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥

بھگت کری کرائہِ مور--

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥

انتر وسَے چُوکَے مَے مور--

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥

کِس سیوی دُوجا نہی ہور--٤--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

گُر کا سبد مہا رس میٹھا--

ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥

ایسا امرِت انتر ڈیٹھا--

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥

جِن چاکھیا پُورا پد ہوئے--

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥

نانک دھراپیو تن سُکھ ہوئے--٥--١٤--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ١--

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥

انتر دیکھ سبد من مانیا اوَر نہ رانگنہارا--

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥

اہنِس جیا دیکھ سمالے تِس ہی کی سرکارا--ا--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥

میرا پرَبھ رانگ گھنَو ات رُوڑوَ--

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال پریتم منموہن ات رس لال سگُوڑو--ا--رہاوُ--

ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥

اُوپر کُوپ گگن پنہاری امرِت پیونہارا--

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥

جِس کی رچنا سو بِدھ جانَے گُرمکھ گیان ویچارا--۲--

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥

پسری کِرن رس کمل بگِاسے سس گھر سُور سمایا--

ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

کال بِدھنس منسا من ماری گُر پرساد پرَبھ پایا--۳--

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ات رس رنگ چلُولَے راتی دُوجا رنگ نہ کوئی--

ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥

نانک رسن رسائے راتے رَوِ رہیا پرَبھ سوئی--۴--۱۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ۱--

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

بارہ مہہ راول کھپ جاوہِ چھو چھِیا مہہ سنِیاسی--

ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥

جوگی کاپڑیا سِرکھُوتھے بِن سبدَے گل پھاسی--۱--

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥

سبد رتے پُورے بیراگی--

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اؤہٹھ ہست مہہ بھیکھیا جاچی ایک بھائے لِو لاگی--۱--رہاؤ--

ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥

برہمن واد پڑہِ کر کِریا کرنی کرم کرائے--

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥

بِن بُوجھے کِچھ سُوجھے ناہی منمُکھ وِچھڑ دُکھ پائے--۲--

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥

سبد مِلے سے سُچاچاری ساچی درگہ مانے--

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥

اندِن نام رتن لِو لاگے جُگ جُگ ساچ سمانے--۳--

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥

سگلے کرم دھرم سُچ سنجم جپ تپ تیرتھ سبد وسے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥

نانک ستگور مِلَے مِلایا دُوکھ پراچھت کال نسے--۴--۱۶--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ۱--

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥

سنتا کی ریَن سادھ جن سنگت ہر کیرت تر تاری--

ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥

کہا کرَے بپُرا جم ڈربَے گُرمکھ رِدَے مُراری--۱--

ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥

جل جاوُ جیون نام بِنا--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر جپ جاپ جپوُ جپمالی گُرمکھ آوےَ ساد منا--۱--رہاوُ--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥

گُر اُپدیس ساچ سُکھ جا کوُ کیا تِس اُپما کہیَے--

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥

لال جویہر رتن پدارتھ کھوجت گُرمکھ لہیئَے--۲--

ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

چینَے گیان دھیان دھن ساچو ایک سبد لِو لاوے--

ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥

نِرالمّب نِرہار نِہکیول نِربھوُ تاڑی لاوے--۳--

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥

سائر سپت بھرے جل نِرمل اُلٹی ناوَ تراوے--

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥

باہر جاتَو ٹھاک رہاوے گُرمکھ سہج سماوے--۴--

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

سو گرِہی سو داس اُداسی جِن گُرمکھ آپ پچھانیا--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥

نانک کہَے اور نہی دُوجا ساچ سبد من مانیا--۵--۱۷--

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ

راگ پرَبھاتی محلّہ ۳ چوُپدے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

گُرمکھ وِرلا کوئی بُوجھَے سبدے رہیا سمائی--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥

نام رتے سدا سُکھ پاوَے ساچ رہَے لِو لائی--۱--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥

ہر ہر نام جپہو جن بھائی--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پرساد من استھِر ہووَے اندِن ہر رس رہیا اگھائی--۱--رہاوَ--

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥

اندِن بھگت کرہو دِن راتی اس جُگ کا لاہا بھائی--

ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥

سدا جن نِرمل مَیل نہ لاگَے سچ نام چِت لائی--٢--

ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

سُکھ سیگار ستگورو دِکھایا نام وڈی وڈیائی--

ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥

اکُھٹ بھنڈار بھرے کدے توٹ نہ آوَے سدا ہر سیوہو بھائی--٣--

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

آپے کرتا جِس نو دیوَے تِس وسَے من آئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥

نانک نام دھیائے سدا تُو ستگور دییا دِکھائی--٤--١--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پرَبھاتی محلّہ ٣--

ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥

نِرگُنیارے کؤ بکھس لَے سُوآمی آپے لیہو مِلائی--

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

تُو بےانت تیرا انت نہ پایا سبدے دیہو بجھائی--١--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ہر جیؤ تُدھ وِٹھو بل جائی--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تن من ارپی تُدھ آگے راکھوَ سدا رہاں سرنائی--ا--رہاوَ--

ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

آپنے بھانے وِچ سدا رکھ سُوآمی ہر نامو دیہہ وڈیائی--

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥

پُورے گُر تے بھانا جاپَے اندِن سہج سمائی--۲--

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥

تیرَے بھانَے بھگت جے تُدھ بھاوے آپے بکھس مِلائی--

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

تیرَے بھانَے سدا سُکھ پایا گُر ترِسنا اگن بُجھائی--۳--

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

جو تُو کرہِ سو ہووَے کرتے اوَر نہ کرنا جائی--

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥

نانک ناوے جیوڈ اوَر نہ داتا پُورے گُر تے پائی--۴--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

گُرمکھ ہر سالاہِیا جِنّا تِن سلاہِ ہر جاتا--

ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥

وِچھوہ بھرم گیا ہےَ دُوجا گُر کےَ سبد پچھاتا--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥

ہر جیوُ تُو میرا اِک سوئی۔۔

ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُدھ جپی تُدھَے صالاحی گت مت تُجھ تے ہوئی۔۔ا۔۔رہاؤ۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥

گُرمکھ صالاحن سے ساد پائن میٹھا امِرت سار۔۔

ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥

سدا میٹھا کدے نہ پھیکا گُر سبدی ویچار۔۔۲۔۔

ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

جِن میٹھا لایا سوئی جانَے تِس وِٹھو بل جائی۔۔

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥

سبد صلاحی سدا سُکھداتا وِچھوہ آپ گوَائی۔۔۳۔۔

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ستگور میرا سدا ہےَ داتا جو اِچھَے سو پھل پائے۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

نانک نام مِلَے وڈیائی گُر سبدی سچ پائے۔۔۴۔۔۳۔۔

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پربھاتی محلّہ ۳۔۔

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥

جو تیری سرنائی ہر جیوُ تِن تُو راکھن جوگ۔۔

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥

تُدھ جیوڈ مَے اور نہ سُوجھے نہ کو ہوآ نہ ہوگ--ا--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ہر جیُو سدا تیری سرنائی--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جیئو بھاوے تیوُ راکھہو میرے سُوآمی ایہہ تیری وڈیائی--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

جو تیری سرنائی ہر جیوُ تِن کی کرہِ پرَتِپال--

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥

آپ کِرپا کر راکھہو ہر جیوُ پوہِ نہ سکَے جمکال--۲--

ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥

تیری سرنائی سچی ہر جیوُ نہ اوہ گھٹَے نہ جائے--

ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥

جو ہر چھوڈ دُوجَے بھائے لاگَے اوہُ جمّے تَے مر جائے--۳--

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

جو تیری سرنائی ہر جیوُ تِنا دُوکھ بھُوکھ کِچھ ناہِ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥

نانک نام سلاہِ سدا تُو سچَے سبد سماہِ--۴--۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥

گُرمکھ ہر جیوُ سدا دھیاوہو جب لگ جی پران--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

گُر سبدی من نِرمل ہوآ چُوکا من ابھیمان--

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥

سپھل جنم تِس پرانی کیرا ہر کےَ نام سمان--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥

میرے من گُر کی سِکھ سُنیجےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر کا نام سدا سُکھداتا سہجے ہر رس پیجےَ--ا--رہاوُ--

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

مُول پچھانن تِن نِج گھر واسا سہجے ہی سُکھ ہوئی--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥

گُر کےَ سبد کمل پرگاسیا ہوُمےَ دُرمت کھوئی--

ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥

سبھنا مہہ ایکو سچ ورتےَ وِرلا بُوجھے کوئی--۲--

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥

گُرمتی من نِرمل ہوآ امرِت تت وکھانےَ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ہر کا نام سدا من وسیا وِچ من ہی من مانے--

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥

صد بلہاری گُر اپنے وِٹھو جِت آتم رام پچھانَے--۳--

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

مانس جنم ستگورو نہ سیویا بِرتھا جنم گوَایا--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ندر کرے تاں ستگور میلے سہجے سہج سمایا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥

نانک نام مِلَے وڈیائی پُورَے بھاگ دھیایا--۴--۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۳--

ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥

آپے بھانت بنائے بہو رنگی اُپاے پرَبھ کھیل کییا--

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥

کر کر ویکھَے کرے کرائے سرب جییا نو رِجق دِیا--۱--

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥

کلی کال مہہ روَیا رام--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گھٹ گھٹ پُور رہیا پرَبھ ایکو گُرمکھ پرگٹ ہر ہر نام--۱--رہاؤ--

ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

گُپتا نام ورتَے وِچ کلجُگ گھٹ گھٹ ہر بھرپُور رہیا--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥

نام رتن تِنا ہِردَے پرگٹیا جو گُر سرنائی جھج پیا--۲--

ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥

اِندری پنچ پنچے وس آنَے کھِما سنتوکھ گُرمت پاوَے--

ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥

سو دھن دھن ہر جن وڈ پُورا جو بھَے بیراگ ہر گُن گاوَے--۳--

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥

گُر تے مُہو پھیرے جے کوئی گُر کا کہیا نہ چِت دھرَے--

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥

کر آچار بہو سنپؤ سنچے جو کِچھ کرَے سو نرک پرَے--۴--

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥

ایکو سبد ایکو پرَبھ ورتَے سبھ ایکس تے اُتپتِ چلَے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥

نانک گُرمُکھ میَل مِلائے گُرمُکھ ہر ہر جائے رلَے--۵--۶--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۳--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥

میرے من گُر اپنا سالاہِ--

ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

پُورا بھاگ ہووے مکھ مستک سدا ہر کے گُن گاہِ--۱--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥

امرت نام بھوجن ہر دئے--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥

کوٹ مدھے کوئی وِرلا لئے--

ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

جِس نو اپنی ندر کرئے--ا--

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥

گُر کے چرن من ماہِ وسائے--

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥

دُکھ انھیرا اندرہو جائے--

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

آپے ساچا لئے مِلائے--۲--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

گُر کی بانی سِیوٗ لائے پیار--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ایتھے اوتھے ایہو ادھار--

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥

آپے دیوَے سِرجنہار--۳--

ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥

سچا منائے اپنا بھانا--

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁੋਜਾਣਾ ॥

سوئی بھگت سگھڑ سجانا--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥

نانک تِس کےَ صد قُربانا--۴--۷--۱۷--۷--۲۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ

پرَبھاتی محلّہ ۴ بِبھاس

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥

رسک رسک گُن گاوہ گُرمت لِو اُنمن نام لگان--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥

امرِت رس پِیا گُر سبدی ہم نام وِٹہو قُربان--۱--

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ہمرے جگجیون ہر پران--

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر اُوتم رِد انتر بھائیو گُر منت دیوُ ہر کان--۱--رہاوُ--

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥

آوہو سنت مِلہو میرے بھائی مِل ہر ہر نام وکھان--

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥

کِت بِدھ کیوُ پائیے پرَبھ اپنا موکوُ کرہو اُپدیس ہر دان--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥

ستسنگت مہہ ہر ہر وسیا مِل سنگت ہر گُن جان--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥

وڈے بھاگ ستسنگت پائی گُر ستگور پرس بھگوان--٣--

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥

گُن گاوہ پرَبھ اگم ٹھاکُر کے گُن گائے رہے حَیران--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥

جن نانک کوَ گُر کِرپا دھاری ہر نام دیوَ کھِن دان--٤--١--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

پرَبھاتی محلّہ ٤--

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥

اُگوے سُور گُرمکھ ہر بولہِ سبھ رَین سمھالہِ ہر گال--

ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥

ہمرَے پرَبھ ہم لوچ لگائی ہم کرہ پربھُو ہر بھال--١--

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥

میرا من سادُھو دھُور روال--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہر ہر نام درِڑائیو گُر میٹھا گُر پگ جھارہ ہم بال--١--رہاؤ--

ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥

ساقط کوَ دِن رَین اندھاری موہِ مایا جال--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥

کھِن پل ہر پربھ رِدَے نہ وسیو رِن بادھے بہو بِدھ بال--۲--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥

ستسنگت مِل مت بُدھ پائی ہؤ چھُوٹے ممتا جال--

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥

ہر نامہ ہر میٹھ لگانا گُر کیئے سبد نِہال--۳--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ہم بارِک گُر اگم گُسائی گُر کر کِرپا پرتِپال--

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥

بِکھ بھؤجل ڈُبدے کاڈھ لیہو پربھ گُر نانک بال گُپال--۴--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

پربھاتی محلّہ ۴--

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥

اِک کھِن ہر پربھ کِرپا دھاری گُن گائے رسک رسیک--

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥

گاوت سُنت دوؤ بھیئے مُکتے جنِا گُرمُکھ کھِن ہر پیک--۱--

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥

میرَے من ہر ہر رام نام رس ٹیک--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُرمُکھ نام سیتل جل پایا ہر ہر نام پِیا رس جھیک--۱--رہاؤ--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥

جِن ہر ہِردَے پریت لگانی تِنا مستک اُوجل ٹیک--

ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥

ہر جن سوبھا سبھ جگ اُوپر جیئو وِچ اُڈوا سس کِیک--٢--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥

جِن ہر ہِردَے نام نہ وسیو تِن سبھ کارج پھیک--

ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥

جیسے سیگار کرَے دیہہ مانکھ نام بِنا نکٹے نک کِیک--٣--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥

گھٹ گھٹ رمئیا رمت رام رائے سبھ ورتَے سبھ مہہ اِیک--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥

جن نانک کوُ ہر کِرپا دھاری گُر بچن دھیائیو گھری میک--٤--٣--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

پربھاتی محلّہ ٤--

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥

اگم دیال کرپا پربھ دھاری مکھ ہر ہر نام ہم کہے--

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥

پتت پاون ہر نام دھیائیو سبھ کِلبِکھ پاپ لہے--١--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥

جپ من رام نام رَوِ رہے--

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال دُکھ بھنجن گائیو گُرمت نام پدارتھ لہے--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥

کایا نگر نگر ہر بسیوٗ مت گُرمت ہر ہر سہے--

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥

سریر سروور نام ہر پرگٹیو گھر مندر ہر پرَبھ لہے--۲--

ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥

جو نر بھرم بھرم اُدیانے تے ساقط مُوڑ مُہے--

ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥

جیئوٗ مرِگ نابھ بسَے باس بسنا بھرم بھرمیو جھار گہے--۳--

ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥

تُم وڈ اگم اگادھ بودھ پرَبھ مت دیوہو ہر پرَبھ لہے--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥

جن نانک کوٗ گُر ہاتھ سِر دھریو ہر رام نام رَوِ رہے--۴--۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۴--

ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥

من لاگی پریت رام نام ہر ہر جپیو ہر پرَبھ وڈپھا--

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥

ستگور بچن سُکھانے ہیئرَے ہر دھاری ہر پرَبھ کرِپھا--ا--

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥
میرے من بھج رام نام ہر نِمکھپھا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ہر ہر دان دیؤ گُر پُورَے ہر نامہ من تن بسپھا--ا--رہاؤ--

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਫਾ ॥
کایا نگر وسیو گھر مندر جپ سوبھا گُرمکھ کرپپھا--

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥
ہلت پلت جن بھیۓ سہیلے مکھ اُوجل گُرمکھ طرپھا--۲--

ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥
انبھؤ ہر ہر ہر لِو لاگی ہر اُر دھاریو گُر نِمکھپھا--

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥
کوٹ کوٹ کے دوکھ سبھ جن کے ہر دُور کیئے اِک پلپھا--۳--

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥
تُمرے جن تُم ہی تے جانے پرَبھ جانیو جن تے مُکھپھا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥
ہر ہر آپ دھریو ہر جن مہہ جن نانك ہر پرَبھ اِکپھا--۴--۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
پرَبھاتی محلّہ ۴--

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥
گُر ستگور نام دِرڑائیو ہر ہر ہم مُوئے جیوے ہر جپبھا--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥

دھن دھنّ گُورُو گُر ستگور پُورا بِکھ ڈُبدے باہ دئے کڈھِبھا--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥

جپ من رام نام اردھامبھا--

ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُپجمپ اُپاے نہ پایئَے کتھوُ گُر پُورَے ہر پرَبھ لابھا--ا--رہاؤ--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥

رام نام رس رام رسائن رس پِیا گُرمت رسبھا--

ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥

لوح منُور کنچن مِل سنگت ہر اُر دھاریو گُر ہربھا--۲--

ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥

ہوُمَے بِکھیا نِت لوبھ لُبھانے پُت کلت موہِ لُبھبھا--

ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥

تِن پگ سنت نہ سیوے کبھُو تے منمکھ بھُونبھر بھربھا--۳--

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥

تُمرے گُن تُم ہی پرَبھ جانہُ ہم پرے ہار تُم سرنبھا--

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

جیو جانہُ تیوُ راکھو سُوآمی جن نانک داس تمنبھا--۴--۶--چھکا ا--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪

پربھاتی بِبھاس پڑتال محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥

جپ من ہر ہر نام نِدھان--

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥

ہر درگہ پاوہِ مان--

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن جپیا تے پار پران--ا--رہاؤ--

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥

سُن من ہر ہر نام کر دھیان--

ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥

سُن من ہر کیرت اٹھسٹھ مجان--

ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

سُن من گُرمکھ پاوہِ مان--ا--

ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥

جپ من پرمیسُر پردھان--

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥

کھِن کھووَے پاپ کوٹان--

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥

مِل نانک ہر بھگوان--۲--ا--۷--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ

پربھاتی محلّہ ۵ بِبھاس

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥

من ہر کییا تن سبھ ساجِیا--

ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥

پنچ تت رچ جوت نِواجِیا--

ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥

دھرت برتن کوُ پانی--

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥

نِمکھ نہ وِسارہو سیوہو سارِگپانی--ا--

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥

من ستگور سیوَ ہوئے پرم گتے--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ہرکھ سوگ تے رہہ نِرارا تاں توُ پاوہِ پراݨپتے--ا--رہاؤ--

ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥

کاپڑ بھوگ رس انِک بھُنچائے--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥

مات پِتا کُٹنب سگل بنائے--

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥

رِجق سماہے جل تھل میت--

ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥

سو ہر سیوہو نیتا نیت--٢--

ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥

تہا سکھائی جہ کوئے نہ ہووَے--

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥

کوٹ اپرادھ اِک کھِن مہہ دھووَے--

ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੋੁਤਾਵੈ ॥

دات کرَے نہی پچھتاوے--

ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥

ایکا بکھس پھِر بہُر نہ بلاوَے--٣--

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥

کِرت سنجوگی پایا بھال--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥

سادھسنگت مہہ بسے گُپال--

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥

گُر مِل آئے تُمرَے دُوار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥

جن نانک درسن دیہو مُرار--٤--١--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پربھاتی محلّہ ۵--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥

پربھ کی سیوا جن کی سوبھا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥

کام کرودھ مٹے تِس لوبھا--

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥

نام تیرا جن کےَ بھنڈار--

ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

گُن گاوہِ پربھ درس پیار--ا--

ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥

تُمری بھگت پربھ تُمہِ جنائی--

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کاٹ جیوری جن لیئے چھڑائی--ا--رہاؤ--

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

جو جن راتا پربھ کےَ رنگ--

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

تِن سُکھ پایا پربھ کےَ سنگ--

ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥

جِس رس آیا سوئی جانَے--

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥

پیکھ پیکھ من مہہ حَیرانَے--۲--

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥

سو سُکھییا سبھ تے اُوتم سوئے--

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

جا کےَ ہِردَے وسیا پرَبھ سوئے--

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

سوئی نِہچل آوےَ نہ جائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥

اندِن پرَبھ کے ہر گُن گائے--۳--

ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

تا کوَ کرہو سگل نمسکار--

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

جا کےَ من پُورن نِرنکار--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥

کر کِرپا موہِ ٹھاکُر دیوا--

ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥

نانکؑ اُدھرَے جن کی سیوا--۴--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥

گُن گاوت من ہوۓ انند--

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥

آٹھ پہر سِمرؤ بھگونت--

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥

جا کےَ سِمرن کلمل جاہِ--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

تِس گُر کی ہم چرنی پاہِے--ا--

ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥

سُمِت دیوہو سنت پیارے--

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سِمرؤ نام موہِ نِستارے--ا--رہاؤ--

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥

جِن گُر کہیا مارگ سیدھا--

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥

سگل تِیاگ نام ہر گیدھا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

تِس گُر کےَ سدا بل جائیَے--

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ہر سِمرن جِس گُر تے پائیَے--۲--

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥

بُوڈت پرانی جِن گُرہِ ترایا--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥

جِس پرساد موہے نہی مایا--

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ہلت پلت جِن گُرہِ سوارِیا--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥

تِس گُر اُوپر سدا ہئُ واریا--٣--

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥

مہا مُگدھ تے کِیا گیانی--

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥

گُر پُورے کی اکتّھ کہانی--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥

پار برہم نانک گُردیو--

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥

وڈے بھاگ پائیَے ہر سیوَ--٤--٣--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پربھاتی محلّہ ٥--

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

سگلے دُوکھ مٹے سُکھ دیئے اپنا نام جپایا--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

کر کِرپا اپنی سیوا لائے سگلا دُرت مِٹایا--ا--

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥

ہم بارِک سرن پرَبھ دیال--

ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَگن کاٹ کیئے پرَبھ اپنے راکھ لیئے میرَے گُر گوپال--ا--رہاؤ--

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

تاپ پاپ بِنسے کھِن بھیتر بھیَے کِرپال گُسائیَ--

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥

ساس ساس پار.برہم ارادھی اپنے ستگور کےَ بل جائی--۲--

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

اگم اگوچر بےانت سُوآمی تا کا انت نہ پائیَے--

ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥

لاہا کھاٹ ہوییَ دھنونتا اپنا پربھُو دھیائییَے--۳--

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥

آٹھ پہر پار.برہم دھیائی سدا سدا گُن گایا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

کہو نانک میرے پُورے منورتھ پار.برہم گُر پایا--۴--۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥

سِمرت نام کِلبکھ سبھ ناسے--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥

سچ نام گُر دینی راسے--

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥

پرَبھ کی درگہ سوبھاونتے--

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥

سیوک سیوَ سدا سوہنتے--ا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ہر ہر نام جپہو میرے بھائی--

ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سگلے روگ دوکھ سبھ بِنسہِ اگیان اندھیرا من تے جائی--ا--رہاؤ--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥

جنم مرن گُر راکھے میت--

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ہر کے نام سِیوَ لاگی پریت--

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ ॥

کوٹ جنم کے گئے کلیَس--

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥

جو تِس بھاوے سو بھل ہوس--٢--

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

تِس گُر کوٗ ہوٗ صد بل جائی--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

جِس پرساد ہر نام دھیائی--

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ایسا گُر پائیَے وڈبھاگی--

ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥

جِس مِلتے رام لِو لاگی--٣--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥

کر کِرپا پاربرہم سُوآمی--

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

سگل گھٹا کے انترجامی--

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

آٹھ پہر اپنی لِو لائے--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥

جن نانك پرَبھ کی سرنائے--۴--۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥

کر کِرپا اپنے پرَبھ کیئے--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥

ہر کا نام جپن کوُ دیئے--

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥

آٹھ پہر گُن گائے گُبِند--

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥

بھَے بِنسے اُتری سبھ چِند--ا--

ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥

اُبرے ستگور چرنی لاگ--

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جو گُر کہَے سوئی بھل میٹھا من کی مت تِیاگ--ا--رہاؤ--

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

من تن وسیا ہر پرَبھ سوئی--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

کل کلیس کِچھ بِگھن نہ ہوئی--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

سدا سدا پرَبھ جی کےَ سنگ--

ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

اُتری مَیل نام کےَ رنگ--۲--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

چرن کمل سِیوُ لاگو پیار--

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥

بِنسے کام کرودھ اہنکار--

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥

پرَبھ مِلن کا مارگ جاناں--

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥

بھائے بھگت ہر سِیئو من ماناں--٣--

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥

سُن سجن سنت میت سہیلے--

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥

نام رتن ہر اگہہ اتولے--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥

سدا سدا پرَبھ گُن نِدھ گایئَے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥

کہو نانک وڈبھاگی پایئَے--٤--٦--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ٥--

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥

سے دھنونت سیئی سچ صاحا--

ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥

ہر کی درگہ نام وِساہا--١--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ہر ہر نام جپہو من میت--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا پائیے وڈبھاگی نِرمل پُورن رِیت--ا--رہاؤ--

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

پایا لابھ وجی وادھائی--

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥

سنت پرساد ہر کے گُن گائی--۲--

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سپھل جنم جیون پروان--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥

گُر پرسادی ہر رنگ مان--۳--

ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥

بِنسے کام کرودھ اہنکار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੭॥

نانک گُرمُکھ اُترہِ پار--۴--۷--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥

گُر پُورا پُوری تا کی کلا--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥

گُر کا سبد سدا صد اٹلا--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

گُر کی بانی جِس من وسَے--

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥

دُوکھ درد سبھ تا کا نسَے--ا--

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ہر رنگ راتا من رام گُن گاوَے--

ਮੁਕਤੋੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

مُکت سادُھو دھُوری ناوَے--ا--رہاؤ--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥

گُر پرسادی اُترے پار--

ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥

بھوٗ بھرم بِنسے بِکار--

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥

من تن انتر بسے گُر چرنا--

ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥

نِربھَے سادھ پرے ہر سرنا--۲--

ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

اَند سہج رس سُوکھ گھنیرے--

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥

دُسمن دُوکھ نہ آوے نیرے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥

گُر پُورے اپنے کر راکھے--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥

ہر نام جپت کِلبِکھ سبھ لاتھے--٣--

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥

سنت ساجن سِکھ بھئے سُہیلے--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥

گُر پُورے پرَبھ سِیو لَے میَلے--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥

جنم مرن دُکھ پھاہا کاٹیا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥

کہو نانک گُر پڑدا ڈھاکیا--٤--٨--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ٥--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ستگور پُورے نام دِیا--

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اند منگل کلیان سدا سُکھ کارج سگلا راس تھِیا--١--رہاؤ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥
چرن کمل گُر کے من وُوٹھے--

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥
دُوکھ درد بھرم بِنسے جھُوٹھے--ا--

ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
نِت اُٹھ گاوہو پرَبھ کی بانی--

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥
آٹھ پہر ہر سِمرہو پرَانی--٢--

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
گھر باہر پرَبھ سبھنی تھائی--

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥
سنگ سہائی جہ ہؤ جائی--٣--

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
دُئے کر جوڑ کری ارداس--

ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥
سدا جپے نانک گُنتاس--٤--٩--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
پرَبھاتی محلّہ ٥--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥
پاربرہم پرَبھ سگھڑ سُجان--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

گُر پُورا پائیَے وڈبھاگی درسن کوَ جائیَ قُربان--ا--رہاو--

ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥

کِلبکھ مِٹّے سبد سنتوکھ--

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥

نام ارادھن ہوآ جوگ--

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥

سادھسنگ ہوآ پرگاس--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

چرن کمل من ماہِ نِواس--ا--

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥

جِن کیِیا تِن لیا راکھ--

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

پرَبھ پُورا اناتھ کا ناتھ--

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

جسہہ نِواجے کِرپا دھار--

ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥

پُورن کرم تا کے آچار--۲--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥

گُن گاوَے نِت نِت نِت نوے--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥

لکھ چؤراسی جون نہ بھوے--

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥

اِیہاں اُوہاں چرن پُوجارے--

ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥

مُکھ اُوجل ساچے دربارے--٣--

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥

جِس مستک گُر دھریا ہاتھ--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥

کوٹ مدھے کو وِرلا داس--

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥

جل تھل مہیئل پیکھَے بھرپُور--

ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥

نانک اُدھرس تِس جن کی دھُور--٤--١٠--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ٥--

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥

قُربان جائی گُر پُورے اپنے--

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِس پرساد ہر ہر جپ جپنے--١--رہاؤ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ ॥

امِرت بانی سُنت نِہال--

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥

بِنس گئے بِکھیا جنجال--ا--

ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ساچ سبد سِیوُ لاگی پریت--

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥

ہر پرَبھ اپنا آیا چیِت--۲--

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥

نام جپت ہوآ پرگاس--

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

گُر سبدے کِینا رِدَے نِواس--۳--

ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

گُر سمرتھ سدا دیال--

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥

ہر جپ جپ نانک بھیٔے نِہال--۴--اا--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلہ ۵--

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

گُر گُر کرت سدا سُکھ پایا--

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دین دیال بھیۓ کرپالا اپنا نام آپ جپایا--ا--رہاؤ--

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

سنتسنگت مِل بھیا پرگاس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥

ہر ہر جپت پُورن بھئی آس--ا--

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥

سرب کلیان سُوکھ من وُوٹھے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥

ہر گُن گائے گُر نانک تُوٹھے--۲--۱۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ

پرَبھاتی محلّہ ۵ گھر ۲ بِبھاس

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥

اوَر نہ دُوجا ٹھاؤ--

ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ناہی بِن ہر ناؤ--

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਨ ॥

سرب سِدھ کلیان--

ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥

پُورن ہوہِ سگل کام--ا--

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥

ہر کو نام جپیَے نیت--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کام کرودھ اہنکار بِنسے لگے ایکے پریت--ا--رہاؤ--

ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥

نام لاگَے دُوکھ بھاگَے سرن پالن جوگ--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

ستگور بھیٹَے جم نہ تیٹَے جِس دھُر ہووے سنجوگ--۲--

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥

رَین دِنس دھیائے ہر ہر تجھوہمن کے بھرم--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥

سادھسنگت ہر مِلَے جسِہہ پوُرن کرم--۳--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥

جنم جنم بِکھاد بِنسے راکھ لینے آپ--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥

مات پِتا میت بھائی جن نانک ہر ہر جاپ--۴--ا--۱۳--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ

پرَبھاتی محلّہ ۵ بِبھاس پڑتال

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥

رم رام رام رام جاپ--

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کل کلیس لوبھ موہ بِنس جائے اہں تاپ--ا--رہاؤ--

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥

آپ تِیاگ سنت چرن لاگ من پوِت جاہے پاپ--ا--

ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥

نانک بارِک کچھُو نہ جانَے راکھن کؤ پرَبھ مائی باپ--۲--ا--۱۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥

چرن کمل سرن ٹیک--

ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اُوچ مُوچ بےانت ٹھاکُر سرب اُوپر تُہی ایک--ا--رہاؤ--

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥

پران ادھار دُکھ بِدار دَینہار بُدھ بِبیک--ا--

ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥

نمسکار رکھنہار من ارادھ پربھُو میک--

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥

سنت ریَن کرؤ مجن نانك پاوَے سُکھ انیك۔۔۲۔۔۲۔۔۱۵۔۔

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ

پربھاتی اسٹپدیا محلّہ ۱ بِبھاس

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِك اونکار ستگور پرساد۔۔

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥

دُبدھا بئُری من بئُرایا۔۔

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

جھُوٹھَے لالچ جنم گوَایا۔۔

ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

لپٹ رہی پھُن بندھ نہ پایا۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥

ستگور راکھے نام دِرڑایا۔۔۱۔۔

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥

نہ من مَرے نہ مایا مَرے۔۔

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِن کِچھ کیِیا جانَے سبد ویچار بھؤ ساگر ترَے۔۔۱۔۔رہاؤ۔۔

ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

مایا سنچ راجے اہنکاری۔۔

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥

مایا ساتھ نہ چلَے پیاری--

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥

مایا ممتا ہےَ بہو رنگی--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥

بِن ناوَے کو ساتھ نہ سنگی--٢--

ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥

جیئو من دیکھہ پر من تَیسا--

ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥

جیسی منسا تَیسی دسا--

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

جیسا کرم تَیسی لِو لاوَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ستگور پُوچھ سہج گھر پاوَے--٣--

ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

راگ ناد من دُوجَے بھائے--

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

انتر کپٹ مہا دُکھ پائے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ستگور بھیٹَے سوجھی پائے--

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

سچَے نام رہَے لِو لائے--۴--

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

سچَے سبد سچ کماوے--

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

سچی بانی ہر گُن گاوے--

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥

نِج گھر واس امر پد پاوے--

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥

تا در ساچَے سوبھا پاوے--۵--

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

گُر سیوا بِن بھگت نہ ہوئی--

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

انیک جتن کرَے جے کوئی--

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥

ہئُمَے میرا سبدے کھوئی--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥

نِرمل نام وسَے من سوئی--٦--

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

اس جگ مہہ سبد کرنی ہےَ سار--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

بِن سبدَے ہور موہ گُبار--

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

سبدے نام رکھَے اُر دھار--

ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥

سبدے گت مت موکھ دُوار--۷--

ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥

اوَر ناہی کر دیکھنہارو--

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥

ساچا آپ انُوپ اپارو--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥

رام نام اُوتم گت ہوئی--

ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥

نانک کھوج لہَے جن کوئی--۸--۱--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥

مایا موہِ سگل جگ چھایا--

ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥

کامن دیکھ کام لوبھایا--

ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥

سُت کنچن سِیوُ ہیت ودھایا--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥

سبھ کِچھ اپنا اِک رام پرایا--ا--

ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ॥

ایسا جاپ جپوُ جپمالی--

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دُکھ سُکھ پرہر بھگت نِرالی--ا--رہاوُ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

گُن نِدھان تیرا انت نہ پایا--

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ساچ سبد تُجھ ماہِ سمایا--

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥

آوا گوَن تُدھ آپ رچایا--

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

سیئی بھگت جِن سچ چِت لایا--٢--

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥

گیان دھیان نرہر نِربانی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥

بِن ستگور بھیٹے کوۓ نہ جانی--

ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

سگل سروور جوت سمانی--

ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥

آند رُوپ وِٹہو کُربانی--۳--

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥

بھاؤ بھگت گُرمتی پائے--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ہؤمَے وِچہوہ سبد جلائے--

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

دھاوت راکھَے ٹھاک رہائے--

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥

سچّا نام منّ وسائے--۴--

ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥

بِسم بِنود رہے پرمادی--

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

گُرمت مانیا ایک لِو لاگی--

ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥

دیکھ نِواریا جل مہہ آگی--

ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥

سو بُوجھَے ہووَے وڈبھاگی--۵--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ستگور سیوے بھرم چُکائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

اندِن جاگَے سچ لِو لائے--

ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ایکو جانَے اوَر نہ کوئے--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥

سُکھداتا سیوے نِرمل ہوئے--٦--

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

سیوا سُرت سبد وِچار--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

جپ تپ سنجم ہوَمَے مار--

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

جیون مُکت جا سبد سُنائے--

ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥

سچی رہت سچا سُکھ پائے--٧--

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

سُکھداتا دُکھ میٹنہارا--

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥

اوَر نہ سُوجھس بیجی کارا--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥

تن من دھن ہر آگے راکھیا--

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥

نانک کہَے مہا رس چاکھیا--۸--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥

نِولی کرم بھُیَنگم بھاٹھی ریچک پُورک کُمبھ کرَے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥

بِن ستگور کِچھ سوجھی ناہی بھرمے بھُولا بُوڈ مرَے--

ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥

اندھا ب ھریا بھر بھر دھووَے انتر کی مل کدے نہ لہَے--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥

نام بِنا پھوکٹ سبھ کرما جیئو باجیگر بھرم بھُلَے--ا--

ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥

کھٹ کرم نام نِرنجن سوئی--

ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو گُن ساگر اوَگن موہی--ا--رہاؤ--

ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥

مایا دھندھا دھاونی دُرمت کار بِکار--

ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥

مُورکھ آپ گناںدا بُوجھ نہ سکےَ کار--

ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥

منسا مایا موہنی منمُکھ بول کھُوار--

ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥

مجن جھُوٹھا چنڈال کا پھوکٹ چار سینگار--٢--

ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥

جھُوٹھی من کی مت ہےَ کرنی باد بِباد--

ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥

جھُوٹھے وِچ اہنکرن ہےَ کھسم نہ پاوَے ساد--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥

بِن ناوَے ہور کماونا پھِکا آوےَ ساد--

ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥

دُسٹی سبھا وِگُچیئے بِکھ واتی جیون باد--٣--

ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥

اے بھرم بھُولے مرہو نہ کوئی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ستگور سیوَ سدا سُکھ ہوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

بِن ستگور مکت کِنے نہ پائی--

ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥

آوہِ جانہِ مرہِ مر جائی--۴--

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥

ایہو سریر ہےَ ترِےَ گُن دھات--

ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥

اس نو ویاپےَ سوگ سنتاپ--

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥

سو سیوہو جِس مائی نہ باپ--

ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥

وِچھوہ چُوکےَ تِسنا ار آپ--۵--

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥

جہ جہ دیکھا تہ تہ سوئی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

بِن ستگور بھیٹے مُکت نہ ہوئی--

ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ہِردَے سچ ایہہ کرنی سار--

ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥

ہور سبھ پاکھنڈ پُوج کھُوار--٦--

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥

دُبدھا چُوکےَ تاں سبد پچھان--

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥

گھر باہر ایکو کر جان--

ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

ایہا مت سبد ہےَ سار--

ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥

وِچ دُبدھا ماتھے پوَے چھار--۷--

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥

کرنی کِیرت گُرمت سار--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

سنت سبھا گُن گیان بیچار--

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥

من مارے جیوَت مر جان--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥

نانک ندری ندر پچھان--۸--۳--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۱ دکھنی--

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥

گوتم تپا اَہلیا اِستری تِس دیکھ اِندر لُبھایا--

ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥

سہس سریر چِھن بھگ ہُوئے تا من پچھوتایا--۱--

ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥

کوئی جان نہ بھُولے بھائی--

ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سو بھُولے جِس آپ بھُلائے بُوجھے جسے بجھائی--۱--رہاؤ--

ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

تِن ہری چند پرِتھمی پت راجے کاگد قیم نہ پائی--

ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥

اَوُگن جانے ت پُنّ کرے کیوُ کیوُ نیکھاس بِکائی--۲--

ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥

کروُ اڈھائی دھرتی مانگی باون رُوپ بہانے--

ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥

کیوُ پیال جائے کیوُ چھلییے جے بل رُوپ پچھانے--۳--

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥

راجا جنمیجا دے متیں برج بیاس پڑھایا--

ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥

تِنھِ کر جگ اٹھارہ گھائے کِرت نہ چلے چلایا--۴--

ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥

گنت نہ گنیں حکم پچھانا بولی بھائے سُبھائی--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥

جو کِچھ ورتے تُدھے صلاحی سبھ تیری وڈیائی--۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥

گُرمکھ الپت لیپ کدے نہ لاگَے سدا رہَے سرنائی۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥

منمکھ مگدھ آگے چیتَے ناہی دُکھ لاگَے پچھتائی۔۔٦۔۔

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥

آپے کرے کرائے کرتا جِن ایہہ رچنا رچیئَے۔۔

ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥

ہر ابھیمان نہ جائی جیئہُو ابھمانے بَے پچیئَے۔۔٧۔۔

ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥

بھُلن وِچ کیا سبھ کوئی کرتا آپ نہ بھُلَے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥

نانک سچ نام نِستارا کو گُر پرساد اگھُلَے۔۔٨۔۔٤۔۔

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پربھاتی محلّہ ١۔۔

ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

آکھنا سُننا نام ادھار۔۔

ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥

دھندھا چھُٹک گیا ویکار۔۔

ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

جیئو منمکھ دُوجے پت کھوئی۔۔

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

بِن ناوے مَے اور نہ کوئی--ا--

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥

سُن من اندھے مُورکھ گوار--

ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آوت جات لاج نہی لاگَے بِن گُر بوُڈے بارو بار--ا--رہاؤ--

ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥

اِس من مایا موہِ بِناس--س

ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥

دھُر حُکم لِکھیا تاں کہیَۓ کاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥

گُرمکھ وِرلا چینھَے کوئی--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

نام بِہُونا مُکت نہ ہوئی--۲--

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥

بھرم بھرم ڈولَے لکھ چوُراسی--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

بِن گُر بُوجھے جم کی پھاسی--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥

ایہو منُوآ کھِن کھِن اُوبھ پیال--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੩॥

گُرمُکھ چھُوٹَے نام سمھال--٣--

ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥

آپے سدے ڈھِل نہ ہوئے--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥

سبد مَرے سہلا جیوے سوئے--

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥

بِن گُر سوجھی کِسےَ نہ ہوئے--

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥

آپے کرَے کراوے سوئے--٤--

ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

جھگڑ چُکاوے ہر گُن گاوے--

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥

پُورا ستگور سہج سماوے--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥

ایہو من ڈولت توَ ٹھہراوے--

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥

سچ کرنی کر کار کماوے--٥--

ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥

انتر جُوٹھا کیوُ سُچ ہوئے--

ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

سبدی دھووَے وِرلا کوئے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥

گُرمکھ کوئی سچ کماوَے--

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥

آون جانا ٹھاک رہاوَے--٦--

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥

بھوَ کھانا پینا سُکھ سار--

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥

ہر جن سنگت پاوَے پار--

ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥

سچ بولَے بولاوَے پیار--

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥

گُر کا سبد کرنی ہےَ سار--۷--

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥

ہر جس کرم دھرم پت پُوجا--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥

کام کرودھ اگنی مہہ بھُونجا--

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥

ہر رس چاکھیا توَ من بھیجا--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥

پرݨوِت نانکُ اوَر نہ دُوجا--۸--۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

پرَبھاتی محلّہ ا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥

رام نام جپ انتر پُوجا--

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥

گُر سبد ویچار اوَر نہی دُوجا--ا--

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥

ایکو رَوِ رہیا سبھ ٹھائی--

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

اوَر نہ دیسَے کِس پُوج چڑائی--ا--رہاوُ--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥

من تن آگے جیئڑا تُجھ پاس--

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥

جیئُو بھاوے تیئُو رکھو ارداس--۲--

ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥

سچ جہوا ہر رسن رسائی--

ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

گُرمت چھُوٹس پرَبھ سرنائی--۳--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥

کرم دھرم پرَبھ میرَے کیئے--

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥

نام وڈائی سِر کرماں کیئے--۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥

ستگور کےَ وس چار پدارتھ--

ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥

تین سمائے ایک کِرتارتھ--۵--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥

ستگور دیئے مُکت دھیاناں--

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥

ہر پد چینھِ بھیئے پردھانا--٦--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

من تن سیتل گُر بُوجھ بجُھائی--

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥

پرَبھ نِواجے کِن قیمت پائی--۷--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥

کہو نانک گُر بُوجھ بجُھائی--

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥

نام بِنا گت کِنَے نہ پائی--۸--٦--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
پربھاتی محلہ ا--

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
اِک دھُر بکھس لئے گُر پُورے سچی بنت بنائی--

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ہر رنگ راتے سدا رنگ ساچا دُکھ بسرے پت پائی--ا--

ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
جھُوٹھی دُرمت کی چتُرائی--

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
بِنست بار نہ لاگَے کائی--ا--رہاؤ--

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥
منمکھ کوَ دُکھ درد ویاپس منمکھ دُکھ نہ جائی--

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥
سُکھ دُکھ داتا گُرمکھ جاتا میَل لئے سرنائی--۲--

ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
منمکھ تے ابھ بھگت نہ ہووس ہوَمَے پچہہ دِوانے--

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥
ایہو منُوآ کھِن اُوبھ پیالی جب لگ سبد نہ جانے--۳--

ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥
بھُوکھ پیاسا جگ بھیا تِپت نہی بِن ستگور پائے--

ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥

سہجَے سہج مِلَے سُکھ پائیَے درگہ پیدھا جائے--۴--

ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

درگہ دانا بینا اِک آپے نِرمل گُر کی بانی--

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥

آپے سُرتا سچ ویچارس آپے بُوجھَے پد نِربانی--۵--

ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

جل ترنگ اگنی پوَنے پھُن ترِے مِل جگت اُپایا--

ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥

ایسا بل چھل تِن کوُ دِیا حُکمی ٹھاک رہایا--٦--

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥

ایسے جن وِرلے جگ اندر پرکھ کھجانَے پایا--

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥

جات ورن تے بھیَے اتیتا ممتا لوبھ چُکایا--۷--

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

نام رتے تیرتھ سے نِرمل دُکھ ہوُمَے مَیل چُکایا--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥

نانک تِن کے چرن پکھالَے جِنا گُرمکھ ساچا بھایا--۸--۷--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ

پربھاتی محلّہ ۳ بِبھاس

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

گُر پرسادی ویکھ تُو ہر مندر تیرَے نال--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥

ہر مندر سبدے کھوجیۓ ہر نامو لیہوُ سمھال--ا--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥

من میرے سبد رپَے رنگ ہوۓ--

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

سچی بھگت سچا ہر مندر پرگٹی ساچی سوۓ--ا--رہاؤ--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ہر مندر ایہو سریر ہےَ گیان رتن پرگٹ ہوۓ--

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

منمکھ مُول نہ جانی مانس ہر مندر نہ ہوۓ--۲--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥

ہر مندر ہر جیوُ ساجِیا رکھیا حکم سوار--

ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥

دھُر لیکھ لِکھیا س کماونا کوۓ نہ میٹنہار--۳--

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥

سبد چینہِ سُکھ پایا سچےَ ناۓ پیار--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥

ہر مندر سبدے سوہنا کنچن کوٹ اپار--۴--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥

ہر مندر ایہو جگت ہےَ گُر بِن گھورندھار--

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥

دُوجا بھاؤ کر پُوجدے منمُکھ اندھ گوار--۵--

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥

جتھے لیکھا منگیئے تِتھے دیہہ جات نہ جائے--

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥

ساچ رتے سے اُبرے دُکھیئے دُوجےَ بھائے--٦--

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

ہر مندر مہہ نام نِدھان ہےَ نہ بُوجھہ مُگدھ گوار--

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥

گُر پرسادی چینھیا ہر راکھیا اُر دھار--۷--

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

گُر کی بانی گُر تے جاتی جے سبد رتے رنگ لائے--

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥

پوِت پاون سے جن نِرمل ہر کےَ نام سمائے--۸--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥

ہر مندر ہر کا ہاٹ ہےَ رکھیا سبد سوار--

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥

تِس وِچ سَودا ایک نام گُرمکھ لَین سوار--۹--

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ہر مندر مہہ من لوہٹ ہےَ موہیا دُوجے بھائے--

ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥

پارس بھیٹیئے کنچن بھیا قیمت کہی نہ جائے--۱۰--

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥

ہر مندر مہہ ہر وسَے سرب نِرنتر سوئے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥

نانک گُرمکھ ونجیئے سچا سَودا ہوئے--۱۱--۱--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

پربھاتی محلّہ ۳--

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥

بھَے بھائے جاگے سے جن جاگرن کرہِ ہوَمے مَیل اُتار--

ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥

سدا جاگہِ گھر اپنا راکھہ پنچ تسکر کاڈھ مار--۱--

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

من میرے گُرمکھ نام دھیائے--

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جِت مارگ ہر پائیے من سیئی کرم کمائے--۱--رہاؤ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

گُرمکھ سہج دھُن اُوپجے دُکھ ہئومے وِچہوہ جائے--

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

ہر نامہ ہر من وسَے سہجے ہر گُن گائے--۲--

ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

گُرمتی مُکھ سوہنے ہر راکھیا اُر دھار--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥

ایتھے اوتھے سُکھ گھنا جپ ہر ہر اُترے پار--۳--

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥

ہئومے وِچ جاگرن نہ ہووئی ہر بھگت نہ پوئی تھائے--

ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥

منمکھ در ڈھوئی نہ لہہ بھائے دُوجے کرم کمائے--۴--

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨ੍ਣਾ ਜਿਨ੍ਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

دھرِگ کھانا دھرِگ پینھنا جِنھا دُوجے بھائے پیار--

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥

بِسٹا کے کیڑے بِسٹا راتے مر جمّہہ ہوہِ کھُوار--۵--

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

جِن کئو ستگور بھیٹیا تِنا وِٹہو بل جاؤ--

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥

تِن کی سنگت مِل رہاں سچے سچ سماؤ--۶--

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

پُورَے بھاگ گُر پائیَے اُپاے کِتَے نہ پایا جائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥

ستگور تے سہج اُو پجے ہوُمَے سبد جلائے۔۔۷۔۔

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

ہر سرنائی جھج من میرے سبھ کچھ کرنَے جوگ۔۔

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥

نانک نام نہ ویسرے جو کچھ کرَے سو ہوگ۔۔۸۔۔۲۔۔۷۔۔۲۔۔۹۔۔

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

بِبھاس پربھاتی محلّہ ۵ اسٹپدیا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥

مات پِتا بھائی سُت بنِتا۔۔

ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥

چُوگہِ چوگ انند سِیو جُگتا۔۔

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੋੁਹਾਰਾ ॥

اُرجھ پریو من میٹھ مُہارا۔۔

ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥

گُن گاہک میرے پران ادھارا۔۔۱۔۔

ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ایک ہمارا انترجامی--

ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

دھر ایکا مَے ٹِکْ ایکس کی سِر صاحا وڈ پُرکھ سُوآمی--ا--رہاؤ--

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥

چھل ناگن سِیوُ میری ٹُوٹن ہوئی--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥

گُر کہیا ایہہ جھُوٹھی دھوہی--

ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥

مُکھ میٹھی کھائی کوُرائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥

امرِت نام من رہیا اگھائے--۲--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥

لوبھ موہ سِیوُ گئی وِکھوٹ--

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥

گُر کِرپال موہِ کینی چھوٹ--

ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥

ایہہ ٹھگواری بہت گھر گالَے--

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥

ہم گُر راکھ لیئے کِرپالے--۳--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥

کام کرودھ سِیُو ٹھاٹ نہ بنیا--

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥

گُر اُپدیس موہِ کانی سُنیا--

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥

جہ دیکھوُ تہ مہا چنڈال--

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥

راکھ لیئے اپنے گُر گوپال--۴--

ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥

دس ناری مَے کری دُہاگن--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥

گُر کہیا ایہہ رسہِ بِکھاگن--

ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥

ان سنبندھی رساتل جائے--

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

ہم گُر راکھے ہر لِو لائے--۵--

ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥

اہنمیو سِیُو مسلت چھوڈی--

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥

گُر کہیا ایہو مُورکھ ہوڈی--

ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥

ایہو نیگھر گھر کہی نہ پائے--

ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥

ہم گُر راکھ لیئے لِو لائے--٦--

ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥

اِن لوگن سِیوٗ ہم بھیئے بَیرائی--

ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥

ایک گِرہ مہہ دُئے نہ کھٹائی--

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥

آئے پرَبھ پہہ انچر لاگ--

ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥

کرہو تپاوس پرَبھ سرباگ--٧--

ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥

پرَبھ ہس بولے کیئے نیائییں--

ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

سگل دُوت میری سیوا لائے--

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

تُوں ٹھاکُر ایہو گرِہُ سبھ تیرا--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥

کہو نانک گُر کیا نِبیرا--٨--١--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

من مہہ کرودھ مہا اہنکارا--

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

پُوجا کرہِ بہت بِستھارا--

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥

کر اسنان تن چکر بنائے--

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥

انتر کی مل کب ہی نہ جائے--ا--

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ات سنجم پرَبھ کِن ہی نہ پایا--

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بھگوَتی مُدرا من موہیا مایا--ا--رہاؤ--

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥

پاپ کرہِ پنچاں کے بس رے--

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥

تیرتھ نائے کہہ سبھ اُترے--

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥

بہُر کماوہِ ہوئے نِسنک--

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥

جم پُر باندھ کھرے کالنک--۲--

ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥

گھُوگھر بادھ بجاوہِ تالا--

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥

انتر کپٹ پھِرِہِ بیتالا--

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥

ورمی ماری ساپ نہ مُوآ--

ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥

پرَبھ سبھ کِچھ جانَے جِن تُو کیا--۳--

ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

پُئّر تاپ گیری کے بسترا--

ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥

اپدا کا ماریا گِرہ تے نستا--

ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥

دیس چھوڈ پردیسہِ دھایا--

ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥

پنچ چنڈال نالے لَے آیا--۴--

ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥

کان پھرائے ہِرائے ٹُوکا--

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥

گھر گھر مانگے ترِپتاون تے چُوکا--

ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥

بنِتا چھوڈ بد ندر پر ناری--

ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥

ویس نہ پائیَے مہا دُکھیاری--۵--

ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥

بولَے ناہی ہوئے بیَٹھا مونی--

ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥

انتر کلپ بھوائیَے جونی--

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥

انّ تے رہتا دُکھ دیہی سہتا--

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥

حکم نہ بُوجھَے ویاپیا ممتا--٦--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥

بِن ستگور کنَے نہ پائی پرم گتے--

ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥

پُوچھو سگل بید سِمرتے--

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥

منمکھ کرم کرَے اجائی--

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥
جیئو بالُو گھر ٹھؤر نہ ٹھائی--۷--

ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋੁਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥
جِس نو بھئے گُبِند دیالا--

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥
گُر کا بچن تِن بادھیوٗ پالا--

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
کوٹ مدھے کوئی سنت دِکھایا--

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥
نانک تِن کےَ سنگ ترایا--۸--

ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥
جے ہووَے بھاگ تا درسن پائیَے--

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥
آپ ترَے سبھ کُٹنب ترائیئَے--ا--رہاؤ دوجا--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
پرَبھاتی محلّہ ۵--

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥
سِمرت نام کِلبکھ سبھ کاٹے--

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥
دھرم رائے کے کاگر پھاٹے--

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

سادھسنگت مِل ہر رس پایا--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

پار.برہم رِد ماہے سمایا--ا--

ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

رام رمت ہر ہر سُکھ پایا--

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے داس چرن سرنایا--ا--رہاؤ--

ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥

چُوکا گوَن مِٹیا اندھیار--

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥

گُر دِکھلایا مُکت دُوار--

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥

ہر پریم بھگت من تن سد راتا--

ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥

پربھُو جنایا تب ہی جاتا--۲--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥

گھٹ گھٹ انتر روِیا سوئے--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

تِس بِن بیجو ناہی کوئے--

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥

بَیر بِرودھ چھیدے بھَے بھرماں--

ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥

پرَبھ پُنّ آتمے کینے دھرما--٣--

ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥

مہا ترنگ تے کانڈَھے لاگا--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥

جنم جنم کا ٹُوٹا گانڈھا--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥

جپ تپ سنجم نام سمھالیا--

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥

اپنے ٹھاکُر ندر نِہالیا--٤--

ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥

منگل سُوکھ کلیان تِتھائیں--

ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

جہ سیوک گوپال گُسائیَ--

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥

پرَبھ سُپرسنّ بھیَے گوپال--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥

جنم جنم کے مِٹے بِتال--٥--

ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ہوم جگ اُردھ تپ پُوجا۔۔

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥

کوٹ تیرتھ اسنان کریجا۔۔

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥

چرن کمل نِمکھ رِدَے دھارے۔۔

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥

گوبِند جپت سبھ کارج سارے۔۔٦۔۔

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥

اُوچے تے اُوچا پرَبھ تھان۔۔

ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ہر جن لاوہِ سہج دھیان۔۔

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥

داس داسن کی بانچھوُ دھُور۔۔

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥

سرب کلا پریتم بھرپُور۔۔٧۔۔

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥

مات پِتا ہر پریتم نیرا۔۔

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥

میت ساجن بھرواسا تیرا۔۔

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥

کر گہِ لینے اپنے داس--

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥

جپ جیوے نانک گُنتاس--۸--۳--۲--۷--۱۲--

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

بِبھاس پرَبھاتی بانی بھگت کبیر جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥

مرن جیون کی سنکا ناسی--

ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥

آپن رنگ سہج پرگاسی--۱--

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

پرَگٹی جوت مِٹیا اندھیارا--

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

رام رتن پایا کرت بیچارا--۱--رہاؤ--

ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥

جہ انند دُکھ دُور پیانا--

ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥

من مانک لِو تت لُکانا--۲--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

جو کِچھ ہوآ سو تیرا بھانا--

ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥

جو اِو بُوجھَے سو سہج سمانا--٣--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥

کہت کبیر کِلبِکھ گئے کھینا--

ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥

من بھیا جگجیون لینا--٤--١--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

پرَبھاتی--

ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥

الہُ ایک مسیت بست ہےَ اور مُلکھ کِس کیرا--

ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥

ہِندُو مُورت نام نِواسی دُہ مہہ تت نہ ہَیرا--١--

ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥

اللہ--رام جِیوو تیرے نائیَ

ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تُو کر مہرامت سائی--١--رہاؤ--

ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥

دکھن دیس ہری کا باسا پچّھم ا لا ہ مُقاما--

ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥
دِل مہہ کھوج دِلَے دِل کھوجہُ ایہی ٹھَور مُقاما--۲--

ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥
برہمن گیاس کرہِ چؤبیسا قاجی مہ رمجانا--

ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥
گیارہ ماس پاس کےَ راکھے ایکے ماہِ نِدھانا--۳--

ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥
کہا اُڈیسے مجن کیا مسیت سِر نائیں--

ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥
دِل مہہ کپٹ نِواج گُجارے کیا حج کابےَ جائیں--۴--

ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ایتے عَورت مردا ساجے اے سبھ رُوپ تُمھارے--

ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥
کبیر پُونگرا رام اللّٰہ کا سب گُر پِیر ہمارے--۵----۵--

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥
کہت کبیر سُنھو نر نروَے پرہو ایک کی سرنا--

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥
کیول نام جپہ رے پرانی تب ہی نہچےَ ترنا--۶--۲--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
پرَبھاتی--

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥

نُور اُپایا قُدرت کے سبھ بندے-- ﷲ ا ول

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥

ایک نُور تے سبھ جگ اُپجیا کوئن بھلے کو مندے--ا--

ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥

لوگا بھرم نہ بھُولہو بھائی--

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کھالِک کھلق کھلق مہہ کھالِک پُور رہیو سرب ٹھانئ--ا--رہاؤ--

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥

ماٹی ایک انیک بھانت کر ساجی ساجنہارے--

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥

نہ کچھ پوچ ماٹی کے بھانڈے نہ کچھ پوچ کُمبھارے--۲--

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥

سبھ مہہ سچا ایکو سوئی تِس کا کیا سبھ کچھ ہوئی--

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥

حکم پچھانَے سو ایکو جانَے بندہ کہیٔے سوئی--۳--

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥

الہُ الکھ نہ جائی لکھیا گُر گُڑ دینا میٹھا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

کہہ کبیر میری سنکا ناسی سرب نِرنجن ڈیٹھا--۴--۳--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

پربھاتی--

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥

بید کتیب کہہُ مت جھُوٹھے جھُوٹھا نہ بِچارے--

ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥

جوَ سبھ مہہ ایک کھُدائے کہت ہوَ توَ کیوَ مُرغی مارے--ا--

ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥

مُلاں کہہُ نیاوَ کھُدائی--

ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تیرے من کا بھرم نہ جائی--ا--رہاوَ--

ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥

پکر جیوَ آنیا دیہہ بِناسی ماٹی کوَ بِسمل کییا--

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥

جوت سرُوپ اناہت لاگی کہو حلال کیا کِیا--۲--

ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥

کیا عُجُو پاک کیا مُہو دھویا کیا مسیت سِر لایا--

ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥

جوَ دِل مہہ کپٹ نِواج گُجارہو کیا حج کا بےَ جایا--۳--

ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

تُوں ناپاک پاک نہی سُوجھیا تِس کا مرم نہ جانیا--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥

کہہ کبیر بھِست تے چُوکا دوجک سِیوٗ من مانیا--۴--۴--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

پرَبھاتی--

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥

سُنّ سندِھیا تیری دیوَ دیواکر ادھپت آد سمائی--

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥

سِدھ سمادھ انت نہی پایا لاگ رہے سرنائی--۱--

ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥

لیہو آرتی ہو پُرکھ نِرنجن ستگور پُوجہ بھائی--

ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ٹھاڈھا برہما نِگم بیچارَے الکھ نہ لکھیا جائی--۱--رہاؤ--

ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜੵਾਰਾ ॥

تت تیل نام کیا باتی دیپک دیہہ اُجیارا--

ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥

جوت لائے جگدیس جگایا بُوجھے بُوجھنہارا--۲--

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥

پنچے سبد اناہد باجے سنگے سارِنگپانی--

ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

کبیر داس تیری آرتی کینی نِرنکار نِربانی--۳--۵--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

پربھاتی بانی بھگت نامدیو جی کی

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥

من کی بِرتھا من ہی جانَے کَے بُوجھل آگے کہیَے--

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥

انترجامی رام روانئی مَے ڈر کَیسے چہیَے--ا--

ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥

بیدھیئلے گوپال گُسائی--

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

میرا پربھ روَیا سربے ٹھائی--ا--رہاؤ--

ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥

مانے ہاٹ مانے پاٹ مانے ہےَ پاساری--

ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥

مانے باسَے نانا بھیدی بھرمت ہےَ سنساری--۲--

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥

گُر کےَ سبد ایہو من راتا دُبدھا سہج سمانی--

ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥

سبھو حکم حکم ہےَ آپے نِربھوَ سمت بیچاری--۳--

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥

جو جن جان بھجہِ پُرکھوتم تا چی اِبگت بانی--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥

نامہ کہَے جگجیون پایا ہِردَے الکھ بِڈانی--۴--۱--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

پرَبھاتی--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

آد جُگاد جُگاد جگو جُگ تا کا انت نہ جانیا--

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥

سرب نِرنتر رام رہیا رَوِ ایسا رُوپ بکھانیا--۱--

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥

گوبِد گاجے سبد باجے--

ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

آند رُوپی میرو رامئیا--۱--رہاؤ--

ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥

باون بیکھُو بانَے بیکھے باس تے سُکھ لاگلِا--

ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥

سربے آد پرملاد کاسٹ چندن بھَیئلا--۲--

ਤੁਮ੍ ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮ ਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥

تُمھ چے پارس ہم چے لوہا سنگے کنچن بھَیئلا--

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥੨॥

تُو دیال رتن لال نامہ ساچ سمائلا--٣--٢--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

پرَبھاتی--

ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

عقُل پُرکھ اِک چلت اُپایا--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥

گھٹ گھٹ انتر برہم لُکایا--ا--

ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥

جی کی جوت نہ جانَے کوئی--

ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

تَے مَے کِیا سو معلُوم ہوئی--ا--رہاؤ--

ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥

جیئو پرگاسیا ماٹی کُمبھیو--

ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥

آپ ہی کرتا بیٹھل دیو--٢--

ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥

جی کا بندھن کرم بیاپَے--

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੩॥

جو کِچھ کیِیا سو آپے آپے--٣--

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥

پرنوِت نامدیوٗ ایہو جیوٗ چِتوَے سو لہَے--

ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥

امر ہوئے سد آکُل رہَے--۴--۳--

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ

پرَبھاتی بھگت بیَنی جی کی

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِکٗ اونکار ستگور پرساد--

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥

تن چندن مستک پاتی--

ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥

رِد انتر کر تل کاتی--

ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

ٹھگ دِسٹ بگا لِو لاگا--

ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥

دیکھ بَیسنو پران مُکھ بھاگا--ا--

ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਂਮੰ ॥

کل بھگوت بند چِرانمں--

ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کرُور دِسٹ رتا نِس بادں--ا--رہاوٗ--

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥

نِتپرتِ اسنان سریں--

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥

دُئے دھوتی کرم مُکھ کھیرں--

ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥

رِدَے چھُری سندھِیانی--

ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੨॥

پر درب ہِرن کی بانی--٢--

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥

سِل پُوجس چکر گنیس--

ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥

نِس جاگس بھگت پرَویس--

ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥

پگ ناچس چِت اکرمں--

ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥

اے لمپٹ ناچ ادھرمں--٣--

ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥

مرِگ آسن تُلسی مالا--

ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥

کر اُوجل تِلک کپالا--

ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥

رِدَے کُوڑ کنٹھ رُدراکھں--

ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥

رے لمپٹ کِرسن ابھاکھں--۴--

ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ॥

جِن آتم تت نہ چینھیا--

ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥

سبھ پھوکٹ دھرم ابینِیا--

ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥

کہو بینی گُرمکھ دھیاوے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥

بِن ستگور باٹ نہ پاوَے--۵--۱--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

راگ جیجاونتی محلّہ ۹--

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥

رام سِمر رام سِمر اِہے تیرَے کاج ہےَ--

ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥

مایا کو سنگ تِیاگ پرَبھ جُو کی سرن لاگ--

ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

جگت سُکھ مان مِتھیا جھُوٹھو سبھ ساج ہےَ--ا--رہاؤ--

ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥

سُپنے جیو دھن پچھان کاہے پر کرت مان--

ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥

بارُو کی بھیت جیسے بسُدھا کو راج ہےَ--ا--

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ॥

نانک جن کہت بات بِنس جیَہے تیرو گات--

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥

چھِن چھِن کر گیئو کال تَیسے جات آج ہےَ--۲--ا--

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

جیجاونتی محلّہ ۹--

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥

رام بھج رام بھج جنم صِراط ہےَ--

ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥

کہوَ کہا بار بار سمجھت نہ کیوُ گوار--

ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِنست نہ لگےَ بار اورے سم گات ہےَ--ا--رہاؤ--

ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥

سگل بھرم ڈار دیہہ گوبِند کو نام لیہہ--

ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥

انت بار سنگ تیرَے اِہےَ ایکُ جات ہےَ--ا--

ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥

بِکھیا بِکھ جیئو بِسار پرَبھ کو جس ہیئے دھار--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥

نانک جن کہہ پُکار اؤسر بِہات ہےَ--۲--۲--

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

جیجاونتی محلّہ ۹--

ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥

رے من کؤن گت ہوئے ہےَ تیری--

ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥

ایہہ جگ مہہ رام نام سو تؤ نہی سُنیو کان--

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

بِکھیئن سِیوَ ات لُبھان مت ناہِن پھیری--ا--رہاؤ--

ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ॥

مانس کو جنم لِین سِمرن نہ نِمکھ کین--

ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥

دارا سُکھ بھیو دین پگھو پری بیری--ا--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ॥

نانک جن کہہ پُکار سُپنےَ جیئو جگ پسار--

ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥

سِمرت نہ کیوُ مُرار مایا جا کی چیری--۲--۳--

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

جیجاونتی محلّہ ۹--

ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਬੀਤ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥

بیت جیہے بیت جیہے جنم اکاج رے--

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ॥

نِس دِن سُن کےَ پُران سمجھت نہ رے اجان--

ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

کال توُ پہوچیو آن کہا جیہے بھاج رے--ا--رہاوُ--

ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥

استِھر جو مانیو دیہہ سو توُ تیروُ ہوئے ہےَ کھیہہ--

ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥

کیوُ نہ ہر کو نام لیہِ مُورکھ نِلاج رے--ا--

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥

رام بھگت ہیئے آن چھاڈ دے تےَ من کو مان--

ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥

نانک جن ایہہ بکھان جگ مہہ بِراج رے--۲--۴--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

سلوک سہسکرِتی محلّہ ا--

ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸ੍ਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

پڑہِ پُستک سندِھیا بادں--

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

سِل پُوجس بگل سمادھں--

ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥

مُکھ جھُوٹھ بِبھُوکھن سارں--

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ترَیپال تِہال بچارں--

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥

گل مالا تِلک لِلاٹں--

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

دُئے دھوتی بستر کپاٹں--

ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

جو جانس برہمں کرمں--

ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥

سبھ پھوکٹ نِسچَے کرمں--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਯਿਾਵੈ ॥

کہو نانک نِسچَو دھِیاوے--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥

بِن ستگور باٹ نہ پاوَے--ا--

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ ਜਨਮਸ੍ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥

نِہپھلں تسہ جنمسہ جاود برہم نہ بِندتے--

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥

ساگرں سنسارسہ گُر پرسادی ترہِ کے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥

کرن کارن سمرتھ ہےَ کہو نانک بیچار--

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥

کارن کرتے وس ہےَ جِن کل رکھی دھار--۲--

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

جوگ سبدں گیان سبدں بید سبدں ت براہمنہ--

ਖ੍ਯ਼ਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

کھیتری سبدں سُور سبدں سُودر سبدں پرا کِرتہ--

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥

سرب سبدں ت ایک سبدں جے کو جانس بھیوُ--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

نانک تا کو داس ہےَ سوئی نِرنجن دیوُ--۳--

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਹ ॥

ایک کِرسنّں ت سرب دیوا دیوَ دیوا ت آتمہ--

ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥

آتمں سری باسود یوسہ جے کوئی جانس بھیو--

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥

نانک تا کو داس ہےَ سوئی نِرنجن دیوَ--۴--

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫

سلوک سہسکرِتی محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوَ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥

کتنچ ماتا کتنچ پِتا کتنچ بنِتا بِنود سُتہہ--

ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯ੍ਤੇ ॥

کتنچ بھرات میت ہِت بندھَو کتنچ موہ کُٹمبیتے--

ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥

کتنچ چپل موہنی رُوپں پیکھنتے تِیاگں کرَوت--

ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧੵੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥

رہنت سنگ بھگوان سِمرن نانک لبدھں اچُت تنہہ--ا--

ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥

دھرِگنت مات پِتا سنیہں دھرِگ سنیہں بھرات باندھوہ--

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥

دھرِگ سنیہں بنِتا بِلاس سُتہ--

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥

دھرِگ سنیہں گِرہارتھ کہ--

ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਰਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥

سادھسنگ سنیہہ ستیں سُکھیں بسنت نانکہ--٢--

ਮਿਥ੍ਯੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥

مِتھینت دیہں کھِینت بلنں--

ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥

بردھنت جرُوآ ہِتینت مایا--

ਅਤ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥

اتینہت آسا آتھتِہِ بھونں--

ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥

گننت سَواسا بھَییان دھرمں--

ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥

پتنت موہ کُوپ دُرلبھِّ دیہں تت آسریں نانک--

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥

گوبِند گوبِند گوبِند گوپال کِرپا--٣--

ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥

کاچ کوٹں رچنت تویں لیپنں رقت چرمنہ--

ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥

نوَنت دُوارں بھیت رہتں بائے رُوپں استھمبھنہ--

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥

گوبِند نامں نہ سِمرنت اَگیانی جاننت استھِرں--

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥

دُرلبھ دیہہ اُدھرنت سادھ سرن نانک--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥

ہر ہر ہر ہر ہر ہرے جپنت--۴--

ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗੵੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥

سُبھنت تُیں اچُت گنگھں پُورنں بہُلو کرِپا لا--

ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥

گمبھِیرں اُوچے سربگ اپارا--

ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥

بھرِتیا پرِئں بِسرام چرنں--

ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥

اناتھ ناتھے نانک سرنں--۵--

ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖੵ ਆਵਧਹ ॥

مرِگی پیکھنت بدھِک پرہارێن لکھیَ آودھہ--

ਅਹੋ ਜਸੵ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਯ੍ਤੇ ॥੬॥

اہو جسّہ رکھَین گوپالہ نانک روم نہ چھید ییتے--٦--

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥

بہو جتن کرتا بلونت کاری سیونت سُورا چتُر دِسہ--

ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥

بِکھم تھان بسنت اُوچہ نہ سِمرنت مرنں کدانچہ--

ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥

ہوونت آگیا بھگوان پُرکھہ نانک کیٹی ساس اکرکھتے--۷--

ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥

سبدں رتں ہِتں میا کیرتں کلی کرم کِرتوا--

ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥

مِٹنت تتراگت بھرم موہں--

ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਹ੍ਹਿੰ ॥

بھگوان رمنں سربتر تھانیں--

ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥

درِسٹ تُیں اموگھ درسنں بسنت سادھ رسنا--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥

ہر ہر ہر ہرے نانک پرِئں جاپ جپنا--۸--

ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥

گھٹنت رُوپں گھٹنت دیپں گھٹنت رَوِ سسیئر نکھیتر گگنں--

ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ ॥

گھٹنت بسُدھا گِر تر سِکھنڈں--

ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥

گھٹنت للنا سُت بھرات ہیتں--

ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥

گھٹنت کنِک مانِک مایا سوُروپں--

ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥

نہ گھٹنت کیوَل گوپال اچُت--

ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥

استھِرں نانک سادھ جن--۹--

ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥

نہ بِلمب دھرمں بِلمب پاپں--

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥

درِڑنت نامں تجنت لوبھں--

ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਹਿਣ ॥

سرن سنتں کِلبِکھ ناسں پراپتں دھرم لکھین--

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥

نانک جِہ سُپرسنّ مادھوہ--۱۰--

ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧੰ ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥

مِرت موہں الپ بُدھیں رچنت بنِتا بِنود ساہں--

ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥

جوبن بہکرم کنِک کُنڈلہ--

ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥

بچِتر مندر سوبھنت بسترا اِتینت مایا بیاپِنتں--

ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥

ہے اچُت سرن سنت نانک بھو بھگوانئے نمہ--اا--

ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥

جنمں ت مرنں ہرکھں ت سوگں بھوگں ت روگں--

ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨੑਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥

اُوچں ت نانھا سو مُوچں--

ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ॥

راجں ت مانں ابھمانں ت ہینں--

ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥

پرَوِرت مارگں ورتنت بِناسنں--

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥

گوبِند بھجن سادھ سنگیَن استھِرں نانک بھگونَت بھجناسنں--١٢--

ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥

کِرپنت ہریئں مت تت گیانں--

ਬਿਗਸੀਧ੍ਹਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥

بِگسیدھ بُدھا کُسل تھانں--

ਬਸ੍ਹੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥

بسینہت رِکھئں تِیاگ مانں--

ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥

سیتلنت رِدیں درِڑھ سنت گیانں--

ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥

رہنت جنمں ہر درس لینا--

ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ ॥੧੩॥

باجنت نانک سبد بیناں--١٣--

ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥

کہنت بیدا گُننت گُنِیا سُننت بالا بہو بِدھ پرکارا--

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥

درِڑنت سُبدیا ہر ہر کرِپا--

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥

نام دان جاچنت نانک دَینہار گُر گوپالا--١٤--

ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥

نہ چِنتا مات پِت بھراتہ نہ چِنتا کچھ لوک کہ--

ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥

نہ چِنتا بنِتا سُت میتہ پرَوِرت مایا سنبندھنہ--

ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥

دیال ایک بھگوان پُرکھ نانک سرب جی پرَتِپالکہ--١٥--

ਅਨਿਤ੍ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥

اِنتیہ وِتں اِنتیہ چِتں اِنتیہ آسا بہو بِدھ پرکارں--

ਅਨਿਤ੍ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥

اِنتیہ ہیتں اہں بندھں بھرم مایا ملنں بِکارں--

ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੵੰ ॥

پھِرنت جون انیک جٹھراگن نہ سِمرنت ملین بُدھیں--

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥

ہے گوبِند کرت میا نانک تپِت اُدھارن سادھ سنگمہ--۱۶--

ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪੵ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥

گِرنت گِر پتِت پاتال جلنت دیدیپّہ بیسوانترہ--

ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥

بہنت اگاہ تویں ترنگں دُکھنت گرہ چِنتا جنمں ت مرنہہ--

ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧੵਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸੑੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥

انِک سادھن نہ سِدھتے نانک اسھتمتبھ اسھتمبھ اسھتمتبھ سبد سادھ سوَجنہ--۱۷--

ਘੋਰ ਦੁਖੵੰ ਅਨਿਕ ਹਤੵੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖੵਾਦੰ ॥

گھور دُکھیں انِک ہتھں جنم دارِدرں مہا بِکھادں--

ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥

مِٹَنت سگل سِمرنت ہر نام نانک سے پاوک کاسٹ بھسمں کرَوت--۱۸--

ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥

اندھکار سِمرت پرکاس گُن رمنت اگھ کھنڈنہ--

ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥

رِد بسنت بھَے بھیت دُوتہ کرم کرت مہا نِرملہ--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥

جنم مرن رہنت سروتا سُکھ سمُوہ اموگھ درسنہ--

ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥

سرن جوگں سنت پِرء نانک سو بھگوان کھیمں کرَوت--۱۹--

ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥

پاچھں کرَوت اگرنیوہ نِراس آس پُورنہ--

ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥

نِردھن بھیں دھنونتہ روگیئں روگ کھنڈنہ--

ਭਗਤ੍ਹੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥

بھگتنں بھگت دانں رام نام گُن کیرتنہ--

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭ੍ਹਤੇ ॥੨੦॥

پاربرہم پُرکھ داتارہ نانک گُر سیوا کِں نہ لبھتے--۲۰--

ਅਧਰੰ ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥

ادھرں دھرں دھارنہ نِردھنں دھن نام نرہرَہ--

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥

اناتھ ناتھ گوبِندہ بلہین بل کیسوَہ--

ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥

سرب بھُوت دیال اچُت دین باندھو دامودرہ--

ਸਰਬਗ੍ਹ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥

سربگیہ پُورن پُرکھ بھگوانہ بھگت وچھل کرُنا میہ--

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥

گھٹ گھٹ بسنت باسُدیوہ پاربرہم پرمیسُرہ--

ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥

جاچنت نانک کِرپال پرسادں نہ بِسرَنت نہ بِسرَنت نارائنہ--۲۱--

ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥

نہ سمرتھں نہ سیوکں نہ پریت پرم پُرکھوتمں--

ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥

تَو پرساد سِمرتے نامں نانک کِرپال ہر ہر گُرں--۲۲--

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥

بھرن پوکھن کرنت جیا بِسرام چھادن دیونت دانں--

ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥

سِرجنت رتن جنم چتُر چیتنہ--

ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥

ورتنت سُکھ آنند پرسادہ--

ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

سِمرنت نانک ہر ہر ہرے--

ਅਨਿਤ੍ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥

انِتّ رچنا نِرموہ تے--۲۳--

ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥

دانں پرا پُوربیَن بھُنچنتے مہیپتے--

ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥

بِپریت بُدھں مارت لوکہ نانک چِرنکال دُکھ بھوگتے--۲۴--

ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸੵ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥

برِتھا انُوگرہں گوبِندہ جسہ سِمرن رِدنترہ--

ਆਰੋਗੰ ਮਹਾ ਰੋਗੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥

آروگںس مہا روگںس بِسمرتے کرُنا میہ--۲۵--

ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥

رمنں کیولں کیرتنں سُدھرمں دیہہ دھارنہ--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥੨੬॥

امرِت نام نارائن نانک پیوتں سنت نہ ترِپتے--۲٦--

ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸੵ ਦੁਰਜਨਹ ॥

سہن سیل سنتں سم مِترسہ دُرجنہ--

ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥

نانک بھوجن انِک پرکارین نِندک آودھ ہوئے اُپتِسٹتے--۲۷--

ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥

تِرسکار نہ بھَونت نہ بھَونت مان بھنگنہ--

ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥

سوبھا ہین نہ بھَونت نہ پوہنت سنسار دُکھنہ--

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥

گوبِند نام جپنت مِل سادھ سنگہہ نانک سے پرانی سُکھ باسنہ--۲۸--

ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥

سَینا سادھ سمُوہ سُور اجتں سناہں تن نِمرتاہ--

ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥

آودھ گُن گوبِند رمنں اوٹ گُر سبد کر چرمنہ--

ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾ੍ਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥

آرُوڑتے اسوَ رتھ ناگہ بُجھنتے پرَبھ مارگہ--

ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥

بچرتے نِربھیں ستر سَینا دھاینتے گوپال کیرتنہ--

ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥

جِتتے بِسوَ سنسارہ نانک وسّھں کرَوت پنّچ تسکرہ--۲۹--

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥

مرِگ ترِسنا گندھرب نگرں درَم چھایا رچ دُرمتہِ--

ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥ੍ਯਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥

تتہ کُٹنب موہ مِتھیا سِمرنت نانک رام رام نامہ--۳۰--

ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗੵ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥

نچ بِدیا نِدھان نِگمں نچ گُنگہ نام کیرتنہ--

ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥

نچ راگ رتن کنٹھں نہ چنچل چتُر چاتُرہ--

ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੵੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥

بھاگ اُدِم لبدھں مایا نانک سادھسنگ کھل پنڈِتہ--۳۱--

ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥

کنٹھ رمنیِ رام رام مالا ہست اُوچ پریم دھارنی--

ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥
جیہ بھن جو اُتم سلوک اُدھرن نَین نندنی --۳۲--

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥
گُر منتر ہینسی جو پرَانی دھرِگنت جنم بھرسٹنہ --

ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥
کُوکرہ سُوکرہ گردھبھ کاکہ سرپنہ تُل کھلہ --۳۳--

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥
چرنارِبند بھجنں رِدیں نام دھارنہ --

ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥
کیرتنں سادھسنگین نانک نہ درِسٹنت جمدُوتنہ --۳۴--

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥
نچ دُرلبھں دھنں رُوپں نچ دُرلبھں سَورگ راجنہ --

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥
نچ دُرلبھں بھوجنں بِنجنں نچ دُرلبھں سوَچھ امبرہ --

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥
نچ دُرلبھں سُت مِتر بھرات باندھَو نچ دُرلبھں بنتا بِلاسہ --

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥
نچ دُرلبھں بِدیا پربینں نچ دُرلبھں چتُر چنچلہ --

ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਹਿੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥
دُرلبھں ایک بھگوان نامہ نانک لبدھں سادھسنگ کِرپا پرَبھں --۳۵--

ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥

جت کتہ تتہ درِسٹں سَورگ مرت پیال لوکہ--

ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੬॥

سربتر رمن گوبِندہ نانک لیَپ چھیَپ نہ لِپیتے--۳۶--

ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥

بِکھیا بھیَنت امرتں درَسٹاں سکھا سوَجنہ--

ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥

دُکھں بھیَنت سُکھیں بھَے بھیتں ت نِربھیہ--

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥

تھان بِہُون بِسرام نامں نانک کِرپال ہر ہر گُرہ--۳۷--

ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥

سرب سِیل ممں سیلں سرب پاون مم پاونہ--

ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੮॥

سرب کرتب ممں کرتا نانک لیَپ چھیَپ نہ لپیتے--۳۸--

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥

نہ سیتلں چندر دیوہ نہ سیتلں باون چندنہ--

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥

نہ سیتلں سیت رُتیَن نانک سیتلں سادھ سوَجنہ--۳۹--

ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥

منترں رام رام نامں دھیانں سربتر پُورنہ--

ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥

گیانں سم دُکھ سُکھں جُگت نِرمل نِروَیرنہ--

ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥

دیالں سربتر جیا پنّچ دوکھ بِورجِتہہ--

ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥

بھوجنں گوپال کیرتنں الپ مایا جل کمل رہتہ--

ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥

اُپدیسں سم مِتر سترہ بھگوَنت بھگت بھاونی--

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਯ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥

پر نِندا نہ سرَوت سرَونں آپ تِیاگ سگل رینُکہ--

ਖਟ ਲਖ੍ਯ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥

کھٹ لکھین پُورنں پُرکھہ نانک نام سادھ سوَجنہ--۴۰--

ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥

اجا بھوگنت کند مُولں بسنتے سمیپ کیہرہ--

ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥

تتر گتے سنسارہ نانک سوگ ہرکھں بیاپتے--۴۱--

ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥

چھلں چھِدرں کوٹ بِگھنں اپرادھں کِلبِکھ ملں--

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥

بھرم موہں مان اپمانں مدں مایا بیاپِتں--

ਮ੍ਰਿਤ੍ਰ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥

مرِتہ جنم بھرمنت نرکہ انِک اُپاوں نہ سِدھتے--

ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥

نِرملں سادھ سنگہ جپنت نانک گوپال نامں--

ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥

رمنت گُن گوبِند نِت پرتہ--۴۲--

ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥

ترن سرن سُوآمی رمن سیل پرمیسُرہ--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥

کرن کارن سمرتھہ دان دیت پرَبھ پُورنہ--

ਨਿਰਾਸ ਆਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ॥

نِراس آس کرنں سگل ارتھ آلیہ--

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥

گُن نِدھان سِمرنت نانک سگل جاچنت جاچِکہ--۴۳--

ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥

دُرگم ستھان سُگمں مہا دُوکھ سرب سُوکھنہ--

ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ॥

دُربچن بھید بھرمں ساقط پِسنں ت سُرجنہ--

ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ॥

استِھتں سوگ ہرکھں بھَے کھینں ت نِربھوہ--

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖੵਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

بھَے اٹویئں مہا نگر باس دھرم لکھین پرَبھ میا--

ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥

سادھ سنگم رام رام رمنں سرن نانک ہر ہر دیال چرنں--۴۴--

ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥

ہے اجِت سُور سنگرامں ات بلنا بہو مردنہ--

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੵੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥

گن گندھرب دیَو مانکھِّں پسو پنکھی بِموہنہ--

ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥੪੫॥

ہر کرنہارں نمسکارں سرن نانک جگدیسورہ--۴۵--

ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥

ہے کامں نرک بِسرامں بہو جونی بھرماونہ--

ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮੵੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥

چِت ہرنں ترِے لوک گمیں جپ تپ سِیل بِدارنہ--

ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥

الپ سُکھ اوِت چنچل اُوچ نیچ سماونہہ--

ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥

تَو بھَے بِمُنچِت سادھ سنگم اوٹ نانک نارائنہ--۴۶--

ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥

ہے کل مُول کرودھں کدَنچ کرُنا نہ اُپرجتے--

ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤੵੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥

بِکھینت جیوں وسِّں کرَوت نِرتیں کرَوت جتھا مرکٹہ--

ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥

انِک ساسن تاڑنت جمدُوتہ تَو سنگے ادھمں نرہ--

ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੵਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥

دین دُکھ بھنجن دیال پرَبھ نانک سرب جیا رکھیا کرَوت--۴۷--

ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥

ہے لوبھا لمپٹ سنگ سِرمورہ انِک لہری کلولتے--

ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥

دھاونت جِیا بہو پرکارں انِک بھانت بہو ڈولتے--

ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਯਾ ॥

نچ مِترں نچ اسٹں نچ بادھَو نچ مات پِتا تَو لجِیا--

ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦੵਿ ਖਾਦੵੰ ਅਸਾਜੵੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥

اکرنں کرَوت اکھاد کھادہں اساجھں ساج سمجیا--

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗੵਾਪੵਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥

تراہِ تراہِ سرن سُوآمی نانک ہر نرہرہ--۴۸--

ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥

ہے جنم مرن مُولں اہنکارں پاپاتما--

ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ ॥

مِترں تجنت سترں درِڑَنت انِک مایا بِستیرنہ--

ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥

آونت جاونت تھکنت جیا دُکھ سُکھ بہو بھوگنہ--

ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥

بھرم بھیان اُدیان رمن مہا بِکٹ اسادھ روگنہ--

ਬੈਦੵੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥

بَیدیں پار.برہم پرمیسور آرادھ نانک ہر ہر ہرے--۴۹--

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥

ہے پران ناتھ گوبِندہ کِرپا نِدھان جگد گُرو--

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥

ہے سنسار تاپ ہرنہ کرُنا مَے سبھ دُکھ ہرو--

ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥

ہے سرن جوگ دیالہ دینا ناتھ میا کرو--

ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥

سریر سوَستھ کھین سمئے سِمرنت نانک رام دامودر مادھوہ--۵۰--

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥

چرن کمل سرن رمن گوپال کیرتنہ--

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥

سادھ سنگین ترن نانک مہا ساگر بھَے دُترہ--۵۱--

ਸਿਰ ਮਸ੍ਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥

سِر مستک رکھیا پار.برہم ہست کایا رکھیا پرمیسورہ--

ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥

آتم رکھا گوپال سُوآمی دھن چرن رکھیا جگدیسورہ--

ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥

سرب رکھیا گُر دیالہ بھَے دُوکھ بِناسنہ--

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

بھگت وچھل اناتھ ناتھے سرن نانک پُرکھ اچُتہ--۵۲--

ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥

جیَن کلا دھاریو آکاس بَیسنترں کاسٹ بیسٹں--

ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਜੋਤ੍ਯਿੰ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥

جیَن کلا سس سُور نکھیتر جوتھِں ساسن سریر دھارن--

ਜੇਨ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥

جیَن کلا مات گربھ پرَتپالں نہ چھیدنت جٹھر روگنہ--

ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯ੍ਣਹ ॥੫੩॥

تیَن کلا استھمبھں سرَوورں نانک نہ چھِجنت ترنگ توینہ--۵۳--

ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥

گُسائی گرِسٹ رُوپین سِمرنں سربتر جیونہ--

ਲਬਧ੍ਯੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥

لبدھیں سنت سنگین نانک سوچھ مارگ ہر بھگتنہ--۵۴--

ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦਮੰ ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥

مسکں بھگننت سَیلں کردمں ترنت پپیلکہ--

ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥

ساگرں لنگھنت پِنگں تم پرگاس اندھکہ--

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥

سادھ سنگین سِمرنت گوبِند سرن نانک ہر ہر ہرے--۵۵--

ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥

تِلک ہینں جتھا بِپرا امر ہینں جتھا راجنہ--

ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥

آودھ ہینں جتھا سُورا نانک دھرم ہینں تتھا بَیسنوہ--۵٦--

ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥

نہ سنکھں نہ چکرں نہ گدا نہ سِیامں--

ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥

اسچرج رُوپں رہنت جنمں--

ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥

نیت نیت کتھنت بیدا--

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥

اُوچ مُوچ اپار گوبِندہ--

ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥

بسنت سادھ رِدیں اچُت بجھنت نانک بڈبھاگیئہ--۵۷--

ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥

اُدیان بسنں سنسارں سنبندھی سوان سِیال کھرہ--

ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥

بِکھم ستھان من موہ مدرں مہاں اسادھ پنچ تسکرہ--

ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਂਸ ਤੀਖੵਣ ਕਠਿਨਹ ॥

ہیت موہ بھَے بھرم بھرمنں اہں پھانس تیکھین کٹھنہ--

ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥

پاوک توٗ ا سادھ گھورں اگم تیر نہ لنگھنہ--

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥

جھج سادھسنگ گوپال نانک ہر چرن سرن اُدھرن کِرپا--۵۸--

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗਲੵੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥

کِرپا کرنت گوبِند گوپالہ سگلِں روگ کھنڈنہ--

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥

سادھ سنگین گُن رمت نانک سرن پُورن پرمیسُرہ--۵۹--

ਸਿਆਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੵੰ ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ ॥

سِیاملں مدُھر مانُکھّیں رِدیں بھُوم وَیرنہ--

ਨਿਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥

نِونت ہوونت مِتھیا چیتنں سنت سوَجنہ--۶۰--

ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥

اچیت مُوڑا نہ جانںت گھٹنت ساسا نِت پرَتے--

ਛਿਜੰਤ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥

چھِجنت مہا سُندری کانیا کال کنّیا گراستے--

ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥

رچنت پُرکھ کُٹنب لیلا انِت آسا بِکھیا بِنود--

ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੬੧॥

بھرمنت بھرمنت بہو جنم ہارِیو سرن نانک کرُنا میہ--٦١--

ਹੇ ਜਿਹਬੇ ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥

ہے جِہبے ہے رسگے مدُھر پرِء تُیں--

ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥

ست ہتں پرم بادں اورت ایتھ سُدھ اچھرنہ--

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥

گوبِند دامودر مادھوے--٦٢--

ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ਮਦੋਨ ਮਤੰ ॥

گربنت ناری مدَون مت--

ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥

بلونت بلات کارنہ--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥

چرن کمل نہ بھجنت ترِن سمان دھرِگ جنمنہ--

ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ ॥

ہے پپیلکا گرسٹے گوبِند سمرن تُیں دھنے--

ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥

نانک انِک بار نمو نمہ--٦٣--

ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥

ترِن ت میرں سہکں ت ہریئں--

ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥

بوڈں ت تریئں اُون ت بھریئں--

ਅੰਧਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥

اندھکار کوٹ سُور اُجارں--

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥

بِنوَنت نانک ہر گُر دیارں--٦٤--

ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥

برہمنہ سنگ اُدھرن برہم کرم جے پُورنہ--

ਆਤਮ ਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥

آتم رتں سنسار گہں تے نر نانک نِہپھلہ--٦٥--

ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ ॥

پر درب ہِرن بہو وِگھن کرن اُچرن سرب جیا کہ--

ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥

لؤ لئی ترِسنا اتپت من مائے کرم کرت سِ سُوکرہ--٦٦--

ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥

متے سمیو چرن اُدھرن بھَے دُترہ--

ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥੪॥

انیک ہرن نانک سادھ سنگم نہ سنسیہہ--٦٧--٤--

ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ

محلّہ ۵ گاتھا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸ ਮਾਨੁਖ੍ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥

کرپُور پُہپ سُگندھا پرس مانُکھّیِ دیہں ملینں--

ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥

مجا رُدھر دُرگندھا نانک اتھ گربیَن اگیانو--ا--

ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥

پرمانو پرجنت آکاسہ دیپ لوء سِکھنڈنہ--

ਗਛੇਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੨॥

گچھین نَین بھاریَن نانک بِنا سادُھو نہ سِدھتے--۲--

ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥

جانو ست ہوونتو مرنو درِسٹین مِتھیا--

ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥

کیرت ساتھ چلنتھو بھننَت نانک سادھ سنگین--۳--

ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥

مایا چِت بھرمیَن اِسٹ مِتریکھ باندھوہ--

ਲਬਧੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥

لبدھں سادھ سنگین نانک سُکھ استھانں گوپال بھجنں--۴--

ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥

مَیلاگر سنّگین نِمّ بِرکھ سِ چندنہ--

ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ ॥੫॥

نِکٹ بسنتو بانسو نانک اہں بُدھ نہ بوہتے--۵--

ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥

گاتھا گُنپھ گوپال کتھں متھں مان مردنہ--

ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥

ہتں پنچ سترین نانک ہر بانے پرہارنہ--٦--

ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥

بچن سادھ سُکھ پنتھا لہنتھا بڈ کرمنہ--

ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥

رہنتا جنم مرنین رمن نانک ہر کیرتنہ--۷--

ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥

پتر بھُرجین جھڑییں نہ جڑیئں پیڈ سمپتا--

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥

نام بِہُون بِکھمتا نانک بہنت جون باسرو رَینی--۸--

ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥

بھاونی سادھ سنگین لبھنتں بڈ بھاگنہ--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥

ہر نام گُن رمن نانک سنسار ساگر نہ بِیاپنہ--۹--

ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸੁਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥

گاتھا گُوڑ اپارں سمجھنں بِرلا جنہ--

ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥

سنسار کام تجنں نانک گوبِند رمنں سادھ سنگمہ--١٠--

ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥

سُمنتر سادھ بچنا کوٹ دوکھ بِناسنہ--

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥

ہر چرن کمل دھیانں نانک کُل سمُوہ اُدھارنہ--١١--

ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧ੍ਯ੍ਯ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥

سُندر مندر سَینہ جیَن مدھیہ ہر کیرتنہ--

ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥

مُکتے رمن گوبِندہ نانک لبدھیں بڈ بھاگنہ--١٢--

ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥

ہر لبدھو مِتر سُمِتو--

ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥

بِدارن کدے نہ چِتو--

ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥

جا کا استھل تول اِمتو--

ਸੋੁਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥

سُئی نانک سکھا جیا سنگ کِتو--١٣--

ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥

اپجس مِٹَنت ست پُترہ--

ਸਿਮਰਤਬ੍ਯ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥

سِمرتبیہ رِدَے گُر منترنہ--

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ॥

پریتم بھگوان اچُت--

ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥

نانک سنسار تارنہہ--۱۴--

ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥

مرن بِسرن گوبِندہ--

ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯਾਵਣਹ ॥

جیون ہر نام دھیاونہ--

ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥

لبھن سادھ سنگیَن--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥

نانک ہر پُورب لِکھنہ--۱۵--

ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥

دسن بِہُون بھُینگں منترں گارُڑی نِوارں--

ਬ੍ਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥

بیادھ اُپاڑن سنتں--

ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥

نانک لبدھ کرمنہ--۱٦--

ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥

جتھ کتھ رمنں سرنں سربتر جیئنہ--

ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥

تتھ لگنں پریم نانک--

ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥

پرسادں گُر درسنہ--۱۷--

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧੰ ॥

چرنارِبند من بِدھیں--

ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥

سِدھں سرب کُسلنہ--

ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥

گاتھا گاونت نانک بھبھں پرا پُوربنہ--۱۸--

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ ॥

سُبھ بچن رمنں گَونں سادھ سنگیَن اُدھرنہ--

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥

سنسار ساگرں نانک پُنرپ جنم نہ لبھتے--۱۹--

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥

بید پُران ساستر بیچارں--

ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥

ایکنکار نام اُر دھارں--

ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥

کُلہ سموہ سگل اُدھارں--

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥

بڈبھاگی نانک کو تارں--۲۰--

ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥

سِمرنں گوبِند نامں اُدھرنں کُل سمُوہنہ--

ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥

لبدھئں سادھ سنگین نانک وڈبھاگی بھیٹنت درسنہ--۲۱--

ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥

سرب دوکھ پرَنتیاگی سرب دھرم درِڑنتن--

ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖ੍ਣਃ ॥੨੨॥

لبدھیَن سادھ سنگین نانک مستک لِکھن--۲۲--

ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥

ہویو ہےَ ہوونتو ہرن بھرن سمپُورن--

ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥

سادُھو ستم جانو نانک پریت کارنں--۲۳--

ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥

سُکھین بَین رتنں رچنں کسُنبھ رنگن--

ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥

روگ سوگ بیوگں نانک سُکھ نہ سُپنہہ--۲۴--

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫

پھُنہے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥

ہاتھ کلمّ اگمّ مستک لیکھاوتی--

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥

اُرجھ رہیو سبھ سنگ انُوپ رُوپاوتی--

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥

اُستت کہن نہ جائے مُکھہو تُہاریا--

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥

موہی دیکھ درس نانک بلہاریا--۱--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥

سنت سبھا مہہ بَیس کے کیرت مَے کہاں--

ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥

ارپی سبھ سیگار ایہو جیوُ سبھ دِوا--

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥

آس پیاسی سیج سو کنت وِچھائیَے--

ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ہرہاں مستک ہووے بھاگ ت ساجن پائیے--۲--

ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥

سکھی کاجل ہار تمبول سبھے کچھ ساجِیا--

ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥

سولہ کیئے سیگار کے انجن پاجیا--

ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥

جے گھر آوے کنت ت سبھ کچھ پائیے--

ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥

ہرہاں کنتے باجھ سیگار سبھ بِرتھا جائیے--۳--

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥

جِس گھر وسیا کنت سا وڈبھاگنے--

ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥

تِس بنیا ہبھ سیگار سائی سوہاگنے--

ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥

ہؤ سُتی ہوئے اچِنت من آس پُرائیا--

ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥

ہرہاں جا گھر آیا کنت ت سبھ کچھ پائیا--۴--

ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥

آسا اِتی آس کے آس پُرائیئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥

ستگور بھئے دیال ت پُورا پائیَے--

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥

مَے تن اوَگن بہت کے اوَگن چھایا--

ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥

ہرہاں ستگور بھئے دیال ت من ٹھہرایا--۵--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥

کہو نانک بےانت بےانت دھیایا--

ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥

دُتر ایہو سنسار ستگورو ترایا--

ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

مِٹیا آوا گوَن جاں پُورا پایا--

ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ہرہاں امِرت ہر کا نام ستگور تے پایا--٦--

ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥

میرَے ہاتھ پدم آگن سُکھ باسنا--

ਸਖੀ ਮੋੌਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥

سکھی مورَے کنٹھ رتنّ پیکھ دُکھ ناسنا--

ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥

باسوَ سنگ گُپال سگل سُکھ راس ہر--

ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥

ہرہاں رِدھ سِدھ نوَ نِدھ بسہِ جِس سدا کر--۷--

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ ਲਾਜੀਅਹਿ ॥

پر تِریہ راون جاہِ سیئی تا لاجیئہِ--

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥

نِتپرتِ ہِرہِ پر درب چھِدر کت ڈھاکیئہِ--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥

ہر گُن رمت پوِتر سگل کُل تارئی--

ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥

ہرہاں سُنتے بھئے پُنیت پاربرہم بیچارئی--۸--

ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥

اُوپر بنَے اکاس تلَے دھر سوہتی--

ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥

دہ دِس چمکَے بیجل مُکھ کوٗ جوہتی--

ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥

کھوجت پھِروٗ بِدیس پِیو کت پائیَے--

ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥

ہرہاں جے مستک ہووَے بھاگ ت درس سمائیَے--۹--

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥

ڈِٹھے سبھے تھاو نہی تُدھ جیہیا--

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥

بدھو پُرکھ بِدھاتےَ تاں تُو سوہیا--

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥

وسدی سگھن اپار انُوپ رام داس پُر--

ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥

ہرہاں نانک کسمل جاہِ نائیَے رام داس سر--١٠--

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥

چاترِک چِت سُچِت سو ساجن چاہیۓ--

ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥

جِس سنگ لاگے پران تِسے کوَ آہیۓ--

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥

بن بن پھِرت اُداس بُوند جل کارنے--

ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥

ہرہاں تیوَ ہر جن مانگےَ نام نانک بلہارنے--١١--

ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥

مِت کا چِت انُوپ مرّم نہ جانیۓ--

ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥

گاہک گُنی اپار سو تت پچھانیۓ--

ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥

چِتہِ چِت سمائے ت ہووے رنگ گھنا--

ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥

ہرہاں چنچل چورہِ مار ت پاوہِ سچ دھنا--١٢--

ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥

سُپنے اُوبھی بھئی گہیو کی نہ انچلا--

ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥

سُندر پُرکھ بِراجِت پیکھ من بنچلا--

ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥

کھوجوَ تا کے چرن کہہُ کت پائیے--

ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥

ہرہاں سوئی جتنّ بتائے سکھی پِروَ پائیے--١٣--

ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥

نَین نہ دیکھہ سادھ سے نَین بِہالیا--

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥

کرن نہ سُنہی ناد کرن مُند گھالیا--

ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥

رسنا جپے نہ نام تِل تِل کر کٹیئے--

ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥

ہرہاں جب بِسرے گوبِد رائے دِنو دِن گھٹیے--١٤--

ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥

پنکج پنک مہا مد گُنپھیا--

ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਞਿਆ ॥

انگ سنگ اُرجھائے بِسرتے سُنّنچھیا--

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥

ہےَ کوُ ایسا جے تورے بِکھم گانٹھ--

ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥

نانک اِک سرِیدھر ناتھ جے ٹُوٹے لئے سانٹھ--۱۵--

ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥

دھاووُ دسا انیک پریم پرَبھ کارنے--

ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥

پنچ ستاوہِ دُوت کوَن بِدھ مارنے--

ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧੵਾਈਐ ॥

تیکھن بان چلائے نام پرَبھ دھیائیئے--

ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥

ہرہاں مہاں بِکھادی گھات پُورن گُر پائیے--۱٦--

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥

ستگور کینی دات مُول نہ نِکھُٹئی--

ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥

کھاوہو بھُنچہو سبھ گُرمکھ چھُٹئی--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥

امرِت نام نِدھان دِتا تُس ہر--

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥

نانک سدا ارادھ کدے نہ جاںہے مر--۱۷--

ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥

جِتھَے جائے بھگت سو تھان سُہاونا--

ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥

سگلے ہوئے سُکھ ہر نام دھیاونا--

ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥

جی کرن جیکار نِندک مُوئے پچ--

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥

ساجن من آنند نانک نام جپ--۱۸--

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥

پاون پتِت پُنیت کتہ نہی سیویئے--

ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥

جھُوٹھے رنگ کھُوار کہاں لگ کھیویئے--

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ہرچندوُری پیکھ کاہے سُکھ مانیا--

ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥

ہرہاں ہوَ بلہاری تِنّ جے درگہہ جانیا--۱۹--

ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥

کینے کرم انیک گوار بِکار گھن--

ਮਹਾ ਦੁਰਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥

مہا درگندھت واس سٹھ کا چھار تن--

ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥

پھِرتؤ گرب گُبار مرن نہ جانئی--

ਹਰਿਹਾਂ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥

ہرہاں ہرچندوری پیکھ کاہے سچ مانئی--۲۰--

ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥

جِس کی پُوجے اوُدھ تسے کوَن راکھئی--

ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥

بَیدک انِک اُپاو کہاں لوَ بھاکھئی--

ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥

ایکو چیت گوار کاج تیرَے آوئی--

ਹਰਿਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥

ہرہاں بِن ناوَے تن چھار برِتھا سبھ جاوئی--۲۱--

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥

اوَکھدھ نام اپار امولک پیجئی--

ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥

مِل مِل کھاوہِ سنت سگل کوَ دیجئی--

ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥

جِسے پراپت ہوئے تسَے ہی پاونے--

ਹਰਿਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥

ہرہاں ہوُ بلہاری تِنّھ جے ہر رنگ راونے--۲۲--

ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥

وَیدا سندا سنگ اِکٹھّا ہویا--

ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥

اوُکھد آئے راس وِچ آپ کھلویا--

ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥

جو جو اونا کرم سُکرم ہوئے پسریا--

ਹਰਿਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥

ہرہاں دُوکھ روگ سبھ پاپ تن تے کھِسرِیا--۲۳--

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫

چوُبولے محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥

سمّن جوُ اِس پریم کی دم کیہوہوتی ساٹ--

ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥

راون ہُتے سو رنک نہِ جِن سِر دینے کاٹ--ا--

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥

پریت پریم تن کھچ رہیا بِیچ نہ رائی ہوت--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

چرن کمل من بیدھیو بُوجھن سُرت سَنجوگ--٢--

ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥

ساگر میر اُدیان بن نوَ کھنڈ بسُدھا بھرم--

ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥

مُوسن پریم پِرمّ کےَ گننؤ ایک کر کرم--٣--

ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥

مُوسن مسکر پریم کی رہی جو امبر چھائے--

ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥

بیدھے باندھے کمل مہہ بھوَر رہے لپٹائے--٤--

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥

جپ تپ سنجم ہرکھ سُکھ مان مہت ار گرب--

ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥

مُوسن نِمکھک پریم پرِ وار وار دیئوٗ سرب--٥--

ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥

مُوسن مرم نہ جانئی مرت ہِرت سنسار--

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥

پریم پِرمّ نہ بیدھیو اُرجھیو مِتھ بیوہار--٦--

ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥

گھب دب جب جارئےَ بچھرت پریم بِہال--

ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥

مُوسن تب ہی مُوسیئے بِسرت پُرکھ دیال--٧--

ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

جا کو پریم سُوآوُ ہےَ چرن چِتوَ من ماہِ--

ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥

نانک بِرہی برہم کے آن نہ کتہُو جاہِے--٨--

ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥

لکھ گھاٹیں اُونچو گھنو چنچل چِیت بِہال--

ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥

نِیچ کیچ نِمرت گھنی کرنی کمل جمال--٩--

ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥

کمل نَین انجن سِیام چندر بدن چِت چار--

ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥

مُوسن مگن مرّم سِیوُ کھنڈ کھنڈ کر ہار--١٠--

ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥

مگن بھیئو پِرء پریم سِیوُ سُودھ نہ سِمرت انگ--

ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥

پرگٹ بھیئو سبھ لوء مہہ نانک ادھم پتنگ--١١--

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ

سلوک بھگت کبیر جیوُ کے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥

کبیر میری سِمرنی رسنا اُوپر رام--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥

آد جُگادی سگل بھگت تا کو سُکھ بِسرام--١--

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥

کبیر میری جات کؤ سبھ کو ہسنیہار--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥

بلہاری اِس جات کؤ جہ جپیو سِرجنہار--٢--

ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥

کبیر ڈگمگ کیا کرہِ کہا ڈُلاوہِ جیؤ--

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥

سرب سُوکھ کو نائکو رام نام رس پِیو--٣--

ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥

کبیر کنچن کے کُنڈل بنے اُوپر لال جڑاؤ--

ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥

دیسہِ دادھے کان جیئو جِنھ من ناہی ناؤ--٤--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥

کبیر ایسا ایک آدھ جو جیوت مِرتک ہوئے--

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥

نِربھَے ہوئے کَے گُن روَے جت پیکھوُ تت سوئے--۵--

ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥

کبیر جا دِن ہوُ مُوآ پاچھے بھیا انند--

ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥੬॥

موہِ ملیو پرَبھ آپنا سنگی بھجہِ گوبِند--٦--

ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

کبیر سبھ تے ہم بُرے ہم تج بھلو سبھ کوئے--

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥

جِن ایسا کر بُوجھیا میت ہمارا سوئے--۷--

ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥

کبیر آئی مُجھِ پہہ انِک کرے کر بھَیس--

ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥

ہم راکھے گُر آپنے اُن کینو آدیس--۸--

ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

کبیر سوئی ماریئے جہ مُوآے سُکھ ہوئے--

ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥

بھلو بھلو سبھ کو کہَے بُرو نہ مانے کوئے--۹--

ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥

کبیر راتی ہووہِ کارِیا کارے اُوبھے جنت--

ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ਸਿ ਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥

لَے پھاہے اُٹھ دھاوتے سے جان مارے بھگونت۔۔۱۰۔۔

ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥

کبیر چندن کا بِروا بھلا بیڑھیو ڈھاک پلاس۔۔

ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥

اوۓ بھی چندن ہوۓ رہے بسے جو چندن پاس۔۔۱۱۔۔

ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥

کبیر بانس بڈائی بُوڈیا ایوٗ مت ڈُوبہو کوۓ۔۔

ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥

چندن کَے نِکٹے بسَے بانس سُگندھ نہ ہوۓ۔۔۱۲۔۔

ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥

کبیر دین گوایا دُنی سِیوٗ دُنی نہ چالی ساتھ۔۔

ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥

پاۓ کُہاڑا ماریا گاپھل اپنے ہاتھ۔۔۱۳۔۔

ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥

کبیر جہ جہ ہوٗ پھِریوٗ کوتک ٹھاوٗ ٹھاۓ۔۔

ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥

اِک رام سنیہی باہرا اُوجر میرَے بھانئے۔۔۱۴۔۔

ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥

کبیر سنتن کی جھُنگیا بھلی بھٹھ کُستی گاوٗ۔۔

ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥

آگ لگوٗ تہ دھوَلہر جہ ناہی ہر کو ناوٗ--١۵--

ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥

کبیر سنت مُوئے کیا روئیَے جو اپنے گِرہِ جائے--

ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥

رووہو ساقط باپُرے جو ہاٹَے ہاٹ بِکائے--١٦--

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥

کبیر ساقط ایسا ہےَ جیسی لسن کی کھان--

ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥

کونے بیٹھے کھائیَے پرگٹ ہوئے نِدان--١٧--

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥

کبیر مایا ڈولنی پوَن جھکولنہار--

ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥

سنتھو ماکھن کھایا چھاچھ پیئَے سنسار--١٨--

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥

کبیر مایا ڈولنی پوَن وہَے ہِو دھار--

ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥

جِن بِلویا تِن کھایا اوَر بِلوونہار--١٩--

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥

کبیر مایا چورٹی مُس مُس لاوَے ہاٹ--

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥

ایک کبیرا نہ مُسے جِن کینی بارہ باٹ--۲۰--

ਕਬੀਰ ਸੁਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥

کبیر سُوکھ نہ اینہہ جُگ کرہِ جو بہُتے میت--

ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥

جو چِت راکھہہ ایک سِیوٗ تے سُکھ پاوہِ نیت--۲۱--

ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥

کبیر جِس مرنے تے جگ ڈرے میرے من آنند--

ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥

مرنے ہی تے پایئے پُورن پرمانند--۲۲--

ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ ॥

رام پدارتھ پائےَ کےَ کبیرا گانٹھ نہ کھولھ--

ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥

نہی پٹن نہی پارکھُو نہی گاہک نہی مول--۲۳--

ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥

کبیر تا سِیوٗ پریت کر جا کو ٹھاکُر رام--

ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥

پنڈت راجے بھُوپتی آوہِ کوٗنے کام--۲۴--

ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥

کبیر پریت اِک سِیوٗ کیئے آن دُبدھا جائے--

ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥

بھاوے لامبے کیس کر بھاوے گھرر مُڈائے--۲۵--

ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥

کبیر جگ کاجل کی کوٹھری اندھ پرے تِس ماہِ--

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥

ہوَ بلہاری تِن کوَ پَیس جو نیکس جاہِ--۲٦--

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥

کبیر ایہو تن جائگا سکھو ت لیہو بہور--

ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥

نانگے پاوہو تے گئے جِن کے لاکھ کرور--۲۷--

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥

کبیر ایہو تن جائگا کوَنے مارگ لائے--

ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥

کےَ سنگت کر سادھ کی کےَ ہر کے گُن گائے--۲۸--

ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥

کبیر مرتا مرتا جگ مُوآ مر بھی نہ جانیا کوئے--

ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥

ایسے مرنے جو مرَے بہُر نہ مرنا ہوئے--۲۹--

ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥

کبیر مانس جنم دُلمبھ ہےَ ہوئے نہ بارے بار--

ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥

جیئو بن پھل پاکے بھُئے گرہِ بہُر نہ لاگہِ ڈار۔۔۳۰۔۔

ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥

کبیرا تُہی کبیر تُو تیرو ناؤ کبیر۔۔

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥

رام رتن تب پائیَے جوُ پہلے تجہِ سریر۔۔۳۱۔۔

ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥

کبیر جھنکھ نہ جھنکھیَے تُمرو کہیوُ نہ ہوئے۔۔

ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥

کرم کریم جو کر رہے میٹ نہ ساکَے کوئے۔۔۳۲۔۔

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥

کبیر کسوُٹی رام کی جھُوٹھا ٹکَے نہ کوئے۔۔

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥

رام کسوُٹی سو سہَے جو مر جیوا ہوئے۔۔۳۳۔۔

ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

کبیر اُوجل پہرہِ کاپرے پان سُپاری کھاہِ۔۔

ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੪॥

ایکس ہر کے نام بِن بادھے جم پُر جانہِ۔۔۳۴۔۔

ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ ॥

کبیر بیڑا جرجرا پھُوٹے چھینک ہجار۔۔

ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੫॥

ہرُوئے ہرُوئے تِر گئے ڈُوبے جِن سِر بھار--۳۵--

ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥

کبیر ہاڈ جرے جیئو لاکری کیس جرے جیئو گھاس--

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥

ایہو جگ جرتا دیکھ کےَ بھیو کبیر اُداس--۳۶--

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥

کبیر گرب نہ کیجیئَے چام لپیٹے ہاڈ--

ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥

حَیور اُوپر چھتر تر تے پھُن دھرنی گاڈ--۳۷--

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥

کبیر گرب نہ کیجیئَے اُوچا دیکھ اوَاس--

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥

آج کالھِ بھُئے لیٹنا اُوپر جامَے گھاس--۳۸--

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥

کبیر گرب نہ کیجیئَے رنک نہ ہسیئَے کوئے--

ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥

اجہو سو ناوٗ سمُندر مہہ کیا جانوٗ کیا ہوئے--۳۹--

ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥

کبیر گرب نہ کیجیئَے دیہی دیکھ سُرنگ--

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥

آج کالِھ تج جاہوگے جیئو کانچُری بھُینگ--۴۰--

ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥

کبیر لُوٹنا ہےَ ت لُوٹ لےَ رام نام ہےَ لُوٹ--

ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥

پھِر پاچھےَ پچھُو تاہوگے پران جاہِنگے چھُوٹ--۴۱--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥

کبیر ایسا کوئی نہ جنمیئو اپنے گھر لاوَے آگ--

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥

پانچؤ لرِکا جار کےَ رہےَ رام لِو لاگ--۴۲--

ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥

کو ہےَ لرِکا بیچئی لرکی بیچےَ کوئے--

ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥

ساجھا کرَے کبیر سِیؤ ہر سنگ بنج کرئے--۴۳--

ਕਬੀਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥

کبیر ایہہ چیتاونی مت سہسا رہِ جائے--

ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥

پاچھے بھوگ جو بھوگوے تِن کو گُڑ لےَ کھاہِ--۴۴--

ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥

کبیر مےَ جانیو پڑبو بھلو پڑبے سِیؤ بھل جوگ--

ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥

بھگت نہ چھاڈوٗ رام کی بھاوے نِندوٗ لوگ--۴۵--

ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥

کبیر لوگ کے نِندے بپُڑا جہ من ناہی گیان--

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥

رام کبیرا رَوِ رہے اوَر تجے سبھ کام--۴۶--

ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥

کبیر پردیسی کےَ گھاگھرَے چھو دِس لاگی آگ--

ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥

کھِنتھا جل کوئلہ بھئی تاگے آنچ نہ لاگ--۴۷--

ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥

کبیر کھِنتھا جل کوئلہ بھئی ک ھاپر پھُوٹ مپھُوٹ--

ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥

جوگی بپُڑا کھیلیو آسن رہی بِبھوُت--۴۸--

ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥

کبیر تھورَے جل ماچھلی جھِیور میلیئو جال--

ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੯॥

ایہہ ٹوگھنے نہ چھُوٹس پھِر کر سمُند سمھال--۴۹--

ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥

کبیر سمُند نہ چھوڑِیےَ جوٗ ات کھارو ہوئے--

ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥

پوکھر پوکھر ڈھوڈھتے بھلو نہ کہَے کوئے--۵۰--

ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

کبیر نِگسائیں بہہ گئے تھانگھی ناہی کوئے--

ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥

دین گریبی آپنی کرتے ہوئے سو ہوئے--۵۱--

ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥

کبیر بَیسنؤ کی کُوکر بھلی ساقط کی بُری مائے--

ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥

اوہ نِت سُنَے ہر نام جس اوہ پاپ بِساہن جائے--۵۲--

ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥

کبیر ہرنا دُوبلا ایہو ہریارا تال--

ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥

لاکھ اہیری ایک جیوٗ کیتا بنچوٗ کال--۵۳--

ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥

کبیر گنگا تیر جو گھر کرہِ پیوہِ نِرمل نیر--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥

بِن ہر بھگت نہ مُکت ہوئے ایوٗ کہہ رمے کبیر--۵۴--

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥

کبیر من نِرمل بھیا جیسا گنگا نیر--

ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥

پاچھے لاگو ہر پھِرے کہت کبیر کبیر--۵۵--

ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥

کبیر ہردی پیئری چُوناں اُوجل بھائے--

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥

رام سنیہی توَ مِلَے دونوَ برن گوَائے--۵٦--

ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥

کبیر ہردی پیرتن ہرَے چُون چِہن نہ رہائے--

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥

بلہاری ایہہ پریت کوَ جہِ جات برن کُل جائے--۵۷--

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥

کبیر مُکت دُوارا سنکُرا رائی دسئیں بھائے--

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮॥

من توَ مَیگل ہوئے رہیو نِکسو کیوَ کےَ جائے--۵۸--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

کبیر ایسا ستگور جے مِلَے تُٹھا کرے پساوَ--

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੯॥

مُکت دُوارا موکلا سہجے آووَ جاوَ--۵۹--

ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥

کبیر نہ موہِ چھان نہ چھاپری نہ موہِ گھر نہی گاوَ--

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥

مت ہر پُوچھَے کوَن ہےَ میرے جات نہ ناوُ--٦٠--

ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥

کبیر مُوہِ مرنے کا چاوُ ہےَ مروُ ت ہر کےَ دُوار--

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥

مت ہر پُوچھَے کوَن ہےَ پرا ہمارے بار--٦١--

ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥

کبیر نہ ہم کیا نہ کرہِگے نہ کر سکےَ سریر--

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥

کیا جانوُ کِچھ ہر کِییا بھیئوُ کبیر کبیر--٦٢--

ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥

کبیر سُپنےَ ہُو برڑائے کےَ جِہ مُکھ نِکسےَ رام--

ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥੬੩॥

تا کے پگ کی پانہی میرے تن کو چام--٦٣--

ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ॥

کبیر ماٹی کے ہم پُوترے مانس راکھیئوُ ناوُ--

ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥

چار دِوس کے پاہُنے بڈ بڈ رُوندھِ ٹھاوُ--٦٤--

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥

کبیر مہدی کر گھالیا آپ پیسائے پیسائے--

ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੫॥

تَے سہ بات نہ پُوچھیئَے کبہو نہ لائی پائے--٦٥--

ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

کبیر جہ در آوت جاتیہوہ ہٹکَے ناہی کوئے--

ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥

سو در کیَسے چھوڑِیےَ جو در ایسا ہوئے--٦٦--

ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥

کبیر ڈُوبا تھا پےَ اُبریو گُن کی لہر جھبِک--

ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੭॥

جب دیکھیو بیڑا جرجرا تب اُتر پریو ہئُو پھرق--٦٧--

ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥

کبیر پاپی بھگت نہ بھاوئی ہر پُوجا نہ سُہاۓ--

ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੮॥

ماکھی چندن پرہرے جہ تہ جائے--٦٨--

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کبیر بَید مُوآ روگی مُوآ مُوآ سبھ سنسار--

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੬੯॥

ایک کبیرا نہ مُوآ جہ ناہی روونہار--٦٩--

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥

کبیر رام نہ دھیائیو موٹی لاگی کھور--

ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੦॥

کایا ہانڈی کاٹھ کی نہ اوہ چڑھے بہور۔۔۷۰۔۔

ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥

کبیر ایسی ہوئے پری من کو بھاوت کین۔۔

ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੭੧॥

مرنے تے کیا ڈرپنا جب ہاتھ سِدھوُرا لین۔۔۷۱۔۔

ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥

کبیر رس کو گانڈو چُوسیَے گُن کوُ مریئے روئے۔۔

ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੨॥

اوَگنیارے مانسَے بھلو نہ کہَے کوئے۔۔۷۲۔۔

ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥

کبیر گاگر جل بھری آج کالھِ جَے پھُوٹ۔۔

ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥

گُر جو نہ چیتہہ آپنو ادھ ماجھ لیجہگے لُوٹ۔۔۷۳۔۔

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥

کبیر کُوکر رام کو مُتیا میرو ناوُ۔۔

ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥

گلے ہمارے جیوری جہ کھنچے تہ جاوُ۔۔۷۴۔۔

ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥

کبیر جپنی کاٹھ کی کیا دِکھلاوہِ لوئے۔۔

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥

ہِردَے رام نہ چیتہی ایہہ جپنی کیا ہوئے--۷۵--

ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥

کبیر بِرہو بھُینگم من بسَے منت نہ مانے کوئے--

ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥

رام بیوگی نہ جیئے جیئے ت بوُرا ہوئے--۷۶--

ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥

کبیر پارس چندنَے تِنھ ہےَ ایک سُگندھ--

ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥

تہ مِل تیوُ اُوتم بھئے لوح کاٹھ نِرگندھ--۷۷--

ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥

کبیر جم کا ٹھینگا بُرا ہےَ اوہو نہی سہیا جائے--

ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥

ایک جو سادھُو ملیو تِنہ لیِیا انچل لائے--

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥

کبیر بَید کہَے ہوُ ہی بھلا دارُو میرَے وس--

ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੭੯॥

ایہہ توُ بست گُپال کی جب بھاوے لئے کھس--۷۹--

ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥

کبیر نوُبت آپنی دِن دس لیہو بجائے--

ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੦॥

ندی ناوَ سنجوگ جیئو بہُر نہ مِلّے آئے--۸۰--

ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥

کبیر سات سمُندہِ مس کروَ قلم کروَ بنرائے--

ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੧॥

بسُدھا کاگد جوَ کروَ ہر جس لِکھن نہ جائے--۸۱--

ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥

کبیر جات جُلاہا کیا کرَے ہِردَے بسے گُپال--

ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੨॥

کبیر رمئیا کنٹھ مِل چُوکہہ سرب جنجال--۸۲--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥

کبیر ایسا کو نہی مندر دئے جرائے--

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੮੩॥

پانچوَ لرِکے مار کےَ رہےَ رام لِیو لائے--۸۳--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥

کبیر ایسا کو نہی ایہو تن دیوَے پھُوک--

ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥

اندھا لوگ نہ جانئی رہیو کبیرا کُوک--۸۴--

ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥

کبیر ستی پُکارے چِہ چڑی سُن ہو بیر مسان--

ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੫॥

لوگ سبایا چل گییو ہم تُم کام نِدان--۸۵--

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥

کبیر من پنکھی بھیو اُڈ اُڈ دہ دِس جائے--

ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥

جو جیَسی سنگت مِلَے سو تَیسو پھل کھاۓ--۸۶--

ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥

کبیر جا کوُ کھوجتے پائیو سوئی ٹھوُر--

ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥

سوئی پھِر کےَ تُو بھیا جا کوُ کہتا اوُر--۸۷--

ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥

کبیر ماری مروُ کُسنگ کی کیلے نِکٹ جو بیر--

ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥

اوہ جھُولَے اوہ چیریَے ساقط سنگ نہ ہیر--۸۸--

ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥

کبیر بھار پرائی سِر چرَے چلیو چاہَے باٹ--

ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥

اپنے بھارہِ نہ ڈرے آگے اوُگھٹ گھاٹ--۸۹--

ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥

کبیر بن کی دادھی لاکری ٹھاڈھی کرَے پکار--

ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥

مت بس پرؤ لوہار کے جارَے دُوجی بار--۹۰--

ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥

کبیر ایک مرنتے دُئے مُوئے دوئے مرنتہ چار--

ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥

چار مرنتہ چھہ مُوئے چار پُرکھ دُئے نار--۹۱--

ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥

کبیر دیکھ دیکھ جگ ڈھونڈھیا کہوں نہ پایا ٹھوَر--

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥

جِن ہر کا نام نہ چیتیوٗ کہا بھُلانے اوَر--۹۲--

ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥

کبیر سنگت کریئے سادھ کی انت کرَے نِرباہو--

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥

ساقط سنگ نہ کیجیئے جا تے ہوئے بِناہو--۹۳--

ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥

کبیر جگ مہہ تیوٗ جان کےَ جگ مہہ رہیو سمائے--

ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥

جِن ہر کا نام نہ چیتیوٗ بادہِ جنمیں آئے--۹۴--

ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥

کبیر آسا کریئے رام کی اوَرے آس نِراس--

ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥

نرک پرہِ تے مانئی جو ہر نام اُداس--۹۵--

ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥

کبیر سِکھ ساکھا بہُتے کیئے کیَسو کیوٗ نہ میت--

ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥

چالے تھے ہر مِلن کوٗ بیچےَ اٹکیوٗ چیت--۹۶--

ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥

کبیر کارن بپُرا کیا کرَے جوٗ رام نہ کرَے سہائے--

ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥

جہ جہ ڈالی پگ دھروٗ سوئی مُر مُر جائے--۹۷--

ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥

کبیر اورہ کوٗ اُپدیستے مُکھ مےَ پر ہے ریَت--

ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥

راس بِرانی راکھتے کھایا گھر کا کھیت--۹۸--

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥

کبیر سادُھو کی سنگت رہوٗ جوٗ کی بھُوسی کھاوٗ--

ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥

ہونہار سو ہوئیہَے ساقط سنگ نہ جاوٗ--۹۹--

ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥

کبیر سنگت سادھ کی دِن دِن دُونا ہیَت--

ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥

ساقط کاری کامبری دھوئے ہوئے نہ سیٔت۔۔۱۰۰۔۔

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥

کبیر من مُونڈِیا نہی کیٔس مُنڈائے کا نئے۔۔

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥

جو کِچھ کیا سو من کیا مُونڈا مُونڈ اجانئے۔۔۱۰۱۔۔

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥

کبیر رام نہ چھوڈِیۓ تن دھن جائے ت جاوٗ۔۔

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥

چرن کمل چِت بیدھیا رامہِ نام سماوٗ۔۔۱۰۲۔۔

ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥

کبیر جو ہم جنت بجاوتے ٹُوٹ گیئیں سبھ تار۔۔

ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥

جنت بِچارا کیا کرَے چلے بجاونہار۔۔۱۰۳۔۔

ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

کبیر مائے مُونڈوٗ تہ گُورُو کی جا تے بھرم نہ جائے۔۔

ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥

آپ ڈُبے چھو بید مہہ چیلے دیئے بہائے۔۔۱۰۴۔۔

ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥

کبیر جیتے پاپ کیئے راکھے تلَے دُرائے۔۔

ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੫॥

پرگٹ بھئے نِدان سبھ جب پُوچھے دھرم رائے--۱۰۵--

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥

کبیر ہر کا سِمرن چھاڈ کَے پالِۄُ بہت کُٹنب--

ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥

دھندھا کرتا رہِ گیا بھائی رہیا نہ بندھ--۱۰۶--

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥

کبیر ہر کا سِمرن چھاڈ کَے رات جگاون جائے--

ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥

سرپن ہوئے کَے اوُترے جائے اپنے کھائِے--۱۰۷--

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥

کبیر ہر کا سِمرن چھاڈ کَے اہوئی راکھے نار--

ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥

گدہی ہوئے کَے اوُترے بھار سہَے من چار--۱۰۸--

ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥

کبیر چتُرائی ات گھنی ہر جپ ہِردے ماہِ--

ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥

سُوری اُوپر کھیلنا گِرے ت ٹھاہر ناہِ--۱۰۹--

ਕਬੀਰ ਸੋੁਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥

کبیر سوئی مکھ دھنّ ہےَ جا مکھ کہیَے رام--

ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥

دیہی کِس کی باپُری پوِتر ہوئگو گرام--॥۱۰--

ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥

کبیر سوئی کُل بھلی جا کُل ہر کو داس--

ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥

جِہہ کُل داس نہ اُوپجے سو کُل ڈھاک پلاس--॥۱۱۱--

ਕਬੀਰ ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥

کبیر ہےَ گئے باہن سگھن گھن لاکھ دھجا پھہراہِ--

ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥

اِیا سُکھ تے بھِکھیا بھلی جوَ ہر سِمرت دِن جاہے--॥۱۲--

ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚੜਾਇ ॥

کبیر سبھ جگ ہوَ پھِریوُ ماندل کندھ چڑھائے--

ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥

کوئی کاہُو کو نہی سبھ دیکھی ٹھوک بجائے--॥۱۳--

ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥

مارگ موتی بیتھرے اندھا نِکسیو آئے--

ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥

جوت بِنا جگدیس کی جگت اُلنگھے جائے--॥۱۴--

ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥

بوڈا بنس کبیر کا اُپجیو پُوت کمال--

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥

ہر کا سِمرن چھاڈ کے گھر لے آیا مال--۱۱۵--

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥

کبیر سادھو کوُ مِلنے جائیے ساتھ نہ لیجے کوئے--

ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥

پاچھے پاوُ نہ دیجیئے آگے ہوئے سو ہوئے--۱۱٦--

ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥

کبیر جگ بادھیوُ جِہہ جیوری تہ مت بندھوکبیر--

ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥

جیہہِ آٹا لون جیئوُ سون سمان سریر--۱۱۷--

ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥

کبیر ہنس اُڈِیو تن گاڈیو سوجھائی سَیناہ--

ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥

اجھوُ جیوُ نہ چھوڈئی رنکائی نَیناہ--۱۱۸--

ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥

کبیر نَین نِہاروُ تُجھ کوُ سرَون سُنوُ تُو ناوُ--

ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥

بَین اُچروُ تُو نام جی چرن کمل رِد ٹھاوُ--۱۱۹--

ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥

کبیر سُرگ نرک تے مَے رہیو ستگور کے پرساد--

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥

چرن کمل کی مؤج مہہ رہؤ انت ار آد۔۔۱۲۰۔۔

ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥

کبیر چرن کمل کی مؤج کو کہہ کیسے اُنمان۔۔

ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥

کہبے کؤ سوبھا نہی دیکھا ہی پروان۔۔۱۲۱۔۔

ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥

کبیر دیکھ کے کِہ کہؤ کہے نہ کو پتیِائے۔۔

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥

ہر جیسا تَیسا اوہی رہؤ ہرکھ گُن گائے۔۱۲

ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥

کبیر چُگے چِتارے بھی چُگے چُگ چُگ چِتارے۔۔

ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥

جیسے بچرہِ کُونج من مایا ممتا رے۔۔۱۲۳۔۔

ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥

کبیر امبر گھنہر چھایا برِکھ بھرے سر تال۔۔

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥

چاترِک جیئو ترست رہَے تِن کو کؤن حوال۔۔۱۲۴۔۔

ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥

کبیر چکئی جؤ نِس بیچھڑے آئے ملِے پربھات۔۔

ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥

جو نر بِچھُرے رام سِیوُ نہ دِن مِلے نہ رات--۱۲۵--

ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥

کبیر رَینائر بِچھوریا رہو رے سنکھ مجھُور--

ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥

دیول دیول دھاہڑی دیسہہ اُگوت سُور--۱۲۶--

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥

کبیر سُوتا کیا کرہِ جاگ روئے بھَے دُکھ--

ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥

جا کا باسا گور مہہ سو کیوُ سووَے سُکھ--۱۲۷--

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥

کبیر سُوتا کیا کرہِ اُٹھ کے نہ جپہہ مُرار--

ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥

اِک دِن سوون ہوئگو لامبے گوڈ پسار--۱۲۸--

ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥

کبیر سُوتا کیا کرہِ بیٹھا رہو ار جاگ--

ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥

جا کے سنگ تے بیچھُرا تا ہی کے سنگ لاگ--۱۲۹--

ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥

کبیر سنت کی گَیل نہ چھوڑیےَ مارگ لاگا جاوُ--

ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥

پیکھت ہی پُنّیت ہوئے بھیٹت جپیے ناؤ--۱۳۰--

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥

کبیر ساقط سنگ نہ کیجیئے دُورہِ جائیے بھاگ--

ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥

باسن کارو پرسیئے تؤ کچھ لاگے داگ--۱۳۱--

ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥

کبیرا رام نہ چیتیوٗ ذرا پہونچیو آئے--

ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥

لاگی مندر دُوار تے اب کیا کاڈھیا جائے--۱۳۲--

ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥

کبیر کارن سو بھیئُو جو کینو کرتار--

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥

تِس بِن دُوسر کو نہی ایکے سِرجنہار--۱۳۳--

ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥

کبیر پھل لاگے پھلن پاکن لاگے آمب--

ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥

جائے پہوچہِ کھسم کوٗ جوٗ بیچ نہ کھاہی کامب--۱۳۴--

ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥

کبیر ٹھاکُر پُوجہہ مول لے منہٹھ تیرتھ جاہے--

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥

دیکھا دیکھی سَوانگ دھر بھُولے بھٹکا کھاہے--١٣٥--

ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

کبیر پاہن پرمیسُر کییا پُوجے سبھ سنسار--

ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥

اِس بھرواسے جو رہے بوڈے کالی دھار--١٣٦--

ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥

کبیر کاگد کی اوبری مس کے کرم کپاٹ--

ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥

پاہن بوری پِرتھمی پنڈت پاڑی باٹ--١٣٧--

ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥

کبیر کال کرنتا ابہِ کر اب کرتا سُوئے تال--

ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥

پاچھے کچھُو نہ ہوئگا جوٗ سِر پر آوے کال--١٣٨--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥

کبیر ایسا جنت اِک دیکھیا جیَسی دھوئی لاکھ--

ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥

دیسَے چنچل بہو گُنا مت ہینا ناپاک--١٣٩--

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥

کبیر میری بُدھ کوٗ جم نہ کرے تِسکار--

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥

جِن ایہو جمُوآ سِرجِیا سو جپِیا پروِدگار--۱۴۰--

ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥

کبیر کستُوری بھیا بھوَر بھئے سبھ داس--

ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥

جیئُو جیئُو بھگت کبیر کی تیئُو تیئُو رام نِواس--۱۴۱--

ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥

کبیر گہگچ پریو کُٹنب کےَ کانٹھے رہِ گیئو رام--

ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥

آئے پرے دھرم رائے کے بیچہِ دھُوما دھام--۱۴۲--

ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥

کبیر ساقط تے سُوکر بھلا راکھَے آچھا گاؤ--

ਓਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥

اوہو ساقط بپُرا مر گیا کوئے نہ لَیہَے ناؤ--۱۴۳--

ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥

کبیر کوئڈی کوئڈی جور کےَ جورے لاکھ کرور--

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥

چلتی بار نہ کچھ ملیو لئی لنگوٹی تور--۱۴۴--

ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥

کبیر بَیسنو ہُوا ت کیا بھیا مالا میلیں چار--

ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥

باہر کنچن بارہا بھیتر بھری بھنگار--۱۴۵--

ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

کبیر روڑا ہوئے رہو باٹ کا تج من کا ابھیمان--

ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥

ایسا کوئی داس ہوئے تاہِ ملَے بھگوان--۱۴۶--

ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥

کبیر روڑا ہُوا ت کیا بھیا پنتھی کوَ دُکھ دئے--

ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥

ایسا تیرا داس ہےَ جیئُو دھرنی مہہ کھیہہ--۱۴۷--

ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥

کبیر کھیہہ ہُوئی توَ کیا بھیا جوَ ا ڈُ لاگَے انگ--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥

ہر جن ایسا چاہیےَ جیئُو پانی سربنگ--۱۴۸--

ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥

کبیر پانی ہُوا ت کیا بھیا سیرا تاتا ہوئے--

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥

ہر جن ایسا چاہیےَ جیَسا ہر ہی ہوئے--۱۴۹--

ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥

اُوچ بھوَن کنکامنی سِکھر دھجا پھہرائے--

ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥

تا تے بھلی مدُھوکری ستسنگ گُن گائے--۱۵۰--

ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥

کبیر پاٹن تے اُوجر بھلا رام بھگت جہ ٹھائے--

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥

رام سنیہی باہرا جم پُر میرے بھانئے--۱۵۱--

ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥

کبیر گنگ جمن کے انترے سہج سُنّ کے گھاٹ--

ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੨॥

تہا کبیرَے مٹ کیا کھوجت مُن جن باٹ--۱۵۲--

ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥

کبیر جیسی اُپجی پیڈ تے جوُ تَیسی نبہَے اوڑ--

ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥

ہیرا کِس کا باپُرا پُجہہ نہ رتن کرور--

ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥

کبیرا ایک اچمبھوُ دیکھیو ہیرا ہاٹ بِکائے--

ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥

بنجنہارے باہرا کوُڈی بدلَے جائے--۱۵۴--

ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥

کبیرا جہا گیان تہ دھرم ہےَ جہا جھُوٹھ تہ پاپ--

ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥

جہا لوبھ تہ کال ہےَ جہا کھِما تہ آپ--۱۵۵--

ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

کبیر مایا تجی ت کیا بھیا جوَ مان تجیا نہی جائے--

ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥

مان مُنی مُنِور گلے مان سبھےَ کوَ کھاۓ--۱۵۶--

ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥

کبیر ساچا ستگور مےَ مِلیا سبد جو باہیا ایک--

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥

لاگت ہی بھُئے مِل گیا پریا کلیجے چھیک--۱۵۷--

ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥

کبیر ساچا ستگور کیا کرے جوَ سِکھا مہہ چُوک--

ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥

اندھے ایک نہ لاگئی جیئو بانس بجائیے پھُوک--۱۵۸--

ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥

کبیر ہےَ گےَ باہن سگھن گھن چھترپتی کی نار--

ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥

طاس پٹنتر نہ پُجے ہر جن کی پنہار--۱۵۹--

ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥

کبیر نِرپ ناری کیوَ نِندیۓ کیوَ ہر چیری کوَ مان--

ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥

اوہ مانگ سوارے بِکھَے کوُ اوہ سِمرے ہر نام--۱٦۰--

ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥

کبیر تھُونی پائی تھِت بھئی ستگور بندھی دھیر--

ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥

کبیر ہیرا بنجیا مان سروور تیر--۱٦۱--

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥

کبیر ہر ہیرا جن جؤہری لے کَے مانڈَے ہاٹ--

ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੨॥

جب ہی پائیہہ پارکھُو تب ہیرن کی ساٹ--۱٦۲--

ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥

کبیر کام پرے ہر سِمریئے ایسا سِمرہو نِت--

ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੩॥

امرا پُر باسا کرہو ہر گیا بہوَرے بِت--۱٦۳--

ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥

کبیر سیوا کوُ دُئے بھلے ایک سنت اِک رام--

ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੪॥

رام ج داتا مُکت کو سنت جپاوے نام--۱٦۴--

ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥

کبیر جِہ مارگ پنڈت گئے پاچھے پری بہیر--

ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੫॥

اِک اوَگھٹ گھاٹی رام کی تہ چڑ رہیو کبیر--۱۶۵--

ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥

کبیر دُنیا کے دوکھے مُوآ چالت کُل کی کان--

ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੬॥

تب کُل کِس کا لاجسی جب لے دھرہِ مسان--۱۶۶--

ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥

کبیر ڈُوبہگو رے باپُرے بہو لوگن کی کان--

ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੭॥

پارَوسی کے جو ہُوا تُو اپنے بھی جان--۱۶۷--

ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥

کبیر بھلی مدھوکری نانا ب دھ کو ناج--

ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੮॥

دعوا کاہُو کو نہی بڈا دیس بڈ راج--۱۶۸--

ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥

کبیر داوے داجھن ہوت ہےَ نِرداوے رہےَ نِسنک--

ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੬੯॥

جو جن نِرداوے رہےَ سو گنےَ اِندر سو رنک--۱۶۹--

ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥

کبیر پال سمُوہا سرور بھرا پی نہ سکےَ کوئی نیر--

ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥

بھاگ بڈے تےَ پائیو توُں بھر بھر پیِو کبیر--۱۷۰--

ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥

کبیر پربھاتے تارے کھِسہِ تیوُ ایہو کھِسےَ سریر--

ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥

اے دُئے اکھر نہ کھِسہِ سو گہِ رہیو کبیر--۱۷۱--

ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥

کبیر کوٹھی کاٹھ کی دہ دِس لاگی آگ--

ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥

پنڈت پنڈت جل مُوئے مُورکھ اُبرے بھاگ--۱۷۲--

ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥

کبیر سنسا دُور کر کاگد دیہہ بِہائے--

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥

باون اکھر سودھ کےَ ہر چرنی چِت لائے--۱۷۳--

ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥

کبیر سنت نہ چھاڈے سنتئی جوُ کوٹِک مِلہ اسنت--

ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥

ملیاگر بھُینگم بیڈھیو ت سیتلتا نہ تجنت--۱۷۴--

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥

کبیر من سیتل بھیا پایا برہم گیان--

ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥

جِن جوالا جگ جاریا سو جن کے اُدک سمان--۱۷۵--

ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

کبیر ساری سِرجنہار کی جانَے ناہی کوئے--

ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥

کَے جانَے آپن دھنی کَے داس دیوانی ہوئے--۱۷۶--

ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥

کبیر بھلی بھئی جو بھؤ پریا دِسا گئیں سبھ بھُول--

ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥

اورا گر پانی بھیا جائے ملیو ڈھل کُول--۱۷۷--

ਕਬੀਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥

کبیرا دھُور سکَیل کَے پُرِیا باندھی دیہہ--

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥

دِوس چار کو پیکھنا انت کھیہہ کی کھیہہ--۱۷۸--

ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥

کبیر سُورج چاند کَے اُدَے بھئی سبھ دیہہ--

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥

گُر گوبِند کے بِن ملے پلٹ بھئی سبھ کھیہہ--۱۷۹--

ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥

جہ انبھؤ تہ بھَے نہی جہ بھؤ تہ ہر ناہے--

ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥

کہیو کبیر بِچار کےَ سنت سُنہو من ماہے۔۔۱۸۰۔۔

ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥

کبیر جِنہو کِچھُو جانیا نہی تِن سُکھ نید بِہائے۔۔

ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥

ہمہو جو بُوجھا بُوجھنا پُوری پری بلائے۔۔۱۸۱۔۔

ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥

کبیر مارے بہت پُکاریا پیر پُکارے اوُر۔۔

ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥

لاگی چوٹ مرّم کی رہیو کبیرا ٹھوَر۔۔۱۸۲۔۔

ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥

کبیر چوٹ سُہیلی سیل کی لاگت لئے اُساس۔۔

ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੩॥

چوٹ سہارے سبد کی طاس گُورُو مےَ داس۔۔۱۸۳۔۔

ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥

کبیر مُلاں مُنارے کیا چڑھِ سائی نہ بہرا ہوئے۔۔

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥

جا کارن تُوں بانگ دیہہ دِل ہی بھیتر جوئ۔۔۱۸۴۔۔

ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥

سیکھ صبوُری باہرا کیا حج کعبے جائے۔۔

ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥

کبیر جا کی دِل ثابت نہی تا کوُ کہاں کھُدائِے--۱۸۵--

ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

کبیر الّا کی کر بندگی جہ سِمرت دُکھ جائے--

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥

دِل مہہ سائی پرگٹَے بُجھے بلنتی نانیے--۱۸۶--

ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥

کبیر جوری کیئِے جُلم ہےَ کہتا ناوُ حلال--

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥

دفتر لیکھا مانگیئے تب ہوئگو کوَن حوال--۱۸۷--

ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥

کبیر کھُوب کھانا کھیچری جا مہہ امِرت لون--

ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥

ہَیرا روٹی کارنے گلا کٹاوَے کوَن--۱۸۸--

ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥

کبیر گُر لاگا تب جانیِے مِٹے موہ تن تاپ--

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥

ہرکھ سوگ داجھے نہی تب ہر آپہ آپ--۱۸۹--

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥

کبیر رام کہن مہہ بھید ہےَ تا مہہ ایک بِچار--

ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥

سوئی رام سبھے کہہ سوئی کوتکہار--۱۹۰--

ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥

کبیر رامے رام کھو کہبے ماہِ ببیک--

ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥

ایک انیکہِ مِل گیا ایک سمانا ایک--۱۹۱--

ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥

کبیر جا گھر سادھ نہ ہر کی سیوا ناہِ--

ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥

تے گھر مرہٹ سارکھے بھُوت بسہِ تِن ماہِ--۱۹۲--

ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥

کبیر گُونگا ہُوا باورا بہرا ہُوا کان--

ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥

پاوہو تے پِنگُل بھیا ماریا ستگور بان--۱۹۳--

ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥

کبیر ستگور سُورمے باہیا بان جو ایک--

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥

لاگت ہی بھُئے گر پریا پرا کریجے چھیک--۱۹۴--

ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥

کبیر نِرمل بُوند اکاس کی پر گئی بھُوم بِکار--

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਂਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥

بِن سنگت ایوُ مانئی ہوئے گئی بھٹھ چھار--۱۹۵--

ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥

کبیر نِرمل بُوند اکاس کی لینی بھُوم مِلائے--

ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥

انِک سِیانے پچ گئے نہ نِرواری جائے--۱۹۶--

ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥

کبیر حج کعبے ہوُ جائے تھا آگےَ ملیا کھُدائے--

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨ੍ਹਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥

سانئی مُجھ سِیوُ لر پرِیا تُجھَے کِنھِ پھُرمائی گائے--۱۹۷--

ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥

کبیر حج کابےَ ہوئے ہوئے گیا کیَتی بار کبیر--

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥

سانئی مُجھ مہہ کیا کھتا مُکھہو نہ بولےَ پیر--۱۹۸--

ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥

کبیر جییا جو مارہِ جور کر کہتے ہہ جوحلال--

ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥

دفتر دئی جب کاڈھ ہےَ ہوئگا کوُن حوال--۱۹۹--

ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥

کبیر جور کیا سو جُلم ہےَ لئے جباب کھُدائے--

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥

دفتر لیکھا نیکسَے مار مُہے مُوہِ کھاۓ--۲۰۰--

ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥

کبیر لیکھا دینا سُوہیلا جوَ دِل سُوچی ہوۓ--

ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥

اُس ساچے دیبان مہہ پلا نہ پکرَے کوۓ--۲۰۱--

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥

کبیر دھرتی ار آکاس مہہ دُئے تُوں بری ابدھ--

ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥

کھٹ درسن سنسے پرے ار چوَراسی سِدھ--۲۰۲--

ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥

کبیر میرا مُجھ مہہ کِچھ نہی جو کِچھ ہےَ سو تیرا--

ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥

تیرا تُجھ کوَ سوَپتے کیا لاگَے میرا--۲۰۳--

ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥

کبیر تُوں تُوں کرتا تو ہُوا مُجھ مہہ رہا نہ ہُوں--

ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥

جب آپا پر کا مِٹ گیا جِت دیکھوَ تت تُو--۲۰۴--

ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥

کبی ر بِکارہ چِتوتے جھُوٹھے کرتے آس--

ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥

منورتھ کوئے نہ پُوریو چالے ا وٹھ نِراس--۲۰۵--

ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥

کبیر ہر کا سِمرن جو کرَے سو سُکھییا سنسار--

ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥

اِت اُت کتہِ نہ ڈولئی جِس راکھَے سِرجنہار--۲۰۶--

ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥

کبیر گھانی پیڑتے ستگور لیئے چھڈائے--

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥

پرا پُوربلی بھاونی پرگٹ ہوئی آئے--۲۰۷--

ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥

کبیر ٹالَے ٹولَے دِن گیا بیاج بڈھنتو جائے--

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥

نہ ہر بھجیو نہ کھت پھٹیو کال پہونچو آئے--۲۰۸--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥

کبیر کُوکر بھوَکنا کرنگ پِچھَے اُٹھ دھائے--

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥

کرمی ستگور پایا جِن ہوَ لیِیا چھڈائے--۲۰۹--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥

کبیر دھرتی سادھ کی تسکر بَیسہہ گاہِ--

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥

دھرتی بھار نہ بیاپئیُ اُن کوُ لاہوُ لاہِ--۲۱۰--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥

کبیر چاول کارنے تُکھ کوُ مُہلی لائے--

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨੧੧॥

سنگ کُسنگی بَیستے تب پُوچھَے دھرم رائے--۲۱۱--

ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ॥

نامہ مایا موہیا کہَے تِلوچن میت--

ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥

کاہے چھیپہو چھائلَے رام نہ لاوہو چیت--۲۱۲--

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਾਲਿ ॥

نامہ کہَے تِلوچنا مُکھ تے رام سمبھالے--

ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥

ہاتھ پاؤ کر کام سبھ چِیت نِرنجن نال--۲۱۳--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

کبیرا ہمرا کو نہی ہم کِس ہُو کے ناہِ--

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥

جِن ایہ و رچن رچایا تِس ہی ماہِ سماہِ--۲۱۴--

ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥

کبیر کیچڑ آٹا گِر پرِیا کِچھُو نہ آئیو ہاتھ--

ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥

پیست پیست چابِیا سوئی نِبہیا ساتھ--۲۱۵--

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥

کبیر من جانَے سبھ بات جانت ہی اوگن کرَے--

ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥

کاہے کی کُسلات ہاتھ دیپ کُوئے پرَے--۲۱۶--

ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥

کبیر لاگی پریت سُجان سِیوُ برجَے لوگ ا جان--

ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥

تا سِیوُ ٹُوٹی کیوُ بنَے جا کے جیا پران--۲۱۷--

ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

کبیر کوٹھے منڈپ ہیت کر کاہے مرہو سوار--

ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਊਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥

کارج ساڈھے تین ہت گھنی ت پئُونے چار--۲۱۸--

ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥

کبیر جو مَے چِتوؤ نہ کرَے کیا میرے چِتوے ہوئے--

ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥

اپنا چِتویا ہر کرَے جو میرے چِت نہ ہوئے--۲۱۹--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

چِنتا بھی آپ کرائسی اچِنت بھی آپے دئے--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥

نانک سو سالاہیئے جے سبھنا سار کرئے--۲۲۰--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥

کبیر رام نہ چیتیو پھِریا لالچ ماہے--

ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥

پاپ کرنتا مر گیا اوُدھ پُنی کھِن ماہے--۲۲۱--

ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥

کبیر کایا کاچی کاروی کیول کاچی دھات--

ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥

ثابت رکھہ ت رام جھج ناہِ ت بِنٹھی بات--۲۲۲--

ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥

کبیر کیسَو کیسو کُوکیَے نہ سوئیَے اثار--

ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥

رات دِوس کے کُوکنے کبہُو کے سُنَے پُکار--۲۲۳--

ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥

کبیر کایا کجلی بن بھیا من کُنچر مَے منت--

ਅੰਕਸੁ ਗ੍ਯ੍ਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥

انکس گیان رتن ہےَ کھیَوٹ بِرلا سنت--۲۲۴--

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥

کبیر رام رتن مُکھ کوتھری پارکھ آگے کھول--

ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥

کوئی آئے ملیگو گاہکی لیگو مہگے مول--۲۲۵--

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥

کبیر رام نام جانیو نہی پالِوُ کٹک کُٹنب--

ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥

دھندھے ہی مہہ مر گیئو باہر بھئی نہ بمب--۲۲۶--

ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥

کبیر آکھی کیرے ماٹکے پل پل گئی بِہائے--

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥

من جنجال نہ چھوڈئی جم دِیا دمامہ آئے--۲۲۷--

ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥

کبیر ترور رُوپی رام ہےَ پھل رُوپی بیراگ--

ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥

چھایا رُوپی سادھ ہےَ جِن تجیا باد بِباد--۲۲۸--

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥

کبیر ایسا بیج بوئے بارہ ماس پھلنت--

ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥

سیتل چھایا گہر پھل پنکھی کیَل کرنت--۲۲۹--

ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥

کبیر داتا ترور دیا پھل اُپکاری جیِونت--

ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥

پنکھی چلے دِساوری بِرکھا سُپھل پھلنت--۲۳۰--

ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥

کبیر سادُھو سنگ پراپتی لِکھیا ہوئے لِلاٹ--

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥

مُکت پدارتھ پائیَے ٹھاک نہ اوگھٹ گھاٹ--۲۳۱--

ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥

کبیر ایک گھڑی آدھی گھری آدھی ہُوں تے آدھ--

ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥

بھگتن سیَتی گوسٹے جو کینے سو لابھ--۲۳۲--

ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥

کبیر بھانگ ماچھلی سُرا پان جو جو پرانی کھانہِ--

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥

تیرتھ برت نیم کیئے تے سبھَے رساتل جانہِ--۲۳۳--

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

نیچے لوئن کر رہوُ لے ساجن گھٹ ماہِ--

ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥

سبھ رس کھیلوُ پییئا کِسی لکھاووُ ناہِ--۲۳۴--

ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥

آٹھ جام چوُسٹھ گھری تُو نِرکھت رہَے جیوُ--

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥

نیچے لوئن کیوُ کروُ سبھ گھٹ دیکھوُ پِیو--۲۳۵--

ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥

سُن سکھی پییئا مہہ جیوُ بسَے جیا مہہ بسَے کے پِیو--

ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥

جیوُ پِیو بُوجھوُ نہی گھٹ مہہ جیوُ کے پِیو--۲۳۶--

ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥

کبیر بامن گُورُو ہےَ جگت کا بھگتن کا گُر ناہِ--

ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥

ارجھ اُرجھ کےَ پچ مُوآ چارؤ بیدہو ماہِ--۲۳۷--

ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ہر ہےَ کھانڈ ریت مہہ بِکھری ہاتھی چُنی نہ جائے--

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥

کہہ کبیر گُر بھلی بجُھائی کیٹی ہوئے کےَ کھائِے--۲۳۸--

ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥

کبیر جؤ تُوہے سادھ پِرمّ کی سیس کاٹ کر گوئے--

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥

کھیلت کھیلت حالَ کر جو کِچھ ہوئے ت ہوئے--۲۳۹--

ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥

کبیر جؤ تُوہے سادھ پِرمّ کی پاکے سیَتی کھیل--

ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥

کاچی سرسوٗں پیَل کےَ نہ کھل بھئی نہ تیل--۲۴۰--

ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥

ڈھونڈھت ڈولہِ اندھ گت ار چینت ناہی سنت--

ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥

کہہ نامہ کیوُ پائیے بِن بھگتھو بھگونت--۲۴۱--

ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥

ہر سو ہیرا چھاڈ کےَ کرہِ آن کی آس--

ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥

تے نر دوجک جاہِگے ست بھاکھَے رویداس--۲۴۲--

ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥

کبیر جئُ گرِہو کرہِ ت دھرم کر ناہی ت کر بیراگ--

ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥

بیراگی بندھن کرَے تا کو بڈو ابھاگ--۲۴۳--

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ

سلوک سیکھ فرید کے

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥

جِت دِہاڑے دھن وری ساہے لئے لکھائے--

ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥

ملک جے کنّی سُنیدا مُوہو دیکھالے آئے--

ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥

جِند نِمانی کڈھیئے ہڈا کُو کڑکائے--

ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥

ساہے لکھے نہ چلنی جِندُو کُوں سمجھائے--

ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥

جِند وہوٹی مرن ور لَے جاسی پرنائے--

ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥

آپن ہتھی جول کےَ کےَ گل لگےَ دھائے--

ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥

والھو نکی پُرسلات کّنی نہ سُنی آئے--

ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥

فریدا کِڑی پونّدیئی کھڑا نہ آپ مُہائے--١--

ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥

فریدا در درویسی گاکھڑی چلّاں دُنیاں بھت--

ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥

بنھِ اُٹھائی پوٹلی کِتھےَ ونجا گھت--٢--

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥

کِجھ نہ بُجھےَ کِجھ نہ سُجھےَ دُنیا گُجھی بھاہے--

ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥

سائیں میرَے چنگا کیتا ناہی ت ہں بھی دجھاں آہے--٣--

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥

فریدا جے جانا تِل تھوڑڑے سّمل بُک بھری--

ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥

جے جانا سَہو ننڈھڑا تاں تھوڑا مان کری--٤--

ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥

جے جانا لڑ چھِجنا پیڈی پائیں گنڈھ--

ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥

تَے جیوڈ مَے ناہِ کو سبھ جگ ڈِٹھا ہنڈھ--٥--

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥

فریدا جے تُو عقل لطیف کالے لکھ نہ لیکھ--

ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥

آپنڑے گرِیوان مہہ سِر نیِنواں کر دیکھ--٦--

ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥

فریدا جو تَے مارن مُکیاں تِنہھا نہ مارے گھُم--

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥

آپنڑے گھر جائیے پَیر تِنہھا دے چُمّ--٧--

ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥

فریدا جاں توُ کھٹن ویل تاں تُو رتا دُنی سِیوُ--

ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥

مرگ سَوائی نیہِ جاں بھریا تاں لدیا--٨--

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥

دیکھ فریدا جو تھیا داڑی ہوئی بھُور--

ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥

اگہو نیڑا آیا پِچھا رہیا دُور--٩--

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥

دیکھ فریدا جے تھِیا سکر ہوئی وِس--

ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥

سائیں باجھو آپنے ویدن کہیۓ کِس--۱۰--

ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥

فریدا اکھی دیکھ پتینیاں سُن سُن رینے کنّ--

ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥

ساکھ پکندی آئیا ہور کریندی ونّ--۱۱--

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥

فریدا کالیں جِنی نہ راویا دھوَلی راوے کوئے--

ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥

کر سائیں سِیوٗ پِرہڑی رنگ نویلا ہوئے--۱۲--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥

فریدا کالی دھوَلی صاحِب سدا ہےَ جے کو چِت کرے--

ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

آپنا لایا پِرم نہ لگئی جے لوچےَ سبھ کوئے--

ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥

ایہو پِرم پیالہ کھسم کا جےَ بھاوے تےَ دئے--۱۳--

ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥

فریدا جِنھ لوئن جگ موہیا سے لوئن مےَ ڈِٹھ--

ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥

کجل ریکھ نہ سہدِیا سے پنکھی سُوئ بہٹھ--۱۴--

ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥

فریدا کُوکیدیا چانگیدیا متی دیدیا نِت--

ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥

جو سَیتان ونجایا سے کِت پھیرِہ چِت--۱۵--

ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥

فریدا تھیوُ پواہی دبھ--

ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥

جے سائیں لوڑہے سبھ--

ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥

اِک چھِجِہ بِیا لتاڑیئِہ--

ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥

تاں سائی دَے در واڑیئِہ--۱٦--

ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥

فریدا کھاک نہ نِندیئے کھاکُو جیڈ نہ کوئے--

ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥

جیودیا پیرا تلَے مُویا اُپر ہوئے--۱۷--

ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥

فریدا جا لب تا نیہو کیا لب ت کُوڑا نیہو--

ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥

کچر جھت لگھائیۓ چھپّر تُٹّے میہو--١٨--

ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥

فریدا جنگل جنگل کیا بھَوہِ ون کنڈا موڑیہہِ--

ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥

وسی رب ہِیالیۓ جنگل کیا ڈُھوڈھیہِ--١٩--

ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥

فریدا اِنی نکی جنگھیۓ تھل ڈُونگر بھویومِھ--

ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥

اج فریدَے کُوجڑا سَے کوہاں تھیوم--٢٠--

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥

فریدا راتی وڈیاں دُھکھ دُھکھ اُٹھن پاس--

ਧਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥

دھِگ تِنّھا دا جیویا جِنا وِڈانی آس--٢١--

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥

فریدا جے مَے ہودا واریا مِتا آئڑِیاں--

ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥

ہیَڑا جلَے مجیٹھ جیئو اُپر انگارا--٢٢--

ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥

فریدا لوڑے داکھ بِجوُریاں کِکر بیجے جٹ--

ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥

ہنڈھے اُنن کتائدا پیدھا لوڑے پٹ--٢٣--

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥

فریدا گلیئے چِکڑ دُور گھر نال پیارے نیہو--

ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥

چلا ت بھِجے کمبلی رہاں ت تُٹے نیہو--٢٤--

ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥

بھِجو سِجو کمبلی اللّا ورسَو میہو--

ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥

جائے مِلا تِنا سجنا تُٹو ناہی نیہو--٢٥--

ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

فریدا مَے بھولاوا پگ دا مت میَلی ہوئے جائے--

ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥

گہلا رُوح نہ جانئی سِر بھی مِٹی کھاۓ--٢٦--

ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥

فریدا سکر کھنڈ نِوات گُڑ ماکھیو مانجھا دُدھ--

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥

سبھے وستُو مِٹھیاں رب نہ پُجن تُدھ--٢٧--

ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥

فریدا روٹی میری کاٹھ کی لاون میری بھُکھ--

ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥

جِنا کھادھی چوپڑی گھنے سہنگے دُکھ--۲۸--

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥

رُکھی سُکھی کھائِ کَے ٹھنڈھا پانی پِیو--

ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥

فریدا دیکھ پرائی چوپڑی نہ ترسائے جیوَ--۲۹--

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥

اج نہ سُتی کنت سِیوَ انگ مُڑے مُڑ جائے--

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥

جائے پُچھو ڈوہاگنی تُم کیوَ رَین وِہائے--۳۰--

ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ساہُرَے ڈھوئی نہ لہَے پیئیَے ناہی تھاوَ--

ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗੁਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥

پِر واتڑی نہ پُچھئی دھن سوہاگن ناوَ--۳۱--

ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥

ساہُرے پیئیَے کنت کی کنت اگّم اتھاہو--

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥

نانک سو سوہاگنی جو بھاوَے بےپرواہ--۳۲--

ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥

ناتی دھوتی سمبہی سُتی آئے نچِند--

ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥

فریدا رہی سو بیڑی ہِنںگ دی گئی کتھوری گندھ--٣٣--

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥

جوبن جاندے نہ ڈراں جے سہہ پریت نہ جائے--

ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥

فریدا کِتی جوبن پریت بِن سُک گئے کُملائے--٣٤--

ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥

فریدا چِنت کھٹولا وان دُکھ بِرہِ وِچھاون لیپھ--

ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥

ایہو ہمارا جیونا تُو صاحِب سچے ویکھ--٣٥--

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥

بِرہا بِرہا آکھیئے بِرہا تُو سُلطان--

ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥

فریدا جِت تن بِرہو نہ اُپجَے سو تن جان مسان--٣٦--

ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥

فریدا اے وِس گندلا دھریاں کھنڈ لِواڑ--

ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥

اِک راہیدے رہِ گئے اِک رادھی گئے اُجاڑ--٣٧--

ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥

فریدا چار گوایا ہنڈھ کَے چار گوایا سمّ--

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥

لیکھا رب منگیسیا تُو آنہو کیرھے کمّ--۳۸--

ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥

فریدا در درواجے جائے کے کیوٗ ڈِٹھو گھڑیال--

ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥

ایہو نِدوساں ماریئے ہم دوساں دا کیا حال--۳۹--

ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥

گھڑیئے گھڑیئے ماریئے پہری لہے سجائے--

ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥

سو ہیَڑا گھڑیال جیئو ڈُکھی رین وِہائے--۴۰--

ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥

بُڈھا ہوآ سیکھ فرید کمبن لگی دیہہ--

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥

جے سَو ورھیا جیونا بھی تن ہوسی کھیہہ--۴۱--

ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥

فریدا بار پرائیے بَیسنا سائیں مُجھے نہ دیہہ--

ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥

جے تُو ایوے رکھسی جیوٗ سریرہو لیہہ--۴۲--

ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥

کندھ کُہاڑا سِر گھڑا ون کے سر لوہار--

ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥

فریدا ہؤ لوڑی سَہو آپنا تُو لوڑہِ انگیار۔۔۴۳۔۔

ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥

فریدا اِکنا آٹا اگلا اِکنا ناہی لون۔۔

ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥

اگَے گئے سِنیاپسن چوٹاں کھاسی کوُن۔۔۴۴۔۔

ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥

پاس دمامے چھت سِر بھیری سڈو رڈ۔۔

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥

جائے سُتے جیران مہہ تھیئے اتیما گڈ۔۔۴۵۔۔

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥

فریدا کوٹھے منڈپ ماڑیا اُساریدے بھی گئے۔۔

ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥

کُوڑا سَودا کر گئے گوری آئے پئے۔۔۴۶۔۔

ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥

فریدا کھِنتھڑ میکھا اگلیا جِند نہ کائی میکھ۔۔

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥

واری آپو آپنی چلے مسائق سیکھ۔۔۴۷۔۔

ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥

فریدا دُہو دِیوی بلندیا ملک بہٹھا آئے۔۔

ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥

گڑ لیتا گھٹ لُٹیا دیوڑے گیا بُجھائے--۴۸--

ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ ॥

فریدا ویکھ کپاہے جے تھِیا جے سِر تھِیا تِلاہ--

ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥

کمادَے ار کاگدَے کُنے کوئلیاہ--

ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥

مندے عمل کریدیا ایہہ سجائے تِناہ--۴۹--

ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥

فریدا کنّ مُسلا صُوف گل دِل کاتی گُڑ وات--

ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥

باہر دِسَے چانَنا دِل اندھیاری رات--۵۰--

ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥

فریدا رتی رت نہ نِکلے جے تن چیرَے کوئے--

ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥

جو تن رتے رب سِیُو تِن تن رت نہ ہوئے--۵۱--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ایہو تن سبھو رت ہےَ رت بِن تنّ نہ ہوئے--

ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥

جو سہہ رتے آپنے تِت تن لوبھ رت نہ ہوئے۔۔

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

بھَے پئِیَے تن کھین ہوئے لوبھ رت وِچھوہ جائے۔

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

جیئُو بَیسنتر دھات سُدھ ہوئے تیئُو ہر کا بھؤ دُرمت مَیل گوَایے۔۔

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥

نانک تے جن سوہنے جے رتے ہر رنگ لائے۔۔۵۲۔۔

ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥

فریدا سوئی سرور ڈھوڈھ لہو لبھی وتھ۔۔

ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥

چھپڑ ڈھوڈھے کیا ہووے چِکڑ ڈُبَے ہتھ۔۔۵۳۔۔

ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥

فریدا ننڈھی کنت نہ راویو وڈی تھی مُئیاس۔۔

ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੇਂ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥

دھن کُوکیندی گور میں تَے سہہ نہ مِلیاس۔۔۵۴۔۔

ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥

فریدا سِر پلیا داڑی پلی مُچھاں بھی پلیاں۔۔

ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥

رے من گہلے باولے مانہہ کیا رلیاں۔۔۵۵۔۔

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥

فریدا کوٹھے دھُکن کیتڑا پِر نیدڑی نِوار--

ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥

جو دِہ لدھے گانوے گئے وِلاڑ وِلاڑ--٥٦--

ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥

فریدا کوٹھے منڈپ ماڑِیا ایَت نہ لائے چِت--

ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥

مِٹی پئی اتولوی کوئے نہ ہوسی مِت--٥٧--

ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥

فریدا منڈپ مال نہ لائے مرگ ستانی چِت دھر--

ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥

سائی جائے سمھال جتھے ہی توُ ونجنا--٥٨--

ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥

فریدا جِنھی کمّی ناہِ گُن تے کمڑے وِسار--

ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥

مت سرمِندا تھیوہی سانئی دَے دربار--٥٩--

ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥

فریدا صاحِب دی کر چاکری دِل دی لاہے بھراند--

ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥

درویساں نو لوڑیئے رُکھاں دی جیراند--٦٠--

ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥

فریدا کالے مَیڈے کپڑے کالا مَیڈا ویس--

ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥

گُنہی بھریا مَے پھِرا لوک کہَے درویس--٦١--

ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥

تتی توئے نہ پلَوَے جے جل ٹُبی دئے--

ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥

فریدا جو ڈوہاگن رب دی جھُوریدی جھُورئیے--٦٢--

ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥

جاں کُوآری تا چاؤ ویواہی تاں ماملا--

ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥

فریدا ایہو پچھوتاؤ وت کُوآری نہ تھیئے--٦٣--

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥

کلر کیری چھپڑی آئے اُلتھے ہنجھ--

ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ੍ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥

چِنجُو بوڑنِھ نہ پیوہِ اُڈن سندی ڈنجھ--٦٤--

ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥

ہنس اُڈر کودھرَے پیا لوک وِڈارن جائے--

ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥

گہلا لوک نہ جاندا ہنس نہ کودھرا کھائے--٦٥--

ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥

چل چل گئیاں پنکھیاں جنھی وسائے تل--

ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥

فریدا سر بھریا بھی چلسی تھکے کوَل اِکل--٦٦--

ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥

فریدا اِٹ سِرانے بھُئے سوَن کیڑا لڑیو ماس--

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥

کیتڑیا جُگ واپرے اِکت پیا پاس--٦٧--

ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥

فریدا بھنّی گھڑی سسوّنوِی ٹُٹی ناگر لج--

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥

عجرائیل فریستا کےَ گھر ناٹھی اج--٦٨--

ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥

فریدا بھنّی گھڑی سوّنوِی ٹُوٹی ناگر لج--

ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥

جو سجن بھُئے بھار تھے سے کیوُ آوہِ اج--٦٩--

ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥

فریدا بے نِواجا کُتِیا ایہہ نہ بھلی رِیت--

ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥

کبہی چل نہ آیا پنجے وکھت مسیت--٧٠--

ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥

اُٹھ فریدا عُجُو ساج صُبح نِواج گُجار--

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥

جو سِر سانئی نہ نِوَے سو سِر کپ اُتار--۷۱--

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥

جو سِر سائی نہ نِوَے سو سِر کیجَے کانئے--

ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥

کُنے ہیٹھ جلائیَے بالن سندَے تھائے--۷۲--

ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥

فریدا کِتھے تَیڈے ماپیا جنھی تُو جنیوہِ--

ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥

تَے پاسہو اوئے لد گئے تُوں اجے نہ پتینوہِ--۷۳--

ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥

فریدا من میدان کر ٹوئے ٹبے لاہِ--

ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥

اگَے مُول نہ آوسی دوجک سندی بھاہِ--۷۴--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥

فریدا کھالق کھلق مہہ کھلق وسَے رب ماہے--

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥

مندا کِس نو آکھیئے جاں تِس بِن کوئی ناہِ--۷۵--

ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥

فریدا جے دِہ نالہ کپیا جے گل کپہ چُکھ--

ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥

پوَن نہ اِتیماملا سہاں نہ اِتی دُکھ--۷٦--

ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥

چبن چلن رتنّ سے سُنیئر بہہ گئے--

ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥

ہیَڑے مُتی دھاہ سے جانی چل گئے--۷۷--

ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥

فریدا بُرے دا بھلا کر گُسا من نہ ہڈھائے--

ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥

دیہی روگ نہ لگئی پلَے سبھ کِچھ پائے--۷۸--

ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥

فریدا پنکھ پراہُنی دُنی سُہاوا باگ--

ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥

نوَبت وجی صُبح سِیوٗ چلن کا کر ساج--۷۹--

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥

فریدا رات کتھوٗری ونڈیئے سُتِیا مِلَے نہ بھاوٗ--

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੈਣ ਨੀਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥

جِنھا نَین نیندراولے تِنّھا مِلن کُواوُ--۸۰--

ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥

فریدا مَے جانیا دُکھ مُجھ کُو دُکھ سبایَے جگ--

ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥

اُوچے چڑ کَے دیکھیا تاں گھر گھر ایہا اگ--۸۱--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗ ॥

فریدا بھُوم رنگاولی منجھ وِسُولا باگ--

ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥

جو جن پِیر نِواجِیا تِنّھا انچ نہ لاگ--۸۲--

ਮਹਲਾ ੫ ॥

محلّہ ۵--

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥

فریدا عُمر سُہاوڑی سنگ سُوونڑی دیہہ--

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥

وِرلے کیئی پائیَن جِنھا پیارے نیہ--۸۳--

ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥

کندھی وہن نہ ڈھاہِ توُ بھی لیکھا دیونا--

ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥

جدھر رب رجائے وہن تِداؤ گنؤ کرے--۸۴--

ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥

فریدا ڈُکھا سیتی دِہو گیا سُولاں سیَتی رات--

ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥

کھڑا پُکارے پاتنی بیَڑا کپر وات--۸۵--

ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥

لمی لمی ندی وہَے کندھی کیرَے ہیَت--

ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥

بیڑے نو کپر کیا کرے جے پاتن رہَے سُچیَت--۸۶--

ਫਰੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥

فریدا گلیں سو سجن ویہہ اِک ڈھونڈھیدی نہ لہاں--

ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨ੍ਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥

دھُکھاں جیئو مانلیہ کارن تِنّھا ما پِری--۸۷--

ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥

فریدا ایہو تن بھؤکنا نِت نِت دُکھیے کؤن--

ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥

کّنی بُجے دے رہاں کِتی وگَے پؤن--۸۸--

ਫਰੀਦਾ ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ੍ ॥

فریدا رب کھجُوری پکیاں ماکھَ نئی وہنّھ--

ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈਂ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥

جو جو ونجیں ڈیہڑا سو عُمر ہتھ پوَنّ--۸۹--

ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥

فریدا تن سُکا پِنجر تھِیا تلیاں کھُونڈہِ کاگ--

ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥

اجے س رب نہ باہُڑیو دیکھ بندے کے بھاگ--۹۰--

ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥

کاگا کرنگ ڈھنڈھولیا سگلا کھایا ماس--

ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥

اے دُئے نَینا مت چھُہوَ پِر دیکھن کی آس--۹۱--

ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥

کاگا چُونڈ نہ پِنجرہ بسَے ت اُڈر جاہے--

ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥

جِت پِنجرے میرا سَہو وسَے ماس نہ تِدُو کھاہے--۹۲--

ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥

فریدا گور نِمانی سڈ کرے نِگھریا گھر آوَ--

ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨਾ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥

سر پر مَیتھے آونا مرہو نہ ڈریاہو--۹۳--

ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥

اینی لوئنی دیکھدیا کیتی چل گئی--

ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥

فریدا لوکاں آپو آپݨی مَے آپݨی پئی--۹۴--

ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

آپ سوارہہَ مَے مِلہہ مَے مِلیا سُکھ ہوئے--

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥

فریدا جے تُو میرا ہوئے رہہ سبھ جگ تیرا ہوئے--۹۵--

ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥

کندھی اُتّےَ رُکھڑا کِچرکو بنّےَ دھیر--

ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥

فریدا کچّےَ بھانڈے رکھیئے کِچر تائی نیر--۹۶--

ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥

فریدا محل نِسکھݨ رہِ گئےَ واسا آیا تل--

ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥

گوراں سے نِمانِیا بہسن رُوحاں مل--

ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥

آکھیں سیکھا بندگی چلن اج کہ کل--۹۷--

ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥

فریدا مؤتے دا بنّا ایوےَ دِسّے جیئو دریاوے ڈھاہا--

ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥

اگّے دوجک تپیا سُنیئے ہُول پوَے کاہاہا--

ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

اِکنا نو سبھ سوجھی آئی اِک پھِردے وےپرواہا--

ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥

عمل جے کیتیا دُنی وِچ سے درگہ اوگاہا--٩٨--

ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨ੍ਹੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥

فریدا دریاوَے کنّھے بگلا بیٹھا کیَل کرے--

ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥

کیَل کریدے ہنجھ نو اچِنتے باج پئے--

ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥

باج پئے تِس رب دے کیلاں وِسریاں--

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥

جو من چِت نہ چیتے سن سو گالی رب کیاں--٩٩--

ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥

ساڈھے ترِےَ من دیہُری چلَے پانی انّ--

ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥

آئیو بندہ دُنی وِچ وت آسُونی بنھِ--

ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥

ملکل موَت جاں آوسی سبھ درواجے بھنّ--

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥

تِنّھا پیاریا بھائیاں اگےَ دِتا بنھِ--

ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ੍ ॥

ویکھو بندہ چلیا چھو جنیا دَے کنّھ--

ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥

فریدا عمل جے کیتے دُنی وِچ درگہ آئے کّم--۱۰۰--

ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ੍ਾ ਵਾਸੁ ॥

فریدا ہؤ بلہاری تِنھ پنکھِیا جنگل جِنھا واس--

ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥

ککر چُگن تھل وسن رب نہ چھوڈن پاس--۱۰۱--

ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥

فریدا رُت پھِری ون کمبیا پت جھڑے جھڑ پاہِ--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥

چارے کُنڈا ڈُھونڈھیاں رہن کِتھاؤ ناہِ--۱۰۲--

ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥

فریدا پاڑ پٹولا دھج کری کمبلڑی پہریؤ--

ਜਿਨ੍ੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥

جِنھی ویسی سَہو مِلَے سیئی ویس کرَیؤ--۱۰۳--

ਮਃ ੩ ॥

م: ۳--

ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥

کائے پٹولا پاڑتی کمبلڑی پہرَیئے--

ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥

نانک گھر ہی بیٹھیا سَہو مِلَے جے نیئت راس کرئے--۱۰۴--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨ੍ਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥

فریدا گرب جِنھا وڈیائیا دھَن جوبن آگاہ--

ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥

کھالی چلے دھنی سِیوَ ٹبے جیو میہاہو--۱۰۵--

ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥

فریدا تِنا مُکھ ڈراونے جِنا وِساریون ناوَ--

ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥

ایتھے دُکھ گھنیرِیا اگَے ٹھوَر نہ ٹھاوَ--۱۰۶--

ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥

فریدا پِچھل رات نہ جاگیوہِ جِیودڑو مُئیوہِ--

ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥

جے تَے رب وِساریا ت رب نہ وِسریوہِ--۱۰۷--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥

فریدا کنت رنگاولا وڈا ویمُہتاج--

ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥

الله سیتی رتیا ایہو سچاواں ساج--۱۰۸--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥

فریدا دُکھ سُکھ اِک کر دِل تے لاہے وِکار--

ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥

الّا بھاوے سو بھلا تاں لبھی دربار--۱۰۹--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥

فریدا دُنی وجائی وجدی تُوں بھی وجہِ نال--

ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥

سوئی جیوَ نہ وجدا جِس الہو کردا سار--۱۱۰--

ਮਃ ੫ ॥

م: ۵--

ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥

فریدا دِل رتا اِس دُنی سِیوَ دُنی نہ کتَے کّم--

ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥

مِثل فقیراں گاکھڑی سو پائیے پُور کرّم--۱۱۱--

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥

پہلَے پہرَے پُھلڑا پھل بھی پچھا رات--

ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ੍ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥

جو جاگنھِ لہنّ سے سائی کنّو دات--۱۱۲--

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥

داتی صاحِب سندِیا کیا چلَے تِس نال--

ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ ਇਕਨ੍ਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥

اِک جاگندے نہ لہنھِ اِکنھا سُتِیا دئے اُٹھال--۱۱۳--

ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥

ڈھوڈھیدیئے سُہاگ کُو تؤ تن کائی کور--

ਜਿਨ੍ਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ੍ਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥

جِنھا ناؤ سُوہاگنی تِنھا جھاک نہ ہور--۱۱۴--

ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥

صبر منجھ کمان اے صبر کا نیہنو--

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥

صبر سندا بان کھالق کھطا نہ کری--۱۱۵--

ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ੍ ॥

صبر اندر صابری تن ایوےَ جالینھِ--

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ॥੧੧੬॥

ہون نجیک کھُدائے دَے بھیِت نہ کِسےَ دین--۱۱۶--

ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥

صبر ایہو سُوآؤ جے تُوں بندہ دِڑ کرہِ--

ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥

ودھ تھیوہِ دریاؤ ٹُٹ نہ تھیوہِ واہڑا--۱۱۷--

ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥

فریدا درویسی گاکھڑی چوپڑی پریت--

ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥

اِکن کِنے چالیے درویساوی رِیت--۱۱۸--

ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨ੍ਹਿ ॥

تن تپَے تنُور جیئو بالن ہڈ بلّنہِ--

ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨ੍ਹਿ ॥੧੧੯॥

پَیری تھکاں سِر جُلاں جے مُوں پِری مِلّنہِ--۱۱۹--

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥

تن نہ تپائے تنُور جیئو بالن ہڈ نہ بال--

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥

سِر پَیری کیا پھیڑیا اندر پِری نِہال--۱۲۰--

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥

ہوَ ڈھوڈھیدی سجنا سجن مَیڈے نال--

ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥

نانک الکھ نہ لکھیَے گُرمکھ دے دِکھال--۱۲۱--

ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥

ہنسا دیکھ ترندیا بگا آیا چاؤ--

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥

ڈُب مُوئے بگ بپُڑے سِر تل اُپر پاؤ--۱۲۲--

ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥

مَے جانیا وڈ ہنس ہےَ تاں مَے کیتا سنگ--

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥

جے جانا بگ بپُڑا جنم نہ بھیڑی انگ--۱۲۳--

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥

کیا ہنس کیا بگلا جا کؤ ندر دھرے--

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥

جے تِس بھاوے نانکا کاگھو ہنس کرے--۱۲۴--

ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥

سرور پنکھی ہیکڑو پھاہیوال پچاس--

ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥

ایہو تن لہری گڈ تھِیا سچے تیری آس--۱۲۵--

ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥

کوَن سو اکھر کوَن گُن کوَن سو منیا منت--

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥

کوَن سو ویسو ہوَ کری جِت وس آوےَ کنت--۱۲۶--

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥

نِون سو اکھر کھَون گُن جہبا مِنیا منت--

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥

اے ترِےَ بھَینے ویس کر تاں وس آوی کنت--۱۲۷--

ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥

مت ہودی ہوئ ایانا--

ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ॥

تان ہودے ہوئ نِتانا--

ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥

انہودے آپ ونڈائے--

ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥

کو ایسا بھگت سدائے--۱۲۸--

ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥

اِک پھِکا نہ گالائے سبھنا مَے سچا دھنی--

ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥

ہِیاوٗ نہ کَیہی ٹھاہِ مانک سبھ امولوے--۱۲۹--

ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥

سبھنا من مانک ٹھاہن مُول مچانگوا--

ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥

جے توٗ پِریا دی سِک ہِیاوٗ نہ ٹھاہے کہی دا--۱۳۰--

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھؤ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫ ॥

سوَیے سری مُکھباکہ محلّہ ۵--

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥

آد پُرکھ کرتار کرن کارن سبھ آپے--

ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥

سرب رہیو بھرپُور سگل گھٹ رہیو بیاپے--

ਬ੍ਯਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥

بیاپت دیکھیئَے جگت جانَے کوَن تیری گت سرب کی رکھیا کرَے آپے ہر پت--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥

اِبناسی اِبگت آپے آپ اُتپتِ--

ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥

ایکے توُہی ایکے ان ناہی تُم بھت--

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥

ہر انت ناہی پاراوار کوَن ہےَ کرَے بیچار جگت پِتا ہےَ سرب پران کو ادھار--

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥

جن نانک بھگت در تُل برہم سمسر ایک جیھہ کیا بکھانَے--

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥

ہاں کے بل بل بل بل صد بلہار--ا--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥

امِرت پرَواہ سر اتُل بھنڈار بھر پرَے ہی تے پرَے اپر اپار پر۔۔

ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥

آپنو بھاون کر منتر نہ دُوسرو دھر اوپت پرلَو ایکے نِمکھ تو گھر۔۔

ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥

آن ناہی سمسر اُجیارو نِرمر کوٹ پراچھت جاہِ نام لیئے ہر ہر۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥

جن نانک بھگت در تُل برہم سمسر ایک جیہ کیا بکھانَے۔۔

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥

ہاں ک بل بل بل بل صد بلہار۔۔۲۔۔

ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥

سگل بھوَن دھارے ایک تھیَں کیئے بِستھارے پُور رہیو سرب مہہ آپ ہےَ نِرارے۔۔

ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ہر گُن ناہی انت پارے جی جنت سبھ تھارے سگل کو داتا ایکے الکھ مُرارے۔۔

ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥

آپ ہی دھارن دھارے قُدرت ہےَ دیکھارے برن چِہن ناہی مُکھ نہ مسارے۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥

جن نانک بھگت در تُل برہم سمسر ایک جیبہ کیا بکھانَے۔۔

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥

ہاں کے بل بل بل بل صد بلہار۔۔۳۔۔

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਹਾਨੰ ਧ੍ਹਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥

سرب گُن نِدھانں قیمت نہ گیانں دھیانں اُوچے تے اُوچو جانیجَے پرَبھ تیرو تھانں۔۔

ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥

من دھن تیرو پرانں ایکے سُوت ہےَ جہانں کوَن اُپما دیوٗ بڈے تے بڈانں۔۔

ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥

جانےَ کوَن تیرو بھیوٗ الکھ اپار دیوٗ عقل کلا ہےَ پرَبھ سرب کو دھانں۔۔

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥

جن نانک بھگت در تُل برہم سمسر ایک جیہ کیا بکھانےَ۔۔

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥

ہاں کے بل بل بل بل صد بلہار۔۔۴۔۔

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

نِرنکار آکار اچھل پُورن اِبناسی۔۔

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥

ہرکھونت آننت رُوپ نِرمل بِگاِسی۔۔

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥

گُن گاوہِ بےانت انت اِک تِل نہی پاسی۔۔

ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥

جا کوُ ہونہِ کرِپال سو جن پرَبھ تُمہِ ملاِسی۔۔

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥

دھنّ دھنّ تے دھنّ جن جہ کرِپال ہر ہر بھیوٗ۔۔

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥

ہر گُر نانک جِن پرسِئیو جنم مرن دُہ تھے رہیو--۵--

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥

ست ست ہر ست ست ستے ست بھنیئَے--

ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥

دُوسر آن نہ اور پُرکھ پؤراتن سُنیئے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥

امِرت ہر کو نام لَیت من سبھ سُکھ پائے--

ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥

جیہَ رسن چاکھیئو تیہ جن ترِپت اگھائے--

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥

جہ ٹھاکُر سُپرسنّ بھیَو ستسنگت تِہ پیار--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ੍ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥

ہر گُر نانک جِنھ پرسیو تِنھ سبھ کُل کیوُ اُدھار--٦--

ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥

سچ سبھا دیبان سچ سچے پہہ دھریو--

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥

سچےَ تخت نِواس سچ تپاوس کریو--

ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥

سچ سِرجیہیو سنسار آپ آبھُل نہ بھُلوَ--

ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥

رتن نام اپار قیم نہو پوَے املوَ--

ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥

جِہ کرِپال ہویوَ گبند سرب سُکھ تنہُو پائے--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥

ہر گُر نانک جِنھ پرسیو تے بہُڑ پھِر جون نہ آئے--۷--

ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸ੍ਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥

کوَن جوگ کوُن گیان دھان کوَن بِدھ اُستت کریئَے--

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥

سِدھ سادِھک تیتیس کور تِر قیم نہ پریَے--

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥

برہمادِک سنکاد سیکھ گُن انت نہ پائے--

ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥

اگہو گہیئو نہی جائے پُور سرب رہیو سمائے--

ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥

جِہ کاٹی سِلک دیال پرَبھ سیئی جن لگے بھگتے--

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥

ہر گُر نانک جِنھ پرسیو تے اِت اُت سدا مُکتے--۸--

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰ੍ਹਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥

پرَبھ داتوُ داتار پریو جاچک اِک سرنا--

ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

مِلَے دان سنت ریَن جیہ لگ بھوٗجل ترنا--

ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥

بِنت کروٗ ارداس سُنھو جے ٹھاکُر بھاوَے--

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥

دیہو درس من چاؤ بھگت ایہو من ٹھہراوَے--

ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਹਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥

بلیوٗ چراگ اندھیار مہہ سبھ کل اُدھری اِک نام دھرم--

ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥

پرگٹ سگل ہر بھوَن مہہ جن نانک گُر پارب‌رہم--۹--

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫

سوَیے سری مُکھباکہ محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥

کاچی دیہہ موہ پھُن باندھی سٹھ کٹھور کُچیل کُگیانی--

ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

دھاوت بھرمت رہن نہی پاوت پارب‌رہم کی گت نہی جانی--

ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

جوبن رُوپ مایا مد ماتا بِچرت بِکل بڈوٗ ابھیمانی--

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥

پر دھن پر اپواد نار نِندا یہہ میٹھی جیا ماہِ ہِتانی--

ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

بلبنچ چھپ کرت اُپاوا پیکھت سُنت پرَبھ انترجامی--

ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥

سِیل دھرم دیا سُچ ناسِت آئیو سرن جیا کے دانی--

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

کارن کرن سمرتھ سِریدھر راکھ لیہو نانک کے سُوآمی--ا--

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥

کیرت کرن سرن منموہن جوہن پاپ بِدارن کوَ--

ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥

ہر تارن ترن سمرتھ سبھَے بِدھ کُلہ سمُوہ اُدھارن--

ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧੰਉ ॥

چِت چیت اچیت جان ستسنگت بھرم اندھیر موہیو کت دھنوَ--

ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥

مُورت گھری چسا پل سِمرن رام نام رسنا سنگ لوَ--

ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥

ہوچھو کاج الپ سُکھ بندھن کوٹ جنمّ کہا دُکھ بھنوَ--

ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥

سِکھیا سنت نام بھج نانک رام رنگ آتم سِیوَ رنوَ--٢--

ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥

رنچک ریت کھیت تن نِرمت دُرلبھ دیہہ سوار دھری--

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥

کھان پان سودھے سُکھ بھُنچت سنکٹ کاٹ بِپت ہری--

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥

مات پِتا بھائی ار بندھپ بُوجھن کی سبھ سُوجھ پری--

ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥

بردھمان ہووت دِن پرتی نِت آوت نِکٹ بِکھمّ جری--

ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥

رے گُن ہین دین مایا کِرم سِمر سُوآمی ایک گھری--

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥

کر گہِ لیہو کِرپال کِرپا نِدھ نانک کاٹ بھرّم بھری--٣--

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾਂ ॥

رے من مُوس بِلا مہہ گربت کرتب کرت مہاں مگھناں--

ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥

سنپت دول جھول سنگ جھُولت مایا مگن بھرمت گھُگھنا--

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨਾ ॥

سُت بنتا ساجن سُکھ بندھپ تا سِیوُ موہ بڈھیو سو گھنا--

ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨਾਂ ॥

بو بویو بیج اہں مم انکُر بیتت اوُدھ کرت اگھناں--

ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥

مِرت منجار پسار مُکھ نِرکھت بھُنچت بھگت بھُوکھ بھُکھنا--

ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥

سِمر گُپال دیال ستسنگت نانک جگ جانت سُپنا--۴--

ਦੇਹ ਨ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇਆ ਮਤ ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥

دیہہ نہ گیہہ نہ نیہ نہ نِیتا مایا مت کہا لوُ گارہُ--

ਛਤ੍ਰ ਨ ਪਤ੍ਰ ਨ ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥

چھتر نہ پتر نہ چوُر نہ چاور بہتی جات رِدَے نہ بِچارہو--

ਰਥ ਨ ਅਸ੍ਵ ਨ ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥

رتھ نہ اسو نہ گج سِنگھاسن چھِن مہہ تِیاگت نانگ سِدھارہو--

ਸੂਰ ਨ ਬੀਰ ਨ ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥

سُور نہ بیر نہ میر نہ کھانم سنگ نہ کوؤُ درِسٹ نِہارہو--

ਕੋਟ ਨ ਓਟ ਨ ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥

کوٹ نہ اوٹ نہ کوس نہ چھوٹا کرت بِکار دوؤُ کر جھارہو--

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥

مِتر نہ پُتر کلتر ساجن سکھ اُلٹت جات بِرکھ کی چھانرہو--

ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥

دین دیال پُرکھ پرَبھ پُورن چھِن چھِن سِمرہو اگم اپارہو--

ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥

سرِیپت ناتھ سرن نانک جن ہے بھگونت کِرپا کر تارہو--۵--

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥

پران مان دان مگ جوہن ہیت چیت دے لے لے پاری--

ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤਾਹੂ ਤੇ ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥

ساجن سَین میت سُت بھائی تاہُو تے لے رکھی نِراری--

ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥

دھاون پاون کُور کماون ایہہ بِدھ کرت اوُدھ تن جاری--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥

کرم دھرم سنجم سُچ نیما چنچل سنگ سگل بِدھ ہاری--

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

پسو پنکھی بِرکھ استھاور بہو بِدھ جون بھرمیو ات بھاری--

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥

کھِن پل چسا نام نہی سِمرِیو دینا ناتھ پرَانپت ساری--

ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥

کھان پان میٹھ رس بھوجن انت کی بار ہوت کت کھاری--

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥

نانک سنت چرن سنگ اُدھرے ہور مایا مگن چلے سبھ ڈاری--٦--

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥

برہمادِک سِو چھند مُنیسر رسک رسک ٹھاکُر گُن گاوت--

ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥

اِندر مُنِندر کھوجتے گورکھ دھرن گگن آوت پھُن دھاوت--

ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥

سِدھ منُکھِّ دیوَ ا ر دانَو اِک تِل تا کو مرم نہ پاوت--

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥

پِریا پرَبھ پریت پریم رس بھگتی ہر جن تا کےَ درس سماوت--

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥

تِسہہ تِیاگ آن کوَ جاچہِ مُکھ دنت رسن سگل گھس جاوت--

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥

رے من مُوڑ سِمر سُکھداتا نانک داس تُجھہ سمجھاوت--۷--

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥

مایا رنگ بِرنگ کرت بھرم موہ کےَ کُوپ گُبار پریو ہےَ--

ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥

ایتا گب اکاس نہ ماوت بِسٹا است کِرم اُدر بھریو ہےَ--

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥

دہ دِس دھائے مہا بِکھیا کوَ پر دھن چھین اگیان ہرِیوَ ہےَ--

ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥

جوبن بیت جرا روگ گرسِیو جمدُوتن ڈنّ مِرت مریو ہےَ--

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥

انِک جون سنکٹ نرک بھُنچت ساسن دُوکھ گرت گرِیو ہےَ--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥

پریم بھگت اُدھرہِ سے نانک کر کِرپا سنت آپ کریو ہےَ--۸--

ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥

گُن سمُوہ پھل سگل منورتھ پُورن ہوئی آس ہماری--

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

اؤکھدھ منتر تنتر پر دُکھ ہر سرب روگ کھنڈن گُنکاری--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥

کام کرودھ مد متسر ترِسنا بِنس جاہے ہر نام اُچاری--

ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥

اسنان دان تاپن سُچ کِریا چرن کمل ہِردَے پرَبھ دھاری--

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥

ساجن میت سکھا ہر بندھپ جی دھان پرَبھ پران ادھاری--

ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥

اوٹ گہی سُوآمی سمرتھ نانک داس سدا بلہاری--۹--

ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥

آودھ کٹیو نہ جات پریم رس چرن کمل سنگ--

ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥

داون بندھیو نہ جات بِدھے من درس مگ--

ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥

پاوک جریو نہ جات رہیو جن دھُور لگ--

ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥

نیر نہ ساکس بور چلہہ ہر پنتھ پگ--

ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥

نانک روگ دوکھ اگھ موہ چھِدے ہر نام کھگ--ا--١٠--

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥

اُدم کر لاگے بہو بھاتی بچرہِ انِک ساستر بہو کھٹُوآ--

ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥

بھسم لگائے تیرتھ بہو بھرمتے سُوکھم دیہہ بندھہِ بہو جٹُوآ--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥

بِن ہر بھجن سگل دُکھ پاوت جیئو پریم بڈھائے سُوت کے ہٹُوآ--

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

پُوجا چکر کرت سومپاکا انِک بھانت تھاٹہِ کر تھٹُوآ--٢--اا--٢٠--

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧

سوَیئے محلے پہلے کے ا

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥

اِک من پُرکھ دھیائے برداتا--

ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥

سنت سہار سدا بِکھیاتا--

ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥

طاس چرن لے رِدَے بساوؤ--

ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥

تؤ پرم گُورُو نانک گُن گاوؤ--ا--

ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥

گاوؤ گُن پرم گُورُو سُکھ ساگر دُرت نِوارن سبد سرے--

ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥

گاوہِ گمبھیر دھیر مت ساگر جوگی جنگم دھیان دھرے--

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥

گاوہِ اِندراد بھگت پرہلادِک آتم رس جِن جانیو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥

کب کل سُجس گاوؤ گُر نانک راج جوگ جِن مانیو--۲--

ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥

گاوہے جنکاد جُگت جوگیسُر ہر رس پُورن سرب کلا--

ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥

گاوہِ سنکاد سادھ سِدھادِک مُن جن گاوہِ اچھل چھلا--

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥

گاوَے گُن دھوم اٹل منڈلوَے بھگت بھائے رس جانیئو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥

کب کل سُجس گاوؤ گُر نانک راج جوگ جِن مانیو--۳--

ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥

گاوہِ کپِلاد آد جوگیسر اپرمپر اوتار ورو--

ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥

گاوے جمدگن پرسرامیسُر کر کُٹھار رگھ تیج ہرِیو--

ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥

اُدھو اکرُور بِدر گُن گاوے سرباتم جِن جانیو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥

کب کل سُجس گاوؤ گُر نانک راج جوگ جِن مانیو--۴--

ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥

گاوہِ گُن برن چار کھٹ درسن برہمادِک سِمرنتھ گُنا--

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥

گاوے گُن سیس سہس جہبا رس آد انت لِو لاگ دھُنا--

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥

گاوے گُن مہادیؤ بیراگی جِن دھیان نِرنتر جانیو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥

کب کل سُجس گاوؤ گُر نانک راج جوگ جِن مانیو--۵--

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥

راج جوگ مانیو بسیؤ نِرویر رِدنتر--

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥

سرِسٹ سگل اُدھری نام لے تریؤ نِرنتر--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥

گُن گاوہِ سنکاد آد جنکاد جُگہ لگ--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥
دھنّ دھنّ گُر دھنّ جنم سکیَتھ بھلوَ جگ--

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥
پاتال پُری جیکار دھُن کب جن کل وکھانیو--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥
ہر نام رسِك نانك گُر راج جوگ تےَ مانیو--٦--

ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥
ستجگ تےَ مانیو چھلیو بل باون بھائیو--

ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥
تریتےَ تےَ مانیو رام رگھُونس کہائیو--

ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥
دُواپر کِرسن مُرار کنس کِرتارتھ کیئوَ--

ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥
اُگرسَین کؤ راج ابھے بھگتہ جن دیوَ--

ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥
کلجگ پرَمان نانك گُر انگد امر کہائیو--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥
سری گُورُو راج ابچل اٹل آد پُرکھ پھُرمائیو--٧--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥
گُن گاوے رویداس بھگت جیدیو ترِلوچن--

ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥

نامہ بھگت کبیر سدا گاوہِ سم لوچن--

ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥

بھگت بین گُن روَے سہج آتم رنگ مانَے--

ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥

جوگ دھیان گُر گیان بِنا پرَبھ اور نہ جانَے--

ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯ੍ਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥

سُکھدیوُ پریکھیت گُن روَے گوتم رِکھ جس گائیو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥

کب کل سُجس نانک گُر نِت نوَتن جگ چھائیو--8--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥

گُن گاوہِ پایال بھگت ناگاد بھُینگم--

ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥

مہادیوُ گُن روَے سدا جوگی جت جنگم--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥

گُن گاوے مُن بیاس جِن بید بیاکرن بیچارِآ--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥

برہما گُن اُچرَے جِن حکم سبھ سرِسٹ سواریَے--

ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥

برہمنڈ کھنڈ پُورن برہم گُن نِرگُن سم جانیو--

ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥

جپ کل سُجس نانک گُر سہج جوگ جِن مانیو--۹--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥

گُن گاوہِ نوَ ناتھ دھنّ گُر ساچ سمائیو--

ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥

ماندھاتا گُن روَے جیَن چکروَے کہائیو--

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥

گُن گاوَے بل راوُ سپت پاتال بسنتَو--

ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥

بھرتھر گُن اُچرے سدا گُر سنگ رہنتَو--

ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥

دُوربا پرورؤ انگرَے گُر نانک جس گائیو--

ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥

کب کل سُجس نانک گُر گھٹ گھٹ سہج سمائیو--۱۰--

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨

سوَیئے محلے دُوجے کے ۲

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥

سوئی پُرکھ دھنّ کرتا کارن کرتار کرن سمرتھو--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥

ستگورو دھنّ نانک مستک تُم دھریو جِن ہتھو۔۔

ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥

ت دھریو مستک ہتھ سہج امِیو وُٹھوَ چھج سُر نر گن مُن بوہیے اگاج۔۔

ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥

ماریو کنٹک کال گرج دھاوت لیو برج پنچ بھُوت ایک گھر راکھ لے سمج۔۔

ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥

جگ جیتوَ گُر دُوار کھیلہِ سمت سار رتھ اُنمن لِو راکھ نِرنکار۔۔

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

کہو کیرت کل سہار سپت دیپ مجھار لہنا جگتر گُر پرس مُرار۔۔۱۔۔

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥

جا کی درِسٹ امرِت دھار کالکھ کھن اُتار تِمر اگیان جاہِ درس دُوار۔۔

ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥

اوۓ جو سیوہِ سبد سار گاکھڑی بِکھم کار تے نر بھَو اُتار کیئے نِربھار۔۔

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥

ستسنگت سہج سار جاگیلے گُر بیچار نِمری بھُوت سدیو پرم پیار۔۔

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥

کہو کیرت کل سہار سپت دیپ مجھار لہنا جگتر گُر پرس مُرار۔۔۲۔۔

ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥

تَے توَ درِڑیو نام اپار بِمل جاس بِتھار سادِھک سِدھ سُجن جیا کو ادھار۔۔

ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥

تُو تا جنک راجا اوُتار سبد سنسار سار رہہ جگتر جل پدم بیچار--

ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

کلِپ تر روگ بِدار سنسار تاپ نِوار آتما ترِبدھ تیرَے ایک لِو تار--

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥

کہو کیرت کل سہار سپت دیپ مجھار لہنا جگتر گُر پرس مُرار--۳--

ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥

تَے تا ہدرتھِ پائیو مان سیویا گُر پروان سادھ اجگر جِن کیا اُنمان--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥

ہر ہر درس سمان آتما ونتگیان جانئَ عقل گت گُر پروان--

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥

جا کی درِسٹ اچل ٹھان بِمل بُدھ سُتھان پہر سیل سناہو سکت بِدار--

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥

کہو کیرت کل سہار سپت دیپ مجھار لہنا جگتر گُر پرس مُرار--۴--

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥

درِسٹ دھرت تم ہرن دہن اگھ پاپ پرناسن--

ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥

سبد سُور بلونت کام ار کرودھ بِناسن--

ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥

لوبھ موہ وس کرن سرن جاچِک پرَتپالن--

ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥

آتم رت سنگرہن کہن ات کل ڈھالن--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥

ستگورو کل ستگور تِلک ست لاگَے سو پَے ترَے--

ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥

گُر جگت پھِرنسیہ انگروٗ راج جوگ لہنا کرَے--۵--

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥

سدا عقل لِو رہَے کرن سِیوٗ اِچھا چارہ--

ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥

درُم سپُور جیو نِوَے کھوَے کسو بِمل بیچارہ--

ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥

اِہَے تت جانیئو و سرب گت الکھ بِڈانی--

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥

سہج بھائے سنچیو کِرن امرِت کل بانی--

ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥

گُر گم پرَمان تَے پائیو ست سنتوکھ گراہج لیئو--

ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥

ہر پرسِیوَ کل سمُلوَے جن درسن لہنے بھیئو--٦--

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥

من بِساس پائیو گہر گہو ہدرتھ دیوٗ--

ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥

گرل ناس تن نٹھیو امیو انترگت پیئو--

ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥

رِد بِگاس جاگیئو الکھ کل دھری جُگنتر--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥

ستگور سہج سمادھ رویو سامان نِرنتر--

ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥

اُدارو چِت دارِد ہرن پِکھنتہ کلمل ترسن--

ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥

صد رنگ سہج کل اُچرے جس جمپوٗ لہنے رسن--٧--

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥

نام اوکھدھ نام آدھار ار نام سمادھ سُکھ سدا نام نیسان سوہَے--

ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥

رنگ رتّو نام سِیوٗ کل نام سُر نرہ بوہَے--

ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥

نام پرس جِن پائیو ست پرگٹیو رَوِ لوئے--

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥

درسن پرسیئے گُورُو کے اٹھسٹھ مجن ہوئے--٨--

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥

سچ تیرتھ سچ اسنان ار بھوجن بھاوٗ سچ سدا سچ بھاکھنت سوہَے--

ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥

سچ پائیو گُر سبد سچ نام سنگتی بوہَے--

ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥

جِس سچ سنجم ورت سچ کب جن کل وکھان--

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥

درسن پرسیئَے گُورُو کے سچ جنم پروان--۹--

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥

اِمیا درِسٹ سُبھ کرَے ہرَے اگھ پاپ سقل مل--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥

کام کرودھ ار لوبھ موہ وس کرَے سبھَے بل--

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥

سدا سُکھ من وسَے دُکھ سنساره کھووَے--

ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥

گُر نوَ نِدھ دریاؤ جنم ہم کالکھ دھووَے--

ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

سو کہو ٹل گُر سیویئَے اہنِس سہج سُبھائے--

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥

درسن پرسیئَے گُورُو کے جنم مرن دُکھ جائے--۱۰--

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩

سوَیئے محلے تیجے کے ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
سوئی پُرکھ سِور ساچا جا کا اِک نام اچھل سنسارے۔۔

ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
جِن بھگت بھَوجل تارے سِمرہو سوئی نام پردھان۔۔

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥
تِت نام رسِک نانک لہنا تھپیو جیَن سرب سِدھی۔۔

ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥
کوِ جن کلہ سبُدھی کیرت جن امرداس بِسوُرِیا۔۔

ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥
کیرت رَوِ کِرن پرگٹ سنسارہ ساکھ ترَووَر مَولسرا۔۔

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥
اُتر دکھنہِ پُب ار پسچم جےَ جےَ کار جپنتھ نرا۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥
ہر نام رسن گُرمکھ بردایوُ اُلٹ گنگ پسچم دھریا۔۔

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥
سوئی نام اچھل بھگتہ بھَو تارن امرداس گُر کوُ پھُریا۔۔ا۔۔

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥
سِمرہِ سوئی نام جکھ ار کِنر سادِھک سِدھ سمادھ ہرا۔۔

ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯ੍ਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥

سِمرہِ نکھیتر اوَر دھرو منڈل نارداد پرہلاد ورا--

ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥

سسیئر ار سُور نام اُلاسہِ سَیل لوء جن اُدھریا--

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥

سوئی نام اچھل بھگتہ بھَو تارن امرداس گُر کوُ پھُریا--٢--

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥

سوئی نام سِور نوَ ناتھ نِرنجن سِو سنکاد سمُدھریا--

ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥

چوَراسیہ سِدھ بُدھ جِت راتے امبریک بھَوجل تریا--

ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥

اُدھوُ اکرُور تِلوچن نامہ کل کبیر کِلوِکھ ہریا--

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥

سوئی نام اچھل بھگتہ بھَو تارن امرداس گُر کوُ پھُریا--٣--

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥

تِت نام لاگ تیتیس دھیاوہِ جتی تپیسر من وسیا--

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥

سوئی نام سِمر گنگیو پِتامہ چرن چِت امرِت رسیا--

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਸਤ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥

تِت نام گُورُو گمبھیر گرُوُ مت ست کر سنگت اُدھریا--

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥

سوئی نام اچھل بھگتہ بھَو تارن امرداس گُر کوٗ پھُریا۔۔۴۔۔

ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥

نام کِت سنسار کِرن رَوِ سُرتر ساکھہ۔۔

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥

اُتر دکھن پُب دیس پسچم جِس بھاکھہ۔۔

ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥

جنم ت ایہو سکیَتھ جِت نام ہر رِدَے نِواسَے۔۔

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥

سُر نر گن گندھرب چھِیا درسن آساسَے۔۔

ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇਜੋ ਤਨੌ ਕਲ੍ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਓ ॥

بھلوٗ پرسِدھ تیجو تنّو کلؑ جوڑ کر دھیائیوٗ۔۔

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥

سوئی نام بھگت بھَوجل ہرن گُر امرداس تَے پائیو۔۔۵۔۔

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥

نام دھیاوہِ دیوَ تیتیس ار سادِھک سِدھ نر نام کھنڈ برہمنڈ دھارے۔۔

ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥

جہ نام سمادِھیو ہرکھ سوگ سم کر سہارے۔۔

ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥

نام سِرومن سرب مَے بھگت رہے لِو دھار۔۔

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥

سوئی نام پدارتھ امر گُر تُس دیوٗ کرتار--٦--

ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ਸਤ ਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥

ست سُورو سیل بلونت ست بھائے سَنگت سگھن گرُوٗ مت نِرو یر لینا--

ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥

جِس دھیرج دھُر دَھوَل دھُجا سیَت بیکُنٹھ بینا--

ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥

پرسہِ سنت پیار جہ کرتارہ سَنجوگ--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥

ستگورو سیوَ سُکھ پائیو امر گُر کیتوٗ جوگ--٧--

ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਯ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥

نام ناون نام رس کھان ار بھوجن نام رس سدا چاۓ کھ مِسٹ بانی--

ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥

دھن ستگور سیوِیو جس پساۓ گت اگم جانی--

ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ ਸਮੁਧਰੇ ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥

کُل سنبُوہ سمُدھرے پایوٗ نام نِواس--

ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੁਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ੍ਉ ਅਮਰ ਪ੍ਗਾਸੁ ॥੮॥

سکیتھ کلُچرے گُر پرسیہیو امر پرگاس--٨--

ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥

بارِج کر داہنے سِدھ سنمُکھ مُکھ جووَے--

ਰਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਂਵਾਂਗਿ ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥

رِدھ بسَے بانوانگ جو تین لوکانتر موہَے--

ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹੀਉ ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥

رِدَے بسَے اکہیوٗ سوئے رس تِن ہی جاتوٗ--

ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥

مُکھہُ بھگت اُچرَے امر گُر اِت رنگ راتو--

ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕਲ੍ਹ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਹਾਇਅਉ ॥

مستک نیسان سچوٗ کرم کلہ جوڑ کر دھیائیوٗ--

ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥

پرسِئیو گُورُو ستگور تِلک سرب اِچھ تِن پائیو--۹--

ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਚਰਣ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥

چرن ت پر سکیَتھ چرن گُر امر پوَل ریے--

ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਹਥ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥

ہتھ ت پر سکیَتھ ہتھ لگہِ گُر امر پَے--

ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥

جیہ ت پر سکیَتھ جیہ گُر امر بھنجَے--

ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਨਯਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥

نَین ت پر سکیَتھ نَین گُر امر پِکھجَے--

ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥

سرَون ت پر سکیَتھ سرَون گُر امر سُنجَے--

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬਸੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥

سکیَتھ سو ہیوُ جت ہِیا بسَے گُر امرداس نِج جگت پِت--

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥

سکیَتھ سو سِر جالپ بھنَے جو سِر نِوَے گُر امر نِت--۱--۱۰--

ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ਤਿ ਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥

تے نر دُکھ نہ بھُکھ ت تے نر نِدھن نہُ کہیئہہ--

ਤਿ ਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥

تے نر سوک نہ ہُویئَ تے نر سے انت نہ لہیئہِ--

ਤਿ ਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ ॥

تے نر سیوَ نہو کرہِ تے نر سیئے سہس سمپہِ--

ਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥

تے نر دُلیچَے بہہ تے نر اُتھپ بِتھپہِ--

ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਅਭੈ ਪਟੁ ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥

سُکھ لہہ تے نر سنسار مہہ ابھَے پٹ رِپ مدھ تِہہ--

ਸਕਯਥ ਤਿ ਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥

سکیَتھ تے نر جالپ بھنَے گُر امرداس سُپرسنّ جِہہ--۲--۱۱--

ਤੈ ਪਢਿਅਉ ਇਕੁ ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥

تَے پڑھیوُ اِک من دھریوُ اِک کر اک پچھانیو--

ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥

نیَن بیَن مُوہے اِک اِک دہوُ ٹھانیئے نہ جانیو--

ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ਇਕਸ ਮਹਿ ਲੀਣਉ ॥

سُپن اِک پرتکھ اِک اِکس مہہ لینَو--

ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ਪੈਤੀਸ ਨ ਖੀਣਉ ॥

تیس اِک ار پنج سِدھ پیَتیس نہ کھینئو--

ਇਕਹੁ ਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖਹੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਰਨਿਅਉ ॥

اِکہو جے لاکھ لکھہو الکھ ہےَ اِک اِک کر ورنئو--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ਤੂ ਇਕੁ ਲੋੜਹਿ ਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ ॥੩॥੧੨॥

گُر امرداس جالپ بھنَے اِک اِک مِنئو--۳--۱۲--

ਜਿ ਮਤਿ ਗਹੀ ਜੈਦੇਵਿ ਜਿ ਮਤਿ ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥

ج مت گہی جیدیو ج مت نامےَ سمانی--

ਜਿ ਮਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚਿਤਿ ਭਗਤ ਕੰਬੀਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥

جے مِت تِرلوچن چِت بھگت کمبیرہِ جانی--

ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੂਤਿ ਰਾਮੁ ਜੰਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥

رُکمانگد کرتُوت رام جمپہو نِت بھائی--

ਅੰਮਰੀਕਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

امریک پرہلاد سرن گوبِند گت پائی--

ਤੈ ਲੋਭੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜੀ ਸੁ ਮਤਿ ਜਲ੍ਯ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥

تےَ لوبھ کرودھ ترِسنا تجی سو مت جلہ جانی جُگت--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥੪॥੧੩॥

گُر امرداس نِج بھگت ہےَ دیکھ درس پاوؤ مُکت--۴--۱۳--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਪੁਹਮਿ ਪਾਤਿਕ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥

گُر امرداس پرسیئَے پُہم پاتِک بِناسہِ--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਆਸਾਸਹਿ ॥

گُر امرداس پرسیئَے سِدھ سادِھک آساسہِ--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥

گُر امرداس پرسیئَے دھیان لہیئَے پئُ مُکِہِ--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥

گُر امرداس پرسیئَے ابھئُ لبھَے گئُ چُکِہِ--

ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵਹਿ ਲਹਿ ॥

اِک بِنّ دُگن جو تؤ رہَے جا سُمنتر مانوہِ لہہ--

ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥

جالپا پدارتھ اِتڑے گُر امرداس ڈِٹھے مِلہہ--۵--۱۴--

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥

سچ نام کرتار سو درِڑھ نانک سنگرہئُ--

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਸੁ ਚਰਣਹ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥

تا تے انگد لہنا پرگٹ طاس چرنہ لِو رہئُ--

ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥

تِت کُل گُر امرداس آسا نِواس طاس گُن کوَن وکھانو--

ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ਤਿਨਹ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥

جو گُن الکھ اگم تِنہ گُن انت نہ جانئُ--

ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ ਨਿਰਮਯੌ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥

بوہتھوَ بِدھاتےَ نِرمیو سبھ سنگت کُل اُدھرن--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥

گُر امرداس کیرت کہےَ تراہِ تراہِ تُو آ پا سرن--ا--١۵--

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥

آپ نرائن کلا دھار جگ مہ ہ پرورِیوَ--

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥

نِرنکار آکار جوت جگ منڈل کریوَ--

ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥

جہ کہ تہ بھرپُور سبد دیپک دیپایوَ--

ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥

جہ سِکھہ سنگرہیو تت ہر چرن مِلایوَ--

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥

نانک کُل نِمّل اوترییو انگد لہنے سنگ ہُوا--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥

گُر امرداس تارن ترن جنم جنم پا سرن تُوے--٢--١٦--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖਹ ॥

جپ تپ ست سنتوکھ پِکھ درسن گُر سِکھہ--

ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥

سرن پرہِ تے اُبرہے چھوڈ جم پُر کی لِکھہ--

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥

بھگت بھائے بھرپُور رِدے اُچرے کرتارے--

ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ ਦਰੀਆਉ ਪਲਕ ਡੁਬੰਤ੍ਹ ਤਾਰੈ ॥

گُر گوہر دریاؤ پلک ڈُبنتیہ تارے--

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰ੍ਹਿਉ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥

نانک کُل نِمّل اوتریو گُن کرتارے اُچرے--

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥

گُر امرداس جِنھ سیوِیو تِنھ دُکھ درِدر پرہر پرَے--٣--١٧--

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥

چِت چِتوؤ ارداس کہوُ پر کہہ بھ نہ سکوُ--

ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥

سرب چِنت تُجھ پاس سادھسنگت ہوُ تکوُ--

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

تیرَے حکم پوَے نیسان توُ کروُ صاحِب کی سیوا--

ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥

جب گُر دیکھے سُبھ دِسٹ نام کرتا مکھ میوہ--

ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥

اگم الکھ کارن پُرکھ جو پھُرماوہِ سو کہوُ--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥

گُر امرداس کارن کرن جو تُو رکھہ تِو رہوُ--٤--١٨--

ਭਿਖੇ ਕੇ ॥

بھِکھے کے--

ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥

گُر گیان ار دھیان تت سِیوٗ تت مِلاوے--

ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

سچ سچ جانیٔے اِک چِتہِ لِو لاوے--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥

کام کرودھ وس کرَے پوَن اُڈنت نہ دھاوے--

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥

نِرنکار کےَ وسَے دیس حُکم بُجھ بیچار پاوے--

ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥

کل ماہ رُوپ کرتا پُرکھ سو جانَے جِن کُچھ کیئوٗ--

ਗੁਰੁ ਮਿਲ੍ਹਿਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥

گُر ملہیو سوئے بھِکھا کہَے سہج رنگ درسن دیئوٗ--ا--١٩--

ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥

رہیو سنت ہوٗ ٹول سادھ بہتیرے ڈِٹھے--

ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥

سنِیاسی تپسیۓ مُکھو اے پنڈت مِٹھے--

ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥

برس ایک ہوٗ پھِریوٗ کِنے نہُ پرچوٗ لایوٗ--

ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥

کہتِئہ کہتی سُنی رہت کو کھُسی نہ آیوُ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥

ہر نام چھوڈ دُوجے لگے تِنھ کے گُن ہوُ کیا کہوُ--

ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥

گُر دَئے مِلایوُ بھِکھیا جِو تُو رکھہ تِو رہوُ--۲--۲۰--

ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥

پہر سمادھ سناہو گیان ہےَ آسن چڑئوُ--

ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥

دھرّم دھنکھ کر گہیو بھگت سیلہ سر لڑئوُ--

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥

بھَے نِربھوُ ہر اٹل من سبد گُر نیجا گڈیو--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ اپت پنّچ دُوت بِکھنڈیو--

ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥

بھلوُ بھُوہال تیجو تنا نرِپت ناتھ نانک بر--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥

گُر امرداس سچ سلہ بھن تَے دل جتوُ اِو جُدھ کر--ا--۲۱--

ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥

گھنہر بُوند بسوُء روماول کُسم بسنت گننت نہ آوےَ--

ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥

رَوِ سس کِرن اُدر ساگر کو گنگ ترنگ انت کو پاوَے--

ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ ਉਨਹ ਜੋੁ ਗਾਵੈ ॥

رُدر دھیان گیان ستگور کے کب جن بھلہ اُنہہ جو گاوَے--

ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥

بھلے امرداس گُن تیرے تیری اُپما توہے بن آوَے--ا--۲۲--

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪

سوَیۓ محلے چوُتھے کے ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥

اک من پُرکھ نرنجن دھیاووُ--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥

گُر پرساد ہر گُن صد گاووُ--

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥

گُن گاوت من ہوۓ بِگاسا--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ستگور پُور جنہہ کی آسا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥

ستگور سیوَ پرم پد پایوُ--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥

اِبناسی اِبگت دھیایوٗ--

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥

تِس بھیٹے دارِدر نہ چمپَے--

ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥

کلیٔ سہار طاس گُن جمپَے--

ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥

جمپوٗ گُن بِمل سُجن جن کیرے اِمِ نام جا کوٗ پھُریا--

ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥

اِن ستگور سیوَ سبد رس پایا نام نِرنجن اُر دھریا--

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥

ہر نام رسِکُ گوبِند گُن گاہک چاہک تت سمت سرے--

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥

کوِ کلہ ٹھکُر ہرداس تنے گُر رام داس سر ابھر بھرے--ا--

ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥

چھُٹت پرواہ اِمِ امرا پد امرِت سرووَر صد بھریا--

ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥

تے پیوِہ سنت کرِہ من مجن پُب جِنھو سیوا کریا--

ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥

تِن بھوٗ نِوار انبھَے پد دِینا سبد ماتر تے اُدھر دھرے--

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥

کوِ کلہ ٹھُکر ہرداس تنے گُر رام داس سر ابھر بھرے--۲--

ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥

ستگور مت گُوڑھ بِمل ستسنگت آتم رنگ چلُول بھیا--

ਜਾਗ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯਾ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥

جاگیا من کوَل سہج پرکاسیا ابھَے نِرنجن گھرہِ لہا--

ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥

ستگور دیال ہر نام درِڑھایا تِس پرساد وس پنچ کرے--

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥

کوِ کلہ ٹھُکر ہرداس تنے گُر رام داس سر ابھر بھرے--۳--

ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥

انبھوَ اُنمان عقل لِو لاگی پارس بھیٹیا سہج گھرے--

ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥

ستگور پرساد پرم پد پایا بھگت بھائے بھنڈار بھرے--

ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥

میٹیا جنمانت مرن بھوَ بھاگا چِت لاگا سنتوکھ سرے--

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥

کوِ کلہ ٹھُکر ہرداس تنے گُر رام داس سر ابھر بھرے--۴--

ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥

ابھر بھرے پایوَ اپار رِد انتر دھاریو--

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥

دُکھ بھنجن آتم پربودھ من تت بیچاریو--

ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥

سدا چائے ہر بھائے پریم رس آپے جانَے--

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥

ستگور کَے پرساد سہج سیَتی رنگ مانئے--

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥

نانک پرساد انگد سُمِت گُر امر امر ورتائیو--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥

گُر رام داس کلّھُچرے تَیں اٹل امر پد پائیو--۵--

ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥

سنتوکھ سرووَر بسَے امِ رس رسن پرکاسَے--

ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥

مِلت سانت اُپجَے دُرت دُورنتر ناسَے--

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥

سُکھ ساگر پائِیو دِنت ہر مگ نہ ہُٹَے--

ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥

سنجم ست سنتوکھ سیل سناہو مپھُٹَے--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥

ستگور پرَمان بِدھ نَے سِریو جگ جس طُور بجائیوَ--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥

گُر رام داس کلیچرے تَے ابھے امر پد پائیو--٦--

ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥

جگ جِتوٗ ستگور پرَمان من ایک دھیایوٗ--

ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥

دھن دھن ستگور امرداس جِن نام درِڑایوٗ--

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥

نوَ ندِھ نام نِدھان رِدھ سِدھ تا کی داسی--

ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

سہج سرووَر ملیو پُرکھ بھیٹیو اِبناسی--

ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥

آد لے بھگت جِت لگ ترے سو گُر نام درِڑائیوٗ--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਹਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥

گُر رام داس کلھُچرے تَے ہر پریم پدارتھ پائیو--٧--

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥

پریم بھگت پرواہ پریت پُبلی نہ ہُٹئے--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥

ستگور سبد اتھاہو امِ دھارا رس گُٹئے--

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥

مت ماتا سنتوکھ پِتا سر سہج سمایوٗ--

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥

آجونی سمبھوِیُو جگت گُر بچن ترایُو--

ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥

ابِگت اگوچر اپرپر من گُر سبد وسائیو--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥

گُر رام داس کلُہچرے تَے جگت اُدھارن پائیو--۸--

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥

جگت اُدھارن نوَ نِدھان بھگتہ بھو تارن--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥

امرِت بُوند ہر نام بِس کی بِکھے نِوارن--

ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥

سہج تروَر پھلیو گیان امرِت پھل لاگے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥

گُر پرساد پائیہہ دھنّ تے جن بڈبھاگے--

ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥

تے مکتے بھیٔے ستگور سبد من گُر پرچہ پائیو--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥

گُر رام داس کلُہچرے تَے سبد نیسان بجائیُو--۹--

ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥

سیج سدھا سہج چھاوان سنتوکھ سرائچُو سدا سیل سناہ سوہے--

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥

گُر سبد سماچریو نام ٹیک سنگاد بوہَے۔۔

ਅਜੋਨੀਉ ਭਲੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

اجونیوٗ بھلو عمل ستگور سنگ نِواس۔۔

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥

گُر رام داس کلُچرَے تُو سہج سروور باس۔۔۱۰۔۔

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥

گُر جِنھ کوُ سُپرسنّ نام ہر رِدَے نِواسَے۔۔

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥

جِنھ کوُ گُر سُپرسنّ دُرت دُورنتر ناسَے۔۔

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

گُر جِنھ کوُ سُپرسنّ مان ابھیمان نِوارے۔۔

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥

جِنھ کوُ گُر سُپرسنّ سبد لگ بھَوجل تارے۔۔

ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥

پرچوُ پرَمان گُر پایُو تِن سکیتھوُ جنم جگ۔۔

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ ਭਜੁ ਕਲ੍ ਕਬਿ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥

سری گُورُو سرن بھجّ کلہ کب بھگت مُکت سبھ گُورُو لگ۔۔۱۱۔۔

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥

ستگور کھیمہ تانیا جُگ جُوتھ سمانے۔۔

ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥

انبھوَ نیجا نام ٹیک جِت بھگت اگھانے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥

گُر نانک انگد امر بھگت ہر سنگ سمانے--

ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਮ੍ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥

ایہو راج جوگ گُر رام داس تُمھ ہو رس جانے--۱۲--

ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧਰਿਆ ॥

جنک سوئے جِن جانیا اُنمن رتھ دھریا--

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥

ست سنتوکھ سماچرے ابھرا سر بھریا--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥

اکتھ کتھا امرا پُری جِس دئے سو پاوے--

ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੁਝ ਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥

ایہو جنک راج گُر رام داس تُجھ ہی بن آوے--۱۳--

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥

ستگور نام ایک لِو من جپے درِڑھ تِنھ جن دُکھ پاپ کہو کت ہووے جیوَ--

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥

تارن ترن کھِن ماتر جا کوَ درِسٹ دھارے سبد رِد بیچارے کام کرودھ کھووے جیوَ--

ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗ੍ਯਾਨ ਬਿਖ੍ਯਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਯਾਨ ਧਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥

جیئن سبھن داتا اگم گیان بِکھیاتا اہِنس دھان دھاوے پلک نہ سووے جیوَ--

ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥

جا کوُ دیکھت درِدر جاوے نام سو نِدھان پاوے گُرمکھ گیان دُرمت مَیل دھووے جیوُ--

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥

ستگور نام ایک لِو من جپے درِڑھ تِن جن دُکھ پاپ کہو کت ہووے جیوُ--ا--

ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥

دھرم کرم پُورے ستگور پائی ہےَ--

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥

جا کی سیوا سِدھ سادھ مُن جن سُر نر جاچہِ سبد سار ایک لِو لائی ہےَ--

ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥

پھُن جانےَ کو تیرا اپار نِربھوُ نِرنکار اکتھ کتھنہار تُجھ بجھُائی ہےَ--

ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਈ ਹੈ ॥

بھرم بھُولے سنسار چھُٹھو جُونی سنگھار جم کو نہ ڈنڈ کال گُرمت دھائی ہےَ--

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥

من پرَانی مگدھ بیچار اہنِس جپ دھرم کرم پُورے ستگور پائی ہےَ--۲--

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥

ہوَ بل بل جاوُ ستگور ساچے نام پر--

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥

کوَن اُپما دیوُ کوَن سیوا سریُوُ ایک مُکھ رسنا رسھو جُگ جور کر--

ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥

پھُن من بچ کرم جان انت دُوجا نہ مان نام سو اپار سار دینو گُر رِد دھر--

ਨਲ੍ਯ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥

نلّ کوِ پارس پرس کچ کنچنا ہُوئے چندنا سُباس جاس سِمرت ان تر۔۔

ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥

جا کے دیکھت دُوارے کام کرودھ ہی نِوارے جی ہوَ بل بل جاوٗ ستگور ساچے نام پر۔۔۳۔۔

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥

راج جوگ تخت دیئن گُر رام داس۔۔

ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖ੍ਯ ਜਨ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

پرتھمے نانک چند جگت بھیو آنند تارن منُکھ جن کیئوٗ پرگاس۔۔

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥

گُر انگد دیئوٗ نِدھان اکتھ کتھا گیان پنچ بھُوت بس کینے جمت نہ تراس۔۔

ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥

گُر امر گُورُو سری ست کلجُگ راکھی پت اگھن دیکھت گت چرن کوَل جاس۔۔

ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨੵਿਉ ਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥

سبھ بِدھ مانیہو من تب ہی بھیوٗ پرسنّ راج جوگ تخت دیئن گُر رام داس۔۔۴۔۔

ਰਡ ॥

رڈ۔۔

ਜਿਸਹਿ ਧਾਰੵਿਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥

جِسہہ دھاریہو دھرت ار وِیوم ار پوَن تے نیر سر اوَر انل ا ناد کیئوٗ۔۔

ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ਤਰੂਅ ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥

سس رِکھ نِس سُور دِن سَیل ترویہ پھل پھُل دیئوٗ۔۔

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥

سُر نر سپت سمُدر کِیا دھاریو ترِبھوَن جاس--

ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥

سوئی ایک نام ہر نام ست پائیو گُر امر پرگاس--ا--۵--

ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥

کچھو کنچن بھئیو سبد گُر سرَونہِ سُنِیو--

ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥

بِکھ تے امرِت ہُیو نام ستگور مُکھ بھنئوَ--

ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥

لوہوَ ہویوَ لال ندر ستگور جد دھارَے--

ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥

پاہن مانک کرَے گیان گُر کہیوَ بیچارَے--

ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥

کاٹھو سریکھنڈ ستگور کیئوَ دُکھ درِدر تِن کے گیَ--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥

ستگورو چرن جِنھ پرسیا سے پسو پریت سُر نر بھئیَ--۲--۶--

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥

جام گُورُو ہوئے ول دھنہِ کیا گارو دِجیۓ--

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥

جام گُورُو ہوئے ول لکھ باہے کیا کجیۓ--

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਰਿ ॥

جام گُورُو ہوئے ول گیان ار دھیان انن پر--

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥

جام گُورُو ہوئے ول سبد ساکھی سو سچہ گھر--

ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥

جو گُورُو گُورُو اہنس جپَے داس بھٹ بینت کہَے--

ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੭॥

جو گُورُو نام رِد مہہ دھرَے سو جنم مرن دُہ تھے رہَے--۳--۷--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥

گُر بِن گھور اندھار گُورُو بِن سمجھ نہ آوَے--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥

گُر بِن سُرت نہ سِدھ گُورُو بِن مُکت نہ پاوَے--

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

گُر کر سچ بیچار گُورُو کر رے من میرے--

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥

گُر کر سبد سپُنّ اگھن کٹہِ سبھ تیرے--

ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਯ ਕਹਿ ॥

گُر نَین بیَن گُر گُر کرہو گُورُو ست کوِ نلہ کہہ--

ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ ਨਹੁ ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥

جِن گُورُو نہ دیکھیَو نہُ کییَو تے اکیتھ سنسار مہہ--۴--۸--

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

گُورُو گُورُو گُر کر من میرے--

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥

تارن ترن سمرتھ کلجُگ سُنت سمادھ سبد جِس کیرے--

ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕੁ ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥

پھُن دُکھن ناس سُکھدایک سُورو جو دھرت دھیان بست تہ نیرے--

ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥

پُورو پُرکھ رِدَے ہر سِمرت مُکھ دیکھت اگھ جاہِ پریرے--

ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥

جوَ ہر بُدھ رِدھ سِدھ چاہت گُورُو گُورُو گُر کر من میرے--۵--۹--

ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥

گُورُو مُکھ دیکھ گرُو سُکھ پایوَ--

ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥

ہُتی جو پیاس پیُوس پِونّ کی بنچھت سِدھ کوَ بِدھ مِلایوَ--

ਪੂਰਨ ਭੋ ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ ॥

پُورن بھو من ٹھوَر بسو رس باسن سِیوَ جو دہں دِس دھایوَ--

ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲ੍ਹਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥

گوبِند وال گوبِند پُری سم جلھن تیر بِپاس بنایوَ--

ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਬਰਖਨ ਕੋ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥੬॥੧੦॥

گیوَ دُکھ دُور برکھن کو سو گُورُو مُکھ دیکھ گرُو سُکھ پایوَ--٦--۱۰--

ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੵਉ ॥

سمرتھ گُورُو سِر ہتھ دھریوٗ--

ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘੰਨ ਹਰੵਉ ॥

گُر کینی کِرپا ہ ر نام دیئوٗ جِس دیکھ چرنّ اگھنّ ہریوٗ--

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰੵਉ ॥

نِس باسُر ایک سمان دھیان سو نام سُنے سُت بھان ڈریوٗ--

ਭਨਿ ਦਾਸ ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰੵਉ ॥

بھن داس سو آس جگتر گُورُو کی پارس بھیٹ پرس کریوٗ--

ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੵਉ ॥੭॥੧੧॥

رام داس گُورُو ہر ست کییوٗ سمرتھ گُورُو سِر ہتھ دھریوٗ--۷--۱۱--

ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥

اب راکھہو داس بھاٹ کی لاج--

ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥

جیسی راکھی لاج بھگت پرہلاد کی ہرناکھس پھارے کر آج--

ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥

پھُن دروپتی لاج رکھی ہر پرَبھ جی چھینت بستر دین بہو ساج--

ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥

سوداما اپدا تے راکھیا گنِکا پڑھت پُورے تہ کاج--

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥

سری ستگور سُپرسنّ کلجُگ ہوئے راکھہو داس بھاٹ کی لاج--۸--۱۲--

ਝੋਲਨਾ ॥

جھولنا--

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥

گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ پرانیہُ--

ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥

سبد ہر ہر جپَے نام نوَ نِدھ اپَے رسن اہنِس رسَے ست کر جانیہُو--

ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੀਅਹੁ ॥

پھُن پریم رنگ پائیَے گُرمکھِ دھیائیَے انّ مارگ تجہو بھجہو ہر گیانیہُو--

ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰਹੁ ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ਦ੍ਵਾਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥

بچن گُر رِد دھرہو پنچ بھُو بس کرہو جنم کُل اُدھرہو دوار ہر مانیہُو--

ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੩॥

جؤ ت سبھ سُکھ اِت اُت تُم بنچھوہو گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ پرانیہُ--ا--١٣--

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥

گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ ست کر--

ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥

اگم گُن جان نِدھان ہر من دھرہو دھیان اہنِس کرہو بچن گُر رِدَے دھر--

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥

پھُن گُورُو جل بِمل اتھاہ مجن کرہو سنت گُرسِکھ ترہو نام سچ رنگ سر--

ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥

سدا نِرویر نِرنکار نِربھوَ جپَے پریم گُر سبد رس کرت درِڑھ بھگت ہر--

ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੪॥
مُگدھ من بھرم تجھو نام گُرمکھ بھجھو گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ ست کر۔۔۲۔۔۱۴۔۔

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥
گُورُو گُر گُر کرہو گُورُو ہر پائیے۔۔

ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥
اُددھ گُر گہر گمبھیر بےانت ہر نام نگ ہیر من مِلت لِو لائیے۔۔

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧ੍ਯਾਈਐ ॥
پھُن گُورُو پرمل سرس کرت کنچن پرس مَیل دُرمت ہِرت سبد گُر دھیائیئے۔۔

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗ੍ਯਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥
امِرت پرواہ چھُٹکنت صد دوار جِس گیان گُر بِمل سر سنت سِکھ نائیئے۔۔

ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੩॥੧੫॥
نام نِربان نِدھان ہر اُر دھرہو گُورُو گُر گُر کرہو گُورُو ہر پائیے۔۔۳۔۔۱۵۔۔

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥
گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ منّ رے۔۔

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥
جا کی سیوَ سِو سِدھ سادِھک سُر اسُر گن ترہِ تیتیس گُر بچن سُن کنّ رے۔۔

ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥
پھُن ترہِ تے سنت ہِت بھگت گُر گُر کرہِ تریوُ پرہلاد گُر مِلت مُن جنّ رے۔۔

ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥
ترہِ ناردادِ سنکاد ہر گُرمکھِہ ترہِ اِک نام لگ تجھو رس انّ رے۔۔

ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

داس بینت کہَے نام گُرمکھ لہَے گُورُو گُر گُورُو گُر گُورُو جپ منّ رے--۴--۱۶--۲۹--

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ॥

سِری گُورُو صاحِب سبھ اُوپر--

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੂ ਪਰਿ ॥

کری کِرپا ستجگ جن دھرو پر--

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਧਰੀਅੰ ॥

سری پرہلاد بھگت اُدھریئں--

ਹਸ੍ਤ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥

ہست کمل ماتھے پر دھریئں--

ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀਅ ਲਖ੍ਯ੍ਯਾ ਨ ਜਾਈ ॥

الکھ رُوپ جی لکھیا نہ جائی--

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥

سادِھک سِدھ سگل سرنائی--

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥

گُر کے بچن ست جی دھارہو--

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ ਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ ॥

مانس جنم دیہہ نِستارہو--

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥

گُر جہاج کھیوٹ گُورُو گُر بِن تریا نہ کوئے--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

گُر پرساد پرَبھ پائیَے گُر بِن مُکت نہ ہوئے--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥

گُر نانک نِکٹ بسَے بنواری--

ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥

تِن لہنا تھاپ جوت جگ دھاری--

ਲਹਣੈ ਪੰਥੁ ਧਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥

لہنَے پنتھ دھرم کا کییا--

ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ ॥

امرداس بھلے کوُ دیا--

ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ਥਿਰੁ ਥਪ੍ਉ ॥

تِن سری رام داس سوڈھی تھِر تھپیوُ--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪ੍ਉ ॥

ہر کا نام اکھَے نِدھ اپھیوُ--

ਅਪ੍ਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥

اپھیوُ ہر نام اکھَے نِدھ چھو جُگ گُر سیوا کر پھل لہیئں--

ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥

بندہِ جو چرن سرن سُکھ پاوہِ پرمانند گُرمُکھ کہیئں--

ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥

پرتِکھ دیہہ پار.برہم سُوآمی آد رُوپ پوکھن بھرنں--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੧॥

ستگور گُر سیوَ ا لکھ گت جا کی سری رام داس تارن ترنں--ا--

ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥

جہ امِرت بچن بانی ساڈُھو جن جپہہ کر بچِت چاؤ--

ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

آنند نِت منگل گُر درسن سپھل سنسار--

ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥

سنسار سپھل گنگا گُر درسن پرسن پرم پوِتر گتے--

ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਯਾਨਿ ਰਤੇ ॥

جیتہِ جم لوک پتت جے پرَانی ہر جن سِو گُر گیان رتے--

ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੰ ॥

رگھُبنس تِلک سُندر دسرتھ گھر مُن بنچھہ جا کی سرن--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੨॥

ستگور گُر سیَو الکھ گت جا کی سری رام داس تارن ترنں--۲--

ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ॥

سنسار اگم ساگر تُلہا ہ ر نام گُورُو مُکھ پایا--

ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾ ਇਹ ਆਈ ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥

جگ جنم مرن بھگا ایہہ آئی ہیئے پرتیت--

ਪਰਤੀਤਿ ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥

پرتیت ہیئے آئی جِن جن کے تِنھ کوُ پدوی اُچ بھئی--

ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥

تج مایا موہ لوبھ ار لالچ کام کرودھ کی برِتھا گئی--

ਅਵਲੋਕ੍ਯ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯ੍ਯਾ ਦਿਬ੍ਯ੍ਯ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥

اولوکھا برہم بھرم سبھ چھُٹکیا دِبیّ درِسٹ کارن کرن--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥

ستگور گُر سیوَ ا لکھ گت جا کی سری رام داس تارن ترن--٣--

ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥

پرتاپ سدا گُر کا گھٹ گھٹ پرگاس بھیا جس جن کےَ--

ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ॥

اِک پڑہِ سُنہہ گاوہِ پربھاتہِ کرہِ اِسنان--

ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥

اِسنان کرہہَ پربھات سُدھ من گُر پُوجا بِدھ سہت کرں--

ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧਰੰ ॥

کنچن تن ہوئے پرس پارس کوُ جوت سرُوپی دھیان دھرں--

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੰ ॥

جگجیون جگنّاتھ جل تھل مہہ رہیا پُور بہو بِدھ برن--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥

ستگور گُر سیوَ الکھ گت جا کی سری رام داس تارن ترن--۴--

ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ੍ਚਲ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥

جنہِو بات نِسچل دھرُ جانی تیئی جیو کال تے بچا--

ਤਿਨ੍ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰ ਰੁਦ੍ਰ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਜਲਹਰ ਬਿੰਬ ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥

تِنہہ تریوٗ سمُدر رُدر کھِن اِک مہہ جلہر بِمب جُگت جگ رچا--

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥

کُنڈلنی سُرجھی ستسنگت پرمانند گُورُو مُکھ مچا--

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰੰਮ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥

سِری گُورُو صاحِب سبھ اُوپر من بچ کرّم سیویئے سچا--۵--

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥

واہِگورو واہِگورو واہِگورو واہِ جیوٗ--

ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥

کوَل نَین مدُھر بَین کوٹ سَین سنگ سوبھ کہت ما جسود جسہہ دہی بھات کھاہِ جیوٗ--

ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗ ਭਈ ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥

دیکھ رُوپ ات انُوپ موہ مہا مگ بھئی کِنکنی سبد جھنتکار کھیل پاہِ جیوٗ--

ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਈਸੁ ਬੰਮ੍ਯ੍ਯੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥

کال قلم حکم ہاتھ کہو کوَن میٹ سکےَ ایس بمہ گیان دھیان دھرت ہیئے چاہِ جیوٗ--

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥

ست ساچ سری نِواس آد پُرکھ سدا تُہی واہِگورو واہِگورو واہِگورو واہِ جیوٗ--ا--٦--

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥

رام نام پرم دھام سُدھ بُدھ نِریکار بےسُمار سربر کوٗ کاہِ جیوٗ--

ਸੁਥਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥

سُتھر چِت بھگت ہِت بھیکھ دھریو ہرناکھس ہرِیوٗ نکھ بِدار جیوٗ--

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥

سنکھ چکر گدا پدم آپ آپو کیوُ چھدم اپرمپر پار .برہم لکھے کوَن تاہِ جیوُ--

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥

ست ساچ سری نِواس آد پُرکھ سدا تُہی واہِگورو واہِگورو واہگورو واہِ جیوُ--۲--۷--

ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਆ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥

پیت بسن کُند دسن پِریا سہت کنٹھ مال مُکٹ سیس مور پنکھ چاہِ جیوُ--

ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥

بیَوجیر بڈے دھیر دھرم انگ الکھ اگم کھیل کیا آپنَے اُچھاہِ جیوُ--

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥

اکتھ کتھا کتھی نہ جائے تین لوک رہیا سمائے سُتہ سِدھ رُوپ دھریو ساہن کےَ ساہِ جیوُ--

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥

ست ساچ سری نِواس آد پُرکھ سدا تُہی واہِگورو واہِگورو واہگورو واہِ جیوُ--۳--۸--

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥

ستگورو ستگورو ستگور گُبند جیوُ--

ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ ਸਬਲ ਮਲਨ ਭਗ੍ਤਿ ਫਲਨ ਕਾਨ੍ ਕੁਅਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥

بلہِ چھلن سبل ملن بھگت پھلن کانھ کُئر نِہکلنک بجی ڈنک چڑھو دل روِند جیوُ--

ਰਾਮ ਰਵਣ ਦੁਰਤ ਦਵਣ ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਸਹਸ ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥

رام رَون دُرت دوَن سکل بھَون کُسل کرن سرب بھُوت آپ ہی دیوادھ دیوَ سہس مکھ
پھنِند جیوُ--

ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀਉ ॥

جرم کرم مچھ کچھ ہُ براہ جمُنا کےَ کُول کھیل کھیلیو جِن گِند جیوُ--

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥

نام سار ہیئے دھار تج بِکار من گیَند ستگورو ستگورو ستگور گُبند جیوُ--۴--۹--

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥

سِری گُورُو سِری گُورُو سِری گُورُو ست جیوُ--

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥

گُر کہیا مان نِج نِدھان سچ جان منتر اِہےَ نِس باسُر ہوئے کلیان لہہ پرم گت جیوُ--

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥

کام کرودھ لوبھ موہ جن جن سِیوُ چھاڈ دھوہو ہوُمےَ کا پھندھ کاٹ سادھسنگ رت جیوُ--

ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥

دیہہ گیہو ترِیہ سنیہو چِت بِلاس جگت ایہو چرن کمل سدا سیوُ درِڑتا کر مت جیوُ--

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥

نام سار ہیئے دھار تج بِکار من گیَند سِری گُورُو سِری گُورُو سِری گُورُو ست جیوُ

--۱۰--۵--

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥

سیوک کےَ بھرپُور جُگ جُگ واہِگورو تیرا سبھ صدقہ--

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥

نِرنکار پرَبھ سدا سلامت کہہ نہ سکےَ کوُوُ تُو کد کا--

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥

برہما بِسن سِرے تَے اگنت تِن کوُ موہ بھیا من مد کا--

ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥

چوراسیہ لکھ جون اُپائی رِجق دِیا سبھ ہُو کوُ تد کا--

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥

سیوک کےَ بھرپُور جُگ جُگ واہِگورو تیرا سبھ صدقہ--ا--اا--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥

واہواہو کا بڈا تماسا--

ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

آپے ہسَے آپ ہی چِتوے آپے چند سُور پرگاسا--

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਹਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥

آپے جل آپے تھل تھمّھن آپے کییا گھٹ گھٹ باسا--

ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥

آپے نر آپے پھُن ناری آپے سار آپ ہی پاسہ--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥

گُرمکھ سنگت سبھَے بِچارہو واہو واہو کا کا بڈا تماسا--٢--١٢--

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥

کِیا کھیل بڈ میَل تماسا واہِگورو تیری سبھ رچنا--

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥

تُو جل تھل گگن پیال پُور رہیا امرِت تے میٹھے جا کے بچنا--

ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥

ماںہِہ .برہمادِک رُدرادک کال کا کال نِرنجن جچنا--

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥

گُر پرساد پائیے پرمارتھ ستسنگت سیَتی من کھچنا--

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥

کیا کھیل بڈ میَل تماسا واہِگورو تیری سبھ رچنا--٣--١٣--٤٢--

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥

اگم اننت اناد آد جِس کوئے نہ جانَے--

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥

سِو بِرنچ دھر دھیان نِتہِ جِس بید بکھانَے--

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥

نِرنکار نِرویر اوَر نہی دُوسر کوئی--

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

بھنجن گڑھن سمتھ ترن تارن پرَبھ سوئی--

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥

نانا پرکار جِن جگ کیوُ جن متھرا رسنا رسَے--

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥

سری ست نام کرتا پُرکھ گُر رام داس چِتہ بسَے--١--

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥

گُورُو سمرتھ گہِ کرِیا دھرو بُدھ سُمِت سمھارن کوُ--

ਫੁਨਿ ਧੑੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥
پھُن دھرّم دھُجا پھہرنت سدا اگھ پُنج ترنگ نِوارن کوَ--

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥
متھرا جن جان کہی جیا ساچ سو اوَر کچھُو نہ بِچارن کوَ--

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥
ہر نام بوہتھ بڈوٗ کل مَے بھَو ساگر پار اُتارن کوَ--۲--

ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
سنتت ہی ستسنگت سنگ سُرنگ رتے جس گاوت ہےَ--

ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥
دھرم پنتھ دھریو دھرنیدھر آپ رہے لِو دھار نہ دھاوت ہےَ--

ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥
متھرا بھن بھاگ بھلے اُنھ کے من اِچھت ہی پھل پاوت ہےَ--

ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ੍ਹ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥
رَوِ کے سُت کو تِنھ تراس کہا جو چرنّ گُورُو چِت لاوت ہےَ--۳--

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥
نِرمل نام سُدھا پرپُورن سبد ترنگ پرگٹِت دِن آگر--

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥
گہر گمبھیر اتھاہ ات بڈ سُبھر سدا سبھ بِدھ رتناگر--

ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥
سنت مرال کرہِ کنتوٗہل تِن جم تراس مِٹیو دُکھ کاگر--

ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥

کلجُگ دُرت دُور کربے کوُ درسن گُورُو سگل سُکھ ساگر۔۔۴۔۔

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ਕਬਹੁ ਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥

جا کوُ مُن دھیان دھرَے پھِرت سگل جگ کبھو ک کوُو پاوَے آتم پرگاس کوُ۔۔

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕੰਉ ॥

بید بانی سہت بِرنچ جس گاوَے جا کو سِو مُن گہِ نہ تجات کبِلاس کنئوُ۔۔

ਜਾ ਕੌ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥

جا کو جوگی جتی سِدھ سادِھک انیک تپ جٹا جُوٹ بھیکھ کیئے پھِرت اُداس کوُ۔۔

ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥

سو تِن ستگور سُکھ بھائے کِرپا دھاری جی نام کی بڈائی دئی گُر رام داس کوُ۔۔۵۔۔

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥

نام نِدھان دھیان انترگت تیج پُنج تِہوُ لوگ پرگاسے۔۔

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥

دیکھت درس بھٹک بھرم بھجت دُکھ پرہر سُکھ سہج بِگاسے۔۔

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ਅਲਿ ਸਮੂਹ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥

سیوک سِکھ سدا ات لُبھت ال سمُوہ جیئوُ کُسم سُباسے۔۔

ਬਿਦ੍ਯ੍ਯਮਾਨ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਯ੍ਯਉ ਥਿਰੁ ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥

بِدیمان گُر آپ تھپیوُ تھِر ساچوُ تخت گُورُو رامداسَے۔۔٦۔۔

ਤਾਰ੍ਯ੍ਯਉ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ਸਮਰਥੁ ॥

تاریوُ سنسار مایا مد موہت امرِت نام دیوُ سمرتھ۔۔

ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ ॥

پھُن کیرتونت سدا سُکھ سنپت رِدھ ار سِدھ نہ چھوڈے ستھ--

ਦਾਨਿ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ ॥

دان بڈوَ اتونت مہابل سیوک داس کہیو ایہو تتھ--

ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ॥੭॥੪੯॥

تاہِ کہا پرواہ کاہُو کی جا کےَ بسیس دھریو گُر ہتھ--۷--۴۹--

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ॥

تین بھَون بھرپُور رہیو سوئی--

ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥

اپن سرس کیئو نہ جگت کوئی--

ਆਪੁਨ ਆਪੁ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥

آپن آپ آپ ہی اُپایو--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਯਉ ॥

سُر نر اسُر انت نہی پایو--

ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥

پایو نہی انت سُرے اسُرہ نر گن گندھرب کھوجنت پھِرے--

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥

اِناسی اچل اجونی سمبھو پُرکھوتم اپار پرے--

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਇਯਉ ॥

کرن کارن سمرتھ سدا سوئی سرب جی. من دھیائیو--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥

سری گُر رام داس جیو جَے جگ مہہ تَے ہر پرم پد پائیو--ا--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥

ستگور نانک بھگت کری اِک من تن من دھن گوبِند دیئو--

ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ਅਗਮ ਗ੍ਯ਼ਾਨਿ ਰਸਿ ਰਸ੍ਯ਼ਉ ਹੀਅਉ ॥

انگد اننت مُورت نِج دھاری اگم گیان رس رسیؤ ہیئو--

ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਧ੍ਯ਼ਾਇਯਉ ॥

گُر امرداس کرتار کیئو وس واہو واہو کر دھیائیو--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥

سری گُر رام داس جییُو جَے جگ مہہ تَے ہر پرم پد پائیو--۲--

ਨਾਰਦੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੰ ॥

نارد دھرو پرہلاد سُداما پُب بھگت ہر کے جو گنں--

ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥

امبریک جیدیو ترِلوچن نامہ اور کبیر بھنں--

ਤਿਨ ਕੌ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥

تِن کو اوتار بھیؤ کل بھِنتر جس جگتر پر چھائیو--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥

سری گُر رام داس جییُو جَے جگ مہہ تَے ہر پرم پد پائیو--۳--

ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥

منسا کر سِمرنت تجھے نر کام کرودھ مِٹیؤ جو تنِں--

ਬਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥

باچا کر سمرنت تجھے تنھ دُکھ دردر مٹیو جو کھن--

ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਾਰਸ ਸਰ ਬਲ੍ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾਇਯਉ ॥

کرم کر تُو درس پرس پارس سر بلئے بھٹ جس گائیو--

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੪॥

سری گُر رام داس جیو جئے جگ مہہ تَے ہر پرم پد پائیو--۴--

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥

جہ ستگور سمرنت نَین کے تمر مٹہِ کھن--

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥

جہ ستگور سمرنتھ ردَے ہر نام دنو دن--

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥

جہ ستگور سمرنتھ جیا کی تپت مٹاوے--

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

جہ ستگور سمرنتھ ردھ سدھ نوَ ندھ پاوے--

ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ੍ ਭਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥

سوئی رام داس گُر بلئے بھن مل سنگت دھنّ دھنّ کرہُ--

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ ॥੫॥੫੪॥

جہ ستگور لگ پربھ پائیے سو ستگور سمرہُ نرہُ--۵--۵۴--

ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥

جن سبد کمائے پرم پد پائیو سیوا کرت نہ چھوڈیو پاس--

ਤਾ ਤੇ ਗਉਹਰੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥

تا تے گوہر گیان پرگٹ اُجیارؤ دُکھ دِردر اندھیار کو ناس--

ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥

کِو کیرت جو سنت چرن مُڑ لاگہِ تِنھ کام کرودھ جم کو نہی تراس--

ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥

جو انگد انگ سنگ نانک گُر تِو گُر امرداس کےَ گُر رام داس--ا--

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਉ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥

جِن ستگور سَیو پدارتھ پایؤ نِس باسُر ہر چرن نِواس--

ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥

تا تے سنگت سگھن بھائے بھؤ مانہِ تُم ملیاگر پرگٹ سُباس--

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜ੍ਯ੍ਯੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

دھر پرہلاد کبیر تِلوچن نام لَیت اُپجیو جو پرگاس--

ਜਿਹ ਪਿਖਤ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥

جہ پِکھت ات ہوئے رَہس من سوئی سنت سہار گُورُو رام داس--۲--

ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨ੍ਯ੍ਯਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

نانک نام نِرنجن جانیؤ کینی بھگت پریم لِو لائی--

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥

تا تے انگد انگ سنگ بھیو سائر تِن سبد سُرت کی نیو رکھائی--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥

گُر امرداس کی اکتھ کتھا ہے اِک جیہہ کچھو کہی نہ جائی--

ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥

سوڈھی سرِسٹ سکل تارن کوُ اب گُر رام داس کوُ مِلی بڈائی--٣--

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥

ہم اوَگُن بھرے ایک گُن ناہی امرِت چھاڈ بِکھے بِکھ کھائی--

ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥

مایا موہ بھرم پَے بھُولے سُت دارا سِیوُ پریت لگائی--

ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥

اِک اُتم پنتھ سُنیو گُر سنگت تہ مِلنت جم تراس مِٹائی--

ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥

اِک ارداس بھاٹ کیرت کی گُر رام داس راکھھو سرنائی--٤--٥٨--

ਮੋਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜ੍ਉ ॥

موہ مل بِوس کیئوُ کام گہِ کیس پچھاڑیوُ--

ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜ੍ਉ ॥

کرودھ کھنڈ پرچنڈ لوبھ اپمان سِیوُ جھاڑیوُ--

ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥

جنم کال کر جوڑ حکم جو ہوئے سو منّے--

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥

بھَو ساگر بندھیوُ سِکھ تارے سُپر سنّے--

ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥

سِر آتپت سچَو تخت جوگ بھوگ سنجُت بل--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲੵ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥

گُر رام داس سچ سلیٔ بھن تُو اٹل راج ابھگ دل--ا--

ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥

تُو ستگور چھو جگی آپ آپے پرمیسر--

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥

سُر نر سادِھک سِدھ سِکھ سیونت دھُرہ دھُر--

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥

آد جُگاد اناد کلا دھاری ترِہو لوئہ--

ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥

اگم نِگم اُدھرن جرا جمّہِ آروئہ--

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥

گُر امرداس تھِر تھپیئو پرگامی تارن ترن--

ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ ਸਲੵ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥

اگھ انتک بدَے نہ سلیٔ کوِ گُر رام داس تیری سرن--٢--٦٠--

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫

سوَیئے محلے پنجوے کے ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

سِمرں سوئی پُرکھ اچل اِبناسی--

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥

جِس سِمرت دُرمت مل ناسی--

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥

ستگور چرن کوَل رِد دھارں--

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥

گُر ارجُن گُن سہج بِچارں--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

گُر رام داس گھر کیئوٗ پرگاسا--

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥

سگل منورتھ پُوری آسا--

ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥

تَے جنمت گُرمت برہم پچھانیو--

ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥

کلّیَ جوڑ کر سُجس وکھانیو--

ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥

بھگت جوگ کو جیَتوار ہر جنک اُپایئوٗ--

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥

سبد گُورُو پرکاسیو ہر رسن بسایئوٗ--

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥

گُر نانک انگد امر لاگ اُتم پد پایئوٗ--

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥

گُر ارجن گھر گُر رام داس بھگت اُتر آیوٗ--۱--

ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥

بڈبھاگی اُنمانِیوٗ رِد سبد بسایوٗ--

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥

من مانک سنتوکھِیوٗ گُر نام درِڑھایوٗ--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥

اگم اگوچر پاربرہم ستگور درسایوٗ--

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥

گُر ارجن گھر گُر رام داس انبھوٗ ٹھہرایوٗ--۲--

ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥

جنک راج برتایا ستجگ آلینا--

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥

گُر سبدے من مانیا اپتیج پتینا--

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥

گُر نانک سچ نیو ساج ستگور سنگ لینا--

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥

گُر ارجن گھر گُر رام داس اپرمپر بینا--۳--

ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥

کھیل گُوڑھوٗ کیئوٗ ہر رائے سنتوکھ سماچرِیو بِمل بُدھ ستگور سمانوٗ--

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥

آجونی سمبھوِئوٗ سُجس کلّ کویَن بکھانئوٗ--

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥

گُر نانک انگد وریو گُر انگد امر نِدھان--

ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥

گُر رام داس ارجن وریو پارس پرس پرَمان--۴--

ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥

صد جیون ارجن امول آجونی سمبھوٗ--

ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥

بھَے بھنجن پر دُکھ نِوار اپار انمبھوٗ--

ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥

اگہہ گہن بھرم بھرانت دہن سیتل سُکھ داتوٗ--

ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥

آسمبھوٗ اُدوئوٗ پُرکھ پُورن بِدھاتوٗ--

ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥

نانک آد انگد امر ستگور سبد سمائیوٗ--

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥

دھن دھنّ گُورُو رام داس گُر جِن پارس پرس مِلائیوٗ--۵--

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥

جَے جَے کار جاس جگ اندر مندر بھاگ جُگت سِو رہتا--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥
گُر پُورا پایؤ بڈ بھاگی لِو لاگی میدن بھر سہتا--

ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥
بھَے بھنجن پر پیر نِوارن کلّیَ سہار توہِ جس بکتا--

ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥
کُل سوڈھی گُر رام داس تن دھرم دھُجا ارجن ہر بھگتا--٦--

ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥
دھرّم دھیر گُرمت گبھیر پر دُکھ بِسارن--

ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥
سبد سار ہر سم اُدار اہنمیو نِوارن--

ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥
مہا دان ستگور گیان من چاؤ نہ ہُٹَے--

ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥
ستونت ہر نام منتر نوَ نِدھ نہ نِکھُٹے--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥
گُر رام داس تن سرب مَے سہج چندوآ تانیؤ--

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥
گُر ارجن کلیچرے تَے راج جوگ رس جانیؤ--٧--

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥
بھَے نِربھؤ مانیؤ لاکھ مہہ الکھ لکھایؤ--

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥

اگم اگوچر گت گبھیر ستگور پرچایوٗ--

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥

گُر پرچےَ پروان راج مہہ جوگ کمایوٗ--

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਅਭਰ ਸਰ ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥

دھنّ دھنّ گُر دھنّ ابھر سر سُبھر بھرایوٗ--

ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥

گُر گم پرَمان اجر جریو سر سنتوکھ سمائیوٗ--

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥

گُر ارجن کلیچرے تےَ سہج جوگ نج پائیو--۸--

ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਉ ॥

امِیو رسنا بدن بر دات الکھ اپار گُر سُور سبد ہوٗمےَ نِواریوٗ--

ਪੰਚਾਹਰੁ ਨਿਦਲਿਅਉ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰ੍ਉ ॥

پنچاہر نِدلیوٗ سُنّ سہج نج گھر سہاریوٗ--

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰ੍ਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥

ہر نام لاگ جگ اُدھریوٗ ستگور رِدے بسائیوٗ--

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ ਜਨਕਹ ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥

گُر ارجن کلیچرے تےَ جنکہ کلس دیپائیوٗ--۹--

ਸੋਰਠੇ ॥

سورٹھے--

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥

گُر ارجن پُرکھ پرَمان پارتھوَ چالَے نہی--

ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥

نیجا نام نیسان ستگور سبد سوارِیَو--ا--

ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥

بھَوجل سائِر سیَت نام ہری کا بوہتھا--

ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰ ਹੇਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ ॥੨॥

تُوٗ ستگور سں ہیَت نام لاگ جگ اُدھریوَ--۲--

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥

جگت اُدھارن نام ستگور تُٹھَے پائِیو--

ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥

اب ناہِ اوَر سر کام بارنتر پُوری پڑی--۳--۱۲--

ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥

جوت رُوپ ہر آپ گُورُو نانک کہایوَ--

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥

تا تے انگد بھیوَ تت سِیوَ تت مِلایوَ--

ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥

انگد کِرپا دھار امر ستگور تھِر کیئوَ--

ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥

امرداس امرت چھتر گُر رامہِ دیئوَ--

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥

گُر رام داس درسن پرس کہہ متھُرا امرِت بَیَن--

ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥

مُورت پنچ پرَمان پُرکھ گُر ارجن پِکھو نَیَن--١--

ਸਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥

ست رُوپ ست نام ست سنتوکھ دھریو اُر--

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖੵਉ ਅਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥

آد پُرکھ پرتِکھ لِکھیوٗ اچھر مستک دھُر--

ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥

پرگٹ جوت جگمگَے بھُوٗ منڈل چھایوٗ--

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥

پارس پرس پرس پرس گُر گُورُو کہایوٗ--

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥

بھن متھرا مُورت سدا تھِر لائے چِت سنمُکھ رہو--

ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥

کلجُگ جہاج ارجن گُورُو سگل سرِسٹ لگ بِترہو--٢--

ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥

تہ جن جاچھو جگتر پر جانیئت باسُر ریَن باس جا کو ہِت نام سِیوٗ--

ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੵੌ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥

پرم اتیت پرمیسُر کَے رنگ رنگیوٗ باسنا تے باہر پَے دیکھیئت دھام سِیوٗ--

ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੌ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥

اپر پرَمپر پُرکھ سِیوٗ پریم لاگیو بِن بھگونت رس ناہی اوٗرے کام سِیوٗ۔۔

ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥

متھرا کو پرَبھ سرب مَی ارجُن گُر بھگت کےَ ہیت پائے رہیو مِل رام سِیوٗ۔۔۳۔۔

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥

انت نہ پاوت دیوَ سبےَ مُن اِندر مہا سِو جوگ کری۔۔

ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡ੍ਹਿਉ ਏਕ ਘਰੀ ॥

پھُن بید بِرنچ بِچار رہیو ہ ر جاپ نہ چھاڈِیو ایک گھری۔۔

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥

متھرا جن کو پرَبھ دین دیال ہےَ سنگت سرِسٹ نِہال کری۔۔

ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥

رام داس گُورُو جگ تارن کوَ گُر جوت ارجُن ماہِ دھری۔۔۴۔۔

ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾ ਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥

جگ اوٗر نہ یاہِ مہا تم مےَ اوتار اُجاگر آن کیئوٗ۔۔

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥

تِن کے دُکھ کوٹِک دُور گئے متھرا جِنھ امرِت نام پیئوٗ۔۔

ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥

ایہہ پدھت تے مت چُوکہہ رے من بھید بِبھید نہ جان بیئوٗ۔۔

ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥

پرتچھ رِدَے گُر ارجُن کےَ ہر پُورن برہم نِواس لیئوٗ۔۔۵۔۔

ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥

جب لوَ نہی بھاگ لِلار اُدے تب لوَ بھرمتے پھِرتے بہو دھایوَ--

ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥

کل گھور سمُدر مَے بُوڈت تھے کبھُو مِٹ ہےَ نہی رے پچھُتایوَ--

ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥

تت بچار یہےَ متھرا جگ تارن کوَ اوتار بنایوَ--

ਜਪ੍ਹਉ ਜਿਨ੍ਹ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥

جپیوَ جِنھ ارجن دیوَ گُورُو پھِر سنکٹ جون گربھ نہ آیوَ--٦--

ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥

کل سمُدر بھئے رُوپ پرگٹ ہر نام اُدھارن--

ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥

بسہِ سنت جِس رِدَے دُکھ دارِدر نِوارن--

ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

نِرمل بھیکھ اپار تاس بِن اوَر نہ کوئی--

ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥

من بچ جِن جانیوَ بھیوَ تہ سمسر سوئی--

ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥

دھرن گگن نوَ کھنڈ مہہ جوت سوَرُوپی رہیو بھر--

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ੍ਯ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥

بھن متھرا کچھو بھید نہی گُر ارجن پرتکھیَ ہر--٧--١٩--

ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥

اجَے گنگ جل اٹل سِکھ سنگت سبھ ناوَے--

ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥

نِت پُران باچِیئہِ بید برہما مُکھ گاوَے--

ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥

اجے چوَر سِر ڈُھلَے نام امرِت مُکھ لیئو--

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥

گُر ارجن سِر چھتر آپ پرمیسر دیئوَ--

ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥

مِل نانک انگد امر گُر گُر رام داس ہر پہہ گیئوَ--

ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਯ੍ਯਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥

ہربنس جگت جس سنچرییوَ سو کوَن کہے سری گُر مُیوَ--ا--

ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥

دیوَ پُری مہہ گیئوَ آپ پرمیسور بھایوَ--

ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥

ہر سِنگھاسن دیئوَ سِری گُر تہ بیٹھایوَ--

ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥

رَہس کیئوَ سُر دیوَ توہِ جس جَے جَے جمپہِ--

ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥

اسُر گئے تے بھاگ پاپ تِنھ بھیتر کمپہِ--

ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਪਾਇਯਉ ॥

کاٹے سو پاپ تِنھ نرہو کے گُر رام داس جِنھ پائیو--

ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥੯॥੧੧॥੧੦॥੧੦॥੨੨॥੬੦॥੧੪੩॥

چھتر سِنگھاسن پِرتھمی گُر ارجُن کوُ دے آئیوُ--۲--۲۱--۹--۱۱--۱۰--۱۰--۲۲--۶۰--۱۴۳--

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ست نام کرتا پُرکھ نِربھوُ نِرویر اکال مُورت اجونی سَیبھں گُر پرساد--

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥

سلوک واراں تے ودھیک--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ا--

ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥

اُتنگی پیَوہری گہری گمبھیری--

ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥

سسُڑ سُہیا کِو کری نِون نہ جائے تھنی--

ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥

گچ جے لگا گِڑوڑی سکھیئے دھوَلہری--

ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥

سے بھی ڈھہدے ڈِٹھو مَے مُندھ نہ گرب تھنی--ا--

ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥

سُن مُندھے ہرناکھیئے گُوڑا وین اپار--

ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥

پہلا وسط سِنجان کےَ تاں کیچےَ واپار--

ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥

دوہی دِچےَ دُرجنا مِتراں کُوں جیکار--

ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جِت دوہی سجن مِلن لہو مُندھے ویچار--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥

تن من دیجےَ سجنا ایسا ہسن سار--

ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

تِس سئو نیہو نہ کیچئی جے دِسَے چلنہار--

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥

نانک جِنھی اِو کر بُجھیا تنھا وِٹھو قُربان--۲--

ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥

جے تُوں تارُو پان تاہُو پُچھ تِڑّنھ کل--

ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾ ਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥

تاہُو کھرے سُجان ونجا اینھی کپری--۳--

ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥

جھڑ جھکھڑ اوہاڑ لہری وہن لکھیسری--

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥

ستگور سِیئو آلائے بیڑے ڈُبن ناہِ بھئو--۴--

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥

نانک دُنیا کیَسی ہوئی۔۔

ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥

سالک مِت نہ رہیو کوئی۔۔

ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

بھائی بندھی ہیت چُکایا۔۔

ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥

دُنیا کارن دین گوَایا۔۔۵۔۔

ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥

ہےَ ہےَ کر کےَ اوہِ کریَن۔۔

ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥

گلھا پِٹّن سِر کھوہیَن۔۔

ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥

ناوُ لیَن ار کرن سمائے۔۔

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥

نانک تِن بلہارے جائے۔۔۶۔۔

ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥

رے من ڈیگ نہ ڈولیئے سیدھےَ مارگ دھاوُ۔۔

ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥

پاچھے باگھ ڈراونو آگے اگن تلاوُ۔۔

ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥

سہسَے جیئُرا پر رہیو ما کوُ اور نہ ڈھنگ--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥

نانک گُرمکھ چھُٹیئے ہر پریتم سِیوُ سنگ--۷--

ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥

باگھ مَرے من ماریئے جِس ستگور دیکھیا ہوئے--

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

آپ پچھانَے ہر مِلَے بہُڑ نہ مرنا ہوئے--

ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

کیچڑ ہاتھ نہ بوڈئی ایکا ندر نِہال--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥

نانک گُرمکھ اُبرے گُر سرور سچی پال--۸--

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥

اگن مَرے جل لہو وِن گُر نِدھ جل ناہِ--

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

جنم مَرے بھرمائیئے جے لکھ کرم کماہِ--

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

جم جاگات نہ لگئی جے چلَے ستگور بھائے--

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥

نانک نِرمل امر پد گُر ہر میلَے میلائے--۹--

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਊਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥

کلر کیری چھپڑی کوآ مل مل نائے--

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥

من تن میلا اوَگنی چِنج بھری گندھی آئے--

ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥

سرور ہنس نہ جانیا کاگ کُپنکھی سنگ--

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥

ساقط سِیوَ ایسی پریت ہےَ بُوجھہ گیانی رنگ--

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥

سنت سبھا جیکار ک ر گُرمکھ کرم کماوَ--

ਨਿਰਮਲੁ ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥

نِرمل نھاون نانکا گُر تیرتھ دریاوَ--١٠--

ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥

جنمے کا پھل کیا گنی جاں ہر بھگت نہ بھاوَ--

ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

پیدھا کھادھا باد ہےَ جاں من دُوجا بھاوَ--

ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥

ویکھن سُننا جھُوٹھ ہےَ مکھ جھُوٹھا آلاوَ--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥

نانک نام سلاہِ تُو ہور ہوٗمےَ آووَ جاوَ--١١--

ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥

ہَین وِرلے ناہی گھنے پھَیل پھکڑ سنسار-- ١٢--

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥

نانک لگی تُر مَرے جیون ناہی تان--

ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

چوٹَے سیَتی جو مَرے لگی سا پروان--

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

جِس نو لائے تِس لگَے لگی تا پروان--

ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧੩॥

پِرم پیَکام نہ نِکلے لایا تِن سُجان-- ١٣--

ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥

بھانڈا دھووَے کوَن جے کچّا ساجِیا--

ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥

دھاتُو پنج رلائے کُوڑا پاجِیا--

ਭਾਂਡਾ ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥

بھانڈا آنگ راس جاں تِس بھاوسی--

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥

پرم جوت جاگائے واجا واوسی-- ١٤--

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥

منھو جے اندھے گھُوپ کہیا بِرد نہ جاننی--

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥

من اندھے اُوندھے کوَل دِسن کھرے کرُوپ--

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥

اِک کہہ جانن کہیا بُجھن تے نر سُگھڑ سرُوپ--

ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥

اِکنا ناد نہ بید نہ گییا رس رس کس نہ جانَنت--

ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥

اِکنا سِدھ نہ بُدھ نہ عقل سر اکھر کا بھیوُ نہ لہنت--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥

نانک تے نر اصل کھر جے بِن گُن گرب کرنت--١٥--

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥

سو برہمن جو بِندے برہم--

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥

جپ تپ سنجم کماوے کرم--

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥

سیل سنتوکھ کا رکھے دھرم--

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥

بندھن توڑے ہووے مکت--

ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥

سوئی برہمن پُوجن جُگت--١٦--

ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥

کھتری سو ج کرما کا سُور--

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥

پُنّ دان کا کرَے سریر--

ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥

کھیت پچھانَے بیجے دان--

ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥

سو کھتری درگہ پروان--

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥

لب لوبھ جے کُوڑ کماوے--

ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥

اپنا کیتا آپے پاوے--١٧--

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥

تن نہ تپائے تنوُر جیئو بالن ہڈ نہ بال--

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧੮॥

سِر پیَری کیا پھیڑیا اندر پِری سمھال--١٨--

ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥

سبھنی گھٹی سَہو وسَے سہ بِن گھٹ نہ کوئے--

ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥

نانک تے سوہاگنی جِنھا گُرمکھ پرگٹ ہوئے--١٩--

ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥

جوَ توَ پریم کھیلن کا چاوَ--

ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥

سِر دھر تلی گلی میری آوَ--

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥

اِت مارگ پیَر دھریجَے--

ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥

سِر دیجَے کان نہ کیجَے--۲۰--

ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥

نال کِراڑا دوستی کُوڑے کُوڑی پائے--

ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥

مرن نہ جاپَے مُولیا آوَے کِتَے تھائے--۲۱--

ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥

گیان ہینں اگیان پُوجا--

ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥

اندھ ورتاوا بھاوَ دُوجا--۲۲--

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥

گُر بِن گیان دھرم بِن دھیان--

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥

سچ بِن ساکھی مُولو نہ باقی--۲۳--

ਮਾਣੂ ਘਲੈ ਉਠੀ ਚਲੈ ॥

مانُو گھلَے اُٹھی چلَے--

ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥

ساد ناہی اویہی گلَے--۲۴--

ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥

رام جھُرَے دل میَلوَے انتر بل اِدھیکار--

ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥

بنتر کی سَینا سیویَۓ من تن ججھُ اپار--

ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥

سیتا لَے گیا دہسِرو لچھمن مُوۓ سراپ--

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥

نانک کرتا کرنہار کر ویکھے تھاپ اُتھاپ--۲۵--

ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥

من مہہ جھُورَے رامچند سیتا لچھمن جوگ--

ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥

ہنونتر آرادھیا آیا کر سنجوگ--

ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥

بھُولا دَیت نہ سمجھئی تِن پرَبھ کیئۓ کام--

ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥

نانک ویپرواہو سو کِرت نہ مِٹئی رام--۲٦--

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥

لاہَور سحر جہر قہر سَوا پہر--۲۷--

ਮਹਲਾ ੩ ॥

محلّہ ۳--

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥

لاہَور سحر امرت سر صِفتی دا گھر--۲۸--

ਮਹਲਾ ੧ ॥

محلّہ ۱--

ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥

اُدوساہےَ کیا نیسانی توٹ نہ آوےَ انّی--

ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥

اُدوسیء گھرے ہی وُٹھی کُڑئیں رنّی دھمی--

ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥

ستی رنّی گھرے سِیاپا روون کُوڑی کمّی--

ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥

جو لیوَے سو دیوَے ناہی کھٹے دمّ سہمی--۲۹--

ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥

پبر تُوں ہرِیاولا کوَلا کنّچن ونّ--

ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥

کےَ دوکھڑَے سڑِیوہ کالی ہوئیا دیہُری نانک مےَ تن بھنگ--

ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥

جانا پانی نہ لہاں جےَ سیَتی میرا سنگ--

ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥

جِت ڈِٹھے تن پرپھُڑے چڑے چوگن ونّ--۳۰--

ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥

رج نہ کوئی جیویا پہچ نہ چلیا کوئے--

ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

گیانی جیوے سدا سدا سُرتی ہی پت ہوئے--

ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥

سرپھے سرپھے سدا سدا ایوَے گئی وِہائے--

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥

نانک کِس نو آکھیئے وِن پُچھیا ہی لَے جائے--۳۱--

ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥

دوس نہ دیہُ رائے نو مت چلَے جاں بُڈھا ہووَے--

ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥

گلاں کرے گھنیرِیا تاں انھے پوَنا کھاتی ٹووَے--۳۲--

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

پُورے کا کیا سبھ کچھ پُورا گھٹ ودھ کچھ ناہی--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥

نانک گُرمکھ ایسا جانَے پُورے ماںہِ سماںہی--۳۳--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

سلوک محلّہ ۳

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥

ابھیاگت ایہہ نہ آکھیئے جِن کےَ من مہہ بھرم--

ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥

تِن کے دِتے نانکا تیہو جیہا دھرم--ا--

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥

ابھےَ نِرنجن پرم پد تا کا بھیکھک ہوئے--

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥

تِس کا بھوجن نانکا وِرلا پائے کوئے--۲--

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥

ہووا پنڈت جوتکی وید پڑا مکھ چار--

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥

نوَا کھنڈا وِچ جانیا اپنے چج ویچار--۳--

ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥

برہمن کیَلی گھات کننجکا انچاری کا دھان--

ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

پھِٹک پھِٹکا کوڑ بدِیا سدا سدا ابھیمان--

ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥

پاہِ ایتے جاہ ویسر نانکا اِک نام--

ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥

سبھ بُدھی جالیئہِ اِک رہے تت گیان--۴--

ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ماتھے جو دھُر لکھیا سو میٹ نہ سکے کوئے--

ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥

نانک جو لکھیا سو ورتدا سو بُوجھے جِس نو ندر ہوئے--۵--

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥

جِنی نام وِساریا کُوڑے لالچ لگ--

ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥

دھندھا مایا موہنی انتر تِسنا اگ--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥

جِنھا ویل نہ تُومبڑی مایا ٹھگے ٹھگ--

ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥

منمکھ بنھِ چلائیئہِ نہ مِلہی وگ سگ--

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

آپ بھُلائے بھُلیئے آپے میَل مِلائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥

نانک گُرمکھ چھُٹیئے جے چلَے ستگور بھائے--۶--

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥

صالاحی سالاہنا بھی سچا سالاہِ--

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥

نانک سچا ایک در بیبھا پرہر آہِ--۷--

ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

نانک جہ جہ مَے پھِرؤ تہ تہ ساچا سوئے--

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥

جہ دیکھا تہ ایک ہےَ گُرمکھ پرگٹ ہوئے--۸--

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥

دُوکھ وِسارن سبد ہےَ جے منّ وسائے کوئے--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥

گُر کِرپا تے من وسَے کرم پراپت ہوئے--۹--

ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥

نانک ہؤ ہؤ کرتے کھپ مُوئے کھُوہن لکھ اسنکھ--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥

ستگور مِلے سے اُبرے ساچےَ سبد النکھ--۱۰--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

جِنا ستگور اِک من سیویا تِن جن لاگؤ پائے--

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥

گُر سبدی ہر من وسَے مایا کی بھُکھ جائے--

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

سے جن نِرمل اُوجلے جے گُرمکھ نام سمائے۔۔

ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥

نانک ہور پتساہِیا کُوڑیا نام رتے پاتساہ۔۔اا۔۔

ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥

جیئو پُرکھَے گھر بھگتی نار ہے اتِ لوچَے بھگتی بھائے۔۔

ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥

بہو رس سالنے سواردی کھٹ رس میٹھے پائے۔۔

ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

تیئو بانی بھگت سلاہدے ہر نامَے چِت لائے۔۔

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥

من تن دھن آگے راکھیا سِر ویچیا گُر آگے جائے۔۔

ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥

بھَے بھگتی بھگت بہو لوچدے پرَبھ لوچا پُور مِلائے۔۔

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥

ہر پرَبھ ویپرواہو ہےَ کِت کھادھَے تِپتائے۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ستگور کےَ بھانَے جو چلَے تِپتاسَے ہر گُن گائے۔۔

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥

دھن دھن کلجگ نانکا جے چلے ستگور بھائے۔۔۱۲۔۔

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ستگورو نہ سیوِیو سبد نہ رکھیو اُر دھار۔۔

ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥

دھِگ تِنا کا جیویا کِت آئے سنسار۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥

گُرمتی بھؤ من پوَے تاں ہر رس لگَے پیار۔۔

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥

ناوُ ملَے دھُر لِکھیا جن نانک پار اُتار۔۔۱۳۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥

مایا موہِ جگ بھرمیا گھر مُسَے کھبر نہ ہوئے۔۔

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥

کام کرودھ من ہِر لئیا منمکھ اندھا لوئے۔۔

ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥

گیان کھڑگ پنچ دُوت سنگھارے گُرمت جاگَے سوئے۔۔

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

نام رتن پرگاسیا من تن نِرمل ہوئے۔۔

ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥

نامہین نکٹے پھِرِہ بِن ناوَے بہہ روئے۔۔

ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥

نانک جو دھُر کرتَے لِکھیا سو میٹ نہ سکَے کوئے۔۔۱۴۔۔

ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

گُرمکھا ہر دھن کھٹیا گُر کے سبد وِچار--

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

نام پدارتھ پایا اُتٹ بھرے بھنڈار--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ہر گُن بانی اُچرہِ انت نہ پاراوار--

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥

نانک سبھ کارن کرتا کرے ویکھے سِرجنہار--۱۵--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥

گُرمکھ انتر سہج ہے من چڑھیا دسوے آکاس--

ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥

تِتھے اُونگھ نہ بھُکھ ہے ہر امرِت نام سُکھ واس--

ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥

نانک دُکھ سُکھ ویاپت نہی جِتھے آتم رام پرگاس--۱۶--

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥

کام کرودھ کا چولڑا سبھ گل آئے پائے--

ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

اِک اُپجہِ اِک بِنس جانہِ حُکمے آوے جائے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

جمّن مرن نہ چُکئی رنگ لگا دُوجے بھائے--

ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥

بندھن بندھ بھوائیئن کرنا کچھُو نہ جائے--۱۷--

ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

جِن کؤ کِرپا دھاریئن تِنا ستگور ملِیا آئے--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ستگور مِلے اُلٹی بھئی مر جیویا سہج سُبھائے--

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥

نانک بھگتی رتیا ہر ہر نام سمائے--۱۸--

ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

منمکھ چنچل مت ہےَ انتر بہت چتُرائی--

ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

کیتا کرتیا بِرتھا گیا اِک تِل تھائے نہ پائی--

ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥

پُنّ دان جو بیجدے سبھ دھرم رائے کےَ جائی--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥

بِن ستگورو جمکال نہ چھوڈئی دُوجےَ بھائے کھُوآئی--

ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥

جوبن جاندا ندر نہ آوئی جر پہچےَ مر جائی--

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥

پُت کلت موہ ہیت ہےَ انت بیلی کو نہ سکھائی--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

ستگور سیوے سو سُکھ پائے ناوٗ وسَے من آئی--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥

نانک سے وڈے وڈبھاگی جے گُرمکھ نام سمائی--۱۹--

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥

منمکھ نام نہ چیتنی بِن ناوَے دُکھ روئے--

ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

آتما رام نہ پُوجنی دُوجے کیوٗ سُکھ ہوئے--

ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥

ہوٗمَے انتر مَیل ہےَ سبد نہ کاڈھِ دھوئے--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥

نانک بِن ناوَے میلیا مُوئے جنم پدارتھ کھوئے--۲۰--

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥

منمکھ بولے اندھلے تِس مہہ اگنی کا واس--

ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

بانی سُرت نہ بُجھنی سبد نہ کرہِ پرگاس--

ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥

اونا آپنی اندر سُدھ نہی گُر بچن نہ کرہِ وِساس--

ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

گیانیا اندر گُر سبد ہےَ نِت ہر لِو سدا وِگاس--

ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥

ہر گیانِیا کی رکھدا ہوُ صد بلہاری طاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥

گُرمکھ جو ہر سیودے جن نانک تا کا داس--۲۱--

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥

مایا بھُئینگم سرپ ہےَ جگ گھیریا بِکھ مائے--

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥

بِکھ کا مارن ہر نام ہےَ گُر گرُڑ سبد مکھ پائے--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

جِن کوُ پُورب لِکھیا تِن ستگور مِلیا آئے--

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥

مِل ستگور نِرمل ہویا بِکھ ہوُمےَ گیا بِلائے--

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥

گُرمکھا کے مکھ اُجلے ہر درگہ سوبھا پائے--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥

جن نانک سدا کُربان تِن جو چالہِ ستگور بھائے--۲۲--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ستگور پُرکھ نِرویر ہےَ نِت ہِردَے ہر لِو لائے--

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥

نِروَیرَے نال ویر رچائدا اپنے گھر لُوکی لائے--

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

انتر کرودھ اہنکار ہےَ اندِن جلَے سدا دُکھ پائے۔۔

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

کُوڑ بول بول نِت بھوئکدے بِکھ کھادھے دُوجے بھائے۔۔

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

بِکھ مایا کارن بھرمدے پھِر گھر گھر پت گوٗایے۔۔

ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥

بیسوا کیرے پُوت جیئو پِتا نام تِس جائے۔۔

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥

ہر ہر نام نہ چیتنی کرتَے آپ کُھوائے۔۔

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہر گُرمکھ کِرپا دھاریئَن جن وِچھڑے آپ مِلائے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥

جن نانک تِس بلہارنَے جو ستگور لاگے پائے۔۔۲۳۔۔

ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥

نام لگے سے اُوبرے بِن ناوَے جم پُر جانہِ۔۔

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥

نانک بِن ناوے سُکھ نہی آئے گئے پچھتاہِ۔۔۲۴۔۔

ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥

چِنتا دھاوت رہِ گئے تاں من بھیا انند۔۔

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥

گُر پرسادی بجھیٔے سا دھن سُتی نِچِند--

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

جِن کؤ پُورب لِکھیا تِنھا بھیٹیا گُر گووِند--

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥

نانک سہجے مِل رہے ہر پایا پرمانند--٢٥--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ستگور سیون آپنا گُر سبدی ویچار--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ستگور کا بھانا منّ لَین ہر نام رکھہ اُر دھار--

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥

ایتھے اوتھے منّیٔن ہر نام لگے واپار--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

گُرمکھ سبد سِنیاپدے تِت ساچے دربار--

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥

سچّا سَودا کھرچ سچ انتر پِرم پیار--

ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

جمکال نیڑ نہ آوئی آپ بکھسے کرتار--

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥

نانک نام رتے سے دھنونت ہَین نِردھن ہور سنسار--٢٦--

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥

جن کی ٹیک ہر نام ہر بِن ناوے ٹھوَر نہ ٹھاوَ--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥

گُرمتی ناوَ من وسَے سہجے سہج سماوَ--

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥

وڈبھاگی نام دھیایا اہنِس لاگا بھاوَ--

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥

جن نانک منگے دھوڑ تِن ہوَ صد قُربانَے جاوَ--۲۷--

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

لکھ چوَراسی میدنی تِسنا جلتی کرے پُکار--

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥

ایہو موہ مایا سبھ پسریا نال چلَے نہ انتی وار--

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

بِن ہر سانت نہ آوئی کِس آگے کری پُکار--

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥

وڈبھاگی ستگور پایا بُوجھیا برہم بِچار--

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥

تِسنا اگن سبھ بُجھ گئی جن نانک ہر اُر دھار--۲۸--

ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

اسی کھتے بہت کماودے انت نہ پاراوار--

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥

ہر کِرپا کر کےَ بکھس لیہو پاپی وڈ گُنہگار--

ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ہر جیوُ لیکھےَ وار نہ آوئی تُوں بکھس مِلاونہار--

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥

گُر تُٹھےَ ہر پرَبھ میلیا سبھ کلِوِکھ کٹ وِکار--

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥

جِنا ہر ہر نام دھیایا جن نانک تِنھ جَیکار--٢٩--

ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥

وِچھڑ وِچھڑ جو مِلے ستگور کے بھےَ بھائے--

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

جنم مرن نِہچل بھیَے گُرمکھ نام دھیائے--

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ੍ ॥

گُر سادُھو سنگت مِلَے ہیرے رتن لبّھنھِ--

ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ੍ ॥੩੦॥

نانک لال اَمولکا گُرمکھ کھوج لہنّھِ--٣٩--

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥

منمکھ نام نہ چیتیوُ دھِگ جیون دھِگ واس--

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

جِس دا دِتا کھانا پَینںا سو من نہ وسیو گُنتاس--

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

ایہو من سبد نہ بھیدیو کیوُ ہووَے گھر واس--

ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥

منمُکھیا دوہاگنی آون جان مُئیاس--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

گُرمکھ نام سُہاگ ہےَ مستک منی لِکھیاس--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ہر ہر نام اُر دھاریا ہر ہِردَے کمل پرگاس--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥

ستگور سیون آپنا ہوَ صد بلہاری طاس--

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥

نانک تِن مکھ اُجلے جِن انتر نام پرگاس--۳۱--

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

سبد مَرے سوئی جن سِجھَے بِن سبدَے مُکت نہ ہوئی--

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥

بھیکھ کرہِ بہو کرم وِگُتے بھائے دُوجے پرج وِگوئی--

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥

نانک بِن ستگور ناوَ نہ پایئے جے لوچے کوئی--۳۲--

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥

ہر کا ناوَ ات وڈ اُوچا اُوچی ہُو اُوچا ہوئی--

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥

اپڑ کوئے نہ سکئی جے لوچے کوئی۔۔

ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥

مکھ سنجم ہچھا نہ ہووئی کر بھیکھ بھوَے سبھ کوئی۔۔

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥

گُر کی پؤڑی جائے چڑّے کرم پراپت ہوئی۔۔

ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥

انتر آئے وسَے گُر سبد ویچارے کوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥

نانک سبد مَرے من مانیئے ساچے ساچی سوئے۔۔۳۳۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

مایا موہ دُکھ ساگر ہےَ بِکھ دُتر تریا نہ جائے۔۔

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥

میرا میرا کردے پچ مُوئے ہؤمَے کرت وِہائے۔۔

ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥

منمُکھا اُروار نہ پار ہےَ ادھ وِچ رہے لپٹائے۔۔

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

جو دھُر لِکھیا س کماونا کرنا کچھُو نہ جائے۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥

گُرمتی گیان رتن من وسَے سبھ دیکھیا برہم سُبھائے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥

نانک ستگور بوہتھے وڈبھاگی چڑّے تے بھوٗجل پار لنگھائے--۳۴--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥

بِن ستگور داتا کو نہِ جو ہر نام دئے آدھار--

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

گُر کِرپا تے ناؤ من وسَے سدا رہَے اُر دھار--

ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

تِسنا بُجھے تِپت ہوئے ہر کےَ نائے پیار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥

نانک گُرمکھ پائیَے ہر اپنی کِرپا دھار--۳۵--

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥

بِن سبدَے جگت برلیا کہنا کچھُو نہ جائے--

ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ہر رکھے سے اُبرے سبد رہے لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥

نانک کرتا سبھ کِچھ جاندا جِن رکھی بنت بنائے--۳٦--

ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥

ہوم جگ سبھ تیرتھا پڑھِ پنڈت تھکے پُران--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥

بِکھ مایا موہ نہ مِٹئی وِچ ہوٗمے آون جان--

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

ستگور ملیئے مل اُتری ہر جپیا پُرکھ سُجان--

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥

جِنا ہر ہر پربھ سیویا جن نانک صد قُربان--۳۷--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥

مایا موہ بہو چِتودے بہو آسا لوبھ وِکار--

ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥

منمُکھ استھِر نہ تھیئے مر بِنس جائے کھِن وار--

ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥

وڈ بھاگ ہووے ستگور مِلَے ہوُمَے تجَے وِکار--

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥

ہر نامہ جپ سُکھ پایا جن نانک سبد ویچار--۳۸--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

بِن ستگور بھگت نہ ہووئی نام نہ لگَے پیار--

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥

جن نانک نامارادھیا گُر کَے ہیت پیار--۳۹--

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

لوبھی کا ویساہو نہ کیجَے جے کا پار وسائے--

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥

انت کال تِتھَے دھُہَے جِتھَے ہتھ نہ پائے--

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥

منمکھ سیَتی سنگ کرے مُوہِ کالکھ داگ لگائے۔۔

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

مُوہ کالے تِنھ لوبھیاں جاسن جنم گوَایے۔۔

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ستسنگت ہر میل پرَبھ ہر نام وسَے من آئے۔۔

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥

جنم مرن کی مل اُترَے جن نانک ہر گُن گائے۔۔۴۹۔۔

ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥

دھُر ہر پرَبھ کرتَے لِکھیا سو میٹنا نہ جائے۔۔

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس دا پرَتِپال کرے ہر رائے۔۔

ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥

چُگل نِندک بھُکھے رُل مُوئے اینا ہتھ نہ کِتھاوُ پائے۔۔

ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥

باہر پاکھنڈ سبھ کرم کرہِ من ہِردَے کپٹ کمائے۔۔

ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥

کھیت سریر جو بیجیَۓ سو انت کھلوا آئے۔۔

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥

نانک کی پرَبھ بینتی ہر بھاوے بکھس مِلائے۔۔۴۱۔۔

ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

من آون جان نہ سُجھُئی نہ سُجھے دربار۔۔

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

مایا موہِ پلیٹیا انتر اگیان گُبار۔۔

ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥

تب نر سُتا جاگیا سِر ڈنڈ لگا بہو بھار۔۔

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

گُرمکھاں کراں اُپر ہر چیتیا سے پائن موکھ دُوار۔۔

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥

نانک آپ اوہِ اُدھرے سبھ کُٹنب ترے پروار۔۔۴۲۔۔

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥

سبد مَرے سو مُوآ جاپَے۔۔

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

گُر پرسادی ہر رس دھراپَے۔۔

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥

ہر درگہہ گُر سبد سِنیاپَے۔۔

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

بِن سبدَے مُوآ ہےَ سبھ کوئے۔۔

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥

منمکھ مُوآ اپنا جنم کھوئِے۔۔

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

ہر نام نہ چیتہہ انت دُکھ روئے--

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥

نانک کرتا کرے سو ہوئے--۴۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥

گُرمکھ بُڈھے کدے ناہی جِنھا انتر سُرت گیان--

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥

سدا سدا ہر گُن رَوہِ انتر سہج دھیان--

ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥

اوۓ سدا انند بِبیک رہہ دُکھ سُکھ ایک سمان--

ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥

تِنا ندری اِکو آیا سبھ آتم رام پچھان--۴۴--

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥

منمکھ بالک بِردھ سمان ہےَ جنِھا انتر ہر سُرت ناہی--

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥

وِچ ہوٗمےَ کرم کماودے سبھ دھرم رائے کےَ جانہی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

گُرمکھ ہچھے نِرملے گُر کےَ سبد سُبھائِے--

ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

اونا مَیل پتنگ نہ لگئی جے چلن ستگور بھائے--

ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥

منمکھ جوٗٹھ نہ اُترے جے دھوون پائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥

نانک گُرمکھ میلئن گُر کے انک سمائے--۴۵--

ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥

بُرا کرے سو کیہا سِجھے--

ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥

آپنَے روہِ آپے ہی دجھے--

ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥

منمکھ کملا رگڑے لُجھے--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

گُرمکھ ہوئے تِس سبھ کِچھ سُجھے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥

نانک گُرمکھ من سِیوُ لُجھے--۴٦--

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥

جِنا ستگور پُرکھ نہ سیوِیو سبد نہ کیتو ویچار--

ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥

اوۓ مانس جُون نہ آکھیئن پسُو ڈھور گاوار--

ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥

اونا انتر گیان نہ دھیان ہےَ ہر پریت نہ پیار--

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

منمکھ مُوئے وِکار مہہ مر جمّہہ وارو وار--

ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

جیودیا نو مِلَے سو جیودے ہر جگجیون اُر دھار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥

نانک گُرمکھ سوہنے تِت سچَے دربار--٤٧--

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥

ہر مندر ہر ساجِیا ہر وسَے جِس نال--

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥

گُرمتی ہر پایا مایا موہ پرجال--

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ہر مندر وست انیک ہے نوَ نِدھ نام سمال--

ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥

دھن بھگونتی نانکا جِنا گُرمکھ لدھا ہر بھال--

ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥

وڈبھاگی گڑ مندر کھوجیا ہر ہِردَے پایا نال--٤٨--

ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥

منمکھ دہ دِس پھِر رہے ات تِسنا لوبھ وِکار--

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

مایا موہ نہ چُکئی مر جمّہہ وارو وار--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ستگور سیوَ سُکھ پایا ات تِسنا تج وِکار--

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥

جنم مرن کا دُکھ گیا جن نانک سبد بیچار--۴۹--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ہر ہر نام دھیائے من ہر درگہ پاوہِ مان--

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

کِلوِکھ پاپ سبھ کٹیئہِ ہوَمَے چُکے گُمان--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥

گُرمکھ کمل وِگسیا سبھ آتم برہم پچھان--

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥

ہر ہر کِرپا دھار پرَبھ جن نانک جپ ہر نام--۵۹--

ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

دھناسری دھنوَنتی جانیے بھائی جاں ستگور کی کار کمائے--

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥

تن من سَوپے جیا بھائی لئے حُکم پھِراوَ--

ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥

جہ بیساوہِ بَیسہ بھائی جہ بھیجہِ تہ جاوَ--

ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

ایوڈ دھن ہور کو نہی بھائی جیوڈ سچا ناوَ--

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥

سدا سچے کے گُن گاواں بھائی سدا سچے کےَ سنگ

ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥

پینن گُن چنگیائیا بھائی آپنی پت کے ساد آپے کھائِے--

ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥

تِس کا کیا سالاہیئے بھائی درسن کوُ بل جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥

ستگور وِچ وڈیا وڈیائیا بھائی کرم مِلےَ تاں پائے--

ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥

اِک حکم منّ نہ جاننی بھائی دُوجےَ بھائے پھِرائے--

ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥

سنگت ڈھوئی نہ مِلےَ بھائی بَیسن مِلےَ نہ تھاوُ--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥

نانک حکم تِنا منائسی بھائی جِنا دھُرے کمایا ناوُ--

ਤਿਨ੍ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥

تِنھ وِٹھو ہوُ واریا بھائی تِن کوُ صد بلہارے جاوُ--۵۱--

ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨ੍ਹਿ ॥

سے داڑِیاں سچِیا جے گُر چرنی لگنھِ--

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥

اندِن سیوَن گُر آپنا اندِن اند رہنّھِ--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ੍ ॥੫੨॥

نانک سے مُوہ سوہنے سچَے در دِسنّھِ--۵۲--

ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥

مُکھ سچے سچ داڑِیا سچ بولہِ سچ کماہِ--

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥

سچا سبد من وسیا ستگور مانہے سمانہے--

ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥

سچی راسی سچ دھن اُتم پدوی پانہِ--

ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥

سچ سُنہہ سچ منّ لَین سچی کار کماہِ--

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

سچی درگہ بَیسنا سچے ماہِ سماہِ--

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥

نانک وِن ستگور سچ نہ پائیَے منمُکھ بھُولے جانہے--۵۳--

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

بابیہا پِروُ پِروُ کرے جلنِدھ پریم پیار--

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

گُر ملِے سیتل جل پایا سبھ دُوکھ نِوارنہار--

ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥

تِس چُکَے سہج اُوپجَے چُکَے کُوک پُکار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥

نانک گُرمکھ سانت ہوئے نام رکھو اُر دھار۔۔۵۴۔۔

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

بابیہا تُوں سچ چوٗ سچے سئوٗ لِو لائے۔۔

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥

بولیا تیرا تھائے پوَے گُرمکھ ہوئے الائے۔۔

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥

سبد چین تِکھ اُترَے منّ لَے رجائے۔۔

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

چارے کُنڈا جھوک ورسدا بُوند پوَے سہج سُبھائے۔۔

ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

جل ہی تے سبھ اُوپجَے بِن جل پیاس نہ جائے۔۔

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥

نانک ہر جل جِن پیا تِس بھُوکھ نہ لاگَے آئے۔۔۵۵۔۔

ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

بابیہا تُوں سہج بول سچَے سبد سُبھائے۔۔

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

سبھ کِچھ تیرَے نال ہے ستگور دِیا دِکھائے۔۔

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

آپ پچھانہہ پریتم مِلَے وُٹھا چھہبر لائے۔۔

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

جھِم جھِم امرِت ورسدا تِسنا بھُکھ سبھ جائے--

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

کُوک پُکار نہ ہووئی جوتی جوت مِلائے--

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨਿ੍ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥

نانک سُکھ سوَنھِ سوہاگنی سچّے نام سمائے--٥٦--

ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥

دھُرہو کھسم بھیجیا سچّے حُکم پٹھائے--

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥

اِند ورسَے دئِیا کر گُوڑھی چھہبر لائے--

ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥

بابِیہے تن من سُکھ ہوئے جاں تت بُوند مُوہِ پائے--

ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥

ان دھن بہُتا اُپجَے دھرتی سوبھا پائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

اندِن لوک بھگت کرے گُر کَے سبد سمائے--

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥

آپے سچا بکھس لئے کر کِرپا کرَے رجائے--

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

ہر گُن گاوہو کامنی سچّے سبد سمائے--

ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

بھَے کا سہج سیگار کرہو سچ رہو لِو لائے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥

نانک نامو من وسَے ہر درگہ لئے چھڈائے--۵۷--

ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥

بابیہا سگلی دھرتی جے پھِرِہ اُوڈِ چڑہِ آکاس--

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥

ستگور ملیئے جل پائیے چُوکَے بھُوکھ پیاس--

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

جیوُ پِنڈ سبھ تِس کا سبھ کِچھ تِس کےَ پاس--

ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

وِن بولیا سبھ کِچھ جاندا کِس آگے کیچےَ ارداس--

ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥

نانک گھٹ گھٹ ایکو ورتدا سبد کرے پرگاس--۵۸--

ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥

نانک تِسَے بسنت ہےَ جے ستگور سیَوسمائے--

ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੯॥

ہر وُٹھا من تن سبھ پرپھڑے سبھ جگ ہرِیاول ہوئے--۵۹--

ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥

سبدے سدا بسنت ہےَ جِت تن من ہرِیا ہوئے--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੦॥

نانک نام نہ ویسرے جِن سِریا سبھ کوئے--٦٩--

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

نانک تِنا بسنت ہےَ جِنا گُرمکھ وسیا من سوئے--

ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੧॥

ہر وُٹھے من تن پرپھڑَے سبھ جگ ہرِیا ہوئے--٦١--

ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥

وڈڑَے جھال جھلمبھلَے ناوڑا لئیَے کِس--

ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੨॥

ناوُ لئیَے پرمیسرَے بھنن گھڑن سمرتھ--٦٢--

ਹਰਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥

ہرہٹ بھی تُوں تُوں کرہِ بولہِ بھلی بان--

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

صاحِب سدا حدُور ہےَ کیا اُچی کرہِ پُکار--

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

جن جگت اُپاے ہر رنگ کیا تسَے وِٹھو قُربان--

ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

آپ چھوڑہِ تاں سَہو ملِے سچا ایہو ویچار--

ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥

ہوَمےَ پھِکا بولنا بُجھ نہ سکا کار--

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥

ون ترِن ترِبھون تجھَے دھیایٔدا اندِن سدا وِہان--

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥

بِن ستگور کِنَے نہ پایا کر کر تھکے ویچار--

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥

ندر کرہِ جے آپنی تاں آپے لیہے سوار--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥

نانک گُرمکھ جِنھی دھیایا آئے سے پروان--٦٣--

ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥

جوگ نہ بھگوِی کپڑی جوگ نہ میَلے ویس--

ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥

نانک گھر بیٹھیا جوگ پایٔیے ستگور کےَ اُپدیس--٦٤--

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

چارے کُنڈا جے بھَوہِ بید پڑہِ جُگ چار--

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੫॥

نانک ساچا بھیٹے ہر من وسَے پاوہِ موکھ دُوار--٦٥--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥

نانک حکم ورتے کھسم کا مت بھوی پھِرہِ چل چِت--

ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥

منمکھ کر دوستی سُکھ کے پُچھِ مِت--

ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥

گُرمکھ کر دوستی ستگور لائے چِت--

ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥

جمّن مرن کا مُول کٹیئے تاں سُکھ ہووی مِت--٦٦--

ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

بھُلیاں آپ سمجھائسی جا کوُ ندر کرے--

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੭॥

نانک ندری باہری کرن پلاہ کرے--٦٧--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪

سلوک محلّہ ۴

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

وڈبھاگیا سوہاگنی جِنھا گُرمکھ مِلیا ہر رائے--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

انتر جوت پرگاسیا نانک نام سمائے--۱--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥

واہو واہو ستگور پُرکھ ہےَ جِن سچ جاتا سوئے--

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥

جِت ملیئے تِکھ اُترے تن من سیتل ہوئے--

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥

واہو واہو ستگور ست پُرکھ ہےَ جس نو سمت سبھ کوئے۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥

واہو واہو ستگور نِرویر ہےَ جِس نِندا اُستت تُل ہوئے۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

واہو واہو ستگور سُجان ہےَ جِس انتر برہم وِچار۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

واہو واہو ستگور نِرنکار ہےَ جِس انت نہ پارا وار۔۔

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥

واہو واہو ستگورو ہےَ جے سچ دِرڑائے سوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

نانک ستگور واہو واہو جِس تے نام پراپت ہوئے۔۔۲۔۔

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ہر پرَبھ سچا سوہِلا گُرمکھ نام گووِند۔۔

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥

اندِن نام سلاہنا ہر جپیا من آنند۔۔

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

وڈبھاگی ہر پایا پُورن پرمانند۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥

جن نانک نام سلاہِیا بُہڑ نہ من تن بھنگ۔۔۳۔۔

ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥

مُوں پِریا سیِو نیہُ کیوُ سجن مِلہہ پیاریا--

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ہوُ ڈھوڈھیدی تِن سجن سچ سوارِیا--

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥

ستگور مَیڈا مِت ہےَ جے مِلَے ت ایہو من واریا--

ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

دیندا مُوں پِر دس ہر سجن سِرجنہارِیا--

ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥

نانک ہوُ پِر بھالی آپنا ستگور نال دِکھالیا--۴--

ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥

ہوُ کھڑی نِہالی پندھ مت مُوں سجن آوئے--

ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥

کو آن مِلاوَے اج مَ ے پِر میَل مِلاوئے--

ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥

ہوُ جیوُ کری تِس وِٹوُ چوُ کھنیئے جو مَے پِری دِکھاوئے--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥

نانک ہر ہوئے دیال تاں گُر پُورا میلاوئے--۵--

ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਮਾਇਆ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

انتر جور ہوُمَے تن مایا کُوڑی آوےَ جائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ستگور کا پھُرمایا منّ نہ سکی دُتر تریا نہ جائے--

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ندر کرے جِس آپنی سو چلَے ستگور بھائے--

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

ستگور کا درسن سپھل ہےَ جو اِچھے سو پھل پائے--

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

جِنی ستگور منیاں ہوَ تِن کے لاگوُ پائے--

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥

نانک تا کا داس ہےَ جے اندِن رہَے لِو لائے--٦--

ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥

جِنا پِری پیار بِن درسن کیوُ ترِپتییَے--

ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥

نانک مِلے سُبھائے گُرمکھ ایہو من رہسییَے--٧--

ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥

جِنا پِری پیار کیوُ جیون پِر باہرے--

ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥

جاں سَہو دیکھن آپنا نانک تھیون بھی ہرے--٨--

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥

جِنا گُرمکھ اندر نیہو تےَ پریتم سچّے لایا--

ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥

راتی اتےَ ڈیہو نانک پریم سمایا--۹--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥

گُرمکھ سچی عاسقی جِت پریتم سچا پائیَے--

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥

اندِن رہہ انند نانک سہج سمائیَے--۱۰--

ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥

سچا پریم پیار گُر پُورے تے پائیَے--

ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥

کبہُو نہ ہووَے بھنگ نانک ہر گُن گائیَے--۱۱--

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥

جِنّھا اندر سچا نیہو کیوُ جیونھ پِری وِہوُنیا--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥

گُرمکھ میلے آپ نانک چِری وِچھُنّیا--۱۲--

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥

جِن کوُ پریم پیار توُ آپے لایا کرم کر--

ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥

نانک لیہو مِلائے مَے جاچِک دیجَے نام ہر--۱۳--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥

گُرمکھ ہسے گُرمکھ رووَے--

ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥

جے گُرمکھ کرے سائی بھگت ہووے۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

گُرمکھ ہووے سو کرے ویچار۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥

گُرمکھ نانک پاوے پار۔۔۱۴۔۔

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

جِنا اندر نام نِدھان ہےَ گُربانی ویچار۔۔

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

تِن کے مُکھ صد اُجلے تِت سچےَ دربار۔۔

ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

تِن بہدیا اُٹھدِیا کدے نہ وِسرَے جے آپ بکھسے کرتار۔۔

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥

نانک گُرمکھ ملِے نہ وِچھڑِہ جے میلے سِرجنہار۔۔۱۵۔۔

ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

گُر پیراں کی چاکری مہاں کرڑی سُکھ سار۔۔

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥

ندر کرے جِس آپنی تِس لائے ہیت پیار۔۔

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ستگور کی سیوے لگیا بھوٗجل ترے سنسار۔۔

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥

من چِندیا پھل پاٸسی انتر بِبیک بیچار--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥

نانک ستگور ملیئے پربھ پائیے سبھ دُوکھ نِوارنہار--١٦--

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

منمکھ سیوا جو کرے دُوجے بھائے چِت لائے--

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥

پُت کلت کُٹنب ہےَ مایا موہ ودھائے--

ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥

درگہہ لیکھا منگییٔے کوئی انت نہ سکی چھڈائے--

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥

بِن ناوے سبھ دُکھ ہےَ دُکھدائی موہ مائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥

نانک گُرمکھ ندری آیا موہ مایا وِچھڑ سبھ جائے--١٧--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

گُرمکھ حکم منّے سہہ کیرا حکمے ہی سُکھ پائے--

ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥

حکمو سیوے حکم ارادھے حکمے سمَے سمائے--

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

حکم ورت نیم سُچ سنجم من چِندیا پھل پائے--

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

سدا سُہاگن جے حکمَے بُجھَے ستگور سیوَے لِو لائے۔۔

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥

نانک کرِپا کرے جِن اُوپر تِنا حکمے لئے مِلائے۔۔۱۸۔۔

ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੇ ਬਪੁੜੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

منمکھ حکم نہ بُجھے بپڑی نِت ہوَمَے کرم کمائے۔۔

ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ورت نیم سُچ سنجم پُوجا پاکھنڈ بھرم نہ جائے۔۔

ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥

انترہو کُسدھ مایا موہِ بیدھے جیئو ہستی چھار اُڈائے۔۔

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

جِن اُپائے تسَے نہ چیتہہ بِن چیتے کیوٗ سُکھ پائے۔۔

ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥

نانک پرپنچ کِیا دھُر کرتَے پُورب لِکھیا کمائے۔۔۱۹۔۔

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥

گُرمکھ پرتیت بھئی من مانیا اندِن سیوا کرت سمائے۔۔

ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥

انتر ستگور گُورُو سبھ پُوجے ستگور کا درس دیکھَے سبھ آئے۔۔

ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

منّیئے ستگور پرم بیچاری جِت ملیئے تِسنا بھُکھ سبھ جائے۔۔

ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥

ہوَ سدا سدا بلہاری گُر اپنے جو پرَبھ سچا دئے مِلائے--

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥

نانک کرم پایا تِن سچا جو گُر چرنی لگے آئے--۲۹--

ਜਿਨ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥

جِن پِریا نیہو سے سجن مَے نال--

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥

انتر باہر ہوَ پھِراں بھی ہِردَے رکھا سمال--۲۱--

ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

جِنا اِک من اِک چِت دھیایا ستگور چِت لائے--

ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

تِن کی دُکھ بھُکھ ہوَمَے وڈا روگ گیا نِردوکھ بھیے لِو لائے--

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥

گُن گاوِہ گُن اُچرِہ گُن مہہ سوَے سمائے--

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥

نانک گُر پُورے تے پایا سہج مِلیا پرَبھ آئے--۲۲--

ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

منمُکھ مایا موہ ہے نام نہ لگَے پیار--

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥

کُوڑ کماوے کُوڑ سنگھرے کُوڑ کرے آہار--

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥

بِکھ مایا دھن سنّچ مرہِ انت ہوئے سبھ چھار--

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥

کرم دھرم سُچ سنجم کرہِ انتر لوبھ وِکار--

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥

نانک منمکھ جے کماوے سو تھائے نہ پوَے درگہ ہوئے کھُوار--۲۳--

ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

سبھنا راگاں وِچ سو بھلا بھائی جِت وسیا من آئے--

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

راگ ناد سبھ سچ ہےَ قیمت کہی نہ جائے--

ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥

راگَے نادَے باہرا اِنی حکم نہ بُوجھیا جائے--

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

نانک حکمےَ بُوجھے تِنا راس ہوئے ستگور تے سوجھی پائے--

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥

سبھ کِچھ تِس تے ہویا جیئو تِسے دی رجائے--۲۴--

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥

ستگور وِچ امرِت نام ہےَ امرِت کہَے کہائے--

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

گُرمتی نام نِرمل نِرمل نام دھیائے--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

امرِت بانی تت ہےَ گُرمکھ وسَے من آئے--

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ہِردَے کمل پرگاسیا جوتی جوت مِلائے--

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥

نانک ستگور تِن کوَ میلیَون جِن دھُر مستک بھاگ لِکھائے--۲۵--

ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

اندر تِسنا اگ ہےَ منمُکھ بھُکھ نہ جائے--

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥

موہ کُٹنب سبھ کُوڑ ہےَ کُوڑ رہیا لپٹائے--

ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥

اندِن چِنتا چِنتوے چِنتا بدھا جائے--

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

جمّن مرن نہ چُکئی ہوَمےَ کرم کمائے--

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥

گُر سرنائی اُبرے نانک لئے چھڈائے--۲٦--

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ستگور پُرکھ ہر دھیایٔدا ستسنگت ستگور بھائے--

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥

ستسنگت ستگور سیودے ہر میَلے گُر میلائے--

ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥

ایہو بھوجل جگت سنسار ہےَ گُر بوہتھ نام ترائے--

ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥

گُرسِکھی بھانا منیا گُر پُورا پار لنگھائے--

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥

گُرسِکھاں کی ہر دھُوڑ دیہہ ہم پاپی بھی گت پانہِ--

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

دھُر مستک ہر پرَبھ لِکھیا گُر نانک مِلیا آئے--

ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

جمکنکر مار بِدارئن ہر درگہ لئے چھڈائے--

ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥

گُرسِکھا نو ساباس ہےَ ہر تُٹھا میل مِلائے--٢٧--

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

گُر پُورَے ہر نام دِڑایا جِن وِچھوہ بھرم چُکایا--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥

رام نام ہر کیرت گائے کر چاننٔ مگ دیکھایا--

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ہؤمَے مار ایک لِو لاگی انتر نام وسایا--

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥

گُرمتی جم جوہِ نہ سکےَ سچَے نائے سمایا--

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥

سبھ آپے آپ ورتے کرتا جو بھاوے سو نائے لایا۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥

جن نانک ناوٗ لئے تاں جیوَے بِن ناوے کھِن مر جایا۔۔۲۸۔۔

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥

من انتر ہوٗمَے روگ بھرم بھُولے ہوٗمَے ساقط دُرجنا۔۔

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥

نانک روگ گوَایے مِل ستگور سادُھو سجنا۔۔۲۹۔۔

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥

گُرمتی ہر ہر بولے۔۔

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥

ہر پریم کسائی دِنس رات ہر رتی ہر رنگ چولے۔۔

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥

ہر جیسا پُرکھ نہ لبھئی سبھ دیکھیا جگت مَے ٹولے۔۔

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥

گُر ستگور نام دِڑایا من انت نہ کاہُو ڈولے۔۔

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥

جن نانک ہر کا داس ہےَ گُر ستگور کے گُل گولے۔۔۳۹۔۔

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

سلوک محلّہ ۵

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد۔۔

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ੍ ਜਿਨ੍ੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥

رتے سیَئی جے مُکھ نہ موڑنھِ جِنھی سِنیاتا سائی۔۔

ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ੍ਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥

جھڑ جھڑ پوَدے کچے بِرہی جِنھا کار نہ آئی۔۔۱۔۔

ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥

دھنی وِہُونا پاٹ پٹمبر بھاہی سیَتی جالے۔۔

ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥

دھُوڑی وِچ لُڈندڑی سوہاں نانک تَے سہہ نالے۔۔۲۔۔

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥

گُر کَے سبد ارادھیئے نام رنگ بیراگ۔۔

ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥

جیتے پنچ بَیرائیا نانک سپھل مارُو ایہو راگ۔۔۳۔۔

ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥

جاں مُوں اِک ت لکھ تؤ جتی پِننے در کِتڑے۔۔

ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥

بامن بِرتھا گییو جنمّ جِن کیتو سو وِسرے۔۔۴۔۔

ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥

سورٹھ سو رس پیجیئے کبھُو نہ پھیکا ہوئے۔۔

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥

نانک رام نام گُن گائیئہِ درگہ نِرمل سوئے--۵--

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥

جو پرَبھ رکھے آپ تِن کوئے نہ مارئی--

ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥

اندر نام نِدھان سدا گُن سارئی--

ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥

ایکا ٹیک اگمّ من تن پرَبھ دھارئی--

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥

لگا رنگ اپار کو نہ اُتارئی--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥

گُرمکھ ہر گُن گائے سہج سُکھ سارئی--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥

نانک نام نِدھان رِدَے اُر ہارئی--٦--

ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥

کرے سو چنگا مان دُیی گنت لاہِ--

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥

اپنی ندر نِہال آپے لیَہولائے--

ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥

جن دیہو متی اُپدیس وِچھوہ بھرم جائے--

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥

جو دھُر لِکھیا لیکھ سوئی سبھ کمائے--

ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥

سبھ کچھ تِس دَے وس دُوجی ناہِ جائے--

ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥

نانک سُکھ اند بھئے پرَبھ کی منّ رجائِے--۷--

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

گُر پُورا جِن سِمرِیا سیَئی بھئے نِہال--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥

نانک نام ارادھنا کارج آوَے راس--۸--

ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥

پاپی کرم کماودے کردے ہائے ہائے--

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥

نانک جیو متھن مادھانِیا تیوُ متھے دھرم رائے--۹--

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥

نام دھیائن ساجنا جنم پدارتھ جیت--

ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥

نانک دھرم ایسے چوہِ کیتو بھوَن پُنیت--۱۰--

ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥

کھُبھڑی کُتھائے مِٹھی گلن کُمنترِیا--

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥

نانک سیئی اُبرے جِنا بھاگ متھاہِ--اا--

ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ੍ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥

سُتڑے سُکھی سوَنّھِ جو رتے سہ آپنَے--

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨਿ੍ ॥੧੨॥

پریم وِچھوہا دھنی اٹھے پہر لوّنھِ--۱۲--

ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥

سُتڑے اسنکھ مایا جھُوٹھی کارنے--

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ੍ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥

نانک سے جاگنھِ رسنا نام اُچارنے--۱۳--

ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥

مرِگ تِسنا پیکھ بھُلنے وُٹھے نگر گندھرب--

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥

جِنی سچ ارادھیا نانک من تن پھب--۱۴--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥

پتِت اُدھارن پاربرہم سمرتھ پُرکھ اپار--

ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥

جِسہہ اُدھارے نانکا سو سِمرے سِرجنہار--۱۵--

ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

دُوجی چھوڑ کُواٹڑی اِکس سئو چِت لائے--

ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥

دُوجے بھاویں نانکا وہن لُڑھندڑی جائے--١٦--

ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

تِہٹڑے باجار سَودا کرن ونجاریا--

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥

سچ وکھر جنِی لدیا سے سچڑے پاسار--١٧--

ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥

پنتھا پریم نہ جانئ بھُولی پھرِے گوار--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ॥੧੮॥

نانک ہر بِسرائے کَے پئودے نرک اندھیار--١٨--

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥

مایا منھو نہ ویسرَے مانگے دنمّاں دمّ--

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥

سو پرَبھ چِت نہ آوئی نانک نہی کرّم--١٩--

ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥

تچر مُول نہ تھُڑیہندو جچر آپ کرِپال--

ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥

سبد اکھُٹ بابا نانکا کھاہِ کھرچ دھن مال--٢٩--

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥

کھنبھ وِکاندڑے جے لہاں گھِنّا ساوی تول--

ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥

تنّ جڑانئی آپنَے لہاں سو سجن ٹول--۲۱--

ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥

سجن سچا پاتساہو سِر ساہاں دَے ساہو--

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥

جِس پاس بہٹھیا سوہیَے سبھناں دا ویساہو--۲۲--

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥

سلوک محلّہ ۹--

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥

گُن گوبِند گائیو نہی جنم اکارتھ کین--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥

کہو نانک ہر جھج منا جہ بِدھ جل کوُ مین--۱--

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥

بِکھیئَن سِیوُ کاہے رچیو نِمکھ نہ ہوہِ اُداس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥

کہو نانک جھج ہر منا پرَے نہ جم کی پھاس--۲--

ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥

ترناپو ایوُ ہی گیئو لِیو جرا تن جیت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥

کہو نانک بھج ہر منا اوُدھ جات ہےَ بیت--٣--

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥

بِردھ بھیو سُوجھے نہی کال پہوچیو آن--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥

کہو نانک نر باورے کیوُ نہ بھجے بھگوان--٤--

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥

دھن دارا سنپت سگل جِن اپنی کر مان--

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥

اِن مَے کچھ سنگی نہی نانک ساچی جان--٥--

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥

پتت اُدھارن بھَے ہرن ہر اناتھ کے ناتھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥

کہو نانک تہ جانیۓ سدا بست تُم ساتھ--٦--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥

تن دھن جہ توکوُ دیوُ تاں سِیوُ نیہو نہ کین--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥

کہو نانک نر باورے اب کیوُ ڈولت دین--٧--

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥

تن دھن سمپَے سُکھ دیوُ ار جہ نیکے دھام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥

کہو نانک سُن رے منا سِمرت کاہِ نہ رام--۸--

ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥

سبھ سُکھ داتا رام ہےَ دُوسر ناہِن کوئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥

کہو نانک سُن رے منا تِہہ سِمرت گت ہوئے--۹--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥

جِہہ سِمرت گت پائیَے تہ بھجّ رے تَے میت--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥

کہو نانک سُن رے منا اوُدھ گھٹت ہے نِیت--۱۰--

ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥

پانچ تت کو تن رچیو جانہو چتُر سُجان--

ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥

جہ تے اُپجِیو نانکا لین تاہِ مَے مان--۱۱--

ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥

گھٹ گھٹ مَے ہر جو بسَے سنتن کہیوُ پُکار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥

کہو نانک تہ بھجّ منا بھوُ نِدھ اُترہِ پار--۱۲--

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

سُکھ دُکھ جِہہ پرسَے نہی لوبھ موہ ابھیمان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥

کہو نانک سُن رے منا سو مُورت بھگوان--۱۳--

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥

اُستت نِندیا ناہِ جہہِ کنچن لوہ سمان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥

کہو نانک سُن رے منا مکت تاہِ تَے جان--۱۴--

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥

ہرکھ سوگ جا کےَ نہی بیری میت سمان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥

کہو نانک سُن رے منا مکت تاہِ تَے جان--۱۵--

ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ ॥

بھَے کاہُو کوُ دیت نہِ نہِ بھَے مانت آن--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥

کہو نانک سُن رے منا گیانی تاہے بکھان--۱۶--

ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥

جہہِ بِکھیا سگلی تجی لیئو بھیکھ بیراگ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥

کہو نانک سُن رے منا تِہہ نر ماتھے بھاگ--۱۷--

ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥

جہہِ مایا ممتا تجی سبھ تے بھیو اُداس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥

کہونانک سُن رے منا تہ گھٹ برہم نِواس--۱۸--

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥

جہِہِ پرانی ہئُمے تجی کرتا رام پچھان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥

کہونانک وہُ مُکت نر ایہہ من ساچی مان--۱۹--

ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥

بھَے ناسن دُرمت ہرن کل مَے ہ ر کو نام--

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥

نِس دِن جو نانک بھجَے سپھل ہوہِ تہ کام--۲۹--

ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

جہبا گُن گوبِند بھجہو کرن سُنہو ہر نام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥

کہو نانک سُن رے منا پرہِ نہ جم کےَ دھام--۲۱--

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥

جو پرانی ممتا تجےَ لوبھ موہ اہنکار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥

کہو نانک آپن ترَے اوُرن لیَت اُدھار--۲۲--

ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥

جیو سُپنا ار پیکھنا ایسے جگ کوُ جان--

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥

اِن مَے کچھ ساچو نہی نانک بِن بھگوان--٢٣--

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥

نِس دِن مایا کارنے پرانی ڈولت نیت--

ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥

کوٹن مَے نانک کوُ نارائن جِہ چیت--٢٤--

ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥

جیسے جل تے بُدبُدا اُپجَے بِنسے نیت--

ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥

جگ رچنا تَیسے رچی کہو نانک سُن میت--٢٥--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥

پرانی کچھُو نہ چیتئی مد مایا کَے اندھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥

کہو نانک بِن ہر بھجن پرت تاہِ جم پھندھ--٢٦--

ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥

جوَ سُکھ کوَ چاہَے سدا سرن رام کی لیہ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥

کہو نانک سُن رے منا دُرلبھ مانُکھ دیہہ--٢٧--

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥

مایا کارن دھاوہی مُورکھ لوگ آجان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥

کہو نانک بِن ہر بھجن بِرتھا جنم سِران--۲۸--

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥

جو پرانی نِس دِن بھجے رُوپ رام تہ جان--

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥

ہر جن ہر انتر نہی نانک ساچی مان--۲۹--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥

من مایا مَے پھدھ رہیو بِسریو گوبِند نام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥

کہو نانک بِن ہر بھجن جیون کوُنے کام--۳۹--

ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥

پرانی رام نہ چیتئی مد مایا کےَ اندھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥

کہو نانک ہر بھجن بِن پرت تاہِ جم پھندھ--۳۱--

ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥

سُکھ مَے بہو سنگی بھیَۓ دُکھ مَے سنگ نہ کوۓ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥

کہو نانک ہر جھج منا انت سہائی ہوۓ--۳۲--

ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥

جنم جنم بھرمت پھِریوُ مِٹیو نہ جم کو تراس--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥

کہو نانک ہر جھج منا نِربھَے پاوہِ باس--۳۳--

ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥

جتن بہت مَے کر رہیو مِٹیو نہ من کو مان--

ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥

دُرمت سِیُو نانک پھدھیو راکھ لیہو بھگوان--۳۴--

ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥

بال جوانی ار بِردھ پھُن تین اوَستھا جان--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥

کہو نانک ہر بھجن بِن بِرتھا سبھ ہی مان--۳۵--

ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥

کرنو ہُتو سو نہ کیوُ پریو لوبھ کَے پھندھ--

ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥

نانک سمیو رم گییُو اب کیوُ رووَت اندھ--۳۶--

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥

من مایا مَے رم رہیو نِکست ناہِن میت--

ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੩੭॥

نانک مُورت چِتر جیئو چھاڈِت ناہِن بھیت--۳۷--

ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥

نر چاہت کچھ اوُر اوُرے کی اوُرے بھئی--

ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥

چِتوت رہیو ٹھگوَر نانک پھاسی گل پری--۳۸--

ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥

جتن بہت سُکھ کے کیئے دُکھ کو کیوُ نہ کوئے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥

کہو نانک سُن رے منا ہر بھاوے سو ہوئے--۳۹--

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥

جگت بھِکھاری پھِرت ہےَ سبھ کو داتا رام--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥

کہو نانک من سِمر تہ پُورن ہووہِ کام--۴۹--

ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥

جھُوٹھے مان کہا کرَے جگ سُپنے جیئو جان--

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥

اِن مےَ کچھ تیرو نہی نانک کہیوُ بکھان--۴۱--

ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥

گرب کرت ہےَ دیہہ کو بِنسے چھِن مےَ میت--

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥

جہہِ پرانی ہر جس کہیوُ نانک تہِ جگ جیت--۴۲--

ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥

جہ گھٹ سِمرن رام کو سو نر مُکتا جان--

ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥

تہِ نر ہر انتر نہی نانک ساچی مان--۴۳--

ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥

ایک بھگت بھگوان جہ پرانی کےَ ناہِ من--

ਜੈਸੇ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੪੪॥

جیسے سُوکر سُوآن نانک مانو تاہِ تن--۴۴--

ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥

سُوآمی کو گرِہو جیئو سدا سُوآن تجت نہی نِت--

ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੫॥

نانک ایہہ بِدھ ہر بھجوُ اِک من ہُوئے اِک چِت--۴۵--

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

تیرتھ برت ار دان کر من مےَ دھرَے گُمان--

ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥

نانک نِہپھل جات تہ جیئو کُنچر اسنان--۴۶--

ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥

سِر کمپیَو پگ ڈگمگے نَین جوت تے ہین--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥

کہونانک ایہہ بِدھ بھئی توُ نہ ہر رس لِین--۴۷--

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥

نِج کر دیکھیو جگت مےَ کو کاہُو کو ناہِ--

ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥

نانک تھِر ہر بھگت ہےَ تہ راکھو من ماہِ--۴۸--

ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥

جگ رچنا سبھ جھُوٹھ ہےَ جان لیہو رے میت--

ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥

کہو نانک تھِر نہ رہےَ جیئو بالُو کی بھیت--۴۹--

ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

رام گیئو راون گیئو جا کوُ بہو پروار--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥

کہو نانک تھِر کچھ نہی سُپنے جیئو سنسار--۵۹--

ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥

چِنتا تا کی کیجیۓَ جو انھونی ہوۓ--

ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥

ایہو مارگ سنسار کو نانک تھِر نہی کوۓ--۵۱--

ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥

جو اُپجیو سو بِنس ہےَ پرو آج کےَ کال--

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥

نانک ہر گُن گاۓ لے چھاڈ سگل جنجال--۵۲--

ਦੋਹਰਾ ॥

دوہرا--

ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥

بل چھُٹکیو بندھن پرے کچھُو نہ ہوت اُپاے--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥

کہو نانک اب اوٹ ہر گج جیئُو سہائے--۵۳--

ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥

بل ہوآ بندھن چھُٹے سبھ کِچھ ہوت اُپاے--

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥

نانک سبھ کِچھ تُمرے ہاتھ مَے تُم ہی ہوت سہائے--۵۴--

ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥

سنگ سکھا سبھ تج گئے کوؤ نہ نبہیو ساتھ--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥

کہو نانک ایہہ بِپت مَے ٹیک ایک رگھُناتھ--۵۵--

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥

نام رہیو سادُھو رہیو رہیو گُر گوبِند--

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥

کہو نانک ایہہ جگت مَے کِن جپیو گُر منت--۵۶--

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

رام نام اُر مَے گہیو جا کَے سم نہی کوئے--

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥

جہ سِمرت سنکٹ مِٹے درس تُہارو ہوئے--۵۷--۱--

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
مُنداونی محلّہ ۵--

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
تھال وِچ تِنّ وستُو پئیوَ ست سنتوکھ وِچارو--

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥
امرِت نام ٹھاکُر کا پئیو جِس کا سبھس ادھارو--

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
جے کو کھاوے جے کو بھُنچےَ تِس کا ہوئے اُدھارو--

ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥
ایہہ وست تجی نہ جائی نِت نِت رکھ اُر دھارو--

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥
تم سنسار چرن لگ تریَے سبھ نانک برہم پسارو--ا--

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
سلوک محلّہ ۵--

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
تیرا کیتا جاتو ناہی مَینو جوگ کیتوئی--

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
مَے نِرگُنیارے کو گُن ناہی آپے ترس پئیوئی--

ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥
ترس پیا مہرامت ہوئی ستگور سجن ملیا--

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥

نانک نام مِلَے تاں جیواں تن من تھیوَے ہرِیا--ا--

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

اِک اونکار ستگور پرساد--

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ॥

راگ مالا--

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥

راگ ایک سنگ پنچ برنگن--

ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥

سنگ الاپہِ آٹھؤ نندن--

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥

پرتھم راگ بھیرؤ وَے کرہی--

ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥

پنچ راگنی سنگ اُچرہی--

ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥

پرتھم بھیروی بِلاولی--

ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥

پُنّیا کی گاوہِ بنگلی--

ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥

پُن اسلیکھی کی بھئی باری--

ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥

اے بھیروُ کی پاچوُ ناری--

ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥

پنّچم ہرکھ دِساکھ سُناوہِ--

ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ ॥੧॥

بنّگالم مدھ مادھوَ گاوہِ--ا--

ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥

للت بِلاول گاوہی اپنی اپنی بھانت--

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥

اسٹ پُتر بھیرَو کے گاوہِ گائن پاتر--ا--

ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥

دُتیا مالکوسک آلاپہِ--

ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥

سنگ راگنی پاچوُ تھاپہِ--

ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

گونڈکری ار دیوگندھاری--

ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥

گندھاری سیہُتی اُچاری--

ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥

دھناسری اے پاچوُ گائی--

ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥

مال راگ کوٗسک سنگ لائی--

ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥

مارُو مستئنگ میوارا--

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥

پرَبلچنڈ کوٗسک اُبھارا--

ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥

کھوٗکھٹ اوٗ بھوٗراند گائے--

ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥

اسٹ مالکوٗسک سنگ لائے--ا--

ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥

پُن آئیوٗ ہندِول پنّچ نار سنگ اسٹ سُت--

ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥

اُٹھہِ تان کلول گائن تار مِلاوہی--ا--

ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ਆਈ ॥

تیلنگی دیوکری آئی--

ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥

بسنتی سندُور سُہائی--

ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥

سرس اہیری لَے بھارجا--

ਸੰਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥

سنگ لائی پانچؤ آرجا--

ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥

سُرما نند بھاسکر آئے--

ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥

چندر بِمب منگلن سُہائے--

ਸਰਸਬਾਨ ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥

سرسبان اؤ آہِ بِنودا--

ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥

گاوہِ سرس بسنت کمودا--

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥

اسٹ پُتر مَے کہے سواری--

ਪੁਨਿ ਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥

پُن آئی دیپک کی باری--ا--

ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥

کچھیلی پٹمنجری ٹوڈی کہی الاپ--

ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥

کامودی اؤ گُوجری سنگ دیپک کے تھاپ--ا--

ਕਾਲੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥

کالنکا کُنتل اؤ راما--

ਕਮਲਕੁਸਮ ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥

کملکُسم چمپک کے نامہ--

ਗਉਰਾ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥

گوُرا اوُ کانڑا کلیانا--

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥

اسٹ پُتر دیپک کے جانا--ا--

ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥

سبھ مِل سِریراگ وَے گاوہِ--

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥

پانچوُ سنگ برّنگن لاوہِ--

ਬੈਰਾਰੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥

بیراری کرناٹی دھری--

ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ ॥

گوَری گاوہِ آساوری--

ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥

تہ پاچھے سِندھوی الاپی--

ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥

سِریراگ سِیوُ پانچوُ تھاپی--ا--

ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥

سالُو سارگ ساگرا اوُر گونڈ گمبھیر--

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥

اسٹ پُتر سریراگ کے گُنڈ کُمبھ ہمیر--ا--

ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥

کھسٹم میگھ راگ وَے گاوہِ--

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥

پانچؤ سنگ برنگن لاوہِ--

ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥

سورٹھ گونڈ ملاری دھُنی--

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥

پُن گاوہِ آسا گُن گُنی--

ਊਚੈ ਸੁਰਿ ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥

اُوچَے سُر سُوہؤ پُن کینی--

ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥

میگھ راگ سِیؤ پانچؤ چینی--ا--

ਬੈਰਾਧਰ ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥

بیرا دھر گجدھر کیَدارا--

ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥

جبلیدھر نٹ اؤ جلدھارا--

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥

پُن گاوہِ سنکر اؤ سِیاما--

ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥

میگھ راگ پُترن کے نامہ--ا--

ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥

کھسٹ راگ اُن گائے سنگ راگنی تیں--

ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥

سبھَے پُتر راگنّ کے اٹھارہ دس بیس--ا--ا--